Digitized by Google

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

CONCILIORVM GENERALIVM ECCLESIAE CATHOLICAE

Tomus Secundus

PAVLI V. PONT. MAX. AVCTORITATE EDITVS.

Græca ex antiquis exemplaribus nunc primum prodeunt:
Latina etiam diligenter recognita.

R O M AE

Ex Typographia Vaticana. M DC IX.

Digitized by Google

ORDO EORVM QVAE IN HOC SECVNDO TOMO
Conciliorum continentur.

CONCILIVM CHALCEDONENSE

Cum quatuor Græcis codd. mmſſ. collatum, Bibliotheca Vaticana, Sfortiana, Columnenſis, olim Cardinalis Sirleti, & Ant. Auguſtini Archiepiſcopi Tarraconenſis. Latina interpretatio antiqua ex vetuſtiſſimo eiuſde Vaticanæ Bibliothecæ libro, ſed non integro, atque ex alijs mmſſ. emendata: & vbi interpres in ſuo textu Græce aliter legiſſe videtur, quàm nunc in noſtris codicibus habeatur, vel Græcorum verborum ſenſum non integre aſſecutum eſſe, diuerſitatẽ in margine indicauimus.

Hiſtoria eiuſdem Concilij, in qua cauſa congregandi Concilij, tempus, locus, qui in illo conuenerint, & quid actum. pag 2

Pars prima.

S. Leonis Papæ epiſtola ad Eutychem. 6

Eiuſdem ad Flauianum Epiſcopum CP. 6

Eiuſdem ad Theodoſium Aug. 9

Flauiani CP. Epiſcopi epiſtola ad Leonem Papam, de erroribus Eutychis. 10

Exemplum Fidei eiuſdem, Imperatori exhibita. 11

Eiuſdem epiſtola altera ad Leonem Papã. 12

Leonis Papæ ad Flauianum CP. 13. 204

Eiuſdem ad Iulianum Epiſcopũ Coenſem. 13

Eiuſdem ad Fauſtum, Marcianum, & reliquos archimandritas. 16

Eiuſdem ad Theodoſium Aug. 17

Eiuſdem ad Pulcheriam Aug. 17

Altera ad eamdem epiſtola. 19

Eiuſdem ad Epheſinã Synodum ſecundã. 20

Eiuſdem ad Fauſtum Archimandritum. 21

Petri Epiſcopi Rauennatis ad Eutychem epiſtola. 22

Leonis Papæ ad Flauianum CP. epiſtola. 23

Eiuſdem ad Theodoſium Aug. 23

Altera ad Flauianum CP. 23

Eiuſdem ad Theodoſium Aug. de ſecunda & profana Synodo Epheſina. 23

Item ad eumdem, de Concilio in Italia congregando. 26

Eiuſdem ad Pulcheriam Aug. contra ſecundam Synodum Epheſinam. 27

Eiuſdem ad Clerum & plebem CP. 28

Altera ad eoſdem. 28

Hilari Diaconi ad Pulcheriam Aug. 30

Valentiniani, Placidiæ & Eudoxiæ Augg. ad Theodoſium Imp. 30

Gallæ Placidiæ Aug. ad filium Theodoſium Imp. 31

Licinia Eudoxia Aug. ad Theodoſium Aug. patrem. 32

Gallæ Placidiæ ad Pulcheriam Aug. 33

Theodoſij ad Valentinianum Aug. 33

Eiuſdem ad Gallam Placidiam Aug. 34

Eiuſdem ad Liciniam Eudoxiam Aug. 34

Leonis Papæ ad Theodoſium Aug. de Anatolio CP. Epiſcopo. 35

Valentiniani & Marciani Augg ad Leonem Papam de Chalcedonenſis Concilij celebratione. 36

Marciani Imp. ad eumdem Leonem. 38

Pulcheriæ Aug ad Leonem Papam. 37

Marciani Imp ſacra ad Epiſcopos vt Nicaam conueniant. 38

Valentiniani & Marciani Impp. ad Anatolium CP. Epiſcopum. 39

Eorumdem ſacra ad Synodum in Nicaa. 39

Pulcheriæ Aug. ad Strategum Conſularem Bithyniæ. 40

Leonis Papæ ad Synodũ Chalcedonenſem. 40

Valentiniani & Marciani Impp. ſacra ad Synodum quæ Nicææ conuenerat, vt Chalcedonem ſe transferat. 42

Tertia eorumdem ſacra ad Synodum de eadem re. 43

Secunda pars.

Actio prima, *in qua poſt Epiſcoporum qui aderant nomina, Eutychis & Dioſcori cauſa diſcuſſa fuit, & Conſtantinopolitani ac Epheſini ſecundi Concilij acta examinata.* 44

Euſebij Epiſcopi Dorilæi libellus ad Imp. Valentinianum & Marcianum contra Dioſcorum. 54

Theodoſij & Valentiniani Impp. epiſtola ad Dioſcorum Epiſcopum Alexandrinum. ex actis Epheſi. 55. & 66

Alia ad eumdem. 56

Item ad Barſumam archimandritam. 56

Commonitorium ad Elpidium & Eulogium pro Epheſina Synodo. 58. & 66

Epiſtola ad Proclum Proconſulem Aſiæ. 60

Ad Synodum Epheſinam ſecundã. 60. & 66

Item Dioſcoro Epiſcopo Alexandriæ. 61

Epheſina ſecunda Synodi acta, 84. 93. 113. 160

Libellus confeſſionis Eutychis Epheſinæ ſecundæ Synodo oblatus. 73. 77. 116

Acta Synodi CP. ſub Flauiano contra Eutychem. 81. 84. 97. 102. 108. 109. 113. 115. 124. 146

Euſebij Epiſcopi Dorilæi libellus ad Flauianum CP. contra Eutychem. 82

Cyrilli Epiſcopi Alexandrini epiſtola ad Neſtorium. 85. 203

Eiuſdem ad Ioannem Antiochenum, de pace. 86. 117. 203

Commonitorium Synodi CP. ad Eutychem. 105. 108

Eutychis depoſitio in Concilio CP & Patrum ſubſcriptiones. 121. 122

Eiuſdem ſupplicatio ad Theodoſium & Valentinianum Impp. 128

Idem abſens defenditur à ſuis monachis in alia Synodi Actione. 131

Eiuſdem ſupplicatio altera ad Imperatores. 131

Reſtitutio eiuſdem in Epheſino Conciliabulo facta. 136

Narſetis & aliorum monachorum ſub Eutyche libellus ad Synodum Epheſinum. 166

Epheſina prima Synodi acta quædam. 171

Symbolum Nicænum. 172

Teſtimonia SS. Patrum contra errores Neſtorij. 173

Chariſii presbyteri Philadelphia libellus ad Synodum. 178

Exemplum Symboli deprauati à Theodoro Mopſueſteno. 176. 144

Capita quædam ex Neſtorij blaſphemijs. 176

Flauiani & Euſebij damnatio in Synodo ſecunda Epheſina. 183

Actio ſecunda. 195

Expoſitio Fidei Concilij Nicæni. 202

Symbolum Concilij CP. 203

Leonis Papæ epiſtola ad Flauianum Epiſcopum CP. 204

Teſtimonia SS. Patrum de incarnatione Verbi. 211

Actio tertia, *in qua Dioſcorus deponitur.* 217

Euſebij Dorilæi libellus ad Concilium Chalcedonenſe contra Dioſcorum. 221

Dioſcorus ad Concilium ter vocatus. 223. 226. 240

Theodori diaconi Alexandrini libellus contra Dioſcorum. 229

Iſchyrionis diaconi libellus aduerſus eumdem. 231

Athanaſii presbyteri Alexandrini aduerſus eumdem. 234

Sophronij libellus contra eumdem. 237

Dioſcori depoſitio. 243. *eadem, & Clericis Alexandrinis intimata.* 268

Edictum Synodi contra Dioſcorum. 260

Synodi epiſtola ad Valentinianum & Marcianum Impp. 267

Relatio eiuſdem ad Pulcheriam Aug de Dioſcori damnatione. 288

Actio quarta, *in qua ſinguli Epiſcopi deponunt ſe ſubſcripſiſſe epiſtola S. Leonis Papæ.* 262. 271

Epiſcoporum Ægyptiacæ regionis petitio, ad Valentinianum & Marcianum Imp. 290

Libellus Caroſi & aliorum monachorum ad Chalcedonenſe Concilium 296

Antiocheni Concilij canones. 296. 302. 377. 603

Fauſti & aliorum monachorum epiſtola ad Marcianum Imp. 299

Actio de Caroſo & Dorotheo &c. 301

Actio de Photio Epiſcopo Tyri, & Euſtathio Beryti. 303

Photij Epiſcopi Tyri ſupplicatio, ad Valentinianum & Marcianum Impp. 304

Nicæni Concilij canones. 307. 366 427

Actio quinta, *in qua de conſcribenda Fidei formula actum fuit.* 309

Definitio Fidei Concilij Chalcedonenſis, in qua confirmatur Symbolum Nicænum & Conſtantinopolitanum. 314

Actio ſexta, *in qua Marcianus Imp. adfuit.* 317

Marciani Imp. oratio ad Patres Synodi, dicta ab eo Latine & Græce. 321

Definitio Fidei in præcedenti Actione expoſita, in hac relecta, cui Epiſcopi omnes ſubſcripſerunt. 323

Canones ab Imperatore propoſiti, vt ab Epiſcopis ſtatuantur. 337

Actio ſeptima, *de concordia Maximi Antiocheni & Iuuenalis Hieroſolymitani* 336

Actio octaua, *in qua Theodoretus à Synodo recipitur, & propria Eccleſiæ reſtituitur.* 341

Actio nona, *in qua Ibæ Epiſcopi Edeſſeni cauſa pertractatur.* 344

Concilium Tyri ſub Photio Epiſcopo in cauſa Ibæ. 346

Actio decima, *de eodem Iba.* 348

Commonitorium Damaſio tribuno in cauſa Ibæ. 316

Concilium Berytenſe ſub Euſtathio Epiſcopo in cauſa Ibæ. 351

Libellus Samuelis & aliorum Presbyterorum Edeſſæ ad Photium Epiſcopũ, contra Ibam. 354

Ibæ epiſtola ad Marim Perſam. 383. 576. 566. 630

Cleri Edeſſeni deprecatio pro Iba ad Photiũ & Euſtathium. 365

Ibas abſoluitur, & Eccleſiæ ſuæ reſtituitur. 370

Actio de Domno Antiocheno. 370

Actio vndecima, *in qua diſcutitur cauſa Baſſiani & Stephani de Epheſiorum Epiſcopatu contendentibus, & vterque deponitur.* 373

Actio duodecima, *de eadem cauſa.* 360

a ij Actio

Actio decimatertia, *de controuerſia Eunomij Epiſcopi Nicomedienſis cum Anaſtaſio Epiſcopo Nicæno.* 385

Eunomij Epiſcopi Nicomedienſis ſupplicatio, ad Valentinianum & Marcianum Impp. 386

Valentiniani & Valentis Impp. priuilegia Nicænæ & Nicomedienſi ciuitati conceſſa. 388. 389

Actio decimaquarta, *de controuerſia inter Sabinianum & Athanaſium de Epiſcopatu Perrhenſis ciuitatis.* 390

Sabiniani Epiſcopi ſupplicatio ad Valentinianum & Marcianum Impp. 391

Eiuſdem ad Concilium Chalcedonenſe deprecatio. 392

Cyrilli Epiſcopi Alexandrini epiſtola ad Domnum Antiochenum pro cauſa Athanaſij. 393

Procli Epiſcopi CP. ad eumdem de eadem cauſa. 394

Antiochenum Concilium in cauſa prædictorum Epiſcoporum. 396

Actio decimaquinta, *in qua habentur Canones huius Concilij.* 409

Altera editio eorumdem Canonum, ex Iſidoro Mercatore. 415

Actio decimaſexta, *in qua Legati Apoſtolici conqueruntur de quibuſdam Canonibus præcedenti die poſt eorum diſceſſum ſancitis.* 418

Tertia pars.

Synodi Chalcedonenſis relatio ad Marcianum Imp. de epiſtola Leonis Papæ ad Flauianum. 432

Teſtimonia SS. Patrum de duabus in Christo naturis. 436

Relatio Synodi ad Leonem Papam de omnibus à ſe geſtis. 439

Valentiniani & Marciani edictum, quo prohibentur diſputationes de Fide coram vulgo. 442

Marciani Imp. edictum de confirmatione Chalcedonenſis Concilij. 443

Leonis Papæ epiſtola ad Anatolium CP. Epiſcopum. 444

Eiuſdem ad Marcianum Aug. 445

Eiuſdem ad Pulcheriam Aug. 446

Marciani Imp. epiſtola ad monachos Alexandrinos. 447

Altera verſio eiuſdem epiſtolæ. 450

Eiuſdem epiſtola ad monachos Hieroſolymis habitantes. 451

Theodoſij iunioris lex aduerſus Flauianum, quam Marcianus ſubſequenti conſtitutione abrogauit. 454

Valentiniani & Marciani conſtitutio, de infirmandis ijs quæ contra Flauianum acta ſunt. 455

Item confirmatio eorum quæ à Synodo Chalcedonenſi contra Eutychem decreta ſunt. 456

Pulcheriæ Aug epiſtola ad Baſſam præfectam monaſterij in Aelia. 459

Eiuſdem ad monachos Hieroſolymis habitantes. 460

Marciani Imp. epiſtola ad Synodum in Palæſtina congregatam. 462

Leonis Papæ epiſtola ad Epiſcopos in Synodo Chalcedonenſi congregatos. 464

Eiuſdem ad Maximum Epiſcopum Antiochenum. 465

Eiuſdem ad Marcianum Aug. 466

Marciani Imp. conſtitutio contra hæreticos. 486

Iuuenalis Epiſcopi Hieroſolymitani & Synodi Palæſtinæ reſcriptum ad monachos eiuſdem prouinciæ. 468

Leonis Imp. epiſtola ad Anatolium CP. de Timotheo Epiſcopo Alexandrino & Chalcedonenſi Concilio. 468

Aegyptiorum Epiſcoporum & cleri Alexandrini ad Leonem Aug. epiſtola. 469

Eorumdem ad Anatolium CP. Epiſcopum. 472

Epiſcoporum quorumdam Aegyptiacæ diœceſis ad Leonem Imp. pro Timotheo Aeluro. 474

Leonis Papæ ad Leonem Imp. 475

Anatolij Epiſcopi ad Leonem Imp. 476

Epiſcoporum Europæ ad eumdem. 477

Luciani Epiſcopi Byzenſis. 478

Valentini Epiſcopi Philippopolis. 478

Sebaſtiani Epiſcopi. 479

Theotimi Epiſcopi Scythiæ. 479

Epiſcoporum Mœſiæ ſecundæ. 480

primæ Syriæ. 480

Syriæ ſecundæ. 481

prouinciæ Oſroënæ. 482. *quæ citatur à V. Synodo, Act. 6.* 579

Meſopotamiæ. 483

Phœnicia maritima. 484

Phœnicia ſecunda. 481

Iſauriæ prouinciæ. 485

Ciliciæ primæ. 488

Piſidiæ. 488

Synodi Sardianæ in Lydia. 491

Pamphyliæ regionis. 491

Synodi Myrenſis. 493

Agapiti Epiſcopi Rhodiorum. 495

Iuliani Epiſcopi Coenſis. 496

Synodi Cyzicenæ. 496

Epiſcoporum Armeniæ primæ. 498

Armeniæ ſecundæ. 499

Cappadociæ primæ. 501. *quæ citatur à Pelagio Papa in epiſtola ad Epiſcopos Iſtriæ, pag.632*

Cappadociæ ſecundæ. 502

Ponti prouinciæ. 503

Helleſponti prouinciæ. 506

Paphlagoniæ regionis. 507

Dardaniæ. 508

Corinthi metropolis. 508

Galatiæ primæ. 509

veteris Epiri. 511

nouæ Epiri. 512

Cretæ. 513

Varadati monachi. 513

QVINTA SYNODVS.

Latine tantum ex verſione antiqua à L. Surio vulgata, cum nullum exemplar mſ. reperire potuerimus, nec etiam Græcum.

Hiſtoria eiuſdem Synodi. 517

Collatio prima. 520

Iuſtiniani Imp. littera ad Patriarchas & reliquos Epiſcopos ad Synodum congregatos. 523

Eutychij CP. ad Vigilium Papam. 525

Vigilij Papæ ad Eutychium CP. 526

Collatio ſecunda, *in qua Vigilius & alij Epiſcopi Latini vocantur ad Synodũ.* 527

Collatio tertia, *in qua Fidei profeſſio.* 531

Collatio quarta, *de Theodoro Mopſueſteno,* 533

Theodori Mopſueſteni capitula ex codicibus eius. 535. 627

Symbolum impij Theodori. 544

Collatio quinta. 545

Cyrilli Alexandrini contra Theodorum. 547. 552. 556. 558. 563

Ex libellis à Clericis Armeniæ & Perſidis Proclo Epiſcopo CP. contra Theodorum directis. 551. 628

Procli CP. ex tomo ad Armenios. 552. 563. 629

Rabbulæ Edeſſeni ex epiſtola ad S. Cyrillum. 553. 629

Heſychij Hieroſolymitani ex hiſtoria Eccleſiaſtica. 554 629

Theodoſii & Valentiniani Impp. leges contra Theodorum & Neſtorii 554. 555. 631

Theophili Alexandrini ex epiſtola ad Porphyrium Antiochenum aduerſus Theodorum. 555

Gregorij Nyſſani ad eumdem. 555. 565

Theodoriti ex ijs quæ contra Cyrillum ſcripſit defendens Theodorum. 555. 572. 632

Ex Gregorij Nazianzeni epiſtolis. 557

S. Auguſtini teſtimonia quòd hæretici etiam poſt mortem ſunt anathematizandi. 559

Cyrilli ad Ioannem Antiochenum conficta epiſtola. 560

Cyrilli epiſtola ad Ioannem Antiochenum. 561

Eiuſdem ad Acacium Melitenſem. 561

Eiuſdem ex epiſtola ad Theodoſium Imp. 562

Eiuſdem ad Proclum CP. 562

Procli ex epiſtola ad Ioannem Antiochenum. 563. 577

Baſilij ex epiſtola ad Patrophilum. 564

Iuſtiniani Imp. epiſtola ad Ioannem Metropolitanum. 565

Eiuſdem ad Coſmam Epiſcopum Mopſueſtiæ. 565

Synodus Mopſueſtena de Theodoro. 566

Epiſcoporum Synodi relatio ad Iuſtinianum Imp. 570

Item ad Vigilium Papam. 572

Theodoriti epiſtola ad Andream Samoſatenum. 573

Eiuſdem ad Neſtorium. 573

Eiuſdem ad Ioannem Antiochenum, quæ tamen falſò ei tribuitur. 574

Collatio ſexta, *de Iba.* 575

Ibæ epiſtola ad Marim Perſam. 576. 596. 630

Epheſini primi Concilij pars quædam. 581

Cyrilli epiſtola ad Neſtorium. 582

Cæleſtini Papæ epiſtola ad Neſtorium. 584

Cyrilli & Synodi Alexandrinæ ad Neſtoriũ. 587

Chalcedonenſis Concilij pars. 590. 593

Leonis Papæ epiſtola ad Flauianum. 590

Definitio Fidei à Concilio Chalcedonenſe edita. 594

Collatio ſeptima. 598

Vigilij Papæ condemnatio aduerſus Ruſticum & Sebaſtianum ſuper tribus Capitulis. 600

Eiuſdem ad Valentinianum Epiſcopum de Tomis. 604

Eiuſdem ad Aurelianum Arelatenſem. 605

Collatio octaua, *in qua trium Capitulorum damnatio, cum Epiſcoporum ſubſcriptionibus.* 607

Capitula, in quibus recta Fidei confeſſio, & hæreticorum condemnatio continetur. 612. 670

Fragmenta quædam huius Concilij apud Græcos auctores reperta. 620. 686

Pelagij Papæ ij. epiſtola ad Epiſcopos Iſtriæ, de tribus Capitulis. 623

Gregorij Papæ epiſtola ad Ioannem CP. 624

Eiuſdem ad Epiſcopos Hiberniæ, de tribus Capitulis. 634

Iuſtiniani Imp. epiſtola ad Menam CP. Patriarcham aduerſus Origenem, Petro Morino interprete. 635

Origenis blaſphemiæ. 658

Eiuſdem Iuſtiniani ad Synodum de Origene, ex Cedreno. 658

Confeſſio Fidei Iuſtiniani Imp. aduerſus tria Capitula. ex verſione antiqua. 659

Eiuſdem Iuſtiniani epiſtola ad ſanctam Synodum de Theodoro & alijs. ex Cedreno. 682

Emendationes & variæ Lectiones.

Digitized by Google

Η ΕΝ ΧΑΛΚΗΔΟΝΙ
ΑΓΙΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ

CHALCEDONENSE
CONCILIVM
GENERALE
QVARTVM.

HISTORIA CONCILII CHALCEDONENSIS.

[α] Euagr. lib. 1. c. 8.

[ϛ] Caſſiod. in Chron. Conſ.

[γ] Conc. Chalc. Act. 1. & Liberat. c. 11.

EXACTO Neſtorio [α] Maximianus Conſtantinopolitanam rexit Eccleſiam: tum Proclus, & poſt eius obitum Flauianus. Is imperante adhuc Theodoſio iuniore, Flauijs [ϛ] Zenone & Poſthumiano Coſſ. hoc eſt, annis octodecim poſt Epheſinum Concilium, Conſtantinopoli ex triginta Epiſcopis [γ] Synodum coegit ad diſceptandam cauſam quæ inter Florentium Sardeorum Lydiæ Epiſcopum metropolitam, & duos ei ſubiectos Epiſcopos Ioannem & Coſſinium vertebatur. Sedebat in Synodo, præter alios Antiſtites, Euſebius Epiſcopus Dorilæi, quæ Phrygiæ Salutaris ciuitas eſt, vir planè vt doctrina morumq. laude illuſtris, ita & hæreticorum ſtrenuus oppugnator. Oblato is libello expoſuit ſacræ Synodo, Eutychem presbyterum, & monaſterij quod in ea vrbe celeberrimum erat, archimandritam, cœpiſſe iam pridem delirare, & de Redemptore, redemptionisq. noſtræ ſacramento longe aliter ſentire, quàm ab Apoſtolis Nicænisq. Patribus traditum ſit. Nec enim ex duabus, aut in duabus naturis Chriſtum ſubſiſtere fatebatur, nec humanum corpus de Virgine ſuſcepiſſe noſtris conſubſtantiale corporibus: ſed dum Neſtorianam Charybdim, hoc eſt, duas in Chriſto perſonas exhorrere plus nimio videri volebat, in aduerſam Scyllæ voraginem præceps actus, vnam vt [δ] hypoſtaſim, ſic & naturam Chriſto Domino tribuebat: ita Dei Verbo in carnem conuerſo, duabusq. in vnam naturis inter ſe confuſe permixtis, vt ſola diuinitas ſub carnis non veritate, ſed figura, famem, ſitim, laſſitudinem, vigilias, crucem, mortem perpeſſa ſit, & poſt triduum reuixerit è ſepulchro. Hæc vero monſtra, quæ ex Manichæi, Valentini, & Apollinarij caueis ac luſtris eduxerat Eutyches, libroq. edito per monaſteria diſſeminabat, cùm ab Epiſcopo Dorylæno exponerentur, Flauianum, & qui aſſidebant Epiſcopos vehementer perturbarunt. Ac primum placuit, vt Eutychem Euſebius pro veteri quæ ſibi cum illo intercedebat neceſſitudine, officij ac religionis admoneret. Rem detrectat Euſebius, ne rurſus audiret hominem impijs vocibus diuinæ œconomiæ myſteria proſcindentem, præſertim non ſemel expertus, cùm illum ſæpius vt amicum antea commonuiſſet, ſua conſilia ac preces in deſipientis animo nihil penitus inſediſſe. Mittuntur itaque Ioannes presbyter ac defenſor, & Andreas diaconus, qui Synodo ſiſterent Eutychem. Pernegat ille fas ſibi eſſe vel pedem efferre de monaſterij ſeptis, quo ſe veluti tumulo quodam mortuus magis quàm viuus incluſerat: grauiter præterea incuſat Euſebium, quòd inimicitiarum potius, quàm pietatis cauſa ſuum nomen Synodo detuliſſet. Tergiuerſantem hæreticum accerſunt Patres iterum ſynodicis litteris per presbyteros duos Mamam & Theophilum: quos vt eluderent Monachi, ſuo timentes Archimandritæ, grauis illum morbo conflictari renuntiarunt: mox ſimul ac à Presbyteris nihil eſſe quòd magnopere metuerent, audiere, deducunt eos ad Eutychem: quo nunc effœtam iam ſenectutem, nunc monaſtici receſſus ac ſolitudinis inuiolabile ius obtendente, nunc etiam ad diſputandum de hæreſi, quam ſouebat, aggrediente, re infecta rediere legati. Vocatur & tertio per Memnonem ſacrorum vaſorum cuſtodem, duosq. diaconos Epiphanium & Germanum: quibus ad monaſterium profectis, Abraamus alter archimandrita venit in Synodum excuſaturus Eutychem, eiusq. nomine ad propoſitam de Fide quæſtionem reſponſurus. Verum Eutychis impudentia facile reiecta eſt, cùm æquum Epiſcopis non videretur, vt aut alius ſe pro alio obtruderet, aut vlla quis religione prohiberetur, ne à loco quem ſibi ipſe circumſcripſiſſet, deduci paſſet ad Synodum. Interea dum vehementer Eutyches vrgeretur à Memnone, nec alias, quas prætexeret, cauſas haberet, venturum ſe quò vocabatur, ſpondet; impetratq. ſeptem dierum, quibus affectam valetudinem confirmaret, inducias. Eo tempore verſus ille ad artes & dolos, quibus egregie inſtruendis ingenio vſuq. pollebat, ſe ſuamq. exiſtimationem in maximum diſcrimen adductam, ſuppliciter commendat Chryſaphio eunucho, qui non ſolum erat Theodoſio Aug. chariſſimus, & cum [ε] Eutyche magna familiaritate deuinctus,

[δ] S. Leo epiſt. 12. 13. & 97.

[ε] Niceph. lib. 14. c. 47.

ninctus, propterea quòd ab illo fuerat de ſacro fonte ſuſceptus, & ſui ſuſceptoris imbutus erroribus; ſed etiam Flauiano non parum inſenſus, quod cùm ab eo electionis ſuæ gratia munus aliquod pro benedictione flagitaſſet, Flauianus puros panes, non aureum donum, vt ille expetebat, miſerit, quum diceret, talium rerum copiam ſibi non ſuppetere; niſi forte ſacra Eccleſiæ vaſa, quæ Deo & pauperibus conſecrata eſſe optime noſſet, ad hoc aſſumeret. Quocirca ſimultatis, amicitiaq. ſtimulis incitatus Eunuchus, perſuadet Imperatori, vt Florentium patricium cum imperio, nequid Eccleſia detrimenti pateretur, Synodo iubeat intereſſe. Ea de re mandatum Principis ad Synodum pertulit Magnus Silentiarius; cum quo venit Eutyches non tamquam ad Epiſcoporum conſeſſum, ſed quaſi ad bellum, non modo monachorum corona, ſed excubitorum ac prætorianorum militum armis ſtipatus. Florentium gratulabundi Patres excepere, nec ſine magna Theodoſij laude, quòd clariſſimi viri, cuius fides ac pietas ſpectata ſit, præſidio Synodum communiſſet.

Hic Eutychis fides in diſceptationem vocatur; quidq. de Chriſto crederet, proferre in medium iubetur. Is primùm profiteri, dicturum ſe quæ ante non dixerit: paratum ſe eſſe amplecti quæ Synodus imperabat. Verum poſtquam iterum atque iterum iuſſus eſt prodere, non quam ex imperio, ſed quam ex animi ſententia rectam Fidem putaret eſſe; vomere continuo latentem ſaniem, & duas quidem aſſeuerare naturas prius quàm carni Verbum copularetur, vnam vero dumtaxat poſtquam diuinitas ac ſeruilis forma in vnam hypoſtaſim coiere. Patres viciſſim monere illum, vt ad Nicæni Symboli normam cogitationes ſuas dirigeret: hortari vt pie damnaret, quod impie probarat: vrgere, ne per amentiam reuelleret, quod maiorum ſapientia ſempiterno iure defixerat: hominem denique tam ſalutaria monita reſpuentem, de ſacerdotum ſacrarijs remouent, à monaſterij gubernaculis deijciunt, & ab orthodoxorum ſegregant conſortio: idq. triginta Epiſcoporum, & vigintitrium Abbatum ſubſcriptionibus obſignant.

Incredibile eſt, quanta animi acerbitate ac rabie exarſerit Eutyches. Eam itaque condemnationem vt abrogaret, omni ope ac machinatione eniſus eſt. Ac primum affixis per triuia libellis æquiſſimum illud Synodi ius iniuriam fuiſſe, publice conteſtatur. Deinde Leoni Romano Epiſcopo ſcribit, [a] *Neſtorianam hæreſim Conſtantinopoli reuixiſſe, ſeq. fictis criminationi-* a S. Leonis epi. 8. 9. & 10.
bus appetitum, oppreſſum, exturbatum; nec fuiſſe, cum ad Apoſtolicam Sedem prouocaret, auditum. Commouerat ea res Pontificem: ſed acceptis mox Flauiani litteris, Synodiq. geſtis omnibus, facile conquieuit. Tum à Pontificis cathedra per ſummum ſcelus Eutyches ad Auguſti prætorium prouocat: oratq. iubeat Imperator, acta [c] *Concilij, quæ à Flauiano corrupta eſſe* c Act. 1. Chalced. Conc. pag. 128.
contendebat, recognoſci coram Florentio patricio ab iiſdem Epiſcopis, præſide Thalaſſio Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopo. Annuit Theodoſius plus nimio lenis ac facilis ad aulicorum preces. Itaque reditur ad Synodum, Protogene & Aſterio Coſſ. v. Idus Aprilis coram Macedonio Tribuno in Eccleſiæ Baptiſterio. Intruduntur & in eum locum, qui pro Eutyche pugnarent, monachi tres, Conſtantius, Eleuſius, & Conſtantinus præter Synodorum conſuetudinem, & reclamantibus Epiſcopis. Releguntur acta, retractantur teſtimonia, in ſingula diligenter inquiritur. Verùm ea omnis ſuſpicio recidit in auctorem: nam quo accuratius explorata ſunt omnia, eo clarius vt Flauiani incorrupta fides enituit, ita nequiſſima fraus ac fallacia Eutychis detecta eſt. Qui fruſtra legitimis iudicibus pertentatis, ad ſuæ tandem cauſæ ſubſidium fouere atque inflammare non eſt veritus diſſenſiones Epiſcoporum. Implorauit enim patrocinium Dioſcori Alexandrini Epiſcopi, quippe grauiter inuidentis Flauiano ob Conſtantinopolitanæ ſedis amplitudinem. Nec magno ſane negotio [illegible] Flauiani calumniator in ſuas partes pellexit: ſi quidem haud ægre in exulcerato animo fictum crimen inſedit; cùm præſertim Eutyches dum vnam Chriſti naturam affirmabat, videri vellet patronus & aſſertor illius vnitatis, quam ſanctus Cyrillus aduerſus Neſtorianam diuiſionem Epheſi tutatus eſt. Quocirca Dioſcorus Cyrilli olim Archidiaconus, poſtea vero in Epiſcopatu ſucceſſor, facile Cyrilli nomine, & inani quadam dogmatum ſimilitudine captus eſt. Sed & veriſſime teſtatur Apoſtolus, eos circa Fidem ſolitos 1. Tim. 1. d
naufragari, qui bonam conſcientiam repulere: repulerat autem perditiſſime Dioſcorus, homo [γ] *profligatiſſimis moribus, blaſphemus, Origeniſta, adulterijs & homicidijs, alijsq. ſceleribus* γ Conc Chalc. act 3. Liberat. c. 12. Cedren. in Theodoſio.
inquinatus, quæ tamen ante electionem, vt hypocrita ſpeciem ſanctitatis ac pietatis præſeferens, occultauit. Is igitur Dioſcorus afflicto ac iacenti Eutychi fidem dextramq. porrigit, agitq. cum Imperatore per litteras, œcumenico res tantas indigere Concilio, ſummas Eccleſiarum ſimultates ac pugnas ſumma Eccleſiæ auctoritate eſſe tollendas. Repugnat ex aduerſo Fla-

 uianus,

a Epiſt. 20. & 21.

nianus, reclamat [a] Leo, obſtrepunt pij omnes. Gratia tamen plus datum, quàm religioni.
Theodoſius itaque infecto Dioſcori partibus animo, indicit Epheſinam Synodum ſecundam,
Coſ. Aſterio & Protegene, hoc eſt, nouemdecim annis à prima. Eò conuenere Dioſcorus Ale-
xandrinus cum Eutyche ſuo, Domnus Antiochenus Ioannis ſucceſſor, Iuuenalis Hieroſolymi-
tanus, Flauianus CP. cum centum triginta & eò amplius Epiſcopis. Leo quoque, vt volunta-
ti Imperatoris obſequeretur, Sedis Apoſtolicæ auctoritatem adhibuit, miſitq. Apoſtolicos Lega-
tos Iulianum Epiſcopum Puteolanum, Renatum Presbyterum tt. S. Clementis, Hilarum Diaco-

c Leo epiſt. 15. & 16.

num, & Dulcitium notarium, cum [c] epiſtolis ad Flauianum vna, ad Synodum altera, quibus
luculenter rectam Fidem aduerſus Eutychis præſtigias explanabat. Miſit viciſſim Imperator
tum Barſumam Archimandritam, vt monachorum omnium nomine contra Orientales Epiſco-
pos, qui Eutychem damnauerant, ageret; tum Elpidium ſacri conſiſtorij Comitem, qui Synodi
conſeruator eſſet & cuſtos, & Epiſcopis, à quibus Eutyches iudicatus fuerat, iudicandi adime-
ret poteſtatem. His tam pudendis & tam infauſtis rerum auſpicijs Epheſi ad iiij. Idus Au-
guſti in ſancta Maria Baſilica conuenitur. Iubet Elpidius principio, de actis Conſtantinopolita-
næ Synodi quæſtionem haberi. Obſiſtunt Apoſtolici Legati; priusq. Leonis epiſtolas poſtu-
lant recitari. Obſtrepit Eutyches, eosq. in ſuſpicionem atque inuidiam rapit, quòd apud Fla-
uianum pranſi, olerent plus nimio Flauianum. Abſcedunt Synodo Legati, tum ob Pontificis
litteras ab hæreticis non receptas, ſuppreſſas etiam doloſe, tum etiam quia iuxta Romanæ Eccle-
ſiæ prærogatiuam primatus in ſedendo delatus eis non fuerat: poſtea tamen rediere. Verum
Dioſcorus & Barſumas, quibus nihil iure agere, ſed vi manuq. omnia miſcere certum erat, le-
gitimis diſputationibus ac iudicijs diffiſi, militum copias conſcribunt, validamq. manum tre-
centorum monachorum; Synodum irrumpunt armati; notarijs qui Synodi acta excipiebant,
deſringunt digitos, tabulasq. concerpunt: Theodoretum Cyrenſem, & Ibam Edeſſenum abſentes,
Domnum vero Antiochenum eo die ægrotantem, indicta cauſa condemnant, & ab Epiſcopatu
deijciunt: Flauiano ſilentium imperant, eiusq. comites in ferrum & catenas adigunt: per ſum-
mos terrores ac minas extorquent Epiſcoporum ſuffragia aduerſus Flauianum, cogunt ſubſcribe-
re puris albisq. membranis, in quibus deſcribendum quid eſſet ignorarent. Apoſtolici recla-
mant Legati: ſed cum nihil proficerent, per ſcutatos ſatellites elapſi, ſe velut è ſicariorum ag-
mine ſubduxere. Recitatur publice libellus, quem Eutyches Synodo dederat cum Symbolo ver-
bis illis ſublatis: Qui conceptus eſt de Spiritu ſancto ex Maria virgine. Acclamat libello Dio-
ſcorus, eamq. Nicænam eſſe Fidem prædicat. Priſtinum in ſtatum reſtituitur Eutyches: Euſe-
bius autem Dorylæus & Flauianus hæreſeos nomine conijciuntur in vincula. Ad Apoſtolicam
Sedem prouocat Flauianus: prouocantem Dioſcorus, factus ex Epiſcopo carnifex, tot pugnis
calcibusq. contundit, vt poſt triduum in exilio grauiſſime plagarum dolore conflictatus obierit.
In demortui locum ſubrogant Anatolium Diaconum, Dioſcori apocriſiarium, nec ab Eutyche,
vt ipſis videbatur, alienum. Victor Dioſcorus lætitia geſtit: & ne quid audaciæ, ne quid furo-
ris abeſſet, poſtquam diuini humaniq. quidquid eſt iuris euertit, Alexandriam reuerſus, in ip-
ſum tandem culmen Eccleſiæ, hoc eſt, in Leonem Pontificem, nefario nouoq. exemplo, anathe-
matis iaculum contorſit.

γ Conc. Chalc. act. 3.

Acerbo γ tantæ calamitatis accepto nuntio per Hilarum Diaconum, dici vix poteſt quanto ani-
mi mœrore Leo Flauiani necem, Epiſcoporum terrorem ac fugam, diuulſas Eccleſias, proſtra-
tam Fidem, exultantem hæreſim deplorarit. Ad eum itaque luctum ſqualoremq. leuandum
omni ope ſolertiaq. incubuit; coacta quàmprimum Romæ Synodo, quidquid Epheſi fuerat actum,
damnauit ac reſcidit. Crebris deinde inſtitit litteris, Theodoſium & Pulcheriam Auguſtam
vrgere, vt vnanimi conſenſu Synodus altera, quæ Epheſinam ignominiam & labem deleret,
intra fines Italiæ cogeretur. Sed & cum multis Italiæ Epiſcopis obuiam prodijt Valentiniano
Auguſto, qui cum Reginis, hoc eſt, cum matre Galla Placidia, & coniuge Eudoxia Romam re-
ligionis cauſa ad Apoſtolorum limina veniebat: cùmq. illis Epheſini Concilij, ſeu potius latro-
cinij flagitia commiſerabili fletu crebrisq. ſingultibus expoſuiſſet, lacrymas Reginis excuſſit,
& tum eas, tum Valentinianum orando compulit vti Theodoſio ſcriberent, efficerentq. vt alio
rurſus Concilio quæ perperam geſta fuerant Epheſi, retractarentur. Scripſit Auguſtus Augu-
ſto, ſcripſere Reginæ. Verum Eutychianis fabulis ac dolis irretita Theodoſij mens, nullis litte-
ris, nullis precibus, nulla ſuorum neceſſitudine flecti potuit. Quin potius publicis legibus Fla-
uianum damnauit, Epheſinamq. Synodum Nicænæ iuſſit æquari. At neque leues, neque ſeras

tanti

tanti ſacinoris pœnas dedit. Siquidem haud multo poſt, dum equitaret, collapſo equo grauiter eliſus atque exanimatus eſt, herede nullo relicto.

Eius ſoror Pulcheria Marciano clariſſimo Senatori & Orientis Imperium, ſuffragante Senatu, & ſeipſam in matrimonium dedit. Marciani egregia probitas, & omnium ſermone celebrata religio Leonem impulere, vt ab eo per litteras quod à Theodoſio non potuerat, conſequi niteretur. Aſſenſere Marcianus & Pulcheria, & vltro citroq. datis ad Leonem acceptisq. litteris, Nicæam Concilij gratia ſexcentos triginta Epiſcopos euocarunt. Apoſtolici vero Legati, quos miſerat Leo, Paſchaſinus Lilybetanus, Lucentius Aſculanus, Iulianus Coenſis Epiſcopi, & Bonifacius Presbyter, cùm permagni intereſſe exiſtimarent ad res componendas, tumultusq. Eutychianarum partium ſedandos, ſi in Synodo Marcianus intereſſet, obnixe illum rogarunt eo loci Concilium transferret, quò & ipſe non incommode poſſet accedere. Eam ob rem Chalcedone Bithynia, quæ Conſtantinopoli ſeptem ſtadijs abeſt, tranſlata fuit Synodus, & haberi cœpta octauo Idus Octobris, Marciano & Adelphio Coſſ. Legatis Apoſtolicis præſidentibus, in æde ſanctiſſimæ virginis ac martyris Euphemiæ. Ibi adfuerunt ampliſſimus Senatus, & aliquot alij proceres, qui Iudices in Concilio nominantur, ab Imperatore præfecti non vt de rebus ad Fidem & religionem ſpectantibus decernere ac iudicare deberent, ſed tantum vt ſua auctoritate ſtrepitus ac turbas comprimerent. Nam in Actione ſecunda, ſe doceri debere ab Epiſcopis palam ipſi Iudices profitentur: & in Actione tertia, cùm Dioſcorus præſentiam Iudicum requireret, Epiſcopi reſponderunt, quando regularia tractantur, nullos Iudices laicos intereſſe poſſe. & in eadem Actione ijdem Epiſcopi affirmant, à Deo ſolis Epiſcopis datam auctoritatem Epiſcopos iudicandi.

Principio clamauerunt Apoſtolici Legati, fas non eſſe vt Dioſcorus, qui reus ſit, & ab alijs iudicandus, inter Epiſcopos ſedeat de alijs iudicaturus. Ea res dum vltro citroq. inter Legatos & Iudices agitur, Euſebius Dorilenſis aduerſus Dioſcorum Iudicibus libellum obtulit plenum flagitijs ac furoribus Epheſini conuentus. Quo perlecto iuſſu Iudicum, Conſtantinus qui erat à ſecretis conſiſtorij, tum Conſtantinopolitanæ, tum Epheſinæ ſecundæ ſynodi acta omnia de Eutychis & Dioſcori cauſa publice recitauit: ex quibus cùm neſariæ illorum hæreſes & inaudita crudelitatis exempla patuiſſent, fremere Patres aduerſus Dioſcorum, impij parricidæ non ferre præſentiam; vultu, oculis, clamore hominem percellere.

Poſtera dies ſecundam excepit Actionem, in qua publice recitatum Nicænum, Conſtantinopolitanumq. Symbolum; deinde Cyrilli ad Neſtorium, & ad Ioannem Antiochenum littera: tum Leonis ad Flauianum epiſtola, cui illis verbis acclamarunt Epiſcopi: Petrus per Leonem ita locutus eſt: Apoſtoli ita docuerunt.] Dioſcorus ſcelerum conſcientia conſternatus nec ſecundæ interfuit Actioni, nec tertiæ: in qua cùm ad iudicium poſceretur Euſebij Dorilenſis libello, Patrum iuſſu per Conſtantinum, Acacium & Atticum Epiſcopos vocatur ad Synodum. Se à lictoribus reſpondit, ne domo exeat, prohiberi. Sed facta mox à lictorum magiſtro exeundi poteſtate, negauit ſe venturum in Synodum, à qua Senatum & Iudices tunc abeſſe cognouerat. Iterum ad illum tres alij diriguntur Epiſcopi, Pergamius, Cecropius, Rufinus. Morbum impudenter excuſat. Interea Athanaſius, Theodorus, Iſchyrion & Sophronius Alexandrini in Synodum admiſſi, datis libellis grauiſſimas, quibus à Dioſcoro affecti fuerant, iniurias expoſuere: vaſtatos agros, incenſa prædia, ſublatas vxores alienas, ſtupratas virgines, fœdata connubia, aliaq. id genus ſcelera. Quibus commoti Patres, tertio adhuc hominem accerſunt per Francionem, Lucianum & Ioannem Epiſcopos. Sed nihilo plus ea die, quàm alijs, actum eſt. Tum Apoſtolici Legati ſummatim commemoratis ſceleribus, quorum & Alexandrinis teſtimonijs, & publicis Epheſinæ Synodi actis conuictus fuerat Dioſcorus, ex Leonis Pontificis ſententia pronuntiant, illũ & Epiſcopali honore, & ſacerdotum functionibus omnibus priuatum eſſe. Eam ſententiam Anatolius Conſtantinopolitanus Epiſcopus, ceterīq. Patres vniuerſi grauiſſimis verbis comprobant, atque Auguſto & Auguſtæ ſignificant, ac publicis euulgant edictis, & Alexandrinæ perſcribunt Eccleſiæ.

Damnato Dioſcoro reditum eſt ad Leonis epiſtolam, & ad conſtabiliendam rectam Fidei formulam. Hic plerique Epiſcopi clamauerunt à Dioſcoro ſe circumuentos Epheſi, metuq. adactos fuiſſe; ſaperent, dicerent, ſcriberent quæ non oportebat: errato ſupplices precantur ignoſci. Iubentur itaque ſinguli ſeorſim ſuæ confeſſionis ac Fidei libellum conſcribere: conſcribunt, & Leonis epiſtolam vt inuiolabilem orthodoxi dogmatis normam venerati, veniam facile conſequuntur,

præter

præter Ægyptios Epiſcopos, & nonnullos Archimandritas: qui tamen petierunt vt liceret ſibi nouum Epiſcopum Alexandrinum, ex cuius voluntate ſubſcriberent, opperiri. Neque id ipſis denegatum, iureiurando tamen & vadimonio obſtrictis, ſe Chalcedone non abituros quoad ſancta Synodus imperarit.

Cogitatum deinde de conſcribenda Fidei formula, quæ omnes in vnum deuinciret Eccleſias. Habitus ex ſingulis prouincijs delectus quorumdam Epiſcoporũ, qui in eam rem incumberent cum Legatis Apoſtolicis & Anatolio Conſtantinopolitano, ſeorſim in Eccleſiæ ſecretario. Hi vero ad Leonis epiſtolam velut ad normam columnamq. veritatis, cùm ſuam omnem deliberationem exigere ſtuduiſſent, Chriſtum Dominum perfectum Deum, perfectum hominem, ex duabus naturis inconfuſe atque incommutabiliter conſiſtentem, & diuinitate quidem Deo Patri, humanitate vero nobis eſſe conſubſtantialem, ac per omnia ſimilem, ſi peccatum excipias, decreuere; ſententijs omnibus, quæ vllo modo videri poſſunt ab hoc dogmate diſſidere, damnatis. Id à delectis Patribus definitum eſſe poſtquam Marciano Auguſto renuntiatum eſt, confeſtim viij. Kal. Nouembris cum plurimis clariſſimis viris Chalcedonem venit, non oſtentandæ poteſtatis gratia, ſed vt vniuerſos Patres ad recta Fidei rationem cohortaretur: idq. oratione Latine primo, deinde Græce pronuntiata. Ex qua tantus extitit animorum ardor, vt poſt beneuolentiſſimas erga Imperatorem & Auguſtam acclamationes, in eam formulam quam tunc Apoſtolici Legati cum Anatolio & collegis ediderant, ab vniuerſis Epiſcopis itum ſit, ſummoq. conſenſu ſubſcriptum.

Explicata Fide, de varijs Epiſcoporum controuerſijs actum eſt. Ibas & Theodoretus ſuis Eccleſijs reſtituti: editiq. poſt Legatorum Iudicumq. diſceſſum nonnulli Canones, quorum vnus, adnitente in primis Anatolio, ſecundum Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ poſt Romanam locum deferebat. Id poſtquam audiuere Legati, quamprimum regreſſi cum Iudicibus, comprimere Epiſcoporum audaciam ſtuduere. Sed illi cum Leonem non diſſenſurum ſperarent, ab eo per epiſtolam vt Synodum & Synodi Canones ratos haberet, petiere. At longe aliter res euenit. Leo ſiquidem, ſicut eorum quæ aduerſus hæreticos illi decreuerant, fuit conſtantiſſimus approbator, ita ſe ambitionis acerrimum præbuit vindicem, haud quaquam paſſus, Eccleſiarum iura, quæ à Nicænis Patribus conſtituta fuerant, commutari. Itaque Chalcedonenſem Canonem de Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ prærogatiua reiecit, & Iuuenalem Hieroſolymitanũm duabus Palæſtinis ſibi
a Epiſt. 62. ad Max. Antioch. *ſubijciendis inhiantem coercuit, aliaq. id genus diſertiſſimis verbis abrogauit: [a] Siquid (inquit) ab his fratribus, quos ad ſanctam Synodum vice mea miſi, præter id quod ad cauſam Fidei pertinebat, geſtum eſſe perhibetur, nullius erit penitus firmitatis: quia ad hoc tantum ab Apoſtolica Sede ſunt directi, vt excuſſis hæreſibus, catholicæ eſſent Fidei defenſores.] Et rurſus ad Epiſco-*
c Epiſt. 61. *pos qui in ſancta Chalcedonenſi Synodo conuenerant: [c] Fraterna, inquit, vniuerſitas, & omnium fidelium corda cognoſcant, me non ſolum per fratres, qui vicem meam executi ſunt. ſed etiam per approbationem geſtorum ſynodalium, propriam vobiſcum iunxiſſe ſententiam, in ſola videlicet Fidei cauſa, quod ſæpe dicendum eſt, propter quam generale Concilium & ex præcepto Chriſtianorum Principum & ex conſenſu Apoſtolicæ Sedis placuit congregari, damnatis hæreticis, qui ſi corrigi voluiſſent, nulla penitus reſideret de vera Domini noſtri Ieſu Chriſti incarnatione dubitatio.] Gelaſius quoque ea quæ per incompetentem præſumptionem illic prolata, vel potius ventilata ſunt, quæ Sedes Apoſtolica gerenda nullatenus delegauit, immo potius ab eius Vicarijs aperte reiecta ſunt, ab eadem Apoſtolica Sede nulla ratione approbata commemorat.*

Marcianus vero Imperator animo ad Fidem Eccleſiamq. tuendam atque amplificandam intentiſſimo, ſeueris legibus cauit, nequis Chalcedonenſium Patrum decreta vocaret in dubium. Antiquauit & Theodoſii ſanctionem aduerſus Flauianum, cuius vtpote glorioſiſſimi martyris reliquiæ Conſtantinopolim magna cæremonia ac populi pietate iam delatæ fuerant. In Eutychianos exilia, aliaq. ſupplicia conſtituit, ac vetuit ne in Epiſcopi aut Presbyteri honorem, aut in Monachorum vllam admitterentur ſodalitatem: docentes eam hæreſim vltimo ſupplicio affici iuſſit. Dioſcorum, in cuius locum Chalcedonenſis Synodus Proterium ſuffecerat, eiecit in vrbem Paphlagoniæ, Gangrenam nomine, vbi & animam miſerabiliter exhalauit. Iuſſit & Eutychem exulare: ſed cùm exul ijs etiam inter quos agebat, venena inſpargere non deſiſteret, hortatu Leonis & Imperatoris edicto in longiora ac ſecretiora loca ablegatus eſt.

Magna denique & illuſtria ſunt apud ſanctos Patres huius Chalcedonenſis Synodi præconia.
γ Epiſt. 71. ad Leon. Aug. *Itaque Leo Pontifex: [γ] Quæ, inquit, apud Chalcedonenſem Synodum de Chriſti Domini incarnatione firmata ſunt, nulla permittas retractatione pulſari: quia in illo Concilio per Spiritum ſan-*

ctum

ctum congregato tam plenis atque perfectis definitionibus cuncta firmata ſunt, vt nihil ei regulæ, quæ ex diuina inſpiratione prolata eſt, aut addi poſsit, aut minui.] Gelaſius quoque ad Euphemianum, quæ in hac Synodo Chalcedonenſi pro Fide & communione catholica, lege Apoſtolica definita ſunt, vere certeq. ſectanda confirmat. Idem etiam in Synodo ſeptuaginta Epiſcoporum hoc Concilium à Patribus inſtitutum & recipiendum & cuſtodiendum præcepit. Gregorius [a] multis in locis illos qui hanc Synodum reyciunt, aut aliquid addendum vel detrahendum præſumunt, ſub anathematis pœna deteſtatur. Martinus primus in Lateranenſi Synodo [c] hoc Concilium ex animo amplectitur. Synodus [γ] quinta eius dogmata Fidemq. defendit. Sexta Synodus [δ] hoc Concilium mirifice laudat, & Leonis epiſtolam ad Flauianum rectæ Fidei titulum nominat. Septima item & octaua Synodus idem confirmant.

a Lib.1.ep.24. lib.2.epiſt.10. lib.3.epiſt.4. lib.7.epiſt.13.
c Sect.v.
γ Collat.3.
δ Act.17.

De Canonibus autem huius Concilij illud eſt animaduertendum, quamuis in vulgatis exemplaribus, deſcripti ſint in Act. xv. Pelagium tamen & ſanctum Gregorium affirmare illos editos fuiſſe ſtatim poſt Fidei definitionem. Quod intelligendum eſt de veris & legitimis Canonibus tantum: nam poſteriores illi tres, quorum primus eſt de priuilegijs Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ, ab Epiſcopis Orientalibus promulgati fuerunt abſoluta decimaquarta Actione, poſtquam Legati Apoſtolici diſceſſerant, vt ex decimaſexta Actione cognoſcitur.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΠΕΡΙΕΧΩΝ

ΤΑΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΣ.

PRIMA PARS, IN QVA HABENTVR

epiſtolæ ad Synodum pertinentes, ante illam ſcriptæ.

EPISTOLA LEONIS ARchiepiſcopi Romæ ad Eutychem.

Dilectiſſimo filio Eutychi presbytero, Leo Epiſcopus.

I. AD notitiam noſtram tuæ dilectionis epiſtola retuliſti, quòd Neſtoriana hæreſis quorumdam rurſus ſtudijs pullularet. Sollicitudinem tuam ex hac parte nobis placuiſſe reſcribimus, quoniam index animi tui eſt ſermo quẽ ſumpſimus. Vnde non ambigimus auctorem catholicæ Fidei Dominũ tibi in omnibus affuturum. Nos autem cum plenius, quorum hoc improbitate fiat, potuerimus agnoſcere, neceſſe eſt auxiliante Domino prouidere, quatenus nefandum virus dudumq. damnatum, radicitus poſſit extingui. Deus te cuſtodiat incolumem, dilectiſſime fili. Datum kalendis Iunij, Poſthumiano & Zenone viris clariſſ. Coss.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙσκόπου Ῥώμης Λέοντος, ἀντιγραφεῖσα πρὸς Εὐτυχῆ.

Τῷ ποθεινοτάτῳ υἱῷ Εὐτυχεῖ πρεσβυτέρῳ, Λέων ἐπίσκοπος.

A ΕΙΣ γνῶσιν ἡμετέραν διὰ τῆς σῆς ἀγάπης ἐπιστολῶν ἀνήνεγκας. ὅτι ἡ Νεστοριανὴ αἵρεσις τινῶν πάλιν ταῖς σπουδαῖς αὔξει. τὸν ζῆλον τὸν σὸν ἐκ τούτου τοῦ μέρους ἡμῖν ἀρέσαντα ἀντιγράφομεν. ἐπειδὴ μηνυτὴς τοῦ σοῦ λογισμοῦ ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἐδεξάμεθα· διὸ μὴ ἀμφιβάλλῃς τὸν ἀρχηγὸν τῆς καθολικῆς πίστεως τὸν δεσπότην ἐν πᾶσί σοι παρεσόμενον. ἡμεῖς δὲ ὅτι πληρέστερον ὧν τῇ ἀναιδείᾳ τοῦτο γίνεται
B δυνηθῶμεν γνῶναι, ἐπάναγκές ἐστι τοῦ δεσπότου βοηθοῦντος προνοῆσαι, ἄχρις οὗ ὁ ἀθέμιτος ἰὸς ὁ πάλαι κατακεκριθεὶς, ῥιζόθεν δυνηθῇ σβεσθῆναι. ὁ θεὸς ὑγιῆ σε διαφυλάξει υἱὲ ποθεινότατε.

EPISTOLA SANCTISSIMI Archiepiſcopi Romæ Leonis ad Flauianum Archiepiſcopum Conſtantinopolitanum.

Dilectiſſimo fratri Flauiano Epiſcopo, Leo Epiſcopus.

II. CVm Chriſtianiſſimus & clementiſſimus Imperator [a] ſanctæ & laudabilis Fidei pro Eccleſiæ catholicæ pace ſollicitus, ad nos ſcripta transmiſerit de his, quæ apud vos perturbationis ſtrepitum commouerunt, miramur fraternitatẽ tuam, quidquid illud ſcandali fuit, nobis ſilere potuiſſe, & nõ potius procuraſſe, vt primitus nos inſinuatio magis tuæ relationis inſtrueret, ne de rerum geſtarum fide poſſemus ambigere. Accepimus enim libellum Eutychetis presbyteri, qui ſe queritur, accuſante Euſebio Epiſcopo, immerito communione priuatum, maxime eum euocatum

[a] al. ſancta & laudabili fide & Gr.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος, πρὸς Φλαυιανὸν ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως.

C *Τῷ ποθεινοτάτῳ ἀδελφῷ Φλαυιανοῦ ἐπισκόπου,*

Ὁπότε ὁ χριστιανικώτατος, καὶ φιλανθρωπότατος βασιλεὺς, ἁγίᾳ καὶ ἐπαινετῇ πίστει ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας μεριμνῶν, πρὸς ἡμᾶς γράμματα διεπέμψατο περὶ τούτων, ἅ τινα παρ' ὑμῖν ταραχῆς κτύπον ἐνεποίησαν, θαυμάζομεν τὴν σὴν ἀδελφότητα, τί αὐτόθι σκάνδαλον γεγένηται, ὅπερ πρὸς ἡμᾶς ἡσυχάσαι δεδύνηται, καὶ μὴ μᾶλλον φροντίσαι, ὥστε πρὸ πάντων διδασκαλίᾳ τῆς ἀναφορᾶς ἡμᾶς διδάξαι. ἐφ' ᾧ τι ἡμᾶς περὶ τῆς πίστεως τῶν πραχθέντων, μὴ δύνασθαι ἀμφιβάλλειν. ἐδεξάμεθα γὰρ λίβελλον Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου, ὅς τις μέμφεται κατηγοροῦντος Εὐσεβίου ἐπισκόπου, ἀναξίως ἑαυτὸν τῆς κοινωνίας ἐστερῆσθαι·

καὶ

Digitized by Google

A καὶ μάλιστα, ὡς ἐμαρτύρατο, ὅτι κληθεὶς παρεγένετο· καὶ τὴν ἰδίαν παρουσίαν οὐκ ἠρνήσατο· ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐν αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ λίβελλον ἐκκλήτου ἐπιδεδωκέναι αὐτόν· ὅθεν ἠναγκάσθη διαμαρτυρίας λιβέλλους ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει προθεῖναι. τῶν πραγμάτων γεγενημένων, οὔπω ἐπιγινώσκομεν, ποίᾳ δικαιοσύνῃ ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῆς ἐκκλησίας ἐγένετο κεχωρισμένος. ἀλλὰ προσέχοντες τῇ αἰτίᾳ, θέλομεν τοῦ σοῦ φάκτου τὸν λογισμὸν μαθεῖν· καὶ πάντα ἀπαγγελθῆναι ἄχρι τῆς ἡμετέρας γνώσεως· ἐπειδὴ ἡμεῖς οἱ βουλόμενοι τῶν ἱερέων τοῦ δεσπότου δικαίας εἶναι τὰς κρίσεις, οὐδὲν δυνάμεθα B μὴ διαγνωσθέντων τῶν πραγμάτων, εἰς τινος μέρους πρόκριμα ἀποφήνασθαι, πρὶν ἢ τὰ πραχθέντα ἀκούσωμεν. καὶ διὰ τοῦτο ἡ σὴ ἀδελφότης δι' ἐπιτηδείου μάλιστα, καὶ ἁρμοδίου, πληρεστάτῃ ἀναφορᾷ γνωρίσῃ ἡμῖν, τίς κατὰ τῆς ἀρχαίας πίστεως καινότης ἀνέκυψεν, ὅπερ αὐστηρᾷ ἀποφάσει ἄξιον ἐγένετο τοῦ ἐκδικηθῆναι. καὶ γὰρ ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις, καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως ἡ πίστις, πολλὴν ἡμῖν φροντίδα περὶ τῆς τῶν χριστιανῶν εἰρήνης ἐνέβαλεν· ἵνα περιαιρεθεισῶν τῶν διχονοιῶν ἡ C καθολικὴ πίστις ἀμόλυντος διαφυλαχθείη· καὶ τούτων οἵτινες τὰ φαῦλα ἐκδικοῦσιν, ἀπὸ τῆς πλάνης ἀνακληθέντες, τῇ ἡμετέρᾳ αὐθεντίᾳ, ὧν ἂν δοκιμασθῇ ἡ πίστις, ὀχυρωθῶσι. καὶ μηδεμία δυσχέρεια ἐκ τούτου τοῦ μέρους προσενεχθῇ· ὁπότε ὁ μνημονευθεὶς πρεσβύτερος ἐν τῷ ἰδίῳ λιβέλλῳ ὡμολόγησεν ἕτοιμον ἑαυτὸν εἶναι πρὸς διόρθωσιν, εἴ τι εἰς αὐτὸν εὑρεθείη, ὅ περ ἐστὶν ἄξιον ἐπιλήψεως· πρέπει γὰρ ἐπὶ τῶν τοιούτων αἰτιῶν τούτου μάλιστα φροντίζειν, ὥστε ἐκτὸς θορύβου, καὶ φιλονεικίας, καὶ τὴν ἀγάπην φυλάττεσθαι, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐκδικεῖσθαι, ἀδελφὲ τιμιώτατε. καὶ διὰ D τοῦτο, ἐπειδὴ ἡ σὴ ἀγάπη περὶ τῆς τοσαύτης αἰτίας συνορᾷ ἡμᾶς ἀναγκαίως εἶναι ἐν φροντίδι, πληρέστατα, καὶ τηλαυγέστατα σύμπαντα ἡμῖν, ὅπερ ἤδη ποιῆσαι ὤφειλε, δηλῶσαι σπουδάσει· ἵνα μὴ μεταξὺ τῆς διδασκαλίας τῶν μερῶν, ἀμφιβολίᾳ τινὶ ἀπατηθῶμεν, καὶ διχόνοια τραφῇ· ἥ τις ἐν ταῖς ἰδίαις ἀρχαῖς ἐξαλειπτέα ἐστίν. ἔστι γὰρ ἡμῖν καταθύμιον, καὶ παραφυλακτέον, τοῦ θεοῦ ἐμπνέοντος, ἵνα μὴ αἱ διατυπώσεις τῶν προσκυνητῶν πατέρων, αἳ θεόθεν τὴν ἰσχὺν ἔχουσι, καὶ εἰς τὴν πληρότητα τῆς πίστεως ἀνήκουσι, φαύλῃ τινὸς ἑρμηνείᾳ μολυνθῶσιν. ὁ θεὸς ὑγιῆ σε διαφυλάξῃ, E ἀδελφὲ τιμιώτατε.

A catum ſe adfuiſſe teſtetur, nec ſui præſentiam denegaſſe; adeo vt in ipſo iudicio libellum appellationis ſe aſſerat obtuliſſe, nec tamen fuiſſe ſuſceptum; qua ratione compulſus ſit, vt conteſtatorios libellos in Conſtantinopolitana vrbe proponeret. Quibus rebus intercedentibus, necdum agnoſcimus, qua iuſtitia à communione Eccleſiæ fuerit ſeparatus. Sed reſpicientes ad cauſam, facti tui noſſe volumus rationem, & vſque ad noſtrã notitiam cuncta deferri: quoniam nos, qui ſacerdotum Domini matura volumus eſſe iudicia, nihil poſſumus incognitis rebus, in cuiuſquam partis præiudicium definire, priuſquàm vniuerſa, B quæ geſta ſunt, veraciter audiamus. Et ideo fraternitas tua per idoneam maxime aptamq. perſonam pleniſſima nobis relatione ſignificet, quid contra antiquã Fidem nouitatis emerſerit, quod ſeueriori ſententia dignum fuerit vindicari. Nam & Eccleſiaſtica moderatio, & * religioſa pijſſimi Principis fides multam nobis ſollicitudinẽ Chriſtianæ pacis * indicunt; vt amputatis diſſenſionibus, Fides catholica inuiolata ſeruetur; & his qui praua defendunt, ab errore reuocatis, noſtra auctoritate, quorum fides probata fuerit, muniãtur. Nec aliqua poterit ex hac parte difficultas afferri, cum memoratus presbyter libello proprio ſit C profeſſus, paratum ſe eſſe ad corrigendum, ſi quid in ſe inuentum fuerit quod reprehenſione ſit dignum. Decet enim in talibus cauſis hoc maxime prouideri, vt ſine ſtrepitu concertationum & charitas cuſtodiatur, & veritas defendatur, frater chariſſime. Et ideo quia dilectio tua de tanta cauſa nos videt neceſſario eſſe ſollicitos, quàm pleniſſime & lucide vniuerſa nobis, quod ante facere debuit, indicare feſtinet: ne inter aſſertiones partium aliqua ambiguitate fallamur, & diſſenſio, quæ in ſuis initijs abolenda eſt, nutriatur: cum in corde noſtro ea obſeruantia, Deo inſpirante permaneat, ne conſtitutiones venerabiliũ D Patrum diuinitus roboratæ, & ad ſoliditatem Fidei pertinentes, praua cuiuſquam interpretatione violentur. Deus te cuſtodiat incolumem, frater chariſſime. Datum xij. kal. Maij, Aſterio & Protogene viris clariſſ. Coſs.

* religioſiſſimi

* inducũt.

EIVSDEM LEONIS PAPAE epiſtola ad Theodoſium Aug.

Leo Epiſcopus Theodoſio Auguſto.

III. QVantum præſidij Dominus Eccleſiæ ſuæ in fide veſtræ clementiæ prępararit, his etiã litteris quas ad me miſiſtis, oſtẽditur, vt vobis nõ ſolum regium, ſed etiam ſacerdotalem animum ineſſe gaudeamus: ſiquidem præter imperiales & publicas curas, pijſſimam ſollicitudinem Chriſtianæ religionis habetis, ne ſcilicet in populo Dei aut ſchiſmata, aut hereſes, aut vlla ſcandala conualeſcant: quia tunc eſt optimus regni veſtri ſtatus, quando ſempiternę & incommutabili Trinitati, vnius Deitatis confeſſione ſeruitur. Quid autem in Conſtantinopolitana Eccleſia perturbationis acciderit, quòd ita fratrem & coepiſco-

pum noſtrum Flauianum potuerit commouere, vt Eutychem presbyterum communione priuaret, nondum potuimus euidenter cognoſcere. Quamuis enim prædictus presbyter ad Sedem Apoſtolicam per libellum doloris ſui querimoniam miſerit; breuiter tamen aliqua prælibauit, aſſerens ſe Nicęnæ Synodi conſtituta ſeruantem, fruſtra in Fidei diuerſitate culpatum. Euſebij autem Epiſcopi accuſatoris eius libellus, cuius exemplaria ad nos prædictus presbyter miſit, de obiectionis euidentia nihil habebat: & cùm presbytero hæreſeos crimen intenderet, quem tamen in eo ſenſum arguerit, non euidenter expreſſit, quamuis & ipſe Epiſcopus Nicænæ Synodi profiteatur in hac re ſe eſſe decretis; propter quod non habuimus, vnde aliquid diſceremus. Et quia cauſæ meritum, Fidei ratio, & laudabilis ſollicitudo veſtræ pietatis exegit, neceſſe eſt iam locum ſubreptionibus non patere; ſed prius de quibus eum ęſtimat arguendum, inſtrui nos oportet, vt poſſit de bene cognitis congrue iudicari. Ad prædictum autem Epiſcopum dedi litteras, quibus mihi diſplicere cognoſceret, quòd ea quæ in tanta cauſa geſta fuerant, etiam nunc ſilentio reticeret, cum ſtudere debuerit primitus nobis cuncta reſerare. Quem credimus, vel poſt admonitionem omnia ad noſtram notitiam relaturū; vt in lucem ductis his quæ adhue videntur occulta, id quod Euangęlicæ & Apoſtolicæ doctrinæ conuenit, iudicetur. Data a.d. kal. Maij, Aſterio & Protogene viris clariſs. Coss.

EPISTOLA FLAVIANI ARchiepiſcopi Conſtantinopolitani ad Leonem Papam vrbis ſenioris Romæ, de' erroribus impij Eutychetis.

Sanctiſſimo & beatiſſimo Patri & conſacerdoti Leoni, Flauianus in Domino ſalutem.

IV. Pietate & recta prædicatione verbi veritatis nihil honorabilius ſacerdotibus, ſicut noſti, Deo amantiſſime. Omnis enim noſtra ſpes atque ſalus, & retributio promiſſorum bonorum, in his eſt. Propterea omnia facienda à nobis ſunt, & laborãdum pro vera Fide, & expoſitionibus dogmatibusq. ſanctorum Patrum; quatenus per omnia, & inter omnes concuſſiones rerum integra hæc & inuiolata ſaluentur atque cuſtodiantur. Neceſſarium itaque fuit nunc etiam nos videntes lædi orthodoxam Fidem, & renouari Apollinaris & Valentini hæreſes ab Eutyche monacho, non hoc deſpicere, ſed in aperto hoc pro cautela populi reuelare. Iſte enim Eutyches abſconditum in ſe languorem malæ ſectę retinens, inſiliens noſtræ manſuetudini, inuerecunde & impudenter in multos impietatem propriam præſumpſit inferre, dicens, ante inhumanationem quidem Saluatoris noſtri IESV Chriſti duas naturas eſſe diuinitatis & humanitatis, poſt * vnitatem vero, vnam naturam factam: neque ſciens quod dicit, neque de quibus affirmat. Neque enim vnitas

* vnitionē

1.Tim.1. b.7.

A conuenientium in Chriſto duarum naturarum ſic ut vna re proprietates ſuas in vnitate confudit, ſed manent in vnitate perfectæ naturarum proprietates. Adiecit autem & aliam impietatem, dicens, corpus Domini quod ex Maria factum eſt, non eſſe noſtræ ſubſtantiæ, neque humanæ conſperſionis; ſed humanum quidem illud vocat, non tamen nobis conſubſtantiale, neque genitrici eius ſecundum carnem. Et hæc aiebat, cum in geſtis Epheſi habitis à ſancto & vniuerſali Concilio, in epiſtola ſcripta ad impium damnatumq. Neſtorium, aperte ſic habeatur: Quia diuerſæ quidem ad vnitatem veram concurrère B naturæ, vnus autem ex ambabus Chriſtus Dei filius; non tamquam naturarum differentia ſit perempta propter vnitatem, ſed potius effecerit nobis vnum Dominum IESVM Chriſtum, diuinitatis & humanitatis per ineffabilem & inintelligibilem ad vnitatem concurſionem. Et hoc non latet tuam ſanctitatem, cum omnino legerit geſta, quæ Epheſi ſunt confecta. Quæ pro nihilo ponens idem Eutyches, arbitratur non ſe daturum pœnam prȩfinitam à ſancto illo & vniuerſali Concilio, quoniam per hęc multi ſimpliciores ex eius eloquijs in Fidei ſermone læduntur. Accuſatum C vero eum à reuerendiſſimo Euſebio, & occurrentem in ſanctum Concilium, & voce ſua ſectam propriam retegentem, alienumq. exiſtentem à recta Fide, damnauimus, ſicut docebunt veſtram ſanctitatem omnia quæ ſuper eo ſunt geſta, quæq. direximus cum noſtris his litteris. Iuſtum autem eſt & hoc vobis, ſicut arbitror, intimari, quia idē Eutyches paſſus iuſtam canonicam damnationē, cum debuiſſet ſecundis ſaluare priora, & per pænitentiam perfectam, multasq. lacrymas placare Deum, noſtrumq. cor vehementer contriſtatum in eius ruina, per veram ſanare pænitentiam; non ſolum hoc non fecit, ſed etiam per omnia contur- D bare ſanctam, quę apud nos eſt, Eccleſiam feſtinauit, propoſitiones iniuriarum publice ponens, & maledictionibus plenas, ſuper hæc & preces offerens piiſſimo & Chriſti amantiſſimo Imperatori, & eaſdem arrogantia & petulãtia plenas, per omnia diuinas regulas conculcare conatus eſt. Sed his ita geſtis, litteræ nobis datæ ſunt veſtræ ſanctitatis per admirabilem Comitem Panſophium, per quas ſumus edocti, quia idem Eutyches libellos direxit vobis plenos omni fallacia atque calliditate, dicens iudicij tempore libellos ſe dediſſe appellationis, & nobis & hic conuenienti ſancto Concilio, & appellaſſe veſtram ſanctitatem: quod E nequaquam ab eodem factum eſt. Sed etiam & in hac parte mētitus eſt, tamquam per fallaciam mendacij ſubrepere ſe ſanctis veſtris auribus putans. Commotus itaque, ſanctiſſime Pater, in his omnibus quæ ab eo præſumpta ſunt, & ob ea quæ in nos & ſanctiſſimam Eccleſiam facta ſunt, atque fiunt, pro cõſueta fiducia fiducialiter age, ſecũdum quod ſacerdotio competit: propriamq. faciens communem cauſam, & ſanctarum Eccleſiarum diſciplinam, ſimul decernere damnationem aduerſus eum regulariter factam & per propria ſcripta dignare; conſortare autem & piiſſimi & Chriſto deditiſſimi noſtri Imperatoris fidē.

Epiſt. Cyrilli ad Neſtor. in Tom.1. Epheſ. par.1.4.8.

Cauſa

Cauſa enim eget ſolummodo veſtro ſolatio atque defenſione, qua debeatis conſenſu proprio ad tranquillitatem & pacem cuncta perducere. Sic enim hæreſis quæ ſurrexit, & turbæ quæ propter eum factæ ſunt, facillime deſtruentur, Deo cooperante per veſtras ſacratiſſimas litteras. Remo-

A uebitur autem & Concilium, quod fieri diuulgatur, quatenus nequaquā vbique ſanctiſſimæ turbentur Eccleſiæ. Omnium quæ vobiſcum eſt, fraternitatem, ego & qui mecū ſunt, ſalutamus. Incolumis in Domino, & orās pro nobis, doneris Eccleſiæ & nobis, religioſiſſime & ſanctiſſime Pater.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΙΔΙΟΧΕΙΡΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπιδοθείσης παρ᾽ αὐτοῦ αἰτήσαντι τῷ βασιλεῖ.

Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως τῷ εὐσεβεστάτῳ, καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ, Θεοδοσίῳ χαίρειν.

Οὐδὲν οὕτω πρέπει ἱερεῖ θεοῦ, καὶ τῷ τὰ θεῖα παιδευθέντι δόγματα, ὡς ἕτοιμον εἶναι πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι αὐτὸν λόγον περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος, καὶ χάριτος· οὐ γὰρ ἐπαισχυνόμεθα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι. ἐπεὶ οὖν καὶ ἡμεῖς ἐλέει τοῦ παμβασιλέως ἡμῶν Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἱερουργοὶ τοῦ εὐαγγελίου ἐκληρώθημεν, φρονοῦμεν ὀρθῶς, καὶ ἀνεπιλήπτως, πάντοτε ταῖς θείαις γραφαῖς ἑπόμενοι, καὶ ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων, καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ, ἐπὶ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου, τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων· καὶ κηρύττομεν τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ θεοῦ πατρὸς ἀνάρχως γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ᾽ ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι᾽ ἡμᾶς, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν προσλήψει ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον τῇ μητρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. καὶ γὰρ ἐκ δύο φύσεων ὁμολογοῦντες τὸν Χριστὸν μετὰ τὴν σάρκωσιν τὴν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, καὶ ἐνανθρώπησιν, ἐν μιᾷ ὑποστάσει, καὶ ἐν ἑνὶ προσώπῳ, ἕνα Χριστὸν, ἕνα υἱὸν, ἕνα κύριον ὁμολογοῦμεν· καὶ μίαν μὲν τοῦ θεοῦ λόγου φύσιν, σεσαρκωμένην μέντοι, καὶ ἐνανθρωπήσασαν, λέγειν οὐκ ἀρνούμεθα, διὰ τὸ ἐξ ἀμφοῖν ἕνα, καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστόν. τοὺς δὲ δύο υἱοὺς, ἢ δύο ὑποστάσεις, ἢ δύο πρόσωπα καταγγέλλοντας, ἀλλ᾽ οὐχὶ ἕνα, καὶ τὸν αὐτὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος κηρύττοντας, ἀναθεματίζομεν, καὶ ἀλλοτρίους εἶναι τῆς ἐκκλησίας κρίνομεν· καὶ πρῶτον πάντων Νεστόριον τὸν δυσσεβῆ ἀναθεματίζομεν, καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονοῦντας, ἢ λέγοντας· καὶ ἐκπίπτωσιν οἱ τοιοῦτοι τῆς υἱοθεσίας, τῆς ἐπηγγελμένης τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσι. καὶ μετὰ ταῦτα προσέθηκε, καὶ σημειώσεις ὑποσημειώσατο· δέσποτα * κύριε βοήθησον ἡμῖν ὁ θεός· καὶ πάλιν· ταῦτα ἔγραψα τῇ ἐμαυτοῦ χειρὶ, εἰς πληροφορίαν τοῦ ὑμετέρου κράτους· καὶ εἰς τὸ καταισχυνθῆναι τοὺς ἐπηρεάζοντας ἡμῶν τὴν ἀγαθὴν, καὶ ἁπλῆν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν.

* Ἰησοῦ, Χριστέ

EXEMPLVM FIDEI FLAVIANI Epiſcopi Conſtantinopolitani, manu propria ab ipſo ſcriptæ, & Imperatori poſcenti exhibitæ.

B *Flauianus Epiſcopus Conſtantinopolitanus, pijſſimo & amatori Chriſti Imperatori noſtro Theodoſio ſalutem.*

V. Nihil ita conuenit ſacerdoti Dei, & dogmatibus erudito diuinis, quàm paratum eſſe ad ſatisfactionem omni poſcenti eum rationem de ſpe, quæ in nobis eſt, & gratia. Non enim erubeſco Euangelium Dei. Virtus enim Dei eſt ad ſalutem omni credenti. Quia igitur & nos miſericordia regis omnium Chriſti Dei, ſacerdotium Euangelij ſortiti ſumus, ſapimus recte atque inculpabiliter, ſemper ſcripturas diuinas ſequentes, & expoſitiones ſanctorum Patrum, qui in Nicæa conuenerunt, & centū quinquaginta qui * hic congregati ſunt, & qui in Epheſo ſub ſanctæ memoriæ Cyrillo, qui fuit Alexandrinus Epiſcopus: & prædicamus vnū Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, ante ſæcula quidem ex Deo Patre ſine principio natum ſecundum diuinitatem, in nouiſſimis autem diebus eumdem propter nos & propter noſtram ſalutem ex Maria virgine ſecundum humanitatem, Deum perfectum, & hominē perfectum eumdem in aſſumptione animæ rationalis & corporis, conſubſtantialem Patri ſecundum diuinitatē, & conſubſtantialem matri eumdem ſecundum humanitatem. In duabus vtique naturis confitentes Chriſtum poſt incarnationē ex ſancta Virgine, & inhumanationē, in vna ſubſiſtentia & in vna perſona vnum Chriſtum, vnum Filium, vnum Dominum confitemur. Et vnam quidem Verbi Dei naturam, incarnatam tamen & inhumanatam, dicere non negamus, eo quòd ex ambabus vnus atque idem ſit Dominus noſter IESVS Chriſtus. Eos vero qui aut duos filios, aut duas ſubſiſtentias, aut duas perſonas annuntiant, & non vnum & eumdem Dominum IESVM Chriſtum filium Dei viui prædicant, anathematizamus, & alienos eſſe ab Eccleſia iudicamus: & ante omnes Neſtoriū impium anathematizamus, & ſapientes quæ eius ſunt, ac loquentes ea: & abſcindantur huiuſmodi à filiorum adoptione, promiſſa recte credentibus. *Et poſt hæc adiecit, &* * *in annotationibus ſcripſit*: Domine Chriſte, adiuua nos Deus. *& iterum*: Hæc ſcripſi mea manu ad ſatisfactionē veſtræ poteſtatis, & vt confundantur calumniam facientes noſtræ bonæ & ſimplici in Chriſto conuerſationi.

1\. Petr. 3. 6. 15. Rom. 1. 6. 16.

* Conſtantinopoli

* ſignis ſubſignauit:

EPISTOLA FLAVIANI ARchiepiſcopi Conſtantinopolitani ad ſanctiſſimum Leonem [a] Papam vrbis Romæ.

*Beatiſſimo & Deo amabilſsimo patri * Leoni, Flauianus in Domino æternam ſalutem.*

VI.

NVlla res diaboli venena compeſcit, [a] nec continet mortiferas eius ſagittas. Surſum enim atque deorſum peruolans, quærit quos poſſit [b] occidere, quos poſſit [c] ſuperare, quos poſſit deuorare. Propter quam rem vigilandum [d] eſt, & orationibus à Deo obtinendum, vt fatuas inquiſitiones euitare poſſimus. Decet enim ſequi patres noſtros; & [´] non commutare terminos antiquos, à diuinis ſcripturis didicimus. Depoſitis ergo [e] fletibus & lacrymis, quas inceſſanter fundo, quia ſub me clericus degẽs, inuaſus eſt à fero dæmone, & non potui eum liberare, nec auferre à tali lupo, qui animam meam pro illo paratus eram ponere; quomodo raptus ſit, quomodo reſilijt [f] à propoſito diuino, & ad illum eucurrit, qui perdere conſueuit, præcepta patrum declinans, & [g] conſtituta eorum deſpiciens, iam incipio enarrare. Sunt quidam [h] veſte ſua oues ſignificantes, interius autẽ lupi rapaces, quos ex fructibus eorum debemus agnoſcere. Iſti prima fronte videntur eſſe de numero noſtro: ſed non ſunt de numero noſtro. Si enim de numero noſtro fuiſſent, nobiſcum manſiſſent. Quando autem cœperunt euomere impietatem, [i] illud quod prius occultabatur in illis, aperitur, [& dolus omnis fit omnibus manifeſtus:] nacti autem infirmæ fidei homines, & qui [k] diuinas lectiones neſciunt, & ſecum eos in perditionem præcipitant, [l] contorquentes & vituperantes patrum diſciplinas, [m] & [´] reliquas ſanctas ſcripturas, ad ſuam ipſorum perditionem: quos quidem debemus præuidere, & ab eis multum cauere, ne eorum malitia aliqui inducti, concidant de ſua firmitate. Exacuerunt enim linguam ſuam quaſi [n] ſerpentes, & venenum [o] in labijs habent quaſi aſpides. De his hæc Propheta clamauit. Talis inter nos Eutyches emerſit, quondam presbyter & archimandrites, qui quaſi noſtræ religionis ſectam [p] ſapiebat, & hanc præferebat; Neſtorij autem impietatem confirmabat, & ſuccingebatur pro Neſtorio militare in pugna quæ contra Neſtoriũ parabatur: trecentorum autem decem & octo ſanctorum Patrum de Fide expoſitionem ſactam, & ſanctæ memoriæ Cyrilli epiſtolam ſcriptam ad Neſtorium, eiuſdemq. pariter ad Orientales, quibus omnes aſſenſerunt, [q] tentauit euellere, antiquam impij Valentini & Apollinaris reparans ſectam; & non timuit præceptum veri regis dicentis: Quicumque ſcandalizauerit vnum de puſillis iſtis minimis, expedit ei vt mola aſinaria alligetur collo eius, & demergatur in profundum maris.

[a] Archiepiſcopum ſanctæ Eccleſiæ Romanæ.
* cõminiſtro
a illud inquietum malum, plenũ veneno mortiſero. Surſum e. a. & circuit, quærens
Iaco. 3. b. 8.
1. Petr. 5. b. 8.
b ferire,
c laceſſere,
d eſſe, & o. inſiſtẽdum, & Deo appropinquandũ, & fatuas inquiſitiones euitandas, ac patres ſequi oportere, & non
Iaco. 4. b. 8.
* Prou. 22. d. 28.
e magnis fletibus & multis lacrymis, quia l. m. c. d. captus eſt à fera, &
f vocãtis vocem peroſus, & ad i. c. maxime qui p. c. forte etiam præcepta
g ſemitas
h in veſtimẽtis ouium, interius
Matth. 7. c. 15.
1. Ioan. 2. c. 19.
i & dolus qui prius
k leniua habeat ad diuina eloquia parum exercitatos, ſecũ
l deprauantes ad. diſſipantes
m ſicut & cæteras ſcript.
* 2. Petr. 3. d. 16.
Pſal. 139. a. 4.
n ſerpentis,
o aſpidũ in labijs eorũ.
p ſaperet, & rectam fidẽ haberet, Neſtorij quidẽ impietati reſiſtens, & fauorabili titulo certaminis aduerſus illum ſuſcepti ſcelus ſuũ tegens
q conatus eſt euertere,
Matth. 18 a. 6.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΛΑΥΙΑΝΟΥ ΑΡχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Λέοντα ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ῥωμαίων ἁγίας ἐκκλησίας.

Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ πατρὶ καὶ συλλειτουργῷ Λέοντι, Φλαυιανὸς ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Οὐδὲν ἵστησιν ἄρα τὴν τοῦ διαβόλου πονηρίαν, τὸ ἀκατάσχετον κακὸν, τὸ πλῆρες ἰοῦ θανατηφόρου· ἄνω γὰρ καὶ κάτω περινοστεῖ, ζητῶν τίνα πλήξῃ, τίνα σπαράξῃ, τίνα καταπίῃ. διὸ καὶ γρηγορεῖν, καὶ νήφειν εἰς προσευχὰς, καὶ τῷ θεῷ ἐγγίζειν, καὶ τὰς μωρὰς ζητήσεις περιΐστασθαι, καὶ τοῖς πατράσιν ἀκολουθεῖν, καὶ μὴ μετατιθέναι ὅρια αἰώνια, ὑπὸ τῶν θείων γραφῶν δεδιδάγμεθα. ἀποθέμενος οὖν τοῦ πένθους τὸν ὄγκον, τῶν δακρύων τὸ πλῆθος, ὅτι γε τῶν ὑπ' ἐμὲ πολιτευομένων κληρικὸς εἰς θηριάλωτος γέγονε, καὶ οὐκ ἠδυνήθην αὐτὸν περισῶσαι, οὐδὲ ἀρπάσαι τοῦ λύκου, καίτοι τὴν ψυχήν μου ἑτοίμως ἔχων θεῖναι ὑπὲρ αὐτοῦ, πῶς ἡρπάγη, πῶς ἀπεπήδα, μισῶν τὴν τοῦ καλοῦντος φωνὴν, καὶ πρὸς τὸν ἀπολλύοντα μάλιστα τρέχων, τάχα που καὶ τὰ μνήματα τῶν πατέρων ἐκκλίνων, καὶ τὰς τρίβους αὐτῶν μυσαττόμενος, βαδιοῦμαι τῷ λόγῳ. εἰσί τινες ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες· οὓς ἀπὸ τῶν καρπῶν ἐπιγινώσκομεν. οὗτοι τὰ [*] πρόβατα δοκοῦσι μὲν εἶναι ἐξ ἡμῶν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν. ὅταν δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀπεμέσωσι δυσσέβειαν, τὸν ἐν αὐτοῖς ἀπορρήξαντες δόλον, ἐπιλαβόμενοι τῶν ἀσθενεστέρων, καὶ τὰ αἰσθητήρια πρὸς τὰ θεῖα λόγια ἐχόντων ἀγύμναστα, σὺν ἑαυτοῖς ὠθοῦσιν αὐτοὺς εἰς ἀπώλειαν, στρεβλοῦντες, καὶ σκώπτοντες τὰς τῶν πατέρων διδασκαλίας, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν ἀπώλειαν ἑαυτῶν. οὓς δεῖ προγινώσκοντας, φυλάττεσθαι· ἵνα μὴ τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν ὑπαχθέντες τινὲς, ἐκπέσωσι τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ. ἠκόνησαν γὰρ γλῶσσαν αὐτῶν, ὡσεὶ ὄφεως· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. περὶ τούτων ἀνακέκραγεν ὁ προφήτης. τοιοῦτος ἡμῖν τανῦν ἀναπέφανται Εὐτυχὴς, ὁ πάλαι πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης· ὃς μὲν τὰ ἡμέτερα δῆθεν φρονῶν, καὶ τὴν ὀρθὴν πίστιν ἐν ἑαυτῷ ἔχων, τῇ μὲν Νεστορίου δυσσεβείᾳ ἀνθεστηκὼς, καὶ τὸν πρὸς αὐτὸν πόλεμον ὑποκριζόμενος, τὴν δὲ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων περὶ τῆς πίστεως γενομένην ἔκθεσιν, καὶ τοῦ τῆς θείας μνήμης Κυρίλλου πρὸς τὸν Νεστόριον γραφεῖσαν ἐπιστολὴν, καὶ τὴν πρὸς τοὺς τῆς ἀνατολῆς τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως, αἷς πάντες συνέθεντο, πειρώμενος ἀνατρέπειν, τὴν πάλαι τοῦ δυσσεβοῦς Οὐαλεντίνου, καὶ Ἀπολιναρίου κακοδοξίαν ἀνανεούμενος· καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὸ διάταγμα τοῦ ἀληθινοῦ βασιλέως, λέγοντος· ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, συμφέρει αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης.

* πρῶτα La.

*ἀναιδῶς λάσαντης. *αἰδῶ πᾶσαν ἀποβαλὼν, καὶ ἣν περιέκειτο τῆς πλάνης δορὰν ἀποτιναξάμενος, διαῤῥήδην ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου ἡμῶν διισχυρίζετο, λέγων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μὴ δεῖν* ἐκ δύο φύσεων μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, ἐν μιᾷ ὑποστάσει, καὶ ἐν ἑνὶ προσώπῳ παρ᾽ ἡμῶν γνωριζόμενον, μήτε μὴν τὴν σάρκα τοῦ κυρίου ὁμοούσιον ἡμῖν ὑπάρχειν, οἷα δὴ ἐξ ἡμῶν προσληφθεῖσαν τῷ θεῷ λόγῳ καθ᾽ ὑπόστασιν. ἀλλ᾽ ἔφασκε, τὴν μὲν τεκοῦσαν αὐτὸν παρθένον κατὰ σάρκα, ὁμοούσιον ἡμῖν εἶναι, αὐτὸν δὲ τὸν κύριον μὴ ἀνειληφέναι ἐξ αὐτῆς σάρκα ἡμῖν ὁμοούσιον· ἀλλὰ τὸ τοῦ κυρίου σῶμα μὴ εἶναι μὲν σῶμα ἀνθρώπου, ἀνθρώπινον δὲ σῶμα τὸ ἐκ τῆς παρθένου· πάσαις ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων πατέρων ἐναντιούμενος. ἀλλ᾽ ἵνα μὴ πάντα καταλέγων, μῆκος ἐμποιήσω τῷ γράμματι, πάλαι τὴν ἐπ᾽ αὐτῷ γεγενημένην πρᾶξιν, ἀπεστείλαμεν τῇ σῇ ὁσιότητι, ἐν ᾗ καὶ τῆς ἱερωσύνης αὐτὸν, ὡς ἐπὶ τοιούτοις ἁλόντα, ἐγυμνώσαμεν, καὶ τοῦ προεστάναι μοναστηρίου, καὶ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας· ὥστε καὶ τὴν σὴν ὁσιότητα γνοῦσαν τὰ κατ᾽ αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν σὴν θεοσέβειαν τελοῦσι θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις, δήλην ποιῆσαι τὴν αὐτοῦ δυσσέβειαν· ἵνα μὴ ἀγνοίᾳ πολλάκις τῶν παρ᾽ αὐτοῦ φρονηθέντων, ἐφ᾽ οἷς τι ἑάλω σαφῶς, ὡς πρὸς ὁμόδοξον, ἢ διὰ γραμμάτων, ἢ καὶ ἑτέρως, τὰς πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας εὑρεθῶσι ποιούμενοι. πᾶσαν τὴν σὺν τῇ ὑμετέρᾳ θεοφιλείᾳ ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα ἐγώ τε, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πλεῖστα προσαγορεύομεν. ἐῤῥωμένος ἐν κυρίῳ, καὶ ὑπερευχόμενος ἡμῶν, χαρισθείης ἡμῖν, θεοφιλέστατε πάτερ.

A maris. Verecundiam autem omnem eius perfidia abiecit, & quam gerebat infidelitatis pellem excutiens, in ſancta noſtra Synodo aſſerebat, inſtanter dicens, Dominum noſtrum IESVM Chriſtum non oportere confiteri de duabus naturis poſt humanam ſuſceptionem, cum à nobis vnius ſubſiſtentiæ & vnius perſonæ cognoſcatur: neque carnem Domini *coëſſentialem nobis ſubſiſtere, tamquam ex nobis ſuſceptã, & coadunatam Deo Verbo ſecundum ſubſiſtentiam: ſed dicebat, Virginem quidem quæ eum genuit ſecundum carnẽ, conſubſtantialem nobis eſſe; ipſum autem Dominum non ſuſcepiſſe ex ea carnem conſubſtan- B tialem nobis: & corpus Domini non eſſe quidem corpus hominis, humanũ vero corpus eſſe quod eſt ex Virgine; omnium Patrum expoſitionibus contraria ſentiens. Sed ne multa dicens, longam faciam epiſtolam, *de ijs quæ de eo dudum egimus, miſimus ad beatitudinem veſtram litteras, quibus docuimus, & presbyterio illum eſſe nudatum, quia in talibus conuictus eſt, & *iuſſimus eum in monaſterijs nullam habere rationẽ, & excluſimus eum à communione noſtra: vt ſanctitas veſtra hoc cognoſcens, quod circa illum actum eſt, omnibus Epiſcopis ſub beatitudine veſtra degentibus manifeſtare dignetur illius im- C pietatem, ne neſcientes aliqui quid ille ſenſerit, quaſi ad orthodoxum vel per litteras, vel per aliquam coniunctionem loquantur. *Vniuerſam in Chriſto fraternitatem quæ cum veſtra pietate degit, ego & qui mecum ſunt, plurimum ſalutamus. Incolumis in Domino, & orans pro nobis, doneris nobis, religioſiſſime Pater.*

*ὁμολογεῖν

*conſubſtantialem

*acta dudũ aduerſus eũ geſta miſimus ad beatitudinem veſtrã, quibus & presbyterio illũ nudauimus, quia in

*monaſterij præfectura, & excluſimus

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΛΕΟΝΤΟΣ ΠΑΠΑ πρὸς Φλαβιανὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον.

Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Φλαβιανῷ Λέων ἐπίσκοπος Ῥώμης.

Ἀναγνόντες τὰ γράμματα τῆς ἀγάπης τῆς σῆς ἅπερ οὕτω· καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἐν τῇ β΄. πράξει ἔγκειται.

RESCRIPTVM LEONIS PAPAE AD Flauianum Conſtantinop. Epiſcopum.

D *Leo Epiſcopus * dilectiſſimo fratri Flauiano Conſtantinopolitano Epiſcopo.* *Romæ,

Lectis dilectionis tuæ litteris, quas miramur fuiſſe tam ſeras, &c. *Habetur infra Act.* ij. VII.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ, καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπίσκοπον τῆς Κώων πόλεως.

Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Ἰουλιανῷ Λέων ἐπίσκοπος.

E Εἰ καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων γε, ὧν ἀπεστάλκαμεν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ πράγματος τῆς πίστεως, πληρέστατα πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Φλαβιανὸν διεπεμψάμεθα γράμματα κατὰ τῆς πλάνης τῆς πολλῆς ἀσεβείας, ὅμως ἐπειδὴ διὰ τοῦ τέκνου ἡμῶν Βασιλείου τὰ γράμματα τῆς σῆς ἀγάπης ἐδεξάμεθα, ἅπερ ἡμῖν ἤρεσε πάνυ, τῷ ζήλῳ τοῦ καθολικοῦ φρονήματος ζέοντα, καὶ τόδε τὸ γράμμα, ὅπερ οὐκ ἀπᾴδει τῶν γραμμάτων ἐκείνων, καὶ νῦν προστεθήκαμεν· ὥστε ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ ὁμοψύχως, καὶ στεῤῥῶς πάντας* ὑμᾶς ἀντιστῆναι, οἵ τινες τὸ τοῦ δεσπότου

*ἴσως, ἀντιπεσεῖν,

EIVSDEM LEONIS Papæ epiſtola ad Iulianum Epiſcopum Coënſem.

Dilectiſſimo fratri Iuliano, Leo Epiſcopus.

Licet per noſtros, quos ab Vrbe pro Fidei cauſa direximus, pleniſſimas ad Flauianum fratrem litteras miſerimus contra nimiæ impietatis errorem; tamen quia per filium noſtrum Baſilium diaconũ ſcripta tuæ dilectionis accepimus, quæ multum nobis catholici ſenſus feruore placuerunt, etiam hanc paginam, quæ illis epiſtolis conſonaret, adiecimus, vt vnanimiter atque conſtanter * his qui Euangelium Chriſti corrumpere VIII.

*pro veritate humanitatis Chriſti

A re cupiunt, reſiſtatis, quoniam ſancti Spiritus in
a vniuerſa catholica Eccleſia vna eſt * nobis atque in vobis vna eſt eruditio, eademq.
doctrina: quam quicumque non recipit, non eſt membrum corporis Christi; nec poteſt eo capite gloriari, in quo naturam ſuam aſſerit non haberi. Quid autem prodeſt imprudentiſſimo ſeni, Neſtorianæ hæreſeos nomine, eorum lacerare opinionem, quorum piiſſimam conuellere non poteſt fidem, quum quantum Neſtorius à veritate diſceſſit, Deitatem Verbi ab aſſum-
* & ab ipſa Virginis cõceptione pti hominis ſubſtantia * ſeparando, tantum à recto tramite etiam iſte deſciſcat, qui vnigenitum Dei Filium ſic de vtero beatæ Virginis prædicat natum, vt humani quidem corporis ſpe- B
ciem geſſerit, ſed humanæ carnis veritas Verbo vnita non fuerit? De quo prodigio falſitatis quis non videat quæ opinionum monſtra naſcan-
1. Tim. 2. a 5. tur? [b] Negator enim mediatoris Dei & hominum,
b Qui enim negat veram Domini IESV Christi humanitatẽ. hominis IESV Christi, neceſſe eſt vt multis impietatibus impleatur, eumq. aut Apollinaris ſibi vindicet, aut Valentinus vſurpet, aut Manichæus obtineat, quorum nullus in Christo humanæ carnis credidit veritatem. Qua vtique non recepta, non ſolum quòd ſecũdum carnem atque animam rationalem, qui erat in forma Dei, manens idem, in forma ſerui homo natus eſt, dene- C
gatur, ſed etiam, quòd crucifixus eſt, & mortuus ac ſepultus, quòdq. die tertia reſurrexit, & quòd ad dexteram Patris ſedens, ad iudicandum viuos & mortuos in eo corpore ſit venturus, in quo eſt iudicatus ad mortem, abnuitur: quia hæc redemptionis noſtræ ſacramenta va-
c ſi Dei Filius verus exiſtens, veri hominis totam naturã cuantur, [c] ſi Chriſtus verã veri hominis, totamq. naturam ſuſcepiſſe non creditur. An quia manifeſta erant ſigna diuina, falſa dicentur documenta corporea? & teſtimonia vtriuſque naturæ valebunt, vt creator intelligatur; non valebunt, vt creatura ſaluetur? Quod Deitatis eſt, caro non minuit: quod carnis eſt, Deitas non peremit. Idẽ D
enim & ſempiternus ex Patre, & temporalis ex matre: in ſua virtute inuiolabilis, in noſtra infirmitate paſſibilis: in Deitate Trinitatis cum Patre & cum Spiritu ſancto vnius eiuſdemq. naturæ, in ſuſceptione autem hominis, non vnius ſubſtantiæ, ſed vnius eiuſdemq. perſonæ; [vt idem eſſet diues in paupertate, omnipotens in abiectione, impaſſibilis in ſupplicio, immortalis in morte.] Nec enim Verbum aut in carnem, aut in animam aliqua ſui parte conuerſum eſt, quum ſimplex & incommutabilis natura Deitatis tota ſit ſemper in ſua eſſentia, nec damnum ſui recipiens, nec augmentum, & ſic aſſumptam naturam bea- E
tificans, vt glorificata in glorificante permaneat. [Cur autem inconueniens aut impoſſibile videatur, vt Verbum & caro atque anima vnus IESVS Chriſtus, & vnus Dei hominisq. ſit filius, ſi caro & anima, quæ diſſimilium naturarum ſunt, vnam faciunt etiam ſine Verbi incarnatione perſonam, quum multo facilius ſit, vt hanc vnitatẽ ſui atque hominis, Deitatis præſtet poteſtas, quàm vt eam in ſubſtantijs ſuis obtineat ſolius humanitatis infirmitas?] Nec Verbum igitur in carnem, nec in
Ver-

A εὐαγγέλιον διαφθείρειν ἐπιθυμοῦσιν· ἐπειδὴ ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν πάσῃ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ μία ἐστὶ μάθησις, καὶ ἡ αὐτὴ διδασκαλία· ἣν ἄν τις μὴ δέχηται, οὐκ ἔστι μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, οὔτε δύναται ποτὲ δοξάζεσθαι τῇ κεφαλῇ· ἐν ᾗ τὴν οἰκείαν φύσιν διαβεβαιοῦται μὴ περιέχεσθαι. τί δὲ ὄφελος τῷ ἀμαθεῖ γέροντι, ὀνόματι τῆς τῶν Νεστοριανῶν αἱρέσεως ἐκείνων διαβάλλειν τὴν δόξαν· ὧν τὴν εὐσεβεστάτην πίστιν καταλῦσαι μὴ δύναται; ὁπότε Νεστόριος ὅσον ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἀπέστη, τὴν θεότητα τοῦ λόγου χωρίζων ἀπὸ τοῦ προσληφθέντος ἀνθρώπου, B
καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς συλλήψεως τῆς παρθένου, τοσοῦτον ἀπὸ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ οὗτος ἀφίσταται· ὃς τὸν μονογενῆ τοῦ θεοῦ οὕτως ἀπὸ τῆς γαστρὸς τῆς μακαρίας παρθένου νομίζει τεχθέντα, ὥστε ἀνθρωπίνου σώματος εἰκόνα ἔχειν αὐτόν· ἀνθρωπίνης δὲ σαρκὸς μὴ ἀνειληφέναι ἀλήθειαν. περὶ οὗ τερατώδους ψεύδους τίς οὐκ ἂν ἴδοι ποῖα βλασφημιῶν ἀτοπήματα τίκτεται; ὁ γὰρ ἀρνούμενος τὸν ἀληθινὸν ἄνθρωπον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναγκαίως πλείστων ὅσων ἐμπαιγμάτων πληροῦται τοῦ διαβόλου· καὶ τοῦτον ὡς οἰκεῖον Ἀπολινάριος ἔχει, ἢ Οὐαλεντῖνος ἑαυτῷ προσκυροῖ, ἢ Μα- C
νιχαῖος κρατεῖ· ὧν οὐδὲ εἷς ἐν τῷ σωτῆρι ἡμῶν τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς ἐπίστευσε τὴν ἀλήθειαν· ἧς τινος δηλαδὴ μὴ ἀληθῶς ἀναληφθείσης, οὐ μόνον εἰς ἄρ-
νησιν πίπτει * τὸ ὅτι κατὰ σάρκα, καὶ ψυχὴν λογικὴν ὁ * ἴσως, τὸ
ὢν ἐν μορφῇ τοῦ θεοῦ, ὁ αὐτὸς μένων, ἐν μορφῇ δούλου ἄνθρωπος ἐγεννήθη· ἀλλὰ γὰρ καὶ ὅτι σταυρωθείς, καὶ ἀποθανών, καὶ ταφείς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη· καὶ ὅτι ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τῷ κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς, ἐν τούτῳ τῷ σώματι ἐστὶν ἐλευσόμενος, ἐν ᾧ περ ἦν καταδικασθεὶς, οὐδαμῶς ὁμολογεῖ. ταῦτα γὰρ ἅ- D
παντα τῆς ἡμετέρας λυτρώσεως τὰ μυστήρια ματαιοῦται, εἴ γε ὁ τοῦ θεοῦ υἱὸς ὢν ἀληθὴς, τοῦ ἀληθοῦς ἀνθρώπου τὴν ὅλην φύσιν ἀνειληφὼς οὐ πιστεύεται·
* καὶ ἐπειδήπερ ἀληθῆ τὰ θεῖα σημεῖα γεγένηται, ψευ- * ἢ
δῆ τὰ διὰ τοῦ σώματος ἀποδεικνύμενα λέγεται, ὥστε τὰς μαρτυρίας ἑκατέρας τῆς φύσεως ἰσχύειν μὲν, ὅπως ὁ σωτὴρ νοεῖσθαι δυνηθῇ, μὴ ἰσχύειν δέ, ἀφ' ὧν μέλλει τὸ ἡμέτερον γένος σωθῆναι; ὃ τοίνυν ἐστὶ θεότητος, ἡ σὰρξ οὐκ ἐμείωσεν· ὃ δέ ἐστι σαρκὸς, ἡ θεότης οὐκ ἔφθειρεν· ὁ γὰρ αὐτός ἐστι καὶ προαιώνιος ἐκ πατρὸς, καὶ κατὰ χρόνους ἀπὸ μητρός· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς οἰκείας δυνά- E
μεως ἄφθαρτος, ἐπὶ δὲ τῆς ἀσθενείας τῆς ἡμῶν παθητός· καὶ ἐν μὲν τῇ τριάδι τῆς θεότητος μετὰ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως, ἐν δὲ τῷ μυστηρίῳ τοῦ ἀναληφθέντος ἀνθρώπου οὐ μιᾶς οὐσίας, ἀλλ' ἑνὸς προσώπου, καὶ τοῦ αὐτοῦ. οὔτε γὰρ ὁ λόγος εἰς σῶμα, ἢ εἰς ψυχὴν κατά τι μέρος οἰκεῖον ἐτράπη· ὅπου ἁπλῆ, καὶ ἀναλλοίωτος ἡ τῆς θεότητος φύσις, ὅλη ἐν τῇ οἰκείᾳ ἀεὶ ὑπάρχει οὐσίᾳ, οὐδεμίαν ἑαυτῆς μείωσιν δεχομένη, οὔτε προσθήκην ἢ πάλιν, οὕτω τὴν προσληφθεῖσαν μακαρίως * ἀπο- * ἀποτελέσασα
τελέσας φύσιν, ἵνα ἡ δοξασθεῖσα ἐν τῷ δοξάσαντι μεμενηκυῖα τυγχάνῃ. οὔτε οὖν ὁ λόγος εἰς σῶμα, ὡς εἴπομεν,

εἴπομεν, οὔτε εἰς λόγον τὸ σῶμα ἠλλοίωται· ἀλλ᾽ ἑκάτερον ἐν ἑνί, καὶ ἐν [*] ἀμφοτέροις ὁ εἷς· οὐ διαφορᾷ διῃρημένος· οὐ τῷ μεμίχθαι συγκεχυμένος· ὥστε ἕτερος μὲν ἐκ πατρός, ἕτερος δὲ ἐκ μητρός· ἀλλ᾽ ὁ αὐτὸς ἄλλως μὲν ἐκ πατρὸς πρὸ πάσης ἀρχῆς, ἄλλως δὲ ἐκ μητρὸς ἐπ᾽ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν· ἵνα γένηται μεσίτης θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς· ἐν ᾧ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς κατοικεῖ· ἐπειδήπερ τοῦ προσληφθέντος, οὐ τοῦ προσλαβόντος ἐστὶν ἡ προκοπή· ὅτι καθάπερ ὁ ἀπόστολος λέγει· ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ, ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν θεοῦ πατρός. πιχεροῦ ἡ κατὰ σάρκα τοῦ δεσπότου γέννησις, εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἔχει τινὰς ἰδιότητας· δι᾽ ὧν τὰ τῆς ἀνθρωπίνης παρόδου τῆς εἰς τὸν βίον ὑπερβαίνει προοίμια, εἴτε καθὸ μόνος ἐξ ἁγίου πνεύματος ἀπὸ ἀφθάρτου παρθένου χωρὶς ἐπιθυμίας συλληφθείς ἐστι, καὶ τεχθείς, εἴτε καθὸ οὕτως ἐκ τῆς γαστρὸς τῆς μητρὸς ἀπεκυήθη, ὥστε καὶ τὴν εὐγένειαν τεκεῖν, καὶ μεῖναι τὴν παρθενίαν· ὅμως οὐχ ἑτέρας ἦν φύσεως ἡ τούτου σάρξ, ἤπερ ἐστὶν ἡ τῆς ἡμῶν· οὐδὲ καθ᾽ ἑτέραν ἀρχὴν ἐνεπνεύσθη τούτῳ ἡ ψυχὴ παρὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους· ἥ τις ὑπερεῖχεν οὐ κατὰ τὸ τοῦ γένους διάφορον, ἀλλὰ κατὰ τὸ τῶν δυνάμεων ὑπερβάλλον· καὶ γὰρ οὐδὲν εἶχεν ἐναντιούμενον ἐξ ἐπιθυμίας σαρκός· ἐπείπερ ἤκμαζον αἱ αἰσθήσεις τοῦ σώματος, δίχα νόμου τινὸς ἁμαρτήματος, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν κινήσεων ὑπὸ τῷ τῆς θεότητος, καὶ τῷ τῆς διανοίας οἴακι· οὔτε ἐπηρεάζετο διὰ τῶν δελεασμάτων, οὔτε παρεχώρει τοῖς πάθεσιν. ὥστε ὁ ἀληθὴς θεὸς ἄνθρωπος ἐγεννήθη· καὶ οὔτε κατὰ προϋπάρχουσαν ψυχὴν ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθείς, οὔτε κατὰ σάρκα ἐκ στοιχείων τινὸς προσληφθείς, ἢ τεχθεὶς ἐκ τοῦ μηδενός· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἔχων ἐν θεότητι, καὶ ἀνθρωπότητι πρόσωπον, καὶ τὴν κοινὴν ἡμῶν κρατῶν φύσιν ἐν σώματι, καὶ ψυχῇ· οὐ γὰρ ἦν θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων μεσίτης, εἰ μὴ ὁ αὐτὸς θεός, καὶ ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ εἷς ὑπῆρχεν, καὶ ἀληθής. καὶ κινεῖ ἡμᾶς ἀδελφὲ τιμιώτατε πρὸς διαλέξεως πλάτος τὸ τῆς ὑποθέσεως μέγεθος· ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀγάπην τὴν σὴν οὐ διὰ πλειόνων ἐστὶ καμεῖν· ὅτε μάλιστα καίπερ ἤδη διὰ τῶν ἡμετέρων, ὡς προείρηται, πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Φλαβιανὸν τὰ ἀρκοῦντα ἀπεστείλαμεν γράμματα πρὸς τὸ μὴ μόνον τοὺς τῶν ἱερέων βεβαιοτέρους ἐργάσασθαι λογισμούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῶν λαϊκῶν. παρέχοι δέ, ὥσπερ πιστεύομεν, ὁ ἔλεος τοῦ θεοῦ,

[*] ἀμφοτέρως

A Verbum caro mutata eſt: ſed vtrumque in vno manet, & vnus in vtroque eſt, non diuerſitate diuiſus, non permixtione confuſus, nec alter ex Patre, alter ex matre; ſed idem aliter ex Patre ante omne principium, aliter de matre in fine ſæculorum, vt eſſet mediator Dei & hominum, homo Iesvs Chriſtus, in quo inhabitaret plenitudo diuinitatis corporaliter: quia aſſumpti, non aſſumentis prouectio eſt, quòd Deus, vt Apoſtolus dicit, illum exaltauit, & donauit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen; vt in nomine Iesv omne genu flectatur, cæleſtium, terreſtrium, & infernorum, & omnis lingua confiteatur, quoniam Dominus B Iesvs Chriſtus in gloria eſt Dei Patris. [In eo vero quod Eutyches in Epiſcopali iudicio auſus eſt dicere, ante incarnationẽ duas in Chriſto fuiſſe naturas, poſt incarnationem autem, vnam: neceſſarium fuerat, vt ad reddendam rationem profeſſionis ſuæ, crebris atque ſollicitis iudicum interrogationibus vrgeretur, ne tamquam inane aliquid præterflueret, quod non niſi de hauſtu venenatorum dogmatum apparebat effuſum. Arbitror enim talia loquentem hoc habere perſuaſum, quòd anima, quam Saluator aſſumpſit, prius in cælis ſit commorata, quàm de Maria virgine naſceretur, eamq. ſibi Verbum in C vtero copularet. Sed hoc catholicæ mentes aureſq. non tolerant, quia nihil ſecum Dominus de cælo veniens, noſtræ condicionis exhibuit. nec animam enim, quæ anterior extitiſſet, nec carnẽ, quæ non materni corporis eſſet, accepit. Natura quippe noſtra non ſic aſſumpta eſt, vt prius creata, poſt aſſumeretur, ſed vt ipſa aſſumptione crearetur. Vnde quod in Origene merito damnatum eſt, qui animarum, antequàm corporibus insererentur, non ſolum vitas, ſed & diuerſas fuiſſe aſſeruit actiones; neceſſe eſt, vt etiam in iſto, niſi maluerit ſentẽtiam abdicare, plectatur.] Natiuitas enim Domini ſecundum carnem, quamuis D habeat quædam propria, quibus humanæ condicionis initia tranſcendat, ſiue quòd ſolus ex ſancto Spiritu ab inuiolata Virgine ſine concupiſcentia carnis eſt conceptus & natus, ſiue quòd ita viſceribus matris eſt editus, vt & fœcunditas pareret, & virginitas permaneret: non alterius tamen naturæ erat eius caro, quàm noſtra; nec alio illi, quàm ceteris hominibus, anima eſt inſpirata principio, quæ excelleret non diuerſitate generis, ſed ſublimitate virtutis. Nihil enim carnis ſuæ habebat aduerſum; [nec diſcordiam deſideriorum gignebat compugnantia voluntatum.] E Senſus corporei vigebant ſine lege peccati, & veritas affectionum ſub moderamine Deitatis & mentis: nec tentabatur illecebris, nec cedebat iniurijs. Verus homo vero vnitus eſt Deo: nec ſecundum exiſtentem prius animam deductus è cælo, nec ſecundum carnem creatus ex nihilo, eamdẽ gerens in [*] Verbi Deitate perſonam, & tenens communem nobiſcum in corpore animaq. naturam. Non enim eſſet Dei hominumq. mediator, niſi idem Deus, idemq. homo in vtroque & vnus eſſet & verus. Incitat quidem nos ad latitudinem differendi materiæ magnitudo: ſed apud eruditionem tuam non eſt copia laborandum, præſertim cum iam per noſtros ad fratrem Flauianum ſufficientes litteras miſerimus, ad confirmandos animos non ſolum ſacerdotum, ſed etiam laicorum. Præſtabit, vt credimus, miſericordia Dei,

1. Tim. 2. a. 5.

Coloſ. 2. b. 9.

Philip. 2. b. 9.

[*] diuinitate & humanitate perſonam,

vt abſque cuiuſquam animæ detrimento poſſint aduerſum diaboli dolos & ſana defendi, & vulnerata curari. * Data Idibus Iunij, Aſterio & Protogene viris clariſs. Conss.

* Deus te cō ſemet incolumem, honorabiliſſime frater.

A θεοῦ, ὥστε δίχα τοῦ γενέσθαι ζημίαν ψυχῆς τινὸς δυνηθῆναι κατὰ τῶν τοῦ διαβόλου βελῶν καὶ τὸ ὑγιὲς διαφυλαχθῆναι, καὶ τὰ τραυματισθέντα θεραπευθῆναι. ὁ θεὸς ὑγιαίνοντά σε φυλάξει, ἀδελφὲ τιμιώτατε.

EIVSDEM LEONIS * PAPAE epiſtola ad Fauſtum, b Marcianum, & reliquos Archimandritas Conſtantinopolitanos.

a antiquæ Romæ Archiepiſcopi, b Marcellinum,

Dilectiſſimis filijs Fauſto, & b Marciano, & reliquis Archimandritis, Leo Epiſcopus.

b Marcellino

IX. CVm propter cauſam Fidei, quam Eutyches perturbare tentauit, de latere meo, mitterem qui defenſioni veritatis aſſiſterent, congruum credidi, vt etiam ad veſtram dilectionem ſcripta dirigerem, quos certum habeo ita ſtudere pietati, vt blaſphemas & impias voces nullatenus æquanimiter audire poſſitis, manente in cordibus veſtris Apoſtolica inſtitutione, qua dicitur: Si quis vobis euangelizauerit præter id quod accepiſtis, anathema ſit. Senſum autem prædicti Eutychetis, qui, ſicut geſtorum lectione cognouimus, merito reprobatus eſt, etiam nos deteſtandum eſſe decernimus, ita vt ſi aſſertor inſipiens in ſua prauitate voluerit permanere, habeat cum his conſortium, quorum eſt ſecutus errorem. Merito enim fiet extra Chriſti Eccleſiam, qui in Chriſto humanam, ideſt noſtram, negat eſſe naturam. Sed ſi idem Spiritu Dei miſerante correctus, impietatem ſui erroris agnouerit, & quæ catholici execrantur, plena ſatisfactione damnauerit; volumus ei miſericordiam non negari, vt Eccleſia Domini nullum ſentiat damnum; cum & reſipiſcens poſſit recipi, & ſolus debeat error excludi. De ſacramento autem pietatis magnæ, in qua nobis per incarnationem Verbi Dei iuſtificatio eſt & redemptio, quæ ſit noſtra ex Patrum traditione ſententia, in litteris quas ad fratrem meum Flauianum Epiſcopum miſi, nunc ſufficienter (quantum arbitror) explicatum eſt; vt per inſinuationem Præſulis veſtri, quid ſecundum Euangelium Domini IESV Chriſti in omnium fidelium cordibus fixum eſſe cupiamus, noſcatis. * Datum Idibus Iunij, Aſterio & Protogene viris clariſs. Conss.

Galat. 1. b. 9.

* Deus vos cuſtodiat, dilectiſſimi filij.

Epi-

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΑΡχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης πρὸς Φαῦστον, καὶ Μαρκελλῖνον, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχιμανδρίτας Κωνσταντινουπόλεως.

B

Ἀγαπητοῖς τέκνοις, Φαύστῳ, καὶ Μαρκελλίνῳ, καὶ λοιποῖς ἀρχιμανδρίταις, Λέων ἐπίσκοπος.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν αἰτίαν τῆς πίστεως· ἣν Εὐτυχὴς διαθορυβῆσαι ἐπεχείρησεν, ἐσπούδην ἐπέμπομεν τοὺς συνισταμένους τῇ ἀληθείᾳ, ἀκόλουθον ἐνόμισα καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην γράμματα διαπέμψασθαι· οὓς οἶδα σαφῶς οὕτω σπουδάζειν
C τῇ εὐσεβείᾳ, ὥστε τὰς βλασφήμους, καὶ ἀσεβεῖς φωνὰς μηδ᾽ ὅσον ταῖς ἀκοαῖς προσδέχεσθαι δύνασθαι, μενούσης ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως, ἐν ᾗ λέγεται· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ᾽ ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. τὴν δὲ γνώμην τοῦ προλεχθέντος, ὅς τις, ὡς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἔγνωμεν, ἀξίως ἀπεχειροτονήθη, καὶ ἡμεῖς ἐκβλητέον ἐκρίναμεν· καὶ ἐὰν μὲν ὁ ἄφρων συνήγορος τῇ ἰδίᾳ σκαιότητι ἐπιμένειν βουληθείη, ἐχέτω μετὰ τούτων μερίδα ὧν ἠκολούθησε τῇ πλάνῃ. δικαιότατα γένοιτο ἂν ἔξω τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας,
D ὅς τις ἐν τῷ Χριστῷ τὴν ἀνθρωπίνην, τουτέστι τὴν ἡμετέραν, ἀρνεῖται φύσιν. ἐὰν δὲ ὁ αὐτὸς ἐλέει τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ διορθωθεὶς, τὴν ἑαυτοῦ πλάνην ἐπιγνοίη, καὶ ἅπερ οἱ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀναθεματίζουσιν, ἐξ ὅλης ψυχῆς ἀναθεματίσαι βουληθῇ, τοῦτον ἐλέους τυχεῖν βουλόμεθα, ὥστε τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δεσπότου μηδεμίαν ἐπάγεσθαι ζημίαν. * ἐπεὶ δὲ καὶ μετανοῶν δύναται δέχεσθαι, καὶ μόνη ἡ πλάνη ὀφείλει * συγχωρεῖσθαι. περὶ δὲ τῆς ἁγιότητος τῆς μεγάλης πίστεως, ἐν ᾗ ἡμῖν διὰ τῆς ἐνσωματώσεως τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ ἡ δικαίω-
E σις, καὶ ἡ ἐξαγορασία ἐστὶ, τί φρονοῦμεν ἐκ τῆς τῶν πατέρων παραδόσεως, ἐν τοῖς γράμμασιν, ἃ πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν Φλαβιανὸν, τὸν ἐπίσκοπον νῦν ἔπεμψα, ἱκανῶς καθ᾽ ὅσον οἶμαι εἴρηται· ὥστε ὑμᾶς ἐμφανίζοντας τοῦ ἰδίου προέδρου μαθεῖν τί κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ἡμετέρου δεσπότου * λεχθὲν, ταῖς πάντων τῶν πιστῶν ψυχαῖς βέβαιον μένειν ἐπιθυμοῦμεν. ὁ θεὸς ὑμᾶς φυλάττοι, τέκνα ἀγαπητά.

* ἐπεὶ ὦ
* ἐκβάλλεσθαι, ἢ, ἐκκλείεσθαι. L.
* ἴσως, ἀρχεῖν.

ΕΠΙ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Θεοδόσιον.

Τῷ ἐνδοξοτάτῳ, καὶ φιλανθρωποτάτῳ Θεοδοσίῳ Αὐγούστῳ, Λέων ἐπίσκοπος.

ΟΣον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων κατὰ δύναμιν προνοεῖν, καταξιοῖ τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας ἡ φροντὶς, πνεύματι θεοῦ κινηθεῖσα, δ' ἀεὶ ἔχει, μὴ βουλομένη περὶ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν B διαφορὰν, ἀλλ' εἰρήνην τυγχάνειν· *καίπερ ἡ πίστις μία οὖσα, ἑαυτῆς οὐκ ὀφείλει τυγχάνειν ἀνομοία. ὅθεν, εἰ καὶ Εὐτυχὴς, ὡς ἡ τῶν ἐπισκοπικῶν ὑπομνημάτων τάξις ἐφανέρωσεν, ἀπείρως, καὶ ἀσυνέτως πεπλανῆσθαι ἀποδέδεικται, καὶ ὤφειλεν ἀπὸ τῆς ἰδίας συναθήσεως τῆς ἀξίως ἀποδοκιμαζομένης ἀναλαβεῖν, ὅμως, ἐπείπερ ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια, ἡ εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ τὴν εὐλαβεστάτην καθολικὴν ἀλήθειαν ἀγαπῶσα, τετύπωκε συνοδικὸν κριτήριον, ὥστε τῷ ἀπείρῳ γέροντι τὴν ἀλήθειαν, περὶ ἣν μάλιστα διεσφάλη, C φανεροποιηθῆναι, τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἡμετέρους, Ἰούλιον τὸν ἐπίσκοπον, καὶ Ῥενάτον τὸν πρεσβύτερον, καὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν τὸν διάκονον Ἵλαρον, πέπομφα, τοὺς εἰς τόπον ἐμὸν κατὰ τὴν τοῦ πράγματος ποιότητα δυναμένους ἀρκεῖν, καὶ ἰσχύοντας αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ δικαίου, καὶ ἀγαθοῦ μεταγαγεῖν διάθεσιν· ἵν', ὅτι περ ἀμφιβάλλεσθαι οὐ δύναται, ὁποῖόν τι τυγχάνει τῆς τῶν χριστιανῶν ὁμολογίας τὸ ἀκέραιον, καὶ πάσης τῆς πλάνης τὸ φαῦλον καταδικασθείη, καὶ, εἰ ἀνανήψειεν, ὃς πεπλάνηται, ὑπὲρ συγγνώμης παρακαλέσων, τὴν τῶν ἐπισκόπων αὐτῷ βοήθειαν ἐπικουρήσῃ. ἐπείπερ ἐν τῷ D ἑαυτοῦ λιβέλλῳ τῷ πρὸς ἡμᾶς ἀποσταλέντι καὶ τοῦτο ἑαυτῷ πρὸς τὸ ἀξιωθῆναι συγγνώμης ἐφύλαξεν, ἐπαγγελλόμενος ἑαυτὸν διορθοῦν, εἴ τι δ' ἂν ἡ ἡμετέρα γνώμη περὶ τούτων, περὶ ὧν κακῶς ἤθετο, ἀποδοκιμάσειεν. τί δὲ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία καθόλου περὶ τοῦ θείου μυστηρίου τῆς δεσποτικῆς σαρκώσεως πιστεύει, καὶ διδάσκει, τῷ ἀδελφῷ ἡμῶν, καὶ συνεπισκόπῳ Φλαυιανῷ, σαφέστερον τὰ ἀπεσταλμένα γράμματα περιέχει.

*ἴσως, καὶ τὸ

EPISTOLA EIVSDEM *LEONIS Papæ, ad Theodoſium Auguſtum, [de Legatis, quos vice ſua deſtinauit ad Synodum Epheſinam.]

*ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romæ Leonis ad piiſſimum Imperatorẽ Theodoſiũ

Cæſari Theodoſio religioſiſſimo & piiſſimo Auguſto, Leo Papa Eccleſiæ catholicæ vrbis Romæ.

Glorioſiſſimo & clementiſſimo Theodoſio Auguſto, Leo Epiſcopus.

X.

QVantum rebus humanis conſulere prouidentia diuina dignetur, ſollicitudo clementiæ veſtræ, ſpiritu Dei incitata demonſtrat, quæ in catholica Eccleſia nihil impacatum, nihil vult eſſe diuerſum: quoniam Fides, quæ non niſi vna eſt, in nullo poteſt eſſe ſui diſſimilis. Vnde licet Eutyches (quantum geſtorum Epiſcopalium ordo pateſecit) imperite atque imprudenter errare detectus ſit, debueritq. à ſua merito reprobabili perſuaſione diſcedere: quoniam tamen pietas veſtra, quæ in honorem Dei religioſiſſime catholicã diligit veritatem, [apud Epheſum] conſtituit ſynodale Concilium, vt imperito ſeni ea, in qua nimis caligat, veritas innoteſcat; fratres meos *Iulianum Epiſcopum, & Renatum presbyterum, & filium meum Hilarum diaconum miſi, qui ad vicem præſentiæ meæ pro negotij qualitate ſufficerent, & qui eum ſecum deferrent iuſtitiæ & benignitatis affectum; vt quia dubitari non poteſt quæ ſit Chriſtianæ confeſſionis integritas, & totius erroris prauitas damnaretur, & reſipiſcens qui deuiauerat, ſi pro venia ſupplicaret, ſacerdotalis ei beneuolentia ſubueniret, quum in libello ſuo, quem ad nos miſit, hoc ſaltem ſibi ad promerendam veniam reſeruauerit, vt correcturum ſe eſſe promitteret, quidquid noſtra ſententia de his quæ male ſenſerat, improbaſſet. Quid autem catholica Eccleſia vniuerſaliter de ſacramento Dominicæ incarnationis credat & doceat, ad fratrem & coëpiſcopum noſtrum Flauianum plenius continent ſcripta quæ miſi. [Data Idibus Iunij, Aſterio & Protogene viris clariſs. Conss.

*Iulium

E

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ, ΚΑΙ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος, πρὸς τὴν εὐσεβεστάτην Πουλχερίαν.

Τῇ ἐνδοξοτάτῃ, καὶ φιλανθρωποτάτῃ θυγατρὶ Πουλχερίᾳ, Λέων ἐπίσκοπος.

ΟΣην πεποίθησιν περὶ τῆς πίστεως τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία ὀφείλει ἐπαγγέλλεσθαι, πολλαῖς πολλάκις διδασκαλίαις ἐπεδείξαμεν. τοῦτο τοῦ ἁγίου πνεύματος διδάσκοντος μεμαθήκατε. τούτῳ τὴν ὑμετέραν ἐξουσίαν ὑποτάξατε. διὰ ταύτης τῆς δωρεᾶς, καὶ τῆς ἐκδικίας βασιλεύετε. ὅθεν

ἐπείπερ

EPISTOLA EIVSDEM *LEONIS ad Pulcheriam Auguſtam.

*ſanctiſſimi ac beatiſſimi Archiepiſcopi Romæ Leonis, ad piiſſimã Pulch.

Leo Epiſcopus Pulcheriæ Auguſtæ.

Glorioſiſſimæ & humaniſſimæ filiæ Pulcheriæ, Leo Epiſcopus.

XI.

QVantum ſibi fiduciæ de fide veſtræ clementiæ Eccleſia Dei debeat polliceri, multis probauimus ſæpe documentis, dum, ſicut Spiritu ſancto docente didiciſtis, illi per omnia poteſtatem veſtram ſubijcitis, cuius munere & protectione regnatis. Vnde quia contra integritatem

Fidei

Fidei Chriſtianę, diſſenſionem quamdam in Conſtantinopolitana eccleſia, Entyche auctore generatam, fratris & coëpiſcopi mei Flauiani relatione cognoui, ita vt totius cauſæ ſpeciem ſynodalium geſtorum textus oſtenderit; dignum gloriæ veſtræ eſt, vt error, qui de imperitia magis, quàm de verſutia natus eſt, auferatur, priuſquam vllas vires de conſenſu imprudentium pertinacia prauitatis acquirat. Nam quantum Neſtorius à veritate excidit, dum Dominum IESVM Chriſtum de matre virgine hominem ſolum aſſerit natum; tantum etiam hic à catholico tramite deuiauit, qui de eadem Virgine editum, non noſtræ credidit eſſe naturæ, vt quòd formam ſerui geſſit, quòd noſtri ſimilis fuit atque cõformis, quædam noſtræ carnis fuerit imago, non veritas. Nihil autem prodeſt, Dominum noſtrum beatæ Mariæ virginis filium, hominem dicere, ſi non illius generis atque ſeminis homo creditur, cuius in ipſo Euangelij exordio prædicatur. *Matth. 1.* Vnde multum doleo, multumq. contriſtor, quòd hic, qui antea de humilitatis propoſito laudabilis videbatur, contra vnicam ſpem noſtram, patrumq. noſtrorum, vana & nimis peruerſa audet adſtruere. Qui cum videret inſipientiæ ſuæ ſenſum catholicis auribus diſplicere, reuocare ſe à ſua opinione debuerat, ne ita Eccleſiæ Præſules commoneret, vt ſententiam damnationis exciperet: quam vtique, ſi in ſuo ſenſu voluerit permanere, nullus poterit relaxare. Sedis enim Apoſtolicæ moderatio hanc temperantiam ſeruat, vt & ſeuerius agat cum obduratis, & veniam cupiat præſtare correctis. Quia ergo mihi multa fiducia eſt de pietatis veſtræ ſinceriſſima fide, obſecro glorioſiſſimam clementiam veſtram, illuſtriſſima & religioſiſſima filia, vt ſicuti ſancto ſtudio tuo catholica prædicatio ſemper adiuta eſt, [ita nũc quoque eiuſdem faueas libertati.] Non enim portiuncula aliqua Fidei noſtræ, quæ minus lucide ſit clara, pulſatur; ſed hoc imperita reſultatio audet inceſſere, quod Dominus in Eccleſia ſua neminem voluit ignorare. Et ideo pro veſtræ pietatis conſuetudine elaborare dignemini, vt quod contra ſingulare ſacramentum ſalutis humanæ blaſphema inſipiẽtia protulit, ab omnium animis repellatur: ac, ſi ipſe qui in hanc tentationem incidit, reſipiſcat, ita vt quod male ſenſerat, propria voce & ſubſcriptione condemnet, communio illi ſui ordinis reformetur. Quod etiam fratri & coëpiſcopo meo Flauiano me clemẽtia veſtra ſcripſiſſe cognoſcat, & his quos miſimus, delegaſſe, vt venia concedatur, ſi error aboletur. Ne autem piiſſimi Principis diſpoſitioni, qua Epiſcopale Concilium voluit congregari, noſtra videretur præſentia defuiſſe, fratres meos Iulia-

A ἐπείπερ κατὰ τῆς ἀκεραίου πίστεως τῶν χριστιανῶν διχόνοιάν τινα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ κατὰ Κωνσταντινούπολιν Εὐτυχοῦς αὐθεντοῦντος γεγενῆσθαι, τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ συνεπισκόπου Φλαβιανοῦ διὰ τῆς ἀναφορᾶς ἔγνων, καθὼς καὶ πάσης τῆς ὑποθέσεως τὸ εἶδος τῶν πεπραγμένων ἐν τῇ συνόδῳ δείκνυσιν, ἄξιόν ἐστι τῆς ὑμετέρας δόξης τὴν πλάνην, τὴν δι' ἀπειρίαν μᾶλλον, ἢ κακοτεχνίαν εἰσδυομένην ἀφελέσθαι, πρίν τινα δύναμιν ἐκ τῆς* συνέσεως τῶν ἀπείρων τὸ ἐπίμονον τῆς φαυλότητος προσπορίσαιτο. καὶ ὅσον Νεστόριος, ὃς ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς ἐξέπεσε πίστεως, τὸν δεσπότην Ἰησοῦν B Χριστὸν ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας ἄνθρωπον μόνον φάσκων γεγεννῆσθαι, τοσούτῳ καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς καθολικῆς ὁδοῦ ἀπεπλανήθη· ὃς τὸν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παρθένου γεννηθέντα, οὐ τῆς ἡμετέρας εἶναι πεπίστευκε φύσεως· ὥστε τὸν τὴν μορφὴν τοῦ δούλου φορέσαντα, καὶ ἡμῖν ὅμοιον γενόμενον, καὶ τῆς αὐτῆς ὄντα μορφῆς, τινὰ τυγχάνειν τοῦ ἡμετέρου σώματος εἰκόνα, καὶ μὴ ἀλήθειαν. οὐδὲν δὲ ὠφελεῖ, τὸν ἡμέτερον δεσπότην τὸν τῆς μακαρίας παρθένου υἱὸν, ἄνθρωπον λέγειν, εἰ μὴ τοῦ γένους αὐτῆς, καὶ τῆς ῥίζης ἄνθρωπος εἶναι πιστεύοιτο· C περὶ οὗ ἐν αὐτῷ τῷ προοιμίῳ τοῦ εὐαγγελίου προλέγεται. ὅθεν πάνυ πονῶ, καὶ στενάζω, ὅτιπερ οὗτος, ὃς πρὸ τούτου περὶ τῆς προθέσεως τῆς ταπεινότητος ἐπῃνεῖτο, κατὰ τῆς ἐλπίδος* τοῦ μονογενοῦς ἡμῶν, καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων, μάταια, καὶ πάνυ διεστραμμένα τολμᾷ λέγειν. ὁρῶν γὰρ ἑαυτοῦ τῆς ἀφροσύνης τὴν αἴσθησιν ταῖς καθολικαῖς ἀκοαῖς ἀπαρέσκουσαν, ὤφειλεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκείας ὑπονοίας ἀνακαλέσασθαι, καὶ μήτι τοὺς τῆς ἐκκλησίας παραμένοντας κινῆσαι, τὴν καταδίκης τὴν ἀπόφασιν* ἀναμένοντα. δῆλον γὰρ, ὡς εἰ ἐν τῇ αὐτῇ αἰσθήσει παραμένειν θελήσοι, οὐδεὶς αὐ- D τὸν ἀπολύσαι δυνήσεται· καὶ γὰρ τοῦ θρόνου τοῦ ἀποστολικοῦ τὸ σύμμετρον ταύτην φυλάττει τὴν εὐκρατίαν, ὥστε καὶ σκληρότερον πράττειν κατὰ τῶν ἐπιμενόντων, καὶ συγγνώμης ἀξιοῦν τοὺς τὴν διόρθωσιν ἐπιγινώσκοντας. ἐπειδὴ τοίνυν πολλὴ πεποίθησίς ἐστι περὶ τῆς εὐσεβείας* τῆς μακαριωτάτης πίστεως, παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν, ἐπιφανεστάτη, καὶ εὐσεβεστάτη θύγατερ, ἵν' ὥσπερ ἐκ σπουδῆς θείας* ἐν τῷ καθολικῷ τῆς ἐκκλησίας ἀξιώματι τῆς ἀληθείας συνέδραμες,* οὐδὲ γὰρ μέρος τι τῆς πίστεως τῆς ἡμετέρας μὴ ὂν σαφὲς μεθοδεύεται· ἀλλ' ὅπερ ἡ ἄ- E πειρος ἀντίστασις τολμᾷ διαθρυλεῖν, τοῦτο πειράζεται· ὅπερ ὁ ἡμέτερος δεσπότης ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ οὐδαμῶς ἀγνοεῖσθαι ἠθέλησε. καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας κάμνειν καταξιώσητε·* τοῦτο, ὅπερ κατὰ τῆς μονογενοῦς θρησκείας τῆς ἀνθρωπίνης σωτηρίας βλασφήμῳ τινὶ ἀφροσύνῃ προήνεγκεν, ἀπὸ τῆς διανοίας πάντων ἀποκινηθείη· καὶ ἵνα αὐτὸς ὁ εἰς τοῦτον τὸν πειρασμὸν ἐμπεσὼν, ἀνανήψειεν· οὕτω μέντοι, ὥστε τοῦτο, ὅπερ κακῶς ἐνενόησε, τῇ ἰδίᾳ φωνῇ, καὶ ὑπογραφῇ* καταδικάσῃ· καὶ* τῇ οἰκείᾳ τάξει ἑαυτὸν ἀποκαταστήσῃ· ὅπερ καὶ τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ, καὶ συνεπισκόπῳ Φλαβιανῷ ἡ ὑμετέρα φιλανθρωπία γεγραφηκέναι με γινωσκέτω· καὶ τούτοις, οἷς ἐπέμψαμεν ἐντείλασθαι, πρὸς τὸ συγγνώμης ἀξιωθῆναι, εἴ τι τῆς πλάνης διορθωθείη. ἵνα δὲ μὴ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τῇ διανοίᾳ, τὴν σύνοδον τῶν ἐπισκόπων συνελθεῖν θελησάσῃ, δόξειε τὸ τῆς ἡμετέρας παρουσίας ἀπολιμπάνεσθαι, τοὺς ἀδελφοὺς

τοὺς

* συναινέσεως
* τοῦ γένους, ἤτοι, τῆς μονογενοῦς
* ἀναμένοντας.
* ἴσως, τῆς μακαριωτάτης
* εἰς τὸν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀξίωμα
* ἴσως, ὅτι καὶ νῦν τῆς αὐτῆς τῇ ἀληθείᾳ συνεργὸν παρέχε
* ἵνα τοῦτο,
* τὸ κοινὸν
* κοινωνία τῆς αὐτῷ τάξεως αὐτῷ ἀποκατασταθῇ.

* Ἰουλιανὸν τοὺς ἐμούς. * Ἰούλιον τὸν ἐπίσκοπον, καὶ Ῥενάτον τὸν πρεσβύτερον, καὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν Ἱλαρον τὸν διάκονον πέπομφα, τοὺς εἰς τάξιν τῆς ἐμῆς παρουσίας ἀρκοῦντας. ἀλλὰ τούτῳ μᾶλλον τῷ πλανηθέντι κρεῖττόν ἐστι συνελθεῖν. ἐπεὶ περ ἐκείνῳ ποῦ ὁ παρεφρόνησε, ἀνανῆψαι δεῖ· καὶ ἔνθα τὴν καταδίκην ὑπέμεινε, αὐτόθι καὶ συγγνώμης φιλοτιμίας ἀξιωθήσεται.

A Iulianum Epiſcopum,& Renatum presbyterũ,& filium meum Hilarum diaconum miſi, qui vicem præſentiæ meæ implere ſufficerent. Sed ei qui in errore eſt,melius cõſuletur, ſi vbi deſipuit, ibidem reſipiſcat: & vbi damnationem meruit, illic indulgentiam conſequatur. Data Idibus Iunij, Aſterio & Protogene viris clariſs. Conss.

EIVSDEM LEONIS PApæ epiſtola ad eamdem Pulcheriam Auguſtam.

Leo catholicæ Romanæ Eccleſiæ Epiſcopus, pijſſimæ Pulcheriæ Auguſtæ.

XII. *Eadem fere habentur in hac epiſtola, quæ in præcedenti; ſed hic fuſius, & nonnullis additis.*

QVantum præſidij Dominus Eccleſiæ ſuæ in veſtra clementia præpararit, multis ſæpe probauimus documentis: & quidquid noſtris tẽporibus contra impugnatores catholicæ veritatis,induſtria ſacerdotalis obtinuit, ad veſtram maxime gloriam redundauit, dum, ſicut Spiritu ſancto docente didiciſtis, illi per omnia poteſtatem veſtram ſubijcitis, cuius munere & protectione regnatis. Vnde quia contra integritatem C Fidei Chriſtianæ,diſſentionem quamdam in Conſtantinopolitana eccleſia Eutyche auctore generatam,fratris & coëpiſcopi mei Flauiani relatione cognoui, ita vt tutius cauſæ ſpeciem ſynodalium geſtorum textus oſtenderit: dignum gloria veſtra eſt, vt error,qui (vt arbitror) de imperitia magis, quàm de verſutia natus eſt, auferatur, priuſquàm vllas ſibi vires de conſenſu imprudentium pertinacia prauitatis acquirat: quia etiam ignorantia in graues nonnumquã incidit lapſus, & plerumque in diaboli ruit foueas incauta ſimplicitas,per quam in ſupradicto ſubrepſiſſe intelligo ſpiritum falſitatis: vt dum æſtimat ſe reli- D gioſius de Filij Dei maieſtate ſentire,ſi ei naturæ noſtræ veritatem ineſſe non dicat, totum illud, quod Verbum caro factum eſt, vnius atque eiuſdem putet eſſe ſubſtantiæ. Et quantum Neſtorius à veritate excidit,dum Chriſtũ de matre virgine ſolum hominem aſſerit natum; tantum etiam hic à catholico tramite deuiat, qui de eadem Virgine non noſtram credit editam eſſe ſubſtantiam, volens vtique eam ſolius Deitatis intelligi; vt quòd formam ſerui geſſit, & quòd noſtri ſimilis fuit atque conformis,quædam noſtræ naturæ fuerit imago,non veritas. Nihil autem prodeſt, Do- E minum noſtrum beatæ Mariæ virginis filium, verum perfectumq. hominem dicere, ſi non illius generis homo creditur, cuius in Euangelio prædicatur. Dicit enim Matthæus: Liber generationis IESV Chriſti filij Dauid, filij Abraham. *Matth.1.a* Et ita humanæ originis ordinem ſequitur, vt generationum lineas vſque ad Ioſeph,cui mater Domini erat deſpõſata,deducat. Lucas vero,retrorſum ſucceſſionum gradus relegens, ad ipſum humani generis principem redit,vt Adam primum, *Luc.3.* & Adam nouiſſimum eiuſdem oſtendat eſſe naturæ. *1.Cor.15.* Poterat quippe omnipotentia Filij Dei ſic ad docendos,iuſtificandosq. homines apparere, quomodo & Patriarchis & Prophetis in ſpecie carnis apparuit,quum aut luctamen inijt,aut ſer- *Gen.32.e.24.* B monem conſeruit, quumve officia hoſpitalitatis non abnuit, vel etiam appoſitum cibum ſumpſit. *Gen.18.* Sed illæ imagines huius hominis erant * indices, ** indicia,* cuius veritatem ex præcedentium patrum ſtirpe ſumendam, ſignificationes myſticæ nuntiabant. Et ideo ſacramentum reconciliationis noſtrę ante tempora æterna diſpoſitum, nullæ implebant figuræ, quia nondum ſuperuenerat Spiritus ſanctus in Virginem, nec virtus Altiſſimi obumbrauerat ei, *Luc.1.d.35* vt & intra intemerata viſcera, ædificante ſibi ſapientia domum, *Prou.9.a.* Verbum caro fieret, & *Ioan.1.b.* forma Dei ac forma ſerui in vnam conuenientem perſonam,creator temporum naſceretur in tem- C pore,& per quem facta ſunt omnia, ipſe inter omnia gigneretur. Niſi enim nouus homo,factus in ſimilitudinem carnis peccati,noſtram ſuſciperet *Rom.8.a.3* vetuſtatem,& conſubſtantialis Patri,conſubſtantialis eſſe dignaretur & matri,naturamq. ſibi noſtram ſolus à peccato liber vniret; ſub iugo diaboli generaliter teneretur humana captiuitas; nec aliter vti poſſemus triumphantis victoria, ſi extra noſtram eſſet confecta naturam. De hac autem participatione mirabili ſacramentum nobis regenerationis indulſit, vt per ipſum Spiritũ, per quem Chriſtus & conceptus eſt & natus, etiã nos,qui per concupiſcentiam carnis ſumus geni- D ti, ſpiritali rurſus origine naſceremur. Propter quod ab Euangeliſta de credentibus dicitur: Qui *Ioan.1.b.13.* non ex ſanguinibus,neque ex volũtate carnis,neque ex voluntate viri,ſed ex Deo nati ſunt. Cuius ineffabilis gratiæ particeps non eſt, nec poteſt filiorum Dei adoptionem conſequi, quiſquis à fide ſua hoc, quod nos principaliter ſaluat, excludit. Vnde multum doleo, multumq. contriſtor, quòd hic,qui antea de humilitatis propoſito laudabilis videbatur, contra vnicam ſpem noſtram, patrumq. noſtrorum, vana & nimis ſtolida audet adſtruere. Qui cum videret, inſipientiæ ſuæ ſenſum catholicis auribus diſplicere, reuocare ſe à E ſua opinione debuerat, nec ita Eccleſiæ Præſules commonere, vt damnationis ſententiam mereretur accipere; quam vtique,ſi in ſuo ſenſu voluerit permanere, nullus poterit relaxare. Sedis enim Apoſtolicæ moderatio hanc temperantiam ſeruat,vt & ſeuerius agat cum obduratis, & veniam cupiat præſtare correctis. Quia ergo multa mihi fiducia eſt de pietatis tuæ ſinceriſſima fide, obſecro gloriam clementiæ tuæ, vt ſicut ſancto ſtudio tuo catholica prædicatio ſemper adiuta eſt, ita nunc quoque eius faueas libertati: quam forte ideo permiſit Dominus hac tentatione pulſari, vt

quales

quales intra Eccleſiam laterent, poſſit agnoſci. A Quorum plane non eſt negligenda curatio, ne ipſorum nos contriſtet amiſſio. Auguſtiſſimus vero & Chriſtianiſſimus Imperator, cupiens quàmcelerrime turbata componi, Epiſcopali Concilio, quod Epheſi vult haberi, nimium breue & anguſtum tempus indixit, diem kalendarum Auguſtarum præſtituendo conuentui, quum à tertio die Iduum Maiarum, quo ſerenitatis eius ſcripta ſuſcepimus, maior pars reliqui ſit temporis abſumenda, vt profectio ſacerdotum, qui negotio ſufficiant, valeat ordinari. Nam illud, quòd pietas eius etiam me credidit debere intereſſe Cócilio, B etiam ſi ſecundum aliquod præcedens exigeretur exemplum, nunc tamen nequaquam poſſet impleri: quia rerum præſentium nimis incerta condicio, à tantę vrbis populis me abeſſe non ſineret; & in deſperationem quamdam animi tumultuantium mitterentur, ſi per occaſionem cauſæ Eccleſiaſticæ viderer patriam & Sedem Apoſtolicã velle deſerere. Quia igitur ad publicam vtilitatem pertinuiſſe cognoſcitis, vt ſalua clementiæ veſtræ venia, charitati me & precibus ciuium non negarem, in his fratribus meis, quos vice mea miſi, me quoque adeſſe cum ceteris qui adfuerint, æſtimate: quibus ſecundum cauſam, ſatis C mihi & geſtorum ſerie, & ipſius, de quo agitur, profeſſione patefactam, euidenter & plene quid A ſeruandum eſſet oſtendi. Non enim de portiuncula aliqua Fidei noſtrę, quæ minus lucide declarata ſit, quæritur; ſed hoc ſtolidiſſima inſultatio audet inceſſere, quod Dominus noſter in Eccleſia ſua neminem ſexus vtriuſque voluit ignorare: ſiquidé ipſa catholici Symboli breuis & perfecta confeſſio, quæ duodecim Apoſtolorum totidem eſt ſignata ſententijs, tam inſtructa ſit munitione cæleſti, vt omnes hæreticorum opiniones ſolo ipſius poſſint gladio detruncari. Cuius Symboli plenitudinem ſi Eutyches puro & ſimplici voluiſſet corde concipere, in nullo à decretis ſacratiſſimi Nicæni Concilij deuiaret, & hoc à ſanctis B Patribus intelligeret cóſtitutum, vt contra Apoſtolicam fidem, quæ non niſi vna eſt, nullum ſe ingenium, nullum eleuaret eloquium. Et ideo pro veſtræ pietatis conſuetudine elaborare dignemini, vt quod contra ſingulare ſacramentum ſalutis humanæ blaſphema inſipientia protulit, ab omnium animis repellatur: ac, ſi ipſe qui in hanc tentationem incidit, reſipiſcat, ita vt per libellarem ſatisfactionem proprium damnet errorem, communio ei ſui ordinis non negetur. Quod etiam ſanctu Flauiano Epiſcopo me clementia tua ſcripſiſſe cognoſcat; vt charitas non negligatur, ſi error aboletur. Datum Idibus Iunij, Aſterio & C Protogene viris clariſs. Coss.

EPISTOLA EIVSDEM LEONIS [1] Papæ ad Epheſinam Synodum ſecundam.

[1] Archiepiſcopi Romæ ad Eph. Syn. ſec. quę quidem occultata fuit, cũ tamen ſuggeſta fuiſſet, nõ permittente impio Dioſcoro Epiſcopo Alexandrino vt Epiſcopis publicaretur.

Leo Epiſcopus ſanctæ Synodo, quæ apud Epheſum conuenit *.

* *dilectiſſimis fratribus, in Domino ſal.*

XIII.

RELigioſa clemẽtiſſimi Principis fides, ſciens ad ſuam gloriam maxime pertinere, ſi intra Eccleſiam catholicam nullum erroris germen exurgeret, hanc reuerentiam diuinis detulit D inſtitutis, vt ad ſanctę diſpoſitionis effectum, auctoritatem Apoſtolicæ Sedis adhiberet, tamquam ab ipſo beatiſſimo Petro cuperet declarari, quod in eius confeſſione laudatum ſit, quando dicente Domino: Quem me eſſe dicunt homines filium hominis? (*Matth. 16 b. 13.*) varias quidem diuerſorum opiniones diſcipuli memorarunt: ſed quum ab eis, quid ipſi crederent, quæreretur, princeps Apoſtolorum plenitudinem fidei breui ſermone complexus, Tu es, inquit, Chriſtus filius Dei viui. (*Ibid. c. 16.*) hoc eſt, Tu qui es vere filius hominis, idem vere es filius Dei viui: tu, inquam, verus in Deitate, verus in carne, E & ſalua geminæ proprietate naturæ vtrinque vnus. Quod ſi Eutyches intelligenter ac viuaciter crederet, nequaquam ab huius fidei tramite deuiaret. Propter quam * ei reſpondetur à Domino: Beatus es Simon Bar-Iona, quia caro & ſanguis non reuelauit tibi, ſed pater meus qui eſt in cælis. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus; & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam, & portæ inferi non præualebunt aduerſus eam. Nimis

* *ipſi Apoſtolo* — *Ibid.*

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΑΡχιεπισκόπου Ῥώμης, πρὸς τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον, ἥτις ὑπεβλήθη μέν, ἀπεκρύβη δὲ διὰ τὸ μὴ συγχωρηθῆναι ἀναγνωσθῆναι τοῖς ἐπισκόποις, ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς Διοσκόρου τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου.

Λέων ἐπίσκοπος, τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Ἐφέσῳ συνελθούσῃ, ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς, ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Ἡ Τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως εὐσεβεστάτη πίστις, εἰδυῖα μάλιστα τοῦτο τῇ δόξῃ αὐτοῦ διαφέρειν, εἴ γε κατὰ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν μηδεμιᾶς D πλάνης βλαστὸς ἀναφύοιτο, τοῦτο τοῖς θείοις δόγμασι τὸ σέβας ἀπένειμεν· ὥστε πρὸς ἀποτέλεσμα τῆς θείας διατυπώσεως, τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ἐπιζητῆσαι τὸ κῦρος· ὡς ἂν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πέτρου βουλομένη γνῶναι κατάδηλον τὸ ἐν τῇ τούτου ὁμολογίᾳ ὑμνούμενον. ὅτι γὰρ λέγοντι τῷ κυρίῳ· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; διαφόρους μέν τινων ἔφασαν οἱ μαθηταὶ εἶναι τὰς δόξας· ὁπηνίκα δὲ ἐπύθετο παρ' αὐτῶν· αὐτοὶ τί πιστεύοιεν, ὁ τῶν ἀποστόλων ἀρχηγός, τὸ πλῆρες τῆς πίστεως βραχεῖ λόγῳ περιλαβών· σὺ εἶ, φησίν, ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ E θεοῦ τοῦ ζῶντος· τουτέστι, σὺ εἶ, ὅς τις εἶ ἀληθῶς υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ αὐτὸς ἀληθῶς εἶ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· σὺ εἶ ἀληθὴς ἐν θεότητι, καὶ ἀληθὴς ἐν σαρκί· καὶ σωζομένης τῆς ἐν τῇ διττῇ φύσει τυγχανούσης ἰδιότητος, εἷς ὑπάρχων ἑκάτερον· ὡς * εἴ τι Εὐτυχὴς νοητῶς, καὶ ἐκτενῶς πιστεύει, οὐδαμῶς ἂν ἀπὸ τῆς εὐθείας πίστεως τῆς τοιαύτης ἀπέκλινε· δι' ἣν ἀπόκρισις αὐτῷ τῷ ἀποστόλῳ παρ' αὐτοῦ γίνεται τοῦ δεσπότου· μακάριος εἶ, Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.

* οἱ γε

τῆς. σφόδρα οὖν τῆς ἁρμονίας τῆς τοιαύτης οἰκοδομῆς ἐστὶν ἀλλότριος, ὅστις καὶ τὴν τοῦ μακαρίου Πέτρου ὁμολογίαν οὐ δέχεται, καὶ τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ ἀντιλέγει· δεικνὺς ἑαυτὸν μηδεμίαν πώποτε σπουδὴν ἐσχηκέναι, πρὸς τὸ γνῶναι τὸ ἀληθές· μάτην τε τιμῆς ἄξιος ὤφθη, ὅστις οὐδενὶ τῆς καρδίας τῷ ἀκμαίῳ τὴν τοῦ γήρως ἐκόσμησε πολιάν. ἀλλ᾽ ἐπειδή περ, ἀδελφοὶ τιμιώτατοι, καὶ τῆς τῶν τοιούτων θεραπείας οὐκ ἔστι περιαμελεῖν, καὶ ὁ εὐσεβὴς δέ, καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς, εὐσεβῶς ἅμα, καὶ εὐλαβῶς ἔχων, τὴν τῶν ἐπισκόπων ἀθροισθῆναι σύνοδον ἠβουλήθη, ὥστε κρίσει πλειοτέρᾳ δυνηθῆναι πᾶσαν ἀποληφθῆναι πλάνην, τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν *Ἰούλιον τὸν ἐπίσκοπον, καὶ Ῥενάτον τὸν πρεσβύτερον, καὶ τὸ τέκνον μου Ἱλαρὸν τὸν διάκονον, καὶ μετὰ τούτων Δουλκίτιον τὸν ἐμὸν νοτάριον, δοκιμασθείσης ἡμῖν τῆς αὐτῶν πίστεως, ἀπεστείλαμεν· οἵτινες εἰς τάξιν ἐμὴν τῇ ἁγίᾳ *τῆς ὑμῶν ἀδελφότητος συνόδῳ παρέσονται· καὶ τῇ κοινῇ μεθ᾽ ὑμῶν γνώμῃ τὰ κατὰ θεὸν ἀρέσκοντα ψηφίσωνται· τουτέστιν, ὥστε ἐν πρώτοις τῆς φθοροποιοῦ πλάνης αὐτοῦ καταδικασθείσης, εἶθ᾽ οὕτως περὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀμαθοῦς πλάνης ἀποκαταστάσεως σκοπηθῆναι· εἴ γε ὅλως τὴν τῆς ἀληθείας διδασκαλίαν δεχόμενος, τὸ αἱρετικὸν φρόνημα· ὅπερ ἡ κακοδοξία αὐτοῦ πέφηνεν ἐμπλακεῖσα, εἰς πλῆρες, καὶ σαφῶς οἰκείᾳ φωνῇ, καὶ ὑπογραφῇ, καταδικάζειν ἀνέχοιτο. ὅπερ καὶ ἐν τῷ λιβέλλῳ, ὅνπερ πρὸς ἡμᾶς ἀπέστειλε, πεποίηκεν ὑποσχόμενος· διὰ πάντων ἐπαγγελλόμενος, ταῖς ἡμετέραις ἀκολουθεῖν ἀποφάσεσι. *δεξάμενος δὲ τὰ γράμματα τοῦ ἐπισκόπου, καὶ συναδέλφου ἡμῶν Φλαβιανοῦ, πλειότερον πρὸς αὐτὸν περὶ τούτων, ἅπερ ἔδοξεν ἐφ᾽ ἡμᾶς ἀναφέρειν, ἀντεγράψαμεν· ἵνα τῆς πλάνης ἀπελαυνομένης τῆς μιαινούσης φύσεως, εἰς ὕμνον, καὶ δόξαν τοῦ θεοῦ μία πίστις ᾖ κατὰ τὸν πάντα κόσμον, καὶ μία, καὶ ἡ αὐτὴ ὁμολογία· καὶ ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ, ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν θεοῦ πατρός. ἀμήν.

*Ἰουλιανόν

*ἴσως, καὶ τῇ

*ἴσως, δεξάμενοι

mis autem à compage huius ædificationis alienus eſt, qui & beati Petri confeſſionem non capit, & Chriſti Euangelio contradicit, oſtendens ſe nullum vnquam ſtudium cognoſcendæ veritatis habuiſſe, & ſuperfluo honorabilem viſum, qui nulla maturitate cordis ornauit canitiem ſenectutis. Verum quia etiam talium non eſt negligenda curatio, & pie ac religioſe Chriſtianiſſimus Imperator haberi voluit Epiſcopale Concilium, vt pleniore iudicio omnis poſſit error aboleri; fratres noſtros Iulianum Epiſcopum, Renatum presbyterum, & filium meum Hilarum diaconũ, cumq. his Dulcitium notarium probatę nobis fidei, miſi, qui vice mea ſancto conuentui veſtræ fraternitatis interſint, & communi vobiſcum ſententia, quæ Domino ſint placitura conſtituant: hoc eſt, vt primitus peſtifero errore damnato, etiam de ipſius, qui imprudenter errauit, reſtitutione tractetur, ſi tamen doctrinam veritatis amplectens, ſenſus hæreticos, quibus imperitia eius fuerat irretita, plene aperteq. propria voce & ſubſcriptione damnauerit: quod etiam in libello, quẽ ad nos miſerat, eſt profeſſus, ſpondens per omnia noſtram ſequuturum ſe eſſe ſententiam. Acceptis autem fratris & coëpiſcopi noſtri Flauiani litteris, plenius ad eum de his, quæ ad nos videtur retuliſſe, reſcripſimus; vt abolito hoc, quo inquinatus videbatur, errore, in laudem & gloriam Dei per totum mundum vna ſit fides, & vna eademq. confeſſio, & in nomine IESV omne genu flectatur, cæleſtium, terreſtrium, & infernorum; & omnis lingua confiteatur, quia [a]Dominus IESVS Chriſtus in gloria eſt Dei Patris. Amen. Data Idibus Iunij, Aſterio & Protogene viris clariſs. Conſs.

Philip. 2. b

[a] Dominus eſt IESVS Chriſtus, in gloriam Dei Patris.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ, καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος, πρὸς Φαῦστον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην.

Τῷ ἀγαπητῷ υἱῷ, Φαύστῳ πρεσβυτέρῳ, Λέων ἐπίσκοπος.

Κεχαρισμένον ἐστὶν ἀεὶ ἐμοὶ τὸ τὴν σὴν ἀγάπην προσφθέγγεσθαι, καὶ πρὸς τὴν προσηγορίαν τὰ ἥδιστα ἔχω. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀγνοῶ δεδοκιμασμένον σε τῆς *ἁγίας πίστεως εἶναι φύλακα, μὴ περιφερόμενον παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἀλλ᾽ ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν προφητῶν, καὶ ἀποστόλων, ὅς ἐστι Χριστὸς, βέβαιον διαμένειν· ἵνα ὁπότε ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν θεότητι αὐτοῦ πρὸς καθαρισμὸν παντὸς τοῦ κόσμου, ἐν ἐκλογῇ εὑρεθείης τοῦ σίτου, τοῦ ἀϊδιότητος τοῖς ὡρίοις θη-

*ὑγιοῦς

EPISTOLA SANCTISSIMI AC beatiſſimi Archiepiſcopi Romæ Leonis ad Fauſtum presbyterum & Archimandritam.

Dilectiſſimo filio Fauſto presbytero, Leo Epiſcopus.

XIV.

GRatum ſemper eſt mihi, tuam alloqui charitatem, & affectum ſalutationis exoluere: quoniam & ſcio te probabilem, & ſinceriſſimæ fidei eſſe cuſtodem, & qui non circumducitur omni vento doctrinæ, ſed in fundamento Prophetarum & Apoſtolorum, qui Chriſtus eſt, firme conſiſtere: vt cum venerit filius hominis in diuinitate ſua ad purgationem totius mundi, in electione reperiaris frumentũ [b]æternitatis, qui dignus theſauri-

Epheſ. 4. c. 14.

Epheſ. 2. d. 20.

[b] quod in æternitatis horreis recondi ſit dignum.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

Digitized by Google

ſaurizari poſſis in horreis. Suſceptis itaque litteris per filium meum Parthenium, reciprocam
* beatitudinem, ſalutationem exſoluens, exhortor tuam * perfectionem, fili chariſſime, vt non confundaris de
Matth. 1. a euangelio generationis Domini IESV Chriſti filij Dauid, filij Abraham ſecundum carnem; quo-
1. Ioan. 5. a. 5. niam hæc fides vincit mundum, quando quis credit, quia IESVS eſt filius Dei. Si quæ vero Fidei quæſtiones inueniuntur, admonemus, vt de his quæ ad communem vtilitatem pertinent, latius nobis ſcribas, libenter nobis ſuſcipientibus qui iſta detulerint.

A συνείζεσθαι ἄξιος. ἀποδεχθέντων τοιγαροῦν τῶν γραμμάτων διὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐμοῦ Παρθενίου, τὴν ὁμοίαν προσηγορίαν πληρῶ, προτρεπόμενος τὴν σὴν πληρότητα, υἱὲ ἀγαπητὲ, ἵνα μὴ ἐπαισχυνθῇς τὸ εὐαγγέλιον τῆς γενέσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ Δαυίδ, υἱοῦ Ἀβραὰμ κατὰ σάρκα· ἐπειδὴ αὕτη ἡ πίστις ἐνίκησε τὸν κόσμον, εἴ τις πιστεύει, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. εἰ δέ τινες τῆς πίστεως περὶ ζητήσεις εὑρίσκοιντο, ὑπομιμνήσκομεν, ἵνα γράφῃς ἡμῖν πλατύτερον, ἡδέως ἔχοντες πρὸς τοὺς * τούτους διακομίζοντας. * ἴσως, τοῦ-τα

B

EPISTOLA PETRI Rauennatis Epiſcopi ad Eutychem abbatem.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙΣΚΟπου Ραβέννης, ἀντιγραφεῖσα πρὸς Εὐτυχῆ τὸν ἀρχιμανδρίτην.

Dilectiſſimo & merito honorabili filio Eutycheti presbytero, Petrus Epiſcopus Rauenna.

Τῷ ἀγαπητῷ, καὶ ἀξιοτιμήτῳ υἱῷ Εὐτυχῇ, Πέτρος ἐπίσκοπος Ραβέννης.

XV. TRiſtis legi triſtes litteras tuas, & ſcripta mæſta mærore debito percurri: quia ſicut nos pax Eccleſiarum, ſacerdotum concordia, C tranquillitas plebis, gaudere facit gaudio cæleſti, ita nos affligit & deijcit fraterna diſſenſio, præſertim cùm talibus oriatur ex cauſis. Triginta annis humanæ leges humanas adimunt quæſtiones:
Eſa. 53. b. 8. & Chriſti generatio, quæ diuina lege ſcribitur inenarrabilis, poſt tot ſæcula diſputatione temeraria ventilatur? Quid Origenes principiorum ſcrutatur incurrerit, quomodo Neſtorius lapſus ſit diſputans de naturis, non latet prudentiam
Matth. 2. b tuam. Magi Chriſtum in cunabulis Deum myſticis muneribus confitentur: & ſacerdotes, quis ſit qui virginali partu de Spiritu ſancto natus eſt, dolenda interrogatione diſquirunt? Cum vagi- D
Luc. 2. b. 14 tum daret IESVS in cunis, Gloria in excelſis Deo, clamat cæleſtis exercitus: & modo, quando
Philip. 2. b. 10. in nomine IESV omne genu flectitur cæleſtium, terreſtrium & infernorum, originis eius quæſtio commouetur? Nos, frater, vna cum Apo-
2. Cor. 5 c. 16. ſtolo dicimus: Et ſi nouimus IESVM ſecundum carnem, ſed nunc iam non nouimus. Nec
* Iniurioſe poſſumus * curioſe perſcrutari, qui iubemur honorem dare, & timorem reddere; & expectare, non diſcutere quem iudicem confitemur. Hæc breuiter reſpondi, frater, litteris tuis, plura reſcripturus, ſi ad me frater & coëpiſcopus noſter Flauianus aliqua de hac cauſa ſcripta miſiſſet. Si E
* quod ſcribis, tibi electum. enim tibi diſplicet, * quoniam ſcripſiſti electũ iudiciũ; nos quomodo de his iudicare poterimus, quos neque vidimus propter abſentiam, & quid intellexerunt, eorum taciturnitate neſcimus? Iuſtus mediator non eſt, qui ſic vnam partem audit, vt nihil alteri parti reſeruet. In omnibus autem hortamur te, frater honorabilis, vt his quæ à beatiſſimo Papa Romanæ ciuitatis ſcripta ſunt, obe-

dienter

Στυγνῶς ἀνέγνων τὰς στυγνάς σου ἐπιστολάς, καὶ τὰ γράμματά σου τὰ στυγνὰ τῇ προσηκούσῃ λύπῃ διέδραμον· ἐπειδὴ ὥσπερ ἡμᾶς ἡ εἰρήνη τῶν C ἐκκλησιῶν, ἡ ὁμόνοια τῶν ἱερέων, ἡ γαλήνη τοῦ δήμου χαίρειν ποιεῖ οὐρανίῳ χαρᾷ, οὕτως ἡμᾶς κατανύττει καὶ καταβάλλει ἡ ἀδελφικὴ διχόνοια· καὶ μάλιστα, ὅταν ἐκ τοιούτων ἀναφύηται αἰτιῶν. τριάκοντα ἔτεσιν οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι τὰς ἀνθρωπίνας ἀνατρέπουσι ζητήσεις. ἡ τοῦ Χριστοῦ γέννησις, ἥ τις τῷ θείῳ νόμῳ * ἀνεκδιήγητος γέγραπται, μετὰ τοσούτους αἰῶνας διαλογισμῷ ἀπονενοημένῳ ἐρευνᾶται. τί Ὠριγένης ὁ τῶν * παλαιῶν ἐρευνητὴς ὑπέμεινε, ποίῳ τρόπῳ Νεστόριος ὠλίσθησε, διαλογιζόμενος περὶ φύσεων, οὐ λανθάνει τὴν σὴν σύνεσιν. οἱ μάγοι τὸν Χριστὸν ἐν σπαργάνοις D θεὸν μυστικοῖς δώροις ὡμολόγουν· καὶ οἱ ἱερεῖς, τίς ἐστιν ὁ τῷ παρθενικῷ τοκετῷ ἐκ πνεύματος ἁγίου τεχθεὶς, ἐπιπόνῳ ἐρευνήσει ἐκζητοῦσιν. ὅτε βοὴν ἐδίδου ὁ Χριστὸς ἐν τοῖς σπαργάνοις· δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, οὐράνιος ἀνεβόα στρατός· καὶ νῦν, ὅτε ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶν γόνυ κάμπτει, ἐπουρανίων, ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, τῆς ἀρχαιογονίας αὐτοῦ ζήτησις κινεῖται. ἡμεῖς δὲ ἀδελφὲ μετὰ τοῦ ἀποστόλου λέγομεν· καὶ εἰ ἐγνώκαμεν Χριστὸν κατὰ σάρκα, ἀλλὰ λοιπὸν νῦν οὐ γινώσκομεν. οὔτε δυνάμεθα * ἐφύβριστα ἐρευνᾶν· οἵτι- E νες κελευόμεθα τιμὴν ἐπιδόναι, φόβον ἀποδιδόναι, καὶ ἐκδέχεσθαι, οὐκ ἐρευνᾶν * τὸν κριτὴν ὁμολογοῦμεν. ταῦτα διὰ βραχέων ἀποκρινάμενος ἀδελφὲ τοῖς σοῖς γράμμασι, πλείονα μέλλων γράφειν, εἰ πρὸς ἐμὲ ὁ ἀδελφὸς, καὶ συνεπίσκοπος ἡμέτερος Φλαυιανὸς τινὰ περὶ τούτου τοῦ πράγματος γράμματα ἔπεμψεν. εἰ γάρ σοι ἀπαρέσκει, ὅ, τι περ γράφεις, συντόμως ᾑρῆσθαι τὴν ἀκρόασιν, ἡμεῖς ποίῳ τρόπῳ περὶ τούτων δικάσαι δυνάμεθα, οὓς μήτε ὁρῶμεν διὰ τὴν ἀπουσίαν, καὶ τί ἐνόησαν, τῇ σιωπῇ αὐτῶν ἀγνοοῦμεν; δίκαιος μεσίτης οὐκ ἔστιν, ὃς ἑνὸς μέρους οὕτως ἀκούει, ὡς ἑτέρῳ μέρει μηδὲν φυλάξαι. ἐπὶ πᾶσι δὲ προτρεπόμεθά σε, ἀδελφὲ τιμιώτατε, ὥστε τοῖς παρὰ τοῦ μακαριωτάτου Πάπα τῆς πόλεως Ῥώμης γραφομένοις πειθαρχοῦν-

τως

* ἀνεκδιηγήτως * ἀρχῶν, l. * ὑβρισ-τως l. * ἂν l.

Digitized by Google

τοὺς προσέχειν· ἐπειδὴ ὁ μακάριος Πέτρος, ὃς ἐν τῇ ἰδίᾳ καθέδρᾳ καὶ ζῇ, καὶ προκάθηται, δίδωσι τοῖς ζητοῦσι τῆς πίστεως τὴν ἀλήθειαν. ἡμεῖς γὰρ σπουδῇ τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς πίστεως, ἐκτὸς *συναινέσεως τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου, πίστεως αἰτίας διαγνῶναι οὐ δυνάμεθα. ὑγιαίνουσαν τὴν ἀγάπην τὴν σὴν ὁ δεσπότης χρόνῳ μακρῷ διαφυλάξαι καταξιώσει, τιμιώτατε, καὶ ἀξιοτίμητε υἱέ.

*ἴσως, συναινοῦντος

A dienter attendas; quoniam beatus Petrus, qui in propria ſede & viuit & præſidet, præſtat quærentibus Fidei veritatem. Nos enim pro ſtudio pacis & Fidei, extra conſenſum Romanæ ciuitatis Epiſcopi, cauſas Fidei audire non poſſumus. Incolumem tuam dilectionem Dominus tempore longiſſimo conſeruare dignetur, chariſſime & honorabiliſſime fili.

BEATISSIMI LEONIS PApæ epiſtola ad Flauianum Conſtantinopolitanum Epiſcopum.

B

Flauiano chariſſimo fratri, Leo Epiſcopus Romæ.

XVI. Litteras tuæ dilectionis accepi, cum geſtis quę apud vos ſuper Fidei quæſtione cōfecta ſunt. Et quia clementiſſimus Imperator pro Eccleſiæ pace ſollicitus Synodū voluit congregari, quamuis euidēter appareat, rem, de qua agitur, nequaquam ſynodali indigere tractatu; tamen, frater chariſſime, ſubſecutos eſſe ſignifico, quos in hac re placuit deſtinare. Nec neceſſarium fuit, nunc amplius ſcribi, quum propitio Deo, de his quæ cauſæ credimus conuenire, per ea quæ ipſi portabunt ſcripta, ſis plenius inſtruendus. Data xv. kal. Iulij, Aſterio & Protogene viris clariſs. Coss.

EPISTOLA EIVSDEM LEOnis Papæ ad Theodoſium Aug.

Leo Epiſcopus Theodoſio ſemper Auguſto.

XVII. Acceptis clementiæ veſtræ litteris, & multum vniuerſali Eccleſiæ gaudendum eſſe proſpexi, quòd Chriſtianam Fidem, qua diuinitas honoratur & colitur, in nullo diſſimilem, in nullo vult eſſe diſcordem. Quid enim rebus humanis ad exorandam miſericordiam Dei efficacius ſuffragetur, quàm ſi vna gratiarum actio, & vnius confeſſionis ſacrificium maieſtati eius ab omnibus offeratur? In quo & ſacerdotum & cunctorum fidelium ita demum erit plena deuotio, ſi in his quæ per vnicum Dei Filium Deum Verbum pro noſtra redemptione ſunt geſta, nihil aliud ſentiatur, quàm quod ipſe prædicari de ſe iuſſit & credi. Vnde quamois ad diem Concilij Epiſcopalis, quem pietas veſtra conſtituit, occurrere me ratio nulla permittat, quum nec aliqua ex hoc exempla præceſſerint, & temporalis neceſſitas me non patiatur deſerere ciuitatē, præſertim cum tam euidens Fidei cauſa ſit, vt rationabilibus cauſis ab indicenda Synodo fuiſſet abſtinēdum: tamen in quantum Dominus iuuare dignatur, meum ſtudium commodaui, vt clementiæ veſtræ ſtatutis aliquatenus parcatur, ordinatis hinc fratribus meis, qui amputandis ſcādalis pro cauſæ æquitate ſufficiant, quiq. præſentiæ meæ impleant vicem: quia non talis quæſtio orta eſt, vnde aut poſſit, aut debeat dubitari. Data xij. kal. Iulij, Aſterio & Protogene viris clariſs. Conss.

EIVSDEM LEONIS PAPAE epiſtola ad Flauianum Conſtantinopolitanum Epiſcopum.

Flauiano chariſſimo fratri Leo Epiſcopus.

Quæ & quanta dilectio tua pro catholicæ Fidei defenſione patiatur, per diaconum qui ab Epheſo furtim eſt lapſus, cognouimus. Et licet magnificemus Deum, qui te gratiæ ſuæ virtute confortat; neceſſe eſt tamen nos dolere eorum ruinas, per quos veritas impugnatur, & ipſa totius Eccleſiæ fundamenta quatiuntur. Quia vero prouidentia Dei ſemper ſuis neceſſarium præſtat auxilium, ſcire debet fraternitas tua, nos pro communi cauſa nihil eorum quæ agenda ſunt, præterire, vt primitus ad ea quæ vniuerſitati fidelium proſint, peruenire mereamur. Sin, eſt vt fortiter interim dilectio tua toleret, quæ ſibi ad æternam gloriam non dubitat profutura. Perlator ſane breuis huius epiſtolæ, fideli ſermone poterit enarrare, quidquid illud eſt, ad quod, adiuuante Domino, ſtudio fidei & charitatis intendimus. Data tertio kal. Octobris, Aſterio & Protogene viris clariſs. Conss. XVIII.

D

E

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙσκόπου Ῥώμης Λέοντος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον, τὴν σύνοδον ἐξαιτοῦντος εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰταλίας γενέσθαι, ὡς *μεμφόμενος τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν γενομένην σύνοδον.

*ἴσως, μεμφομένου

Τῷ φιλανθρωποτάτῳ, καὶ γαληνοτάτῳ Θεοδοσίῳ Αὐγούστῳ, Λέων ἐπίσκοπος, καὶ ἡ ἁγία σύνοδος, ἡ ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει συναχθεῖσα.

Τοῖς γράμμασι τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας ἐντυχόντες, οἷς περ πρώην εἰς τὴν καθέδραν Πέτρου

EIVSDEM SANCTISSIMI ARCHIEpiſcopi Romæ Leonis epiſtola ad Theodoſium Auguſtū, [a]de ſecunda & profana Synodo Epheſina, in qua Eutychetis hæreſis quorumdam Epiſcoporum prauo intellectu adiuta eſt.

[a] qua petit celebrari Synodum in partibus Italiæ, incuſans ſecundam Synodum Epheſinam.

[b] *Leo Epiſcopus, & ſancta Synodus, quæ in vrbe Roma conuenit, Theodoſio Auguſto.*

[b] Humaniſſimo & glorioſiſſimo Theodoſio Aug. Leo &c.

Litteris clementiæ veſtrę, quas dudum ad beati Petri Apoſtoli Sedem pro catholicæ Fidei XIX.

amore miſiſtis, tantam fiduciam ſumpſimus defendendæ per vos veritatis & pacis, vt in cauſa tam ſimplici, tamq. munita, nihil putaremus poſſe exiſtere quod noceret, præſertim cum ad Epiſcopale Concilium, quod haberi apud Epheſum præcepiſtis, tam inſtructi ſint miſſi, vt ſi ſcripta, quæ vel ad ſanctam Synodum, vel ad Flauianum Epiſcopum detulerunt, Epiſcoporum publicari auribus Alexandrinus permiſiſſet Antiſtes, ita manifeſtatione puriſſimæ Fidei, quam diuinitus inſpiratam & accepimus & tenemus, omnium concertationum ſtrepitus quieuiſſet, vt nec imperitia vltra deſiperet, nec occaſionem nocendi æmulatio reperiret. Sed dum priuatæ cauſæ religionis exercentur obtentu, commiſſum eſt impietate paucorum, quod vniuerſam Eccleſiam vulneraret. Comperimus enim non incerto nuntio, ſed fideliſſimo rerum quæ geſta ſunt, narratore Hilaro diacono noſtro, qui vix, ne ſubſcribere per vim cogeretur, effugit, conueniſſe ad Synodū plurimos ſacerdotes, quorum vtique frequentia conſultationi & iudicio profuiſſet, ſi is qui ſibi locum principem vindicabat, ſacerdotalem moderationem cuſtodire voluiſſet, vt (ſicut moris eſt) omnium ſententijs ex libertate prolatis, id tranquillo & æquo conſtitueretur examine, quod & Fidei congrueret, & errantibus ſubueniret. In ipſo autem iudicio non omnes qui conuenerant, interfuiſſe cognouimus. Nam alios reiectos, alios didicimus intromiſſos, qui pro ſupradicti ſacerdotis arbitrio impijs ſubſcriptionibus captiuas manus dederunt, quòd nociturum ſtatui ſuo ſcirent, niſi imperata feciſſent: talemq. ab ipſo prolatam eſſe ſententiam, vt dum homo vnus impetitur, in omnem Eccleſiam ſæuiretur. Quod noſtri ab Apoſtolica Sede directi, adeo impium & catholicæ Fidei contrarium eſſe viderunt, vt ad conſentiendum nulla potuerint oppreſſione compelli; conſtanterq. in eadem Synodo, vt decuit, fuerint proteſtati, nequaquam id quod conſtituebatur, Sedem Apoſtolicam recepturam: quoniam revera omne Chriſtianę fidei ſacramentum (quod abſit à temporibus veſtræ pietatis) * excluditur, niſi hoc ſceleſtiſſimū facinus, quod cuncta ſacrilegia excedit, aboleatur. Quia vero diabolica nequitia ſubtiliter fallit incautos, & ita quorumdam imprudentiam per ſimilitudinem pietatis illudit, vt pro ſalubribus ſuadeat nocitura: remouete, quæſumus, à veſtræ pietatis conſcientia periculum religionis & fidei; quodq. in ſæcularibus negotijs legum veſtrarum æquitate conceditur, in rerum diuinarum pertractatione præſtate, vt Chriſti Euangelio vim non inferat humana præſumptio. Ecce ego, Chriſtianiſſime & venerabilis Imperator, cum conſacerdotibus meis implens erga reuerentiam clementiæ veſtræ

Dioſcorum.

* exſcinditur,

A Πέτρου τοῦ μακαριωτάτου ἀποστόλου πόθῳ τῆς καθολικῆς πίστεως ἐξεπέμψατε, τοσαύτην παῤῥησίαν ἐλάβομεν εἰς ἐκδίκησιν * τῆς δι' ὑμῶν ἀληθείας, καὶ τῆς εἰρήνης, ἵνα ἐν πράγματι οὕτως ἁπλουστέρῳ καὶ ἀσφαλεῖ, μηδὲν ἡγησώμεθα δύνασθαι καινοτομεῖσθαι πρὸς βλάβην· μάλιστα ὅταν εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν κριτήριον, ὅπερ ἐν τῇ Ἐφεσίων συναχθῆναι προσετάξατε, οὕτως ἀσφαλεῖς ἀπεστάλησαν, ὡς, εἰ τὰ γράμματα, ἃ πρὸς τὴν σύνοδον, ἢ καὶ πρὸς Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον διεπεμψάμεθα, τῶν ἐπισκόπων ταῖς ἀκοαῖς δημοσιευθῆναι ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος συνεχώ-B ρησεν, οὕτω τῇ φανερότητι τῆς καθαρᾶς πίστεως, ἣν τινα θεόθεν ἐμπνευσθεῖσαν, ἣν καὶ παρελάβομεν, καὶ φυλάττομεν, πᾶσα φιλονεικία, καὶ ταραχὴ, ἡσύχασεν ἄν· ἵνα μήτε ἡ ἀπαιδευσία περαιτέρω παραφρονήσῃ, μήτε ἀφορμὴν βλάβης ἡ ἀφροσύνη ἐξεύρῃ. ἀλλ' ὅταν τὰ ἴδια πράγματα τῆς ἐκκλησίας ἀφορμῇ ἐγυμνάζετο, ἐτολμήθη δι' ὀλίγων * ἀσεβείας, ὅπερ τὰς ἁπανταχοῦ ἐκκλησίας ἐτραυμάτισε. μεμαθήκαμεν γὰρ οὐκ ἀδήλῳ φήμῃ, ἀλλὰ βεβαίῳ διαγγέλματι διὰ Ἱλάρου τοῦ ἡμετέρου διακόνου, ὅς τις πέφευγε διὰ τὸ μὴ ἀναγκασθῆναι βιαίως ὑπογράψαι· καὶ ἐπείσθημεν C μὲν ἐν τῇ συνόδῳ συνελθεῖν πλείστους ἐπισκόπους· οἳ δηλαδὴ τῇ χρησίμῳ συγχύσει προνοίᾳ ἐν τῷ κριτηρίῳ συμβαλέσθαι ἐδυνήθησαν, εἰ ἐκεῖνος, ὅς τις ἑαυτῷ τόπον ἄρχοντος ἐξεδίκησεν, ἐπισκοπικὴν ἐπιείκειαν φυλάξαι ἠνέσχετο· ἵνα, ὡς τὸ ἔθος ἔχει, πάντων * ἐλευθερίως προενεχθεισῶν τῶν ἀποφάσεων, ἐκεῖνο ἡσύχῳ, καὶ δικαίᾳ ὁρισθῇ διαγνώσει, ὅπερ καὶ τῇ πίστει συνέτρεχε, καὶ τοῖς πλανωμένοις συνεβάλλετο· ἐν αὐτῇ γὰρ τῇ κρίσει * οὐ πάντες, οὓς συνελθεῖν συνιέναι μεμαθήκαμεν εἰσαχθέντες, εἴ τινες κατὰ γνώμην D τοῦ προλεχθέντος ἐπισκόπου ταῖς ἀσεβέσιν ὑπογραφαῖς αἰχμαλώτους τὰς χεῖρας ἐπέδωκαν. ᾔδεισαν γὰρ βλαβερὸν τοῖς ἁγίοις αὐτῶν ἀξιώμασιν εἶναι, εἰ μὴ τὰ κελευσθέντα πεποιήκασι. τοιαύτην δὲ παρ' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν * πρόφασιν, ἵν' ἑνὸς ἀνθρώπου ἀδίκως ἐναγομένου, κατὰ πάσης τῆς ἐκκλησίας χαλεπαίνῃ. ὅπερ οἱ ἡμέτεροι ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ἀποσταλέντες, τοσοῦτον ἀσεβὲς ἰδόντες ἐπὶ τῇ συγκαταθέσει, μηδεμιᾷ κατανοήσει δυνηθῆναι συγκατατίθεσθαι ὥστε μετὰ παῤῥησίας ἐν αὐτῇ τῇ συνόδῳ διεμαρτύραντο, οὐδαμῶς ὑπὸ τὸ παρ' αὐτῶν δογματισθὲν, δύνασθαι πάμ-E πεν δέξασθαι τὴν ἀποστολικὴν καθέδραν· ὅτι ὡς ἀληθῶς πάσης τῆς καθολικῆς πίστεως τὸ μυστήριον, ὅπερ ἀπείη ἀπὸ τῶν καιρῶν τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας, χίζεται, εἰ μὴ αὐτὴ ἡ χαλεπωτάτη πρᾶξις, ἥ τις πᾶσαν ἀσέβειαν * ὑπερβάλλει, ἐξαλειφθείη. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ διαβολικὴ πανουργία, λεπτομερῶς ἀπατῶσα τοὺς ἀφελεστέρους, τῷ τρόπῳ τούτῳ τὴν ἀπαιδευσίαν ἐπὶ ὁμοιώματι τῆς εὐσεβείας ἀπατᾶν ἐπιχείρησεν, ἵνα * αὐτὶ τῶν ὑγιαινόντων τὰ βλαβερὰ συμβουλεύσῃ, ἀποκινήσατε, παρακαλοῦμεν, ἀπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τὸν κίνδυνον τῆς θρησκείας, καὶ τῆς πίστεως· καὶ ὅπερ ἐπὶ τοῖς κοσμικοῖς πράγμασι τῇ ἰσότητι τῶν ὑμετέρων νόμων συγχωρεῖται, καὶ ἐν τοῖς θείοις δόγμασι σκεψάμενοι παράσχετε· ἵνα τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ βίαν μὴ ἐπενέγκητε ἡ ἀνθρωπίνη προπέτεια. ἰδοὺ γὰρ ἐγὼ, χριστιανὲ, καὶ αἰδέσιμε βασιλεῦ, μετὰ * τῶν συλλειτουργῶν μου πληρῶν τὰ περὶ τὴν αἰδῶ τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας, καθαρῶς

* ἴσως, τὴν

* ἀσέβεια

* ἴσως, ἀλλ' ἐλευθέρως

* οὐ πάντας τοὺς συναχθέντας συνιέναι μεμαθήκαμεν· τοὺς μὲν γὰρ ἐκβληθέντας ἐμάθομεν, τοὺς δὲ συναχθέντας, οἵ τινες

* ἴσως, ἀπόφασιν

* ὑπερβάλλει

* ἀντὶ

* τῶν συλλειτουργῶν μου

Digitized by Google

καθαρῷ πόθῳ πληροῦμεν τὴν διακονίαν, ἐπιθυμοῦντες ὑμᾶς ἐν πᾶσιν ἀρέσκειν θεῷ· πρὸς ὃν ὑπὲρ ὑμῶν αἱ ἐκκλησίαι καταδέονται, μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ κυρίου αἴτιοι τῆς σιωπῆς κριθῶμεν· παρακαλοῦμεν ἐνώπιον τῆς μιᾶς θεότητος τῆς ἀδιαιρέτου τριάδος, ἥτις φύλαξ οὖσα ὑμετέρα, καὶ αὐθεντία τῆς βασιλείας, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ, πάντα ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει εἶναι κελεύσητε, ἐν ᾗ γεγόνασι πρὸ πάσης κρίσεως· * ἕως ἂν ἐκ παντὸς τοῦ κόσμου μείζων ἀριθμὸς συναχθείη τῶν ἐπισκόπων· μήτε μὴν ἀλλοτρίᾳ ἁμαρτίᾳ ἀνέχεσθε ἑαυτοὺς βαρυνθῆναι· ἐπειδή, ὅπερ ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐστιν εἰπεῖν, δεδείκαμεν, μὴ ἀπ' ἐκείνου, οὗ ἡ θρησκεία βλάπτεται, ἀγανάκτησις παρακληθήσῃ. πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχετε, καὶ τῇ τῆς καρδίας ὀξύτητι εὐλαβῶς προσέχετε τοῦ μακαρίου Πέτρου τὴν δόξαν, καὶ τοὺς κοινοὺς στεφάνους πάντων τῶν μετ' αὐτοῦ ἀποστόλων, πάντων τε τῶν μαρτύρων τὰ νικητήρια· οἷς οὐ γέγονεν ἄλλη ἀφορμὴ τοῦ πάθους, εἰ μὴ ἡ ὁμολογία τῆς ἀληθινῆς θεότητος, καὶ τῆς ἀληθινῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ. ᾧ τινὶ μυστηρίῳ ἐπειδὴ νῦν ἀσεβῶς ἀπὸ ὀλίγων ἀφρόνων ἐναντιοῦται, πάντων τῶν μερῶν ἡμῶν αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας καταδέονται διὰ τῶν ἐπισκόπων, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἡμέτεροι πιστῶς ἀντειρήκασι, καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος λίβελλον ἐκκλήτου ἐπιδέδωκε, γενικὴν σύνοδον κελεύσητε ἐν τῇ Ἰταλίᾳ συνελθεῖν· ἥτις πάντα τὰ προσκόμματα οὕτως ἀποκινήσει, καὶ καταπραΰνει· ἵνα μὴ περαιτέρω τί ποτε ἢ περὶ τῆς πίστεως εὑρεθῇ ἀμφίβολον, ἢ ἐν τῇ ἀγάπῃ μεμερισμένον· συνερχομένων δηλαδὴ καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἐπαρχιῶν ἐπισκόπων· ἵνα ὅσοι κατενεχθέντες ἀπειλαῖς, καὶ ὕβρεσιν, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας ἐξέκλιναν, εἰς σωτηρίας παραμυθίαν ὁλόκληρον ἀνακληθῶσι· καὶ αὐτοὶ δέ, ὧν ἐστιν ἡ σκληροτέρα ἀπόφασις, ἐὰν γνώμαις κρείττοσιν ἐπακολουθήσωσιν, ἀπὸ τῆς ἑνότητος τῆς ἐκκλησίας μηδαμῶς ἀποσπῶσιν. ὅπως γὰρ μετὰ τὴν ἔκκλητον τοῦτο ἀναγκαίως αἰτοῦμεν, τῶν κατὰ Νίκαιαν κανόνων αἱ ψῆφοι μαρτυροῦσιν· αἵ τινες ἀπὸ τῶν πανταχοῦ τοῦ κόσμου ἐπισκόπων καθιδρύθησαν· ὥσπερ ὑποτετάξαμεν. συνέλθετε τοῖς καθολικοῖς τῷ ὑμετέρῳ πατρῴῳ ἔθει. καὶ δότε παρρησίαν τῆς πίστεως εἰς ἐκδίκησιν· ἥν τινα, σωζομένης τῆς αἰδοῦς τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας, οὐδεμία βία, οὐδεμία κοσμικὴ ἀπειλὴ δυνήσεται ἀποκινῆσαι. ὅταν γὰρ τῆς ἐκκλησίας τὰ δόγματα γυμνάζωμεν, τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας, καὶ σωτηρίας φροντίζομεν· ἵνα τῶν ὑμετέρων ἐπαρχιῶν ἡσύχῳ δικαιώματι ἀπολαύητε. ἐκδικήσατε κατέναντι τῶν αἱρετικῶν τὸν ἀσάλευτον τῆς ἐκκλησίας θεσμόν· ἵνα καὶ τῆς ὑμετέρας βασιλείας τῇ δεξιᾷ τοῦ Χριστοῦ ἐκδικηθείη τὸ κράτος.

* ἐν αὐ

A ſtræ ſinceri amoris officium, cupiensq. vos placere per omnia Deo, cui pro vobis ab Eccleſia ſupplicatur, ne ante tribunal Chriſti Domini rei de ſilentio iudicemur, obſecramus coram vnius Deitatis inſeparabili Trinitate, quæ tali facto læditur, cum ipſa veſtri ſit cuſtos & auctor Imperij, & coram ſanctis Angelis Chriſti, vt omnia in eo ſtatu eſſe iubeatis, in quo fuerunt ante omne iudicium; donec maior ex toto orbe ſacerdotum numerus congregetur. Nec alieno peccato patiamini vos granari; quia (quod neceſſe eſt nos dicere) veremur, ne cuius religio diſſipatur, indignatio pronocetur. Præ oculis habete, & tota B mentis acie reuerenter aſpicite beati Petri gloriam, & communes cum ipſo omnium Apoſtolorum coronas, cunctorumq. Martyrum palmas, quibus alia non fuit cauſa patiendi, niſi confeſſio veræ diuinitatis & veræ humanitatis in Chriſto. Cui ſacramento quia impie nunc à paucis imprudentibus obuiatur, omnes partium noſtrarum Eccleſiæ, omnes manſuetudini veſtræ cum gemitibus & lacrymis ſupplicant ſacerdotes; vt quia & noſtri fideliter reclamarunt, & eiſdem libellum appellationis Flauianus Epiſcopus dedit, generalem Synodum iubeatis intra Italiam celebrari, quæ omnes offenſiones ita aut repellat, aut miti- C get, ne aliquid vltra ſit vel in Fide dubium, vel in charitate diuiſum, conuenientibus vtique Orientalium prouinciarum Epiſcopis; quorum ſi qui ſuperati minis atque iniurijs à veritatis tramite deuiarunt, ſalutaribus remedijs in integrum reuocentur: ipſiq. quorum eſt cauſa durior, ſi conſilijs melioribus acquieſcant, ab Eccleſiæ vnitate non excidant. Quàm autem poſt appellationem interpoſitam hoc neceſſario poſtuletur, canonum Nicææ habitorum decreta teſtantur, quæ à totius mundi ſunt ſacerdotibus conſtituta, quæq. ſubter annexa ſunt. Fauete catholicis veſtro more, parentumq. veſtrorum: date defendendæ Fidei li- D bertatem, quam ſalua clementiæ veſtræ reuerentia, nulla vis, nullus poterit mundanus terror auferre. Cum enim Eccleſiæ cauſas, tum regni veſtri agamus & ſalutis, vt prouinciarum veſtrarũ quieto iure potiamini; defendite contra hæreticos inconcuſſum Eccleſiæ ſtatum, vt & veſtrum Chriſti dextera defendatur Imperium. Datum iij. Idus Octobris, Aſterio & Protogene viris clariſs. Coss.

Intelligere videtur iij. iiij. & v. canonẽ Concilij Sardicenſis, cuius canones ſub nomine Concilij Nicæni ab alijs antiquis Patribus citatos reperimus.

EPI-

Ἀντίτυπον συνεδρίου ἐν τῷ τύπῳ τῶν κανόνων, ἐν οἷς διελάληται.

Γαυδέντιος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰ δοκεῖ προστεθῆναι ταύτῃ τῇ διατάξει, ἣν πλήρη ἀγάπης εἰλικρινοῦς ἐξενήνοχας, ὅτι εἰ ἄλλος ἐπίσκοπος καθῃρέθη κρίσει ἐπισκόπων· καὶ διεμαρτύρατο ἐν τάξει τοῦ κανόνος κινηθῆναι τὰ τοῦ πράγματος. ὁ δὲ ἕτερος ἐπίσκοπος ἐν ταύτῃ τῇ καθέδρᾳ μετὰ τὴν αἴτησιν τοῦ φαινομένου καθαιρεθῆναι παντελῶς, ἐν ἑτέρῳ τυπωθῆναι τὰ τοῦ πράγματος μὴ δύνασθαι, εἰ μὴ παρὰ τῆς κα... κριτοῦ δέξηται τὸν ὅρον.

Hic canon eſt Concilij Sardicenſis quartus, quamuis nonnihil ab eo diuerſus inueniatur: quod quidem ex eo accidiſſe conijci poteſt, quia fortaſſe beatus Leo adiunxerat epiſtolæ ſuæ canonem huius Synodi Latinum, quem rurſus ſimul cum eadem epiſtola interpres illius temporis Græce reddidit ſatis deprauatum & mancum, ſicut & ceteras etiam eiuſdem beati Leonis epiſtolas, quæ in hoc Chalcedonenſi Concilio ſunt inſertæ.

EPISTOLA LEONIS VRBIS ROMAE Epiſcopi ad Theodoſium Auguſtum, qua rogat illum, vt ſpeciale Concilium in Italia fiat, & in nullo alio loco, eo quòd *contra Canones facta ſit Synodus Epheſina, ſ & acta eius iudicantur illegitima, nec rite facta.

*id ſit contrariũ ſanctis Canonibus.

Gloriosiſſimo & clementiſſimo Theodoſio Auguſto, Leo Epiſcopus.

XX. *Videtur potius eſſe fragmentum præcedentis epiſtolæ, nec ſatis ſibi cohærere.*

OLim & ab initio in Concilijs celebratis tantã nos percepimus à beatiſſimo Petro Apoſtolorum principe fiduciam, vt auctoritatẽ habeamus, ad veritatem pro *noſtra pace defendendã, quatenus nulli liceat ſic eam munitam in aliquo commouere, dum repente læſio remouetur. Igitur quia Concilium Epiſcoporum, quod propter Flauianum in Epheſina ciuitate fieri præcepiſtis, & ipſi Fidei probatur obeſſe, & omnes Eccleſias vulnerare, & hæc à nobis comperta ſunt non incerto nuntio, ſed ab ipſis reuerendiſſimis Epiſcopis, qni à nobis miſſi ſunt, & fideliſſimo rerum quæ geſta ſunt, narratore Hilaro diacono noſtro. Hæc antem ideo culpa proceſſit, eo qnòd non pura conſcientia & recto iudicio ſecundum conſuetudinẽ, hi qui collecti ſunt, de Fide & erratis protulerunt. In ipſo autem iudicio non omnes qui conuenerant, interfuiſſe cognouimus. Nam alios reiectos, alios didicimus intromiſſos, qui pro *ſupradicti ſacerdotis arbitrio, impijs ſubſcriptionibns captiuas manus dederunt, quòd nociturum ſtatui ſuo ſcirent, niſi imperata feciſſent: talemq. ab ipſo prolatam eſſe ſententiam, vt in omnes per eam ſæuiretur Eccleſias. Quod noſtri ab Apoſtolica Sede directi, adeo impium & catholicæ Fidei contrarium videntes, nobis ſignificare noſcuntur. Vnde tranquilliſſime Principum, remonete, quæſumus, à veſtræ pietatis conſcientia periculum religionis & Fidei, vt Chriſti Euangelio vim non inferat humana præſumptio. *Ecce ego, Chriſtianiſſime & venerabilis Imperator, cũ conſacerdotibus meis implens erga reuerentiam clementiæ veſtræ ſinceri amoris officium, cupienſq. vos per omnia placere Deo, cui pro vobis ab Eccleſia ſupplicatur*, ne ante tribunal Domini rei de ſilẽtio iudicemur, obſecramus *coram vnius Deitatis inſeparabili Trinitate, quæ tali facto læditur, cum ipſa veſtri ſit cuſtos & auctor Imperij, & coram ſanctis Angelis Chriſti, vt omnia in eo ſtatu eſſe iubeatis, in quo fuerunt ante omne iudicium, donec maior ex toto orbe ſacerdotum numerus congregetur. Nec alieno pcccato patiamini vos grauari, quia (quod neceſſe eſt nos dicere) veremur, ne cuius religio diſſipatur, indignatio prouocetur. Præ oculis habete, & tota mentis acie reuerenter aſpicite beati Petri gloriam, & communes cum ipſo omnium Apoſtolorum coronas, cunctorumq. Martyrum palmas, quibus alia non fuit cauſa patiendi, niſi con-

*veſtra

*i. Dioſcori, qui tamen nõ eſt ſupra nominatus.

*Hæc

*, conſulo,

*ergo

B C D E

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΕΟΝΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Ῥώμης, ἀποσταλεῖσα πρὸς Θεοδόσιον βασιλέα· δι' ἧς ᾔτησεν ἰδικὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας γενέσθαι, καὶ ἐν μηδενὶ ἑτέρῳ τόπῳ, διὰ τὸ τοῦτο ὑπεναντίον εἶναι τῶν κανόνων.

Τῷ καλλινικοτάτῳ, καὶ ἐνδοξοτάτῳ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ, Λέων ἐπίσκοπος.

ΑΝωθεν, καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐν ταῖς γινομέναις συνόδοις, τοσαύτην ἡμεῖς εἰλήφαμεν παρρησίαν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου Πέτρου, καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων, ὡς ἔχειν τὴν αὐθεντίαν καὶ ἐκδικεῖν τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ τῆς *ὑμῶν εἰρήνης, καὶ μηδενὶ δυνάσθαι ὀχυρὰν οὕτως ὑπάρχουσαν παρασαλεύειν, παραχρῆμα τῆς βλάβης ἀποσειομένης. ἐπεὶ οὖν τὸ συνέδριον τῶν ἐπισκόπων, ὅπερ γενέσθαι προσετάξατε ἐν τῇ Ἐφεσίων *πολέμει Φλαβιανοῦ, αὐτήν τε καταβλάπτει τὴν πίστιν, καὶ πάσας τραυματίζει τὰς ἐκκλησίας, καὶ ταῦτα ἡμῖν ἐγνώσθη οὐ παρὰ ἀβεβαίου τινὸς ἀγγέλου, ἀλλὰ παρ' αὐτῶν τῶν παρ' ἡμῶν ἀποσταλέντων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ τοῦ πιστοτάτου Ἱλαρίου τοῦ ἡμετέρου διακόνου, τῶν τὰ πεπραγμένα ἡμῖν ὑφηγησαμένων. τὸ δὲ συμβὰν ταύτην ἔχει τὴν αἰτίαν, τὸ μὴ καθαρᾷ συνειδήσει, καὶ ὀρθῇ κρίσει κατὰ τὸ σύνηθες, τοὺς συνελθόντας τῇ τε πίστει, καὶ τοῖς πεπλανημένοις τὴν ἀπόφασιν ἐκφωνῆσαι. ἔγνωμεν γὰρ, ἐν τῷ συνεδρίῳ μὴ πάντας συνεληλυθέναι τοὺς ὀφείλοντας, ἀλλ' ἑτέρους μὲν ἐκβληθέντας, ἑτέρους δὲ εἰσδεχθέντας· οἵτινες τῇ ὑπολήψει τοῦ προλοχθέντος ἐπισκόπου ἀσεβέσιν ἁλόντες ὑπογραφαῖς, ἀνεβασανίσθησαν. τοιαύτη γὰρ ἡ παρ' αὐτοῦ ἐξενεχθεῖσα ἀπόφασις, ὡς πάσας δι' αὐτῆς τὰς ἐκκλησίας καταβλάπτεσθαι. σφόδρα γὰρ ἀσεβὲς, καὶ τῇ πίστει πολέμιον τὸ τοιοῦτο θεασάμενοι οἱ παρ' ἡμῶν ἀποσταλέντες, ἡμῖν κατεσήμαναν. ὅθεν, καλλινικότατε βασιλεῦ, τῆς ἡμετέρας εὐσεβοῦς συνειδήσεως τὸν κίνδυνον ἕνεκα τῆς πίστεως ἀποσβῆσαι καταξιώσατε· καὶ μὴ πρόληψις ἀνθρωπίνη τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον βιάσηται. ταῦτα ἐγὼ, ὦ *χριστιανικώτατε, καὶ προσκυνητὲ βασιλεῦ, μετὰ τῶν σὺν ἐμοὶ ἐπισκόπων, εἰλικρινεῖ διαθέσει πόθῳ ὑμᾶς πρὸ πάντων θεῷ ἀρέσκειν, οἱ παρὰ πάσης ἐκκλησίας συμφώνως ὑπὲρ τοῦ ὑμετέρου κράτους δεήσεις ἀναπέμποντες, συμβουλεύω μή ποτε δίκας ὑφέξωμεν ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, τὸ τοιοῦτο παρασιωπήσαντες. δεόμεθα τοιγαροῦν ἐνώπιον τῆς μιᾶς θεότητος τῆς ἀχωρίστου τριάδος, τῆς ἀδικουμένης διὰ τῶν κακῶς πεπραγμένων, φύλακος ὑπαρχούσης τῆς ὑμετέρας βασιλείας, καὶ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντα μείνωσιν *ἀρραγῆ, καθὼς καὶ πρὸ δίκης ἐτύγχανε· περιμείνωσι δὲ τὸ μεῖζον τῆς συνόδου κριτήριον, ἐν ᾧ ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν ἐπισκόπων ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συνάγηται· καὶ μὴ συγχωρήσητε *ἡμᾶς τῷ ἑτέρων πταίσματι βάρος ὑπομεῖναι· ὅπερ σαφέστερον εἰπεῖν ἀνάγκης ἐπειγούσης τῷ δέει κρατούμεθα· ἀλλὰ λαβεῖν πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦ μακαριωτάτου Πέτρου τὴν δόξαν, καὶ τοὺς κοινοὺς στεφάνους σὺν αὐτῷ πάντων τῶν ἀποστόλων, καὶ τὰς τῶν μαρτύρων χαράς· οἷς οὐ γέγονεν ἑτέρα τις αἰτία τοῦ παθεῖν, εἰ μὴ ἡ ὁμο-

*ἴσως, ἡμῶν

*πόλει ἴ.

*χριστιανικώτατε βασιλεῦ

*ἴσως, ἀραγῆ,

*ὑμᾶς ἴ.

Digitized by Google

ἡ ὁμολογία τῆς ἀληθοῦς θεότητος, καὶ ἡ ἐν Χριστῷ τελεία διαμονή· ἧς τινος ὁμολογίας ἀσεβῶς ὑπό τινων νῦν ὀλίγων καταβλαπτομένης, πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἡμετέρων μερῶν, καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς, τὴν ἡμετέραν ἡμερότητα μετὰ δακρύων ἱκετεύουσι κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ λιβέλλου Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου ὥστε κελεῦσαι ἰδικὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας ἐπιτελεσθῆναι· ὅπως πᾶσα ἐναντιότης ἐκβληθείη, ἢ καταπραϋνθείη, καὶ μηδὲν ἢ περέλκον, ἢ ἀμφίβολον ἐπὶ τῇ πίστει· συνερχομένων ἔτι καὶ τῶν ἐπισκόπων ἀπὸ
* ὧν οἵ τινες δέ. πασῶν τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν· * οἵ τινος ὕβρεις κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὤφλησαν, σωτηριώδεσι θεραπείαις εἰς τὸ ὁλόκληρον ἀνακληθῶσι, καὶ οὗτοι, ὧν ἐστιν αἰτία βαρυτέρα, ἢ διὰ τῆς συμβουλίας ἡσυχάσωσιν, ἢ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἐκκλησίας ἐκκοπῶσιν. ὥστε καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον παραφυλάξαι, ὅπερ ὁ ἐν Νικαίᾳ κανὼν παρακελεύεται, ὥστε τι ὁ ὅρος ὁ ἀπὸ πάσης τῆς οἰκουμένης τῶν ἐπισκόπων κατὰ τὸ ἔθος τῆς καθολι-
* ὑμετέρων 2. κῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν * ἡμετέρων πατέρων, ἐλευθέραν τὴν πίστιν δι' ἧς ἡ ὑμετέρα γαληνότης συνίσταται. τῶν γὰρ βλαπτόντων τὴν ἐκκλησίαν ἀπελαθέντων, καὶ τῶν ὑμετέρων ἐπαρχιῶν ἀπολαυουσῶν τοῦ δικαίου, καὶ τῆς κατὰ τῶν αἱρετικῶν ἐκδικήσεως γινομένης, καὶ τὸ ὑμέτερον βασίλειον τῇ δεξιᾷ τοῦ Χριστοῦ σκεπασθείη.

A confeſſio veræ diuinitatis & veræ humanitatis in Chriſto. Cui ſacramento quia impie nunc à paucis imprudentibus obuiatur, omnes partium noſtrarum Eccleſiæ, omnes manſuetudini veſtræ cũ gemitibus & lacrymis ſupplicant ſacerdotes, vt quia & noſtri fideliter reclamarunt, & eiſdem libellum appellationis Flauianus Epiſcopus dedit, generalem Synodum iubeatis intra Italiam celebrari, quæ omnes offenſiones ita aut repellat, aut mitiget, ne vltra aliquid ſit vel in Fide dubium, vel in charitate diuiſum, conuenientibus vtique Orientalium prouinciarum Epiſcopis; quorum ſi qui ſuperati minis atque iniurijs à veritatis B tramite deuiarunt, ſalutaribus remedijs in integrum reuocentur: ipſiq. quorum eſt cauſa durior, ſic conſilijs melioribus acquieſcant, vt ab Eccleſiæ vnitate non excidant. Quàm autem poſt appellationem interpoſitam hoc neceſſario poſtuletur, canonum Nicææ habitorum decreta teſtantur, quæ à totius mundi ſunt ſacerdotibus conſtituta. Can. iij. iiij. & v. Conc. Sardicen. Fauete catholicis veſtro more, parentumq. veſtrorum: date defendendæ Fidei libertatem. Cum enim Eccleſiæ cauſas, tum regni veſtri agamus & ſalutis, vt prouinciarum veſtrarum quieto iure potiamini; defendite contra hæreticos inconcuſſum Eccleſiæ ſtatum, vt & veſtrum Chriſti C dextera defendatur Imperium. Datum iij. Idus Octobris, Aſterio & Protogene viris clariſs. Conſs.

EIVSDEM LEONIS PAPAE epiſtola ad Pulcheriam Auguſtam, contra eamdem ſecundam Synodum Epheſinam.

Leo Epiſcopus, & ſancta Synodus, quæ in vrbe Roma conuenit, Pulcheriæ Auguſtæ.

XXI. SI epiſtolæ, quæ pro Fidei cauſa per noſtros clericos directæ ſunt, ad veſtram pietatem perueniſſent, certum eſt, remedium vos his rebus quæ contra Fidem factæ ſunt, adſpirante vobis Domino præſtare potuiſſe. Quando enim ſacerdotibus, quando Chriſtianæ religioni aut Fidei defuiſtis? Sed cum ad manſuetudinem veſtram adeo non potuerint peruenire qui miſſi ſunt, vt ad nos vix vnus illorum Hilarus diaconus noſter fugiens ſit reuerſus, iteranda ſcripta credidimus. Et vt validiores preces noſtræ eſſe mereantur, ipſorum ſcriptorum, quæ ad clementiam veſtram non peruenerunt, exempla ſubiecimus, amplioribus vos obteſtationibus obſecrantes, vt quanto acerbiora facta ſunt, quibus pro ſede regia vos conuenit contraire, tanto maiore gloria curam eius, in qua excellitis, religionis habeatis, ne catholicæ Fidei integritas vlla humanarum concertationum occaſione violetur. Quæ enim, congregata apud Epheſum ſynodo, ſopienda & ſananda pacis remedio credebantur, hæc non ſolum in maiora pacis diſpendia, ſed (quod nimis dolendum eſt) etiam in ipſius Fidei, qua Chriſtiani ſumus, excidia proceſſerunt. Et ij quidem qui miſſi ſunt, quorumq. vnus vim Alexandrini Epiſcopi ſibi omnia vindicantis effugiens, rerum geſtarum nobis ordinem fideliter nuntiauit, reclamarunt in Synodo, ſicut oportuit, vnius hominis non tam indicio, quàm furori, proteſtãtes, ea quæ per vim metumq. gererentur, ſacramentis Eccleſiæ, & ipſi Symbolo ab Apoſtolis inſtituto præiudicare non poſſe, nec ſe ab ea Fide vlla iniuria ſeparandos, quam pleniſſime expoſitam atque digeſtam, à Se-D de beati Apoſtoli Petri ad ſanctam Synodum detuliſſent. Cuius cum recitatio, poſcentibus Epiſcopis, non ſit admiſſa, vt ſcilicet remota ea fide quæ Patriarchas, Prophetas, Apoſtolos, & Martyres coronauit, generatio IESV Chriſti Domini noſtri ſecundum carnem, & veræ mortis ac reſurrectionis eius confeſſio (quod horremus dicere) ſolueretur; ſcripſimus de hac re, vt potuimus, ad glorioſiſſimum Principem, & (quod maximum eſt) Chriſtianum; cuius epiſtolæ pariter exempla ſubiecimus; vt Fidem, in qua renatus per Dei gratiam regnat, nulla ſineret nouitate corrumpi: quoniam Flauianus Epiſcopus in noſtra omnium E communione perſiſtit: atque hoc, quod factum eſt ſine conſideratione iuſtitiæ, & contra omniũ Canonum diſciplinam, ratum haberi ratio nulla permittit: & quia diſſenſionis ſcandalum non abſtuliſſet Epheſina ſynodus, ſed auxiſſet, habendo intra Italiam Concilio & locus conſtitueretur & tempus, omnibus querelis & præiudicijs partis vtriuſque ſuſpenſis, quò diligentius vniuerſa quæ offenſionem generauerant, retractentur, & abſque vulnere Fidei, abſque religionis iniuria in pacem Chriſti redeant, qui per impotentiam ſubſcribere coacti ſunt ſacerdotes, & ſoli

auferantur errores. Quod vt obtinere mereamur, probatiſſimæ nobis fidei pietas tua, quæ labores Eccleſiæ ſemper adiuuat, ſupplicationem noſtrã apud clemenriſſimum Principem, ſibi ſpecialirer à beatiſſimo Petro Apoſtolo legatione commiſſa, dignetur aſſerere: vt priuſquam ciuile hoc & exitiale bellum intra Eccleſiam conualeſcat, redintegrandæ vnitatis copiam, Deo auxiliante concedat; ſciens Imperij ſui viribus profuturum, quidquid catholicæ libertati, benigna ipſius fuerit diſpoſitione collatum. Data pridie Idus Octobris, Aſterio & Protogene vv.cc. Coss.

EIVSDEM LEONIS PAPAE epiſtola ad Clerum & plebem Conſtantinopolitanæ vrbis.

Leo Epiſcopus, & ſancta Synodus, quæ in Vrbe conuenit, Clero, honoratis, & plebi conſiſtenti apud Conſtantinopolim, dilectis filijs in Domino Sal.

XXII. IN notitiam noſtram, quæ Epheſi contra opinionem omnium ſunt acta, perlatis, magno animum noſtrum fatemur mœrore confuſum: nec tantum licuiſſe iniquitati facile potuiſſemus credere, niſi filius noſter Hilarus diaconus, qui à nobis vice noſtra cum alijs vt intereſſet Synodo miſſus fuerat, fugiens reuertiſſet, declinans, ne iniuſtæ particeps eſſet ſententiæ. Quippe cum vox illic à noſtris contradictionis emiſſa ſit, quam Alexandrinus Antiſtes, qui totum ſolus ibi potentiæ ſuæ vindicauit, audire contempſit, in conſortium ſuæ voluntatis inuitos protrahens ſacerdotes, vt per vim coacti ſubſcriberent, qui nullam damnationis cauſam idoneam reperiſſent. Sed hos auſus pio & Chriſtianiſſimo Principi confidimus minime placituros. At nunc, quia Eccleſiam veſtram hac ratione cognouimus diſſipatã, conſolandos adhortandosq. vos eſſe credidimus noſtris epiſtolis, vt pro catholicæ Fidei defenſione, perfidorum nequitiæ reſiſtatis. Nolumus enim dilectionem veſtram hoc mœrore percelli, cum maior gloria veſtram ſit ſubſecutura conſtantiam, ſi à probabili ſacerdote veſtro nullę vos minæ, nulla formido diuulſerit. Quiſquis enim incolumi atque ſuperſtite Flauiano Epiſcopo veſtro ſacerdotium eius auſus fuerit inuadere, numquam in communione noſtra habebitur, nec inter Epiſcopos poterit numerari. Nos enim ſicut Neſtorium in ſua peruerſitate anathematizauimus, ita eos qui veritatem carnis noſtræ in Domino IESV Chriſto denegant, pari execratione damnamus. State igitur in ſpiritu catholicæ veritatis, & Apoſtolicam cohortationem miniſterio noſtri oris accipite: quia vobis donatum eſt pro Chriſto, non ſolum vt in eum credatis, ſed etiam vt pro illo patiamini. Nolite arbitrari, dilectiſſimi, quòd ſanctæ Eccleſiæ ſuæ deſit, aut defutura ſit diuina protectio. Splendeſcit enim Fidei puritas, cum ab ea ſordes ſeparantur errorum. Vnde iterum, iterumq. vos ante conſpectũ Domini obteſtamur pariter & monemus,

Philip. 1. d. 29.

A vt à Fide, in qua fundati eſtis, & in qua Chriſtianiſſimum Principem nouimus permanere, non inſidijs, non cuiuſquam perſuaſionibus moueamini; ſed in perſona Epiſcopi veſtri illum in cordis oculis habeatis, pro quo idẽ omnia pati quæ fuerunt illata, non metuit: cuius per omnia imitatores vos eſſe cupimus, vt commune cum ipſo præmium Fidei habere poſſitis. Data Idibus Octobris, Aſterio & Protogene viris clariſſ. Coss.

ALTERA EIVSDEM LEONIS Papæ epiſtola ad eoſdem.

Leo Epiſcopus, & ſancta Synodus, quæ in vrbe Roma conuenit, Clero, honoratis, & plebi conſiſtenti Conſtantinopoli.

LIcet de his quę in Concilio ſacerdotum apud Epheſum geſta memorantur, multus nos mœror afficiat, eo quòd ſicut cõſonans fama diſperſit, & ipſo rerum monſtratur effectu, nec iuſtitiæ illic moderatio, nec Fidei eſt ſeruata religio: de veſtræ tamen deuotionis pietate gaudemus, & in ſanctæ plebis acclamationibus, quarum ad nos C exempla delata ſunt, omnium veſtrũm probamus affectum; quia & viuit ac permanet apud bonos filios optimi patris iuſta dilectio, & catholicæ doctrinæ eruditionem in nulla patimini parte corrumpi. Non dubie enim, ſicut vobis Spiritus ſanctus reſerauit, Manichæorum conſœderantur errori, qui ab vnigenito Dei Filio verum & noſtræ naturæ hominem negant eſſe ſuſceptum, omneſq. eius corporeas actiones ſimulatorij volunt fuiſſe phantaſmatis. Cui impietati, ne in aliquo præberetis aſſenſum, iam per filium meum Epiphanium, & Dionyſium Romanæ Eccleſiæ notarios, cohortatoria ad dilectionem veſtram ſcripta di- D reximus, quibus confirmationem, quam experiſtis, vltro præbuimus, vt nos paternam vobis curam non dubitetis impendere, ac modis omnibus laborare, vt auxiliante miſericordia Dei, omnia quæ ab imperitis & inſipientibus excitata ſunt ſcandala deſtruantur. Nec quiſquam ſibi audeat de ſacerdotali honore blandiri, qui potuerit in execrandi ſenſus impietate conuinci. Nam ſi vix in laicis tolerabilis videtur inſcitia, quanto magis in eis qui præſunt, nec excuſatione eſt digna, nec venia, maxime cum etiam defendere peruerſarum opinionum commenta præſumunt, & in conſenſum ſuum aut terrore, aut gra- E tia inſanabiles quoſque traducunt? Spernantur huiuſmodi à ſanctis membris corporis Chriſti, neque ſibi catholica libertas infidelium iugum patiatur imponi. Extra enim donum diuinę gratiæ, & extra ſacramentum ſalutis humanæ habendi ſunt, qui negantes naturam noſtræ carnis in Chriſto, & Euangelio contradicunt, & Symbolo reluctantur. Nec ſentiunt ſe in hoc præruptum ſua obcæcatione deduci, vt nec in paſſionis Dominicæ, nec in reſurrectionis veritate conſiſtant: quia vtrumque in Saluatore vacuatur, ſi in eo noſtri generis caro nõ creditur. In quibus iſti igno- XXIII.

rantiæ

Digitized by Google

rantiæ tenebris, in quo hactenus deſidiæ torpore A
iacuère, vt nec auditu diſcerent, vel lectione co-
gnoſcerent, quod in Eccleſia Dei in omnium ore
tam cõſonum eſt, vt nec ab in ſantium linguis ve-
ritas corporis & ſanguinis Chriſti inter commu-
nis ſacramenta Fidei taceatur? Quia in illa my-
ſtica diſtributione ſpiritalis alimonię hoc impar-
titur, hoc ſumitur, vt accipientes virtutem cæ-
leſtis cibi, in carnem ipſius, qui caro noſtra factus
eſt, tranſeamus. Vnde & ad confirmationem
charitatis veſtræ, quæ laudabili fide inimicis ve-
ritatis obnititur, apte atque opportune ſermone
Ephes. 1. c. 15. affectuq. Apoſtolico vtar, & dicam: Propterea &
ego audiens fidem veſtram, quæ eſt in Chriſto B
IESV, & dilectionem in omnes ſanctos, non ceſ-
ſo gratias agens pro vobis, memoriam veſtri fa-
ciens in orationibus meis, vt Deus Domini noſtri
IESV Chriſti, pater gloriæ, det vobis ſpiritum
ſapientiæ & reuelationis, in agnitione illius, illu-
minatos oculos cordis veſtri, vt ſciatis quæ ſit
ſpes vocationis eius, & quæ diuitiæ gloriæ here-
ditatis eius in ſanctis, & quæ ſit ſupereminẽs ma-
gnitudo virtutis eius in nos, qui credimus, ſecun-
dum operationem potentiæ virtutis eius, quam
operatus eſt in Chriſto, ſuſcitãs illum à mortuis,
& conſtituens ad dexteram ſuam in cæleſtibus, ſu
pra omnem Principatum, & Poteſtatem, & Virtu- C
tem, & Dominationem, & omne nomen quod no-
minatur non ſolum in hoc ſæculo, ſed etiam in fu-
turo: & omnia ſubiecit ſub pedibus eius: & ipſum
dedit caput ſupra omnem Eccleſiam, quæ eſt cor-
pus ipſius, plenitudo eius, qui omnia in omnibus
adimpletur. Dicant hi aduerſarij veritatis, quan-
do omnipotens Pater, vel ſecundum quam natu-
ram, Filium ſuũ ſuper vniuerſa prouexerit, vel cui
ſubſtantiæ cuncta ſubiecerit. Deitas enim Ver-
bi, par in omnibus & conſubſtantialis eſt Patri, &
ſempiterne atque intemporaliter vna eademq.
potentia eſt genitoris & geniti. Creator quippe
Ioan. 1. a. omnium naturarum, quoniam per ipſum omnia D
facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil, ſuperior eſt
omnibus quæ creauit; nec vmquam creatori ſuo
non fuerunt ſubiecta quæ condidit, cui proprium
& ſempiternum eſt nec aliunde quàm de Patre,
nec aliud eſſe quàm Pater eſt. Huic ſi addita eſt
poteſtas, ſi illuſtrata dignitas, ſi exaltata ſublimi-
tas, minor erat prouehente qui creuit, nec habe-
bat diuitias eius naturæ, cuius indiguit largitate.
Sed talia ſentientem in ſocietatem ſuam Arius ra
pit, cuius peruerſitati multum hæc ſuffragatur
impietas, negans Verbo Dei humanam ineſſe na-
turam: vt dum humilitatem in Dei maieſtate fa-
ſtidit, aut falſatam in Chriſto aſſerat imaginem E
corporis, aut omnes actiones eius, paſſionesq.
corporeas, Deitatis potius fuiſſe dicat, quàm car
nis. Quodlibet autem defendere audeat, prorſus
inſanum eſt: quia nec pietas Fidei, nec ratio re-
cipit ſacramenti, vt aut aliquid paſſa ſit Deitas,
aut in vllo mentita ſit veritas. Impaſſibilis igitur
Dei Filius Deus, cui cum Patre & Spiritu ſancto
vna incõmutabilis Trinitatis eſſentia, hoc quod
eſt eſſe, perpetuum eſt, in ea plenitudine tempo-
ris, quæ ſempiterno conſilio fuerat præſtituta, &
prophetica dictorum atque geſtorum ſignifica-

A tione promiſſa, factus filius hominis non ſuæ con
uerſione ſubſtantiæ, ſed noſtræ aſſumptione natu-
ræ, venit quærere & ſaluare quod perierat. Ve- Luc. 19. b. 10.
nit autem non locali acceſſu, nec motione cor-
porea, tamquam præſens futurus vnde abfuiſſet,
aut illinc receſſurus vnde veniſſet: ſed venit, per
hoc quod erat viſibile & commune cernentibus
declarandus, humanam ſcilicet carnem atque
animam in viſceribus virginis matris accipiens,
vt manens in forma Dei, formam ſerui ſibimet
& ſimilitudinem carnis peccati vniret, per quam Rom. 8. a. 3.
nõ minueret diuina humanis, ſed augeret huma-
na diuinis. Talis enim erat omnium à primis du-
B cta genitoribus cauſa mortalium, vt originali pec
cato trãſeunte per poſteros, nullus pœnam dam-
nationis euaderet, niſi Verbum caro fieret, & ha- Ioan. 1. b.
bitaret in nobis, in ea ſcilicet natura, quæ noſtri
& ſanguinis eſſet & generis. Propter quod dicit
Apoſtolus: Sicut per vnius delictum in omnes ho Rom. 5. d. 18.
mines in condemnationem, ſic & per vnius iuſti-
tiam in omnes homines ad iuſtificationem vitæ.
Sicut enim per inobedientiã vnius hominis, pec-
catores conſtituti ſunt multi: ita & per vnius obe
dientiã, iuſti conſtituentur multi. Et iterum: Quia 1. Cor. 15. c. 21.
enim per hominem mors, & per hominẽ reſurre-
ctio mortuorũ. Et ſicut in Adam omnes moriun-
C tur, ita & in Chriſto omnes viuificabũtur. Hi vti-
que omnes, qui licet in Adam ſint nati, in Chriſto
tamen inueniuntur renati, habentes fidei teſtimo
nium & de iuſtificatione gratiæ, & de commu-
nione naturæ; quam qui ſuſceptam ab vnigeni-
to Dei Filio in vtero Dauidicæ Virginis diffite-
tur, ab omni ſacramento Chriſtianæ religionis
alienus eſt; & nec ſponſum agnoſcens, nec ſpon-
ſam intelligens, nuptiali non poteſt intereſſe con
uiuio. Caro enim Chriſti, velamen eſt Verbi,
quo omnis qui ipſum integre confitetur, indui-
tur. Erubeſcens autem illud, & quaſi indignum
refutans, nullum ex eo habebit ornatum: ac licet
D ſe regio inſerat feſto, ſacrisq. ſe epulis importu-
nus immiſceat, diſcretionem tamen regis fallere
improbus conuiua non poterit: ſed ſicut ipſe Do-
minus proteſtatus eſt, tolletur ligatis manibus & Matth. 22. b. 13.
pedibus, & mittetur in tenebras exteriores, vbi
erit fletus & ſtridor dentium. Vnde quicumque
in Chriſto non confitetur corpus humanum, no-
uerit ſe myſterio incarnationis indignum, nec
eius ſacramenti habere conſortium, quod Apoſto
lus prædicat, dicens: Quia membra ſumus cor- Ephes. 5. f. 30.
poris eius, de carne eius & de oſſibus eius: pro-
pter hoc relinquet homo patrem & matrem, &
adhærebit vxori ſuæ, & erunt duo in carne vna.
E Et exponens, quid per hoc ſignificaretur, adiecit:
Sacramentum hoc magnum eſt. ego autem dico Ibid.
in Chriſto & in Eccleſia. Ab ipſo ergo principio
generis humani omnibus hominibus Chriſtus eſt
denuntiatus in carne venturus. In qua, ſicut ſcri-
ptum eſt, Et erunt duo in carne vna, vtique duo
ſunt, Deus & homo, Chriſtus & Eccleſia, quæ de
ſponſi carne prodijt, quando ex latere crucifixi Ioan. 19. f. 34.
manante ſanguine & aqua, ſacramentum redem-
ptionis & regenerationis accepit. Ipſa eſt enim
noua conditio creaturæ, quæ in baptiſmate non
indumento veræ carnis, ſed contagio damnatæ

vetu-

vetuſtatis exuitur, vt efficiatur homo corpus Chriſti, quia & Chriſtus corpus eſt hominis. Vnde non Deum tantum dicimus Chriſtum, ſicut hæretici Manichæi: nec hominem tantum, ſicut hæretici Photiniani: nec ita hominem, vt aliquid ei deſit, quod ad humanam certum eſt pertinere naturam, ſiue animam, ſiue mentem rationalem, ſiue carnem, quæ non de femina ſumpta ſit, ſed facta de Verbo in carnem conuerſo atque mutato: quæ tria falſa & vana Apollinariſtarũ hæreticorum tres partes variè protulerunt: nec dicimus, quòd beata virgo Maria hominem ſine Deitate conceperit, qui creatus à Spiritu ſancto, poſtea ſit ſuſceptus à Verbo; quod Neſtorium prædicantem, merito iuſteq. damnauimus: ſed dicimus, Chriſtum Dei filium, Deum verum, natum de Deo Patre ſine vllo initio temporis, eumdemq. hominem verum, natum de matre homine, certa plenitudine temporis; nec eius humanitatem, qua maior eſt Pater, minuere aliquid ei naturæ, qua æqualis eſt Patri. Hoc autem vtrumque vnus eſt Chriſtus, qui veriſſime dixit & ſecundum Deum: Ego & Pater vnum ſumus; & ſecundum hominem: Pater maior me eſt. Hanc fidem, dilectiſſimi, veram & indiſſolubilem, quæ ſola veros efficit Chriſtianos, quamque, vt intelligimus & probamus, pio ſtudio & laudabili amore defenditis, perſeueranter tenete, & conſtanter aſſerite. Et quoniam oportet vos poſt diuinum auxilium, etiam catholicorum Principum gratiam promereri, humiliter ac ſapienter expoſcite, vt petitioni noſtræ, qua plenariam indici Synodum poſtulamus, clementiſſimus Imperator dignetur annuere; quò citius, adiuuante miſericordia Dei, & ſanis fortitudo augeatur; & morbidis, ſi curari acquieſcant, medicina præſtetur. Data Idibus Octobris, Aſterio & Protogene viris clariſs. Coſs.

Ioan. 10. a. 30. — Ioan. 14. c. 28.

EPISTOLA HILARI DIACONI Romani ad Pulcheriam Auguſtam.

Glorioſiſſimæ atque piiſſimæ Auguſtæ, Hilarus Diaconus.

XXIV. STudium mihi fuiſſe, poſt Synodum aduenire Conſtantinopolim, dicere non debeo; quoniam manifeſta neceſſitas erat, quæ me litteras beatiſſimi Papæ ad veſtram clementiam directas offerre compelleret, vt pariter & veſtræ pietati, ac inuictiſſimo & Chriſtianiſſimo Principi officium quod debebam venerationis exoluerem. Sed huic congruo meo propoſito illud impedimentum euenit, quod omnium bonorum inimicum eſt, & Chriſtianorum ingemiſcit affectus, hoc eſt, Alexandrinus Epiſcopus, in damnatione virorum inculpabilium potentiſſimus. Nam poſteaquam iniuſtæ eius voluntati atque ſententiæ communicare non potui, ad aliud Concilium terroribus atque inſidijs me euocare conatus eſt: quatenus me (quod abſit) aut ſeductionibus faceret conſentire ad condemnandum ſanctiſſimũ Flauianum Epiſcopum, aut reſiſtentem teneret, vt mihi non eſſet licentia ad pietatem veſtram Conſtantinopolim percurrere, aut ad Romanam Eccleſiam remeare. Verumtamen confidens de auxilio Chriſti, quod attinet ad damnationem reuerendiſſimi & ſanctiſſimi viri, innocentem me integrumq. ſeruaui, licet nulla flagella, nulla tormenta me poſſent facere eius conſentire ſententiæ: ſed omnibus derelictis, exinde diſceſſi, per incognita & inuia loca Romam veniens, vt reuerendiſſimo Papæ, omnium quæ in Epheſo geſta ſunt, idoneus nuntiator exiſterem. Veſtra itaque veneranda clementia cognoſcat, à præfato Papa cum omni Occidentali Concilio reprobari omnia, quæ in Epheſo contra Canones per tumultus & odia ſęcularia à Dioſcoro Epiſcopo geſta ſunt, & nulla ratione hæc in his partibus ſuſcipi poſſe, quæ per potentiam prædicti, non ſine læſione Fidei, & præiudicio ſanctiſſimi viri innoxijq. commiſſa ſunt. Quæ vero conſtanti ac forti auctoritate pro Fide à me nuntiata ſunt, ſuperfluum credo narrare. nam hæc ex litteris beatiſſimi Papæ poteritis agnoſcere. Vnde, domina ſplendidiſſima, atque clementiſſima Auguſta, adoranda veſtra pietas in quibus libenter fecit initium, relinquere non debet, ſed hæc zelo religioſo Fidei, conſtanti voluntate ſeruate.

SACRAE LITTERAE A DOMINO noſtro Valentiniano, & diuæ memoriæ Placidia, nec non & venerabili Eudoxia Auguſta, ad Theodoſium diuæ memoriæ miſſæ, vt iuberet in partibus Italiæ Concilium celebrari.

Domino Theodoſio, glorioſo, victori & triumphatori, perpetuo Imperatori & patri, Valentinianus glorioſus, victor ac triumphator, ſemper Auguſtus & filius.

XXV. CVm adueniſſem in vrbem Romam ad diuinitatem placandam, ſequenti die ad baſilicam Apoſtoli Petri proceſſi, & illic poſt venerabilem noctem diei Apoſtoli, & à Romano Epiſcopo & ab alijs cum eo ex diuerſis prouincijs congregatis, rogatus ſum ſcribere veſtræ manſuetudini de Fide,

ΘΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΑΠΕΜΦΘΕΝ, τοῦτο μὲν τοῦ δεσπότου ἡμῶν Οὐαλεντινιανοῦ, τοῦτο δὲ τῆς θείας μνήμης Πλακιδίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς προσκυνητῆς βασιλίδος Εὐδοξίας, πρὸς τὸν τῆς θείας μνήμης Θεοδόσιον, ὥστε κελεῦσαι ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἰταλίας σύνοδον ἐπιτελεσθῆναι.

E

Τῷ δεσπότῃ Θεοδοσίῳ, ἐνδόξῳ, νικητῇ, καὶ τροπαιούχῳ, αἰωνίῳ βασιλεῖ, καὶ πατρὶ, νικητὴς Οὐαλεντινιανὸς, ἔνδοξος, τροπαιοῦχος ἀεὶ Σεβαστὸς, καὶ υἱός.

ΠΑραγενομένου μου ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ ἐξευμενίσασθαι τὸ θεῖον, τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου προῆλθον· κἀκεῖσε μετὰ τὴν σεβάσμιον νύκτα τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποστόλου ὑπό τε τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου, ὑπό τε ἱερέων αὐτοῦ ἅμα ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν συνηγμένων, ἠξιώθην γράψαι πρὸς τὴν

τὴν σὴν ἡμερότητα περὶ τῆς πίστεως· ἥ τις φύλαξ ὑπάρχουσα πασῶν τῶν πιστευουσῶν ψυχῶν, λέγεται τεταράχθαι· ἣν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν προγόνων παραδοθεῖσαν, ὀφείλομεν μετὰ τῆς πρεπούσης καθοσιώσεως ἐκδικεῖν, καὶ τῆς ἰδίας εὐλαβείας τὴν ἀξίαν τῷ *μακαρίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ ἄτρωτον καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις διαφυλάττειν· ἵνα ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ῥωμαίων πόλεως, ᾧ τὴν ἱερωσύνην κατὰ πάντων ἡ ἀρχαιότης παρέσχε, χώραν καὶ δύναμιν ἔχειν περί τε πίστεως, καὶ ἱερέων κρίνειν, δέσποτα ἁγιώτατε πάτερ, καὶ σεβάσμιε βασιλεῦ. τούτου γὰρ χάριν κατὰ τὸ ἔθος τῶν συνόδων καὶ ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος αὐτὸν ἐπικαλέσατο διὰ λιβέλλου, ἕνεκα τῆς *ἀνακυψάσης φιλονεικίας περὶ τῆς πίστεως. τούτῳ οὖν αἰτοῦντι, καὶ ἐνευχομένῳ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἡμῶν, ἐπινεύσαι οὐκ ἠρνησάμην τὸ πρὸς τὴν σὴν ἡμερότητα τὴν ἐμὴν αἴτησιν οἰκειῶσαι· ἵνα ὁ προλεχθεὶς ἱερεὺς, συναχθέντων ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης καὶ τῶν λοιπῶν ἱερέων, ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας, παντὸς προκρίματος ἀποκινηθέντος, ἐξ ὑπαρχῆς τὴν φερομένην αἰτίαν πεφροντισμένῃ δοκιμασίᾳ διαγνοὺς, ἐξοίσῃ τὴν ἀπόφασιν, ἣν ἡ πίστις, καὶ ὁ τῆς ἀληθοῦς θεότητος λόγος ἀπαιτεῖ. οὐ γὰρ ὀφείλει ἐν τοῖς ἡμετέροις καιροῖς καινότης θρησκείας εἰσάγεσθαι θορύβῳ προπετείας, ἀσαλεύτου τῆς πίστεως μέχρις ὧδε διαφυλαχθείσης. πρὸς δὲ πλείονα διδασκαλίαν τῆς σῆς θειότητος ἀπεστείλαμεν καὶ τὰ πεπραγμένα· δι' ὧν καὶ τὰς ἐπιθυμίας, καὶ τὰς ἐκβοήσεις πάντων, ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια καταμάθοι.

* μακαριωτάτῳ
* περικυψάσης
ͥ τούτῳ i.

A Fide, quæ cum ſit conſeruatrix omnium fidelium animarum, dicitur perturbata: quam nos à noſtris maioribus traditam, debemus cũ omni competenti deuotione defendere, & dignitatem propriæ venerationis beato Apoſtolo Petro intemeratam & in noſtris temporibus conſeruare: quatenus beatiſſimus Romanæ ciuitatis Epiſcopus, cui principatum ſacerdotij ſuper omnes antiquitas contulit, locum habeat ac facultatem de Fide & ſacerdotibus iudicare, domine ſanctiſſime pater, & venerabilis Imperator. Huius enim rei gratia ſecundũ ſolemnitatem Conciliorum & B Conſtantinopolitanus Epiſcopus eum per libellos appellauit, propter contentionem quæ orta eſt de Fide. Huic itaque poſtulanti, & coniuranti ſalutem noſtram communem, annuere non negaui, quatenus ad tuam manſuetudinem meam petitionem ingererem, vt prędictus ſacerdos congregatis ex omni orbe etiam reliquis ſacerdotibus intra Italiam, omni præiudicio ſubmoto, à principio omnem cauſam quæ vertitur, ſollicita probatione cognoſcens, ſententiam ferat, quam Fides & ratio veræ diuinitatis expoſtulat. Non debet enim noſtris temporibus contra religionẽ turbarum petulantia præualere, cum incommota Fides hactenus fuerit conſeruata. C Ad perfectiorem vero agnitionem veſtræ dignitatis, direximus etiam geſta, per quæ & deſideria & exclamationes omnium pietas veſtra cognoſcat.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΓΑΛΛΗΣ ΠΛΑΚΙδίας βασιλίδος πρὸς Θεοδόσιον βασιλέα υἱόν.

Δεσπότῃ νικητῇ Θεοδοσίῳ, καὶ τροπαιούχῳ, ἀεὶ βασιλεῖ, υἱῷ, Γάλλα Πλακιδία ἡ εὐσεβεστάτη, καὶ ἀνθοῦσα, αἰωνία βασιλὶς, καὶ μήτηρ.

Ὁπηνίκα ἐν αὐτῇ τῇ εἰσόδῳ τῆς ἀρχαίας πόλεως ταύτην ἐπεθέμεθα τὴν φροντίδα, ἀποδοῦναι τὴν προσκύνησιν τῷ μακαριωτάτῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἐν αὐτῷ τῷ προσκυνητῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ μάρτυρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λέων, ὀλίγον ἐπισχὼν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς εὐχῆς, ἕνεκα τῆς καθολικῆς πίστεως πρὸς ἡμᾶς ἀπωδύρατο· αὐτόν τε ὁμοίως τὸν κορυφαῖον τῶν ἀποστόλων, ᾧ καὶ ἔναγχος *προσῄειμεν, μάρτυρα συλλαβόμενος, περιεστοιχισμένος τε πλήθει ἐπισκόπων, οὕς τινας ἀπὸ ἀναριθμήτων πόλεων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ συνήγαγεν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἰδίου τόπου, καὶ τῆς ἀξίας. καὶ τοῖς ῥήμασι συνάψας τὰ δάκρυα, εἰς κοινωνίαν τῶν ἰδίων θρήνων καὶ τὰς ἡμετέρας οἰμωγὰς ἐξεκαλεῖτο. οὐ μικρὰ γὰρ ἐκ τῶν γενομένων ζημία, τὴν τοσούτοις χρόνοις φυλαχθεῖσαν τοῦ καθολικοῦ κανόνος πίστιν ἀπὸ τοῦ θειοτάτου πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου, ὃς πρῶτος ἐν τῷ βασιλείῳ διέλαμψε. χριστια-

* προσῄειν

EPISTOLA GALLAE PLAcidiæ Auguſtæ ad Theodoſium Imperatorem filium.

D *Domino victori Theodoſio, & triumphatori, ſemper Auguſto filio, Galla Placidia pijſſima & florens, perpetua Auguſta & mater.*

CVm in ipſo ingreſſu ciuitatis antiquæ hanc curã habuiſſemus, vt cultũ beatiſſimo Petro Apoſtolo redderemus, in ipſo adorando altari Martyris reuerendiſſimus Leo Epiſcopus, paululum ſe poſt orationem retinens, propter catholi- E cam Fidẽ apud nos defleuit, ipſum ſimiliter ſummum Apoſtolorum, quem nuper adieramus, teſtem obijciens, Epiſcoporum multitudine circumſeptus, quos ex innumerabilibus ciuitatibus Italiæ, pro principatu proprij loci ſeu dignitate collegit: & verbis permiſcens lacrymas, ad communionẽ ſui fletus noſtros quoque gemitus prouocauit. Non enim modicum detrimentum eſt ex his quæ geſta ſunt, vt Fides, quæ tantis tẽporibus regulariter cuſtodita eſt à ſacratiſſimo patre noſtro Conſtantino, qui primus Imperio ſplenduit Chri- XXVI.

Chriſtianus, perturbata ſit ad arbitrium vnius hominis, qui in Synodo Epheſinæ ciuitatis odium & contentiones potius exercuiſſe narratur, militum præſentia & metu impetens Conſtantinopolitanæ ciuitatis Epiſcopum Flauianum, eo quòd libellum ad Apoſtolicam Sedem miſerit, & ad omnes Epiſcopos harum partium, per eos qui directi fuerunt ad Conciliũ à reuerendiſſimo Epiſcopo Romæ, qui ſecundum definitiones Nicæni Concilij conſueti ſunt intereſſe, domine ſacratiſſime fili, venerabilis Imperator. Hac itaque gratia, tua manſuetudo tantis turbis reſiſtens, veritatem Fidei catholicæ religionis immaculatam ſeruari præcipiat, vt ſecundum formam & definitionem Apoſtolicæ Sedis, quam & nos tamquam præcellentem ſimiliter veneramur, in ſtatu ſacerdotij illæſo manente per omnia Flauiano, ad Concilium Apoſtolicæ Sedis iudicium tranſmittatur, in qua primus ille, qui cæleſtes claues dignus fuit accipere, principatum Epiſcopatus ordinauit; quando ſcilicet decet nos huic maximę ciuitati, quæ domina omnium eſt *ciuitatum, in omnibus reuerentiam conſeruare. Diligentiùs autem etiam in hoc prouidere, ne quod priſcis temporibus noſtra generatio cuſtodiuit, ſub nobis imminui videatur, & per præſens exemplum ſchiſmata generentur inter Epiſcopos & ſanctas Eccleſias.

Concil. Sardicen. can. 1.

*terrarum

A χριστιανὸς, ἔναγχος παρεσάχθαι πρὸς ὑπόληψιν ἑνὸς ἀνθρώπου· ὅς τις ἐν τῇ συνόδῳ τῆς Ἐφεσίων πόλεως μῖσος, καὶ ἀψιμαχίαν μᾶλλον λέγεται γεγυμνακέναι, τῇ τε τῶν στρατιωτῶν παρουσίᾳ, καὶ τῷ φόβῳ καταπλήξας τὸν ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν Φλαβιανὸν, διὰ τὸ λίβελλον στεῖλαι πρὸς τὸν ἀποστολικὸν θρόνον, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐπισκόπους τῶν μερῶν τούτων, διὰ τῶν ἀποσταλέντων ἐν τῇ συνόδῳ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥώμης· οἵτινες κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου εἰώθασι συνιέναι, δέσποτα *ἁγιώτατε υἱὲ, βασιλεῦ προσκυνητέ. B τούτου χάριν ἡ σὴ ἡμερότης τοῖς τοιούτοις θορύβοις ἀντιστᾶσα τὴν ἀλήθειαν, ἄσπιλον τὴν πίστιν τῆς καθολικῆς θρησκείας διαφυλαχθῆναι προστάξατω· ἵνα κατὰ τὸν τύπον, καὶ τὸν ὅρον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, ὃν καὶ ἡμεῖς ὁμοίως, ὡς προηγούμενον, προσκυνοῦμεν, ἐν τῇ στάσει τῆς ἱερωσύνης ἀβλαβῶς μένοντος ἐν πᾶσι Φλαβιανοῦ, ἐν τῇ συνόδῳ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ἡ δίκη παραπεμφθείη· ἐν ᾧ πρῶτος ἐκεῖνος, ὁ τὰς οὐρανοῦ κλεῖς ἀξιωθεὶς ὑποδέξασθαι, τὴν ἐπισκοπὴν τῆς ἀρχιερωσύνης ἐκόσμησεν δηλαδὴ ὅτι πρέπει ἡμᾶς ταύτῃ τῇ μεγίστῃ πόλει, ἥ τις δέσποινα πασῶν ὑπάρχει τῶν *γαιῶν, C ἐν πᾶσι τὸ σέβας διαφυλάξαι. ἐπιμελέστερον δὲ κἀκείνου προνοῆσαι· ἵνα μὴ ὅπερ ἐν τοῖς ἀρχαιοτέροις χρόνοις ἡ ἡμετέρα γονὴ διεφύλαξεν, ἐφ' ἡμῶν δόξῃ *μειοῦσθαι, καὶ διὰ τοῦ παρόντος ὑποδείγματος σχίσματα προχωρήσῃ ἔν τε τοῖς ἐπισκόποις, καὶ ταῖς ἁγιωτάταις ἐκκλησίαις.

*ἅγιος, ἁγιώτατε

*ἐν γαιῶν

*μειοῦσθαι l.

EPISTOLA LICINIAE EVDOXIÆ Auguſtæ ad Theodoſium, [de Eccleſiæ catholicæ turbatione.

Domino Theodoſio triumphatori, ſemper Auguſto, & patri, Licinia Eudoxia pijſſima & florens, perpetua Auguſta filia.

XXVII. OMnibus notum eſt, tuam manſuetudinem curam atque ſollicitudinem habere Chriſtianorum & catholicæ Fidei, in tantũ vt iuberetis ad iniuriam eius nihil omnino faciendũ. Cum igitur feliciter Romam fuiſſemus ingreſſi, & ad limina baſilicæ ſanctiſſimi Apoſtoli Petri veniſſemus, Leo beatiſſimus Romanæ ciuitatis Epiſcopus, etiam cum alijs plurimis Epiſcopis poſtulationem nobis obtulit, dicens omne dogma religionis per Orientem fuiſſe turbatum, & accidiſſe, quatenus tota Chriſtianorum Fides ad confuſionem omnem perduceretur. Nam Flauianum Conſtantinopolitanæ eccleſiæ Epiſcopum propter inimicitias Alexandrini Epiſcopi ingemiſcebat expulſum, & hoc cum alijs Epiſcopis poſtulauit, proteſtans & ipſorum venerabilium locorum cultum, & manſuetudinis noſtræ ſalutem, quatenus ad tuam clemẽtiam ex hac *cauſa meas litteras deſtinarem, domine ſanctiſſime pater, & ado-

*regione

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΙΚΙΝΝΙΑΣ ΑΥγούστης, ἤγουν Εὐδοξίας πρὸς Θεοδόσιον.

D Δεσπότῃ Θεοδοσίῳ τροπαιούχῳ, ἀεὶ βασιλεῖ, καὶ πατρὶ, Λικιννία Εὐδοξία ἡ εὐσεβεστάτη, καὶ αὐθοῦσα, αἰωνία βασιλὶς θυγάτηρ.

ΠΑσιν ἔγνωσται τὴν σὴν ἐπιείκειαν μέριμναν, καὶ φροντίδα ποιεῖσθαι τῆς χριστιανῶν, καὶ τῆς καθολικῆς πίστεως ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἐπιτρέπειν ἐφ' ὕβρει ταύτης μηδὲν παντάπασι γίνεσθαι. ἡνίκα τοίνυν εὐτυχῶς ἐν τῇ Ῥώμῃ εἰσεληλύθαμεν, καὶ τοῖς οὐδοῖς τοῦ εὐκτηρίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀποστόλου Πέτρου παραγεγόναμεν, Λέων ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ῥωμαίων πόλεως, μετὰ καὶ ἑτέρων πλειόνων ἐπισκόπων, E ἀξίωσιν ἡμῖν προσήγαγε, φάσκων, ὅλον τὸ δόγμα τῆς θρησκείας κατὰ τὴν ἀνατολὴν τεθορυβῆσθαι, καὶ τοῦτο συμβέβηκεν, ὥστε πᾶσαν τῶν χριστιανῶν τὴν πίστιν εἰς σύγχυσιν ἐλάσαι. καὶ γὰρ Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας, διὰ τὰς ἔχθρας τοῦ Ἀλεξανδρέων ἐπισκόπου, ἀπωδύρατο ἐκβεβλῆσθαι. καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἐπισκόπων ᾔτησεν, ἐπιμαρτυρόμενος αὐτῶν τε τῶν σεβασμίων τόπων τὴν προσκύνησιν, καὶ τῆς *ὑμετέρας ἡμερότητος τὴν σωτηρίαν· αὐτοῖς πρὸς τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου ἐμὰ γράμματα καταπεμφθῆναι, δέσποτα, *ἁγιώτατε πάτερ,

*ἡμετέρας l.

*ἅγιος, ἁγιώτατε

βασιλεῦ προσκυνητέ. προσαγορεύσας τὴν χαρμονὴν, δίκαια αἰτῶ· ὥστε τούτοις τοῖς πράγμασι θεραπείαν ἡ ὑμετέρα γαληνότης ἐπιτρέψοι παρασχεθῆναι· καὶ τὰ κακῶς πεπραγμένα διορθωθῆναι κελεύσοι· ἄχρις οὗ πάντων τῶν ἤδη πεπονημένων ἀνακληθέντων, ἐξ ὁλοκλήρου πίστεως, καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν θρησκείας, ἡ κινουμένη αἰτία, ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας συναχθείσης τῆς συνόδου, δοκιμασθείη. ἐγράφη γὰρ * ἐντεῦθεν πᾶσαν φιλονεικίαν κεκινῆσθαι, ὥστε Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἐκ τῶν * ἀνθρωπίνων πραγμάτων ὑπεξῆναι.

* παρακαλέσοι

* ἐντεῦθεν Lat.

* ἐκκλησιαστικῶν Lat.

A adorabilis Imperator. Salutans igitur iuſta poſco, quatenus his * litteris curam veſtra tranquillitas præbere dignetur, & quæ male geſta ſunt, emendari præcipiat, donec omnibus, quæ iam definita ſunt, reuocatis, ex integro cauſa Fidei & Chriſtianæ religionis, quæ mota eſt, in partibus Italiæ congregato Concilio, perquiratur. Scriptum eſt enim, hinc omnem contentionem motam, quatenus Flauianus Epiſcopus ex Eccleſiaſticis rebus potuiſſet auferri.

* rebus

EPISTOLA GALLAE PLACIDIAE ad Pulcheriam Auguſtam, qua Concilium Epheſinum ſecundum deteſtatur.

Galla Placidia piiſſima ſemper Auguſta, Aeliæ Pulcheriæ piiſſimæ ſemper Auguſtæ filiæ.

XXVIII VT Romam frequentibus concurſionibus adeò que deſideraremus inſpicere, cauſa nobis eſt amplectendæ religionis, vt terminis ſanctorum noſtram exhiberemus præſentiam, quos certum eſt pro ſua virtute in cæleſtibus conſtitutos, neque inferiora deſpicere. Nos itaque ſacrilegum eſſe credimus, ſi ſolemnium ordinem denegemus. Cum igitur beato Apoſtolo Petro noſtram præſentiam dediſſemus, illic multitudine ſacerdotum reuerendiſſimus Leo Papa circumdatus, pro dignitate ſui loci nos primus adijt: qui propter interpoſitam gemitus ſui triſtitiam, deſiderium ſuum verbis plene inſinuare non poterat. Vicit tamen conſtantia ſapientiæ ſacerdotis, vt lacrymas paululum retineret, & cauſam violatæ Fidei, tamquam huius vindex, manifeſto ſermone proferret. In quo ſermone cognouimus, noſtris temporibus catholicam Fidem eſſe D turbatam, quam à diuo patre noſtro Conſtantino noſtri generis parentes hactenus ſeruauerunt. Secundum voluntatem namque cuiuſdã, prauum aliquid aduerſus ſacerdotem Conſtantinopolitanum excitatum dicitur. Nos itaque in Epheſino Concilio, in quo nullus ordinem ſacerdotum cuſtodiuit, neque menſuram, ſine conſideratione diuinitatis omnia eſſe geſta cognouimus, quatenus præſumptio & iniuſtitia in quorumdam damnationem vim obtinere dicatur: quæ noſtris temporibus terribilia eſſe videntur. Debet itaque Fides proprie valere, ſanctiſſima atque venerabilis C filia Auguſta. Igitur tua clementia ſecundum catholicam Fidem, quod ſemper nobiſcum fecit, & nunc ſimiliter conſpirare dignetur: vt quidquid in illo tumultuoſo, miſerrimoq. Concilio conſtitutum eſt, omni virtute remoueatur; vt omnibus integris permanentibus, ad Apoſtolicæ Sedis *, in qua primus Apoſtolorũ beatus Petrus, qui etiam claues regni cæleſtis ſuſcipiens, ſacerdotij principatum tenuit, Epiſcopatus cauſa mittatur. Debemus enim primatum in omnibus immortali conuerſationi tribuere, quæ totum mundum propriæ virtutis dominatione compleuit, & noſtro imperio orbem gubernandum ſeruandumq. commiſit.

* f. deeſt, iudicium

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ, ἀντιγραφεῖσα πρὸς Οὐαλεντινιανόν.

Δεσπότῃ ἐμῷ Οὐαλεντινιανῷ αἰωνίῳ Αὐγούστῳ Θεοδόσιος.

Καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ παραγενομένην τὴν σὴν ἡμερότητα, καὶ αἴτησιν προσενεχθεῖσαν παρὰ Λέοντος τοῦ εὐλαβεστάτου πατριάρχου, δεδήλωται παρὰ τῆς σῆς μεγαλειότητος ἐν τῷ αὐτῷ ὕφει τῶν γραμμάτων. καὶ περὶ μὲν τῆς σῆς ὑγιοῦς ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπανόδου B χάριτας ἀποδεδώκαμεν ἀξίας τῇ θείᾳ μεγαλειότητι, δέσποτα ἁγιώτατε υἱὲ, καὶ προσκυνητὲ βασιλεῦ. περὶ δὲ τούτων, ὧν ἔφη ὁ μνημονευθεὶς εὐλαβέστατος ἀνὴρ, δεδήλωται πρὸς αὐτὸν πλατύτερον, καὶ πληρέστερον, καθὼς ὑπολαμβάνομεν· ἐν μηδενὶ μέρει ἔγνω ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πατρῴας θρησκείας, καὶ τῆς τῶν προγόνων παραδόσεως ἀποπεπηδηκέναι. οὐδὲν γὰρ ἄλλο βουλόμεθα, ἢ εὐχόμεθα, ἤπερ τὰ μυστήρια τὰ πατρῷα, τὰ κατὰ διαδοχὴν ἡμῖν παραδοθέντα, ἀκίνητα φυλαχθῆναι. διὰ ταύτην τοίνυν τὴν αἰτίαν, ἐπειδή τινας ἔγνωμεν τὰς ἁγιωτάτας ἐκκλη-

EPISTOLA THEODOSII ad Valentinianum reſcripta.

Domino meo Valentiniano ſemper Auguſto, Theodoſius.

ET Romam perueniſſe tuam manſuetudinem, & petitionem oblatam à Leone reuerendiſſimo Patriarcha, in * ipſo principio litterarum à tua maieſtate ſignificatum eſt. Et de tua quidem incolumi in Romanam vrbem reuerſione gratias cõpetentes diuinæ maieſtati reddidimus, domine ſanctiſſime fili & venerabilis Imperator. De his autem quæ dixit memoratus reuerẽdiſſimus vir, indicatũ eſt ad eumdem latius, atque pleniſsime, ſicut arbitramur; & cognouit nos in nulla parte à paterna religione & maiorum traditione reſiliiſſe. Nihil enim aliud volumus, quàm ſacramenta paterna per ſucceſſionem nobis tradita, inuiolabiliter cuſtodiri. Propter hanc igitur cauſam, quoniam quoſdam cognouimus ſanctiſſimas Eccleſias XXIX.

* eodem contextu

Digitized by Google

A clesias nocibili nouitate turbare, Synodum decreuimus Epheſi fieri. In præſentia quippe reuerendiſſimorum Epiſcoporum, cum multa libertate ac integra veritate & indigni ſacerdotio remoti ſunt, & qui iudicati ſunt eſſe digni, ſuſcepti ſunt. Nihil igitur ab his contrarium regulæ Fidei aut iuſtitiæ factum eſſe cognouimus. Omnis igitur contentio ſacro iudicio examinata eſt. Flauianus autem, qui reus inuentus eſt læſibilis nouitatis, debitam pœnam recepit. Et hoc remoto, omnis pax & omnis concordia regnat in Eccleſijs, & nihil aliud, quàm veritas viget.

σίας ἐπιβλαβεῖ καινισμῷ θορυβεῖν, σύνοδον ὡρίσαμεν ἐν Ἐφέσῳ γενέσθαι. δηλαδὴ παρουσίᾳ τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων μετὰ πολλῆς ἐλευθερίας, καὶ ὁλοκλήρου ἀληθείας, καὶ οἱ ἀνάξιοι τῆς ἱερωσύνης ἀπεκινήθησαν, καὶ οἱ κριθέντες ἄξιοι προσεδέχθησαν. οὐδὲν τοίνυν ὑπεναντίον παρὰ τούτων τοῦ κανόνος τῆς πίστεως, ἢ τοῦ δικαίου, ἔγνωμεν γεγενῆσθαι. πᾶσα τοιγαροῦν ἀμφιβολία τῷ θείῳ δικαστηρίῳ ἐξήτασται. Φλαυιανὸς δὲ ὁ φωραθεὶς αἴτιος τοῦ βλαβεροῦ καινισμοῦ, τὴν ὀφειλομένην ἑαυτῷ τιμὴν ἀπηνέγκατο· καὶ τούτου ἀποκινηθέντος, πᾶσα εἰρήνη, καὶ πᾶσα συμ- B φωνία ἐν ταῖς ἐκκλησίαις βασιλεύει, καὶ οὐδὲν ἕτερον κρατεῖ, εἰ μὴ καθαρὰ ἡ ἀλήθεια.

EPISTOLA EIVSDEM AD Gallam Placidiam Auguſtam.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ, ἀντιγραφεῖσα πρὸς Γάλλαν Πλακιδίαν.

Dominæ meæ Placidiæ venerabili Auguſtæ, Theodoſius.

Δεσποίνῃ τῇ ἐμῇ Πλακιδίᾳ, προσκυνητῇ Αὐγούστᾳ, Θεοδόσιος.

XXX. EX litteris tuæ manſuetudinis noſtra cognouit ſerenitas, quid reuerendiſſimus Patriar- C cha Leo à tua ſerenitate popoſcerit. His itaque litteris indicamus, quoniã de his quę dicta ſunt à reuerẽdiſſimo Epiſcopo, plenius atque apertius ſæpe ſcriptum eſt: ex quibus ſine dubitatione manifeſtum eſt, nihil nos præter paternam Fidẽ, aut dogmata diuina, vel definitiones reuerẽdiſſimorum Epiſcoporum, qui tam ſub diuæ memoriæ Conſtantino in Nicæa ciuitate, quàm dudum noſtro præcepto in Epheſo congregati ſunt, definiſſe, aut decreuiſſe, aut intellexiſſe: ſed hoc ſolum in Epheſo conſtitui iuſſimus, vt omnes qui nocibili læſione Eccleſias ſanctas turbauerunt, digne remouerentur. Hæc ſunt, quæ non ad refragatio- D nem, ſed ad concordiam & purum vinculum adorandæ religionis à reuerendiſſimis *presbyteris ſunt decreta. Flauianus autem, qui dicitur princeps contentionis huius, ſacra ſententia ab Eccleſiaſticis rebus expulſus eſt. Hæc igitur ſciens tua manſuetudo, domina ſacratiſſima mater, & venerabilis Auguſta, nihil nos aliquando contrarium à tradita Fide ſentire, ſicut à quibuſdam dicitur, ſuſpicetur, aut cogitet.

*Patribus

ΕΚ τῶν γραμμάτων τῆς σῆς ἡμερότητος ἡ ἡμετέρα ἔγνω αἰωνιότης, ὅ,τι ὁ εὐλαβέστατος πατριάρχης Λέων παρὰ τῆς σῆς ᾔτησεν αἰωνιότητος. τούτοις τοιγαροῦν δηλοῦμεν τοῖς γράμμασιν, ὅτι περὶ τούτων τῶν εἰρημένων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, ἐντελέστερον, καὶ σαφέστερον πολλάκις ἐγράφη. ἐξ ὧν ἀναμφιβόλως πεφανέρωται, μηδὲν ἡμᾶς παρὰ τὴν πατρῴαν πίστιν, ἢ τὰ θεῖα δόγματα, ἢ τοὺς ὅρους τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, οἵτινες τότε μὲν ὑπὸ τοῦ τῆς θείας μνήμης Κωνσταντίνου ἐν τῇ Νικαέων πόλει, ἔτι δὲ *πάλαι ἡμετέρῳ προστάγματι ἐν Ἐφέσῳ συνεληλύθασιν, ὡρικέναι, ἢ ἐψηφίσθαι, ἢ νενοηκέναι· ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐν Ἐφέσῳ τετυπῶσθαι, ἵνα πάντες, οἵτινες τῷ βλαβερῷ καινισμῷ τὰς ἁγιωτάτας ἐθορύβησαν ἐκκλησίας, ἀξίως ἀποκινηθῶσι, προσετάξαμεν. ταῦτά εἰσιν, ἅτινα οὐκ εἰς ἀνατροπὴν, ἀλλ' εἰς συμφωνίαν, καὶ καθαρὸν σύνδεσμον τῆς προσκυνητῆς θρησκείας, παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων τετύπωται πατέρων. ὁ δὲ λεγόμενος Φλαυιανὸς ἔξαρχος τῆς τοιαύτης φιλονεικίας, θείᾳ ψήφῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκβέβληται πραγμάτων. ταῦτα τοιγαροῦν εἰδυῖα ἡ σὴ ἡμερότης, δέσποινα ἁγιωτάτη, μήτηρ, καὶ προσκυνητὴ Αὐγοῦστα, μηδὲν ἡμᾶς ποτὲ ὑπε- E ναντίον τῆς παραδοθείσης πίστεως διανενοῆσθαι, καθὼς παρά τινων εἴρηται, ὑπολάβῃ, ἢ λογίσηται.

*ἴσ. πάλιν

EPISTOLA EIVSDEM AD Liciniam Eudoxiam reſcripta.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ, ἀντιγραφεῖσα πρὸς *Λικιννίαν Εὐδοξίαν.

*Λικινίαν

Dominæ meæ Eudoxiæ venerabili Auguſtæ, Theodoſius.

Δεσποίνῃ τῇ ἐμῇ Εὐδοξίᾳ, τῇ προσκυνητῇ βασιλίδι, Θεοδόσιος.

XXXI. SEmper equidẽ *tui deſiderij litteris delectamur, ac tota animæ ſuauitate complectimur, & om-

*tuæ amabilitatis

*ΑΕὶ μὲν οὖν τὰ τῆς ποθεινότητος τοῖς γράμμασι τερπόμεθα, καὶ ταῦτα ὅλῃ ψυχῇ ἡδέως περιπτυσ-

*Εἰ

A ἐπλυνάμεθα, καὶ πάσαις ταῖς σαῖς αἰτήσεσι μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς εἰώθαμεν ἐπινεύειν, δέσποινα ἁγιωτάτη θυγάτηρ, προσκυνητὴ βασιλίς. ἀλλὰ περὶ τοῦ ἐνεστῶτος πράγματος τουτέστι, περὶ Φλαυιανοῦ, τοῦ ποτὲ ἐπισκόπου, τὰ τῇ αἰτίᾳ παρακολουθήσαντα τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Λέοντι πλείως ἡ ἡμετέρα κατεσήμανεν ἡμερότης. τῇ δὲ σῇ γλυκύτητι τοῦτο μόνον ἐδοκιμάσαμεν γνωρίσαι, ὅτι ὁ μνημονευθεὶς Φλαυιανὸς θείᾳ κρίσει τῶν ἀνθρωπίνων* πραγμάτων ἀφῃρέθη· ὅπως πᾶσα ἀμφιβολίας φιλονεικία ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν ἀποκινηθῇ· καὶ οὐδὲν ἕτερον τοῦ λοιποῦ μετὰ ταῦτα δυνατὸν ὁρίσαι περὶ τῶν ἅπαξ ἤδη τετυπωμένων. B

*ἐκκλησιαστικῶν l.

A & omnibus tuis petitionibus conſueuimus gratanter annuere, domina ſanctiſſima filia, venerabilis Auguſta: ſed de præſenti cauſa, hoc eſt de Flauiano, qui fuit Epiſcopus, quæ in hac cauſa ſubſecuta ſint, reuerẽdiſſimo Archiepiſcopo Leoni perfecte noſtra manſuetudo ſignificauit. Tuæ vero dulcedini hoc ſolum approbauimus intimandum, quia memoratus Flauianus ſacro iudicio ab Eccleſiaſticis rebus ablatus eſt, quatenus totius dubietatis contentio à ſacris remoueretur Eccleſijs: & nihil vlterius poſt hæc definire poſſibile eſt, cum iam iſta ſemel deciſa ſint. B

EPISTOLA LEONIS PAPAE ad Theodoſium Aug. de Anatolio Conſtantinopolitano Epiſcopo.

Leo Epiſcopus Theodoſio ſemper Auguſto.

XXXII. OMnibus quidem veſtræ pietatis epiſtolis, inter eas ſollicitudines quas pro Fide patimur, ſpem nobis ſecuritatis maximam præſtitiſtis, Nicænum commendando Concilium, adeo vt ab illo, ſicut ſæpe iam ſcribitis, non patiamini ſacerdotes Domini deuiare. Sed ne aliquid in C præiudicium catholicæ defenſionis viderer egiſſe, de ordinatione eius, qui Conſtantinopolitanæ cœpit eccleſiæ præſidere, nihil interim in alterutram parteoı temere reſcribendum putaui, non dilectionem negans, ſed manifeſtationem catholicæ veritatis expectans. Quod æquanimiter ferat, obſecro, veſtra clementia: vt quum talem ſe erga Fidem catholicam, qualem cupimus, approbarit, de ſinceritate ipſius copioſius & ſecurius gaudeamus. Ne vero aliqua illum de noſtro animo mordeat ſiniſtra ſuſpicio, occaſionem totius difficultatis amoueo: nec aliquid exigo, quod aut arduum videatur, aut dubium; ſed ad D id, quod nullus catholicorum refutet, inuito. Noti enim ſunt per vniuerſum mundum atque manifeſti, qui ante nos ſiue Græca, ſiue Latina lingua in catholicæ veritatis prædicatione fulſerunt: ad quorum ſcientiam atque doctrinam quidam etiã noſtræ ætatis accedunt, de quorum ſcriptis par & multiplex profertur inſtructio. Quæ ſicut Neſtorianam hæreſim deſtruxit, ita etiã hunc, qui nunc male repullulat, abſcidit errorem. Relegat itaque ſollicite, quæ à ſanctis Patribus incarnationis Dominicæ fides fuerit cuſtodita, ſemperq. ſimiliter prædicata: & cum ſanctæ memoriæ Cyrilli Alexandrini Epiſcopi epiſtolam (qua Neſtorium E corrigere & ſanare voluit, prauas prædicationes ipſius arguens, & euidentius fidem Nicænæ definitionis exponens, quamq. ab eo miſſam Apoſtolicæ Sedis ſcrinia ſuſceperunt) præcedentium ſenſui perſpexerit conſonantem, Epheſinæ etiam Synodi geſta recenſeat, quibus contra Neſtorij impietatem à ſanctæ memoriæ Cyrillo inſerta & allegata ſunt de incarnatione Domini catholicorum teſtimonia ſacerdotum. Non aſpernetur etiam meam epiſtolam recenſere, quam pietati Patrum per omnia concordare reperiet. Cumq. à ſe hoc, quod eidem profuturum ſit, expeti deſiderariq. cognouerit, catholicorum ſententijs toto corde cooſentiat, ita vt ſinceram communionis Fidei profeſſionẽ, abſolutiſſima ſubſcriptione coram omni clero & vniuerſa plebe declaret, Apoſtolicæ Sedi & vniuerſis Domini ſacerdotibus atque Eccleſijs publicandam: vt pacificato per vnam Fidem mundo, poſſimus omnes dicere, quod Angeli nato de Maria virgine Saluatore cecinerunt: Gloria io excelſis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis. *Luc.2.b.14* Quia vero & nos, & beati Patres noſtri, quorum doctrinam & C veneramur & ſequimur, in vnius Fidei concordia ſumus, ſicut prouinciarum omnium proteſtantur Antiſtites; agat clementiæ veſtræ deuotiſſima fides, vt quamprimum ad nos Conſtantinopolitani Epiſcopi, qualia debent probati & catholici ſacerdotis, ſcripta perueniant, aperte ſcilicet atque dilucide proteſtantia, quòd ſi quis de incarnatione Verbi Dei aliud aliquid credat aut aſſerat, quàm catholicorum omnium & mea profeſſio proteſtatur, hunc à ſua communione ſecernat: vt ei fraternam in Chriſto charitatem merito poſſimus impendere. Vt autem ſalubribus curis velocior pleniorque, auxiliante Domino, per D veſtræ clementiæ fidem præſtetur effectus, ad pietatem veſtrã fratres & coëpiſcopos meos Abundium & Aſterium, ſed & Baſilium & Senatorem presbyteros, quorum mihi deuotio eſt probata, direxi: per quos, quæ noſtræ forma ſit Fidei, manifeſtatis inſtructionibus quas miſimus, poſſitis dignanter agnoſcere: vt ſi Conſtantinopolitanus Antiſtes in eamdem confeſſionem toto corde conſentit, ſecuri, vt dignum eſt, de Eccleſiaſtica pace lætemur; neque aliquid reſidere videatur ambiguũ, vt de ſuperfluis forſitan ſuſpicionibus laboremus. Sin vero aliqui à puritate noſtræ Fidei, atque Patrum auctoritate diſſentiunt, E Conciliũ vniuerſale intra Italiam, ſicut Synodus quæ ob hanc cauſam Romæ conuenerat, mecum petit, clementia veſtra concedat: vt in vnũ conuenientibus omnibus, his qui aut ignorãtia, aut timore prolapſi ſunt, correctionis remedijs conſulatur: nec cuiquam vltra ſit liberum ita Nicænæ Synodi facere mentionẽ, vt eius fidei inueniatur eſſe contrarius: quoniã & vniuerſæ Eccleſiæ, & veſtro hoc Imperio profuturum eſt, ſi vnus Deus, vna Fides, & vnum ſacramentum ſalutis humanæ, vna totius mundi confeſſione teneatur. Data xvij. kal. Auguſti, Valentiniano vij. & Auieno viris clariſſ. Coſs.

EPISTOLA VALENTINIANI & Marciani ad Archiepiſcopum Romæ Leonem, ſ de Chalcedonenſis Concilij celebratione.

Victores Valentinianus & Marcianus, glorioſi, triumphatores, ſemper Auguſti, Leoni reuerendiſsimo Archiepiſcopo glorioſæ ciuitatis Romæ.

XXXIII AD hoc maximum Imperium venimus Dei prouidentia, & electione Senatus excellentiſſimi, cunctæq. militiæ. Vnde pro reuerenda & catholica religione Fidei Chriſtianorũ, cuius auxilijs virtutem noſtræ potentiæ confidimus gubernari, tuam ſanctitatem principatum in Epiſcopatu diuinæ Fidei poſſidentem, ſacris litteris in principio iuſtum credimus alloquendam, inuitantes atque rogantes, vt pro firmitate & ſtatu noſtri Imperij, ęternam diuinitatem tua ſanctitas deprecetur, vt & tale propoſitum atque deſiderium habeamus, quatenus omni impio errore ſublato per celebrandam Synodum, te auctore, maxima pax circa omnes Epiſcopos Fidei catholicæ fiat, ab omni ſcelere pura & intemerata conſiſtens. Actum Conſtantinopoli, Conſulatu Domini Valẽtiniani perpetui Auguſti vij. & Auieni.

Decimo kalendas Septembris Conſtantinopoli, domino noſtro Valentiniano Imperatore noſtro piiſſimo octauum, & Auieno clariſſimis Conſulibus, ſacræ litteræ miſſæ ſunt à domino noſtro Marciano perpetuo Imperatore ad ſanctiſſimum Epiſcopum Leonem, quibus ſignificabat, eos qui ab eodem viro reuerendiſſimo miſſi fuerant, hilariter fuiſſe ſuſceptos: quare cum omni alacritate eo ſe conferre dignetur, & Synodum celebrare; vel, ſi hoc ei graue videbitur, ſuis litteris ſignificet; vt ſacris litteris Epiſcopis vocatis, in qua placuerit ciuitate, Fidei conuenientia decernantur.

MARCIANI IMPERATORIS epiſtola ad Archiepiſcopum Romæ Leonem.

Leoni reuerendiſsimo Epiſcopo Eccleſiæ glorioſæ ciuitatis Romæ, Marcianus.

XXXIV DE ſtudio & * oratione noſtra ſanctitas tua non dubitat: quoniam veram Chriſtianorum religionem & Apoſtolicam fidem firmam volumus permanere, & ab omni populo pia mente ſeruari. * Denique ſecuritatem noſtræ potentiæ ex recta religione & propitiatione Saluatoris noſtri conſiſtere non ambigimus. Quapropter reuerẽdiſſimos viros, quos ad noſtram pietatem

* voto noſtro

* Etenim

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ, καὶ Μαρκιανοῦ πρὸς Λέοντα Ῥώμης ἀρχιεπίσκοπον.

Νικηταὶ, Οὐαλεντινιανὸς, καὶ Μαρκιανὸς, ἔνδοξοι, τροπαιοῦχοι, ἀεὶ βασιλεῖς, Λέοντι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης.

Εἰς τοῦτο τὸ μέγιστον βασίλειον ἤλθομεν θεοῦ προνοίᾳ, καὶ ἐπιλογῇ τῆς ὑπερφυοῦς συγκλήτου, καὶ παντὸς τοῦ στρατοῦ. ὅθεν ὑπὲρ τῆς εὐλαβοῦς, καὶ καθολικῆς θρησκείας τῆς πίστεως τῶν χριστιανῶν, οὗ τινος τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἡμετέρου κράτους πεποίθαμεν ἰθύνεσθαι τὴν δύναμιν, τήν τε σὴν ἁγιωσύνην ἐπισκοπεύουσαν, καὶ ἄρχουσαν τῆς θείας πίστεως, ἱεροῖς γράμμασιν ἐν πρώτοις δίκαιον ἡγησάμεθα προσειπεῖν, προτρεπόμενοι, καὶ παρακαλοῦντες, ἵνα ὑπὲρ ἑδραιότητος, καὶ στάσεως τῆς ἡμετέρας βασιλείας, τὴν αἰώνιον θεότητα ἡ σὴ ἱκετεύσῃ ὁσιότης· διὰ τὸ καὶ τὴν ἡμετέραν πρόθεσιν, καὶ τὸν πόθον τοιοῦτον ὑπάρχειν· ὥστε πάσης ἀσεβοῦς πλάνης ἀποκινηθείσης, διὰ τῆς συγκροτηθείσης ταύτης συνόδου, σοῦ αὐθεντοῦντος, μεγίστη εἰρήνη περὶ πάντας τοὺς ἐπισκόπους τῆς καθολικῆς πίστεως ὑπαρχθείη, παντὸς μύσους καθαρὰ, καὶ ἄσπιλος γινομένη. Ἐπράχθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ὑπατείᾳ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου τὸ ἕβδομον, καὶ Ἀβιηνοῦ τῶν ὑπάτων.

Τῇ πρὸ δέκα καλανδῶν Δεκεμβρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῷ δεσπότου ἡμῶν Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως τὸ ὄγδοον, καὶ Ἀβιήνου, τῶν λαμπροτάτων ὑπάτων, θεῖα γράμματα κατεπέμφθη παρὰ τοῦ δεσπότου ἡμῶν τοῦ αἰωνίου βασιλέως Μαρκιανοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον Λέοντα, σημαίνοντα, ὅτι καὶ οἱ ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου ἀνδρὸς ἡδέως ἐδέχθησαν· ὥστε μετὰ πάσης προθυμίας ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις παραγενέσθαι καταξιώσῃ, καὶ τὴν σύνοδον ἐπιτελέσαι· ἢ, εἰ τοῦτο ἐπαχθὲς αὐτῷ ὀφθείη, διὰ ἰδίων γραμμάτων δηλώσῃ· ὥστε θείοις γράμμασι κληθέντας τοὺς ἐπισκόπους, ἐν ᾗ ἂν ἀρέσῃ πόλει τὰ ἁρμόζοντα τῇ πίστει θεσπίσωσιν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ βασιλέως πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ῥώμης Λέοντα.

Λέοντι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἐκκλησίας τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης, Μαρκιανός.

Περὶ τῆς σπουδῆς, καὶ τῆς εὐχῆς τῆς ἡμετέρας, οὐκ ἀμφιβάλλει ἡ σὴ ἁγιότης· ὅτι τὴν ἀληθῆ τὴν τῶν χριστιανῶν θρησκείαν, καὶ τὴν ἀποστολικὴν πίστιν βεβαίαν, διαμένειν βουλόμεθα. καὶ παρὰ πάντων τῶν δήμων εὐσεβεῖ διανοίᾳ φυλάττεσθαι. καὶ γὰρ τὴν ἀμεριμνίαν, καὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἡμετέρου κράτους, ἐκ τῆς ὀρθῆς θρησκείας, καὶ εὐμενείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν συνεστάναι, οὐκ ἔστιν ἀμφίβολον. διὸ τοὺς εὐλαβεστάτους ἄνδρας, οὓς πρὸς τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν

θείαις πέπομφεν ἡ σὴ ἁγιότης, ἡδέως, καὶ ὡς ἐχρῆν, λογισμῷ ἡδεῖ ὑπεδεξάμεθα. λοιπόν ἐστιν, ἵνα εἰ ἀρέσκῃ τῇ σῇ ὁσιότητι, ἐπὶ ταῦτα τὰ μέρη παραγενέσθαι, καὶ τὴν σύνοδον ἐπιτελέσαι, τοῦτο ποιεῖν τῷ περὶ τὴν θρησκείαν ἔρωτι καταξιώσῃ. καὶ γὰρ ταῖς ἡμετέραις ἐπιθυμίαις ποιήσει τὸ ἱκανὸν ἡ σὴ ὁσιότης, καὶ τῇ ἱερᾷ θρησκείᾳ τὰ χρήσιμα διατυπώσει. εἰ δὲ ἐπαχθὲς τοῦτό ἐστι, τὸ σὲ πρὸς ταῦτα παραγενέσθαι τὰ μέρη, τοῦτο αὐτὸ ἡμῖν ἰδίοις καταμηνύσῃ γράμμασιν ἡ σὴ ἁγιωσύνη· ὥστε πρὸς ἅπασαν τὴν ἀνατολὴν, καὶ τὴν Θρᾴκην, καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν, θείας ἡμετέρας *ἀποστελήσονται προσφωνήσεις· ὅπως πρός τινα ὡρισμένον τόπον, ἔνθα ἂν ἡμῖν δόξῃ, πάντες οἱ ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι παραγένωνται· καὶ ἅπερ τῇ τῆς τῶν χριστιανῶν θρησκείας ἀρέσει, καὶ τῇ καθολικῇ πίστει συμφέρουσι, καθὼς ἡ σὴ ἁγιωσύνη κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας διετύπωσε, καταστήσονται.

* ἀποσταλήσονται

* ἀπεστάλησαν παρά
* ἴσως, ὑπογεγραφηκέναι
* ἴσ. ὅτι τὸ

Θεῖαι συλλαβαὶ *ἀπεστάλησαν γὰρ παρὰ τῆς θείας μνήμης Πουλχερίας πρὸς τὸν αὐτὸν ἁγιώτατον ἄνδρα, μηνύουσαι τὸν θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιον, χωρισθείσης πλάνης, ἐναγχὲς τῇ πεμφθείσῃ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν τῆς ἁγίας μνήμης Φλαβιανὸν, ἄνευ τινὸς μελλησμοῦ *ὑπογεγραφηκέναι· καὶ ἵνα ἤδη ἐν τοῖς τῆς ἀνατολῆς μέρεσι σύνοδος ἐπιτελεσθῇ· καὶ *τὸ λείψανον δὲ τὸ αὐτοῦ τῆς ἁγίας μνήμης Φλαβιανοῦ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει μετενεχθὲν, ἐν τῇ τῶν ἀποστόλων βασιλικῇ κατατεθειμένον· καὶ οἱ ἐπίσκοποι δὲ οἱ ὁμονοοῦντες τῷ τῆς θείας μνήμης Φλαβιανῷ εἰς ἐξορίαν ἤδη ἀποσταλέντες, τούτους ἀνακλητέους πρὸς ἀπολήψεις τῶν ἰδίων ἐκκλησιῶν, συνόδου ἀναμενοῦντας τὴν ἀπόφασιν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΥΛΧΕΡΙΑΣ

Αὐγούστης πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον Ῥώμης Λέοντα.

Λέοντι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης παρὰ τῆς δεσποίνης ἡμῶν Πουλχερίας, καὶ σεβασμιωτάτης βασιλίδος.

Τὰ γράμματα τῆς σῆς μακαριότητος μετὰ τῆς πρεπούσης παντὶ ἐπισκόπῳ σεβασμιότητος ὑπεδεξάμεθα· δι' ὧν τὴν σὴν πίστιν καθαρῶς, καὶ τοιαύτην ἐπέγνωμεν, ὁποίαν ὀφείλει μετὰ ἁγιότητος τῷ θείῳ παρέχεσθαι ναῷ. ἐγὼ δὲ ὁμοίως, καὶ ὁ δεσπότης ὁ γαληνότατος βασιλεὺς, ὁ ἐμὸς σύζυγος, ἐν τῇ αὐτῇ διὰ παντὸς καὶ διεμείναμεν, καὶ διαμένομεν, πᾶσαν σκαιότητα, καὶ μιασμὸν, καὶ φαρμακείαν ἐκκλίνοντες. ὁ ἁγιώτατος τοίνυν τῆς ἐνδόξου Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος Ἀνατόλιος ἐν τῇ αὐτῇ διέμεινε πίστει, καὶ θρησκείᾳ, καὶ τῶν σῶν γραμμάτων τὴν ἀποστολικὴν ὁμολογίαν περιπτύσσεται, τῆς πλάνης ἀποβληθείσης ἐκείνης, ἥ τις παρά τινων νῦν ἀνέκυψε· καθὼς καὶ ἐκ τῶν αὐτοῦ γραμμάτων ἔτι σαφέστερον ἐπιγνῶναι ἡ σὴ δυνατὴ ἁγιότης· τῇ τε γὰρ ἐπιστολῇ ὁμοίως τῆς καθολικῆς πίστεως, ἥν τινα πρὸς τὸν τῆς ἁγίας μνήμης Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἡ σὴ μακαριότης ἀπέστειλε, δίχα τινὸς ὑπερθέσεως ὑπέγραψε· καὶ διὰ τοῦτο ἡ σὴ εὐλάβεια, καθ' ὃν ἂν φανείη τρόπον, σημᾶναι καταξιώσῃ· ἵνα πάντες, καὶ πάσης τῆς ἀνατο-

tatem ſanctitas tua direxit, libenter & ſicut decebat, animo grato ſuſcepimus. Supereſt, vt ſi placuerit tuę beatitudini in has partes aduenire, & Synodum celebrare, hoc facere religionis affectu dignetur: noſtris vtique deſiderijs veſtra ſanctitas ſatisfaciet, & ſacræ religioni quæ vtilia ſunt, decernet. Si vero hoc oneroſum eſt, vt tu ad has partes aduenias; hoc ipſum nobis proprijs litteris tua ſanctitas manifeſtet, quatenus in omnem Orientem, & in ipſam Thraciam & Illyricū ſacræ noſtræ litteræ dirigantur, vt ad quemdam definitum locum, vbi nobis placuerit, omnes ſanctiſſimi Epiſcopi debeant conuenire, & quę Chriſtianorum religioni atque catholicæ Fidei proſint, ſicut ſanctitas tua ſecundum Eccleſiaſticas regulas definiuerit, ſua diſpoſitione declarent.

Miſſæ ſunt etiam ſacræ litteræ à diuæ memoriæ Pulcheria ad eumdem virum ſanctiſſimum, nuntiantes Deo amiciſſimum Archiepiſcopum Conſtantinopolitanum Anatolium, omni errore ſepoſito, epiſtolæ nuper miſſæ ad ſanctæ memoriæ Flauianum, abſque vlla mora ſubſcripſiſſe, & ſuſtinere iam, vt quædam Synodus fieret in partibus Orientis: corpus vero eiuſdem ſanctæ memoriæ Flauiani Conſtantinopolim fuiſſe perductum, vt in baſilica Apoſtolorum ſepeliretur. Epiſcopi etiam, qui vnanimes erant ſanctæ memoriæ Flauiano, & ad exilium fuerant deſtinati, & hos reuocandos fore, vt ad recipiendas Eccleſias ſuas Synodi ſententiam ſuſtinerent.

EPISTOLA PVLCHERIAE

Auguſtæ ad ſanctiſſimum Epiſcopum Romæ Leonem.

Leoni reuerendiſſimo Epiſcopo Eccleſiæ glorioſæ ciuitatis Romæ, Pulcheria venerabiliſſima Auguſta.

Litteras tuæ beatitudinis cum omni decenti XXXV.
omnem Epiſcopū veneratione ſuſcepimus, per quas tuam fidem puram & talem cognouimus, qualis debet cum ſanctitate ſacro præberi templo. Ego vero ſimiliter ac meus dominus tranquilliſſimus Imperator, meus coniunx, in eadem ſemper & manſimus & manemus, omnem prauitatem atque pollutionē & maleficium declinantes. Sanctiſſimus igitur glorioſæ Conſtantinopolis Epiſcopus Anatolius in eadem Fide permanſit atque religione, & tuarum litterarum Apoſtolicam confeſſionem complectitur, illo errore ſublato, qui ab aliquibus nunc ortus eſt, ſicut ex eius quoque litteris clarius tua ſanctitas agnoſcere poterit: & epiſtolæ ſimiliter catholicæ Fidei, quam ad ſanctæ memoriæ Flauianum Epiſcopum tua beatitudo direxit, ſine aliqua dilatione ſubſcripſit. Et propterea tua reuerentia quocumque modo proſpexerit, ſignificare dignetur; vt omnes etiam totius Orientis Epiſcopi, Thra-

Thraciæ atque Illyrici, ſicut etiam noſtro domino piiſſimo Imperatori meo coniugi placuit, in vnam ciuitatem velociter ab Orientalibus partibus valeant conuenire: & illic facto Concilio, & de catholica cõfeſſione, & de his Epiſcopis qui ante hoc ſegregati ſunt, ſicut Fides & Chriſtiana pietas exigit, te auctore decernant. Super hæc autem ſciat tua ſanctitas, quoniam præcepto noſtri domini & trãquilliſſimi Principis mei coniugis, in glorioſam ciuitatẽ Cõſtantinopolim ſanctæ memoriæ Epiſcopi Flauiani corpus allatum eſt, & in baſilica Apoſtolorum, in qua conſueuerunt præceſſores Epiſcopi ſepeliri, competenter eſt poſitum. Et hos ſimiliter Epiſcopos, qui propter eamdem cauſam, quoniam cum ſanctiſſimo Flauiano ad concordiam Fidei catholicæ concurrerant, exilio deportati ſunt, reuerti debere, robore pragmatici ſui præcepit; quatenus per approbationem Synodi, atque ſententiam omnium Epiſcoporum conuenientium, Epiſcopatum & Eccleſias proprias recipere decernantur.

A ἀνατολῆς οἱ ἐπίσκοποι, Θρᾴκης τε, καὶ Ἰλλυρικοῦ, καθὼς καὶ τῷ ἡμετέρῳ δεσπότῃ τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ τῷ ἐμῷ συζύγῳ ἀρέσκει, εἰς μίαν πόλιν τὴν ταχέων ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν συνδράμωσι· κἀκεῖσε γινομένης συνόδου περί τε τῆς καθολικῆς ὁμολογίας, καὶ περὶ τούτων τῶν ἐπισκόπων, οἵτινες πρὸ τούτου ἐχωρίσθησαν, καθὼς ἡ πίστις, καὶ ἡ χριστιανικὴ εὐσέβεια ἀπαιτεῖ, σοῦ αὐθεντοῦντος ὁρίσωσιν. ἔτι δὲ γνώτω ἡ σὴ ἁγιότης, ὡς προστάγματι τοῦ ἡμετέρου δεσπότου, καὶ γαληνοτάτου βασιλέως τοῦ ἡμετέρου συζύγου ἐν τῇ ἐνδόξῳ πόλει τῆς Κωνσταντινουπόλεως B τοῦ τῆς ἁγίας μνήμης ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ τὸ σῶμα διακεκόμισται, καὶ ἐν τῇ βασιλικῇ τῶν ἀποστόλων, ἐν ᾗ εἰώθασιν οἱ προλειτουργήσαντες ἐπίσκοποι θάπτεσθαι, τῇ πρεπούσῃ τιμῇ *ἀποτέθειται· καὶ τούτους ὁμοίως τοὺς ἐπισκόπους, οἵτινες διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἐπειδὴ μετὰ τοῦ ἁγιωτάτου Φλαβιανοῦ τῇ συμφωνίᾳ τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς συνέτρεχον, ἐξορίᾳ ὑπεβλήθησαν, ἐπανελθεῖν διὰ κυρώσεως ἰδίου πραγματικοῦ προσέταξεν· ὥστε διὰ τῆς δοκιμασίας τῆς συνόδου, καὶ πάντων τῶν ἐπισκόπων τῶν συνελθόντων, καὶ τῆς ἀποφάσεως, τὴν ἐπισκοπὴν, καὶ τὰς ἰδίας ἐκ- C κλησίας κελευσθῶσιν ἀπολαβεῖν.

* ἐπιτέθειται

EXEMPLVM SACRAE MISSAE à piiſſimo & Chriſtianiſſimo Imperatore Marciano ad religioſiſſimos Epiſcopos vbique exiſtentes, vt omnes Nicæam conueniant.

ἼΣΟΝ ΣΑΚΡΑΣ ἈΠΟΣΤΑΛΕΙΣΗΣ παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου βασιλέως Μαρκιανοῦ πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, περὶ τοῦ συνελθεῖν πάντας εἰς τὴν Νικαέων.

Victores Valentinianus & Marcianus, inclyti, triumphatores, ſemper Auguſti, ad omnes vbique reuerendiſſimos Epiſcopos.

Νικηταὶ, Οὐαλεντινιανὸς, καὶ Μαρκιανὸς, ἔνδοξοι, τροπαιοῦχοι, ἀεισέβαστοι, τοῖς ἁπανταχοῦ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις.

D

XXXVI OMnia ad veram Fidem, & Chriſtianam orthodoxam religionem tendentia, præponenda alijs rebus exiſtimamus. Deo enim propitio exiſtente, & noſtrum Imperium & communes cauſas meliores fore confidimus. Quia igitur dubitationes quædam circa orthodoxam Fidem motæ ſunt, ſicut indicant & litteræ ſanctiſſimi Archiepiſcopi feliciſſimæ Romæ Leonis, placuit nobis proprie ſanctum Concilium fieri in Nicæa Bithyniæ ciuitate: quatenus cunctis concordantibus, veritate examinata, & vacante omnium ſtudio, quo quidam iam abuſi, religionem turbauerunt orthodoxam, vera ac ſaluberrima Fides ſic * omni mundo manifeſtetur, vt de cetero omnis quæſtio & dubitatio auferatur. Vnde tua ſanctitas, cum quantis approbauerit reuerendiſſimis Epiſcopis ſub ſuo ſacerdotio cõſtitutis ſanctarum Eccleſiarum, expertas habentibus diuinas ſcripturas, & in ſcientia & doctrina orthodoxæ & veræ Fidei præ cunctis eminentibus, ad memoratam Nicænam ciuitatem proximis kalendis

*clarius

Τῶν πραγμάτων ἁπάντων δεῖ προτιμᾶσθαι τὰ θεῖα· τοῦ θεοῦ γὰρ τοῦ παντοκράτορος εὐμενοῦς καθεστῶτος, τὰ τῆς κοινῆς πολιτείας καὶ φυλάττεσθαι, καὶ βελτιοῦσθαι θαρροῦμεν. ἐπειδὴ τοίνυν ἀμφιβολίαι τινὲς περὶ τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν ἡμῶν γεγενῆσθαι δοκοῦσι, καθάπερ καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης Λέοντος δηλοῖ, ἔτι ἰδικῶς τῇ ἡμετέρᾳ ἤρεσεν ἡμερότητι· ἵνα ἁγία σύνοδος ἐν τῇ Νικαέων πόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρ- E χίας συγκροτηθῇ· ἐφ' ᾧ τε συμβαινόντων τῶν λογισμῶν, καὶ πάσης τῆς ἀληθείας ἐρευνηθείσης, ἐκποδὼν γινομένων τῶν σπουδῶν, αἷς πρώην τινὲς χρησάμενοι, τὴν ἁγίαν, καὶ ὀρθόδοξον θρησκείαν διετάραξαν, τὴν ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν σαφέστερον ἐπιγνωσθῆναι· ὥστε τοῦ λοιποῦ μηδεμίαν δύνασθαι εἶναι ἀμφιβολίαν, ἤτοι διχόνοιαν. ὅθεν ἡ ἁγιότης ὑμῶν μεθ' ὧν ἂν δέξηται θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, καὶ οὓς ἂν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑπὸ τὴν φροντίδα πλειστῶν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης ἀξιοπίστους, καὶ ὡς πρὸς τὴν τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας διδασκαλίαν ἐμπειροτάτους ὑπάρχειν δοκιμάσῃ, ἐπὶ τὴν προειρημένην Νικαέων πόλιν ἐντὸς καλαν-

καλανδῶν σεπτεμβρίων σπουδασάτω. ἴσω δὲ ἡ ὑμετέρα θεοφίλεια, καὶ τὴν ἡμετέραν ἡμερότητα τῇ σεβασμίᾳ παρεσομένην συνόδῳ, εἰ μὴ τυχὸν δημόσιαί τινες χρεῖαι εἰς ἐκστρατείας ἀπασχολήσωσιν.

dis Septembribus aduenire feſtinet. [Quiſquis enim generalem & omni mundo vtilem futuram Synodum refutauerit, peccet equidem & circa diuinitatem ipſam, & pietatem noſtram offendat.] Agnoſcat antem & tua ſanctitas, qnia noſtra pietas aderit in ipſo Concilio, niſi quædam publicæ & ineuitabiles curæ nos in expeditione fecerint occupari.

ΝΙΚΗΤΑΙ, ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΣ, καὶ Μαρκιανὸς, ἔνδοξοι, τροπαιοῦχοι, ἀεισέβαστοι Ἀνατολίῳ.

ΤΩν πραγμάτων ἁπάντων δεῖ προτιμᾶσθαι τὰ θεῖα. τοῦ θεοῦ γὰρ τοῦ παντοκράτορος εὐμενοῦς καθεστῶτος, τὰ τῆς κοινῆς πολιτείας καὶ φυλάττεσθαι, καὶ βελτιοῦσθαι θαρροῦμεν. ἐπειδὴ τοίνυν ἀμφιβολίαι τινὲς περὶ τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν ἡμῶν γεγενῆσθαι δοκοῦσι, καθάπερ καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης Λέοντος δηλοῖ, τοῦτο ἰδικῶς τῇ ἡμετέρᾳ ἤρεσεν ἡμερότητι ἵνα ἁγία σύνοδος ἐν τῇ Νικαέων πόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας συγκροτηθῇ· ἐφ᾽ ᾧ τε συμβαινόντων τῶν λογισμῶν, καὶ πάσης τῆς ἀληθείας ἐρευνηθείσης, ἐκ ποδῶν γινομένων τῶν σπουδῶν, αἷς πρώην τινὲς χρησάμενοι, τὴν ἁγίαν, καὶ ὀρθόδοξον θρησκείαν διετάραξαν, τὴν ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν σαφέστερον ἐπιγνωσθῆναι· ὥστε τοῦ λοιποῦ μηδεμίαν δύνασθαι εἶναι ἀμφιβολίαν, ἤτοι διχόνοιαν. ὅθεν ἡ ἁγιότης ἡ σὴ μεθ᾽ ὧν ἂν ἀρέσῃ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, καὶ οὓς ἂν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑπὸ τὴν φροντίδα τελουσῶν τῆς σῆς ἁγιωσύνης ἀξιοπίστους, καὶ οὓς πρὸς τὴν τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας διδασκαλίαν ἐμπεπαιδευμένους ὑπάρχειν δοκιμάσῃ, ἐπὶ τὴν προειρημένην Νικαέων πόλιν ἐντὸς καλανδῶν σεπτεμβρίων σπουδασάτω. ἴσω δὲ ἡ σὴ θεοφίλεια, καὶ τὴν ἡμετέραν ἡμερότητα τῇ σεβασμίᾳ παρεσομένην συνόδῳ, εἰ μὴ τυχὸν δημόσιαί τινες χρεῖαι εἰς ἐκστρατείας ἀπασχολήσωσιν. ὁ θεός σε διαφυλάττοι εἰς πολλοὺς ἐνιαυτοὺς, ἁγιώτατε, καὶ ὁσιώτατε πάτερ. ἐδόθη πρὸ δέκα καλανδῶν Ἰουνίων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου.

VICTORES VALENTINIANVS ET Marcianus, inclyti, triumphatores, ſemper Auguſti, Anatolio [Epiſcopo Conſtantinopolitano.

XXXVII. OMnibus negotijs diuinæ res præponendæ ſunt. Deo enim omnipotente propitio, Remp. & conſeruandam & meliorandam eſſe confidimus. Quia igitur dubitationes quædam in orthodoxa religione noſtra videntur eſſe commiſſæ, ſicut etiam epiſtolæ viri reuerendiſſimi Epiſcopi almæ vrbis Romæ Leonis teſtantur, id ſpecialiter clementiæ noſtræ placuit, vt venerabilis Synodus in Nicæna ciuitate prouinciæ Bithyniæ celebretur; quatenus conuenientibus animis, & omni veritate diſcuſſa, ceſſantibus etiã ſtudijs, quibus ante hac vſi quidam, ſacroſanctam orthodoxam religionem conturbaſſe noſcuntur, vera Fides noſtra cuncto ſæculo manifeſtius innoteſcat, vt deinceps nulla poſſit eſſe dubitatio vel diſcordia. Qua de re ſanctitas tua cum quibus placuerit reuerendiſſimis Epiſcopis, quos de Eccleſijs ſub ſui ſacerdotij cura conſtitutis idoneos & inſtructos orthodoxæ religionis eſſe probauerit, ad prædictam Nicænam ciuitatem intra diem kalendarum Septembrium ire deproperet. Sciat autem religio tua, etiam ſerenitatem noſtram venerabili Synodo interfuturã, niſi forte publicæ neceſſitates in expeditionibus nos detinuerint. Diuinitas te ſeruet per multos annos, ſancte ac venerabilis pater. Data x. kal. Iunij, Conſtantinopoli, Conſulatu domini Marciani perpetui Auguſti primo, & *qui fuerit nuntiatus. *deſignandi.

SACRAE LITTERAE MISSAE ad Synodum in Nicæa à Valentiniano & Marciano Imperatoribus.

XXXVIII STudij noſtri eſt, congruenter decerni ea quæ ſanctæ & orthodoxæ religionis exiſtunt, quatenus omnis ambiguitas perimatur, & decens pax ſanctiſſimis & catholicis reddatur Eccleſijs. Hoc enim omnibus rebus præponendum exiſtimamus. Quia igitur voluimus intereſſe ſancto Concilio, retinent vero nos publicæ & neceſſariæ vtilitates in expeditione; dignetur veſtra religio non arbitrari graue, noſtræ tranquillitatis abſentiam ſuſtinere; ſed orare, quatenus ea quæ inter manus habemus, Deo auxiliante bene diſponentes, illuc venire poſſimus: vt noſtra pietate præſente decernantur quę omnem diſcordiam quæſtionemq. ſubmoueant, & confirment veram & venerandam orthodoxorum Fidem.

EXEMPLVM SACRARVM LITterarum, quæ à piiſſima & Chriſtianiſſima Auguſta Pulcheria miſſæ ſunt ad Conſularem Bithyniæ Strategum, vt curam haberet circa diſciplinam Synodi, antequam placuiſſet de Nicæa ad Chalcedonem mutari Concilium.

XXXIX INtentio noſtræ tranquillitatis eſt, ante ciuiles cauſas, ſanctas Chriſti Eccleſias, * eisq. dicatos, in pace conſiſtere, & orthodoxam Fidem, quã cõtinere iudicamus noſtrũ Imperium, imperturbatã & immotam ab omni hominum genere cuſtodiri. Vnde dudum * praua quadam emergente diſcordia, multam curam habuimus, vt vndique * multitudo ſanctorum Epiſcoporum ſimul congregaretur in Nicęa, quatenus vniuerſorum concordia, omnis turba de medio tolleretur, & in futuro firma & immobilis Fides venerabilis præualeret. Quia ergo ſecundum noſtram ſanctionem reuerendiſſimi quidẽ Epiſcopi vniuerſi conuenerunt, expectantes poteſtatis noſtræ præſentiam, quę non poſt multum Deo cooperante aderit; quidam autem, ſicut agnouimus, cũ ſint ſoliti conturbare & confundere Deo placitam diſciplinam, ſuperuenientes in Nicæa clerici ac monachi atque laici, tumultus facere tentant, contendentes * abſque his quæ nobis placuerunt: neceſſario has pias litteras ad tuam direximus claritatem, quatenus cum omni virtute eos, ſi præter noſtram euocationem, aut permiſſionem ſuorũ Epiſcoporum ibidem commorantur, clericos, ſiue intra hunc ordinem conſtitutos, ſiue * alicui eorum à proprijs Epiſcopis ſunt remoti, vel monachos atque laicos, quos nulla ratio ad Concilium vocat, omnimodo debeas de ciuitate & ipſis locis expellere: vt cum omni diſciplina confidente ſancta Synodo, ſine aliqua commotione atque contentione quæ à Domino Chriſto reuelata fuerint, communiter ab omnibus confirmentur. Scito enim, quia ſi quis de cetero inuentus fuerit tumultuoſus ibidem commorari, aut ante præſentiam noſtræ tranquillitatis, aut certe poſt præſentiam, non fortuitum * ſibi imminere periculum.

* earumq. ſacerdotes,
* parua
* ſanctorũ Epiſcoporum cœtus ſimul Nicæam conueniret, vt vniuerſorum
* contra ea
* aliqui
* tibi

ΙΣΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ, ἐπισταλέντος παρὰ τῆς εὐσεβεστάτης, καὶ φιλοχρίστου βασιλίδος, Πουλχερίας, πρὸς τὸν κονσουλάριον Βιθυνίας στρατηγὸν, περὶ τοῦ φροντίσαι τῆς κατὰ σύνοδον εὐταξίας, πρὸ τοῦ δόξαι μεταστῆναι εἰς τὴν Χαλκηδονέων ἀπὸ τῆς Νικαιέων τὴν σύνοδον.

ΣΚοπὸς τῇ ἡμετέρᾳ γαληνότητι πρὸ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, τὰς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς ἱερωμένους ἐν εἰρήνῃ διατελεῖν, τὴν τε ὀρθόδοξον πίστιν, ἣν συνέχειν πεπιστεύκαμεν τὴν ἡμετέραν βασιλείαν, ἀτάραχον, καὶ ἀσάλευτον παρὰ παντὸς τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους φυλάττεσθαι. ὅθεν πρώην μικρᾶς τινὸς ἀνακυψάσης διχονοίας, πολλὴν ἐθέμεθα φροντίδα, ὥστε τὴν ἁπανταχόθεν τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων πληθὺν εἰς ταυτὸν ἀθροισθῆναι ἐν τῇ Νικαιέων· ἐφ᾽ ᾧ τε τῇ πάντων ὁμογνωμοσύνῃ πάντα μὲν τάραχον ἐκποδὼν γενέσθαι, εἰς δὲ τὸ ἑξῆς βεβαίαν, καὶ ἀσάλευτον τὴν εὐαγῆ πίστιν κρατύνεσθαι. ἐπεὶ οὖν κατὰ τὸ ἡμέτερον θέσπισμα οἱ μὲν θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι παραγεγόνασιν ἅπαντες, ἀναμένοντες τὴν παρουσίαν τοῦ ἡμετέρου κράτους, ἣ τις μετ᾽ οὐ πολὺ θεοῦ συνεργοῦντος παρέσται, τινὲς δὲ, ὡς ἐπυθόμεθα, τῶν ταράττειν εἰωθότων, καὶ συγχεῖν τὴν θεῷ φίλην εὐταξίαν, ἐπισφρήσαντες ἑαυτοὺς τῇ Νικαιέων, κληρικοί τε, καὶ μονάζοντες, καὶ λαϊκοὶ, θορυβεῖν ἐπιχειροῦσι, διαφιλονεικοῦντες παρὰ τὰ ἡμῖν δεδοκιμασμένα, ἀναγκαίως τόδε τὸ εὐσεβὲς πρὸς τὴν σὴν λαμπρότητα πέπομφα γράμμα· ὥστε σε μετὰ πάσης στερρότητος τοὺς δίχα ἡμετέρας κλήσεως, ἢ ἐπιτροπῆς τῶν οἰκείων ἐπισκόπων, αὐτόθι ἐνδημοῦντας κληρικοὺς, εἴ τι ἐντὸς τυγχάνοιεν βαθμοῦ, εἴ τε καί τινες ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπισκόπων ἀπώσθησαν, ἢ μονάζοντας, ἢ λαϊκοὺς, οὓς οὐδεὶς λόγος ἐπὶ σύνοδον * καλεῖ, πάντη ἀπελάσαι τῆς πόλεώς τε, καὶ τῶν αὐτόθι τόπων· ὥστε μετὰ πάσης εὐταξίας συνεδρευούσης τῆς ἁγίας συνόδου, δίχα ταραχῆς τινὸς, καὶ ἀμφισβητήσεως, τὰ παρὰ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ κοινῇ παρὰ πάντων κρατυνθῆναι. ἴσθι γὰρ, ὡς εἴ φωραθείη τις τοῦ λοιποῦ τῶν θορυβοποιῶν ἐνδημῶν τοῖς αὐτόθι ἢ πρὸ τῆς παρουσίας τῆς ἡμετέρας γαληνότητος, ἢ καὶ μετὰ τὴν παρουσίαν, οὐχ ὁ τυχὼν σε περιστήσεται κίνδυνος.

* καλῶ, l.

EPISTOLA BEATISSIMI Leonis Archiepiſcopi Romæ ad Synodum * Chalcedonenſem.

* Nicænſ.

** Nicænam* *Leo Epiſcopus, ſanctæ Synodo apud * Chalcedoniam conſtitutæ, dilectiſſimis fratribus in Domino Sal.*

XL. OPtaueram quidem, dilectiſſimi, pro noſtri charitate collegij, omnes Domini ſacerdotes

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩτάτου Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον.

Λέων ἐπίσκοπος τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ, ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς, ἐν κυρίῳ χαίρειν.

ΕΜοὶ μὲν ἦν εὐκταῖον, ἀγαπητοὶ, κατὰ τὴν προσοῦσαν διάθεσιν τῷ ἡμετέρῳ συστήματι, τοὺς τοῦ κυρίου

ρίου πάντας ἱερέας ἐν ἑνὶ ζήλῳ τῆς καθολικῆς πίστεως συνεστάναι, καὶ μηδένα πρὸς χάριν, ἢ φόβον βιωτικῆς δυναστείας τὸ φαῦλον αἱρούμενον, τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας ἐκτρέπεσθαι. ἀλλ' ἐπειδὴ πολλὰ συμβαίνει πολλάκις τὰ δυνάμενα μετάνοιαν ἐμποιεῖν, καὶ ὁ ἔλεος τοῦ θεοῦ νικᾷ τῶν ἁμαρτανόντων τὰ πλημμελήματα, καὶ διὰ τοῦτο τὰ τῆς τιμωρίας ἐν ἀναρτήσει καθίσταται, ὅπως ἂν χώραν σχοίη ἡ διόρθωσις δυνηθῇ. περιπτύσσεσθαι δίκαιον πλῆρες εὐσεβείας ὑπάρχον τοῦ γαληνοτάτου βασιλέως τὸ βούλημα· διοῦ τὴν ἁγίαν ὑμῶν ἀδελφότητα πρὸς ἀνατροπὴν μὲν τῶν ἐπιβουλῶν τοῦ διαβόλου, τῆς δὲ ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης ἀνάκτησιν συνελθεῖν ἐβουλήθη, φυλαττομένων τῷ θρόνῳ τοῦ μακαριωτάτου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου τῶν τε δικαίων, καὶ τῆς τιμῆς ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ ἡμᾶς ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τοῦτο δι' οἰκείων προτραπῆναι γραμμάτων, ἐφ' ᾧ τε τὴν οἰκείαν παρουσίαν ἡμᾶς παρασχεῖν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ· ὅπερ μὲν οὖν οὐκ ἠδύνατο οὐδὲ ἡ ἀνάγκη τοῦ καιροῦ, οὐδὲ μὴν τις ἐπιτρέψαι συνήθεια. πλὴν ἐν τούτοις τοῖς ἀδελφοῖς, τουτέστιν, ἐν *Πασχασίνῳ, καὶ Λουκεντίῳ, τοῖς ἐπισκόποις, καὶ Βονιφατίῳ, καὶ Βασιλείῳ, τοῖς πρεσβυτέροις, τοῖς ἀποσταλμένοις ὑπὸ τοῦ θρόνου τῶν ἀποστόλων, ἐμὲ τῆς συνόδου προεδρεύειν, ἡ ὑμῶν ἀδελφότης ἡγείσθω· μὴ *κεχωρισμένων ὑμῶν τῆς ἐμῆς παρουσίας· ὅς τις διὰ τῶν τοποτηρητῶν ὑμῖν πάρειμι τῶν ἐμῶν, καὶ διὰ τοῦ κηρύττειν τὴν καθολικὴν πίστιν οὐκ ἀπολείπομαι· ὡς ὑμᾶς ἀγνοεῖν μὴ δυναμένους, τί περὶ τῆς ἀρχαίας πιστεύομεν παραδόσεως, ἀμφιβάλλειν μὴ δύνασθαι, ποία τις ἐπιθυμία ἡμῖν καθέστηκεν. ὅθεν, ἀδελφοὶ προσφιλέστατοι, πᾶσα παντελῶς τολμηρὰ διάλεξις ὑπεναντίον τῆς θεόθεν ἐμπνευσθείσης πίστεως, καὶ ματαία τῶν πεπλανημένων ἀπιστία, τὴν ἡσυχίαν ἀγέτω· ἐκδικείτω τε τοῦτο μηδείς, ὃ πιστεύειν οὐ θέμις· ὁπότε κατὰ τὴν τῶν εὐαγγελίων αὐθεντίαν, κατὰ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν, καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων διδασκαλίαν, πληρέστατα, καὶ σαφέστατα, δι' ὧν πρὸς τὸν τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἐπεστείλαμεν, ἤδη δεδήλωται, ποία τις ἐστὶν ἡ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐσεβὴς ὁμολογία, καὶ καθαρά. ἐπειδὴ δὲ πολλῶν καταστάσεις ἐκκλησιῶν ὑπὸ φαύλων τινῶν ἀντιστάσεων διαπεπραγμένας ἐγνώκαμεν, καὶ πλείστους ἐπισκόπους τοὺς οὐ καταδεξαμένους τὰ τῶν αἱρετικῶν ἐκβεβλῆσθαι τῶν θρόνων ἑαυτῶν, καὶ ἐξορίᾳ παραδοθέντας, εἰς τόπους τε τῶν ἔτι περιόντων ὑποκαταστάντας ἑτέρους, τούτοις πρὸ πάντων τοῖς τραύμασιν ἡ τοῦ δικαίου προσαγέσθω θεραπεία· καὶ μηδεὶς οὕτως ἐστερημένος ἔστω τῶν ἑαυτοῦ, ὡς ἄλλον κεχρῆσθαι τοῖς ἄλλου· ἐπεί τοι εἴ γε, καθάπερ ἡμῖν ἐστι καταθύμιον, τὴν πλάνην ἀπολιμπάνουσιν ἅπαντες, παραπολέσθαι μὲν ὀφείλει τὰ τῆς τιμῆς οὐδενί. τοῖς δέ γε κεκμηκόσιν ὑπὲρ τῆς πίστεως, μετὰ τῶν προνομίων τῶν οἰκείων ἁπάντων, ὀφείλω τὸ δίκαιον ἀποκαταστῆναι τὸ ἴδιον. οἱ μέντοι γε τῆς προτέρας ἐν Ἐφέσῳ συνόδου· ἧς τηνικαῦτα ὁ τῆς ἁγίας μνήμης Κύριλλος προήδρευε, κατὰ Νεστορίου ἰδικῶς ὅροι διαμενέτωσαν· μήπως ἡ τότε καταδικασθεῖσα δυσσέβεια, διὰ τοῦτο καθ' ὁτιοῦν ἑαυτὴν ἀπατήσῃ, ὅτιπερ Εὐτυχὴς δικαίως ἀναθεματισθεὶς, καταβέβληται. ἡ καθαρότης γὰρ ἡ τῆς πίστεως, καὶ τῆς διδασκαλίας, ἣν τῷ ἁγίῳ πνεύματι κηρύττομεν, ὥσπερ οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν, καὶ τὴν Νεστορίου, καὶ Εὐτυχοῦς τῶν ἡγουμένων

αὐτοῦ

* Πασχασίνῳ.

* κεχωρισμένης l.

A tes in vna catholicæ Fidei deuotione perſiſtere, nec quemquam gratia aut formidine ſecularium poteſtatum deprauari, vt à via veritatis abſcederet. Sed quia multa ſæpe, quæ pænitudinem poſſint generare, proueniunt, & ſuperat culpas delinquentium miſericordia Dei, atque ideo ſuſpenditur vltio, vt poſſit locum habere correctio; amplectendum eſt clementiſſimi Imperatoris plenũ religione conſiliom, quo ſanctam fraternitatem veſtram ad deſtruendas inſidias diaboli, & ad reformandam Eccleſiaſticam pacem voluit conuenire, beatiſſimi Petri Apoſtoli Sedi iure atque honore ſeruato, adeo vt oos quoqoe ſuis ad hoc B litteris inuitaret, vt veoerabili Synodo noſtram præſentiam præberemus: quod quidem nec neceſſitas temporis, nec vlla poterat conſuetudo permittere. Tamen in his fratribus Paſchaſino & Luccntio Epiſcopis, Bonifacio & Baſilio presbyteris, qui ab Apoſtolica Sede directi ſunt, me Synodo veſtra fraternitas exiſtimet præſidere, non abiuncta à vobis pręſentia mea, qui nunc in vicarijs meis adſum, & iamdudũ in Fidei catholicæ prædicatione non deſum: vt qoi non poteſtis ignorare quid ex antiqua traditiune credamus, non poſſitis dubitare quid cupiamus. Vnde fratres chariſſimi, reiecta penitus audacia diſputan- C di contra Fidem diuinitus inſpiratã, vana errantium infidelitas conquieſcat: nec liceat defendi, qood non licet credi; cum ſecundum Euangelicas auctoritates, ſecundum Propheticas voces, Apoſtolicamq. doctrinam, pleniſſime & lucidiſſime per litteras, quas ad beatæ memoriæ Flaoianum Epiſcopum miſimus, fuerit declaratum, quę ſit de ſacramento incarnationis Domini noſtri Iesv Chriſti pia & ſincera confeſſio. Quia vero non ignoramus, per prauas æmulationes, multarum Eccleſiarum ſtatum fuiſſe turbatum, plurimosq. Epiſcopos, quia hæreſim non receperint, ſedibus ſuis pulſos, & in exilia deportatos, atque D in locum ſuperſtitum alios ſubſtitutos; vulneribus his primitus adhibeatur medicina iuſtitię: nec quiſquam ita careat proprijs, vt alter vtatur alienis; cum ſi, vt cupimus, errorem omnes relinquunt, nemini quidem perire honor debeat, ſed illis qui pro Fide laborarunt, cum omni priuilegio oporteat ios proprium reformari. Prioris autem Epheſinę Synodi, cui ſanctæ memoriæ Cyrillus Epiſcopus tunc pręſedit, in Neſtorium ſpecialiter ſtatuta permaneant; ne tunc damnata impietas ideo ſibi in aliquo blandiatur, quia Eutyches iuſta execratione percellitur. Puritas enim Fidei atque doctrinę, quam eodem, quo ſan- E cti Patres noſtri, ſpiritu prędicamus, & Neſtorianam & Eutychianam cum ſuis auctoribus condemnat

demnat

demnat pariter & perſequitur prauitatem. Bene valete in Domino, fratres chariſſimi. Data quinto kal. Iulij, ſ Adelphio viro clariſs. Cons.

EXEMPLVM SACRAE EPIſtolæ ſecundæ, miſſæ ad eamdem ſanctam Synodum, quæ Nicææ conuenerat, vt Chalcedonem ſe transferat.

Victores Valentinianus & Marcianus, glorioſi, triumphatores, ſemper Auguſti, Deo amabili Synodo.

XLI. CVm feſtinaremus ad ſanctam Synodũ venire, retinuit nos cauſa publicarũ & nimis neceſſariarum rerum. Cognouimus antem ex his quæ à veſtra ſanctitate ſcripta ſunt, quoniam plurimi veſtrùm tam corporis iufirmitate, quàm alijs diuerſis cauſis laborant. Vnde licet plurimarum publicarum cauſarum nobis ſit hic remorandi neceſſitas, tamen præponendam omnibus curam ſanctæ & orthodoxæ Fidei iudicamus. Nam & religioſiſſimi Epiſcopi & presbyteri, qui vice ſanctiſſimi ac Deo dilectiſſimi Leonis Archiepiſcopi feliciſſimæ vrbis Romæ venerunt, à noſtra tranquillitate petierunt, quatenus omnimodo nos adeſſe debeamus ſancto Concilio, affirmantes quoniam non paterentur illuc, abſente noſtra pietate venire. Secundum petitionem vero veſtræ ſanctitatis, * nos ipſi valde quærentes velociter ſanctiſſimum veſtrum Concilium celebrari, feſtinamus ad vos quantocyus aduenire. Vnde ſi placet veſtræ pietati, ad Chalcedonenſium ciuitatem tranſire dignemini. Illuc enim excurremus, licet hic nos publicę cauſæ retineant: quoniam ea quæ expediunt veritati, & orthodoxæ Fidei, atque paci & * diſciplinæ ſanctarum & catholicarum Eccleſiarum, omnibus præponenda eſſe cenſemus: nec dubitamus hoc etiam veſtræ ſanctitati placiturum; ne etiam anguſtia ciuitatis amplius vos faciat laborare, & abſente noſtra tranquillitate ſanctum Concilium longius protrahatur. Orare autem dignemini pro noſtro Imperio, quatenus & hoſtes ſubditi nobis efficiantur, & pax in vniuerſo orbe firmetur, & Romanæ res in ſecuritate degant: quod etiam nunc vos facere credimus. Deus vos cuſtodiat per multos annos, ſanctiſſimi.

* ipſi quoque

* quieti

A αὐτῶν ἐπίσης καταδικάζει, καὶ διώκει κακοδοξίαν. ἔρρωσθε ἐν κυρίῳ, ἀδελφοὶ προσφιλέστατοι. ἐδόθη τῇ πρὸ πέντε καλανδῶν Ἰουλίων.

ΙΣΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ γράμματος, πεμφθέντος τῇ αὐτῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, τῇ ἐν Νικαίᾳ συνδραμούσῃ, περὶ τοῦ δεῖν μετελθεῖν εἰς τὴν Χαλκηδόνα.

Νικηταὶ, Οὐαλεντινιανὸς, καὶ Μαρκιανὸς, ἔνδοξοι, τροπαιοῦχοι, ἀεισέβαστοι, τῇ θεοφιλεῖ συνόδῳ.

Σπεύδοντας ἡμᾶς εἰς τὴν ἁγίαν παραγενέσθαι σύνοδον, ἐπέσχε δημοσίων, καὶ σφόδρα ἀναγκαιοτάτων πραγμάτων αἰτία. ἔγνωμεν δὲ ἐκ τῶν γεγραμμένων παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλείας, ὅτι πλείους ἐξ ὑμῶν καὶ διὰ τὸ τοῦ σώματος ἀσθενὲς, καὶ δι᾽ ἑτέρας αἰτίας διαφόρους κάμνουσιν. ὅθεν εἰ καὶ τὰ μάλιστα πολλὰ τῶν δημοσίων πραγμάτων C ἐνταῦθα μένειν ἡμᾶς ἀναγκάζει, ὅμως προτιμοτέραν ἡγούμεθα πάντων τῆς ἁγίας, καὶ ὀρθοδόξου πίστεως τὴν φροντίδα. καὶ γὰρ καὶ οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ πρεσβύτεροι, οἱ ὑπὲρ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου Λέοντος τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς πανευδαίμονος Ῥώμης παραγενόμενοι, ἐδεήθησαν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος, ὥστε παντὶ τρόπῳ παρεῖναι ἡμᾶς τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, διαβεβαιωσάμενοι, ὡς οὐχ αἱρεῖται αὐτόθι παραγενέσθαι, ἀπούσης τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας. κατὰ δὲ τὴν αἴτησιν τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας καὶ αὐτοὶ σφόδρα ἐπιζητοῦντες, D ταχέως τὴν ἁγιωτάτην ὑμῶν σύνοδον συγκροτηθῆναι, σπεύδομεν θᾶττον πρὸς ὑμᾶς ἀφικέσθαι. ὅθεν, εἰ παρεσταίη τῇ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ, εἰς τὴν Χαλκηδονέων πόλιν παραγενέσθαι καταξιώσατε· ἐκεῖσε γὰρ ἐκδραμούμεθα, εἰ καὶ ἐνταῦθα δημόσιαι ἡμᾶς ἐπέχουσι χρεῖαι· ἐπειδὴ τὰ συμβαλλόμενα τῇ ἀληθεῖ, καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει, καὶ τῇ εἰρήνῃ, καὶ εὐταξίᾳ τῶν ἁγιωτάτων, καὶ καθολικῶν ἐκκλησιῶν, πάντων ἡγούμεθα προτιμότερα· καὶ οὐκ ἀμφιβάλλομεν, ὡς τοῦτ᾽ ἀρέσει καὶ τῇ ὑμῶν ἁγιότητι· ἵνα μὴ καὶ τὸ στενὸν τῆς πόλεως πλεῖον ὑμᾶς * πα- E ρασκευάσῃ, καὶ μὴν καὶ ἀπούσης τῆς ὑμετέρας γαληνότητος ἐπὶ πολὺ τὰ τῆς ἁγίας συνόδου δόξῃ παρέλκεσθαι. εὔχεσθαι δὲ καταξιώσατε ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας βασιλείας· ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ὑφ᾽ ἡμῖν γενέσθαι, καὶ τὴν εἰρήνην βεβαιωθῆναι τῆς οἰκουμένης, καὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐν ἀμεριμνίᾳ διάγειν· ὅπερ καὶ νῦν ὑμᾶς ποιεῖν πεπιστεύκαμεν. ὁ θεὸς ὑμᾶς διαφυλάττει εἰς πολλοὺς ἐνιαυτοὺς, ἁγιώτατοι.

* ταλαιπωρεῖν παρασκευάσῃ. l.

Exem- ΟΜΟΙΩΣ

ΟΜΟΙΩΣ ΙΣΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ γράμματος τρίτου, καταπεμφθέντος τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ, ἔτι τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κατὰ τὴν Θράκην ἐπεχομένου, περὶ τοῦ δεῖν ἀνυπερθέτως μεταλθεῖν ἐν τῇ Χαλκηδονέων.

Αὐτοκράτορες, Καίσαρες, Οὐαλεντινιανὸς, καὶ Μαρκιανὸς, νικηταὶ, τροπαιοῦχοι, μέγιστοι, ἀεισέβαστοι, Αὔγουστοι, τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ κατὰ βούλησιν θεοῦ, καὶ θέσπισμα ἡμέτερον συναχθείσῃ.

B Ἤδη μὲν καὶ δι' ἑτέρων θείων ἡμῶν γραμμάτων ἐδηλώσαμεν τῇ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ, ὥστε εἰς τὴν Χαλκηδονέων παραγενέσθαι πόλιν· ἐφ' ᾧτε τὰ* περὶ τῆς ἁγίας, καὶ ὀρθοδόξου πίστεως παρὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων πάλαι ὁρισθέντα, βεβαιωθῆναι· ὡς ἂν μὴ ἐπὶ πλεῖόν τι τῶν ὀρθοδόξων πλῆθος διαφόρως πλανώμενον ἀπατῷτο· ἀλλ' ἵνα πάντες τὸν δεσπότην ἡμῶν, καὶ σωτῆρα Χριστὸν, ὡς προσῆκε, καὶ ὡς οἱ ἁγιώτατοι ἡμῶν πατέρες ἐδογμάτισαν, ὁμολογῶσιν. ἡμεῖς γὰρ διὰ τὸν θερμὸν τῆς πίστεως ζῆλον τὰς τῶν δημοσίων ἀναγκαίας χρείας ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπερεθέμεθα, περὶ πολλοῦ ποιούμενοι, τὰ τῆς ὀρθοδόξου, καὶ ἀληθοῦς πίστεως, C παρούσης τῆς ἡμετέρας γαληνότητος βεβαιωθῆναι. καὶ γὰρ τὰ κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν συμβεβηκότα καὶ εἰς τὰς ὑμετέρας ἀκοὰς ἐληλυθέναι πιστεύομεν· ἅτινα, εἰ καὶ τῇ τοῦ θεοῦ βουλήσει τῆς προσηκούσης τετύχηκεν ἐκδικήσεως, ὅμως τὸ τῶν δημοσίων ὄφελος ἀπῄτει τὴν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ἐπὶ τὸ Ἰλλυρικὸν ἄφιξιν. ἀλλ' ἐπειδὴ, καθάπερ εἴρηται, οὐδὲν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τοῦ ταύτην βεβαιωθῆναι, ἡγούμεθα προτιμότερον, τούτου ἕνεκα τὴν μὲν ἐπὶ τὰ περαιτέρω ἐκστρατείαν τέως ὑπερεθέμεθα· καὶ νῦν δὲ ἰδικῶς τῇ ὑμετέρᾳ D θεοσεβείᾳ διὰ τῶνδε τῶν θείων ἡμῶν γραμμάτων παρεγγυῶμεν, ὥστε δίχα τινὸς ὑπερθέσεως τὴν Χαλκηδονέων πόλιν καταλαβεῖν. ἐπειδὴ *Ἀττικοῦ τοῦ ἀρχιδιακόνου τοῦ κατὰ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν ἁγιωτάτης, καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας, ἀναγαγόντος τῇ ἡμετέρᾳ γαληνότητι, ἔγνωμεν ὑφορᾶσθαι τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα, μὴ τυχόν τινες τῶν τὰ Εὐτυχοῦς φρονούντων, ἢ ἕτερός τις, στάσιν, ἢ θόρυβόν τινα κατασκευάζειν ἐπιχειρήσῃ, τούτου ἕνεκα δηλοῦμεν ὑμῖν, ὥστε τὴν προειρημένην αἰτίαν μηδόλως εὐλαβουμένους, εἰς τὴν Χαλκηδονέων παραγενέσθαι πόλιν. ἐλπίζομεν γὰρ εἰς τὴν E τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν, ὡς χωρὶς τινὸς ταραχῆς, καὶ θορύβου, πάντων τῶν κατὰ τὴν ὀρθόδοξον, καὶ ἀληθῆ πίστιν, δικαίως, καὶ ὡς τῷ θεῷ φίλον, τυπωθέντων, ἕκαστος ὑμῶν εἰς τὰ οἰκεῖα θᾶττον ἐπανελεύσεται. σπουδάσατε τοίνυν παραγενέσθαι, καὶ μηδεμίαν ὑπέρθεσιν ἐμποιῆσαι τῷ πράγματι· ἵνα μὴ διὰ τῆς ὑμετέρας μελλήσεως ὑπέρθεσιν ἔχῃ ἡ τῆς ἀληθείας εὕρεσις. σπουδὴ γὰρ ἡμῖν καθέστηκε σὺν εὐμενείᾳ τοῦ κρείττονος, πέρας αἴσιον δεξαμένου τοῦ πράγματος, διὰ ταχέων πάλιν ἐπὶ τὴν εὐτυχεστάτην ἐκστρατείαν ἐπανελθεῖν. ὁ θεὸς ὑμᾶς διαφυλάξοι εἰς πολλοὺς ἐνιαυτοὺς, ἁγιώτατοι, καὶ θεοφιλέστατοι πατέρες.

* περὶ

* ἴσ. Ἀττικοῦ

EXEMPLVM SIMILITER IMperialium litterarum, quæ tertio Nicæam miſſæ ſunt ad ſanctum Concilium, dum adhuc pijſſimus Imperator in Thracia reſideret, vt ſine dilatione Chalcedonem migrare debeat.

Imperatores Cæſares Valentinianus & Marcianus, victores, triumphatores, maximi, ſemper Augusti, ſanctæ Synodo quæ apud Nicæam Dei voluntate & noſtro decreto eſt congregata.

XLII. Dudum quidem & per alias diuinas noſtras litteras indicauimus veſtræ religioni, quatenus in Chalcedonenſium ciuitatem veniretis, vt ea quæ de ſancta & orthodoxa Fide à ſanctis Patribus noſtris ſunt definita confirmaretis, ne vlterius orthodoxorum multitudo diuerſis modis errando ſeduceretur; ſed vt omnes Dominum noſtrum & ſaluatorem Chriſtum, ſicut decet, & ſicut ſanctiſſimi Patres noſtri decreuerunt, confiteantur. Nos enim propter feruentiſſimum Fidei zelum, publicarum rerũ neceſſarias * vtilitates in præſenti diſtulimus, * multum deſiderãtes, ea quæ orthodoxæ & veræ ſunt Fidei, tranquillitatis noſtræ præſentia confirmari. Nam ea quæ in Illyrici partibus contigerunt, etiam ad veſtras aures perueniſſe credimus: quæ licet Dei voluntate congruam ſortita ſint vltionem, tamen publicarum rerum vtilitas exigebat ad Illyricum noſtræ tranquillitatis profectionem. Sed quoniam, ſicut prædictum eſt, nihil orthodoxæ Fidei, & vt hæc roboretur, præponendum eſſe iudicamus, propterea hac quidem expeditione interim ſuperſedemus. Ec nunc ſpecialiter veſtram venerationem per has noſtras ſacras litteras adhortamur, quatenus ſine vlla dilatione accedatis ad Chalcedonenſium ciuitatem. Quoniam autem †Attico archidiacono regiæ ciuitatis ſanctiſſimæ & catholicæ Eccleſiæ referente noſtræ tranquillitati, cognouimus veſtram ſanctitatem formidare, ne forte Eutychetis ſectatores, aut alter aliquis, ſeditiones aut tumultus aliquos facere moliantur; ea propter ſignificauimus vobis, vt prædictam cauſam nullatenus formidantes, adueniatis in Chalcedonenſium ciuitatem. Speramus enim in Dei clementia, quia abſque aliqua perturbatione & tumultu, omnibus ſecũdum orthodoxam & veram Fidem iuſte & Deo placite conſtitutis, vnuſquiſque veſtrum ad propria quantocyus reuertetur. Feſtinate itaque aduenire, & nullam dilationem negotio facere, ne per veſtrã moram, dilationem habeat inuentio veritatis. Nobis enim ſtudium eſt, diuinitate propitia, proſperum finem accipiente cauſa, velociter iterum ad expeditionem feliciſſimam remeare. Deus vos cuſtodiat per multos annos, ſanctiſſimi & Dei amantiſſimi Patres. [Datum x. kal. Octobris, Heracleæ.

* occupationes

* magni facientes

† ſ. In Actis Concilij hic idem Actius vocatur.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝ

Χαλκηδόνι συνόδου, περιέχων τὰ πρακτικά.

CONCILII CHALCEDONENSIS PARS SECVNDA, IN QVA EIVS ACTA CONTINENTVR.

Initium Synodi Chalcedonenſis.

Actio prima.

IN nomine Domini noſtri IESV Chriſti.] Conſulatu pijſſimi & amatoris Chriſti Imperatoris Flauij Marciani perpetui Auguſti, & eius qui fuerit declaratus, ſub die octauo Idus Octobris, [indictione quarta,] in Chalcedonenſi ciuitate [metropoli prouinciæ Bithyniæ,] facta eſt Synodus ex decreto ‖pijſſimorum & fideliſſimorum Imperatorum Valentiniani & Marciani, cõgregatis in * Eccleſia ſanctæ ac triumphatricis martyris Euphemiæglorioſiſſimis *Iudicibus, ideſt, magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro militum, & exconſule ordinario ac patricio Anatolio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo præfecto ſacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo pręfecto vrbis Tatiano, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro ſacrorum officiorum Vincomalo, [& magnificentiſſimo & glorioſiſſimo exmagiſtro Martiali,]. & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo Comite deuotiſſimorum domeſticorum * Sporatio, & magnificentiſſimo Comite ſacrorum priuatorum Genethlio: appoſitis etiã ex glorioſo & ampliſſimo Senatu, ideſt, magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto prætoriorum, & exconſule ordinario ac patricio Florentio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo exconſulè ordinario & patricio Senatore, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo exmagiſtro officiorum, & exconſule ordinario ac patricio *Momno, & magnificẽtiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto & excõſule ordinario ac patricio Protogene, & magnificẽtiſſimo & glorioſiſsimo exprefecto Zoilo, & magnificentiſsimo & glorioſiſsimo expræfecto vrbis Theodoro, & magnificẽtiſsimo & glorioſiſsimo expræfecto vrbis Apollonio, & magnificentiſsimo & glorioſiſsimo expræpoſito ſacri cubiculi Romano, [& magnificentiſsimo & glorioſiſsimo expræfecto Illyrici Theodoro,] & magnificentiſsimo & glorioſiſsimo expræfecto prætoriorum Conſtantino, & magnificentiſsimo & glorioſiſsimo exprępoſito ſacri cubiculi Artaxerxe, & magnificentiſsimo & glorioſiſsimo expræfecto Illyrici Eulogio: conuenente etiã ſancto & vniuerſali Concilio, ſecundum ſacrã pręceptionem in Chalcedonẽſi vrbe congregato, ideſt,

‖ pijſſimi & religioſiſſima domini noſtri Marciani ſemper Auguſti, * ſanctiſſima

* al. Principibus,

* Sparacio

* Nomo,

Pa-

Ἀρχὴ τῆς συνόδου Χαλκηδόνος.

Πρᾶξις πρώτη.

Ὑπατείᾳ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ ὀκτὼ ἰδῶν ὀκτωβρίων ἐν Χαλκηδόνι, κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου δεσπότου ἡμῶν, Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, συνελθόντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγιωτάτης μάρτυρος Εὐφημίας τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, τουτέστι, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου, καὶ ἀπὸ ὑπάτων πατρικίου Ἀνατολίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου πόλεως Τατιανοῦ, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων * Βιγκωμάλου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου κόμητος τῶν καθωσιωμένων δομεστίκων Σπορακίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμητος τῶν θείων πριβάτων Γενεθλίου· παρόντων δὲ καὶ τῆς ἐνδόξου συγκλήτου, τουτέστι, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίων, Φλωρεντίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίων, Σενάτορος, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ μαγίστρων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίων, * Μόνου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίων, Πρωτογένους, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων Ζωΐλου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως, Θεοδώρου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων, Ἀπολλωνίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ πραιποσίτων, Ῥωμανοῦ, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου, ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων, Κωνσταντίνου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ πραιποσίτων * Ἀρτάξου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων Ἰλλυρικοῦ, Εὐλογίου· συνελθούσης δὲ καὶ τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θεῖον θέσπισμα ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης· τουτέστι,

* Βιγκομάλλου,

* Νόμου,

* Ἀρταξέρξου,

Πα-

Πασχασίνου, καὶ Λουκενσίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ

Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, καὶ

Ἀνατολίου, τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, καὶ

Διοσκόρου, τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν λοιπῶν ὁσιωτάτων, καὶ εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων· τουτέστι,

Μαξίμου Ἀντιοχείας Συρίας,

Ἰουβεναλίου Ἱεροσολύμων,

Κυντίλλου Ἡρακλείας Μακεδονίας, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἀναστασίου ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης,

Θαλασσίου Καισαρείας Καππαδοκίας,

Στεφάνου Ἐφέσου,

Λουκιανοῦ Βύζης, ἐπέχοντος τὸν τόπον Κυριακοῦ ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θρᾴκης,

Εὐσεβίου Ἀγκύρας Γαλατίας,

Διογένους Κυζίκου,

Ἐλευθερίου Χαλκηδόνος,

Πέτρου Κορίνθου,

Βασιλείου Σελευκείας Ἰσαυρίας,

Φλωρεντίου Σάρδεων,

Ἀμφιλοχίου Σίδης,

Εὐνομίου Νικομηδείας,

Θεοδώρου Ταρσοῦ,

Εὐσεβίου, καὶ Κωνσταντίνου, πρεσβυτέρων, ἐπεχόντων τὸν τόπον Ἀναστασίου ἐπισκόπου Νικαίας,

Ἰουλιανοῦ τῆς Κώων πόλεως, ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς * πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, [* πρεσβύτιδος]

Μελετίου Λαρίσσης, ἐπέχοντος τὸν τόπον Δόμνου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας,

Κωνσταντίνου Βόστρων,

Κύρου Ἀναζάρβου,

Φωτίου Τύρου,

Θεοδώρου Δαμασκοῦ,

Στεφάνου Ἱεραπόλεως,

Νόννου Ἐδέσσης,

Συμεώνου Ἀμίδης,

Ἐπιφανίου ἐπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ὀλυμπίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας,

Ἰωάννου Σεβαστείας,

Σελεύκου Ἀμασείας,

Κωνσταντίνου Μελιτηνῆς,

Πατρικίου Τυάνων,

Πέτρου Γαγγρῶν,

Ἀπραγμονίου Τίου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Καλογήρου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως,

Ἀταρβίου Τραπεζοῦντος, ἐπέχοντος τὸν τόπον Δωροθέου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας,

Φωτινοῦ ἀρχιδιακόνου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου

A Paſchaſino & Lucentio reuerendiſsimis Epiſcopis, &

Bonifacio religioſiſsimo presbytero, tenentibus locum ſanctiſsimi & reuerendiſsimi Archiepiſcopi * almæ vrbis Romæ Leonis, & [* antiquæ]

Anatolio ſanctiſsimo Archiepiſcopo inclytæ vrbis Conſtantinopolitanæ nouę Romæ, &

Dioſcoro reuerendiſsimo Epiſcopo magnæ Alexandrinę ciuitatis, & reliquis ſanctiſsimis & religioſiſſimis Epiſcopis, ideſt,

B Maximo Antiochiæ Syriæ,

Iuuenali Hieroſolymorum,

Quintillo Heracleę Macedoniæ, agente vicem Anaſtaſij Epiſcopi Theſſalonicenſis,

Thalaſsio Cęſareæ Cappadociæ,

Stephano Epheſi,

Luciano Byziæ, & agente vices Cyriaci Epiſcopi Heracleæ Thraciæ,

Euſebio Ancyrę Galatię,

Diogene Cyzici,

Eleutherio Chalcedonis,

Petro Corinthi,

C Baſilio Seleuciæ metropolis Iſauriæ,

Florentio Sardium Lydię metropolis,

Amphilochio Sidæ ciuitatis, metropolis Pamphyliæ,

Eunomio Nicomedię metropolitanæ ciuitatis,

Theodoro Tarſi metropolis Ciliciæ,

Euſebio & Conſtantino presbyteris, agentibus vicem Anaſtaſij Epiſcopi Nicæę,

Iuliano ciuitatis Coenſis, & ipſo agente vicem Sedis Apoſtolicæ antiquæ Romæ Leonis,

Meletio ciuitatis Lariſſenę ſanctæ Eccleſiæ, & agente vicem Domni Epiſcopi Apameę metropolis Syriæ ſecundę,

D Conſtantino Boſtrenę ciuitatis metropolis Arabiæ,

Cyro Anazarbi metropolis Ciliciæ ſecundæ,

Photio Tyri metropolis Phœniciæ maritimæ,

Theodoro Damaſcenæ ciuitatis metropolis,

Stephano Hierapolis ciuitatis primæ Syrię,

* Nomio Edeſſæ ciuitatis primæ Syrię, [* Nonno]

Symeone Amidenę ciuitatis metropolis Meſopotamiæ,

Epiphanio Epiſcopo, & agente vices Olympij Epiſcopi Conſtantiæ Cypri,

Ioanne Sebaſtiæ metropolis primę Armeniæ,

E Seleuco Amaſię ciuitatis metropolitanæ,

Conſtantino Melitenæ ciuitatis metropolis Armeniæ,

Patricio Tyanorum ciuitatis metropolis Cappadociæ ſecundę,

Petro Gangræ metropolis Galatię ſecundę,

Apragmonio Tij ciuitatis, agente vices Calogeri Epiſcopi metropolis Claudiopolis Ponticæ Honoriadis,

Atarbio Trapezuntis ciuitatis, agente vices Dorothei Epiſcopi Neocęſareæ,

Photino archidiacono, agente vices Theoctiſti Epi-

A Epiſcopi Piſsinuntis metropolis Ponti Galatiæ ſecundæ.
Romano Myrenſis ciuitatis, metropolis Lyciæ,
Critoniano Aphrodiſiadis ciuitatis, metropolis Cariæ,
Nunechio Laodiceæ, metropolis Phrygię Pacatianæ Trimitatiæ,
[*Mariniano] * Mariano Synnadæ, metropolis Phrygiæ Pacatianæ,
Oneſiphoro Iconij, metropolis Lycaonię,
Pergamio Antiochię, metropolis Piſidiæ Phrygię Salutariæ,
Epiphanio Pergæ, metropolis Pamphyliæ,
B Attico Nicopolis, metropolis veteris Epiri,
Martyrio Gortynæ ciuitatis Cretæ inſulę,
Luca Dyrrhachij, metropolis nouæ Epiri,
Francione Philippopolis, metropolis Thracię,
Conſtantino Demetriadis Theſſalię, agente vices Vigilantij Epiſcopi Lariſſæ * Theſſaliæ, [*Macedoniæ,]
Sebaſtiano Berrhœę ciuitatis,
Baſilio Traianopolis ſanctæ Eccleſię, metropolis Rhodopæ prouincię,
Tryphone Chij inſulę, agente vices Ioannis Epiſcopi metropolis inſulę Rhodi,
Theoctiſto Berrhœę ciuitatis Syriæ,
Euſebio Dorylęi Phrygiæ Salutarię,
C Gerontio Seleuciæ Syrię,
Sabba Palti ciuitatis primæ Syrię,
Euſebio presbytero, agente vices Macarij Epiſcopi Laodiceę Syrię,
[Olympio Aratopolis Phœniciæ,]
Petro Gabalæ ciuitatis Syriæ,
Sophronio Conſtantinę,
Patricio Neocæſareę, ciuitatis Auguſtæ Euphrateſiæ,
Mara Anaſarthæ,
Romulo Chalcidis,
Euſtathio Beryti ciuitatis Phœnices maritimę,
D Leontio Aſcalonæ Palæſtinæ,
Aniano Capitoliadis,
Zebenno Pellę ciuitatis,
Ioanne Tiberiadis,
[*Arcæ] Antiocho * Archelaidis Palæſtinę,
[*Aili] Beryllo * Alalę ciuitatis,
Areta Eluſę Palæſtinę ſecundæ,
[* Segor] Muſonio * Zoarę Palæſtinę ſecundæ,
Rufino Bybli ciuitatis Phœnices maritimę,
Pancratio Libyadis,
Zoſimo Minoidis,
Polychronio Antipatridis,
Ioanne Gadaræ Palæſtinæ ſecundę,
E Paulo Anthedonis,
Photino Lyddę,
Heraclio Azoti,
Marciano Gerarorum ciuitatis,
Stephano Iamnię Palæſtinę,
Epicteto Diocletianopolis,
Romano Eudoxiopolis, quę & Selymbria, ciuitatis * Thraciæ, [*Iſauriæ,]
Iuliano Celendiritis Iſaurię,
Tyranno Germanicopolis Iſaurię,
Ioanne Diocæſareę,
Aeacio Antiochię,

Epi-

σου ἐπισκόπου Πισσινοῦντος,
Ῥωμανοῦ Μύρων,
Κριτωνιανοῦ Ἀφροδισιάδος Καρίας,
Νουνεχίου Λαοδικείας Φρυγίας,
Μαριανοῦ Συννάδων,
Ὀνησιφόρου Ἰκονίου,
Περγαμίου Ἀντιοχείας Πισιδίας,
Ἐπιφανίου Πέργης,
Ἀττικοῦ Νικοπόλεως Ἠπείρου,
Μαρτυρίου Γορτύνης,
Λουκᾶ Δυῤῥαχίου,
Φραγκίωνος Φιλιππουπόλεως,
Κωνσταντίνου Δημητριάδος, ἐπέχοντος τὸν τόπον Βιγιλαντίου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας,
Σεβαστιανοῦ Βεῤῥοίας.
Βασιλείου Τραϊανουπόλεως,
Τρύφωνος Χίου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου ἐπισκόπου Ῥόδου,
Θεοκτίστου Βεῤῥοίας Συρίας,
Εὐσεβίου Δορυλαίου,
Γεροντίου Σελευκείας Συρίας,
Σάββα Πάλτου,
Εὐσεβίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου ἐπισκόπου Λαοδικείας Συρίας,
Πέτρου * Γαβάλων, [*Γαββύλων,]
Σωφρονίου Κωνσταντίνης,
Πατρικίου Νεοκαισαρείας,
Μάρα Ἀνασαρθῆς,
Ῥωμύλου Χαλκίδος,
Εὐσταθίου Βηρυτοῦ,
Λεοντίου Ἀσκάλωνος,
Ἀνιανοῦ Καπετωλιάδος,
Ζεβέννου Πέλλης,
Ἰωάννου Τιβεριάδος,
Ἀντιόχου Ἀρκης,
Βηρύλλου * Ἀλοῦ, [*Αιλοῦ,]
Ἀρέτα Ἐλούσης,
Μουσωνίου Σηγώρ,
Ῥουφίνου Βίβλου,
Παγκρατίου Λιβυάδος,
Ζωσίμου Μινωΐδος,
Πολυχρονίου Ἀντιπατρίδος,
Ἰωάννου Γαδείρων,
Παύλου Ἀνθηδόνος,
Φωτίνου Λύδδης,
Ἡρακλείου Ἀζώτου,
Μαρκιανοῦ Γεράρων,
Στεφάνου Ἰαμνίας,
Ἐπικτήτου Διοκλητιανουπόλεως,
Ῥωμανοῦ Εὐδοξιουπόλεως Ἰσαυρίας,
* Ἰουλιανοῦ Κελενδέρεως, [*Ἰουλιου]
Τυράννου Γερμανικουπόλεως,
Ἰωάννου Διοκαισαρείας,
Ἀκακίου Ἀντιοχείας,

Ἐπι-

Digitized by Google

Ἐπιφανίου Κέστρων,
Αἰλιανοῦ Σελινοῦντος,
* Αἰγαίων, Γαΐου * Συέδρων,
Ἀμμωνίου Ἰωτάπης,
* Ματάλυ * Μεγάλου Φιλαδελφείας,
Μάρκου Ἀρεθούσης,
Τιμοθέου Βαλανέων,
Εὐσεβίου Σελευκοβήλου,
Εὐτυχιανοῦ Ἐπιφανείας,
Παύλου Μαριάμνης,
Λαμπαδίου Ῥαφαναίων,
Ἀλεξάνδρου Σεβαστῆς,
* Ἀδάνης, Φιλίππου Δαύης,
Ὑπατίου Ζεφυρίου,
Θεοδώρου Αὐγούστης,
Χρυσίππου Μαλλοῦ,
Ἰουλιανοῦ Ῥώσου,
Πολυχρονίου Ἐπιφανείας,
Ἰωάννου Φλαβιάδος,
Ἰνδάμου Εἰρηνουπόλεως,
Σωφρονίου χωρεπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Βασσιανοῦ ἐπισκόπου Μοψουεστίας,
Πρόκλου Ἀδράνων,
Εὐλογίου Φιλαδελφείας,
Θεοδότου Κανώθας,
Ὁρμίσδου Φιλιππουπόλεως,
Δαμιανοῦ Σιδῶνος,
Θεοδώρου Τριπόλεως,
Ὀλυμπίου Πανεάδος,
Παύλου Πτολεμαΐδος,
Παύλου Ἀράδου,
Θωμᾶ Πορφυρεῶνος,
Πορφυρίου Βοτρύων,
Φωσφόρου Ὀρθωσιάδος,
Ἰωσὴφ Ἡλιουπόλεως,
Ἰορδάνου Ἀβίλης,
Πορφυρίου ἀρχιδιακόνου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Οὐρανίου ἐπισκόπου Ἐμέσης,
Οὐαλερίου Λαοδικείας,
Θωμᾶ Εὐαρείας,
Ῥουφίνου Σαμοσάτων,
Ἰωάννου Γερμανικείας,
Τιμοθέου Δολίχης,
Εὐορκίου Ζεύγματος,
Ἀθανασίου Πέῤῥης,
Ζεβέννου Μαρτυροπόλεως,
Καιουμᾶ Μαρκουπόλεως,
Ἰωάννου Καῤῥῶν,
Ἀβραμίου Κιρκισίου,
Ἰωάννου Σαῤῥακηνῶν,
Νώου Κηφᾶ,
Ἱέρακος Ἀφναίου,
* Δύλυ, Σαβίνου * Δήλου,
Ἀπολλωνίου Τάνεως,

Ηρω-

A Epiphanio Ceſtrię,
Aeliano Selenuntis,
Caio * Aegęorum ciuitatis, * Syedrorum
Ammonio Iotapæ,
* Megalo Philadelphiæ, * Matalo
Marco Arethuſæ ciuitatis Syriæ ſecundæ,
Timotheo Balaneorum ciuitatis Syriæ ſecundæ,
Euſebio Seleucobeli,
Eutychiano Epiphaniæ ciuitatis Syriæ ſecundæ,
Paulo Mariamnæ ciuitatis Syriæ ſecundæ,
[Glycone Cæſarienſi, per Zoſimum Epiſcopum Minoidenſem,]
Lampadio Raphanæotum ciuitatis Syriæ ſecun-
B dæ,
Alexandro Sebaſtæ ciuitatis Ciliciæ,
Philippo * Adanæ, * Danæ
Hypatio Zephyrij,
Theodoro Auguſtæ,
Chryſippo Malli ciuitatis,
Iuliano Rhoſſi ciuitatis,
Polychronio Epiphaniæ ciuitatis Ciliciæ ſecũdę,
Ioanne Flauiadis Ciliciæ,
Indamo Irenopolis Ciliciæ ſecundæ,
Sophronio Chorepiſcopo, agente vices Baſſiani Epiſcopi Mopſueſtiæ,
Proclo Adranæ,
C [Leomandito Antiochiæ Ciliciæ,]
Eulogio Philadelphiæ metropolis Arabię,
* Theodoſio Canothæ, * Theodoro
Hormiſda Philippopolis Arabiæ,
Damiano Sidonis ciuitatis,

Theodoro Tripolis Phœniciæ primæ,
Olympio Paneadis ciuitatis,
Paulo Ptolemaidis,
[Theodoro Claudiopolis Iſauriæ,]
Paulo Aradi ciuitatis,
Thoma Porphyrionis,
Porphyrio Botrorum,
D Phoſphoro Orthoſiadis Syriæ,
Ioſeph Heliopolis ciuitatis Phœnices Libani,
Iordano Abilæ Syriæ,
Porphyrio archidiacono, agente vices Vranij Epiſcopi Emiſæ ciuitatis Phœnices Libani,
[Mara Vrimorum,]
Valerio Laodiceæ ciuitatis Phœnices,

Thoma * Euromæ ciuitatis Phœnices, * Euaria
Rufino Samoſatenſis ciuitatis,
Ioanne Germaniciæ,
[Euphrate Idij ciuitatis,]
Timotheo Dolichæ inſulæ,
E * Euoltio Zeugmatis, * Euorcio
Athanaſio * Pari inſulæ, * Perrhis
Zebenno Martyropolis,
Caiuma Marcopolis,
Ioanne Carrhæ,
Abraamo * Caſtricircenſis, * Circiſij,
Ioanne Sartacenorum gentis,
Noë * Cepha caſtelli inſulæ, * f. Cephaloniæ
Hierace Aphnæi ciuitatis,
Sabino Deli inſulæ,
Apollonio Tanæ ciuitatis,

*Themiſſi. Herone * Themiſſi,
Athanaſio Buſiridis ciuitatis Tripolis Aegypti,
Paſmeio Parali,
Iſidoro Sethrœti ciuitatis,
Theophilo Cleopatridis, quæ & Arſinoë,
*Heluſæ Theodulo * Ticeliæ Pentapolis,
Izouario Leontorum ciuitatis,
Ioanne Pſynchis,
Auſonio Sebeooyti,
Iſaac Tauæ,
Eulogio Athribis ciuitatis,
Eſaia Hermopolis minoris,
Stephano Gerontis ciuitatis,
Neſtorio Phragoneæ,
Theophilo Erythræ,
Macario Cabaſorum ciuitatis,
Callinico Apameæ Bythiniæ,
*Mnizi Leucadio * Thinnienſis inſulæ,
Ioanne Polemooij,
Gratidiano Ceraſuotis,
Iuliano Tabiæ,
Meliphthongo Iuliopolis,
Hyperechio Aſponenſis ciuitatis,
Acacio Cinnæ,
*Laſaniæ Euphraſio * Laganiæ,
Cecropio Sebaſtopolis,
Ioanne Nicopolis Armeniæ primæ,
Attico Zelorum ciuitatis,
Dorotheo presbytero, tenente locum Anatolij Epiſcopi Satalorum ciuitatis,
[Daniele Macedonopolis,]
Antiocho Sinopæ,
Heraclio Comanorum ciuitatis,
Euchario diacono, tenente locum Paralij Epiſcopi Andraporum Helleſponti.
[Damiano Callinicopolis,]
Paulo presbytero, agente vices Vranij Epiſcopi * Hiborum,
*Hiberorum, Hiborum,
Acacio Ariarathiæ,
[Olympio Pruſiadenſi,]
Adelphio Chorepiſcopo, agente vices Adolij Epiſcopi Arabiſſi ciuitatis,
[Marciano Stephanorum,
Euphronio presbytero, agente vices Domni Epiſcopi Cucuſi ciuitatis,
Marciano Iluæ,]
*Euphronio *Otreio presbytero, agente vices Ioannis Epiſcopi Arcæ,
[Muſonio Brimenæ,]
Theodoſio Nazianzi Cappadociæ ſecundæ,
Ariſtomacho Coloniæ ciuitatis Cappadociæ ſecundæ,
Rheno Iunopolis,
Epiphanio presbytero, agente vices Aetherij Epiſcopi Pompeiopolis,
Philotimo presbytero, agente vices Themiſtij Epiſcopi Amaſtridis ciuitatis Ponti,
Theodoro Heracleæ Ponti,
Eulogio presbytero, agente vices Genethlij Epiſcopi Cratiæ ciuitatis,
Pelagio presbytero, agente vices Theophili Epiſcopi Adrianopolis,
Elpidio Thermenſis maioris,
Aquila Eudoxiadis,

Myſte-

A Ηρωνος Θεμησου,
Αθανασίου Βουσίρεως,
Πασμηίου Παράλου,
Ισιδώρου Σεθροίτου,
Θεοφίλου Κλεοπατρίδος,
Θεοδούλου Ελούσης,
Ιαννουαρίου Λεόντων,
Ιωάννου Ψυχάων,
Αὐσονίου Σεβεννύτου,
Ισαὰκ Ταυᾶ,
Εὐλογίου Αθρίβεως,
B Ησαίου Ερμουπόλεως,
Στεφάνου Γέρως,
Νεστορίου Φραγωνέως,
Θεοφίλου Ερυθροῦ,
Μακαρίου Καβάσων,
Καλλινίκου Απαμείας Βιθυνίας,
Λευκαδίου Μνιζοῦ,
Ιωάννου Πολεμονίου,
Γρατιδιανοῦ Κερασοῦντος,
Ιουλιανοῦ Ταβείας,
C Μελιφθόγγου Ιουλιουπόλεως,
Υπερεχίου Ασπώνων,
Ακακίου Κίννης,
Εὐφρασίου Λασωνίας,
Κεκροπίου Σεβαστουπόλεως,
Ιωάννου Νικοπόλεως,
Αττικοῦ Ζήλων,
Δωροθέου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ανατολίου (Σατάλων,
Αντιόχου Σινώπης,
Ηρακλείου Κομάνων,
Εὐχαρίου διακόνου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Παραλίου
D ἐπισκόπου Ανδράπων,
Παύλου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Οὐρανίου ἐπισκόπου * Ιβώρων, *Ιβήρων.
Ακακίου Αριαραθίας,
Αδελφίου χωρεπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Αδολίου ἐπισκόπου Αραβισσοῦ,
Εὐφρονίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ιωάννου ἐπισκόπου Αρκης,
Θεοδοσίου Ναζιανζοῦ,
Αριστομάχου Κολωνείας,
Ρηνου Ιουνοπόλεως,
E Επιφανίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Αἰθερίου ἐπισκόπου Πομπηϊουπόλεως,
Φιλοτίμου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεμιστίου ἐπισκόπου Αμάστριδος,
Θεοδώρου Ηρακλείας,
Εὐλογίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Γενεθλίου ἐπισκόπου Κρατίας,
Πελαγίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοφίλου ἐπισκόπου Αδριανουπόλεως.
Ελπιδίου τῶν Θερμῶν,
Ακύλου Εὐδοξιάδος,

Μυστ-

Μυστηρίου Αμωρίου,
Χρυσίππου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Κυριακοῦ ἐπισκόπου Τροκμάδων,
Λογγίνου Ορκιστοῦ,
Δοκιμασίου Μαρωνίας,
Σερήνου Μαξιμιανουπόλεως Ροδόπης,
Αἰθερίχου Σμύρνης,
Εὐσεβίου Κλαζομενῶν,
[*Αἰγέων] Κυριακοῦ [*] Εγαῆς,
Μάμα Ανινητοῦ,
Λεοντίου Μαγνησίας Μαιάνδρου,
Κοΐντου Φωκαίας,
Πρόκλου Αργίζης,
Θωμᾶ Αὐλιοῦ Κώμης,
Ολυμπίου Θεοδοσιουπόλεως,
Φιλίππου Νέας Αὐλῆς,
Ρουφίνου Βριούλων,
Μαρκελλίνου Μητροπόλεως,
Ησαΐου Ελαϊτῶν,
Παυλίνου Θεοδοσιουπόλεως,
Ιουλιανοῦ Υπαίπων,
Εσπερίου Πιτάνης,
Προτερίου Μυρρίνης,
Βασιλικοῦ Παλαιᾶς πόλεως,
Μαιονίου Νύσσης,
Πέτρου Δαρδανῆς,
Θαλασσίου Παρίου,
Δαυὶδ Αδριανῶν,
Εὐλαλίου Πιόνων,
Πιονίου Τρωάδος,
Στεφάνου Ποιμανηνοῦ,
Θεοσεβίου Ιλίου,
Ερμοῦ Αβύδου,
Δανιήλου Λαμψάκου,
Πατρικίου Αδριανοῦ Θηρῶν,
Μενεκράτους Κεράσσων,
Κοσσινίου Ιεροκαισαρείας, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ανδρέου Σατάλων,
[*Βλανδοῦ] Ηλία [*] Βλανδῶν,
Πολυκάρπου Γαβάλων,
Πατρικίου Ακρασσοῦ,
Παύλου Τριπόλεως,
Αμαχίου Σεττῶν,
Λευκίου Απόλλωνος Ιεροῦ,
Γεμέλλου Στρατονικείας,
Αλκιμήδους Σιλανδοῦ,
Διονυσίου Ατταλείας,
Νικολάου Ακαρασσέων, ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον Στεφάνου Λιμύρων,
Ζηνοδότου Τελμισσοῦ,
Φρόντωνος Φασηλιτῶν,
Φιλίππου Βαλβουρέων,
Θεοδώρου Αντιφέλλου,

Λεον-

A Myſterio Amorij ciuitatis,
Chryſippo presbytero, ageote vices Cyriaci Epiſcopi Trocmadorum ciuitatis,
Longino Orciſti,
Docimaſio Maronię ciuitatis Rhodopę Thraciæ,
Sereno Maximianopolis Rhodopæ,
Aethericho Smyrnæ Aſiæ,
Euſebio Clazomenarum ciuitatis,
Cyriaco [*] Egaes ciuitatis Aſiæ, [*Aegees, al. Egææ,]
Mama Anineteoſis ciuitatis,
Leontio Magneſiæ Męandri,
Quinto Phocienſis ciuitatis,
Proclo Argiſſæ,
B Thoma [*] Alalcomenæ, [*Auliocome,]
Olympio Theodoſiopolis,

Philippo Nouæ aulæ, quæ & Theodoſiopolis,
Rufino [*] Brullenæ ciuitatis, [*Briulorum,]
Marcellioo Metropolis ciuitatis,
Eſaia Elaitarum,
Paulino Theodoſiopolis Aſiæ,
Iuliano Hypæporum,
Heſperio Pitanæ ciuitatis,
Proterio Myrrhinæ ciuitatis Aſiæ,
Baſilico Palæopolis,
C Mæonio, Nyſſæ ciuitatis Aſiæ,
Petro Dardani ciuitatis Helleſponti,
Thalaſſio Parij Helleſponti,
Dauid Adrianæ Helleſponti,
Eulalio Pioniæ Helleſponti,
Pionio Troadis Helleſponti,
Stephano [*] Prymneſiæ Helleſponti, [*Pœmanini]
Theoſebio Ilij Helleſponti,

Hermia Abydi ciuitatis ſanctæ Eccleſiæ Dei Helleſponti,
Daniele Lampſaci,
Patricio Adrianutherorum ſanctæ Eccleſiæ Dei Helleſponti,
D Menecrate [*] Caryſſorum Lydiæ, [*Ceraſſorum]
Coſſinio Hierocæſareæ Lydiæ, agente vices Andreæ Epiſcopi [*] Sectoriorum Lydiæ, [*Satalorum]
Elia [*] Bleandri ciuitatis, [*Blandorum]
Polycarpo Gabalorum Lydiæ,
Patricio [*] Creſſæ, [*Acraſſi,]
Paulo Tripolis Lydiæ,
Amachio [*] Septoriorum Lydiæ, [*Settorum]
Leucio Apollinis fani ciuitatis,
Gemello Stratoniciæ,
Alcimedc Silandi Lydiæ,
Dionyſio Attaliæ ciuitatis Lydiæ,
E
Nicolao Acaraſſeorum, agente vices Stephani Epiſcopi Limyræ ciuitatis Lyciæ,
Zenodoto Telmeſſi, & Eoiadis ciuitatis Ioniæ,
Frontone Phaſelidis,
Philippo [*] Liburnæ ciuitatis, [*Balburorũ]
[Matriniano Pompeiopolis Ciliciæ,
Mampreto Titiopolis Ciliciæ ſecundæ,
Ioanne Chryſopolis Arabiæ,]
Theodoro Antiphelli,

Leontio Araxorum Lyciæ,
Antipatro Cauni Lyciæ,
Treglorum. Andrea [a] Tlozorum,
Romano Buboneorum,
Nicia Megaræ ciuitatis Helladis,
Athanaſio Opuntis Achaiæ,

Domnino Platearum Helladis,
Oneſimo Argorum Helladis,
Ethyræ. Marco [b] Euriæ,
Peregrino Phœniciæ Helladis,
Eutychio Adrianopolis veteris Epiri,
Claudio Anchiaxi veteris Epiri,
Sotericho Corcyræ veteris Epiri,

Dionyſio Antiochiæ ciuitatis Cariæ,
Ioanne Alindorum ciuitatis Cariæ,
Iaſſi. Flacillo [c] Aſſi,
Papia Erizorum,
Latmi. Dionyſio Heracleæ [d] Lynceſtidum,
Menandro Heracleæ Salbacæ,

Eupithio Stratoniciæ ciuitatis Cariæ,
Ioanne Amyzonis Cariæ,
Tynchanio Apolloniadis Cariæ,
Theodoreto Alabandorum Cariæ,
Ioanne Gnidi Cariæ,
Daniele Cadorum ciuitatis Eccleſiæ ſanctæ Dei,
Iuliano presbytero, agente vices Calandionis Epiſcopi Halicarnaſſi,
Modeſto Sebaſtæ,
[Macario Aeni Thraciæ,]
Paulo Ariſtij ciuitatis,
Siblie Lycaoniæ. Eulalio [e] Silbij,

Charitone Dionyſiopolis,
Ioanne Trapezopolis,
Gennadio Acmoneorum ciuitatis Phrygiæ Pacatianæ,
Thoma Theodoſiopolis Phrygiæ Pacatianæ,
Gennadio Moſſynorum,

Euandro Diocliæ,
Gerontio Baſilinopolis,
Theoctiſto presbytero, agente vices Diogenis Epiſcopi Orthoſiæ ciuitatis Cariæ,
Alphio Myndi Cariæ,

Philotheo presbytero, agente vices Zotici Epiſcopi [f] Arpaſæ,
Ariaſſi. Miro Eulandræ,
Luciano Ipſenſis ciuitatis Phrygiæ,
Philippo Lyſiadis ciuitatis,
Epiphanio Midæi,

Abercio Hierapolis Phrygiæ,
Cyriaco Eucarpiæ,
Euſtochio Docimij Phrygiæ,
Aulocroti. Aquila [g] Androſiorum,
Baſilio Nacoliæ,
Polyboti. Strategio [h] Polybororum Phrygiæ,
Neoptolemo Cornorum ciuitatis,

Paulo

A Λεοντίου Αραξῶν,
Αντιπάτρου Καύνου,
Ανδρέου [a] Τλοαίων, — [a] Τλώων.
Ρωμανοῦ Βυβονέων,
Νικίου Μεγάρων,
Αθανασίου Οπουντος,
Δομνίνου Πλαταιῶν,
Ονησίμου Αργους,
Μάρκου Εθροίας,
Περεγρίνου Φοινίκης,
Εὐτυχίου Αδριανουπόλεως,
B Κλαυδίου [b] Αγχιαζοῦ, — [b] Αγχιασμοῦ.
Σωτηρίχου Κερκύρας,
Διονυσίου Αντιοχείας,
Ιωάννου Αλίνδων,
Φλακίλλου Ιασοῦ,
Παπίου Ερίζων,
Διονυσίου Ηρακλείας Λάτμου,
Μενάνδρου Ηρακλείας Σαλβάκης,
Εὐπιθίου Στρατονικείας,
Ιωάννου Αμυζόνος,
Τυγχανίου Απολλωνιάδος,
C Θεοδωρήτου Αλαβάνδων,
Ιωάννου Κνίδου,
Δανιήλου Καδῶν,
Ιουλιανοῦ πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Καλανδίωνος Αλικαρνασοῦ,
Μοδέστου Σεβαστῆς,
Παύλου Αρισίου,
Εὐλαλίου Σιβλίας,
Χαρίτωνος Διονυσιουπόλεως,
Ιωάννου Τραπεζοπόλεως,
Γενναδίου Ακμονέων,
D Θωμᾶ Θεοδοσιουπόλεως,
Γενναδίου Μοσυνῶν,
Εὐάνδρου Διοκλείας,
Γεροντίου Βασιλινουπόλεως,
Θεοκτίστου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Διογένους Ορθωσιάδων,
Αλφειοῦ Μυνδου,
Φιλοθέου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ζωτικοῦ Αρπασοῦ,
Μύρου Εὐλάνδρων,
E Λουκιανοῦ Εἰψοῦ,
Φιλίππου Λυσιάδος,
Επιφανίου Μιδαίου,
Αβερκίου Ιεραπόλεως,
Κυριακοῦ Εὐκαρπίας,
Εὐστοχίου Δοκιμίου,
Ακύλου Αὐλόκρων,
Βασιλείου Νακωλείας,
Στρατηγίου Πολυβοτοῦ,
Νεοπτολέμου Κορνῶν,

Παύλου

Παύλου Δέρβης,
Πλουτάρχου Λύστρων,
Ῥούφου Σίδης,
Εὐγενίου Καννῶν,
Ὁμονάδων, Τυράννου * Μαναδων,
Ἀχολίου Λαράνδων,
Εὐτροπίου Ἀδάδων,
Παύλου Φιλομηλίου,
* Παυλίνου * Μυλίνου Ἀπαμείας,
* Τύρου, Θεοτέκνου * Τυραίου,
* Νικοπόλεως, Εορτικίου * Μητροπόλεως,
Κύρου Σινιανδοῦ,
Λιβανίου Παραλαοῦ,
Ἀλεξάνδρου Σελευκείας,
Ὀλυμπίου Σωζοπόλεως,
Φοντηιανοῦ Σαγαλασσοῦ,
Βασσονᾶ Νέας πόλεως,
Ἀδήλου χωρεπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Μεσσαλίνου ἐπισκόπου Λαοδικείας,
Φλωρεντίου Ἀδριανουπόλεως.
* Μονιανοῦ * Μωιανοῦ Λιμένου,
Εὐελπίστου χωρεπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Φλωρεντίου ἐπισκόπου Τενέδου,
Σωτῆρος Θεοδοσιανῆς, ἐπέχοντος τὸν τόπον καὶ Ἡλιοδώρου ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος, καὶ Προεχίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης,
* Ταμασοῦ, Ἐπαφροδίτου * Ταμάσου, ἐπέχοντος τὸν τόπον καὶ Διδύμου ἐπισκόπου Λαπίθου,
Διονυσίου διακόνου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Φωτεινοῦ ἐπισκόπου Κύθρων,
Ἰωάννου Μεσσήνης,
Ὠφελίμου Τεγέας,
Εἰρηναίου Ναυπάκτου,
Κυρίλλου Σούβριτος,
Γενναδίου Κνωσοῦ,
Εὐσεβίου Ἀπολλωνίας,
* Λάππης, Δημητρίου * Πάλπης.
Εὐφράτου Ἐλευθέρνης, Χρυσογόνου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον Παύλου ἐπισκόπου Καντάνου,
Σώζοντος Φιλίππων,
Εὐσεβίου Δοβήρων,
Μαξιμίνου Σέῤῥων,
* Βορῶν, Νικολάου * Στοβῶν,
Δαρδανίου Βαργάλων,
Ἰωάννου Παρθικουπόλεως,
Ὁνωράτου Θάσου,
Θεοφίλου Ἀρειαστοῦ,
* Σελύων, Νέωνος * Σιλλύου,
Θεοδότου Λυσιναίων,
* Κορδύλων, Μάρα * Κοδρύλων,
Παύλου Πούγλων,
Μαρκελλίνου Ἰσινδῶν,

Εὐγε-

A Paulo Derbæ Phrygiæ,
Plutarcho Lyſtræ,
Rufo [a] Sidæ, [a] Sidenæ,
Eugenio Cannorum,
Tyranno Homonadum,
[b] Acholio Larandæ, [b] Aſcholio
Eutropio [c] Adadæ, [c] Adadorum,
Paulo Philomelij,
Paulino Apameæ ciuitatis Piſidiæ,
Theotecno Tyri,
Eorticio Nicopolis metropolis Piſidiæ,
Cyro Siniandi ciuitatis,

B Libanio Paralai Lycaoniæ,
Alexandro Seleuciæ Piſidiæ,
Olympio Sozopolis Hæmimontis ciuitatis Piſidiæ,
Fonteiano Sagalaſſi ciuitatis,
Baſſona Neapolis,
Adilo Chorepiſcopo, tenente locum Meſſalini Epiſcopi Laodiceæ,
Florentio Adrianopolis,
[d] Muſonio Limerorum, [d] Meiano Limenia,

Euelpiſto Chorepiſcopo, agente vices Florentij Epiſcopi ciuitatis Tenedi inſulæ
C Helleſponti,
Sotere Theodoſianæ ciuitatis, agente vices Heliodori Epiſcopi Amathuntis, & Proëchij Epiſcopi Arſinoæ,
Epaphrodito Tamaſſi ciuitatis Epiſcopo, agente vices & Didymi Epiſcopi Lapithi ciuitatis,
Dionyſio diacono, agente vices Photini Epiſcopi Chytrorum,

Ioanne Meſſenæ ciuitatis Achaiæ,
Ophelimo Tegeæ ciuitatis Helladis,
Irenæo Naupacti ciuitatis Helladis,
D Cyrillo Subriti ciuitatis,
Gennadio Gnoſſi,
Euſebio Apolloniæ,
Demetrio Lappæ,
Euphrate Eleuthernæ ciuitatis Cretæ,
Chryſogono presbytero agente vices & Pauli Epiſcopi Cantanenſis,

Sozonte Philipporum ciuitatis Macedoniæ,
Euſebio [e] Toperi Macedoniæ primæ, [e] Doberorũ,
Maximino [f] Serres ciuitatis Macedoniæ primæ, [f] Serrarum
E Nicolao Stoborum Macedoniæ ſecundæ,
Dardanio Bargalæ,
Ioanne Parthicopolis Macedoniæ primæ,

Honorato Thaſſi ciuitatis inſulæ Helladis prouinciæ,
Theophilo [g] Orei ciuitatis, [g] Ariaſſi,
Neone ciuitatis [h] Sillyi, [h] Selij,
[i] Theodoto Lyſinæorum, [i] Deodato Lyſimachorũ
Mara [k] Cordilorum, [k] Codryloꝛũ,
Paulo Puglorum,
Marcellino [l] Iſidis ciuitatis, [l] Iſindorum

 Euge-

Eugenio Cotennorum,
Macedonio Magydis ciuitatis,
Eudoxio Etennorum,
‖ Marciano Coralitæ, ‖ Marcellino Cariſſorum,
Obrimo Coraceſij,
Petro Echinæi ciuitatis,
Euſtathio gentis Saracenorum,
Aurelio Adrumetino,
‖ Ruſticiano ‖ Ruſtico Afro,
Omnes Epiſcopi Chalcedone congregati.

A Εὐγενίου Κοτέννων,
Μακεδόνος Μαγύδου,
Εὐδοξίου Ἐτεννῶν,
Μαρκιανοῦ Κοραλλίας,
Ὀβρίμου Κορακησίου,
Πέτρου Ἐχιναίου,
Εὐσταθίου ἔθνους Σαῤῥακηνῶν,
Αὐρηλίου Ἀφρου,
Ῥουστικιανοῦ Ἀφρου,
Πάντες οἱ συναχθέντες ἐπίσκοποι ἐν Χαλκηδόνι.

In omnibus Conciliorum libris hactenus impreſſis ſequebatur hoc loco oratio Marciani Imp. habita ad Concilium, quæ quidem ab eo dicta fuit in ſexta Actione, in qua etiam ſcripta reperitur, vnde huc irrepſiſſe videtur. Nam Imperatorem huic primæ Actioni non interfuiſſe, ſed in ſexta tantum aduenіſſe in Synodum, aperte colligitur ex Breuiario Liberati Diaconi cap. xiij. & ex hac ipſa prima Actione, in cuius fine Iudices dixerunt, omnia quæ geſta erant, referri debere ad Imperatorem: ex quo manifeſte oſtenditur, illum tunc non adfuiſſe. Si enim præſens fuiſſet, ipſe per ſe cognouiſſet quæ acta erant: immo & ipſemet interlocutus fuiſſet, vt in ſexta Actione fecit, & Iudices tacuiſſent, ſicut ibi tacuerunt. Accedit veterum librorum auctoritas, quæ plurimi facienda eſt: nam in omnibus codd. mſ. tam Græcis quàm Latinis, quos videre potuimus, hæc Marciani oratio & alia de eius in Synodum aduentu, poſita ſunt in ſexta tantum Actione, cui ipſe vere interfuit, & Patres allocutus eſt, in prima autem nihil ex his legitur. Neque veriſimile eſt, eamdem orationem ijſdem prorſus verbis in eadem Synodo bis (quamuis diuerſis diebus) ab Imperatore dictam fuiſſe. Huius autem iterationis occaſionem fortaſſe præbuit vetuſtiſſimus liber Latinus Concilij Chalcedonenſis, qui in Bibliotheca Vaticana aſſeruatur, in quo prætermiſſa eſt prima Actio, & eius loco reperitur breuis quædam epitome eiuſdem Concilij, cui præfixa eſt hæc Marciani ad Synodum oratio: & poſt epitomen ſequitur ſecunda Actio, & alia per ordinem vſque ad finem.

Et reſidentibus magnificentiſſimis & glorioſiſſimis Iudicibus & ampliſſimo Senatu in medio ante cancellos ſanctiſſimi altaris, & ex læua quidem parte ſedentibus ſanctiſſimis & reuerendiſſimis Epiſcopis & vicarijs Deo amiciſſimi, ſanctiſſimi & reuerendiſſimi Leonis Antiſtitis priſcæ vrbis Romæ, &

Anatolio religioſiſſimo Archiepiſcopo Conſtantinopolitanæ regiæ ciuitatis, &

Maximo religioſiſſimo Archiepiſcopo Antiochiæ, &

Thalaſſio religioſiſſimo Epiſcopo Cæſareæ Cappadociæ, &

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Epheſi, & ceteris religioſiſſimis Epiſcopis Orientis, & Ponti, & Aſianæ & Thraciæ regionum, exceptis Palæſtinis: ex dextera vero parte ſimiliter conſidentibus

Dioſcoro religioſiſſimo Archiepiſcopo Alexandriæ, &

Iuuenali religioſiſſimo Epiſcopo Hieroſolymorum, &

Quintillo religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ primæ Macedoniæ, & agente vices Anaſtaſij religioſiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis, &

Petro religioſiſſimo Epiſcopo Corinthi, & reliquis Aegyptiacæ diœceſis, & Illyrici, inſuper etiã & Palæſtinis religioſiſſimis Epiſcopis; antepoſitis in medio ſacroſanctis & venerabilibus Euãgelijs, Paſchaſinus reuerẽdiſſimus Epiſcopus, & vicarius Sedis Apoſtolicæ, quũ in medio vnà cũ his viris reuerẽdiſſimis collegis ſuis ſtetiſſet, dixit: Beatiſſimi atque Apoſtolici ‖ viri Papæ vrbis Romæ, quæ eſt caput om- [‖ Epiſcopi vrbis]

Καὶ καθισθέντων τῶν μεγαλοπρεπεστάτων, καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, καὶ τῆς ὑπερφυεστάτης συγκλήτου ἐν τῷ μέσῳ πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγιωτάτου θυσιαστηρίου, καὶ ἐν μὲν τῷ εὐωνύμῳ αὐτῶν μέρει καθισθέντων τῶν ὁσιωτάτων τοποτηρητῶν τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, καὶ

Ἀνατολίου τοῦ θεοσεβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ

Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας, καὶ

Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας, καὶ

Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου Ἐφέσου, καὶ τῶν λειπῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων τῆς τε ἀνατολικῆς, καὶ Ποντικῆς, καὶ Ἀσιανῆς, καὶ Θρακικῆς, τῶν διοικήσεων, ἄνευ τῶν Παλαιστινῶν· ἐν δὲ τῷ δεξιῷ αὐτῶν μέρει ὁμοίως καθισθέντων,

Διοσκόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, καὶ

Ἰουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, καὶ

Κυιντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας τῆς πρώτης Μακεδονίας, τοποτηροῦντος Ἀναστασίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Θεσσαλονίκης, καὶ

Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως, καὶ τοῦ Ἰλλυρικοῦ· ἔτι μὴν καὶ τῶν Παλαιστινῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων προκειμένων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ἀχράντου εὐαγγελίου, Πασχασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, φύλαξ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, ὡς ἔστη ἐν μέσῳ μετὰ καὶ τῶν συνελθόντων αὐτῷ, ἔφη· Τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἀποστολικοῦ ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων πόλεως, κεφα-

κεφαλῆς ὑπάρχοντος πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν, προστάξεις ἔχομεν, ἐν αἷς κατηξίωσε διαλαλῆσαι, ὅπως Διόσκορος μὴ συγκαθεσθῇ τῷ συνεδρίῳ· εἰ δὲ ἐπιχειρήσει τοῦτο ποιῆσαι, ἐκβληθείη. τοῦτο ἀναγκαῖον ἡμᾶς παραφυλάξαι. εἰ κελεύεται τοίνυν τῇ ὑμετέρᾳ μεγαλειότητι, ἢ ἐκεῖνος ἐξέλθοι, ἢ ἡμεῖς ἔξιμεν.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ περιφανέστατοι συγκλητικοὶ εἶπον· τίνα γὰρ ἰδικὴ μέμψις ἐπάγεται Διοσκόρῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ; Πασκασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, καὶ φύλαξ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, εἶπεν· αὐτοῦ εἰσελθόντος, ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐκείνῳ ἀντιτεθῆναι. Οἱ λαμπρότατοι ἄρχοντες, καὶ περιφανέστατοι συγκλητικοὶ εἶπον· κατὰ τὰ ἤδη διαλαληθέντα, ἰδικῶς ἡ αἰτία φανερούσθω, ἐν ᾗ ὑπόκειται. Λουκήνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας εἶπε· τῆς ἰδίας κρίσεως λόγον ἀποδότω· πρόσωπον γὰρ ἥρπασε τοῦ κρίνειν, ὅπερ οὐκ ἐκέκτητο· καὶ σύνοδον ἐτόλμησε ποιῆσαι ἐπιτροπῆς δίχα τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, ὅπερ οὐδέποτε γέγονεν, οὐδὲ ἐξὸν γενέσθαι. Πασκασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν ἀποστολικὸν θρόνον εἶπεν· ἡμεῖς ὑπεναντίον τῶν προσαγμάτων τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἀποστολικοῦ ἐπισκόπου, καὶ χειρίζοντος τὸν ἀποστολικὸν θρόνον, ἐλθεῖν οὐ δυνάμεθα, οὔτε μὴν ὑπεναντίον τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, ἢ πατρικῶν παραδόσεων. Οἱ λαμπρότατοι ἄρχοντες, καὶ περιφανέστατοι συγκλητικοὶ εἶπον· ἁρμόζει ὑμᾶς ἰδικῶς τί ἔπταισε σαφηνίσαι. Λουκήνσιος, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, καὶ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ἐπέχων, ἔφη· οὐχ ὑπομένομεν τοσαύτην ὕβριν γενέσθαι ἡμῖν τε, καὶ ὑμῖν, ὥστε καθεσθῆναι τοῦτον, τὸν ἐπὶ κρίσει παραγενόμενον.

Οἱ λαμπρότατοι ἄρχοντες, καὶ περιφανέστατοι συγκλητικοὶ εἶπον· εἰ δικαστοῦ ἐπέχεις πρόσωπον, ὡς δικαζόμενος οὐκ ὀφείλεις δικαιολογεῖσθαι· καὶ Διοσκόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας κατὰ κέλευσιν τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου, καθεσθέντος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ καθεσθέντων τῶν Ῥωμαίων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις, καὶ ἡσυχασάντων, Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Δορυλαίων πόλεως, παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ, εἶπε· τὴν σωτηρίαν ὑμῖν τῶν δεσποτῶν τῆς οἰκουμένης, κελεύσατε τὰς δεήσεις τὰς ἐμὰς ἀναγνωσθῆναι, καθὼς ἤρεσε τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ. ἠδίκημαι παρὰ Διοσκόρου, ἠδίκηται ἡ πίστις· ἐφονεύθη Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος· ἅμα ἐμοὶ καθῃρέθη ἀδίκως παρ᾽ αὐτοῦ. κελεύσατε τὰς δεήσεις μου ἀναγνωσθῆναι. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις. Καὶ καθεσθέντος ἐν τῷ μέσῳ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου κατὰ κέλευσιν πάντων, Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, λαβὼν παρ᾽ αὐτοῦ τὰς δεήσεις, ἀνέγνω.

A omnium Eccleſiarum, præcepta habemus præ manibus, quibus ‖ præcipere dignatus eſt eius Apoſtolatus, vt Dioſcorus [Alexandrinorũ Archiepiſcopus] nõ ſedeat in Concilio, ‖ ſed audiendus intromittatur. Hoc nos obſeruare neceſſe eſt. Si ergo præcipit veſtra magnificentia, aut ille egrediatur, aut nos eximus. [Quibus in Græco interpretatis per Beronicianum virum deuotiſſimum, & ſecretarium ſacri cõſiſtorij,] glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Quid enim ſpecialiter × ingeritur Dioſcoro reuerendiſſimo Epiſcopo? Paſchaſinus reuerendiſſimus Epiſcopus & vicarius Sedis Apoſtolicæ dixit: B Cum intromiſſus fuerit, neceſſe eſt vt illi obijciatur. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Vt iam interfati ſumus, × cauſa quæ obijcitur, ſpecialiter manifeſtetur. Lucentius reuerẽdiſſimus Epiſcopus & vicarius Sedis Apoſtolicæ dixit: Iudicij ſui neceſſe eſt eum dare rationem, quia cum perſonam iudicandi non haberet, præſumpſit, & Synodum auſus eſt facere ſine auctoritate Sedis Apoſtolicæ, quod numquam licuit, numquam factum eſt. Paſchaſinus vero reuerendiſſimus Epiſcopus & vicarius Sedis Apoſtolicæ dixit: Nos contra præcepta beatiſſimi atque Apoſtolici Papæ guberna- C toris Sedis Apoſtolicæ venire non poſſumus, nec contra Eccleſiaſticas regulas, vel contra Patrum inſtituta. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Conuenit vos ſpecialiter, quid errauerit exponere. Lucentius vir venerandus Epiſcopus & vicarius Sedis Apoſtolicæ dixit: Non patimur tantam iniuriam nec vobis fieri, nec nobis, vt iſte ſedeat, qui iudicandus aduenit. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Si iudicis obtines perſonam, non vt ‖ accuſator debes proſequi. Et Dioſcoro religioſiſsimo Epiſcopo Alexandriæ, ſecundum iuſſionem glorioſiſsimorum Iudicum & ampliſsimi D Senatus reſidente in medio, & reſidentibus Romanis & reuerendiſsimis Epiſcopis in proprijs locis, & tacentibus, Euſebius religioſiſsimus Epiſcopus Dorylæi ciuitatis, tranſiens in medium dixit: Per ſalutem vos Dominorum vniuerſi mundi, iubete etiam preces meas legi, ſicut placuit pijſsimo Imperatori. Læſus ſum à Dioſcoro: læſa eſt Fides. Occiſus eſt Flauianus ſanctus Epiſcopus. [lacrymis impleor:] ſimul mecum iniuſte ab eo × damnatus eſt. Iubete preces meas perlegi. Glorioſiſsimi Iudices & ampliſsimus Senatus dixerunt: Preces legantur. Et reſidente in medio E eorum, iuſsione omnium, Euſebio reuerendiſsimo Epiſcopo, Beronicianus vir deuotus, à ſecretis ſacri conſiſtorij, acceptas ab ipſo preces recitauit.

‖ cenſuit interloquendum, vt

‖ ſin autem hoc facere aggrediatur, ejiciatur.

× objicitur

× culpa

‖ accuſatus debes te defendere.

× depoſitus

*PRECES

* *EPISTOLA EVSEBII EPISCOPI Dorylæi, ad Imperatores Valentinianum & Marcianum.*

Amatoribus Chriſti religioſiſsimis & pijſsimis Imperatoribus noſtris Flauijs Valentiniano & Marciano perpetuis Auguſtis, ab Euſebio humilliſimo Epiſcopo Dorylęi, faciente verba pro ſe & pro orthodoxa Fide, & ſanctæ memoriæ quondam Flauiano Epiſcopo Conſtantinopolitanæ ciuitatis.

*maieſtati

B

INtentio & propoſitum eſt * clementiæ veſtræ, vniuerſis quidem ſibi ſubditis prouidere, & manum porrigere omnibus iniuſte oppreſsis, præcipue tamen ſungentibus ſacerdotio: in hoc diuinitati placentes, à qua vobis impetare & dominari ſub hoc ſole donatum eſt. Ergo quoniam multa & dira & contra omnẽ conſequentiam, Fides, quæ in Chriſtũ eſt, & nos ſumus perpeſsi à reuerendiſsimo Dioſcoro Epiſcopo Alexãdrię magnæ ciuitatis, adimus veſtram pietatem, ſupplicantes iuſtitiam promereri. Cauſa autem in his eſt. In nuper facto Concilio in Epheſiorum metropoli, quod * vtile fuit non fieri, vt non malis & perturbationibus vniuerſum mundum repleſſet, ſuauis iſte Dioſcorus pro nihilo ponens iuſtitiæ rationem & Dei timorem, ſimilis conſtitutus & conſentaneus Eutychi vaniloquo & hæretico, occultus autem multis, ſicut poſtea ſeipſum manifeſtauit, inueniens tempus ex facta à me aduerſus Eutychem eius ſimilem accuſatione, & ſententia in eũ à ſanctæ memoriæ Flauiano Epiſcopo prolata, multitudinem ſeditioſorum populorum congregans, & potentiam ſibi pecunijs acquirens, piam religionem catholicorum, quantum ad ipſum pertinet, violauit, & perfidiam Eutychis monachi, quæ olim à ſanctis Patribus reprobata eſt, confirmauit. Quoniam igitur non modica ſunt, quę ab ipſo vſurpata ſunt aduerſus Chriſti Fidem & aduerſus nos, prouoluti precamur veſtram clementiam, vt præcipiatis reuerendiſsimum Epiſcopum Dioſcorum reſpondere de his, quæ à nobis ei iogerũtur, relectis * ſinè dubio in hoc Concilio monimentis ab eo cõtra nos geſtis, per quæ poſſumus oſtendere, eum & alienum eſſe à catholica Fide, & impietate repletam hæreſim roboraſſe, & iniuſte nos * damnantem, & grauia in nos operatum; ſacrum & venerabile veſtrum mandatum dirigentes ſanctæ & vniuerſali Synodo religioſiſsimorum Epiſcoporum; quò poſsit inter nos & præfatum Dioſcorum audire & perferre ad ſcientiam veſtræ pietatis omnia quæ geruntur, ad quod placuerit veſtræ *clementiæ: quod conſecuti, inceſſanter offeremus Deo preces pro veſtro ęterno imperio, ſacratiſsimi Imperatores.

*vtinam non fuiſſet factum,

C

D

*ſcilicet in ſancto

*depoſuiſſe,

E

*immortali celſitudini

Glorioſiſsimi Iudices & ampliſsimus Senatus dixerunt: Soluantur quæ ingeruntur. Dio-

ſcorus

ΔΕΗΣΕΙΣ ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Δορυλαίου πρὸς τοὺς βασιλεῖς, Οὐαλεντινιανὸν, καὶ Μαρκιανόν.

Τοῖς φιλοχρίστοις, καὶ εὐσεβεστάτοις βασιλεῦσιν ἡμῶν Φλαυΐοις, Οὐαλεντινιανῷ, καὶ Μαρκιανῷ, τοῖς αἰωνίοις Αὐγούστοις, παρὰ Εὐσεβίου τοῦ ἐλαχίστου ἐπισκόπου Δορυλαίου, ποιουμένου τὸν λόγον ὑπέρ τε ἑαυτοῦ, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐν ὁσίοις Φλαυιανοῦ τοῦ γενομένου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

B

Σκοπὸς τῷ ὑμετέρῳ κράτει, ἁπάντων μὲν τῶν ὑπηκόων προνοεῖν, καὶ χεῖρα ὀρέγειν ἅπασι τοῖς ἀδικουμένοις, μάλιστα δὲ τῶν εἰς ἱερωσύνην τελούντων, καὶ ἐν τούτῳ τὸ θεῖον θεραπεύοντας, παρ' οὗ τὸ βασιλεύειν ὑμῖν, καὶ κρατεῖν τῶν ὑφ' ἡλίῳ δεδώρηται. ἐπεὶ οὖν πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ παρὰ πᾶσαν ἀκολουθίαν, ἡ εἰς Χριστὸν πίστις, καὶ ἡμεῖς πεπόνθαμεν παρὰ Διοσκόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, προσίμεν τῇ ὑμετέρᾳ εὐσεβείᾳ, τῶν δικαίων ἀξιοῦντες τυχεῖν. τὰ δὲ τοῦ πράγματος ἐν τούτοις. *ἐπὶ τῆς ἔναγχος γενομένης συνόδου ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει, ἣν ὄφελόν* τι ἦν μὴ γενέσθαι, ἵνα μὴ κακῶν, καὶ ταραχῆς τὴν οἰκουμένην ἐμπλήσῃ, ὁ χρηστὸς Διόσκορος, παρ' οὐδὲν θέμενος τὸν τοῦ δικαίου λόγον, καὶ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον, ὁμόδοξος ὢν, καὶ ὁμόφρων Εὐτυχοῦς τοῦ ματαιόφρονος, καὶ αἱρετικοῦ, λανθάνων δὲ τοὺς πολλοὺς, ὡς ὕστερον ἑαυτὸν ἐφανέρωσεν, εὑρὼν καιρὸν τὴν γεγενημένην παρ' ἐμοῦ κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ ὁμοδόξου αὐτοῦ κατηγορίαν, καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ ἐξενεχθεῖσαν ψῆφον παρὰ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαυιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου, πλῆθος ἀτάκτων ὄχλων συναγαγὼν, καὶ δυναστείαν ἑαυτῷ διὰ χρημάτων περιποιούμενος, τὴν τε εὐσεβῆ θρησκείαν τῶν ὀρθοδόξων, τό γε ἧκον εἰς αὐτὸν, ἐλυμήνατο, καὶ τὴν κακοδοξίαν Εὐτυχοῦς τοῦ μονάζοντος, ἥ τις ἄνωθεν, καὶ ἐξ ἀρχῆς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἀπεκηρύχθη, ἐβεβαίωσεν. ἐπεὶ οὖν οὐ μικρὰ τὰ πεπλημμελημένα αὐτῷ κατά τε τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ καθ' ἡμῶν, δεόμεθα, καὶ προσπίπτομεν τῷ ὑμετέρῳ κράτει, θεσπίσαι τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον ἀπολογήσασθαι τοῖς παρ' ἡμῶν αὐτῷ ἐπαγομένοις· δηλαδὴ, τῶν παρ' αὐτοῦ καθ' ἡμῶν πεπραγμένων ὑπομνημάτων, ἀναγινωσκομένων ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου· δι' ὧν δυνάμεθα ἀποδεῖξαι αὐτὸν καὶ ἀλλότριον ὄντα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ αἵρεσιν ἀσεβείας πεπληρωμένην κρατύναντα, καὶ ἀδίκως ἡμᾶς καθελόντα, καὶ τὰ δεινὰ ἡμᾶς κατεργασάμενον, θείων, καὶ προσκυνουμένων ὑμῶν μανδάτων καταπεμπομένων τῇ ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων· ἐφ' ᾧ τε ἡμῶν, καὶ τοῦ προειρημένου Διοσκόρου διακοῦσαι, καὶ ἀνενεγκεῖν εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας πάντα τὰ πραττόμενα πρὸς τὸ παριστάμενον τῇ ἀθανάτῳ ὑμῶν κορυφῇ. καὶ τούτου τυχόντες ἀδιαλείπτους εὐχὰς ἀναπέμψομεν ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους, θειότατοι βασιλεῖς. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· διαλυέσθω τὰ ἐπαγόμενα. Διό-

*ἴσως, ἐπὶ

*ἴσως, γε

C

D

E

σκορος

σκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐκέλευσεν ὁ εὐλαβέστατος βασιλεὺς σύνοδον συγκροτηθῆναι· καὶ δὴ συγκροτεῖται κατὰ θεῖον νεῦμα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν. περὶ δὲ τῶν πεπραγμένων διὰ τὸν γενόμενον ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἁγίας ἐκκλησίας Φλαβιανὸν, ὑπομνήματά εἰσι πεπραγμένα ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, καὶ παρακαλῶ ἀναγνωσθῆναι. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ἐξαιτοῦμεν. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· πάντα τὰ ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ παρακολουθήσαντα, κατὰ τάξιν ἀναγινωσκέσθω. καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως, Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν, ἐν πρώτοις τὰ τῆς πίστεως γυμνασθῆναι. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· τέως πρὸς τὴν κατηγορίαν ἀποκρίνασθαί σε προσήκει. ὅθεν περίμενον τὴν τῶν πεπραγμένων γενέσθαι ἀνάγνωσιν, ὅπερ καὶ αὐτὸς γενέσθαι ἐξῄτησας. Κωνσταντῖνος, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, εἶπεν· ἔστι τὰ θεῖα γράμματα, τὰ διαφόρως ἀποσταλέντα περὶ τῆς συνόδου τῆς πρώην γενομένης, μετὰ χεῖρας, καὶ ἀναγνώσομαι. καὶ ἀπὸ κώδικος ἀνέγνω.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΗΞΕΩΣ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου, τῷ εὐλαβεστάτῳ Διοσκόρῳ ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας.

Αὐτοκράτορες, Καίσαρες, Θεοδόσιος, καὶ Οὐαλεντινιανὸς, νικηταὶ, τροπαιοῦχοι, μέγιστοι, ἀεισέβαστοι, Αὔγουστοι, Διοσκόρῳ.

Ἅπασι δῆλον καθέστηκεν, ὅτιπερ ἡ τῆς ἡμετέρας πολιτείας κατάστασις, καὶ πάντα τὰ ἀνθρώπινα, τῇ περὶ τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ συνέχεταί τε, καὶ κρατύνεται· καὶ τοῦ κρείττονος εὐμενοῦς τυγχάνοντος, δεξιῶς, καὶ κατὰ γνώμην προβαίνειν πέφυκε, καὶ διοικεῖσθαι τὰ πράγματα. βασιλείαν τοίνυν παρὰ τῆς θείας λαχόντες προνοίας, τῆς τῶν ὑπηκόων εὐσεβείας τε, καὶ εὐπραγίας, ἀναγκαίως πλείστην ὅσην φροντίδα ποιούμεθα· ὥστε καὶ τὴν ἀληθῆ θρησκείαν, καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς πολιτείαν, τῇ περὶ τὸ κρεῖττον εἰλικρινεῖ θεραπείᾳ τε, καὶ εὐσεβείᾳ συγκροτουμένας, ἐκλάμπειν. ἐπὶ τοῦ παρόντος τοίνυν ἀνακυψάσης ἐξαίφνης ἀμφιβολίας τινὸς, εἰς τὴν τοῦ καθολικοῦ, καὶ ἀποστολικοῦ δόγματος τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξου πίστεως παραφυλακὴν, ἥ τις, ὡς εἰκὸς, διαφόροις ἐννοίαις ἀνθέλκουσα, διαταράττει τε, καὶ συγχεῖ τὰς τῶν ἀνθρώπων αἰσθήσεις τε, καὶ ψυχὰς, οὐκ ἀνεκτὸν νομίσαντες τὸ τοιοῦτον ἀτόπημα παριδεῖν, ὡς ἂν μὴ τοῦτο παροφθὲν εἰς ὕβριν αὐτοῦ τοῦ κρείττονος ἀνατρέχειν δόξειεν, ἐθεσπίσαμεν κατὰ ταυτὸ συνελθόντων ὁσιωτάτων, καὶ θεοφιλεστάτων ἀνδρῶν, οἷς πλεῖστος εὐσεβείας τε, καὶ τῆς ὀρθοδόξου, καὶ ἀληθινῆς πίστεως λόγος καθέστηκε, πᾶσαν μὲν τοιαύτην, ἀκριβοῦς ζητήσεως προτεθείσης, διαλυθῆναι ματαίαν ἀμφισβήτησιν, τὴν δὲ ἀληθινὴν, καὶ τῷ θεῷ φίλην, τουτέστι, τὴν ὀρθόδοξον κρατυνθῆναι πίστιν. καὶ ἡ σὴ τοιγαροῦν ὁσιότης προσλαβοῦσα

σὺν

A ſcorus reuerendiſsimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Præcepit pijſsimus Imperator Synodum celebrari; quæ ſecundum ſacrum nutum pijſsimi Imperatoris noſtri congregata eſt. De his autem, quæ geſta ſunt propter Conſtantinopolitanæ ſanctæ eccleſiæ quondam Epiſcopum Flauianum, monimenta ſunt facta in ſancto Concilio, & ea poſtulo recenſeri. Euſebios religioſiſſimus Epiſcopus Dorylęi dixit: Hæc & nos poſtulamus. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Omnia quæ in hoc negotio ſubſecuta ſunt, per ordinem recitentur. Et antequam legerentur, Dioſcorus reuerēdiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Supplico per veſtram magnificentiam, in primis quę de Fide ſunt examinari. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerūt: Interim aduerſus accoſationem te conuenit reſpondere. Ergo ſuſtine actorum fieri lectionem, quod & ipſe fieri poſtolaſti. Conſtantinus deuotiſſimus à ſecretis ſacri conſiſtorij dixit: Habentur ſacræ litterę, *ſæpius directæ pro Synodo pridem facta, præ manibus ad legendum. *Et ex codice recitauit.*

B

*diuerſimode

C

EPHESI ACTA.

EPISTOLA DIVAE MEMORIAE Theodoſii Imperatoris, ad Dioſcorum Alexandriæ Epiſcopum.

Imperatores Cæſares Theodoſius & Valentinianus, victores ac triumphatores, maximi, ſemper venerabiles Auguſti, Dioſcoro.

D Cunctis conſtitit manifeſtū, quia noſtrę Reip. ſtatus & omnia humana, diuina pietate moderantur, atque firmantur. Deo enim propitio conſtituto, proſpere & ſecundum vota noſtra gubernari res & proficere ſolent. Imperium ergo *diuino nutu ſortiti, ſubditis pro pietate & manſuetudine ſimiliter neceſſario plurimam ſollicitudinem impartimur, quatenus & vera religio, & noſtra Reſp. cultu Dei puriſsimo & pietate firmata præfulgeat. Quoniā igitur in præſenti ſubita emergente dubitatione, ad catholicę & Apoſtolicæ doctrinæ, ac noſtræ *Fidei cuſtodiam, quæ, vt fit, diuerſis ſententijs ᵃimpugnata, conturbat & confundit hominum ſenſus & animas; intolerabile duximus, huiuſmodi delictum contemnere, E ne per talem negligentiam ipſi Deo inferre contumelias videremur. Ideoq. ſanximus, in vnum ſanctiſsimos & Deo placitos conuenire viros, ᵇquibus pro pietate catholica, atque vera Fide plurimus ſermo eſt, vt vniuerſa quidem talis vana dubitatio, ſubtili propoſita inquiſitione ſoluatur, vera autem & Deo amica Fides catholica firmetur. Igitur & tua ſanctitas, ſumptis ſecum

decem

*à diuina prouidentia ſortiti, ſubditorum pietati & felicitati neceſſario

*orthodoxæ

ᵃdiſtrahens,

ᵇad quos maxime ſpectat pietatis & orthodoxæ veræq. Fidei ratio, vt

decem reuerendiſsimis metropolitis Epiſcopis, qui ſub tua degunt diœceſi, & alijs ſimiliter decem ſanctis Epiſcopis ſermone & vita ornatis, qui in doctrina & ſcientia rectæ & "immaculatæ Fidei apud cunctos eminent, proximis kalendis Auguſtis Epheſum metropolim Aſiæ cõuenire abſque vlla dilatione feſtinet, nullo ſcilicet alio præter prædictos viros ſanctam Synodum moleſtante: quatenus voiuerſis ſanctiſsimis & beatiſsimis Epiſcopis, quos conuenire per ſacras noſtras epiſtolas ſanximus, ad prædictam concurrentibus ciuitatem, & ſubtiliſsime inueſtigantibus & quærentibus, omnis de medio error contrarius auferatur, catholica autem doctrina & orthodoxæ Fidei Saluatoris noſtri Chriſti amiciſsima ſolidetur, & conſuete effulgeat: quod vniuerſi in poſterum inconcuſſum, Deo propitio, & intemeratum cuſtodiant. Si quis vero tam neceſſariam & Deo amicam Synodum prætermiſerit, & non omni virtute ſecundum prædictum tempus ad præfinitum locum peruenerit, nullam excuſationem neque apud Deum, neque apud noſtram inueniet pietatem. Sacerdotalem enim conuentum nonniſi quis mala propria conſcientia ſauciatus euitat. Theodoretum ſane Epiſcopum Cyri ciuitatis, quem pridem iuſsimus ſuæ ſoli vacare eccleſiæ, ſancimus non prius ad ſanctam Synodum conuenire, niſi vniuerſo ſancto placuerit conuenienti Concilio & ipſum concurrere, & pariter intereſſe. Si vero aliqua diſcordia de eo emerſerit, abſque illo ſanctam Synodum cõuenire, & quæ iuſſa ſunt, ordinare præcipimus. Datum tertio kal. Aprilis, Conſtantinopoli, "Zenone & Poſthumiano viris clariſs. Conſs.

" ab omni errore alienæ, veræq. Fidei

" poſt Zenonis & Poſthumiani clariſſimorum virorum conſulatum.

CHALCEDONE ACTA.

Conſtantinus deuotiſsimus à ſecretis ſacri cõſiſtorij dixit: Eodem tenore ſcriptum eſt & alijs reuerendiſsimis Epiſcopis, vt in Synodum conuenirent. Glorioſiſsimi Iudices & ampliſsimus Senatus dixerunt: Ingrediatur & reuerendiſsimus Epiſcopus Theodoretus, vt ſit particeps Synodi, quia & reſtituit ei Epiſcopatum ſanctiſsimus Archiepiſcopus Leo, & ſacratiſsimus & pijſsimus Imperator ſanxit eum adeſſe ſanctæ Synodo. Et ingreſſo Theodoreto reuerendiſsimo Epiſcopo, Aegyptij & Illyriciani & Palæſtini reuerendiſsimi Epiſcopi clamauerunt: Miſeremini, Fides perit; iſtum Canones eijciunt: hunc foras mittite, magiſtrum Neſtorij foras mittite. Orientales & Pontici & Aſiani & Thraces reuerendiſsimi Epiſcopi clamauerunt: Nos in pura charta ſubſcripſimus: cæſi ſumus, & ita ſubſcripſimus. Manichæos foras mittite, inimicos Flauiani foras mittite, aduerſarios Fidei foras mittite. Dioſcorus reuerendiſsimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Cyrillus cur eijcitur, qui ab iſto eſt anathematizatus?

A σὺν ἑαυτῷ δέκα μὲν εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν διοίκησιν μητροπολίτας, ἑτέρους δὲ δέκα ὁσιωτάτους ἐπισκόπους, λόγῳ τε, καὶ βίῳ κεκοσμημένους, ὀρθότητι, καὶ τῆς ἀπλανοῦς, καὶ ἀληθινῆς πίστεως εἰδήσει τε, καὶ διδασκαλίᾳ παρὰ πᾶσιν ἐκλάμποντας, ταῖς πλησίον καλάνδαις Αὐγούσταις, τὴν Ἐφεσίων μητρόπολιν τῆς Ἀσίας καταλαβεῖν ἀνυπερθέτως σπουδάσει· μηδενὸς ἑτέρου δηλαδὴ παρὰ τοὺς προειρημένους τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ παρενοχλήσοντος· ὡς ἂν πάντων ὁμοῦ τῶν ὁσιωτάτων, καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, οὓς συνελθεῖν διὰ θείων ἡμῶν B συλλαβῶν ἐθεσπίσαμεν, κατὰ τὴν προγεγραμμένην συνδραμόντων πόλιν, καὶ "ἀκριβεστάτην προσθέντων ἔρευνάν τε, καὶ ζήτησιν, πᾶσα μὲν ἐκ μέσου σκαιὰ γένηται πλάνη, κρατυνθείη δέ, καὶ συνήθως ἐκλάμψοι, τὸ τῆς ὀρθοδόξου, καὶ ἀληθινῆς, καὶ προσφιλεστάτης τῷ σωτῆρι ἡμῶν Χριστῷ πίστεως δόγμα· ὅπερ ἅπαντες εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀρραγές, καὶ ἀσάλευτον παραφυλάξουσιν, εὐμενοῦς ὄντος τοῦ κρείττονος. εἰ δέ τις τὴν οὕτως ἀναγκαίαν, καὶ τῷ θεῷ φίλην παριδεῖν ἕλοιτο σύνοδον, καὶ μὴ πάσῃ δυνάμει κατὰ τὸν προειρημένον καιρὸν τὸν ἀφορισθέντα καταλάβοι C τόπον, οὐδεμίαν ἕξει πρὸς τὸ κρεῖττον, ἢ πρὸς τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν ἀπολογίαν· ἱερατικὴν δὲ παραιτούμενος σύλλογον οὐκ ἀγαθῷ συνειδότι τὴν ψυχὴν ἀναγκαίως πληχθήσεται. Θεοδώρητον μέντοι τὸν ἐπίσκοπον Κύρου τῆς πόλεως, ὃν ἤδη ἐκελεύσαμεν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μόνῃ ἐκκλησίᾳ σχολάζειν, θεσπίζομεν μὴ πρότερον ἐλθεῖν εἰς τὴν ἁγίαν σύνοδον, ἐὰν μὴ πάσῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ συνελθούσῃ δόξῃ καὶ αὐτὸν παραγενέσθαι, καὶ κοινωνὸν γενέσθαι τῆς αὐτῆς ἁγίας συνόδου. εἰ δὲ περὶ αὐτοῦ διχόνοιά τις ἀνακύψῃ, χωρὶς αὐτοῦ D τὴν ἁγίαν σύνοδον συνελθεῖν, καὶ τυπῶσαι τὰ κελευσθέντα προστάττομεν. ἐδόθη τῇ πρὸ τριῶν καλανδῶν Ἀπριλλίων, ἐν Κωνσταντινουπόλει, μετὰ τὴν ὑπατείαν Ζήνωνος, καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων.

" ἀκριβεστάτως

Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κωνσιστωρίου εἶπε· τῷ αὐτῷ τύπῳ ἐγράφη καὶ τοῖς ἄλλοις εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις, ὥστε παραγενέσθαι εἰς τὴν σύνοδον. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπον· εἰσίτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος E Θεοδώρητος, κοινωνήσων τῇ συνόδῳ· ἐπειδὴ καὶ ἀποκατέστησεν αὐτῷ τὴν ἐπισκοπὴν ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων, καὶ ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος βασιλεὺς παρεῖναι αὐτὸν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἐθέσπισε. καὶ εἰσελθόντος Θεοδωρήτου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ Ἰλλυρικιανοί, καὶ Παλαιστινοὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· ἐλεήσατε· ἡ πίστις ἀπόλλυται· οἱ κανόνες τοῦτον ἐκβάλλουσι· τοῦτον ἔξω βάλε· τὸν διδάσκαλον Νεστορίου ἔξω βάλε. Οἱ Ἀνατολικοί, καὶ Ποντικοί, καὶ Ἀσιανοί, καὶ Θρᾷκες, εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· εἰς ἄγραφα ὑπεγράψαμεν, ἐτύφθημεν, καὶ ὑπεγράψαμεν· τοὺς Μανιχαίους ἔξω βάλε· τοὺς ἐχθροὺς Φλαβιανοῦ ἔξω βάλε· τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως ἔξω βάλε. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· Κύριλλος διὰ τί ἐκβάλλεται, ὁ παρὰ τούτου ἀναθεματισθείς;

Digitized by Google

θείς; Οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ Ποντικοὶ, καὶ Ἀσιανοὶ, καὶ Θρᾷκες εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Διόσκορον τὸν φονέα ἔξω βάλε· Διοσκόρου τὰς πράξεις τίς οὐκ οἶδεν; Οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ Ἰλλυρικιανοὶ, καὶ Παλαιστινοὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Αὐγούστης. Οἱ Ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· τοὺς φονέας ἔξω βάλε. Οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· ἡ Αὐγούστα Νεστόριον ἐξέβαλε· πολλὰ τὰ ἔτη τῆς ὀρθοδόξου· ἡ σύνοδος Θεοδώρητον οὐ δέχεται. Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ, εἶπε· δεήσεις ἐπιδέδωκα τοῖς θειοτάτοις, καὶ εὐσεβεστάτοις, καὶ φιλοχρίστοις δεσπόταις τῆς οἰκουμένης· καὶ διηγησάμην τὰς εἰς ἐμὲ γενομένας σφαγὰς, καὶ ἀξιῶ ταύτας ἐξετασθῆναι. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τὸν οἰκεῖον ἀπολαβὼν τόπον παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Ῥώμης, εἰσῆλθε νῦν κατηγόρου τάξιν ἐπέχων. ὅθεν ἀνάσχεσθε ὑπὲρ τοῦ μὴ σύγχυσιν γενέσθαι τῇ ἀκροάσει, τὰ ἀρχὴν λαβόντα περαιωθῆναι· πρόκριμα γὰρ ἀπὸ τοῦ παρεῖναι τὸν εὐλαβέστατον Θεοδώρητον οὐδενὶ γενήσεται, φυλαττομένου δηλονότι μετὰ ταῦτα παντὸς λόγου καὶ ὑμῖν, καὶ ἐκείνῳ, εἴ τινα ἀμοιβαίως ἐγγυμνάζειν βουληθείητε· οἷς καὶ τὰ μάλιστα ἐν τοῖς ἀγράφοις φαίνεται ὀρθοδοξίαν αὐτῷ μαρτυρῶν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως. Καὶ μετὰ τὸ καθεσθῆναι ἐν τῷ μέσῳ Θεοδώρητον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον, οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· ἄξιος, ἄξιος. Οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· μὴ λέγετε αὐτὸν ἐπίσκοπον· οὐκ ἔστιν ἐπίσκοπος· τὸν θεομάχον ἔξω βάλε, τὸν ἰουδαῖον ἔξω βάλε. Οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· τὸν ὀρθόδοξον τῇ συνόδῳ· τοὺς στασιαστὰς ἔξω βάλε· τοὺς φονέας ἔξω βάλε. Οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· τὸν θεομάχον ἔξω βάλε· τὸν ὑβρίσαντα τὸν Χριστὸν ἔξω βάλε. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Αὐγούστης· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως· τοῦ ὀρθοδόξου βασιλέως πολλὰ τὰ ἔτη. Κύριλλον οὗτος ἀναθεμάτισεν. Οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· τὸν φονέα Διόσκορον ἔξω βάλε. Οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· πολλὰ τὰ ἔτη τῇ συγκλήτῳ· φωνὴν οὐκ ἔχει· ἐπὶ πάσης τῆς συνόδου καθῄρηται. Βασίλειος, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τραϊανουπόλεως Ῥοδόπης, ἀναστὰς εἶπε· καὶ παρ' ἡμῶν Θεοδώρητος καθῄρηται. Οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· καὶ Κυρίλλου Θεοδώρητος κατηγόρησε· Κύριλλον ἐκβάλλομεν, ἐὰν Θεοδώρητον λάβωμεν. οἱ κανόνες τοῦτον ἐξέβαλον· τοῦτον ὁ θεὸς ἀπεστράφη. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπεν· αἱ ἐκβοήσεις αἱ δημοτικαὶ, οὔτε ἐπισκόποις πρέπουσιν, οὔτε τὰ μέρη ὠφελήσουσιν· ἀνάσχεσθε τοίνυν πάντων τὴν ἀνάγνωσιν γενέσθαι. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέ-

A zatus? Orientales & Pontici & Aſiani & Thraces reuerendiſsimi Epiſcopi clamauerunt: Dioſcorum homicidam foras mittite. Dioſcori acta quis ignorat? Aegyptij & Illyriciani & Palæſtini reuerendiſsimi Epiſcopi clamauerunt: Multos annos Auguſtæ. Orientales & qui cum ipſis reuerendiſsimi Epiſcopi clamauerunt: Homicidas foras mittite. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſsimi Epiſcopi clamauerunt: Auguſta Neſtorium eiecit: multos annos catholicæ Auguſtæ. Synodus orthodoxa Theodoretum non ſuſcipit. Theodoretus reuerendiſsimus Epiſcopus tranſiens in medium dixit: Preces obtuli ſacratiſsimis & B pijſsimis & Chriſtianiſsimis mundi Dominis, & enarraui quæ in me acta ſunt funera, & precor has *perlegi. Glorioſiſsimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Theodoretus reuerendiſſimus Epiſcopus proprium recipiens locum à ſanctiſſimo Epiſcopo inclytæ vrbis Romæ, in locum nunc accuſatoris ingreſſus eſt. Vnde patiamini, ea quæ inchoata ſunt, finiri; vt [a] ne aliqua confuſio auditorio fiat. Præiudicium enim ex [b] perſona reuerendiſſimi Theodoreti Epiſcopi nulli generabitur, reſeruata videlicet poſt hæc omni [c] accuſatione & vobis & illi, [d] & quæ inuicem exercere volueritis: [quia rectam tenet Fi- C dem,][e] maxime cum & ſine ſcriptis appareat, [f] & teſtimonium catholicæ Fidei perhibens reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ magnæ ciuitatis. Et poſtquam ſedit in medio reuerendiſſimus Epiſcopus Theodoretus, Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Dignus, dignus. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Nolite eum dicere Epiſcopum, non eſt Epiſcopus: impugnatorem Dei foras mittite, Iudæum foras mittite. Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Orthodoxum Synodo, ſeditioſos foras mittite, homicidas foras mittite. Aegyptij & qui D cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Impugnatorem Dei foras mittite: qui iniuriam dixit in Chriſtum foras mittite. Multos annos Auguſtæ, multos annos Imperatori, catholico Imperatori multos annos. Cyrillum iſte anathematizauit. Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Homicidam Dioſcorum foras mittite. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſsimi Epiſcopi clamauerunt: Multos annos Senatui. Vocem non habet. corã vniuerſa Synodo damnatus eſt. Baſilius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Traianopolis prouinciæ Rhodopæ, exurgẽs dixit: Et à nobis Theodoretus damnatus eſt. E Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſsimi Epiſcopi clamauerunt: Et Cyrillum Theodoretus accuſauit. Cyrillum eijcimus, ſi Theodoretum accepерimus. Canones iſtum * eijciunt. hunc Deus auerſatus eſt. Glorioſiſsimi Iudices & ampliſsimus Senatus dixerunt: Acclamationes iſtæ populares neque Epiſcopos decent, neque partes iuuant. Patiamini ergo vniuerſorum fieri lectionem. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſsimi Epi-

* examinari.
a ſine aliqua confuſione auditorum fiat.
b præſentia
c poteſtate dicendi
d ſi qua
e etiam ſi maxime ſine
f ei
* eiecerũt.

Epiſcopi clamauerunt: Vnum eijcite, & omnes audimus. Pro pietate clamamus, pro catholica Fide hæc dicimus. Glorioſiſsimi Iudices & ampliſsimus Senatus dixerunt: Magis acquieſcite ſecundum Deum audientiam fieri, & permittite omnia ſecundum ordinem recenſeri. Et quieſcentibus cunctis, Conſtantinus deuotiſsimus agens in rebus, & à ſecretis ſacri conſiſtorij, ex eodem codice recitauit.

A στεντι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· ἕνα ἐκβάλετε, καὶ πάντες ἀκούομεν· δι' εὐσέβειαν κράζομεν, διὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ταῦτα λέγομεν. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· μᾶλλον ἀνάσχεσθε κατὰ θεὸν τὴν ἀκρόασιν γενέσθαι, καὶ συγχωρήσατε πάντα κατὰ τάξιν ἀναγνωσθῆναι. καὶ ἡσυχασάντων πάντων, Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς, καὶ σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος.

EPHESI ACTA, ET CHALCEDONE LECTA.

SACRAE LITTERAE SCRIPTAE veneranduſſimo Epiſcopo Alexandriæ Dioſcoro.

PEruenit ad noſtræ ſerenitatis auditum, quia multi reuerendiſsimi Orientales Archimandritæ, ſimul cũ catholicis populis aduerſus quoſdam Epiſcopos, qui Neſtoriana impietate ægrotare dicuntur, in quibuſdam Orientalium ciuitatibus conſtituti, *laborarent, & pro catholica Fide contenderent. Hac ergo de cauſa noſtræ ſerenitati complacuit, religioſiſsimnm presbyterum & archimandritam Barſumam, puritate vitę & catholica Fide probatiſsimũ, adeſſe Epheſinæ ciuitati, & tenentem locum cunctorũ Orientalinm Archimandritarum, conſedere tam tuæ ſanctitati, quàm vniuerſis ſanctiſsimis Patribus ibidem conuenientibus; quatenus Deo placita de omnibus ſententia proferatur. Dignetur proinde tua religio, peruidens quia omnis nobis eſt pro catholica Fide ſollicitudo, affectuoſe & prædictum reuerendiſſimum archimandritam ſuſcipere, & operam dare, veſtræ eum ſanctæ Synodi participem fieri. Data Idib. Maij, Theralli, Protogene viro clariſs. Cons. & qui fuerit nuntiatus.

*ægre ferrent,

Eodem tenore ſcriptum eſt Iuuenali reuerendiſsimo Epiſcopo Hieroſolymorum. Idem ipſe de eodem ſacro codice recitauit.

ΘΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ, ΓΡΑΦΕΝ ΔΙΟΣΚΟΡΩ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας.

Ἦλθεν εἰς ἀκοὰς τῆς ἡμετέρας γαληνότητος, ὅτι πολλοὶ τῶν εὐλαβεστάτων κατὰ τὴν ἕω ἀρχιμανδριτῶν ἅμα τοῖς ὀρθοδόξοις λαοῖς πρός τινας λεγομένους νοσεῖν τὴν Νεστορίου δυσσέβειαν ἐπισκόπους, ἔν τισι τῶν ἀνατολικῶν, δυσχεραίνουσί τε, καὶ ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. τούτου τοίνυν ἕνεκα ἔδοξε τῇ ἡμετέρᾳ θειότητι, τὸν θεοσεβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Βαρσουμᾶν, ἐπὶ καθαρότητι βίου, καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει εὐδοκιμοῦντα, C παραγενέσθαι εἰς τὴν Ἐφεσίων πόλιν, καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντα πάντων τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ θεοσεβεστάτων ἀρχιμανδριτῶν, συνεδρεῦσαι τῇ τε σῇ ὁσιότητι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε συνερχομένοις ἁγιωτάτοις πατράσιν, οὕτω τε τὰ τῷ θεῷ ἀρέσκοντα περὶ πάντων τυπωθῆναι. καταξιωσάτω τοίνυν ἡ σὴ θεοσέβεια, συνορῶσα, ὡς πᾶσα ἡμῖν φροντὶς περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καθέστηκεν, εὐμενῶς τε τὸν τε προειρημένον εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην ὑποδέξασθαι, καὶ παρασκευάσαι αὐτὸν τῆς ὑμετέρας ἁγίας συνόδου κοινωνῆσαι. ἐδόθη D ἰδοῖς μαΐαις ἐν Θηράλλῳ, ὑπατείᾳ Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου.

Τῷ αὐτῷ τύπῳ ἐγράφη Ἰουβεναλίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων. Ὁ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀνέγνω.

SACRAE LITTERAE BARSVMAE reuerendiſſimo archimandritæ deſtinatæ.

NOſtram pietatem latere non potuit, in quali ſint certamine conſtituti per Orientem religioſiſsimi & ſanctiſsimi Archimandritæ, pro Fide laborantes catholica, & quoſdam Epiſcopos in ciuitatibus Orientis conſtitutos, Neſtorianæ hæreſeos participes auerſantes, collaborante etiam orthodoxo populo eiſdem religioſiſſimis Archimandritis. Quoniam igitur & tua ſanctitas pro catholica Fide tantum laborem ſuſtinuit, vt ad noſtram perueniret pietatem, iuſtũ eſſe *duximus, tuam ſanctitatem puritate vitæ & catholica Fide *probabilem, ad Epheſinam pergere ciuitatem, & locum tenentem omnium religioſiſsimorum Archimãdritarum Orientalium, con-

*ducimus, *probatam,

ΘΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ, ΚΑΤΑΠΕΜΦΘΕΝ Βαρσουμᾷ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ.

Οὐκ ἔλαθε τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν, ἐν οἵῳ καθεστήκασιν ἀγῶνι οἱ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς ἕω E θεοσεβέστατοι, καὶ ἁγιώτατοι ἀρχιμανδρῖται, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπερμαχοῦντες, καί τινας τῶν ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς πόλεσιν ἐπισκόπων τὴν Νεστορίου δυσσέβειαν νοσοῦντας ἀποστρεφόμενοι, τῶν ὀρθοδόξων λαῶν συναγωνιζομένων τοῖς αὐτοῖς θεοσεβεστάτοις ἀρχιμανδρίταις. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἡ σὴ ἁγιωσύνη διὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τοσοῦτον ὑπομεμένηκε κάματον, καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν παρεγένετο, δίκαιον εἶναι νομίζομεν τὴν σὴν ὁσιότητα, ἐπὶ καθαρότητι βίου, καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει εὐδοκιμοῦσαν, τὴν Ἐφεσίων καταλαβεῖν πόλιν, καὶ τὸν τόπον ἐπέχουσαν πάντων τῶν ἐν τῇ ἕῳ θεοσεβεστάτων ἀρχιμανδριτῶν, συν-

Digitized by Google

συνεδρεύσαι τῇ ἐκεῖσε τυπωθείσῃ συνελθεῖν ἁγίᾳ συνόδῳ, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἁγίων πατέρων, καὶ ἐπισκόπων, τὰ τῷ θεῷ ἀρέσκοντα τυπῶσαι. ἐδόθη τῇ πρὸ μιᾶς ἰδῶν Μαΐων, ἐν Ἀλεξανδριαναῖς.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀνέγνω θεῖον ὑπομνηστικὸν, δοθὲν Ἐλπιδίῳ τῷ περιβλέπτῳ κόμητι τοῦ θείου συνεδρίου.

ΤΗς μὲν ἤδη γενομένης πρότερον ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας συνόδου ἡ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς πρὸς τὸν θεὸν βλασφημία γέγονεν αἰτία· καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀξίαν παρὰ τῶν συνελθόντων ἐκεῖσε ἁγίων πατέρων ἐδέξατο ψῆφον. ἐπειδὴ δὲ καὶ νῦν ἑτέρα πάλιν ἀμφισβήτησις κατὰ τῆς θείας ἐγήγερται πίστεως, τὴν δευτέραν ταύτην ἐν Ἐφέσῳ γενέσθαι σύνοδον ἐθεσπίσαμεν, πάντη τοῦ κακοῦ τὴν ῥίζαν ἀποτμηθῆναι σπουδάζοντες· ἵνα πανταχόθεν τὴν ταραχὴν ἐκβαλόντες τοῦ δόγματος, καθαρὸν τὸ τῆς εὐχῆς φυλάττωμεν ἐπὶ τῶν λογισμῶν τὸ δίκαιον· καὶ γένηται τοῦτο τῆς πολιτείας ἀσφάλεια, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων καλῶν. διὰ τοῦτο τοίνυν τήν τε σὴν θαυμασιότητα, καὶ Εὐλόγιον τὸν περίβλεπτον τριβοῦνον, καὶ νοτάριον πραιτωριανὸν, πρὸς τὴν τῆς πίστεως διακονίαν ἐπελεξάμεθα, ὡς ὑπειλημμένους τά τε ἄλλα ὀρθῶς, καὶ καθαρῶς, τὰ κατὰ τὸ κρεῖττον θρησκεύοντας, καὶ δυναμένους, αὐτούς τε τοῖς ἡμετέροις κελεύσμασι γνησίως διακονήσασθαι περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου πραττομένων, καὶ μηδένα θόρυβον μηδαμόθεν συγχωρῆσαι γενέσθαι· ἀλλὰ καὶ εἴ τινα συνίδητε ταραχαῖς, καὶ θορύβοις χρώμενον ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἁγιωτάτης πίστεως, τοῦτον ἐν ἀσφαλεῖ ποιήσασθαι, καὶ γνωρίσαι ἡμῖν· καὶ ἐν τάξει μὲν προβῆναι τὰ τῆς ὑποθέσεως, παρεῖναι δὲ τῇ κρίσει, καὶ παρασκευάσαι ταχεῖαν, καὶ ἐπεσκεμμένην τὴν παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου δοκιμασίαν γενέσθαι, καὶ γνωρισθῆναι ἡμῖν, τῶν πρὶν δικασάντων Εὐτυχεῖ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ, παρόντων μὲν, καὶ ἡσυχαζόντων, τάξιν δὲ δικαστῶν μὴ ἐπεχόντων, ἀλλὰ τὴν κοινὴν πάντων τῶν ἄλλων ἁγίων πατέρων περιμενόντων ψῆφον· ἐπειδὴ τὰ παρ' αὐτῶν κεκριμένα νῦν δοκιμάζεται· μὴ ἐξεῖναι δὲ μηδὲν ἕτερον κινεῖν χρηματικὸν κεφάλαιον, πρὶν ἂν περαιωθῆναι τὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὴν πολιτικὴν διὰ τῶν πρὸς τὸν περίβλεπτον ἀνθύπατον γραφέντων, καὶ τὴν ἐν τοῖς λοιποῖς, ὑμῖν στρατιωτικὴν ἀπεστείλαμεν βοήθειαν ὥστε ὑμᾶς πρὸς ταῖς οἰκείαις σπουδαῖς καὶ ταύταις ὀχυρωθέντας ταῖς ἐπικουρίαις, ἀρκέσαι δυνηθῆναι πρὸς τὴν τῶν προσταχθέντων πλήρωσιν, τῶν ἄλλων ἁπάντων καλῶν ἀμείνω τυγχάνουσαν, ὅσῳ τὰ θεῖα τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ γνώριμα ἡμῖν καταστῆσαι τὰ ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ πραττόμενα.

Τῷ αὐτῷ τύπῳ ἐγράφη καὶ Εὐλογίῳ τῷ περιβλέπτῳ τριβούνῳ, καὶ νοταρίῳ. Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀνέγνω θεῖα γράμματα Πρόκλῳ τῷ περιβλέπτῳ ἀνθυπάτῳ Ἀσίας.

A confidere ſanctæ Synodo, quæ ibidem diſpoſita eſt conuenire, & cum alijs ſanctis Patribus & Epiſcopis, quæ ſunt Domino placita, ordinare. Datum pridie Idus Maij in Alexandrianis.

Beronicianus deuotiſsimus ſecretarius ſacri conſiſtorij ex eodem codice recitauit ſacrum commonitorium datum Elpidio viro ſpectabili, Comiti ſacri conſiſtorij.

SAnctæ quidem Synodi pridem apud Epheſum factæ, Neſtorij impij contra Deum blaſphemia extitit cauſa: & ideo à ſanctis Patribus qui ibidem conuenerunt, dignam ſuſcepit ſenten- B tiam. Quoniam igitur & nunc altera iterum contra diuinam Fidem excitata eſt dubitatio, ſecundam hanc Epheſi fieri Synodum ſanximus, mali radicem omnino excidere feſtinantes; quò vndique conturbationem dogmatis eijcientes, mundam orationis iuſtitiam in cordibus reſeruemus, & ſit hoc reipublicæ munimen, & humanitatis vtilitas. Ideo igitur tam tuam claritatem, quàm Eulogium virum ſpectabilem, tribunum & notarium prætorianum, ad miniſterium elegimus Fidei, ſicut probatos, tam in alijs rebus rectiſſimos, quàm circa Dei cultum opinatiſſimos, & valentes noſtris diligenter iuſſionibus miniſtrare de C his quæ in Epheſo à ſancta Synodo fuerint conſtituta, & nullum fieri tumultum permittere: ſed & ſi quem videritis conturbationibus & tumultui ſtudentem ad læſionem ſanctæ Fidei, hunc cuſtodiæ mancipare, & ad noſtram perferre notitiam; & cauſam quidem ordine prouenire, intereſſe autem iudicio, & operam dare, celerem & circumſpectam probationem à ſancta Synodo fieri, & nobis cognitam facere; his qui pridem Eutychetis religioſiſſimi archimandritæ iudices extiterunt, præſentibus quidem & tacẽtibus, nullum tamen iudicantium habentibus locum, ſed communem aliorum omnium ſanctorum Pa- D trum ſententiam expectantibus: quoniam ea quæ dudum ab ipſis iudicata ſunt, nunc retractantur. Non licere autem vllum aliud mouere ex pecuniarijs capitulis, antequam ea quę de Fide ſunt catholica, effectui mancipentur. Ideo namque & ciuile per litteras, quas ad virum ſpectabilem Proconſulem, ac reliquos ſcripſimus, & militare vobis auxilium delegauimus; quatenus & vos * ſuper proprium ſtudium his fulti auxilijs, ſufficere poſſitis ad ea quæ præcepimus, adimplenda: quæ tanto alijs omnibus bonis meliora ſunt, quãto ſolent humanis diuina præcellere: & quæ in E hac cauſa fuerint conſtituta, ad noſtram perferre notitiam.

Margin notes: humanorum bonorum. — f. diſcuſſionem — negotium, antequam — & quod in reliquis eſt, militare — * præter

Eodem tenore, Eulogio etiam viro ſpectabili, tribuno & notario ſcriptum eſt.

Beronicianus vir deuotus à ſecretis ſacri conſiſtorij, ex ipſo codice recitauit ſimiliter ſacras litteras directas Proclo viro ſpectabili proconſuli Aſiæ.

Im-

IMPERATORIS EPISTOLA AD Proclum proconſulem Aſiæ.

SAnctæ quidem Synodi pridem apud Epheſum factæ, Neſtorij impij contra Deum blaſphemia extitit cauſa: & ideo à ſanctis Patribus ibidẽ conuenientibus dignam ſuſcepit ſententiã. Quoniam igitur nũc & altera iterum contra diuinam Fidem excitata eſt dubitatio, ſecundam hanc in Epheſo fieri Synodum ſanximus, mali radicem omnino excidere cupientes; quò vndique conturbationes dogmatis eijcientes, mundam orationis iuſtitiam in cordibus reſeruemus, & ſit hoc B reipublicæ munimen, & ‖ humanitatis vtilitas. Ideo igitur & Elpidium virum ſpectabilem, Comitem ſacri noſtri conſiſtorij, & Eulogium virum ſpectabilem, tribunum & notarium, ad hanc cauſam elegimus, ſicut dignos ʸ hoc adminiſtrare negotium, & idoneos multorum teſtimonio comprobatos: quibus volumus neceſſarium à te conferri præſidium, per quos omnis ab his quæ aguntur, conturbatio repellatur, & ex noſtræ ſerenitatis iuſſione nullus tumultus fieri permittatur. A quibus ſi fuerimus edocti, noſtræ à te manſuetudinis præcepta neglecta, & non in omnibus, quibus voluerint, obſecutum, tuam læſionem ex C tua negligentia fieri decernemus.

‖ humanorũ bonorum.

ʸ qui religioni miniſtrẽt, & in ea idoneo mult.

Idem deuotiſſimus Beronicianus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eodem codice recitauit.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ πρὸς Πρόκλον, τὸν Ἀσίας ἀνθύπατον.

Τῆς μὲν ἤδη γενομένης πρότερον ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας συνόδου ἡ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς εἰς τὸν θεὸν βλασφημία γέγονεν αἰτία· καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀξίαν παρὰ τῶν συνελθόντων ἐκεῖσε ἁγίων πατέρων ἐδέξατο ψῆφον. ἐπειδὴ δὲ νῦν καὶ ἑτέρα πάλιν ἀμφισβήτησις κατὰ τῆς θείας ἐγήγερται πίστεως, τὴν δευτέραν ταύτην ἐν Ἐφέσῳ γενέσθαι σύνοδον ἐθεσπίσαμεν, πάντη τοῦ κακοῦ τὴν ῥίζαν ἀποτμηθῆναι σπουδάζοντες· ἵνα πανταχόθεν τὴν ταραχὴν ἐκβαλόντες τοῦ δόγματος, καθαρὸν τῆς εὐχῆς φυλάττωμεν ἐπὶ τῶν λογισμῶν τὸ δίκαιον, καὶ γένηται τοῦτο τῆς πολιτείας ἀσφάλεια, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων καλῶν. διὰ τοῦτο καὶ Ἐλπίδιον τὸν περίβλεπτον κόμητα τοῦ θείου ἡμῶν συνεδρίου, καὶ Εὐλόγιον τὸν περίβλεπτον τριβοῦνον, καὶ νοτάριον, πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐπιλεξάμεθα, ὡς πρέποντας τῇ εὐσεβείᾳ διακονήσασθαι, ἱκανῶς ἐπὶ ταύτῃ μαρτυρηθέντας· οἷς βουλόμεθα πρὸς τὴν χρείαν παρά σου συνεισενεχθῆναι βοήθειαν, ταραχὴν μὲν ἐξελάσαι τῶν πραττομένων ἐπιτραπεῖσι, μηδένα δὲ μηδαμόθεν συγχωρῆσαι γενέσθαι θόρυβον κελευσθεῖσι παρὰ τῆς ἡμετέρας γαληνότητος. περὶ ὧν εἰ καταμάθοιμεν, ἠμεληκέναι σε τῶν θεσπισθέντων, καὶ μὴ πρὸς ἃ βούλονται, διακονήσασθαι, τὴν βλάβην τὴν σὴν ῥαθυμίαν γενέσθαι προσέξομεν.

Ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος Βερονικιανὸς σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀνέγνω.

IMPERATORIS EPISTOLA AD Synodum Epheſinam ſecundam.

D

Sanctiſsimæ Synodo Epheſinæ.

VEllemus quidem abſque vlla conturbatione ſanctas Eccleſias Dei perſiſtere, & vos ſanctis ‖ imminentes Eccleſijs, conſuete ea quæ ad diuinitatis placationem pertinent celebrare, & non tantum vobis laborem & afflictionem fieri. Sed quoniam beatiſſimus Epiſcopus Flauianus aliqua de ſancta Fide mouere voluit aduerſus reuerendiſsimum archimandritam Eutychem, & concilium congregans, aliqua cœpit agere: nos quidem ſepius dirigentes ad eumdẽ beatiſſimum Epiſcopum, voluimus, quæ mota eſt, cõturbatio- E nem compeſcere, perſuaſi ſufficere nobis traditam à ſanctis Patribus in Nicæna Synodo catholicam Fidem; quam & ſancta Synodus quæ in Epheſo facta eſt, confirmauit. Sed quoniam ſæpius à nobis rogatus idem ˣ beatiſſimus Epiſcopus deſiſtere à tali quæſtione, ne cõturbatio vniuerſitati fieret, minime acquieuit: cogitantes nõ eſſe tutum, abſque veſtra ſancta Synodo, & vbique ſanctarum Eccleſiarũ Præſulibus huiuſmodi quæſtionem

‖ permanentes in Eccleſijs,

ˣ religioſiſſimus

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ πρὸς τὴν δευτέραν ἐν Ἐφέσῳ σύνοδον.

Τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ τῇ ἐν Ἐφέσῳ.

Ἐβουλόμεθα μὲν ἔξω πάσης ταραχῆς τὰς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ˣ καθεστάναι, καὶ ὑμᾶς ταῖς ὑμετέραις ἁγιωτάταις ἐκκλησίαις προσκαρτεροῦντας, συνήθως τὰ πρὸς τὴν τοῦ κρείττονος θεραπείαν ἱερουργεῖν, καὶ μὴ ποσῶς ὑμῖν προσγενέσθαι πόνον τι, καὶ συντριβήν. ἐπειδὴ δὲ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Φλαβιανός τινα περὶ τῆς ἁγίας πίστεως ἀνακινεῖν ἐβούλετο πρὸς τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, καὶ κριτήριον συναγαγών, τινὰ πράττειν ἤρξατο. ἡμεῖς μὲν πολλάκις ἀποστείλαντες πρὸς τὸν αὐτὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον, ἠβουλήθημεν ἀναστεῖλαι τὴν κινουμένην ταραχήν, πεπεισμένοι ἀρκεῖν ἡμῖν τὴν παραδοθεῖσαν παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, ὀρθόδοξον πίστιν· ἣν καὶ ἡ ἁγία σύνοδος, ἡ ἐν Ἐφέσῳ, ἐβεβαίωσεν. ἐπειδὴ δὲ πολλάκις ἡμῶν δυσωπούντων τὸν αὐτὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον ἀποστῆναι τῆς τοιαύτης ζητήσεως, ὥστε μὴ τοῦτο αἴτιον γενέσθαι θορύβου πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, οὐκ ἠνέσχετο. ἐννοήσαντες, ὅτι περ οὐκ ἔστιν ἀσφαλὲς παρεκτὸς τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου, καὶ τῶν πανταχοῦ προεδρευόντων τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν, τοιαύτην ζήτησιν περὶ πίστεως

ˣ συνεστάναι

πίστεως ἀνακινηθῆναι, ἀναγκαῖον ἐνομίσαμεν συνελθεῖν τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην· ὥστε ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα ἐνταῦθα καταμαθόντας, καὶ τὴν κινηθεῖσαν ζήτησιν, πᾶσαν μὲν διαβολικὴν ἐκκόψαι ῥίζαν, καὶ τοὺς τὴν τοῦ ἀσεβοῦς Νεστορίου βλασφημίαν ζηλοῦντας, ἢ συγκροτοῦντας, ἐκ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν ἐκβαλεῖν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν βεβαίαν, καὶ ἀσάλευτον τυπῶσαι διαφυλαχθῆναι. ἐπειδήπερ πᾶσα ἡ ἡμετέρα ἐλπὶς, καὶ ἡ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἰσχὺς, τῆς εἰς τὸν θεὸν ὀρθοδόξου πίστεως ἤρτηται, καὶ τῶν ὑμετέρων ἁγίων προσευχῶν.

Ο αὐτὸς καθωσιωμένος Βερονικιανὸς, καὶ σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀνέγνω.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ πρὸς Διόσκορον τὸν Ἀλεξανδρείας.

Διοσκόρῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας.

Πρώην μὲν Θεοδώρητον, τὸν ἐπίσκοπον Κύρου τῆς πόλεως, ἐθεσπίσαμεν εἰς τὴν ἁγίαν μὴ ἀπαντῆσαι σύνοδον, μέχρις ἂν τὰ δοκοῦντα ἐπ' αὐτῷ ἡ ἁγία τυπώσῃ σύνοδος, ἀποστραφέντες αὐτὸν, ὡς ἐπιχειρήσαντα ἐναντία ἐκθέσθαι, οἷς συνέγραψε περὶ τῆς πίστεως ὁ τῆς ἁγίας μνήμης Κύριλλος ὁ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας γενόμενος ἐπίσκοπος. ἐπειδὴ δὲ ἐνδέχεται τινας τῶν τὰ Νεστορίου φρονούντων ἐπιχειρῆσαι σπουδὴν αὐτῷ συνεισενεγκεῖν εἰς τὸ ἐκ παντὸς τρόπου εἰς τὴν ἁγίαν παραγενέσθαι σύνοδον, τούτου ἕνεκα ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα τοῖσδε τοῖς θείοις γράμμασι χρήσασθαι πρὸς τὴν σὴν θεοσέβειαν· δι' ὧν δῆλον ποιοῦμεν τῇ σῇ θεοσεβείᾳ, καὶ πάσῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, ὅτιπερ ἡμεῖς ἑπόμενοι τοῖς κανόσι τῶν ἁγίων πατέρων, οὐ μόνον ἕνεκα Θεοδωρήτου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἀνηκόντων τῇ νῦν συναθροιζομένῃ ἁγίᾳ συνόδῳ, τὴν αὐθεντίαν, καὶ τὰ πρωτεῖα τῇ σῇ θεοσεβείᾳ παρέχομεν, ἐπιστάμενοι ἀκριβῶς, ὡς καὶ ὁ θεοσεβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων Ἰουβενάλιος, καὶ ὁ θεοσεβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Θαλάσσιος, καὶ πᾶς τοιοῦτος θερμὸς τῆς ὀρθοδοξίας ἐραστὴς, καὶ ζηλωτὴς, ὁμογνώμονες ἔσονται τῇ σῇ ἁγιωσύνῃ, ἐκλαμπούσῃ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν ἐπί τε τῇ τοῦ βίου σεμνότητι, καὶ τῇ ὀρθοτάτῃ πίστει. τοὺς γὰρ καί τι προσθήκην τινὰ, ἢ μείωσιν τῶν ἐκτεθέντων περὶ τῆς πίστεως παρὰ τῶν ἁγίων ἐν Νικαίᾳ πατέρων, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ἐφέσῳ, ἐπιχειρήσαντας εἰπεῖν, οὐδεμίαν παντελῶς παῤῥησίαν ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἔχειν ἀνεχόμεθα, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν εἶναι κρίσιν βουλόμεθα. ἐπειδὴ καὶ τούτου ἕνεκα καὶ νῦν τὴν ἁγίαν σύνοδον συγκροτηθῆναι διετυπώσαμεν.

Τῷ αὐτῷ τύπῳ ἐγράφη καὶ Ἰουβεναλίῳ, τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων.

Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων εἶπεν· ἐπήκουσεν ἡ ὑμετέρα φιλανθρωπία, ὡς

ἐκ

A ſtionem de Fide * renouari, neceſſarium duximus veſtram conuenire ſanctitatem, quatenus vos, quæ hìc acta ſunt, cognoſcentes, & quæſtionem motam, & omnem diabolicam * ſtirpem poſſitis euellere, & eos qui impij Neſtorij blaſphemiam ſectantur, aut * retinent, à ſanctis Eccleſijs repellere, catholicam vero Fidem firmiſſimam & inconcuſſam cuſtodiri diſponere: quoniam noſtra omnis ſpes, & noſtri Imperij firmitas ex catholica Fide & veſtris ſanctis orationibus pendet.

*agitari, *radicem *fouent,

Idem deuotiſſimus Beronicianus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eodem codice recitauit.

IMPERATORIS EPISTOLA AD Dioſcorum Alexandrinum.

Dioſcoro reuerendiſsimo Epiſcopo Alexandriæ.

Ante hac quidem Theodoretum Epiſcopum Cyri ciuitatis præcepimus in ſanctam Synodum minime conuenire, donec de eo, quæ pla-
C cuerint, Synodus ſancta conſtituat; auerſati eum, quia * aſſumpſit proferre contraria his quæ conſcripſit de Fide ſanctæ memoriæ Cyrillus Alexandrinæ quondam ciuitatis Epiſcopus. Quoniā vero * ſuſpicamur, aliquos ſectatores Neſtorij * aſſumere ſtudium & conferre, vt omnimodo interſit ſancto Concilio: hac de cauſa neceſſarium duximus his ſacris litteris vti ad tuam reuerentiam, per quas manifeſtum facimus tuę beatitudini, & vniuerſæ ſanctæ Synodo, quòd nos regulas ſanctorum Patrum ſequentes, non ſolum propter Theodoretum, ſed etiā alios omnes qui ad congregatam ſanctam Synodum pertinent, au-
D ctoritatem & primatum tuæ præbemus beatitudini; ſcientes diligentius, quòd & reuerendiſſimus Archiepiſcopus Hieroſolymorum Iuuenalis, & beatiſſimus Archiepiſcopus Thalaſſius, & omnis talis feruens amator & æmulator orthodoxæ Fidei, conſentanei erunt tuæ ſanctitati, radianti per Dei gratiam honeſtate vitæ & catholica Fide. Eos namque qui aliquid per additamentum aliquod, aut imminutionem conati ſunt dicere, præter quæ ſunt expoſita de Fide catholica à ſanctis Patribus qui in Nicæa, & poſtmodum qui in Epheſo congregati ſunt, nullam omnino fiduciam in ſancta Synodo habere patimur:
E ſed & ſub veſtro iudicio eſſe volumus, quia hac de re & nunc ſanctam Synodum diſpoſuimus conuenire.

*auſus eſt *cōtingit, *conari & ſtudium impendere, vt

Eodem tenore ſcriptum eſt etiam Iuuenali reuerendiſſimo Epiſcopo Hieroſolymorum.

CHALCEDONE ACTA.

Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopos Alexandriæ dixit: Comperit veſtra clementia, quia non

mihi ſoli ſacratiſſimus noſter Imperator commiſit iudicium; ſed & beatiſſimo Iuuenali, & ſanctiſſimo Epiſcopo Thalaſſio auctoritatem Synodi dedit. Nos ergo iudicauimus quæ iudicata ſunt. conſenſit nobis & vniuerſa Synodus. [Quare in me ſolum iſta extenduntur, quando auctoritas & ex æquo tribus data eſt, & iudicatis à nobis conſenſit, vt dixi, vniuerſa Synodus,] & confeſſa eſt proprijs vocibus, & ſubſcripſit, & relatum eſt pijſſimo Imperatori diuæ memoriæ Theodoſio, & confirmauit omnia quæ iudicata ſunt à ſancta & vniuerſali Synodo, generali lege? Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: [In damnationem beati Flauiani Conſtantinopolitani Archiepiſcopi, & Euſebij Epiſcopi] nullus voluntarie conſenſit. Violentia facta eſt, vis cum plagis: in pura charta ſubſcripſimus. Minabatur nobis damnatio, minæ exilij tendebantur, milites cum fuſtibus & gladijs inſtabant: timebamus & fuſtes & gladios. Vbi gladij & fuſtes, qualis ſynodus eſt? Milites propter hoc accepit Dioſcorus, [vt nos terreret. Nam milites eos magis depoſuerunt, quàm nos: quia quidquid egimus, terrore compulſi fecimus.] Homicidam foras mittite: Flauianum milites depoſuerunt. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Ipſi primi ſubſcripſerunt, clerici nunc quare clamant? Synodus Epiſcoporum eſt, non clericorum. Superfluos foras mitte. Qui ſubſcripſerunt, in medium veniant. Poſt vos nos ſubſcripſimus. Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: [Quia violentia & neceſſitas facta eſt in hoc quod actum eſt, Deus teſtis eſt: & quia nolentes in damnationem beati Flauiani ſubſcripſimus, Deus teſtis eſt. Etenim omnes clericos eius in Epheſiorum metropolim venientes vt Epiſcopus ſuſcepi, & communicaui eis, & omnem affectum eis oſtendi. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Quis vobis vim intulit? Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit:] Cum ſuſcepiſſem in communionem Elpidium presbyterum, & alios diaconos, & Epiſcopum Euſebium, (ſcit enim & ipſe Epiſcopus Euſebius, quia ſuſcepi eos) ſuperuenerunt mihi in Epiſcopio Elpidius & Eulogius, & milites & monachi Eutychis vſque trecenti numero, & voluerunt me interficere, dicentes: Quia aduerſarios Imperatoris ſuſcepiſti, aduerſarius Imperatoris es. Dico ego: ‖Xenodochus ego ſum, in nullo communico cauſæ. Ego non potui excommunicare communicatores venientes: & ita vi & neceſſitate omnia facta ſunt. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Dioſcorus reuerendiſſimus violentiam tibi fecit? Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſiorum ciuitatis dixit: Per homines eius & comites non ſum permiſſus egredi de Eccleſiæ ſecretario, vſquequo ſubſcripſi ſententiæ Dioſcori & Iuuenalis & domini Thalaſſij, & aliorum Epiſcoporum, quibus ſcriptum fuerat. Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ dixit: In ‖ ſecretario fueram poſitus. ego autem neſciui quomodo ſum poſitus: tamen cum fierent aliqua, ego prohibui, & volui differre, & feſtinaui; & ſunt teſtes. Theodorus reuerendiſſimus Epiſcopus Claudiopolis Iſauriæ dixit: Dioſcorus & Iuuenalis, & quicumque primitus ſubſcripſerunt, quibus præceperat Dominus orbis

‖ Pi. hoſpitator

‖ al. facta

A οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ὁ θειότατος ἡμῶν βασιλεὺς ἐπέτρεψε τὴν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβεναλίῳ, καὶ τῷ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Θαλασσίῳ, τὴν αὐθεντίαν τῆς συνόδου δέδωκεν. ἡμεῖς τοίνυν ἐκρίναμεν τὰ κεκριμένα· συνῄνεσεν ἡμῖν πᾶσα ἡ σύνοδος, καὶ κατέθετο οἰκείαις φωναῖς, καὶ ὑπέγραψε· καὶ ἀνηνέχθη τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ, τῷ τῆς θείας λήξεως Θεοδοσίῳ· καὶ ἐβεβαίωσε πάντα τὰ κεκριμένα παρὰ τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, νόμῳ γενικῷ. Οἱ ἀνατολικοί, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· οὐδεὶς συνῄνεσεν· βία B ἐγένετο, βία μετὰ πληγῶν· εἰς ἄγραφον χάρτην ὑπεγράψαμεν· καθαίρεσις ἡμῖν ἠπειλήθη· ἐξορία ἡμῖν ἠπειλήθη· στρατιῶται μετὰ βάκλων, καὶ ξιφῶν ἐπέστησαν· καὶ τὰ βάκλα, καὶ τὰ ξίφη ἐφοβήθημεν. ὅπου ξίφη, καὶ βάκλα, ποία σύνοδος; στρατιώτας διὰ τοῦτο ἔλαβε Διόσκορος. τὸν φονέα ἔξω βάλε. Φλαβιανὸν στρατιῶται καθεῖλον. Οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· αὐτοὶ ‖πρῶτον ὑπέγραψαν· ‖κληρικοὶ νῦν διὰ τί κράζουσιν; ἡ σύνοδος ἐπισκόπων ἐστίν, οὐχὶ κληρικῶν· τοὺς περισ- C σοὺς ἔξω βάλε. οἱ ὑπογράψαντες εἰς μέσον ἐλθωσιν· μεθ' ὑμᾶς ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν. Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίων εἶπεν· ὡς ἐπεδεξάμην εἰς κοινωνίαν Ἐλπίδιον τὸν πρεσβύτερον, καὶ τοὺς ἄλλους διακόνους, καὶ τὸν ἐπίσκοπον Εὐσέβιον, οἶδε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ ἐπίσκοπος Εὐσέβιος, ὅτι ἐδεξάμην αὐτούς· ἐπῆλθόν μοι εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον Ἐλπίδιος, καὶ Εὐλόγιος, καὶ στρατιῶται, καὶ οἱ μονάζοντες Εὐτυχέος, ὀνόματα ὡς τριακόσια· καὶ ἔμελλόν με φονεύειν, λέγοντες· ὅτι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως ἐδέξω, ἐχθρὸς εἶ τοῦ βασιλέως. λέγω ἐγώ· ξενο- D δόχος εἰμί, οὐδὲν ἐπικοινωνῶ τῷ πράγματι· ἐγὼ οὐκ ἠδυνάμην ἀκοινωνήτους ποιῆσαι τοὺς κοινωνικοὺς ἐλθόντας. καὶ οὕτω βία, καὶ ἀνάγκη γέγονε πάντα. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος βίαν σοι ἐποίησεν; Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίων πόλεως εἶπε· πάντες οἱ αὐτοῦ, καὶ οἱ κόμητες οὐ συνεχωρήθην ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ σηκρήτου, ἕως ὅτου ὑπέγραψα γνώμῃ Διοσκόρου, καὶ Ἰουβεναλίου, καὶ τοῦ κυροῦ Θαλασσίου, καὶ τῶν ἄλλων ἐπισκόπων, οἷς ἐχάρη. Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Καισα- E ρέων πόλεως εἶπεν· εἰς ‖τὴν σέκρετον ‖ἐτέθην μὲν ἐγώ· οὐκ ᾔδειν δὲ πῶς ἐτέθην· ὅμως ἐν τῷ γενέσθαι τινά, ἐγὼ καὶ ἐκώλυσα, καὶ ἠθέλησα ὑπερθέσθαι, καὶ ἐσπούδασα· καὶ εἰσὶ μάρτυρες. Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας εἶπε· Διόσκορος, καὶ Ἰουβενάλιος, καὶ ὅσοι πρῶτοι ὑπέγραψαν, οἷς ἐπέτρεψεν ὁ δεσπότης τῆς οἰκουμένης, ὡς ὀρ-

‖ πρῶτοι

‖ κληρικοὶ νῦν

‖ τὸ σήκρητον Lat.

‖ ἐπετέθην

ὡς ὀρθοδόξοις διακρῖναι τὰ τῆς πίστεως, διασκευασάμενοι πονηροὺς παρ' ἑαυτοῖς λογισμοὺς, ἡμᾶς τοὺς ἐπ' ἀκεραίῳ καθημένους ἤγαγον, ὥσπερ κριτὰς, ἀνθρώπους ἠγνοηκότας τὸ πρᾶγμα· καὶ ἀνεγινώσκετο μὲν τὰ ὑπομνήματα· καὶ εὐφημεῖτο ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανός. μεταξὺ δὲ τῶν εὐφημιῶν ἡμεῖς ἐσιωπῶμεν, ὡς καλῶς πεπραγμένων τῶν πραχθέντων. μετὰ δὲ ταῦτα, ἵνα ἡμᾶς πτοήσωσιν, ἀνεβόησαν, τὴν παραπλησίαν Νεστορίου αἵρεσιν ἐπιφημίσαντες ἡμῖν· εἰς δύο ποιήσατε τοὺς λέγοντας δύο φύσεις· τοὺς τὰ δύο λέγοντας διχάσατε, ἀνέλετε, ἐκβάλετε· ἵνα τῷ φόβῳ τῆς Νεστοριανῆς κακοδοξίας μὴ ὡς ὀρθόδοξοι κριθῶμεν, ἀλλ' ὡς αἱρετικοὶ κατακριθῶμεν. καὶ ἕκαστος ἐδεδοίκει, μὴ ἐκβληθεὶς, ὡς αἱρετικὸς, ἀπολέσῃ, οὓς ἐβάπτισε· καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ κίνδυνος μόνῳ, ἀλλὰ καὶ τῶν βαπτισθέντων ἦν, τῶν πιστευσάντων τῷ Χριστῷ· καὶ οὐκ ἔδει μὲν ὑμᾶς σιωπῆσαι τότε. ἔπειτα καὶ ἄλλο ἐποίησαν. ἐκελεύσθη παρὰ τοῦ δεσπότου τῆς οἰκουμένης ἡ σύνοδος, πρῶτον τὰ περὶ Φλαβιανοῦ κρῖναι. οὗτοι πολλὰς ἐν ταὐτῷ συνόδους ποιήσαντες, καὶ οὐχ ὑπογράψαντες, οὐδὲ προγράψαντες τὰ δεδογμένα, οὐδὲ ἀναγνόντες τινὶ, οὐδὲ εἰδότων τινῶν, προσήνεγκαν ἡμῖν ἀγράφους χάρτας, Διόσκορος, καὶ Ἰουβενάλιος, πλῆθος ἔχοντες ἀγνώστων ἀνθρώπων, βοώντων πολλῶν, καὶ θορυβούντων, καὶ κατασειόντων τὴν σύνοδον· ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἦμεν οἱ πάντες· τεσσαράκοντα δύο ἐκελεύσθησαν σιωπῆσαι· οἱ λοιποὶ ἦσαν Διόσκορος, καὶ Ἰουβενάλιος, καὶ πλῆθος ἄτακτον. ἦμεν λοιπὸν δεκαπέντε ἄνθρωποι. τί εἴχομεν ποιῆσαι; εἰς τὸ αἷμα ἡμῶν ἔπαιξαν οὗτοι αἱρετικοὶ ὄντες· μίαν φωνὴν ἔλεγον πάντες· κατεπτόησαν ἡμᾶς· αἱρετικοὺς ἡμᾶς ἐποίησαν· καὶ ἐξεβλήθημεν ὡς αἱρετικοί. οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· ταῦτα πάντες λέγομεν· ταῦτα οὕτως ἔχει. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· χριστιανὸς οὐδένα φοβεῖται· ὀρθόδοξος οὐδένα φοβεῖται· πῦρ τεθῇ, καὶ μανθάνομεν· εἰ ἀνθρώπους ἐφοβοῦντο, μάρτυρες οὐκ ἦσαν. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐπειδὴ λέγουσι μὴ ἀκηκοέναι τῶν κεκριμένων, καὶ τετυπωμένων, ἀλλὰ ἁπλῶς εἰς χάρτην ὑπογράψαι, καθαρὸν ἐπιδεδομένον αὐτοῖς, μάλιστα μὲν οὐκ ἐχρῆν αὐτοὺς ὑπογράψαι, μὴ πεπληροφορημένους. ἐφ' οἷς εἴρηκεν ἡ σύνοδος· ἐπειδὴ περὶ πίστεως ἦν ὁ λόγος· ἐπειδὴ δὲ αἰτιῶνται, ὡς χάρτου καθαροῦ δεδομένου αὐτοῖς εἰς ὑπογραφὴν, τίς καὶ τὰς διαλαλιὰς αὐτῶν ἐτύπωσεν, αὐτοὺς εἰπεῖν ἀξιῶ προστάξαι τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· τὰ πεπραγμένα ἀναγινωσκέσθω. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς, καὶ βοηθὸς τῶν θείων σηκρήτων, ἀπὸ χεδαρίου, ἐπιδοθέντος παρὰ Ἀετίου ἀρχιδιακόνου τῆς κατὰ τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἀνέγνω θεῖον γράμμα, καταπεμφθὲν πρὸς Διόσκορον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον, περὶ τοῦ παραγενέσθαι ἐν τῇ κατ' Ἔφεσον συνόδῳ· ὅπερ ἀνωτέρω ἐντέτακται. ἀπὸ τῆς ἐν Ἐφέσῳ δευτέρας ἀπὸ κώδικος ἀνέγνω. ὁ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χεδαρίου ἀνέγνω.

A bis terræ, ſicut orthodoxis, dijudicare de Fide, meditantes apud ſemetipſos doloſa conſilia, nos ſimpliciter ſedentes introduxerunt, "quomodo homines iudices ignorantes cauſam. Et legebatur quidem actorum ſeries, & laudabatur beatæ memoriæ Flauianus. Cum laudaretur autem, nos tacebamus, ſicut bene geſtis quæ acta ſunt. Poſt hæc vero, vt nos exterrerent, exclamauerunt, "de vicina Neſtoriana hæreſi infamantes nos: In duo ſeparate eos, qui dicunt duas naturas. Qui dicunt "duas, diuidite, interficite, eijcite. vt terrore Neſtorianæ hæreſeos, non ſicut catholici iudicaremur, ſed vt hæretici B damnaremur. Et vnuſquiſque verebatur, ne vt hæreticus deiectus, perderet quos baptizauerat; & non ei ſolum erat periculum, ſed baptizatis & his qui in Chriſto crediderunt: & non oportuit quidem nos tunc tacere. Poſtmodum & aliud fecerunt. Iuſſum eſt à Domino orbis terræ, vt Synodus de Flauiano prius iudicaret. Iſti multas ſynodos in hoc ipſum facientes, & neque ſubſcribentes, neque præſcribẽtes ſtatuta, neque legentes alicui, neque ſciente aliquo, obtulerunt nobis puras chartas Dioſcorus & Iuuenalis, multitudinem habentes "ſeditioſorum hominum, clamantium & conturbantium & commonentium Synodum. C Centum triginta quinque eramus omnes; quadraginta duo iuſſi ſumus tacere; reliqui erãt Dioſcorus & Iuuenalis, & multitudo ſeditioſorũ. Iam quindecim tantum homines remanſeramus. quid eſſemus facturi? In ſanguine noſtro ludebant iſti hæretici cõſtituti: vna voce dicebant omnes; nos terruerunt, hæreticos nos "dixerunt, & eiecti ſumus vt hæretici. Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Omnes eadem dicimus, hæc ita ſe habent. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Chriſtianus neminem timet, catholicus neminem formidat. ignis ponatur, & diſcimus. D ſi homines timerentur, martyres non fierent. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Quia aſſerunt ſe non audiſſe quæ iudicata ſunt vel diſpoſita, ſed ſimpliciter in oblata ſibi pura charta ſubſcripſiſſe eos, maxime quidem non oportuit eos ſubſcribere, "quibus ſatisfactum non erat de his quæ dixit Synodus, quia de Fide erat ſermo. Sed quia cauſantur "in oblata ſibi pura charta ſubſcripſiſſe, interlocutiones eorum quis ordinarit, ſupplico dicere eos præcipiat magnificentia veſtra. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Quæ acta ſunt, recitentur. E Conſtantinus deuotiſſimus "agens in rebus, & adiutor ſacri ſecretarij, ex ſcheda data ſibi ab Aëtio archidiacono regiæ vrbis ſanctæ Eccleſiæ, legit ſacras litteras directas Dioſcoro religioſiſſimo Epiſcopo, vt conueniret ad Epheſinam Synodum; quæ ſuperius iam comprehenſæ ſunt, & ex codice relectæ. Idem ex eadem ſcheda recitauit.

" vt iudices, homines ignorantes cauſam.

" ſimilem Neſtorianæ hereſim nobis imponentes. " duo,

" ignotorum

" fecerunt,

" qui haud certo ſcirent quæ

" tamquam oblatam ſibi puram chartam vt ſubſcriberent,

" magiſtrianus,

EPHESI ACTA.

a Poſt Conſulatum Zenonis & Poſthumiani illuſtriſſimorum

[a]TEmpore Zenonis & Poſthumiani venerabilium Conſulum, ſub ſexto Idus Auguſti, quæ eſt ſecundum Aegyptios, Meſori quintadecima, indictione tertia, Synodo congregata in Epheſo metropoli ex præceptione religioſiſſimorum & Chriſtianiſſimorum Imperatorum, & reſidentibus in ſancta Eccleſia, quæ vocatur Maria, reuerēdiſſimis & ſanctiſſimis Epiſcopis, Dioſcoro Alexandriæ, & Iuliano Epiſcopo, agente vices & tenente locum ſanctiſſimi & beatiſſimi Epiſcopi Romanæ Eccleſiæ Leonis.

Epiſcopi qui ad profanam Synodū Epheſinam conuenerant.

CHALCED. ACTA.

Et cum legerentur, Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Eiectus eſt, nullus ſuſcepit nomen Leonis. Conſtantinus deuotiſſimus à ſecretis ex eadem ſcheda recitauit ſubſequentia.

EPHESI ACTA.

Et Iuuenale Hieroſolymorum, & Domno Antiochiæ, & Flauiano Conſtantinopolis.

CHALCED. ACTA.

b damnatus

Et cum legerentur, Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Flauianus vt [b]adiudicatus ingreſſus eſt. Hæc manifeſta calumnia. Flauianus in proprio loco quare non ſedit? Conſtantinopolitanum Epiſcopum quare quintum poſuerunt? Paſchaſinus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Ecce nos, Deo volente, dominum Anatolium primum habemus: hi quintum poſuerunt beatum Flauianum. Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus eccleſiæ Cyzici dixit: Quoniam vos regulas ſcitis. Aegyptij & qui cū ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Petimus, ſuperfluos foras mittite. Imperator Epiſcopos vocauit. Synodus Epiſcoporum eſt. ſuperflui quare clamant? Theodorus Epiſcopus Claudiopolis Iſauriæ dixit: Dioſcori notarij clamant. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Duos ſolum habeo notarios, duo tumultum quomodo faciunt? Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Sequentia percurrantur. Conſtantinus deuotiſſimus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit ſequentia.

EPHESI ACTA.

c Meonio

Et Stephano Epheſi, & Thalaſſio Cæſareæ Cappadociæ primæ, & Euſebio Ancyræ Galatiæ primæ, & Ioanne Sebaſtiæ Armeniæ primæ, & Cyro Aphrodiſiadis Cariæ, & Eraſiſtrato Corinthi Helladis, & Qointillo Heracleæ, agente etiam vices reuerendiſſimi Epiſcopi Anaſtaſij Theſſalonicenſis, & Meletio Lariſſæ Syriæ, agente etiā vices reuerendiſſimi Epiſcopi Domni Apameæ, & Cyriaco Epiſcopo Trocmadorum, agente vices reuerendiſſimi Epiſcopi Theoctiſti Piſſinuntis Galatiæ ſecundæ, & Diogene Cyzici, & Baſilio Seleuciæ Iſauriæ, & Ioanne Rhodi, & Theodoro Tarſi, & Romano Myrorum Lyciæ, & Photio Tyri, & Theodoro Damaſci, & Iuliano Tabiæ, & Florentio Lydiæ, & Mariniano Synnadorum, & [c]Muſonio Nyſſæ, & Conſtantino Boſtræ, & Ioanne Nicopolis Armeniæ primæ, & Acacio

Τοῖς μετὰ τὴν ὑπατείαν Ζήνωνος, καὶ Ποστουμιανοῦ, τῶν λαμπροτάτων, τῇ πρὸ ἓξ ἰδῶν Αὐγούστων, ἥ τις ἐστὶ κατ' Αἰγυπτίους μεσορὶ ιε'. ἰνδικτιῶνι τρίτῃ, συνόδου συγκροτηθείσης ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει ἐκ θεσπίσματος τῶν θεοφιλεστάτων, καὶ φιλοχρίστων βασιλέων, καὶ καθεσθέντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, τῇ καλουμένῃ Μαρίᾳ, τῶν θεοφιλεστάτων, καὶ ὁσιωτάτων ἐπισκόπων, Διοσκόρου Ἀλεξανδρείας, Ἰουλιανοῦ ἐπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἐξεβλήθη. οὐδεὶς κατεδέξατο τὸ ὄνομα Λέοντος. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω τὰ ἑξῆς·

Καὶ Ἰουβεναλίου Ἱεροσολύμων, καὶ Δόμνου Ἀντιοχείας, καὶ Φλαβιανοῦ Κωνσταντινουπόλεως.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Φλαβιανὸς, ὡς κατάκριτος, εἰσῆλθεν· αὕτη ὁμολογουμένη συκοφαντία. Φλαβιανὸς ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ διὰ τί οὐκ ἐκαθέσθη; τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον διὰ τί πέμπτον ἔταξαν; Πασχασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἴδε, ἡμεῖς, θεοῦ θέλοντος, κύριον τὸν Ἀνατόλιον πρῶτον ἔχομεν· οὗτοι πέμπτον ἔταξαν τὸν μακάριον Φλαβιανόν. Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐκκλησίας Κυζίκου εἶπεν· ἐπειδὴ ὑμεῖς τοὺς κανόνας οἴδατε. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· δεόμεθα, τοὺς περισσοὺς ἔξω βάλετε· ὁ βασιλεὺς ἐπισκόπους ἐκάλεσεν· ἡ σύνοδος ἐπισκόπων ἐστί· περισσοὶ διὰ τί κράζουσι; Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας εἶπεν· οἱ νοτάριοι τοῦ Διοσκόρου κράζουσιν. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· δύο νοταρίους ἔχω μόνον· οἱ δύο θόρυβον πῶς ποιοῦσιν; οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπεν· τὰ ἑξῆς ἀναγινωσκέσθω. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω τὰ ἑξῆς·

Καὶ Στεφάνου τῆς Ἐφεσίων· καὶ Θαλασσίου Καισαρείας Καππαδοκίας πρώτης· καὶ Εὐσεβίου Ἀγκύρας Γαλατίας πρώτης· καὶ Ἰωάννου Σεβαστείας Ἀρμενίας πρώτης· καὶ Κύρου Ἀφροδισιάδος τῆς Καρίας· καὶ Ἐρασιστράτου Κορίνθου τῆς Ἑλλάδος· καὶ Κυιντίλλου Ἡρακλείας, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων· καὶ Μελετίου Λαρίσσης, ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον Δόμνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀπαμέων· καὶ Κυριακοῦ ἐπισκόπου Τροκμάδων, ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισσινοῦντος Γαλατίας δευτέρας· καὶ Διογένους Κυζίκου· καὶ Βασιλείου Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας· καὶ Ἰωάννου Ῥόδου· καὶ Θεοδώρου Ταρσοῦ· καὶ Ῥωμανοῦ Μύρων τῆς Λυκίας· καὶ Φωτίου Τύρου· καὶ Θεοδώρου Δαμασκοῦ· καὶ Ἰουλιανοῦ Ταβίας· καὶ Φλωρεντίου Λυδῶν· καὶ Μαρινιανοῦ Συννάδων· καὶ Μουσωνίου Νύσσης· καὶ Κωνσταντίνου Βόστρας· καὶ Ἰωάννου Νικοπόλεως Ἀρμενίας πρώτης· καὶ Ἀκακίου

Αρια-

Ἀριαραθίας δευτέρας Ἀρμενίας, ἐπέχοντος τὸν τόπον Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτινῆς, καὶ Στεφάνου Ἱεραπόλεως· καὶ Ἀττικοῦ Νικοπόλεως ἠπείρου παλαιᾶς· καὶ Εὐσταθίου Βηρυτοῦ· καὶ Νουνεχίου Λαοδικείας Τριμιταρίας· καὶ Ὀλυμπίου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου· καὶ Κανδιδιανοῦ Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας· καὶ Στεφάνου Ἀναζάρβων· καὶ Γεροντίου Σελευκείας τῆς Συρίας· καὶ Ῥουφίνου Σαμοσάτων· καὶ Ἰνδίμου Εἰρηνουπόλεως· καὶ Τιμοθέου Βαλανέων· καὶ Θεοδοσίου *Κανόθας· καὶ Εὐτυχίου Ἀδριανουπόλεως ἠπείρου παλαιᾶς· καὶ Κλαυδίου Ἀγχιασμοῦ ἠπείρου παλαιᾶς· καὶ Συμεῶνος Ἀμίδης Μεσοποταμίας· καὶ Ἠλιοῦ Ἀδριανουπόλεως· καὶ Σελεύκου ἐπισκόπου Ἀμασείας· καὶ Πέτρου Γαγγρῶν· καὶ Λουκᾶ Δυρραχίου· καὶ Ἀντωνίου Λυχνίδου· καὶ Μάρκου Εὐροίας· καὶ Βιγιλαντίου Λαρίσσης· καὶ Βασιλείου Τραϊανουπόλεως ἐπαρχίας Ῥοδόπης· καὶ Δοκιμασίου Μαρωνείας ἐπαρχίας Ῥοδόπης· καὶ Κωνσταντίνου Δημητριάδος· καὶ Ἀλεξάνδρου Σεβαστῆς τῆς Ταρσοῦ· καὶ Σώζοντος Φιλίππων· καὶ Εὐσεβίου Δοβήρου Μακεδονίας πρώτης· καὶ Μαξιμιανοῦ Σέρρων Μακεδονίας πρώτης· καὶ Ἑρμογένους Κασσανδρείας Μακεδονίας πρώτης· καὶ Λουκᾶ Βεῤῥοίας Μακεδονίας πρώτης· καὶ Διογενιανοῦ Ῥεμεσιανῆς τῆς Δακίας· καὶ Ἰωάννου τῆς Μεσσήνης τῆς Ἀχαΐας· καὶ Οὐρανίου Ἱμερίας ἐπαρχίας Ὀσδροηνῆς· καὶ Ἀθανασίου Ὀπουντὸς τῆς Ἀχαΐας· καὶ Θεοδώρου Κλαυδιουπόλεως τῆς Ἰσαυρίας· καὶ Λεοντίου Ἀσκάλωνος· καὶ Φωτινοῦ Λύδδης· καὶ Ἀναστασίου Ἀρεοπόλεως· καὶ Θεοδοσίου Ἀμαθοῦντος· καὶ Παύλου Μαϊουμᾶ· καὶ Ζωσίμου Μινωΐδος· καὶ Ἐπιφανίου Πέργης· καὶ Βαραχίου Σωζούσης Παλαιστίνης· καὶ Ἡρακλείου Ἀζώτου· καὶ Ἰωάννου Τιβεριάδος· καὶ Μουσωνίου Ζωάρων· καὶ Διονυσίου Συκαμάζονος· καὶ Καϊούμου Φαινοῦς· καὶ Ἐτερίχου Σμύρνης· καὶ Κωνσταντίνου Σεβαστῆς· καὶ Ζεβέννου Πέλλης· καὶ Ἀλυπίου Βάκτρων· καὶ Πολυχρονίου Ἀντιπατρίδος· καὶ Αὐξιλάου Σαρακηνῶν τῶν ὑποσπόνδων· καὶ Δομνίνου Πλαταιῶν τῆς Ἑλλάδος· καὶ Θεοδοσίου Μασταύρων· καὶ Κυριακοῦ Αἴγλης· καὶ Φλαβιανοῦ Ἀτραμυττίου· καὶ Κυριακοῦ Λεβέδου· καὶ Λεοντίου Μαγνησίας Μαιάνδρου· καὶ Εὐτροπίου Περγάμου τῆς Ἀσίας· καὶ Γενναδίου Τηίων· καὶ Ὀλυμπίου Εὐάζων· καὶ Μαξίμου Τράλλεων· καὶ Ἰουλιανοῦ Ὑπαίπων· καὶ Χρυσαφίου Δαγῆς· καὶ Πολυκάρπου Γαβάλων· καὶ Παύλου Τριπόλεως Λυδίας· καὶ Μελιφθόγγου Ἰουλιουπόλεως· καὶ Ὀνησιφόρου Ἰκονίου· καὶ Λογγίνου Χεῤῥονήσου· καὶ Εὐδοξίου Βοσπόρου· καὶ Τιμοθέου Πριμουπόλεως τῆς Παμφυλίας· καὶ Θεοπέμπτου Καβάσων· καὶ Καλοσιρίου Ἀρσινοΐτου· καὶ Ἰωάννου Ἡφαίστου· καὶ Ἡρακλείδου Ἡρακλέους· καὶ Ἰσαὰκ Ἐλεαρχίας· καὶ Γεμελλίνου Ἐρυθροῦ· καὶ Ἀπολλωνίου Τανέως· καὶ Γενναδίου Ἑρμουπόλεως μεγάλης· καὶ Κύρου Βαβυλῶνος· καὶ Ἀθανασίου Βουσίριδος· καὶ Θεοφίλου Κλεοπατρίδος· καὶ Πασμηΐου Παράλου· καὶ Φωτινοῦ Τευχείρων· καὶ Ζωσίμου Σωζούσης· καὶ Θεο-

*Κανόθας

* Ariarathiræ Armeniæ ſecundæ, agente vices Conſtantini reuerendiſſimi Epiſcopi Melitenæ, & Stephano Hierapolis, & Attico Nicopolis veteris Epiri, & Euſtathio Beryti, & Nunechio Laodiceæ Trimitariæ, & Olympio Conſtantiæ Cypri, & Candidiano Antiochiæ Piſidiæ, & Stephano Anazarbi, & Gerontio Seleuciæ Syriæ, & Rufino Samoſatæ, & * Indimo Irenopolis, & Timotheo Balaneæ, & Theodoſio Canothæ, & Eutychio Adrianopolis veteris Epiri, & Claudio Anchiaxi veteris Epiri, & Symeone Amidæ Meſopotamiæ, & Elia Adrianopolis Aſiæ, & Seleuco Amaſiæ, & Petro Gangræ, & Luca Dyrrhachij, & Antonio Lychnidi, & Marco Euriæ, & Vigilantio Lariſſæ Macedoniæ, & Baſilio Traianopolis Rhodopæ prouinciæ, & Docimaſio Maronçæ Rhodopæ prouinciæ Thraciæ, & Conſtantino Demetriadis Theſſaliæ, & Alexandro Sebaſtæ Tarſi, & Sozonte Philipporum, & Euſebio * Toperi Macedoniæ primæ, & * Maximiano Derienſi Macedoniæ primæ, & Hermogene Caſſandriæ Macedoniæ primæ, & Luca Berrhœæ Macedoniæ primæ, & Diogeniano Remeſſianenſi Daciæ, & Vranio Himerorum ciuitatis prouinciæ Oſdroënæ, & Ioanne Meſſenç ciuitatis Achaię, & Theodoro Claudiopolis Iſauriæ, & Athanaſio Opuntinæ ciuitatis Achaiæ, & Leontio Aſcalonæ, & Photino Lyddæ, & Anaſtaſio Areopolis, & * Theodoſio Amathuntis ciuitatis, & Paulo Maiumenſis ciuitatis, & Zoſimo Minoidis ciuitatis, & Epiphanio Pergæ, & Barachia * Orнxæ ciuitatis Palæſtinæ, & Heraclio Azoti, & Ioanne Tiberiadis ciuitatis, & Muſonio Zoaræ, & Dionyſio Sycamazonis cioitatis, & Caiuma Phanenſis cinitatis, & Artherícho Smyrnæ, & Conſtantino Sebaſtæ, & Zebenno Pellenſis ciuitatis, & Alypto Bactrorum ciuitatis, & Polychronio Antipatridis ciuitatis, & Pancratio Libyadis ciuitatis, & Auxilao Sarracenorum fœderatorum, & Domnino Platearum ciuitatis Helladis, & Theodoſio Maſtaurorum ciuitatis, & Cyriaco * Egaræ ciuitatis, & Flauiano Adramytinæ ciuitatis, & Cyriaco Lebedi ciuitatis, & Leontio Magneſiæ Mæandri, & Eutropio Pergami Aſiæ, & Gennadio * Thienſis ciuitatis, & Olympio * Ebaganenſis ciuitatis, & Maximo Trallium, & Iuliano Hypæporum, & * Chryſanto Balceæ ciuitatis, & Polycarpo Gabalorum, & Paulo Tripolis Lydiæ, & Meliphthongo Iuliopolis, & Oneſiphoro Iconij, & Longino Cherſoneſi ciuitatis, & Eudoxio Boſphori, & Timotheo Primopolis Pamphyliæ, & Theopempto Cabaſorum, & Caloſirio Arſinoitenſis ciuitatis, & Ioanne Hephæſti, & Heraclide Heracleæ, & Iſaac Elcarchienſis ciuitatis, & Gemellino Erythræ ciuitatis, & Apollonio Taneæ, & Gennadio Hermopolis maioris, & Cyro * Babulinæ ciuitatis, & Athanaſio Buſiridis ciuitatis, & Theophilo Cleopatridis, & Paſmeio Parali, & Photino * Zentyrenæ ciuitatis, & Zoſimo Sozuſæ, &

*Ariarathiæ, *Indamo, *Doberi, *Maximino Serrenſi, *Heliodoro, *Sozuſæ, *Aeglenſis, *Teitarũ, *Euazorũ, *Chryſaphio Dageo, *Babylonis, *Theuchirorum,

*Ada, ſæ, & Theodulo *Ticeliæ, & Theodoro Barcæ, & Rufo Cyrenenſis ciuitatis, & Zenone Rhinocurorum, & Lucio Zygrenſis ciuitatis, [& Iuliano Moſtenæ ciuitatis,] & Auſonio Sebennyti, & Iſaac Tauæ, & Philocalo Zagylenſis ciuitatis, & Eſaia Hermopolis minoris, & Barſuma presbytero [& archimandrita, & Longino presbytero,] agente vices Dorothei Epiſcopi Neocæſareæ, & Anthimo presbytero, agente vices Patricij Epiſcopi Tyanorum Cappaciæ ſecundæ, & Ariſtone presbytero, agente vices Eunomij Epiſcopi Nicomediæ, & Olympio presbytero, agente vices Calogeri Epiſcopi Claudiopolis Ponticæ, & Hilaro diacono Romano, & Dulcitio notario Romano.

Quæ geſta ſunt Epheſi ſub Dioſcoro, recitantur in Chalcedonenſi Synodo.

Ioannes presbyter & primicerius notariorum dixit: Placuit & nunc piiſſimis & Chriſtianiſſimis Imperatoribus noſtris ſancire, ſanctã & magnam veſtram Synodum *huc concurrere, quatenus quæ nuper emerſerunt de catholica & immaculata noſtra Fide, quærantur, & ea radicitus euellantur: vt ne forte trahentia & retrahentia, ſimpliciſſimos aliquos in foueam perfidiæ & erroris impingant: quia tanta eis eſt de pietate ſollicitudo, & vt ea cuſtodiantur in perpetuum inconcuſſa & immaculata, quæ de orthodoxa religione noſtra pridem quidem à beatiſſimis Patribus qui in Nicæa conuenerunt, ſunt expoſita, confirmata autem nuper à Patribus qui in hac ciuitate congregati ſunt; qui tantum ſibimet inuicem conſenſerunt & conſonuerunt, vt nihil omnino aut ſaperent, aut definirent diuerſum. Et præ manibus noſtris ſunt venerabiles litteræ. & hæc ipſa intimamus ad id quod placuerit veſtræ ſanctitati. Dioſcorus [reuerendiſſimus] Epiſcopus Alexandriæ dixit: Legantur piiſſimæ & religioſiſſimæ Chriſtianiſſimorum Imperatorum litteræ, redditæ vnicuique Metropolitano, & præfulgeant in actorum ſerie.

*hic conſidere.

Ioannes presbyter & primicerius notariorum recitauit,

THEODOSII ET VALENTINIANI Imperatorum epiſtola ad Dioſcorum Alexandrinum Epiſcopum.

Imperatores Cæſares Theodoſius & Valentinianus, victores ac triumphatores, maximi, ſemper venerabiles Auguſti, Dioſcoro.

OMnibus conſtat manifeſtũ, quia noſtræ Reip. diſpoſitio & vniuerſa humana per pietatem circa Deum continentur, & confirmantur. *& reliqua quæ ſuperius habentur.*

T. pag. 51.

Iulianus Epiſcopus, agens vices ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romanæ Eccleſiæ Leonis, interpretante eum Florentio Epiſcopo Lydiæ, dixit: Eodem tenore à piiſſimis & Chriſtianiſſimis Impera-

A καὶ Θεοδούλου τῆς Αδα· καὶ Θεοδώρου Βάρκης· καὶ Ῥούφου Κυρήνης· καὶ Ζήνωνος Ῥινοκουρούρων· καὶ Λουκίου Ζυγρῶν· καὶ Αὐσονίου Σεβεννύτου· καὶ Ισαὰκ Ταυᾶ· καὶ Φιλοκάλου Ζαγυλέων· καὶ Ησαΐου Ερμουπόλεως μικρᾶς· καὶ Βαρσουμᾶ πρεσβυτέρου, *ἐπέχοντος τὸν τόπον Δωροθέου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας· καὶ Ανθίμου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Πατρικίου ἐπισκόπου Τυανῶν Καππαδοκίας δευτέρας· καὶ Αρίστωνος πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Εὐνομίου ἐπισκόπου Νικομηδείας· καὶ Ολυμπίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Καλογήρου ἐπισκόπου

B Κλαυδιουπόλεως τῆς Ποντικῆς· καὶ Ιλαρίου διακόνου Ῥώμης· καὶ Δουλκιτίου νοταρίου Ῥώμης.

Τὰ πραχθέντα ἐν Εφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου, ἀναγινώσκεται ἐν Χαλκηδόνι.

Ιωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· ἔδοξε καὶ νῦν τοῖς εὐσεβέσι, καὶ φιλοχρίστοις ἡμῶν βασιλεῦσι θεσπίσαι, τὴν ἁγίαν ὑμῶν, καὶ μεγάλην σύνοδον ἐνταῦθα συνεδρεῦσαι, ἐφ᾽ ᾧτε τὰ ἀναφυέντα ἀρτίως περὶ τῆς ὀρθῆς ἡμῶν, καὶ ἀμωμήτου πίστεως ζητῆσαι, καὶ ταῦτα ῥιζόθεν ἀνασπάσαι· ὡς ἂν μὴ ἑλκόμενα, καὶ ἀνθελκόμενα, τῶν ἀκεραιοτέρων ἔσθ᾽ ἔστι τινὰς

C τοῖς τῆς κακοπιστίας, καὶ πλάνης ἐμβάλῃ βόθροις. τοσοῦτον αὐτοῖς εὐσεβείας μέλει, καὶ τοῦ χρῆναι τηρεῖσθαι διηνεκῶς ἄρραγῆ, καὶ ἀσπίλωτα, τὰ ἐκτεθέντα περὶ τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας ἡμῶν, πρώην μὲν παρὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων μακαριωτάτων πατέρων, βεβαιωθέντα δὲ ἔναγχος παρὰ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει συναγηγερμένων· εἰ τοσοῦτον ἑαυτοῖς ὁμολογήσαντες, καὶ συνηνέχθησαν, ὡς μηδὲν παντελῶς φρονῆσαι, ἢ ὁρίσαι τι διάφορον. μετὰ χεῖρας ἡμῖν αἱ εὐαγεῖς συλλαβαί· καὶ αὐτὸ τοῦτο ὑποβάλλομεν πρὸς τὸ

D παριστάμενον τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιότητι. Διόσκορος ἐπίσκοπος Αλεξανδρείας εἶπεν· ἀναγινωσκέσθω τὸ εὐσεβὲς, καὶ θεοφιλὲς τῶν φιλοχρίστων βασιλέων γράμμα, τὸ ἀποδοθὲν πρὸς ἕκαστον τῶν μητροπολιτῶν· καὶ προλαμπέτω τῶν πραχθησομένων ὑπομνημάτων.

Ιωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος νοταρίων, ἀνέγνω.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ, ΚΑΙ Οὐαλεντινιανοῦ, τῷ εὐλαβεστάτῳ Διοσκόρῳ ἐπισκόπῳ Αλεξανδρείας.

E Αὐτοκράτορες, Καίσαρες, Θεοδόσιος, καὶ Οὐαλεντινιανὸς, νικηταὶ, τροπαιοῦχοι, μέγιστοι, ἀεισέβαστοι, Αὔγουστοι, Διοσκόρῳ.

Απασι δῆλον καθέστηκεν, ὅτιπερ ἡ τῆς ἡμετέρας πολιτείας κατάστασις, καὶ πάντα τὰ ἀνθρώπινα, τῇ περὶ τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ συνέχεται, καὶ κρατύνεται. καὶ τὰ λοιπὰ, ἃ προγέγραπται.

Ιουλιανὸς ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος, ἑρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπε· τῷ ὁμοίῳ τύπῳ παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ φιλοχρί-

λοχρίστων Βασιλέων, ὁ ἁγιώτατος ἡμῶν Πάπας, ὁ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέων ἡγούμενος, ἐκλήθη. Ἱλαρος διάκονος Ῥώμης, ἑρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπεν· οἱ ἐνδοξότατοι, καὶ χριστιανικώτατοι ἡμῶν βασιλεῖς, χάριν τῇ περὶ τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ διαθέσει, τὸν μακαριώτατον ἐπίσκοπον ἡμῶν Λέοντα, τὸν τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, ἵνα τούτῳ τῷ προσκυνητῷ, καὶ ἁγίῳ συλλόγῳ παρῇ, πέμψας προσκυνητὰ γράμματα, παρακέκληκεν· οὗ τινος * ἡ εὐσέβεια ἀρέσαι ἠδύνατο, εἰ τούτου τοῦ πράγματος ἡγεῖτό τι ὑπόδειγμα· εἰ καὶ κρεῖσσον τοῦτο. ἀλλὰ καταμανθάνει ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη, ὡς οὔτε ἐν τῇ Νικαέων, οὔτε ἐν τῇ Ἐφεσίων ἁγίᾳ συνόδῳ, οὔτε ἐν ἄλλῳ τοιούτῳ ἁγίῳ συλλόγῳ, ὁ Πάπας τοῦ ἁγιωτάτου θρόνου ἐπέστη· ὅθεν οὗ τινος τύπου τῇ συνηθείᾳ ἐξακολουθήσας, ἡμᾶς ἐξαπέστειλεν. ὅστις ἁγιώτατος ἑαυτὸν οὐκ ἀμφιβάλλει ἐν ὑμῖν διατρίβειν ἐνταῦθα· οὓς μάλιστα ἐπίσταται πάντα, ὅσα πρὸς τὴν τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς ἀκεραιότητα, καὶ ὅσα ἀνήκει πρὸς τὴν εἰς τὸν ἁγιώτατον ἀπόστολον Πέτρον εὐλάβειαν, πάντα πράττειν. οὗτος τοίνυν δι' ἡμῶν πρὸς τὴν ὑμετέραν μακαριότητα ἁρμόζοντα τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων ἐπέστειλε γράμματα, ἅπερ * ὑποδεχθέντα ἀναγνωσθῆναι προστάξατε. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· * ὑποδεχθήτω τὰ γραφέντα πρὸς τὴν ἁγίαν ταύτην, καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου ἀδελφοῦ ἡμῶν, καὶ συνεπισκόπου Λέοντος. καὶ ἀποδοθέντων αὐτῶν, Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· ἕτερον εὐσεβὲς θέσπισμα ἀπεδόθη τῷ ἁγιωτάτῳ, καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν Διοσκόρῳ, καὶ αὐτὸ μετὰ χεῖρας ἡμῖν ἐστὶ πρὸς τὸ παριστάμενον τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιότητι. Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· ἀναγινωσκέσθω, καὶ ἐμφερέσθω τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων.

* τῇ εὐσεβείᾳ Lat.

* ἵνα, ὑποδεχθέντα.

* ἵνα, ὑποδεχθήτω

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· οὔτε * ὑπεδέχθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, οὔτε ἀνεγνώσθη. οἱ ἀνατολικοί, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· οὐκ ἀνεγνώσθη ἡμῖν ἡ ἐπιστολή, εἰ ἀνεγνώσθη, πάντως καὶ ἐμφέρεται. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· οὐκ ἀνεγνώσθη, ἀλλὰ παρακατέσχε τὴν ἐπιστολὴν τὴν συνοδικήν. Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· οὔτε ὑπεδέχθη ἡ ἐπιστολή, οὔτε ἀνεγνώσθη· καὶ ἑπτάκις ὤμοσεν ἐπὶ πάντων ποιεῖν ταύτην ἀναγνωσθῆναι, καὶ οὐκ ἀνεγνώσθη, καὶ ἐπιώρκησεν, ὅτι ὤμοσεν. Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας εἶπεν· ὅτι ὤμοσε, πάντες οἴδαμεν, ὅτι οὐκ ἀνεγνώσθη, πάντες ὁμολογοῦμεν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπεν· οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, οἷς ἡ αὐθεντία τότε τῶν πραττομένων παρὰ τῆς βασιλικῆς ἐδέδοτο κορυφῆς, λεγέτωσαν, διὰ τί ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος οὐκ ἀνεγνώσθη· μάλιστα καὶ διαλαλιᾶς προχωρησάσης, τῆς παρακελευομένης αὐτὴν ἀναγνωσθῆναι. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· τὰ πραχθέντα δηλοῖ, ὅτι δεύτερον διελάλησα ἀναγνωσθῆναι τὸ γράμμα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερ-

* ὑπεδέχθη

A peratoribus ſanctiſſimus noſter Papa Romanæ Eccleſiæ præpoſitus Leo, vocatus eſt. Hilarus diaconus Romanus, interpretante eum Florentio Epiſcopo Lydorum, dixit: Glorioſiſſimi & Chriſtianiſsimi Imperatores charitatem circa Fidem catholicam & affectum tenentes, beatiſsimum Epiſcopum noſtrum Leonẽ Apoſtolicæ Sedis præſulem, vt huic venerabili & ſancto Concilio adeſſet, dirigentes venerabiles epiſtolas, ſupplicarunt: cuius pietati placere potuit, ſi * in hac re teneretur aliqua ſimilitudo. Nam melius veſtra poteſt cognoſcere ſanctitas, quia neque in Nicæna, neque in Epheſina ſancta Synodo, neque in B alio tali ſancto Concilio Papa perpetuæ ſanctiſsimæ Sedis adfuit. Pro qua re, huius formæ ſequens conſuetudinem, nos direxit. Qui ſanctiſsimus non dubitans ſe in nobis hic adeſſe, quos præcipue cognoſcit, omnia quæ ad Fidei catholicæ ſinceritatem, & quæ ad ſancti Petri Apoſtoli pertinent reuerentiam, agere; qui etiam per nos ad veſtram beatitudinem congruas ſanctorum patrum concilio direxit epiſtolas, quas ſuſcipi, & recenſeri præcipite. Dioſcorus [reuerendiſsimus] Epiſcopus Alexandriæ dixit: Suſcipiantur quæ ſcripta ſunt ad hanc ſanctam & vniuerſalem Synodũ à ſanctiſſimo fratre noſtro & coëpiſcopo Leone. C Et porrectis eis, Ioannes presbyter & primicerius notariorum dixit: Aliæ diuinæ litteræ redditæ ſunt reuerendiſſimo & ſanctiſſimo Archiepiſcopo noſtro Dioſcoro, quæ præ manibus noſtris ſunt, ad id quod placuerit veſtræ ſanctitati. Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Legantur, & inſerantur fidei monumentorum.

* huius rei aliquod præcederet exemplum: etiam ſi hoc melius eſſet. Sed cognoſcit veſtra ſanctitas.

Et cum legerentur, Aëtius archidiaconus Conſtantinopolitanus dixit: Neque * ſuſcepta eſt epiſtola ſanctiſſimi Epiſcopi Leonis, neque lecta eſt. Orientales & qui cum ipſis ſanctiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Non eſt nobis lecta epiſtola. Si enim fuiſſet lecta epiſtola, & contineretur per omnia D in monumentis. Euſebius Epiſcopus Dorylæi dixit: Non eſt lecta, ſed retenta ab eo epiſtola ſynodica. Aëtius archidiaconus Conſtantinopolis dixit: Neque ſuſcepta eſt epiſtola, neque lecta eſt. Et ſepties iurauit coram omnibus facere eam recitari, & non eſt lecta. Et peierauit, quia iurauit. Theodorus reuerendiſſimus Epiſcopus Claudiopolis Iſauriæ dixit: Quia iurauit, omnes ſcimus: & quia non eſt lecta confitemur. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Reuerendiſſimi Epiſcopi, quibus auctoritas tunc eorum quæ agebantur, ab Imperiali data eſt cle- E mentia, dicant pro qua re epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis non eſt recitata, præcipue præcedente interlocutione, vbi eam iuſſum eſt recitari. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Geſta demonſtrant, quia ſecundo interlocutus ſum, recitari epiſtolam reuerendiſſimi Epiſcopi Romani. Glorioſiſſimi Iudices &

CHALCED. ACTA.

* oſtenſa

Digitized by Google

ampliſſimus Senatus dixerunt : Ob quam ergo cauſam poſt tuam interlocutionem lectio epiſtolæ non eſt facta? Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit : Interrogenrur & alij Epiſcopi, quibus fuerat cauſa commiſſa, cuius rei gratia non eſt recitata. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunr: Quos maxime vis inrerrogari, apertius dicito. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixir: Beatiſſimũ Epiſcopum Iuuenalem, & beatiſſimum Epiſcopũ Thalaſſium. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: In primo loco ipſe reſponde, quam ob cauſam lectio non eſt facta. conſequenter enim & ipſi interrogabunrur. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Semel dixi, quia ſecundo interlocutus ſum recenſeri eã. Enſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Mentitur. Glorioſiſsimi Iudices & ampliſſimus Senarus dixerunt: Dicat beatiſsimus Epiſcopus Iuuenalis, cur interloquenre reuerendiſſimo Epiſcopo Dioſcoro ob recitandam epiſtolã ſanctiſsimi Romani Archiepiſcopi, lectio eius nõ eſt facta. Iuuenalis reuerendiſsimus Epiſcopus Hieroſolymorum dixir: Sratim reſpondit presbyrer & primicerius notariorum Ioannes, habere ſe præ manibus ſacras litteras religioſiſsimorum & pijſsimoruoı Imperatorum, & reſpondi Imperiales litteras relegi. Glorioſiſsimi Iudices & amplisſimus Senatus dixerunt: Poſt lectionem ergo ſacrarum litrerarum, & reuerendiſsimi Archiepiſcopi Leonis epiſtola recitata eſt? Iuuenalis reuerendiſsimus Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: De cetero neque primicerius notariorum, neque alter quis dixit, habere ſe præ manibus reuerendiſsimi Epiſcopi Romani litteras. Glorioſiſsimi Iudices & ampliſsimus Senatus dixerunt: Nunc & reuerendiſsimus Thalaſsius Epiſcopus dicat, quam ob rem non eſt recitata epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis. Thalaſsius reuerendiſsimus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixir: Vnum ſcio ego, quia neque prohibui; neqne tantam auctoritarem habebam, vt ego ſolus poſſem diſponere fieri lectionem. Glorioſiſsimi Iudices & ampliſsimus Senatus dixerunr: Actorum ſequentia percurrantur. Conſtantinus deuotus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit. Sub Dioſcoro.

EPHESI ACTA.

ſ. pag. 18.

Rationabiliter intereſt ſanctæ

ſ ſpectabilis

Ioannes presbyter & primicerius notariorum recitauit ſacras litreras ſcriptas reuerendiſsimo Epiſcopo Dioſcoro, vt in Concilio Barſumas conueniret, ſicut ſuperius continentur, relectæ ex codice. Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum dixir: Hæc eadem & mihi ſcripta ſunr de reuerendiſsimo presbytero & archimandrita Barſuma à pijſsimis Imperatoribus. vnde decenter viſum eſt ſanctæ Synodo. Dioſcorus reuerendiſsimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Si quid habent quod doceant, [quibus iniunctũ eſt] de hoc negorio, viri ſpectabiles, Elpidius Comes, ſimul & Eulogius tribunus & notarius, dicant. Elpidius veneran-

dus

A ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· τίνος οὖν ἕνεκα μετὰ τὴν διαλαλιὰν τὴν σὴν ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιστολῆς οὐκ ἐγένετο; Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐρωτηθῶσι καὶ οἱ ἄλλοι εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, οἷς ἐπιτέτραπτο τὸ πρᾶγμα, τίνος χάριν οὐκ ἀνεγνώσθη. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπεν· τίνα μάλιστα βούλει ἐρωτηθῆναι, σαφῶς εἰπέ. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Ἰουβενάλιον, καὶ τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Θαλάσσιον. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς

B σύγκλητος εἶπεν· ἐν πρώτῃ τάξει ἀποκρίνασθαι αὐτός, δι' ἣν αἰτίαν ἡ ἀνάγνωσις οὐκ ἐγένετο· ἀκολούθως γὰρ καὶ αὐτοὶ ἐρωτηθήσονται. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἅπαξ εἶπον, ὅτι δεύτερον διελάλησα ἀναγνωσθῆναι αὐτήν. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· ψεύδεται. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· λεγέτω ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰουβενάλιος, πῶς διαλαλήσαντος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης, ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς οὐκ

C ἐγένετο. Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· εὐθέως ἀπεκρίνατο ὁ πρεσβύτερος, καὶ πριμμικήριος τῶν νοταρίων Ἰωάννης, ἔχειν μετὰ χεῖρας εὐσεβῆ γράμματα τῶν θεοφιλεστάτων, καὶ εὐσεβεστάτων βασιλέων, καὶ ἀπεκρινάμην, ἀναγνωσθῆναι τὰ βασιλικὰ γράμματα. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· μετὰ οὖν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ θείου γράμματος καὶ ἡ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος ἐπιστολὴ ἀνεγνώσθη; Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν·

D οὐκέτι οὔτε ὁ πριμμικήριος τῶν νοταρίων, οὔτε ἄλλος τις εἶπεν ἔχειν μετὰ χεῖρας τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥώμης τὰ γράμματα. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· νῦν καὶ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος λεγέτω τὴν αἰτίαν, δι' ἣν μὴ ἀνεγνώσθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος. Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· ἓν οἶδα ἐγὼ ὅτι οὔτε ἐκώλυσα, οὔτε δὲ τοσαύτην αὐθεντίαν εἶχον, ὥστε ἐμὲ μόνον τυπῶσαι γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε·

E τὰ ἑξῆς τῶν πεπραγμένων ἀναγινωσκέσθω. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χαρτίου ἀνέγνω. ἐπὶ Διοσκόρου.

Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω, θεῖον γράμμα, γραφὲν τῷ εὐλαβεστάτῳ Διοσκόρῳ περὶ τοῦ συνελθεῖν Βαρσουμᾶν· ὅπερ ἀνωτέρω ἐντέτακται, ἀπὸ κώδικος ἀναγνωσθέν. Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπε· ταῦτα καὶ ἐμοὶ ἐγράφη περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Βαρσουμᾶ, παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων· ὅθεν εὐλόγως παρέστω τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· εἴ τι διδάσκειν ἔχουσι περὶ τῆς ἐν χερσὶν ὑποθέσεως οἱ περίβλεπτοι, Ἐλπίδιος ὁ κόμης, καὶ Εὐλόγιος ὁ τριβοῦνος, καὶ νοτάριος, λεγέτωσαν. Ἐλπίδιος

ὁ περί-

ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπεν· οὔτε τῷ ἀρχικάκῳ δαίμονι ῥαθυμητέον ποτὲ τοῦ πρὸς τὰς ἁγίας ἐκκλησίας πολέμου, καὶ ὁ εὐσεβέστατος ἀεὶ βασιλεὺς ἀντιπαρατάττεται τῷ μὴ δικαίως μαχομένῳ, ὀρθῶς ἄρα διανοηθεὶς, ὡς ἕξει τὸν ὑπερμαχοῦντα τῆς αὐτοῦ βασιλείας, εἰ πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας αὐτὸς ἐξοπλίζοιτο· καὶ οὐκ ἐμέμψατο τὴν γνώμην, οὕτω φρονῶν· ἄνωθεν γὰρ αὐτῷ τὰ πολλὰ μᾶλλον, ἢ τοῖς ὅπλοις κατώρθωται. διὰ τοῦτο καὶ Νεστορίου τῆς ἀπονοίας μεθ' ὑμῶν κατεψήφισαι· ὅτι πρὸς τὴν θεραπείαν τοῦ κρείττονος τεταγμένος, ἀσεβῶν διδαγμάτων πατὴρ ἐγένετο καὶ διδάσκαλος, καθάπερ ὑπὲρ (B) τῶν δαιμόνων, ἀλλ' οὐχὶ τῆς εὐσεβείας τὴν ἱερωσύνην λαβών. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τῷ πρέποντι χώρῳ πως καταδεδίκασται, πρὸς τὴν ἀπαραίτητον ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ τηρούμενος κόλασιν· ὅτι πρὸς τοσαύτην ἀσέβειαν αὐτός τε ἐξεχύθη, καὶ πολλοὺς μετ' ἀπάτης παρέσυρε. τὴν δὲ γενομένην νῦν ἀμφισβήτησιν ὁ θειότατος βασιλεὺς ἐφ' ὑμᾶς, ὡς πατέρας, καὶ κριτὰς ἄγει· καὶ παρ' ὑμῶν εὑρεῖν βούλεται τοῦ κινουμένου τὴν λύσιν, κοινὴν αὐτῷ τε, καὶ τοῖς ὑπηκόοις ἐσομένην ἀσφάλειαν. τίνα δέ ἐστιν, ἅπερ ὁ θειότατος βασιλεὺς ἡμῖν ἐντέ- (C) ταλται, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἔγραψε, νῦν αὐτίκα ὑμῖν φανερὰ ποιήσω, τοσοῦτον ὑπειπὼν, οἷα δὴ εἷς ὢν τῶν ὑφ' ὑμῖν τὴν εὐσέβειαν ὀρθῶς τελουμένων. σήμερον ἡμῖν ὁ τῶν ὅλων δεσπότης, καὶ θεὸς λόγος σωτὴρ, εἰς κρίσιν ἑαυτὸν παραδίδωσι, καὶ δικαζόντων ἀνέχεται, καὶ τιμᾷ τῆς ἐξουσίας τῶν ψήφων ὑμᾶς· ἵνα εὑρὼν ὑμᾶς ἐπ' αὐτῷ τὰ δίκαια κρίναντας, καὶ ἐνταῦθα τιμήσῃ, καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς πάλιν ὁμολογήσῃ· ὡς εἴ γέ τινας εὕροι τὸ γνήσιον τῆς εὐσεβείας ἐκβάλλοντας τῆς διανοίας, καὶ τὰ πιστευόμενα τέχνῃ ῥημάτων εἰς ἀμφισβήτησιν ἄγοντας παρὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πα- (D) τέρων, φεῦ τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἑκατέρας ψήφου· καλὸν ἦν αὐτοῖς, εἰ μὴ ἐγεννήθησαν, ὅτι μετὰ λῃστὴν, καὶ τελώνην, καὶ πόρνην, καὶ Χαναναίαν, οὐχ ὁμολογοῦσι καθαρῶς ἐπὶ τῆς δόξης, τὸν ἐπὶ τῆς δι' ἡμᾶς αὐτοῦ ταπεινώσεως πιστευθέντα. ἀναγνώσομαι καὶ τὰ πρὸς ὑμᾶς ἐνταλθέντα παρὰ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος ἡμῶν βασιλέως.

Ἐλπίδιος, ὁ περίβλεπτος κόμης ἀνέγνω θεῖον ὑπομνηστικὸν, τὸ δοθὲν αὐτῷ, καὶ Εὐλογίῳ περιβλέπτῳ τριβούνῳ* νοταρίῳ, ὅπερ ἀνωτέρω ἐντέτακται, ἀπὸ κώδικος ἀναγνωσθέν.

*νοταρίων

Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπε· νῦν κελεύσατε (E) δεχθῆναι, καὶ ἀναγνωσθῆναι καὶ τὰ πρὸς ὑμᾶς γραφέντα παρὰ τῆς θείας κορυφῆς. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ὑποδεχθὲν τὸ εὐαγὲς γράμμα τῶν φιλοχρίστων βασιλέων, τὸ γραφὲν πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον, ἀναγινωσκέσθω. Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω. θεῖον γράμμα, γραφὲν πρὸς τὴν ἐν Ἐφέσῳ σύνοδον, περὶ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ, ὡς ἀνακινοῦντός τινα περὶ τῆς πίστεως πρὸς Εὐτυχέα· ὅπερ ἀνωτέρω ἐντέτακται, ἀπὸ κώδικος ἀναγνωσθέν. Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· ὁ εὐσεβέστατος, καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς, βουλόμενος τὴν πίστιν, τὴν ἕως ἄχρι τοῦ παρόντος, ἀσάλευ-

A dus Comes dixit: Neque malorum princeps dæmon aliquando negliget aduerſus ſanctas Eccleſias prelia concitare, & pijſſimus Imperator ſemper ei non iuſte pugnanti reſiſtit, recte cogitans, quia habebit Deum propugnatorem ſui Imperij, ſi ad certamen & ipſe pro pietate armetur; & in nullo ſe reprehendit, ſic ſentiens. Deſurſum namque omnia ei magis quàm armis bene geſta ſunt. Ideoq. & aduerſus Neſtorij arrogantiam protulit vnam vobiſcum communem ſententiam, quoniam ad Dei ſeruitium ordinatus, impij dogmatis extitit pater & doctor, quaſi pro dæmonibus ſacerdotium, & non magis pro diuina pietate ſuſce- B perit. Sed ille quidem condecenti ſibi loco interim condemnatus, ad inexcuſabilem pœnam in futura vita ſeruatur, quia ad tam maximam impietatem tam ipſe effuſus eſt, quàm etiam plures ſecum fallendo pertraxit. Eam vero, quæ nunc orta eſt dubitatio, pijſſimus Imperator ad vos, ſicut ad patres & iudices, perducit, à vobis deſiderans inuenire propoſitæ quæſtionis ſolutionem, communem tam ſibi, quàm ſuis ſubditis credens fore tutelam. Qualia autem ſunt quæ pijſſimus Imperator & nobis mandauit, & vobis dignatus eſt ſcribere, ilico faciam manifeſta, tantum antedicturus, quantum vnus ex his conſtitutus, qui ſub C vobis pietate recte imbuti ſunt. Hodie cunctorum Dominus & Deus Verbum ſaluator vobis ſe ad iudicandum tradit, & patitur iudicantes, & honorat poteſtate decernendi: vt inueniens vos de ſe iuſta iudicantes, & hic honorificet, & coram Patre rurſus confiteatur. Si vero aliquos repererit de ſuis cordibus ſinceritatem pietatis eijcientes, & ea quæ creduntur, arte verborum in dubium perducentes, præter expoſitionem ſanctorum Patrum, væ illis ab vtraque ſententia, [& Dei & Imperatoris.] Bonum erat illis, ſicut ait Scriptura, ſi non fuiſſent nati, quia poſt latronem, & publi- D canum, & meretricem, & Chananæam, ſincere non confitentur eum, cum eſt in gloria Dei, [a] qui propter nos ſe ſponte humiliauit. Recenſeam etiam quæ & nobis commiſſa ſunt à ſacratiſſimo & pijſſimo noſtro Imperatore.

Matth.10 d.32.

Marc.14.v Luc.23.f. Luc.18.c. Luc.7.f. Matt.15.a

a in quem dum eſſet in humilitate] ſuſcepta propter nos, eſt creditum.

Elpidius venerandus Comes recitauit ſacrum commonitorium, quod ei & Eulogio viro ſpectabili tribuno & notario datum eſt, & quod ſuperius continetur, relectum ex codice.

S. pag. 59.

Elpidius venerandus Comes dixit: Nunc iubete ſuſcipi ac recenſeri & ea quę ad vos ſcripta ſunt à diuino apice. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Suſcipiatur venerabilis E epiſtola Chriſtianiſſimorum Imperatorum, ſcripta ad ſanctam Synodum, & legatur. Ioannes presbyter & primicerius notariorum recitauit.

Sacræ litteræ, ſcriptæ Synodo in Epheſo conſtitutæ, de ſanctæ memoriæ Flauiano, vtpote [b] innouante aliqua de Fide contra Eutychem, quæ ſuperius continentur, perlectæ ex codice. Thalaſſius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Pijſſimus & Chriſtianiſſimus Imperator deſiderans Fidem, quæ hactenus eſt, inconcuſſam manere, præcepit nihil

b mouente

S. pag. 60.

nihil aliud neque dicere,* neque agere in ſancta Syoodo, niſi prius de Fide ſtatuatur. Vnde omnia vacent: quæ ſunt autem de Fide * proueniant. Iulianus Epiſcopus, agens vices ſaoctiſſimi Epiſcopi Romanæ Eccleſiæ Leonis, ioterpretante eũ Florentio Epiſcopo Lydiæ, dixit: Neque enim aliud præceptum eſt. Elpidius venerandus Comes dixit: Quooiam ergo fundamentum Fidei eſt hæc Fides, pro qua & congregati eſtis, diguamini, annuente vobis Deo, quæ de Fide ſuot determinare, quateous ſecundo in loco ſecundum ordinem temporum legãtur ea, quæ in regia vrbe aduerſus reuerendiſſimum Eutychem archimãdritam acta ſunt. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Manifeſtæ nobis factæ ſunt pijſſimæ litteræ Chriſtianiſſimorum Imperatorum, & quia aliquibus Conſtantinopoli motis, Synodum præceperunt fieri. Quæcumque ergo nũc mota ſunt, primitus aperiantur, b & ita inferantur quæ ſuperiore tempore iure acta ſunt in ſanctis Concilijs. Liquida enim ſtatuerunt Canooes, liquida vero ſunt ordinata in Synodis. hæc tranſgredi non debemus. Pijſſimus & Chriſtiaoiſſimus noſter Imperator pro aliquibus quæ emerſerunt, iuſſit hanc congregari Synodum, non vt Fidem noſtram expooamus, quam expoſuerunt iam patres noſtri; ſed vt inquiramus quæ emerſerunt, ſi conueniant ſanctorum patrum ooſtrorum ſtatutis. Oportet ergo ea quæ contigerunt, primitus inquirere, & nos probare, ſi conſonantia ſint ſtatutis à ſanctis patribus. aut vultis Fidem ſanctorum patrum innouare? Sancta Synodus dixit: Si quis innouat, anathema ſit. Si quis diſcutit, anathema ſit. Sanctorum patrum Fidem ſeruemus.

* progrediantur, | b postea

CHALCED. ACTA. Et cum legerentur, Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamaueruot: Iſta non diximus. iſta quis dixit? Theodorus reuerendiſſimus Epiſcopus Claudiopolis Iſauriæ dixit: Deducat notarios ſuos. Eijciens enim omuium notarios, ſuos fecit ſcribere. Veniant notarij, & dicant, ſi iſta ſcripta ſuot, aut nobis præſentibus lecta ſunt, aut ſi quis cognouit, & ſubſcripſit. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerũt: Monimenta geſtorũ cuius manu perſcripta ſunt? Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Vnuſquiſque per ſuos notarios ſcripſit; mei mea; religioſiſsimi Epiſcopi Iuuenalis, * ſui; religioſiſsimi Epiſcopi Thalaſsij, * ſui. Erant autem & aliorum reuerendiſsimorum Epiſcoporum multi notarij excipientes. ſic non eſt meorum notariorum littera, quia vnuſquiſque g propriũ habet. Iuuenalis reuerendiſsimus Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Vnus notarius meus erat excipiens cum aliorum notarijs. Thalaſsius reuerẽdiſsimus Epiſcopus Cęſareę Cappadocię dixit: Et meus vnus erat, qui excipiebat. Dioſcorus reuerendiſsimns Epiſcopus Alexandriæ dixit: Ecce & notarius Epiſcopi Iuuenalis excepit, & notarius Epiſcopi Thalaſſij, & Epiſcopi Corinthi excepit,

*sua; *sue. g propriam

A τὸν μεῖναι, ἐκέλευσε, μηδὲν ἕτερον μήτε λεχθῆναι, μήτε πραχθῆναι ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, εἰ μὴ πρότερον τὰ τῆς πίστεως τυπωθῇ. ὅθεν πάντα ἀργείτω· τὰ μέντοι τῆς πίστεως προβαινέτω. * Ἰούλιος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος, ἑρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπεν· οὔτε γὰρ ἄλλο προστέτακται. Ἐλπίδιος, ὁ περίβλεπτος κόμης, εἶπεν· ἐπειδὴ ὁ θεμέλιος τῆς πίστεως ἡ πίστις αὕτη, ἧς ἕνεκα καὶ συνεληλύθατε, καταξιώσατε συμψηφιζομένου ὑμῖν τοῦ θεοῦ, τὰ περὶ τῆς πίστεως ἀποφήνασθαι· ὥστε δεύτερον κατὰ τὴν τάξιν B καιρῶν γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν βασιλεύουσαν ἐπὶ Εὐτυχεῖ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· δῆλα γέγονεν ἡμῖν τὰ εὐσεβῆ γράμματα τῶν θεοφιλεστάτων βασιλέων· καὶ ὅτι κεκινημένων τινῶν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, τὴν σύνοδον προσέταξαν γενέσθαι. εἴ τι τοίνυν κεκίνηται, πρῶτον δηλούσθω, εἶθ' οὕτως ἐπιφερέσθω τὰ τῶν ἄνωθεν γινομένων ἁγίων συνόδων δίκαια. Φανερὰ ὥρισαν οἱ κανόνες· φανερὰ ἐτύπωσαν αἱ σύνοδοι· ἐκβῆναι τούτων οὐκ ὀφείλομεν. ὁ C εὐσεβέστατος, καὶ φιλόχριστος ἡμῶν βασιλεὺς, ἀναφυέντων τινῶν, ἐκέλευσε ταύτην τὴν ἁγίαν συγκροτηθῆναι σύνοδον· οὐχ ἵνα τὴν πίστιν ἑαυτῶν ἐκθώμεθα, ἣν ἐξέθεντο οἱ πατέρες ἡμῶν ἤδη· ἀλλ' ἵνα ζητήσωμεν τὰ ἀναφυέντα, εἰ συμβαίνουσι τοῖς ὁρισθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων. χρὴ τοίνυν ἐκεῖνα τὰ ἀναφυέντα πρότερον ζητηθῆναι, καὶ ἡμᾶς δοκιμάσαι, εἰ συνῳδὰ τυγχάνουσι τοῖς ὁρισθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων· ἢ βούλεσθε τὴν πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων ἀνασκευάσαι; ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· εἴ τις ἀνασκευάζει, ἀνάθεμα ἔστω. εἴ τις ἐπεξεργάζεται, ἀνάθεμα D ἔστω. τὴν πίστιν τῶν πατέρων φυλάξωμεν.

* Iulianus

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· ταῦτα οὐκ εἴπομεν· ταῦτα τίς εἶπεν; Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος Κλαυδιουπόλεως ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀγάγῃ τοὺς νοταρίους αὐτοῦ· ἐκβαλὼν γὰρ τοὺς πάντων νοταρίους, τοὺς ἑαυτοῦ ἐποίησε γράφειν. ἔλθωσιν οἱ νοτάριοι, καὶ εἴπωσιν, εἰ ἐγράφη ταῦτα, ἢ ἐπὶ παρόντων ἡμῶν ἀνεγνώσθη, ἢ τίς ἐπέγνω, καὶ ὑπέγραψεν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· τὰ ὑπομνήματα τίνος χειρὶ γέγραπται; Διόσκορος ὁ εὐλα- E βέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων εἶπεν· ἕκαστος διὰ τῶν ἑαυτοῦ νοταρίων ἔγραψεν, οἱ ἐμοὶ τὰ ἐμὰ, οἱ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Ἰουβεναλίου τὰ αὐτοῦ, οἱ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Θαλασσίου τὰ αὐτοῦ. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων πολλοὶ νοτάριοι, ἐκλαμβάνοντες· οὕτως οὐκ ἔστι τῶν ἐμῶν νοταρίων τὸ γράμμα· ἕκαστος ἔχει τὸ ἴδιον. Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· ἦν νοτάριός μου εἷς, ἐκλαμβάνων μετὰ τῶν ἄλλων νοταρίων. Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· καὶ ἐμὸς εἷς ἦν, ἐκλαμβάνων. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἰδοὺ, καὶ ὁ νοτάριος τοῦ ἐπισκόπου Ἰουβεναλίου ἐξέλαβε, καὶ ὁ νοτάριος τοῦ ἐπισκόπου Θαλασσίου,

καὶ

καὶ ὁ τῆς Κορίνθου ἐξέλαβε· μὴ οἱ ἐμοὶ μόνοι; Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· ἀξιῶ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Στέφανον τῆς Ἐφέσου ἐρωτηθῆναι, εἰ μὴ ἐξειλήφασι τὰ ὑπομνήματα τῆς ἁγίας συνόδου οἱ νοτάριοι αὐτοῦ· καὶ τίνα πεπόνθασι παρὰ τῶν νοταρίων τοῦ θεοφιλεστάτου τῆς Ἀλεξανδρέων ἐπισκόπου Διοσκόρου. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· τί λέγει πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Στέφανος; Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· ἐξελάμβανον οἱ νοτάριοί μου, Ἰουλιανὸς ὁ νῦν εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λεβέδου, καὶ Κρισπῖνος διάκονος· καὶ ἦλθον οἱ νοτάριοι τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου, καὶ ἀπήλειψαν αὐτῶν τὰς δέλτους, καὶ τοὺς δακτύλους αὐτῶν παρὰ τι ἔκλασαν, θέλοντες λαβεῖν καὶ τὰ καλαμάρια αὐτῶν· καὶ οὐδὲ ἀντίγραφα ἔλαβον τῶν ὑπομνημάτων· οὔτε οἶδα ἐκ τότε τί ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ἐξέτασις ἐγένετο, ὑπεγράψαμεν εἰς χάρτην· καὶ οἱ ἐπίσκοποι, οἱ μὴ ὑπογράψαντες, ἐμοῦ ἐγγυησαμένου, τῇ ἑξῆς ὑπέγραψαν. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· ἀξιῶ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ἐφέσου Στέφανον, εἰπεῖν, εἰς ποῖον χάρτην ὑπέγραψαν. Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· εἰς ἄγραφον χάρτην, ἐν αὐτῇ γὰρ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ ἡ καθαίρεσις γέγονεν, εὐθὺς καὶ ἡ ὑπογραφὴ ἐγένετο. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἀναγνωσθῇ ἡ κατάθεσις τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Στεφάνου· ἆρα ἐγὼ αὐτὸν ἠνάγκασα καταθέσθαι; Ἀκάκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας εἶπεν· ἀγράφῳ χάρτῃ ὑπεγράψαμεν, ἀναγκασθέντες, καὶ βιασθέντες, καὶ μυρία κακὰ παθόντες· μὴ βουλόμενοι, ἀλλὰ τυραννούμενοι ὑπεσημειωσάμεθα· ἕως γὰρ ἑσπέρας κατεῖχον ἡμᾶς, ἀποκλείσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἀσθενοῦντας ἡμᾶς οὐ συνεχώρησαν οὔτε ἀναπνεῦσαι, ἢ ἀναχωρῆσαι, καὶ ἑαυτῶν γενέσθαι· ἀλλὰ στρατιῶται ἡμῖν ἐπῆγον μετὰ βάκλων, καὶ ξιφῶν, καὶ μονάζοντας· καὶ οὕτως ἐποίησαν ἡμᾶς ὑποσημειώσασθαι. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπεν· ἀναγινωσκέσθω τὰ λοιπά. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω.

Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐγὼ πρὸς πληροφορίαν ἁπάντων, καὶ βεβαίωσιν τῆς πίστεως, καὶ πρὸς ἀνατροπὴν τῶν ἀναφυέντων, τὰ τῶν πατέρων ἐρευνῶ, καὶ τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· τοῦτο τὴν οἰκουμένην σώζει· τοῦτο τὴν πίστιν στήσει.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, Εὐσέβιος Δορυλαίου εἶπεν· ἰδοὺ, ἐρευνῶ, εἶπε· κἀγὼ τοῦτο πεποίηκα. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐρευνῶ, εἶπον· οὐ καινοτομῶ· καὶ γὰρ ὁ σωτὴρ προσέταξεν ἡμῖν, λέγων· ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς· ὁ δὲ ἐρευνῶν τὴν γραφὴν, οὐ καινοτομεῖ. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· ὁ σωτὴρ εἶπε· ζητεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω.

A cepit, numquid mei tantummodo? Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Supplico beatiſſimum Epiſcopum Stephanum Epheſinum perquiri, ſi non exceperunt acta ſanctæ Synodi notarij ipſius, & qualia perpeſſi ſunt à notarijs religioſiſſimi Epiſcopi Alexandriæ Dioſcori. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerũt: Quid ad hæc dicit reuerendiſſimus Epiſcopus Stephanus? Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Excipiebant notarij mei, Iulianus, qui nunc eſt reuerendiſſimus Epiſcopus Lebedi, & Criſpinus diaconus, & venerunt notarij reuerendiſſimi Epiſcopi Dioſcori, & deleuerunt tabulas B eorum, & digitos eorum pæne fregerunt, volentes tollere & thecas eorum. & neque eorum actorum exemplaria accepi, neque noui de cetero, quid actum ſit. Sed & in eadem die, in qua facta eſt examinatio, ſubſcripſimus in charta: & ſi qui Epiſcoporum non ſubſcripſerunt, ego eos in fide mea ſuſcepi, & alio die ſubſcripſerunt. Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Peto religioſiſſimum Epiſcopum Epheſi Stephanum dicere, in qua charta ſubſcripſerunt. Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: In pura charta. in eadem enim hora, in qua damnatio facta eſt, mox & ſubſcriptio ſubſecura eſt. Dioſcorus C reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Legatur [a] profeſſio reuerendiſſimi Epiſcopi Stephani. Putaſne ego eum compuli talia [b] profiteri? Acacius reuerendiſſimus Epiſcopus Ariarathiæ dixit: Puræ chartæ ſubſcripſimus compulſi, & violenter habiti, & multa mala perpeſſi, nolentes, ſed & per potentiam oppreſſi, ſubnotauimus. vſque ad veſperam enim tenuerunt nos, recludentes in Eccleſia: & ægrotantes nos neque quieſcere permiſerunt, neque recedere, vt aliquantulum recolligeremur; ſed milites nobis cum fuſtibus & gladijs impoſuerunt, & monachos, & ſic fecerunt nos ſubnotare. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus D Senatus dixerunt: Reliqua percurrantur. Conſtantinus deuotus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

ſc. atramentarias

[a] depoſitio *[b] deponere*

[*Et cum veniſſet ad locum, vbi dicit.*] Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Et pro ſatisfactione cũctorum, & firmitate Fidei, & pro euerſione eorum quæ emerſerunt, Patrum ſtatuta ſcrutor, qui in Nicæa & qui in Epheſo conuenerunt. Sancta Synodus dixit: Hoc mundum ſaluat, hoc Fidem ſtatuet.

EPHESI ACTA.

Et cum legerentur, Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Ecce, ſcrutor, dixit: & E ego hoc feci. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Scrutor, dixi, non innouo. Nam & Saluator præcepit nobis, dicens: Scrutamini ſcripturas. Qui enim ſcrutatur, non innouat. Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Saluator dixit: Quærite, & [c] inuenietis. Conſtantinus deuotus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

CHALCED. ACTA.

Ioan. 5. f. 39.

Matth. 7. b. 7.

[c] dabitur vobis.

EPHESI ACTA.

A Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Etſi duæ dicuntur ſynodi, tamen ad vnam pertinent Fidem. Sancta Synodus dixit: Plene omnia ſtatuerunt Patres. Anathema præuaricanti ea. Nemo ‖addat, nemo minuat. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Quoniam voces veſtras & Deus ſuſcipit, & vos ipſi firmas eas eſſe acquieſcitis, & placibiles Deo; ſi quis præter ea quæ acta ſunt, aut præter ea quæ placuerunt Patribus qui in Nicæa conuenerunt, & qui hic coogregati ſunt, aut inquirit, aut diſcutit, aut retractat, anathema ſit. Sancta Synodus dixit: ‖Magnus cuſtos Fidei Dioſcorus Archiepiſcopus. B Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Et aliud dico, quod eſt terribile & formidabile: Si, inquit, peccans peccauerit vir in virum, & orabunt pro illo ad Dominum: ſi autem io Dominum peccauerit, quis orabit pro eo? Si ergo ſanctus Spiritus conſedit cum Patribus, ſicut & manifeſte conſedit, & ordinauit quæ ordinata ſunt; qui retractat ea, Spiritus caſſat gratiam. Sancta Synodus dixit: Omnes hæc dicimus. Anathema ſit qui retractat. [eijciatur retractans.] Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Nemo ordiuat ordinata. Sancta Synodus dixit: Hæ voces ſancti Spiritus. ‖cuſtos regularum. per te viuunt patres. ‖cuſtos Fidei. C

‖addit, nemo minuit.
‖Magno cuſtodi Fidei Dioſcoro Archiepiſcopo
2. Reg. 2. v. 25.
‖cuſtodi
‖cuſtodi

CHALCED. ACTA.

Et cum legerentur, Theodorus reuerendiſſimus Epiſcopus Claudiopolis dixit: Hæc nullus dixit. Dioſcorus reuerēdiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Ex confeſsis omnia negare volunt. Dicant & hoc, quia nec præſentes fuimus. Conſtantinus deuotus à ſeeretis ſaeri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

EPHESI ACTA.

Elpidius venerabilis Comes dixit: Pateſactum eſt quod vobis viſum eſt de ſancta Fide, & cunctorum vocibus conſentientibus, & laudantibus veſtrum, qui præſidetis, decretum, iubete religioſiſſimū archimandritam Eutychem *, ſuper quo iu- D dicata ſunt, quæ iudicata ſunt, & qui eſt ‖auctor totius actionis, & cuius gratia præcipue ſcriptæ ſunt vobis ſaeræ litteræ, adeſſe, & quæ ei viſa fuerint, docere veſtram religioſitatem. Sancta Synodus dixit: Conſequens eſt. Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Rationabile eſt adeſſe religioſiſsimum archimandritam Eutychem, & ſnis vti ‖documentis. Et cum ingreſſus fuiſſet, Thalaſsius Epiſeopus Cęſareæ Cappadociæ dixit: ‖Quod iuſtum ſore ſuæ vtilitati putat reuerēdiſsimus archimādrita Eutyches inſinuet ſanctæ huic atque magnæ Synodo. Eutyches archimaudrita E dixit: Ego commendaui me ipſum Patri, & Filio, & ſancto Spiritui, & verbo veritatis veſtræ iuſtitiæ, & teſtes vos habeo meæ fidei, pro qua & laboraui *cum ſancta Synodo, quę ante vos hic congregata eſt, ſicut & veſtra ſanctitas teſtis eſt. Habeo autem præ manibus & libellum fidei meæ: iubete eum recitari, & confeſsionem fidei, quæ in eo con-

Cum aperta ſint ea quæ de ſancta Fide ſtatuta ſunt à vobis, & * ingredi, ‖materia
‖rationibus.
‖Suas defenſiones reuerendiſſimus
* vobiſcum

A Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· εἰ καὶ δύο λέγονται σύνοδοι, ἀλλ' εἰς μίαν συντείνουσι πίστιν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἀπαραλείπτως πάντα ὥρισαν οἱ πατέρες· ὁ παραβαίνων ταῦτα, ἀνάθεμα. οὐδεὶς προστίθησιν, οὐδεὶς ἀφαιρεῖ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐπειδὴ τὰς φωνὰς ὑμῶν καὶ θεὸς ἀποδέχεται, καὶ αὐτοὶ τὰς ἑαυτῶν καταδέχεσθε βεβαίας εἶναι, καὶ ἀρεσκούσας θεῷ, εἴ τις παρὰ τὰ πεπραγμένα, ἢ παρὰ τὰ δεδογμένα τοῖς πατράσι, τοῖς τε ἐν Νικαίᾳ συνελθοῦσι, καὶ ἐνταῦθα συνειλεγμένοις, ἢ ζητεῖ, ἢ πολυπραγμονεῖ, ἢ ἀνασκευάζει, ἀνάθεμα ἔστω. B ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· τῷ μεγάλῳ φύλακι τῆς πίστεως Διοσκόρῳ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· καὶ τὸ ἕτερον ἐγὼ λέγω, ὅπερ ἐστὶ φοβερὸν, καὶ φρικτόν· ἐὰν φησὶν ἁμαρτάνων ἁμάρτῃ ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, καὶ προσεύξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς κύριον· ἐὰν δὲ εἰς κύριον ἁμάρτῃ, τίς προσεύξεται περὶ αὐτοῦ; εἰ τοίνυν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον συνήδρευσε μετὰ τῶν πατέρων, ὥσπερ οὖν καὶ συνήδρευσε, καὶ ἐτύπωσε τὰ τετυπωμένα, ὁ ἀνασκευάζων αὐτὰ, τὴν τοῦ πνεύματος ἀθετεῖ χάριν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν· ἀνάθεμα ἔστω ὁ ἀνασκευάζων. C Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· οὐδεὶς τυποῖ τὰ τετυπωμένα. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· αὗται αἱ φωναὶ, πνεύματος ἁγίου· τῷ φύλακι τῶν κανόνων· διὰ σοῦ ζῶσιν οἱ πατέρες· τῷ φύλακι τῆς πίστεως.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως εἶπεν· οὐδεὶς εἶπε ταῦτα. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐκ τῶν ὁμολογουμένων πάντα ἀρνεῖσθαι θέλουσιν· εἴπωσι καὶ τοῦτο· ὅτι οὐδὲ παρῆμεν. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἐκ τοῦ χαρταρίου ἀνέγνω.

D Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπε· φανερῶν ὄντων τῶν δεδογμένων ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ πίστει, καὶ τῆς κοινῆς ἁπάντων φωνῆς συνθεμένης τι, καὶ εὐφημησάσης τὴν ὑμῶν τῶν προεδρευόντων ψῆφον, κελεύσατε τὸν ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ εἰσελθεῖν, ἐφ' ᾧ κέκριται τὰ κεκριμένα, καὶ ὅς ἐστιν ἡ ὑπόθεσις πάσης τῆς πράξεως, καὶ οὗ ἕνεκα γέγραπται ὑμῖν τὸ πολὺ μέρος τοῦ θείου γράμματος, παρεῖναι, καὶ τὰ δοκοῦντα αὐτῷ διδάξαι τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἀκολούθως. Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· εὔλογον παρεῖναι τὸν θεοσεβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχέα, καὶ τοῖς αὐτοῦ δικαιώμασι χρήσασθαι. καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ, Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· τὰς πρεπούσας αὐτῷ δικαιολογίας ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχὴς ἐμφανιζέτω τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ, καὶ μεγάλῃ συνόδῳ. E Εὐτυχὴς ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· ἐγὼ παρεθέμην ἐμαυτὸν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, καὶ τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τῆς ὑμῶν δικαιοσύνης· καὶ μάρτυρας ὑμᾶς ἔχω τῆς ἐμαυτοῦ πίστεως· περὶ ἧς καὶ ἠγωνισάμην μεθ' ὑμῶν μετὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς πρὸ ὑμῶν ἐνταῦθα συναχθείσης, ὡς καὶ ἡ ὑμετέρα ὁσιότης μαρτυρεῖ. ἔχω δὲ μετὰ χεῖρας καὶ τὸν λίβελλον τὸν περὶ τῆς πίστεώς μου· κελεύσατε αὐτὸν ἀναγνωσθῆναι, καὶ τὴν ὁμολογίαν δὲ τῆς πίστεως τῆς ἐγκειμένης αὐτῷ.

Στέφα-

A Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου, εἶπε· δίκαιόν ἐστι, τὴν ὁμολογίαν, καὶ τοὺς λιβέλλους τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ὑποδεχθέντας, ἐντεθῆναι τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων. καὶ ἐπιδοθέντων αὐτῶν, Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω.

ΛΙΒΕΛΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ Εὐτυχοῦς.

Τῇ ἁγιωτάτῃ, καὶ θεοφιλεστάτῃ συνόδῳ οἰκουμενικῇ, συνελθούσῃ ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει, παρὰ Εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου.

B Εὐχαριστῶ τῷ παναγίῳ θεῷ τῆς παρούσης ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ εὐσέβεια δι' ὑμᾶς τὴν παῤῥησίαν ἀπείληφε. ἀναδιδάσκω τὴν ὑμετέραν ἁγίαν σύνοδον τὰ εἰς ἐμέ, μᾶλλον δὲ κατὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως παρανομηθέντα, προθυμηθεὶς μὲν ἐκ νέας κομιδῆ ἡλικίας ἐν ἡσυχίᾳ ἀπραγμόνως μέχρι γήρως διαπλέειν, καὶ πάσης ἔξω ταραχῆς καθεστάναι, οὐ συγχωρηθεὶς δὲ τῆς τοιαύτης ἐναπολαῦσαι γνώμης προθέσεως, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐσχάτοις ἐξ ἐπιβουλῆς περιβληθεὶς κινδύνοις, διὰ τὸ κατὰ τὸν ὅρον τῆς ἐνταῦθα C προτέρας ὑμῶν ἁγίας συνόδου μὴ προσδέξασθαι παρὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων ἐκτεθεῖσαν πίστιν φρονεῖν. ἀναγκαῖον δὲ πρὸ τῆς διδασκαλίας τῶν γενομένων, εἰς πληροφορίαν τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος, ἣν ἔχω περὶ τοῦ ἁγίου δόγματος ὁμολογίαν, φανερὰν αὖθις ποιῆσαι· μαρτυροῦντος μέντοι τοῦ θεοῦ, μαρτυρούσης δὲ καὶ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης· μεθ' ἧς καὶ αὐτὸς ἀεὶ κατὰ δύναμιν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κατὰ τῶν αἱρετικῶν ἐσπούδασα.

Ἔκθεσις πίστεως Εὐτυχοῦς.

D Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὁρατῶν τε, καὶ ἀοράτων ποιητήν· καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ, τουτέστιν, ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρός· θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός· θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τά τε ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα, σαρκωθέντα, ἐνανθρωπήσαντα, παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς· E καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα. τοὺς δὲ λέγοντας ἦν ποτε, ὅτε οὐκ ἦν, καὶ πρὶν γεννηθῆναι, οὐκ ἦν· καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως, ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι, ἢ τρεπτόν, ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἀναθεματίζει ἡ ἀποστολική, καὶ καθολικὴ ἐκκλησία.

Οὕτως ἄνωθεν ἐκ προγόνων παραλαβών, ἐπίστευσα, καὶ πιστεύω· ἐν αὐτῇ γὰρ καὶ ἐτέχθην, καὶ εὐθὺς ἀφιερώθην θεῷ, καὶ προσεδέξατό με ἡ αὐτοῦ φιλανθρωπία· καὶ τῇ πίστει ταύτῃ βαπτισθείς, ἐσφράγισμαι· καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἔζησα, εὐχόμενος ἐν αὐτῇ καὶ τελευτῆσαι. ταύτην τὴν πίστιν καὶ ἡ μνημονευθεῖσα ἐνταῦθα προτέρα ἁγία, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ἐβεβαίωσεν· ἧς καθηγήσατο ὁ τῆς μακα-

A continetur. Stephanus Epiſcopus Epheſi dixit: Iuſtum eſt, confeſsiouem & libellos reuerendiſsimi archimandritæ Eutychis ſuſceptos inſerere fidei monimentorum. Et cum porrecti fuiſſent, Ioannes presbyter & primicerius notariorum recitauit.

LIBELLVS CONFESSIONIS *Eutychis.*

Sanctiſſimæ & Domini amantiſſimæ vniuerſali Synodo congregatæ iu Epheſo metropoli, ab Eutyche archimandrita.

B Gratias ago per omnia ſancto Deo præſenti die, in qua per vos pietas recepit fiduciam, & edoceo veſtram ſanctam Synodum, quæ in me, magis autem contra rectam Fidem, cõmiſſa ſunt. Propoſitum quidem mihi fuerat à pueritia, in ſilentio abſque vllo negotio vſque ad decrepitam ſenectutem degere, & abſque vlla conturbatione perſiſtere. Non ſum antem permiſſus tali frui propoſito; ſed & peſſimis periculis inſidiantium circumdatus ſum, eo quòd ſecundum definitionem prioris veſtri hic congregati ſancti Concilij, non C acquieui contra eam, quæ in Nicæa à ſanctis Patribus Fides eſt expoſita, ſapere. Neceſſarium vero arbitror, antequam ea quæ in me commiſſa ſunt, doceam, ad ſatisfactionem veſtræ ſanctitatis, quam babeam de ſancto dogmate confeſſionẽ, iterum facere manifeſtam, atteſtante mihi tam Deo, quàm veſtra ſanctitate, cum qua & ipſe ſemper iuxta virtutem meam pro catholica Fide aduerſum hæreticos ‖ ſteti. ‖ ſtudui.

Expoſitio fidei Eutychis.

Credo in vnum Deum, Patrem omnipotentem, omnium viſibilium & iuuiſibilium creatorem. Et in vnum Dominum Iesvm Christum, filium D Dei, natum de Patre vnigenitum, ideſt, de ſubſtantia Patris, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, natum, non factum, homouſion Patri, [ideſt, vnius cum Patre eſſentiæ,] per quem omnia facta ſunt, quæ in cælo, & quæ in terra. Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit, & incarnatus eſt, & homo factus eſt, & paſſus, & reſurrexit tertia die, aſcendit in cælos, vnde venturus eſt iudicare viuos & mortuos. Et in Spiritum ſanctum. Eos autem qui dicunt: Erat quando non erat, & antequam naſceretur, non erat; & quia ex non extantibus factus eſt, aut ex alia ſubſiſtentia, vel eſſentia dicentes E eſſe, aut conuertibilem, aut mutabilem Filium Dei, hos anathematizat catholica & Apoſtolica Eccleſia.

Sic ab initio à progenitoribus meis accipiens credidi, & credo: in hac autem & genitus ſum, & ſtatim conſecratus ſum Deo, & ſuſcepit me ipſius miſericordia. Et in hac Fide baptizatus, ſignatus ſum, & vſque hodie vixi, in ea & opto mori. Hanc Fidem & memorata hæc anterior ſancta & vniuerſalis Synodus confirmauit, cuius præſul fuit

beatæ

beatæ & ſanctæ recordationis pater noſter & Epiſcopus Cyrillus,& definitionem protulit,eum qui præter iſtam addiderit aliquid, aut [a]minuerit, aut docuerit, [b] damnationibus quæ tunc ſcriptæ ſunt, ſubiacere. Quorum exemplaria in codice deſtinauit mihi memoratus pater noſter & Epiſcopus Cyrillus, [c] quæ & præ manibus habeo. Subijciens igitur me ipſum ſanctæ Synodo, & definitionem eius vſque nunc cuſtodiui.

[a] excogitauerit, [b] pœnis

[c] quem

CHALCED. ACTA.

Et cum legerentur, Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Mentitus eſt. non eſt definitio talis, non eſt regula hoc præcipiens. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexãdriæ dixit: Quattuor codices ſunt, qui hanc definitionem continent. Quod definierunt Epiſcopi, non eſt definitio? Numquid habet,quia regula eſt? nõ eſt regula. aliud eſt regula, & aliud eſt definitio. Accuſa quinque ſynodicos codices:& ego habeo, & ille & ille habent, proferant omnes codices. Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: Doloſe præpoſuit Synodum ſanctorum Patrum,quæ in Nicæa facta eſt. Accepit namque additamenta à ſanctis Patribus, propter peruerſum intellectum Apollinaris & Valentini & Macedonij,& qui eis ſimiles ſunt. Et additum eſt in Symbolo ſanctorum Patrum: Qui deſcendit, & incarnatus eſt de Spiritu ſancto ex Maria virgine. Hoc nãque prætermiſit Eutyches, ſicut Apollinariſta. Nam etiã Apollinaris ſuſcipit ſanctam Synodum, quæ in Nicæa facta eſt, ſecundum propriam peruerſitatem intelligens verba: [d] effugit de Spiritu ſancto & Maria virgine; vt ne [*] omnino vnionem carnis confiteretur. [e] Etenim ſancti Patres qui in Nicæa conuenerunt, quòd incarnatus eſt dixerũt: ſancti autem Patres qui poſt ipſos fuerunt, explanauerunt dicentes, De Spiritu ſancto & ex Maria virgine. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Nemo ſuſcipit adiectionem, nemo diminutionem. Quæ in Nicæa conſtituta ſunt, teneant. catholicus Imperator hoc iuſſit. Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Hæc Eutyches dixit. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Adiectionem nullus ſuſcipit. Teneant quæ patrum ſunt, teneant quæ in Nicæa cõſtituta ſunt,teneant quæ de Spiritu ſancto ſunt, catholicus Imperator hoc iuſſit. Conſtantinus deuotiſſimus magiſtrianus,& à ſecretis ſacri conſiſtorij,ex eadem ſcheda recitauit.

[d] & fugit illud, De Spiritu ſancto reliquam [e] Sancti enim Patres qui poſtea fuerũt, id quod eſt, Incarnatus eſt, quod dixerunt ſancti Patres in Nicæa, explanauerunt

EPHESI ACTA.

Et omnes enim ſanctos patres, ſicut & veſtra ſanctitas, catholicos habui & fideles, & doctores meos poſui, anathematizans Manichæum, Valentinum, Apollinarium, & Neſtorium, & omnes hæreticos vſque ad Simonem Magum, & eos qui dicunt carnem Domini & Dei noſtri IESV Chriſti de cælo deſcendiſſe.

CHALCED. ACTA.

Et cum legerentur, Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Fugit quidem illud, De cælo. vnde nam autem, non addidit. Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: Per poteſtatem veſtram rogauimus eum dicentes: Domine Eutyches, vnde ergo? dic. & non conceſſit.

A ελίας, καὶ ὁσίας μνήμης πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἐπίσκοπος Κύριλλος, καὶ ὅρον ἐξήνεγκε, τὸν παρὰ ταύτην προστιθέντα τι, ἢ ἐπινοοῦντα, ἢ διδάσκοντα, ἐπιτιμίοις τοῖς τότε ἐγγραφεῖσιν ὑποκεῖσθαι· ὧν τὰ ἴσα [*] ἐν βιβλίῳ ἀπέστειλέ μοι ὁ μνημονευθεὶς ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἐπίσκοπος Κύριλλος, ἣν καὶ μετὰ χεῖρας ἔχω. ὑποτάξας τοίνυν ἐμαυτὸν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, καὶ τὸν ὅρον ταύτης ἄχρι τοῦ παρόντος ἐφύλαξα.

[*] ἐν βιβλίῳ

Καὶ ἐν τῷ ἀναγνωσθῆναι, Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· ἐψεύσατο· οὐκ ἔστιν ὅρος τοιοῦτος· οὐκ ἔστι κανὼν τοῦτο διαγορεύων. Διόσκο- B ρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· τέσσαρά ἐστι βιβλία τὰ περιέχοντα τοῦτον τὸν ὅρον· ὃν ὥρισαν οἱ ἐπίσκοποι, οὐκ ἔστιν ὅρος; μὴ γὰρ ἔχει, ὅτι κανών ἐστιν; οὐκ ἔστι κανών· ἄλλο ἐστὶ κανών, ἄλλο ὅρος· κατηγόρησον πέντε συνοδικῶν βιβλίων· κἀγὼ ἔχω, καὶ ὁ δεῖνα, καὶ ὁ δεῖνα ἔχει· ἐνέγκωσι πάντες τὰ βιβλία. Διογένης, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου, εἶπε· δολερῶς [*] προσέταξε τὴν ἐν Νικαίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων σύνοδον· ἐδέξατο δὲ προσθήκας παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, διὰ τὴν ἔννοιαν τὴν κακὴν Ἀπολιναρίου, C καὶ Βαλεντίνου, καὶ Μακεδονίου, καὶ τῶν ὁμοίων ἐκείνοις· καὶ προσετέθη τῷ συμβόλῳ τῶν ἁγίων πατέρων, τὸ κατελθόντα, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου· τοῦτο γὰρ παρέλιπεν Εὐτυχής, ὡς Ἀπολιναριστής. καὶ Ἀπολινάριος γὰρ δέχεται τὴν ἐν Νικαίᾳ ἁγίαν σύνοδον, κατὰ τὴν οἰκείαν παρανομίαν ἐκλαμβάνων τὸ ῥητόν· καὶ φεύγει τὸ, ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου· ἵνα παντάχου μὴ τὴν ἕνωσιν τῆς σαρκὸς ὁμολογήσῃ. οἱ γὰρ ἅγιοι πατέρες, οἱ μετὰ ταῦτα, τὸ ἐσαρκώθη, ὃ εἶπον οἱ ἅγιοι ἐν Νικαίᾳ πατέρες, ἐσαφήνισαν εἰπόντες ἐκ πνεύματος D ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· οὐδεὶς δέχεται προσθήκην, οὐδεὶς μείωσιν· τὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ κρατείτω· ὁ ὀρθόδοξος βασιλεὺς τοῦτο ἐκέλευσεν. οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· ταῦτα Εὐτυχὴς εἶπεν. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· προσθήκην οὐδεὶς δέχεται· κρατείτω τὰ τῶν πατέρων· τὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ κρατείτω· τὰ ἐκ πνεύματος ἁγίου κρατείτω· ὁ ὀρθόδοξος βασιλεὺς τοῦτο ἐκέλευσε. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς, καὶ σηκρητάριος E τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἐκ τοῦ αὐτοῦ χαρταρίου ἀνέγνω.

[*] προέταξε.

Καὶ πάντας δὲ τοὺς ἁγίους πατέρας, ὡς καὶ ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια, ὀρθοδόξους ἔσχον, καὶ πιστοὺς, καὶ διδασκάλους ἐμαυτῷ ἐθέμην, ἀναθεματίζων Μάνην, Βαλεντῖνον, Ἀπολινάριον, καὶ Νεστόριον, καὶ πάντας τοὺς αἱρετικοὺς, ἕως Σίμωνος τοῦ μάγου, καὶ τοὺς λέγοντας τὴν σάρκα τοῦ κυρίου, καὶ θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὐρανοῦ καταληλυθέναι.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· ἔφυγε μὲν, τὸ ἐξ οὐρανῶν, οὐ προσέθηκε δὲ πόθεν. Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· μετὰ τὴν ἐξουσίαν ὑμῶν, παρεκαλέσαμεν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε [*] Εὐτυχῆ, πόθεν οὖν; εἰπὲ· καὶ οὐ συνεχώρησεν.

[*] Εὐτυχὲς

χώρησιν. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπε· παρεκαλέσαμεν τότε, ὡς μέμνηται καὶ ὁ κύριος Εὐσέβιος, καὶ Σώζων ὁ Φιλίππων· ὥστε εἰπεῖν αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς σαρκώσεως, καὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως, εἰ κατὰ πρόσληψιν σαρκὸς οἶδε τὸν θεὸν λόγον γενόμενον ἄνθρωπον· καὶ ἐκέλευσαν ἀπερίεργον ἐᾶσαι τοῦτο, καὶ οὐ προσεδέξαντο τὴν δικαιολογίαν ἡμῶν. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος ἐπελάβετο ἐν ὑπομνήμασι τῆς ἑαυτοῦ φωνῆς, λέγων· ὅτι οὐκ εἶπον οὕτως, ἀλλὰ ἐπλαστογραφήθη· εἰ δὲ Εὐτυχὴς παρὰ τὰ B δόγματα τῆς ἐκκλησίας φρονεῖ, οὐ μόνον τιμωρίας ἄξιός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ πυρός· ἐγὼ γὰρ τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς, καὶ ἀποστολικῆς φροντίδα τίθεμαι, οὐκ ἀνθρώπου τινός· περὶ γὰρ αὐτὸ τὸ θεῖον τὸν νοῦν τεταμένον ἔχω, καὶ εἰς πρόσωπον οὐκ ἀφορῶ, οὔτε μὴν φροντίζω τινὸς, ἢ τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς, καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· ἀναγινωσκομένων τῶν ὑπομνημάτων τῶν ἐπ' Εὐτυχεῖ πραχθέντων, ἡ διαλαλιὰ ἡ ἐμὴ ἀνεγνώσθη, καὶ εἰς μέσον ἤχθη, ἣν ἐποιησάμην ἀκολουθῶν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πατράσι τὸ πρότερον συνεδρεύσασιν, C ἀποδεξάμενος τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, τῆς συνόδου τῆς μακαρίας ἐκείνης ἡγησαμένου, δι' ἧς τὸν φρενοβλαβῆ Νεστόριον ἤλεγχε παρερμηνεύοντα τὴν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρων πίστιν· εἶχε δὲ ἡ διαλαλιά μου, ὡς καὶ μέχρι νῦν ἔχει· ὅτι προσκυνῶ τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν θεὸν λόγον, μετὰ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν, ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· τὸν ἀμέριστον μηδεὶς χωριζέτω· τὸν ἕνα υἱὸν οὐδεὶς λέγει δύο. οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ D οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· ἀνάθεμα τῷ μερίζοντι, ἀνάθεμα τῷ διαιροῦντι. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· ἀνάθεμα τῷ μερίζοντι, ἀνάθεμα τῷ διαιροῦντι τὰς δύο φύσεις, μετὰ τὴν ἕνωσιν· ἀνάθεμα δὲ καὶ τῷ μὴ γνωρίζοντι τὸ ἰδιάζον τῶν φύσεων. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· ὡς ἐγεννήθη, οὕτως ἔπαθε· τὰς φωνὰς τῷ βασιλεῖ· εἷς κύριος, μία πίστις· τὸν ἕνα κύριον δύο οὐδεὶς λέγει· ταῦτα Νεστόριος ἐφρόνει· ταῦτα Νεστόριος ἐβόα. οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι E ἐξεβόησαν· ἀνάθεμα Νεστορίῳ, καὶ Εὐτυχεῖ. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· τὸν κύριον τῆς δόξης μὴ μερίζετε· τὸν ἀμέριστον μὴ μερίζετε. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· ὃ ἔλεγον ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον μετὰ τὴν ἕνωσιν, θεότητι τελείᾳ, καὶ ἀνθρωπότητι τελείᾳ· τὴν μὲν γὰρ εἶχεν ἐκ πατρὸς προαιώνιον, τὴν δὲ ἐκ τῆς κατὰ σάρκα μητρὸς λαβὼν ὁ αὐτὸς, ἥνωσεν ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν· καὶ κεχρημάτικεν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ υἱὸς ἀνθρώπου. ταύτης ἀναγνωσθείσης τῆς διαλαλιᾶς, εἷς μέν τις, οὐκ οἶδα δὲ ὅς τις, ἡ γὰρ ἀχλὺς τῶν πραγμάτων καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα συνέχει, καὶ τὸ τοῦ σώματος, ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μέσον,

A filius reuerendiſſimus Epiſcopus * Iſauriæ dixit: Rogauimus eum tunc, ſicut memorat dominus Euſebius, & Sozon Philippēſis, vt diceret modum incarnationis, & humanæ aſſumptionis, ſi ſecundum aſſumptionem carnis ſcit Deum Verbum factum hominem: & iuſſerunt non ineſtigatum dimitti iſtud, & non ſuſceperunt proſequutionem noſtram. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Religioſiſſimus Epiſcopus Baſilius reprehendit in geſtis ſuam vocem, dicens quia ſic non dixi, ſed falſe ſcriptum eſt. Si vero Eutyches præter dogmata Eccleſiæ ſapit, non ſolum pœna dignus eſt, ſed & igne. Ego vero Fidei B catholicæ & Apoſtolicæ ſollicitudinem gero, & non alicuius hominis. Ad ipſam namque diuinitatem mentem intentam habeo, & ad perſonam nō attēdo, neque pro quolibet curo, niſi pro mea anima, & recta & ſincera Fide. Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: Dum legerētur geſta, quę in Eutychem acta ſunt, mea interloquutio lecta eſt, & in medio prolata eſt, quā feci ſequens Patres qui in Epheſo primitus cōuenerūt, laudans epiſtolam beatiſſimi Cyrilli illius beatæ Synodi ‖ prçſulis, per quam inſanum Neſtorium arguit, male interpretantem trecentorum decem & octo Patrum Fidem. Habebat autem C interlocutio mea, ſicut & hactenus habet: Adoro vnum Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, filium Dei vnigenitum, Deum Verbum, poſt incarnationem & inhumanationem in duabus naturis cognitum. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Impartibilem nemo ſeparet. vnū Filium nemo dicit duo. Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Anathema diuidenti, anathema partienti. Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: Anathema partienti, anathema diuidenti duas naturas poſt adunationem. anathema autem & qui non cognoſcit naturarum pro- D prietatem. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerūt: Sicut natus eſt, ſic paſſus eſt. Voces [noſtras] Imperatori. Vnus Dominus, vna Fides: vnum Dominum nemo dicit duo. Hæc Neſtorius ‖ ſapit, hæc Neſtorius clamat. Orientales & qui cum ipſis reuerēdiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Anathema Neſtorio & Eutychi. Aegyptij & qui cū ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Dominum gloriæ nolite partiri; impartibilem nolite partiri. Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: Quod dicebā, in duabus naturis cognoſcendum poſt adunationem, Deitate perfecta & humanitate perfe- E cta. Namque vnam habebat ex Patre ante ſæcula, alteram vero ex matre ſecundum carnem ſuſcipiens, idem ipſe vnijt ſibi ſecundum ſubſiſtentiam, & vocatus eſt Filius Dei filius hominis. Hac lecta interlocutione, vnus quidam neſcio quis (etenim caligo cauſarum & animæ oculum confundebat & corporis) proiecit ſeipſum in mediū, & di-

*Seleucia

‖ præſidis.

‖ ſapiebat, hæc Neſtorius clamabat.

& dicere cœpit, quia hæc vox Eccleſiam conturbauit. Et ſurrexerunt poſtmodum omnes Aegyptij, & monachi qui ſequebantur Barſumam, & omnis turba, & cœperunt dicere: Eum qui dicit duas naturas, in duo incidite. Qui dicit duas naturas, [Marg.: Neſtorius] Neſtorianus eſt. Poſt hæc recitata eſt iterum mea vox, poſt impiam & peruerſam Eutychis vocem. Interrogatus namque à reuerendiſſimo Epiſcopo Euſebio: Dicis duas naturas in Chriſto? dixit, ex duabus quidem naturis ſcire Chriſtum ante adunationem, poſt adunationem vero, vnam. Ego vero tunc, ſicut nunc, [Marg.: cum legiſſem] intuens monimenta, recordatus ſum, & dixi: Si non poſt adunationem inſeparatas & inconfuſas duas naturas dixeris, confuſionem dicis & commixtionem. Lecta autem hac voce, tantus ab illis factus eſt plauſus, vt omnium noſtrorum commouerentur animæ, & maxime noſtræ, qui iudicabamur, & qui iuſſi ſumus Synodi expectare ſententiam. Caligine repletus dixi, quia ego non recordor his verbis iſta dixiſſe. Scio quidem dixiſſe: Quòd ſi vnam naturam dicas abſolute poſt adunationem, confuſionem dicis & commixtionem. Si vero addideris, incarnatam & inhumanatam, & intellexeris iuxta beatum Cyrillum, incarnationem & inhumanationem, eadem nobiſcum dicis. Manifeſtum enim, quia aliud eſt diuinitas eius, quæ ex Patre, aliud vero humanitas, quæ ex matre eſt. Et qui prius reprehenderunt, poſtea approbauerunt me iſta dixiſſe. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Et ſic catholice docens, pro qua re in damnatione ſanctæ recordationis Flauiani ſubſcripſiſti? Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: Quoniam in iudicium centum viginti, aut triginta Epiſcoporum traditus, neceſſitatem habui parere his quæ ab illis ordinabantur. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: [Marg.: Matth. 12 d. 37.] Nunc completum eſt quod ſcriptum eſt: Ex ore tuo iuſtificaberis, & ex ore tuo condemnaberis. Erubeſcens homines, præuaricatus es quod bonum eſt, & Fidem ſpreuiſti. Non audiſti quod [Marg.: Eccli. 4. d. 27.] ſcriptum eſt: Non erubeſcas in ruinam tuam? Baſilius reuerēdiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: Si apud iudices habuiſſem, martyrium ſuſtinuiſſem. etenim apud Conſtantinopolim oſtendi fiduciam meam. A patre autem qui iudicatur, iuſtis non vtitur. Filius enim patri etiam iuſta dicens moriatur. Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Omnes peccauimus, omnes veniam poſtulamus. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Et quidem vos primitus docuiſtis, quia per vim & neceſſitatē in pura charta coacti eſtis ſubſcribere in damnationem ſanctæ memoriæ Flauiani. Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Omnes peccauimus, omnes veniam poſtulamus. Thalaſſius & Euſebius & Euſtathius reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: Omnes peccauimus, omnes veniam poſtulamus. Beronicianus deuotiſſimus magi-ſtria-

καὶ ἤρξατο λέγειν· ὅτι αὕτη ἡ φωνὴ τὴν ἐκκλησίαν ἀνέτρεψεν. ἐπανέστησαν λοιπὸν πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ μονάζοντες, οἱ ἀκολουθοῦντες Βαρσουμᾷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, καὶ ἤρξαντο λέγειν· τὸν λέγοντα δύο φύσεις, εἰς δύο τέμε· ὁ λέγων δύο φύσεις, Νεστοριανός ἐστι. μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη πάλιν ἐμὴ φωνὴ μετὰ τὴν ἀσεβῆ, καὶ ἀλλόκοτον Εὐτυχοῦς φωνήν· ἐρωτώμενος γὰρ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου, εἰ λέγει δύο φύσεις ἐν τῷ Χριστῷ, εἶπεν· ἐκ δύο μὲν φύσεων εἰδέναι τὸν Χριστὸν πρὸ τῆς ἑνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἕνωσιν μίαν· ἐγὼ δὲ τότε, ὡς νῦν, ἐντυχὼν τοῖς ὑπομνήμασιν, ἀνεμνήσθην, καὶ εἶπον· ἐὰν μὴ μετὰ τὴν ἕνωσιν ἀχωρίστους, καὶ ἀσυγχύτους εἴπῃς δύο φύσεις, σύγχυσιν λέγεις, καὶ σύγκρασιν. ἀναγνωσθείσης τῆς φωνῆς, τοσοῦτος ἐγένετο κρότος, ὥστε πάντων ἡμῶν ταραχθῆναι τὴν ψυχήν· καὶ μάλιστα ἡμῶν τῶν κρινομένων, καὶ κελευσθέντων ἀναμένειν τὴν ψῆφον τῆς συνόδου· *ἀχλυώδης πληρωθεὶς εἶπον· ὅτι ἐγὼ οὐ μέμνημαι αὐταῖς λέξεσι ταῦτα εἰρηκώς· οἶδα μέντοι εἰρηκώς, ὅτι ἐὰν μίαν φύσιν εἴπῃς ἀπολελυμένως μετὰ τὴν ἕνωσιν, σύγχυσιν λέγεις, καὶ σύγκρασιν· ἐὰν μέντοι γε προσθῇς, σεσαρκωμένην, καὶ ἐνανθρωπήσασαν, καὶ νοήσῃς παραπλησίως τῷ μακαριωτάτῳ Κυρίλλῳ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν, τὰ αὐτὰ λέγεις ἡμῖν· δῆλον γὰρ, ὅτι ἄλλο μέν τι ἐστὶν ἡ θεότης αὐτοῦ ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς, ἄλλο δὲ ἡ ἀνθρωπότης ἡ ἐκ τῆς μητρός· καὶ οἱ κατεγνωκότες πρότερον, ὕστερον ἀπεδέξαντό με ταῦτα εἰρηκότα. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· καὶ οὕτως ὀρθοδόξως διδάξας, διὰ τί τῇ καθαιρέσει Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης ὑπέγραψας; Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· ἐπειδὴ εἰς κρίσιν ἑκατὸν εἴκοσιν, ἢ τριάκοντα παραδοθεὶς ἐπισκόπων, ἀνάγκην εἶχον πείθεσθαι τοῖς ὑπ' ἐκείνων τυπουμένοις. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· νῦν πεπλήρωται τὸ γεγραμμένον· ἐκ τοῦ στόματός σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τοῦ στόματός σου καταδικασθήσῃ· αἰδούμενος ἀνθρώπους, παρέβης τὸ εὔλογον, καὶ τὴν πίστιν ἠθέτησας· οὐκ ἤκουσας· καὶ μὴ ἐντραπῇς εἰς πτῶσίν σου; Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· εἰ πρὸς ἄρχοντας εἶχον, ἐμαρτύρουν· καὶ γὰρ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπεδειξάμην παρρησίαν. παρὰ πατρὸς δὲ ὁ κρινόμενος, δικαίοις οὐ κέχρηται· παῖς γὰρ πατρὶ δίκαια λέγων, τεθνάτω. οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· πάντες ἡμάρτομεν, πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· καὶ μὴν ὑμεῖς πρότερον ἐδιδάξατε, ὡς κατὰ βίαν, καὶ ἀνάγκην, ἀγράφῳ χάρτῃ ὑπογράψαι κατηναγκάσθητε εἰς τὴν καθαίρεσιν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ. οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· πάντες ἡμάρτομεν· πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν. Θαλάσσιος, καὶ Εὐστάθιος, καὶ Εὐσέβιος, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· πάντες ἡμάρτομεν· πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν. Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος μαγι-

[Marg.: * ἴσως, ἀχλύος δὲ]

καγκελλαριανὸς, καὶ σηκρητάριος τοῦ θείου Κονσιστωρίου, ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χαρταρίου. A

Ἀλλὰ κατὰ ταύτην τὴν πίστιν καὶ ζῶν, καὶ προσκαρτερῶν ταῖς εὐχαῖς, κατηγορίαν ἐξ ἐπιβουλῆς ὑπομεμένηκα παρὰ Εὐσεβίου τοῦ ἐπισκόπου Δορυλαίου, λιβέλλους ἐπιδόντος κατ' ἐμοῦ τῷ εὐλαβεστάτῳ Φλαβιανῷ, καὶ τοῖς ἐκ διαφόρων ἰδίων ἕνεκα αἰτιῶν ἐνδημοῦσι τότε τῇ βασιλευούσῃ, αἱρετικὸν μὲν ἐμὲ ἐν αὐτοῖς ἀποκαλοῦντος, οὐδὲν δὲ εἶδος αἱρέσεως τοῖς λιβέλλοις ἐνθέντος, ὅπως ἀθρόον ἐν τοῖς ἀγῶσι τῆς ἐξετάσεως τοῖς τῆς γλώττης, οἷα εἰκὸς, ἐκ τῶν θορύβων ὀλισθοις εἰς ἁμάρτημα περιπέσοιμι [*] καινοφωνούμενος. B ἐμὲ μὲν οὖν ἐκ τῶν τῆς κατηγορίας λιβέλλων ὁ μνημονευθεὶς εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορηκότος παρεκελεύετο, τὰ μὲν πολλὰ τῷ κατηγόρῳ συνὼν, καὶ σχεδὸν ἀχώριστος ὑπάρχων αὐτῷ, οἰόμενος δὲ, ὡς εἰθισμένον ἀεὶ τῷ μοναστηρίῳ προσκαρτερεῖν, μὴ παραγενήσεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο καθαιρήσειν, ὡς οὐκ ἀπαντήσοντα. ἀφ' οὗ μετὰ τὸ παραγενέσθαι με κατὰ τὴν βασιλεύουσαν ἐκ τῆς μονῆς, μεμαθηκὼς παρὰ τοῦ θαυμασιωτάτου σιλεντιαρίου Μάγνου, ὃν ὁ εὐσεβέστατος, καὶ πιστότατος ἡμῶν βασιλεὺς ἀπένειμε πρὸς C τὸ μὴ συγχωρηθῆναί μοι τὸν ἀπειλούμενον ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ κίνδυνον, περιττὴν εἶναι λοιπὸν τὴν παρουσίαν μου ἀπεκρίνατο, ὡς καὶ ἤδη πρὸ τῆς ἐξετάσεως καθῃρημένου, ὡς καὶ ἡ γενομένη παρὰ τοῦ αὐτοῦ θαυμασιωτάτου σιλεντιαρίου μετὰ ταῦτα κατάθεσις δηλοῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὕτως τὸ κριτήριον ἐπὶ τῆς ἀπολογίας κατέλαβον, τὴν μὲν ὑπὲρ τῆς θείας ὁμολογίας παρ' ἐμοῦ γενομένην τε, καὶ ὑπογραφεῖσαν διδασκαλίαν, κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν Νικαίᾳ πίστιν, καὶ κατὰ ταύτην τὴν Ἐφεσίων βεβαιωθεῖσαν παρὰ D τῆς προτέρας ἁγίας συνόδου, οὔτε δέχεσθαι ἠξίου, οὔτε ἐπέτρεπεν ἀναγινώσκεσθαι. θορύβου δὲ τὸ κριτήριον, καὶ ταραχῆς ἐπληροῦτο, πλειόνων ἐπιχυθέντων ἀτάκτως, καὶ πανταχόθεν με σὺν κραυγῇ διαθορυβούντων· ὡς αἱ ἐγγράφως μετὰ ταῦτα ἐξενεχθεῖσαι παρὰ τῶν κρινάντων διαλαλιαὶ περὶ τῆς ταραχῆς δηλοῦσι. κελευσθέντος δέ μου δι' ἐμαυτοῦ λέγειν τὰ ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως, καὶ εἰπόντος φρονεῖν, ὡς τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτὼ ἅγιοι πατέρες οἱ ἐν Νικαίᾳ ἐθέσπισαν, καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῳ ἁγία σύνοδος ἐβεβαίωσε, ἀπῄτει με ἕτερά τινα παρὰ τὰ ἐκτεθέντα ἔν τε τῇ Νι- E καιέων, καὶ ἐν Ἐφέσῳ πρότερον, εἰπεῖν. ἐγὼ δὲ φοβηθεὶς παραβλέψαι τόν τε ἐξενεχθέντα ὅρον ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐνταῦθα συνειλεγμένης πρώην κατὰ βούλησιν θεοῦ, τά τε ὁρισθέντα ἐπὶ τῇ πίστει παρὰ τῶν ἐν τῇ Νικαιέων συναχθέντων ἁγίων πατέρων, παρεκάλεσα γνωρισθῆναι τῇ ἡμετέρᾳ ἁγίᾳ συνόδῳ, ὡς τοῖς παρ' ὑμῶν δοκιμαζομένοις ἕτοιμος ὑπάρχων ἐμμένειν. καὶ ταῦτα λέγοντος, ἀθρόον ἡ κατ' ἐμοῦ πρὸ πολλοῦ, ὡς ἐδόκει αὐτῷ, καθαίρεσις ἀνεγινώσκετο· καὶ κατ' ἰδίαν λοιπὸν μετὰ ταῦτα τινες αὐτῶν τε φωναὶ, καὶ ἐμοῦ, καὶ ἄλλαι καταθέσεις, καὶ μάλιστα ἔνθα ἐγὼ κατὰ τοὺς ἐν Νικαίᾳ ἁγίους πατέρας, καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα ἐν Ἐφέσῳ συνελθόντας ὡμολόγουν φρονεῖν, ἐπὶ τῶν πεπραγμένων

*καινοφωνούμενος.

A ſtrianus,& à ſecretis ſacri conſiſtorij,ex eadem ſcheda recitauit.

Sed ſecundum hanc fidem & viuens,& permanens in orationibus, accuſationem ex inſidijs Euſebij Epiſcopi Dorylæi ſuſtinui,libellos porrigentis aduerſum me reuerendiſſimo Epiſcopo Flauiano,& diuerſis alijs Epiſcopis,qui tunc pro priuatis cauſis in vrbe degebant regia, hæreticum me iniurioſe in eis vocantis, nullam autem ſpeciem hæreſeos libellis inſerentis. vt ſubito in altercationibus quæſtionum lapſum linguæ(ſicut aſſolet) ex tumultu & nouitate vocum perpeſſus, irruerem in peccatum. me quidem [a] aduerſus li-B bellos accuſationis memoratus reuerendiſſimus Epiſcopus occurrere ad ſatisfactionem accuſatoris præcipiebat: ipſe tamen in multis cum accuſatore degebat, & pæne inſeparabilis erat ab ipſo, putans me, ſicut ſolebam, ſemper in monaſterio perdurare, non meam exhibere præſentiã, & ideo quaſi non occurrentem damnare. Sed ſubito, poſtquam perueni in regiam ciuitatem de monaſterio meo, [b] diſcens à viro laudabili magno Silentiario, quem mihi piiſſimus & fideliſſimus noſter Imperator delegauit ad non concedendum, me comminatum periculum ſalutis ſuſtinere, ſuperfluam de cetero meam eſſe præſen-C tiam reſpondit; vt iam ante diſcuſſionem damnati,ſicut & poſtea facta à viro laudabili Silentiario [c] proſequutio docet. Sed quoniam etiam ſic in iudicium ad ſatisfaciendum occurri, ipſam quidem, quæ pro diuina confeſſione à me facta eſt & ſubſcripta, doctrinam, ſecundum eam quæ expoſita eſt à ſanctis Patribus in Nicæa Fidem,& poſtea confirmata eſt à priore ſancta Synodo Epheſina,neque ſuſcipere dignabatur,neque permittebat recitari: & tumultu & conturbatione [d] ſecretariũ replebatur,multis inordinate ſuperuenientibus,& vndique clamoribus me perturban-D tibus,ſicut poſtea prolatæ interloquutiones iudicum, quæ ſcriptis tenentur, de tali facto tumultu deſignant. Et cum iuſſus fuiſſem per me ipſum confeſſionem Fidei dicere, & dixiſſem ſapere ſicut trecenti decem & octo Patres qui in Nicæa ſanxerunt, & quæ in Epheſo ſancta Synodus confirmauit,exigebat me alia aliqua, præter quæ expoſita ſunt in Nicæa & in Epheſo prius,dicere. Ego vero timens præuaricari prolatam definitionem à ſancta Synodo, quæ hic Dei voluntate prius congregata eſt, & ea quæ definita erant de Fide à ſanctis Patribus qui in Nicæa conuenerũt; rogabam innoteſcere ſancto veſtro concilio, [e] vt E his quæ à vobis approbarentur, acquieſcerem, præparatus in his manere. Et hæc dicenti,ſubito contra me longe ante ſcripta, vt ipſi videbatur, damnatio legebatur, & ſecreto iam poſtea aliquæ ipſorum voces ac [profeſſiones] meæ, & aliæ [f] allegationes, & maxime vbi ego ſecundum ſanctos Patres in Nicæa,& poſtea in Epheſo congregatos, ſapere confitebar, in monimentorum ſeriem

EPHESI ACTA.

Continuatio confeſſionis Eutychetis paulo ante interrupta.

a Igitur ex libellis accuſationis

b cum didiciſſet

c depoſitio

d iudicium

e vt paratus in his manere, quæ à vobis approbarentur.

f depoſitiones.

A ſeriem mutabantur, ſicut poſtea ſcriptis acta ex mea ſupplicatione, & iuſſione pijſſimi & Chriſtianiſſimi Imperatoris noſtri oſtendunt,[a] nullum verbum faciente de appellatione mea ad veſtrã ſanctitatem reuerendiſſimo Epiſcopo Flauiano, neque meos erubeſcente canos, in prælijs contra hæreticos & pietatis confeſſione ſeneſcentis: ſed ſicut poteſtatem habens, omnia de Fide ſolus agere, & nihil veſtræ ſanctitati de talis æquitate iudicij reſeruare, condemnauit me, & ab Eccleſia, vt putabat, abſcidit, & ſacerdotio, vt arbitratus eſt, priuauit, & à diuinorũ myſteriorum communione prohibuit, & præeſſe monaſterio[b] conſequenter impediuit, & tradidit multitudini ab B eodem præparatæ, vt per Epiſcopium & per publicum ſicut hæreticum & blaſphemum, Manichæumque,[c] pertraherẽt, niſi diuina me prouidentia conſeruans vſque in præſentem diem, veſtræ beatitudini[d] cuſtodiret. Sed & in diuerſis oratorijs, memorijsq. Sanctorum, poſt appellationem fecit in me prolatam legi ſententiam: & anathematizabat me; & eos qui conueniebant ad me, & colloquebantur mecum, alienos faciens à ſancta communione, non expectans veſtræ ſanctitatis iudicium: ſed & ſubſcribere dictatam aduerſus me ſentẽtiam monaſteria compellebat, num- C quam (ſicut & veſtra nouit reuerentia) tali habita conſuetudine nec cũtra apertos hæreticos: & in Orientem & per alia diuerſa loca deſtinauit chartas, vt etiam & ab alijs religioſiſſimis Epiſcopis & monachis,[e] & hoc qui non iudicauerũt, ſubſcriberentur, cum magis oportuerit ante[f] omnibus Pontificibus ſcribere, quos & appellaueram. Tunc ergo vix ſaluatus, per libellos manifeſta feci veſtræ ſanctitati quæ ſubſecuta ſunt; & pijſſimo & fideliſſimo Imperatori ſupplicaui, vos ſanctos & Deo dignos, atque omnem iniuſtitiam &[g] factionem abominantes, iudices fieri eorum quæ iudicata ſunt. Rogo igitur nunc veſtrã D ſanctitatem, conſiderate compoſitam mihi calumniam &[h] factionem, & ex hac cauſa factam vbique ſanctis Eccleſijs perturbationem, & ex hoc pullulans plurimis ſcandalum: & per inſitam vobis[i] Chriſtianiſſimam ſapientiam, eos qui huius mali occaſio facti ſunt, Eccleſiaſticis[k] regulis ſubdite. Omnem vero radicem blaſphemiæ & impietatis abſcindite. Ego enim veſtræ beatitudinis iudicium ab initio proclamaui, & iterum conteſtor coram IESV Chriſto, qui teſtimoniũ perhibuit ſub Pontio Pilato bonam cõfeſſionem, quia ſic ſapio, & cogito, & intelligo, ſicut tradi- E derunt nobis Fidem ſancti Patres in Nicæa conuenientes, quam & in Epheſino ſecundo Concilio ſancti Patres roborauerunt. Et ſi quis præter iſtã Fidem[l] glorificat, hunc anathematizo, ſecundum definitionem eorum. Eutyches archimandrita ſic credo, ſicut ſupra ſcriptum eſt, & ſubſcripſi manu mea, & tradidi libellos.

Fla-

[a] paruipendere meam appellationem ad
[b] præter iuris ordinem
[c] occideret,
[d] cuſtodiſſet.
[e] & qui hæc
[f] omnia
[g] dolum
[h] fraudem,
[i] Chriſto charam
[k] Principalis
[l] ſentit,

1. Tim. 6. c. 10.

A μόνων ὑπομνημάτων μετεπλάττοντο· ὡς τὰ ἔγγραφος μετὰ ταῦτα πραχθέντα κατὰ παράκλησιν ἐμὴν, καὶ κέλευσιν τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως, ἔδειξεν· οὐδένα λόγον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ πεποιημένου τῆς ἐμῆς εἰς τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα ἐπικλήσεως, οὔτε τὰς ἐμὰς πολιὰς αἰδεσθέντος, ἐν τοῖς κατὰ τῶν αἱρετικῶν πολέμοις, καὶ τῇ τῆς εὐσεβείας ὁμολογίᾳ καταγηράσαντος· ἀλλ' ὡς ἐξουσίαν ἔχων, πάντα κατὰ μόνας περὶ τῆς πίστεως πράττειν, καὶ μηδὲν τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιότητι τῶν τῆς τοιαύτης κρίσεως ἐπιτρέπειν δικαιῶν,[*] καταψηφίσατό B μου, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀπέτεμεν, ὡς ἐνόμιζε· καὶ τῆς ἱερωσύνης ἀφεῖλεν, ὡς ᾤετο· καὶ τῆς τῶν θείων μυστηρίων κοινωνίας ἀπεῖρξε· καὶ τοῦ προΐστασθαι μοναστηρίου παρὰ τὴν ἀκολουθίαν ἀπεκώλυσε· καὶ παρέδωκε τῷ εἰς τοῦτο συντεταγμένῳ πλήθει κατὰ τὸ ἐπισκοπεῖον, καὶ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, ὡς αἱρετικὸν, καὶ βλάσφημον, καὶ Μανιχαῖον, διαχειρίσασθαι· εἰ μὴ ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια διεσώσατό με, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τῇ ὑμετέρᾳ ἐτήρησεν ἁγιότητι. ἀλλὰ καὶ ἐν διαφόροις εὐκτηρίοις οἴκοις ἐν τοῖς τῶν ἁγίων μνήμαις, μετὰ τὴν ἔκκλητον, τήν τε ἐπ' ἐμοὶ ψῆφον ἀναγινώσκε- C σθαι παρεσκεύαζε, καὶ ἀνεθεμάτιζέ με, καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντάς μοι, καὶ προσδιαλεγομένους, ἀλλοτρίους τῆς θείας κοινωνίας ποιῶν· μὴ περιμένων τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης τὴν κρίσιν, καὶ καθυπογράφειν τῇ γινομένῃ κατ' ἐμοῦ ψήφῳ, κατηνάγκασε μοναστήρια· οὐδέποτε, ὡς καὶ ἡ ὑμετέρα οἶδε θεοφιλία, τοιαύτης συνηθείας οὐδὲ κατὰ αἱρετικῶν κρατησάσης· καὶ εἰς τὴν ἀνατολὴν ἐξέπεμψε τοὺς χάρτας, καὶ πολλαχοῦ, ἐπὶ τῷ καὶ παρὰ ἄλλων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων τε, καὶ μοναζόντων, καὶ ταῦτα μὴ κρινάντων, καθυ- D πογράφεσθαι· καίτοι μᾶλλον ὀφείλων, πρὸ πάντων τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἐπιστεῖλαι, οὓς καὶ ἐπικαλεσάμην. τότε μὲν οὖν μόλις σωθεὶς, διὰ λιβέλλων δῆλα πεποίηκα τὰ παρακολουθήσαντα πρὸς τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν· καὶ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ πιστοτάτου βασιλέως ἐδεήθην, ὑμᾶς τοὺς ὁσίους, καὶ θεοφιλεῖς, καὶ πᾶσαν ἀδικίαν, καὶ συσκευὴν βδελυττομένους, γενέσθαι δικαστὰς τῶν κεκριμένων. δέομαι δὲ νῦν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, λογίσασθαι τὴν κατασκευασθεῖσάν μοι συκοφαντίαν καὶ ἐπιβουλὴν, καὶ τὴν ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας ταραχὴν τῆς ἁπανταχοῦ ἐκκλησίας γινομένην, καὶ E τὸ ἐκ τούτου πολλοῖς ἀναφυὲν σκάνδαλον, καὶ διὰ τῆς προσούσης ὑμῖν φιλοχρίστου σοφίας τοὺς μὲν τούτων αἰτίους τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑποβαλεῖν[**] θεσμοῖς, πᾶσαν δὲ βλασφημίας, καὶ ἀσεβείας ῥίζαν ἐκκόψαι. ἐγὼ γὰρ τὴν τῆς ὑμετέρας μακαριότητος κρίσιν ἐξ ἀρχῆς ἐπεβοησάμην· καὶ πάλιν δὲ διαμαρτύρομαι ἐνώπιον Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, ὅτι οὕτως φρονῶ, καὶ ἐνθυμοῦμαι, καὶ ἐννοῶ, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν πίστιν οἱ ἅγιοι πατέρες, οἱ ἐπὶ τῆς Νικαέων συνελθόντες· ἣν καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ ἅγιοι πατέρες ἐβεβαίωσαν· καὶ εἴ τις παρὰ ταύτην τὴν πίστιν δοξάζει, τοῦτον ἀναθεματίζω κατὰ τὸν ὅρον αὐτῶν. Εὐτυχὴς ἀρχιμανδρίτης οὕτω πιστεύω, ὡς προγέγραπται, καὶ ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ, καὶ ἐπέδωκα τοὺς λιβέλλους.

[*] δικαίων, l.
[**] θεσμῶν. lat.

Φλαυια-

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· οὗτος κατήγορον ἔσχεν Εὐσέβιον· κελεύσατε αὐτὸν παρεῖναι.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· ὁ κατηγορηθεὶς παρ' ἐμοῦ Εὐτυχὴς, δοὺς λιβέλλους ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, ἐμνημόνευσεν, ὅτι κατήγορος αὐτοῦ εἰμι. τίνι δὲ τρόπῳ τοῦ δικάσαντος Φλαυιανοῦ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης ἀξιώσαντος τὸν κατήγορον ἐμὲ εἰσελθεῖν, καὶ τῆς ἀκολουθίας, καὶ τῶν κανόνων τοῦτο βουλομένων, ἐκωλύθην εἰσελθεῖν, ἀξιῶ τοῦτο ζητηθῆναι. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπεν· αἰτήσαντος Φλαυιανοῦ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης, ὥστε Εὐσέβιον τὸν κατήγορον Εὐτυχοῦς εἰσελθεῖν, διὰ τί κατὰ τοὺς κανόνας ὑμεῖς, οἷς ἡ ἐξουσία τοῦ δικάζειν ἐδέδοτο, τοῦτο γενέσθαι οὐ προσετάξατε; Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἀξιῶ ἀναγνωσθῆναι τὴν κατάθεσιν Ἐλπιδίου· οὐκ εἶχον γὰρ κωλῦσαι, εἰ μὴ κομμονιτώριον ἤνεγκεν Ἐλπίδιος, διαβεβαιούμενος, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αὐτὸν μὴ εἰσελθεῖν. Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· ὁ περίβλεπτος κόμης Ἐλπίδιος οὐκ ἐπέτρεψεν εἰσελθεῖν αὐτόν. Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· ἐγὼ οὐκ ἤμην αὐθέντης. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· πίστεως κρινομένης, αὕτη οὐκ ἔστιν ἀπολογία. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐπειδὴ νῦν αἰτιᾶσθέ με, ὡς παραβεβηκότα τοὺς κανόνας, καὶ ἀκούσαντα Ἐλπιδίου, νῦν ποῖοι σώζονται κανόνες, ὅτι εἰσῆλθε Θεοδώρητος; οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· Θεοδώρητος ὁ ἐπίσκοπος κατηγορήσων εἰσελήλυθεν, ὡς τῆς αὐτοῦ φωνῆς ἀκηκόατε. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· καὶ τί ἐν τάξει ἐπισκόπου καθέζεται; οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· καὶ ὁ ἐπίσκοπος Εὐσέβιος, καὶ ὁ ἐπίσκοπος Θεοδώρητος, ἐν τάξει κατηγόρων καθέζονται, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐν τάξει κατηγορουμένων καθέζεσθε. ὅθεν τὰ λοιπὰ ἀναγινωσκέσθω. Κωνστάντινος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ χαρταρίου ἀνέγνω.

Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπεν· ὁ θειότατος βασιλεὺς, πληρῶν πρῶτος αὐτὸς τὴν τάξιν τῶν νόμων, ἧς ἐστι καὶ εὑρετὴς, καὶ φύλαξ, παρεκελεύσατο, τοὺς κρίναντας ἤδη, ἐν τάξει κρινομένων ὑπάρχειν, καὶ διδασκαλίας μήπω καιρὸν ἔχειν, μὴ ταύτης τὴν παρρησίαν δόντων ὑμῶν· πρὸς δὲ τὰ νῦν εἰρημένα παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαυιανοῦ, ἐκεῖνο διδάσκω· ὁ μὲν κατήγορος τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν ἐπλήρωσε· καὶ νενίκηκεν, ὡς οἴεται· καὶ μετήνεγκε λοιπὸν τοῦ κατηγορήσαντος τὴν κρίσιν εἰς ἑαυτὸν ὁ δικαστὴς, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἔξω θεσμοῖς φυλάττεται. νῦν τοίνυν ὑμεῖς συνεληλύθατε, ὥστε τοῖς κρίνασι κρῖναι, οὐ μὴν αὖθις κατηγόρου δέξασθαι πρόσωπον, καὶ θορύβου πάλιν ἀρχὴν ἑτέραν γενέσθαι. κελεύσατε τοίνυν, εἰ δοκεῖ, κατὰ τάξιν πάντα τὰ λοιπὰ τὰ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει πεπραγμένα ἀναγνωσθῆναι κατὰ τὸ ὑμῖν δοκοῦν.

A Flauianus Epiſcopus Conſtantinopolitanus dixit: Iſte accuſatorem habuit Euſebium: iubete eum adeſſe.

Et eum legerentur, Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Accuſatus à me Eutyches, dans libellos in ſancta Synodo, commemorauit quia accuſator ipſius ſum. Quo autem modo, cum ſanctæ memoriæ Flauianus, qui iudicabat, poſtularet me accuſatorem eius ingredi, & conſequentia ac regulis ita volentibus, prohibitus ſum ingredi, rogo perquiri. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Poſtulante Flauiano ſanctæ memoriæ Euſebium accuſa- B torem Eutychis ingredi, quapropter ſecundum regulam vos, quibus poteſtas iudicaodi data fuerat, hoc fieri non præcepiſtis? Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Poſtulo recitari ‖ proſequutionem Elpidij. Non enim habui prohibere, niſi commonitorium detuliſſet Elpidius, confirmaus quia Imperator eum iuſſerat non ingredi. Iuuenalis reuerendiſſimus Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Venerandus Comes Elpidius ‖ iuſſit eum non ingredi. Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Ego non eram auctor. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixeruot: In iu- C dicio Fidei non eſt iſta defeoſio. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandrię dixit: Quoniam igitur nunc culpatis me, ſicut qui tranſgreſſus ſim regolas, & audiſſem Elpidium: nunc quæ cuſtodiuntur regulæ, vt Theodoretus ingrederetur? Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Seoatus dixerunt: Theodoretus Epiſcopus vt accuſator ingreſſus eſt, ſicut ex voce eius audiſtis. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Et quamobrem in ordine Epiſcopi ſedet? Glorioſiſsimi Iudices & ampliſsimus Senatus dixerunt: Et Epiſcopus Euſebius & Epiſcopus Theodoretus in ordine accuſantium ſedent, D ſicut & vos in loco ‖ accuſatorum ſedetis. Vnde reliqua relegantur. Conſtantious denotus à ſecretis ſacri cōſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

Elpidius veneraodus Comes dixit: Sacratiſſimus Imperator implens ipſe primùm ordinem legum, quarum eſt & inuentor & cuſtos, præcepit eos qui dudum iudices fuerunt, in loco eorū eſſe qui iudicandi ſunt, neque habere tempus docēdi, ‖ cum eius fiduciam vos non dederitis. Ad ea ergo quę nūc à religioſiſſimo Archiepiſcopo Flauiano dicta ſunt, & boc doceo, quia accuſator quidem ſuam accuſationem impleuit; & vt arbitratus eſt, vicit; & iudex accuſatoris cauſam iam in ſemet- E ipſum tranſtulit, ſicut & in publicis ‖ ſententijs cuſtoditur. Nunc igitur vos conueniſtis, vt eos qui iudicauerant, iudicetis; non vt iterum accuſatoris perſonā ſuſcipiatis, & perturbationis rurſus initium alterum fiat. Iubete ergo, ſi placet, ſecundum ordinem reliqua omnia, quæ in cauſa acta ſunt, relegi ad id quod vobis viſum fuerit.

CHALCED. ACTA.

‖ depoſitionē

‖ non permiſit eum

‖ eorum qui accuſantur,

EPHESI ACTA.

‖ quod eius licentiam

‖ ſanctionibus

Rite ac ſecundum ordinem

Conueniẽs

cum ſit interlocutio

A Dioſcorus reuerendiſsimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Conſequenter docuit venerandus Comes Elpidius. Vnde porrecto libello & relecto, legantur & ea quæ in regia vrbe de hoc negotio, quod mouetur, geſta ſunt. Dicant etiam & præſentes reuerendiſsimi Epiſcopi, ſi hoc eis placet. Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Conſequens eſt ſententia tuæ ſanctitatis. vnde rationis eſt geſta recitari. Stephanus Epiſcopus Epheſi dixit: Iuſta conſtituta interlocutione ſanctiſſimi & beatiſſimi patris noſtri Dioſcori & Archiepiſcopi, hoc fiat. Cyrus Epiſcopus Aphrodiſiadis dixit: Iuſta eſt & conſequens interlocutio ſanctiſſimi & Deo amãtiſſimi Archiepiſcopi Dioſcori, ad recitãda quæ ſuper hac cauſa acta ſunt in regia vrbe. B Thalaſſius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Conſequens eſt, ea quæ interlocuta eſt veſtra ſanctitas, effectui mancipari. Pro qua re proferantur chartæ, quæ recitari debẽt in hoc ſancto Concilio. Euſebius Epiſcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Et mihi ſimilia placent, vt ſecundum ſententiam ſanctorum Patrum fiat geſtorum lectio. Diogenes Epiſcopus Cyzici dixit: Et ego ad hæc eadẽ conſentio, quatenus ſecundum ſententiam ſanctę & magnę Synodi percurratur actorum ſeries, quæ in regia vrbe facta ſunt. C Florentius Epiſcopus Lydiæ dixit: Concors ſum propoſiti bene inquirentium lectionem actorum. Theodorus Epiſcopus Tarſi dixit: Secundum quod peruiſum eſt ſanctiſſimis Archiepiſcopis, iuſtum eſt recitari quæ acta ſunt in regia vrbe. Ioannes Epiſcopus Sebaſtiæ dixit: Secundum decretum ſanctiſſimorum & Deo digniſſimorum Epiſcoporum, neceſſaria eſt, quæ in regia vrbe geſta ſunt, monimentorum lectio. Romanus Epiſcopus Myræ dixit: Iuſtum puto recitari geſtorum ſeriem, quæ in regia vrbe ſunt acta, ſicut & ſanctiſſimi Patres interloquuti ſunt. D Nunechius Epiſcopus Laodiceæ Trimitariæ dixit: Secundum interlocutionem ſanctiſſimorum Patrum, conſequens & mihi viſum eſt actorum fieri lectionem. Marinianus Epiſcopus Synnadæ dixit: Sicut interlocuti ſunt ſanctiſſimi Patres, recitentur geſta, quæ facta ſunt propter Eutychem in regia vrbe. Euſtathius Epiſcopus Beryti dixit: Neceſſaria eſt actorum lectio ad notionem eorũ, qui cognitioni minime interfuerunt. Quintillus Epiſcopus Heracleæ, agens vices reuerendiſſimi Epiſcopi Teſſalonicenſium Anaſtaſij, dixit: Conſequens eſt recitari quæ acta ſunt apud magnificentiſſimam vrbem Conſtantinopolim, ſanctæ Synodo pro perfectiore negotij notione. E Atticus Epiſcopus Nicopolis veteris Epiri dixit: Conſequens eſt interlocutioni ſanctiſſimi Archiepiſcopi noſtri Dioſcori, & acta recitari vniuerſo ſancto Cõcilio ad ſubtiliorẽ inquiſitionis notionem. Soaon Epiſcopus Philippenſis primæ

Cum conſequens ſit interlocutio ſ. A. n. D, ei ſatis fiat, & acta recitentur

A Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἀκολούθως ἐδίδαξεν ὁ περίβλεπτος κόμης Ἐλπίδιος. ὅθεν ἐπιδοθέντος τοῦ λιβέλλου, καὶ ἀναγνωσθέντος, ἀναγινωσκέσθω καὶ τὰ ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει περὶ ταύτης τῆς κινουμένης ὑποθέσεως πεπραγμένα. λεγέτωσαν δὲ καὶ οἱ παρόντες θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι, εἰ τοῦτο αὐτοῖς δοκεῖ. Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· ἀκόλουθός ἐστιν ἡ ἀπόφασις τῆς σῆς ἁγιωσύνης. ὅθεν εὔλογον ἀναγινώσκεσθαι τὰ πεπραγμένα. Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπε· δικαίας οὔσης τῆς διαλαλιᾶς τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου B πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπου Διοσκόρου, τοῦτο γενέσθω. Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος εἶπε· δικαία, καὶ ἀκόλουθος ἡ διαλαλιὰ τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Διοσκόρου, πρὸς τὸ ἀναγνωσθῆναι τὰ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει πεπραγμένα ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει. Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· ἀκόλουθον τοῖς διαλαληθεῖσι παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας τὸ ἱκανὸν γενέσθαι. ὅθεν προκομιζέσθωσαν οἱ χάρται, οἱ ὀφείλοντες ἀναγνωσθῆναι ἐπὶ τῆς ἁγίας ταύτης συνόδου. C Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπε· καὶ ἐμοὶ δοκεῖ τὰ παραπλήσια· ὥστε κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν ὁσίων πατέρων γενέσθαι τὴν τῶν πεπραγμένων ἀνάγνωσιν. Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· κἀγὼ τὰ αὐτὰ συντίθεμαι, ὥστε κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου, ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ βασιλευούσῃ. Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν εἶπε· σύμψηφός εἰμι τῆς γνώμης τῶν καλῶς ἐπιζητηθέντων ὑπομνημάτων. Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ εἶπε· κατὰ τὸ παρασταθὲν τοῖς ἁγιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις, δίκαιόν ἐστιν ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα D ἐν τῇ βασιλευούσῃ. Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστείας εἶπε· κατὰ τὴν ψῆφον τῶν ἁγιωτάτων, καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, ἀναγκαία ἐστὶν ἡ τῶν πραχθέντων ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει ὑπομνημάτων ἀνάγνωσις. Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων εἶπε· δίκαιον οἶμαι ἀναγνωσθῆναι τὰ ὑπομνήματα, τὰ ἐν τῇ βασιλευούσῃ πεπραγμένα, καθάπερ διελάλησαν οἱ ἁγιώτατοι πατέρες. Νουνέχιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Τριμιταρίας εἶπε· κατὰ τὴν διαλαλιὰν τῶν θεοφιλεστάτων πατέρων, ἀκόλουθον δοκεῖ καὶ ἐμοὶ, τὸ γενέσθαι τὴν τῶν πεπραγμένων ἀνάγνωσιν. Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος E Συννάδων εἶπε· καθὰ διελάλησαν οἱ ὁσιώτατοι πατέρες, ἀναγινωσκέσθω ἡ πρᾶξις τῶν ὑπομνημάτων, ἡ γενομένη ἕνεκα Εὐτυχοῦς ἐν τῇ πανευδαίμονι πόλει. Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· ἀναγκαία ἐστὶν ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὑπομνημάτων, πρὸς εἴδησιν τῶν μὴ παρόντων τῇ ὑποθέσει. Κυΐντιλλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων πόλεως Ἀναστασίου, εἶπεν· ἀκόλουθόν ἐστιν ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ μεγαλωνύμῳ Κωνσταντινουπόλει τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, πρὸς ἐντελεστέραν εἴδησιν τῆς ὑποθέσεως. Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Νικοπόλεως παλαιᾶς Ἠπείρου εἶπεν· ἀκολούθου οὔσης τῆς διαλαλιᾶς τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Διοσκόρου, τὸ ἱκανὸν γενέσθω, καὶ τὰ ὑπομνήματα ἀναγινωσκέσθω πάσῃ τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ, πρὸς ἀκριβεστέραν εἴδησιν τῶν ζητουμένων. Σάζων ἐπίσκοπος Φιλίππων * Μακεδο-

*πρώτης.

χεδονίας εἶπεν· ἀναγκαία ἡ τῶν πεπραγμένων ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀνάγνωσις· οὕτω γὰρ ἔστιν μαθεῖν ἀκριβῶς τὰ ἐκεῖ κεκινημένα. Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἱμερίας, ἐπαρχίας Ὀσροηνῆς, ἑρμηνεύοντος αὐτῷ Εὐλογίου πρεσβυτέρου Ἐδεσσηνοῦ, εἶπεν· ἀκολούθως ἀπεφήνατο ὁ ἁγιώτατος, καὶ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Διόσκορος, ὥστε ἀναγνωσθῆναι πρότερον τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ πανευδαίμονι Κωνσταντινουπόλει περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· πάντες θέλομεν ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα· ἀναγινωσκέσθω τὰ πεπραγμένα. Διόσκορος ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· λεγέτω καὶ ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς, ὁ ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος, εἰ σύμψηφος γίνεται τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ, καὶ βούλεται καὶ αὐτὸς ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ. *Ἰούλιος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος, ἑρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπε· τούτῳ τῷ λόγῳ βουλόμεθα τὴν πρᾶξιν ἀναγνωσθῆναι, εἰ πρῶτον ἀναγνωσθῇ τὰ παρὰ τοῦ Πάπα ἐπισταλέντα. Ἱλαρος διάκονος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας, ἑρμηνεύοντος αὐτῷ Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπεν· ἐπειδὴ καὶ ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Ῥώμης, ἀναγνωσθέντων αὐτῷ τούτων τῶν ὑπομνημάτων, ὧν νῦν ζητεῖτε τὴν ἀνάγνωσιν, ἐπέστειλεν, ἃ ἐπέστειλεν. Εὐτυχὴς ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· οἱ ἀποσταλέντες θεοσεβέστατοι ἄνδρες ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῆς Ῥωμαίων εἰς τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον, ὕποπτοί μοι γεγόνασι· κατήχθησαν γὰρ πρὸς Φλαυιανὸν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον, καὶ ἠρίστησαν παρ' αὐτῷ, καὶ συνεκροτήθησαν, καὶ πάσης θεραπείας παρ' αὐτοῦ ἠξιώθησαν. ἀξιῶ οὖν τὴν ὑμετέραν ἁγιότητα, εἴ τι παρὰ τὸ δίκαιον γένοιτο παρ' αὐτῶν κατ' ἐμοῦ, ὅτι πρόκριμά μοι μὴ φέρειν. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἀκόλουθόν ἐστι, καὶ εὔλογον, πρῶτον ἀναγνωσθῆναι τὰ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει πεπραγμένα, εἶθ' οὕτως τὰ γράμματα τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ῥώμης. ὅθεν κατὰ τὰ δόξαντα τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ ἀναγινωσκέσθω τὰ πεπραγμένα. Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος τῶν νοταρίων εἶπε· προσέταξεν ἡ ἁγία ὑμῶν, καὶ μεγάλη σύνοδος ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῇ ἐν χερσὶν ὑποθέσει. ἐπειδὴ τοίνυν προσήνεγκε ταῦτα ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας Φλαυιανὸς, ἐπιδέδωκε δὲ τὰ ἴσα καὶ ὁ θεοσεβέστατος ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχὴς, ἀναγνώσομαι, ὡς προσετάξατε.

*Ἰουλιανὸς

mæ Macedoniæ dixit: Neceſſaria eſt lectio eorũ, quæ in regia vrbe acta ſunt in hoc negotio. Ita enim poſſunt diligentius intelligi, quæ ibi mota ſunt. Vranius Epiſcopus Himeriæ prouinciæ Oſroënæ, interpretante ſe Eulogio presbytero Edeſſenæ ciuitatis, dixit: Conſequenter iudicauit ſanctiſſimus & Deo digniſſimus Archiepiſcopus Dioſcorus, vt ea prius, quæ in ᵃvrbe regia de præſenti negotio acta ſunt, recitentur. Sancta Synodus dixit: Omnes volumus acta recitari. legantur quæ geſta ſunt. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Dicat & beatiſſimus Iulianus Epiſcopus, vicarius ſanctiſſimi Epiſcopi Romanæ Eccleſiæ Leonis, ſi congruit huic ſanctæ Synodo, & vult & ipſe relegi quæ de hoc negotio acta ſunt Conſtantinopoli. Iulianus Epiſcopus, agens vices ſanctiſſimi Epiſcopi Romanæ Eccleſię Leonis, interpretante ſe Florentio Epiſcopo Lydorum, dixit: Hac ratione volumus geſta relegi, vt prius Papæ legatur epiſtola. Hilarus diaconus Romanæ Eccleſię, interpretante ſe Florentio Epiſcopo Lydorum, dixit: Quoniam & ſanctiſſimus Epiſcopus Romanæ Eccleſiæ, relectis ſibi iſtis monimentis, quorum nunc quæritis lectionem, tranſmiſit epiſtolam, quã ſcripſit, [eã legi iubete. Quo dicente,] Eutyches archimandrita dixit: Directi religioſiſſimi viri à ſanctiſſimo & Deo amãtiſſimo Leone Archiepiſcopo Romanæ Eccleſiæ in ſanctam veſtram Synodum, ſuſpecti mihi facti ſunt. Manſerunt enim apud religioſiſſimum Flauianum Epiſcopum, & pranſi ſunt apud eum, & munerati ſunt, & omne obſequium eis præbuit. Poſtulo ergo ſanctitatem veſtram, ſi quid ab eis iniuſte factum fuerit contra me, id præiudicium mihi non generare. Dioſcorus [reuerendiſſimus] Epiſcopus Alexandriæ dixit: Conſequens & rationabile eſt, primitus quæ in hoc negotio acta ſunt, relegi, & ita epiſtolam beatiſſimi Epiſcopi Romani. Vnde ſecundum quod placuit ſancto Concilio, acta percurrantur. Ioannes presbyter & primicerius notariorum dixit: Præcepit ſancta veſtra & magna Synodus, quæ acta ſunt in regia vrbe Conſtantinopoli legi de negotio, quod præ manibus habemus. Sed quia obtulit ea religioſiſſimus Epiſcopus Conſtantinopolitanus Flauianus, porrexit etiam ᵇ& ſimilia reuerendiſſimus archimandrita Eutyches, recitabimus ſicut præcepiſtis.

ᵃ felicissima Conſtantinopoli

ᵇ exemplaria

ΤΑ ΠΡΑΧΘΕΝΤΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥπόλει ἐπὶ Φλαυιανοῦ, ἀναγνωσθέντα δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου, ἀναγινώσκεται ἐν Χαλκηδόνι, τὰ κατὰ Εὐτυχοῦς.

Πρᾶξις α΄.

Υπατείας Φλαυίου Ζήνωνος, καὶ Ποστουμιανοῦ, τῶν λαμπροτάτων, πρὸ ἓξ εἰδῶν νοεμβρίων, ἐν τῇ φι-

ACTA CONSTANTINOPOLI SVB Flauiano contra Eutychem, relecta in Epheſino ſecundo Concilio ſub Dioſcoro, releguntur Chalcedone.

ACTIO PRIMA.

Conſulibus ᶜFlauijs Zenone & Poſthumiano viris clariſſ. ſub die ſexto Idus Nouembris, in

ᶜ Flauio

in Chriſtianiſſima & regia vrbe Conſtantinopoli noua Roma, congregata ſancta & magna Synodo reperta in prædicta magoificentiſſima vrbe, in ſecretario Epiſcopij, præſidente ſanctiſsimo & beatiſsimo Archiepiſcopo Flauiano, & "recitantibus relatiooem directam à Florentio beatiſsimo Epiſcopo Sardiũ metropolis prouinciæ Lydorum "aduerſus ſub eo conſtitutos reuerendiſſimos Epiſcopos Ioannem & Coſsinium, præſentibus etiam clericis his, qui eaſdem relationes detulerunt: & "data forma de aliquibus, quæ lecta ſunt, exurgens Euſebius reuerendiſsimus Epiſcopus Dorylæi, vnus conſtitutus de conſidentibos, libellos obtulit ſancto Concilio, coniurans eos relegi, & inſerri monimentis actorum. Inſtãte vero eo, ſanctiſsimus Archiepiſcopus Flauianus dixit: Suſceptus libellus legatur, ad cognoſcendam cauſam quæ in eo continetur. Et ſuſcipiens Aſterius presbyter & notarius legit.

" recitata relatione directa

" & ſub eo conſtitutis reuer. Epiſcopis Ioanne & Coſſinio

" palam edita.

EXEMPLAR LIBELLI EVSEBII reuerendiſsimi Epiſcopi Dorylæi.

Sanctiſsimo & beatiſsimo Archiepiſcopo Flauiano, & præſenti magno & ſancto Concilio io hac regia vrbe religioſiſsimorum Epiſcoporum, ab Euſebio Epiſcopo Dorylæi.

" ita ſtupore ſenſus & ebrietate rationis &

Optaueram quidem non "ſic præſocatum ſenſum, & ebrium cogitatione, & exceſſu mentis capi Eotychem presbyterum & archimandritam, vt oblitus quidem timoris Dei, ſperneret etiam terribile tribunal Chriſti ſaluatoris omnium noſtrum, & iuſtum eius iudicium & retributionem; qui venturus eſt iudicare orbem terræ in æquitate, & reddere vnicuique ſecundum opera ſua: "nec vt ita auderet aduerſus ſaluatorem omnium noſtrum Chriſtum blaſphemam linguã mouere, & Patres qui inter Sanctos connumerantur, hæreticos nominare, & nos qui eorum ſumus Fidei ſectatores. Quoniam vero non ceſſat, inobſeratum habeos os & infrænem linguam, negans pijſsimam rectæ religionis doctrinam, derogans autem & ſanctiſsimis Patribus, & me, qui numquam "hæreticus ſuſpicatus ſum, ſed è contrario magis ſemper hæreticis repognantem, & orthodoxam Fidem ſecundum meas vires defendentem, permanentemq. in Fide ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo in Nicæa congregatorum, & omnibus quæ in Epheſia metropoli à ſancta & magna Syoodo acta ſunt, & his quæ ſapuit & expoſuit beatiſsimus Cyrillus Alexandriæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopus.

Pſal. 95 b. Matth. 16. d. 20.

" adeo vt auderet

" de hæreſi ſuſpectus ſui.

EPHESI ACTA.

" Cyrilli

Et exclamans ſancta Synodus dixit: Semper memoria Cyrilli. Dioſcorus & Cyrillus vnam Fidem habent. ſic ſapit omnis Synodus. "Cyrillo æterna memoria. Si quis retractat, anathema ſit: ſi qois ſuper iſta inquirit, anathema ſit. Maledictus qui addit, maledictus qui aoferr, maledictus qui innouat. Voces noſtras Imperatori. Iu-

lianus

τῇ φιλοχρίστῳ, καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει, νέᾳ Ῥώμῃ, συναχθείσης τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου, τῆς ἐνδημούσης ἐν τῇ προειρημένῃ μεγαλοπόλει, ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, προκαθεζομένου τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαυιανοῦ, καὶ ἀναγινωσκομένης ἀναφορᾶς, σταλείσης παρὰ Φλωρεντίου τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Σαρδιανῶν μητροπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λυδῶν, *καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τελούντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων, Ἰωάννου, καὶ Κοσινίου, παρόντων καὶ τῶν τὰς ἀναφορὰς κομισάντων κληρικῶν, τύπου τε δοθέντος φανεροῦ ἐπὶ τοῖς ἀναγνωσθεῖσιν, ἀναστὰς Εὐσέβιος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου, εἷς ὢν τῶν συνεδρευόντων, λιβέλλους ἐπιδέδωκε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, ἐνορκῶν ἀναγνωσθῆναι αὐτοὺς, καὶ ἐμφέρεσθαι τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων. ἐνισταμένου δὲ αὐτοῦ, ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φλαυιανὸς εἶπεν· ὑποδεχθεὶς ὁ λίβελλος ἀναγινωσκέσθω πρὸς τὸ γνῶναι ἡμᾶς τὴν ἐγκειμένην αἰτίαν. καὶ ὑποδεξάμενος Ἀστέριος πρεσβύτερος, καὶ νοτάριος, ἀνέγνω.

* κατ' ι.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΛΙΒΕΛΛΟΥ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου.

Τῷ ἁγιωτάτῳ, καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Φλαυιανῷ, καὶ τῇ ἐνδημούσῃ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, παρὰ Εὐσεβίου ἐπισκόπου Δορυλαίου.

Ἐτχόμην μὲν, μὴ οὕτω παραπληξίᾳ ἁλῶναι, καὶ μέθῃ λογισμοῦ, καὶ ἐκστάσει φρενῶν Εὐτυχῆ τὸν πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην, ὥστε ἐπιλαθέσθαι μὲν τοῦ φόβου τοῦ θεοῦ, καταφρονῆσαι δὲ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τῆς δικαίας αὐτοῦ κρίσεως, καὶ ἀνταποδόσεως· ὃς ἥξει κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὥστε τολμῆσαι κατ' αὐτοῦ τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ, βλάσφημον κινῆσαι γλῶτταν, καὶ τοὺς πατέρας, τοὺς ἐν ἁγίοις συναριθμουμένους, αἱρετικοὺς ἀποκαλεῖν, καὶ ἡμᾶς τοὺς τὴν ἐκείνων ἐζηλωκότας πίστιν. ἐπειδὴ δὲ οὐ παύεται ἀπύλωτον ἔχων τὸ στόμα, καὶ ἀχαλίνωτον γλῶτταν, ἀρνούμενός τε τὰ εὐσεβῆ τῆς ὀρθοδοξίας δόγματα, διασύρων δὲ καὶ τοὺς ἁγίους πατέρας, κἀμὲ τὸν μηδέποτε αἱρετικὸν ὑπονοηθέντα, αἱρετικοὺς δὲ *πάντοτε πολεμήσαντα, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κατὰ δύναμιν ἐκδικήσαντα, ἐμμένοντά τε τῇ πίστει τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ, τῶν ἐν Νικαίᾳ συναγηγερμένων, καὶ πᾶσι τοῖς πραχθεῖσιν ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει παρὰ τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου, καὶ τοῖς φρονηθεῖσι, καὶ ἐκτεθεῖσι παρὰ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως γεγενότος ἐπισκόπου.

* πάντως

Καὶ ἐπιφωνήσασα ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἀεὶ μνεία Κυρίλλου· Διόσκορος, καὶ Κύριλλος μίαν πίστιν ἔχουσιν· οὕτω φρονεῖ πᾶσα ἡ σύνοδος. Κυρίλλου αἰωνία μνήμη· εἴ τις ἀνασκευάζει, ἀνάθεμα. εἴ τις ἐπεξεργάζεται, ἀνάθεμα. ἐπικατάρατος ὁ προστιθεὶς· ἐπικατάρατος ὁ ἀφαιρῶν· ἐπικατάρατος ὁ καινίζων· τὰς φωνὰς τῷ βασιλεῖ.

σιλεῖ. Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος, ἑρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπεν· ἡ ἀποστολικὴ καθέδρα οὕτω φρονεῖ.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· καὶ ἡ τῆς οἰκουμένης σύνοδος οὕτω φρονεῖ. καὶ μετὰ τὰς φωνὰς τὰ λοιπὰ τῆς πράξεως ἀνεγνώσθη οὕτως ἐφεξῆς.

Καὶ Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, καὶ Γρηγορίου, καὶ Γρηγορίου, καὶ Γρηγορίου, καὶ Ἀττικοῦ, καὶ Πρόκλου, τῶν ἁγίων ἐπισκόπων. δέομαι, καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα, μὴ παριδεῖν τήνδε μου τὴν ἱκετηρίαν· ἀλλὰ κελεῦσαι Εὐτυχῆ τὸν πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην ἀπαντῆσαι εἰς τὸ ἅγιον ὑμῶν συνέδριον, καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς παρ᾽ ἐμοῦ αὐτῷ ἐπαγομένοις· ἕτοιμος γάρ εἰμι διελέγχειν αὐτὸν, ἐπίπλαστον ἔχοντα τῆς ὀρθοδοξίας τὸ ὄνομα, ἀλλότριον δὲ πάντῃ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· καὶ ἐνορκίζομαι ὑμῖν τὴν ἁγίαν, καὶ ὁμοούσιον τριάδα, τὴν σώζουσαν τοὺς φιλοχρίστους ἡμῶν βασιλέας, καὶ τὴν σωτηρίαν, καὶ διαμονὴν τῶν εὐσεβεστάτων ἡμῶν βασιλέων, Θεοδοσίου, καὶ Οὐαλεντινιανοῦ, τῶν αἰωνίων Αὐγούστων, τὸν προειρημένον Εὐτυχῆ κελεῦσαι ἀπαντῆσαι εἰς τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον, καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῷ παρ᾽ ἐμοῦ, ὅπως τούτου διελεγχθέντος παρ᾽ ἐμοῦ, εἴ τι βλαβέντες παρ᾽ αὐτοῦ διορθωθῶσιν, καὶ ἡ ὀρθόδοξος πίστις νικῶσα καὶ νῦν ὀφθείη, ἡ πάντα διαλαβοῦσα τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. καὶ τούτου τυχὼν, χάριτας ὁμολογήσω τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ διαπαντός. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Δορύλαιον ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ἐπιδοὺς τούσδε μου τοὺς λιβέλλους, ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ.

Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος * εἶπεν· ἐκπλήττει μὲν ἡμᾶς τὰ ἀναγνωσθέντα, τοιαύτην ἐπάγοντα μέμψιν τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ, καὶ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ· ὅμως καταξιώσῃ ἡ εὐλάβειά σου συντυχίαν ποιήσασθαι πρὸς αὐτὸν, καὶ διαλεχθῆναι αὐτῷ περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως· καὶ εἰ εὑρεθείη κατὰ ἀλήθειαν οὐκ ὀρθῶς φρονῶν, τηνικαῦτα κληθήσεται παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ συστήσεται ἑαυτῷ. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐγὼ φίλος μὲν αὐτοῦ ἤμην τὸ πρότερον· οὐχ ἅπαξ δὲ, οὐδὲ δεύτερον, ἀλλὰ καὶ πλειστάκις συνέτυχον αὐτῷ, διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, ἀφ᾽ οὗ ἐβλάβη, καὶ διελέχθην αὐτῷ, καὶ εὗρον αὐτὸν οὐκ ὀρθὰ φρονοῦντα. παρῄνεσα, καὶ ἐδίδαξα· καὶ ἐνίστατο, λέγων ἐκεῖνα ἅπερ ἀλλότρια ἦν τῆς ὀρθῆς ἡμῶν πίστεως. καὶ τοῦτο δύναμαι δεῖξαι διὰ πολλῶν μαρτύρων παρόντων, καὶ ἀκηκοότων. ἐνορκίζω δὲ ὑμᾶς καὶ πάλιν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν, ὥστε μεταστείλασθαι αὐτὸν ἐπὶ * τὸ ἀπολογήσασθαι, καὶ μετὰ τὸ ἐλεγχθῆναι αὐτὸν παρ᾽ ἐμοῦ παύσασθαι τῆς διεστραμμένης αὐτοῦ διδασκαλίας· ἐπειδὴ πολλοί εἰσιν οἱ παρ᾽ αὐτοῦ βλαβέντες. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἀνάσχηται ἡμῶν ἡ σὴ εὐλάβεια, καὶ αὖθις σκυλῇ ἕως τοῦ μοναστηρίου, καὶ ὁμιλήσῃ αὐτῷ τὰ πρέποντα, καὶ πρὸς εἰρήνην βλέποντα· ὥστε μή τινα πάλιν ταραχὴν, καὶ θόρυβον ἐγγενέσθαι ταῖς ἁγίαις * Χριστοῦ ἐκκλησίαις. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀδύνατόν ἐστιν ἐμὲ λοιπὸν, ἀπελθόντα πολλάκις, καὶ μὴ πείσαντα, πάλιν πρὸς αὐτὸν

* Φλαυιανός.
* τοῦ
* θεοῦ

A lianus Epiſcopus, agens vices ſanctiſsimi Epiſcopi Romanæ Eccleſiæ Leonis, interpretāte ſe Florentio Epiſcopo Lydorum, dixit: Apoſtolica Sedes ſic ſapit.

Sancta Synodus dixit: Et hæc vniuerſalis Synodus ſic ſapit. Et poſt has voces ſequentia ‖ libelli Euſebij.

CHALCED. ACTA. ‖ actionis ſic lecta ſunt.

ACTA CP.

Et magnus Athanaſius, & Gregorius, & Gregorius, & Gregorius, & Atticus, & Proclus ſancti Epiſcopi. ſupplico & peto veſtram ſanctitatem minime deſpicere hanc meam ſupplicationem; ſed iubere Eutychem presbyterum & archimandritam occurrere in ſanctum veſtrum Conciliū, B & reſpondere his quæ à me ingeruntur. Paratus enim ſum eum conuincere, falſo habere catholicum nomen, & alienum omnino à recta Fide. Ee coniuro vos per ſanctam & homouſion Trinitatem, quæ ſaluat Chriſtianiſſimos noſtros Imperatores, & per ſalutem & incolumitatem piiſſimorum noſtrorum Imperatorum Theodoſij & Valentiniani perpetuorum Auguſtorum, prædictum Eutychem iubere occurrere in veſtram ſanctā Synodum, & ſatisfacere his à me illi obiectis: quatenus hoc ita conuicto à me, & qui ab eo ſubuerſi ſunt, ‖ erigantur; & catholica Fides vincens & nunc appareat, omnes mundi terminos C circumplexa: quo proueniente, gratias ſemper veſtræ confitear ſanctitati. Euſebius Epiſcopus Dorylæi ſanctæ Dei Eccleſiæ, offerens hos libellos meos, ſubſcripſi manu mea.

‖ corrigantur.

Et poſtquam hæc lecta ſunt, ſanctiſſimus Flauianus Archiepiſcopus dixit: Stupefaciunt quidem nos quæ lecta ſunt, eo quòd talis ingeritur reprehenſio reuerendiſſimo presbytero & archimandritæ Eutychi. Tamen dignetur tua reuerentia conuenire eum, & diſputare cum eo de recta Fide: & ſi pro vero inuenietur non recta ſentiens, tunc vocabitur in ſancto Concilio, ‖ & aderit ſibi. Euſebius reuerendiſſi- D mus Epiſcopus Dorylæi dixit: Ego quidem amicus illi eram prius; non ſemel autem nec ſecundo, ſed ſæpius conueni ad eum pro hac cauſa; ex quo læſus eſt, & locutus ſum cum eo, & inueni eū non recta ſapere, & monui & docui: ſed inſtabat, dicens ea quæ aliena ſunt à recta noſtra Fide. Et hoc poſſum oſtendere per multos teſtes, qui præſentes fuerunt, & audierunt. Coniuro igitur vos & iterum per Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, quatenus deſtinetis ad eum, vt veniat & reſpondeat: & poſtquam conuictus à me fuerit, ceſſet à peruerſa doctrina, quia multi ab eo læſi E ſunt. Sanctiſſimus Archiepiſcopus Flauianus dixit: Patiatur nos tua reuerentia, & ‖ mox fatigationē ſuſtineat vſque ad monaſterium, & quę condecēt, loquatur ei, & quæ ad pacem pertinent, vt non aliqua rurſus commotio & conturbatio oriatur ſanctis Eccleſijs Chriſti. Euſebius Epiſcopus Dorylæi dixit: Impoſſibile eſt, me iam, poſtquam perrexi frequenter, & non perſuaſi, iterum ad eū acce-

‖ & ſuam tuebitur cauſam.

‖ iterum

A accedere,& blaſphema verba audire. ſed dignetur veſtra ſanctitas ‖dirigere ad ipſum, vt occurrat: nec enim permitto, inexaminatum tantum negotium relinqui. Sancta Synodus dixit: Oportuerat quidem tuam reuerentiam acquieſcere ſuaſionibus ſanctiſſimi & beatiſſimi Archiepiſcopi noſtri: ſed quia perſtantem te videmus, fiet quod poſtulaſti. Nunc ergo primitus à te datos libellos fides teneat monimentorum, ad diligentem agendorum examinationem. Ioannes autẽ religioſiſſimus presbyter & defenſor, ſimul cum religioſiſſimo diacono Andrea, pergentes ad religioſiſſimum presbyterum & archimandritam B Eutychem, porrectum aduerſus eum libellum ei relegant, & commoneant occurrere ad hoc ſanctum Concilium, & ‖ſibi adeſſe. non enim in leui accuſatur cauſa.

‖ accerſere ipſum,

‖ ſe ipſum defendere.

CHALCED. ACTA.

Et cum legerentur, glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Cum Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus apud Conſtantinopolim accuſaret Eutychem, conſiderate quia ipſe poſtulauit, vt præſens Eutyches diſcuteretur: quomodo igitur in Epheſo ſimiliter non eſt obſeruatum, neque ſuſceptus eſt Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus? Et omnibus tacentibus, C glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Reliqua percurrantur.

Beronicianus deuotiſſimus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

ACTIO SECVNDA CONSTANTINOPOLI SUB FLAUIANO [de Eutychete, lecta in Epheſina Synodo profana, relecta in Chalcedonenſi.]

D Conſulatu Flauij Zenonis & Poſthumiani virorum clariſs. ſub die pridie Idus Nouẽbris, in Chriſtiana & regia apud Conſtantinopolim noua Roma, congregata ſancta & magna Synodo, conuerſante in prædicta magna vrbe, præſidente ſanctiſſimo & beatiſsimo Archiepiſcopo Flauiano in ſecretario Epiſcopij, Euſebius Epiſcopus Dorylæi dixit: Interpellans veſtram ſanctitatem dudum libellos obtuli, accuſans Eutychem presbyterum & archimandritam huius ciuitatis, ſicut doctriuas orthodoxæ Eccleſiæ corrumpentem, tam per diſputationes, quàm per ‖ admonitiones ad ſe conuenientium, per quos poſsibile eſt, poſtquam idem aduenerit, probationes me in certamen præſentare, & eum palam ex multis conuincere probationibus. Quoniam E igitur paratus ſum hunc talem eſſe probare, rogaui veſtram ſanctitatẽ, vt eum regulariter commonitum, peruenire ad ſanctum Concilium iuberetis: & hoc fieri præcepiſtis per quoſdam reuerendiſsimos clericos. Suggero autem, vt perfectius veſtra doceatur ſanctitas, quoniam ſanctę & beatæ memoriæ quondam Alexandriæ magnæ ciuitatis ſanctiſsimæ eccleſiæ Archiepiſcopus Cyrillus, Neſtorium peruerſam introducentem doctri-

‖ catecheſes

A ἀπελθεῖν, καὶ βλασφήμων ἀκούειν ῥημάτων· ἀλλὰ καταξιώσῃ ἡ ὑμῶν ἁγιωσύνη, μεταστείλασθαι αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀπαντῆσαι· οὐδὲ γὰρ συγχωρῶ, ἀνεξέταστον τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν καταλιπεῖν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἔδει μέν σου τὴν εὐλάβειαν πεισθῆναι ταῖς παραινέσεσι τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐπιμένοντά σε ὁρῶμεν, γενήσεται ὅπερ ‖ ἐζήτησας. τοιγαροῦν εἰ μὲν παρά σου ἐπιδοθέντες λίβελλοι, ἐντεθεῖεν τοῖς ὑπομνήμασι πρὸς ἀκριβῆ τῶν πραττομένων ἐξέτασιν. Ἰωάννης δὲ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος, ἅμα τῷ εὐ- B λαβεστάτῳ διακόνῳ Ἀνδρέᾳ, παραγενόμενοι πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, τόν τε λίβελλον, τὸν ἐπιδοθέντα κατ' αὐτοῦ, ἀναγνώσονται αὐτῷ, καὶ ὑπομνήσουσιν ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν ἁγίαν ταύτην σύνοδον, καὶ ἑαυτῷ συναγωνίσασθαι, οὐκ ἐπὶ τῷ τυχόντι ἐγκαλουμένῳ.

‖ ἐζήτησας.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπεν· ἡνίκα Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐν Κωνσταντινουπόλει Εὐτυχοῦς κατηγόρει, ὁρᾶτε, ὅτι περ αὐτὸς ἠξίωσε, C παρόντα Εὐτυχῆ εὐθυνθῆναι· πῶς τοίνυν τὸ αὐτὸ ὑπόδειγμα καὶ ἐν Ἐφέσῳ οὐκ ἐφυλάχθη, οὔτε εἰσηνέχθη Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος; καὶ σιωπώντων αὐτῶν, οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· διεξιέσθω τὰ λοιπά.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χαρταρίου ἀνέγνω.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, ἐπὶ Φλαβιανοῦ.

D Ὑπατείας Φλαυίου Ζήνωνος, καὶ Ποστουμιανοῦ, τῶν λαμπροτάτων, τῇ πρὸ μιᾶς εἰδῶν νοεμβρίων, ἐν τῇ φιλοχρίστῳ, καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει, νέᾳ Ῥώμῃ, συναχθείσης τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου, τῆς ἐνδημούσης τῇ προειρημένῃ μεγάλῃ πόλει, προκαθεζομένου τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαβιανοῦ ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· προσελθὼν τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ, λιβέλλους ἐπιδέδωκα πρώην, αἰτιώμενος Εὐτυχῆ τὸν πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην ταυτησὶ τῆς πόλεως, ὡς τὰ ὀρ- E θόδοξα δόγματα τῆς ἐκκλησίας διαφθείροντα, τοῦτο μὲν καὶ ἐν διαλέξεσι, τοῦτο δὲ καὶ ἐν κατηχήσεσι τῶν ἐκεῖ παρατυγχανόντων· δι' ὧν δυνατόν ἐστιν, ἐπὰν ἐκεῖνος παραγένηται, τὰς ἀποδείξεις με ἐπὶ τῶν ἀγώνων παρασχεῖν, ἐκ πολλῶν ἐλέγχων φανερουμένων τῶν κατ' αὐτόν. ἐπεὶ οὖν ἑτοίμως ἔχω τοῦτον ἐλέγχειν ὄντα τοιοῦτον, ἠξίωσα δὲ τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα, ὥστε αὐτὸν κανονικῶς ὑπομνησθέντα, καταλαβεῖν τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον· καὶ τοῦτο ἐπετρέψατε γενέσθαι διά τινων εὐλαβεστάτων κληρικῶν, ἀναδιδάσκω πρὸς τὴν ἐντελῆ διδασκαλίαν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, ὅτι περ ὁ τῆς ὁσίας, καὶ μακαρίας μνήμης γενόμενος ἐπίσκοπος Κύριλλος τῆς κατὰ τὴν μεγαλόπολιν Ἀλεξάνδρειαν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, Νεστορίῳ τὰ διεστραμμένα

A μένα δόγματα εἰσάγοντος, καὶ κηρύττοντος ἐπ' ἐκκλησίας, θεοφιλὴς ὢν, καὶ ζηλωτὴς ὑπάρχων τῆς πίστεως, γνοὺς τὰ περὶ αὐτοῦ, γράμματα παραινετικὸν ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν, ἔχον τὴν ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν τῇ Νικαέων συναχθέντων· καὶ ὅπως δεῖ ἐκείνην τὴν πνευματικὴν ἔκθεσιν καὶ νοεῖν, καὶ φρονεῖν. ταύτην δεξάμενος Νεστόριος τὴν ἐπιστολὴν, ἀντέγραψε πρὸς αὐτὸν τῷ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλῳ, τὰ διεστραμμένα αὐτοῦ καταδῆλα ποιῶν δόγματα. ἐπὶ τούτοις κατὰ θέσπισμα τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων σύνοδος συνεκροτήθη εἰς τὴν Ἐφεσίων μητρόπολιν· καὶ ἐν πρώτῃ τάξει ἠξίωσεν ὁ τῆς μακαρίας B μνήμης Κύριλλος ἀναγνωσθῆναι τὸ ἐπισταλμένον γράμμα, τὸ ἐπισταλὲν Νεστορίῳ, τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, δοκιμάζεσθαι δὲ αὐτὸ παρ' αὐτῆς, πότερον συμβαῖνόν ἐστι τῇ ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων, ἢ ἑτέρως ἔχει. διαλαλησάσης οὖν τῆς ἁγίας ἐκείνης, καὶ μεγάλης, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπιστολή· καὶ πάντες οἱ συνεδρεύοντες ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκείνῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, ἀπεφήναντο αὐτὴν σύμφωνον εἶναι τῇ ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ ταῖς θείαις γραφαῖς· καὶ οὐδὲν ἀπᾴδειν αὐτῶν· συντίθεσθαι δὲ αὐτοὺς τοῖς ἐκτεθεῖσιν ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ. C ταύτην καὶ νῦν παρακαλῶ κελεῦσαι ἀναγνωσθῆναι, ἐπὶ τὸ γενέσθαι κατάδηλον πᾶσιν, ὅτι περ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιστολῇ ἐγκειμένην ἔκθεσιν πεπιστεύκαμεν. ἔστι δὲ καὶ δευτέρα ἐπιστολὴ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου, γραφεῖσα πρὸς τὴν ἁγίαν τὴν ἐν τῇ ἀνατολῇ σύνοδον, ἡνίκα καὶ συμβάσεις ἐγένοντο μεταξὺ αὐτῶν, ὅπως ἔχουσι περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ * κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ὅπως δεῖ τὰς πανταχοῦ ἐκκλησίας καὶ φρονεῖν, καὶ κηρύττειν· καὶ ταύτας ἀξιῶ ἐπὶ τῆς πίστεως τῶν ὑπομνημάτων ἀναγνωσθείσας D ἐντεθῆναι· ὥστε εὔδηλα εἶναι πᾶσι τὰ τῆς ἐκκλησίας δόγματα. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπεν· εἰ καὶ γνώριμα ταῦτα πᾶσι καθέστηκε τοῖς πιστοῖς, καὶ τοῖς ἐντρεφομένοις, καὶ ἐμμελετῶσι ταῖς βίβλοις τῶν ἁγίων πατέρων, διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν καθ' ἑκάστην ἀνάγνωσιν τικτομένην ὠφέλειαν, καὶ βεβαίωσιν τῆς ἐνιδρυμένης ὑμῖν πίστεως, οὐδὲν κωλύει καὶ νῦν ἀναγινώσκεσθαι κατὰ τὰς παρά σου γινομένας ἐξαιτήσεις· ἐντιθεμένων ἁπάντων τῶν πραττομένων τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων.

* αὐτῶς

E

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΓΡΑΦΕΙΣΗΣ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου πρὸς Νεστόριον, μηνὶ μεχὶρ, ἰνδικτιῶνος ιγ'.

Καταφλυαροῦσι μὲν, ὡς μανθάνω, τινὲς τῆς ἐμῆς ὑπολήψεως ἐπὶ τῆς σῆς θεοσεβείας, καὶ τοῦτο συχνῶς, τὰς τῶν ἐν τέλει συνόδους καιροφυλακοῦντες μάλιστα, καὶ τάχα που καὶ τέρπειν οἰόμενοι τὴν σὴν ἀκοήν· καὶ ἀβουλήτους πέμπουσι φωνὰς, ἠδικημένοι μὲν οὐδὲν, ἐλεγχθέντες δὲ, καὶ τοῦτο χρηστῶς· ὁ μὲν, ὅτι τυφλοὺς ἠδίκει, καὶ πένητας· ὁ δὲ, μητρὶ ξίφος ἐπανατείνας· ὁ δὲ, θεραπαίνῃ συγκεκλοφὼς χρυσίον ἀλλότριον· καὶ τοιαύτην ἐσχηκὼς ἀεὶ τὴν ὑπόλη-

doctrinam, & prædicantem in Eccleſia, habens amorem Dei & zelum Fidei, [a] cognoſcens de eo, ſuaſorias ad eum litteras deſtinauit, continentes expoſitionem ſanctorum Patrum qui in Nicæa congregati ſunt, & quemadmodum oporteat illam ſpiritalem expoſitionem & intelligere & ſapere. Hanc ſuſcipiens Neſtorius epiſtolam, reſcripſit ad eumdem beatæ memoriæ Cyrillum, peruerſa ſua & profana dogmata manifeſtans, pro quibus ſecundum præceptionem Chriſtianiſſimorum Imperatorum noſtrorum Synodus in Epheſo metropoli congregata eſt. Et primo loco poſtulauit beatæ memoriæ Cyrillus relegi ſanctæ & magnæ Synodo epiſtolam à ſe Neſtorio deſtinatam, vt approbaretur ab ea, vtrum conſonãs eſſet expoſitioni ſanctorum Patrum, an aliter haberet. Interloquente igitur ſancta illa & magna & vniuerſali Synodo, lecta eſt ipſa epiſtola: & omnes qui in illa magna & vniuerſali Synodo conſederunt, decreuerunt eam conſonam eſſe expoſitioni ſanctorum Patrum, & ſanctarum ſcripturarum, & in nullo ab eis diſſonare: conſentire vero ſe his quæ in eadem continebantur epiſtola. Hanc & nunc [veſtram ſanctitatem] deprecor, vt iubeat recitari, & omnibus fieri manifeſtam; quia ſecundum expoſitiones, quę in memorata epiſtola continentur, ſic ſapimus, & ſic credimus. Eſt autẽ & ſecunda epiſtola memorati ſanctæ recordationis Cyrilli, ſcripta ad ſanctam Orientalem Synodum, quando inter eos concordia facta eſt, quomodo habent de incarnatione ſaluatoris noſtri Chriſti, & quomodo oporteat vbique ſanctas Dei Eccleſias ſapere & prædicare. Et has ſupplico ſub fide monimentorum lectas inſeri, vt manifeſta ſint omnibus Eccleſiæ dogmata. Sanctiſſimus Archiepiſcopus Flauianus dixit: Etſi hæc omnibus fidelibus nota ſunt, & his qui nutriuntur & meditantur in libris ſanctorum Patrum, propter profectum & robur, quod ex eorum lectione quotidiana [b] inſitæ nobis Fidei procreatur: nihil tamen prohibet pro tua poſtulatione etiam nunc relegi, ad inſerenda omnia quæ aguntur, fidei monimentorum.

[a] cum nouiſſet quæ de eo dicebantur.

[b] firmæ noſtræ Fidei

RESCRIPTVM EPISTOLAE RELIgioſiſſimi Cyrilli Alexandriæ Epiſcopi, ad Neſtorium menſe Mechir, Indictione xiij.

Menſis hic Aegyptiorum reſpondet Februario apud Romanos.

Cyrillus Neſtorio.

OBloquuntur quidem, ſicut audio, quidam exiſtimationi meæ apud tuam reuerentiã, & hoc frequenter; tempora maxime obſeruantes, cum magiſtratus conueniunt; & eo magis etiã, arbitrãtes forſitan delectare ſe aures tuas, & aduerſum nos inconſideratas voces emittunt, nulla quidẽ in re læſi, ſed leniter & modeſte obiurgati, vnus quidem, quòd cæcos & pauperes iniurijs vexauerit; alter, quia contra matrẽ ſuam euaginauit gladiũ; alius vero, quia cum ancilla aurum furatus eſt alienum, & qui talem ſemper habuit exi-

Digitized by Google

exiſtimationem, qualem nullus inimiciſſimis etiã euenire optauerit. Verum non multa mihi de talibus cura eſt, ne ſupra Dominum & magiſtrũ, vel ſupra patres noſtros menſuram mediocritatis meæ extendere videar. Neque enim fieri poteſt, vt aliquis, ª quamuis rectiſſime viuat, maledicorum hominum improbitatem vitare poſſit.

ª quamlibet vitæ rationẽ inſtituerit.

Pſal. 13. 4.

Sed illi maledictione & amaritudine plenum os habẽtes, rationem iudici omnium reddituri ſunt. Ego autem me rurſus conuerto ad id quod me maxime decet; & te nunc quoque admonebo quaſi fratrem in Chriſto, vt doctrinam verbi, & ſenſum Fidei caute & cum omni obſeruatione populo ſemper proponas, ſciens plane, quòd ſi

Matth. 18. a. 6.

quis ſcandalizauerit vnum dumtaxat de puſillis qui in Chriſtum credunt, indignationi ſubiacebit ingenti. Sin vero non vnus ſit, ſed tanta multitudo offenſa, tunc omni arte ſtudendum nobis eſt, vt prudenter auferantur ſcãdala, & illis qui quærunt veritatem, ſanam rectamq. Fidei aperiamus rationem. Id autem facile fiet, ſi ſanctorum Patrum ſcripta recenſentes, eos plurimi faciamus:

2. Cor. 13. a. 5.

& noſmetipſos probantes, ſi in Fide ſumus, ſecundum quod ſcriptum eſt, tum demum ad recta illorum atque irreprehenſibilia inſtituta ſenſus noſtros animosq. optime componamus.

Ait igitur ſancta & magna Synodus, ipſum ex Deo Patre ſecundum naturam natum Filium vnigenitum, Deum verum de Deo vero, lumen de lumine, per quẽ [& cum quo] omnia fecit Pater, deſcendiſſe, incarnatum eſſe, & hominem factũ, paſſum eſſe, reſurrexiſſe tertia die, & aſcendiſſe in cælos. Hæc nos ſequi verba debemus, his nos conuenit obtemperare dogmatibus, conſiderantes quid ſit incarnatum eſſe & hominem factum Dei Verbum. Non enim dicimus, quòd Verbi natura conuerſa vel immutata, facta ſit caro: nec quòd in totum hominem, qui eſt ex anima & corpore, transformata ſit: ſed illud magis, quòd carnem animatam anima rationali ſibi copulauerit Verbum ſecundum hypoſtaſim, & ineffabiliter & inſcrutabiliter factus ſit homo, & nuncupatus ſit etiam filius hominis, non nuda tantummodo volũtate, aut bono placito, ſed nec aſſumptione ᵘ ſola perſonæ: ſed quòd diuerſæ quidem naturæ in vnum conuenerint, vnus autẽ ex vtriſque Chriſtus & filius; non euacuata aut ſublata diuerſitate naturarum per coniunctionẽ, ſed potius quia diuinitas & humanitas ſimul nobis effecerunt vnum Dominum & Chriſtum & filiũ, per arcanam illam ineffabilemq. copulationẽ ad vnitatem. Itaque is qui ante ſæcula habet exiſtentiã, & eſt natus ex Patre, etiam ex muliere ſecundũ carnẽ dicitur procreatus: non quia diuina ipſius natura de ſacra Virgine ſumpſerit exordiũ; nec quòd propter ſe ipſam opus habuit ſecundo naſci poſt illam natiuitatem, quam habebat ex Patre: (eſt enim ineptum & ſtultum hoc dicere, quòd is qui ante omnia ſæcula coæternus eſt Patri, ſecunda generatione eguerit, vt eſſe inciperet) ſed quia propter nos & propter noſtram

ᵘ ſolius

ſalu-

A φειν, ἣν οὐκ ἂν εὔξαιτό τις συμβῆναί τισι καὶ τῶν λίαν ἐχθρῶν. πλὴν οὐ πολὺς τῶν τοιούτων ὁ λόγος ἐμοί· ἵνα μήτε ὑπὲρ τὸν δεσπότην, καὶ διδάσκαλον, μήτε μὴν ὑπὲρ τοὺς πατέρας, τὸ τῆς ἐνούσης ἐμοὶ βραχύτητος ᵃ ἐκτείνοιμι μέτρον· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὰς τῶν φαύλων διαδρᾶναι σκαιότητας, ὡς ἂν ἕλοιτό τις διαβιοῦν. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἀρᾶς, καὶ πικρίας μεστὸν ἔχοντες τὸ στόμα, τῷ πάντων ἀπολογήσονται κριτῇ. τετράψομαι δὲ πάλιν ἐγὼ πρὸς τὸ ὅτι μάλιστα πρέπον ἐμαυτῷ· καὶ ὑπομνήσω καὶ νῦν, ὡς ἀδελφὸν ἐν Χριστῷ, τῆς διδασκαλίας τὸν λόγον, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ πίστει

ᵃ ἐκτείνειν

B φρόνημα μετὰ πάσης ἀσφαλείας ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς λαούς· μὴ ἀγνοεῖν τε, ὅτι τὸ σκανδαλίσαι καὶ μόνον ἕνα τῶν μικρῶν, τῶν πιστευόντων εἰς Χριστὸν, ἀφόρητον ἔχει τὴν ἀγανάκτησιν. εἰ δὲ δὴ πληθὺς εἴη τοσαύτη τῶν λελυπημένων, πῶς οὐχ ἁπάσης εὐτεχνίας ἐν χρείᾳ καθεστήκαμεν, πρός γε τὸ δεῖν ἐμφρόνως περιελεῖν τὰ σκάνδαλα, καὶ τὸν ὑγιῆ τῆς πίστεως κατευρῦναι λόγον τοῖς ζητοῦσι τὸ ἀληθές; ἔσται δὲ τοῦτο, καὶ μάλα ὀρθῶς, εἰ τοῖς τῶν ἁγίων πατέρων περιτυγχάνοντες λόγοις, περὶ πολλοῦ τε ἑαυτοὺς ποιεῖσθαι σπουδάζοιμεν· καὶ δοκιμάζοντες ἑαυτοὺς, εἰ ἐσμὲν ἐν τῇ

C πίστει, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ταῖς ἐκείνων ὀρθαῖς, καὶ ᵃ ἀνεπιλήπτοις δόξαις, τὰς ἐν ἡμῖν ἐννοίας εὖ μάλα ᵃ συμπλάττομεν.

ᵃ αὐτεπιλήπτοις

ᵃ συμφράττομεν.

Ἔφη τοίνυν ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη σύνοδος, αὐτὸν τὸν ἐκ θεοῦ πατρὸς κατὰ φύσιν γεννηθέντα υἱὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ θεὸν ἀληθινὸν, τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτὸς, τὸν δι' οὗ τὰ πάντα πεποίηκεν ὁ πατὴρ, κατελθεῖν, σαρκωθῆναι, ἐνανθρωπῆσαι, παθεῖν, ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνελθεῖν εἰς τοὺς οὐρανούς. τούτοις καὶ ἡμᾶς ἕπεσθαι δεῖ καὶ τοῖς λόγοις, καὶ τοῖς δόγμασιν,

D ἐννοοῦντας, τί τὸ σαρκωθῆναι, καὶ ἐνανθρωπῆσαι δηλοῖ τὸν ἐκ θεοῦ λόγον. οὐ γὰρ φαμὲν, ὅτι ἡ τοῦ λόγου φύσις μεταποιηθεῖσα γέγονε σάρξ· ἀλλ' οὐδὲ, ὅτι εἰς ὅλον ἄνθρωπον μετεβλήθη τὸν ἐκ ψυχῆς, καὶ σώματος· ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον, ὅτι σάρκα ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ ἑνώσας ὁ λόγος ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν, ἀφράστως τε, καὶ ἀπερινοήτως γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ κεχρημάτικεν υἱὸς ἀνθρώπου, οὐ κατὰ θέλησιν μόνον, ἢ εὐδοκίαν· ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἐν προσλήψει προσώπου μόνου· καὶ ὅτι διάφοροι μὲν αἱ πρὸς ἑνότητα τὴν ἀληθινὴν συνενεχθεῖσαι φύσεις, εἷς δὲ ἐξ ἀμφοῖν Χριστὸς, καὶ

E υἱός· οὐχ ὡς τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνῃρημένης διὰ τὴν ἕνωσιν, ἀποτελεσασῶν δὲ μᾶλλον ἡμῖν τὸν ἕνα κύριον, καὶ Χριστὸν, καὶ υἱὸν, θεότητός τε, καὶ ἀνθρωπότητος, διὰ τῆς ἀφράστου, καὶ ἀπορρήτου πρὸς ἑνότητα συνδρομῆς. οὕτω τοίνυν λέγεται, καίτοι πρὸ αἰώνων ἔχων τὴν ὕπαρξιν, καὶ γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς, γεννηθῆναι καὶ κατὰ σάρκα ἐκ γυναικός· οὐχ ὡς τῆς θείας αὐτοῦ φύσεως ἀρχὴν τοῦ εἶναι λαβούσης ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ, οὔτε μὴν δεηθείσης ἀναγκαίως δι' ἑαυτὴν δευτέρας γεννήσεως μετὰ τὴν ἐκ πατρός· ἔστι γὰρ τὸ εἰκαιόν τε ὁμοῦ, καὶ ἀμαθὲς, τὸν ὑπάρχοντα πρὸ παντὸς αἰῶνος, καὶ συναΐδιον τῷ πατρὶ, δεῖσθαι λέγειν ἀρχῆς τῆς εἰς τὸ εἶναι δευτέρας. ἐπειδὴ δὲ δι' ἡμᾶς, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν

σωτη-

A σωτηρίαν ἑνώσας ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν σῶμα ἀνθρώπινον, προῆλθεν ἐκ γυναικὸς, ταύτῃ τοι λέγεται γεννηθῆναι σαρκικῶς. οὐ γὰρ πρῶτον ἄνθρωπος ἐγεννήθη κοινὸς ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, εἶθ' οὕτως καταπεφοίτηκεν ἐπ' αὐτὸν ὁ λόγος· ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς μήτρας ἑνωθεὶς, ὑπομεῖναι λέγεται γέννησιν σαρκικὴν, ὡς τῆς ἰδίας σαρκὸς τὴν γέννησιν οἰκειούμενος. οὕτω φαμὲν αὐτὸν καὶ παθεῖν, καὶ ἀναστῆναι, οὐχ ὡς τοῦ θεοῦ λόγου παθόντος εἰς ἰδίαν φύσιν ἢ πληγὰς, ἢ διατρήσεις ἥλων, *ἢ γοῦν τὰ ἕτερα τῶν τραυμάτων· ἀπαθὲς γὰρ τὸ θεῖον, ὅτι καὶ ἀσώματον. ἐπειδὴ δὲ τὸ γεγονὸς αὐτοῦ ἴδιον σῶμα πέπονθε, ταῦτα πάλιν αὐτὸς λέγεται παθεῖν ὑπὲρ B ἡμῶν· ἦν γὰρ ὁ αὐτὸς ἀπαθὴς ἐν τῷ πάσχοντι σώματι. κατὰ τὸν ἴσον δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ τεθνάναι νοοῦμεν· ἀθάνατος μὲν γὰρ κατὰ φύσιν, καὶ ἄφθαρτος, καὶ ζωὴ, καὶ ζωοποιός ἐστιν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος. ἐπειδὴ δὲ πάλιν τὸ ἴδιον αὐτοῦ σῶμα χάριτι θεοῦ, καθά φησιν ὁ Παῦλος, ὑπὲρ παντὸς ἐγεύσατο θανάτου, λέγεται παθεῖν αὐτὸς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον· οὐχ ὡς εἰς πεῖραν ἐλθὼν τοῦ θανάτου, τό γε ἧκον εἰς τὴν αὐτοῦ φύσιν· ἀποπληξία γὰρ τοῦτο λέγειν, ἢ φρονεῖν· ἀλλ' ὅτι, καθάπερ ἔφην ἀρτίως, ἡ σὰρξ ἡ αὐτοῦ ἐγεύσατο θανάτου. οὕτω C καὶ ἐγηγερμένης αὐτοῦ τῆς σαρκὸς, πάλιν ἡ ἀνάστασις αὐτοῦ λέγεται· οὐχ ὡς πεσόντος εἰς φθορὰν, μὴ γένοιτο· ἀλλ' ὅτι τὸ αὐτοῦ πάλιν ἐγήγερται σῶμα. οὕτω Χριστὸν ἕνα, καὶ κύριον *ὁμολογήσομεν· οὐχ ὡς ἄνθρωπον συμπροσκυνοῦντες τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ *τὸ εἰς φάντασμα παρεισκρίνηται διὰ τοῦ λέγειν τὸ, σύν· ἀλλ' ὡς ἕνα, καὶ τὸν αὐτὸν προσκυνοῦντες, ὅτι μὴ ἀλλότριον τοῦ λόγου τὸ σῶμα αὐτοῦ, μεθ' οὗ καὶ *αὐτῷ συνεδρεύει τῷ πατρὶ, οὐχ ὡς δύο πάλιν συνεδρευόντων υἱῶν, ἀλλ' ὡς ἑνὸς καθ' ἕνωσιν μετὰ τῆς σαρκός. ἐὰν δὲ τὴν καθ' ὑπόστασιν ἕνωσιν, ἢ ὡς ἀνέφικτον, ἢ ὡς ἀκαλλῆ, παραι- D τώμεθα, ἐμπίπτομεν εἰς τὸ λέγειν δύο υἱούς· ἀνάγκη γὰρ πᾶσα διορίσαι, καὶ εἰπεῖν, τὸν μὲν ἄνθρωπον ἰδικῶς τῇ τοῦ υἱοῦ κλήσει τετιμημένον, ἰδικῶς δὲ πάλιν τὸν ἐκ θεοῦ λόγον υἱότητος ὄνομά τε, καὶ χρῆμα ἔχοντα φυσικῶς. οὐ διαιρετέον τοιγαροῦν εἰς υἱοὺς δύο τὸν ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. ὀνήσει δὲ κατ' οὐδένα τρόπον τὸν ὀρθὸν τῆς πίστεως λόγον εἰς τὸ οὕτως ἔχειν, κἂν εἰ προσώπων ἕνωσιν ἐπιφημίζωσί τινες. οὐ γὰρ εἴρηκεν ἡ γραφὴ, ὅτι ὁ λόγος ἀνθρώπου πρόσωπον ἥνωσεν ἑαυτῷ, ἀλλ' ὅτι γέγονε σάρξ. τὸ δὲ σάρκα γενέσθαι τὸν λόγον οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν, εἰ μὴ ὅτι παραπλησίως ἡμῖν E μετέσχεν αἵματος, καὶ σαρκός. ἴδιον δὲ σῶμα τὸ ἡμῶν ἐποιήσατο, καὶ προῆλθεν ἄνθρωπος ἐκ γυναικὸς, οὐκ ἀποβεβληκὼς τὸ εἶναι θεὸς, καὶ τὸ ἐκ θεοῦ γεννηθῆναι πατρός· ἀλλὰ καὶ ἐν προσλήψει σαρκὸς, μεμενηκὼς ὅπερ ἦν. τοῦτο πρεσβεύει πανταχοῦ τῆς ἀκριβοῦς πίστεως ὁ λόγος· οὕτως εὑρήσομεν τοὺς ἁγίους πεφρονηκότας πατέρας. οὕτω τεθαρσήκασι θεοτόκον εἰπεῖν τὴν ἁγίαν παρθένον· οὐχ ὡς τῆς τοῦ λόγου φύσεως, ἤτοι τῆς θεότητος αὐτοῦ, ἀρχὴν τοῦ εἶναι λαβούσης ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου· ἀλλ' ὡς γεννηθέντος ἐξ αὐτῆς τοῦ ἁγίου σώματος, ψυχωθέντος τε λογικῶς, ᾧ καὶ καθ' ὑ-

* ἤγουν τὰ
* ὁμολογήσωμεν
* τομῆς φαντασία παρεισκρίνηται
* αὐτὸς

A salutē, *naturam humanam ſibi ſecundū hypoſtaſim copulauit, & proceſſit ex muliere; idcirco dicitur natus eſſe ſecundū carnem. Neque enim primū natus eſt homo communis de ſancta Virgine, & tunc demū *inhabitauit in eo Verbum: ſed in ipſo vtero cū carne vnitus, generationem carnalē ſuſtinuiſſe dicitur, carnis ſuæ natiuitatē tamquā propriā ſibi faciens. Sic illum dicimus & paſſum eſſe, & reſurrexiſſe: non quia Deus Verbum in ſua natura paſſus ſit aut plagas, aut clauorum trāſfixiones, aut alia vulnera: (Deus namque incorporalis extra paſſionem eſt) ſed quia corpus illud, quod ipſius proprium factum eſt, paſſum eſt, ideo B hæc omnia pro nobis ipſe dicitur paſſus. Inerat enim in eo corpore quod patiebatur, Deus, qui pati non poterat. Simili modo & mortem ipſius intelligimus. Immortale enim & incorruptibile eſt naturaliter, & vita & viuificans Dei Verbum. Sed quia corpus ipſius propriū gratia Dei, iuxta Pauli vocem, pro omnibus mortem guſtauit, idcirco ipſe dicitur mortem paſſus eſſe pro nobis: non quòd ipſe mortem eſſet expertus, quantum ad ipſius naturam pertinet, (inſania eſt enim, hoc vel ſentire vel dicere) ſed quòd, vt modo diximus, caro ipſius mortem guſtauit. Ita & reſur- C gente carne eius, rurſus reſurrectionem ipſius dicimus: non quia in corruptionem (quod abſit) ceciderat, ſed quia eius reſurrexit corpus. Ita Chriſtum vnum & Dominum confitemur, non tamquam hominem cum Verbo coadorantes, ne diuiſionis quædam ſpecies inducatur; ſed vnum iam & eumdem adorantes, quia non eſt alienum à Verbo corpus ſuum, cum quo ipſi etiam adſidet Patri. Nec hoc ita dicimus, quaſi duobus filijs adſidentibus, ſed vno per vnitatem cum carne. Quòd ſi talem copulationem factam per ſubſiſtentiam, aut quaſi impoſſibilem, aut quaſi parū decoram noluerimus accipere, in id incidimus, D vt duos filios eſſe dicamus. Neceſſe enim eſt diſcernere & dicere, hominem ſeparatim fuiſſe filij appellatione honoratum; & rurſus ſeparatim Verbum ex Deo editum, quod naturaliter & nomen & rem filiationis obtinet. Quare diſcernere in duos filios non debemus vnum Dominū IESVM Chriſtum. Neque enim id adiuuat rectam Fidei rationem, licet nonnulli copulationē, neſcio quam, perhibeant perſonarum. Non dixit enim Scriptura, Verbum Dei perſonam ſibi hominis aſſumpſiſſe, ſed carnem factum eſſe. Verbum porro factum eſſe carnem nil aliud eſt, niſi ſimiliter ac nos carne & ſanguine participaſſe, & E corpus noſtrum proprie ſuum feciſſe, & hominē ex muliere proceſſiſſe, non abiecta nec depoſita Deitate, aut generatione illa, quam habebat ex Patre, ſed manſiſſe etiam in aſſumptione carnis Deum, quod erat. Hoc vbique recta Fidei ratio proteſtatur: in tali ſenſu ſanctos Patres fuiſſe comperimus; ideo illi non dubitarunt ſanctam Virginem dicere Dei genitricem: non quòd Verbi natura Deitasq. ex ſancta Virgine ſumpſerit exordium, ſed quòd ex ea natum ſit ſacrum illud corpus animatum anima rationali, cui ſecundū hypo-

* corpus humanum
* deſcendit
Hebr. 2. d.
Ioan. 1. b.
Hebr. 2. d.

hypoſtaſim vnitum Dei Verbum, ſecundum carnem natum eſſe dicitur. Hæc igitur nunc quoque pro charitate in Chriſto ſcribo, obſecrans tamquam fratrem, & conteſtans coram Chriſto & electis Angelis, vt hæc nobiſcum & ſentias ſimul & doceas; vt Eccleſiarum pax ſalua ſeruetur, & concordiæ charitatisq. vinculum indiſſolubile maneat ſacerdotibus Dei.

ACTA IN PRIMA SYNODO EPHEſina ſub Cyrillo, relecta Conſtantinopoli ſub Flauiano.

Cyrillus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Audiuit hæc ſancta & magna Synodus, quæ ſcripſi reuerendiſſimo Neſtorio, [g] defendens rectam Fidem. Arbitror autem, quia nullo modo tranſgreſſus inuenior rectæ Fidei rationem, vel in aliquo præteriens expoſitum Symbolum à ſancta & magna Synodo, quæ ſuo tempore Nicææ collecta eſt: & peto veſtram ſanctitatem dicere, vtrũ recte & irreprehenſibiliter & conſoue illi ſancto Concilio ſcripſerim, nec ne. Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Relecta ſancta Fide, quæ in Nicæa expoſita eſt, & epiſtola ſanctiſſimi & beatiſſimi Epiſcopi Cyrilli, & quæ à ſancta Synodo edita ſunt, conſona inueniuntur. & iſtis pijs dogmatibus conſentio & acquieſco. Firmus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Quæ in breui & capitulatim à ſancta Nicæna Synodo dicta ſunt, exponens tua religioſitas ſubtiliter & [h] gradatim, manifeſtiorem nobis & [x] efficaciorẽ reuelatiouẽ editæ ſanctæ Fidei fecit, vt in his quæ dicta ſunt, nihil ambiguum ſit, omnibus inuicem conſonantibus, & confirmantibus Fidem. His ergo [i] diligenter & immutabiliter ſe habentibus, ac nullam nouitatem inſerentibus, & ego conſentio, [k] eamdem doctrinã à ſanctis patribus & Epiſcopis meis ſuſcipiens. Memnon Epiſcopus Epheſiorum metropolis dixit: Expoſitæ Fidei à trecentis decem & octo ſanctis Patribus in Nicæa conuenientibus, conſona & in epiſtola relecta ſanctiſſimi & beatiſſimi pattis noſtri & Epiſcopi Cyrilli continentur, quibus & acquieſcimus, & conſentimus, nihil minus, neque diſſonũ inuenientes. *Interlocutum eſt autem eadem & omne ſanctum magnumq. Concilium.*

[g] rectæ Fidei congruens.
[h] conſequenter, [x] declariorem
[i] certis
[k] eum eidem d. à ſ. P. & E. m. ſuſcepe rim.

EPISTOLA SCRIPTA DEI AMANtiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Ioanni, à ſanctiſſimo Epiſcopo Alexandriæ Cyrillo, de pace.

Pſal. 95. b. 11. Epheſ. 2. c. 14.

Laetentur cæli, & exultet terra. Solutus eſt enim medius paries maceriæ, & ceſſauit illud quod afferebat triſtitiam, & totius diſſenſionis ſublata eſt via, omnium noſtrum ſaluatore Chriſto ſuis Eccleſijs pacem præſtante, prouocantibus nos & adhortautibus ad hoc ipſum pijſſimis & Dei amantiſſimis Ptincipibus noſtris; qui

πόστασιν ἑνωθεὶς ὁ λόγος, γεννηθῆναι λέγεται κατὰ σάρκα. ταῦτα καὶ νῦν ἐξ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ γράφω, παρακαλῶν, ὡς ἀδελφὸν, καὶ διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ταῦτα μεθ' ἡμῶν καὶ φρονεῖν, καὶ διδάσκειν, ἵνα σώζηται τῶν ἐκκλησιῶν ἡ εἰρήνη, καὶ τῆς ὁμονοίας, καὶ ἀγάπης ὁ σύνδεσμος ἀῤῥαγὴς ἀπομένῃ τοῖς ἱερεῦσι τοῦ θεοῦ.

ΤΑ ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΠΡΑΧΘΕΝΤΑ ΕΠΙ Κυρίλλου, ἀναγινώσκεται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Φλαβιανοῦ.

Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἤκουσεν ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη σύνοδος αὕτη, ὧν ἐπέστειλα τῷ εὐλαβεστάτῳ Νεστορίῳ, συναγορεύων τῇ ὀρθῇ πίστει. διάκειμαι δὲ, ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἐκβεβηκὼς ἁλίσκομαι τὸν ὀρθὸν τῆς πίστεως λόγον, ἤγουν παραβεβηκὼς τὸ ἐκτεθὲν παρὰ τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου τῆς κατὰ καιροὺς ἐν τῇ Νικαιέων συνειλεγμένης σύμβολον· καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα εἰπεῖν, πότερον ὀρθῶς, καὶ ἀνεπιλήπτως, καὶ συμφώνως τῇ ἁγίᾳ ἐκείνῃ συνόδῳ, τὰ τοιαῦτα γέγραφα, ἢ μή. Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκτεθείσης ἁγίας πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου, καὶ τὰ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἐκτεθέντα, σύμφωνα εὕρηται· καὶ τούτοις τοῖς εὐσεβέσι δόγμασι συντίθεμαι, καὶ συναινῶ. Φίρμος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· τὰ συντόμως, καὶ ἐν κεφαλαίῳ εἰρημένα παρὰ τῆς ἁγιωτάτης συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐξηγησαμένη ἡ σὴ θεοσέβεια λεπτῶς, καὶ παρὰ πόδας, σαφεστέραν ἡμῖν, καὶ ἐναργεστέραν τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἐκτεθείσης πίστεως ἐποίησεν· ὥστε μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς λεγομένοις ἀμφίβολον· πάντων ἀλλήλοις συμφωνούντων, καὶ τῆς πίστεως βεβαιουμένης. τούτων οὖν ἀκριβῶς ἐχόντων, καὶ ἀπαρατρέπτως, καὶ οὐδένα νεωτερισμὸν ἐπιφερομένων, κἀγὼ συντίθεμαι, τὴν αὐτὴν δόξαν παρὰ τῶν ἁγίων ἐπισκόπων τῶν ἐμῶν πατέρων δεξάμενος. Μέμνων ἐπίσκοπος Ἐφεσίων μητροπόλεως εἶπεν· τῇ πίστει, τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, σύμφωνα καὶ ἡ ἐπιστολὴ ἡ ἀναγνωσθεῖσα τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς, καὶ ἐπισκόπου Κυρίλλου περιέχει· οἷς καὶ συντιθέμεθα, καὶ συναινοῦμεν, μηδὲν ἐλλιπὲς εὑρίσκοντες, μηδὲ διαφωνοῦν. Διελάλησε δὲ τὰ αὐτὰ καὶ πᾶσα ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη σύνοδος.

ΕΠΙΣΤΟΑΗ, ΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΩ ΘΕΟΦΙΑΕΣΤΑΤΩ ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας Ἰωάννῃ παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου, περὶ τῆς εἰρήνης.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· λέλυται γὰρ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, καὶ πέπαυται τὸ λυποῦν· καὶ διχονοίας ἁπάσης ἀνῄρηται τρόπος, τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ ταῖς ἑαυτοῦ ἐκκλησίαις τὴν εἰρήνην βραβεύοντος· κεκληκότων δὲ πρὸς τοῦτο ἡμᾶς καὶ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφιλεστάτων

Βασι-

A βασιλέων, οἳ προγονικῆς εὐσεβείας ἄριστοι ζηλωταὶ
γεγονότες, ἀσφαλῆ μὲν, καὶ ἀκατάσειστον τὴν ὀρθὴν ἐν
ἰδίαις ψυχαῖς φυλάττουσι πίστιν· ἐξαίρετον δὲ ποιοῦν-
ται φροντίδα τὴν ὑπὲρ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν· ἵνα
διαβόητον ἔχωσιν εἰς αἰῶνα τὴν δόξαν, καὶ εὐκλεε-
στάτην ἀποφήνωσι τὴν ἑαυτῶν βασιλείαν· οἷς καὶ αὐ-
τὸς ὁ τῶν δυνάμεων Χριστὸς κύριος πλουσίᾳ χειρὶ
διανέμει τὰ ἀγαθά· καὶ δίδωσι μὲν κατακρατεῖν τῶν
ἀνθεστηκότων, χαρίζεται δὲ τὸ νικᾶν· οὐ γὰρ ἂν δια-
ψεύσαιτο λέγων, ὅτι ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος· ὅτι τοὺς
δοξάζοντάς με δοξάσω. ἀφικομένου τοίνυν εἰς τὴν
B Ἀλεξάνδρειαν τοῦ κυρίου μου τοῦ θεοφιλεστάτου συλλει-
τουργοῦ, καὶ ἀδελφοῦ Παύλου, θυμηδίας ἐμπεπλήσ-
μεθα, καὶ σφόδρα εἰκότως, ὡς ἀνδρὸς τοιούτου μεσι-
τεύοντος, καὶ τοῖς ὑπὲρ δύναμιν πόνοις ἑλομένου
προσομιλεῖν, ἵνα τὸν τοῦ διαβόλου νικήσῃ φθόνον, καὶ
συνάψῃ τὰ διῃρημένα, καὶ τὰ μεταξὺ διερριμμένα
σκάνδαλα περιελὼν, ὁμονοίᾳ, καὶ εἰρήνῃ στεφανώσῃ
τάς τε παρ' ἡμῖν, καὶ παρ' ὑμῖν ἐκκλησίας. τίνα μὲν
γὰρ διῄρηνται τρόπον, περιττὸν εἰπεῖν. χρῆναι δὲ ὑπο-
λαμβάνω τὰ τῷ τῆς εἰρήνης πρέποντα καιρῷ, καὶ φρο-
C νεῖν, καὶ λαλεῖν. ἥσθημεν τοίνυν τῇ συντυχίᾳ τοῦ μνη-
μονευθέντος θεοσεβεστάτου ἀνδρός· ὃς τάχα που καὶ
ἀγῶνας ἕξειν οὐ μικροὺς ὑπενόησεν, ἀναπείθων ἡ-
μᾶς, ὅτι χρὴ συνάψαι πρὸς εἰρήνην τὰς ἐκκλησίας,
καὶ τὸν τῶν ἑτεροδόξων ἀφανίσαι γέλωτα, ἀπαμ-
βλῦναί τε πρὸς τούτῳ τῆς τοῦ διαβόλου δυστροπίας
τὸ κέντρον. ἑτοίμως δὲ οὕτως ἔχοντας ἐπὶ τούτῳ κα-
τέλαβεν, ὡς μηδένα τινὸς ὑποστῆναι παντελῶς· με-
μνήμεθα γὰρ τοῦ σωτῆρος λέγοντος· εἰρήνην τὴν ἐμὴν
δίδωμι ὑμῖν· εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφίημι ὑμῖν. δι-
δασκόμεθα δὲ καὶ λέγειν ἐν προσευχαῖς· κύριε ὁ
D θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡ-
μῖν. ὥστε εἴ τις ἐν μεθέξει γένοιτο τῆς παρὰ θεοῦ χο-
ρηγουμένης εἰρήνης, ἀνενδεὴς ἔσται παντὸς ἀγαθοῦ. ὅτι
δὲ περιττὴ παντελῶς, καὶ οὐκ εὐάφορμος ἡ τῶν ἐκ-
κλησιῶν διχοστασία γέγονε, νυνὶ μάλιστα πεπληρο-
φορήμεθα, τοῦ κυρίου μου τοῦ εὐσεβεστάτου Παύλου ἐπι-
σκόπου χάρτην προσκομίσαντος, ἀδιάβλητον ἔχοντα
τῆς πίστεως τὴν ὁμολογίαν, καὶ ταύτην συντετάχθαι δια-
βεβαιουμένου παρά τε τῆς σῆς ὁσιότητος, καὶ τῶν αὐτόθι
*συγγραφὴ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. ἔχει δὲ οὕτως ἡ * γραφὴ,
καὶ αὐταῖς λέξεσιν ἐντέθειται τῇδε ἡμῶν τῇ ἐπιστολῇ.

E Περὶ δὲ τῆς θεοτόκου παρθένου ὅπως καὶ φρονοῦ-
μεν, καὶ λέγομεν, τοῦ τε τρόπου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ
μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ἀναγκαίως, οὐκ ἐν προσθή-
κης μέρει, ἀλλ' ἐν πληροφορίας εἴδει, ὡς ἄνωθεν ἔκ τε
τῶν θείων γραφῶν, ἔκ τε τῆς παραδόσεως τῶν ἁγίων
πατέρων παρειληφότες ἐσχήκαμεν, διὰ βραχέων
ἐροῦμεν, οὐδὲν τὸ σύνολον προστιθέντες τῇ τῶν ἁγίων
πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθείσῃ πίστει. ὡς γὰρ ἔφθημεν
εἰρηκότες, πρὸς πᾶσαν ἐξαρκεῖ καὶ εὐσεβείας γνῶσιν, καὶ
πάσης αἱρετικῆς κακοδοξίας ἀποκήρυξιν. ἐροῦμεν δὲ οὐ κατατολμῶντες τῶν ἀνεφίκτων, ἀλλὰ τῇ ὁμολογίᾳ τῆς
οἰκείας ἀσθενείας, ἀποκλείοντες τοὺς ἐπιφύεσθαι βουλομένους, ἐν οἷς τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διασκεπτόμεθα.

Ὁμολο-

A qui patrum ſuorum religionis æmuli exiſtentes,
firmam & inconcuſſam in ſuis animis rectam Fi-
dem conſeruant; præcipuam vero ſollicitudinē
gerunt pro ſanctis Eccleſijs, vt celeberrimam ba-
beant ſempiternam gloriam, & ſuum imperiū di-
gnū omni laude conſtituant. Quibus & ipſe Chri-
ſtus omnium virtutū dominus, ditiſſima manu di
ſtribuit bona, & præſtat ſuperare aduerſarios, &
donat victoriam. Neque enim mentitur, dicens:
Vino ego, dicit Dominus, quoniam eos qui me *1. Reg. 2. f.*
glorificant, glorificabo. Adneniente igitur Ale- *30.*
xandriam domino meo venerabili comminiſtro
& fratre Paulo, lætitia repleti ſumus, & valde con *Paulus Emiſenus Epiſcopus.*
B uenienter, vt pote tali viro mediatore, quiq.
ſupra vires labores adire volnerit, vt diaboli in-
uidiam ſuperet, ac diuiſa coniungat: & quæ in
medio fuerant interiecta ſcandala auferens, con-
cordia & pace coronet Eecleſias, quæ ſunt &
apud nos, & apud vos conſtitutæ. Quo enim mo-
do diuiſæ ſint, ſupetfluum eſt dicere. Oportere
autem arbitror ea ſentire & loqui, quæ decent pa
cis tempora. Gauiſi ſumus igitur occurſu & no-
titia memorati religioſiſſimi viri, qui forte nō le-
uiter ſe laboraturū putauit, vt perſuaderet nobis,
oportere Eccleſias coniungere & adunare ad pa-
cem, & eorum qui aduerſa nobis ſentiunt, cohi-
C bere riſum, obſcurare autem & hebetare adhuc
diaboli malignitatis ſtimulum. Inuenit autem
nos ita ad hoc paratos, vt omnino nullum labo-
rem ſuſtinuerit. Meminimus enim Saluatoris
noſtri dicentis: Pacem meam do vobis, pacem *Ioan. 14. d. 27.*
meam relinquó vobis. Edocti etiam ſumus dice-
re in orationibus noſtris; Domine Deus noſter, *Eſa. 26. b. 12.*
pacem da nobis: omnia enim reddidiſti nobis.
Si quis igitur particeps fiat pacis huius à Deo tri
butæ, nullius boni indigebit. Quòd autem om-
nino ſuperflua & nullis ex cauſis Eccleſiarum diſ
ſenſio facta ſit, nūc maxime plenius edocti ſumus
D & cognouimus, domino meo venerabili Paulo
Epiſcopo chartam nobis proferente, quæ irre-
prehenſibilem continet Fidei confeſſionem, &
hanc ipſam chartam confectam eſſe adſtruens &
confirmans à tua ſanctitate, & à venerabilibus il-
larum pattium Epiſcopis: quæ conſcriptio ita
habet, & ipſis verbis apponetur in bac epiſtola
noſtra:

De genitrice autem Dei Virgine, quemadmo-
dum & ſentiamus & dicamus, & [a] de humanitatis *[a] de modo incarnationis*
aſſumptione vnigeniti Filij Dei, neceſſario, non
in additamenti, ſed plenæ ſatisfactionis loco, vt à
principio & ex diuinis Scripturis & traditione
E ſanctorum Patrum accepimus, breuiter dicimus,
nihil prorſus addentes ſanctæ Fidei, quæ in ſan-
ctorum Patrum conuentu & ſynodo Niceni Con-
cilij expoſita & expreſſa fuit. Sicut enim prædi-
ximus, ad omnem ſufficit pietatis cognitionem,
& vniuerſæ hæreticæ & prauæ doctrinæ abdica-
tionem. Dicemus autem, non temere audentes
ea aggredi, quæ conſequi non poſſumus; ſed con-
feſſione propriȩ infirmitatis, excludentes eos qui
adoriri nos volunt, vbi ea conſideramus, quȩ ſunt
ſupra hominem.

Cōfeſſio Orientalium Epiſcoporum.

Confitemur igitur Dominum noſtrum IESVM Chriſtum filium Dei vnigenitũ, Deum perfectũ, & hominem perfectũ ex anima rationali & corpore, ante ſæcula quidem ex Patre natum ſecundum Deitatem, in nouiſſimis vero temporibus eumdem ipſum propter nos & propter noſtram ſalutem de Maria virgine ſecundum humanitatem; conſubſtantialem Patri ſecundum Deitatẽ, & conſubſtantialem nobis ſecundum humanitatem. Duarum enim naturarum vnitio facta eſt: propter quod vnum Chriſtum, vnum Filium, vnũ Dominum confitemur. Secundum ᵃ hanc incomparabilis vnitatis fidem, confitemur ſanctam Virginem, Dei genitricem, propter hoc quòd Deus Verbum incarnatum eſt, & humanitatem aſſumpſit, & ex ipſo conceptu vniuit ſibi templũ, quod ex ipſa ſuſcepit. Euangelicas autem & Apoſtolicas de Domino noſtro voces, nouimus Deiloquos viros alias quidem communes facientes, tamquam in vna perſona, alias autem diuidentes, tamquam in duabus naturis: & illas quidem quæ Deo conueniunt, ſecundum Deitatem Chriſti; humiles vero, ſecundum humanitatem ipſius tribuentes.

ᵃ hanc inconfuſę vnitatis intellectum.

His ergo ſacris vocibus veſtris relectis, & ſic nos ipſos quoque ſentire inuenientes (vnus enim Dominus, vna Fides, vnum baptiſma,) glorificauimus omnium ſaluatorem Deum, inuicem congaudẽtes, quoniam ſcripturis diuinitus inſpiratis, & traditioni ſanctorum Patrum noſtrorum conuenientẽ habent Fidem noſtræ & veſtræ Eccleſiæ. Quoniam igitur intellexi, quoſdam, qui amant ex more ſuo vituperare, velut ᵇ crabrones agreſtes circumſtrepere, ac moleſta eructare contra me verba, quaſi dicam de cælo allatum eſſe, & non de ſancta Virgine extitiſſe ſanctum corpus Chriſti; oportere arbitratus ſum, pauca ſuper hoc ad eos dicere. O ſtulti, & ſolum calumnias mouere ſcientes; quomodo ᶜ ad hoc conſilium deducti eſtis, & tantę ſtultitiæ morbo laboraſtis? Oportebat enim, & valde oportebat, aperte vos intelligere, quoniam pæne omne nobis quod pro Fide eſt, luctamen aduenit, affirmantibus quoniã ſancta Virgo Dei eſt genitrix. Sed ſi dixerimus, de cælo, & non ex ipſa natum eſſe ſanctum corpus omnium noſtrum ſaluatoris Domini, quomodo eam ᵈ dicemus genitricem Dei? Quem enim omnimodo peperit, niſi eſt verum illud, quod peperit ſecundum carnem, ipſum Emmanuel? Derideantur ergo qui de me iſta garrierunt. Non enim mentitur beatus Eſaias propheta, dicens: Ecce virgo in vtero habebit, & pariet filium, & vocabunt nomen eius Emmanuel, quod interpretatur, Nobiſcum Deus. Verum quoque teſtatur & ſanctus Gabriel, ad eamdem beatam Virginẽ dicens: Noli timere Maria; inueniſti enim gratiam apud Deum. Ecce concipies in vtero, & paries filium, & vocabis nomen eius IESVM. Ipſe enim ſaluabit populum ſuum à peccatis eorum. Quando autem dicimus, de cælo & de ſupernis Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, non tamquam de cælo ᵉ depoſita ſancta eius carne, talia dicimus, ſed ſequimur magis mirabilem Paulum, aperte clamantem: Primus homo de terra,

Epheſ. 4. a. 5.
ᵇ veſpas
ᶜ in hanc ſententiam
ᵈ intelligemus
Eſai. 7. c. 14.
Matth. 1. d. 23.
Luca. 1. c. 30
ᵉ delata
1. Cor. 15. f. 47.

Ὁμολογοῦμεν τοιγαροῦν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τὸν μονογενῆ, θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον ἐκ ψυχῆς λογικῆς, καὶ σώματος, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, δύο γὰρ φύσεων ἕνωσις γέγονε· διὸ ἕνα Χριστὸν, ἕνα υἱὸν, ἕνα κύριον ὁμολογοῦμεν. κατὰ ταύτην τὴν τῆς ᵃ ἀσυγχύτου ἑνώσεως ἔννοιαν ὁμολογοῦμεν τὴν ἁγίαν παρθένον θεοτόκον, διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι, καὶ ἐνανθρωπῆσαι, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συλλήψεως ἑνῶσαι ἑαυτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν. τὰς δὲ εὐαγγελικὰς, καὶ ἀποστολικὰς περὶ τοῦ κυρίου φωνὰς, ἴσμεν τοὺς θεολόγους ἄνδρας, τὰς μὲν κοινοποιοῦντας, ὡς ἐφ' ἑνὸς προσώπου, τὰς δὲ διαιροῦντας, ὡς ἐπὶ δύο φύσεων· καὶ τὰς μὲν θεοπρεπεῖς κατὰ τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, τὰς δὲ ταπεινὰς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα αὐτοῦ παραδιδόντας.

Ὁμολογία τῶν τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόπων.

ᵃ ἀσυγκρίτου, l.

Ταύτης ὑμῶν ἐντυχόντες τῆς ἱερᾶς φωνῆς, οὕτω τε καὶ ἑαυτοὺς φρονοῦντας εὑρίσκοντες, εἷς γὰρ κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα, ἐδοξάσαμεν τὸν τῶν ὅλων σωτῆρα θεὸν ἀλλήλοις συγχαίροντες, ὅτι ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς, καὶ τῇ παραδόσει τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων, συμβαίνουσαν ἔχουσι πίστιν αἵ τε παρ' ἡμῖν, καὶ αἱ παρ' ὑμῖν ἐκκλησίαι. ἐπειδὴ δὲ ἐπυθόμην τῶν φιλοψογεῖν εἰωθότων τινὰς σφηκῶν ἀγρίων δίκην περιβομβεῖν, καὶ μοχθηροὺς ἐρεύγεσθαι κατ' ἐμοῦ λόγους, ὡς ἐξ οὐρανοῦ κατακομισθὲν, καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου λέγοντος τὸ ἅγιον σῶμα Χριστοῦ, δεῖν ᾠήθην ὀλίγα περὶ τούτου πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν· ὦ ἀνόητοι, καὶ μόνον εἰδότες τὸ συκοφαντεῖν· πῶς εἰς τοῦτο παρηνέχθητε γνώμης, καὶ τοσαύτην νενοσήκατε τὴν μωρίαν; ἔδει γὰρ, ἔδει σαφῶς ἐννοεῖν, ὅτι σχεδὸν ἅπας ἡμῖν ὁ περὶ τῆς πίστεως ἀγὼν συγκεκρότηται, διαβεβαιουμένοις, ὅτι θεοτόκος ἐστὶν ἡ ἁγία παρθένος· ἀλλ' εἴπερ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἐξ αὐτῆς τὸ ἅγιον σῶμα γεγεννῆσθαί φαμεν τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ, πῶς ἂν ἔτι νοοῖτο θεοτόκος; τίνα γὰρ ὅλως τέτοκεν, εἰ μὴ ἔστιν ἀληθὲς, ὅτι γεγέννηκε κατὰ σάρκα τὸν Ἐμμανουήλ; γελάσθωσαν τοίνυν οἱ ταῦτα περὶ ἐμοῦ πεφλυαρηκότες· οὐ γὰρ ψεύδεται λέγων ὁ μακάριος προφήτης Ἡσαΐας· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. ἀληθεύει δὲ πάντως καὶ ὁ ἅγιος Γαβριὴλ, πρὸς τὴν μακαρίαν παρθένον εἰπών· μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ· καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ὅταν δὲ λέγωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἄνωθεν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, οὐχ ὡς ἄνωθεν, καὶ ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθείσης τῆς ἁγίας αὐτοῦ σαρκὸς, τὰ τοιαῦτά φαμεν, ἑπόμενοι δὲ μᾶλλον τῷ θεσπεσίῳ Παύλῳ, διακεκραγότι σαφῶς· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος

θρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ. μεμνήμεθα δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ σωτῆρος λέγοντος· καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καί τοι γεγέννηται κατὰ σάρκα, καθάπερ ἔφην ἀρτίως, ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου. ἐπειδὴ δὲ ἄνωθεν, καὶ ἐξ οὐρανοῦ καταφοιτήσας, ὁ θεὸς λόγος κεκένωκεν ἑαυτόν, μορφὴν δούλου λαβών, καὶ κεχρημάτικεν υἱὸς ἀνθρώπου μετὰ τοῦ μεῖναι, ὃ ἦν, τουτέστι θεός· ἄτρεπτος γάρ, καὶ ἀναλλοίωτος κατὰ φύσιν ἐστίν, ὡς εἷς ἤδη νοούμενος μετὰ τῆς ἰδίας σαρκός, ἐξ οὐρανοῦ λέγεται καταβῆναι. ὠνόμασται δὲ καὶ ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ, τέλειος ὢν ἐν θεότητι, καὶ τέλειος ὁ αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι, καὶ ὡς ἐν ἑνὶ προσώπῳ νοούμενος· εἷς γὰρ κύριος Ἰησοῦς Χριστός, κἂν ἡ τῶν φύσεων μὴ ἀγνοῆται διαφορά, ἐξ ὧν τὴν ἀπόρρητον ἕνωσιν πεπρᾶχθαι φαμέν. τοὺς δὲ λέγοντας, ὅτι κρᾶσις, ἢ σύγχυσις, ἢ φυρμὸς ἐγένετο τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, καταξιωσάτω ἡ σὴ ὁσιότης ἐπιστομίζειν. εἰκὸς γάρ τινας καὶ ταῦτα περὶ ἐμοῦ θρυλλεῖν, ὡς ἢ πεφρονηκότος, ἢ εἰρηκότος. ἐγὼ δὲ τοσοῦτον ἀφέστηκα τοῦ φρονῆσαί τι τοιοῦτον, ὥστε καὶ μαίνεσθαι νομίζειν τοὺς οἰηθέντας ὅλως, ὅτι τροπῆς ἀποσκίασμα περὶ τὴν τοῦ θεοῦ λόγου φύσιν συμβῆναι δύναται· μένει γάρ, ὅ ἐστιν, ἀεί, καὶ οὐκ ἠλλοίωται· ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀλλοιωθῆναι πώποτε, καὶ μεταβολῆς ἔσται δεκτική. ἀπαθῆ δὲ πρὸς τούτῳ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ὑπάρχειν ὁμολογοῦμεν ἅπαντες, κἂν ὁ πανσόφως αὐτὸς οἰκονομῶν τὸ μυστήριον, ἑαυτῷ προσνέμων ὁρᾶται τὰ ἰδίᾳ [*ἰδία] σαρκὶ συμβεβηκότα πάθη. ταύτῃ τοι καὶ ὁ πάνσοφος Πέτρος, Χριστοῦ, φησί, παθόντος σαρκί, καὶ οὐχὶ τῇ φύσει τῆς ἀρρήτου θεότητος. ἵνα γὰρ αὐτὸς τῶν ὅλων σωτὴρ εἶναι πιστεύηται, κατ' οἰκείωσιν οἰκονομικὴν εἰς ἑαυτόν, ὡς ἔφην, τὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς ἀναφέρει πάθη· ὁποῖόν ἐστι τὸ διὰ τῆς τοῦ προφήτου φωνῆς προαναφωνούμενον, ὡς ἐξ αὐτοῦ· τὸν νῶτόν μου δέδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων. ὅτι δὲ ταῖς τῶν ἁγίων πατέρων δόξαις ἑπόμεθα πανταχοῦ, μάλιστα δὲ τοῦ μακαρίου, καὶ πανευφήμου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, τὸ κατά τι γοῦν ὅλως ἔξω φέρεσθαι παραιτούμενοι, πεπείσθω μὲν ἡ σὴ ὁσιότης· ἐνδοιαζέτω δὲ τῶν ἄλλων μηδείς. παρέθηκα δ' ἂν καὶ χρήσεις αὐτῶν πολλάς, τοὺς ἐμαυτοῦ λόγους ἐξ αὐτῶν πιστούμενος, εἰ μὴ τὸ μῆκος ἔδεισα τοῦ γράμματος, μὴ ἄρα πως γένηται διὰ τοῦτο προσκορές. καὶ κατ' οὐδένα δὲ τρόπον σαλεύεσθαι πρός τινων ἀνεχόμεθα τὴν ὁρισθεῖσαν πίστιν, ἤτοι τὸ τῆς πίστεως σύμβολον, παρὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων κατὰ καιρούς. οὔτε μὴν ἐπιτρέπομεν ἑαυτοῖς, ἢ ἑτέροις, ἢ λέξιν ἀμεῖψαι τῶν ἐγκειμένων ἐκεῖσε, ἢ μίαν γοῦν παραβῆναι συλλαβήν, μεμνημένοι τοῦ λέγοντος· μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου. οὐ γὰρ ἦσαν αὐτοὶ οἱ λαλοῦντες, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ, καὶ πατρός, ὃ ἐκπορεύεται μὲν ἐξ αὐτοῦ, ἔστι δὲ οὐκ ἀλλότριον τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον. καὶ πρός γε τοῦτο ἡμᾶς

ἡ τῶν

A terra, terrenus; ſecũdus homo de cælo, [cæleſtis.] Meminimus autem & ipſum Saluatorem dicentem: Nemo aſcendit in cælum, niſi qui deſcendit de cælo, Filius hominis. (Ioan. 3. b. 13.) Natus eſt enim ſecundum carnem, ſicut paulo ante prædixi, de ſancta Virgine: & quoniam de cælo & de ſuperioribus adueniens Deus Verbum, exinaniuit ſe ipſum, formam ſerui accipiens, (Philip. 2. a. 7.) & appellatus eſt filius hominis, manens quod erat, hoc eſt Deus; (immutabilis enim & inconuertibilis eſt ſecundum propriam naturam) tamquam vnus iam intellectus cum propria carne, de cælo dicitur deſcendiſſe. B Appellatus eſt etiam & homo de cælo, cum eſſet in Deitate perfectus, & idem ipſe in humanitate perfectus, & tamquam in vna perſona intelligendus. Vnus enim Dominus IESVS Chriſtus, quamuis naturarum differentia non ignoretur, ex quibus inenarrabilem vnitionem factam fuiſſe dicimus. Eos autem qui dicunt, quoniam temperamentum, aut confuſio, aut conſperſio facta eſt Dei Verbi ad carnem, dignetur tua ſanctitas refrænare. Forſitan enim eſſe quoſdam non ambigo, qui hæc me iactitent aut ſenſiſſe aut dixiſſe. Ego autem in tantum ab eo longe ſum vt tale aliquid ſentiam, vſqueadeo vt inſanire putem eos, qui hoc ſuſpicati ſunt, quòd om- C nino mutationis adumbratio accidere poſſit circa diuini Verbi naturam. Manet enim ſemper id quod eſt, & non mutatur, nec vmquam mutabitur, nec ſuſcipiet mutationem. Impaſſibile etiam ad hæc Dei Verbũ eſſe confitemur vniuerſi, tametſi ſapientiſſime ipſe diſponens myſterium, ſibi eas attribuere perſpicitur, quæ carni paſſiones propriæ acciderunt. Quapropter & ſapientiſſimus Petrus: Chriſto, inquit, pro nobis paſſo in carne, (1. Petr. 4. a.) & non natura inenarrabilis Deitatis. Vt enim ipſe omnium ſaluator eſſe credatur, ſecundum appropriationem diſpenſatiuam in ſe, vt dixi, propriæ carnis refert paſſiones. D Quale eſt illud per Prophetæ vocem, tamquam ab ipſo prædictum: Dorſum meum dedi ad flagella, & maxillas meas ad palmas, (Eſai. 50. b. 6.) faciem autem meam non auerti à ‖ confuſione ſputorum. (‖ fœditate) Quoniam autem ſanctorum Patrum doctrinam vbique ſequimur, maxime autem beati & per omnia laudabilis patris noſtri Athanaſij, vel minima ex parte ab ea declinare recuſantes, credat quidem tua ſanctitas, & nullus alius ambigat. Poſuiſſem autem etiam illorum plura teſtimonia, quibus meis dictis fidem facerem, ſi non prolixitatem ſcriptorũ vererer, ne ex hoc ipſo fieret faſtidium. E Nullo autem modo patimur à quibuſdam concuti definitam Fidem, ſiue Fidei ſymbolum, à ſanctis Patribus noſtris qui apud Nicæam conuenerunt illis temporibus: nec permittimus aut nobis, aut alijs, mutare aliquod verbum ex his, quæ ibidem continentur, aut vnam ſyllabam præterire, memores dicentis: Ne transferas terminos æternos, quos poſuerũt patres tui. (Prou. 22. d 28.) Non enim erant ipſi loquentes, ſed ipſe Spiritus Dei & Patris: qui procedit quidem ex ipſo, (Matth. 10 c. 20.) non eſt autem alienus à Filio ſecundum eſſentiæ rationem. Et ad hoc nos eorũ

ſan-

ſanctorum, qui myſteria tradiderunt, dicta confirmant. In Actibus enim Apoſtolorum ſcriptũ
Act.16.b.7 eſt: Venientes autem circa Myſiam, tentabant in Bithyniam ire, & non eos permiſit ire Spiritus
Rom.8.b.8 IESV. Scribit etiam admirabilis Paulus: Qui autem in carne ſunt, Deo placere non poſſunt. Vos autem non eſtis in carne, ſed in ſpiritu; ſi tamen Spiritus Dei habitat in vobis. Si quis autem Spiritum Chriſti non habet, hic non eſt eius. Quando autem quidam eorum, qui recta peruertere ſolẽt, meas voces detorquent ad id quod eis videtur; non miretur hoc ſanctitas tua, ſciens,
qui ſunt ab omni hæreſi, quoniam "& omnes hæretici ex Scriptura diuinitus inſpirata erroris ſui colligunt occaſiones, & ea quę per Spiritum ſanctum recte dicta ſunt, malignitatibus mentis ſuæ corrumpentes, proprijs capitibus ſuis ignis inextinguibilis flammas accendunt. Quoniam vero cognouimus, quòd epiſtolam per omnia laudabilis patris noſtri Athanaſij ad beatum Epictetum, rectam Fidem habentem, quidam à ſe corruptam ediderunt, vt hinc plurimi læderentur: propter hoc vtile & neceſſarium prouidentes fratribus noſtris, de antiquis
commentarijs, incorrupta "exemplaribus, quæ apud nos ſunt, "nullum errorem habentibus, tuæ ſanctitati direximus exemplaria.

Et cum legeretur [epiſtola ſanctæ memoriæ Cyrilli,] reuerendiſſimi Epiſcopi Illyriciani clamauerũt: Sic credimus, ſicut & Cyrillus. Cyrilli æterna memoria. Theodoretus reuerẽdiſſimus Epiſcopus dixit: Anathema ei, qui dicit duos filios. Vnũ enim filium adoramus Dominũ noſtrum IESVM Chriſtum vnigenitũ. Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Nos ſicut Cyrillus credimus: ſic credidimus, ſic credimus. anathema ei qui ſic non credit. Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Flauianus ſic credebat,
defendebat debat, Flauianus iſta "vindicabat, pro his Flauianus damnatus eſt. Euſebius Neſtorium depoſuit,
vulnerauit. Dioſcorus Fidem "corrumpit. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Neſtorium Deus depoſuit. Orientales & qui cũ ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: [Leo ſic ſapit,] Leo ſic credit, Anatolius ſic ſapit. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerũt: [Omnes ſic credimus,] omnes ſic ſapimus: ſatanas locum non habeat, ſatanas occaſionem non inueniat. Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Et Imperator & Senatus & omnes ita ſapiunt. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus, & vniuerſa Synodus reuerendiſſimorum Epiſcoporum clamauerunt: Imperator ſic ſapit, Auguſta ſic ſapit, omnes ſic ſapimus. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Sic ſapit vniuerſus mundus. ſtatuta Patrum bene habent. Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Interfectorem Flauiani foras mittite, temeratorem patrum foras mittite. Aegyptij & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Vniuerſi ſic credimus. Multos

annos

A ἢ τῶν ἁγίων μυσταγωγῶν πατέρων οἱ λόγοι. ἐν μὲν γὰρ ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων γέγραπται· ἐλθόντες δὲ κατὰ τὴν Μυσίαν, ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι· καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ. ἐπιστέλλει δὲ καὶ ὁ θεσπέσιος Παῦλος· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. ὅταν δέ τινες τῶν τὰ ὀρθὰ διαστρέφειν εἰωθότων τὰς ἐμὰς παρατρέπωσι φωνὰς εἰς τὸ αὐτοῖς δοκοῦν, μὴ θαυμαζέτω τοῦτο ἡ σὴ ὁσιότης, εἰδυῖα, ὅτι καὶ οἱ ἀπὸ πάσης

B αἱρέσεως ἐκ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς τὰς τῆς ἑαυτῶν πλάνης συλλέγουσιν ἀφορμὰς, τὰ διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὀρθῶς εἰρημένα, ταῖς ἑαυτῶν κακονοίαις παραφθείροντες, καὶ ταῖς ἰδίαις ἑαυτῶν κεφαλαῖς τὴν ἄσβεστον ἐπαντλοῦντες φλόγα. ἐπειδὴ δὲ μεμαθήκαμεν, ὅτι καὶ τὴν πρὸς τὸν μακάριον Ἐπίκτητον ἐπιστολὴν τοῦ πανευφήμου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ὀρθοδόξως ἔχουσαν, παραφθείραντές τινες ἐκδεδώκασιν, ὡς ἐντεῦθεν ἀδικεῖσθαι πολλούς, διὰ τοῦτο χρήσιμόν τι, καὶ ἀναγκαῖον ἐπινοοῦντες τοῖς ἀδελφοῖς, ἐξ ἀντιγράφων ἀρχαίων τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ ἀπλῶς ἐχόντων,

C ἀπεστείλαμεν τὰ ἴσα τῇ σῇ ὁσιότητι.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, οἱ Ἰλλυρικιανοὶ, ἐβόησαν· οὕτως πιστεύομεν, ὡς Κύριλλος· Κυρίλλου αἰωνία ἡ μνήμη. Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνάθεμα τῷ λέγοντι δύο υἱούς· ἕνα γὰρ υἱὸν προσκυνοῦμεν, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν μονογενῆ. πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἡμεῖς ὡς Κύριλλος πιστεύομεν, οὕτως ἐπιστεύσαμεν, οὕτως πιστεύομεν· ἀνάθεμα τῷ μὴ οὕτως πιστεύοντι. οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν

D αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Φλαβιανὸς οὕτως ἐπίστευε· Φλαβιανὸς ταῦτα ἐξεδίκει· διὰ ταῦτα Φλαβιανὸς καθῃρέθη. Εὐσέβιος Νεστόριον καθεῖλε. τὴν πίστιν Διόσκορος παρέτρωσεν. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· ὁ θεὸς Νεστόριον καθεῖλεν. οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Λέων οὕτως πιστεύει· Ἀνατόλιος οὕτως φρονεῖ. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· πάντες οὕτως φρονοῦμεν· ὁ σατανᾶς τόπον μὴ ἔχῃ· ὁ σατανᾶς χώραν μὴ ἔχῃ. οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐ-

E τοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἡ σύγκλητος, καὶ πάντες οὕτως φρονοῦσιν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, καὶ πᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, ἐβόησαν· ὁ βασιλεὺς οὕτως φρονεῖ· ἡ Αὐγοῦστα οὕτως φρονεῖ· πάντες οὕτως φρονοῦμεν. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν, οὕτως φρονεῖ ὅλος ὁ κόσμος. τὰ τῶν πατέρων καλῶς ἔχει. οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τὸν φονέα Φλαβιανοῦ ἔξω βάλε. τὸν πατραλοίαν ἔξω βάλε. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· πάντες οὕτω πιστεύομεν. πολλὰ τὰ ἔτη συγκλήτου·

πολλὰ

πολλοὶ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων· πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ὀρθοδόξων. πάντες οὕτως πιστεύομεν· διʼ ὑμῶν εἰρήνη γενήσεται. πάντες ὀρθῶς δοξάζομεν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· καὶ ποίῳ λόγῳ Εὐτυχῆ μὲν τὰ ἐναντία τούτοις λέγοντα, ἐδέξασθε εἰς κοινωνίαν, Φλαβιανὸν δὲ τὸν τῆς ἁγίας μνήμης, καὶ Εὐσέβιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον, τούτοις κεχρημένους καθείλετε; Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· τὰ ὑπομνήματα αὐτὰ δείξει τὴν ἀλήθειαν. Βερονικιανὸς, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χαρταρίου ἀνέγνω.

Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βηρύτου μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὰς προτεταγμένας ἐπιστολὰς εἶπεν· ἀναγκαῖόν ἐστι δῆλον ποιῆσαι τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιότητι, ὅτι δὴ παρέσχεν ὁ θεὸς τῷ μακαριωτάτῳ, καὶ ὁσιωτάτῳ τὴν μνήμην πατρὶ ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ἀλεξανδρέων Κυρίλλῳ, ἀμφιβληθῆναί τινα τῶν παρʼ αὐτοῦ συγγραφέντων ἐν τῇ αὐτοῦ ζωῇ παρὰ τῶν οὐκ ὀρθῶς τὰ καλῶς εἰρημένα νενοηκότων· ὥστε αὐτὸν διὰ τῆς πανσόφου, καὶ διδασκαλικῆς αὐτοῦ γλώττης, σαφῆ ποιῆσαι τοῖς βουλομένοις διαστρέφειν τὰ καλῶς συντεθέντα συγγράμματα, καὶ ἀκολουθεῖν αὐτοῦ τῷ εὐσεβεῖ ἅπαντας ἔπεισε φρονήματι. ἀλλʼ ἑτέρων τινῶν ἀπὸ τούτων τῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναγνωσθεισῶν ἐπιστολῶν ἀμφιβάλλεσθαι παρασκευαζόντων τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἀνδρὸς τὸ φρόνημα, αὖθις ἀνάγκην ἔσχε, μᾶλλον δὲ προθυμίαν. ἅπαντα γὰρ αὐτοῦ τὸν χρόνον εἰς τοῦτον κατηνάλωσε τῆς εὐσεβείας τὸν πόνον, ἑαυτὸν ἑρμηνεῦσαι, καὶ τὸν ἴδιον σκοπὸν δεῖξαι, καὶ σαφῶς ἅπασι παραστῆσαι, διʼ ὧν ἐπέστειλε πρὸς τοὺς τῆς μακαρίας, καὶ ὁσίας μνήμης ἐπισκόπους γενομένους, Ἀκάκιον τὸν Μελιτινῆς, καὶ * Οὐαλέριον τὸν τοῦ Ἰκονίου, καὶ Σούκκενσον τὸν Διοκαισαρείας τῆς Ἰσαυρίας ἐπαρχίας, ὅπως προσήκει νοεῖν καὶ τὰς ἀρτίως ἀναγνωσθείσας ἐπιστολὰς, καὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐπιδημίας τὸ σέβας· πρόσκειται γὰρ ποῦ τι τοῖς ἄλλοις ἐν ταῖς πρὸς τοὺς μακαρίους ἐκείνους ἐπιστολαῖς· οὐ δεῖ τοιγαροῦν νοεῖν δύο φύσεις, ἀλλὰ μίαν φύσιν τοῦ λόγου σεσαρκωμένην· καὶ ταύτην αὐτοῦ τὴν φωνὴν τῇ τοῦ μακαριωτάτου Ἀθανασίου ἐβεβαίωσε μαρτυρίᾳ.

* Οὐαλεντιανὸν

Οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ταῦτα Εὐτυχὴς λέγει· ταῦτα Διόσκορος λέγει. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· οὔτε σύγχυσιν λέγομεν, οὔτε τομὴν, οὔτε τροπήν· ἀνάθεμα τῷ λέγοντι σύγχυσιν, ἢ τροπὴν, ἢ ἀνάκρασιν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· λεγέτω ἡ ἁγία σύνοδος, εἰ ταῖς κανονικαῖς ἐπιστολαῖς τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου, ταῖς καὶ ἐν τῇ συνόδῳ δημοσιευθείσαις, καὶ νῦν ἀναγνωσθείσαις, συμφωνεῖ ἡ διαλαλιὰ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. καὶ πρινὴ ἀποκρίνηται ἡ ἁγία σύνοδος, Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρύτου προελθὼν εἰς τὸ μέσον, καὶ ῥίψας βιβλίον, εἶπεν· εἰ κακῶς εἶπον, ἴδε τὸ βιβλίον Κυρίλλου, ἀναθεματιζέσθω· καὶ ἀναθεματισθῶ. οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Εὐστάθιος καλῶς εἶπεν· ὁ ὀρθόδοξος καλῶς εἶπε. τῷ εὐδοκι-

A annos Senatui, multos annos Impetatoribus, multns annos catholicis. vninerſi ſic credimus. Per vos pax ‖ fiat. omnes recte glorificamns. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Et qua ratione Entychem quidem his contraria dicentem, in commnnionem ſuſcepiſtis; Flauianum vero ſanctæ memoriæ, & Enſebinm reuerendiſſimum Epiſcopum his vſos, depoſuiſtis? Dioſcorus renerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Monimenta ipſa veritatem docebunt.

‖ facta eſt: o. ſentimus.

Beronicianus deuotus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

Euſtathius Epiſcopus Beryti dixit: Poſtquam B lectæ ſunt prædictæ epiſtolæ, neceſſarium eſt manifeſtum facere veſtræ ſanctitati, quia præſtitit Deus beatiſsimo & ſanctæ memoriæ patri noſtro & Archiepiſcopo Alexādrię Cyrillo, in vita ipſius dubitari de aliquibus quæ ab eo ſcripta ſunt, ab his qui bene dicta non recte intelligunt, quatenus ipſe per ſapientiſſimam & ‖ doctiſſimam ſnam linguam ‖ manifeſtum faceret volentibus peruertere ſcripta bene compoſita; & ſequi ſuum pium dogma omnibus perſuaſit: ſed alijs quibuſdam præparantibus de epiſtolis in præſenti perlectis beatiſſimi & ſanctiſſimi viri dubiam facere ſententiam, rurſus neceſſitatem habuit, magis autem C ‖ audaciam. Omne autem ſuum tempus hoc pio labore conſumpſit, vt ſe ipſum interpretaretur, ſuamq. intentionem oſtenderet, & palam omnibus faceret per ea, quæ ſcripſit ad beatæ & ſanctæ memorię qnondam Epiſcopos Acacium Melitenæ, & Valerianum Iconij, & Succenſum Diocæſareæ Iſauriæ prouinciæ, quomodo oportet intelligi & nuper lectas epiſtolas, & cultum aduentus Saluatoris noſtri. Adiacet enim & boc inter alia in his epiſtnlis, quas ad illos beatos viros direxit: Non oportet igitur intelligere duas naturas, ſed vnam naturam Dei Verbi incarnatam. Et D hanc ſuam vocem teſtimonio beatiſſimi viri Athanaſij confirmauit.

EPHESI ACTA.

‖ doctrinali ‖ manifeſte

‖ ſtudium.

Orientales & qui cum ipſis reuerēdiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Iſta Eutyches dicit, hæc Dioſcorus dicit. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Neque confuſionem dicimus, neque diuiſionem, neque ‖ conuerſionē. Anathema dicenti aut confuſionem, aut conuerſionem, aut commixtionem. Glorioſiſſimi Indices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Dicat ſancta Synodus, ſi canonicis epiſtolis ſanctæ memoriæ Cyrilli, quæ in Synodo publicatæ, & hùc lectæ ſunt, conſonat interloqnntio Enſtathij reuerenE diſſimi Epiſcopi. Et antequam reſponderet ſancta Synodus, Enſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus Beryti tranſiens in medium, & ‖ geſtans librū, dixit: Si male dixi, ecce cndex: liber Cyrilli anathematizetur, & anathematizer. Aegyptij & qui cnm ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Euſtathius Epiſcopns bene dixit, orthodoxus bene.

CHALCED. ACTA.

‖ temperationem.

‖ proijciens

A ne dixit. probatiſſimi venerabilis Cyrilli æterna memoria. Euſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus Beryti dixit: Epiſtola ſanctæ memoriæ Cyrilli ſic habet. Et memoriter recitauit tenorem epiſtolæ, inter cetera ſic continentem: Non oportet igitur intelligere duas naturas, ſed vnam naturam Dei Verbi incarnatam. Et poſt pronuntiationem prædictæ epiſtolæ [idem reuerendiſſimus Euſtathius Epiſcopus Beryti] dixit: Et qui dicit vnam naturam ad negationem carnis Chriſti, quæ & conſubſtantialis eſt nobis, anathema ſit: & qui dicit duas naturas ad diuiſionem Filij Dei, anathema ſit. Et pro beato Flauiano dicere

B volo. ipſa nuda* accepit beatus Flauianus, & porrexit piiſſimo Imperatori: & iubete recitari manum ipſius, vt dicat vniuerſa Synodus, quia iuſte ſuſcepta eſt. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Cur ergo Flauianum reuerendæ memoriæ depoſuiſti? Euſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus Beryti dixit: Erraui.

* verba

Berouicianus deuotiſſimus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

ACTA CP. Et poſtquam lecta ſunt, Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Hæc me ipſum ſapere ſciens, & ex his falſare rectũ dogma volentibus exiſtens aduerſarius, ad veſtrã perueni ſanctam Synodũ: & peto veſtram quoque ſanctitatẽ,

C conſentaneam his quæ lecta ſunt, fieri, quatenus omnes ſciant, quia ſi quis has expoſitiones ſoluerit, inimicus ſit catholicæ Eccleſiæ, & à ſacerdotali conuentu alienus. Sacratiſſimus Archiepiſcopus Flauianus dixit: Neceſſarium & pium eſt, conſentire nos ‖ rectæ Fidei placitis. Quis enim ſancti Spiritus verbis reſiſtere poteſt? Lectæ namque ſunt epiſtolæ ſanctæ memoriæ inter ſanctos patris noſtri Cyrilli quondam Epiſcopi Alexandrinæ ſanctæ eccleſiæ, diligenter ſanctorũ Patrũ qui in Nicæa eo tẽpore conuenerunt, ſenſum interpretantis; docentes ea quæ nos ſapuimus

‖ rectè docentis

D ſemper, & ſapimus, quia Dominus noſter IESVS Chriſtus filius Dei vnigenitus, Deus perfectus, & homo perfectus eſt ex anima rationali & corpore, ante omnia quidem ſæcula ex Patre ſine initio genitus ſecundum Deitatem, in fine autem & in nouiſſimis temporibus idem ipſe propter nos & propter noſtram ſalutem de Maria virgine natus ſecundum humanitatem; conſubſtantialis Patri ſecundum Deitatem, & conſubſtantialis matri ſecundum humanitatem. Etenim ex duabus naturis cõfitemur Chriſtum eſſe poſt incarnationem, in vna ſubſiſtentia & in vna perſona vnum Chriſtum, vnum Dominum, vnum filium confitentes.

E Volentes autem præter hæc ſapere, abdicamus à ſancta ſacerdotali Synodo & Eccleſiæ plenitudine. Singuli autem præſentes reuerendiſſimi Epiſcopi ſuam ſententiam & fidem in actorum deponant monimentis.

CHALCED. ACTA. Et cum legerentur, glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Quid dicunt reueren-

A μετὰ τῷ εὐλαβεῖ, Κυρίλλῳ αἰωνία ἡ μνήμη. Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρύτου εἶπεν· ἡ ἐπιστολὴ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου οὕτως ἔχει. καὶ ἀπήγγειλε τὴν ἐπιστολὴν τὴν μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἔχουσαν οὕτως· οὐ δεῖ τοιγαροῦν νοεῖν δύο φύσεις, ἀλλὰ μίαν φύσιν τοῦ λόγου σεσαρκωμένην. καὶ μετὰ τὸ ἀπαγγεῖλαι τὴν προλεχθεῖσαν ἐπιστολὴν εἶπε· καὶ ὁ λέγων μίαν φύσιν ἐπὶ ἀναιρέσει τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ τῆς ὁμοουσίας ἡμῖν, ἀνάθεμα ἔστω· καὶ ὁ λέγων δύο φύσεις ἐπὶ διαιρέσει τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ἀνάθεμα ἔστω. καὶ ὑπὲρ τοῦ μακαρίου δὲ Φλαβιανοῦ εἰπεῖν θέλω·

B αὐτὰ ξηρὰ ἔλαβεν ὁ μακάριος Φλαβιανὸς, καὶ ἐπέδωκε τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ· καὶ κελεύσατε* ἀναγνῶναι τὸ ἰδιόχειρον αὐτοῦ, ἵνα πᾶσα ἡ σύνοδος εἴπῃ, ὅτι δικαίως ἐδέχθη. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· διὰ τί τοίνυν Φλαβιανὸν τὸν τῆς εὐλαβοῦς μνήμης καθεῖλες; Εὐστάθιος, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρύτου, εἶπεν· ἐσφάλην. Βερονικιανὸς, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω.

* ἀναγνωσθῆναι

Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπε· ταῦτα ἐμαυτὸν φρονοῦντα πεπεισμένος ἔχω· καὶ

C ἀπὸ τούτων τοῖς παραχαράττειν βουλομένοις τὸ τῆς ὀρθοδοξίας δόγμα εἰς ἀντίπαλον τάξιν ἀντικαθεστὼς, κατέλαβον ὑμῶν τὴν ἁγίαν σύνοδον· καὶ ἀξιῶ καὶ τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην σύμψηφον γενέσθαι τοῖς ἀναγνωσθεῖσιν, ὥστε πάντας εἰδέναι, ὡς ὁ ταύτας τὰς ἐκθέσεις παραλύων, ἐχθρός ἐστι τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, καὶ τοῦ ἱερατικοῦ συλλόγου ἀλλότριος. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπεν· ἀναγκαῖον, καὶ εὐσεβὲς συνθέσθαι ἡμᾶς τοῖς ὀρθῶς δεδογμένοις. τίς γὰρ ἁγίου πνεύματος λόγοις ἀντιτεῖναι δυνήσεται; αἱ

D γὰρ ἀναγνωσθεῖσαι ἐπιστολαὶ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης, καὶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς κατὰ Ἀλεξάνδρειαν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἀκριβῆ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ κατὰ καιροὺς συνελθόντων τὴν διάνοιαν ἡρμήνευσαν, διδάξασαι ἡμᾶς, ἅπερ καὶ ἡμεῖς ἐφρονήσαμεν ἀεὶ, καὶ φρονοῦμεν· ὡς ὅτι περ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ μονογενὴς, θεὸς τέλειος, καὶ ἄνθρωπος τέλειος ἐκ ψυχῆς λογικῆς, καὶ σώματος, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀνάρχως γεννηθεὶς κατὰ τὴν θεότητα, ἐπὶ τέλει δὲ, καὶ ἐν ὑστέροις καιροῖς ὁ αὐ-

E τὸς δι᾽ ἡμᾶς, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου γεννηθεὶς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, ὁμοούσιος τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. καὶ γὰρ ἐκ δύο φύσεων ὁμολογοῦμεν τὸν Χριστὸν εἶναι μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, ἐν μιᾷ ὑποστάσει, καὶ ἑνὶ προσώπῳ, ἕνα Χριστὸν, ἕνα υἱὸν, ἕνα κύριον ὁμολογοῦμεν. τοὺς δὲ μὴ ταῦτα φρονεῖν αἱρουμένους, ἀποκηρύττομεν τῆς ἁγίας συνόδου τῶν ἱερέων, καὶ τοῦ πληρώματος τῆς ἐκκλησίας. καὶ ἕκαστος δὲ τῶν παρόντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ κατατιθέσθω ἐπὶ τῆς πράξεως τῶν ὑπομνημάτων.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· τί λέγουσιν οἱ εὐλαβέ-

ταύτης ἕνεκα τῆς διαλαλιᾶς, ὁ μὲν Φλαβιανὸς καθῃρέθη παρὰ Διοσκόρου, ὡς δογματίσας τὰ εἰρημένα ἐν τῇ πρώτῃ κατ᾽ Ἔφεσον συνόδῳ, Ἰουβενάλιος δὲ, καὶ Θαλάσσιος, καὶ Εὐστάθιος, ἐπερωτηθέντες ἐν Χαλκηδόνι, καλῶς ἔχειν ἐπῄνεσαν. Διόσκορος δ᾽ ἀεὶ μὴ συντιθέμενος ταύτῃ, παρὰ τῶν τοποτηρητῶν τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου ἄξιος ἐκεῖ ἐδόκει καθαιρέσεως, παρὰ δὲ τῶν ἀρχόντων οὐ μόνον αὐτὸς Διόσκορος, ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ Ἰουβενάλιον, καὶ Εὐστάθιον, καὶ Θαλάσσιον.

A λαβέστατοι ἐπίσκοποι τῆς παρούσης ἁγιωτάτης συνόδου; οὕτως ἐκθέμενος τὴν πίστιν ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανὸς, ἔσωσε τὴν ὀρθόδοξον, καὶ καθολικὴν θρησκείαν, ἤ τι περὶ αὐτῆς ἐσφάλη; Πασχασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν ἀποστολικὸν θρόνον, ἔφη· ἁγνῶς, καὶ ὁλοκλήρως τὴν πίστιν ἐξέθετο ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανός· ἡ γὰρ πίστις, καὶ ἔκθεσις, συμφωνεῖ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἀποστολικοῦ ἀνδρὸς, ἐπισκόπου Ῥώμης. Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ὁ μακάριος Φλαβιανὸς καλῶς, καὶ ὀρθοδόξως τὴν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν πίστιν ἐξέθετο. B Λουκήνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον ἀποστολικῆς καθέδρας, ἔφη· ἐπειδὴ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανοῦ ἡ πίστις συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, καὶ τῶν πατρικῶν παραδόσεων, δίκαιον τὴν ἁγιωτάτην σύνοδον τὴν καταδίκην τὴν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῶν αἱρετικῶν ἐπενεχθεῖσαν, εἰς αὐτοὺς ἀντιστρέψαι. Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπεν· ὀρθοδόξως ὁ τῆς ὁσίας μνήμης ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς, καὶ συμφώνως τῷ θεοφιλεστάτῳ, καὶ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Λέοντι, τὴν πίστιν ἐξέθετο. C καὶ πάντες αὐτὴν προθύμως δεχόμεθα. Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανὸς συνῳδὰ διελάλησε τῷ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλῳ. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· συντιθέμεθα, καὶ ἀποδεχόμεθα τὴν τοῦ ὁσιωτάτου Φλαβιανοῦ ἐπὶ τῇ θρησκείᾳ διαλαλιάν. Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρύτου εἶπεν· ἠκολούθησεν ὁ θεοφιλέστατος τὴν μνήμην ἀρχιεπίσκοπος τῆς βασιλευούσης γεγονὼς Φλαβιανὸς τοῖς διδάγμασι τοῦ μακαριωτάτου, καὶ D ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας γενομένου Κυρίλλου. οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ὁ μάρτυς Φλαβιανὸς τὴν πίστιν καλῶς ἐξέθετο· ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς τὴν πίστιν καλῶς ἐξέθετο. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἀναγνωσθήτω τὰ λοιπὰ αὐτοῦ ῥήματα, καὶ οὕτως ἀποκρίνομαι· ἐν γὰρ τοῖς ἑξῆς εὑρίσκεται διαμαχόμενος ἑαυτῷ, καὶ λέγων μετὰ τὴν ἕνωσιν δύο φύσεις. Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· σύμφωνα τοῖς εἰρημένοις τῷ μακαρίῳ τὴν μνήμην Κυρίλλῳ καὶ ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπε· E παρακαλοῦμεν δὲ ἀναγνωσθῆναι τὰ ἑξῆς· ἵνα σαφεστέρα ἡ διάνοια γένηται. οἱ ἀπὸ Παλαιστίνης εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· τὰ αὐτὰ λέγομεν τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἰουβεναλίῳ. Καὶ ἀναστὰς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰουβενάλιος ἅμα αὐτοῖς, μετῆλθεν εἰς τὸ ἄλλο μέρος. καὶ ἀνεβόησαν οἱ ἀνατολικοὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς· ὁ θεὸς καλῶς ἤνεγκέ σε, ὀρθόδοξε, καλῶς ἦλθες. Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἶπεν· ἐγὼ μὲν τηνικαῦτα οὐ παρῆμεν τῇ συνόδῳ τῇ κατὰ Ἔφεσον· οὐδέπω γὰρ ἤμην χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος· ἐκ δὲ τῶν ἀναγινωσκομένων,

καίτοι γε ἐν τοῖς ἑξῆς ἐναντία οὐ φαίνεται εἰρηκὼς ἑαυτῷ Φλαβιανὸς, ἢ μὴν μετὰ δύο φύσεων μετὰ τὴν ἕνωσιν· ἢ διακρίνων ἢ ἰσοξῆς εἰς ταῦτα ἀνάγνωσις.

A uerendiſſimi Epiſcopi præſentis ſanctæ Synodi? Itane exponens Fidem ſanctæ memoriæ Flauianus, orthodoxam & catholicam religionem ſaluauit, an errauit in ea? Paſchaſinus reuerendiſſimus Epiſcopus, vicarius Sedis Apoſtolicæ, dixit: Sancte & integre [a]& catholice expoſuit beatæ recordationis Flauianus: ſiquidem eius fidei expoſitio cum beatiſſimi atque Apoſtolici viri Papæ Romani epiſtola concordat. [Qua voce Græce interpretata per virum deuotiſſimum Conſtantinum ſecretarium ſacri conſiſtorij,] Anatolius reuerendiſſimus Archiepiſcopus Conſtantinopolitanæ ciuitatis dixit: Beatus Flauianus bene & B orthodoxe ſanctorum Patrum noſtrorum Fidem expoſuit. Lucentius reuerendiſſimus Epiſcopus, vicarius Sedis Apoſtolicæ, dixit: Quoniam ſanctæ memoriȩ Flauiani Fides concordat cum Apoſtolica Sede & Patrum traditione, ſententiã, qua illum ab hæreticis conſtat eſſe damnatum, ipſam in eos retorqueri à ſancta Synodo [b]neceſſe eſt. [Qua voce Græce interpretata per Conſtantinũ venerandum ſecretarium ſacri conſiſtorij,] Maximus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiȩ Syriæ dixit: Sanctæ memoriæ Archiepiſcopus Flauianus orthodoxe & conſonanter beatiſſimo ac ſanctiſſimo Archiepiſcopo Leoni Fidem expo- C ſuit, & omnes eam prompte ſuſcipimus. Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Beatæ memoriæ Flauianus conſonanter locutus eſt ſanctæ memoriæ Cyrillo. Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Conſentimus & approbamus ſanctiſſimi Flauiani pro catholica Fide interlocutionẽ. Euſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus Beryti dixit: Secutus eſt beatæ memoriæ Archiepiſcopus regiæ vrbis quondam Flauianus doctrinam beatiſſimi & ſanctiſſimi patris noſtri & quondam Epiſcopi Alexandriæ Cyrilli. Orientales & qui D cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Martyr Flauianus Fidem bene expoſuit, Archiepiſcopus Flauianus Fidem bene expoſuit. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Legantur reliqua eius verba, & ſic reſpondebo. In ſequentibus enim inuenitur ſe impugnans, & dicens poſt adunationem duas naturas. Iuuenalis reuerendiſſimus Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Conſona dictis beatæ memoriæ Cyrilli & ſanctiſſimus Epiſcopus Flauianus dixit: ſupplicamus vero ſequentia recitari, vt ſenſus eius manifeſtior fiat. Reuerendiſſimi Epiſcopi Palæſtini dixerunt: Eadem dicimus, quæ & ſanctiſſimus Archiepiſcopus Iuuenalis. Exurgens E reuerendiſſimus Epiſcopus Iuuenalis ſimul cum ipſis, tranſijt in alteram partem, & clamauerunt Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi: Deus bene adduxit te orthodoxe, bene veniſti. Petrus reuerendiſſimus Epiſcopus Corinthi dixit: Ego quidem tunc non adfui in Epheſina Synodo; necdum enim eram [gratia Chriſti] ordinatus Epiſcopus; ex his vero quæ lecta ſunt,

[a] Fidem expoſuit

[b] iuſtum

A reperi dicta à beatæ memoriæ Flauiano zelum ha-
bentia pro expoſitionibus ſanctæ memoriæ Cy-
‖ vereor rilli, & ‖ piget me reprehendere. Reliqua vero,
cum lecta fuerint, perfectius me edocebunt. Et
exurgens & ipſe, tranſijt in alteram partem. Et
clamauerunt Orientales & qui cum ipſis reueren-
diſſimi Epiſcopi: Petrus ea quæ Petri ſunt, ſapit.
bene veniſti orthodoxe. Irenæus reuerendiſſi-
mus Epiſcopus Naupacti Helladis prouinciæ di-
xit: Nec ego quidẽ præſens fueram ſanctæ Ephe-
ſinæ nuper factæ Synodo: ex his vero expoſitio-
nibus, quæ nunc nobis lectæ ſunt, ſanctæ memoriꝫ
‖ vereor Flauiani, ‖ piget me eum reprehendere. Reliqua
B vero petimus recitari. Ceteri reuerendiſſimi
Epiſcopi Helladis dixerunt: Hæc eadem & nos ſu-
per his quæ lecta ſunt, docemus. Et omnes in al-
teram partem tranſierunt. Quintillus & Sozon
& ceteri reuerendiſſimi Epiſcopi Macedoniæ &
Cretæ dixerunt: In recitata interlocutione ſan-
ctæ memoriæ Flauiani nihil inconſequens inue-
nimus. Petimus autem reliqua recitari. Nico-
laus reuerendiſſimus Epiſcopus Stobenus Mace-
doniæ ſecundæ dixit: In præſcripta quidem Syno-
do nõ adfui: ex his vero quæ lecta ſunt, nihil inue-
nio cõtrarium definitis à beatiſsimis Patribus, &
à beato Cyrillo, dixiſſe ſanctæ memoriæ Flauia-
C num. Athanaſius reuerendiſſimus Epiſcopus
Buſiridis Tripolis Aegypti prouinciæ dixit: Se-
cutus eſt epiſtolas ſanctiſſimi Cyrilli & ſanctiſſi-
mus Epiſcopus Flauianus: etenim bene expo-
ſuit Fidem. Auſonius reuerendiſſimus Epiſcopus
Sebennyti dixit: Conſona his quæ expoſita ſunt à
ſanctæ memoriæ Cyrillo, interlocutus eſt & ſa-
puit ſanctiſſimus & venerandus Epiſcopus Fla-
uianus, ſicut & quæ lectæ ſunt epiſtolæ ſanctiſſimi
Cyrilli continent. Neſtorius venerandus Epi-
ſcopus Flagonenſis dixit: Conſequentia his quæ
lecta ſunt, ex fide monimentorum, & expoſitione
quam expoſuit beatæ memoriæ Cyrillus, & beatꝫ
D memoriæ Flauianus expoſuit. Macarius vene-
randus Epiſcopus Cabaſſi dixit: Ego hæc eadem
dico. Bene enim expoſuit ſanctiſſimus Epiſco-
pus Flauianus, ſecutus fidem ſanctiſſimi Cyrilli.
Conſtantinus venerandus Epiſcopus Demetria-
dis Theſſaliæ dixit: Metropolita quidem meus
ægritudine detentus, adhuc in Helenopoli eſt: ego
tamen ſecundum fidem trecentorum decem &
octo ſapio, & conſentio his quæ nuper lecta ſunt
beatiſſimi Cyrilli: & ſi ſapio aliter, aut aliquan-
do aliter ſapui, anathema mihi: & conſentio eis,
ſicut conſenſit beato Cyrillo & beatæ memoriæ
‖ Euſtochius E Flauianus. ‖ Eutychius venerandus Epiſcopus
‖ Cladæus Adrianopolis veteris Epiri, ‖ Claudius Epiſcopus
‖ Anchiaſmi ‖ Anchiaxi, Marcus reuerẽdiſſimus Epiſcopus ‖ Eu-
‖ Euroæ riæ, Peregrinus reuerendiſſimus Epiſcopus Phœ-
niciæ, & Soterichus reuerendiſſimus Epiſcopus
Corcyræ, dixerunt: Sanctiſſimus quidem pater
noſter Atticus [metropolita] Epiſcopus Nicopo-
lis

A νων, εὑρὼν τὰ εἰρημένα παρὰ τοῦ τῆς μακαρίας μνή-
μης Φλαυιανοῦ, ζῆλον ἔχοντα πρὸς τὰ ἐκτεθέντα πα-
ρὰ τοῦ τῆς ἁγίας μνήμης Κυρίλλου, ὀκνῶ ἐπιλαβέ-
σθαι· τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἀναγινωσκόμενα, πλειότε-
ρόν με διδάξει. καὶ ἀναστὰς καὶ αὐτὸς, μετῆλθεν εἰς τὸ
ἄλλο μέρος· καὶ ἀνεβόησαν οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν
αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι· ὁ Πέτρος τὰ Πέτρου
φρονεῖ· ὀρθόδοξε, καλῶς ἦλθες. Εἰρηναῖος ὁ εὐλα-
βέστατος ἐπίσκοπος *Ἑλλάδος εἶπε· κἀγὼ οὐ παρήμην * Ναυπά-
μὲν ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, τῇ κατ' Ἔφεσον ὑπόγυιον γε- κτου
νομένῃ· ἀπὸ δὲ τῶν ἀρτίως ἀναγνωσθέντων ἡμῖν τοῦ
B τῆς ὁσίας μνήμης Φλαυιανοῦ διηγημάτων ὀκνῶ ἐπι-
λαβέσθαι αὐτοῦ· τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἀξιοῦμεν ἀναγνω-
σθῆναι ἡμῖν. οἱ ὑπόλοιποι εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι
Ἑλλάδος εἶπον· τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀναγνωσθέντων καὶ
ἡμεῖς διδάσκομεν. καὶ πάντες εἰς τὸ ἄλλο μετῆλθον
μέρος. Κυϊντίλλος, καὶ Σώζων, καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέ-
στατοι ἐπίσκοποι Μακεδονίας, καὶ Κρήτης, εἶπον· ἐν τῇ
ἀναγνωσθείσῃ διαλαλιᾷ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης
Φλαυιανοῦ οὐδὲν ἀνακόλουθον εὑρίσκομεν· ἀξιοῦμεν
δὲ τὰ ὑπόλοιπα ἀναγνωσθῆναι. Νικόλαος ὁ εὐλα-
βέστατος ἐπίσκοπος Στόβων Μακεδονίας *εἶπεν· ἐπὶ * δευτέρας
C μὲν τῆς προγεγραμμένης συνόδου οὐ παρήμην· ἀπὸ δὲ
τῶν ἀναγνωσθέντων εὑρίσκω οὐδὲν ἐναντίον τῶν τυ-
πωθέντων παρὰ τῶν μακαριωτάτων πατέρων, καὶ τοῦ
μακαριωτάτου Κυρίλλου, εἰρηκότα τὸν τῆς μακαρίας
μνήμης Φλαυιανόν. Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπί-
σκοπος Βουσίρεως Τριπόλεως κατ' Αἴγυπτον εἶπεν· ἠκο-
λούθησε ταῖς ἐπιστολαῖς Κυρίλλου τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ ἁγιω-
τάτου ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Φλαυιανός· καὶ γὰρ καλῶς
ἐξέθετο τὴν πίστιν. *Αὐσόνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκο- * Αὐσόνιος
πος Σεβεννύτου εἶπε· σύμφωνα τοῖς ἐκτεθεῖσι παρὰ
D τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου διελάλησε, καὶ ἐφρόνησεν
ὁ ἁγιώτατος, καὶ εὐσεβέστατος ἐπίσκοπος Φλαυια-
νός· καθὼς καὶ αἱ ἀναγνωσθεῖσαι ἐπιστολαὶ τοῦ ὁσιω-
τάτου Κυρίλλου περιέχουσι. Νεστόριος ὁ εὐλαβέστα-
τος ἐπίσκοπος Φλαγωνέως εἶπεν· ἀκολούθως τοῖς
ἀναγνωσθεῖσι *τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων, καὶ τῇ * ἴσ. ἐν τῇ
ἐκθέσει, ᾗ ἐξέθετο ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλος,
καὶ ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαυιανὸς ἐξέθετο. Μα-
κάριος, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καβάσσων, εἶ-
πε· κἀγὼ τὰ αὐτὰ λέγω· καλῶς γὰρ ἐξέθετο ὁ ὁσιώ-
τατος ἐπίσκοπος Φλαυιανὸς, τῇ πίστει τοῦ ἁγίου Κυ-
E ρίλλου ἐξακολουθήσας. Κωνσταντῖνος, ὁ εὐλαβέστατος
ἐπίσκοπος Δημητριάδος Θεσσαλίας, εἶπεν· ὁ μὲν μη-
τροπολίτης μου νόσῳ κατεχόμενος, ἔτι ἐστὶ κατὰ τὴν
Ἑλενούπολιν· ἐγὼ δὲ κατὰ τὸ φρόνημα τῶν τριακο-
σίων δέκα καὶ ὀκτὼ φρονῶ καὶ συναινῶ τοῖς ἀναγνω-
σθεῖσιν ἀρτίως τοῦ μακαρίου Κυρίλλου· καὶ εἰ φρο-
νῶ ἑτέρως, ἢ ἐφρόνησα, ἀνάθεμά μοι· καὶ συναινῶ αὐ-
τοῖς, *εἰς συνήνεσε τοῖς τοῦ μακαρίου Κυρίλλου καὶ Φλαυιανὸς ὁ τῆς μακαρίας μνήμης. Εὐτύχιος ὁ εὐλαβέ- * ὡς καὶ
στατος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως παλαιᾶς Ἠπείρου, καὶ Κλαύδιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγχιασ-
μοῦ, Μάρκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐροίας, Περεγρῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φοινίκης, καὶ Σωτή-
ριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κερκύρας, εἶπον· ὁ μὲν ἁγιώτατος πατὴρ ἡμῶν Ἀττικὸς ἐπίσκοπος τῆς Νικοπό-
λεως

λεως πρὸ ὀλίγου ἀνεχώρησεν, ἀῤῥωστήσας ἰσχυρῶς· ἡμεῖς δὲ τοσοῦτον κατετιθέμεθα, ὅτι τῆς ἀναγνωσθείσης ἐπιστολῆς τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, σύμφωνα καὶ ὁ μακάριος Φλαβιανὸς διελάλησε· καὶ ἀξιοῦμεν τὰ ἑξῆς πάντων τῶν πεπραγμένων ἀναγνωσθῆναι. καὶ πάντες εἰς τὸ ἄλλο μέρος μετῆλθον. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· Φανερῶς διὰ τοῦτο καθῄρηται Φλαβιανὸς, ὅτι μετὰ τὴν ἕνωσιν δύο φύσεις εἶπεν· ἐγὼ δὲ χρήσεις ἔχω τῶν ἁγίων πατέρων, Ἀθανασίου, Γρηγορίου, Κυρίλλου, ἐν πολλοῖς τόποις, ὅτι οὐ δεῖ λέγειν μετὰ τὴν ἕνωσιν δύο φύσεις, ἀλλὰ μίαν σεσαρκωμένην τοῦ λόγου φύσιν. ἐγὼ μετὰ τῶν πατέρων ἐκβάλλομαι. ἐγὼ συνίσταμαι τοῖς τῶν πατέρων δόγμασιν· οὐ παραβαίνω ἔν τινι. καὶ τούτων τὰς χρήσεις, οὐχ ἁπλῶς, οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ἐν βιβλίοις ἔχω. καθὼς δὲ πάντες ᾔτησαν, κἀγὼ ἠξίωσα τὰ ὑπόλοιπα ἀναγνωσθῆναι. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· τὰ ἑξῆς ἀναγινωσκέσθω. Βερονικιανὸς, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀπὸ τοῦ χαρταρίου ἀνέγνω.

Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος τῆς μητροπόλεως Σελευκείας *εἶπε· τίς δύναται τὰς τοῦ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου μέμψασθαι φωνὰς· ὃς τὴν ἀσέβειαν Νεστορίου, μέλλουσαν ἐπικλύζειν τὴν οἰκουμένην, ἐπέσχε διὰ οἰκείας συνέσεως· κἀκείνου διαιροῦντος εἰς δύο πρόσωπα, καὶ δύο υἱοὺς τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν θεὸν, καὶ σωτῆρα Χριστὸν, αὐτὸς ἔδειξεν ἐπὶ ἑνὸς προσώπου, καὶ υἱοῦ, καὶ κυρίου, καὶ δεσπότου τῆς κτίσεως, θεότητά τε γνωριζομένην τελείαν, καὶ ἀνθρωπότητα τελείαν. ἀποδεχόμεθα τοίνυν πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ γεγραμμένα, καὶ ἐπεσταλμένα, ὡς ἀληθῆ, καὶ τῆς εὐσεβείας ἐχόμενα, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον· τὴν μὲν γὰρ εἶχεν ἐν ἑαυτῷ προαιώνιον, ὡς ὢν ἀπαύγασμα τῆς τοῦ πατρὸς δόξης· τὴν δὲ, ὡς ἐκ μητρὸς δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς, λαβὼν ἐξ αὐτῆς, ἥνωσεν ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν· καὶ κεχρημάτικεν τέλειος θεὸς, καὶ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ τέλειος ἄνθρωπος, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου, πάντας ἡμᾶς σῶσαι βουληθεὶς, ἐν τῷ γενέσθαι κατὰ πάντα ἡμῖν παραπλήσιος, πλὴν ἁμαρτίας. τοὺς δὲ ἐναντιουμένους τοῖς τοιούτοις δόγμασιν, ἐχθροὺς τῆς ἐκκλησίας εἶναί φαμεν. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος τῆς μητροπόλεως Ἀμασείας εἶπεν· ἐπλήρωσε τὰς καρδίας ἡμῶν εὐφροσύνης τὰ ἀρτίως ἀναγνωσθέντα δόγματα τοῦ ἁγίου πατρὸς, καὶ ἐπισκόπου γεγονότος Κυρίλλου, καὶ ἡ σύνεσις τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ, καὶ ἡ νῦν συγκατάθεσις τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Βασιλείου. ὅθεν ἀποστολικῶν, καὶ ὀρθῶν, καὶ εὐσεβῶν ὄντων τῶν τοιούτων δογμάτων, καὶ αὐτὸς συντίθεμαι, καὶ συναινῶ· καὶ τὸν μὴ φρονοῦντα οὕτως, ἀναθεματίζω, καὶ ἀλλότριον ἐγκρίνω τῆς ἐκκλησιαστικῆς, καὶ ὀρθοδόξου συναφείας. πιστεύομεν γὰρ καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν ἐκ θεοῦ λόγον, τὸν ἐκ τοῦ φωτὸς φῶς, τὸν ἐκ τῆς ζωῆς ζωὴν, ἐν δύο φύσεσι μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὴν τῆς σαρκὸς τῆς ἐκ τῆς ἁγίας Μαρίας πρόσληψιν, δογματίζεσθαι· καὶ τὸν παρὰ ταῦτα φρονοῦντα, ὡς ἀλλότριον τῆς ἐκκλησίας, ἀποκηρύττομεν.

*Ἰσαυρίας

A lis ante paululum receſſit, dure ægrotans: nos vero tantum confitemur, quia lectis epiſtolis beatiſſimi & ſanctiſſimi patris noſtri Cyrilli, conſona & beatiſſimus Flauianus interloquutus eſt; & petimus ſequentia omnium geſtorum relegi. Et omnes in alteram partem tranſierunt. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Manifeſte ideo damnatus eſt Flauianus, quoniam poſt adunationem duas dixit naturas. Ego antem teſtimonia habeo ſanctorum patrum, Athanaſij, Gregorij, Cyrilli in multis locis, quia non oportet dicere poſt adunationem duas naturas, ſed vnam naturam Dei Verbi incarnatam. Ego cum
B Patribus eijcior. ego defendo Patrum dogmata, non tranſgredior in aliquo; & horum teſtimonia non ſimpliciter neqne tranſitorie, ſed in libris habeo. Vt vero omnes petierunt, & ego rogo reliqua recenſeri. Religioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Sequentia relegantur.

Beronicianus deuotiſſimus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

Religinſiſſimus Epiſcopus Baſilius metropolis Seleuciæ Iſauriæ dixit: Quis poterit beatiſſimi patris noſtri Cyrilli reprehendere voces, qui impietatem Neſtorij futuram mundum inundare, compeſcuit per propriam ſapientiam? Et illo
C quidem diuidente in duas perſonas & duos filios vnum Dominum noſtrum & Deum ſaluatorem Chriſtum, ipſe oſtendit, in vna perſona & Filij & Domini & dominatoris creaturæ Deitatem agnoſcendam perfectam, & hnmanitatem perfectam. Approbamus igitur omnia ab eo ſcripta & directa, ſicut vera & cum pietate coniuncta, & adoramus vnum Dominum noſtrũ IESVM Chriſtum in duabus naturis agnoſcendũ. Vnam enim habebat* in ſemetipſa ante omnia ſæcula, ſicut ſplendor gloriæ Patris: alteram antem, ſicut ex matre natus propter nos, accipiens ex ea, ſibi vniuit ſecundum ſubſiſtentiam: & vocatus eſt perfectus Deus
D & filius Dei, & perfectus homo & filius hominis; nmnes nos volens ſaluare in eo, quòd factus eſt per omnia nobis ſimilis abſque peccato. Contrarios vero his dnctrinis, inimicos catholicæ Eccleſiæ eſſe aſſerimus. Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus metropolis Amaſiæ dixit: Repleuerũt corda noſtra lætitia, quæ nuper ſunt nobis lectæ doctrinæ ſancti patris noſtri & quondã Epiſcopi Cyrilli, & prudẽtia ſanctiſſimi Archiepiſcopi noſtri Flauiani, & præſens ‖profeſſio ſanctiſſimi Epiſcopi Baſilij. Vnde cum recta & Apoſtolica & pia ſint talia dogmata, & ego conſentio & confiteor:
E & qui ita nnn ſapit, anathematizo, & alienum eſſe iudico ab Eccleſiaſtica & catholica vnitate. Credimus enim & nos in vnum Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, ex Deo Verbum, lumen ex lumine, de vita vitam, in duabus naturis poſt incaruationem, & ex ſancta Maria caruis aſſumptionem, prædicari. Et eum qui præter hæc ſapit, ſicut alienum ab Eccleſia abdicamus.

ACTA EP.

Hebr. 1. a.

‖ conſenſio

Sancta

EPHESI. ACTA.

A Sancta Synodus dixit: Nemo duo dicit Dominum poſt vnitionem. Non erat Amaſiæ Epiſcopus. Indiuiſum noli diuidere. Hæc Neſtorius ſapuit. Non erat Amaſiæ Epiſcopus, non erat Amaſiæ; Sinopis eſt. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Tacete modicum. audiamus alias blaſphemias. Quid culpamus Neſtorium ſolum? Multi ſunt Neſtorij. Ioannes presbyter & primicerius notariorum dixit: Ex his quæ lecta ſunt, illud annotamus, quia alteram Fidem, præter eam quæ in Nicæa expoſita, & hic prius confirmata eſt, expoſuerunt, qui iſta dixerunt. Olympius Epiſcopus Euazorum dixit: Si B initium fides habet ex geſtis, qui dederunt initiũ, ſint anathema.

ACTA C. P.

Saturninus Deo amantiſſimus Epiſcopus Marcianopolis metropolis dixit: Si quis aliter ſapit, præter ea quæ nuper lecta ſunt in hac ſancta Synodo, hic ſecundum formam ſanctorum Patrum alienus ſit & excommunicatus nobis, ſicut non permanens in his quæ bene à ſanctis Patribus definita ſunt. Aetherichus Deo amantiſſimus Epiſcopus ciuitatis Smyrnæ dixit: Sicut præſentes Patres conſenſerunt, & ego conſentio & concordo, & ante, & nunc, & poſt hæc, & in futuro ſæculo.

EPHESI. ACTA.

C Aetherichus Epiſcopus Smyrnæ dixit: Ego iſta non dixi. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Quid dicit? Ioannes presbyter & primicerius notariorum dixit: "Falſum reprehendit. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Doceat reuerendiſſimus Epiſcopus Aetherichus, quæ voluerit. Aetherichus Epiſcopus Smyrnæ dixit: "Subito vt ingreſſus ſum Conſtantinopolim, accedebant ad me auditores, ducentes hunc ipſum monachum cum ipſis, qui dixit: Domine, ſubſcribe. Dico & ego: † Interim ſine videamus, ſi quæ audiuimus de eo, certa ſint. Poſtea dicit: Expone. Ego vero dixi: Exponere non poſſum. D Vere quidem ſcio, ſed non poſſum dicere. Tamen dico, ſi quis non credit ſicut trecenti decem & octo, & qui in Epheſo, anathema ſit & hic, & in illo futuro ſæculo. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Hæc ergo quæ lecta ſunt, "falſa ſunt? Aetherichus Epiſcopus Smyrnæ dixit: Ego neſcio. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Aliud his amplius non dixiſti? Aetherichus Epiſcopus Smyrnæ dixit: Non. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Audiuiſti autem "quæ tunc ſcilicet à te dicta ſunt? Aetherichus Smyrnæ Epiſcopus dixit: Audiui. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Et non ea dixiſti? Aetherichus Epi- E ſcopus Smyrnæ dixit: Non. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Manifeſta ſunt quæ à præſente viro depoſita ſunt. vnde reliqua percurrantur.

CHALCED. ACTA.

Et cum legerentur, Aetherichus reuerendiſſimus Epiſcopus Smyrnæ exurgens dixit: Prius quidem conſenſi & ſubſcripſi tantum: abij [Epheſum;] ſtatim adhæſit mihi Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus, & dixit: Quare ſubſcripſiſti contra

"f. Falſatum

"Subito ingreſſus ſum CPlim, attendebam autẽ auditores, ducẽte hũc ipſum mo. l, & dicit,

† Sine vel videamus. audiuimus ab eo certa aliqua.

"falſata

"quaſi à te dicta ſunt?

A Η ἁγία σύνοδος εἶπεν· οὐδεὶς δύο λέγει τὸν κύριον μετὰ τὴν ἕνωσιν· οὐκ ἦν Ἀμασίας ἐπίσκοπος· τὸν ἀμέριστον μὴ μέριζε· ταῦτα Νεστόριος ἐφρόνησεν· οὐκ ἦν Ἀμασίας ἐπίσκοπος, οὐκ ἦν Ἀμασίας, Σινώπης ἐστίν. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· σιωπήσατε ὀλίγον· ἀκούσωμεν ἄλλων δυσφημιῶν· τί μεμφόμεθα Νεστορίῳ μόνῳ; πολλοὶ Νεστόριοί εἰσιν. Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος νοταρίων, εἶπεν· ἐκ τῶν ἀναγινωσκομένων ἐκεῖνο ἐπισημηνόμεθα· ὅτι πίστιν ἑτέραν παρὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἐν τῇ Νικαίᾳ, καὶ βεβαιωθεῖσαν ἐνταῦθα τὸ πρότερον, ἐξέ- B θεντο οἱ ταῦτα εἰπόντες. Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Εὐαζῶν εἶπεν· εἰ ἀρχὴν ἡ πίστις ἔχει ἐκ τῶν ὑπομνημάτων, οἱ δεδωκότες τὴν ἀρχὴν ἔστωσαν ἀνάθεμα.

Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σατουρνῖνος τῆς Μαρκιανουπολιτῶν μητροπόλεως εἶπεν· εἴ τις ἑτέρως φρονεῖ παρὰ τὰ ἀρτίως ἀναγνωσθέντα ἐπὶ τῆς ἁγίας ταύτης συνόδου, οὗτος κατὰ τοὺς τύπους τῶν * ἁγίων πατέρων, ἀλλότριος ἤτω, καὶ ἀκοινώνητος ἡμῖν, ὡς μὴ ἐμμένων τοῖς καλῶς θεσπισθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Αἰθέριχος τῆς Σμυρναίων πόλεως εἶπε· καθὼς οἱ πατέρες οἱ παρόντες συ- C νέθεντο, κἀγὼ συναινῶ, καὶ συντίθεμαι, καὶ πρὸ τούτου, καὶ νῦν, καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα.

* αὐτοῦ

Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· ἐγὼ ταῦτα οὐκ εἶπον. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· τί λέγει; Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος νοταρίων, εἶπε· πλαστοῦ ἐπιλαμβάνεται. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· διδασκέτω ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Αἰθέριχος, ἃ βούλεται. Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· αἰφνιδίως ἐπεισῆλθον ἐν Κωνσταντινουπόλει· προσέσχον δὲ τοῖς ἀκροαταῖς· εἶτα τοῦτον αὐτὸν τὸν μονάζοντα μετ᾽ αὐτῶν, καὶ λέγει· D κύριε ὑπόγραψον· λέγω κἀγώ· πῶς κἂν ἄφες ἴδωμεν· ἐπηκούσαμεν αὐτοῦ φανερά τινα· μετὰ ταῦτα λέγει, ἔκθου· ἐγὼ λέγω, ἐκθέσθαι οὐ δύναμαι. ἀληθῶς μὲν οἶδα, ἀλλ᾽ οὐ δύναμαι εἰπεῖν· πλὴν λέγω· εἴ τις οὐ πιστεύει, καθὼς οἱ τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ, ἀνάθεμα ἔστω καὶ ὧδε, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν μέλλοντα αἰῶνα. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ταῦτα οὖν τὰ ἀναγνωσθέντα πλαστά εἰσι; Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· οὐκ οἶδα ἐγώ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· πα- E ραιτέρω τούτων οὐκ εἴρηκας; Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· οὔ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐπήκουσας δὲ τῶν δῆθεν παρὰ σοῦ εἰρημένων; Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· ἐπήκουσα. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· καὶ οὐκ εἴρηκας αὐτά; Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· οὔ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· δῆλα τὰ κατατεθέντα παρὰ τοῦ παρόντος, ἐφ᾽ ἑν ἀναγινωσκέσθω τὰ ἑξῆς.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, Αἰθέριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σμύρνης, ἀναστάς, εἶπε· τὰ πρῶτα συνεθέμην, καὶ ὑπέγραψα μόνον, εἰσῆλθον· ἐκολλήθη μοι Διόσκορος εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, καὶ λέγει· διὰ τί ὑπέγραψας

ψας κατὰ Εὐτυχοῦς; λέγω ἐγὼ, ὑπέγραψα, ὡς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν· εἰ δέ ἐστι τί ποτε ἄλλο, εἴπατέ μοι. λέγει· τί ὑπέγραψας; λέγω, ὑπέγραψα, ὡς προσήνεγκάν μοι· ἀνάθεμα, εἴ τις οὐ πιστεύει τοῖς τριακοσίοις δεκαοκτὼ, καὶ ὡς ἐν Ἐφέσῳ, οὗτος ἀνάθεμα ἔστω. ὕστερον τί ὑπέγραψαν, οὐκ οἶδα, ἐπὶ πάντων εἶπε. Διόσκορος, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, εἶπεν· ἐνέγκῃ δύο μάρτυρας. Αἰθέριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· ὡς Κύριλλος, φρονῶ. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· τίνος παρόντος ταῦτά σοι εἶπε Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος; Αἰθέριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· ἐπὶ πάντων. Θαλάσσιος, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας, εἶπε· ταῦτα, ἃ γέγραπται, εἶπες ἐκτὸς ἀνάγκης, τί θέλεις ἄρτι καταστρέφειν; Διόσκορος, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, εἶπε· συκοφαντήσας οὐδὲν πάσχει; εἰ ἤμην καταγνωσθεὶς, οὐκ ἔπασχον; Βερονικιανὸς, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χεδαρίου ἀνέγνω.

Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος * Οὐαλέριος εἶπεν· ἐγὼ ὁμολογῶ δύο γεννήσεις, ἐκ θείας, καὶ ἐκ σαρκός· θείας μὲν, ἐκ πατρός. σαρκὸς δὲ, ἐκ μητρός· ἕνα δὲ τὸν αὐτὸν υἱὸν θεοῦ, καθὼς πάντες ὥρισαν οἱ πατέρες· δύο γεννήσεις ἐν ἑνὶ προσώπῳ· οὕτως ὁμολογῶ, καθὼς οἱ πατέρες οἱ τριακόσιοι δεκαοκτὼ, οἱ συναχθέντες ἐν τῇ Νικαιέων· καὶ ὡς ἡ ἁγία σύνοδος ἡ ἐν Ἐφέσῳ ἐψηφίσατο, καὶ ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλος, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως ἐπίσκοπος, ὥρισεν· οὕτω πιστεύω, καὶ ὁμολογῶ. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Λογγῖνος τῆς Χερρονησιτῶν πόλεως εἶπεν· τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῇ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, τῇ συναχθείσῃ ἐν τῇ Νικαιέων, ἐπακολουθῶν καὶ ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν ἐπίσκοπος Κύριλλος, τὸ δόγμα ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐξέθετο μετὰ πάσης ἀκριβείας. ὅθεν κἀγὼ τῇ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαβιανοῦ συναινέσει, καὶ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων συντίθεμαι, εἰδὼς μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τὴν ἐκ δύο φύσεων προσκυνεῖσθαι θεότητα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. τοὺς δὲ ἐναντιουμένους τῇ τοιαύτῃ πίστει, ἀλλοτρίους ἡγούμεθα τῆς εὐσεβοῦς πίστεως τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας.

* Οὐαλεριανὸς

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· τὸ ἐκ δύο, δέχομαι· τὸ δύο, οὐ δέχομαι. ἀναγκάζομαι καὶ ἀναισχυντεῖν· περὶ τῆς ψυχῆς μοί ἐστιν ὁ λόγος. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· * αὐτός με ἤδη ἐφόνευσας. Διόσκορος, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, εἶπεν· ἀπολογοῦμαι τῷ θεῷ καὶ ὧδε, καὶ ἐκεῖ. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· καὶ τοῖς νόμοις, ὡς λέγεις σύ· διὰ τί προσῆλθον; πάντως, ἵνα δίκας σε ἀπαιτήσω· μὴ γὰρ προσαγορεύσων εἰσῆλθες ὧδε; Πασχασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπιτρέπεται Φλαβιανῷ τῷ ἐπισκόπῳ, τούτου ἀκούοντος, τοιαῦτα λαλεῖν, οἷα καὶ οὗτος φθέγγεται; οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερ-

A tra Eutychem? Dico: Ego ſubſcripſi ſicut omnes Patres noſtri. Si vero eſt aliquid aliud, dicite mihi. Dixit: Quid ſubſcripſiſti? Dico: Sicut obtulerunt mihi ſubſcripſi. Anathema ſi quis non credit ſicut trecenti decem & octo, & ſicut qui in Epheſo, ille anathema ſit. Poſtea, quid ſcripſerint neſcio. præſentibus omnibus dixi. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Deducat duos teſtes. Aetherichus reuerendiſſimus Epiſcopus Smyrnæ dixit: Sicut Cyrillus [o]credo. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Quo præſente hæc tibi dixit Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus? Aetherichus
B reuerendiſſimus Epiſcopus Smyrnæ dixit: Corã omnibus dixit. Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Hæc quæ ſcripta ſunt, dixiſti ſine vlla neceſſitate. quid vis eadem modo deſtruere? Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Calumniatus nihil patitur? Si ego eſſem [z]deprehenſus, non patiebar?

[o] ſentio. [z] condemnatus,

Beronicianus deuotiſſimus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

Valerianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Ego cõfiteor duas [n]natiuitates in Chriſto, diuinitatis & carnis. diuinitatis ex Patre, carnis ex matre: vnũ tamen & eumdẽ Filium Dei, quemadmo-
C dũ vniuerſi Patres cõſtituerunt; duas natiuitates in vna perſona. Sic ego cõfiteor, ſicut Patres trecenti decem & octo congregati in Nicæa ciuitate, & vt ſancta Synodus Epheſi decreuit, & beatæ memoriæ Cyrillus Alexandrinæ vrbis Epiſcopus ſtatuit, ſic credo atque confiteor. Longinus Dei amantiſsimus Epiſcopus Cherſonenſium ciuitatis dixit: Sanctam & magnam Synodum trecentorum decem & octo congregatam in Nicæa, ſequens, & ſanctus pater noſter Cyrillus Epiſcopus, doctrinam in epiſtola cum omni diligentia expoſuit. Vnde & ego beatiſsimi Archiepiſcopi Flauiani conſenſui & beatiſsimorum Epiſcopo-
D rum concordo, ſciens poſt inhumanationem ex duabus naturis adorare diuinitatem vnigeniti filij Dei & ſaluatoris noſtri IESV Chriſti. Contrarios autem huiuſmodi Fidei, alienos exiſtimamus à Fide pia ſanctæ Eccleſiæ.

ACTA CP. [n] naturas [n] naturas

Et cum legerentur, Dioſcorus reuerendiſsimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Ex duabus ſuſcipio, duas non ſuſcipio. Cogor & impudenter agere: de anima [n]eſt mihi ſermo. Euſebius reuerendiſsimus Epiſcopus Dorylæi dixit: [[n]Tu enim dudum occidiſti ſanctiſsimum Archiepiſcopum Flauianum,] mihi autem vitæ intuliſti diſcrimen.
E Dioſcorus reuerendiſsimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Satisfacio Deo hic & ibi. Euſebius reuerendiſsimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Sed & legibus, ſicut dicis. [n]ergo quare interpellaui? Vtique vt pœnas de te exigam. Numquid ad ſalutandum huc ingreſſus es? Paſchaſinus venerandus Epiſcopus dixit: Licuit Flauiano Epiſcopo, iſto audiente, [n]tantum loqui, quantum iſte loquitur? Glorioſiſsimi Iudices & ampliſsimus Sena-

CHALCED. ACTA. [n] mihi res eſt. [n] Cum tu iã occidiſti ſ. A. F., mihi vitæ [n] ego [n] talia loqui, qualis

i iiij φυὴς

A Senatus dixerunt: Sed in præſenti Synodus cum iuſtitia celebratur. Lucentius reuerendiſsimus Epiſcopus & vicarius Sedis Apoſtolicæ dixit: Iuſta eſt Synodus. detur ergo huic & illi iuſta ſententia. Beronicianus deuotiſsimus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

ACTA CP. Meliphthongus Deo amiciſſimus Epiſcopus [a]Iuliopolis ciuitatis dixit: Secundum diuinũ Apoſtolum, etiam ſi Angelus de cælo euangelizauerit [b]vobis aliud quid, præter ea quæ nuper lecta ſunt ſanctorum qui in Nicæa & in Epheſo Patrum, anathema ſit. Et qui non confitentur, ad veram vnitatem coniunctas duas naturas in vnum eumdemq. Filium Dei, Deum verum de Deo vero, Chriſtum IESVM, ſint anathema. Qui vero B innouant aliquid, præter expoſitiones Apoſtolorum & ſanctorum Patrum, & conturbantes Dei Eccleſiam, portabunt iudicium, quicumque illi fuerint. Iulianus Dei amantiſſimus Epiſcopus Coënſis dixit: Nullus ſapientum contraire poteſt expoſitæ Fidei à ſanctis Patribus qui in Nicæa, & iterum à ſancta & magna Synodo in Epheſo metropoli congregata. Confitemur igitur duas naturas in vna perſona, propter quod vnũ Filium, vnum Dominum IESVM Chriſtum. Et ſiquis diabolica inſania agitatus, & propriam cogitationem, ſicut putat, ſequens, aliud quid ſapit, præter ea quæ à prædeceſſoribus ſanctiſſimis Patribus accepimus, ſit ab Eccleſia alienus. C

[a] Helíopolis
Galat. 1. b.
[b] nobis
Galat. 1. b. 10.

CHALCED. ACTA. Et cum legerentur, Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Ecce hoc reprehendo, quia poſt vnitionem non ſunt duæ naturæ. Beronicianus deuotiſſimus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

ACTA CP. Sabbas Dei amantiſſimus Epiſcopus Palti ciuitatis dixit: Didicimus ſanctos Patres ſequi. Etenim Patres noſtri qui in Nicæa conuenerunt, non à ſemetipſis locuti ſunt, ſed quod Spiritus ſanctus dictauit. Similiter & ſanctiſſimus & Deo D amiciſſimus beatus Cyrillus ex Spiritu ſancto quę ſunt ſanctorum Patrum locutus eſt & docuit. Secutus eſt autem eum & princeps Orientis Dei amantiſſimus Ioannes quondam Epiſcopus Antiochiæ. Hunc etiam & qui ſuperius interlocutus eſt, Deo dignus Epiſcopus Baſilius eſt ſecutus. Hoc & ego ſapio & confiteor. Et ſi quis in vniuerſo mũdo hanc Fidem non ſapit, non ſolum mihi eſt alienus, ſed & omnibus recte credentibus. Rogo vero veſtram ſanctitatem, hunc tomum & in Orientem dirigere, & liberare nos à blaſphemijs. Et ſi quis non ſubſcripſerit in hoc tomo, ſit nobis alienus. Thomas Dei amantiſſi- E mus Epiſcopus Valentinianopolis dixit: Cum vtilia ſint animæ pietatis dogmata expoſita à ſancta Synodo quæ in Nicæa congregata eſt, & in Epheſo metropoli, ſic & credidimus, & populos qui ſub nobis ſunt, docemus: & eum qui ita non ſapit, alienũ decernimus eſſe à catholica Eccleſia.

Try-

A φωνῆς σύγκλητος, εἶπεν· ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ σύνοδος μετὰ δικαιοσύνης ἐπιτελεῖται. Λουκέντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν ἀποστολικὸν θρόνον, εἶπε· δικαία ἐστὶν ἡ σύνοδος· δοθήτω τούτῳ, κἀκείνῳ δικαία ἀπόφασις. Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω.

Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μελίφθογγος τῆς [a]Ἡλιουπολιτῶν εἶπε· κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον, κἂν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ἡμῖν παρὰ τὰ ἀρτίως ἀνεγνωσμένα τῶν ἁγίων τῆς κατὰ Νίκαιαν συνόδου, B καὶ Ἐφέσου πατέρων, ἀνάθεμα ἔστω. καὶ εἰ μὴ ὁμολογοῦσί τινες πρὸς ἑνότητα τὴν ἀληθινὴν συνενεχθείσας δύο φύσεις, εἰς ἕνα, καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, Χριστὸν Ἰησοῦν, ἀνάθεμα ἔστωσαν. εἰ δὲ καινουργοῦσί τι παρὰ τὰς τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ πατέρων ἐκθέσεις, καὶ ταράττοντες τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν, βαστάσουσι τὸ κρίμα, εἴ τινες ἂν ὦσιν. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς τῆς Κῶ εἶπεν· οὐδεὶς τῶν εὖ φρονούντων ἐναντιωθῆναι δύναται τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων C τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ πάλιν παρὰ τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου τῆς συγκροτηθείσης ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει. ὁμολογοῦμεν τοίνυν τὰς δύο φύσεις ἐν ἑνὶ προσώπῳ· διὸ ἕνα υἱὸν, ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· καὶ εἴ τις σατανικῇ μανίᾳ φερόμενος, καὶ τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, ὥς γε νομίζει, ἐξακολουθῶν, ἄλλο τι φρονεῖ παρ' ὃ παρὰ τῶν προηγησαμένων ἁγίων πατέρων παρειλήφαμεν, ἔστω τῆς ἐκκλησίας ἀλλότριος.

[a] Ἰουλιοπολιτῶν

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἰδοὺ τοῦτο ἐπιλαμβάνομαι· μετὰ γὰρ τὴν ἕνωσιν, δύο φύσεις οὐκ εἰ- D σίν. Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω.

Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σάββας πόλεως Πάλτου εἶπεν· ἐμάθομεν ἀκολουθεῖν τοῖς πατράσι· καὶ γὰρ οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ κατὰ Νίκαιαν, οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν ἐλάλησαν· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὑπηγόρευσεν. ὁμοίως καὶ ὁ θεοφιλέστατος, καὶ ὁσιώτατος μακάριος Κύριλλος, ἐκ πνεύματος ἁγίου ἐλάλησε τὰ τῶν πατέρων, καὶ ἐφθέγξατο. ἠκολούθησε δὲ αὐτῷ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀνατολῆς θεοφιλέστατος Ἰωάννης, ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας· τούτῳ δὲ ἠκολούθησε καὶ [b]πρώτως δια- E λαλήσας, ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος. τοῦτο κἀγὼ φρονῶ, καὶ ὁμολογῶ· καὶ εἴ τις ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ταύτην τὴν πίστιν μὴ φρονεῖ, οὐ μόνον ἐμοὶ ἀλλότριος, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσι. παρακαλῶ δὲ τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα, τοῦτον τὸν τόμον πεμφθῆναι καὶ εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ ἀπαλλάξαι ἡμᾶς βλασφημίας· καὶ εἴ τις οὐχ ὑπογράφει εἰς τὸν τόμον, γενήσεται ἀλλότριος ἡμῶν. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Θωμᾶς Οὐαλεντινιανουπόλεως εἶπε· ψυχωφελῶν ὄντων τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων, τῶν ἐκτεθέντων παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, τῆς κατὰ Νικαίων συναθροισθείσης, καὶ κατὰ τὴν Ἐφεσίων μητρόπολιν, οὕτως καὶ πεπιστεύκαμεν, καὶ τὸν ὑφ' ἡμᾶς διδάσκομεν λαόν· καὶ τὸν μὴ οὕτως φρονοῦντα, ἀλλότριον εἶναι συμψηφιζόμεθα τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. ὁ θεοφιλέ-

[b] πρῶτον

στατος

τατος ἐπίσκοπος Τρύφων πόλεως Χίου τῆς νήσου εἶπε· κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τοῦ μακαρίου τοῦ ἐν ἁγίοις ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, οὕτως καὶ ἐπιστεύσαμεν, καὶ πιστεύομεν· καὶ τοὺς μὴ πιστεύοντας τοῖς δόγμασι τῶν πατέρων, ἀναθεματίζομεν, καὶ ἀλλοτρίους τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας αὐτοὺς κρίνομεν. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Τιμόθεος πόλεως Πρημοπόλεως εἶπε· τοῖς εὐσεβῶς, καὶ ὀρθοδόξως θεσπισθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ Νικαέων, τούτοις καὶ ὁ τῆς μακαρίας μνήμης πατὴρ ἡμῶν γενόμενος Κύριλλος ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων ἐξακολουθήσας, δόγματα θεοφιλῆ παρέδωκεν ἡμῖν. τούτοις καὶ συντιθέμεθα, καὶ συναινοῦμεν. ὅθεν ὁ μὴ τούτοις ἐξακολουθῶν, ἔστω ἀλλότριος τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐδόξιος Βοσπόρου εἶπεν· ὁ τρισμακάριος πατὴρ ἡμῶν Κύριλλος, ἐξακολουθῶν τῇ ἐν Νικαίᾳ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, εὔδηλον ἡμῖν ἐποίησε περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν παρουσίας· ὅτι περ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων θεὸς, ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς, ἐνηνθρώπησεν ἐπ' ἐσχάτων, ἵνα ῥήσῃ τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον· καὶ ἄνθρωπον τέλειον ἀνέλαβε διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. πᾶς οὖν ὁ μὴ συναινῶν τοῖς ἐκτεθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, ἑαυτὸν ἀλλοτριοῖ πάσης ἱερατικῆς κοινωνίας, καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρύτου εἶπεν· ἄνθρωπον οὐκ ἀνέλαβεν, ἀλλ' ἄνθρωπος ἐγένετο· σάρκα δὲ ἀνέλαβε. Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χαρταρίου ἀνέγνω.

Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐστόχιος πόλεως Δοκιμίου εἶπε· τὴν γενομένην παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων ἔκθεσιν, καὶ τὰς ὑπαναγνωσθείσας ἡμῖν ἐπιστολὰς τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου, καὶ τοὺς ἐκτεθέντας κανόνας, καὶ πίστιν παρὰ τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου τῆς ἐν Ἐφέσῳ, συμφωνοῦντα πάντα ἀλλήλοις εὕρομεν. τοιγαροῦν οὕτω πιστεύω, καὶ ὁμολογῶ, καὶ τὸν παρὰ ταῦτα φρονοῦντα, ἀλλότριον κρίνω τῆς ἁγίας, καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς τῶν ὀρθοδόξων πίστεως. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς πόλεως Μωστήνης εἶπε· δήλων ὄντων, καὶ ψυχωφελῶν τῶν ἀναγνωσθέντων ἡμῖν κανονικῶν γραμμάτων, τῶν ἐκτεθέντων παρὰ τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου, καὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἁγιωτάτων συνόδων, οὕτω κἀγὼ καὶ φρονῶ, καὶ πιστεύω· καὶ εἴ τις παρὰ ταῦτα φρονεῖ, ἀλλότριος ἔστω τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σισίνιος πόλεως Ἱεροκαισαρείας εἶπεν· ἐπακούσας τῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐπιστολῶν τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, καὶ τῶν πραχθέντων ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει κατὰ τοὺς ἁγίους κανόνας, τοὺς ἐκτεθέντας ἐν τῇ Νικαέων πόλει, οὕτως φρονοῦμεν, καὶ πιστεύομεν, καὶ διδάσκομεν τὸν ὑφ' ἡμᾶς λαόν· καὶ εἴ τις ἕτερόν τι φρονεῖ, ἀλλότριος ἔστω τῆς ἁγίας, καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰωάννης πόλεως Ὑρκανῶν εἶπε· τοῖς ἀρτίως ἀναγνωσθεῖσι, καὶ πάλαι παρὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων ἐκτεθεῖσι, καὶ ὑπὸ

A Tryphon Dei amantiſſimus Epiſcopus ciuitatis inſulæ Chij dixit: Secundum expoſitionẽ Patrum ſanctorum in Nicæa, & beatiſſimi & ſanctiſſimi Archiepiſcopi Cyrilli, ſic & credidimus & credimus. Et qui non credunt ſanctorum Patrum doctrinis, anathematizamus, & alienos eos à ſancta Eccleſia iudicamus. Timotheus Dei amantiſſimus Epiſcopus Primopolitanus dixit: Pie & recte ſtatuta à ſanctis Patribus qui in Nicæa conuenerunt, & beatæ memoriæ pater noſter Cyrillus quondam Alexandriæ Epiſcopus ea ſecutus, digna Deo dogmata nobis tradidit. His & con-B cordamus & conſentimus. Vnde ſi quis hæc non ſequitur, alienus ſit à ſancta Dei Eccleſia. Eudoxius Dei amantiſſimus Epiſcopus Boſphori dixit: Ter beatiſſimus pater noſter Cyrillus ſecutus Nicænam ſanctam & magnam Synodum, manifeſtum nobis fecit de Chriſti & ſaluatoris noſtri præſentia, quia qui ante ſæcula eſt Deus, & Filius Patris, in nouiſſimis temporibus inhumanatus eſt, vt diſrumperet contra nos ſcriptum chirographum, & hominem perfectum aſſumpſit propter noſtram ſalutem. Omnis ergo qui non conſentit expoſitionibus ſanctorum Patrum, ſeipſum alienat ab omni ſacerdotali communione, & à Chriſti præſentia. *Coloſſ. 2. c.*

C Et cum legerentur, Euſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus Beryti dixit: Hominem non aſſumpſit, ſed homo factus eſt, carnem autem aſſumpſit. Beronicianus deuotus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit. CHALCED. ACTA.

[a]Euſtathius Deo amiciſſimus Epiſcopus Docimij ciuitatis dixit: Factam à ſancta Synodo in Nicæa ſanctorũ Patrum expoſitionẽ, & lectas nobis epiſtolas ſanctiſſimi & Deo digni quondam Epiſcopi Cyrilli, & expoſitas regulas & Fidem à ſancta & magna Epheſina Synodo, conſona omnia ad inuicem comperimus. Igitur & ego ſic cre-D do & confiteor. Et qui præter hæc ſapit, alienum iudico à ſancta catholica Eccleſia, & à Fide recte credentium. Iulianus Dei amantiſſimus Epiſcopus ciuitatis Moſtenæ dixit: Cum ſint certa & vtilia animæ lecta nobis canonica ſcripta, expoſita à beatiſſimo & ſanctiſſimo Cyrillo, & Nicæno & Epheſino ſanctis Concilijs, ita & ego ſapio & credo. Et ſi quis præter hæc ſapit, ſit alienus à ſanctæ Eccleſiæ recta Fide. [b]Coſsinius Dei amantiſsimus Epiſcopus ciuitatis Hierocæſareæ dixit: Audiens has ſanctorum Patrum noſtrorum lectas epiſtolas, & quæ in Epheſo metropoli acta ſunt, ſecundum ſanctas regulas in Nicæa ciuitate ex-E poſitas, ita ſapimus & credimus, & docemus populum qui ſub nobis eſt. Et ſi quis aliud ſapit, alienus ſit à ſancta catholica Eccleſia Dei. Ioannes Dei amantiſsimus Epiſcopus ciuitatis Hyrcanorum dixit: Nuper lectis, & pridem expoſitis à ſanctis Patribus in Nicæa congregatis, & ortho-

ACTA CP. [a]Euſtochius

[b]Siſinius

thodoxe prædicatis à ſanctis Epiſcopis, conſentio & acquieſco. Aliter autem ſapientem, ſicut inſipientem & auerſor & alienum iudico à Fide recta, per gratiam Chriſti eum omnibus ſanctis patribus ſtabilitus. Euſebius Epiſcopus Dorylæi dixit: Quoniam quidam reuerendiſſimorum Epiſcoporum in hac regia vrbe degentium, aut propter infirmitatem, aut ignorantes conuocationẽ ſanctæ Synodi non conuenerunt, peto abſentes per reuerendiſſimum presbyterum & notarium Aſterium, & per religioſiſſimos diaconos & notarios commoneri; quatenus & ipſi agnoſcentes quæ acta ſunt, ſuam manifeſtam faciant voluntatem. Sanctiſſimus Flauianus Archiepiſcopus dixit: Reuerendiſſimi notarij abſentes Dei amantiſſimos Epiſcopos commonefaciant, perlegentes eis quæ acta ſunt, quatenus vnuſquiſque propriam ſententiam exponat.

ACTIO III. CONSTANTINOPOLI ſub Flauiano, [& Chalcedone relecta.]

PRæſidente ſanctiſſimo & beatiſſimo Archiepiſcopo noſtro Flauiano, & conſidente ei ſancta Synodo, rurſus in ſecretario Epiſcopij, ſecunda feria, xv. die menſis Nouembris, Conſulatu ſupraſcripto, Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus [Dorylæi] dixit: Quartus hodie exceſſit dies, ex quo veſtram interpellaui ſanctitatem, poſtulans Eutychem presbyterum & archimandritam in ſanctam veſtram Synodum occurrere, arguendum à me, pro eo quòd orthodoxa dogmata corrupit, & aliter ſapit, quàm credit catholica Eccleſia. Et peto tunc directos à ſanctitate veſtra interrogatos dicere, qualia ab eo acceperunt reſponſa. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dicant notarij, qui nam ſunt dudum directi. Notarij dixerunt: Ante hoc veſtra iuſſerat ſanctitas, religioſiſſimum presbyterum & defenſorem Ioannem, & reuerendiſsimum diaconum Andream, pergere ad reuerendiſsimum presbyterum & archimandritam Eutychem; & vterique præſto ſunt. Flauianus ſanctiſsimus Archiepiſcopus dixit: Adſtent ſanctæ Synodo, & dicat prius religioſiſsimus presbyter & defenſor Ioannes, ſi abijt ad vocandum presbyterum & archimandritam Eutychem, & ſi "vidit eum, & quid ab eo audierit. Ioannes religioſiſsimus presbyter & defenſor dixit: Pridem religioſiſsimo Epiſcopo Euſebio interpellante in conuentu veſtram ſanctitatem, & accuſante reuerendiſsimum presbyterum & archimandritam Eutychem, & libellum in ſcriptis porrigente, in quo manifeſtabat eũ hæreticis paſsionibus ægrotare, & poſtulante, euocatum eũ apud veſtram ſanctitatem ſatisſacere pro his quę ei ab ipſo obijciebantur: prouidens veſtra " indeclinabilis ſapientia præcepit pergere tam me, quàm religioſum diaconũ Andream ad eum in eius monaſterium, & eum ad ſatisſa-

"cum eo coram egit,

" caſtiſſima

A ὑπὸ τῶν ὁσίων ἐπισκόπων κηρυχθεῖσιν ὀρθοδόξως, συντίθεμαι, καὶ στοιχῶ· τὸν δὲ ἑτέρως φρονοῦντα, ὡς παραφρονοῦντα, καὶ ἀποστρέφομαι, καὶ ἀλλότριον κρίνω τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, χάριτι Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων πατέρων ἐρηρεισμένος. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· ἐπειδή τινες τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τῶν ἐνδημούντων ταύτῃ τῇ βασιλευούσῃ πόλει, ἢ δι' ἀσθένειαν, ἢ ἀγνοήσαντες τὴν κλῆσιν τῆς ἁγίας συνόδου, οὐ συνῆλθον, ἀξιῶ τοὺς ἀπολειφθέντας διὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ νοταρίου Ἀστερίου, καὶ διὰ τῶν εὐλαβεστάτων διακόνων, καὶ νοταρίων ὑπομνησθῆναι· ὥστε καὶ αὐτοὺς

B γνόντας τὰ πραχθέντα, τὴν ἑαυτῶν γνώμην φανερὰν ποιῆσαι. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· οἱ εὐλαβέστατοι νοτάριοι τοὺς ἀπολειφθέντας τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ὑπομνήσουσιν, ὑπαναγνώσκοντες αὐτοῖς τὰ πραχθέντα, ἐφ' οἷς τε ἕκαστον καταθέσθαι τὴν οἰκείαν γνώμην.

ΤΡΙΤΗ ΠΡΑΞΙΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙνουπόλει ἐπὶ Φλαυιανοῦ.

C ΠΡοκαθεζομένου τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαυιανοῦ, καὶ συνεδρευούσης αὐτῷ τῆς ἁγίας συνόδου, αὖθις ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, μηνὸς νοεμβρίου πεντεκαιδεκάτῃ, ἐν ὑπατείᾳ τῇ προγεγραμμένῃ, ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπε· τετάρτη σήμερον παρελήλυθεν ἡμέρα, ἀφ' οὗ προσῆλθον τῇ ἡμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ, ἐξαιτῶν Εὐτυχῆ τὸν πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην, ἀπαντῆσαι εἰς τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον, ὀφείλοντα διελεγχθῆναι παρ' ἐμοῦ, ὅτιπερ τὰ τῆς ὀρθοδοξίας δόγματα διέφθειρε, καὶ ἑτέρως φρονεῖ, ἢ καθὼς πιστεύει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία. καὶ ἀξιῶ τοὺς

D ἀποσταλέντας ἐξ ἐκείνου, παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης ἐρωτηθέντας εἰπεῖν, ποίας τετυχήκασι παρ' αὐτοῦ ἀποκρίσεως. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτωσαν οἱ νοτάριοι, τίνες εἰσὶν οἱ ἤδη ἀποσταλέντες. οἱ νοτάριοι εἶπον· πρώην ἐκέλευσεν ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη, τὸν θεοσεβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἔκδικον Ἰωάννην, καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀνδρέαν, παραγενέσθαι πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ· καὶ πάρεισιν ἀμφότεροι. ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος εἶπε· στήτωσαν ἐπὶ τῆς ἁγίας συ-

E νόδου, καὶ λεγέτω πρότερον ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης, εἰ ἀπῆλθεν ἐπὶ τῇ κλήσει τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, καὶ εἰ συντετύχηκεν αὐτῷ, καὶ τί ἤκουσε παρ' αὐτοῦ. ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἶπε· πρώην τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου προσελθόντος ἐν συνεδρίῳ τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ, καὶ αἰτιασαμένου τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, καὶ βιβλίον ἔγγραφον ἐπιδεδωκότος τὸ καταδηλοῦν, νοσεῖν αὐτὸν τὰ τῶν αἱρετικῶν πάθη, καὶ ἐξαιτήσαντος, προσκληθέντα αὐτὸν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης ἀπολογήσασθαι ἐπὶ τοῖς ἐπιφερομένοις αὐτῷ παρ' αὐτοῦ, πρόνοιαν ποιουμένη ἡ ὑμετέρα ἀπαράλογιστος σοφία, προσέταξε διαβῆναι ἐμέ τε, καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀνδρέαν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ αὐτοῦ, καὶ καλέσαι

αὐτὸν ἀπολογησόμενον. τούτου δὲ γινομένου, καὶ παραγενομένων ἡμῶν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ αὐτοῦ, τούς τε λιβέλλους αὐτῷ ὑπανέγνωμεν, καὶ τὰ ἴσα αὐτῷ δεδώκαμεν, καὶ τὸν αἰτιασάμενον κατεδηλώσαμεν, καὶ κατεμηνύσαμεν αὐτῷ τὴν κλῆσιν, καὶ τὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης. ὁ δὲ τὸ μὲν ἀπαντῆσαι, καὶ ἀπολογήσασθαι, παντελῶς ἠρνήσατο, εἰρηκὼς τοῦτο περιωρίσθαι αὐτῷ, καὶ ὅρῳ τινὶ κεκρατηκέναι ἀπ' ἀρχῆς, τὸ μηδαμῶς ἀλλαχόσε ἀποβαίνειν αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ συνουσίας, τρόπῳ δέ τινι, ὡς ἐν τάφῳ, διατρίβειν ἐν τῇ μονῇ· γνωσθῆναι δὲ τῇ ἡμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ δι' ἡμῶν ἐξήτησεν· ὅτι περ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ἐχθρὸς αὐτῷ πάλαι τυγχάνων, λοιδορίας, καὶ ὕβρεως χάριν, ταύτην τὴν κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ ἐποιήσατο. ἕτοιμον γὰρ ἑαυτὸν εἶναι ἔφασκε ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τε ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐν Ἐφέσῳ τὴν σύνοδον ποιησαμένων, συντίθεσθαι, καὶ ὑπογράφειν ταῖς ἑρμηνείαις αὐτῶν ὡμολόγει. εἰ δέ που τύχοι τι παρ' αὐτῶν ἔν τισι λέξεσιν ἢ διασφαλθὲν, ἢ διαπλανηθὲν, τοῦτο μὴ δὲ διαβάλλειν, μὴ δὲ καταδέχεσθαι· μόνας δὲ τὰς γραφὰς ἐρευνᾷν, ὡς βεβαιοτέρας οὔσας τῆς τῶν πατέρων ἐκθέσεως· μετὰ δὲ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ θεοῦ λόγου, τουτέστι, μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μίαν φύσιν προσκυνεῖν, καὶ ταύτην θεοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐνανθρωπήσαντος· καὶ βιβλίον τι τοιοῦτον προκομίσας ὑπανεγίνωσκε. προσετίθει δὲ, ὅτι λοιδορίας τινὸς, ὡς ἔφη, λεχθείσης κατ' αὐτοῦ, ὡς αὐτοῦ εἰρηκότος, ὅτι γε δὴ ἐξ οὐρανοῦ τὴν σάρκα ὁ θεὸς λόγος κατενήνοχεν, ὡς αὐτὸς ἀνεύθυνος τυγχάνει τῆς τοιαύτης λοιδορίας. τὸ δὲ ἐκ δύο φύσεων ἑνωθεισῶν καθ' ὑπόστασιν γεγενῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, μήτε μεμαθηκέναι ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων πατέρων, μήτε καταδέχεσθαι, εἰ τύχοι τι αὐτῷ τοιοῦτο παρά τινος ὑπαναγινώσκεσθαι, διὰ τὸ τὰς θείας γραφὰς, ὡς ἔλεγε, ἀμείνονας εἶναι τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας. καὶ ταῦτα λέγων, ὡμολόγει τέλειον θεὸν εἶναι, καὶ τέλειον ἄνθρωπον τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας, μὴ ἔχοντα σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν. τοῦτο δὲ ἐμοὶ διαλεγόμενος εἶπεν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ταῦτα αὐτὸς μόνος ἐπήκουσας, ἢ καὶ ὁ ἅμα σοὶ ἀποσταλεὶς διάκονος Ἀνδρέας; ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἶπεν· ἐν ᾧ ταῦτά μοι ἐνετέλλετο εἰς τὸ ἀναγαγεῖν τῇ ὑμετέρᾳ ὁσιότητι, παρῆν καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας, εἰ ταῦτα ἐπήκουσε παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς λεγόμενα. ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας εἶπε· κατὰ τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης ἀπήλθομεν πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ· καὶ διαλεχθέντες αὐτῷ, ταῦτα παρ' αὐτοῦ ἠκούσαμεν, ἃ καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης ἤδη κατέθετο. ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἶπεν· ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τῆς διαλέξεως τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, ὅτι ταῦτα ἡμῖν ἐνετέλλετο ἀναγαγεῖν τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ, καὶ ὁ εὐλαβέ-

στατος

A eiendum vocare. Quo ſacto, cum perueniſſemus ad eum in eius monaſterio, libellos ei legimus, & exemplaria ei dedimus, & accuſatorem ei manifeſtauimus, & vocationem ei denuntiauimus, & ſatisfactionem apud veſtram ſanctitatem. Ipſe autem occurrere quidem & ſatisfacere penitus abnegauit, dicens, hoc apud ſe eſſe decretum, & "definitione quadam ab initio teneri, vt nuſquam alibi egrediatur "à ſua fraternitate, quodammodo enim tamquam in ſepulchro degere in monaſterio. (" tamquam fixo quodã ſtatuto) (" à ſuo conuentu) Innoteſcere autem veſtræ ſanctitati per nos poſtulauit, eo quòd reuerendiſſimus Epiſco-
B pus Euſebius inimicus ei iamdudum exiſtens, detractionis & iniuriæ cauſa hanc accuſationem aduerſus eum confecerit. Paratum enim ſe eſſe aſſerebat, expoſitioni ſanctorum Patrum qui in Nicæa & in Epheſo congregati ſunt, conſentire, & ſubſcribere interpretationibus eorum "confitebatur. (" ſpondebat.) Si vero aliquid contigit eos in aliquibus dictis aut "falli, aut errare, hoc neque reprehendere, neque "ſubſcribere: (" Si vero alicubi contigiſſet) (" labi) (" ſuſcipere.) ſolas autem Scripturas ſcrutari, tamquam firmiores ſanctorum Patrum expoſitionibus. Poſt incarnationem vero Dei Verbi, hoc eſt, poſt natiuitatem Domini noſtri IESV Chriſti, vnam naturam adorare, &
C hanc Dei incarnati & inhumanati. Et librum aliquem huiuſmodi proferens perlegebat. Adjiciebat vero, "derogationes aliquas aduerſus ſe ab aliquibus dictas, (" contumelias) quaſi dixerit, quia Deus Verbum carnem ſecum de cælo deduxerit: ſe innoxiũ ab huiuſmodi "derogatione eſſe. (" contumelia) ex duabus autem naturis vnitis ſecundum ſubſiſtentiam, ſactum fuiſſe Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, neque didiciſſe in expoſitionibus ſanctorum Patrũ, neque ſuſcipere, ſi contigerit ab aliquo ei tale aliquid legi; quia diuinæ Scripturæ, vt dicebat, meliores ſunt Patrum doctrinis. Et hæc dicens, confitebatur perfectum Deum eſſe & perfectum ho-
D minem, qui natus eſt de Maria virgine, non habentem conſubſtantialem nobis carnem. Hoc autem mecum colloquens dixit. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Hæc ipſa tu ſolus audiſti, an & qui pariter tecum directus eſt Andreas diaconus? Ioannes presbyter & defenſor dixit: Dum hæc mihi mandaret ad inſinuandum veſtræ ſanctitati, præſens erat & venerandus Andreas diaconus. Flauianus Archiepiſcopus dixit: Dicat & venerandus Andreas diaconus, ſi hæc à reuerendiſsimo presbytero & archimandrita Eutyche dicta audiuit. Andreas reuerendiſsimus diaconus dixit: Iuxta veſtræ ſanctitatis
E iuſsionem perreximus ad venerandum presbyterum & archimandritam Eutychem: & colloquentes ei, hæc ab eo audiuimus, quæ & reuerendus presbyter & defenſor Ioannes iam expoſuit. Ioannes religioſiſsimus presbyter & defenſor dixit: Ipſo collocutionis tempore reuerendiſsimi presbyteri & archimandritæ Eutychis, quando hæc nobis mandabat veſtræ ſanctitati referre, &

religio-

religioſiſsimus diaconus reuerendiſsimi Epiſcopi Baſilij ibi præſens fuit, & quæ dicta ſunt, audiuit. Quapropter peto vocatum eum interrogari, ſi horum aliquid audiuit. Flauianus ſanctiſsimus Archiepiſcopus dixit: Dicant religioſiſsimi notarij, ſi diaconus, qui adeſſe ſolet reuerendiſsimo Epiſcopo Baſilio, qui & à reuerendo presbytero & defenſore Ioanne commemoratus eſt, hic præſens eſt. Notarij dixerunt: Adeſt diaconus, qui adeſſe ſolet reuerendiſsimo Epiſcopo Baſilio, qui & veſtræ conſidet ſanctitati. Flauianus ſanctiſsimus Archiepiſcopus dixit: Stet in medio. Et cum ſtetiſſet, ſanctiſsimus Archiepiſcopus dixit: Quis vocaris? Et ait: Athanaſius. Sanctiſsimus Archiepiſcopus dixit: Quo gradu fungeris Eccleſiaſtico? Athanaſius dixit: Diaconus ſum. Flauianus ſanctiſsimus Archiepiſcopus dixit: Cuius ciuitatis? Athanaſius diaconus dixit: Seleuciæ ſub ſanctiſsimo Epiſcopo Baſilio. Flauianus ſanctiſsimus Archiepiſcopus dixit: Dic quæ audiſti præſentibus reuerendiſsimis Ioanne presbytero & defenſore, & Andrea diacono, à reuerẽdiſsimo presbytero & archimandrita Eutyche, de Fide. Athanaſius diaconus dixit: Hæc audiui, quę & Dei amãtiſsimus presbyter & defenſor Ioannes expoſuit, & reuerẽdus diaconus Andreas. Euſebius Dei amantiſsimus Epiſcopus dixit: Sufficiunt quidem quæ prolata ſunt à reuerendo presbytero & defenſore Ioanne, & reuerendo diacono Andrea, & quæ facta eſt [a] profeſsio ab Athanaſio reuerendo diacono ſanctę eccleſiæ Seleuciæ, ad manifeſtandum, quem habeat impium ſenſum, & contrarium expoſitionibus ſanctorum Patrum. Tamen ſupplico veſtræ ſanctitati, & iterum ſecundo eum vocari. Paratus enim ſum arguere eum multorũ teſtimonijs male ſapuiſſe & ſapere & docere. Flauianus ſanctiſsimus Archiepiſcopus dixit: Vtinam veniens, & agnoſcens ſuũ delictum, ad pęnitentiam reſpiciat; quoniã Dominus noſter IESVS Chriſtus lætatur de ſalute perditorum, & circumiens ipſe prior ouem errãtem requirit. Quapropter & nunc directi Mamas & Theophilus reuerendiſsimi presbyteri commoneant eum, reddentes ei à nobis tranſmiſſa vocationis ſcripta, quatenus ad noſtram ſanctã perueniat Synodum, ſcandalizatam non ſolum ex accuſatorijs libellis aduerſus eum porrectis ab Euſebio Dei amantiſsimo Epiſcopo, ſed etiam ex facta [a] profeſsione, quaſi male ſentiente eo, & [b] permanente, vt dictum eſt à religioſiſsimo Ioanne presbytero & defenſore, & Andrea & Athanaſio reuerendis diaconibus: [c] ſi quãdo veniens, & euomens priorem ſuam impietatem, & cognoſcens rectam Fidem & expoſitionem ſanctorum Patrũ noſtrorum, veniam mereatur, quam decet dari à nobis his qui ad pænitentiam reſpiciunt. Euſebius Dei amantiſsimus Epiſcopus dixit: Dignetur veſtra ſanctitas iubere prius recitari & dictata à ſancta Synodo vocationis ſcripta, vt & ipſa inſe-

[a] depoſitio

Luc. 15. a.

[a] depoſitione.
[b] pertinaci.

[c] ſi forte

A ςατος διάκονος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Βασιλείου ἐκεῖσε παρὼν ἐτύγχανε, καὶ ἐπήκουσε τῶν λεγομένων. διὸ ἀξιῶ κληθέντα αὐτὸν ἐρωτηθῆναι, ὅ,τι γε δὴ τούτων ἐπήκουσεν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτωσαν οἱ εὐλαβέστατοι νοτάριοι, εἰ ὁ διάκονος ὁ συνὼν τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Βασιλείῳ, ὁ καὶ μνημονευθεὶς παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου, πάρεστιν ἐνταῦθα. οἱ νοτάριοι εἶπον· πάρεστιν ἐνταῦθα ὁ συνὼν τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Βασιλείῳ, τῷ καὶ συνεδρεύοντι τῇ ὑμετέρᾳ ὁσιότητι. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· στήτω B ἐν μέσῳ. καὶ μετὰ τὸ στῆναι, ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τίς λέγῃ; ὁ δὲ εἶπεν· Ἀθανάσιος. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ποίου βαθμοῦ τυγχάνεις ἐκκλησιαστικοῦ;* Ἀθανάσιος εἶπε· Σελευκείας τῆς ὑπὸ τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον Βασίλειον. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· λέγε, τί ἀκήκοας παρόντων τῶν εὐλαβεστάτων, Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἐκδίκου, καὶ Ἀνδρέου τοῦ διακόνου, παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, περὶ τῆς πίστεως; Ἀθανάσιος ὁ διάκονος εἶπε· ταῦτα C ἤκουσα, ἅπερ καὶ ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης κατέθετο, καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· ἐξαρκεῖ μὲν τὰ διηγορευμένα παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου, καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Ἀνδρέου, καὶ ἡ γεγενημένη κατάθεσις παρὰ Ἀθανασίου τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου τῆς κατὰ Σελεύκειαν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, δηλῶσαι ὅπερ ἔχει ἀσεβὲς φρόνημα, καὶ ὑπεναντίον ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων πατέρων. πλὴν δέομαι τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, καὶ πάλιν δεύτερον κληθῆναι· ἑτοί D μως γὰρ ἔχω διελέγχειν αὐτὸν διὰ πολλῶν μαρτύρων κακῶς φρονήσαντα, καὶ φρονοῦντα, καὶ διδάσκοντα. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· γένοιτο, αὐτὸν παραγενόμενον, καὶ ἐπιγνόντα τὸ ἑαυτοῦ πταῖσμα, εἰς μετάνοιαν ἐλθεῖν. ἐπείπερ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς χαίρει ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν ἀπολλυμένων· καὶ περινοστῶν αὐτὸς πρῶτος, ἐπιζητεῖ τὸ πλανώμενον πρόβατον. διὸ καὶ αὖθις ἀποσταλέντες Μάμας καὶ Θεόφιλος οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι, ὑπομνήσουσιν αὐτόν, ἀποδιδόντες αὐτῷ τὸ παρ' ἡμῶν ἀποσταλὲν αὐτῷ τῆς κλήσεως γράμμα, ἐφ' ᾧ τε καταλαβεῖν τὴν ἁγίαν E σύνοδον, σκανδαλισθεῖσαν, οὐ μόνον ἐκ τῶν ἐπιδοθέντων καθ' αὐτοῦ κατηγορικῶν λιβέλλων παρὰ Εὐσεβίου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐκ τῆς γενομένης καταθέσεως, ὡς κακῶς φρονοῦντος αὐτοῦ, καὶ ἐμμένοντος, παρὰ Ἰωάννου τοῦ θεοσεβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἐκδίκου, καὶ Ἀνδρέου, καὶ Ἀθανασίου τῶν εὐλαβεστάτων διακόνων· εἴ πως ἐλθών, καὶ ἐξομόσας τὴν προτέραν αὐτοῦ δυσσέβειαν, καὶ ἐπιγνοὺς τὴν ὀρθὴν πίστιν, καὶ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, συγγνώμης ἀξιωθείη, τῆς πρεπούσης παρ' ἡμῶν δίδοσθαι τοῖς εἰς μετάνοιαν ὁρῶσιν. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπε· καταξιωσάτω ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη κελεῦσαι ἀναγνωσθῆναι πρότερον καὶ τὸ ὑπαγορευθὲν παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς κλήσεως γράμμα, ὥστε καὶ αὐτὸ ἐμφέ-

ἐμφέρεσθαι τοῖς ὑπομνήμασιν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἀναγινωσκέσθω, καὶ ἐντιθέσθω τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων. A

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙνουπόλει συνόδου πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ.

Η ἁγία, καὶ μεγάλη σύνοδος, ἡ κατὰ θεοῦ χάριν ἐνδημοῦσα ἐν τῇ φιλοχρίστῳ, καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει, νέᾳ Ῥώμῃ, τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ, καὶ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ.

B Καὶ νῦν δευτέρᾳ σε κλήσει ταύτῃ καλοῦμεν διὰ Μάμα, καὶ Θεοφίλου, τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων ἐπὶ τῷ ἀπαντῆσαι ἀνυπερθέτως, ἀπολογησόμενον τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, ἐγκαλούμενον παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου, ὡς ἀλλότρια τῆς πίστεως φρονήσαντα, καὶ φρονοῦντα, καὶ προσδιαλεγόμενον πρός τινας. ἧκε τοίνυν εἰς τὸ συνέδριον, μηδὲν ἀναβαλλόμενος· ἵνα μή, ὡς ἀποφεύγων τὸν κατὰ πρόσωπον ἔλεγχον, ὑποπέσῃς τοῖς ἐκ τῶν θείων κανόνων ἐπιτιμίοις. οὐ γὰρ εὐπρόσωπός ἐστιν ἀπολογία λέγειν, σε κεκρικέναι μὴ προϊέναι τοῦ μοναστηρίου, C τὸν περὶ τηλικούτων κατηγορούμενον.

Ἔτι καθεζομένης τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ ἐκδεχομένης Μάμαν, καὶ Θεόφιλον, τοὺς εὐλαβεστάτους πρεσβυτέρους, τοὺς ἀποσταλέντας καλέσαι Εὐτυχῆ τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην, ἀναγινωσκομένων τε αὐτοῖς τῶν ἐκθέσεων περὶ τῆς πίστεως τῶν ἁγίων πατέρων, ἐξαναστὰς ἐκ μέσου ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· οὐδὲν ἀτόλμητον τῷ εἰς θεὸν δυσσεβήσαντι, καὶ ἀλλότρια τῆς ὀρθῆς πίστεως φρονήσαντι, πρόεισι τοῦ πάντα ποιεῖν. ἔγνων γάρ, ὡς ὅτι Εὐτυχὴς ὁ πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, τόμον ἀπέστειλεν εἰς τὰ μοναστήρια, καὶ εἰς στάσιν διεγείρει μοναχούς, καὶ ἐπειδὴ τοῦτο αὐτὸ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου συμβάλλεται, τὸ περιεργασθῆναι τὸ τοιοῦτον, καὶ γνωσθῆναι, ὁποῖα ἤδη τυρβάζει, καὶ κατασκευάζει, ἐπισύστασιν ποιούμενος· ἀξιῶ ἐνταῦθα ὄντα τὸν πρεσβύτερον τὸν ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ Ἑβδόμου εἰπεῖν, εἴγε ἀπέστειλε τόμον, καὶ ἐποίησεν ὑπογραφὰς γενέσθαι. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἐνταῦθα πάρεστι, περὶ οὗ ταῦτα κατέθου; οἱ νοτάριοι εἶπον· πάρεστιν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· στήτω ἐν μέσῳ· καὶ στάντος αὐτοῦ, ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τίς λέγῃ; ὁ δὲ εἶπεν· Ἀβραάμιος. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ποίῳ βαθμῷ τετίμησαι; Ἀβραάμιος εἶπε· πρεσβύτερός εἰμι ἐν τῷ Ἑβδόμῳ ὑπὸ τὴν σὴν ὁσιότητα. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἐπήκουσας ὧν κατέθετο ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος; Ἀβραάμιος εἶπε· ναὶ τῶν ποδῶν σου· ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· εἰπέ, ποῖα ταῦτα; Ἀβραάμιος πρεσβύτερος εἶπε· Μανουήλιος ὁ πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ἀπέστειλέ με πρὸς τὸν πρεσβύτερον Ἀστέριον, ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ταῦτα· ὅτι Εὐτυχὴς ὁ πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ἔπεμψεν αὐτῷ τόμον περὶ τῆς πίστεως, καὶ ἔπειθεν αὐτὸν ὑπογράψαι εἰς αὐτόν· καὶ ταῦτα ἐδήλωσεν, ἵνα τῇ ὑμετέρᾳ ὁσιότητι ἀπαγγείλῃ ὁ πρεσβύ-

ioſeraotur monimentis. Flaoianus ſanctiſſimos Archiepiſcopus dixit: Legantur, & inſerantur fidei monimentorum.

EPISTOLA CONSTANTINOPOLItani Concilij ad Eutychem archimandritam.

Sancta & magna Syoodus ſecundum Dei gratiam degens io Chriſtiaoiſſima & regia Conſtantioopoli noua Roma, reuerendo presbytero & archimandritæ Eutychi.

B ET nunc ſecunda iſta te vocatione vocamus per Mamam & Theophilum reuerendos presbyteros, vt occurras abſque dilatione ad ſatiſfaciendum ſancto Concilio, incuſatus à Dei amantiſſimo Epiſcopo Euſebio, ſicut qui aliena à Fide ſapuiſti & ſapis, & ad aliquos ex eis locutus es. Veni ergo in conuentum, nihil differens; ne, vt ſubterfugiens in faciem conuinci, ſubiaceas diuinarum regularum ‖ſeueritati. Nec enim rationabilis eſt ſatisfactio, dicere, te decreuiſſe non procedere de monaſterio, qui de talibus accuſatus es. ‖pœnis.

C Adhuc ſedente ſancta Synodo, & expectante Mamam & Theophilum reuerendos presbyteros, qui miſſi ſunt vocare reuerendum Eutychem presbyterum & archimandritam, dum legerentur eis expoſitiones de Fide ſanctorum Patrum, exurgens in medio Euſebius Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: Nihil intemeratum relinquitur ‖adeo impie agenti, & aliena à recta Fide ſapienti: audacter pergit omoia facere. Comperi enim, quia Entyches presbyter & archimandrita volumen ditexit per monaſteria, & ad ſeditionem excitat monachos. Et quia hoc ipſum ad tutelam Eccleſiaſticam & ſanctæ Synodi pertinet, inquirere hoc & cognoſcete, qualia ‖conficit & machinatur, tumultum faciens, poſtulo, hic præſen- D tem presbyterum Martyrij, quod eſt in Septimo, dicere, ſi deſtinauit volumen, & fecit fieri ſubſcriptiones. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Hic præſcos eſt, de quo talia ‖profeſſus es? Notarij dixerunt: Adeſt. Sanctiſſimns Archiepiſcopus dixit: Siſtatur io medio. Et cum ſtetiſſet, Archiepiſcopus dixit: Qnis vocaris? Ille reſpondit: Abraamius. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Quo gradu fungeris honoris? Abraamius dixit: Presbyter ſum in Septimo ſub tua ſanctitate. Flauianus Archiepiſcopus dixit: Andiſti quæ expoſuit reuerendiſſimus Epiſcopus Euſebius? Abraamius dixit: Etiam, E per veſtigia tua. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dic, quæ iſta? Abraamius dixit: Emmanuel presbyter & archimandrita direxit me ad Aſterium presbyterum, hæc ei denuntiare, quòd Eutyches presbyter & archimandrita direxit ei tomũ de Fide, & ſuadebat ei in eo ſubſcribere. Et hæc mandauit vt prædictus presby-

‖ab homine in Deum impio.

‖ſtruit & machinatur, cóſpirationem faciens.

‖depoſuiſti?

ter Aſterius veſtræ ſuggerat ſanctitati. Euſebius Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: Quoniam nô ſolum in monaſterio Emmanuelis presbyteri hoc auſus eſt facere, peto te dirigere & in alia monaſteria, & prius addiſcere, vtrum & illic direxerit tomũ ad ſubſcribendum, quaſi Fides contempta ſit, nec ne. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Iuxta poſtulationes religioſiſſimi Euſebij Epiſcopi pergãt ad monaſteria, ciuitatis quidem Petrus reuerendiſſimus presbyter, & Patricius religioſiſſimus diaconus; trans vero in Sycas, Rhetorius presbyter & Eutropius diaconus; in Chalcedonem autem Paulus & Ioannes presbyteri, ad cognoſcendum ab eis, ſi directus eſt eis tomus ab Eutyche presbytero & archimandrita, ſuadente eis ſubſcribere. Et cum hæc à ſanctiſſimo Archiepiſcopo dicerentur, Aetius diaconus & notarius dixit: Qui hodie directi ſunt à ſanctitate veſtra venerandi presbyteri Mamas & Theophilus ad Eutychem reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam, præſto ſunt. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dicant reuerendiſſimi presbyteri, qui mandata ſancti Coocilij pertulerunt, quid audierint ab Eutyche reuerendo presbytero & archimandrita; & ſi paratus eſt conuentui ſanctæ huius Synodi præſentari. Mamas reuerendiſſimus presbyter dixit: Peruenientes ad monaſterium Eutychis reuerendi presbyteri & archimandritę, reperimus ante ianuas monachos ſtantes. Et ingreſſi cum eis monaſterium, diximus: Nuntiate. loqui enim habemus Archimandritæ, directi à ſanctiſſimo Archiepiſcopo & præſente ſancta Synodo. Et dicebant nobis, quia dominus Archimandrita ægrotat, & videre vos non poteſt. Quid ergo vobis placet, aut pro qua re eſtis directi, dicite nobis. Nos autem non acquieuimus, dicentes eis, quia nos ad illum ipſum ſumus directi, & ſcriptam iuſſionem complemus, & præ manibus habemus quę ad eum ſcripta ſunt à ſancta Synodo. Qui ingreſſi, iterum regreſſi ſunt, & deduxerunt ſecum Eleuſinium quendam monachum, dicentes: Quoniam Archimandrita noſter ægrotat, hunc loco ſuo direxit, vt huic quæ ſunt mandata dicatis. Nec ſic acquieuimus dicere ei, ſed diximus: Si ſuſcipit nos miſſos à ſanctiſſimo & beatiſſimo Archiepiſcopo & à ſancta & magna Synodo, dicite nobis. Deinde vidimus eos turbatos, & ad alterutrum ſuſurrantes, & dicentes aliqua. Et cum non acciperemus reſponſum, côturbatis eis, eo quòd in ſcriptis eſſet mandatum, diximus eis: Quid conturbamioi? Nihil eſt durum. Quæ ſcripta ſunt, non ſunt occulta, ſed dicimus & nos quid ſcriptura contineat. Commonuit eum ecce hoc ſecundò ſancta Synodus, quatenus occurrat, & in his, in quibus accuſatus eſt à Dei amantiſſimo Euſebio Epiſcopo, ſe ſiſtat, & ſatisſaciat [b] inclamatus. Tunc ingreſſi nuntiauerunt, & ſuſcepit nos prædictus reuerendiſſimus

[a] miſſionem

[b] in crimen vocatus.

A πρὸς Ἀστέριος. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· ἐπειδὴ οὐκ ἀρκεῖ τοῦ μοναστηρίου Μανουηλίου τοῦ πρεσβυτέρου τοῦτο αὐ ἐτόλμησε ποιῆσαι, ἀξιῶ πεμφθῆναι εἰς τὰ ἄλλα μοναστήρια, καὶ μαθεῖν πρότερον, εἰ κἀκεῖ ἀπέστειλε τόμον εἰς τὸ ὑπογράψαι, ὡς ἀθετουμένης τῆς πίστεως, ἢ οὔ. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· κατὰ τὰς αἰτήσεις τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου, διαβήσονται εἰς τὰ μοναστήρια, εἰς μὲν τὰ ἐν τῇ πόλει Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, εἰς δὲ τὰ πέραν ἐν Συκαῖς Ῥητόριος πρεσβύτερος, καὶ Εὐτρόπιος διάκονος, εἰς δὲ τὰ ἐν Χαλκηδόνι Παῦλος, καὶ B Ἰωάννης, οἱ πρεσβύτεροι, ἐπὶ τῷ γνῶναι παρ᾽ αὐτῶν, εἰ ἀπεστάλη αὐτοῖς τόμος παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, πείθοντος αὐτοὺς, ἢ ὑποτιθεμένου καθυπογράψαι. καὶ τούτων λεγομένων παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, Αέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· οἱ ἀποσταλμένοι σήμερον παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι, Μάμας, καὶ Θεόφιλος πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, παραγεγόνασιν. ὁ C ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτωσαν οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι, οἱ διακονησάμενοι τοῖς δόξασι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, τί ἀκηκόασι παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς· καὶ εἴπερ ἑτοίμως ἔχει παραγενέσθαι εἰς τὸ συνέδριον τῆς ἁγιωτάτης συνόδου. ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Μάμας εἶπε· καταλαβόντες τὸ μοναστήριον τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, εὕρομεν μονάζοντας ἑστῶτας πρὸ τοῦ πυλῶνος· καὶ εἰσήλθομεν μετ᾽ αὐτῶν ἔσω ἐν τῷ μοναστηρίῳ· λέγομεν αὐτοῖς· ὅτι μηνύσατε· συντυχεῖν γὰρ ἔχομεν D τῷ ἀρχιμανδρίτῃ, ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῆς παρούσης ἁγίας συνόδου· καὶ ἔλεγον ἡμῖν· ὅτι ὁ κύριος ὁ ἀρχιμανδρίτης ἀρρωστεῖ, καὶ θεάσασθαι ὑμᾶς οὐ δύναται. τί οὖν δοκεῖ ὑμῖν, ἢ τί ἀπεστάλητε, εἴπατε ἡμῖν. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἠνεσχόμεθα, εἰπόντες αὐτοῖς· ὅτι ἡμεῖς πρὸς ἐκεῖνον αὐτὸν ἀπεστάλημεν· καὶ ἔγγραφον ἀποστολὴν πληροῦμεν, καὶ ἔχομεν μετὰ χεῖρας τὰ γραφέντα παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου πρὸς αὐτόν. οἱ δὲ εἰσελθόντες, πάλιν ἐξῆλθον, καὶ ἤγαγον μεθ᾽ ἑαυτῶν Ἐλευσίνιόν τινα μονάζοντα, λέγοντες· ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἀρχιμανδρίτης ἡμῶν ἀρρωστεῖ, αὐτὸν E ἀπέστειλεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, ἵνα αὐτῷ τὰ δηλωθέντα εἴπητε. ἡμεῖς δὲ οὐδ᾽ οὕτως εἱλόμεθα εἰπεῖν αὐτῷ, ἀλλ᾽ ἔφημεν· ὅτι εἰ δέχεται ἡμᾶς ἀποσταλέντας παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου, εἴπατε ἡμῖν. εἶτα θεασάμενοι αὐτοὺς θορυβουμένους, καὶ πρὸς ἀλλήλους ψιθυρίζοντας, καὶ λέγοντάς τινα, καὶ ὡς οὐκ ἐλαμβάνομεν ἀπόκρισιν, θορυβουμένων αὐτῶν διὰ τὸ ἔγγραφον εἶναι τὴν ἀποστολὴν, εἴπομεν αὐτοῖς· ὅτι τί θορυβεῖσθε; οὐδέν ἐστιν ἐπαχθές. τὰ γεγραμμένα οὐκ ἔστι κρυπτά. ἀλλὰ λέγομεν καὶ ἡμεῖς τὴν δύναμιν τῶν γραφέντων. ὑπεμνήσεν αὐτὸν ἡ ἁγία σύνοδος δεύτερον ἤδη τοῦτο, ὥστε ἀπαντῆσαι αὐτὸν, καὶ ἐφ᾽ οἷς κατηγορήθη παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου τοῦ ἐπισκόπου, στῆναι, καὶ ἀπολογήσασθαι ἐγκαλούμενον. τότε εἰσελθόντες ἐμήνυσαν, καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς ὁ προειρημένος εὐλαβέστατος πρεσβύ-

A πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχής· εἰσελθόντες, ἐπεδώκαμεν τὸν ἀποσταλέντα χάρτην· ἐποίησεν ἀναγνωσθῆναι ἐφ' ἡμῶν. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν λέγει· ὅτι ἐγὼ ὅρον ἔθηκα, ὥστε τοῦ μοναστηρίου μὴ ἐξελθεῖν, ἄνευ θανατικῆς ἀνάγκης. συνορᾷ δὲ καὶ ἡ ἁγία σύνοδος, καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος, ὅτι καὶ γέρων εἰμὶ, καὶ ἀσθενής. εἴπομεν ἡμεῖς· ὅτι καταξίωσον ἐλθεῖν καὶ ἐφ' οἷς ἠτιάθης ἀπολογήσασθαι ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ εἶπεν· ἐγὼ οὐκ ἐξέρχομαι τοῦ μοναστηρίου μου, τῷ κρίσιν ταύτην ἐσχηκέναι με· εἰ δὲ
B βούλεται ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ἡ ἁγία σύνοδος πρᾶξαί τι, ὃ δοκεῖ αὐτοῖς πράξουσιν. ἓν δὲ παρακαλῶ, μὴ σκυλῆναί τινας εἰς ἄλλην ἀγωγήν· κέκριταί γάρ μοι μὴ ἐξελθεῖν· ἵνα οὖν μὴ μέλλωσι καὶ πάλιν πέμπειν, ὃ θέλουσι καὶ πρὸ τοῦ καλέσαι με τὸ τρίτον, πράξωσιν. ἐμοὶ γὰρ ὡς κεκληκότες εἰσί. παρεκάλεσε δὲ ἡμᾶς εἰπεῖν τῇ ἁγιωσύνῃ τοῦ κυρίου ταῦτα· ἠνάγκαζε δὲ ἡμᾶς καὶ χάρτην τινὰ γεγραμμένον ἐπικομίσασθαι, καὶ οὐχ εἱλόμεθα καταδέξασθαι, εἰπόντες· ὅτι εἴτι βούλει, παραγενόμενος δίδαξον. εἶτα ἡμῶν ταῦτα πρὸς αὐτὸν λεγόντων, ἠνέχθη ὁ χάρτης, καὶ ἠθέλησε ποιῆσαι ἡμῖν ὑπαναγνωσθῆναι,
C καὶ οὐδὲ οὕτως καταδεξάμεθα ἀκοῦσαι· ἀλλὰ λαβὼν, ὑπέγραψεν αὐτῷ· καὶ ἡμεῖς συνταξάμενοι ἐξήλθομεν, εἰπόντος αὐτοῦ, ὅτι ἀποστέλλω τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τὸν χάρτην τοῦτον μετὰ καὶ τῆς ἐμῆς ὑπογραφῆς. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Θεόφιλος, τίνα ἐπήκουσε παραγενόμενος πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, ἅμα τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ Μαμᾷ. ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Θεόφιλος εἶπε· παραγενόμενος ἅμα τῷ εὐλαβεστάτῳ
D πρεσβυτέρῳ Μαμᾷ, ἔνθα ἐστὶ τὸ μοναστήριον Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου, ταῦτα ἐπήκουσα λέγοντος αὐτοῦ· ὅτι εἰ μήτι με θάνατος ἐκβάλῃ ἐκ τοῦ μοναστηρίου, ἐπεὶ κέκριταί μοι, καὶ ἀδύνατόν με ἐξελθεῖν. καὶ τὰ ἄλλα δὲ πάντα, ὅσα ἐλέχθη παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Εὐτυχοῦς, κατέθετο ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Μάμας, ἅπερ κἀγὼ ἐπήκουσα. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπε· σκῆψίς ἐστιν ἀεὶ, καὶ πρόφασις τῶν ὑπευθύνων, ὥστε τὰς ὑπερθέσεις ἐμποιεῖν· οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ἐναγομένοις ἐστὶ τὸ παραιτεῖσθαι, ἢ τόπῳ ἑαυτοὺς περι-
E γράφειν. ἀλλὰ παρακαλῶ, ἡ δυναστεία τῶν ἁγίων κανόνων καὶ νῦν ἐπαγρυπνήσῃ ἐπὶ τῷ κατηγορηθέντι· καὶ κελεύσατε αὐτὸν καὶ ἄκοντα ἐνταῦθα ἐλθεῖν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἐπακούσασα ἡ ἁγία σύνοδος τῶν δηλωθέντων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, διὰ τῶν ἀποσταλμένων εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων, τὸ παριστάμενον ἀποφηνάσθω. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· εὔλογόν ἐστι καὶ τρίτον ὑπομνησθῆναι παρὰ τῆς ἁγίας ταύτης, καὶ μεγάλης συνόδου, τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, ὥστε ἀπαντῆσαι ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ· ὡς εἴγε τοῦτο μὴ ποιήσῃ, μέμψεται ἑαυτῷ. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι, Μέμνων ὁ σκευοφύλαξ, καὶ Ἐπι-

A presbyter & archimandrita Eutyches. Ingreſſi porreximus ei miſſam chartulam, & fecit eam nobis præſentibus legi: & poſtquam lecta eſt, dixit: Ego apud me definitum habeo, citra mortis neceſſitatem non egredi monaſterium. Peruidet autem & ſancta Synodus, & Dei amantiſſimus Archiepiſcopus, quoniam & ſenex ſum, & effœtus. Diximus & nos: Dignare venire, & in his, quibus accuſaris, ſatisfacere apud ſanctam Synodum. Qui reſpondit: Ego non egredior de monaſterio meo, quia ſic habeo definitum. Si autem voluerit beatiſſimus Archiepiſcopus & ſancta Synodus aliquid agere; quod eis placet, agāt.
B Hoc vnum peto, nullum huc altera vice fatigari. definitum enim mihi eſt, non egredi monaſteriū. ne ergo & iterum dirigant. quod volunt, & ante tertiam vocationem meam faciant. mihi enim, ac ſi vocaſſent, ſunt. Petijt autem nos dicere ſanctitati domini hæc. Compellebat autem nos & chartulam aliquam ſcriptam deportare; & nō acquieuimus ſuſcipere, dicentes: Si quid volueris, perueniens doce. Ita nobis talia ad eum dicentibus, delata eſt charta, & voluit eam nobis legere; & nec ſic acquieuimus audire: ſed accipiens ſubſcripſit eam. & nos valefacientes, egreſſi ſumus, dicente eo, Quia dirigo ſanctæ Synodo
C hanc chartulam cum ſubſcriptione mea. Flauianus ſanctiſsimus Archiepiſcopus dixit: Dicat & reuerendiſsimus presbyter Theophilus, quę pergens ad reuerendiſsimum presbyterum & archimandritam Eutychem pariter cum religioſiſsimo presbytero Mama, audiuit. Theophilus reuerendiſsimus presbyter dixit: Perueniens pariter cum Mama presbytero in monaſterium Eutychis presbyteri & archimandritæ, hæc eum audiui dicentem: Niſi forte mors eijciat me de hoc monaſterio, quia definitum mihi eſt, & impoſsibile mihi eſt egredi. Et alia omnia, quæ dicta ſunt à reuerendiſsimo presbytero Eutyche, expo
D ſuit religioſiſsimus presbyter Mamas, quæ & ego audiui. Euſebius Dei amantiſsimus Epiſcopus dixit:[a] Excogitatio eſt ſemper &[x] occaſio obnoxijs, vt dilationibus vtantur. Nec enim in arbitrio eorum qui accuſantur, eſt recuſare, aut loco ſe ipſos circumſcribere. Sed peto & nunc regularum ſanctarum inuigilare potentiam aduerſus accuſatū, & iubete eum etiam inuitum huc aduenire. Sanctiſsimus Archiepiſcopus dixit: Audiens ſancta Synodus quæ mandata ſunt ab Eutyche reuerendiſsimo presbytero & archimandrita per reuerendiſsimos presbyteros qui ad eum directi fuerant, quod placet, declaret. Sancta Synodus di-
E xit: Rationis eſt, & tertio à ſancta & magna hac Synodo reuerendiſsimum presbyterum & archimandritam Eutychem commoneri, vt ad hanc ſanctam Synodum occurrat. Quòd ſi hoc minime fecerit, ſe ipſum culpabit. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Religioſiſsimi presbyteri, Memnon ſacrorum vaſorum cuſtos, &

[a] Fictio
[x] prætextus

Epi-

Epiphanius, & Germanus diaconus, euntes ad reuerendiſsimnm presbyterum & archimandritam Eutychem, tertiæ vocationis ſcripta, à ſancta Synodo ei directa, inſinuent: quatenus veniẽs, ſatisſaciat ſuper his quæ ei irrogantur. Continebat vero directa ‖ à ſancta Synodo vocationis chartula, ſic.

‖ per ipſius vocationis

EPISTOLA CONSTANTINOPOLItanæ Synodi ad Eutychem presbyterum.

Sancta & magna Synodus per Dei gratiam degẽs in Chriſtianiſſima & regia Conſtantinopoli noua Roma, Eutycheti reuerendiſſimo presbytero & archimandritæ.

ARbitramur te non ignorare quæ à ſanctis regulis definita ſunt aduerſus minime obedientes, & nolentes ad ſatisfaciendum occurrere, cum & tertia ad eos facta vocatio fuerit. Ne ergo teipſum bis quæ pie ab his ſtatuta ſunt, configas, vel nunc etiam tertio à nobis vocatus per reuerendiſſimos presbyteros, id eſt, Memnonem cuſtodem ſacrorum vaſorum, & Epiphanium, & reuerendum Germanum diaconum, [in ſanctum Concilium,] acquieſce præſens eſſe in ſubſequenti die mature, hoc eſt, quarta feria, die decima ſeptima menſis Nouembris.

ACTIO IIII. CONSTANTINOPOLItanæ Synodi, [lecta Epheſi, & relecta Chalcedone.]

ET ſequenti die [tertia feria,] quæ eſt ſextadecima menſis Nouembris, præſidente ſanctiſſimo Archiepiſcopo ‖ ſanctę Synodo, & diſputante de diuinis dogmatibus eodem ipſo ſanctiſſimo Archiepiſcopo, Aſclepiades diaconus & notarius nuntiauit, dicens: Quidam monachi à presbytero & archimandrita Eutyche directi, & Abraamius reuerendiſſimus presbyter & archimandrita, foris ſunt, & poſtulant ingredi. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Ingrediantur. Et cum ingreſſi fuiſſent Abraamius reuerendiſſimus presbyter & archimandrita, & Eleuſinius & Conſtantinus & Conſtantius diaconi monaſterij reuerendiſſimi presbyteri & archimandritæ Eutychis, ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Quid eſt fatigata ad nos reuerentia veſtra? Abraamius reuerendiſſimus presbyter & archimandrita dixit: Directi ſumus. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Quis vos direxit? Abraamius reuerendiſſimus presbyter & archimandrita dixit: Archimandrita. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Quis Archimandrita? Abraamius reuerendiſſimus presbyter & archimandrita dixit: Eutyches. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Quid maxime? Abraamius reuerendiſſimus presbyter & archimandrita dixit: Direxit nos ægrotans. Per ‖ orationes enim tuas tota nocte dormire non potuit, gemens. nec ego quidẽ dormiui, eo gemente. à veſpere enim propter hoc me vocauit: dixit

‖ & ſancta Synodo,

‖ benedictiones

A Φανίος, καὶ Γερμανὸς ὁ διάκονος, παραγινόμενοι πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, τὸ τρίτον τῆς κλήσεως γράμμα, τὸ διαπεμφθὲν παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, διακομίσωσι πρὸς αὐτόν, ὥστε αὐτὸν παραγενέσθαι, καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπιφερομένοις. καὶ εἶχε τὸ παραναγνωστικὸν τὸ ἀποσταλὲν δι' αὐτῶν οὕτως.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙνουπόλει συνόδου πρὸς Εὐτυχῆ πρεσβύτερον.

B Ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη σύνοδος, ἡ κατὰ θεοῦ χάριν ἐνδημοῦσα ἐν τῇ φιλοχρίστῳ, καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει, νέᾳ Ῥώμῃ, τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ, καὶ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ.

ΟΥκ ἀγνοεῖς, ὡς τὰ τοῖς θείοις κανόσι διηγορευμένα κατὰ τῶν ἀπειθούντων, καὶ μὴ ἀνεχομένων ἀπαντῆσαι εἰς ἀπολογίαν, ὅταν καὶ τρίτη κλῆσις πρὸς αὐτοὺς γένηται. ἵνα τοίνυν μὴ σαυτὸν περιπείρῃς τοῖς ὑπ' αὐτῶν εὐσεβῶς διηγορευμένοις, νῦν γοῦν τὸ τρίτον παρ' ἡμῶν καλούμενος διὰ τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων, Μέμνονος τοῦ σκευοφύλακος, καὶ Ἐπιφανίου, καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Γερμανοῦ, θέλησον παραγενέσθαι εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἕωθεν τουτέστι τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ, τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ νοεμβρίου μηνός. C

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝτινουπόλει.

ΚΑὶ τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, ἥτις ἐστὶν ἑξκαιδεκάτη τοῦ νοεμβρίου μηνός, ἡμέρᾳ τρίτῃ, προκαθεζομένου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ διαλεγομένου περὶ θείων δογμάτων τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, Ἀσκληπιάδης διάκονος,
D καὶ νοτάριος ἐμήνυσε λέγων· μονάζοντές τινες ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, καὶ Ἀβραάμιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ἔξω εἰσί, καὶ παρακαλοῦσιν εἰσελθεῖν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· εἰσίτωσαν. καὶ εἰσελθόντος Ἀβραμίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου, καὶ Ἐλευσινίου, καὶ Κωνσταντίνου, καὶ Κωνσταντίου, τῶν διακόνων τῆς μονῆς τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τί ἐσκύλη πρὸς ἡμᾶς ἡ εὐλάβεια ὑμῶν; Ἀβραάμιος ὁ εὐλαβέστατος πρε-
E σβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· ἀπεστάλημεν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τίς ὑμᾶς ἀπέστειλεν; ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης Ἀβραάμιος εἶπεν· ὁ ἀρχιμανδρίτης. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ποῖος ἀρχιμανδρίτης; Ἀβραάμιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Εὐτυχής. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τί μάλιστα; Ἀβραάμιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· ἀπέστειλεν ἡμᾶς ἀρρωστῶν, μὰ τὰς εὐχάς σου, ὅλην τὴν νύκτα οὐκ ἐκοιμήθη, μύζων· οὔτε δὲ ἐγὼ ἐκοιμήθην μύζοντος αὐτοῦ· μετεστείλατο γάρ με ἀφ' ἑσπέρας διὰ τοῦτο· εἶπε δὲ

A τε δέ μοι καί τινα εἰπεῖν τῷ κυρῷ. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· καὶ ἐνδιδόαμεν, οὐκ ἐπιπηγόμεθα· θεοῦ γάρ ἐστι τὸ δοῦναι ὑγείαν, ἡμῶν δὲ τὸ περιμεῖναι τὴν ῥῶσιν αὐτοῦ· οὐ γὰρ εἰς τομὴν ὁρῶμεν, ἀλλ᾽ εἰς αὔξησιν· οὔτε γὰρ τέρπεται θεὸς ἐπ᾽ ἀπωλείᾳ τῶν ζώντων, οὔτε ἐσμὲν ἀπανθρωπίας τέκνα, ἀλλὰ φιλανθρωπίας θεοῦ· εἰ γὰρ δι᾽ ἡμᾶς ὁ πλούσιος ἐπτώχευσε, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν τῇ ὑψηλῇ αὐτοῦ πτωχείᾳ ἕπεσθαι· εἰς γὰρ φιλανθρωπίας ἔργα ὑπὸ θεοῦ κατεσκευάσθημεν. ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης Ἀβραάμιος εἶπεν· ἐμοὶ, τῶν ποδῶν σου, καὶ ἐνετείλατο ἄλλα τινά, ἅ, ἐὰν ἐρωτηθῶ, λέγω. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· πῶς δυνατὸν, παρακαλῶ σε, ἄλλου κατηγορουμένου, ἄλλον εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ; ἀλλὰ μᾶλλον ἐνδιδόαμεν, οὐκ ἐπιπηγόμεθα· κἂν ἔλθῃ ἐνταῦθα, πρὸς πατέρας ἔρχεται, καὶ πρὸς ἀδελφοὺς, πρὸς οὐκ ἀγνοοῦντας αὐτὸν, προσέτι καὶ νῦν ἐπιμένοντας τῇ φιλίᾳ· πολλοὶ ἤκουσαν, καὶ ἐσκανδαλίσθησαν· ὁ γὰρ κατήγορος αὐτοῦ ἐνίσταται, καὶ ὀφείλει ἀπολογήσασθαι. εἰ γὰρ τότε, Νεστορίου ἐναντιουμένου τῇ ἀληθείᾳ, ὑπὲρ ἀληθείας εἰσῆλθε, πόσῳ μᾶλλον ὀφείλει νῦν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ εἰσελθεῖν; ἄνθρωποί ἐσμεν, καὶ πολλοὶ τῶν μεγάλων ἐσκανδαλίσθησαν, καὶ ἐσφάλησαν ὑπὸ ἀνοίας, καὶ ὑπὸ ἀπειρίας, νομίζοντες ὀρθὰ φρονεῖν. αἰσχύνην οὐ φέρει μεταμελῆσαι, ἀλλὰ τὸ ἐπιμένειν τῇ ἁμαρτίᾳ, ὄνειδος· ὥσπερ γὰρ σκώληξ ἀναλίσκει τὸ ξύλον, ἐξ οὗ πέρ ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ ἁμαρτία μένουσα ἐν τῷ ποιοῦντι αὐτήν. ἀλλὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα, καὶ ὁμολογοῦντος αὐτοῦ τὸ πταῖσμα, καὶ ἀναθεματίζοντος, δίδοαμεν ὑπὲρ τῶν προλαβόντων συγγνώμην. καὶ ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἡμᾶς * ἀσφαλίζεται, καὶ τὴν ἁγίαν σύνοδον, ὅτι περ ὁμοίως φρονεῖ ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, καὶ παρὰ ταύτας τοῦ λοιποῦ οὔτε διδάσκει τινὰς, οὐδέ τινι διαλέγεται. οὕτω χρὴ, παρακαλῶ σε· καὶ γὰρ πρὸ τοῦ εἰδέναι σε αὐτὸν, οἶδα αὐτόν· καὶ πρὸ τοῦ σε γνῶναι ἐκεῖνον, οἶδεν ἐμέ. Ἀβραάμιος ὁ πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· οὕτως ἔχει, τῶν ποδῶν σου. καὶ μετὰ τὸ ἀναστῆναι, ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· οἴδατε τὸν ζῆλον τοῦ κατηγοροῦντος; ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ ψυχρὸν αὐτῷ φαίνεται διὰ τὸν ζῆλον τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας. καὶ θεὸς οἶδε, καὶ παρῄνεσα, καὶ παρεκάλεσα, ὅτι μὴ, παρακαλῶ σε, ἐνδῷς. ὡς δὲ * ἐπέστη, τί εἶχον ποιῆσαι; [b] ἄρτι ἐγὼ βούλομαι τὸν σκορπισμὸν ὑμῶν; μὴ γένοιτο· οὐχὶ μᾶλλον καὶ συναγαγεῖν ὑμᾶς; ἐχθρῶν ἐστι τὸ σκορπίζειν, πατέρων δὲ τὸ συγκροτεῖν.

* ἀσφαλίζηται.

* ἐπειδὴ.

[b] ἄρα τ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΜΠΤΗ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, ἥ ἐστιν ἑπτακαιδεκάτη τοῦ νοεμβρίου μηνὸς, αὖθις συνεδρευούσης τῆς ἁγίας συνόδου ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, Ἀέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· οἱ ἀποσταλέντες τῇ χθὲς ἡμέρᾳ, ἥ τις ἐστὶν ἑξκαιδεκάτη τοῦ νοεμβρίου μηνὸς, οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι, Μέμνων σκευοφύλαξ, καὶ

A xit autem mihi vt aliqua dicerem Domno. Sanctiſsimus Archiepiſcopus dixit: Et intermittimus, non [a] imminemus. Dei enim eſt dare ſanitatem, noſtrum autem expectare ſoſpitatem ipſius. Neque enim in abſciſſionem inſpicimus, ſed ad incrementum. Nec enim delectatur Deus in perditione viuorum: nec ſumus filij inhumanitatis, ſed clementiæ Dei. Si enim propter nos, qui diues erat, pauper factus eſt, & nos excelſam eius paupertatem ſequi debemus. Ad miſericordiæ enim opera à Deo facti ſumus. Abraamius reuerendiſſimus presbyter & archimandrita dixit: Mihi, per veſtigia tua, & alia aliqua mādauit, quæ B ſi interrogatus fuero, dico. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Quomodo (rogo te) eſt poſſibile, altero accuſato, pro eo alterum dicere? Sed magis intermittimus, & non imminemus. Adueniat huc; ad patres veniet & ad fratres, non ad ignorantes eum, immo hactenus in amicitia permanentes. Multi audierunt, & ſcandalizati ſunt. Nā accuſator eius inſtat, & debet ſatisfacere. Si enim tunc, Neſtorio aduerſante veritati, pro veritate iſte ingreſſus eſt; quanto magis nunc debet pro veritate & pto ſemetipſo ingredi? Homines ſumus: multi & magni ſcandalizati ſunt, & per imprudentiam & imperitiam decepti ſunt, putantes C ſe recta ſapere. Pænitentia non affert confuſionem: ſed permanere in peccato, opprobrium eſt. Sicut enim vermis conſumit lignum ex quo naſcitur, ita & peccatum permanens in faciente illud. Sed magis adueniat; & confitenti ei delictum, & anathematizanti, dabimus pro præcedentibus veniam, & de futuris nos & ſanctam Synodum muniat, quòd ſimilia expoſitionibus ſanctorum Patrum ſapiat, & præter has poſtmodum neque doceat aliquos, neque in aliquorum præſentia diſputet. Sic oportet, obſecro te. Nam & antequam tu eum ſcires, ſcio eum, & antequam ille D te cognoſceret, me cognouit. Abraamius reuerendiſſimus presbyter & archimandrita dixit: Ita habet, per veſtigia veſtra. Et poſtquam ſurrexerunt, Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Cognoſcitis zelum accuſatoris? quoniam & ipſe ignis frigidus illi videtur propter pietatis zelum. Et Deus ſcit. Et monui & rogaui, dicens: Noli obſecro: intermitte. Cum autem immineret, quid eram facturus? Numquid ego diſperſionem veſtram volo? abſit; & non magis congregari vos? Inimicorum eſt diſpergere, patrum autem colligere.

[a] vrgemus.

Sap. 1. c. 13

2. Cor. 8. b. 9.

E *ACTIO V. CONSTANTINOPOLITANI Concilij, [lecta Epheſi, & relecta Chalcedone.]*

SEquenti die, ideſt, ſeptimadecima menſis Nouembris, rurſus congregata ſancta Synodo in ſecretario Epiſcopij, Aëtius diaconus & notarius dixit: Qui directi ſunt heſterno die, qui erat ſextusdecimus dies menſis Nouembris, religioſiſſimi presbyteri Memnon ſacrorum vaſorū cuſtos,

cuſtos,& Epiphanius, & Germanus diaconus, in tertiam vocationem ad reuerendiſſimum Eutychem presbyterum & archimandritam, adſunt, volentes intimare quæ à memorato viro audierunt, miniſtrantes litteris veſtræ ſanctitatis. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Priore loco dicat Memnon reuerendiſſimus presbyter, quale reſponſum recepit ab Eutyche presbytero & archimandrita ſuper his, pro quibus directus eſt à ſancta Synodo. Memnon presbyter & ſacrorum vaſorum cuſtos dixit: Secundum iuſſionem veſtræ ſanctitatis & veſtræ ſanctę congregationis, peruenientes vſque ad reuerēdiſſimum presbyterum & archimādritam Eutychem, reddidimus ei ſcripta, quæ à veſtra ſancta Synodo tranſmiſſa ſunt ei. Accipiens autem & perlegēs, dixit nobis: Quia direxi reuerendum presbyterum & archimandritam Abraamium ad ſanctiſſimum & beatiſſimum Archiepiſcopum noſtrum, nec non & ſanctum Concilium, quatenus ex perſona mea conſentiat omnibus quæ dicta ſunt à ſanctis Patribus in Nicæa, vel in Epheſo congregatis, & omnibus quæ à beato Cyrillo. Et adhuc eo dicente, Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Nunc venit conſentire? Ego non de futuris eum, ſed de præteritis accuſaui. Numquid modo, ſi ei quidam ediderūt aliquam expoſitionem, dicentes, Propter neceſſitatem conſenti ‖ & ſubſcribe, propterea ego iam victus ſum? Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Nullus neque tibi concedet recedere ab accuſatione, neque illi, vt non ſatisfaciat de præteritis. Euſebius Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: Poſtulo hanc vocem mihi non præiudicare. Ego enim fideliſſimos teſtes habeo, ſub quorum præſentia peruerſa docebat, & admonebat, & ² contentionem expertus eſt, non ſemel, non bis, ſed & ſæpius admonitus à me, vt recta ſaperet, nec ita acquieuit. Nā ſi dicas his qui in carcere ſunt, Ex hodie non latrocinemini; & omnes promittunt. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Nullum præiudicium generatur tuæ ſanctitati in accuſatione à te propoſita, etſi millies ſpoponderit ſubſcribere expoſitionibus ſanctorum Patrum. Sicut enim ſæpius iam à nobis dictum eſt, oportet eum prius conuictū eſſe in quibus accuſatus eſt, & ſatisfacere. Et cum adhuc hæc dicerentur, adiecit reuerendiſſimus presbyter & vaſorum cuſtos Memnon: Dicebat vero: Eo quòd in infirmitate conſtitutus ſum, hac de cauſa direxi presbyterum & archimandritam Abraamium. Cum vero ‖ feruentius ei imminerem, quia debes peruenire & præſentare te in ſancta Synodo, & ſatisfacere his, quibus impeteris, hoc ait: Quia expecto papam Abraamium; forte exorabit Domnum, & ſanctam Synodum. Dico ei: Quid ergo? Nos manemus hic, donec veniat? Reſpondit: Peto ſupplicari domino Archiepiſcopo & ſanctæ Synodo, quatenus inducias mihi tribuant præſentis ſeptimanæ, & ſecunda feria volente Deo, ingredior, & ſatisfacio & Domno & ſanctæ Synodo. Fla-

[margin: ‖ vel]
[margin: ² contradicere tentauit,]
[margin: ‖ ſæpius inſtarem,]

Ἐπιφάνιος, καὶ Γερμανὸς, ἐπὶ τῇ τρίτῃ κλήσει πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, πάρεισιν ἀπαγγεῖλαι βουλόμενοι, ἅπερ παρὰ τοῦ μνημονευθέντος ἀκηκόασι, διακονησάμενοι τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτω ἐν πρώτῃ τάξει Μέμνων ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, ποίας τετύχηκεν ἀποκρίσεως παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, ἐφ' οἷς ἀπεστάλη παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου. ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ σκευοφύλαξ Μέμνων εἶπε· κατὰ τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, καὶ τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου, διαβάντες πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, ἐπιδεδώκαμεν αὐτῷ τὰ παρὰ τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου γράμματα ἀπεσταλμένα αὐτῷ· λαβὼν δὲ, καὶ ἀναγνοὺς, εἶπεν ἡμῖν· ὅτι ἀπέστειλα τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Ἀβραάμιον πρὸς τὸν ἁγιώτατον, καὶ ὁσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν, καὶ τὴν ἁγίαν σύνοδον, ὥστε συνθέσθαι αὐτὸν εἰς πρόσωπον ἐμὸν πᾶσι τοῖς ἐκφωνηθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ τοῖς κατὰ τὸν μακάριον Κύριλλον πᾶσι. καὶ ἔτι τούτου λέγοντος, ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπε· νῦν ἦλθε συνθέσθαι; ἐγὼ οὐ περὶ τῶν μελλόντων κατηγόρησα, ἀλλὰ περὶ τῶν φθασάντων· μὴ γὰρ ἄρτι, ἐὰν ἐκδεδώκασιν αὐτῷ τινὲς ἔκθεσιν, καὶ εἶπον, ὅτι διὰ τὴν ἀνάγκην συνέθου, ἢ ὑπέγραψεν, ἤδη ἡττήθην ἐγώ; ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· οὐδεὶς οὐδέ σοι συγχωρεῖ ἐκστῆναι τῆς κατηγορίας, οὔτε ἐκείνῳ τὸ μὴ ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ τῶν παρῳχηκότων. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· ἀξιῶ ταύτην τὴν φωνὴν ἐμοὶ μὴ προκρῖναι· ἐγὼ γὰρ ἀξιοπίστους μάρτυρας ἔχω, ἐφ' ὧν τὰ διεστραμμένα ἐδίδασκε, καὶ κατήχει, καὶ ἀντιλογίας ἐπειράθη, οὐχ ἅπαξ, οὐ δὶς, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ὑπομνησθεὶς παρ' ἐμοῦ, ὥστε τὰ ὀρθὰ φρονεῖν· οὐδὲ οὕτως ἠνέσχετο· ἐπεὶ, εἰπὲ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ, ἀπὸ τῆς σήμερον μὴ λῃστεύετε, καὶ πάντες ἐπαγγέλλονται. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· οὐδὲν πρόκριμα οἴσει τῇ σῇ θεοσεβείᾳ εἰς τὴν παρὰ σοῦ τεθεῖσαν κατηγορίαν, κἂν μυριάκις ὑπισχνεῖται καθυπογράφειν τοῖς ἐκτεθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων· καθὼς γὰρ καὶ ἤδη εἴρηται πολλάκις ἡμῖν, δεῖ αὐτὸν πρότερον ἐλεγχθῆναι ἐφ' οἷς κατηγορήθη, καὶ ἀπολογήσασθαι. καὶ ἔτι τούτων λεγομένων, προσέθηκεν ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ σκευοφύλαξ Μέμνων· ἔλεγε δέ· ὅτι διὰ τὸ ἐν ἀρρωστίᾳ με ἐξετάζεσθαι, τούτου ἕνεκεν ἀπέστειλα τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον Ἀβραάμιον· ὡς δὲ πολὺς ἐγενόμην, ὅτι ὀφείλεις παραγενέσθαι, καὶ ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον, καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις σοι, ἔφη τοῦτο· ὅτι περιμένω τὸν * πάππαν Ἀβραάμιον, ἴσως δυσωπήσει τὸν κύριον, καὶ τὴν ἁγίαν σύνοδον· λέγω αὐτῷ· ἡμεῖς μέλλομεν μένειν ἐνταῦθα ἕως οὗ ἔρχεται; λέγει· παρακαλῶ δυσωπηθῆναι τὸν κύριον τὸν ἀρχιεπίσκοπον, καὶ τὴν σύνοδον, ὥστε ἐν τοῖς ἑβδομάδος ταύτης διωρίαν μοι δοθῆναι· καὶ τῇ δευτέρᾳ, ἐὰν ᾖ θέλημα θεοῦ, εἰσέρχομαι, καὶ ἀπολογοῦμαι τῷ κυρίῳ, καὶ τῇ ἁγίᾳ

[margin: * πα νῦν]

τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Ἐπιφάνιος, τί ἀκήκοε παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς. ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Ἐπιφάνιος εἶπε· κατὰ τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης παραγενόμενος ἐγώ τε, καὶ ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος, καὶ σκευοφύλαξ Μέμνων, ἅμα τῷ εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ Γερμανῷ, ἀποδεδώκαμεν τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ, καὶ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ, τὸ γραφὲν αὐτῷ ὑπομνηστικὸν παρὰ τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου· καὶ ἀναγνοὺς τοῦτο, ἐκεῖνα εἶπεν, ἅπερ κατέθετο ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος Μέμνων. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Γερμανὸς, ἅπερ ἀκήκοεν. ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Γερμανὸς εἶπε· κατὰ τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου, παρεγενόμεθα πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερόν τε, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχέα· καὶ ταῦτα αὐτὸς εἶπεν ἡμῖν, ἅπερ οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι κατέθεντο. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· ἠξίωσα καὶ πρώην τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην διὰ τὴν ἐπισύστασιν τὴν παρ' αὐτοῦ μελετωμένην, ὅτι περ ταραχὴν ἐμβάλλει καὶ τοῖς μοναστηρίοις, ὥστε ἀποστεῖλαι εἰς τὰ ἀσκητήρια ἐπὶ τῷ γνωσθῆναι· ὅτι πάντας* ἀνεσόβησεν, ὡς ὀφείλοντας τόμῳ τινὶ παρ' αὐτοῦ ἢ συνταχθέντι, ἢ οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς αὐτὸν ἐλθόντι, ὑπογράψαι. περὶ τούτου ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη ἐκέλευσε φανερούς τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν διαβῆναι εἰς τὰ ἀσκητήρια. κελεύσατε καὶ τούτους παρεῖναι, καὶ καταθέσθαι ἐπὶ τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων, ἅπερ παρὰ τῶν μοναχῶν ἀκηκόασιν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτωσαν οἱ νοτάριοι, τίνες εἰσὶν ἀπεσταλμένοι εἰς τὰ ἐν τῇ πόλει μοναστήρια. οἱ νοτάριοι εἶπον· οἱ εὐλαβέστατοι, Πέτρος ὁ πρεσβύτερος, καὶ Πατρίκιος ὁ διάκονος· καὶ πάρεισιν ἐνταῦθα. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτωσαν τί ἀκηκόασι παρ' ἑκάστου τῶν εὐλαβεστάτων ἀρχιμανδριτῶν. ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Πέτρος εἶπε· κατὰ τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου, φθάσαντες ἕως τοῦ μοναστηρίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Μαρτίνου, ἐπηρωτήσαμεν, εἰ τόμον τινὰ πεμφθέντα παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, ἐδέξατο· καὶ ἀπεκρίνατο· ἀπεστάλθαι μὲν πρὸς αὐτὸν τῇ παρασκευῇ τῇ παρελθούσῃ, ἥ τις ἐστὶ δωδεκάτη τοῦ νοεμβρίου μηνὸς, διὰ Κωνσταντίνου διακόνου τινὸς ἀξιῶν ὑπογράψαι· καὶ οὐκ ἠνεσχόμην, εἰπὼν, μὴ εἶναι ἐμὸν τὸ ὑπογράφειν, ἐπισκόπων δὲ μόνων· καὶ ἀξιῶν ἔλεγεν· ὅτι εἰ μὴ νῦν συμπνεύσητέ μοι, καὶ ταπεινώσῃ με ὁ ἐπίσκοπος, πλουτῆσιν καὶ ὑμῖν ἐπιθήσεται. ἐκεῖθεν ἐξελθόντες, ἤλθομεν πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Φαῦστον. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τί δὲ περιέχειν ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης Μαρτῖνος τὸν τόμον ἔλεγεν, ᾧ καθυπογράψαι οὐχ εἵλετο; ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Πέτρος εἶπεν· ὡς ἔλεγε, τὰ ἐν Ἐφέσῳ γενόμενα. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἀναγνοὺς, καὶ καταμαθὼν, ἢ ἀκηκοὼς μόνον, τοῦτο

* ἀνεσόβησεν.

A Flauianus reuerẽdiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dicat & reuerendus presbyter Epiphanius, quid audierit à reuerendo presbytero & archimandrita Eutyche. Religioſiſſimus presbyter Epiphanius dixit: Secundum iuſſionem veſtræ ſanctitatis peruenimus ego & reuerendus presbyter & cuſtos ſacrorum vaſorum Memnon, pariter cum reuerendo Germano diacono, & reddidimus reuerendo presbytero & archimandritæ Eutychi commonitorium ſcriptum à veſtra ſancta Synodo: & perlegens ipſum ita dixit, quæ reuerendus presbyter Memnon proſequutus eſt. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dicat & religioſiſſimus Germanus diaconus quæ audierit.
B Religioſiſſimus diaconus Germanus dixit: Secundum iuſſionem veſtræ ſanctitatis & ſancti Concilij peruenimus ad reuerendum presbyterum & archimandritam Eutychem: & hæc eadem nobis dixit, quæ & reuerendi presbyteri proſecuti ſunt. Euſebius Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: Iam & pridem poſtulaui veſtram ſanctitatem pro ſeditione ab eo meditata, quoniam conturbationes immittit etiam monaſterijs, quatenus dirigatur ad monaſteria ad cognoſcendum: quia omnes ‖commonet, debere eos alicui chartulæ ab ipſo
C conſcriptæ, aut (neſcio quomodo) ad eum perductæ ſubſcribere. Pro quo veſtra ſanctitas præcepit certos reuerendos clericos pergere ad monaſteria. Iubete ergo eos adeſſe, & ſub fide monimentorum ea quæ à monachis audierint, ‖profiteri. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dicant notarij, qui nam ſunt directi ad monaſteria ciuitatis. Notarij dixerunt: Religioſiſſimi Petrus presbyter, & Patricius diaconus, & hic præſentes ſunt. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dicant quid audierint ab vnoquoque reuerendiſſimorum Archimandritarum. Reuerendus Petrus presbyter dixit: Secundum iuſſionem veſtræ ſanctitatis & ſanctæ Synodi, perue-
D nientes ad monaſterium reuerendiſſimi presbyteri & archimandritæ Martini, requiſiuimus ſi aliquam chartulam directam à reuerendo presbytero & archimandrita Eutyche ſuſceperit. Qui reſpondit, directam ad ſe quidem fuiſſe præterita ſexta feria, quæ eſt duodecima menſis Nouembris, per quemdam Conſtantinum diaconum, petens vt ſubſcriberem, & non acquieui, dicens: Nõ eſt meum ſubſcribere, ſed Epiſcoporum tantum eſt. Et poſtulans dicebat: Si nunc mihi conſpirare nolueritis, & humiliauerit me Epiſcopus, poſtmodum & ‖vobis impoſiturus eſt. Exinde egreſ-
E ſi, venimus ad reuerendum presbyterum & archimandritam Fauſtum. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Quid autem continere reuerendus presbyter & archimandrita Martinus dicebat tomum, ‖quem ſubſcribere noluit? Petrus presbyter dixit: Vt dicebat, quæ in Epheſo acta ſunt. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Legerat & cognouerat; an tantummodo audiens.

‖commouit, quaſi debeat alicui

‖deponere.

‖vos adorietur.

‖cui

A diens, hæc illi reſpondit? Petrus reuerendus presbyter dixit: Non legerat quidem. dicebat vero, quia iſta ſunt beati Cyrilli, & Epiſcoporum qui in Epheſo cõuenerant. Subſcriptus vero erat & tomus, & occultabat ſubſcriptionem. Similia vero & reuerendus presbyter & archimandrita Fauſtus dicebat, directum ad ſe tomum per Conſtantinum & Eleuſinium, quaſi deberet à ſe ſubſcribi. & exigebat virtutem & ſententiam chartulæ. dicebant illi: Trecentorum decem & octo eſt expoſitio, & in Epheſo congregatorum beatiſſimorum Epiſcoporum. Et reſpondi [*] eis: Numquid exemplaria eorum ſaluantur apud nos? & date nobis ad inſpiciendum, ne forte aliquod additamentum habeat. Et non acquieuerunt, ſed receſſerunt. Nos vero & Eccleſiæ filij ſumus, & vnum patrem poſt Deum habemus Archiepiſcopom. Et domnus Iob dixit: Tomũ quidẽ non direxit ad nos; [*] dicebant vero, quia in his diebus tomum ad te directurus eſt Archiepiſcopus, vt ſubſcribas, & ne perſuadearis ab eo. Perreximus vero & ad Emmanuelem: & dixit, ad ſe non directum. Similiter ad Abraamium: & ipſe dicebat, neque tomum, neque nuntium ad ſe fuiſſe directum. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dicat & Patricius reuerendus diaconus, quid à reuerendis presbyteris & archimandritis audierit. Patricius reuerendus diaconus dixit: Directus à veſtra ſanctitate, & à veſtra ſancta Synodo, vna cum reuerendo presbytero Petro, audiui illa, quæ & memoratus reuerendus presbyter [*] profeſſus eſt. Euſebius Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: Peruidet veſtra ſanctitas, quæ ab Eutyche archimandrita commiſſa ſunt, & quia aliena à Fide ſapit. Talia enim & reuerendus presbyter & defenſor Ioannes [*] proſequutus eſt, & cum eo directus Andreas reuerendus diaconus, & Athanaſius reuerendus diaconus reuerendiſſimi Baſilij Epiſcopi; qualia & nunc reſponſa reuerendiſſimi Archimandritæ per directos ad ſe religioſiſſimos clericos [*] innotuerunt veſtræ ſanctitati. Qualis ergo adhuc ei ſatisfactionis locus relinquitur? Pro quo peto, quæ præcipiunt ſanctæ regulæ ad præſens in eum jam exerceri. Qui enim conturbationes immittit, & aliena à Fide ſapit, qua ſorte dignus eſt inter Dei ſacerdotes & archimandritas connumerari? Perſpicitis vero, quia & de periurio arguitur. Qui enim dixit, quia definitum eſt mihi non egredi, & ſepulchrum mihi eſt monaſterium, ipſe promittit venire, ad dilationem reſpiciẽs, & alia aliqua machinans, quatenus fugiat comprobationes, & non ſuſtineat pœnam. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Sufficiunt quidem vniuerſa, quæ aduerſus Eutychem presbyterum & archimandritã depoſita ſunt, ad oſtendendum nobis, quia aliena à recta Fide ſapit, & conturbare feſtinauit Eccleſiam; quatenus amodo iam viodictæ canonicæ ſubiaceret, & alienaretur & à ſacerdotali, qua fungitur, dignitate, & à principatu monaſterij. Propter pleniorem vero exa-

[*] eis, inquit: Exemplaria e.i.a. nos. &

[*] ſed nuntium, quia in his

[*] depoſuit.

[*] depoſuit,

[*] ſignificauerunt

A πρὸς ἐκεῖνον ἀπεκρίνατο; ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· οὐκ ἀνέγνω μὲν, ἔλεγε δὲ, ὅτι ταῦτά ἐστι τὰ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου, καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπισκόπων. ὑπογέγραπτο δὲ καὶ ὁ τόμος, καὶ τὴν ὑπογραφὴν ὑπέκρυπτεν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης Φαῦστος, ἔλεγεν· ἀποσταλῆναι πρὸς αὐτὸν τόμον διὰ Κωνσταντίνου, καὶ Ἐλευσινίου, ὡς ὀφείλειν αὐτὸν ὑπογράψαι· καὶ ἀπῄτει τὴν δύναμιν τοῦ τόμου· καὶ ἔλεγεν ἐκεῖνος· ὅτι τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἐστιν ἡ ἔκθεσις, καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ συλλεγέντων ἐπισκόπων· καὶ εἶπον αὐτοῖς, λέγε,
B ὅτι τὰ ἴσα ἐκείνων σώζεται παρ' ἡμῖν· καὶ δὸς ἡμῖν πρὸς ἐπίσκεψιν, μή τι τινὰ προσθήκην ἔχῃ. καὶ οὐ κατεδέξαντο, ἀλλ' ἀνεχώρησαν. ἡμεῖς δὲ καὶ τέκνα τῆς ἐκκλησίας ἐσμὲν, καὶ ἕνα πατέρα, μετὰ τὸν θεὸν, τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἔχομεν. καὶ ὁ [*] κύριος Ἰὼβ λέγει· τόμον μὲν οὐκ ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς, φασὶν δὲ, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τόμον ἔχει σοι ἀποστεῖλαι ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ὥστε ὑπογράψαι, καὶ μὴ πεισθῇς αὐτῷ. ἀπήλθομεν δὲ καὶ πρὸς Μανουήλιον, καὶ ἔφησε μὴ ἀποσταλῆναι πρὸς αὐτόν· ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς Ἀβραάμιον· κἀκεῖνος ἔλεγε, μὴ πεπέμφθαι πρὸς αὐτὸν μήτε φά-
C σιν, μήτε τόμον. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτω καὶ Πατρίκιος ὁ διάκονος, τί ἀκήκοε παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιμανδριτῶν. ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Πατρίκιος εἶπεν· ἀποσταλεὶς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιότητος, καὶ τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου, μετὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Πέτρου· κἀκεῖνα ἤκουσα, ἅπερ κατέθετο ὁ μνημονευθεὶς εὐλαβέστατος πρεσβύτερος. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· ὁρᾷ ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη τὰ πεπλημμελημένα Εὐτυχεῖ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ, καὶ ὅτι
D τὰ ἀλλότρια τῆς πίστεως ἐφρόνησε; ταῦτα γὰρ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης κατέθετο, καὶ ὁ σὺν αὐτῷ ἀπεσταλμένος εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας, καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀθανάσιος, ὁ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Βασιλείου· οἷα δὲ καὶ νῦν οἱ εὐλαβέστατοι ἀρχιμανδρῖται διὰ τῶν ἀποσταλέντων πρὸς αὐτοὺς εὐλαβεστάτων κληρικῶν ἐγνώρισαν τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ. τίς οὖν ἔτι λείπεται ἐκείνῳ τόπος ἀπολογίας; διὸ ἀξιῶ τὰ δοκοῦντα τοῖς ἁγίοις κανόσιν, ἐντεῦθεν δὴ καὶ ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι. ὁ γὰρ ταραχὰς ἐμβάλλων, καὶ ἀλλότρια φρονῶν τῆς πί-
E στεως, πῶς οὗτος ἐν ἱερεῦσι θεοῦ, ἢ ἐν ἀρχιμανδρίταις [*] δίκαιόν ἐστιν ἀριθμεῖσθαι; συνορᾶτε δὲ, ὅτι καὶ ἐπιορκῶν ἐλήλεγκται· ὁ γὰρ εἰπὼν, ὅτι κέκριταί μοι μὴ ἐξελθεῖν, καὶ τάφος μοί ἐστι τὸ μοναστήριον, οὗτος ἐπαγγέλλεται ἐλθεῖν, πρὸς ὑπέρθεσιν ὁρῶν, καὶ ἕτερά τινα τυρεύων, ὥστε φυγεῖν τοὺς ἐλέγχους, καὶ μὴ ὑπομεῖναι τιμωρίαν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἐξαρκεῖ μὲν πάντα τὰ κατατεθέντα κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου, δεῖξαι ἡμῖν, ὅτι ἕτερα παρὰ τὴν ὀρθὴν πίστιν φρονεῖ, καὶ τὴν ἐκκλησίαν διαταράξαι ἐσπούδασεν· ὥστε αὐτὸν ἐντεῦθεν ἤδη ὑποπεσεῖν ταῖς τῶν κανόνων ἐπιτιμίαις, καὶ ἀλλοτριωθῆναι καὶ τῆς προσκειμένης αὐτῷ ἀξίας ἱερατικῆς, καὶ τοῦ προεστάναι μοναστηρίου. ὑπὲρ δὲ πλείο-

[*] κύρις

[*] ἴσως, δικαίως

νες

νος ἀκριβείας καὶ τὴν ἐξαιτηθεῖσαν παρ᾽ αὐτοῦ διορίαν παρέχομεν αὐτῷ. οὕτως γὰρ ἀπαντήσας κατὰ πρόσωπον ἐλεγχθήσεται· εἰ δέ γε κατὰ τὴν ἰδίαν ἐπαγγελίαν μὴ ἀπαντήσοι ὁ πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχὴς, τῇ προσιούσῃ δευτέρᾳ, τουτέστι τῇ εἰκάδι δευτέρᾳ τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς νοεμβρίου, ἀπαλλοτριωθήσεται εἰς τὸ παντελὲς καὶ τῆς ἀξίας τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ξένος γενήσεται τοῦ προΐστασθαι μοναστηρίου.

ΠΡΑΞΙΣ ϛʹ. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

B Ἡμέρᾳ σαββάτῳ· ἥ τις ἐστὶν εἰκὰς τοῦ νοεμβρίου μηνὸς, συνεδρευούσης τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· ἐφ᾽ οἷς ἐγγράφως ᾐτιασάμην Εὐτυχῆ τὸν πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην, παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην, ἀναγκαίους μοι ὄντας εἰς τὴν κινουμένην παρ᾽ ἐμοῦ κατ᾽ αὐτοῦ ὑπόθεσιν, κελεῦσαι εἰς τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον παραγενέσθαι τῇ προσιούσῃ δευτέρᾳ, εἰς ἣν ἐκεῖνος ἐπηγγείλατο παραγίνεσθαι. εἰσὶ δὲ οἱ ἐπιζητούμενοι παρ᾽ ἐμοῦ, Ναρσῆς ὁ πρεσβύ-
C τερος, καὶ σύγκελλος αὐτοῦ, Μάξιμος ἀρχιμανδρίτης, ὁ φίλος αὐτοῦ, καὶ Κωνσταντῖνος διάκονος, καὶ ἀποκρισιάριος τοῦ αὐτοῦ Εὐτυχοῦς, Ἐλευσίνιος διάκονος τῆς αὐτῆς μονῆς· ἐφ᾽ ᾧ τε παρόντων αὐτῶν γινομένης τῆς διαγνώσεως, τὸ ἀληθὲς κατάδηλον γενέσθαι. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· οἱ ἐπιζητηθέντες παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου, κληθήτωσαν εἰς τὸ ἀπαντῆσαι τῇ ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπε· πεπληροφόρημαι παρά τινων, ὡς τῆς δευτέρας κλήσεως γινομένης παρὰ τῆς ἁ-
D γίας ὑμῶν συνόδου, οἱ ἀποσταλέντες παρ᾽ ὑμῶν εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι, Μάμας, καὶ Θεόφιλος, ἐπήκουσάν τινα παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου, ἅπερ ἐπὶ τῆς * πράξεως τῶν ὑπομνημάτων οὐ κατέθεντο. καὶ ταῦτα δὲ εἰ φανῇ, ἀπόδειξίς ἐστιν ἐναργὴς τοῦ φρονήματος αὐτοῦ. ἀξιῶ τοίνυν κληθέντας Μάμαντα καὶ Θεόφιλον τοὺς πρεσβυτέρους, προκειμένων τῶν ἁγίων εὐαγγελίων, εἰπεῖν ἅπερ ἀκηκόασι παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτωσαν οἱ νοτάριοι, εἰ οἱ προῤῥηθέντες εὐλαβέστατοι
E πρεσβύτεροι ἐνταῦθά εἰσιν. οἱ νοτάριοι εἶπον· ὁ μὲν εὐλαβέστατος Θεόφιλος ὁ πρεσβύτερος πάρεστιν· ὁ δὲ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Μάμας οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἐπήκουσας τῶν λεχθέντων παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου; διὸ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχων τὸν φόβον τοῦ θεοῦ, κατάθου σύμπαντα μετὰ ἀληθείας, ἅπερ ἀκήκοας λέγοντος τοῦ πρεσβυτέρου Εὐτυχοῦς, ἡνίκα ἀπεστάλης πρὸς τὸ καλέσαι αὐτὸν, παρά τε ἡμῶν, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου. Θεόφιλος πρεσβύτερος εἶπε· κατὰ κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, ἐγώ τε, καὶ ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος Μάμας, κατελάβομεν τὸ μοναστήριον τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς· καὶ ἐπιδεδώκαμεν αὐτῷ τὸ ὑπομνηστικὸν τῆς κλήσεως αὐτοῦ, παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἀποσταλὲν αὐτῷ· καὶ ἤρξατο θέλειν

*πράξεως l.

A examinationem & poſtulatas ab eo præſtamus inducias: ſic enim occurrens, in faciem conuincetur. Si vero ſecundum propriam promiſſionem Eutyches presbyter & archimandrita, minime occurrerit proxima ſecunda feria, ideſt, vigeſimo ſecundo die præſentis menſis Nouembris, priuabitur omnino & presbyterij dignitate, & alienabitur præeſſe monaſterio.

ACTIO VI. CONSTANTINOPOLI,
[*lecta Epheſi, & relecta Chalcedone.*]

B Die Sabbati, qui eſt vigeſima dies menſis Nouembris, conſidente ſancta & magna Synodo in ſecretario Epiſcopij, Euſebius Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: In quibus ſcripto accuſaui Eutychem presbyterum & archimandritam, ſupplico veſtram ſanctitatem neceſſarios mihi * propter motum à me aduerſus eum negotium, præcipere in veſtram venire ſanctam Synodum die proxima ſecunda feria, in qua & ille ſe venire promiſit. Sunt autem qui à me quæruntur, Narſes presbyter & ſyncellus eius, Maximus archimandrita & amicus eius, & Conſtantinus diaconus & apocriſarius eiuſdem Eutychis, & Eleuſinius diaconus eiuſdem monaſterij; vt eis præſen-
C tibus facta cognitione, veritas manifeſtetur. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Inquiſiti à reuerendiſſimo Euſebio Epiſcopo vocentur ad occurrendum præfiuito die. Euſebius Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: A quibuſdam cõperi, quia ſecunda facta vocatione à ſancta veſtra Synodo, directi à vobis religioſiſſimi presbyteri Mamas & Theophilus aliqua ab Eutyche presbytero & archimandrita audierint, quæ ſub fide monimentorum non ſunt profeſſi. Et hæc ſi manifeſta fuerint, comprobatio eſt certa quid ſapiat. Peto igitur vocatos Mamam & Theophilum pre-
D sbyteros, propoſitis ſanctis Euangelijs, dicere quæ audierunt ab Eutyche presbytero & archimandrita. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dicant notarij, ſi ſupradicti reuerendiſſimi presbyteri in præſenti ſunt. Notarij dixerunt: Adeſt quidem reuerendus Theophilus presbyter: reuerendus vero Mamas presbyter abſens eſt. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Audiſti, quæ à Dei amantiſſimo Epiſcopo Euſebio dicta ſunt? Propter quod timorem Dei præ oculis habens, omnia cum veritate profitere, quæ ab Eutyche presbytero dicente audiſti, cum ad vocandum eum à nobis & à ſancta Sy-
E nodo directus es. Theophilus religioſiſſimus presbyter dixit: Secundum iuſſionem ſanctitatis veſtræ ego & religioſiſſimus presbyter Mamas peruenimus ad monaſterium reuerendiſſimi presbyteri & archimandritę Eutychis, & porreximus ei à veſtra ſancta Synodo directum commonitoriũ euocationis eius: & cœpit velle diſputare nobiſcũ. Re-

* homines

A Reuerendo autem presbytero Mama dicente ei, quia non pro boc venimus, vt vnà cum tua reuerentia diſputemus, ſed euocare te ad occurrendum in ſancta Synodo, cœpit idem reuerendiſſimos presbyter & archimādrita, præſente Narſete presbytero, & Maximo archimandrita, & alijs quibuſdā monachis, dicere: In qua ſcriptura ‖ iacent duæ naturæ? Deinde vero, qois ſanctorū Patrum expoſuit, Deom Verbum babere duas naturas? Ad hæc nobis reſpondentibus: Et tu oſtende nobis vbi continetur homouſion, aut quæ ſcriptura hoc dicit; reſpondit idem reuerendiſſimus presbyter Eutycbes: Non continetur in ſcripturis, B in expoſitione vero Patrum iacet. Ad hæc reuerendus presbyter Mamas reſpondens, dixit: Eo modo, ſicut bomouſion in ſanctis ſcriptoris non iacet, ſed à ſanctis Patribus expoſitum eſt, ita & de duabus naturis ijdem ſancti Patres expoſuerunt. Dixi ad hæc & ego: Perfectus eſt Deus Verbum, an non? Dixit idem presbyter: Perfectus. Dixi ego: Perfectus & homo incarnatus, an non? Dixit idem presbyter: Perfectus. Dixi: Si ergo Deus perfectus & homo perfectus, duo perfecta vnom perficiont Filium, quid igitur prohibet nos dicere, ex duabus natoris vnnm Filium? Et ad hæc reſpondit reuereodiſſimus presbyter & archimandrita C Eotyches: Abſit à me, dicere ex duabus naturis eſſe Chriſtū, aut de natura loqui ſeu diſputare Dei mei. Si ergo me deponere volnot, aut ſi deſiderant ſacere aliqnid aduerſum me, ſecundum permiſſum Dei faciant. Ego enim in Fide, qoam accepi, in ipſa ‖ ſteti, & conſummari deſidero. Hæc ſunt quæ ab eo audiui. Flauianos ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dic nobis, qua de re talia de Fide à reuerendiſſimo Eutyche audiens, hæc ipſa aduenieus ‖ prius tacueras? Theophilus reuerendiſſimus presbyter dixit: Scit & veſtra beatitudo, quia non pro hac canſa ſumus directi, ſed tantummodo vocare presbyterum D Eutychem. Propter quod minime interrogati, ſuperfluom putauimns hæc dicere, de quibus mādatum non accepimns. Notarij dixerunt: Aduenit & Mamas presbyter, quem ‖ memoratus eſt Euſebius Dei amantiſſimus Epiſcopus. Flauianus ſanctiſſimus Arcbiepiſcopus dixit: Relegatur reuerendo presbytero Mamæ ‖ proſequutio reuerendi Tbeophili presbyteri. Et poſtquam lecta eſt, Mamas religioſiſſimus presbyter dixit: Si de homine eſſet ‖ quod inquirebatur, qoum nomen clerici habeam, non mentirer: de Fide autē loquendo, abſit vt negem, aut mentiar. Quoniam E directi nihil aliud à ſancta Synodo in mandatis accepimus, niſi tantummodo commonitorinm dare, & reſpōſum accipere, ſi venit, aut non; propterea in prima proſequutione, quæ voluit ille loqui, ſoperflua putaui ‖ profiteri. Sed quia ioterrogauit reuerēdiſſimus Euſebius Epiſcopns & quæ loquuti ſumus profiteri, hæc eadem & ego profiteor, quæ etiam reuerēdiſſimus presbyter Theophilus profeſſus eſt. Nam nobis tacentibus, & mini-

‖ habentur

‖ ſto,

‖ prodis

‖ commemorauit

‖ depoſitio

‖ quæſtio,

‖ deponens.

A λειν συζητεῖν ἡμῖν. τοῦ δὲ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Μάμα λέγοντος αὐτῷ· ὅτι περὶ οὐ διὰ τοῦτο ἤλθομεν τοῦ συζητῆσαι τῇ σῇ εὐλαβείᾳ, ἀλλὰ καλέσαι σε ὑπαντῆσαι εἰς τὴν ἁγίαν σύνοδον, ἤρξατο λέγειν ὁ αὐτὸς εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, παρόντος τοῦ πρεσβυτέρου Ναρσοῦ, καὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Μαξίμου, καὶ ἑτέρων τινῶν μοναχῶν· ὅτι ἐν ποίᾳ γραφῇ κεῖνται, δύο φύσεις; ἔπειτα δὲ, τίς τῶν ἁγίων πατέρων ἐξέθετο δύο φύσεις τὸν θεὸν λόγον ἔχειν; ἡμῶν δὲ πρὸς ταῦτα ἀποκρινομένων αὐτῷ· καὶ αὐτὸς δεῖξον ἡμῖν, ποῦ κεῖται τὸ ὁμοούσιον, ἢ ποία γραφὴ λέγει τοῦτο; ἀπεκρίθη B ὁ αὐτὸς εὐλαβέστατος Εὐτυχής· οὐ κεῖται παρὰ τῇ γραφῇ· εἰς τὴν ἔκθεσιν δὲ τῶν πατέρων κεῖται. πρὸς τοῦτο ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Μάμας ἀποκρινάμενος εἶπεν· ὃν τρόπον τὸ ὁμοούσιον οὐ κεῖται παρὰ τῇ γραφῇ, ἀλλὰ παρὰ τῶν πατέρων ἐξετέθη, οὕτω καὶ περὶ δύο φύσεων οἱ αὐτοὶ ἅγιοι πατέρες ἐξέθεντο. εἶπον κἀγὼ πρὸς ταῦτα· τέλειός ἐστιν ὁ θεὸς λόγος, ἢ οὔ; λέγει ὁ αὐτὸς πρεσβύτερος· τέλειος. εἶπον κἀγὼ, τέλειος ἄνθρωπος ὁ σαρκωθεὶς, ἢ οὔ; λέγει ὁ αὐτὸς πρεσβύτερος, τέλειος. εἰ τοίνυν θεὸς τέλειος, καὶ ἄνθρωπος τέλειος, δύο τέλεια ἕνα ἀποτελοῦσιν υἱὸν, τί κωλύει λέ- C γειν ἡμᾶς ἐκ δύο φύσεων ἕνα υἱόν; πρὸς ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχής· μὴ γένοιτο εἰπεῖν ἐμὲ, ἐκ δύο φύσεων τὸν Χριστὸν, ἢ φυσιολογεῖν τὸν θεόν μου. εἴτε οὖν βούλονται καθελεῖν με, εἴτε θέλουσι ποιεῖν τι κατ' ἐμοῦ, κατὰ συγχώρησιν θεοῦ ποιείτωσαν· ἐγὼ γὰρ ἐν τῇ πίστει, ᾗ παρέλαβον, ἐν αὐτῇ ἕστηκα, καὶ τελειωθῆναι βούλομαι. ἅπερ ἀκήκοα παρ' αὐτοῦ, ταῦτά ἐστιν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· εἰπὲ ἡμῖν, τίνος ἕνεκεν τοιαῦτα περὶ τῆς πίστεως ἀκηκοὼς παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου Εὐ- D τυχοῦς, παραγενόμενος τῇ προτεραίᾳ ταῦτα παρεσιώπησας; ὁ εὐλαβέστατος Θεόφιλος πρεσβύτερος εἶπεν· οἶδε καὶ ἡ ὑμετέρα θεοφίλεια, ὡς οὐ διὰ ταύτην ἀπεστάλημεν τὴν αἰτίαν· ἀλλὰ μόνον τοῦ καλέσαι τὸν πρεσβύτερον Εὐτυχῆ· διὸ μὴ ἐρωτηθέντες, περιττὸν ἡγησάμεθα ταῦτα εἰπεῖν, περὶ ὧν οὐκ ἐνετάλθημεν. οἱ νοτάριοι εἶπον· παρεγένετο καὶ Μάμας ὁ πρεσβύτερος, οὗ ἐμνημόνευσεν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἀναγινωσκέσθω τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ Μάμᾳ, τὰ κατατεθέντα παρὰ Θεοφίλου τοῦ εὐλαβεστάτου πρε- E σβυτέρου. καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Μάμας εἶπεν· εἰ περὶ ἀνθρώπου ἦν τὸ ζητούμενον, ὄνομα κληρικοῦ ἔχων, οὐκ ἂν ἐψευσάμην· περὶ δὲ πίστεως λεγομένων, οὐκ ἂν ἀρνήσομαι, οὐδὲ ψεύσομαι· μὴ γένοιτο· ἐπειδὴ ἀποστελλόμενοι, οὐδὲν ἕτερον ἐνετάλθημεν παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, ἢ μόνον τὸ ὑπομνηστικὸν δοῦναι, καὶ ἀπόκρισιν λαβεῖν, εἴτε ἔρχεται, εἴτε μή· διὰ τοῦτο ἐν τῇ πρώτῃ καταθέσει, ἅπερ ἠθέλησεν ἐκεῖνος λαλῆσαι, περιττὰ ἐνόμισα εἶναι καταθέσθαι. ἀλλ' ἐπειδή περ ἠρώτησεν ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος καὶ τὰ λαληθέντα καταθέσθαι, τὰ αὐτὰ κἀγὼ κατατίθημι, ἅπερ καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Θεόφιλος κατέθετο. καὶ γὰρ ἡμῶν ἡσυχαζόντων, καὶ μὴ βουλομένων

τον αὐτῷ περὶ μηδενὸς λαλῆσαι, αὐτὸς ἐφιλονείκει, λέγων περὶ τοῦ δόγματος, ὡς ἐφρόνει· καὶ ἠρέμα κατέγνωμεν αὐτοῦ. ἔλεγε γὰρ, ὅτι ὁ θεὸς λόγος σαρκωθεὶς, τὴν ἀνθρωπίαν φύσιν τὴν πεσοῦσαν ἦλθεν ἐγεῖραι· εὐθέως ἐπιλαβόμενος εἶπον· ποίαν; πάλιν λέγει αὐτὸς· ὅτι τὴν ἀνθρωπίαν φύσιν. ἔλεγον ἐγὼ, σημειωσάμενος τὴν ἀνθρωπίαν φύσιν· καὶ παρὰ ποίας φύσεως αὕτη ἀνῃρέθη; ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ παρὰ τῆς γραφῆς οὐκ ἐδιδάχθην περὶ δύο φύσεων· εἶπον ἐγώ· ὅτι οὔτε περὶ τοῦ ὁμοουσίου παρὰ τῆς γραφῆς ἐδιδάχθημεν, ἀλλὰ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τὰς γραφὰς καὶ νοησάντων εὐσεβῶς, καὶ ἐκθεμένων πιστῶς· οὕτως οὖν παρελάβομεν καὶ περὶ τοῦ ὁμοουσίου, καὶ περὶ τοῦ ἐκ δύο φύσεων εἶναι τὸν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. ἔφησε πρὸς ταῦτα· ὅτι ἐγὼ θεότητα οὐ φυσιολογῶ, οὔτε λέγω δύο φύσεις, μὴ γένοιτο, καί εἰμι ἐνταῦθα, κἂν καθαιρεθῶ, τάφος μοι ἔστω τὸ μοναστήριον· καὶ ἐὰν συγχωρῇ θεὸς παθεῖν με τι, ἥδιστα πάσχω· ἐγὼ γὰρ δύο φύσεις οὐχ ὁμολογῶ. διὰ δὲ τὴν αἰτίαν, ἣν προεῖπον, ἐπειδὴ οὔτε συζητῆσαι ἀπήλθομεν, ἀλλὰ μόνον ἀπόκρισιν δοῦναι, καὶ λαβεῖν, διὰ τοῦτο ταῦτα ἐν τῇ προτεραίᾳ οὐ κατεθέμεθα. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· δῆλά ἐστι τὰ παρὰ ἀμφοτέρων τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων κατατεθέντα. ὅθεν καὶ αὐτὰ ἀναλαμβανέσθω τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων.

A minime ei volentibus de vlla cauſa loqui, ipſe certabat, dicens de dogmate, ſicut ſapiebat. Et leniter reprehendimus eum. Dicebat enim, quia Deus Verbum incarnatus, humanam naturam, quæ ceciderat, venit erigere. Statim reſpondens dixi: Qualem? Dixit iterum ille, quia humanam naturam. Dico ego: Fige in memoriam, quia humanam naturam, & à qua natura hæc ſuſcepta eſt? Dicebat: Quia ego à ſanctis ſcripturis non didici de duabus naturis. Dixi ego: Quia neque de homouſio à ſanctis ſcripturis edocti ſumus, ſed à ſanctis Patribus, qui ſcripturas & pie intellexerunt, & expoſuerunt fideliter: ſic ergo accepimus B & de homouſio, & de ex duabus naturis eſſe Chriſtum filium Dei. Ait ad hæc: Quia ego de Deitatis natura non diſputo, neque dico duas naturas; abſit; & hic ſum, & ſi damnatus fuero, ſepulchrum mihi ſit monaſteriũ: & ſi permiſerit Deus me pati aliquid, libenter patior. ego tamen duas naturas non confiteor. Pro ea ergo cauſa, quam dixeram, quia non ad cõquirendum miſſi ſumus, ſed tantummodo reſponſum dare & accipere, ideo hæc [a] prius minime ſumus proſequuti. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Manifeſta ſunt ab vtriſque reuerendiſſimis presbyteris C expoſita; vnde hæc geſtorum fides accipiat. [a pridie]

ΠΡΑΞΙΣ ΕΒΔΟΜΗ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝτινουπόλει.

Συναχθείσης αὖθις τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου, προκειμένων τῶν ἁγίων, καὶ φρικτῶν εὐαγγελίων, καὶ προεδρεύοντος τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, τῇ ὁρισθείσῃ προθεσμίᾳ, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ἥτις ἐστὶν εἰκὰς δευτέρα τοῦ νοεμβρίου μηνὸς, Ἀστέριος πρεσβύτερος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἀπήντησεν ἡ κυρία ἡμέρα, καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκε, ζητῶν εἰσελθεῖν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· εἰσίτω. καὶ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν, ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἀπελθόντες Φιλάδελφος, καὶ Βήριλλος, οἱ διάκονοι, ἐπιζητήσουσι τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ περὶ τὸ ἐπισκοπεῖον, εἴ γε κατὰ τὰς ἰδίας ὑποσχέσεις ἀπήντησε, καὶ καλέσουσιν αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον. καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπανελθόντες οἱ προειρημένοι, ἔφησαν· ἐζητηκέναι μὲν αὐτὸν ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἐκκλησίαν· μὴ εὑρηκέναι δὲ μήτε αὐτὸν, μήτε τινὰ τῶν αὐτοῦ. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· καὶ αὖθις Κρισπῖνος, καὶ Ἰουβιανὸς, οἱ διάκονοι, ἀπελθόντες ζητήσουσιν αὐτὸν περὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ὅπου περ ἂν μάθωσιν εἶναι, καὶ καλέσουσιν αὐτόν. οἱ δὲ ἀπελθόντες, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι, εἶπον, αὐτὸν μὲν μὴ εὑρηκέναι· μεμαθηκέναι δὲ μετὰ πολλῆς βοηθείας στρατιωτῶν, καὶ μοναχῶν, καὶ ἐπαρχικῶν, μέλλειν αὐτὸν παραγενέσθαι. καὶ τούτων λεγομένων, καὶ ἐκδεχομένης τῆς ἁγίας συνόδου, ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἶπεν· ἀπήντησεν ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχὴς μετὰ πολλοῦ πλήθους στρατιωτῶν, καὶ μοναχῶν, καὶ ἐπαρχιωτῶν,

ACTIO VII. CONSTANTINOPOLI,
[lecta Epheſi, relecta Chalcedone.]

Congregata rurſus ſancta & magna Synodo, prolatis ſanctis & tremendis Euangelijs, & præſidente ſanctiſſimo Archiepiſcopo noſtro Flauiano in ſecretario Epiſcopij, ſtatuto tẽpore, ſecunda feria, quæ eſt vigeſima ſecunda dies menſis Nouẽbris, Aſterius presbyter & notarius dixit: Aduenit ſtatutus dies, & Dei amãtiſſimus Euſebius Epiſcopus præ foribus ſtãs petit ſe intromitti. D Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Ingrediatur. Cumq. ingreſſus fuiſſet, Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Eant Philadelphius & [b] Cyrillus diacones, & requirant reuerendũ presbyterum & archimandritam Eutychem circa Epiſcopiũ, ſi occurrerit ſecundũ promiſſionem ſuam, & vocent eum ad Concilium. Et paulo poſt redeuntes prædicti dixerunt, quæſitum quidẽ illum per vniuerſam Eccleſiam, ſed non inuentũ, nec ipſum, nec quemquam ipſius. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Et rurſus Criſpinus, & [c] Diogenianus diaconi euntes, requirant eũ circa Eccleſiam, & vbicumque eſſe didicerint, & E euocent eum. Et cum abijſſent & reuerſi eſſent, dixerunt, ipſum quidẽ non repertum, ſed didiciſſe, quòd cum maxima multitudine militum & monachorum ac præfectianorum apparitorum eſſet venturus. Et cum iſta dicerentur, & expectaret ſancta Synodus, Ioannes venerabilis presbyter & defenſor dixit: Occurrit reuerendus presbyter & archimandrita Eutyches cum magna multitudine militum & monachorum & præfectiano-

[b Berillus]
[c Iouianus]

rum

τῶν,

‖magnificentiſſimi & glorioſiſſimi præfecti prætoriorũ,

rum apparitorum ‖ ſublimiſſimæ poteſtatis præfectorum prætorio, & noo aliter eum volunt dimittere vt ingrediatur in veſtrum ſanctum Conciliom, niſi eis promiſerimus reſtituturos eius perſonam. Eſt vero pariter & magnus mirandiſſimus Silentiarius & ipſe vnà cum eo præ foribus cupiens ingredi, vt pote directus à piiſſimo & amante Chriſtum Imperatore noſtro. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Ingrediantur. Cumq. ingreſſi fuiſſent, mirãdiſſimus magnus Silẽtiarius dixit: Per veſtigia ſanctitatis veſtrę, ſi iubetis ſuſcipere reſpõſum domini [Imperatoris.] Certa enim quædã vobis ſcripto mandauit, quæ, ſi placet, relegam. Sancta Synodus dixit: Relege quæ à piiſſimo & religioſiſſimo noſtro Imperatore præcepta ſunt, fili. Et legit mirificentiſſimus magnus Silentiarius ita:

‖ pacis curã gerimus, & ſanctarum

Nos ‖ pacem cogitamus ſanctarum Eccleſiarũ & catholicæ Fidei, & cuſtodiri volumus rectam & Deo inſpirante prædicatam Fidem à ſanctis Patribus noſtris qui in Nicæa congregati ſunt, trecentis decem & octo, & ab his qui Epheſi interfuerunt damnationi Neſtorij. Hoc ergo volumus, ne ſcandalum in prædicta catholica Fide immittatur. Et quoniam ſcimus magnificentiſſimum patricium Florentium eſſe fidelem, & teſtimonijs probatum in recta Fide, volumus ipſum intereſſe audientiæ Synodi, quoniam ſermo de Fide eſt.

Adhuc cũ hæc legerentur, ſancta Synodus dixit: Multos annos Imperatori. Magna fides Imperatorũ. Cuſtodibus Fidei multos annos, orthodoxis Imperatoribus multos annos. Pio & orthodoxo, pio Imperatori, pontifici Imperatori. Audite ſancti patres: Gratias agimus orthodoxis Imperatoribus. [Flauianus] ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Domnum Florentium fidelem omnes ſcimus, & teſtificationibus probatum in catholica Fide, & volumus eum intereſſe. Diſcamus autem & ab Eutyche presbytero, ſi vult & ipſe eum intereſſe. Eutyches presbyter & archimandrita dixit: Quod vult Deus, & ſanctitas veſtra, facite: ego me vobis commendo. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Veniat & magnificentiſſimus patricius Florentius. Dignare ergo fili Silentiarie, ‖ fatigari ad eum. Vir laudabilis magnus Silentiarius dixit: Iubete & aliquẽ clericorum mecum mitti, ne forte dubitet, quòd veſtra ſanctitas non miſerit. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopos dixit: Si iuſſiſſet piiſſimus Imperator noſter nos mittere, miſiſſemus: quoniam vero non iuſsit, ipſe ſolus perge ad eius amplitudinem. Et cum veniſſet magnificentiſsimus & glorioſiſsimus ex præfectis & ex conſulibus & ‖patricius Florentius, ſancta Synodus dixit: Stent in medio accuſator & accuſatus, & legantur ab initio quæ acta ſunt de negotio, quod vertitur inter Dei amantiſsimum Epiſcopum Euſebium & venerabilem presbyterum & archimandritam Eutychem, vt inſtructi ex his quæ geſta ſunt, congrueo-

‖fatigare eũ.

‖patricijs

A τῶν, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων· καὶ οὐχ ἑτέρως αὐτὸν βούλονται ἀπολῦσαι, ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον, εἰ μὴ ἀντιφωνήσωμεν ἀποκαθιστᾶν αὐτοῖς τὸ πρόσωπον. ἔστι δὲ καὶ μάγνος ὁ θαυμασιώτατος Σιλεντιάριος· καὶ αὐτὸς ἅμα αὐτῷ πρὸ τῶν θυρῶν, βουλόμενος εἰσελθεῖν, ὡς ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· εἰσίτωσαν. καὶ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν, ὁ θαυμασιώτατος Σιλεντιάριος μάγνος εἶπε· τῶν ποδῶν τῆς ἁγιωσύνης ὑμῶν, εἰ κελεύετε δέξασθαι τὴν ἀπόκρισιν τοῦ B δεσπότου, φανερὰ γὰρ ὑμῖν ἐγγράφοις ἐδήλωσε, καὶ εἰ παρίσταται, ἀναγινωσκέσθω. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἀνάγνωθι τὰ παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως προσταχθέντα τέκνον. καὶ ἀνέγνω ὁ θαυμασιώτατος Σιλεντιάριος μάγνος· Ὅτι ἡμεῖς τῆς εἰρήνης φροντίζομεν, καὶ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· καὶ φυλάττεσθαι θέλομεν τὴν ὀρθῶς, καὶ θεοπνεύστως ἐκφωνηθεῖσαν πίστιν παρὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ, τῶν ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Νεστορίου. τοῦτο οὖν θέλομεν, μὴ σκάνδαλον C εἰς τὴν προειρημένην ὀρθοδοξίαν βληθῆναι. ἐπειδὴ δὲ εἴδαμεν τὸν μεγαλοπρεπέστατον πατρίκιον Φλωρέντιον ὄντα πιστὸν, καὶ μεμαρτυρημένον ἐπὶ τῇ ὀρθότητι, θέλομεν συνεῖναι αὐτὸν τῇ ἀκροάσει τῆς συνόδου, ἐπειδὴ λόγος περὶ πίστεώς ἐστιν. ἔτι τούτων ἀναγινωσκομένων, ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως· μεγάλη ἡ πίστις τῶν βασιλέων· τῶν φυλάκων τῆς πίστεως πολλὰ τὰ ἔτη· τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων πολλὰ τὰ ἔτη· τῷ εὐσεβεῖ, τῷ ὀρθοδόξῳ· τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ· τῷ ἀρχιερεῖ βασιλεῖ. ἀκούετε ἅγιοι πατέρες, D εὐχαριστοῦμεν τοῖς ὀρθοδόξοις βασιλεῦσιν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τὸν κύριον Φλωρέντιον πιστὸν πάντες ἴσμεν, καὶ μεμαρτυρημένον ἐπὶ ὀρθοδοξίᾳ, καὶ βουλόμεθα αὐτὸν παρεῖναι. μάθωμεν δὲ καὶ παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου, εἰ βούλεται αὐτὸν παρεῖναι. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· ὃ δ᾽ ἂν βούληται ὁ θεὸς, καὶ ἡ ἁγιωσύνη ὑμῶν, ποιήσατε· ἐγὼ ἐμαυτὸν ὑμῖν παρατίθημι. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἔλθῃ καὶ ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος Φλωρέντιος. καταξίωσον οὖν τέκνον ὁ Σιλεντιάριος σκῦλαι αὐτόν. ὁ θαυμασιώτατος E Σιλεντιάριος μάγνος εἶπε· καὶ κελεύσατέ τινα μετ᾽ ἐμοῦ πεμφθῆναι κληρικὸν, μή πως ἀμφιβάλῃ περὶ τούτου, ὅτι ἡ ἁγιωσύνη ὑμῶν οὐκ ἀπέστειλεν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· εἰ ἐκέλευσεν ὁ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς ἡμᾶς πέμψαι, ἐπέμψαμεν ἄν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐκέλευσεν, αὐτὸς μόνος διάβηθι πρὸς τὴν αὐτοῦ μεγαλοπρέπειαν. καὶ μετὰ τὸ ἐλθεῖν τὸν μεγαλοπρεπέστατον, καὶ ἐνδοξότατον ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίων Φλωρέντιον, ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· στήτωσαν εἰς μέσον, ὅ, τε κατηγορῶν, καὶ ὁ κατηγορούμενος, καὶ ἀναγινωσκέσθω ἄνωθεν ἡ γενομένη πρᾶξις ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Εὐσέβιον, καὶ τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ ὑποθέσει· ἐφ᾽ ᾧ τι ὁδηγηθέντες ἡμεῖς ἐκ τῶν προτέρων, πέρας

πέρας δοῦναι τοῖς ἤδη κινηθεῖσι, τῷ τε δικαίῳ, καὶ τοῖς A ἁγίοις κανόσι συμβαῖνον. καὶ παρελθὼν εἰς μέσον Αέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος, ἀνεγίνωσκε τὴν γεγενημένην πρᾶξιν τῶν ὑπομνημάτων. καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκειν, φθάσαντος αὐτοῦ εἰς τὸ μέρος τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς τοῦ τῆς θείας μνήμης Κυρίλλου, τῆς γραφείσης πρὸς τοὺς θεοφιλεστάτους τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόπους, ἐν ᾗ περιεῖχε τὰ ῥήματα ταῦτα· ὁμολογοῦμεν τοιγαροῦν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος· πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ' ἐσχάτων B δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. δύο γὰρ φύσεων ἕνωσις γέγονε. διὸ ἕνα Χριστὸν, ἕνα κύριον ὁμολογοῦμεν. κατὰ ταύτην τὴν τῆς ἀσυγχύτου ἑνώσεως ἔννοιαν, ὁμολογοῦμεν τὴν ἁγίαν παρθένον θεοτόκον, διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι, καὶ ἐνανθρωπῆσαι, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συλλήψεως ἑνῶσαι ἑαυτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα [*]ναόν. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· οὗτος, τῶν ποδῶν ὑμῶν, τοῦτο οὐχ ὁμολογεῖ· οὐδὲ C συνέθετό ποτε τούτοις, ἀλλ' ἐναντία τούτων ἐφρόνησε, καὶ ἐλάλησε πρὸς ἕκαστον τῶν συντυγχανόντων αὐτῷ, καὶ κατήχει. ὁ μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίων Φλωρέντιος εἶπεν· εἰ παρίσταται τῇ ὑμετέρᾳ ὁσιότητι, ἐρωτάσθω ὁ παπᾶς Εὐτυχὴς, εἴ γε συντίθεται τούτοις. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· ἐνδοτε, ἀναγνωσθῇ πᾶσα ἡ πρᾶξις τῶν ὑπομνημάτων, ἀρκεῖ γάρ μοι ἡ πρᾶξις εἰς ἔλεγχον. καὶ γὰρ ἐμοὶ ἐληλεγμένος ἐστίν· οὐδὲ γὰρ ἄρτι ἐὰν συνθῆται, λαβὼν πόθεν ἔκθεσιν, ἐγὼ D προκρίμα ὀφείλω ὑπομεῖναι· ἐγὼ ἀπέδειξα αὐτὸν καὶ διὰ τῶν καταθέσεων τῶν πρὸς αὐτὸν ἀποσταλέντων παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ διὰ μαρτύρων ὁσιωτάτων ἐπισκόπων δύναμαι πάλιν τὰ αὐτὰ ἀποδεῖξαι· εἴ γε ἀρνήσαιτο. ἔστι γὰρ ὁ κύριος Μελίφθογγος, καὶ ὁ κύριος [*]Ἰωβιανὸς, καὶ ὁ κύριος Ἰουλιανὸς, εἰδότες ἀκριβῶς. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· οὐδεὶς οὔτε σοὶ συγχωρεῖ ἐπίσκοπε Εὐσέβιε μὴ ἐλέγξαι αὐτόν· οὔτε τὸν πρεσβύτερον Εὐτυχῆ ἐκ τοῦ παραχρῆμα δέχεταί τις συντιθέμενον, ἐὰν μὴ ἐλεγχθῇ, τί πρότερον ἐφρόνει. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος E εἶπε· δέδοικα αὐτοῦ τὴν περιδρομήν· ἐγὼ πένης εἰμὶ, ἀκτήμων· ἐξορίαν μοι ἀπειλεῖ· χρήματα ἔχει· ἀναζωγραφεῖ μοι ἤδη τὴν Ὄασιν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· κἂν μυριάκις ταῦτα λέγῃς ἐπιμένων, ἡμεῖς τῆς ἀληθείας οὐδὲν προτιμῶμεν. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐὰν ἁλῶ ἐγὼ συκοφάντης, ἀφαιρεθῶ τῆς ἀξίας. ὁ μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπε· πρόσις προσενεχθῇ τῷ πρεσβυτέρῳ Εὐτυχεῖ, πῶς πιστεύει, καὶ τί λέγει· καὶ τότε πάλιν ἐρωτάσθω, διὰ τί νῦν ταῦτα λέγων, πρότερον ἄλλως ἐφρόνει. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπε· καθὼς προεῖπον, προκρίματός μοι μὴ γινομένου,

[*] ἄνθρωπον τὸν

[*] ἰωάννης

A gruentem æquitati & ſanctis Canonibus, terminum demus his quæ mota ſunt. Et tranſiens in medium Aëtius diaconus & notarius, legebat ‖ factam cognitionem geſtorum. Et cum legeret, peruenit ad partem ſecundæ epiſtolæ ſanctæ memoriæ Cyrilli, ſcriptæ ad Dei amantiſſimos Epiſcopos Orientales, in qua hæc continebantur: Confitemur itaque Dominum noſtrum IESVM Chriſtum filium Dei vnigenitum, Deum perfectū, & hominem perfectum ex anima rationali & corpore, ante ſæcula quidem ex Patre natum ſecundum diuinitatem, in vltimis autem diebus eumdem propter nos & propter noſtram ſalutem de B Maria virgine ſecundum humanitatem; conſubſtantialem Patri ſecundum diuinitatem, & conſubſtantialem nobis ſecundum humanitatē. Duarum enim naturarū vnio facta eſt: propter quod vnum Chriſtum, vnū Dominum confitemur, ‖ ſecundum hunc intellectū inconfuſæ vnionis. Confitemur ſanctam Virginem Dei genitricem, propter incarnationem Dei Verbi, & hominis aſſumptionem, & quia ‖ ex eius conceptione vniit ſibi templum, quod accepit ex ipſa. Euſebius Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: Iſte, per veſtigia veſtra, hoc non confitetur, nec his aliquando conſenſit, ſed contraria illis ſenſit, & locutus eſt ad C vnumquemque ad ſe venientem, & docuit. Magnificentiſſimus & glorioſiſſimus Florentius ex præfectis & ex conſulibus & patricius dixit: Si placet veſtræ ſanctitati, interrogetur papas Eutyches, vtrum his conſentiat. Euſebius Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: Patimini vt legatur omnis actio geſtorum. Sufficiunt enim mihi prius acta ad eum conuincendum: nam mihi iam ‖ manifeſtatus eſt. Neque enim ſi modo conſenſerit, ſumens alicunde ‖ documentum, debeo pati præiudicium. Nam ego demonſtraui eum & per profeſſiones eorum qui ad eum miſſi ſunt à ſancta D Synodo, & per teſtes Epiſcopos ſanctiſſimos eadem poſſum rurſus oſtendere, ſi negauerit. Eſt enim domnus Meliphthongus, & domnus ‖ Ioannes, & domnus Iulianus, ſcientes certiſſime. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Nemo neque tibi concedit, Euſebi Epiſcope, eum non conuincere, neque presbyterum Eutychem continuo ſuſcipiet aliquis conſentientem, niſi conuincatur quid ante ſenſerit. Euſebius Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: Metuo ipſius ‖ concuſſionem. Ego pauper ſum nihil poſſidens. minatur mihi exilium. diuitias habet. deſignat mihi iam nunc Oaſim. Flauianus ſanctiſſimus Ar- E chiepiſcopus dixit: Licet millies iſta perſeueres dicēdo, nos tamen nihil præponimus veritati. Euſebius Epiſcopus dixit: Si conuictus fuero calumniæ, amittam dignitatem. Magnificentiſſimus & glorioſiſſimus ex præfectis & patricius Florētius dixit: ‖ Interrogatio offeratur Eutychi presbytero, vt exponat quemadmodum credit & dicit, & tunc rurſus interrogetur, cur modo iſta aſſerens, ante aliter aſſerebat. Euſebius Epiſcopus dixit: Sicut prædixi, dum præiudicium mihi non fiat ex eius

‖ acta commentariorū.

Habetur T. pag. 90. a.

‖ Secundum hanc inconfuſę vnionis intelligētiā confitemur

‖ ab ipſa conceptione vniuit ſibi hominem, quem

‖ conuictus

‖ expoſitionem,

‖ Iouianus,

‖ circumuentionem,

‖ Inquiſitio

eius repentina conſenſione, interrogetur. Ego enim ex his quę ante acta ſunt, *documentis conuici eum non recte ſentientem. Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Nō erit tibi prę iudicium, ſi modo conſenſerit. nam quæ ante acta ſunt, habent propriam firmitatem. Euſebius Epiſcopus dixit: Conſentit iſtis quæ modo lecta ſunt, beatæ memoriæ Cyrilli, & confitetur duarum naturarū vnitionem factam in vna perſona & in vna ſubſiſtentia, an non? Flauianus ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Audiſti, presbyter Eutyches, quid accuſator tuus dicit? Edicito nunc, ſi ex duabus naturis vnitionem confiteris. Eutyches presbyter dixit: Etiam ex duabus naturis. Euſebius Epiſcopus dixit: Confiteris duas naturas, domne Archimandrita, poſt incarnationem, & conſubſtantialem nobis eſſe Chriſtum dicis ſecundum carnem, an non?

*monumentis

EPHESI ACTA. Sancta Synodus dixit: Tolle, incende Euſebiū. Iſte viuus ardeat, iſte in duo fiat. Sicut partitus eſt, partiatur. Dioſcorus Epiſcopus Alexandrię dixit: Tolerabilis eſt vobis iſte ſermo, poſt inhumanationem duas naturas dicere? Sancta Synodus dixit: Anathema ei qui dixerit. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Quoniam & voces veſtras neceſſarias habeo & manus, ſi quis non poteſt clamare, manum extendat. Sancta Synodus dixit: Si quis dicit duo, ſit anathema.

CHALCED. ACTA. Et cum legerentur, Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerūt: Nullus iſta dixit. Dioſcorus hæc dixit: iſta Aegyptij dixerūt. Aegyptij reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Iſta tunc diximus, & nunc dicimus. Conſtantinus deuotus à ſecretis ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

ACTA CP. Eutyches presbyter dixit: Ego non veni diſputare, ſed veni ſuggerere ſanctitati veſtræ quid ſentiam. Scriptum eſt enim in hac chartula, quid ſentiam: iubete eam legi. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Ipſe lege. Eutyches presbyter dixit: Non poſſum. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Quare? Tu ne expoſuiſti, an alterius eſt expoſitio? Si tua eſt, lege tu ipſe. Eutyches presbyter dixit: Mea quidem eſt dictatio, ◊ quæ dictatio æqualis eſt expoſitioni ſanctorum Patrum. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dic, quorum Patrum? Dic per te ipſum. quid opus habes charta?

◊ ſed ſententia æqualis

EPHESI ACTA. Et cum legerentur, Ioannes Epiſcopus Hephæſti dixit: Quando quidem abfuit, & in Concilium venire minime ſperabatur, omnis ei quaſi promitti clementia videbatur: quando vero aduenit, in omnem tentationem inhumanitatis inducitur.

ACTA CP. Eutyches presbyter dixit: Sic credo. adoro Patrem cum Filio, & Filium cum Patre, & Spiritum ſanctum vnà cum Patre & Filio. Confiteor autem factam eius in carne præſentiam ex carne ſanctæ Virginis, & ‖ incorporatum eum perfecte propter noſtram ſalutem. Sic confiteor corā Patre & Filio & Spiritu ſancto, & veſtra ſanctitate.

‖ hominem factum

Dio-

A μένειν ἀπὸ τῆς νῦν καταθέσεως, ἐρωτάσθω. ἐγὼ γὰρ ἀπὸ τῶν ἤδη πραχθέντων ὑπομνημάτων, ἤλεγξα αὐτὸν οὐκ ὀρθῶς φρονοῦντα. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· οὐκ ἔσται σοι πρόκριμα, ἀπὸ τοῦ νῦν αὐτὸν κατατίθεσθαι· ἡ γὰρ ἤδη γεγενημένη πρᾶξις, τὴν ἰδίαν ἰσχὺν ἔχει. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπε· συντίθεται τοῖς ἀναγνωσθεῖσιν ἄρτι τοῖς τοῦ μακαρίου Κυρίλλου, καὶ ὁμολογεῖ δύο φύσεων ἕνωσιν γεγενῆσθαι ἐν ἑνὶ προσώπῳ, καὶ μιᾷ ὑποστάσει, ἢ οὔ; ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἤκουσας πρεσβύτερε *Εὐτυχῆ, τί ὁ κατήγορός σου λέγει; λέγε τοίνυν, εἰ ἐκ δύο φύ-
B σεων ἕνωσιν ὁμολογεῖς. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπε· ναὶ ἐκ δύο φύσεων. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὁμολογεῖς δύο φύσεις κύριε ὁ ἀρχιμανδρίτης μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν εἶναι τὸν Χριστὸν λέγεις κατὰ σάρκα, ἢ οὔ; ἐπὶ Διοσκόρου.

*Εὐτυχὲς

Η ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἆρον, καῦσον Εὐσέβιον· οὗτος ζῶν καῇ· οὗτος εἰς δύο γένηται· ὡς ἐμέρισε, μερισθῇ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἀνεκτὸς ὑμῖν ἐστιν οὗτος ὁ λόγος, μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν δύο φύσεις εἰπεῖν; ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἀνάθεμα τῷ
C λέγοντι. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐπειδὴ καὶ τῶν φωνῶν ὑμῶν χρείαν ἔχω, καὶ τῶν χειρῶν, εἴ τις οὐ δύναται βοῆσαι, τὴν χεῖρα ἐκτεινάτω. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· εἴ τις λέγει δύο, ἀνάθεμα.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ταῦτα οὐδεὶς εἶπε· ταῦτα Διόσκορος εἶπε· ταῦτα οἱ Αἰγύπτιοι εἶπον. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι Αἰγύπτιοι εἶπον· ταῦτα καὶ τότε εἴπομεν, καὶ νῦν λέγομεν. Κωνσταντῖνος, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χαρταρίου ἀνέγνω. ἐπὶ Φλαυιανοῦ.

D Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἐγὼ οὐκ ἦλθον διαλεχθῆναι, ἀλλὰ ἦλθον πεῖσαι τὴν ὁσιότητα ὑμῶν, ὅπως φρονῶ· γέγραπται γὰρ ἐν τῷ χάρτῃ τούτῳ τὸ ὅπως φρονῶ· καὶ κελεύσατε αὐτὸν ἀναγνωσθῆναι. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· αὐτὸς ἀνάγνωθι. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· οὐ δύναμαι. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· διὰ τί; αὐτὸς ἐξέθου, ἢ ἄλλου ἐστὶν ἡ ἔκθεσις; εἰ σή ἐστιν, ἀνάγνωθι αὐτός. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἐμὴ μέν ἐστιν ἡ ἔκθεσις, ἡ δὲ ὑπαγορία ἴση ἐστὶ τῶν ἁγίων πατέρων. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ποίων πατέρων; εἰπὲ δι' ἑαυτοῦ, τί
E χρείαν ἔχεις χάρτου;

Ιωάννης ἐπίσκοπος Ηφαίστου εἶπεν· ὅτε μὲν ἀπῆν, καὶ οὐκ ἠλπίζετο εἰς τὸ συνέδριον παραγενέσθαι, πᾶσαν αὐτῷ φιλανθρωπίαν κατεπηγγέλλετο τὸ δοκεῖν· ἐπειδὴ καὶ παραγέγονε, τότε πάσης ἀπανθρωπίας εἰς πεῖραν ἄγεται.

Εὐτυχὴς ὁ πρεσβύτερος εἶπεν· οὕτως πιστεύω· προσκυνῶ τὸν πατέρα μετὰ τοῦ υἱοῦ, καὶ τὸν υἱὸν μετὰ τοῦ πατρὸς, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα μετὰ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ· ὁμολογῶ δὲ τὴν ἔνσαρκον αὐτοῦ παρουσίαν γεγενῆσθαι ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς ἁγίας παρθένου, καὶ ἐνανθρωπῆσαι αὐτὸν τελείως διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· οὕτως ὁμολογῶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης.

Σημείωσαι ὅτι ἐπὶ τούτῳ τῷ ῥητῷ ...σίου πρὸς ... μακαρίας ... Ἀλεξανδρ... σκορος Εὐτυχῆ ἀμαρτεῖν τῇ συνόδῳ.

Διό-

Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· καταδεχόμεθα ταύτην τὴν φωνήν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐπειδὴ λέγει ἡ θεοσέβεια ὑμῶν· αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, ποία πίστις; ἣν ἐξέθετο τίς; ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Εὐτυχής, ὁ γὰρ Εὐσέβιος ἀσεβής ἐστιν. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἠκούσατε τῆς πίστεως Εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου; ἰδοὺ πᾶσιν ὑμῖν ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ἐμφανέστατος ἐγένετο. A

Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ὁμολογεῖς ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὸν αὐτὸν ἕνα υἱὸν τὸν κύριον B ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν; Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἐγὼ ἐπειδὴ παρεθέμην ἐμαυτὸν τῇ ἁγιωσύνῃ ὑμῶν, εἶπον ὅπως φρονῶ περὶ αὐτοῦ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· τί ποτε ἄλλο μηκέτι με ἐξέταζε. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· νῦν ὁμολογεῖς ἐκ δύο φύσεων; Εὐτυχὴς ὁ πρεσβύτερος εἶπεν· ἐπειδὴ ὁμολογῶ θεόν μου, καὶ κύριον οὐρανοῦ, καὶ γῆς ἕως σήμερον φυσιολογεῖν, ἐμαυτῷ οὐκ ἐπιτρέπω· ὁμοούσιον δὲ ἡμῖν ἕως νῦν οὐκ εἶπον περὶ τούτου, ὁμολογῶ. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· οὐ λέγεις C ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα; Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἕως σήμερον οὐκ εἶπον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου, καὶ θεοῦ ἡμῶν ὁμοούσιον ἡμῖν, τὴν δὲ ἁγίαν παρθένον ὁμολογῶ εἶναι ἡμῖν ὁμοούσιον, καὶ ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐσαρκώθη ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ὁμοούσιος οὖν ἡμῖν ἐστιν ἡ παρθένος, ἐξ ἧς ἐσαρκώθη ὁ δεσπότης Χριστός; Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· εἶπον, ὅτι ἡ παρθένος ὁμοούσιος ἡμῖν ἐστιν. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος εἶπεν· εἰ ἡ μήτηρ ἐστὶν ὁμοούσιος, καὶ αὐτὸς, υἱὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐκλήθη. εἰ οὖν ἡ μήτηρ D ἐστὶν ὁμοούσιος ἡμῖν, καὶ αὐτὸς κατὰ σάρκα ὁμοούσιος ἡμῖν ἐστιν. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἐπειδὴ νῦν λέγετε, πᾶσι στοιχῶ. ὁ μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίων Φλωρέντιος εἶπε· τῆς μητρὸς ὁμοουσίου ἡμῖν οὔσης, πάντως καὶ ὁ υἱὸς ὁμοούσιος ἡμῖν ἐστιν. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἕως σήμερον οὐκ εἶπον· ἐπειδὴ γὰρ σῶμα θεοῦ αὐτὸ ὁμολογῶ, προσέσχες; οὐκ εἶπον σῶμα ἀνθρώπου τὸ τοῦ θεοῦ σῶμα, ἀνθρώπινον δὲ τὸ σῶμα· καὶ ὅτι ἐκ τῆς παρθένου ἐσαρκώθη ὁ κύριος· εἰ δὲ δεῖ εἰπεῖν ἐκ τῆς παρθένου, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν, καὶ τοῦτο E λέγω κύριε· πλὴν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ μονογενῆ, κύριον οὐρανοῦ, καὶ γῆς, συνδεσπόζοντα, καὶ συμβασιλεύοντα τῷ πατρί· μεθ' οὗ καὶ συγκαθέζεται, καὶ συνυμνεῖται· οὔτε γὰρ λέγω τὸ ὁμοούσιον, ἀρνούμενος *τοῦ εἶναι αὐτὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. πρότερον μὲν οὐκ ἔλεγον· λέγω δέ σοι, ὅτι νομίζω. ἐν ταῖς ἀρχαῖς οὐκ ἔλεγον· νῦν δὲ ἐπειδὴ ἡ ὁσιότης ὑμῶν εἶπε, τοῦτο λέγω. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· οὐκοῦν κατὰ ἀνάγκην, οὐ κατὰ γνώμην τὴν ἀληθῆ πίστιν ὁμολογεῖς; Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἄρτι κύριε οὕτως ἔχω. ἕως τῆς ὥρας ταύ-

της

*ἴσως, τὸ

Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Admittimus hanc vocem. Sancta Synodus dixit: Hæc fides patrum. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Quoniam dicit religioſitas veſtra, Hæc eſt fides patrum; quæ fides? quam quis expoſuit? Sancta Synodus dixit: Eutyches. nam Euſebius impius eſt. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Audiſtis fidem Eutychis archimandritæ? Ecce omnibus vobis manifeſta eſt eius intentio. [Ioannes presbyter & primicerius notariorum reliqua recitauit.]

EPHESI ACTA.

Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Confiteris conſubſtantialem Patri ſecundum diuinitatem, & conſubſtantialem matri ſecundum humanitatem, eumdem ipſum vnum filium Dominum noſtrum IESVM Chriſtum? Eutyches presbyter dixit: Ego, quoniam commendaui me ſanctitati veſtræ, dixi quid ſentiam de ipſo Patre & Filio & Spiritu ſancto; nihil vlterius me interrogetis. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Nunc Chriſtum confiteris ex duabus naturis? Eutyches presbyter dixit: Quoniam confiteor Deum meũ, dominum cæli & terræ, hactenus de eius natura disputare non mihi *perſuadebam. conſubſtantialem autem nobis, hactenus numquam me dixiſſe confiteor. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Non dicis conſubſtantialem Patri ſecundum diuinitatem, & conſubſtantialem nobis eumdem ſecundum humanitatem? Eutyches presbyter dixit: Vſque ad hodiernum diem non dixi corpus Domini & Dei noſtri conſubſtantiale nobis: ſanctam autem Virginem confiteor nobis eſſe conſubſtantialem; & quoniam ex ipſa incarnatus eſt Deus noſter. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Conſubſtantialis ergo nobis eſt Virgo, ex qua incarnatus eſt dominator Chriſtus? Eutyches presbyter dixit: Dixi, quia Virgo conſubſtantialis eſt nobis. Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Si mater eſt nobis conſubſtantialis, & ipſe: quoniam filius hominis vocatus eſt. Si ergo mater eius conſubſtantialis eſt nobis, & ipſe ſecundum carnem conſubſtantialis eſt nobis. Eutyches presbyter dixit: Quoniam modo dicitis, omnibus conſentio. Magnificentiſſimus atque glorioſiſſimus ex præfectis & conſulibus Florentius patricius dixit: Cum mater nobis conſubſtantialis ſit, ſine dubio & filius conſubſtantialis eſt nobis. Eutyches presbyter dixit: Hactenus non dixi, *quoniam ipſum corpus Dei confiteor. animaduertis? non dixi corpus hominis corpus Dei; humanum autem corpus; & quoniam ex ipſa Virgine incarnatus eſt Dominus. Si autem oportet vt dicatur, ex Virgine, & conſubſtãtiale nobis, & hoc dico, domne. tamen filium Dei vnigenitum, dominum cæli & terræ, condominantem & conregnantem Patri, cui conſidet, & collaudatur. Neque enim dico conſubſtantialem, negans quòd ipſe ſit filius Dei, ante quidem non dicebam: dico quidem modo tibi quod puto. in exordio non dixi: nunc autem, quia veſtra ſanctitas hoc dicit, dico. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Ergo per neceſſitatem, non per voluntatem, veram Fidem confiteris? Eutyches presbyter dixit: Nunc domne ita me habeo. Vſque ad hanc horam

ACTA EP.

*permittebam.

*non quia corpus Dei ipſum eſſe confiteor, animaduertis? ideo nõ dixi ipſum Dei corpus eſſe corpus hominis, ſed humanum corpus;

metuebam dicere: quoniam vero ſcio Dominum noſtrum Deum, & de eius natura diſputare mihi nō perſuadebam. quoniam autem veſtra ſanctitas permittit & docet, dico. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Non nos nouitatem inducimus, ſed Patres noſtri expoſuerunt. & ſicut expoſita ab eis Fides habet, ſic credentes, in his perſeuerare omnes volumus, & nullum aliquid innouare. Magnificentiſſimus & glorioſiſſimus Florentius patricius dixit: Conſubſtantialem & ex duabus naturis poſt incarnationem Dominum noſtrum, qui ex Virgine eſt, dicis, an non? Eutyches presbyter dixit: Confiteor ex duabus naturis fuiſſe Dominum noſtrum ante adunationem; poſt adunationem vero, vnam naturam confiteor.

ſ permittebam.

EPHESI ACTA. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Conſentimus hic & nos omnes. Sancta Synodus dixit: Conſentimus.

CHALCED. ACTA. Et cum legerentur, Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: Iſta nemo dixit. [Anathema ei qui dixit iſta. homicida dixit:] Aegyptij dixerunt hæc. Iſta Pharaonis ſunt: anathema qui iſta dixerunt. Hæc Dioſcori ſunt: hæc homicidæ ſunt. Poſt hæc quid quærimus? Voces noſtras Imperatori, multos annos Imperatori, multos annos Auguſtæ, multos annos Senatui. Euſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus Beryti dixit: Et intentio pijſſimi Imperatoris, & intentio pijſſimæ Auguſtæ, & intentio veſtra vult vnire Eccleſias. Ergo ne, poſtquam hinc fuerimus egreſſi, incipiant aliqui dicere, quoniam docuerunt duas naturas dicere poſt adunationem diuiſas. Et cum hæc diceret, Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: Cognoſcimus duas naturas, non diuidimus: neque diuiſas, neque confuſas dicimus. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Percurre reliqua. Conſtantinus deuotiſſimus à ſecretis ſacri conſiſtorij recitauit ex eadē ſcheda.

ACTA CP. Sancta Synodus dixit: Oportet te clare confiteri, & anathematizare omne dogma, quod contrarium eſt his quæ modo lecta ſunt. Eutyches presbyter dixit: Dixi ſanctitati veſtræ, quoniam ante hoc nō dicebam: nunc autem, quoniam hoc docet ſanctitas veſtra, dico, & ſequor Patres. Neque autē in Scripturis inueni manifeſte hoc [explanatū,] neque omnes Patres dixerunt. Si vero anathematizauero, væ mihi eſt, quòd patres meos anathematizo. Exurgens ſancta Synodus, clamauit dicens: Anathema ipſi. Et poſt hæc ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dicat ſancta Synodus, quid meretur iſte præſens, neque aperte confitens rectam Fidem, neque conſentire volens his quæ hæc ſancta Synodus ſentit, ſed in ſua peruerſa & iniqua malignitate perſiſtens. Seleucus Dei amantiſſimus Epiſcopus Amaſiæ dixit: Dignus eſt quidē ‖ damnatione iſte; in veſtræ tamen ſanctitatis humanitate ſolum conſiſtit. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Si quidem confitens proprium peccatum perſuaderetur anathematizare propriam doctrinam, & conſentiret nobis ſequen-

‖ depoſitione

A τῆς ἐφοβούμην εἰπεῖν· ἐπειδὴ δὲ οἶδα τὸν κύριον θεὸν ἡμῶν, καὶ φυσιολογεῖν ἐμαυτῷ οὐκ ἐπέτρεπον· ἐπειδὴ δὲ ἡ ὁσιότης ὑμῶν ἐπιτρέπει, καὶ διδάσκει, λέγω. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· οὐχ ἡμεῖς καινοτομοῦμεν, ἀλλ' οἱ πατέρες ἐξέθεντο· καὶ καθὼς ἡ ἐκτεθεῖσα πίστις παρ' αὐτῶν ἔχει, οὕτως πιστεύοντες, τούτοις ἐμμεῖναι ἅπαντες βουλόμεθα, καὶ μηδένα καινοτομεῖν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ἐνδοξότατος πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· ὁμοούσιον, καὶ ἐκ δύο φύσεων μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τὸν κύριον ἡμῶν τὸν ἐκ τῆς παρθένου λέγεις, ἢ οὔ; Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ὁμολο- B γῶ ἐκ δύο φύσεων γεγενῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν πρὸ τῆς ἑνώσεως· μετὰ δὲ τὴν ἕνωσιν, μίαν φύσιν ὁμολογῶ.

Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· συντιθέμεθα τούτοις καὶ ἡμεῖς πάντες. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· συντιθέμεθα.

συντιθέμεθα, ὅτι καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ ὁμολογίᾳ ἐδέχθη Διόσκορος Εὐτυχέα, καὶ ἐπιτιμᾷ πάσῃ τῇ συνόδῳ.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, οἱ ἀνατολικοί, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ταῦτα οὐδεὶς εἶπε· ταῦτα οἱ Αἰγύπτιοι εἶπον· ταῦτα τοῦ Φαραὼ εἰσιν. ἀνάθεμα τοῖς εἰποῦσι ταῦτα· Διοσκόρου εἰσὶ ταῦτα· τοῦ φονέως εἰσί. μετὰ ταῦτα τί ζητοῦμεν; τὰς φωνὰς ἡμῶν τῷ βασιλεῖ· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως· πολλὰ τὰ C ἔτη τῆς Αὐγούστης· πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συγκλήτου. Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπε· καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως, καὶ ὁ σκοπὸς τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, καὶ ὁ σκοπὸς ὁ ὑμέτερος, ἑνῶσαι βούλεται τὰς ἐκκλησίας. ἵνα τοίνυν μή, μετὰ τὸ ἐξελθεῖν ἐντεῦθεν ἡμᾶς, ἄρξωνταί τινες λέγειν· ὅτι ἐδογματίσθη δύο φύσεις λέγειν μετὰ τὴν ἕνωσιν μεμερισμένας. καὶ ὡς ἔλεγε, Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπε· γνωρίζομεν τὰς δύο φύσεις οὐ διαιροῦμεν· οὔτε διῃρημένας, οὔτε συγκεχυ- D μένας λέγομεν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπε· διέξιθι τὰ λοιπά. Κωνσταντῖνος, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· δεῖ σε σαφῶς ὁμολογῆσαι, καὶ ἀναθεματίσαι πᾶν τὸ ὑπεναντίον τῶν νῦν ἀναγνωσθέντων δογμάτων. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· εἶπον τῇ ὁσιότητι ὑμῶν, ὅτι πρὸ τούτου οὐκ ἔλεγον· νῦν δὲ ἐπειδὴ τοῦτο διδάσκει ἡ ὁσιότης ὑμῶν, λέγω, καὶ ἀκολουθῶ τοῖς πατράσιν· οὔτε δὲ ἐν ταῖς γραφαῖς εὗρον σαφῶς τοῦτο, οὔτε οἱ πατέρες εἶπον πάν- E τες· ἐὰν δὲ ἀναθεματίσω, οὐαί μοι ἐστίν, ὅτι τοὺς πατέρας μου ἀναθεματίζω. καὶ ἀναστᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος, ἐπεβόα λέγουσα· ἀνάθεμα αὐτῷ. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτω ἡ ἁγία σύνοδος, τίνος ἐστὶν ἄξιος ὁ παρών, μήτε ὁμολογῶν σαφῶς τὴν ὀρθὴν πίστιν, μήτε συντίθεσθαι τῷ φρονήματι τῆς παρούσης ἁγίας συνόδου βουλόμενος, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ διεστραμμένῃ, καὶ πονηρᾷ αὐτοῦ κακονοίᾳ. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀμασείας, Σέλευκος εἶπεν· ἄξιος μέν ἐστιν οὗτος καθαιρέσεως· ἐν δὲ τῇ φιλανθρωπίᾳ μόνον τῆς ὑμετέρας κεῖται ἁγιωσύνης. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· εἰ μὲν ὁμολογήσας τὸ οἰκεῖον πταῖσμα, ἐπείσθη ἀναθεματίσαι τὸ ἴδιον δόγμα, καὶ συνθέσθαι ἡμῖν

A ἡμῖν ἑπομένοις τῇ ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων, εἰκότως ἠξιοῦτο συγγνώμης. ἐπειδὴ δὲ ἐπιμένει τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ, ὑποπεσεῖται τοῖς τῶν κανόνων ἐπιτιμίοις. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπε· λέγω μὲν ταῦτα, ἐπειδὴ καὶ ὑμεῖς νῦν ἐκελεύσατε· οὐκ ἀναθεματίζω δέ. ὃ γὰρ λέγω, μετ' ἀληθείας λέγω. ὁ μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίων Φλωρέντιος εἶπε· δύο φύσεις λέγεις, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν; εἰπέ. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἐγὼ ἀνέγνων τοῦ μακαρίου Κυρίλλου, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ὅτι ἐκ δύο μὲν φύσεων εἶπον πρὸ τῆς ἑνώσεως· B μετὰ δὲ τὴν ἕνωσιν, καὶ τὴν σάρκωσιν, οὐκέτι δύο φύσεις εἶπον, ἀλλὰ μίαν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίων Φλωρέντιος εἶπεν· ὁμολογεῖς δύο φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν; εἰπέ. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἀναγνωσθῆναι κελεύσατε τὰ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἵνα γνῶτε, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτο λέγει. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος εἶπεν· ἐὰν μὴ δύο φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν εἴπῃς, σύγκρασιν λέγεις, καὶ σύγχυσιν.

Καὶ ἀναστὰς ὁ αὐτὸς Βασίλειος ἐπίσκοπος.* Ἰσαυρίας εἶπε· C ταύτην, ἣν λέγουσί με εἰρηκέναι φωνήν, ἐγὼ οὐκ εἶπον, αὐταῖς λέξεσιν οὐκ οἶδα ταῦτα εἰρηκώς. εἰρηκότος δὲ τοῦ μονάζοντος ἐκ δύο φύσεων λέγω τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, μετὰ δὲ τὴν ἕνωσιν μίαν φύσιν, καὶ μὴ προσθέντος, σεσαρκωμένην, καὶ ἐνανθρωπήσασαν, ταῦτα οἶδα εἰρηκώς. ὅτι ἐὰν εἴπῃς ἐκ δύο φύσεων, μετὰ δὲ τὴν ἕνωσιν εἴπῃς μίαν, καὶ ἐὰν μὴ προσθῇς, σεσαρκωμένην, καὶ ἐνανθρωπήσασαν, ὑπονοῇ σύγχυσιν λέγειν, καὶ σύγκρασιν· ἐὰν δὲ προσθῇς, σεσαρκωμένην, καὶ ἐνανθρωπήσασαν, τὰ αὐτὰ τοῖς πατράσιν ἡμῶν λέγεις· δῆλον γὰρ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν D πατέρων, ὅτι ἄλλο μέν τι ἐστὶν ἡ θεότης αὐτοῦ, τουτέστι, τοῦ ἑνὸς κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἄλλο τι ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἡ ἐκ μητρός. Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· αὕτη οὖν ἡ φωνὴ παραπεποίηται; Βασίλειος ἐπίσκοπος.* Ἰσαυρίας εἶπεν· οὐ μέμνημαι, οὐδὲ οἶδα εἰρηκώς.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ἐνδοξότατος Φλωρέντιος εἶπεν· ὁ μὴ λέγων ἐκ δύο φύσεων, καὶ δύο φύσεις, οὐ πιστεύει ὀρθῶς. καὶ ἀναστᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος ἅπασα ἐπεβόα· μετὰ ἀνάγκης οὐκ ἔστι πίστις· πολλὰ τὰ ἔτη τῶν E βασιλέων, πολλὰ τὰ ἔτη. ἡ πίστις ἡμῶν ἀεὶ νικᾷ· οὐ συντίθεται, τί αὐτὸν πείθεις; ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· διὰ πάντων πεφώραται Εὐτυχὴς ὁ πάλαι πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ἔκ τε τῶν ἤδη πεπραγμένων, καὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ νῦν καταθέσεων, τὴν Βαλεντίνου, καὶ Ἀπολιναρίου κακοδοξίαν νοσῶν, καὶ ταῖς ἐκείνων δυσφημίαις ἀμεταθέτως ἀκολουθῶν· ὅς γε οὐδὲ τὴν ἡμετέραν αἰδεσθεὶς παραίνεσίν τε, καὶ διδασκαλίαν, συνθέσθαι τοῖς ὀρθοῖς δόγμασι κατεδέξατο. ὅθεν ἐπιδακρύσαντες, καὶ στενάξαντες ἐπὶ τῇ παντελεῖ ἀπωλείᾳ αὐτοῦ, ὡρίσαμεν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ βλασφημηθέντος, ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τῆς

Εὐτυχοῦς καθαίρεσις.

ſequentibus * traditiones ſanctorum Patrum, merito dignus eſſet venia. Sed quoniam permanet in ſua malignitate, ſubiacebit vindictis Canonũ. Eutyches presbyter dixit: Dico quidem iſta, quoniam & vos nunc iuſſiſtis, non autem anathematizo. Quod enim dico, in veritate dico. Magnificentiſſimus & glorioſiſſimus ex præfectis & cõſulibus Florentius patricius dixit: Duas naturas dicis, & conſubſtantialem nobis eſſe? dic. Eutyches presbyter dixit: Ego legi ſcripta beati Cyrilli, & ſanctorum Patrum, & ſancti Athanaſij, quoniam ex duabus quidem naturis dixerunt ante adunationem, poſt adunationem autem & incarnationem, non iam duas naturas, ſed vnam naturam dixerunt. Magnificentiſſimus & glorioſiſſimus ex præfectis & conſulibus Florentius patricius dixit: Confiteris duas naturas poſt adunationem? dic. [Si non dixeris, damnaberis.] Eutyches presbyter dixit: Legi iubete ſancti Athanaſij ſcripta, vt aduertatis quoniam nihil tale dicit. Baſilius Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: Si non duas naturas poſt adunationem dixeris, commixtionem & confuſionem dicis.

* expoſitiones

Et exurgẽs Baſilius Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ, dixit: Hanc vocem, quã dicunt me dixiſſe, ego non dixi his verbis, neque ſcio iſta me dixiſſe. Dicente vero monacho, Ex duabus naturis dico Dominũ IESVM Chriſtum, poſt adunationem vero vnam naturam; & non addente, incarnatam & inhumanatã, ſcio hæc me dixiſſe, Quia ſi dixeris, ex duabus naturis, poſt adunationem vero vnam, & non addideris incarnatam & inhumanatã, putaberis cõfuſionem dicere & commixtiunẽ. Si autem addideris incarnatam & inhumanatã, eadem cum Patribus noſtris dicis: quia manifeſte ſecundum expoſitionem Patrum, aliud quidem eſt diuinitas eius, id eſt, vnius Domini IESV Chriſti, & aliud caro eius, quæ ex matre eſt. Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Hæc ergo vox adulterata eſt? Baſilius Epiſcopus Seleuciæ Iſauriç dixit: Non ſum memor, neque ſcio dixiſſe.

EPHESI ACTA.

Magnificentiſſimus & glorioſiſſimus Florentius dixit: Qui non dicit, ex duabus naturis, & duas naturas, non credit recte. Exurgens vniuerſa ſancta Synodus exclamauit: Quæ ex neceſſitate eſt, Fides non eſt. Multi anni Imperatorum [catholicorum, Imperatorum] multi anni. [Florentius vir illuſtris dixit:] Fides noſtra ſemper vincit. [Synodus dixit:] Nun conſentit. quid illi perſuades? Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Per omnia Eutyches quondam presbyter & archimandrita & ex his quæ antea acta ſunt, & nunc proprijs eius confeſſionibus, Valentini & Apollinaris peruerſitate repertus eſt ægrotare, & eorum blaſphemias incommutabiliter ſequi; qui nec noſtram reuerens perſuaſionem atque doctrinam rectis uoluit conſentire dogmatibus. Vnde lacrymantes & gementes perfectam eius perditionem, decreuimus per Dominum noſtrũ IESVM Chriſtum ab eo blaſphematum, extraneum eum eſſe ab omni officio ſacerdotali, & à noſtra

ACTA CP.

noſtra communione,& primatu monaſterij;ſcientibus hoc omnibus qui poſtea colloquentur ei, & ad eum conuenerint, quoniam rei erunt & ipſi pœnæ excommunicationis,vt qui non declinauerint confabulationes eius.

Flauianus Epiſcopus Conſtantinopolis nouę Romæ, iudicans ſubſcripſi.

Saturninus Epiſcopus Marcianopolis, iudicans ſubſcripſi.

Baſilius Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ, iudicans ſubſcripſi.

Seleucus Dei gratia Epiſcopus Amaſiæ Helleſponti,iudicans ſubſcripſi.

ſ Eleutheri "Eulalius Epiſcopus Chalcedonenſis, iudicans ſubſcripſi.

Timotheus Epiſcopus,* iudicans ſubſcripſi.

Dorotheus Epiſcopus miſericordia Dei Neocæſareæ, recognoſcens conſenſi & ſubſcripſi.

Aetherichus Epiſcopus Smyrnæ,[iudicãs ſubſcripſi &] definiui: ſi quis aliud ſapit de Fide, præter ea quæ in Nicæa ab omni ſancta Synodo definita ſunt, anathema ſit.

Callinicus Epiſcopus Apameæ, quæ eſt in Bithynia,iudicans ſubſcripſi.

Cecropius miſericordia Dei Epiſcopus Sebaſtopolis, iudicans ſubſcripſi.

Meliphthongus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Dei Eccleſiæ quæ eſt Iuliopolis, iudicans ſubſcripſi.

Longinus miſericordia Dei Epiſcopus Cherſonenſis, iudicans ſubſcripſi.

Tryphon Epiſcopus Chij ciuitatis inſulæ ſanctæ Dei Eccleſiæ,iudicans ſubſcripſi manu mea.

ſ Apolloniatarum Paulus Epiſcopus "Apolloniadæ ciuitatis ſanctæ Eccleſiæ,iudicans ſubſcripſi. Qui ſeipſum percutit,nullus illi parcit.

Sabbas Epiſcopus Palti primæ Syriæ, iudicans ſubſcripſi manu mea.

Iouinus Epiſcopus Deuelti, iudicans ſubſcripſi.

Iulianus minimus Epiſcopus Coënſis, iudicans ſubſcripſi.

Sabinianus Epiſcopus Termiſſi, & Eudociadis, & Iouiæ ſanctæ Dei Eccleſiæ, iudicans ſubſcripſi.

Euſtochius miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Dei Eccleſiæ Docimij Phrygiæ, iudicans ſubſcripſi.

Pionius minimus Epiſcopus Troadis ciuitatis ſanctæ Dei Eccleſiæ,iudicans ſubſcripſi.

Coſſinius minimus Epiſcopus Hierocæſareæ, iudicans ſubſcripſi.

Ioannes minimus Epiſcopus Hyrcanorum ciuitatis, iudicans ſubſcripſi.

ſ Olbiæ. Diaferentius Epiſcopus ciuitatis ° Olbæ, iudicans ſubſcripſi.

Iulianus Epiſcopus ciuitatis Moſtenæ, iudicans ſubſcripſi.

Romanus Epiſcopus Eudoxiopolis,iudicans ſubſcripſi per presbyterum Baſiliſcum.

[Eudoxius Epiſcopus ciuitatis Boſphori, iudicans & definiens ſubſcripſi.]

Thomas minimus Epiſcopus Valentinianopolis, iudicans ſubſcripſi.

Aure-

A πρὸς ἡμᾶς κοινωνίας, καὶ τοῦ προεστάναι μοναστηρίου εἰδότων ἐκείνων πάντων τῶν μετὰ ταῦτα διαλεγομένων αὐτῷ, ἢ συντυγχανόντων, ὡς ὑπεύθυνοι ἔσονται καὶ αὐτοὶ τῷ τῆς ἀκοινωνησίας ἐπιτιμίῳ, ὡς μὴ ἀποστάντες τῆς πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας.

Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Σατουρνῖνος ἐπίσκοπος Μαρκιανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα. (ὑπέγραψα.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας, ὁρίσας

Σέλευκος χάριτι Χριστοῦ ἐπίσκοπος Ἀμασίας τοῦ

B * Ἑλλησπόντου, ὁρίσας ὑπέγραψα. *Ἑλλησπόντου, l.

Εὐλάλιος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος, ὁρίσας ὑπέγρ.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος *, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Δωρόθεος ἐπίσκοπος ἐλέει θεοῦ Νεοκαισαρείας, ἀναγνοὺς, καὶ συναινέσας ὑπέγραψα.

Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης, ὥρισα, εἴ τις ἄλλο φρονεῖ ἕνεκεν τῆς πίστεως ἔξωθεν τῶν ὁρισθέντων παρὰ πάσης τῆς ἁγίας συνόδου τῆς κατὰ Νίκαιαν, ἀνάθεμα ἔστω.

Καλλίνικος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Βιθυνίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

C Κεκρόπιος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μελίφθογγος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Ἡλιούπολιν ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ὁρίσας ὑπέγρ.

Λογγῖνος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Χερρονήσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Τρύφων ἐπίσκοπος τῆς Χίου πόλεως τῶν νήσων τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ὁρίσας ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ.

Παῦλος ἐπίσκοπος τῆς Ἀπολλωνιατῶν πόλεως ἁγίας ἐκκλησίας, ὁρίσας ὑπέγραψα. ὁ ἑαυτὸν δείρας, οὐδεὶς αὐτοῦ φείδεται.

D Σάββας ἐπίσκοπος Πάλτου, ὁρίσας ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ.

Ἰοβῖνος ἐπίσκοπος Δηβελτοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰουλιανὸς ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ, ὁρίσας ὑπέγρ.

Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Τερμισσὸν, καὶ Εὐδοκιάδα, καὶ Ἰωβίαν, ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

* Εὐστόχιος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Δοκιμίου Φρυγίας, ὁρίσας ὑπέγραψα. * Εὐτύχιος

Πιόνιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Τρῳάδα ἁγίας τοῦ

E θεοῦ ἐκκλησίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κοσίνιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἱεροκαισαρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ὑρκανῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα. (γραψα.

Διαφερέντιος ἐπίσκοπος πόλεως Ὀλβης, ὁρίσας ὑπέ-

Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως * Μυστήνης, ὁρίσας ὑπέγρ. * Μοστήνης

Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Εὐδοξιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα, ὁρίσας διὰ τοῦ πρεσβυτέρου Βασιλίσκου.

Θωμᾶς ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Οὐαλεντινιανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Αὐρή-

Αὐρήλιος ἐπίσκοπος τῆς Ὀπιτινῶν, ὑπέγρ.
Τιμόθεος ἐπίσκοπος Πριμουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγρ.
Γενέθλιος ἐπίσκοπος Ἀργείων ὑπέγραψα.
Ἀνδρέας πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς, διὰ τοῦ πρεσβυτέρου Τιμοθέου.
Φαῦστος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς τοῦ πάλαι πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου.
Μαρτῖνος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, μονῆς τοῦ μακαρίου * Διονυσίου Δίου, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς, τοῦ πάλαι πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου, διὰ τοῦ ἀδελφοῦ Φιλίππου.
Μαννήλιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Πέτρος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ μακαρίου Θαλασσίου, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς τοῦ πάλαι πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου, διὰ Θεοδώρου μοναχοῦ.
Ἰὼβ πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς, διὰ τοῦ διακόνου μου Ἀνδρέου.
Ἀντίοχος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ μακαρίου Θεοτέκνου, ὑπέγρ. τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Ἀβραάμιος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Θεόδωρος μονάζων, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Θεόδωρος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης τῶν Αἰγυπτίων, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Πιέντιος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης τοῦ μαρτυρίου τῶν νηπίων, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Φλαυιανὸς ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου Ἑρμᾶ ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Εὐσέβιος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς Ἠλία, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Εὐσέβιος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου Εὐλογίου, ὑπέγραψα διὰ Θεοδούλου διακόνου μου τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Τρύφων ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Ἰάκωβος διάκονος ἀρχιμανδρίτης τῶν Σύρων, ὑπέγραψα διὰ Ζωτικοῦ μονάζοντός μου τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Ἐλπίδιος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Παῦλος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης τοῦ Αἰθερίου, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Κάρωσος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Ἀστέριος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης τῆς μονῆς τοῦ μακαρίου Λαυρεντίου, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Καλλίνικος μονάζων, καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ Θεοδότου, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.
Γερμα-

A Aurelius Epiſcopus Opitanæ ciuitatis ſubſcripſi.
[Secundinus Epiſcopus ª Noſalenenſis, his geſtis ſubſcripſi. ª T. Noueſiorum.
Ianuarius Epiſcopus ciuitatis Macrianæ ſubſcripſi.]
Timotheus Epiſcopus Primopolis, iudicans ſubſcripſi.
Genethlius Epiſcopus ª Argos, iudicãs ſubſcripſi. ª Argiuorũ.
Andreas presbyter & archimandrita ſubſcripſi in depoſitione Eutychis per presbyterum Timotheum.
B Fauſtus presbyter & archimandrita ſubſcripſi in depoſitione Eutychis quondam presbyteri & archimandritæ.
Martinus presbyter & archimandrita monaſterij beati Dionyſij, ſubſcripſi in depoſitione Eutychis quondam presbyteri & archimandritæ, per fratrem Philippum.
Mannelius presbyter & archimandrita, ſubſcripſi in depoſitione Eutychis.
Petrus presbyter & archimandrita monaſterij beati Thalaſſij, ſubſcripſi in damnatione Eutychis quondam presbyteri & archimandritæ per Theodorum monachum.
C Iob presbyter & archimandrita ſubſcripſi in depoſitione Eutychis per diaconum meum Andream.
Antiochus presbyter & archimandrita monaſterij beati Theotecni, ſubſcripſi in depoſitione Eutychis.
Abraamius presbyter & archimandrita ſubſcripſi in depoſitione Entychis.
Theodorus monachus & archimandrita ſubſcripſi in depoſitione Eutychis.
Theodorus presbyter & archimandrita monaſterij Aegyptiorum, ſubſcripſi in depoſitione Eutychis.
D Pientius presbyter & archimãdrita baſilicæ Parnulorum, ſubſcripſi in depoſitione Eutychis.
Flauianus archimandrita monaſterij ſancti ª Hermilli, ſubſcripſi in depoſitione Eutychis. ª S Hermai.
Euſebius presbyter & archimandrita monaſterij Heliæ, ſubſcripſi in depoſitione Eutychis.
Euſebius presbyter & archimandrita monaſterij ſancti Eulogij, ſubſcripſi per Theodulum diaconum meum in depoſitione Eutychis.
Tryphon archimandrita ſubſcripſi in depoſitione Eutychis.
Iacobus diaconus & archimandrita Syrorum, ſubſcripſi per Zoticum monachum meum in depoſitione Eutychis.
E Elpidius presbyter & archimandrita ſubſcripſi in depoſitione Eutychis.
Paulus presbyter & archimandrita Aetherij, ſubſcripſi in depoſitione Eutychis.
Caroſus presbyter & archimandrita ſubſcripſi in depoſitione Eutychis.
Aſterius presbyter & archimandrita monaſterij beati Laurentij, ſubſcripſi in depoſitione Eutychis.
Callinicus monachus & archimandrita monaſterij Theodoti, in Eutychis depoſitione ſubſcripſi.

A Germanos presbyter & archimandrita ſobſcripſi in depoſitione Eutychis per Glycerium diaconum.

Marcellus exiguus presbyter & archimandrita ſubſcripſi in depoſitione Eutychis manu mea.

[Cumq. lecta fuiſſent,] Eutyches archimandrita dixit: Certa ex geſtis quæ lecta ſunt, adulterata ſunt: & ſunt quæ in hoc negotio acta ſunt, & peto ea recenſeri. Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Suſcepta percurrantur, & fidei inſerantur monimentorum.

EPHESI ACTA.

B Ioannes presbyter & primicerius notariorum legit exempla geſtorum habitorum Idibus Aprilis Conſtantinopoli.

ACTA CONSTANTINOPOLI POST Eutychetis depoſitionem, in Epheſo lecta ſub Dioſcoro, [& Chalcedone relecta.]

FLauio Protogene, & qui fuerit declaratus, Conss. cum ſediſſent ex ſacro mandato in maiore porticu ſanctæ Eccleſiæ,

C Flauianus reuerendiſſimus Epiſcopus huius inclytæ vrbis,

Florentius magnificentiſſimus ex præfectis Vrbis, & ex præfectis prætorio ſexies, & exconſul & patricius,

Thalaſſius reuerendiſſimos Epiſcopus Cæſareæ ciuitatis, prouinciæ Cappadociæ,

Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Ancyranorum ciuitatis,

Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis Amaſiæ,

Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleuciæ ciuitatis Iſauriæ,

D Alexander reuerendiſſimos Epiſcopus Tomitanorum ciuitatis, prouiociæ Scythiæ,

Marinianus reuerendiſſimus Epiſcopus Synnadorum,

Meliphthongus reuerendiſſimus Epiſcopus Iuliopolitanorum ciuitatis,

Acacius reuerendiſſimus Epiſcopus Ariarathiræ ciuitatis,

Proclus reuerendiſſimus Epiſcopus * Adranæ ciuitatis,

* Oſroenorum

Daniel reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis Cadorum,

E Sabbas reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis Paltenæ,

Longinus reuerendiſſimus Epiſcopus Cherſoneoſis ciuitatis,

Ioannes reuerendiſſimus Epiſcopus * Parthenopolitanus, prouinciæ Cariæ,

* Byrcalenorum ciuitatis,

Paulinus reuerendiſſimus Epiſcopus Theodoſiopolis, prouinciæ Aſiæ,

Thomas reuerendiſſimus Epiſcopus Theodoſiopolis, prouinciæ Phrygiæ Pacatianæ,

Timotheus reuerendiſſimus Epiſcopus Saracenorum ciuitatis, prouinciæ Palæſtinæ,

Euſe-

A Γερμανὸς πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς, διὰ Γλυκερίου διακόνου.

Μάρκελλος ὁ ἐλάχιστος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς χειρὶ ἐμῇ.

Εὐτυχὴς ἀρχιμανδρίτης εἶπε· τινὰ τῶν ὑπομνημάτων τῶν ἀναγνωσθέντων παρεποιήθη· καὶ ἔστι τὰ ἐπὶ τούτοις πεπραγμένα, καὶ ἀξιῶ ταῦτα ἀναγνωσθῆναι. Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· * ὑποδεχθέντα ἀναγινωσκέσθω, καὶ ἐμφερέσθω τοῖς πεπραγμένοις ὑπομνήμασιν.

* ὑποδεχθέντα l.

B Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω ἀντίγραφον ὑπομνημάτων γενομένων ἰδοῖς ἀπριλίαις ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΤΑ ΠΡΑΧΘΕΝΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑθαίρεσιν Εὐτυχοῦς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀναγνωσθέντα δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου.

ΦΛαουΐου Πρωτογένους, καὶ τοῦ δηλωθησομένου ὑπάτου, θείᾳ κελεύσει καθεζομένων ἐν τῇ μειζοτέρᾳ στοᾷ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, Φλαβιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως·

C Φλωρεντίου τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως, καὶ ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων τὸ ἕκτον, καὶ ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου·

Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Καισαρέων πόλεως ἐπαρχίας Καππαδοκίας·

Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀγκυρανῶν πόλεως·

Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀμασέων πόλεως·

Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Σελευκέων πόλεως ἐπαρχίας Ἰσαυρίας·

D Ἀλεξάνδρου τοῦ εὐλαβεστάτου τῆς Τομέων πόλεως ἐπαρχίας Σκυθίας·

Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Συναδέων πόλεως·

Μελιφθόγγου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἰουλιουπολιτῶν πόλεως·

Ἀκακίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀριαραθιτῶν (πόλεως·

Πρόκλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ὀσροηνῶν πόλεως·

Δανιήλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Καδοηνῶν πόλεως·

E Σάββα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Παλτηνῶν (πόλεως·

Λογγίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χερσονησιτῶν πόλεως·

Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βυρκαληνῶν πόλεως, ἐπαρχίας Καρίας·

Παυλίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως, ἐπαρχίας Ἀσίας·

Θωμᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως, ἐπαρχίας Φρυγίας Πακατιανῆς·

Τιμοθέου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς * Ἀρκινῶν πόλεως, ἐπαρχίας Παλαιστίνης·

* Σαρακηνῶν l.

Εὐσε-

Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Δορυλαίων πόλεως ἐπαρχίας Φρυγίας Σαλουταρίας·
Παύλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀπολλωνιατῶν πόλεως ἐπαρχίας Βιθυνίας·
Εὐδοξίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βοσπορηνῶν πόλεως·
Εὐστοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Δοκιμηνῶν πόλεως·
Τιμοθέου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Πριμουπολιτῶν πόλεως·
Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως ἐπαρχίας Ἀρμενίας·
Σεκουνδίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νοκησίων πόλεως·
Κανδιδιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων πόλεως ἐπαρχίας Πισιδίας·
Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ·
Λογγίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυμανδηνῶν πόλεως ἐπαρχίας Πισιδίας·
Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆν Βασιλινουπολιτῶν πόλεως·
Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων πόλεως ἐπαρχίας Πισιδίας·
Παύλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀνθηδονιτῶν πόλεως·
Ναπέρα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Γαζαίων πόλεως·
Εὐφρατᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἐλευθεροπολιτῶν πόλεως, ἐπαρχίας Κρήτης·
Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου πόλεως·
Αὐρηλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀδραμυττηνῶν πόλεως· παρόντος Μάμα τοῦ περιβλέπτου κόμητος, καὶ προξίμου τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων, καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων· Μακεδόνιος ὁ περίβλεπτος τριβοῦνος, καὶ ῥεφερενδάριος, εἶπε· τῇ πρὸ ἓξ ἰδῶν ἀπριλλίων ἀπὸ θείων μανδάτων ἐκελεύσθην τοὺς εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους τὴν πίστιν τῶν πρώην γενομένων ὑπομνημάτων περὶ τῆς αἰτίας, ἥ τις μεταξὺ Φλαβιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, καὶ Εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου κινεῖται, ἐκζητηθῆναι. ὅπερ ἐν τῷ παρόντι ὡσαύτως γενέσθαι, ἡ βασιλικὴ ἐκέλευσεν αὐθεντία.
Φλαύιος Φλωρέντιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως, καὶ ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων τὸ ἕκτον, καὶ ἀπὸ ὑπάτων πατρίκιος, εἶπε· τὰ πραχθέντα ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ περιβλέπτου ῥεφερενδαρίου, παρούσης τῆς ἁγίας συνόδου ἀναγινωσκέσθω. καὶ ὁπότε προσηνέχθη τὸ χαρτάριον ἀπὸ τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων, καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων, παρὰ Ἰωάννου τοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος τοῦ αὐτοῦ θείου σκρινίου, ἀνεγνώσθη. Φλαυΐου Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου ὑπάτου πρὸ ἓξ ἰδῶν ἀπριλλίων ἐν Κωνσταντινουπόλει· θείᾳ κελεύσει καθεζομένων ἐν τῷ ἁγίῳ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας βαπτιστηρίῳ· Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Καισαρέων πόλεως Καππαδοκίας· καὶ

Εὐσε-

A Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi ciuitatis, prouinciæ Phrygiæ Salutariæ,
Paulus reuerendiſſimus Epiſcopus Apolloniadis ciuitatis, prouinciæ Bithyniæ,
Eudoxius reuerendiſſimus Epiſcopus Boſphoreuorum ciuitatis,
Euſtochius reuerendiſſimus Epiſcopus Docimenæ ciuitatis,
Timotheus reuerendiſſimus Epiſcopus Primopolitauæ ciuitatis,
Petrus reuerendiſſimus Epiſcopus Theodoſiopolis ciuitatis, prouinciæ Armeniæ,
Secundinus reuerendiſſimus Epiſcopus "Nocenſianæ ciuitatis, [Nouſienſi & ſ. Noſalenæ]
B Candidianus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ ciuitatis, prouinciæ Piſidiæ,
Iulianus reuerendiſſimus Epiſcopus Coënſis,
Longinus reuerendiſſimus Epiſcopus "Talbondanæ ciuitatis, prouinciæ Piſidiæ, [Tymandenorum & ſ. Mandenorũ]
Gerontius reuerendiſſimus Epiſcopus Baſilinopolitanus,
Pergamius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Antiochiæ Piſidiæ prouinciæ [Phrygiæ Salutariæ,]
Paulus reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis Anthedonenſis,
Natiras reuerendiſſimus Epiſcopus Gazenæ ciuitatis,
C Euphrates reuerendiſſimus Epiſcopus Eleutheropolis, prouinciæ Cretæ,
Tryphon reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis Chij,
Aurelius reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis Adramytinæ,
præſente Mama viro ſpectabili Comite, & proximo ſacri ſcrinij libellorum, ſacrarumq. cognitionum, Macedonius ſpectabilis tribunus, [notarius] & referendarius, dixit: Sub die ſexto Iduum Apriliũ, ex ſacro mandato iuſſus ſum, reuerendiſſimos Epiſcopos fidẽ pridem factorum monimen-
D torum de "accuſatione, quæ inter Flauianũ reuerendiſſimum Epiſcopum, & Eutychem archimandritam mouetur, perquirere, quod & in præſenti idemtidem fieri Imperialis præcepit auctoritas. [cauſa,]
Flauius Florentius magnificentiſſimus ex præfectis Vrbis, & præfectis prætorij ſexies, & exconſul & patricius, dixit: Quæ acta ſunt in "proſequutione viri ſpectabilis [Macedonij] referendarij, præſente ſancta Synodo, lectione pandantur. [depoſitione]
Cumq. prolata fuiſſet ſcheda è ſacro ſcrinio libellorum & ſacrarum cognitionum, à Ioanne deuotiſſimo exceptore eiuſdẽ ſacri ſcrinij, recitata eſt.
Flauio Protogene viro clariſſimo, & qui fue-
E rit declaratus, Conss. ſub die "quinto Iduum Aprilium in Conſtantinopoli, cum ſediſſent ex ſacra iuſſione in ſanctiſſimo Baptiſterio catholicæ Eccleſiæ, [ſexto]
Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ ciuitatis Cappadociæ,

Euſe-

A Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Ancyræ ciuitatis Galatiæ,
Conſtantinus reuerendiſſimus Epiſcopus Melitenæ ciuitatis,
Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleuciæ ciuitatis prouinciæ Iſauriæ,
Saturninus reuerendiſſimus Epiſcopus Marcianopolitanus,
Marinianus reuerendiſſimus Epiſcopus Synnadę ciuitatis,
Patricius reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis Tyaneorum,
B Tryphon reuerendiſſimus Epiſcopus Chij ciuitatis,
Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus Amaſiæ ciuitatis,
Candidianus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ ciuitatis, prouinciæ Piſidiæ,
Timotheus reuerendiſſimus Epiſcopus [a] Saracenorum ciuitatis,
Natiras reuerendiſſimus Epiſcopus Gazenæ ciuitatis,
Euſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus [b] Parnaſenę ciuitatis,
Paulus reuerendiſſimus Epiſcopus Anthedonis ciuitatis,
C Thomas reuerendiſſimus Epiſcopus Theodoſiopolitanæ ciuitatis,
Euſtochius reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis Docimenæ,
Gerontius reuerendiſſimus Epiſcopus Baſiliopolitanus,
Aquilas reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis Aurocrorum,
Secundinus reuerendiſſimus Epiſcopus [c] Nouenſenæ ciuitatis,
Acacius reuerendiſſimus Epiſcopus Ariarathiræ ciuitatis,
D Iulianus reuerendiſſimus Epiſcopus Coënſis ciuitatis,
Proclus reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis Adranorum,
Eudoxius reuerendiſſimus Epiſcopus Boſphori,
Sabbas reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis Palrenæ,
Timotheus reuerendiſſimus Epiſcopus Primopolitanus,
Paulinus reuerendiſſimus Epiſcopus Theodoſiopolis ciuitatis, prouinciæ Aſiæ,
Paulus reuerendiſſimus Epiſcopus Apolloniadæ ciuitatis,
E Longinus reuerendiſſimus Epiſcopus [d] Madinæ ciuitatis,

Macedonius vir ſpectabilis tribunus, [notarius] & referendarius dixit: Eutyches reuerendiſſimus archimandrita, oblatis precibus ſacratiſſimo Imperatori, ſuggeſſit pridem ſe [e] reperiſſe. & reliqua, quæ in ſacris ſcrinijs continentur.

Magnificentiſſimus Patricius dixit: Oblatæ preces reuerendiſſimi Eutychis monachi perlegan-

[a] Arcæ
[b] Pharnacia
[c] Nouenſium & ſ. Noſaſenæ
[d] Mandenorum & ſ. Tymandenorum
[e] poſtulaſſe.

A Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀγκυρανῶν πόλεως·
Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Μελιτηνῶν πόλεως·
Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Σελευκέων πόλεως, ἐπαρχίας Ἰσαυρίας·
Σατουρνίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Μαρκιανουπόλεως·
Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Συναδέων πόλεως·
B Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυανέων πόλεως·
Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χίου πόλεως·
Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀμασέων πόλεως·
Κανδιδιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων πόλεως, ἐπαρχίας Πισιδίας·
Τιμοθέου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς [f] Ἀρκέων πόλεως·
Νατίρα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Γαζέων πόλεως·
Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Παρνασηνῶν πόλεως·
C Παύλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀνθηδονέων πόλεως·
Θωμᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως·
Εὐστοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Δοκιμιέων πόλεως·
Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βασιλειουπολιτῶν πόλεως·
Ἀκύλα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Αὐροκλέων πόλεως.
D Σεκουνδίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νοβησίων πόλεως·
Ἀκακίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀριαραθηνῶν πόλεως·
Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς [g] Ἀδραμυτηνῶν πόλεως·
Εὐδοξίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βοσπορινῶν πόλεως.
Σάββα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Παλτηνῶν πόλεως·
Τιμοθέου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Πριμουπολιτῶν πόλεως·
E Παυλίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως, ἐπαρχίας Ἀσίας·
Παύλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀπολλωνιατῶν πόλεως·
Λογγίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Μανδηνῶν πόλεως·

Μακεδόνιος ὁ περίβλεπτος τριβοῦνος, καὶ ῥεφερενδάριος, εἶπεν· Εὐτυχὴς ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης, προσενεχθείσης δεήσεως τῇ βασιλικῇ θειότητι, ἐδίδαξε πρώην ἑαυτὸν ἐπιδειχθῆναι· καὶ τὰ λοιπὰ, ἅ τινα ἐν τῷ θείῳ σκρινίῳ ἐμφέρονται.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἡ δέησις τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ Εὐτυχοῦς, προσενεχθεῖσα ἀναγινω-

[f] Σαρακηνῶν l.
[g] Κῷ, l.

γινωσκέσθω· καὶ ὁ λαμπρότατος τριβοῦνος νοτάριος, καὶ ῥεφερενδάριος διδάξῃ, *εἴ τινες προσεδρεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ προσώπου πράττοντες τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ. καὶ πρὶν ἢ ἀναγνωσθῆναι, Μακεδόνιος ὁ λαμπρότατος νοτάριος, καὶ ῥεφερενδάριος, εἶπε· προσεδρεύουσιν, οἵ τινες ὑπὲρ τοῦ προσώπου τοῦ μοναχοῦ δύνανται λέγειν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τί ἀρέσκει περὶ τούτου τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις; Εὐσέβιος ἐπίσκοπος τῆς Δορυλαέων εἶπεν· εἰ δι' ἐντολέως λέγει, κελεύσατέ με ἀναχωρῆσαι. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ὅπερ ἐκέλευσεν ἡ βασιλικὴ αὐθεντία, παντὶ τρόπῳ παραφυλακτέον ἐστί· διό, εἰ συγκατατίθενται οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, ἵνα εἰσδεχθῶσιν οὗτοι, οἵ τινες ὑπὲρ τοῦ προσώπου τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ πράττειν ἑτοιμοί εἰσιν, εἴπωσιν. Μελίφθογγος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· τοιαύτης κατηγορίας γινομένης, ἀκόλουθόν ἐστι παρεῖναι τὸν κατηγορούμενον· εἰ καὶ τὰ μάλιστα οὐκ ἀκινδύνως γίνονται αἱ τοιαῦται κατηγορίαι. οὐδὲ γὰρ ἁπλῶς, οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, περὶ τῶν τυχόντων ἐστὶ τὸ δοκιμαζόμενον. ἐπεὶ οὖν ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ἐκ πατρῴας παραδόσεως συγκρατεῖν εἴωθε τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, καὶ τοὺς κανόνας μηδόλως παρατιτρώσκεσθαι, ἀξιοῦμεν ἀνενεχθῆναι αὐτῷ· καὶ εἰ κελεύει, ἐγκληματικὴν δίκην ἀγωνίσασθαι ἄλλον ὑπὲρ ἄλλου, καὶ τοῦτο προσδεχόμεθα· εἰ καὶ τὰ μάλιστα οἰκουμενικὴ ἐκελεύσθη γενέσθαι σύνοδος, καὶ πεφύλακται τὰ καιριώτερα τῶν πραγμάτων ἐν ἐκείνῃ τῇ συνόδῳ, καὶ μετεστάλησαν πολλοί· καὶ δίκαιόν ἐστι τὰ θεσπισθέντα παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως, εἰς πέρας ἀχθῆναι. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· τί ἑαυτῷ περὶ τούτου ὁ λαμπρότατος τριβοῦνος νοτάριος, καὶ ῥεφερενδάριος ἐντεταλθὲν εἶναι γινώσκει, καταθήσεται. Μακεδόνιος ὁ λαμπρότατος τριβοῦνος νοτάριος, καὶ ῥεφερενδάριος εἶπεν· ὁ εὐσεβέστατος δεσπότης ἡμῶν, γνοὺς ὡς καθῄρηται ὁ προλεχθεὶς ἀνήρ, ἐκέλευσεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ παντὸς τρόπου τοὺς ἀποσταλέντας, εἰσελθόντας, ἐπιγνῶναι ἀναγινωσκομένων τῶν χαρτῶν τὰ παρ' αὐτοῦ εἰρημένα πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἁπλοῦν ἐστιν, ὅπερ αἰτεῖται, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι εἰσέλθωσι· καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῶν παρουσίᾳ ἡ δέησις ἀναγινωσκέσθω. καὶ ὅτε εἰσῆλθον, καὶ εἰς τὸ μέσον ἔστησαν, Κωνσταντῖνος, Ἐλευσίνιος, καὶ Κωνστάντιος, οἱ εὐλαβέστατοι μοναχοί, Μακεδόνιος ὁ λαμπρότατος τριβοῦνος νοτάριος, τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον προσφέρων, εἶπε· χρὴ πάντα τὰ κελευσθέντα παρὰ τῆς αὐτῶν εὐσεβείας εἰπεῖν με. ἐκέλευσε τοίνυν, τοὺς τηνικαῦτα παρόντας ἁγιωτάτους ἐπισκόπους, μεθ' ὅρκου εἰπεῖν, εἰ ἀληθεῖς εἰσι τῶν ὑπομνημάτων ἀναγινωσκομένων αἱ καταθέσεις, αἱ παρὰ ἑκατέρου τοῦ μέρους προσενεχθεῖσαι. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Σελευκέων πόλεως εἶπε· μέχρι νῦν ὅρκον οὐκ ἴσμεν προσενεχθέντα ἐπισκόποις· ἀλλὰ καὶ ἐντέταλται ἡμῖν παρὰ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, μὴ ὀμόσαι, μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ θεοῦ, μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τοῦ θεοῦ, μήτε εἰς τὴν κεφαλὴν τὴν ἑαυτοῦ τινα ὀμόσαι·

* ἤ τινες l.

A gantur, & ſpectabilis tribunus, notarius & refe-
rendarius doceat, ſi qui obſeruant, pro perſona
agentes eiuſdem reuerendiſſimi monachi. Et an-
tequam legerentur, Macedonius *tribunus, nota-
rius & referendarius dixit: Obſeruant, qui pro
perſona monachi poſſint dicere. Magnificentiſ-
ſimus Patricius dixit: Quid pro hoc placet reue-
rendiſſimis Epiſcopis? Euſebius reuerendiſſi-
mus Epiſcopus Dorylæi ciuitatis dixit: Si per
procuratorem dicit, me iubete recedere. Ma-
gnificentiſſimus Patricius dixit: Quod Imperia-
lis præcepit auctoritas, omnibus modis obſeruan
dum eſt. Vnde ſi conſentiunt reuerendiſſimi Epi-
B ſcopi, vt ſuſcipiantur hi qui pro perſona reueren
diſſimi monachi agere parati ſunt, dicant. Me-
liphthongus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit:
Tali facta accuſatione, conſequens eſt adeſſe eũ
qui accuſatur, præſertim quia huiuſmodi accuſa-
tiones non ſine periculo fiunt. Nec enim leue eſt
ac ᵝtranſitorium quod vertitur, [& ideo alterum
pro altero decertare non licet.] Quoniam igitur
pijſſimus Imperator ex auita traditione conſue-
uit orthodoxam continere Fidem, & in nullo ſan-
ctas regulas ᵝirrumpere, poſtulamus eius referri
clementiæ. & ſi iuſſerit in criminali cauſa alte-
rũ pro altero decertare, & hoc ſuſcipimus, ᵝ præ-
C cipue quia vniuerſalem præcepit fieri Synodum:
& neceſſe eſt, maiores cauſas in illud reſeruare
Concilium. Et vocati ſunt multi, & iuſtum eſt,
quæ à pijſſimo Principe præcepta ſunt, effectui
mancipari. Magnificentiſſimus Patricius dixit:
Quod ſibi de hoc ſpectabilis tribunus, notarius
& referendarius mandatum eſſe cognoſcit, expo-
nat. Macedonius ſpectabilis tribunus, notarius &
referendarius dixit: Pijſſimus Dominus noſter co
gnoſcens damnatũ eſſe prædictum virũ, iuſſit pro
eo omnibus modis directos ingredi, vt cognoſcãt
in relectione chartarũ, quæ ab Archiepiſcopo ad
eũ dicta ſunt, & quę ab eo ad ſanctiſſimum Archi-
D epiſcopum. Magnificentiſſimus Patricius dixit:
Simplex eſt quod poſtulatur: & propter hoc illi
ingrediantur, & ſub eorum præſentia preces re-
citentur. Et cum ingreſſi fuiſſent, & ſtetiſſent in
medio, Conſtantinus, Eleuſinius, & Conſtantius
reuerendi monachi, Macedonius ſpectabilis tri-
bunus, notarius [& referendarius,] proferens ſan-
ctum Euangelium, dixit: Oportet omnia quæ man
data ſunt ab eorum pietate, dicere me. Iuſſit igi-
tur, eos qui dudum præſentes fuerunt, ſacratiſſi-
mos Epiſcopos, ſub ſacramento dicere, ſi veræ
ſunt legendorum monimentorum profeſſiones,
ab vtraque parte illatæ. Baſilius reuerendiſſi-
E mus Epiſcopus Seleucienſium eccleſiæ dixit: Ha-
ctenus iuramẽtum Epiſcopis neſcimus oblatum.
Sed & præceptum eſt nobis à Domino Chriſto,
non iurandum, neque per cælum, quia thronus
Dei eſt; neque per terram, quia ſcabellum pedum
Dei eſt; neque per caput ſuum quemquam iura-
re,

* ſpectabilis
ß vulgare
ß violare,
ß quamuis præcipue vniuerſalem
Matth. 5. f. 34.

A re, quia nullus poteſt vnum capillum eorum, qui à Deo creati ſunt, ipſe facere. Vnuſquiſque vero ſicut ante altare ſtans, Dei timorem habens præ oculis, & propriam conſcientiam mundā ſeruans Deo, quod in memoria retinet, nullatenus habet intermittere. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Sicut ſemel dictum eſt, precum lectio ſequatur. Et per eumdem deuotiſſimum exceptorem recitatum eſt.

Pijſſimis & fideliſſimis amicis Chriſti, Imperatoribus noſtris, Theodoſio & Valētiniano perpetuis Auguſtis, Eutyches Archimandrita.

B IN omnibus mihi poſt Deū & ſalutis & veritatis manifeſtatio facta eſt veſtra pietas, in nulla re prætermittens inquiſitionem facere eorum, quæ vel de Fide, vel aduerſus me calumnioſe mota ſunt. Geſta enim, quæ ſunt compoſita à reuerendiſſimo Archiepiſcopo Flauiano aduerſum me, legi heſterno die, & reperi contraria his quæ acta ſunt, contineri in chartis. Nec enim quæ ipſe ad me locutus eſt, iacebant in eis: neque quæ ego locutus ſum, inſeruerunt eidem monimento. Supplico igitur veſtræ ſerenitati, ‖ conſuete orthodoxæ Fidei patrocinanti, & meæ paruitatis opinioni, vt dignetur præcipere, beatiſſimos Epiſcopos qui in hac cauſa tunc reſederunt, & notarios eiuſdem reuerendiſſimi Epiſcopi Flauiani, & reuerēdos clericos qui ad me directi fuerant, vocantes vt occurrerem, & reuerendum diaconum Athanaſium reuerendiſſimi Epiſcopi Baſilij, conuenire in pręſentia ſanctiſſimi Epiſcopi Thalaſſij, quatenus interrogati dicant omni cum veritate in ſcriptis, quid nouerint: vt hoc conſequntus, more ſolito laudās, gratias agam Domino & Deo omnium Chriſto, & veſtræ ſemper pietati.

‖ pro conſuetudine

Idem deuotiſſimus exceptor dixit: Eſt in recitata prece etiam diuina ‖ annotatio ſacratiſſimi & pijſſimi Imperatoris noſtri. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Summa cum veneratione percurratur. Et per eumdem deuotiſſimum exceptorem recitatum eſt. Deponant ‖ apud reuerendiſſimos Epiſcopos non ſolum qui dudum conuenerant, verum etiam & apud reuerendiſſimum Epiſcopum Thalaſſium, vt omnibus his præſentibus, quos ſupplicatio loquitur, negotij veritas inquiratur. Flauianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Reuerendi diaconi & notarij, Aſterius & Aëtius, Nōnus, Aſclepiades, & Procopius, præſto ſint. Cumq. in medio ſtetiſſent, Aſterius, Aëtius, Nonnus, Aſclepiades, Procopius, notarij Flauiani reuerendiſſimi Epiſcopi, magnificentiſſimus Patricius dixit: Præſentibus omnibus monimenta ex ordine relegantur. Et prius quàm offerrentur, Aëtius reuerendus diaconus & notarius dixit: Neſcimus, per veſtigia veſtra, cur vocati ſimus. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Religioſiſſimi diaconi & notarij reuerendiſſimi Epiſcopi Flauiani, monimenta in hoc negotio celebrata

‖ ſubſcriptio

‖ reuerendiſſimi Epiſcopi qui dudū conuenerāt, apud reuerendiſſimū inſuper Epiſcopum Thalaſſium, vt apud hos omnib. his

A σαι· ὅτι οὐδεὶς δύναται τρίχα τῶν ὑπὸ θεοῦ δημιουργηθεισῶν αὐτὸς ποιῆσαι. ἕκαστος δὲ ὡς θυσιαστηρίῳ παρεστώς, τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ τὸ ἑαυτοῦ συνειδὸς φυλάττων καθαρὸν τῷ θεῷ, τῶν ὄντων αὐτῷ ἐν μνήμῃ οὐδὲν ἔχει παραλεῖψαι. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· ὡς ἅπαξ εἴρηται, τῶν δεήσεων ἡ ἀνάγνωσις παρακολουθήσει. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐξσκέπτορος ἀνεγνώσθη.

Τοῖς εὐλαβεστάτοις, καὶ πιστοτάτοις φιλοχρίστοις βασιλεῦσι, Θεοδοσίῳ, καὶ Οὐαλεντινιανῷ, τοῖς αἰωνίοις Αὐγούστοις, παρὰ Εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου.

B Πάντων μοι μετὰ τὸν θεόν, καὶ σωτηρίας, καὶ τῆς ἀληθείας φανέρωσις γέγονεν ἡ εὐσέβεια ὑμῶν, ἐν οὐδενὶ πράγματι παραλείψασα τῶν τι περὶ τῆς πίστεως ἕνεκα, καὶ τῶν κατ' ἐμοῦ συκοφαντιῶν τὴν ἔρευναν ποιουμένη. τὸ γὰρ ὑπόμνημα τὸ σκευωρηθὲν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαυιανοῦ κατ' ἐμοῦ, ἀνέγνων τῇ χθὲς ἡμέρᾳ, καὶ εὗρον ἐναντία τῶν πεπραγμένων κείμενα τῷ χάρτῃ· οὔτε γὰρ ἃ πρὸς ἐμὲ εἰρήκει, ἔκειτο ἐν αὐτῷ, οὔτε ἃ ἐγὼ ἐλάλησα, ἔταξαν ἐν τῷ αὐτῷ ὑπομνήματι. δέομαι τοίνυν τῆς ὑμετέρας γαληνότητος, συνήθως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀντεχομένης, καὶ τῆς ὑπολήψεως τῆς ἐμῆς βραχύτητος, καταξιῶσαι θεσπίσαι τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, τοὺς τηνικαῦτα συνεδρεύσαντας, καὶ τοὺς νοταρίους τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαυιανοῦ, καὶ τοὺς ἀποσταλέντας πρός με παρ' αὐτοῦ, τοὺς εὐλαβεστάτους κληρικούς, καὶ καλέσαντας ἀπαντῆσαι εἰς τὸ συνέδριον, καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀθανάσιον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βασιλείου συνελθεῖν, παρόντος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Θαλασσίου· ὥστε αὐτοὺς ἐρωτηθέντας, εἰπεῖν μετ' ἀληθείας ἐγγράφως, ἅπερ ἴσασι. καὶ τούτου τυχών, συνήθως ὑμνῶν, εὐχαριστήσω τῷ δεσπότῃ, καὶ θεῷ τῶν ὅλων Χριστῷ, καὶ τῇ ὑμετέρᾳ εὐσεβείᾳ διαπαντός. Ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος ἐξσκέπτωρ εἶπεν· ἔστι καὶ θεία ὑποσημείωσις ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ δεήσει τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐλαβεστάτου ἡμῶν βασιλέως. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· μετὰ προσκυνήσεως ἀναγινωσκέσθω. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐξσκέπτορος ἀνεγνώσθη· κατατεθήτω παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, οἵτινες πρώην συνῆλθον, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Θαλασσίῳ, ἵνα παρὰ τούτοις παρόντων πάντων, περὶ ὧν ἡ δέησις λαλεῖ, τοῦ πράγματος ἡ ἀλήθεια ἐκζητηθείη. ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φλαυιανὸς εἶπεν· οἱ εὐλαβέστατοι διάκονοι, καὶ νοτάριοι, Ἀστέριος, καὶ Ἀέτιος, Νόννος, Ἀσκληπιάδης, καὶ Προκόπιος, παρέστωσαν. καὶ ὅτε εἰς τὸ μέσον ἔστησαν, Ἀστέριος, Ἀέτιος, Νόννος, Ἀσκληπιάδης, Προκόπιος, οἱ νοτάριοι τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαυιανοῦ, ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· παρόντων πάντων τὰ ὑπομνήματα κατὰ τάξιν ἀναγινωσκέσθω. καὶ πρινὴ προσενεχθῶσιν, Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· οὐκ ἴσμεν, τῶν ποδῶν ὑμῶν, διὰ τί ἐκλήθημεν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· οἱ εὐλαβέστατοι διάκονοι, καὶ νοτάριοι τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαυιανοῦ, τὰ ὑπομνήματα ἐν τούτῳ τῷ πράγματι

C D E

Digitized by Google

A ματι τελεσθέντα, προσενέγκωσιν ἀναγνωσθησόμενα. Αἔτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· οὔτε μὴν αἰτίαν ἴσμεν, ἐφ' ᾗ πάρεσμεν, οὔτε δὲ ὧν ἀπαιτούμεθα ὑπομνημάτων πρᾶξιν. τούτου ἕνεκεν ἀναβαλλόμεθα, καὶ ἀξιοῦμεν γνῶναι ἐφ' ᾧ τι καὶ ἱστάμεθα, καὶ ἀποκρίνεσθαι ὀφείλομεν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἅτινα ἐν τῇ δίκῃ Εὐτυχοῦς τοῦ μονάζοντος πραχθέντα παρηκολούθησεν, ἐπιζητοῦμεν δημοσιευθῆναι. Αἔτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· αἰτίασις γάρ τίς ποτε καθ' ἡμῶν τοιαύτη ἀνέκυψεν; ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τὸ πρᾶγμα ἀναζητηθῆναι ἐκελεύσθη· καὶ διὰ τοῦτο τῶν ὑπομνημάτων B ἡ προκομιδὴ ἀναγκαία ἐστί. διὰ τί τοίνυν ὑπερθέσει, καὶ πανουργίᾳ κέχρησαι; Αἔτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ὁ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξετάσεως τῷ πράγματι παρέχων, καὶ τὴν αἰτίαν, δότω ἡμῖν καιρὸν τοῦ ἀπολογεῖσθαι, ἢ προσενέγκαι, ἢ μὴ προσενέγκαι. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ὑμεῖς τὰ ὑπομνήματα ἐξελάβετε· παρ' ὑμῶν τοίνυν ταῦτα προσενεκτέα εἰσίν. Αἔτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπε· τίς ἐστιν ὁ αἰτιώμενος; Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· δεήσεις τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ἀνεγνώσθησαν ἡμῖν, περιέχουσαι, ὡς ἐντυχόντος τοῖς ὑπο- C μνήμασι, καὶ ἐπισημειωσαμένου, μὴ κεῖσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ. δίκαιον οὖν ἡμῖν τοῦτο καταφαίνεται, προκομισθῆναι ἐκεῖνα τὰ ὑπομνήματα, οἷς περ ἔφησεν ἐντετυχηκέναι, καὶ ἐξ αὐτῶν τὴν ἐξέτασιν τοῦ πράγματος γενέσθαι. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος πρὸς Αἔτιον εἶπε· τῶν ὑπομνημάτων τῶν αὐθεντικῶν χρεία ἐστίν, ἐν οἷς αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπισκόπων περιέχονται. διὸ ἅπερ πλειστάκις διελάλησα, ταῦτα παρὰ τῶν νοταρίων προκομισθῶσιν. Αἔτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπε· κατα- D ξιώσῃ ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη σύνοδος, καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια καιρὸν ἡμῖν δοῦναι, περὶ ὧν βουλόμεθα λέγειν· οὐ γάρ ἐστιν ἡμῖν ἀκίνδυνον. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τὰ ὑπομνήματα πρῶτον ἁρμόζει δημοσιευθῆναι· καὶ μετὰ ταῦτα εἴ τι διδάξαι ἐπιζητεῖς, ἄδειά σοι παρασχεθήσεται. Αἔτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· οὐδὲν ἄτοπον, οὐδὲ παρὰ τὸ δίκαιον ἐπιζητοῦμεν· καὶ πρὸ πάντων ἐπίσταται ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια, καὶ καθὼς εἶπον, ἐπειδὴ οὐ περὶ μικρῶν ἡμῖν ἐστιν ὁ κίνδυνος. προσηχήθημεν δὲ, ὡς αἰτίασις γέγονε καθ' ἡμῶν παρά τινος πρὸς τὸν εὐσε- E βέστατον, καὶ φιλόχριστον, καὶ παρὰ τοῦ δεσπότου θεοῦ ἡμῶν φρουρούμενον βασιλέα. ἀξιοῦμεν ταύτας καὶ ἐμφανεῖς ἡμῖν γενέσθαι, καὶ τὰς αἰτίας μαθεῖν· καὶ τὸ πρόσωπον εἶναι· καὶ φανερὰν τὴν κατηγορίαν κατὰ φανερῶν προσώπων ποιήσασθαι· καὶ οὕτως ἀπολογησόμεθα, καὶ ἑαυτοῖς συστησόμεθα, θαρροῦντες τῇ δικαιοσύνῃ τῇ ὑμετέρᾳ. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· καθ' ὑμῶν τέως οὐδὲν[*] ἐτέθη, ἀλλὰ τὰ ὑπομνήματα ζητοῦνται· ἅτινα, καθὼς πλειστάκις ἐρρέθη, παρ' ὑμῶν προκομιστέα ἐστίν. Αἔτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· ἡ τῶν ὑπομνημάτων πρᾶξις ἄγει ὑμᾶς εἰς μέσον· οὔτε γὰρ παρὰ ἄλλων γεγένηται. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· μή τινι ὑπονοίᾳ πληγεὶς, ταῦτα προσενέγκαι εὐλαβῇ; Αἔτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· οὐδὲν τοιοῦτον παρ' ἐ-

[*] ὑπετέθη

A brata offerant relegenda. Aëtius diaconus & notarius dixit: Neque cauſam ſcimus, pro qua hic aſſiſtimus, neque [*]pro quo geſtorum exiguntur monimenta. Hac de re differimus, & ſupplicamus ſcire, pro quo adſtamus, & reſpondere debemus. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Geſta, quę in cauſa Eutychis monachi conſequẽter acta ſunt, inquirimus publicari. Aëtius diaconus & notarius dixit: Accuſatio enim aliqua aliquando talis aduerſum nos emerſit? Magnificentiſſimus Patricius dixit: Cauſam [*]requirere iuſſus ſum, & propter hoc neceſſaria eſt geſtorum oblatio. Cur ergo dilatione & calliditate vteris? Aëtius dia- B conus & notarius dixit: Qui exordium inquiſitionis negotio præſtitit & [*]originem, det nobis tempus reſpondendi, vtrum proferamus, aut non proferamus. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Vos geſta excepiſtis, à vobis ergo proferenda ſunt. Aetius diaconus & notarius dixit: Quis eſt accuſator? Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Preces Eutychis archimandritæ lectæ ſunt nobis, continentes, quòd peruiderit geſta, & deprehenderit in eis non contineri, quæ in ſancta Synodo acta ſunt. Iuſtum ergo nobis hoc videtur, vt proferantur illa monimenta, quæ legiſſe ſe aſſeruit, & ex eis cauſæ fieri examinationem. C Magnificentiſſimus Patricius ad Aetium dixit: Authenticis monimentis opus eſt, in quibus ſubſcriptiones Epiſcoporum continentur. Propter quod, vt ſæpe interlocutus ſum, hæc à notarijs proferantur. Aetius diaconus & notarius dixit: Dignetur magna & ſancta Synodus & veſtra magnificentia tempus nobis dare, de quibus volumus dicere. nec enim ſine periculo nobis eſt. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Monimenta prius conuenit publicare. poſtmodum enim, ſi quid docere deſideras, facultas tibi præſtabitur. Aetius diaconus & notarius dixit: Nihil incon- D gruum, neque iniuſtum poſtulamus. & præ omnibus magnificentia veſtra cognoſcit, & ſicut dixi, quia non de paruo eſt nobis periculum. Audiuimus autem, quia [*]interpellatio aduerſum nos facta ſit à quodam apud piiſſimum & Chriſti amantiſſimum, & qui à Domino Deo conſeruatur, Imperatorem. Supplicamus has nobis declarari obiectiones, & cauſas agnoſcere, & perſonam ſtatui, & manifeſtam accuſationem aduerſus certas perſonas fieri: atque ita reſpondebimus, & nos defendemus, præſumentes de veſtra iuſtitia. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Aduerſus vos [*]interim nihil depoſitum eſt, ſed geſta quęruntur, E quæ ſic, vt ſæpius dictum eſt, à vobis proferenda ſunt. Aetius diaconus & notarius dixit: Monimentorum acta nos deducunt in medium. Neque enim ab alijs ſcripta ſunt. Magnificentiſſimus Patricius dixit: [*]Ne aliqua ſuſpicione perculſus, hæc proferre formides. Aetius diaconus & notarius dixit: A me tale aliquid nec dictum, nec geſtum

[*] quorum

[*] diſcuti præceptum eſt, &

[*] cauſam,

[*] accuſatio

[*] adhuc

[*] Num aliqua ſ.p.h.p. formidas?

geſtum eſt. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Monimenta proferantur. Et priuſquam proferrentur, reuerendiſſimus Epiſcopus huius inclytæ ciuitatis Flauianus dixit: Cognoſcitis, quia tunc ſancta Synodo congregata, & voces ab vtraque parte vos excepiſtis, & ſubtiliter cognoſcitis quę à vobis ſcripta ſunt. Et ſi hæc vera ſunt, expreſſim & cum Dei timore dicite. Sin vero aliqua falſata ſunt, quaſi ante tribunal Chriſti nolite mentiri, & falſarium non taceatis. Hæc ita interloquente reuerendiſſimo Epiſcopo, magnificentiſſimus Patricius dixit: Propoſitum reuerendiſſimi Epiſcopi nouimus, quia propria conſcientia fiſus interfatus eſt religioſiſſimos notarios geſta proferre, & docere de omnibus veritatem. Quapropter geſta, ſicut ſæpius dictũ eſt, proferantur. Aetius diaconus & notarius dixit: Admonitio ſanctiſſimi & beatiſſimi Archiepiſcopi noſtri, voluntati noſtræ tribuit, quatenus inter acta veritatem dicamus. Si ergo nobis dicentibus digni fide conſtabimus, & confitebimur, & proferemus, & veritatem dicemus. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Monimentorum lectio celebretur. Aetius diaconus & notarius dixit: Poſtulo & ſanctam Synodum, quæ tunc fuit præſens, [a] præcipere nobis proferre monimentorum ſeriem. Reuerendiſſimus Epiſcopus Seleucus dixit: Semel ſanctiſſimo Archiepiſcopo noſtro iubente proferri monimentorum geſta, nullam dilationem in proferendis actis conuenit fieri. Et [b] quaſi à reuerendiſſimis Epiſcopis dictum ſit, Hæc eadem omnes dicimus, magnificentiſſimus Patricius dixit: Dum ſingula capitula releguntur, quid in his reprehenſibile [c] probat pars reuerendi monachi, proſequatur: & ſcripta, quæ penes ſe habet pars prædicti reuerendi monachi, [d] oblata lectione, cum geſtis authenticis conferantur. Et cum vtraque pars obtuliſſet monimenta, Aetius diaconus & notarius dixit: Si iubet magnificentia veſtra, habemus aliquid dicere. Didicimus, quòd per ſupplicationem docuit reuerẽdus Eutyches, ſe geſta recenſuiſſe, & exinde cauſas pro ſuis aſſertionibus reperiſſe: hæc acta petimus. Quo dicente, magnificentiſſimus Patricius dixit: Propter hoc conferri authenticis geſtis [e] reſcripta diximus. Aetius diaconus & notarius dixit: Petimus agnoſcere, vtrum authentica ſint, an exemplaria, aut ſi quid tale ab aliquo ei eſt præſtitum. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Reuerendus Conſtãtinus, ſi hæc quæ profert, exemplaria ſunt, aut authentica, doceat. Conſtantinus diaconus & [f] notarius dixit: Exemplaria ſunt. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Nunc lectio ſubſequatur. Et priuſquam legerentur, Aetius diaconus & notarius dixit: Petimus conſiderare [g] ſeriem geſtorum, quæ ab eis offertur, vt cognoſcamus cuius manus ſit, vel à quo data ſit, aut ſi à nota-

[a] permittere

[b] cum à r. E. d. eſſet,

[c] cenſet

[d] prolata, cũ lectione geſtorum authenticorũ conferãtur.

[e] deſcripta exemplaria

[f] monachus

[g] acta commentariorũ, quæ ab ipſis proferimus.

A μοὶ εἴρηται, οὕτω γέγονεν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τὰ ὑπομνήματα προσενεχθῶσι. καὶ πρὶν ἢ προσενεχθῶσι, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως Φλαυιανὸς εἶπεν· οἴδατε ὅτι τότε συνηγμένης τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ τὰς παρ' ἑκατέρων φωνὰς, ὅτι καὶ ἐξειλήφατε ὑμεῖς, καὶ ἴστε ἀκριβῶς τὰ γεγραμμένα παρ' ὑμῶν· καὶ εἰ ἀληθῆ ταῦτα, εἴπατε μετ' ἀκριβείας, καὶ φόβου θεοῦ· εἰ δὲ παρεποιήθη τινὰ, ὡς ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, μὴ ψεύσασθε· καὶ τὸν παραποιήσαντα μὴ παρασιωπήσητε. τούτων οὕτως μεταξὺ λαληθέντων παρὰ τοῦ εὐ- B λαβεστάτου ἐπισκόπου, ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τὴν πρόθεσιν τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπιστάμεθα ἐπισκόπου, ὅτι τῇ ἰδίᾳ συνειδήσει θαρρῶν, ἀπεφήνατο τοὺς εὐλαβεστάτους νοταρίους τὰ ὑπομνήματα προσενεγκεῖν, καὶ τὴν ἀλήθειαν περὶ πάντων διδάξαι. διὸ τὰ ὑπομνήματα, ὡς πλειστάκις εἴρηται, προσενεχθῶσιν. Ἀέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἡ παραίνεσις τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ ἁγιωτάτου ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου, τῇ γνώμῃ ἀποδέδωκε τῇ ἡμετέρᾳ· ὥστε τὸ ἀληθὲς ἐπὶ τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων εἰπεῖν. εἰ τοίνυν λε- C γόντων ἡμῶν πίστεως ἐσόμεθα ἄξιοι, καὶ καταθησόμεθα, καὶ προσκομίσομεν, καὶ λέξομεν τὴν ἀλήθειαν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τῶν ὑπομνημάτων ἡ ἀνάγνωσις γενέσθω. Ἀέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἀξιῶ καὶ τὴν ἁγίαν σύνοδον τὴν τότε παροῦσαν, ἐπιτρέψαι ὑμῖν προσκομίσαι τὴν τῶν ὑπομνημάτων πρᾶξιν. ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος εἶπεν· ἅπαξ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κελεύσαντος προσκομισθῆναι τὴν πρᾶξιν τῶν ὑπομνημάτων, οὐδεμίαν δεῖ ἀναβολὴν περὶ τὴν προσκομιδὴν γενέσθαι. καὶ ὁπότε παρὰ πάντων τῶν εὐλαβε- D στάτων ἐπισκόπων ἐρρέθη· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἐν ὅσῳ ἕκαστα κεφάλαια ἀναγινώσκεται, τί ἐν τούτοις καταψεκτέον τὸ μέρος τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ δοκιμάζει, κατατιθέτω· καὶ τὰ ἀντίγραφα, ἅ τινα παρ' ἑαυτοῦ ἔχει τὸ μέρος τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ, προσενεχθέντα, τῇ ἀναγνώσει τῶν αὐθεντικῶν ὑπομνημάτων συγκριθήτωσαν. καὶ ὁπότε τὸ ἑκάτερον μέρος τὰ ὑπομνήματα προσήνεγκεν, Ἀέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· εἰ κελεύει ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν, ἔχομέν τι εἰπεῖν· ἐμάθομεν, ὡς διὰ τῶν δεήσεων ἀνεδίδαξεν ὁ εὐλα- E βέστατος Εὐτυχὴς, πράξει ὑπομνημάτων ἐντετυχηκέναι, κἀκεῖθεν τὰς αἰτίας τῶν αὐτῷ προσόντων δικαιολογιῶν εὑρηκέναι. ταύτην τὴν πρᾶξιν ἀξιοῦμεν. οὗ λέγοντος, ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· διὰ τοῦτο συγκρίνεσθαι τοῖς αὐθεντικοῖς ὑπομνήμασι τὰ ἀντίγραφα εἴπομεν. Ἀέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἀξιοῦμεν γνῶναι, πότερον αὐθεντικά ἐστιν, ἢ ἀντίγραφα, ἢ τί τοιοῦτο παρά τινος αὐτῷ παρεσχέθη. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ὁ εὐλαβέστατος Κωνσταντῖνος, εἰ ἃ προφέρει ἀντίγραφα, ἴσα εἰσὶν, ἢ αὐθεντικὰ, διδάξει. Κωνσταντῖνος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπεν· ἴσα ἐστίν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· νῦν ἡ ἀνάγνωσις παρακολουθήσει. καὶ πρὶν ἢ ἀναγνωσθῆναι, Ἀέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἀξιοῦμεν ἐντυχεῖν τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων, τῇ παρ' αὐτοῦ προσκομισθείσῃ, ἵνα γνωρίσωμεν τίνος χείρ ἐστι, καὶ παρὰ τίνος δέδοται.

ται, εἰ ἐκδέδοται παρὰ νοταρίου· δέξασθε τὰς ἡμετέρας αἰτήσεις οὐκ ἀτόπους οὔσας. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· εἰ τοῖς αὐθεντικοῖς ὑπομνήμασι τὰ ἀντίγραφα οὐ συμφωνοῦσι, τοῦτο ὕστερον ἀξίως ἐπιζητηθείη. Αέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· οὐδὲν κωλύει· ἀεὶ ἐδικάσατε, καὶ δικάζοντες διελάμψατε. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τῶν περιττῶν ἐαθέντων, ἡ ἀνάγνωσις γενέσθω. καὶ διὰ Ἀστερίου τοῦ καθωσιωμένου ἐξσκέπτορος τὸ αὐθεντικὸν σχεδάριον, τὸ ἀπὸ τῶν νοταρίων προσενεχθὲν, ἄλλου τὰ ἀντίγραφα, ἅ τινα ἐκ τοῦ μέρους Εὐτυχοῦς τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου προσενεχθέντα, συγκρίνοντες, ἀνεγνώσθησαν. καὶ ἀνεγνώσθη ἐξ ἀρχῆς ἡ πρώτη, καὶ ἡ δευτέρα πρᾶξις· ἥ τις καὶ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἐμφέρεται οὕτως.

Ὑπατείας Φλαυίου Ζήνωνος, καὶ Ποστουμιανοῦ, τῶν λαμπροτάτων, τῇ πρὸ ἓξ ἰδῶν νοεμβρίων, ἐν τῇ φιλοχρίστῳ, καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει, νέᾳ Ῥώμῃ. καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὴν πρώτην, καὶ δευτέραν πρᾶξιν, καὶ πληρωθῆναι τὰς καταθέσεις τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, Αέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἀξιοῦμεν τὴν ἁγίαν, καὶ μεγάλην σύνοδον, ἐρωτηθῆναι, ἐπακουσάσης τῶν ἰδίων φωνῶν, καὶ τῆς πράξεως τῶν ὑπομνημάτων, μή τι παρεκπέπτωται, ἢ παρέφθαρται. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἐν ὅσῳ σιωπῶσι, συγκατατεθεῖσθαι φέρονται. [Marg.: φαίνονται. Lat.] ὅθεν δεῖ δὴ τὰ λοιπὰ ἀναγινωσκέσθω. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐξσκέπτορος ἀνεγνώσθη ἡ τρίτη πρᾶξις· καὶ ἐμφέρεται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. καὶ ἀναγινωσκομένης τῆς καταθέσεως τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου, Κωνσταντῖνος διάκονος, καὶ μοναχὸς εἶπεν· οὕτως οὐκ ἐλέχθη, τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὡς ἔχει. ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος ἐξσκέπτωρ ἐπαναληφθείσης τῆς ἀναγνώσεως ἀνέγνω· εἰ δέ που τύχοι τι παρ' αὐτῶν ἔν τισι λέξεσιν ἢ διασφαλῆναι, ἢ διαπλανηθῆναι, τοῦτο μήτε διαβάλλειν, μήτε καταδέχεσθαι· μόνας δὲ τὰς γραφὰς ἐρευνᾶν ὡς βεβαιοτέρας οὔσας τῆς τῶν πατέρων ἐκθέσεως. καὶ ὅτε ἀνεγνώσθη, Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, καὶ μοναχὸς εἶπεν· ὅτι διαφόρως μὲν ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι πατέρες, καὶ πάντα δέχομαι· εἰς κανόνα δὲ πίστεως οὐ δέχομαι. καὶ ὅτε γογγυσμὸς, καὶ θόρυβος ἀνεφύη, Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπεν· τοῦτο παρακαλῶ, ὥστε τοὺς ἐξελθόντας, καὶ ἀκούσαντας παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου, μετὰ τοῦ συνειδότος, ὡς ἐπὶ τοῦ κυρίου, ἃ ἤκουσαν μετ' ἀληθείας εἴπωσι· προκρίματος μὴ γινομένου τῷ ἀρχιμανδρίτῃ ἐκ τῆς ἐμῆς καταθέσεως. ἀξιῶ τοὺς παραγενομένους εὐλαβεστάτους κληρικοὺς καταθέσθαι, ἅπερ ἤκουσαν παρ' αὐτοῦ, καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀθανάσιον. Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· πρὸ τῆς καταθέσεως τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου, οἱ εἰς πρόσωπον ἀποσταλέντες τούτου τὰς δεήσεις προσανατείναντος, ὑπέσχοντο πάντα, ἃ ἂν αὐτοὶ εἴπωσι, στέργειν τὸν ἀρχιμανδρίτην αὐτῶν· καὶ ἀξιοῦμεν τὴν ἐπὶ τῷ προκρίματι φωνὴν πρόκριμα τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων μὴ ποιεῖν. Κωνσταντῖνος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπεν· ἀξιῶ ἐκεῖνο περιαιρεθῆναι τὸ

A notarijs ſit edita. Suſcipite noſtras petitiones, quæ non ſunt incongruæ. [Marg.: notario ſunt] Magnificentiſſimus Patricius dixit: Si authenticis geſtis ſchedæ non concordant, hęc iuſte poſtea requirentur. Aetius diaconus & notarius dixit: Nihil prohibet. Semper iudicaſtis, & iudicando claruiſtis. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Superfluis prætermiſſis, lectio celebretur. Et relecta eſt per Aſterium deuotiſſimum exceptorem authentica ſcheda à notarijs oblata, & ab alio collatis exemplaribus prolatis à parte Eutychis reuerēdi presbyteri & archimādritæ [relecta ſunt,] & ab exordio recenſita ſunt prima & ſecunda acta, quæ & B in monimentis ita inſerta ſunt. [Marg.: alio conferente exemplaria prolata à parte]

Conſulatu Flauij Zenonis & Poſthumiani virorum clariſs. ſub die ſexto Idus Nouembris, in amica Chriſti & regia vrbe Conſtantinopoli noua Roma, & reliqua.

Et poſtquam relecta eſt prima & ſecunda actorum ſeries, & ſuppletis depoſitionibus reuerendiſſimorum Epiſcoporum, Aetius diaconus & notarius dixit: Petimus ſanctam & magnam Synodum, interrogari, auditis proprijs vocibus & geſtorum ſerie, ne aliquid falſatum ſit vel corruptū. [Marg.: ſunt prima & ſecunda acta, & expletis] Magnificentiſſimus Patricius dixit: In hoc ipſo C quòd tacent, conſentire monſtrantur. Vnde conuenit & reliqua recenſeri. Et per eumdem deuotiſſimum exceptorem tertia geſtorum ſeries eſt relecta, quæ eſt & monimentis inſerta. Et relecta proſecutione viri religioſiſſimi Ioannis presbyteri & defenſoris, Conſtantinus diaconus & monachus dixit; Ita non eſt dictum, per veſtigia veſtra, vt continet. Idem deuotiſſimus exceptor, repetita eadem lectione, relegit: Et ſi alicubi contigit, aliqua ab eis in aliquibus verbis falli, aut errari, hoc neque accuſare, neque ſuſcipere: ſolas autem Scripturas ſcrutari, vt firmiores ſanctorū Patrum expoſitionibus. Et cū lectum fuiſſet, Conſtantinus reuerendus diaconus & monachus di- D xit: Quoniam diuerſis modis locuti ſunt ſancti Patres, & omnia ſuſcipio: In regula autem Fidei non ſuſcipio. [Marg.: Vt regulã] Et quādo perturbatio & muſſitatio facta eſt, Conſtantinus reuerendus diaconus & monachus dixit: Hoc rogo, vt qui egreſſi ſunt, & audierunt ab Archimandrita, cum integra conſcientia, quaſi in præſentia Domini, quæ audierunt, cum veritate dicant, præiudicio minime generato Archimandritæ ex mea depoſitione. rogo reuerendos clericos qui interfuerunt, deponere quæ ab eo audierint, & religioſum diaconū Athanaſium. Seleucus reuerendiſſimus Epiſco- E pus dixit: Ante depoſitionem fratris Conſtantini, qui in perſona directi ſunt ipſius qui precem porrexit, promiſerunt omnia quæ ipſi dixerunt, rata habere eorum Archimandritam; & petimus vocem præiudicantem, non facere præiudicium monimentis actorum. [Marg.: de præiudicio] Conſtantinus diaconus & monachus dixit: Supplico illud auferri, quod eſt,

Vt regulam Fidei. est, [*]In regula Fidei; quia in perturbatione neſciens ſum locutus. Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Quia, cum quies eſſet, ante perturbationem, hanc vocem frater Conſtantinus depoſuit, atteſtantur & ſanctiſſimi Epiſcopi, nec non & ipſorum poteſtas. Magnificentiſſimus Patricius dixit: De poſtulatione vtriuſque partis quid conſiderandum putant, reuerẽdiſſimus Epiſcopus Thalaſſius & Euſebius dignentur dicere. Reuerẽdiſſimus Epiſcopus Thalaſſius dixit: Non poteſt directus à reuerendiſſimo monacho [*]certa quidem de his quæ ipſe voce ſua confitetur, ſuſcipere, [*]certa autem minime ſuſcipere. Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Ancyranorum ciuitatis dixit: Et mihi ſimiliter placet, vt qui perſonam religioſi Archimandritæ ſuſcepit, omnia ei firma conſiſtant, quæ ex eius voce prolata ſunt: & non in parte velle ea teneri, in parte vero, quæ dicta ſunt, velle improbari. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Reuerendus Ioannes presbyter & Andreas, quæ cognoſcunt ſe ab Eutyche reuerendiſſimo monacho audiſſe, memores ſuæ opinionis, exponant. Et eum in medio ſtetiſſent Ioannes reuerendiſſimus presbyter & defenſor ſanctæ Eccleſiæ huius glorioſæ ciuitatis, & Andreas reuerendus diaconus, Conſtantinus diaconus [& monachus] dixit: Non diximus, quia complacent omnia Archimandritæ, quæ [*]dico? Magnificentiſſimus Patricius dixit: Voces tuæ in monimentis continentur. Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Veniens magnificentiſſimus referendarius, directus à piiſſimo & Chriſti amico Imperatore noſtro, depoſuit in propria perſona archimandritæ Eutychis directos Conſtantinum, & qui cum eo ſunt, ſuſcepturos omnia quæ in eum inferuntur. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Verba ſimiliter tua eiſdem monimentis continentur. Et adiecit: Religioſus presbyter Ioannes, quæ ab Eutyche reuerendiſſimo monacho audiuit, exponat. Et priuſquam exponeret, Meliphthongus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Ex prouidentia quadam in exordio [*]ſtatim, accuſatione inſtante, commemoraui, & dixi, quia non de qualibetcumque re accuſatio commouetur, neque per procuratorem tam periculoſa cauſa tentari aut fieri debet: ſed neceſſaria eſt & accuſati præſentia, legibus hoc præcipientibus. Si vero forte videtur piiſſimo Principi, per procuratorem ventilari criminale negotium, & accuſare ſine periculo, & hoc conſtituerit, innoteſcat ipſi: & neceſſe erit nos in omnibus Imperatoris Chriſti amici cedere iuſſioni. Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Firmitatẽ tenentibus etiam his, quæ & hodie acta ſunt ex proſecutione magnificentiſſimi referendarij, & conſenſu ſanctorum Epiſcoporum, & magnificentiſſimi & glorioſiſſimi exconſulis & patricij Florentij, exponant & reuerendi Ioannes presbyter & Andreas diaconus quæ nouerunt. Ioannes re-

ueren

Aliqua — *Aliqua* — *dico.* — *ſtatim accuſationis inſtans.*

A εἰς τὸν κανόνα τῆς πίστεως· ὅτι ἐν θορύβῳ μὴ εἰδὼς ἐλάλησα. Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὅτι ἡσυχίας οὔσης, πρὸ τοῦ θορύβου, ταύτην τὴν φωνὴν ὁ ἀδελφὸς Κωνσταντῖνος κατέθετο, μαρτυροῦσι καὶ οἱ ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι, καὶ ἡ αὐτῶν ἐξουσία. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· περὶ τῆς [*]αἰτήσεως ἑκατέρου μέρους τί σκεπτέον δοκιμάζουσιν οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, Θαλάσσιος, καὶ Εὐσέβιος, καταξιώσουσιν εἰπεῖν. ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος εἶπεν· οὐ δύναταί ὁ ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ εὐλαβε- B στάτου μοναχοῦ, τινὰ μὲν, ὧν κατατίθεται, αὐτὸς τῇ ἰδίᾳ φωνῇ καταδέχεσθαι, τινὰ δὲ μὴ καταδέχεσθαι. ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος τῆς Ἀγκυρανῶν πόλεως εἶπε· καὶ ἐμοὶ τὰ σύμφωνα δοκεῖ, ὥστε τὸν τὸ πρόσωπον ἀναδεξάμενον τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, πάντα κύρια ἡγεῖσθαι τὰ παρὰ τῆς ἑαυτοῦ φωνῆς εἰρημένα· καὶ μὴ μέρος μὲν [*]βούλεσθαι κρατεῖν, μέρος δὲ θέλειν τῶν εἰρημένων ἀνατρέπεσθαι. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ὁ εὐλαβέστατος Ἰωάννης ὁ πρεσβύτερος, καὶ Ἀνδρέας, ἅ τινα γινώσκουσιν ἑαυτοὺς παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ εὐλαβε- C στάτου μοναχοῦ ἀκηκοέναι, μεμνημένοι τῆς ἰδίας ὑπολήψεως καταθέσθωσαν. καὶ ἐπειδὴ εἰς μέσον ἔστησαν, Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως, καὶ Ἀνδρέας ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· οὐκ εἴπομεν, ὅτι στοιχεῖ πάντα τῷ ἀρχιμανδρίτῃ, ὅσα [*]λέγω; ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· αἱ φωναί σου ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περιέχονται. Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· φθάσας ὁ μεγαλοπρεπέστατος ῥεφερενδάριος, ὡς ἀπὸ τοῦ εὐλαβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν, κατέθετο εἰς D πρόσωπον τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ἀποστέλλεσθαι Κωνσταντῖνον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ὀφείλοντας ἀναδέξασθαι τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τὰ ῥήματα ὁμοίως τὰ σὰ τοῖς ὑπομνήμασι περιέχονται. καὶ προσέθηκεν· ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Ἰωάννης, τίνα παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ μοναχοῦ ἤκουσεν, ἐκθήσεται. καὶ πρὶν ἢ καταθέσθαι, Μελίφθογγος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐκ προμηθείας τινὸς παρὰ τὰς ἀρχὰς εὐθὺς τῆς κατηγορίας [*]ἐνισταμένος, ἐμνημόνευσα, καὶ εἶπον· ὅτι οὐ περὶ τῶν τυχόντων ἡ κατηγορία γίνεται· οὔτε διὰ ἐντολέως τὸ E τοιοῦτον ἐπικίνδυνον πρᾶγμα δοκιμάζεται, ἢ ὀφείλει γίνεσθαι· ἀλλὰ χρῄζομεν τῆς παρουσίας τοῦ κατηγορουμένου· τοῦτο καὶ τῶν νόμων βουλομένων. εἰ δὲ ἄρα παρίσταται τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ, διὰ ἐντολέως ἐγκληματικὴν γυμνάζεσθαι δίκην, καὶ κατηγορεῖν ἀκινδύνως, καὶ περὶ τούτου ὁρίσει, ἔστι γνωσθῆ αὐτῷ· καὶ ἀνάγκη ἡμᾶς εἶξαι φιλοχρίστῳ βασιλεῖ πάντα κελεύοντι. Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· βεβαίων ὄντων τῶν πραχθέντων καὶ τήμερον ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ῥεφερενδαρίου, καὶ τῆς συναινέσεως τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Φλωρεντίου, καταθέσθωσαν καὶ οἱ εὐλαβέστατοι ὁ πρεσβύτερος Ἰωάννης, καὶ ὁ διάκονος Ἀνδρέας, ἅπερ ἴσασιν. Ἰωάννης ὁ εὐλαβέ-

στατος

[*]αἰτήσεως — *[*]βούλεσθαι* — *[*]λέγω.* — *[*]ἐνιστάμενος*

στατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος εἶπε· τὰ μὲν κατατεθέντα παρ' ἐμοῦ, καὶ ὑπαναγνωσθέντα τῇ ἁγιωτάτῃ, καὶ θεοφιλεστάτῃ συνόδῳ, παρόντος καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ τὰ πάντα ἐνδοξοτάτου, τοῦ ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Φλωρεντίου, ὅτι γε δὴ ἀληθείας ὑπάρχει ἐστί· τοῦτο καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος. οὕτω λέγοντος, Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· ὅλα οὐκ ἀνεγνώσθη. ὁ αὐτὸς Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος εἶπεν· ἐγὼ εἶπον ἕνα λόγον ἐν θορύβῳ, καὶ ἐγράφη. οὕτω λέγοντος, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος εἶπεν· ἤρκει μὲν καὶ ἡ ὑπόληψις Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου. B ἐπειδὴ δὲ τὸ εὐαγγέλιον πᾶσι προετέθη ἡμῖν, εὔλογόν ἐστι, καὶ αὐτὸν, ἐφ' οἷς λέγει, ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου πιστώσασθαι. ὁ αὐτὸς Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος, ὑποτάξας εἶπεν· ὅτι γε δὴ ἀληθείας ἐστὶν ὑπάρχει, πρὸς εἰς ἔδοξεν ἐπαμφιβάλλειν, πλείονι δεσμῷ ἀληθείας κατέδησε· καὶ τοῦτο ἡ θεοφιλὴς, καὶ ἁγία σύνοδος ἔγνω, ἀφ' ὧν πλα[illegible] πρὸς ἀνατροπὴν εἶδε τῶν οἰκείων λόγων. ἐπειδὴ δὲ δεῖ τελείαν ὑπανάγνωσιν γενέσθαι, καὶ πληρωθῆναί με ἀπὸ τῶν ἑπομένων, ὥστε γνωρίσαι με τὰ κατατεθέντα παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, καὶ C εἰ συμβαίνοντα εἶπε τοῖς κατατεθεῖσι τηνικαῦτα παρ' ἐμοῦ, ἢ ἀπαρνήσασθαι, εἴ γε ἄρα τύχοι, μὴ ἐπιγνωσθὲν παρ' ἐμοῦ, ἀξιῶ τὴν ὑμετέραν θεοφίλειαν ὑπαναγνωσθῆναι, καὶ πληρεστάτην γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν· ὥστε σκοπῆσαί με διὰ πάντων διὰ σέβας τῶν ἁγίων εὐαγγελίων τὸ προτεθὲν παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλείας, καὶ ἀκολουθῆσαι τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· αὖθις Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου αἱ φωναὶ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἐπαναληφθῶσιν, ὅπου ἑαυτόν τινα παρὰ Εὐτυχοῦς ἀκηκοέναι κατέθετο. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου D ἐκσκέπτορος πάλιν φωναὶ τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Ἰωάννου ἀνεγνώσθησαν.

Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἶπε· πρώην τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου προσελθόντος ἐν συνεδρίῳ τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ, καὶ αἰτιασαμένου τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, καὶ βιβλίον ἔγγραφον ἐπιδεδωκότος, τὸ καταδηλοῦν νοσεῖν αὐτὸν τὰ τῶν αἱρετικῶν πάθη, καὶ ἐξαιτήσαντος προσκληθέντα αὐτὸν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης ἀπολογήσασθαι ἐπὶ τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῷ παρ' αὐτοῦ, πρόνοιαν ποιουμένη ἡ ὑμε- E τέρα ἀπαραλόγιστος σοφία, προσέταξε διαβῆναι ἐμέ τε, καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀνδρέαν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ αὐτοῦ, καὶ καλέσαι αὐτὸν ἀπολογησόμενον. τούτου δὲ γενομένου, καὶ παραγενομένων ἡμῶν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ, τούς τε λιβέλλους αὐτῷ ὑπανέγνωμεν, καὶ τὰ ἴσα τούτων δεδώκαμεν· καὶ τὸν αἰτιασάμενον κατεδηλώσαμεν, καὶ κατεμηνύσαμεν αὐτῷ τὴν κλῆσιν, καὶ τὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης. ὁ δὲ τὸ μὲν ὑπαντῆσαι, καὶ ἀπολογήσασθαι, παντελῶς ἀπηρνήσατο, εἰρηκὼς τοῦτο προαιρέσεως αὐτῷ, καὶ ὅρῳ τινὶ κεκρατηκέναι ἀπ' ἀρχῆς, τὸ μηδαμῶς ἀλλαχόσε ἀποβαίνειν αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ συνοδίας, τρόπῳ δέ τινι ὡς ἐν τάφῳ διατρίβειν ἐν τῇ μονῇ· γνωσθῆναι δὲ τῇ ὑμε-

A uerendus presbyter & defenſor dixit: Ea quidem, quæ profeſſus ſum, & ſanctiſſimo & Deo amabili Concilio ſunt relecta, præſente magnificētiſſimo & per omnia glorioſiſſimo exconſule ac patricio Florentio, quoniam hæc veritate ſubſiſtunt. hoc & religioſiſſimus diaconus. Quo dicente, Conſtantinus diaconus dixit: Non omnia ſunt relecta. Idem Ioannes reuerendus presbyter & defenſor dixit: [Etiam ecce hoc dico. Conſtantinus reuerendus diaconus dixit:] Ego vnum verbum dixi perturbatus, & ſcriptum eſt. Quo dicente, reuerendiſſimus Epiſcopus Thalaſſius dixit: Sufficiebat quidem & opinio Ioannis presby- B teri. quoniam vero Euangelium nobis omnibus eſt antepoſitum, rationabile eſt & Ipſum ſuper his quæ dicit, coram Euangelio roborare. Idem Ioannes reuerendus presbyter & defenſor ſubiungens, dixit: Quoniam vero hæc veritate ſubſiſtunt, & ex eo quòd ‖placuit aduerſario dubitare, maiore ea vinculo veritatis obſtrinxit: & hoc agnouit Deo amabile ſanctumq. Concilium, ex eo quòd poſtea verba propria refutare tentauit. Sed quoniam oportet perfici lectionem, & ſatiſfieri mihi ex conſequentibus, quatenus cognoſcā ea quæ dicta ſunt à reuerendiſſimo archimandri- C ta Eutyche, & ſi conuenientia dixit his quæ tunc à me ‖ dicta ſunt; aut denegem, ſi à me non agnoſci contigerit: peto veſtram Deo amabilitatem, pleniſſimam fieri lectionem, vt & cuncta perſpiciam propter reuerētiam ſancti Euangelij, quod veſtra Deo amabilitas propoſuit, & verbum ‖con ſequar veritatis. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Rurſus Ioannis presbyteri voces ex monimentis repetantur, vbi aliqua ab Eutyche ſe audiſſe confeſſus eſt. Et per eumdem deuotiſſimum exceptorem denuo voces Ioannis presbyteri recitatæ ſunt.

‖ Viſus eſt dubitare,

‖ depoſita

‖ inſequar

Religioſus Ioannes presbyter & defenſor di- D xit: Ante hoc reuerendiſſimo Euſebio Epiſcopo interpellante veſtram ſanctitatem in Synodo, & accuſante reuerendiſſimum Eutychem presbyterum & archimandritam, & libellum in ſcriptis porrigente, declarantem ægrotare eum hæreticorum ‖paſſione, & poſtulante euocari eum ad veſtram ſanctitatem, & ſatisfacere pro his, quæ ei ab ipſo ingerebātur: prouidens veſtra ‖incircumſcripta ſapientia præcepit peruenire me & reuerendum Andream diaconum ad monaſterium ipſius, & euocare eum ad ſatisfaciendum. Quo facto, peruenientes ad eum in monaſterio ipſius, libellos ei legimus, & exemplaria corū dedimus, E & accuſatorem manifeſtauimus, & nuntiauimus ei veſtræ ſanctitatis euocationem, pro ſatisfactione [apud beatitudinem veſtram.] Qui occurrere quidem & ſatisfacere modis omnibus abnegauit, dicens, hoc apud ſe decretum ex definitione quadam ab initio contineri, vt nullo modo alibi à ‖ ſua congregatione diſcederet, ſed quodammodo eum velut in ſepulchro degere in monaſterio. Cognitum vero per nos ſanctitati veſtræ fieri

Hæc quæ ſequuntur, habentur ſ. poſt initium III. Act. CP. pag. 102. d.

‖ morbo,

‖ infallibilis

‖ ſuo conuentu

fieri poſtulauit, quia Dei amantiſſimus Epiſcopus Euſebius olim inimicus eius exiſtens, detractionis atque iniuriæ gratia hanc accuſationem aduerſus eum conflauerit. Paratum enim ſe eſſe dicebat expoſitionibus ſanctorum Patrum qui in Nicæa & in Epheſo congregati ſunt, conſentire, & ſubſcribere eorum interpretationibus fatebatur. Si vero alicubi cõtigerit ab ipſis in aliquibus verbis vel falli, vel eos erraſſe, hoc neque accuſare, neque ſuſcipere: ſolas autem Scripturas inquirere, ſicut Patrum expoſitionibus firmiores. Poſt inhumanationem vero Dei Verbi, ideſt, poſt natiuitatem Domini noſtri IESV Chriſti, vnam naturam adorare, & hanc Dei incarnati & inhumanati. Et de huiuſmodi codicem proferens, legebat. Addebat autem, ‖ detractionem quamdam contra ſe vbique diffuſam, quaſi ipſe dixerit, quòd de cælo carnem Deus Verbum deduxerit: ſe vero liberum eſſe ab huiuſmodi detractione. Ex duabus auté naturis adunatis ſecundum ſubſiſtentiam, factum fuiſſe Dominũ noſtrum IESVM Chriſtum, neque didiciſſe in expoſitionibus ſanctorum Patrum, neque ſuſcipere, ſi contigerit ei aliquid huiuſmodi à quolibet relegi: quoniam diuinæ ſcripturæ, ſicut dicebat, meliores ſunt ſanctorum Patrum doctrinis. Et hæc dicens, confitebatur perfectum Deum eſſe & perfectum hominem, qui natus eſt ex Maria virgine, non habentem carnem conſubſtantialem nobis. Hoc autem mihi colloquens dixit. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Hæc eadem ſolus audiſti, an & qui tecum directus eſt, Andreas diaconus? Reuerendiſſimus Ioannes presbyter & defenſor dixit: Cum iſta mihi mandaret veſtræ ſuggerere ſanctitati, præſens erat & reuerẽdus diaconus Andreas.

‖ contumeliam

Et poſtquam lectum eſt, Ioannes reuerendiſſimus presbyter & defenſor dixit: Scit & veſtra magnificentia, & Deo amabilis & ſancta Synodus, quoniam impoſſibile eſt eiſdem verbis vti eum, qui dirigitur enuntiationem aliquibus intimare. Nec enim hoc vel probatiſſimorum rhetorum aliquis forſan efficiat, aliena verba deferre, & aliquibus deportare. Verumtamen quando hæc à reuerendiſſimo archimandrita Eutyche inquirebam, præſens fuit & reuerendus Andreas diaconus, & inſuper reuerendus Athanaſius diaconus. Ego autem eo tempore commemoratorium faciens apud me ipſum, vt putabam, quæ ille dixit, cuſtodio, atque apud me habeo. Oportuit autem eumdem reuerendiſſimum archimandritam Eutychem eſſe præſentem his, quæ hodie peraguntur ‖ pro confeſſione mea. Hoc enim & à veſtra incircumſcriptibili prudẽtia credidi comprobari, vt ipſe qui dixerat mihi, præſens hic quæ à me dicebantur audiret; & [interrogatus] contradiceret ſermonibus meis, aut conſentiret eis. Nec enim puto religioſum virum, propoſitis ſanctis Euangelijs, verba mea deſtruere, quę tunc ipſe locutus eſt, maxime cum & præſens reueren-

‖ propter depoſitionem meam.

dus

A τέρᾳ ἁγιωσύνῃ δι' ἡμῶν ἐξήτησεν· ὅτι περ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος, ἐχθρὸς αὐτῷ πάλαι τυγχάνων, λοιδορίας, καὶ ὕβρεως χάριν, ταύτην τὴν κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ ἐποιήσατο· ἕτοιμον γὰρ αὐτὸν εἶναι ἔφασκε ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν τε ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐν Ἐφέσῳ τὴν σύνοδον πεποιημένων συντίθεσθαι, καὶ ὑπογράφειν ταῖς ἑρμηνείαις αὐτῶν ὡμολόγει· εἰ δέ που τύχοι τι παρ' αὐτῶν ἔν τισι λέξεσιν ἢ διασφαλῆναι, ἢ διαπλανηθῆναι, τοῦτο μήτε διαβάλλειν, μηδὲ καταδέχεσθαι· μόνας δὲ τὰς γραφὰς ἐρευνᾷν, ὡς βεβαιοτέρας οὔσας τῆς τῶν πατέρων ἐκθέσεως·
B μετὰ δὲ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ θεοῦ λόγου, τουτέστι μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μίαν φύσιν προσκυνεῖν· καὶ ταύτην θεοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐνανθρωπήσαντος· καὶ βιβλίον τοιοῦτον προκομίσας ὑπανεγίνωσκε· προσετίθει δὲ, ὅτι λοιδορίας τινὸς, ὡς ἔφη, * κατατεθείσης κατ' αὐτοῦ, ὡς αὐτοῦ εἰρηκότος, ὅτι τε δὴ ἐξ οὐρανοῦ τὴν σάρκα ὁ θεὸς λόγος κατενήνοχεν, αὐτὸς ἀνεύθυνος τυγχάνει τῆς τοιαύτης λοιδορίας· τὸ δὲ ἐκ δύο φύσεων ἑνωθεισῶν καθ' ὑπόστασιν γεγενῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, μή τι μεμαθηκέναι
C ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων πατέρων, μή τι καταδέχεσθαι, εἰ τύχοι τι αὐτῷ τοιοῦτον παρά τινος ὑπαναγινώσκεσθαι· διὰ τὸ τὰς θείας γραφὰς, ὡς ἔλεγε, ἀμείνονας εἶναι τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας. καὶ ταῦτα λέγων, ὡμολόγει τέλειον θεὸν εἶναι, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας, μὴ ἔχοντα σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν. ταῦτα δὲ ἐμοὶ διαλεγόμενος εἶπεν· ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ταῦτα αὐτὸς μόνος ἐπήκουσας, ἢ καὶ ὁ ἅμα σοι ἀποσταλεὶς διάκονος Ἀνδρέας; ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἶπεν· ἐν ᾧ ταῦτά μοι ἐνετέλλετο εἰς
D τὸ ἀναγαγεῖν τῇ ὑμετέρᾳ ὁσιότητι, παρῆν καὶ ὁ εὐλαβέστατος Ἀνδρέας ὁ διάκονος.

* κατασχεθείσης l.

Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος εἶπεν· οἶδε καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια, καὶ ἡ θεοφιλεστάτη, καὶ ἁγία σύνοδος, ὅτι ἐπ' αὐτῶν τῶν λέξεων τινὰ ἔρχεσθαι, ἀποστελλόμενον μήνυσιν κομίσαι πρός τινας, οὐχ οἷόν τε ἐστὶν, οὔτε γὰρ τῶν πάνυ εὐδοκιμωτάτων ῥητόρων ἄν τις ποιήσοι τοῦτο, τὸ τὰς ἀλλοτρίας λέξεις ποτὲ διαπορθμεύειν, καὶ διακομίζειν ποι. τότε δὲ, ἡνίκα ταῦτα ἐπυνθανόμην παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου
E Εὐτυχοῦς, παρῆν καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας, ἔτι γε μὴν καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀθανάσιος· κἀγὼ δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ὑπομνηστικὸν ποιήσας παρ' ἐμαυτῷ, ὡς ᾤμην, τῶν παρ' ἐκείνου ῥηθέντων, φυλάττω, καὶ ἔχω παρ' ἐμαυτῷ. ἔδει δὲ καὶ αὐτὸν τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ παρεῖναι τοῖς πραττομένοις τήμερον, τῆς καταθέσεως ἕνεκεν τῆς ἐμῆς· τοῦτο γὰρ δὴ καὶ παρὰ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπεριλογίστῳ σοφίᾳ δοκιμάζεσθαι νενόμικα, ὥστε αὐτὸν τὸν εἰρηκότα μοι, παρόντα ἐνταῦθα πυνθάνεσθαι τῶν λεγομένων παρ' ἐμοῦ, καὶ ἀντειπεῖν πρὸς τὰ παρ' ἐμοῦ λεγόμενα, ἢ συνθέσθαι αὐτοῖς· οὔτε γὰρ οἶμαι εὐλαβείας αὐτὸν ἐντὸς ὄντα, τῶν εὐαγγελίων προκειμένων, ἀναιρεῖν μου τοὺς λόγους, παρ' αὐτοῦ τηνικαῦτα ῥηθέντας, μάλιστα ἐπειδήπερ καὶ ὁ παρὼν εὐλαβέστα-

τος

(A) τος διάκονος Κωνσταντῖνος, πῆ μὲν συντίθηται τοῖς λεγομένοις παρ' ἐμοῦ, πῆ δὲ, ὡς ὑπονοεῖ, ἀντικρὺς βαίνει τῶν ῥηθέντων παρ' ἐμοῦ. καὶ ἀξιῶ, μὴ πάνυ τῶν λέξεων αὐτῶν σαφῶς ἀπαιτουμένων παρ' ἐμοῦ, τῶν ῥηθέντων παρ' ἐκείνου· οὐδὲ γὰρ ἂν ποιήσαιτό τις τοῦτο, τὸ αὐτολεξεὶ διαπορθμεῦσαι ῥήματά τινος. τὰ δὲ γραφέντα τότε ἐν τῷ ὑπομνηστικῷ, κελεύσατε ἀναγνωσθῆναι. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τὸ ὑπομνηστικὸν, ὅπερ ἐξαιτεῖς, ἀναγινωσκέσθω, καὶ συγκρινέσθω τῇ καταθέσει, ἥ τις ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περιέχεται· ἵν' εἴ τι περὶ τὸν νοῦν, ἢ περὶ τὰ ῥήματα διαφωνηθῇ, γνωσθῇ. καὶ πρὶν ἢ ἀναγνωσθῆναι, Ἰωάννης ὁ εὐ- (B) λαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος εἶπεν· ἀξιῶ πρότερον τὸν εὐλαβέστατον Ἀνδρέαν, καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀθανάσιον, παρόντας λέγειν, εἴγε συνᾴδουσι τοῖς ὑπαναγνωσθεῖσιν ἤδη, καὶ τηνικαῦτα παρ' ἐμοῦ κατατεθεῖσιν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τέως ἡ ἀνάγνωσις παρακολουθήσοι. καὶ ἐπί τε προενέγκαι τὸ ὑπομνηστικὸν Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος, διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη.

Πρώην τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου ἐν συνεδρίῳ προσελθόντος τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ, καὶ κατηγορήσαντος (C) Εὐτυχοῦς τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου, καὶ βιβλίον ἐπιδιδόντος κατ' αὐτοῦ, τὸ καταδηλοῦν νοσεῖν αὐτὸν τὰ τῶν αἱρετικῶν πάθη, καὶ ἐξαιτήσαντος, τὸν μνημονευθέντα εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην μετακληθέντα, ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῷ παρ' αὐτοῦ, προνοίᾳ δὲ τιμωμένη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἡ ἀπερίληπτος ὑμῶν σοφία, διαβῆναι προσέταξεν ἐμέ τε, καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀνδρέαν πρὸς αὐτὸν, καὶ καλέσαι αὐτὸν ἀπολογησόμενον. τούτου δὴ γινομένου, καὶ παραγινομένων ἡμῶν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ, καὶ ὑπαναγνόντων αὐτῷ (D) τὴν ἔγγραφον κατηγορίαν, καὶ τὰ ἴσα δεδωκότων, καὶ κατασημηναμένων αὐτῷ τὸν αἰτιασάμενον, τὴν κλῆσιν, καὶ τὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τῆς θεοφιλοῦς ὑμῶν, καὶ ἁγίας συνόδου, ὁ μνημονευθεὶς Εὐτυχὴς, τὸ μὲν ἐνταῦθα ἀπαντῆσαι, καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῷ, παντελῶς ὑπερέθετο, εἰρηκὼς προῃρῆσθαι αὐτῷ τοῦτο, καὶ ὅρῳ τινὶ κεκρατηκέναι ἀπ' ἀρχῆς, τὸ μηδαμῶς ἀλλαχόσε ἀποβαίνειν τοῦ ἑαυτοῦ συνοδίας, ἀλλὰ τὸ, ὥσπερ ἐν τάφῳ τινὶ, διατρίβειν ἐν τῇ μονῇ· γνωρισθῆναι δὲ τῇ ὑμετέρᾳ ὁσιότητι δι' ἡμῶν ἐξῄτει, ὡς ἐχθρὸς ὢν αὐτῷ πάλαι, ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκο- (E) πος Εὐσέβιος ὕβρεως χάριν, καὶ λοιδορίας, ταύτην κατ' αὐτοῦ τὴν κατηγορίαν ἐνεστήσατο. αὐτὸς γὰρ ἕπεσθαι ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων, καὶ μακαρίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐν Ἐφέσῳ συνόδων πεποιημένων, καὶ καθυπογράφειν αὐταῖς ἑτοίμως ἔχειν ἐπηγγείλατο· εἰ δέ που τύχοι, ὡς ἔφησε, περί τινας λέξεις ἢ διεσφάλησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἢ διεπλανήθησαν, ταῦτα, τό γε ἐπ' αὐτῷ, μήτε διαβάλλειν, μήτε προσδέχεσθαι· ἐρευνᾶν δὲ μόνον τὰς θείας γραφὰς περὶ τῶν τοιούτων, ὡς βεβαιοτέρας. ἔφη δὲ ὁ αὐτὸς [*] λοιδορίας παρά τινων λεχθείσας, ὡς ὁ θεὸς λόγος ἐξ οὐρανοῦ τὴν σάρκα κατηνέγκοι, ἀλλότριος ὑπάρχοι τῆς τοιαύτης λοιδορίας. μονὴ τὴν

(A) dos diaconus Conſtantinus aliquando quidem consentiat his quæ à me dicuntur, aliquando autem, vt ſuſpicatur, aduerſetur his quæ à me dicta ſunt. Et rogo, ne ſatis à me expreſſius verba quærantur, quæ ille locutus eſt. Nec enim hoc quiſquam facere potuit, ipſis prorſus verbis "redintegrare alicuius eloquia. Conſcriptos autem à me ſermones tunc in "commemoratorio iubete relegi. Magnificentiſſimus Patricius dixit: "Commemoratorium, quod poſtulat, relegatur, & conferatur profeſſioni, quæ geſtis continetur; vt ſi quid ex ſenſu vel ex verbis diſſonat, agnoſcatur. Et priuſquam legeretur, Ioannes reuerendiſſi- (B) mus presbyter & defenſor dixit: Rogo primum, vt reuerendus Andreas, & reuerendus diaconus Athanaſius præſentes dicant, ſi cõſonant his quæ iam lecta ſunt, & à me "iampridem expoſita. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Interim lectio ſubſequatur. Et cum protuliſſet commentarium reuerendiſſimus Ioannes presbyter & defenſor, per eumdem deuotiſſimum exceptorem relectum eſt.

Ante hæc religioſiſſimo Euſebio Epiſcopo in Concilio veſtræ beatitudinis interpellante, & accuſante Eutychem reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam, & libellum contra eũ (C) dante, quo indicatur, hęretica eum ægrotare perfidia, ac poſtulante eumdem reuerendiſſimum Archimandritam accerſitum, ſatisfacere de ijs quæ ei ab ipſo impingebantur: prouidens catholicæ Fidei incircumſcriptibilis veſtra prouidentia, abire ad illum præcepit me & reuerendum diaconum Andream, & vocare eum ſatisfacturum. Hoc autem facto, nobisq. ei in ſuo monaſterio præſentatis, relectaq. ei accuſatione conſcripta, atque exemplaribus traditis, accuſatoreq. etiam declarato, & euocatione ad ſatisfactionem apud veſtrum Deo amabile ſanctumq. Concilium, memoratus Eutyches huc quidem (D) venire, & his, "de quibus inclamatur, occurrere, modis omnibus diſtulit, dicens, decretum ſibi, & definitione quadam ab exordio conſeruatum, vt nuſquam alibi à congregatione diſcedat, propterea quòd velut in ſepulchro quodam in monaſterio degat. Innoteſcere vero per nos veſtræ ſanctitati poſtulauit, quòd olim inimicus eius exiſtens Deo amiciſſimus Euſebius, iniuriæ & derogationis gratia hanc contra eum accuſationem inſtituit. Se enim ſequi expoſitiones ſanctorum & beatiſſimorum Patrum, qui in Nicæno atque Epheſino Concilio fuerunt, & ſubſcribere eis paratum eſſe promittit. Si vero forte alicubi, vt di- (E) cebat, circa aliqua verba vel errauerunt Patres noſtri, vel falli potuerunt, ea ſe (quod ad ipſum attinet) neque accuſare, neque ſuſcipere; ſed ſolas diuinas ſcripturas ſcrutari de huiuſmodi, vtpote firmiores. Dicebat autẽ memoratus, ab aliquibus vanas contra ſe "derogationes diſperſas, quaſi Deus Verbum carnem de cælo deduxerit: alienũ autem ſe eſſe ab huiuſmodi derogatione.

Nam

Marginal notes: " referre · " commentario · " Commentarium. · T. pag. 104. d · " nunc · " quæ illi obijciuntur. · " contumelias

 ἐναν-

Nam poſt incarnationem Dei Verbi, hoc eſt, poſt natiuitatem Domini noſtri Iesv Chriſti, vnam naturam adorare, & hanc Dei incarnati atque inhumanati. Et de hoc codicē proferens, relegebat. Ex duabus enim naturis poſt vnionē Domini noſtri Iesv Chriſti diſputare oportere, neque didiciſſe in expoſitionibus Patrum, neque ſuſcipere, ſi contingat ſibi forte tale aliquid relegi; eo quòd diuinæ ſcripturæ, vt dixit, nullam de naturis faciant mentionem, & meliores ſint expoſitionibus magiſtrorum. Et hæc dicens, addebat, quoniam Deus perfectus & homo perfectus natus eſt ex Virgine.

Magnificentiſſimus Patricius ad Conſtantinū monachum dixit: Secundum narrationem †commemoratorij, an ſecundum monimentorum ſeriem locutum fuiſſe reuerendiſſimū monachum Eutychem clericis, dicis? Conſtantinus reuerendus diaconus & monachus dixit: Quidquid ‖allegauerint qui audierunt, hoc ſuſcipit Archimandrita cum veritate. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Andreas, quæ ab ipſo monacho audiuit, edicat, relectis prius eius vocibus ex monimentis geſtorum. Et priuſquam legerentur, Eleuſinius reuerendus diaconus & monachus dixit: Non habentem carnem conſubſtantialem nobis, hoc mihi in collocutione dixit, ſed in prolato ab eo commentario non continetur. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Quid ad hæc dicit religioſus Ioannes? Ioannes reuerendiſſimus presbyter & defenſor dixit: Sanctas ſcripturas propoſuit nobis humilibus veſtra beatitudo & veſtra magnificentia: & quæ habet commemoratorium meum, iſta & confeſſio in geſtis: & ſi contigit in ‖ſermonibus ea diſſonare, non ſcio. Quo dicente, magnificentiſſimus Patricius dixit: Sed non eſt modicum, quod dicitur immutatum. Ioannes religioſiſſimus presbyter & defenſor dixit: Et quis poteſt ipſa aliena verba ‖redintegrare cuilibet, ſed magis ipſum intellectum quem dixit? Quo dicente, magnificentiſſimus Patricius dixit: Quid ergo iſtum in hac parte dixiſſe confirmas? Ioannes religioſiſſimus presbyter & defenſor dixit: Quid enim extat ambiguum de conſubſtantiali? Dixit, quia matri conſubſtantialis eſt, non dixit, nobis hominibus. Et vbi vultis, iuro quia dixit, Conſubſtantialis matri eſt, & non habet conſubſtantialem nobis carnem. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Rurſus hæc pars tam de monimentis, quàm de commemoratorio relegatur, vt reuerendiſſimus Ioannes ſpecialiter fateatur, quid in hoc ab eo audierit. Quo facto, Ioannes reuerendiſſimus presbyter & defenſor dixit: Iſtud mihi ſoli diſputans dixit, quoniam conſubſtantialem nobis carnem non habet, ſed matri. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Oblitus es quæ audiſti, & propterea hæc †commemoratorio non indidiſti? Ioannes religioſiſſimus presbyter & defenſor dixit: Quoniam præſentes mecum viri reuerendi dia-

† commentarij

‖ depoſuerunt

‖ dictionibus

‖ referre

† commentario

A ἐνανθρώπησιν δὲ τοῦ θεοῦ λόγου, τουτέστι μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μίαν φύσιν προσκυνεῖν, καὶ ταύτην θεοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐνανθρωπήσαντος· καὶ περὶ τούτου βιβλίον προκομίσας ὑπανεγίνωσκε. τὸ γὰρ ἐκ δύο φύσεων μετὰ τὴν ἕνωσιν φυσιολογεῖν χρῆναι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, οὔτε μεμαθηκέναι* ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων πατέρων ἔφησεν, οὔτε μὴν δέχεσθαι, εἴπερ καὶ τύχοι τοιοῦτον αὐτῷ τι** παραναγινωσκόμενον, διὰ τὸ τὰς θείας γραφὰς, καθὼς ἔφη, μηδεμίαν μνήμην πεποιῆσθαι περὶ φύσεων, καὶ κρείττονας εἶναι τῶν διδασκαλικῶν ἐκθέσεων. B καὶ ταῦτα λέγων, προσετίθει, θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον ἐκ τῆς παρθένου γεγεννῆσθαι. Ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν μοναχόν· κατὰ τὴν ὑφὴν τοῦ ὑπομνηστικοῦ, ἢ κατὰ τὴν ὑφὴν τῶν ὑπομνημάτων, εἰρηκέναι τὸν εὐλαβέστατον μοναχὸν Εὐτυχῆ τοῖς κληρικοῖς, φάσκεις; Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπεν· ὃ δ' ἂν καταθῶνται οἱ ἀκούσαντες, τοῦτο καταδέχεται ὁ ἀρχιμανδρίτης, μετὰ τῆς ἀληθείας. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· Ἀνδρέας τινὰ παρὰ τοῦ μοναχοῦ ἤκουσεν, εἰπάτω, πρῶτον τῶν φωνῶν αὐτοῦ ἐκ C τῶν ὑπομνημάτων ἀναγινωσκομένων. καὶ πρὶν ἢ ἀναγνωσθῆναι, Ἐλευσίνιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπε· τὸ, μὴ ἔχοντα σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν, τοῦτο δὲ ἐμοὶ διαλεγόμενος εἶπεν, ἐν τῷ προκομισθέντι παρ' αὐτοῦ ὑπομνηστικῷ οὐ κεῖται. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τί πρὸς ταῦτα λέγει ὁ εὐλαβέστατος Ἰωάννης; Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος εἶπε· τὰς ἁγίας γραφὰς προέθηκεν ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς ἡ ὑμετέρα θεοφίλεια, καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια· καὶ ἃ ἔχει τὸ ὑπόμνημα, D καὶ ἡ κατάθεσις αὕτη, ἡ ἐν τῷ ὑπομνηστικῷ, εἰ καὶ συνέβη διαφωνεῖν εἰς τὰς λέξεις αὐτὰς, οὐκ εἰμί. οὗ λέγοντος, ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὀλίγον, ὅπερ ἐνηλλάχθαι λέγεται. Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος εἶπε· καὶ τίς δύναται τὰς ἀλλοτρίας λέξεις αὐτὰς διακονεῖν τινι, τὴν δὲ διάνοιαν αὐτὴν, ἣν εἶπεν; οὗ λέγοντος, ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τί τοίνυν τοῦτον ἐν τούτῳ τῷ μέρει εἰρηκέναι διαβεβαιοῦσαι; Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος εἶπε· τί γάρ ἐστι τὸ ἀμφιβαλλόμενον περὶ τοῦ ὁμοουσίου; εἶπεν· ὅτι τῇ μητρί E ἐστιν ὁμοούσιος· οὐκ εἶπεν ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ὅπου θέλετε, ὀμνύω, ὅτι εἶπεν· ὁμοούσιος τῇ μητρί ἐστι, καὶ οὐκ ἔχει ἡμῖν ὁμοούσιον τὴν σάρκα. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· αὖθις τὸ μέρος τοῦτο τῇ μὲν ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ, τῇ δὲ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἀναγινωσκέσθω, ἵνα ὁ εὐλαβέστατος Ἰωάννης ἰδικῶς καταθῆται, τί ἐν τούτῳ παρ' αὐτοῦ ἤκουσεν. οὗ γινομένου, Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος εἶπε· τοῦτο μόνῳ μοι διαλεγόμενος εἶπεν· ὅτι ἡμῖν ὁμοούσιον οὐκ ἔχει τὴν σάρκα, ἀλλὰ τῇ μητρί. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἐπελάθου, ὅπερ ἤκουσας, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔχει τοῦτο ἐν τῷ ὑπομνηστικῷ, οὐ ἐνέταξας. Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ παρόντες μετ' ἐμοῦ εὐλαβέστατοι διά-

* ἐν ταῖς l.

** ἴσ. παραναγινωσκόμενον.

διάκονοι οὐκ ἤκουσαν τὰ ἐμοὶ ἰδίᾳ ῥηθέντα, διὰ τοῦτο οὐκ ἐνέθηκα τῷ ὑπομνηστικῷ. Κωνσταντῖνος διάκονος, καὶ μοναχὸς εἶπε· καὶ τοῦτο παρακαλοῦμεν, ὥστε τοὺς εὐλαβεστάτους διακόνους ἐλθεῖν, καὶ καταθέσθαι μετ᾽ ἀληθείας, ἃ ἤκουσαν παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου, καὶ εἰ ἰδίᾳ αὐτῷ ἐλάλησαν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· καθάπερ ἀνωτέρω διελάλησα, παρόντος Ἀνδρέου, αἱ φωναὶ αὐτοῦ δημοσιευθῶσι. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἐξ αὐτῶν τῶν ὑπομνημάτων ἀνεγνώσθησαν.

Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας, εἰ ταῦτα ἤκουσε παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς λεγόμενα. ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας εἶπε· κατὰ τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης ἀπήλθομεν πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, καὶ διαλεχθέντες αὐτῷ, ταῦτα παρ᾽ αὐτοῦ ἠκούσαμεν, ἃ καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης ἤδη κατέθετο.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· Ἀνδρέας ὁ εὐλαβέστατος διάκονος τί παρὰ Εὐτυχοῦς ἤκουσε, καταθήτω. Ἀνδρέας ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· ἐπειδὴ ὁ θεὸς συγκαθέζεται ὑμῖν, καὶ φόβος, καὶ τρόμος ἔχει μου τὴν ψυχήν, τῆς ἀληθείας ἐκστῆναι οὐ δύναμαι. πρώην γὰρ ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ δεσπότου μου τοῦ τὰ πάντα ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαβιανοῦ, καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας συνόδου πρὸς τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, περὶ μὲν τῆς κλήσεως ὅσα κατέθετο ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης, ταῦτα καὶ συγκατατίθημι, καὶ σύνοιδα. περὶ δὲ τοῦ ὁμοουσίου πεῦσιν προσαγαγόντος τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ, καὶ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ, πότερον λέγει ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τὸν θεὸν λόγον κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἔφη ὁ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχής, λέγων· τὸ μάθημα πῶς ἔχει; ἔφη ὁ κῦρ Ἰωάννης· ὅτι περὶ τὸ μάθημα ἔχει, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ μόνον. ἀντέθηκεν ὁ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχής, λέγων· οὕτως οὖν ἔχε καὶ αὐτός, ἐπειδὴ κἀγὼ οὕτως ἔχω. ἕτερόν τι οὐκ οἶδα ἐν τῇ ὑποθέσει. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἰδιαζόντως ὅμως Ἰωάννης μετὰ Εὐτυχοῦς τοῦ μοναχοῦ τί ποτε σοῦ ἀπόντος ἐλάλησεν; Ἀνδρέας ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπε· τινὰ ἐλάλησε, τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἃ ἐγὼ οὐκ ἤκουσα. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· νῦν Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐλθέτω. καὶ ὅτε εἰς μέσον ἔστη Ἀθανάσιος ὁ διάκονος, ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος πρὸς αὐτὸν εἶπε· τὸ σὸν ἐπιτήδευμα σκοπῶν, μετ᾽ ἀληθείας λέγε· τί τὸν μοναχὸν Εὐτυχῆ Ἰωάννῃ τῷ εὐλαβεστάτῳ, ἢ Ἀνδρέᾳ εἰρηκέναι γινώσκεις; Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· ἐπειδὴ περὶ ψυχῆς ἐστιν ὁ λόγος, καὶ οὐκ ἀκίνδυνόν ἐστι τῷ μὴ λέγοντι τὴν ἀλήθειαν, ἅπερ ἤκουσα, ταῦτα καὶ λέγω. ἐγὼ οὐκ ἀπεστάλην διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν μετὰ τοῦ θεοφιλεστάτου Ἰωάννου, ἢ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Ἀνδρέου· προσκληθεὶς δὲ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου, ὡς ἐκεῖ μου

παρόν-

* κοινῶς

A diaconi non audierunt quæ mihi ſeorſum dicta ſunt, propterea hæc non indidi commentario. Conſtantinus diaconus & monachus dixit: Et hoc rogamus, vt reuerendi diaconi veniant, & cum veritate profiteantur quæ audierunt ab Archimandrita; & ſi ſemotim illi ‖ locutus eſt. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Sicut ſuperius interlocutus ſum, præſente Andrea voces ipſius publicentur. Et per eumdem virum deuotiſſimum exceptorem ex geſtis relecta ſunt.

‖ locuti ſunt.

Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dicat & reuerendus diaconus Andreas, ſi hæc audiuit à reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eu- B tyche dicta. Andreas reuerendus diaconus dixit: Secundum præceptum veſtræ ſanctitatis iuimus ad reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam Eutychem, & locuti illi, hæc ab ipſo audiuimus, quæ & reuerendus presbyter & defenſor Ioannes iam profeſſus eſt.

V. pag. 103. A.

Magnificentiſſimus Patricius dixit: Andreas reuerendus diaconus quid ab Eutyche audiuit, referat. Andreas reuerendus diaconus dixit: Quoniam Deus conſider vobis, & timor & tremor ‖ ſenſum meum detinet, non poſſum à veritate excedere. Primitus etenim directus à domino meo per omnia ſanctiſſimo Archiepiſcopo C Flauiano, & ſanctiſſimo cum ipſo conuentu, ad reuerendiſſimum archimādritam Eutychem, ea quidē, quæcumque de euocatione edocuit reuerēdus presbyter & defenſor Ioannes, hęc & comprofeſſus ſum, & conſcius ſum. De cōſubſtantiali autem cum interrogationem faceret reuerēdiſſimus presbyter & defenſor Ioannes reuerēdiſſimo archimandritæ Eutychi, vtrum dicat conſubſtantialem Patri Deum Verbum ſecūdum Deitatem, & conſubſtantialem nobis ſecundum humanitatem, inquit archimandrita Eutyches, dicēs: Symbolum quemadmodum habet? Dicit dominus Ioannes, quia mathema conſubſtantialem Patri D habet tantum. Oppoſuit archimandrita Eutyches, dicens: Ita ergo habe & tu, quoniam & ego ita teneo. Aliudquid neſcio in hoc negotio. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Semotim tamen aliquid Ioannes cum Eutyche monacho te abſente locutus eſt? Andreas diaconus dixit: Quædam locutus eſt, per veſtigia veſtra, quæ ego non audiui. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Nunc reuerendus [diaconus] Athanaſius aduemiat. Et cum ſtetiſſet in medio Athanaſius diaconus, magnificentiſſimus Patricius ad eum dixit: ‖ Propoſitum tuum conſiderans, cum veritate dic, quid monachum Eutychem Ioanni viro reuerendiſſi- E mo, vel Andreæ dixiſſe cognoſcis. Athanaſius reuerendus diaconus dixit: Quoniam de anima ‖ eſt ſermo, & non eſt abſque periculo non proferenti veritatem; quæ comperi, hæc & dico. Non ſum directus ego pro hac cauſa cum Dei amantiſſimo presbytero Ioanne, vel Andrea reuerendo diacono: vocatus tamen à prædicto Dei amantiſſimo presbytero & defenſore Ioanne, ‖ tamquā

me

‖ animam meam

Mathema, id eſt doctrina, ſymbolum eſt.

‖ Inſtitutum

‖ res eſt,

‖ vt qui ibi præſens eſſ & audiretam

A me ſibi præſente & audiente quæ ab eo dicta ſunt, & requiſitus à ſanctiſſimis Epiſcopis, profeſſus ſum, quia hæc & ego præſens ibi audiui, quæcumque & ipſe profeſſus eſt. Sed & nunc hoc commemoratorio relecto, quod tenebat prædictus Deo amiciſſimus vir, agnoui omnes alios ſermones, ſolum vero de conſubſtantiali non agnoui. Sed tunc, eodem presbytero interrogante Archimandritam, ac dicente: Confiteris Dominum conſubſtantialem quidem Patri ſecundum diuinitatem, conſubſtantialem vero nobis ſecundum humanitatem? idem Archimandrita dixit: Symbolum quemadmodum habet? Deinde reſpondens presbyter ait: Conſubſtantialem Patri. Dicit B ille: Ita habeto, quia & ego ita habeo. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Sermocinationes tamen quaſdam inter ſe priuatim Eutyches reuerendiſſimus monachus, & Ioannes religioſiſſimus presbyter habuerunt? Athanaſius reuerendus diaconus dixit: Non intendi, per veſtigia veſtra. Eleuſinius reuerendus monachus dixit: Precamur virum reuerendum Athanaſium diaconum requiſitum profiteri de ijs, quibus in ſecunda interrogatione reprehendit virum reuerendum presbyterum Ioannem. Docuit namque, quòd poſt primam profeſſionem alia iterum legebantur, & reprehendit, proteſtans quòd ita non ſunt C ſcripta hæc, quæ profeſſus eſt prius, quando venit de monaſterio, ſiue hæc, ſiue alia: ſed poſtea congregatione habita, & iubente ſanctiſſimo Archiepiſcopo acta geſtorum proferri, in quibus profeſſus eſt Deo amiciſſimus Ioannes presbyter, relectis eis, reprehendit reuerendus diaconus Athanaſius, dicens, quia hæc non audiui. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Ioannis voces ex monimentis relegantur: & quod amplius de ijs Athanaſius paratus eſt docere, proſequatur. Et cum iterum recitatæ fuiſſent, idem Ioannes reuerendiſſimus presbyter & defenſor dixit: Præce- D dens reuerēdus diaconus Andreas, necnon & reuerendus Athanaſius diaconus, omnibus quæ à me dicta ſunt in commemoratorio conſenſerunt, præter conſubſtantialem, vt dixerunt: & hoc ‖profitentes, qualiter dictum eſt à reuerendiſſimo Archimandrita: & poterit intelligere & venerabile ſanctumq. hoc Concilium & veſtra magnificentia, quia hoc ipſum, quòd dixerim, ‖quoniam ſcis Dominum conſubſtantialem Patri ſecundum diuinitatem, & conſubſtantialem nobis ſecūdum humanitatem? quia hoc ipſum, quod è contrario interrogauit, dubitationis erat ſignum. & precor vocem reuerendorum diaconorum, quæ confir- E mat ‖omnem profeſſionem meam factam in commemoratorio, iam nullatenus euerti debere. Magnificētiſſimus Patricius dixit: Athanaſius quod requiſitus eſt dicat. Athanaſius reuerendus diaconus dixit: In tertia diſcuſſione hæc profeſſio, quæ nunc depoſita eſt à presbytero, relegebatur in ſecretario, & ‖nouum hunc ſermonem accepi, qui in fine poſitus eſt, vbi dicit, Non habentem carnem conſubſtantialem nobis; & contradixi.

‖deponētes.

‖ videlicet

‖ hanc

‖ nouitate vocis commotus ſum ‖ cum ſermonem, qui

Dixit

A παρόντος, καὶ ἀκούσαντος τὰ παρ᾽ ἐκείνου εἰρημένα· καὶ ἐρωτηθεὶς παρὰ τῶν ὁσιωτάτων ἁγίων ἐπισκόπων, κατεθέμην· ὅτι ταῦτα κἀγὼ παρὼν ἐκεῖ ἤκουσα, ὅσαπερ καὶ αὐτὸς κατέθετο. καὶ νῦν δὲ τοῦ ὑπομνηστικοῦ τούτου ἀναγνωσθέντος, ὅπερ κατεῖχεν ὁ προειρημένος θεοφιλέστατος ἀνὴρ, ἐπέγνων τὰς ἄλλας λέξεις· τὸ μέντοι περὶ τοῦ ὁμοουσίου οὐκ ἐπέγνων. ἀλλὰ τότε αὐτοῦ τοῦ πρεσβυτέρου ἐρωτήσαντος τὸν ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, καὶ εἰρηκότος· ὁμολογεῖς τὸν κύριον ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, ὁμοούσιον δὲ τὸν αὐτὸν ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα; ἔφησεν ὁ αὐτὸς ἀρ- B χιμανδρίτης λέγων· τὸ μάθημα πῶς ἔχει; εἶτα ἀποκριθεὶς ὁ πρεσβύτερος λέγει· ὁμοούσιον τῷ πατρί. λέγει ὁ αὐτός· οὕτως ἔχε, ὅτι κἀγὼ οὕτως ἔχω. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ὁμιλίας ὅμως μεταξὺ αὐτῶν ἰδιαζόντως ὁ εὐλαβέστατος Εὐτυχὴς ὁ μονάζων, ἢ Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος ἔσχον; Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· οὐ προσέσχον, τῶν ποδῶν ὑμῶν. Ἐλευσίνιος ὁ εὐλαβέστατος μονάζων εἶπεν· ἀξιοῦμεν τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀθανάσιον ἐρωτηθέντα, καταθέσθαι περὶ ὧν ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐξετάσει ἐπελάβετο τοῦ εὐλαβεστάτου C πρεσβυτέρου Ἰωάννου· ἔδειξε γὰρ, ὅτι μετὰ τὴν προτέραν κατάθεσιν ἕτερα πάλιν ἀνεγινώσκετο, καὶ ἐπελάβετο· οὕτως οὐκ ἐγράφη ταῦτα, ἃ κατέθετο πρότερον, ὅτε ἦλθεν ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου, εἴτε ταῦτα, εἴτε ἄλλα· μετὰ δὲ ταῦτα συνεδρίου γενομένου, καὶ κελεύσαντος τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τὴν πρᾶξιν τῶν ὑπομνημάτων φέρεσθαι, ἔνθα κατέθετο ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Ἰωάννης, ἀναγινωσκομένων ἐκείνων, ἐπελάβετο ὁ διάκονος Ἀθανάσιος· ὅτι ταῦτα οὐκ ἤκουσα. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· Ἰωάννου αἱ φωναὶ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἀναγνωσθῶσι· καὶ τί πλέον περὶ D τούτων ἕτοιμός ἐστιν Ἀθανάσιος διδάξαι, καταθήτω. καὶ ὅτε πάλιν ἀνεγνώσθησαν, ὁ αὐτὸς Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· προλαβὼν ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας, ἔτι γε μὴν καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀθανάσιος, πᾶσι τοῖς παρ᾽ ἐμοῦ ῥηθεῖσιν ἐν τῷ ὑπομνηστικῷ συνέθεντο, δίχα τοῦ ὁμοουσίου, ὡς ἔφησαν· καὶ αὐτὸ καταθέμενοι, πῶς ἐλαλήθη παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου. καὶ δύναται συνιέναι καὶ ἡ εὐλαβεστάτη ἁγία σύνοδος, καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια, ὅτι τὸ αὐτὸ τοῦ- E το τὸ εἰπεῖν ἐμὲ, ὅτι οἶδας ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα; ὅτι τὸ ἀντιπερωτῆσαι αὐτὸν, ἀμφιβολίας ἦν τεκμήριον. καὶ ἀξιῶ τὴν φωνὴν τῶν εὐλαβεστάτων διακόνων, τὴν βεβαιώσασάν μου πᾶσαν τὴν κατάθεσιν ἐν τῷ ὑπομνήματι, μηκέτι χρῆναι ἀνατρέπεσθαι. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· Ἀθανάσιος, ὅπερ ἐζητήθη, εἰπάτω. Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· ἐν τῇ τρίτῃ ἐξετάσει αὕτη ἡ κατάθεσις, ἡ κατατεθεῖσα παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου, ἀνεγινώσκετο εἰς τὸ σέκρετον· καὶ ἐξενοφωνήθην περὶ τὴν λέξιν τὴν ἐπὶ τέλει κειμένην ταύτην, ὅπου λέγει· μὴ ἔχοντα σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν, καὶ ὑπέκρουσα.

ἢ κ.

εἶπε

εἶπε γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ πρεσβύτερος· ὅτι τοῦτο ἐμοὶ μόνῳ διελέχθη. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἀπόντος σου ὅμως ἰδιαζόντως τί ποτε μετ' αὐτοῦ οὐκ ἐλαλήθη; Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· οὐκ εἶδον. Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος εἶπεν· ὅτι μὲν πάντα τὰ παρ' ἐμοῦ ῥηθέντα, καὶ δεύτερον, καὶ τρίτον ἐρωτηθέντες οἱ εὐλαβέστατοι διάκονοι ἐβεβαίωσαν ταῖς οἰκείαις φωναῖς, τοῦτο καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια καὶ ἀκήκοε, καὶ ἐπίσταται. περὶ δὲ τοῦ ὁμοουσίου, ἐπειδὴ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀθανάσιος ἔφησε ξενοφωνηθεὶς τότε θόρυβόν τινα ἐμπεποιηκέναι, κἀγὼ συνομολογῶ· ἰδίᾳ γάρ μοι τοῦτο ἔφην εἰρηκέναι αὐτόν· ὅπερ οὖν καὶ εἴρηκεν. ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ μερικῶς ἤκουσαν ἐμοῦ λέγοντος αὐτῷ· ὅτι οἶδας αὐτὸν τῷ πατρὶ ὁμοούσιον κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα; καὶ αὐτοὶ ταῖς οἰκείαις φωναῖς κατέθεντο.

Καὶ πληρωθέντος τοῦ πρώτου ὑπομνήματος, Μαρῖνος ἀναγνώστης, καὶ νοτάριος τῆς Καισαρέων ἐκκλησίας Καππαδοκίας πρώτης, ἀνέγνω. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τὸ μέρος τῶν ὑπομνημάτων λοιπὸν ἀναγνωσθήτω. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη. ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἶπεν· ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τῆς διαλέξεως· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τρίτης πράξεως. καὶ ὁπότε ἀνεγνώσθη, Κωνσταντῖνος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπε· τοῦτο οὐκ *εἶπον· ὅτι εἰ μὴ συμπνεύσητέ μοι, καὶ ταπεινώσῃ με ὁ ἐπίσκοπος, τελευταῖον καὶ ἡμῖν ἐπιθήσεται· τοῦτο οὐκ *εἶπον, τῶν ποδῶν ὑμῶν. Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· ἐπειδὴ οὔτε οἱ ἀποσταλέντες ἐνταῦθά εἰσιν, οὔτε ὁ πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης Μαρτῖνος ἐνταῦθά ἐστιν, εἰ κελεύετε, παρέλθῃ τοῦτο. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· Πατρίκιος, ὅς τις ἅμα Πέτρῳ πρὸς τὸν μονάζοντα ἀπῆλθεν, ἐνταῦθα εἶναι λέγεται. τί τοίνυν βούλεσθε· τοῦτον ἐρωτηθῆναι, ἢ τὸν εὐλαβέστατον Μαρτῖνον; Ἐλευσίνιος ὁ εὐλαβέστατος μονάζων, καὶ διάκονος εἶπε· τὰ ἀναγκαῖα *γίνεσθε, τῶν ποδῶν ὑμῶν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· μὴ ἄλλως τὰ ὑπομνήματα περιέχει, ἤπερ ἡ ἀλήθεια ἔχει περὶ τούτου τοῦ μέρους; οὗ λέγοντος, Κωνσταντῖνος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπεν· οὐχί, τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς τὸ μέρος τοῦτο. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τὰ ἀκόλουθα ἀναγινωσκέσθω. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἐκ τοῦ αὐτοῦ χεδαρίου ἀνεγνώσθη.

Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τί δὲ περιέχειν ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης Μαρτῖνος τὸν τόμον ἔλεγε; καὶ τὰ λοιπά, καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Ἀέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπε· δεόμεθα τῆς παρούσης ἁγίας συνόδου, καὶ τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας, καταξιῶσαι κελεῦσαι, πεῦσιν προσενεχθῆναι τοῖς εὐλαβεστάτοις κληρικοῖς, ὧν μνήμην πεποίηται ἡ παροῦσα τῶν ὑπομνημάτων ἀνάγνωσις· καὶ κατατεθῆναι, μή τι ἀμφιβάλλουσιν ἐπὶ τοῖς ἀνεγνωσμένοις, καὶ τηνικαῦτα παρ' αὐτῶν κατατεθεῖσι· τουτέστι, Μάμαν τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, Θεόφιλον, Μέμνονα, Ἰωάννην.

Ἀνδρέαν

* εἴπω· 1.

* εἶπον, 1.

* γινέσθω

A Dixit enim etiam idem presbyter Ioannes: Hoc mihi ſoli locutus eſt. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Abſente te tamen, ſingulatim aliquid cũ illo ſermocinatus non eſt? Athanaſius reuerendus diaconus dixit: Non vidi. Ioannes reuerendiſſimus presbyter & defenſor dixit: Quoniam quidem omnia quæ à me dicta ſunt, & ſecundo & tertio requiſiti reuerendi diacones confirmauerũt proprijs vocibus, hoc & veſter Deo amabilis ſanctus conuentus & veſtra magnificentia audiuit, & cognoſcit. De conſubſtantiali autem, quoniam vir reuerendus diaconus Athanaſius dixit, ‖nouum ſe comperiſſe ſermonem, ſed & contur- (‖ſe nouitate vocis perculſum, ſed)

B bationem etiam quamdam concitaſſe, hoc etiam ego confiteor. Semotim enim hoc dixi eum retuliſſe mihi, quod quidẽ & dixit. Quia vero & ipſi ex parte audierint me ei dicentem, Agnoſcis ne eum Patri conſubſtantialem ſecundum Deitatem, & conſubſtantialem nobis ſecũdum humanitatem? etiam ipſi proprijs vocibus affirmauerunt.

Completis autem primis geſtis, Marinus lector & notarius Cæſareenſis eccleſiæ Cappadociæ primæ relegit. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Pars geſtorum reliqua relegatur. Et per eumdem virum deuotum exceptorem relectum

C eſt. Ioannes religioſiſſimus presbyter & defenſor dixit: In eodem tempore collocutionis noſtræ. & reliqua tertiæ cognitionis. Et cum relectum fuiſſet, Conſtantinus diaconus & monachus ait: Hoc non dixit, Quòd niſi conſpirauerītis mihi, & humiliauerit me Epiſcopus, poſtmodum etiam ‖vobis imponet. Hoc non dixit, per veſtigia veſtra. Conſtantinus reuerendus diaconus ait: Quoniam neque qui directi ſunt, hìc ſunt, neque presbyter & archimãdrita Martinus in præſenti reperitur, ſi iubetis, hoc tranſeat. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Patricius, qui ſimul cum Petro ad monachum iuit, hic eſſe dicitur. Dicite ergo: Vultis iſtum interrogari, an reueren- (T. pag. 108.a.) (T. alt. v. CP. pag. 112. d.) (‖vos adorietur.)

D dum Martinum? Eleuſinius reuerendus diaconus & monachus dixit: Neceſſaria pertractate, per veſtigia veſtra. Magnificentiſſimus Patricius dixit: ‖Ne forte aliter geſta continent, quàm ipſa veritas habet de hac parte? Quo dicente, Conſtantinus diaconus & monachus dixit: Non habent aliter, per veſtigia veſtra, in hac parte. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Sequentia relegantur. Et per eumdem virum deuotum exceptorem de eadem ſcheda relectum eſt. (‖Num aliter)

Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Quid autẽ contineri reuerendus presbyter & archimãdrita Martinus in tomo ‖retulit? & reliqua. Et poſtquã (T. pag. 111.a.) (‖dicebat)

E lecta ſunt, Aëtius diaconus & notarius dixit: Precamur præſentẽ ſanctum conuentum, ſed & veſtrã magnificentiam, iubere interrogationẽ adhiberi viris reuerendis clericis, quorũ nobis mẽtionem præſens lectio geſtorum continuit, & profiteri, nunquid dubitẽt ſuper his quæ relecta ſunt, & ab eis tunc expoſita, ideſt, Mamę reuerendo presbytero, Theophilo, Memnoni, & Ioanni presbytero

& de-

& defenſori, Andreæ & Athanaſio diaconis. Magnificentiſſimus Patricius dixit: [a] Numquid ambigentibus illis præſens requiſitio proponitur, ſed viro reuerendiſſimo Eutychi monacho, cuius & homines in præſenti ſtant? Et addidit: Reliqua relegantur. Et per eumdem virum deuotum exceptorem relectum eſt.

[a] Non

T. act. vi. CP. pag. 113. b.

Die Sabbati, quæ eſt vigeſima dies menſis Nouembris. & reliqua. Et cum lecta fuiſſent, Conſtantinus diaconus dixit: Rogamus interrogari eos, ſi hæc audierunt. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Et Theophilus, profeſſionibus ſuis publicatis, ſi hæc eum audiſſe vel dixiſſe ſcit, dicat. Et cum in medio ſtetiſſet Theophilus reuerendus presbyter, dixit: Directus ego & presbyter Mamas à ſanctiſſimo Archiepiſcopo & à ſancto conuentu, peruenimus ad monaſterium viri reuerendiſſimi archimandritæ Eutychis: & primum quidem hæc, quæ nuper relecta ſunt, cœpit dicere: poſtea vero noluimus cum ipſo certare; ſicut coram Chriſto, compulit nos, & propria voce dixit: Quoniam impoſſibile eſt dicere me Chriſtum ex duabus naturis. neque enim de natura diſputo Domini mei. Hæc ergo ipſa quæ relecta ſunt, audientes ex ore viri reuerendiſſimi Eutychis, profeſſi ſumus: & neque additamentum, neque ablationem aliquam fecimus. Conſtantinus monachus dixit: Aliud nihil audiuit? Magnificentiſſimus Patricius dixit: Extra hæc quæ confeſſus es, nihil aliud audiſti? Theophilus reuerendus presbyter dixit: Dicebat, quia & Patrum expoſitiones ſequor. Iſta dixit. Magnificentiſſimus Patricius ad monachos dixit: Quid amplius requiritis? Conſtantinus diaconus & monachus dixit: Supplicamus & domnum Mamam dicere. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Similiter & reuerendus Mamas quæ cognoſcit, profiteatur. Et antequam profiteretur, Eleuſinius diaconus & monachus dixit: Ipſe confeſſus eſt, quoniam dicebat, Et Patrum expoſitiones ſequor. & non eſt inſertum in geſtis. Magnificentiſſimus Patricius ad Theophilum dixit: Quare in geſtis nullo modo continetur, quod tamquam ab Eutyche dictum, in tua profeſſione poſtea addidiſti? Theophilus reuerendus presbyter dixit: Et alia dixit, per veſtigia veſtra, quæ in memoria non habeo. Quæ autem in mentem venerunt, confeſſus ſum. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Quare hoc in geſtis illo tẽpore non inſeruiſti? Eleuſinius monachus dixit: Certe ſuperius dixit, neque additamentũ, neque detractionem eorũ quæ dixit, ſe feciſſe. Theophilus presbyter dixit: Quæ audiui ex ore Archimandritæ, hæc dixi. Si autem volunt vt ampliora dicam, non audiui [a] ab eo. Quo dicente, magnificentiſſimus Patricius dixit: Mamas presbyter, ſicut dictum eſt, proſequatur. Mamas reuerendus presbyter dixit: Relegatur, per veſtigia veſtra, profeſſio, quæ tunc habita eſt, quoniã oblitus ſum. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Voces illius ex geſtis publicentur, vt relectis his, quæ

[a] non audiui, neque dico.

Ἀνδρέαν, καὶ Ἀθανάσιον, τοὺς διακόνους. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· μὴ ἀμφιβαλλόντων ἐκείνων, ἡ παροῦσα ζήτησις πρόκειται· ἀλλὰ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀνδρὶ μοναχῷ, οὗ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐν τῷ παρόντι ἵστανται. καὶ προσέθηκε· τὰ λοιπὰ ἀναγινωσκέσθω. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθησαν.

Ἡμέρα σαββάτου, ἥτις ἐστὶν εἰκὰς τοῦ νοεμβρίου μηνός. καὶ τὰ λοιπά. καὶ ὅτε ἀνεγνώσθησαν, Κωνσταντῖνος ὁ διάκονος εἶπε· παρακαλοῦμεν, ὥστε ἐρωτηθῆναι αὐτούς, εἰ ταῦτα ἤκουσαν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· καὶ Θεόφιλος, τῶν καταθέσεων αὐτοῦ δημοσιευθεισῶν, εἰ [*] ταύτης αὐτὸν ἀκηκοέναι, ἢ εἰρηκέναι ἔγνω, εἰπάτω. καὶ ὅτε εἰς μέσον ἔστη, Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· ἀποσταλεὶς ἐγώ, καὶ ὁ πρεσβύτερος Μάμας παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου, κατελάβομεν τὸ μοναστήριον τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς· καὶ πρῶτον μὲν τὰ ἀναγνωσθέντα [*] ἀρτίως, ἤρξατο λέγειν· ἔπειτα δὲ οὐκ ἐβουλόμεθα αὐτῷ συζητῆσαι· ὡς ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ ἠνάγκασεν ἡμᾶς, καὶ οἰκείᾳ φωνῇ εἶπεν· ὅτι ἀμήχανον τὸν Χριστὸν ἐμὲ εἰπεῖν ἐκ δύο φύσεων, οὔτε γὰρ φυσιολογῶ τὸν κύριόν μου. ταῦτα οὖν αὐτὰ τὰ ἀναγνωσθέντα, ἐκ τοῦ στόματος τοῦ εὐλαβεστάτου ἀνδρὸς ἀκούσαντες, κατεθέμεθα. καὶ οὔτε προσθήκην τινὰ ἐποιησάμεθα, οὔτε ὑφαίρεσιν. Κωνσταντῖνος μοναχὸς εἶπεν· ἄλλο οὐδὲν [*] ἤκουσεν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἐκτὸς τούτων, ὧν κατέθου, οὐδὲν ἄλλο ἤκουσας; Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· ἔλεγεν, ὅτι καὶ τῇ ἐκθέσει τῶν πατέρων ἀκολουθῶ. ταῦτα ἔλεγεν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε πρὸς τοὺς μοναχούς· τί πλέον ἐπιζητεῖτε; Κωνσταντῖνος διάκονος, καὶ μοναχὸς εἶπεν· ἀξιοῦμεν καὶ τὸν κύριον Μάμαν εἰπεῖν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ὁ εὐλαβέστατος ὡσαύτως Μάμας, ἅ τινα ἔγνω, καταθέσθω. καὶ πρὶν ἢ καταθέσθαι, Ἐλευσίνιος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπεν· αὐτὸς καθωμολόγησεν, ὅτι ἔλεγε καὶ τῇ ἐκθέσει τῶν πατέρων ἀκολουθεῖν. καὶ οὐκ ἔγκειται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος πρὸς Θεόφιλον εἶπε· διὰ τί ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὐδαμῶς περιέχεται, ὅπερ, ὡς ῥηθὲν παρὰ Εὐτυχοῦς, ἐν τῇ σῇ καταθέσει μετὰ ταῦτα προσέθηκας; Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπε· καὶ ἄλλα εἶπε, τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἃ ἐπὶ μνήμης οὐ φέρω· ἃ δὲ φέρω ἐπὶ μνήμης, κατεθέμην. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· διὰ τί τοῦτο τοῖς ὑπομνήμασι τῷ τότε καιρῷ οὐδαμῶς ἐνέταξας; Ἐλευσίνιος μονάζων εἶπε· καὶ μὴν ἐν τοῖς ἀνωτέρω εἶπεν· ὅτι οὔτε προσθήκην ὧν εἶπεν, οὔτε ὑφαίρεσιν ἐποιησάμεν. Θεόφιλος πρεσβύτερος εἶπεν· ἃ ἤκουσα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ τοῦ ἀρχιμανδρίτου, ταῦτα εἶπον· εἰ δὲ θέλουσιν, ἵνα πλείονα εἴπω, οὐκ ἤκουσα [*], οὐδὲ λέγω. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· Μάμας ὁ πρεσβύτερος, καθὼς εἴρηται, καταθέσθω. Μάμας ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· ἀναγνωσθῇ, τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἡ κατάθεσις ἡ τότε γενομένη, ἐπειδὴ ἐπελαθόμην. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· αἱ φωναὶ αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἀναγνω-

[*] ταῦτα l.

[*] φησι,

[*] ἤκουσας Lat.

[*]. τοῦ λέγοντος, ὁ μεγαλοπρεπέστατος l.

A ἀναγνωσθῶσιν· ἵνα τούτων ὑπαναγνωσθεισῶν, ἅ τινα αὐτὸν ἀκηκοέναι ἔγνω, εἴπῃ. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθησαν ἐκ τῶν ὑπομνημάτων αἱ φωναὶ αὐτοῦ. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· εἰπὲ ἡμῖν, τίνος ἕνεκεν· καὶ τὰ λοιπά. καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Μάμας ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· οὕτως ἐστὶ, τῶν ποδῶν ὑμῶν· ταῦτα κατεθέμην, ἃ ἀνέγνων, καὶ οὐδὲν πλέον κατεθέμην. Κωνσταντῖνος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπε· λογίζομαι, ὅτι ἐναντία ἐστὶν ἀλλήλων, ἃ εἶπεν ὁ κύριος ὁ πρεσβύτερος, ὡς ἀπὸ τῶν ἀναγνωσθέντων τῆς καταθέσεως Θεοφίλου, καὶ Μάμα. B ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· μὴ τὰ ὑπομνήματα ἄλλως περιέχουσιν; Ἐλευσίνιος μονάζων εἶπεν· οὐχὶ, τῶν ποδῶν ὑμῶν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· εἴ τι ἄλλο ἐστὶν, ἀναγνωσθήτω. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη.

Τετάρτη πρᾶξις.

Συναχθείσης αὖθις τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου, προκειμένων τῶν ἁγίων, καὶ φρικτῶν εὐαγγελίων· καὶ προεδρεύοντος τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, τῇ ὁρισθείσῃ προθεσμίᾳ, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ἥτις ἐστὶ C δευτέρα καὶ εἰκὰς τοῦ νοεμβρίου μηνός· καὶ τὰ λοιπά· καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· διαλαλιὰ τέθειταί μου, περιέχουσα πόσιν προσενεχθῆναι τῷ πρεσβυτέρῳ Εὐτυχεῖ, πῶς πιστεύει, καὶ τί λέγει· ἕως τούτου εἶπον. προσέθηκαν δὲ, ὃ μὴ εἴρηται, ὅ ἐστι καὶ ἀδιανόητον· καὶ ὅτι πάλιν ἐρωτάσθω, διὰ τί νῦν ταῦτα λέγων, πρότερον ἄλλως ἐφρόνει. καὶ προσέθηκε· πῶς τοῦτο ἐδυνάμην εἰπεῖν, μηδὲν εἰρηκότος μηδέπω τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς; ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως πρὸς τοὺς νοταρίους εἶπε· πῶς ἃ D μὴ διελαλήθη παρὰ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ἀνδρὸς, ἔγκειται τοῖς ὑπομνήμασιν; Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἔχομέν τι περὶ τούτων εἰπεῖν. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· τίς ὑμῖν ταῦτα ὑπηγόρευσεν; ἐγὼ εἶπον ὑμῖν προσθεῖναι, ἢ ἀφ' ἑαυτῶν, ἢ παρ' ἑτέρων ἀκούσαντες, ταῦτα ἐποιήσατε; Ἀέτιος διάκονος εἶπεν· ἤδη γὰρ ὡς πεπεισμένη ἡ ἁγιωσύνη ὑμῶν, ὅτι προσθήκη γέγονε, ταῦτα ἐρωτᾷ; ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἀναγνωσθήτω τὰ ἑξῆς. ὁμοίως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπε· καθὼς E προεῖπον, προκειμένης μοι μὴ γενομένης ἀπὸ τῆς νῦν αὐτοῦ καταθέσεως. καὶ τὰ λοιπά. καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Ἐλευσίνιος διάκονος εἶπε· κατὰ τάξιν οὐ κεῖται. πρότερον ἐπεδίδου τὸν λίβελλον, ἔνθα ἡ πίστις τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ περιέχεται· καθὼς καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἡ ἁγία σύνοδος ἐβεβαίωσε· καὶ τοῦτον * προσκομίζων τὸν λίβελλον, οὐκ ἐδέξατο ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος· καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας ὑμῶν λεγούσης ὅτι ὤφειλε δεχθῆναι, οὐδὲ οὕτως ἐδέχθη. ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως εἶπε· καὶ πόθεν τοῦτο δῆλον, ὅτι τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ τὴν ἔκθεσιν ἐκεῖνος εἶχεν ὁ χάρτης; Ἐλευσίνιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· ἔδει οὖν * λεχθῆναι αὐτήν.

* προσκομίζοντι.

* δεχθῆναι.

A quæ ſe audiſſe cognoſcit, dicat. Et per eumdē virū deuotū exceptorē ex geſtis voces eius relectę sūt.

Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dic nobis, cuius gratia. & cetera. Quæ poſtquam relecta ſunt, Mamas presbyter dixit: Ita eſt, per veſtigia veſtra. hæc profeſſus ſum, quæ mihi relecta ſunt, & nihil amplius proſecutus ſum. Conſtantinus diaconus & monachus dixit: Arbitror quia contraria ſunt ſibimet quæ dixit domnus presbyter, quantum ex relectis profeſſionibus Theophili & Mamæ. Magnificētiſſimus Patricius dixit: Num forte aliter habent geſta? Eleuſinius monachus dixit: Non habent aliter, per veſtigia B veſtra. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Si quid aliud eſt, relegatur. Et per eumdem virum deuotum exceptorem relecta eſt [vltima actio.

T. pag. 1104.

Congregato rurſus ſanctiſſimo & magno conuentu, propoſitis ſacris ac ǁvenerabilibus Euangelijs, & præſidente ſanctiſſimo Archiepiſcopo noſtro Flauiano in ſecretario Epiſcopij, ǁdefinita dilatione, ideſt, ſecunda feria, quæ eſt vigeſima ſecunda dies menſis Nouembris. & cetera. Et poſtquam relecta ſunt, magnificentiſſimus Patricius dixit: Interlocutio mea poſita eſt, continens, quoniam requiſitio oblata eſt presbytero Eutychi, quemadmodum credit, & quid dicit. vſque ad C hoc dixi. Addiderunt vero, quod non eſt dictum, quod & inſenſatum eſt. Et nunc iterum interrogetur, cur nunc hoc dicens, primum aliter ſapiebat. Et addidit: Quomodo hoc potui dicere, needum aliquid reuerendiſſimo archimandrita Eutyche dicente? Reuerendiſſimus Epiſcopus huius glorioſę ciuitatis ad notarios dixit: Quemadmodum hæc, quæ non eſt interlocutus magnificentiſſimus Patricius, geſtis inſerta ſunt? Aetius reuerendus diaconus & notarius dixit: Habemus quid de his dicere. Reuerendiſſimus Epiſcopus huius glorioſæ ciuitatis dixit: Quis vobis hæc dictauit? Ego vobis aliquid addere dixi: aut D à vobis, vel certe ab alijs hæc audientes, feciſtis? Aetius diaconus dixit: Iam enim quaſi perſuaſa ſanctitas veſtra quòd additamentum factum eſt, hæc interrogat? Magnificentiſſimus Patricius dixit: Relegantur ſequentia. Similiter per eumdem virum deuotum exceptorem relectum eſt.

V. alt. vẽ. CP. pag. 115. a.

ǁ tremendis

ǁ ad præſcriptum vſque,

Euſebius Epiſcopus dixit: Sicut & antea dixi, nullo mihi præiudicio generato ex moderna huius profeſſione. & cetera. Et poſtquam relectum eſt, Eleuſinius diaconus dixit: Non ſunt ſecundū ordinem poſita. Prius libellos porrigebat, in quo fides trecentorum decem & octo Patrum conti- E nebatur, ſicut & in Epheſo ſanctus conuētus confirmauit: & hunc offerentem libellum non ſuſcepit Dei amantiſſimus Epiſcopus. Sed & magnificentia veſtra dicente, quoniam ſuſcipi oportet, nec tunc ǁauditus eſt. Reuerendiſſimus Archiepiſcopus huius glorioſæ ciuitatis dixit: Et vnde hoc certum eſt, quia trecentorum decem & octo Patrum fidem illa chartula continebat? Eleuſinius reuerendus diaconus dixit: Oportuerat ergo

T pag. 117.

ǁ ſuſceptus

go ſuſcipi eum. Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: "Coniuro vos per ſanctam & conſubſtantialem Trinitatem, futuro Concilio vniuerſali, ſecundum ſanctionem Chriſti amicorum Principum, hoc negotium reſeruari, vt ibi cum omni diligentia oſtendatur Eutyches iam abdicatus ſicut hæreticus, quia hæretica & ſapiebat, & ſapere non quieſcit. Aetius reuerendus diaconus & notarius dixit: Rogamus magnificentiam veſtram, & præſentem ſanctum conuentum. Quo dicente, magnificentiſſimus Patricius dixit: Neque Dei amantiſſimus & ſanctiſſimus Archiepiſcopus Flauianus de hoc ambigit, quoniam offerente libellum reuerendiſſimo archimandrita Eutyche, noluit ſuſcipere, ſed vt per ſemetipſum reſponderet, interlocutus eſt. Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Anticipans reuerendus diaconus Eleuſinius, dixit libellum obtuliſſe ſancto conuentui reuerendiſſimum archimandritam Eutychem, in quo dicebat expoſitionem Fidei contineri. Quoniam vero ante paucos dies litteræ ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romanorum Leonis inſinuatæ ſunt nobis, continentes quia "accuſauit reuerendiſſimus archimandrita Eutyches, & appellauit in tempore examinationis "veſtram audientiam per dationē libelli, [& ideo poſt damnationem eum archimandritam renominauerunt;] quomodo nunc inſtans, & dicens de Fide eſſe libellū, apud ſanctiſſimum Romanorum Epiſcopum recuſationem "in Synodo, appellationem nominauit? Et hinc doceri debetis, quoniam non in eiſdem permanet reuerendiſſimus Archimandrita: & poſtulo epiſtolam prolatam relegi. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Poſtquam quieuit conuentus reuerendiſſimorum Epiſcoporum, obtulit mihi reuerendiſſimus Eutyches exemplum libelli, quem dicebat ſe obtuliſſe ſancto conuentui. Et cum legeretur, idem vir deuotiſſimus exceptor ſubiunxit: Eutyches presbyter dixit: Ego non veni diſputare, ſed ſatisfacere ſanctitati veſtræ, quemadmodum ſapio. Scriptum autem eſt in hac charta, quemadmodū "credo, & iubete eam relegi. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Tu relege. Eutyches presbyter dixit: Non poſſum. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Quare? Tu non expoſuiſti? an alterius eſt hæc expoſitio? Si tua, ipſe relege. Eutyches presbyter dixit: Enuntiatio quidem mea eſt; dictatio vero hæc, ſanctorum Patrum eſt. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Quorum Patrum? dic per te. quid opus habes charta? Eutyches presbyter dixit: Ita credo. adoro Patrem cum Filio, & Filium cum Patre, & Spiritum ſanctum cū Patre & Filio. Confiteor vero & incarnatam eius præſentiam factam ex "carne Virginis, & inhumanatum eum perfecte propter ſalutem noſtram. Ita confiteor coram Patre & Filio & ſancto Spiritu, & veſtra ſanctitate.

Et poſtquam relecta ſunt, Eleuſinius diaconus dixit: Vt coactus eſt per ſe Fidem confiteri,

dicit

Marginalia: ſ ynum præcor per ſanctam. ſ queſtus eſt. S noſtram. ſed Synodū. ſ pag. 118. e. ſ ſentio, ſ ſanctæ Virginis.

A αὐτόν. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Δορυλαίων πόλεως εἶπεν· ἐνεύχομαι τὴν ἁγίαν, καὶ ὁμοούσιον τριάδα, τῇ μελλούσῃ ἔσεσθαι οἰκουμενικῇ συνόδῳ κατὰ θέσπισμα τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, φυλαχθῆναι τὴν ὑπόθεσιν ταύτην· ὥστε ἐκεῖ μετὰ πάσης ἀκριβείας δειχθῆναι Εὐτυχῆ τὸν ἤδη καθῃρημένον, ὡς αἱρετικόν, ὅτι καὶ τὰ αἱρετικῶν φρονεῖ, καὶ φρονῶν οὐ παύεται. Αέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπε· δεόμεθα τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας, καὶ τῆς παρούσης ἁγίας συνόδου. οὗ λέγοντος, ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· οὐδὲ ὁ θεοφιλέστατος, καὶ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς τοῦτο ἀμφιβάλλει, ὅτι προσκομίζοντος λίβελλον τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, δέξασθαι οὐκ ἐβουλήθη· ἀλλὰ δι᾽ ἑαυτοῦ ἀποκρίνασθαι αὐτὸν διελάλησεν. ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος εἶπε· προλαβὼν ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἐλευσίνιος εἶπε λίβελλον προσενηνοχέναι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ· ἐν ᾧ ἔφασκε τὸ δόγμα τῆς πίστεως περιέχειν. ἐπειδὴ δὲ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν γράμματα τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος ἐνεφανίσθη ἡμῖν, περιέχοντα, ὡς ᾐτιάσατο ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχής, καὶ ἐπεκαλέσατο ἐν τῷ καιρῷ τῆς ζητήσεως τὴν ἡμετέραν ἀκρόασιν διὰ τῆς τοῦ λιβέλλου δόσεως, πῶς νῦν ἐνιστάμενος, καὶ λέγων, περὶ τὴν πίστιν εἶναι τὸν λίβελλον, ἐπὶ τοῦ Ῥώμης ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τὴν ἐπὶ "συνόδου παραίτησιν, ἔκκλητον αὐτὴν ἀποκαλεῖ; καὶ ἐντεῦθεν διδάχθητε, ὅτι οὐ τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένει ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης. καὶ ἀξιῶ τὴν ἐπιστολὴν προκομισθεῖσαν ἀναγινώσκεσθαι. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· μετὰ τὸ τὴν σύνοδον παύσασθαι τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, ἐπιδέδωκέ μοι ὁ εὐλαβέστατος Εὐτυχὴς ἴσον λιβέλλου· ὃ ἔλεγε προσκεκομικέναι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ. καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκειν, ὁ καθωσιωμένος ἐκσκέπτωρ ὑπέζευξεν· Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἐγὼ οὐκ ἦλθον διαλεχθῆναι· ἀλλ᾽ ἦλθον πεῖσαι τὴν ὁσιότητα ὑμῶν, ὅπως φρονῶ· γέγραπται γὰρ ἐν τῷ χάρτῃ τούτῳ, ὅπως φρονῶ· καὶ κελεύσατε αὐτὸν ἀναγνωσθῆναι. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· αὐτὸς ἀνάγνωθι. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· οὐ δύναμαι. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· διὰ τί; σὺ οὐκ ἐξέθου; ἢ ἄλλου ἐστὶν ἡ ἔκθεσις; εἰ σή ἐστιν, ἀνάγνωθι αὐτός. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἐμὴ μέν ἐστιν ἡ ἐπηγορία, ἡ δὲ "ὑπηγορία αὕτη ἐστὶ τῶν ἁγίων πατέρων. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ποίων πατέρων; εἰπὲ διὰ σεαυτοῦ, τί χρείαν ἔχεις χάρτου; Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· οὕτως πιστεύω. προσκυνῶ τὸν πατέρα μετὰ τοῦ υἱοῦ, καὶ τὸν υἱὸν μετὰ τοῦ πατρὸς, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα μετὰ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ. ὁμολογῶ δὲ καὶ τὴν ἔνσαρκον αὐτοῦ παρουσίαν γεγενῆσθαι ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, καὶ ἐνανθρωπῆσαι αὐτὸν τελείως διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· οὕτως ὁμολογῶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης.

Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Ἐλευσίνιος διάκονος εἶπεν· ὡς ἀπῃτήθη δι᾽ ἑαυτοῦ τὴν πίστιν ὁμολογῆσαι, λόγῳ·

ὅτι

Marginalia: "σύνοδον. "ὑπαγορεία.

A ὅτι ἑςὼς ἐνώπιον τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὃν προσεκύνησα, καὶ προσκυνῶ, ὅτι οὕτω φρονῶ, ὡς οἱ πατέρες οἱ τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτὼ, οἱ ἐν Νικαίᾳ, ἐθέσπισαν, καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῳ ἐβεβαίωσεν ἁγία σύνοδος. καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὐ κεῖται. Αἴτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἀξιῶ τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην, καὶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν, πεῦσιν προσενεχθῆναι τοῖς τότε παροῦσιν ἁγιωτάτοις ἐπισκόποις, τοῖς καὶ διαλαλήσασιν, ἅπερ προήγαγεν αὐτῶν ἡ γλῶσσα, καὶ ταῦτα τῇ οἰκείᾳ χειρὶ βεβαιώσασιν, εἴ γε ταῦτα νῦν παρ' αὐτῶν εἰρημένα, τότε παρὰ
B τοῦ εὐλαβεστάτου Εὐτυχοῦς εἴρηνται· καὶ εἴ γέ τι παρακεχάρακται τῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἐγκειμένων. Βασίλειος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐπ' ἀληθείας, ἐγὼ μνήμην τούτων ἀκριβῶς οὐ φέρω. Σέλευκος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀναγνωσθήτωσάν μοι αἱ φωναὶ, αἷς διηκονήσατο ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἐλευσίνιος. καὶ ὅτε ἀπὸ δέλτων αἱ φωναὶ Ἐλευσινίου τούτῳ ἀνεγνώσθησαν, Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· οὔτε ἐγὼ ἐπιμέμνημαι τῶν τοιούτων ῥηθέντων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς. Τρυφωνιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐπ' ἀληθείας τοῦ θεοῦ, ὡς κεῖται
C εἰς τὰ ὑπομνήματα, οὕτως ἐλάλησεν ἐκεῖνος ὧδε. Λογγῖνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς τὰ ὑπομνήματα ἀνεγνώσθη, καὶ περιέχει, οὕτω μέμνημαι κἀγὼ, ὅτι ἐρρέθη παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου. τὸ δὲ λέγειν ἄρτι τὸν εὐλαβέστατον Ἐλευσίνιον, ὅτι εἶπεν· ὡς οἱ τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτὼ ἅγιοι πατέρες οἱ ἐν Νικαίᾳ, καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἐβεβαίωσαν, οὕτως ἔχω, δείκνυται καὶ ἐκ τῶν τελευταίων, ὅπου οὐκ ἠθέλησεν ὁμολογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν Χριστὸν ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν σάρκα γεγενῆσθαι· καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ταῦτα λέγω. Μελίφθογγος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐπὶ θεοῦ
D λέγω, ὅτι οὐδὲν ἑτέρως εὗρον τῶν τότε πραχθέντων, καὶ νῦν ἀναγνωσθέντων. περὶ δὲ τοῦ λέγειν τὸν διάκονον Ἐλευσίνιον, ὅτι τοιαύτας ἔρρηξε φωνὰς ἐκεῖνος, οἶδεν ὁ τὰς καρδίας ἐμβατεύων· οὐκ ἤκουσα, οὐδὲ μέμνημαι. Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· καὶ πρὸ τῶν λόγων ἐμῶν ἐλέγχει τὴν ἀπιστίαν Εὐτυχοῦς τῶν ὑπομνημάτων ἡ πρᾶξις. ἡμεῖς γὰρ ταῦτα τὰ νῦν κατατεθέντα παρὰ Ἐλευσινίου τοῦ διακόνου, ἀγνοοῦμεν· οὐδὲ γὰρ εἴρηταί τι τοιοῦτον παρὰ Εὐτυχοῦς. Παῦλος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπ' ἀληθείας λέγω,
E ὅτι ξενοφωνοῦμαι νῦν, παρὰ Ἐλευσινίου ταῦτα ἀκούων· οἶδα δὲ τὰ ἐμφερόμενα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν, ἀληθῆ εἶναι πάντα· καὶ οὔτε προσθήκη συλλαβῆς, οὔτε ὑφαίρεσίς ἐστιν. Εὐδόξιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐπὶ θεοῦ λέγω, ξενοφωνεῖ με τὰ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου Ἐλευσινίου τοῦ διακόνου ἀρτίως ῥηθέντα· τότε γὰρ οὐκ ἐλαλήθη παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς· ἀλλὰ τὰ ἐγκείμενα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. Εὐστόχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐπὶ θεοῦ, ἃ εἶπον οἱ πρὸ ἐμοῦ, ταῦτα κἀγὼ λέγω, τὰ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἐγκείμενα. Τιμόθεος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὅτι ἤκουσα λέγοντος αὐτοῦ· ὅτι οὕτως φρονῶ, ὡς οἱ πατέρες ἡμῶν. οἶδε δὲ καὶ ὁ μεγαλο-

A dicit quòd ſtans in conſpectu Patris & Filij & Spiritus ſancti, quem adoraui & adoro, [& adoraturus ſum,] quia ita ſapio, quemadmodum ſancti Patres trecenti decem & octo ſanxerunt, qui in Nicæa, ſed & ſanctiſſimus conuentus confirmauit in Epheſo. & hæc in geſtis inſerta non ſunt. Aëtius diaconus & notarius dixit: Precamur ſanctitatem veſtram, ſed & veſtram magnificentiam, interrogationem adhiberi tunc præſentibus ſanctiſſimis Epiſcopis, qui & interlocuti ſunt ea quæ produxit lingua ipſorum, & hæc manu propria confirmauerunt, ſi ea quæ nunc ab his dicta ſunt, eo tempore à reuerendiſſimo Eutyche dicta ſunt,
B & ſi aliquid immutatum eſt in his, quæ geſta continent. Baſilius Epiſcopus dixit: Vt vere dicam, ego memoriam eorum diligenter non habeo. Seleucus Epiſcopus dixit: Relegantur mihi voces, quibus reuerẽdus diaconus Eleuſinius miniſtrauit. Et cũ de tabulis voces Eleuſinij relegerentur huic, Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Neque ego [g] commemoro hæc dicta à reuerendiſſimo archimandrita Eutyche. [h] Tryphon Epiſcopus dixit: Sicut ſub Dei veritate, prout in geſtis continetur, ita hic locutus eſt ille. Longinus Epiſcopus dixit: Sicut geſta relecta continent, ita & ego commemoro Eutychem archimandri-
C tam dixiſſe. Quod autem dicitur modo ab Eleuſinio reuerendiſſimo, quoniam dixit, Vt trecenti decem & octo qui in Nicæa, & qui in Epheſo confirmarunt, ita habeo; oſtenditur & ex vltimis, vbi noluit confiteri Dominũ noſtrum IESVM Chriſtum conſubſtantialem nobis ſecundum carnem factum. & ſicut coram Deo, ita hæc dico. Meliphthongus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Vt coram Deo dico, quia nihil aliter comperi tunc factum, quàm nunc relectum eſt. Quòd vero dixit diaconus Eleuſinius, quia tales emiſit voces Eutyches; ipſe ſcit, qui corda hominum ſcruta-
D tur Deus, quia non audiui, non [i] commemoro. Iulianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Et ante verba mea arguet infidelitatem Eutychis geſtorum ſeries. Nos enim ea quæ nunc [l] profeſſa ſunt ab Eleuſinio diacono, ignoramus. Neque enim aliquid tale dictum eſt ab Eutyche. Paulus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: In veritate dico, quaſi nouam ſum audiens vocem, cum hæc ab Eleuſinio diacono audio. Scio autem, quia quæ continentur in geſtis, vera ſunt omnia, & neque vel vnius ſyllabæ aut additio eſt, aut detractio. Eudoxius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Coram Deo dico, obſtupeſco nunc audiens hæc ab
E Eleuſinio diacono. Tunc enim non eſt dictũ [tale aliquid] à reuerendiſſimo archimandrita Eutyche, ſed tantum quæ geſtis inſerta ſunt. Euſtochius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Sicut coram Deo, quæ dixerunt qui ante me ſunt, hæc & ego dico; [quoniã illa tantum ſcio,] quæ geſtis inſerta ſunt. Timotheus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Quia audiui dicentem eum: Quoniam ita [a] credo, ſicut patres noſtri. Scit tamen & ve-
ſtra

[g] memini
[h] Tryphonianus
Rom. 8. c. 27.
[i] memini.
[l] profeſſus eſt Eleuſinius diaconus.
[a] ſentio.

ſtra magnificētia, quia, ſine ſurſum, ſiue deorſum, audiui eum dicentem: Ita ſapio, ſicut Patres noſtri. Valerianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: * Hæc & ego dico. Sabbas reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Teſtis mihi eſt Deus, cui in die iudicij pro his ipſis reddituri ſumus rationem, quoniam quæ in geſtis inſerta ſunt, hæc locutus eſt Archimandrita. Et laboraui ego, ſupplicans ei, vt confiteretur conſubſtantialem nobis, & nullo modo eum perſuadere potui. Secundinus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Extra ea quæ geſtis inſerta ſunt, nihil audiui, nihil dictum eſt. Aurelius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Hæc quæ nobis relecta ſunt ª prius, & illo tempore ab Archimandrita dicta eſſe commemoror. Conſtantinus diaconus dixit: Rogo ſanctum conuentum veſtrum, interrogari domnum Epiſcopum Baſilium, quid eſt quod dixit, quando domnus Euſebius Epiſcopus inſurrexit contra eum, & obiurgauit. ſicut coram Deo, quid eſt quod dixit? Surrexit dicens, quoniam libellos contra eum daturus ſum. & ita eum corripuit. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Interim acquieſce fieri lectionem: & ſi inferius hæc [non] continentur, tunc iſtis allegationibus vtere. Et per eumdem virum deuotum exceptorem relectum eſt.

*Nihil eorū quæ dixit Eleuſinius diaconus, audiui ab Eutyche. Deus teſtis eſt. Sabbas

ª nuper,

Ꝑ pag. 119 a. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Confiteris conſubſtantialem Patri ſecundum Deitatem, & conſubſtantialem nobis ſecundum humanitatem eumdem vnum Filium? & cetera. Et poſtquam relecta ſunt, Conſtantinus diaconus dixit: Quando dixit Archimandrita vnam naturam, tunc domnus Epiſcopus ita dixit. Quo dicente, Eleuſinius diaconus dixit: Sicut coram Deo. numquid anathematizatus eſt tunc à religioſitate veſtra, quia dicit, Exurgens ſancta Synodus anathematizauit eum? Timotheus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Non audiui. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Tunc nihil tale dictum eſt? Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Ego non audiui. Iulianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Vere hoc nec ego audiui. Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Vere, ª frater, ex lingua mea talis vox non eſt egreſſa. Meliphthongus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Ego in illa hora à quibuſdam iniuriatus ſum, tamquam indignus conuentu, quia dilationem clamaui, & neſcio. Sabbas reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Ante iudices quando introierit martyr ad martyrium, & loqui non potuerit, annuit capite ſuo, & habet coronam martyrum. Omnes ergo nos ſubſcripſimus manibus noſtris, & confeſſi ſumus ſcriptis, quomodo negare poſſumus? Tryphon reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Sicut ſemel impia eo verba loquuto, & extra expoſitionem ſanctorum trecentorum decem & octo Patrum, & ſanctæ Epheſinæ Synodi, omnes anathematizauerunt eum præſentes clerici. Aëtius diaconus & notarius dixit: In talibus ſanctiſſimis Concilijs contingit frequenter, vnum ex præſentibus reuerendiſſimis

ª amice,

μεγαλοπρέπεια ὑμῶν, εἴτε ἄνω, εἴτε κάτω, ὅτι ἤκουσα αὐτοῦ λέγοντος· ὅτι οὕτω φρονῶ, ὡς οἱ πατέρες ἡμῶν. Οὐαλεριανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· οὐδὲν ὧν εἶπεν Ἐλευσίνιος ὁ διάκονος, ἀκήκοα παρὰ Εὐτυχοῦς· ὁ θεὸς μάρτυς. Σάββας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· μάρτυς ἐστὶν ὁ θεὸς, ᾧ δίδομεν * αὐτῷ ἀπολογίαν ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι τὰ κείμενα ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἀρχιμανδρίτης. ἔκαμον δὲ ἐγὼ, παρακαλῶν αὐτὸν καταθέσθαι ὁμοούσιον ἡμῖν, καὶ οὐκ ἠδυνήθην πεῖσαι αὐτόν. Σεκουνδῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐκτὸς ἐκείνων τῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι γεγραμμένων οὐδὲν ἤκουσα, οὐδὲ ἐρρέθη. Αὐρήλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· κατὰ ταῦτα τὰ ἀναγνωσθέντα ἡμῖν πρώην, ταῦτα ἐν τῷ καιρῷ παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου μεμνήμεθα εἰρῆσθαι. Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπε· παρακαλῶ τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον, τὸν κύριον τὸν ἐπίσκοπον Βασίλειον ἐρωτηθῆναι, τί ἐστιν, ὃ εἶπεν, ὅτε κύριος ὁ Εὐσέβιος ὁ ἐπίσκοπος κατεστασίασεν αὐτοῦ, καὶ ἐπετίμησεν· ὡς ἐπὶ κυρίου, τί ἐστιν, ὃ εἶπεν· ἀνέστη λέγων· ὅτι λιβέλλους κατ' αὐτοῦ ἔχω δοῦναι, καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· τέως ἀνέχου γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ εἰ κατωτέρω ταῦτα περιέχονται, τότε δικαιολογίαις χρῆσαι. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη.

* αὐτῷ ἀ

Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ὁμολογεῖς ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὸν αὐτὸν ἕνα υἱόν; καὶ τὰ λοιπά. Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Κωνσταντῖνος ὁ διάκονος εἶπεν· ὅτε εἶπεν ὁ ἀρχιμανδρίτης· ὅτι μίαν φύσιν, ὁ κύριος ὁ ἐπίσκοπος οὕτως εἶπεν. οὗ λέγοντος Ἐλευσίνιος ὁ διάκονος εἶπεν· ὡς ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ἀνεθεματίσθη τότε παρὰ τῆς θεοσεβείας ὑμῶν, ὅτι λέγει· ἀναστᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος ἀνεθεμάτισεν αὐτόν; * Τιμόθεος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· οὐκ ἤκουσα. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τοιοῦτον τότε οὐδὲν * ἐρρέθη; Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐγὼ οὐκ ἤκουσα. Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀληθῶς τοῦτο οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὄντως ἐπῦρε τῆς γλώττης μου τοιοῦτόν τι οὐκ ἐξῆλθεν. Μελίφθογγος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐγὼ ὑβρίσθην κατὰ τὴν ὥραν παρά τινων, ὡς ἀνάξιος ὢν τῆς συνόδου, ἐπειδὴ ἐπεβόησα ὑπέρθεσιν, καὶ οὐκ οἶδα. Σάββας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπὶ ἀρχόντων ὅταν εἰσέλθῃ μάρτυς εἰς μαρτυρίαν, καὶ μὴ δυνηθῇ λαλῆσαι, νεύει εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔχει στέφανον τῶν μαρτυριῶν. πάντες οὖν ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν διὰ χειρὸς, καὶ ὡμολογήσαμεν ἐγγράφως, πῶς δυνάμεθα ἀρνήσασθαι; Τρύφων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἅπαξ αὐτοῦ ἀσεβῆ λαλήσαντος ῥήματα, καὶ παρὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας συνόδου, πάντες ἀνεθεμάτισαν αὐτὸν οἱ παρόντες κληρικοί. Ἀέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἐν ταῖς τοιαύταις ἁγιωτάταις συνόδοις συμβαίνει πολλάκις, ἕνα τῶν παρόντων θεοφιλεστάτων

* Παῦλος

* ἐρρέθη.

A τῶν ἐπισκόπων εἰπεῖν τι, καὶ τὸ παρὰ τοῦ ἑνὸς λεγόμενον, ὡς παρὰ πάντων ὁμοῦ ἐκφωνούμενον καὶ γράφεται, καὶ νοεῖται. τοῦτο ἐξ ἀρχῆς παρηκολούθησεν· ἀμέλει ἑνὸς λέγοντος, γράφομεν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· εἰ τοίνυν εὑρεθείη νῦν εἷς, ἢ δεύτερος εἰπὼν, ὡς καὶ κατέθεντο οἱ θεοφιλέστατοι*; καὶ συνεφώνησαν, καὶ ἐπεβόησέ ποτε ὁ ἁγιώτατος κλῆρος, ἀξιοῦμεν μηδόλως τὴν φωνὴν ταύτην ἐκβληθῆναι, ἢ παραγραφῆναι τῶν ὑπομνημάτων· ἐπειδή περ φαίνονται πάντες οἱ ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι ὑπογράψαντες. καὶ οὗ λέγοντος, ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἅ τινα ἕκαστοι κατέθεντο, βέβαιά ἐστιν· ἃ ἡ ἀλήθεια περιέχει, οὐδαμῶς ἀμφιβάλλονται. B Αέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἀξιοῦμεν τὴν περὶ τούτου κατάθεσιν νῦν τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Σάββα, καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Τρύφωνος, φανερὰν γενέσθαι ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, καὶ Παύλου τοῦ θεοφιλεστάτου. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἐγνωσμέναι εἰσὶ, καὶ τοῖς ὑπομνήμασι περιέχονται· διό περ τὰ λοιπὰ ἀναγινωσκέσθω. ὡσαύτως τὰ λοιπὰ διὰ τοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη.

*ἐπίσκοποι lat.

C Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγέτω ἡ ἁγία σύνοδος, τίνος ἐστὶν ἄξιος ὁ παρὼν, μήτε ὁμολογῶν σαφῶς τὴν ὀρθὴν πίστιν, μήτε συντεθῆναι τῷ φρονήματι τῆς παρούσης ἁγίας συνόδου βουλόμενος, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ διεστραμμένῃ, καὶ πονηρᾷ αὐτοῦ κακονοίᾳ. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος εἶπεν· ἄξιος μέν ἐστιν οὗτος καθαιρέσεως· ἐν δὲ τῇ φιλανθρωπίᾳ μόνον κεῖται τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· εἰ μὲν ὁμολογήσας τὸ οἰκεῖον πταῖσμα, ἐπείσθη ἀναθεματίσαι τὸ ἴδιον δόγμα, καὶ συνετέθη ἡμῖν ἑπομένοις ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων πατέρων, ἀκολούθως ἠξιοῦτο συγγνώμης· D ἐπειδὴ δὲ ἐπιμένει τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ, ὑποπεσεῖται τοῖς τῶν κανόνων ἐπιτιμίοις. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπε· λέγω μὲν ταῦτα, ἐπειδὴ καὶ ὑμεῖς νῦν ἐκελεύσατε· οὐκ ἀναθεματίζω δέ· ὃ γὰρ λέγω, μετὰ ἀληθείας λέγω. ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπε· δύο φύσεις λέγεις, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν; εἰπέ.

Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τὸ εἰπὲ, οὐχ ὡς διαλαλῶν*, ἀλλὰ προτρέπων αὐτὸν τοῖς λεγομένοις παρὰ τῆς συνόδου συντεθῆναι. E Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· ἐπὶ τίσι καθῃρέθη ὁ ἀρχιμανδρίτης; οὐχὶ ἐπειδὴ ὁ θεοφιλέστατος, καὶ ἁγιώτατος ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπος ἠρώτα αὐτόν· λέγεις δύο φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν, καὶ ἀναθεματίζεις τοὺς μὴ λέγοντας; καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἀπεδέξατο ἀναθεματίσαι, ἐπὶ τούτῳ καθῃρέθη; καὶ αἱ φωναὶ αὗται οὐ κεῖνται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τὰ ὑπόλοιπα ἀναγινωσκέσθω· ἵνα εἰ μηδαμῶς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περιέχονται, ἅ τινα Κωνσταντῖνος διεβεβαιώσατο, γνῶμεν. ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη.

*εἶπον, l.

Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἐγὼ ἀνέγνων τοῦ μακαρίου Κυρίλλου, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανα-

A rendiſſimis Epiſcopis aliquid dicere, & quod ab vno dictum eſt, tamqnam ab omnibus ſimul dicatur, & ſcribitur & intelligitur. Hoc ab exordio ſubſecutum eſt, intantum, vt vno dicente, ſcribamus: Sancta Synodus dixit. Si ergo inuentus fuerit nunc vnus aut ſecundus dicens, quia & profeſſi ſunt Dei amantiſſimi Epiſcopi, & conſonauerunt, & acclamauerunt tunc ſanctiſſimi clerici, petimus nullatenus hanc vocem excludi, aut ſubmoneri de geſtis, quoniam videntur omnes ſancti Epiſcopi ſubſcripſiſſe. Quo dicente, magnificentiſſimus Patricius dixit: Quæ vnuſquiſque profeſſus eſt, firma ſunt. quæ veritas conti- B net, nullatenus dubitantur. Aëtius diaconus & notarius dixit: Rogamus de hoc profeſſionem nunc reuerendiſſimi Epiſcopi Sabbæ, & reuerendiſſimi Epiſcopi Tryphonis fieri manifeſtam præſente ſanctitate veſtra, ſed & Pauli reuerendiſſimi [Epiſcopi.] Magnificentiſſimus Patricius dixit: Manifeſtæ ſunt, & geſtis inſertæ ſunt. Vnde reliqua relegantur. Similiter per eumdem virum deuotum exceptorem ‖relectum eſt.

‖ reliqua lecta ſunt. ſ. pag. 110 A

Et poſt hæc ſanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dicat ſanctus conuentus, quid meretur hic præſens, neque aperte rectam Fidem confitēs, neque C volens doctrinę præſentis ſancti Concilij conſentire, ſed permanēs in peruerſa ac maligna ſua ſententia. Seleucus Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: Dignus eſt iſte quidem ‖damnari: in humanitate autem ſola veſtræ ſanctitatis poſitum eſt. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Si quidem confitens proprium peccatum, acquieuiſſet condemnare ſuam doctrinam, & conſentiret nobis ſequentibus ‖traditiones ſanctorum Patrum, conſequenter dignus erat venia. ſed quoniam permanet in malignitate ſua, ſubiacebit Canonum ◊vindictis. Eutyches presbyter dixit: Dico quidem iſta, quoniam & vos nunc iuſſiſtis, nō autem D anathematizo. Quod enim dico, cum veritate dico. Magnificentiſſimus & glorioſiſſimus ex præfectis & conſulibus & patricius Florentius dixit: Duas naturas dicis, & conſubſtantialem nobis? dic.

‖ depoſitione:

‖ expoſitiones

◊ cenſuris.

Et poſtquam recitatum eſt, magnificentiſſimus Patricius dixit: Quod dixi, Dic; non quaſi interloquens dixi, ſed exhortans eum, vt conſentiret his quæ à ſancta Synodo dicebantur. Conſtantinus diaconus dixit: Propter quæ damnatus eſt Eutyches archimandrita? Nonne quia religioſiſſimus & ſanctiſſimus Archiepiſcopus noſter interrogabat eum, Dicis duas naturas poſt adu- E nationem, & anathematizas eos qui non dicunt? & quoniam non acquieuit anathematizare, pro hoc condemnatus eſt? & voces eius non continentur in geſtis. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Reliqua relegantur, vt ſi nullatenus in geſtis poſita ſunt, quæ Conſtantinus confirmauit, ſciamus. Similiter per eumdem deuotiſſimum exceptorem recitatum eſt.

Eutyches presbyter dixit: Ego legi ſcripta beati Cyrilli, & ſanctorum Patrum, & ſancti Athanaſij,

ſ. pag. 101 A

naſij, quoniam ex duabus quidem naturis dixerunt ante adunationem, poſt adunationem vero & incarnationem, iam non dixerunt duas naturas, ſed vnam. Magnificentiſſimus & glorioſiſſimus ex præfectis & conſulibus & patricius Florentius dixit: Confiteris duas naturas poſt adunationem? dic. Si non dixeris, damnaberis.

Et cũ recitarentur, magnificẽtiſſimus Patricius dixit: Iſtud, Dic, Si non dixeris, damnaberis; non quaſi interloquens dixi, ſed quia videbã inſtantes ei omnes, hortabar eũ conſentire. Similiter & per eumdem virũ deuotum exceptorẽ relectum eſt.

Iidem.

Eutyches presbyter dixit: Legi iubete ſancti Athanaſij ſcripta, vt aduertatis, quoniam nihil tale dicit. Baſilius Dei amantiſſimus Epiſcopus dixit: Si non duas naturas & poſt adunationem dicis, commixtionem quamdam & confuſionem dicis. Magnificentiſſimus & glorioſiſſimus patricius Florentius dixit: Qui non dicit, Ex duabus naturis, & duas naturas, non credit recte.

‖ dogmatizare.

Principes ſæculi idonei nõ ſunt qui tractent Eccleſiaſtica dogmata.

Et cum legerentur, magnificentiſſimus Patricius dixit: Hanc interlocutionem non dixi. Neque enim idoneus eram ‖ dicere. Religioſiſſimus Epiſcopus huius glorioſæ ciuitatis dixit: Quæ dicuntur non fuiſſe tunc dicta, geſtorũ tamen ſerie continentur, annotate vos notarij. Contra vos enim de hoc certamen eſt, & opportuno tẽpore requirenda ſunt hęc diligentius. Aëtius diaconus & notarius dixit: Nunc eſt tempus & conuinci, & nõ conuinci. Hic etenim ſunt & præſentes ſanctiſſimi Epiſcopi, qui & audierunt. Sed & magnitudo ipſorum audiuit ſæpe geſta ex his etiam qui in præcelſis dignitatibus ſunt, præſentibus & multis ſanctiſſimis Epiſcopis: & numquid magnificentia ipſorum nos vmquam reprehendit? Quo dicente, magnificentiſſimus Patricius dixit: Quando enim mihi relecta ſunt geſta, vt & reprehenderem? quippe cum quærenti mihi ea relegere, non dederunt. Aetius diaconus & notarius dixit: Nemo nobis dixit. Similiter per eumdem virum deuotum exceptorem relectum eſt.

Epiſt. 1814.

Et exurgens vniuerſa ſancta Synodus, exclamauit: Ex neceſſitate Fides non eſt. Multi anni Imperatorum, [catholicorũ Imperatorum] multi anni. Fides noſtra ſemper vincit. Non conſentit. quid illi perſuades?

Et poſtquam relectum eſt, Conſtantinus reuerendus diaconus dixit: Hæc Synodus dixit? Aetius reuerendus diaconus dixit: Interrogetur ſancta Synodus. Sabbas reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: In omnibus Eccleſijs anathematizatus eſt, & in vno angulo non habuit anathematizari? Tryphon reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Et ego hæc eadem dico. Conſtantinus reuerendus diaconus dixit: Propter quod damnatus eſt Archimandrita, eius rei vox non eſt poſita. Domnus enim Archiepiſcopus noſter ‖ exegit eum, dicens: Dic duas naturas poſt adunationem, & anathematiza eos qui non dicunt. Et quoniam noluit anathematizare, dicens: Væ mihi eſt, ſi ſanctos Patres anathematizauero; tunc fecit damnationem eius, & hæc vox non eſt poſita. & tunc

‖ rogauit

rele-

σιου, ὅτι ἐκ δύο μὲν φύσεων εἶπον πρὸ τῆς ἑνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἕνωσιν, καὶ τὴν σάρκωσιν, οὐκέτι δύο φύσεις εἶπον, ἀλλὰ μίαν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· ὁμολογεῖς δύο φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν; εἰπέ. ἐὰν μὴ εἴπῃς, καθαιρῇ. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· τὸ, εἰπέ, ἐὰν μὴ εἴπῃς, καθαιρῇ, οὐχ ὡς διαλαλῶν εἶπον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἑώρων ἐπικειμένους αὐτῷ πάντας, προέτρεπον αὐτὸν συνθέσθαι. ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐξκέπτορος ἀνεγνώσθη. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· ἀναγνωσθῆναι κελεύσατε τὰ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἵνα γνῶτε, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον λέγει. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος εἶπεν· ἐὰν μὴ δύο φύσεις καὶ μετὰ τὴν ἕνωσιν εἴπῃς, σύγκρασιν λέγεις, καὶ σύγχυσιν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ἐνδοξότατος πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· ὁ μὴ λέγων, ἐκ δύο φύσεων, καὶ δύο φύσεις, οὐ πιστεύει ὀρθῶς.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· ταύτην τὴν διαλαλιὰν οὐκ εἶπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ οἷός τε ἤμην δογματίζειν. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως εἶπεν· ἃ λέγεται μὴ λελέχθαι, ἔγκειται δὲ τοῖς ὑπομνήμασι, σημειώσασθε ὑμεῖς οἱ νοτάριοι· πρὸς γὰρ ὑμᾶς ἐστιν ὁ ἀγὼν περὶ τούτου· καὶ εὐκαίρως ζητηθήσεται μετὰ ἀκριβείας ταῦτα. Ἀέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· νῦν ἐστι καιρὸς καὶ τοῦ ἐλεγχθῆναι, καὶ τοῦ μὴ ἐλεγχθῆναι· ἐνταῦθα γάρ εἰσιν οἱ παρόντες ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι, οἱ καὶ ἀκηκοότες· καὶ τὸ αὐτῶν μέγεθος πολλάκις ἐπήκουσε τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῶν ἐν ἀξιώμασι κορυφαίων, παρόντων πολλῶν καὶ ἁγιωτάτων ἐπισκόπων· καὶ οὐδέ ποτε ἡ αὐτῶν μεγαλοπρέπεια οὕτε ἐμέμψατο. οὗ λέγοντος, ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· πότε γὰρ ἀνεγνώσθη μοι τὰ ὑπομνήματα, ἵνα καὶ μέμψωμαι; ἀμέλει ζητήσαντί μοι αὐτὰ ἀναγνωσθῆναι, οὐκ ἔδοσαν. Ἀέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· οὐδεὶς ἡμῖν εἶπεν. ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐξκέπτορος ἀνεγνώσθη.

Καὶ ἀναστᾶσα ἡ σύνοδος πᾶσα ἐπεβόα· μετὰ ἀνάγκης οὐκ ἔνι πίστις. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων· πολλὰ τὰ ἔτη. ἡ πίστις ἡμῶν ἀεὶ νικᾷ· οὐ συντίθεται, τί αὐτὸν πείθεις;

Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπε· ταῦτα ἡ σύνοδος εἶπεν; Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· ἐρωτηθῇ ἡ ἁγία σύνοδος. Σάββας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπὶ ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεθεματίσθη, καὶ εἰς μίαν γωνίαν οὐκ εἶχεν ἀνάθεμα; Τρύφων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· κἀγὼ ταῦτα λέγω. Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπε· διὸ καθῃρέθη ὁ ἀρχιμανδρίτης, οὐ κεῖται ἡ φωνή· ὁ γὰρ κύριος ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἀπῄτησεν αὐτὸν λέγειν ὅτι εἰπὲ δύο φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν, καὶ ἀναθεμάτισον τοὺς μὴ λέγοντας. καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἠθέλησεν ἀναθεματίσαι, λέγων· οὐαί μοι ἐστὶν, ἐὰν ἀναθεματίσω τοὺς ἁγίους πατέρας, καὶ τότε ἐποίησε τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ· καὶ αὕτη ἡ φωνὴ οὐ κεῖται.

κεῖται. καὶ τοῦτο ἀνεγνώσθη. καὶ ὁ κύριος Βασίλειος ὁ ἐπίσκοπος, ὅτι ἠρωτήθη ὁ ἀρχιμανδρίτης ὅτι λέγεις δύο φύσεις; καὶ εἶπεν ὅτι ὁμολογῶ μίαν φύσιν, ἐπήνεγκεν εὐθὺς ὁ κύριος Βασίλειος ὁ ἐπίσκοπος λέγων· ὅτι καὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου φέρεται μίαν φύσιν τοῦ λόγου σεσαρκωμένην. καὶ οὔτε τοῦτο κεῖται. καὶ ἄλλο. ὁ κύριος ὁ ἐπίσκοπος Σέλευκος διελάλησεν ὅτι ἀναγνωσθῇ ἡμῶν ἡ κατάθεσις, καὶ ἴδωμεν, εἰ συντίθεται ταύταις ὁ ἀρχιμανδρίτης ταῖς καταθέσεσιν ἡμῶν. καὶ κελεύσαντος τοῦ κυρίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ἀναγνωσθῆναι, ἀνέστη ἀμέσως ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος Ἀστέριος, καὶ τὴν καθαίρεσιν ἀνέγνω. καὶ τοῦτο οὐ κεῖται. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· πλησίον μου καθεζόμενος ὁ θεοφιλέστατος Σέλευκος εἶπε· κελεύσῃ ἡ ἁγιότης ὑμῶν τὰς καταθέσεις πάντων ἡμῶν, τὰς γενομένας περὶ τῆς πίστεως, ἀναγνωσθῆναι, καὶ εἰπεῖν τὸν εὐλαβέστατον Εὐτυχῆ, εἰ συντίθεται ταύταις. τούτων ῥηθέντων, εἶπον τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Φλαβιανῷ, κελεῦσαι γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν. καὶ διελάλησεν ἀναγνωσθῆναι τὰς καταθέσεις. καὶ τούτων οὐδὲν γέγονεν· ἀλλὰ ἀμέσως ἡ καθαίρεσις ἀνεγνώσθη· ἴσασι δὲ τοῦτο καὶ οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, Σέλευκος, καὶ Βασίλειος. Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· μέμνημαι διαλαλήσας. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐπ᾽ ἀληθείας λέγω, ὡς ἐπὶ λέξεως μὲν τῶν ὑπ᾽ ἐμοῦ διαλαληθέντων μεμνῆσθαι οὐ δύναμαι. καὶ γὰρ καὶ πολὺς χρόνος παρῆλθε. τοῦ δὲ κυρίου, καὶ τῆς συνόδου λεγούσης· λέγεις γνωρίζεσθαι δύο φύσεις ἐν τῷ κυρίῳ θεότητος, καὶ ἀνθρωπότητος; τοῦ δὲ ἀρχιμανδρίτου λέγοντος· ἐκ δύο μὲν φύσεων λέγω τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν πρὸ τῆς ἑνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἕνωσιν μίαν λέγω φύσιν, οἶδα ἐγὼ τοιαύτην τινὰ διάνοιαν ἐπενεγκών· ἐὰν ἐκ δύο φύσεων εἴπῃς πρὸ τῆς ἑνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἕνωσιν μίαν εἴπῃς ἀπολελυμένως, σύγχυσιν ὑποπτεύῃ λέγων, καὶ σύγκρασιν. μετὰ δὲ ταῦτα οἶδα ἀποστραφεὶς, καὶ εἰπὼν καὶ τὴν διάνοιάν μου, οἵαν οἶδεν ὁ Χριστός· καὶ γὰρ καὶ τὸν κύριον τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἐκμειλισσόμενος, καὶ αὐτὸν τὸν ἀρχιμανδρίτην ἕλκων ἠρέμα εἰς τὸ συνθέσθαι ἡμῖν, λέγω· ἐὰν δὲ εἴπῃς τοῦ θεοῦ λόγου μίαν φύσιν σεσαρκωμένην, καὶ ἐνανθρωπήσασαν, τὰ αὐτὰ λέγεις ἡμῖν, καὶ τοῖς πατράσι. δῆλον γὰρ, ὅτι ἄλλο μέν τι ἐστὶν ἡ θεότης ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς, ἄλλο δέ τι ἡ σὰρξ ἡ ἐκ τῆς μητρὸς, ἣν ἐσάρκωσεν ἑαυτόν. Ἀέτιος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπε· πολλὰ πολλάκις, ὡς ἐν διαλέξει κοινῇ, καὶ ἐν συμβουλῆς μέρει, ἐν συνόδῳ παρὰ τῶν παρόντων ἁγιωτάτων ἐπισκόπων λέγεται, ἃ οὐκ ἐπιτρέπουσι γράφεσθαι. Λογγῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· καὶ ἐρρέθη, καὶ κεῖται, καὶ ἀνεγνώσθη, καὶ πάλιν ἀνεγνώσθη. Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· ὅτι ἡ καθαίρεσις ἡ ἀναγνωσθεῖσα, οὐκ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπηγορεύθη· ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὸν ἀρχιμανδρίτην εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον ὑπηγορεύθη. Ἀέτιος διάκονος εἶπεν· ἀξιοῦμεν κατατεθῆναι αὐτὸν, πόθεν ταῦτα μεμάθηκε, καὶ δεῖξαι, εἰ ἀληθῆ ταῦτα τυγχάνει. Σέλευκος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰ μὲν ἔμελλε κανονικῶς νῦν ἐξέτασις γίνεσθαι, ἥρμοζε τῷ

(margin: θεότητα, καὶ ἀνθρωπότητα;)

A relectum eſt. Et domnus Baſilius Epiſcopus [nouit,] quando interrogatus eſt Archimādrita: Dicis duas naturas? & dixit: Ego vnam confiteor. & ſubiunxit mox domnus Baſilius Epiſcopus, dicens, quia à ſancto Athanaſio dictum eſt, Vna natura Dei Verbi incarnati. & nec hoc poſitum eſt. Sed & domnus Epiſcopus Seleucus interlocutus eſt, quòd relegantur confeſſiones noſtræ: & ſi conſentit his Archimandrita, videamus. Et iubente domno Archiepiſcopo noſtro relegi, ſurrexit ſubito religioſus presbyter Aſterius, & damnationem relegit. Et hoc non eſt poſitum. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Iuxta me ſe-
B deus religioſiſſimus Seleucus dixit: Iubeat ſanctitas veſtra expoſitiones noſtrûm omnium, quas de Fide fecimus, relegi, & dicere reuerendiſſimū Eutychem, ſi conſentit eis. His ita dictis, dixi ſanctiſſimo Archiepiſcopo Flauiano, vt præciperet fieri lectionem. Et interlocutus eſt relegi debere expoſitiones: & nihil ex his factum eſt, ſed ſubito damnatio eſt relecta. Sciunt autem hoc & Deo amantiſſimi Epiſcopi Seleucus & Baſilius. Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Memini me interlocutum. Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Sicut in veritate dico, ipſa verba, quæ
C tunc interlocutus ſum, rememorari non poſſum, quia & multum tempus tranſiuit. Domno autem & Concilio dicente: Dicis cognoſci duas naturas in Domino, Deitatem & humanitatem? Archimandrita autem dicente, Ex duabus quidem naturis dico Dominum noſtrum IESVM Chriſtum ante adunationem; poſt vnionem autem, vnam dico naturam; ſcio & ego talem me quamdam ſententiam protuliſſe: Si ex duabus naturis dicis ante vnionem, poſt vnionem autem vnam dixeris abſolute, confuſionem putaberis inducere & commixtionem. Poſt hæc autem ſcio, quia conuerſus ſum, & dicens in mente mea, qua-
D lem ſcit Chriſtus; quippe & domnum Archiepiſcopum placans, & ipſum Archimandritam trahens ſenſim, vt conſentiret nobis, dixi: Si autem dixeris vnam naturam Dei Verbi incarnatam & inhumanatam, eadem dicis nobis & Patribus. Manifeſtum eſt enim, quòd aliud quiddā eſt Deitas, quæ ex Patre eſt; aliud vero quiddam caro, quæ ex matre eſt, qua ſe incarnauit. Aetius diaconus & notarius dixit: Multa ſæpius tamquam in collocutione communi, & in parte conſilij, in conuentu à præſentibus ſanctiſſimis Epiſcopis dicuntur, quæ ſcribi non præcipiuntur. Longinus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Et dictum eſt,
E & poſitum eſt, & lectum, & denuo relectum eſt. Conſtantinus religioſus diaconus dixit: Quia damnatio, quæ relecta eſt, non eadem hora dictata eſt, ſed antequam veniret Archimandrita in Epiſcopium, dictata eſt. Aetius diaconus [& notarius] dixit: Precamur confiteri eum, vnde hæc didicit, & oſtendere ſi vera ſunt quæ dicit. Seleucus Epiſcopus dixit: Si quidem nunc regulariter eſſet inquiſitio facienda, aptum erat religioſiſſimo

(margin: relecta — dixi ſenſum meum, qualem — loco admonitionis — permittūt — canonice — conueniebat)

ſimo diacono Conſtantino accuſare ſententiam & nos & notarios, "& debere nos de hac purificare. Quoniam vero nunc iuſſit piiſſimus noſter Imperator fieri inquiſitionem, ſi falſata ſunt geſta, nunc arbitror non conuenire de hoc loqui. Conſtantinns reuerendus diaconus dixit: Hæc in geſtis non iacent. Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Quoniam religioſus diaconus Conſtantinus 'commemorauit vocem meam, ne forte negans, "noceam propriam animam; propterea hæc dixi. Hæc autem dixi tunc "diſputans, non definiens. Vnde & reuerendiſſimus Epiſcopus Euſebius ſuſpicans quòd Archimandritæ "ſuaderem, viſus eſt exaſperari contra me. Aetius diaconus & notarins dixit: Supplicamus etiam ſanctiſſimum Epiſcopum Selcucum dicere, ſi ea quæ dixit ſe tunc interlocutum, Quia oportet legi profeſſiones; iſta ſic dicta ſunt, vt geſtis infererentur. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Quid enim? dicebat religioſiſſimus Epiſcopus Seleucus, vel alter aliquis, quæ deberent ſcribi, quæ autẽ non? Aetius diaconus & notarius dixit: Quoniã audiuimus ab ipſo fuiſſe dictum, Dignemini. Quo dicente, Conſtantinus reuerendus diaconns dixit: Archimandrita audiuit, & vos non audiſtis? Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: In mente habeo tales me dixiſſe voces. Euenit tamen, excreſcente tumultu, vocem meam omnino non ſcribi. Conſtantinus renerendus diaconus dixit: Etiam dixi, quia domnus Archiepiſcopus noſter interrogauit Archimandritam: Dicis duas naturas poſt adunationem, & anathematizas eos qui non dicunt duas naturas? & hic ſermo non eſt inſertus in geſtis. Pro his enim & damnatus eſt, quia [eos qui poſt vnitionem duas uaturas negant,] anathematizare nolnit. Thalaſſins reuerendiſſimns Epiſcopus dixit: Audiuit ſancta Synodus ea quæ dicta ſunt à Conſtantino renerendo diacono? Dignetur ergo ſancta Synodus, ſi ſcit hæe dixiſſe Dei amantiſſimum & ſanctiſſimum Archiepiſcopum Flauianum, facere manifeſta præſenti conuentui. Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Qnia Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus & ſemel & ſecundo accuſauit enm tamquam non dicentem dnas naturas poſt adunationem, recolimus: & qnoniam ipſe dixit: Audis quid tibi dicit, & quid tibi proponit?, quid dicis ad hæc? reminiſcimur. Conſtantinus reuerendus diaconus dixit: Ipſos ergo ſermones à domno noſtro Archiepiſcopo non audiſti? Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: In principio quartæ examinationis etiã reuerendiſſimus Euſebius Epiſcopus dixit ad monachũ: Dicis duas naturas poſt adunationem, & conſubſtantialem nobis Dominum noſtrum IESVM Chriſtum ſecundum carnẽ? & anathematizas eos qui non ita ſapiunt? Et domnus Archiepiſcopus obtulit ei interrogationem, ſi dicit hæc, quæ proponit ei accuſator. In poſtremis autem turba maxima facta, vere non recordor, ſi talem ei Epiſcopus ſanctiſſimus fecerit "obiectionem. Conſtan-

a & pro illa nos congregati.

b ſuggeſſit mihi in memoriam

c lædam

d colloquens,

e ſuggererem,

Hæc habentur in 7. act. pag. 112. a. quæ dicitur quarta etiam & pag. 191. b.

f propoſitionem.

A εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ Κωνσταντίνῳ, αἰτιᾶσθαι τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἡμᾶς, καὶ τοὺς νοταρίους· καὶ περὶ ταύτης ἡμᾶς συνίστασθαι. ἐπειδὴ δὲ νῦν περὶ τοῦ παραπεποιῆσθαι τὰ ὑπομνήματα ἐκέλευσεν ὁ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς τὴν ἐξέτασιν γενέσθαι, νομίζω νῦν μὴ ἁρμόζειν τὸν περὶ τούτου λόγον. Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπε· ταῦτα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὐκ ἔγκειται. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπειδὴ ἀνέμνησέ με ὁ εὐλαβέστατος Κωνσταντῖνος τῆς φωνῆς, ἵνα μὴ ἀρνούμενος βλάψω τὴν ἐμὴν ψυχήν, διὰ τοῦτο εἶπον ταῦτα. εἶπον δὲ ταῦτα, διαλεγόμενος ταῦτα, οὐκ ἀποφαινόμενος. B ἀμέλει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος, ὑπονοήσας, ὅτι τῷ ἀρχιμανδρίτῃ ὑποβάλλω, ἔδοξε τραχύνεσθαι εἰς ἐμέ. Αέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἀξιοῦμεν καὶ τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον Σέλευκον εἰπεῖν *εἴ γε ἄγε φησί τι διαλελαληκέναι, ὅτι *δεῖν ἀναγνωσθῆναι ἐκθέσεις, ταῦτα ἐπὶ τῷ ἐγκεῖσθαι τοῖς ὑπομνήμασιν ἐρρέθη. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· ἔλεγε γὰρ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος, ἢ ἄλλος τις, ποῖα μὲν ἔδει γράφεσθαι, ποῖα δὲ μή; Αέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἐπειδὴ C ἀκηκόαμεν, παρ' αὐτοῦ εἰρῆσθαι, καταξιώσατε. οὐ λέγοντος, Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· ὁ ἀρχιμανδρίτης ἤκουσε, καὶ ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατε; Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· μέμνημαι εἰρηκὼς τοιαύτας φωνάς. συνέβη δὲ τοῦ θορύβου μεγαλυνθέντος, μὴ γραφῆναί μου παντελῶς τὴν φωνήν. Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπε· καὶ ἤδη εἶπον, ὅτι ὁ κύριος ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἠρώτησε τὸν ἀρχιμανδρίτην· λέγεις δύο φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν, καὶ ἀναθεματίζεις τοὺς μὴ λέγοντας δύο φύσεις; καὶ αὕτη D ἡ λέξις οὐ κεῖται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν· ἐπὶ τούτοις γὰρ καθῃρέθη διὰ τὸ μὴ ἀναθεματίσαι αὐτόν. ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος εἶπεν· ἐπήκουσεν ἡ ἁγία σύνοδος τῶν εἰρημένων παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου; καταξιώσῃ οὖν ἡ ἁγία σύνοδος, εἴπερ ἐπίσταται ταῦτα εἰρηκέναι τὸν θεοφιλέστατον, καὶ ἁγιώτατον Φλαβιανόν, φανερὰ ποιῆσαι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὅτι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ ἅπαξ, καὶ δεύτερον ἠτιάσατο αὐτόν, μὴ λέγειν δύο φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν, μεμνήμεθα. καὶ ὅτι αὐτὸς εἶπεν· ἀκούεις E τί σοι λέγει, καὶ τί σοι προτείνει; τί λέγεις πρὸς ταῦτα; μεμνήμεθα. Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· αὐτὰς οὖν τὰς λέξεις παρὰ τοῦ δεσπότου ἡμῶν τοῦ ἀρχιεπισκόπου οὐκ ἤκουσας; Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐν τοῖς προοιμίοις τῆς τετάρτης ἐξετάσεως καὶ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπε πρὸς τὸν μονάζοντα· λέγεις δύο φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸ κατὰ σάρκα; ἀναθεματίζεις τοὺς μὴ οὕτω φρονοῦντας; καὶ ὁ κύριος ὁ ἀρχιεπίσκοπος προσήγαγεν αὐτῷ πεῦσιν, εἰ λέγει ταῦτα, ἅπερ προτείνει αὐτῷ ὁ κατήγορος. πρὸς δὲ τοῖς τελευταίοις, θορύβου πολλοῦ γενομένου, ὄντως οὐ διαμέμνημαι, εἰ τοιαύτην ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος ἐποιήσατο πρότασιν.

* εἰ ἄγε

* ἴσως, δεῖ

Κων-

Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπε· τοῦτο παρακαλῶ τὴν ἁγίαν σύνοδον ὑμῶν. ἠκούσατε παρὰ τοῦ δεσπότου μου τοῦ ἀρχιεπισκόπου λέγοντος· ὅτι λέγεις δύο φύσεις; οὐ λέγοντος, Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὅτι μὲν ἐρρέθη ἐν τῇ ἐξετάσει εἴτε παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου, εἴτε παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ, ἐρρέθη· κατὰ ποῖον δὲ καιρὸν ἐρρέθη τὸ τῶν φύσεων, οὐκ ἐπιμέμνημαι. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· μέμνημαι κἀγὼ τό τε ῥηθὲν τοῦτο παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου· ὅτι ὁμολογεῖς δύο φύσεις καὶ μετὰ τὴν ἕνωσιν; καὶ ἀπεκρίνατο ἐκεῖνος λέγων· ἐπειδὴ βιβλίον ἐστὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, καὶ ἄλλων ἐπισκόπων μὴ ἔχον οὕτως, ὀκνῶ εἰπεῖν. Αέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπεν· ἡ τοιαύτη πεῦσις παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου τῆς πράξεως γενομένης κατατέθειται. Τιμόθεος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· οὕτως ἤκουσα, ὡς καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος εἶπεν. Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· θορύβου ὄντος, οὐ μέμνημαι παρά τινος ἐλέχθη. Εὐδόξιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· μέμνημαι τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Εὐσέβιον εἰρηκότα, τὸν δὲ ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον συναινοῦντα, καὶ ἀναγκάζοντα τὸν ἀρχιμανδρίτην συντίθεσθαι τοῖς λεγομένοις παρὰ Εὐσεβίου. Λογγῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐπὶ θεοῦ λέγω, ὅτι τούτων οὐ δύναμαι μνημονεύειν, ἐπειδὴ σύγχυσις λοιπὸν ἐγένετο· καὶ τὰ πραττόμενα ἔμπροσθεν, ἡμεῖς οἱ ὀπίσω ὄντες οὐκ ἐγινώσκομεν. Σάββας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· μέμνημαι ἐγώ, ὅτι εἶπον πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην· εἰ μὴ ὁμολογήσῃς ἐκ δύο φύσεων ἕνα μονογενῆ, ἢ τὴν οἰκονομίαν ἀρνῇ, ἢ τὴν θεότητα. Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· ἀναγινωσκομένης τῆς καθαιρέσεως, ἐπεκαλέσατο τὴν ἁγίαν σύνοδον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ῥώμης, καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ Θεσσαλονίκης. καὶ ταῦτα οὐ κεῖται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· θορύβου γενομένου, καὶ διαλυθείσης τῆς συνόδου, εἶπε πρᾴως ἐμοί, ἐπικαλούμενος τὴν Ῥώμης, καὶ τὴν Αἰγύπτου, καὶ τὴν Ἱεροσολύμων σύνοδον. κἀγὼ νομίσας ἄτοπον εἶναι λαθεῖν τοῦτο τὸν ἁγιώτατον, καὶ θεοφιλέστατον Φλαβιανόν, ἀπελθὼν εἶπον αὐτῷ. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐπ' ἀληθείας λέγω, ὅτι τοῦ συνεδρίου συγκροτουμένου, καὶ προτεινομένου τούτου παρὰ τῆς συνόδου, εἰπεῖν αὐτὸν ἀχωρίστους, καὶ ἀσυγχύτους τὰς δύο φύσεις ἐπὶ τοῦ ἑνὸς κυρίου καὶ μετὰ τὴν ἕνωσιν, οἶδα ὅτι εἶπεν ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχής· ὅτι ἐὰν κελεύσωσί μοι οἱ πατέρες, ὅ τε Ῥώμης, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας, λέγω τοῦτο αὐτό. τοῦτο δὲ οὐκ ἐκκαλούμενος εἶπεν· ἀλλὰ λέγων· οὐ τολμῶ εἰπεῖν διὰ τοὺς πατέρας. ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος ταύτης τῆς * ὀρθοδόξου πόλεως εἶπεν· ἐγὼ οὐκ ἤκουσα παρ' ἐκείνου, ἀλλὰ παρὰ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου, ἀπελθόντος μου εἰς τὸ ἀνώγαιον * οἶκον μετὰ τὸ λυθῆναι τὴν σύνοδον. ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπεν· εἰ ἔγνωσαν ἐκκαλούμενον τὸν

* ἐνδόξου.

* οἴκημα

A ſtantinus reuerendus diaconus dixit: Hoc rogo ſanctum conuentum veſtrum. Audiſtis à domno meo Archiepiſcopo dicente: Dicis ne duas naturas? Quo dicente, Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Quoniam quidem dictum eſt in interrogatione, ſiue à Dei amantiſſimo Euſebio, ſiue à Dei amantiſſimo & ſanctiſſimo noſtro Archiepiſcopo Flauiano dictum eſt. Qnali autem tempore dictum eſt, de duabus naturis, non recordor. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Recolo & ego, quia tunc dictum eſt hoc à ſanctiſſimo Archiepiſcopo: Confiteris duas naturas & poſt adunationem? Et reſpondit ille, dicens: Quo- B niam codex eſt ſancti Athanaſij, & aliorum Epiſcoporum, qui non babet ita, & piget me dicere. Aetius religioſus diaconus & notarius dixit: Talis interrogatio à Dei amantiſſimo Epiſcopo Euſebio, dum geſta fierent, dicta eſt. Timotheus reuerendiſſinius Epiſcopus dixit: Ita audiui, quomodo reuerendiſſimus Epiſcopus Baſilius dixit. Iulianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Cum turba eſſet, non recolo, à quo dicta eſt. Eudoxius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Recordor quidem religioſiſſimum Epiſcopum Euſebium dixiſſe, & ſanctiſſimũ Archiepiſcopnm conſentientem ei, & compellentem Archimandritam conſentire C his quæ ab Euſebio dicebantur. Longinus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Coram Deo dico, quia iſta non poſſum rememorari, qnia confuſio iã orta erat: & quæ ante agebantur, nos qui retro eramus, non cognouimus. Sabbas reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Recordor ego, qnia dixi ad ipſum Archimandritam, qnia niſi confitearis ex duabus naturis vnum Vnigenitum, aut diſpenſationem negas, aut Deitatem. Conſtantinus reuerendus diaconus dixit: Eutyches, dum legeretur damnatio, appellauit ſanctũ Conciliũ ſanctiſſimi Epiſcopi Romani, & Alexãdrini, & Hieroſolymitani, & Theſſalonicenſis: & bæc in geſtis non ſunt D inſerta. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Turba facta, & diſſoluto conuentu, dixit ad me ſilenter, appellans Romanum, & Aegyptium, & Hieroſolymitanum Concilium. Et ego arbitratus indecens eſſe, latere hoc ſanctiſſimum & reuerendiſſimum Archiepiſcopum Flaniannm, abſcedens dixi ei. Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Iam in veritate dico. adhuc ipſo conuentu ſedente, & proponẽte hoc ſancta Synodo, vt diceret iſte dnas naturas inſeparabiles & incõfuſas in vno Domino & poſt adunationem, ſcio quia dixit religioſus archimandrita Eutyches: Si præceperint mihi Patres, Romanus & Alexandrinns, dico E hoc ipſum. Hoc antem non quaſi appellans dixit, ſed dicens: Non ſum auſus dicere propter Patres. Sanctiſſimus Archiepiſcopns huins glorioſæ ciuitatis dixit: Non audiui ego ab illo, ſed à viro magnificentiſſimo & glorioſiſſimo exconſule & patricio, °diſcedente me in ſuperius hoſpitium poſt ſolutam Synodum. Magnificentiſſimus Patricius dixit: Si cognouerunt ap-

° deſcendente me in ſuperiora domus

pellan-

pellantem virum religioſum monachum ceteri ſanctiſſimi Epiſcopi, dicant. Iulianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Coram Deo dico: nihil tale ab Eutyche monacho audiui in conſeſſu. Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Dum eſſet Concilium, & "interrogatio proueniret, nihil tale cognouimus dictum ab archimandrita Eutyche de appellatione: à reuerendiſſimis Epiſcopis dictum eſt, & nos eadem confitemur. Similiter & per eundem deuotiſſimum exceptorem relectum eſt.

" inquiſitio facta,

V. pag. 121. A. Sanctiſſimus Archiepiſcopus dixit: Per omnia apparet Eutyches quondam presbyter & archimandrita, tam ex his quæ ante acta ſunt, & nunc proprijs eius confeſſionibus, Valentini & Apollinaris ægrotare perfidia, & eorum blaſphemias "incommutabiliter ſequi: qui nec noſtram reuerens perſuaſionem & doctrinam, rectis uoluit conſentire dogmatibus. Vnde lacrymantes & gementes propter perfectam eius perditionem, decreuimus per Dominum noſtrum IESVM Chriſtum ab eo blaſphematum, extraneum eum eſſe ab omni "officio ſacerdotali, & à noſtra communione, & primatu monaſterij: ſcientibus illud omnibus, qui poſtea cum eo colloquentur, & ad eum conuenerint, quoniam rei erunt, & ipſi pœnæ excommunicationis, ut qui non declinauerint confabulationes eius. *Subſcriptiones.*

" pertinaciter

" ordine ſacro,

Flauianus Epiſcopus Conſtantinopolis nouæ Romæ, iudicans ſubſcripſi. *Et reliqui omnes Epiſcopi ſubſcripſerunt, & Archimandritæ.*

Magnificentiſſimus Patricius dixit: Omnia referantur ad cognitionem clementiæ Imperialis. Aetius reuerendus diaconus dixit: Vſque ad præſens approbauimus noſmetipſos in quibus potuimus, & quia ſæpe lectione facta nemo nos reprehendit: quoniam vero ante multum tempus, dum chartæ prius apud nos eſſent, Aſterius, qui nobiſcum eſt presbyter, & notarius nobiſcũ conſtitutus, & agens, deſcendit, & omnes chartas noſtras abſtulit, & ſchedas & authenticas; & eſt duorum aut trium menſium tempus, & nihil ex his habemus. ſi ergo in poſterum aliquid aut mouetur, aut agitur, aut dicitur de præſenti negotio, nos liberos eſſe decet. Flauius Florentius magnificentiſſimus ex præfectis Vrbis, & ex præfectis prętoriorum ſexies, & exconſul & patricius dixit: Et hoc præſentibus inſeratur monimentis, vt ad Imperialem veniat notionem.

ALIA ACTIO CONSTANTINOPOLI, [*lecta Epheſi, & relecta Chalcedone.*]

CONſulatu Flauij Protogenis viri clariſſimi, & qui fuerit nuntiatus, ſub die v. kal. Maij, in Conſtantinopoli, ex ſacra iuſſione cognoſcente Martiali magnificentiſſimo Comite & magiſtro ſacrorum officiorum, præſente "Caſtorio viro ſpectabili Comite, & proximo ſacri ſcrinij libellorum ſacrarumq. cognitionum, ingreſſis Macedo-

" Caſterio Gr. I. Chariſius, Lat. & Caſterius Gr.

A νον τὸν εὐλαβέστατον ἄνδρα τὸν μοναχὸν, οἱ λοιποὶ ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι εἴπωσιν. Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐπὶ θεοῦ, τοιοῦτόν τι παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ μοναχοῦ οὐκ ἤκουσα ἐν τῷ συνεδρίῳ. Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· τοῦ συνεδρίου ὄντος, καὶ τῆς ἐξετάσεως γινομένης, οὐδὲν τοιοῦτον ἔγνωμεν λελέχθαι παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς περὶ ἐκκλήτου· παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἐρρέθη· καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ κατατιθέμεθα. ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη.

ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· διὰ πάντων B καταφανὴς Εὐτυχὴς ὁ πάλαι πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ἔκ τε τῶν ἤδη πεπραγμένων, καὶ τῶν οἰκείων αὐτοῦ νῦν καταθέσεων, τὴν Βαλεντίνου, καὶ Ἀπολιναρίου κακοδοξίαν νοσῶν, καὶ ταῖς ἐκείνων δυσφημίαις ἀμεταθέτως ἀκολουθῶν· ὅς γε οὐδὲ τὴν ἡμετέραν αἰδεσθεὶς παραίνεσίν τε, καὶ διδασκαλίαν, συνθέσθαι τοῖς ὀρθοῖς δόγμασι κατεδέξατο. ὅθεν ἐπιδακρύσαντες, καὶ στενάξαντες τῇ παντελεῖ ἀπωλείᾳ αὐτοῦ, ὡρίσαμεν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὑπ᾽ αὐτοῦ βλασφημηθέντος, ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς κοινωνίας, καὶ τοῦ C προΐστασθαι μοναστηρίου. εἰδότων ἐκείνων τῶν μετὰ ταῦτα διαλεγομένων, ἢ συντυγχανόντων αὐτῷ, ὡς ὑπεύθυνοι ἔσονται καὶ αὐτοὶ τῷ τῆς ἀκοινωνησίας ἐπιτιμίῳ, ὡς μὴ ἀποστάντες τῆς πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας.

Αἱ ὑπογραφαί.

Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, ὁρίσας ὑπέγραψα. Καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι ὑπέγραψαν, καὶ ἀρχιμανδρῖται.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος Πατρίκιος εἶπε· σύμπαντα ἀνενεχθῶσιν εἰς γνῶσιν τῆς βασιλικῆς φιλανθρωπίας. D Αέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, καὶ νοτάριος εἶπε· μέχρι τοῦ παρόντος συνέστημεν ἑαυτοῖς, ἐφ᾽ οἷς ἠδυνάμεθα· καὶ ὅτι ἀναγνώσεως πολλάκις γενομένης, οὐδεὶς ἡμῖν ἐμέμψατο. ἐπειδὴ δὲ πρὸ πολλοῦ χρόνου, τῶν χαρτῶν πρότερον παρ᾽ ἡμῖν ὄντων, Ἀστέριος ὁ σὺν ἡμῖν πρεσβύτερος, καὶ νοτάριος συνὼν ἡμῖν, καὶ συμπράττων, κατελθὼν τοὺς χάρτας ἡμῶν ἅπαντας ἀφείλετο, τά τε σχεδάρια, τά τε αὐθεντικά, καὶ ἔστι διμηνιαῖος, ἢ τριμηνιαῖος χρόνος, καὶ οὐδὲν τούτων ἔχομεν. τοῦ λοιποῦ εἰ κινεῖταί τι, ἢ πράττεται, ἢ λέγεται περὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως, ἡμᾶς ἐλευθερωθῆναι. Φλαύιος E Φλωρέντιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως, καὶ ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων τὸ ἕκτον, καὶ ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρίκιος εἶπε· καὶ τοῦτο τοῖς ὑπομνήμασι τοῖς παροῦσιν ἐγκείσθω, ἵνα εἰς γνῶσιν τῆς βασιλικῆς αὐθεντίας ἔλθῃ.

ΕΤΕΡΑ ΠΡΑΞΙΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΦΛαυίου Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου ὑπάτου, πρὸ πέντε καλανδῶν μαΐων ἐν Κωνσταντινουπόλει θείᾳ κελεύσει, διαγινώσκοντος Μαρτιαλίου τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμητος, καὶ μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων, παρόντος Καρτερίου τοῦ περιβλέπτου κόμητος, καὶ προξίμου τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων, καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων, εἰσελθόντων Μακεδο-

A κεδονίου τοῦ περιβλέπτου τριβούνου, νοταρίου, καὶ ῥεφερενδαρίου, καὶ Μάγνου τοῦ καθωσιωμένου Σιλεντιαρίου, μετὰ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ, καὶ διακόνου, Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος εἶπε· δεήσεις ἐπιδέδωκεν Εὐτυχὴς ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης τῷ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ, φανερὰ περιεχούσας· καὶ ταύτας ἡ εὐσέβεια *αὐτοῦ ὑποσημήνασα· ὑπεδέξατο δὲ αὐτὰς ὁ περίβλεπτος τριβοῦνος, καὶ ῥεφερενδάριος. ἀξιῶ ὥστε ταῦτα αὐτὰ καταθέσθαι αὐτόν, καὶ τὰς δεήσεις *ἀναγνωσθῆναι, καὶ τὰ δόξαντα τῇ εὐσεβείᾳ *αὐτοῦ δῆλα γενέσθαι. Φλάυιος B Ἀρεόβινδος Μαρτιάλιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· ἅ τινα ὥρισεν ἡ φιλανθρωπία ἡ βασιλικὴ διὰ τοῦ περιβλέπτου τριβούνου, καὶ νοταρίου, καὶ ῥεφερενδαρίου ταῖς ἡμετέραις διανοίαις γνωρισθῶσιν. Μακεδόνιος τριβοῦνος, καὶ νοτάριος, καὶ ῥεφερενδάριος εἶπεν· Εὐτυχὴς ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης, προσενεχθεισῶν δεήσεων τῇ βασιλικῇ γαληνότητι, φανερά τινα ἐδίδαξε, καὶ κελεῦσαι κατηξίωσεν ἡ γαληνότης αὐτοῦ, ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας τῶν δεήσεων ἀναγνωσθεισῶν, Μάγνον τὸν καθωσιωμένον Σι- C λεντιάριον καταθέσθαι τὰ, ἃ ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ παρηκολουθηκότα γινώσκει. ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· αἱ δεήσεις καὶ δὴ προσενεχθεῖσαι τοῖς ἀηττήτοις βασιλεῦσι παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, *ὑποδεχθεῖσαι ἀναγινωσκέσθωσαν. καὶ διὰ Εὐηθίου τοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων, καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων, ἀνεγνώσθησαν.

*αὐτῶ ι.

*ἀναγνῶναι.

*αὐτῶ ι.

*ὑποδεχθεῖσαι ι.

ΔΕΗΣΙΣ ΕΥΤΥΧΟΥΣ.

Τοῖς εὐσεβέσι, καὶ πιστοτάτοις, καὶ φιλοχρίστοις βασιλεῦσιν ἡμῶν, Φλαυΐῳ Θεοδοσίῳ, καὶ Οὐαλεντινιανῷ, τοῖς αἰωνίοις Αὐγούστοις, παρὰ Εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου. D

Ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια ἄνωθεν, καὶ ἐξ ἀρχῆς οὐκ ἀγνοήσασα τὴν περὶ τὴν ὀρθοδοξίαν καθαράν μου, καὶ ἀνεπίληπτον πίστιν, συκοφαντίας μοι πλακείσης παρὰ Εὐσεβίου ἐπισκόπου Δορυλαίου, ὡς μὴ φρονοῦντι ὀρθὰ, καὶ ἐπιβουλῆς μελετωμένης, κατηξίωσε θεσπίσαι, εἰσιόντος μου εἰς τὸ συνέδριον, τὸν θαυμασιώτατον ὑμῶν Σιλεντιάριον Μάγνον συνεῖναί μοι ἀσφα- E λείας ἕνεκα· ὃς ἀπελθὼν εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον, καὶ μηνύσας τὴν παρουσίαν μου, φανερὰ ἀκήκοε παρὰ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ περὶ τῆς καθαιρέσεώς μου, καὶ εἶδε. δέομαι τοίνυν τῆς ὑμετέρας γαληνότητος, καταξιῶσαι θεσπίσαι, ἐφ' οὗ ἂν παρεσταίη τῇ ὑμετέρᾳ εὐσεβείᾳ, τὸν αὐτὸν θαυμασιώτατον Σιλεντιάριον Μάγνον καταθέσθαι ἐγγράφως μετὰ τῆς ἀληθείας, ἅπερ ἀκήκοεν, ὡς προέφην, καὶ εἶδε. καὶ τούτου τυχὼν, τὰς συνήθεις εὐχὰς ἀναπέμψω τῷ θεῷ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας διαπαντὸς, εὐσεβέστατοι, καὶ φιλόχριστοι βασιλεῖς.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· ἡ θεία καὶ δὴ ὑποσημείωσις ἀναγινωσκέσθω. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη. καταθέσθω ὁ καθωσιωμένος Μάγνος Σιλεν-

A cedonio viro ſpectabili tribuno, notario & referendario, & Magno viro deuoto Silentiario cum Conſtantino reuerendo monacho & diacono, Conſtantinus reuerẽdus [diaconus] dixit: Preces obtulit Eutyches archimandrita pijſſimo Domino noſtro, certa continentes, & has eius pietas ſubnotauit. Suſcepit vero eas vir ſpectabilis tribunus & referendarius. Supplico, vt hæc eadem ipſe profiteatur, & preces relegantur, & quæ eius pietati placuerunt, manifeſta fiant. Flauius Arioundus Martialis magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum officiorum dixit: Quæ defi- B niuit principalis clementia per virum ſpectabilem tribunum, notarium & referendarium, noſtris mentibus intimentur. Macedonius tribunus, notarius & referendarius dixit: Eutyches archimandrita; oblatis precibus principali ſerenitati, certa quædam edocuit, & dignata eſt præcipere eius tranquillitas, in iudicio veſtræ magnificentiæ relectis precibus, Magnum virum deuotum Silentiarium profiteri quid in eo negotio ſubſecutum eſſe cognoſcit. Magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum officiorum dixit: Preces, quæ à reuerendiſſimo Eutyche presbytero inuictiſſimis Principibus porrectæ ſunt, ſuſce- C ptæ, lectione pandantur. Et per Euethium virum deuotum, exceptorem ſacri ſcrinij libellorum, ſacrarumq. cognitionum, relectæ ſunt.

SVPPLICATIO EVTYCHIS.

Pijſſimis & fideliſſimis, ac Chriſti amatoribus principibus noſtris, Flauio Theodoſio & Valentiniano perpetuis Auguſtis, ab Eutyche archimandrita.

Veſtra pietas ſuperius & à principio non ignorans circa rectam Fidem, [religionẽ] mundam & irreprehenſibilem fidem meam, pro D calumnia mihi compoſita, & meditatis inſidijs ab Euſebio Epiſcopo Dorylæi, quaſi recte non ſapiam, ſancire dignata eſt, ingrediente me in Concilium, adeſſe mihi virum laudabilem Magnum Silentiarium cuſtodiæ cauſa. Qui vadens ad Epiſcopium, & præſentiam meam nuntians, quædam audiuit à religioſiſſimo Epiſcopo Flauiano de damnatione mea, & vidit. Precor igitur veſtram tranquillitatem, dignetur ſancire apud quem placuerit veſtræ pietati, eumdem virum mirandiſſimum Magnum Silentiariũ cum veritate ſcriptis profiteri ea quæ audiuit (vt ſuperius dixi) & vidit; quò his impetratis, ſolitas orationes Deo E ſemper pro veſtra ſalute referam, pijſſimi & fideliſſimi Imperatores.

Magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum officiorum dixit: Sacra ſubnotatio recitetur. Et per eumdem virum deuotum exceptorem relecta eſt. Profiteatur vir deuotus Magnus Silen-

Silentiarius apud magnificẽtiſſimum Magiſtrum ſacrorum officiorum omnia quę ſuper hoc negotio ſubſecuta cognouit. Magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum officiorum dixit: Neceſſarium eſt, quæ ſanxit clementia principalis, effectui mancipari. Vnde vir deuotiſſimus Magnus Silentiarius, ſi qua cognouit, ſecundum ſacram præceptionem profiteatur. Magnus deuotiſſimus Silentiarius dixit: Sæpe directus ſum à ſacratiſſimo & pijſſimo Domino noſtro ad Archiepiſcopum Flauianum, vt adeſſet magnificentiſſimus & glorioſiſſimus ex præfectis & conſulibus & patricius Florentius Synodo, quæ futura erat in Epiſcopio Conſtantinopolitanæ huius regiæ ciuitatis, & diſtulit Archiepiſcopus, dicens quia non oportet hic fatigari eumdem virum magnificentiſſimum [& glorioſiſſimum] ex præfectis & conſulibus & patricium Florentium, quia iam de hoc forma data eſt, & damnatus eſt Eutyches monachus, quoniam ſecundo vocatus, non obediuit. Poſtmodum vero obtulerunt mihi chartã quamdam habentem damnationem eius. Magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum officiorũ dixit: "Proſecutio Magni viri deuoti Silentiarij monimentis publicis inſeratur. Conſtantinus diaconus & monachus dixit: Poſtulo & hoc, vt profiteatur domnus Magnus Silentiarius, quia ante Synodum damnatio facta eſt. Magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum officiorũ dixit: Quæ cognoſcit profiteatur. Magnus deuotus Silentiarius dixit: Et prius dixi, quòd ante Synodum damnationem Eutychis mihi oſtenderunt. Magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum officiorum dixit: Et hæc profeſſio geſtis inſeratur. Conſtantinus monachus & diaconus diait: Precor & hoc, vt ſpectabilis tribunus & referendarius proſequatur ea quæ audiuit ab Aſterio reuerendo presbytero & notario. Magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum officiorum dixit: Quamuis in precibus hæc petitionis pars minime contineatur, attamen propria voluntate, ſi voluerit ſpectabilis tribunus, [notarius] & referendarius, quæ cognouit, profiteatur. Macedonius ſpectabilis tribunus", notarius & referendarius dixit: Ante hoc ſacratiſſimus & pijſſimus noſter Imperator præcepit colligi tam Epiſcopos, quàm magnificentiſſimum & glorioſiſſimum ex præfectis & conſulibus & patricium Florentium, precibus datis ab Eutyche reuerendiſſimo archimandrita, & accuſante geſta, quæ acta ſunt, tamquam maligne à notarijs immutata; & certa ſubſecuta ſunt in facta Synodo. Cum vero recederem, obuius mihi factus eſt Aſterius presbyter & notarius, coniurans me audire ab ipſo, quæ volebat effari. Accuſabat autem reuerendum Abraamium & notarios, tamquam immutantes in geſtis quædam capitula: & quia neceſſarium habet ipſe, metuens huiuſmodi malignitatem, illos quidem oſtendere, talia, ſed ſine

Margin: "Depoſitio — "notariorum &

A Σιλεντιάριος παρὰ τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ μαγίστρῳ τῶν θείων ὀφφικίων πάντα, ἃ ἐν τούτῳ τῷ πράγματι παρηκολούθησαν, ἔγνω. ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἅ τινα προσέταξεν ἡ φιλανθρωπία ἡ βασιλικὴ, πέρατι νῦν παραδοθῆναι. ὅθεν ὁ καθωσιωμένος σιλεντιάριος Μάγνος, ἅ τινα ἔγνω, κατὰ τὴν θείαν κέλευσιν καταθήσεται. Μάγνος ὁ καθωσιωμένος σιλεντιάριος εἶπε· πολλάκις ἐπέμφθην παρὰ τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Φλαβιανὸν, περὶ τοῦ παραγενέσθαι τὸν μεγαλοπρεπέστατον, καὶ ἐνδοξότατον ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ
B ὑπάτων, καὶ πατρίκιον Φλωρέντιον, ἐν τῇ μελλούσῃ γενέσθαι συνόδῳ ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ τῆσδε τῆς βασιλευούσης πόλεως· καὶ ἀνεβάλλετο ὁ ἀρχιεπίσκοπος, λέγων, οὐ χρείαν σκυλῆναι ἐνταῦθα τὸν αὐτὸν μεγαλοπρεπέστατον ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ πατρίκιον Φλωρέντιον· καὶ γὰρ ἤδη τύπος ἐδόθη περὶ τούτου, καὶ καθῃρέθη Εὐτυχὴς ὁ μονάζων, ἐπειδὴ δεύτερον ἐκλήθη, καὶ οὐχ ὑπήκουσε. τέλος οὖν προσήνεγκάν μοι χάρτην τινὰ περιέχοντα τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ. ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπε·
C Μάγνου τοῦ καθωσιωμένου σιλεντιαρίου ἡ κατάθεσις ἐγκείσθω τοῖς θείοις ὑπομνήμασιν. Κωνσταντῖνος μονάζων, καὶ διάκονος εἶπεν· ἀξιῶ καὶ τοῦτο, ὥστε καταθέσθαι τὸν κύριον τὸν Σιλεντιάριον Μάγνον, ὅτι πρὸ τῆς συνόδου ἡ καθαίρεσις γεγένηται. ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· ἅ τινα ἐπίσταται, καταθήσεται. Μάγνος ὁ καθωσιωμένος Σιλεντιάριος εἶπε· καὶ ἤδη εἶπον, ὅτι πρὸ τῆς συνόδου "ὑπέδειξέ μοι τὴν καθαίρεσιν Εὐτυχοῦς. ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφι-
D κίων εἶπε· καὶ αὕτη ἡ κατάθεσις τοῖς ὑπομνήμασιν ἐμφερέσθω. Κωνσταντῖνος μονάζων, καὶ διάκονος εἶπεν· ἀξιῶ καὶ τοῦτο, ὥστε τὸν περίβλεπτον τριβοῦνον, καὶ ῥεφερενδάριον καταθέσθαι, ἅπερ ἤκουσε παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ νοταρίου Ἀστερίου. ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· εἰ καὶ τὰ μάλιστα οὐ περιέχεται τῆς δεήσεως τοῦτο τὸ μέρος τῆς αἰτήσεως, ὅμως ἰδίᾳ προαιρέσει, εἰ βουληθείη ὁ περίβλεπτος τριβοῦνος, καὶ ῥεφερενδάριος, καταθήσεται, ὅπερ ἔγνω. Μακεδόνιος ὁ περίβλεπτος τριβοῦνος νοταρίων, καὶ ῥεφερενδάριος εἶ-
E πε· πρώην ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς ἐκέλευσε, συναχθῆναι τούς τε ἐπισκόπους, καὶ τὸν τὰ πάντα μεγαλοπρεπέστατον, καὶ ἐνδοξότατον ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρίκιον Φλωρέντιον, δεήσεις ἐπιδεδωκότος τοῦ εὐλαβεστάτου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, καὶ αἰτιωμένου τὴν γεγενημένην πρᾶξιν, ὅτι δὴ ἐναλλαγεῖσα παρὰ τῶν νοταρίων κατὰ κακουργίαν, καὶ φανερὰ παρηκολούθησεν ἐν τῇ γινομένῃ συνόδῳ. ἀναχωροῦντι δέ μοι, "ἀπήντησεν Ἀστέριος ὁ πρεσβύτερος, καὶ νοτάριος, ἐνορκῶν με ἀκοῦσαι παρ' αὐτοῦ, ἅπερ ἤθελε λέγειν. ἠτιᾶτο δὲ τὸν εὐλαβέστατον Ἀβραάμιον, καὶ τοὺς νοταρίους, ὡς ἐναλλάξαντας ἐν τοῖς ὑπομνήμασι κεφάλαια φανερά· καὶ ὅτι αὐτὸς ἀνάγκην ἔχει, ὑφορώμενος τὴν τοιαύτην κακουργίαν, "ἐκείνους μὲν διδάξαι τὰ τοιαῦτα ἐπιτολμηκότας,

Margin: "ὑπέδειξαν. — "ἀπήντα — "ἐκείνου ἐπιτολμηκότος,

κόμης, τῇ δὲ γνώμῃ δὲ αὐτοῦ. Φλαύιος Ἀρεοβίνδας A Μαρτιάλιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· αὕτη ὁμοίως ἡ κατάθεσις τοῖς ὑπομνήμασιν ἐμφερέσθω, ἐκδοθήτω. Φλαύιος Καρτηρήσιος ὁ λαμπρότατος κόμης, καὶ πρόξιμος τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων, καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων, τὰ ὑπομνήματα ἐκδοθῆναι ἐκέλευσεν. Φλαύιος Εὐήθιος ὁ καθωσιωμένος ἐκσκέπτωρ τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων, καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων, τὰ ὑπομνήματα ἐξέδωκα.

Εως ὧδε τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Φλαυιανοῦ.

ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΕΠΙ ΔΙΟΣΚΟΡΟΥ.

B Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπε· συμφέρομαι τῇ πίστει τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἐκείνην πάλιν βεβαιωσάντων· καὶ τοὺς ἐναντία φρονοῦντας κατά τι ἢ τοῖς ἐν Νικαίᾳ, ἢ ἐν Ἐφέσῳ τετυπωμένοις, ἀποστρέφομαι, ἀναθεματίζων τοὺς διαιροῦντας μετὰ τὴν ἕνωσιν εἰς δύο φύσεις, ἢ ὑποστάσεις, ἢ πρόσωπα, τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· μεμφόμενος, καὶ ἐπιλαμβανόμενος τῆς φωνῆς τῆς ἐμαυτοῦ, ἣν περὶ τῶν C δύο φύσεων κατεθέμην ἐν τοῖς πραχθεῖσιν ὑπομνήμασιν ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει· καὶ προσκυνῶ τὴν μίαν φύσιν τῆς θεότητος τοῦ μονογενοῦς ἐνανθρωπήσαντος, καὶ σεσαρκωμένου.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι ταῦτα, Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· οὐ κέχρημαι ἄλλοις μάρτυσι· διὰ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου παρῃτησάμην (παρεκάλεσα) διορθώσασθαι τὴν διαλαλιάν μου, δεδοικώς σε τὸν εὐλαβέστατον Διόσκορον, καὶ φοβούμενος· πολλὴν γὰρ ἐπέστησας ἡμῖν τότε ἀνάγκην, τὴν μὲν ἔξωθεν, τὴν δὲ ἔνδοθεν, τὴν δὲ D ἀπὸ τῆς γλώσσης σου. εἰσέτρεχον γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν στρατιῶται μετὰ ὅπλων· καὶ εἱστήκεισαν οἱ μονάζοντες μετὰ Βαρσουμᾶ, καὶ οἱ παραβαλανεῖς, καὶ πλῆθος ἄλλο πολύ. ὁρκωθῶσι πάντες· ὁρκωθῇ Αὐξώνιος ὁ ἐπίσκοπος ὁ Αἰγύπτιος· ὁρκωθῇ Ἀθανάσιος, εἰ μὴ ἔλεγον· μὴ κύριε, μὴ καθέλῃς τὴν ὑπόληψιν πάσης τῆς οἰκουμένης. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐγώ σε ἠνάγκασα; Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· εἰς τοιαύτην μιαιφονίαν σὺ ἡμᾶς ἠνάγκασας τῆς ἀπειλῆς τοῦ πολλοῦ πλήθους μετὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ E μακαρίου Φλαυιανοῦ. στοχάσασθε πόσην ἐπήγαγε βίαν τότε, τὴν ἐξουσίαν πάντων εἰληφὼς τῶν πραγμάτων, καὶ τῆς κρίσεως, ὁπότε νῦν πᾶσαν τὴν σύνοδον θορυβεῖ. ἓξ αὐτοὶ εἰσὶ καταλελειμμένοι, καὶ θορυβεῖ πάντας ἡμᾶς. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· καὶ ὁ ἐμὸς νοτάριος Δημητριανὸς ἕτοιμός ἐστιν ἀποδεῖξαι, ὅτι παρεκλήθη παρὰ σοῦ λάθρα, ὥστε μεταποιήσασθαι τὴν φωνήν. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· ἀξιῶ τὴν μεγαλοπρέπειαν ὑμῶν, ἕκαστον τῶν μητροπολιτῶν ἐπισκόπων, καὶ τῶν Λυκαονίας, καὶ Φρυγίας, καὶ Πέργης, καὶ τοὺς ἄλλους, ἐλθεῖν ὧδε, καὶ ἐπὶ τῶν εὐαγγελίων εἰπεῖν, εἰ μὴ μετὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ μακαρίου Φλαυιανοῦ πάντων ἡμῶν κατηφῶν γενομένων, καὶ τῶν μὲν ὀκνούντων

[Margin: * ἐξ αὐτοῦ εἰσι.]

A fine eius ſcientia, commiſiſſe. Flauius Ariouindus Martialis vir magnificus, Comes & magiſter ſacrorum officiorum, dixit: Et hæc ſimiliter profeſſio geſtis inſeratur. edantur. Flauius "Chariſius illuſtris Comes, & proximus ſacri ſcrinij libellorũ, ſacrarumq. cognitionum, geſta edi " præcepi. Flauius Euethius vir deuotus, exceptor ſacri ſcrinij libellorum, ſacrarumq. cognitionum, geſta edidi.

[Margin: " Cartereſius. " præcepit.]

Hucuſque geſta Conſtantinopoli ſub Flauiano.

EPHESI ACTA SVB DIOSCORO.

B Baſilius Epiſcopus Seleucię Iſauriæ dixit: Conſentio Fidei ſanctorum Patrum qui in Nicæa fuerunt, & qui in Epheſo eamdem iterum confirmauerunt. Eos vero qui contraria ſentiunt in aliquo, vel his quæ in Nicæa, vel his quæ in Epheſo ordinata ſunt, auerſor, anathematizans diuidentes poſt vnionem in duas naturas, vel ſubſtantias, vel perſonas vnũ Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, accuſans & reprehendens propriam vocem, quam de duabus naturis profeſſus ſum in geſtis habitis apud regiam ciuitatem; & adoro vnam naturam Deitatis Vnigeniti inhumanati & incarnati.

C Et cum legerentur, Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: Non vtor alijs teſtibus. Per beatum Ioannem Epiſcopum rogaui emendari interlocutionem meam, timens ac metuens te reuerendiſſimum Dioſcorum. Magnam enim nobis neceſſitatem impoſuiſti tunc, " tam quidem ab his qui foris, quiq. intus erant, quàm ex lingua tua. Irruebant enim in Eccleſiam milites cum armis, " inſtabant monachi, qui cum Barſuma, & parabalani, & multitudo alia grandis. Coniurentur omnes. coniuretur Auxonius Epiſcopus Aegyptius, coniuretur Athanaſius, " quia dicebam: Noli domine, D noli ſoluere totius orbis opinionem. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexãdriæ dixit: Ego te coëgi? Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: In tale nos homicidium tu compuliſti per minas multitudinis poſt damnationem beatiſſimi Flauiani. Conijcite, quantam tunc intulit violentiam, omnium rerum poteſtatem adeptus & iudicij, quum etiam & nunc omne conturbet Concilium. Sex illi tantũ relicti ſunt, & omnes nos conturbat. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Et meus notarius Demetrianus paratus eſt approbare, quia E clam "ab ipſo rogatus eſt vocem ſuam immutare. Baſilius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: Precor magnificentiam veſtram, ſingulos metropolitanos Epiſcopos & Lycaoniæ, & Phrygiæ, & Pergenſem, & ceteros venire huc, & præſentibus ſacroſanctis Euangelijs dicere, ſi nõ poſt damnationem beati Flauiani omnibus nobis triſtibus effectis, & aliquantis quidem nolentibus

[Margin: CHALCED. ACTA. " tum foris, tum intus, tum ex lingua tua. " & ſtabant i. qui circa balnea verſantur. " ſi non dicebant: " a te rogatus eſt vocem immutare.]

A Silentiarius apud magnificẽtiſſimum Magiſtrum ſacrorum officiorum omnia quę ſuper hoc negotio ſubſecuta cognouit. Magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum officiorum dixit: Neceſſarium eſt, quæ ſanxit clementia principalis, effectui mancipari. Vnde vir deuotiſſimus Magnus Silentiarius, ſi qua cognouit, ſecundum ſacram præceptionem profiteatur. Magnus deuotiſſimus Silentiarius dixit: Sæpe directus ſum à ſacratiſſimo & pijſſimo Domino noſtro ad Archiepiſcopum Flauianum, vt adeſſet magnificentiſſimus & glorioſiſſimus ex præfectis & conſulibus & patricius Florentius Synodo, quæ futura erat B in Epiſcopio Conſtantinopolitanæ huius regiæ ciuitatis, & diſtulit Archiepiſcopus, dicens quia non oportet hic fatigari eumdem virum magnificentiſſimum [& glorioſiſſimum] ex præfectis & conſulibus & patricium Florentium, quia iam de hoc forma data eſt, & damnatus eſt Eutyches monachus, quoniam ſecundo vocatus, non obediuit. Poſtmodum vero obtulerunt mihi chartã quamdam habentem damnationem eius. Magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum officiorũ dixit: "Proſecutio Magni viri deuoti Silentiarij monimentis publicis inſeratur. Conſtantinus diaconus & monachus dixit: Poſtulo & hoc, vt C profiteatur domnus Magnus Silentiarius, quia ante Synodum damnatio facta eſt. Magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum officiorũ dixit: Quæ cognoſcit profiteatur. Magnus deuotus Silentiarius dixit: Et prius dixi, quòd ante Synodum damnationem Eutychis mihi oſtenderunt. Magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum officiorum dixit: Et hæc profeſſio geſtis inſeratur. Conſtantinus monachus & diaconus dixit: Precor & hoc, vt ſpectabilis tribunus & referendarius proſequatur ea quæ audiuit ab Aſterio reuerendo presbytero & notario. Magnificentiſſimus Comes & magiſter ſacrorum D officiorum dixit: Quamuis in precibus hæc petitionis pars minime contineatur, attamen propria voluntate, ſi voluerit ſpectabilis tribunus, [notarius] & referendarius, quæ cognouit, profiteatur. Macedonius ſpectabilis tribunus", notarius & referendarius dixit: Ante hoc ſacratiſſimus & pijſſimus noſter Imperator præcepit colligi tam Epiſcopos, quàm magnificentiſſimum & glorioſiſſimum ex præfectis & conſulibus & patricium Florentium, precibus datis ab Eutyche reuerendiſſimo archimandrita, & accuſante geſta, quæ acta ſunt, tamquam maligne à notarijs immutata; & certa ſubſecuta ſunt in facta Syno- E do. Cum vero recederem, obuius mihi factus eſt Aſterius presbyter & notarius, coniurans me audire ab ipſo, quæ volebat effari. Accuſabat autem reuerendum Abraamium & notarios, tamquam immutantes in geſtis quædam capitula: & quia neceſſarium habet ipſe, metuens huiuſmodi malignitatem, illos quidem oſtendere, talia, ſed ſine

"Depoſitio

"notariorum &

A Σιλεντιάριος παρὰ τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ μαγίστρῳ τῶν θείων ὀφφικίων πάντα, ἃ ἐν τούτῳ τῷ πράγματι παρηκολουθήσαντα ἔγνω. ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἅ τινα προσέταξεν ἡ φιλανθρωπία ἡ βασιλικὴ, πέρατι νῦν παραδοθῆναι. ὅθεν ὁ καθωσιωμένος Σιλεντιάριος Μάγνος, ἅ τινα ἔγνω, κατὰ τὴν θείαν κέλευσιν καταθέσθω. Μάγνος ὁ καθωσιωμένος Σιλεντιάριος εἶπε· πολλάκις ἐπέμφθην παρὰ τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Φλαβιανὸν, περὶ τοῦ παραγενέσθαι τὸν μεγαλοπρεπέστατον, καὶ ἐνδοξότατον ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ B ὑπάτων, καὶ πατρίκιον Φλωρέντιον, ἐν τῇ μελλούσῃ γενέσθαι συνόδῳ ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ τῆσδε τῆς βασιλευούσης πόλεως· καὶ ἀνεβάλλετο ὁ ἀρχιεπίσκοπος, λέγων, οὐ χρείαν σκυλῆναι ἐνταῦθα τὸν αὐτὸν μεγαλοπρεπέστατον ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ πατρίκιον Φλωρέντιον· καὶ γὰρ ἤδη τύπος ἐδόθη περὶ τούτου, καὶ καθῃρέθη Εὐτυχὴς ὁ μονάζων, ἐπειδὴ δεύτερον ἐκλήθη, καὶ οὐχ ὑπήκουσε. τέλος οὖν προσήνεγκάν μοι χάρτην τινὰ περιέχοντα τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ. ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπε· C Μάγνου τοῦ καθωσιωμένου Σιλεντιαρίου ἡ κατάθεσις ἐγκείσθω τοῖς θείοις ὑπομνήμασιν. Κωνσταντῖνος μονάζων, καὶ διάκονος εἶπεν· ἀξιῶ καὶ τοῦτο, ὥστε καταθέσθαι τὸν κύριον τὸν Σιλεντιάριον Μάγνον, ὅτι πρὸ τῆς συνόδου ἡ καθαίρεσις γεγένηται. ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· ἅ τινα ἐπίσταται, καταθέσθω. Μάγνος ὁ καθωσιωμένος Σιλεντιάριος εἶπε· καὶ ἤδη εἶπον, ὅτι πρὸ τῆς συνόδου "ὑπέδειξέ μοι τὴν καθαίρεσιν Εὐτυχοῦς. ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφι- D κίων εἶπε· καὶ αὕτη ἡ κατάθεσις τοῖς ὑπομνήμασιν ἐμφερέσθω. Κωνσταντῖνος μονάζων, καὶ διάκονος εἶπεν· ἀξιῶ καὶ τοῦτο, ὥστε τὸν περίβλεπτον τριβοῦνον, καὶ ῥεφερενδάριον καταθέσθαι, ἅπερ ἤκουσε παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ νοταρίου Ἀστερίου. ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· εἰ καὶ τὰ μάλιστα οὐ περιέχεται τῆς δεήσεσι τοῦτο τὸ μέρος τῆς αἰτήσεως, ὅμως ἰδίᾳ προαιρέσει, εἰ βουληθείη ὁ περίβλεπτος τριβοῦνος, καὶ ῥεφερενδάριος, καταθέσθω, ὅπερ ἔγνω. Μακεδόνιος ὁ περίβλεπτος τριβοῦνος νοταρίων, καὶ ῥεφερενδάριος εἶ- E πε· πρώην ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς ἐκέλευσε, συναχθῆναι τούς τε ἐπισκόπους, καὶ τὸν τὰ πάντα μεγαλοπρεπέστατον, καὶ ἐνδοξότατον ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρίκιον Φλωρέντιον, δεήσεις ἐπιδεδωκότος τοῦ εὐλαβεστάτου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, καὶ αἰτιωμένου τὴν γεγενημένην πρᾶξιν, ἅτε δὴ ἐναλλαγεῖσαν παρὰ τῶν νοταρίων κατὰ κακουργίαν, καὶ φανερὰ παρηκολούθησεν ἐν τῇ γενομένῃ συνόδῳ, ἀναχωροῦντι δέ μοι, "ἀπήντησεν Ἀστέριος ὁ πρεσβύτερος, καὶ νοτάριος, ἐνορκῶν με ἀκοῦσαι παρ' αὐτοῦ, ἅπερ ἤθελε λέγειν. ᾐτιᾶτο δὲ τὸν εὐλαβέστατον Ἀβραάμιον, καὶ τοὺς νοταρίους, ὡς ἐναλλάξαντας ἐν τοῖς ὑπομνήμασι κεφάλαια φανερά· καὶ ὅτι αὐτὸς ἀνάγκην ἔχει, ὑφορώμενος τὴν τοιαύτην κακουργίαν, "ἐκείνους μὲν διδάξαι τὰ τοιαῦτα τετολμηκότας,

" ὑπέδειξαν.

" ἀπήντα

" ἐκείνου τετολμηκότος,

A κῶπες, περὶ γνώμην δὲ αὐτοῦ. Φλαύιος Ἀρεοβίνδας Μαρτιάλιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης, καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· αὕτη ὁμοίως ἡ κατάθεσις τοῖς ὑπομνήμασιν ἐμφερέσθω, ἐκδοθήτω. Φλαύιος Καρτηρήσιος ὁ λαμπρὸς κόμης, καὶ πρόξιμος τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων, καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων, τὰ ὑπομνήματα ἐκδοθῆναι ἐκέλευσεν. Φλαύιος Εὐήθιος ὁ καθωσιωμένος ἐκσκέπτωρ τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων, καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων, τὰ ὑπομνήματα ἐξέδωκα.

Ἕως ὧδε τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Φλαυιανοῦ.

ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΕΠΙ ΔΙΟΣΚΟΡΟΥ.

B Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπε· συμφέρομαι τῇ πίστει τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἐκείνην πάλιν βεβαιωσάντων· καὶ τοὺς ἐναντία φρονοῦντας κατά τι ἢ τοῖς ἐν Νικαίᾳ, ἢ ἐν Ἐφέσῳ τετυπωμένοις, ἀποστρέφομαι, ἀναθεματίζων τοὺς διαιροῦντας μετὰ τὴν ἕνωσιν εἰς δύο φύσεις, ἢ ὑποστάσεις, ἢ πρόσωπα, τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· μεμφόμενος, καὶ ἐπιλαμβανόμενος τῆς φωνῆς τῆς ἐμαυτοῦ, ἣν περὶ τῶν C δύο φύσεων κατεθέμην ἐν τοῖς πραχθεῖσιν ὑπομνήμασιν ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει· καὶ προσκυνῶ τὴν μίαν φύσιν τῆς θεότητος τοῦ μονογενοῦς ἐνανθρωπήσαντος, καὶ σεσαρκωμένου.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι ταῦτα, Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· οὐ κέχρημαι ἄλλοις μάρτυσι· διὰ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου παρεκάλεσα διορθώσασθαι τὴν διαλαλιάν μου, δεδοικώς σε τὸν εὐλαβέστατον Διόσκορον, καὶ φοβούμενος· πολλὴν γὰρ ἐπέστησας ἡμῖν τότε ἀνάγκην, τὴν μὲν ἔξωθεν, τὴν δὲ ἔνδοθεν, τὴν δὲ D ἀπὸ τῆς γλώσσης σου. εἰσέτρεχον γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν στρατιῶται μετὰ ὅπλων· καὶ εἱστήκεισαν οἱ μονάζοντες μετὰ Βαρσουμᾶ, καὶ οἱ παραβαλανεῖς, καὶ πλῆθος ἄλλο πολύ. ὁρκωθῶσι πάντες· ὁρκωθῇ Αὐξόνιος ὁ ἐπίσκοπος ὁ Αἰγύπτιος· ὁρκωθῇ Ἀθανάσιος, εἰ μὴ ἔλεγον· μὴ κύριε, μὴ καθέλῃς τὴν ὑπόληψιν πάσης τῆς οἰκουμένης. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐγώ σε ἠνάγκασα; Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· εἰς τοιαύτην μιαιφονίαν σὺ ἡμᾶς ἠνάγκασας τῆς ἀπειλαῖς τοῦ πολλοῦ πλήθους μετὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ E μακαρίου Φλαυιανοῦ. στοχάσασθε ποίαν ἐπήγαγε βίαν τότε, τὴν ἐξουσίαν πάντων εἰληφὼς τῶν πραγμάτων, καὶ τῆς κρίσεως, ὅπου τε νῦν πᾶσαν τὴν σύνοδον θορυβεῖ. [a] ἓξ αὐτῷ εἰσὶ περιλελειμμένοι, καὶ θορυβεῖ πάντας ἡμᾶς. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· καὶ ὁ ἐμὸς νοτάριος Δημητριανὸς ἕτοιμός ἐστιν ἀποδεῖξαι, ὅτι παρεκλήθη παρὰ σοῦ λάθρα, ὥστε μεταποιήσασθαι τὴν φωνήν. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· ἀξιῶ τὴν μεγαλοπρέπειαν ὑμῶν, ἕκαστον τῶν μητροπολιτῶν ἐπισκόπων, καὶ τῶν Λυκαονίας, καὶ Φρυγίας, καὶ Πέργης, καὶ τοὺς ἄλλους, ἐλθεῖν ὧδε, καὶ ἐπὶ τῶν εὐαγγελίων εἰπεῖν, εἰ μὴ μετὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ μακαρίου Φλαυιανοῦ πάντων ἡμῶν κατηφῶν γενομένων, καὶ τῶν μὲν ὀκνούν-

[a] ἐξ αὐτῷ εἰσι.

A ſine eius ſcientia, commiſiſſe. Flanius Ariouindus Martialis vir magnificus, Comes & magiſter ſacrorum officiorum, dixit: Et hæc ſimiliter profeſſio geſtis inſeratur. edantur. Flauius [b] Chariſius illuſtris Comes, & proximus ſacri ſcrinij libellorũ, ſacrarumq. cognitionum, geſta edi [c] præcepi. Flauius Euethius vir deuotus, exceptor ſacri ſcrinij libellorum, ſacrarumq. cognitionum, geſta edidi.

Hucuſque geſta Conſtantinopoli ſub Flauiano.

EPHESI ACTA SVB DIOSCORO.

B Baſilius Epiſcopus Seleucię Iſauriæ dixit: Conſentio Fidei ſanctorum Patrum qui in Nicæa fuerunt, & qui in Epheſo eamdem iterum confirmauerunt. Eos vero qui contraria ſentiunt in aliquo, vel his quæ in Nicæa, vel his quæ in Epheſo ordinata ſunt, auerſor, anathematizans diuidentes poſt vnionem in duas naturas, vel ſubſtantias, vel perſonas vnũ Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, accuſans & reprehendens propriam vocem, quam de duabus naturis profeſſus ſum in geſtis habitis apud regiam ciuitatem; & adoro vnam naturam Deitatis Vnigeniti inhumanati & incarnati.

C Et cum legerentur, Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: Non vtor alijs teſtibus. Per beatum Ioannem Epiſcopum rogaui emendari interlocutionem meam, timens ac metuens te reuerendiſſimum Dioſcorum. Magnam enim nobis neceſſitatem impoſuiſti tunc, [d] tam quidem ab his qui foris, quiq. intus erant, quàm ex lingua tua. Irruebant enim in Eccleſiam milites cum armis, [e] inſtabant monachi, qui cum Barſuma, & parabalani, & multitudo alia grandis. Coniurentur omnes. coniuretur Auxonius Epiſcopus Aegyptius, coniuretur Athanaſius, [f] quia dicebam: Noli domine, D noli ſoluere totius orbis opinionem. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexãdriæ dixit: Ego te coëgi? Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: In tale nos homicidium tu compuliſti per minas multitudinis poſt damnationem beatiſſimi Flauiani. Conijcite, quantam tunc intulit violentiam, omnium rerum poteſtatem adeptus & iudicij, quum etiam & nunc omne conturbet Concilium. Sex illi tantũ relicti ſunt, & omnes nos conturbat. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Et meus notarius Demetrianus paratus eſt approbare, quia E clam [g] ab ipſo rogatus eſt vocem ſuam immutare. Baſilius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: Precor magnificentiam veſtram, ſingulos metropolitanos Epiſcopos & Lycaoniæ, & Phrygiæ, & Pergenſem, & ceteros venire huc, & præſentibus ſacroſanctis Euangelijs dicere, ſi nõ poſt damnationem beati Flauiani omnibus nobis triſtibus effectis, & aliquantis quidem nolentibus

[b] Carteriſius

[c] præcepit.

CHALCED. ACTA.

[d] tum foris, tum intus, tum ex lingua tua

[e] & ſtabant qui cum balnea verſantur.

[f] ſi non dicebant:

[g] à te rogatus eſt vocem immutare.

A tibus emittere vocem, aliquantis autem fugientibus, exurgens ipſe, & ſtans in alto, deſignabat & dicebat: Videte, qui non vult ſubſcribere, "ad me habet. [*mihi aduerſatur.*] Coniuretur domnus Euſebius, niſi periclitatus ſit ipſe damnari, quia parum diſtulit vocem. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Necdum diſceptatis his quæ contra Flauianum agebantur, vocem ſuam reprehendit, & rogauit auferri. Baſilius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: "Quidquid [*Si quid*] profeſſus eſt contra me, iubete manifeſtum mihi fieri, vt aduerſus eum reſpondeam. Oneſiphorus reuerendiſſimus Epiſcopus Iconij dixit: Poſtquã lecta ſunt hæc omnia, quæ nunc relecta ſunt, * regula legebatur, [*nimirum Epheſi*] B in qua continebatur, nullum debere iam de Fide quærere aliquid, neque Epiſcopum, neque clericum; alioquin eſſe eum 'condemnatum. [*depoſitum.*] ſi autem laicus eſt, vt excommunicatus exiſteret. Dico his, qui iuxta me conſidebant, Epiſcopis [ſub ſilentio:] Regula iſta propter nihil aliud legitur, niſi vt Flauianus Epiſcopus damnetur. Erat autem mecum reuerendiſſimus Epiſcopus Synnadæ Marinianus, & domnus Epiphanius Pergenſis. Dicit mihi Pergenſis: Abſit. ſed ſi aliqua forte indignatio procedat, contra Euſebium vtique futura eſt. C Nam contra Flauianum nemo erit inſanus, vt fruſtra tale aliquid faciat. Poſt lectam hanc regulam, confeſtim dicit: Da hic notarios. Et allata & relecta eſt damnatio beatiſſimi Flauiani. Tollens ergo ego alios Epiſcopos ſurrexi, & tenui genua ipſius, dicens: Noli, per veſtigia reuerentiæ veſtræ. nihil dignum damnatione egit. Si autem & reprehenſione dignus eſt, reprehendatur. Et exurgens de throno, ſtans ſuper ſcabellum ſuum dixit: Seditionem mihi mouetis? Da Comites. Et ita timentes ſubſcripſimus. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Mentitur. Pœnas ſuſtineat. [Non dixi, Da Comites.] Da, qui dicant. D Et exurgente Mariniano reuerendiſſimo Epiſcopo Synnadenſi, dixit ad eum Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus: Interminatus dixi, Adduc Comites "huc? [*intus?*] Marinianus reuerendiſſimus Epiſcopus Synnadenſis dixit: Dum vellet proferre ſententiã, ſurrexi ego & domnus Oneſiphorus, & domnus Nunechius Laodicenſis, & alij, & tenuimus pedes eius, dicentes: Quia & tu presbyteros habes, non debet propter presbyterum damnari domnus Epiſcopus. Deinde ipſe dicit: Etiam ſi lingua mihi præcidatur, aliam vocem non emitto. Sic irruit multitudo, & permanebamus nos, tenentes genua eius, & rogantes eum. E & tunc emiſit hanc vocem: Vbi ſunt Comites? "Amans veritatem dico. [*Amica veritas.*] Ingreſſi ſunt Comites, introduxerunt Proconſulem cum multitudine magna, & catenis. poſt hoc vnuſquiſque noſtrum ſubſcripſit. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Non erant decem, aut viginti, aut triginta, aut centum ſoli, ex ipſis autem ego adduco teſtes, quia ex ijs quæ dixit, nihil verum eſt. Quoniam vero 'laborauit magnificentia veſtra, ſi placet, [*defeſſa eſt*]

A τῶν ῥῆξαι φωνὴν, τῶν δὲ φευγόντων, ἀναστὰς αὐτὸς, καὶ στὰς ἐφ' ὑψηλοῦ, ἐπεσημαίνετο, καὶ ἔλεγε· βλέπετε, εἴ τις οὐ θέλει ὑπογράψαι, πρὸς ἐμὲ ἔχει. ὁρκωθῇ ὁ κύριος Εὐσέβιος, εἰ μὴ ἐκινδύνευε καθαιρεθῆναι, πρὸς ὀλίγον ἀναβαλλόμενος τὴν φωνήν. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· οὔπω τῶν κατὰ Φλαβιανὸν ἐξεταζομένων, ἐπελάβετο τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἠξίωσε περιαιρεθῆναι ταύτην. Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· εἴ τι κατέθετο κατ' ἐμοῦ, κελεύσατε γενέσθαι μοι φανερὸν, ὥστε με πρὸς αὐτὸν τὰς ἀποκρίσεις ποιήσασθαι. B Ὀνησίφορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπε· μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι ταῦτα πάντα τὰ νῦν ἀναγνωσθέντα, δῆλον ὅτι ἐν Ἐφέσῳ κανὼν ἀνεγινώσκετο, ἐν ᾧ περιείχετο, μηκέτι περὶ πίστεως τινα μηδένα ζητεῖν, μήτε ἐπίσκοπον, μήτε κληρικὸν, ἐπεὶ εἶναι αὐτὸν καθῃρημένον· ἐὰν δὲ λαϊκός ἐστιν, ἀκοινώνητον αὐτὸν τυγχάνειν. λέγω τοῖς πλησίον μου καθεζομένοις ἐπισκόποις, οὗτος ὁ κανὼν δι' οὐδὲν ἕτερον ἀναγινώσκεται, ἢ ἵνα ὁ ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς καθαιρεθῇ. ἦν δὲ μετ' ἐμοῦ ὁ ἐπίσκοπος Συννάδων Μαρινιανὸς ὁ εὐλαβέστατος, καὶ ὁ Πέργης ὁ κύριος Ἐπιφάνιος. C λέγει μοι ὁ Πέργης· μὴ γένοιτο· ἀλλ' εἰ ἄρα ἀγανάκτησις ἔχει γενέσθαι, γένηται κατὰ Εὐσεβίου, κατὰ γὰρ Φλαβιανοῦ οὐδεὶς ἔχει μανῆναι, καὶ τοιοῦτό τι ποιῆσαι ἀμέσως. μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὸν κανόνα τοῦτον, εὐθέως λέγει· δὸς ὧδε τοὺς νοταρίους. καὶ εἰσήχθη, καὶ ἀνεγινώσκετο τὸ καθαιρετικὸν τοῦ μακαρίου Φλαβιανοῦ. λαβὼν ἐγὼ ἄλλους ἐπισκόπους, ἀνέστην, καὶ κατέσχον τὰ γόνατα αὐτοῦ λέγων· μὴ, τῶν ποδῶν τῆς θεοσεβείας σου· οὐδὲν ἄξιον καθαιρέσεως ἔπραξεν· εἰ δὲ καταγνώσεώς ἐστιν ἄξιος, καταγνωσθῇ. καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ στὰς D εἰς τὸ ὑποπόδιον αὐτοῦ, λέγει· στάσιν μοι κινεῖτε; δὸς τοὺς κόμητας. καὶ οὕτω φοβηθέντες ὑπεγράψαμεν. Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ψεύδεται· εὐθύνας ὑπόσχῃ· δὸς τοὺς λέγοντας. καὶ ἀναστάντος Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων, Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε πρὸς αὐτόν· εἶπον ἀπειλήσας· φέρε τοὺς κόμητας ὧδε; Μαρινιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Συννάδων εἶπεν· ὡς ἔμελλεν ἀποφαίνεσθαι, ἀνέστην ἐγὼ, καὶ ὁ κύριος Ὀνησίφορος, καὶ ὁ κύριος Νουνέχιος ὁ Λαοδικείας, καὶ ἄλλοι· καὶ κατέσχομεν αὐτοῦ E τοὺς πόδας λέγοντες· ὅτι καὶ σὺ πρεσβυτέρους ἔχεις, καὶ οὐκ ὀφείλει διὰ πρεσβύτερον καθαιρεθῆναι ὁ κύριος ἐπίσκοπος. εἶτα αὐτὸς λέγει· ἐὰν γλωσσοτμηθῶμαι, ἄλλην φωνὴν οὐκ ἀφίημι. οὕτως συνέρρευσε πλῆθος· καὶ ἐπεμένομεν κρατοῦντες αὐτοῦ τὰ γόνατα, καὶ παρακαλοῦντες αὐτόν· καὶ ἀφῆκε τὴν φωνὴν ταύτην· ποῦ εἰσιν οἱ κόμητες; φίλη ἡ ἀλήθεια. εἰσῆλθον οἱ κόμητες, καὶ εἰσήγαγον τὸν ἀνθύπατον μετὰ κλοιῶν, καὶ μετὰ πλήθους πολλοῦ· καὶ λοιπὸν ἕκαστος ἡμῶν ὑπέγραψεν.

Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· οὐκ ἦσαν δέκα, ἢ εἴκοσι, ἢ τριάκοντα, ἢ ἑκατὸν μόνοι· ἐξ αὐτῶν δὲ ἐγὼ φέρω μάρτυρας, ὅτι οὐδὲν, ὧν εἴρηκεν, ἀληθές ἐστιν. ἐπειδὴ δὲ ἔκαμεν ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν, εἰ

δοκεῖ

δοκεῖ ὑπερτεθῆναι· καὶ πάλιν· ὃ δ' ἂν σκεπτῆθείη, ποιοῦμεν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπον· ἀναγινωσκέσθω τὰ λοιπά.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χαρταρίου ἀνέγνω.

Ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου.

Σέλευκος ἐπίσκοπος εἶπε· συμφέρομαι, καὶ συντίθεμαι, τοῖς ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ βεβαιωθεῖσι, καὶ μέμφομαι "τὴν φωνήν μου, ἣν εἶπον ἐν τῇ λαμπρᾷ Κωνσταντινουπόλει, ἐχοῦσαν, δεῖν ἐν δύο φύσεσι τὸν κύριον ἡμῶν δογματίζεσθαι μετὰ τὴν ἕνωσιν, ἀναθεματίζων τοὺς εἰς δύο φύσεις, ἢ δύο ὑποστάσεις, ἢ δύο πρόσωπα μετὰ τὴν ἕνωσιν διαιροῦντας τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ ἀλλοτρίους ἡγοῦμαι τῆς ἐκκλησιαστικῆς συναφείας. Εὐτυχὴς ἀρχιμανδρίτης εἶπε· συνεῖδεν ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια, ὅτι τῶν ἀναγνωσθέντων ἡ πρᾶξις, ἔδειξε παραπεποιημένα τὰ πρῶτα ὑπομνήματα; ἔχομεν δὲ καὶ νῦν τὴν κατάθεσιν τοῦ θαυμασιωτάτου σιλεντιαρίου Μάγνου, τὴν γενομένην ἐπὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου μαγίστρου· καὶ ἀξιοῦμεν ταύτην ἀναγνωσθῆναι. Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· ψευδής ἐστιν. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· εἴ τι ἔγνωκεν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος. Φλαυιανὸς συμβαλλόμενον αὐτοῦ τῇ ὑπολήψει, λεγέτω ἐγγράφως. Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ἀπέκλεισάς μου πᾶσαν δικαιολογίαν. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· οἶδεν ἡ παροῦσα ἁγία σύνοδος, εἰ ἀπέκλεισά σου τι. εἴ τι οὖν οἶδας συμβαλλόμενόν σοι, εἰπέ. Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· συνεχωρήθη μοι λαλῆσαι; Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· οὐδείς σε ἐκώλυσεν· οἶδεν ἡ ἁγία σύνοδος. Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ἡ δευτέρα πρᾶξις οὐδὲν ἔχει πλαστὸν, οἶδε καὶ ὁ κύριος Θαλάσσιος, οἶδε καὶ ὁ κύριος Εὐσέβιος. Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· οὐδεὶς ἐκώλυσε τοῦ λαλῆσαι τὴν σὴν ὁσιότητα· εἴ τι τοίνυν ἔχεις συμβαλλόμενον, εἰπέ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· κύριε Εὐσέβιε εἰπέ· ἐκώλυσα αὐτὸν λαλῆσαι; Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· ὡς οἶδεν ὁ θεὸς, εὐχόμεθά σε λαλῆσαι. Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· ἔτι καὶ νῦν, εἴ τι θέλεις, εἰπέ. Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ἐπὶ τοῦ κυροῦ Θαλασσίου, καὶ τοῦ κυροῦ Εὐσεβίου, παρόντος καὶ τοῦ σιλεντιαρίου Μάγνου, ἐγένετο ἡ πρᾶξις, καὶ ἐξητάσθη, καὶ οὐδὲν τοιοῦτον ἀπεδέχθη· ἕκαστος τῶν τότε παρόντων ἐπισκόπων, ὡς ἐπὶ θεοῦ, ἃ ἤκουσεν, εἶπε· καὶ ἀψευδῶς ἐρρέθη. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· κύριε Στέφανε ἐπίσκοπε εἰπέ· εἰ ἐκώλυσα αὐτόν. Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· ἰδού, ποῦ ἐστι; ἐὰν ἐκώλυσας αὐτὸν, εἴπῃ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· εἴπατε πάντες, εἰ ἐκώλυσα αὐτόν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· οὐκ ἐκωλύσαμεν αὐτόν. Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ἐμοῦ τῶν πεπραγμένων οὐδὲν ἅπτεται διὰ τὸν θεόν· οὐδὲν γὰρ ἑτέρως ἐδόξασα, ἢ ἐφρόνησά ποτε, ἢ φρονήσω. Διόσκορος ἐπίσκο-

" ἴσως, τῇ φωνῇ μου,

A cet, differatur: & iternm quidquid tractaueritis, facimus. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Cetera relegantur.

Beronicianus deuotiſſimus ſecretarius ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda recitauit.

EPHESI ACTA.

Seleucus Epiſcopus dixit: Congruo & conſentio ijs quæ in Nicæa à ſanctis Patribus expoſita ſunt, & in Epheſo confirmata: & reprehendo vocem meam, quam dixi in glorioſiſſima Conſtantinopoli, habentem, quia oportet in duabus naturis Dominum noſtrnm IESVM Chriſtum poſt adunationem prædicari; anathematizans eos, qui in duas naturas, vel in duas ſubſtantias, aut in B duas perſonas, poſt adunationem diuidunt Dominum noſtrum IESVM Chriſtnm, & alienos arbitror ab Eccleſiaſtica communione. Eutyches archimandrita dixit: Peruidet & veſtra reuerentia, quia relectorum actio oſtendit, geſta priora eſſe falſata. Habemus vero & nunc profeſſionem viri laudabilis Magni Silentiarij, factam ſub viro magnificentiſſimo Magiſtro, & poſtnlamus hanc relegi. Flauianus Epiſcopus Conſtantinopolitanæ vrbis dixit: Falſa eſt. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Si quid ſcit Dei amantiſſimus Epiſcopus Flauianus ſnæ opinioni congruum, in ſcriptis dicat. Flauianus Epiſcopus Conſtanti- C nopolitanæ vrbis dixit: Occluſiſti mihi omnē iuſtam allegationem. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Scit præſens ſancta Synodus ſi tibi aliquid occluſi. Si quid ergo ſcis congruum tibi, dic. Flauianus Epiſcopus Conſtantinopolitanæ vrbis dixit: "Non mihi permiſſum eſt loqui. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Nemo te prohibuit. ſcit & hæc ſancta Synodus. Flauianus Conſtantinopolitanæ vrbis Epiſcopus dixit: Secunda acta nihil habent falſum. ſcit & domnus Thalaſſius, & domnus Euſebius. Thalaſſius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Nemo prohibuit loqui ſanctitatem veſtram. Si quid ergo tibi D ſperas congruere, dic. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Domne Euſebi, dicas: probibui eū loqui? Euſebius Epiſcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Sicut nouit Deus, optamus te loqui. Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymæ dixit: Sed & nunc, "quidquid vult, dicat. Flauianus Epiſcopus Conſtantinopolis dixit: Coram domno Thalaſſio & domno Euſebio, præſente etiam Magno Silentiario, geſta facta ſunt, & examinata ſunt, & nihil tale approbatum eſt. Singuli, qui tunc præſentes fuerunt Epiſcopi, vt coram Deo, quæ audierunt, dixerunt, & nihil falſi dictum eſt. Dioſcorus Epiſcopns Alexandriæ dixit: Domne Epiſcope Ste- E phane, dic, ſi prohibui eum. Stephanus Epiſcopus Epheſi dixit: Ecce ibi eſt. Si prohibuiſti eum, dicat. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Dicite omnes, ſi prohibui eum. Sancta Synodus dixit: Non eum prohibuimus. Flauianus Epiſcopus Conſtantinopolis dixit: Me acta illa nihil "terrent propter Deum. Neque enim aliter "glorificaui, aut ſapui aliquando, vel ſapiam. Dio-

" Permiſſum ne eſt mihi loqui?

" ſi quid vis, dic.

" tangunt

" opinatus ſum.

ſcorus

A ſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Manifeſtis factis quæ ‖ relecta ſunt, dicant ſinguli præſentes ſancti Epiſcopi, quomodo ſciunt archimandritā Eutychem credere, & quid de eo ordinant.

‖ geſta

Iuuenalis Hieroſolymorum Epiſcopus dixit: Cum frequenter confiteatur, eo quòd ſequatur expoſitionem fidei Synodi quæ in Nicæa habita eſt, & ea quæ prius in magno Concilio apud Epheſum geſta ſunt, orthodoxum ſumme eum eſſe in his quæ locutus eſt, comperi. Et ego autem decerno & volo eum in ſuo monaſterio degere, & in proprio gradu. Sancta Synodus dixit: Hoc iuſtum iudicium.

B Domnus Epiſcopus Antiochiæ dixit: Quoniam dudum ex tranſmiſſa mihi epiſtola à ſancta Synodo in Conſtantinopoli congregata, in damnationem viri religioſiſſimi Eutychis archimandritæ ſubſcripſi, ex nuper autem oblatis ab ipſo libellis ſanctæ Synodo in hac Epheſina metropoli congregatæ, confeſſus eſt, ſe acquieſcere & fidei ſanctorum trecentorum decem & octo Patrum qui in Nicæa conuenerunt, ſed & priori Concilio quod in hac eadem vrbe Epheſina ſimiliter conuenit; comprobaui & ego ipſe cum veſtra ſanctitate, recipere eum & presbyterij dignitatem, & primatum ſub eo degentium religioſiſſimorum C fratrum.

Stephanus Epiſcopus Epheſi dixit: Ex ijs quæ relecta ſunt, & ex oblatis libellis à viro reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche, oſtenditur, quia & rectè ‖ glorificat, & orthodoxā habet Fidem. Vnde & ego ſequens ſententiam ſanctiſſimi ac Deo amiciſſimi Epiſcopi Iuuenalis, conſentio & concordo, eſſe eum presbyterum & archimandritam.

‖ credit.

Thalaſſius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ primæ dixit: Laudo & approbo virum reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam Eutychem, nil extra Nicænam Synodum ſapientem, D neque expoſitam Fidem in ſancta Synodo in aliquo corrumpentem: ſed & approbans, volo eum ‖ habere gradum presbyterij.

‖ retinere

Euſebius Epiſcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Et reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam Eutychem, & omnem hominem conſona ſapientem ſanctiſſimo conuentui Nicæno, & ſanctiſſimo Epheſino Concilio, quod & confirmauit ea quæ in Nicæa ſancita ſunt, orthodoxum arbitror, & à catholica ‖ Fide non alienum. Rationabile autem ſuſpicor, & ‖ in doctrina fidei irreprehenſibilem, ideſt, prædictum virum reuerendiſſimum presbyterum & archimandritā Eutychem, E non priuari ſacerdotali dignitate & primatu monachorum.

‖ Eccleſia

‖ hominem in ſententia irreprehenſibilem,

Cyrus Epiſcopus Aphrodiſiadis Cariæ dixit: Ex oblatis libellis à viro reuerendiſſimo Eutyche presbytero & archimandrita, & relectis, apparet ipſum ei, quod Fides ſanctorum Patrum habet qui in Nicæa & hic congregati ſunt, conſonaſſe. Vnde & ego conſentio ſententiæ ſanctorum Patrum,

A ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· δήλων ὄντων τῶν πραχθέντων, λεγέτω ἕκαστος τῶν παρόντων ἁγίων ἐπισκόπων, οἵως οἶδε πιστεύοντα τὸν ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, καὶ τί περὶ αὐτοῦ τυποῖ.

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· ἐν τῷ αὐτὸν συνεχῶς καταπείθεσθαι, ὡς ἀκολουθεῖ τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου, καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πραχθεῖσι τῇ προτέρᾳ μεγάλῃ, καὶ ἁγίᾳ συνόδῳ, ὀρθοδοξότατον ἐν οἷς ἀπεφθέγξατο κατείληφα. κἀγὼ δὲ ψηφίζομαι, καὶ βούλομαι τελεῖν αὐτὸν καὶ ἐν τῷ μοναστηρίῳ, καὶ ἐν τῷ οἰκείῳ βαθμῷ. ἡ ἁγία σύνοδος B εἶπεν· αὕτη δικαία κρίσις.

Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· ἐπειδὴ πρώην ἐκ τῶν ἐπισταλέντων παρὰ τῆς ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει συγκροτηθείσης ἁγίας συνόδου, περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ, ἐκ δὲ τῶν ἀρτίως ἐπιδοθέντων λιβέλλων παρ' αὐτοῦ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, ἐπὶ τῆσδε τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως συγκροτηθείσῃ, ὡμολόγησε στοιχεῖν τῇ πίστει τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ τῇ πρότερον ἐν τῇδε τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει συγκροτηθείσῃ C ὁμοίως συνόδῳ, συνευδοκίμασα καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος, ἀπολαβεῖν αὐτὸν καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτερίου ἀξίαν, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τῶν ὑπ' αὐτὸν τεταγμένων εὐλαβεστάτων ἀδελφῶν.

Στέφανος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίων εἶπεν· ἀπὸ τῶν ἀναγνωσθέντων, καὶ ἐπιδοθέντων λιβέλλων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, δέδεικται, ὅτι καὶ ὀρθῶς δοξάζει, καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἔχει πίστιν. ὅθεν καὶ ἐγὼ ἐξακολουθῶν τοῖς ἀποφανθεῖσι παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιε-D πισκόπου Ἰουβεναλίου, συντίθεμαι, καὶ συναινῶ, εἶναι αὐτὸν πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην.

Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας πρώτης εἶπεν· ἐπαινῶ, καὶ ἀποδέχομαι τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, μηδὲν ἔξω τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου φρονήσαντα, μήτι δὲ τοῖς ἐκτεθεῖσι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου παραχαράττοντα· πάντα γὰρ ἀποδεξάμενος, βούλομαι ἔχεσθαι αὐτὸν τοῦ βαθμοῦ τοῦ πρεσβυτερίου.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπε· καὶ τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην E Εὐτυχῆ, καὶ πάντα ἄνθρωπον σύμφωνα φρονοῦντα τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ τῇ ἐν Ἐφέσῳ, ἥτις καὶ ἐβεβαίωσε τὰ ἐν Νικαίᾳ θεσπίσματα, ὀρθόδοξον ἡγοῦμαι, καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας οὐκ ἀλλότριον. εὔλογον δὲ ὑπολαμβάνω τὸν ἀκατάγνωστον τῷ φρονήματι, τουτέστι, τὸν προειρημένον εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, μὴ ἀποστερεῖσθαι τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος, καὶ τῆς ἡγεμονίας τῶν μοναζόντων.

Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος τῆς Καρίας εἶπεν· ἀπὸ τῶν ἐπιδοθέντων λιβέλλων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, καὶ ἀναγνωσθέντων δέδεικται τὴν πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐνταῦθα συναχθέντων, συνενηνοχέναι. ὅθεν κἀγὼ σύμψηφος τῇ τῶν ἁγίων πατέρων ψήφῳ

ψήφῳ γένωμαι· ὥστε καὶ τῆς τοῦ πρεσβυτερίου ἔχεσθαι αὐτὸν ἀξίας, καὶ τοῦ ἡγεῖσθαι τοῦ μοναστηρίου.

Ἐραστράτος ἐπίσκοπος Κορίνθου τῆς Ἑλλάδος.

Κυΐντιλλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονίκης.

Μελέτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης, ἐπέχων τὸν τόπον Δόμνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀπαμέων.

Κυριακὸς ἐπίσκοπος Τροκμάδων, ἐπέχων τὸν τόπον *Θεοφίλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινοῦντος τῆς δευτέρας Γαλατίας, τὰ ὅμοια εἶπεν.

*Θεοκτίστου

Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· ἀπὸ τῶν νῦν καταθέντων ἀπὸ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, ἔγνωμεν, ὡς καὶ αὐτὸς συντίθεται τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει τῶν πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῇ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων συνειλεγμένων ἐν ταύτῃ τῇ μεγαλωνύμῳ Ἐφέσῳ. καὶ ἐγκρίνω αὐτὸν οὕτω φρονοῦντα, καὶ τοῦ ἱερατικοῦ ἀπολαύειν ἀξιώματος, καὶ τοῦ μοναστηρίου φροντίζειν κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συνήθειαν.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστείας Ἀρμενίας πρώτης εἶπε παραπλήσια τοῖς ἀνωτέρω.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας·

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ,

Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας·

Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου·

A trum, vt & presbyterij *habeat dignitatem, & præſit monaſterio. *retineat

Eraſiſtratus Epiſcopus Corinthi Helladis dixit: Oſtendit per libellos ſuos reuerendiſſimus archimādrita Eutyches, quòd ſemper ea ſapuit, quæ orthodoxa Fides continet, & ſequutus eſt expoſitiones ſanctorum Patrum qui in Nicæa congregati ſunt, quæ confirmatæ ſunt in hac etiam metropoli per pridem collectam ſanctiſſimam Synodum. Vnde & ego conſone decerno, vt fruatur & dignitate presbyterij, & præſit monaſterio, vbi à principio ordinatus eſt.

Quintillus Epiſcopus Heracleæ, agens vices Anaſtaſij reuerendiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis, dixit: Ex nuper oblatis libellis ſanctæ & magnæ huic Synodo à viro reuerendiſſimo archimandrita Eutyche, reperi eum recte credentem expoſitæ Fidei à ſanctis trecentis decem & octo Patribus qui in Nicæa congregati ſunt, ſed
B & ijs quæ acta ſunt à ſancta Synodo hic collecta ad impij Neſtorij damnationem. Neceſſarie ergo ſuſcipiens hanc eius fidem, dignum eum iudico & presbyterio, & primatu monaſterij.

Meletius Epiſcopus Lariſſenę ciuitatis, & agens vices Domni reuerendiſſimi Epiſcopi Apameæ, dixit: Conſono & ego ſententijs ſanctorum Patrum. conſpexi enim ex ijs quæ lecta ſunt, orthodoxe eum credere. vnde dignum eum iudico priore ſacerdotio, & monaſterij gubernaculo.

Cyriacus Epiſcopus Trogmadenſium, locum tenens & Theoctiſti reuerendiſſimi Epiſcopi Piſſinuntis Galatiæ ſecundæ, dixit: Sanctiſſimo presbytero & archimandrita interpellante ſanctum conuentum per libellos, & docente ità eum colere Fidem, ſicuti ſancti trecenti decem & octo, & ſequi ſanctam Epheſinam Synodū, ortho-
C doxum eum inuenimus, & volumus eum habere gradū presbyterij, ſed & principatum monachorum. Dixi autem hæc & pro me, & pro prędicto Metropolitano, eo quòd ille graui infirmitate deprimatur.

Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: Ex ijs quæ nunc profeſſus eſt reuerendiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches, cognouimus quòd & ipſe conſentit expoſitæ Fidei à ſanctis Patribus qui in Nicęa conuenerunt, & qui poſtea in hac celeberrima Epheſia vrbe congregati ſunt. & propter hoc iudico eum, tamquam ita ſapientem, & ſacerdotali dignitate frui, & monaſterium procurare ſecundum priorem conſuetudinem.

Ioannes Epiſcopus Sebaſtiæ Armeniæ primæ dixit: Hoc eſt recte credere, ſequi ſanctos Patres. Et reuerendiſſimus igitur presbyter & archimandrita Eutyches, ſequens expoſitam Fidem à ſanctis Pa-
D tribus apud Nicæam, & conſonantia ſanctorū Patrum apud Epheſum, orthodoxus eſt, & dignus vt præſit monaſterio, & ſecundum priorem conſuetudinem fungatur ſacerdotio.

Baſilius Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: Ex oblatis libellis à reuerendiſſimo Eutyche presbytero & archimandrita tunc ſancto congregato conuentui ſecundum ſancti Spiritus inſpirationem, cognoſcens eum conſona Patribus qui in Nicæa & in Epheſo ante hoc conuenerunt, ſapere, reſtituo ei iuxta præcedentes Patres & presbyterij gradum, & primatum monaſterij.

Theodorus Epiſcopus Tarſenſis ciuitatis dixit: Cognouimus reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam, tam ex oblatis ab eo libellis, quàm ex confeſſione ipſius quæ in geſtis continetur, ſequentem Fidem ſanctorum Patrum quæ in Nicæa eſt expoſita, &
E confirmata ab ijs qui dudum in Epheſo conuenerunt: & iuſtum eſt habere eum ſacerdotium, & præeſſe monaſterio, quoniam hoc omni ſancto complacuit Concilio.

Romanus Epiſcopus Myrorum ciuitatis, prouinciæ Lyciæ, dixit: Reuereodiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches ſequens Fidem ſanctorum Patrum, fruatur & honore presbyterij, & præſit reuerendo monaſterio.

Photius Epiſcopus Tyri dixit: Condecens, & omni conſequentia dignum eſt, ita ſequenti catholicam Fidem, quæ expoſita eſt à ſanctis Patribus in Nicæa, & quæ confirmata eſt à ſancta Synodo ante hoc in Epheſo congregata, ſacerdotali eum frui dignitate, & curam conſuete ſui gerere monaſterij decernimus. Eum enim qui recta

fidę & vitæ claritate decoratus eſt, omni bonore, qui ei à diuina A
collatus eſt gratia, ſecundum anteriora frui iuſtum eſt.

Theodorus Epiſcopos Damaſcenæ ciuitatis dixit: Per ouper porrectos libellos à viro reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche peruidimus, quoniam expoſitionibus ſanctorum Patrum qui in Nicæa, & Synodo quæ in hac clara vrbe Epbeſi poſtea congregata eſt, conſentit. & propter hoc conſona etiam & ego ſanctis Patribus decernens, iuſtum arbitror, eum & ſacerdotium habere presbyterij, & monaſterij principatum.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ·

Iulianus Epiſcopus Tabiæ dixit: Sanctorum Patrum trecentorũ decem & octo concordiam ioſpiratam à gratia Dei, io Nicæna vrbe congregatorum, quę expoſuit dogmatum diligeotiam, manifeſte eſſe ſancti Spiritus vocem omnes confitentur, qui pietatis iura non
negant: & quæ in hac ſplendida metropoli non ante multa tempo- B
ra concurrens Synodus confirmauit, ſicut illi priores in initio ſcripſerunt per Spiritum, hoc & qui poſt ipſos, colentes ea quæ illorum ſuot, diligentiſſimam horum decreuerunt cautelam. Reuerendiſſimum igitur presbyterum & archimandritam Eutychem, ea quæ in Nicæa à Patribus ſunt expoſita, & ab ijs qui in Epheſo fuerunt, coofirmata, clara voce pronuntiantem, iuſtum eſt & pietatis gratia & ſacerdotali frui dignitate, & ſacrum habere promittentium meliorem vitam primatum.

Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ταβίας·

Florentius Epiſcopus Lydiæ dixit: Porrigente libellos viro reuerendiſſimo archimandrita Eotyche, in quibus ſpondet ſe coniunctum fidei ſancti conuentus Nicæni, & nuper congregati in Epheſina metropoli, addente etiam ſuper hæc, eo quòd omnem hæreſim
ᵇ f. ſcripto ᵇ inſcriptam libello anathematizet, & tamquam ſub Deo Patre & C
Filio & ſancto Spiritu, ex animo proferat ea quæ in libello credens indidit, & ego ſimilia præcedentibus decerno, decorari quidem eũ nomine presbyterij, præeſſe aotem ſecundum præcedentem conſuetudinem fraternitati.

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν·

Marinianus Epiſcopus Synnadeoſis dixit: Eutyches reuerendiſſimus archimandrita ſpondens per libellos proprios ſequi ſaoctam Synodum Nicæoam, & ea quæ tunc in Epbeſo de ijs definita ſont à beatiſſimo & ſanctiſſimo Cyrillo, & cum ipſo ſaocto conuentu, fruatur presbyterio & communiooe noſtra, ac præſit ſecundum Deum decenter mooaſterio.

Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων·

Muſonius Epiſcopus Nyſſenæ cioitatis dixit: Cuſtodem Fidei trecentorum decem & octo, & definitiooum ſanctorum Patrũ qui
apud Epheſum, oſtendit virum religioſum presbyterum & archi- D
mandritã Eutychem porrectus ab ipſo libellus, necnon & profeſſiones, quas geſtis inſeruit. vnde & habere eũ ſacerdotium, & præeſſe viris reoerendis monachis iuſtũ arbitror, propter rectam eius fidẽ.

Μουσώνιος ἐπίσκοπος Νύσσης·

Conſtantinus Epiſcopus Boſtrenæ ciuitatis dixit: Manifeſtum effectum eſt & ex relectis geſtis, & ex oblatis libellis à viro reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche, eo quòd conſequentia ſapit expoſitæ orthodoxæ Fidei in Nicæa à ſanctis Patribus, ideſt trecentis decem & octo, & ijs qui in Epheſo congregati ſont, ſanctis Patribus. vnde & ego iuſtum reor, habere eum & ſacerdotium presbyterij, & primatum monaſterij.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Βόστρων·

Ioannes Epiſcopus Nicopolitanæ ciuitatis Armeniæ primæ dixit: Ex porrectis libellis ſanctiſſimo conuentui à viro reuerendiſſi-
mo presbytero Eutyche, cogooſceotes eum recte glorificare ſecun E
dum expoſitionem ſaoctorum Patrum qui in Nicæa, & qui pridem in Epheſo congregati ſunt; & nos eadem, quæ ſaoctiſſima Synodus, decernimus, dignum eum eſſe iudicantes & ſacerdotio fungi, & prę eſſe monaſterio.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἀρμενίας πρώτης·

Acacius Epiſcopus Ariarathirenſis Armeniæ ſecondæ, & agens vices Conſtantini viri religioſiſſimi Epiſcopi Melitenæ, dixit: Religioſiſſimus & ſanctiſſimus presbyter Eutyches, & per porrectos libellos, & per ea quæ nunc profeſſus eſt, oſtendit ſe recte ſapere, ſicut & ij qui in Nicæa treceuti decem & octo Patres noſtri, & qui poſt in Epheſo congregati ſunt. Dignos ergo eſt recipi in ſacerdotium, & primatum habere monaſterij.

Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Ἀριαραθίας Ἀρμενίας δευτέρας, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτινῆς·

Stepha- Στε-

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως·

A Stephanus Epiſcopus Hierapolitanæ ciuitatis dixit: His quæ bene complacita ſunt ſanctis Patribus noſtris de viro religioſiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche, & ego conſentiens ſum, propterea quòd ex relectis perſuaſus ſum, eum eſſe orthodoxum. vnde habere eum & gradum ſacerdotij, & primatu monaſterij dignum iudico.

Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἠπείρου Παλαιᾶς·

Atticus Epiſcopus Nicopolitanæ ciuitatis Epiri veteris dixit: Oportebat quidem ſufficere profeſſiones ſanctorum atque eximiorum Patrum noſtrorum, in quibus concordes & nunc inueniuntur immutabilibus factis ſanctorum pridem habitis Patrum decretis, qui in illis temporibus in Nicena ciuitate, & qui in hac Epheſiorum Deo amica metropoli, cuius princeps atque magiſter factus eſt omni laude digniſſimus, & ter beatus inter Angelos, qui olim pater no-
B ſter erat Cyrillus, qui vbique terrarum illuſtrauit ſanctum noſtræ Fidei myſterium. Condecet enim vere, viros religioſos ac fideles ſanctorum Patrum fidei conuiuere. Intantum igitur etiam ego profiteor, eo quòd conſonantem inuenimus virum reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam Eutychem, præſertim ex nuper nobis lectis geſtis, & ex oblatis per manus ipſius libellis ſancto huic & vniuerſali Concilio, expoſitionibus ſanctorum Patrum, & eſt rationabile ſecundum ſententiam ſanctorum Patrum, quæ & vera eſt, eſſe eum presbyterum, & primatũ habere à Deo illi traditi monaſterij.

Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ·

Euſtathius Epiſcopus Beryti dixit: Sic pie doctrinam Fidei expoſuit exactus reuerendiſſimus archimandrita Eutyches, vt cogeret & præſentem ſanctum conuentum omnem ſacris & conſonis vti
C vocibus, & collaudare, quia hæc eſt Fides Patrum. Quis ergo ita alienus eſt à pietate, qui hunc talem patiatur non frui & ſacerdotij gradu, & monaſterij primatu?

Νουνέχιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Τριμιτερίας·

Nunechius Epiſcopus Laodiceæ Trimitariæ dixit: Iuſtum eſt & conſequens, & humaniſſimæ huic Synodo conueniens, Eutychem virum reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam, ſequentem expoſitionem ſanctorum Patrum qui in Nicæa, & ſanctiſſimorum qui pridem in hac ſplendida vrbe congregati ſunt, ſicut ab ipſo porrecti libelli continent, frui & ſacerdotali dignitate, & regere monaſterium, ſicut placuit & ſanctis Patribus.

Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου·

Olympius Epiſcopus Conſtantiæ Cypri inſulæ dixit: Et ego conſentio definitis à ſanctitate veſtra in reſtitutione viri reuerendiſſimi presbyteri & archimandritæ Eutychis.

Κανδιδιανὸς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας·

D Candidianus Epiſcopus Antiochiæ Piſidiæ dixit: Pie & canonice decretis à ſanctiſſimis & religioſiſſimis Patribus de Eutyche viro reuerendiſſimo presbytero & archimandrita, etiam ego cõſentio.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἀναζάρβου·

Stephanus Epiſcopus Anazarbi dixit: Manifeſte monſtratum eſt ex nuper relectis, eo quòd nihil extra ſanctos Patres ſapuit reuerendiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches, ſed ſæpe confeſſus eſt, ſequentia ſe ſapere ſanctis Patribus trecentis decem & octo in Nicæa, ſed & in hac poſtea ciuitate congregatis Epiſcopis ſanctiſſimis. Vnde ego ſimilem ſanctis Patribus profero ſententiam, vt habeat & presbyterij dignitatem, & ſacerdotium, & curã monaſterij.

Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας Συρίας·

Gerontius Epiſcopus Seleuciæ Syriæ dixit: Ex porrectis libellis à viro religioſiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche, inuenimus eum conſentientem & ſanctæ Synodo quæ in Nicæa, & quæ in
E Epheſo: & volumus eum habere presbyterij dignitatem, ſed & preeſſe ſolite ijs qui ſub ipſo erant, religioſiſſimis monachis.

Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων·

Rufinus Epiſcopus Samoſatenæ ciuitatis dixit: Ex relectis libellis coram ſancta Synodo, qui porrecti ſunt à viro religioſiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche, reperi eum conſone ſanctæ Synodo Nicænæ & Epheſinæ ſapere: & conſentio vna cum ſanctis Patribus, & volo eum habere presbyterij dignitatem, & præeſſe ſolite ſub ſe conſtitutis monachis.

Ἰνδιμος ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως·

Indimus Epiſcopus Irenopolitanus dixit: Per omnia quæ nunc relecta ſunt, omnibus ſatisfecit profeſſio viri religioſiſſimi presbyteri & archimandritæ Eutychis, eo quòd ſequentia ſanctis Patribus in Nicæa congregatis trecentis decem & octo, ſed & ijs qui apud hanc metropolim, ſapuit, & nihil extra diuinos Canones: ideo &

ego eamdem profero ſententiam, quam & ſancti Patres, & definio A
habere eum & presbyterij dignitatem, & monaſterij principatum.

Timotheus Epiſcopus Balaneenſis dixit: Libellis porrectis à reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche, in quibus profitetur ſe acquieſcere & permanere in Fide, quæ pro tempore expoſita eſt à ſanctis Patribus in Nicæa congregatis, & nuper in Epheſina vrbe, & ego profiteor, ſicut ſancti Patres probauerunt, habere eum & dignitatem presbyterij, & archimandritæ.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλανέων·

Theodoſius Epiſcopus Canothenæ ciuitatis dixit: Sequor & amplector iuſſionem ſanctorum Patrum in reſtitutione reuerendiſſimi presbyteri & archimandritæ Eutychis. (hoc enim decretum à Deo prolatum eſt per ſanctum Concilium) ſimul & decerno eſſe eumdem loco ſuo presbyterum & archimandritam.

Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Κανώθης·

Eutychius Epiſcopus Adrianopolitanus veteris Epiri dixit: Sanctis approbantibus Patribus, & reperiens ex geſtis in vrbe regia B
Conſtantinopoli habitis, & ex oblatis libellis à Dei amantiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche, quòd extranea non ſentit ijs quæ à ſanctis Patribus apud Nicæam, & in Deo amantiſſima Epheſo confirmata ſunt; & mea humilitas concors fit ſententię, in habendo per eum presbyterio, & præeſſe monaſterio ſicut & pridē. Nam & ſanctiſſimus pater meus & Epiſcopus Atticus Nicopolitanus ſimilia ſanctis Patribus de prędicto reuerendiſſimo presbytero & archimandrita profeſſus eſt.

Εὐτύχιος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως Ἠπείρου παλαιᾶς·

Claudius Epiſcopus Anchiaxi veteris Epiri dixit: Profitente Dei amātiſſimo & ſanctiſſimo metropolitano Epiſcopo noſtro Attico conſequentia huic ſanctæ & magnæ Synodo, & ego hæc ſequens C
profiteor, ſicut eius ſanctitas eſt profeſſa, pro reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche.

Κλαύδιος ἐπίσκοπος Ἀγχιάξου Ἠπείρου παλαιᾶς·

Symeon Epiſcopus Amidenæ ciuitatis Meſopotamiæ prouinciæ dixit: Ex ijs quæ nuper lecta ſunt, & ſubtiliter approbata in hac ſancta Synodo, quibus placuerunt omnia quæ geſta ſunt in negotio religioſiſſimi presbyteri & archimādritæ Eutychis, & ego ſequor quæ ab eorum ſanctitate ſunt ordinata, eſſe eumdem religioſiſſimum presbyterum Eutychem in antiquo presbyterij ordine, & tenere eum primatum proprij monaſterij.

Συμεὼν ἐπίσκοπος Ἀμίδης Μεσοποταμίας·

Seleucus Amaſiæ Epiſcopus dixit: Conſentiente reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche ſequi ea quæ expoſita ſunt à ſanctis Patribus apud Nicæam, & quæ in Epheſo confirmata ſunt, iuſtum iudico, habere eumdem reuerendiſſimum presbyterum ſa- D
cerdotale miniſterium, & monachorum principatum.

Σέλευκος ἐπίσκοπος Ἀμασείας·

Petrus Epiſcopus Gangrenæ ciuitatis dixit: Et ego concors ſum ſententiæ ordinatę à ſanctis Patribus in iudicio reuerendiſſimi presbyteri & archimandritæ Eutychis.

Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν·

Lucas Epiſcopus Dyrrhachij dixit: Reuerendiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches per oblationem libellorum & geſtorum docuit ſanctam & magnam Synodum, ſobrium ſe eſſe in Chriſto, & confiteri decenter expoſitam Fidem tam à ſanctis Patribus & doctoribus, quàm à ſancto Nicæno Concilio, & confirmatam in Epheſina vrbe, congregata magna & vniuerſali Synodo, & à collectis nunc in eadem metropoli ſanctiſſimis & beatiſſimis Epiſcopis, & per probationem reddentibus memorato reuerendiſſimo presbytero & archimandritæ ſanctam presbyterij communionem, E
& primatum monaſterij. Et ego hæc eadem profiteor, & paria definio.

Λουκᾶς ἐπίσκοπος Δυρραχίου·

Antonius Epiſcopus Lychnidienſis dixit: Et ego conſona ijs quæ ante me ſanctiſſimus Epiſcopus Lucas metropolitanus confeſſus eſt, adæque ſapiens approbaui.

Ἀντώνιος ἐπίσκοπος Λυχνιδίου·

Marcus Epiſcopus Euriæ dixit: Et ego conſentaneus ſum ijs quę profeſſa ſunt à ſancto Epiſcopo metropolitano meo Attico, propter reuerendiſſimum presbyterum & archimādritam Eutychem.

Μάρκος ἐπίσκοπος Εὐροίας·

Vigilantius Epiſcopus Lariſſenæ ciuitatis dixit: Ex lectis nobis monimentis, & porrectis libellis à reuerendiſſimo presbytero Eutyche, conſiderantes ſapere eum, ſicut & nos, ſecundum expoſitam in Nicæa à ſanctis Patribus Fidem, quæ & ſuperſignata eſt à ſacta

Βιγιλάντιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης·

in Βε-

A in Epheſo ſancta Synodo, concordes ſumus etiam nos in ſententia nunc congregatorum ſanctorum Patrum & conſacerdotum, ſecundum iuſsionem pijſsimorum Imperatorum, pro reſtitutione presbyterij prædicti Eutychis, & ad monachorum ſuorum primatum.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραϊανουπόλεως ἐπαρχίας Ροδόπης·

Baſilius Epiſcopus Traianopolitanus, prouinciæ Rhodopæ, dixit: Conſona ſanctis Patribus & mea paruitas pro perſona viri religioſi presbyteri & archimandritæ Eutychis decernit.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Δημητριάδος·

Conſtantinus Epiſcopus Demetriadis dixit: Omnibus conſentio, quæ à ſanctis Patribus ſunt definita in ſancto Epheſino Concilio, quatenus habeat reuerendiſſimus presbyter Eutyches ſacerdotium & primatum monaſterij, qui confeſſus eſt conſentaneum ſe eſſe Nicænæ fidei, & omnibus quæ à ſanctis Patribus ſunt expoſita in catholica Fide.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Σεβαστῆς Ταρσοῦ·

B Alexander Epiſcopus Sebaſtenæ ciuitatis ſub Tarſo poſitæ dixit: Reuerendiſſimo & religioſiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche conſentiente Fidei trecentorum decem & octo qui in Nicæa fuerunt, & fidei beatæ memoriæ ſanctiſſimi & religioſiſſimi Cyrilli, confirmatæ in Epheſo, iuſtum arbitror habere presbyterium eumdem reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam, & principatum monaſterij tenere.

Σώζων ἐπίσκοπος Φιλίππων·

Sozon Epiſcopus Philippenſium dixit: Libelli, qui nunc dati ſunt à reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche, conſonant ijs quæ à ſanctis Patribus in Nicæa ſunt expoſita, & ijs qui ſtatuta ſanctorum Patrum in hac vrbe conſignauerunt. Talem ergo eum habentem fidem, decerno ſecundum omnium iudicium & ſacerdotalem eum honorem habere, & monachorum principatum.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δωβήρου Μακεδονίας πρώτης·

C Euſebius Epiſcopus ‖ Topiritanus Macedoniæ primæ dixit: Hæc eadem & mihi placent de reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche. ‖ Doberitanus

Μαξιμῖνος ἐπίσκοπος Σερραίων Μακεδονίας πρώτης·

Maximinus Epiſcopus Serrenſis Macedoniæ primæ dixit: Hæc eadem & mihi placeot de reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche.

Ερμογένης ἐπίσκοπος Κασσανδρείας Μακεδονίας πρώτης·

Hermogenes Epiſcopus Caſſandriæ Macedoniæ primę dixit: Hęc eadem & mihi videntur de reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche.

Λουκᾶς ἐπίσκοπος Βεῤῥοίας Μακεδονίας πρώτης·

Lucas Epiſcopus Berrhœæ ciuitatis Macedoniæ primæ dixit: Monachorum principem, & in multitudine piorum primatem reuerendiſſimum & deuotiſſimum Eutychem in nullo reprehenſibilem inueniens, ſed ſectatorem ſanctorum Patrum apud Nicæam & in hac D vrbe conuenientium catholicæ Fidei, volo eum priorem honorem habere presbyterij, & præſulatus monachorum.

Ιωάννης ἐπίσκοπος Μεσσήνης τῆς Ἀχαΐας·

Ioannes Epiſcopus Meſſenæ ciuitatis, prouinciæ Achaiæ, dixit: In nullo delinquens reuerendiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches eorum quæ pie decreta ſunt in Nicæa à ſanctis Patribus, & ab ijs qui conuenerunt in Epheſo, fruatur ſacerdotali dignitate, & pręſit ſecundũ priſtinam conſuetudinem honeſto habitaculo fratrũ.

Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἱμερίας ἐπαρχίας Ὀσροηνῶν, ἑρμηνεύοντος αὐτῷ Εὐλογίου πρεσβυτέρου Ἐδέσσης·

Vranius Epiſcopus Himeriæ Oſroënæ prouinciæ, interpretante eum Eulogio presbytero Edeſſeno, dixit: Ex ijs quæ lecta ſunt, agnitus eſt reuerendiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches recte ſapere, & ſectari Fidem trecentorum decem & octo qui in Nicæa congregati ſunt, quam & in Epheſo ſancta Synodus confirmauit: & E iuſtum eſt, recipere eum presbyterij dignitatem, & eſſe presbyterum, & monaſterij primatum habere.

Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Ὀποῦντος τῆς Ἀχαΐας·

Athanaſius Epiſcopus Opuntinæ ciuitatis, prouinciæ Achaiæ, dixit: Recte & irreprehenſibiliter inueſtigans ‖ ſemitas ſanctorum Patrum, qui pro tempore collecti ſunt, à ſancto Spiritu in Nicæa & in Epheſo, ſicut docuit per libellos & confeſſiones ſuas, quas intra geſtorum ſeriem depoſuit reuerendiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches, iuſtum iudicamus vt fruatur ſacerdotali ordine, & præſit monachis ſecundum præcedentem conſuetudinem. ‖ ſententias

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως τῆς Ισαυρίας·

Theodorus Epiſcopus Claudiopolitanus prouinciæ Iſauriæ dixit: Secundum rectam inſtructionem Deo amiciſſimi presbyteri & archimandritæ Eutychis, & ex eius voce & ſcripris prolata profeſſione, manifeſtum eſt recte eum ſapere. vnde & ego concors ſententiæ

tentiæ conſtitutus ſancti couuentus, confirmo habere eum presbyterij honorem, & præſulatum ſancti ſui monaſterij. A

Leontius Epiſcopus Aſcalonenſis dixit: Laudo diuinitus datam ſententiam per ſanctos & religioſiſſimos noſtros Antiſtites. Vnde & ego ſequens optimam eorum ſententiam, ſupplico recipi reuerendiſſimum Eutychem in ſacerdotio, quod pridem babebat; & retinere eum monachorum principatum.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος·

Photinns Epiſcopus Lyddenſis dixit: Apparuit per omnia, & per proprias in ſcriptis probatas voces, religioſiſſimus archimandrita Eutyches recte credere, & conſequentia ſapere ſanctis Patribus Nicæni Concilij, & qui poſt eos hìc collecti ſunt. Propter quod ſanctos Patres ſequens, conſenſi, & ſimul decreui, habere eum presbyterij locum, & ſacerdotij dignitatem, & ſecundum conſuetudinem proſpicere proprio monaſterio. B

Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Λύδδης·

Paulus Epiſcopus Maiumenſis dixit: Renerendiſſimum presbyterum & archimandritam Eutychem, ſequutum canones ſanctorum Patrum noſtrorum, qui in Nicæa & qui in Epheſo conuenerunt, & ego iuſtū iudico, gradū eum presbyterij & archimandritę recipere.

Παῦλος ἐπίσκοπος Μαϊουμᾶ·

Zoſimus Epiſcopus Minoidenſis ciuitatis dixit: Quoniam per omnia repertus eſt religioſus presbyter & archimandrita Eutyches ſapere rectam Fidem, quæ à ſanctis Patribus in Nicæa & hìc eſt expoſita, decerno & ego eum ſacerdotij perfrui dignitate, & præeſſe ſanctæ fraternitati.

Ζώσιμος ἐπίσκοπος Μινωΐδης·

Epiphanius Epiſcopus Pergenſis dixit: Secundum ea quæ beneplacita ſunt ſancto Concilio, & ego omuibns conſentio, quæ ſancti Patres profeſſi ſunt.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Πέργης·

C Baruchius Epiſcopus [a] Oruzæ Palæſtinæ proninciæ dixit: Secundum veram vocem religioſiſſimi & ſanctiſſimi Archiepiſcopi Iuuenalis, conſonam conſtitutam ijs quæ à Domino noſtro ſaluatore Chriſto & ſanctis Apoſtolis dicta ſunt, & à ſanctis Patribus qui in Nicæa & qui in Epheſo conuenerunt, & ego ſimiliter decerno, reuerendiſtimum presbyterum & archimandritam Eutychem recipere proprium presbyterij gradum, & præeſſe ſolite ſancto ſuo mouaſterio, ac clare & per omnia manifeſtum catholicum.

[a] Sozuſæ

Βαρούχιος ἐπίσκοπος Σωζόυσης Παλαιςίνης·

[b] Heraclius Epiſcopus Azotenſis dixit: His qui recte de Fide ſapiunt, omnes conſentire iuſtum eſt. Vnde & ego religioſum presbyterum & archimandritam Eutychem ſequutum canones ſanctorū Patrum, qui in Nicæa & qui in Epheſo conuenerunt, iuſtum iudico recipere presbyterij dignitatē, & pręeſſe fraternitati quæ ſub eo eſt. D

[b] Heraclides

Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος Ἀζώτου·

Ioannes Epiſcopus Tiberiadis dixit: Audiui confeſſiones religioſi presbyteri & archimandritæ Eutychis ex ijs quæ in vrbe feliciſſima Conſtantinopoli & bic geſta ſunt, & in nullo eum inueni reprehenſibilem, ſed ſecundum expoſitam ſanctam Fidem trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui in Nicæa & qui hìc conuenerunt: & volo eum, ſicnt ſancti Patres probauerunt, habere dignitatem presbyterij, & principatū detinere ſancti ſoi monaſterij.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τιβεριάδος·

Muſonius Epiſcopus Zoarenſis dixit: Cuſtodem Fidei trecentorum decem & octo, & definitionis ſanctorum Patrum qui in Epheſo congregati ſunt, manifeſtauit religioſiſſimnm presbyterum & archimandritam porrectus ab eo libellus, & profeſſiones quæ ab eo in monimentis factæ ſunt: propter quod detinere eum ſacerdotinm, & præeſſe reuerendis monachis, propter eius catholicam Fidem iuſtum exiſtimo. E

Μυσώνιος ἐπίσκοπος [c] Ζοώρων·

[c] Ζωάρων

Dionyſius Epiſcopus Sycamazoneuſis dixit: Ex omnibus geſtis præſens religioſiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches maniſeſtatus eſt, integerrime ea quæ à catholicis probata ſunt ſapere. Neque enim prætermiſit, nec aliquid violanit eorum quæ in Nicæa à ſanctis trecentis decem & octo Patribus ordinata ſunt de catholica Fide, necnon quæ in Epheſo confirmata ſunt. Vnde & ego ſimiliter decerno, ſicut & ſancti Patres, & volo bunc ſuo monaſterio conſuete præeſſe, & presbyterij bonore perfrui.

Διονύσιος ἐπίσκοπος Συκαμαζόνος·

Caiumas Epiſcopus Phaneenſis dixit: Nihil errantem reperiens renerendiſſimum archimaudritam Entychem, ſequutus & ego quæ bene ſunt placita ſanctiſſimo noſtro Archiepiſcopo, conſentio reſtitui

Καϊουμος ἐπίσκοπος [d] Φαίνους·

[d] Φανήτης

Αἰθέ-

A ſtitui ei priſtinum gradum presbyteratus, & præeſſe eum ſecundum conſuetudinem ſuo proprio monaſterio.

Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης·

Aetherichus Epiſcopus Smyrnenſis dixit: Reperiens Dei amantiſſimum presbyterum & archimandritam Eutychem conſentientem ſancto Concilio quod in Nicæa conuenit, & ſanctæ Synodo quę hic prius collecta eſt, & nunc firmata à ſancto veſtro conuentu, & ego in hoc conſentiens, & confiteor catholicum prædictum religioſum virum eſſe, & habere presbyteratus dignitatem, & præeſſe monaſterio.

* Ζέβεννος — *Ζεβνος ἐπίσκοπος Πέλλης·

Zebennus Epiſcopus Pellenſis dixit: Ex porrectis libellis, per quos catholicam Fidem plane expoſuit reuerendiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches, ſecutus Canones, & ex geſtis vere manifeſtata eſt eius recta fides. Vnde & ego iuſtum iudico, per omnia
B catholicum demonſtratum, recipere ſacerdotalem gradum, & primatum archimandritarum.

Παγκράτιος ἐπίσκοπος Λιβυάδος·

Pancratius Epiſcopus Libyadis dixit: Iuſtum eſt, religioſiſſimum presbyterum & archimandritam Eutychem ſecutum regulas ſanctorum Patrum qui in Nicæa & in Epheſo conuenerunt, & ob hoc recipientem à ſanctiſſimo Archiepiſcopo noſtro Iuuenali gradum presbyteratus & archimandritæ, quippe plenius rectam Fidem ſapientem, conſona decernere de eo decet & meam paruitatem.

Αὐξίλαος ἐπίσκοπος Σαρακηνῶν ὑποσπόνδων·

Auxilaus Epiſcopus gentis Saracenorum fœderatorum dixit: Annuo & conſentio omnibus bene placitis de Eutyche reuerendiſſimo archimandrita, & iuſtum iudico, reſtitui ei presbyterij gradũ, & præeſſe eum proprio monaſterio.

* Βάκχων — Αλύπιος ἐπίσκοπος *Βακάθων·

Alypius Epiſcopus *Bacanthenſis dixit: Ex relectorum nobis *Baſtzorũ T.
C geſtorum ſerie, nec non etiam ex porrectis libellis à religioſiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche, cognoſcens diligenter concordem eum eſſe ſanctæ Fidei, quæ expoſita eſt à trecentis decem & octo ſanctis Epiſcopis tam qui in Nicæa, quàm qui in Epheſo conuenerunt, ſecundum iuſtum decretum ſanctiſſimi Archiepiſcopi noſtri Iuuenalis, & reliqui ſancti Concilij, & ego conſentio eum eſſe presbyterum & archimandritam.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Αντιπατρίδος·

Polychronius Epiſcopus Antipatridis dixit: Sequor, & conſentio ijs quæ bene placita ſunt ſanctiſſimo Archiepiſcopo Iuuenali, & ſacro huic Concilio; & iudicaui reſtitui miniſterio reuerendiſſimum Eutychem archimandritam, & præeſſe eum ſolemniter proprio monaſterio.

Δομνῖνος ἐπίσκοπος Πλαταιῶν τῆς Ἑλλάδος·

D Domninus Epiſcopus Platæarum ciuitatis, prouinciæ Helladis, dixit: In omnibus declaratus bene peragens pietatis verbum religióſus presbyter & archimandrita Eutyches, dignus eſt & gradu presbyterij decorari, & præeſſe ſecũdum conſuetudinem fratribus.

Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Μαστεύρων·

Theodoſius Epiſcopus Maſtaurenſis dixit: Conſequens eſt diſcipulos ſectari doctores, & eos qui probauerunt ex pręcedentibus religioſitatem reuerẽdiſſimi presbyteri Eutychis circa ſanctorum Patrum regulas, & cuſtodiam eorum qui in Nicæa & in hac ſplendidiſſima metropoli conuenerunt. Et ego igitur comprobo iuſtum eſſe, eum perfrui & presbyterij dignitate, & monaſterij principatu.

* Αἴγλης — Κυριακὸς ἐπίσκοπος *Αἰγέας·

Cyriacus Epiſcopus *Aegeæ dixit: Conſequenter ſancti Patres *Aeglenſis definierunt in perſona religioſiſſimi & reuerendiſſimi presbyteri & archimandritæ Eutychis, reperientes eum orthodoxe ſapere quæ à ſanctis Patribus ſtatuta ſunt, qui in Nicæa & in Epheſo metropoli
E conuenerunt. Quem reuerendiſſimum virum & mea decreuit paruitas tenere presbyterij gradum, & dignitatem archimandritæ.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Αδραμύτου·

Flauianus Epiſcopus Adramytinus dixit: Reuerendiſſimus presbyter & archimandrita oſtendit propriam voluntatem, quoniam conſentit & confitetur ſancto Concilio ſanctorum Patrum qui in Nicæa congregati ſunt, & eorum confirmationi, quæ facta eſt in Epheſina metropoli. Vnde quemadmodum ſancti Patres definierunt, qui in hac eadem metropoli conuenerunt, dignus eſt in ſacerdotali presbyterij ordine connumerari reuerendiſſimus archimandrita Eutyches, & præeſſe monaſterio religioſorum monachorum, qui ſub ipſo ſunt conſtituti.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Μαγνησίας Μαιάνδρου·

Leontius Epiſcopus Magneſiæ Mæandri dixit: Et in dogmaticis doctri-

doctrinis, & in ſpiritualibus fungentes ſacerdotio magiſterijs patres, nos filios conuenit ſequi. Quoniam igitur iudicatum eſt ab hoc honeſtiſſimo & diuino collegio, reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam Eutychem recipere & gradum presbyterij, & primatum monaſterij, quod ei nuper ablatum eſt, vnde & mea concordat paruitas, ad perfruendum eum & presbyterij dignitate, & principatu monaſterij. A

Εὐτρόπιος ἐπίσκοπος Περγάμου τῆς Ἀσίας.

Eutropius Epiſcopus Pergamenſis Aſiæ prouinciæ dixit: Reuerendiſſimo presbytero & monacho Eutyche probato per libellos ab eo ſanctæ Synodo porrectos, credere recte ſecundum expoſitionem ſanctorum Patrum Nicæni & Epheſini Concilij, & ego ſanctorum Patrum ſententiæ ſanctæ & magnæ Synodi, quæ ſecundum diuinam iuſſionem in Epheſina metropoli collecta eſt, conſentio, quatenus dignus habeatur fungi ſacerdotio, & præeſſe monachis. B

Μάξιμος ἐπίσκοπος Τράλλεων.

Maximus Epiſcopus Trallenſis dixit: Et ego interlocutiones ſanctorum & Deo amantiſſimorum Patrum noſtrorum ſequens, propter quod probatus eſt Dei amantiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches cuſtodire catholicam Fidem, decerno tenere eum ſacerdotium, & monaſterium quod ante ſortitus eſt.

Ὀνησιφόρος ἐπίσκοπος Ἰκονίου.

Oneſiphorus Epiſcopus Iconienſis dixit: Et ego approbo iuſtum eſſe, religioſiſſimum presbyterum & archimandritam Eutychem & in ordine eſſe ſacerdotij, & præeſſe eum proprio monaſterio.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥόδου.

Ioannes Epiſcopus Rhodi inſulæ dixit: Ex porrectis libellis ab Eutyche reuerendiſſimo archimandrita, demonſtratum eſt, quia & recte ſapit, & dignus eſt tenere dignitatem presbyterij, & principatum monaſterij. vnde & ego conſentio his quæ à ſancta veſtra & magna Synodo de eo ſunt ordinata. C

Διογενιανὸς ἐπίσκοπος Ἀφροδιτόπολεως Ρεμεσιανῶν.

Diogenianus Epiſcopus ciuitatis Remeſſianenſium dixit: Secundum conſenſum Patrum, Eutyches presbyter habeat communionem & ſacerdotium, & habitaculum proprij monaſterij.

Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος.

Theodoſius Epiſcopus Amathuntinæ ciuitatis dixit: Auditor factus lectionis monimentorum, quę de reuerendiſſimo archimandrita Eutyche geſta ſunt, & inueniens eum recte ſapere, & vnitum tàm ſancto Nicæno Concilio, quàm ei quod pridem hìc, & nunc gratia Dei collectum eſt, conſentio, ſicut placuit ſanctis Patribus, tenere eum & gradum ſacerdotij, & primatum monaſterij.

Κυριακὸς ἐπίσκοπος Λεβέδου.

Cyriacus Epiſcopus Lebedenſis dixit: Et ego concors efficior prolatæ ſententiæ ſanctorum Patrum in perſona reuerendiſſimi archimandritæ Eutychis. vnde iuſtum iudico, tenere eum gradum presbyterij, & primatum monaſterij. D

Γεννάδιος ἐπίσκοπος Τήνων.

Gennadius Epiſcopus [a] Thienſis, prouinciæ Helladis, dixit: Ex lectione monimentorum, & datis libellis, cognoui catholicum eſſe reuerendiſſimum archimandritam Eutychem. Vnde & ego conſentaneus factus ſententiæ ſanctorum Patrum, iuſtum iudico tenere eum gradum presbyterij, & principatum monaſterij.

[a] Teinorum,

Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Εὐάζων.

Olympius Epiſcopus Euazenſis dixit: Reuerendiſſimum archimandritam Eutychem cognoui tam ex lectione monimentorum, quàm per propria manu cōſcriptos & porrectos libellos, & ex proprijs vocibus, quas profeſſus eſt præſente vniuerſali Concilio, (cui præſul & primus eſt ſanctiſſimus pater noſter & vniuerſalis Archiepiſcopus Dioſcorus magnæ Alexandrinæ ciuitatis) catholicum, & ſimilia ſapientem, & concordem conſtitutum ſanctis trecentis decem & octo Patribus in Nicæa conuenientibus, in recta & vera Fide quæ eſt ab eis expoſita, & quæ in Epheſino Concilio dudum confirmata eſt. Vnde concors & ego exiſtens ſanctorum Patrū prolatæ ſententiæ, iuſtum iudico, reuerendiſſimum archimandritam Eutychem tenere priſtinum ſacerdotium, & præeſſe reuerendis fratribus, quos ſub ſua manu iampridem habebat. E

Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ὑπαίπων.

Iulianus Epiſcopus Hypæporum ciuitatis dixit: Et ego ita decerno, ſicut definiuit ſancta & vniuerſalis Synodus, quæ ſecundum Dei gratiam, & iuxta ſanctionem piiſſimorum & Chriſti amicorum noſtrorum Imperatorum in Epheſina metropoli collecta eſt, quatenus reuerendiſſimus archimandrita Eutyches teneat presbyterij gradum, & fruatur ſancto miniſterio Domini noſtri Chriſti, & præ-

Θεό-

A & præſit procurationi religioſorum fratrum eius, quod ſub eo eſt, monaſterij.

Θεόπεμπτος ἐπίσκοπος Καβάσων·

Theopemptus Epiſcopus Cabaſenus dixit: Sicut videtur, etiam nunc iudaizant, perſcrutãtes Saluatorem omnium Chriſtum. Ignorantes enim ipſius cum carne diſpenſationis myſterium, hactenus perdurarunt errantes & decipientes, ſicut beatus Paulus dixit. Eutychem igitur reuerendiſſimum & Dei amantiſſimum presbyterũ & archimandritam pridem ab exordio ſcientes non ſolum catholicum, verum etiam ſceleratis Neſtorij dogmatibus fortiter repugnantem, cognouimus & nunc ex lectione monimentorum, iniuſte & contra leges damnationem perpeſſum. Et quia nunc per oblationem libellorum manifeſtam fecit huic ſancto & magno Concilio
B rectam ſuam & immaculatam Fidem, hunc & nos habemus communicatorem, & inter presbyteros numerandum, & præſulem ſui monaſterij, ſecundum ſanctorum Patrum ſententias. 2.Tim.3. c.13.

Καλοσίριος ἐπίσκοπος Ἀρσινοΐτου, ἑρμηνεύοντος αὐτὸν Ἰουλίου διακόνου αὐτοῦ·

Caloſirius Epiſcopus Arſinoitæ ciuitatis, interpretante eum ‖ Elia diacono ſuo, dixit: Comperi ex facta hodie chartarum lectione, reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam Eutychem recte ſapere de Fide catholica. Quapropter ſicut ſemper eum communicatorem habuimus, ſecundum decreta huius ſanctæ Synodi & dignum eum exiſtimo recipere presbyterij ordinem, & præſulatum proprij monaſterij. ‖ Iulio

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἡφαίστου·

Ioannes Epiſcopus Hepheſti ciuitatis dixit: Religioſiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches (qui neque minis inimiciſſimi iudicis, neque varietate accuſatoris victus, ſed in tanta tempeſtate
C inſidiarum influctuoſam ſuam animam conſeruauit, & aduerſus omnimodos conturbantes eum & impugnantes fluctus reſtitit. hæc enim nuper facta lectio eorum quæ in perſona eius contra leges geſta ſunt, demonſtrauerunt) fruatur presbyterij dignitate, & præſulatu ſub ipſo degentium reuerendorum monachorum, circa rectam & immaculatam Fidem pie & indeclinabiliter demonſtrans cuſtodiam, quæ ei facta eſt ſcutum in tempore tanti belli, tantis vndique inimicitiarum & impietatum iaculato ſagittis.

Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος Ἡρακλέους·

Heraclides Epiſcopus Heracleenſis dixit: Ex geſtis, & libellis Eutychis reuerendiſſimi presbyteri & archimandritæ hodie lectis, cognouimus eum, ſicut ſemper, recta ſapere, & ei ſanctam communionem dedimus, quatenus & recipiat presbyterij gradum, & primatum proprij monaſterij, ſecundum decreta ſanctæ Synodi.

Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος Ἐλεαρχίας·

D Iſaac Epiſcopus Elearchienſis dixit: Ex libellis porrectis, & monimentis quæ & hodie lecta ſunt, inuentus eſt reuerendiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches ſequens Fidem ſanctorum Patrum, quæ in Nicæa eſt expoſita, & in hac Epheſia ciuitate ante hoc confirmata. & concors exiſto ſanctis Patribus, quatenus habeat presbyterij ordinem, & archimandritæ honorem.

Γεμελλῖνος ἐπίσκοπος Ἐρυθρῶν·

Gemellinus Epiſcopus Erythrenſis dixit: Ex lectione monimentorum, quæ in magnifica & Chriſtianiſſima Conſtantinopoli acta ſunt, de quibus accuſabatur reuerendiſſimus & Deo amiciſſimus Eutyches presbyter & archimandrita, per eadem agnoſcentes, quoniam ipſe quidem ſemper catholice & ſapuit, & ſapit: qui vero eum (ſicut arbitrati ſunt) depoſuerunt, inueuti ſunt contraria ſapere Nicæno & Epheſino Concilio: iuſtum iudicauit ſancta hæc
E & magna Synodus, quatenus idem ſit & presbyter & archimandrita ſecundum priorem conſuetudinem. vnde & ego bis conſentio.

Ἀπολλώνιος ἐπίσκοπος Τάνεως·

Apollonius Epiſcopus Tanecenſis dixit: Recte repertus eſt ſapere & credere reuerendiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches: propter quod conſentio his quæ à ſanctis Patribus de eo definita ſunt, in recipiendo honore presbyteratus, & vt teneat gubernationem, ſicut & pridem, proprij monaſterij.

Γεννάδιος ἐπίσκοπος Ἑρμουπόλεως·

Gennadius Epiſcopus magnæ Hermopolitanæ ciuitatis dixit: Ex oblatis libellis huic ſanctæ Synodo, & lectione hodie facta monimentorum, cognouimus Eutychem reuerendiſſimum presbyterũ & archimandritam recte ſapuiſſe, & ſapere. & propter hoc conſentio, quatenus recipiat presbyterij gradum, & honorem archimandritæ.

A Cyrus Epiſcopus Babylonis dixit: Quantum conſtat ex oblatione libellorum, & lectione monimentorum, conſenſi & ego præceſſoribus ſanctis Patribus, reperiens catholicum, & Fidem tenentem inconcuſſibilem, reuerendiſſimum presbyterum & archimandritã Eutychem, ad tenendam presbyterij dignitatem, & monachorum procurationem.

Κῦρος ἐπίσκοπος Βαβυλῶνος.

Athanaſius Epiſcopus Buſiridenſis dixit: Cũ oſtenſus ſit reuerendiſſimus presbyter & arcbimandrita Eutyches ſapere & credere ſicut & ſancta Synodus continet, quæ eo tempore in Nicæa congregata eſt, confirmata vero & à ſancta Synodo, quæ paulo ante in hac ciuitate facta eſt; acquieſco & ego, & conſentio, ſicnt & hæc ſancta Synodus decreuit, recipere eum presbyterij dignitatem, habere etiam & ſui monaſterij principatum.

Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος [*]Βυ- σίρεως. [*Βυσίριδος]

B Photinus Epiſcopus Teuchirenſis dixit: Quantum ex oblatis à reuerendiſſimo presbytero & archimandrita libellis, & lectione monimentorum, rationabile & iuſtũ eſt, reſtituere enm in ſacerdotio, necnon & procuratione ſecundũ conſuetudinẽ proprij monaſterij.

Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Τευχείρων.

Theophilus Epiſcopus Cleopatridis dixit: Et vita & mores, & ab exordio conuerſatio, perbibent teſtimonium fidei reuerendiſſimi presbyteri & archimandritę Eutychis, qui & tantum laborem iampridem ſuſtinuit aduerſus Neſtorij inſanias, ex quibns apud omnes extitit laudabilis. & nunc vero nihilominns ſequentem eum expoſitiones ſanctorum Patrũ in Nicæa congregatorum, & in hac Epheſina ciuitate confirmatas, (cui præfuit ter beatns Archiepiſcopus quondam noſter Cyrillus) & ego conſentio, [*] quatenus permaneat, in quibus pridem permanebat, ideſt, in presbyterij & archimandritæ honore. C

[*] permanere debere,

Θεόφιλος ἐπίσκοπος Κλεοπατρίδος.

Paſmeius Epiſcopus Parali dixit: Ex porrectis à reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche libellis cognouimus eum irreprehenſibiliter rectam noſtram & immaculatam Fidem tenere. propter qnod & ego conſentio & concordo his quæ à ſanctis Patribus terminata ſunt.

Πασμῆος ἐπίσκοπος Παράλου.

[*] Soſias Epiſcopus Soznſæ dixit: Bona & iuſta ſanctorum Patrum, & pietatem in ſe habens ſententia, quam proferre dignati ſunt pro reſtitutione reuerendiſſimi presbyteri & archimandritæ Eutychis, reſpicientes integra ſnbtilitate hæc quæ hodie lecta ſunt: quibus & ego concordo, inſtnm arbitrans reddi ei tam locum presbyteratus, quàm primatum boneſtiſſimi monaſterij.

[*] Zoſimus T.

[*] Σωσίας ἐπίσκοπος Σωζούσης. [*] Ζώσιμος

D [*] Theodorus Epiſcopus Ticeliæ ciuitatis dixit: Ex libellis à religioſiſſimo presbytero & archimãdrira Entyche porrectis huic ſanctæ Synodo, & lectione monimentorum, in omnibus cognouimus eum & recte ſapere, & ſapuiſſe. & ego iuſtum exiſtimo, reddi ei presbyterij locum, & honorem archimandritæ.

[*] Theodulus E. Eiſilæ

Θεόδουλος ἐπίσκοπος [*] Ηι- σιλᾶ. [*] Ασω.

Theodorus Epiſcopus Barcenſis dixit: Lectæ hodie chartæ quæſtionis gratia adnerſus religioſiſſimum presbyterum & archimandritam Eutycbem factæ, probauerunt eum recta ſapere, & ſapuiſſe. & in hoc concors exiſto ad reſtituendum ei & gradum presbyterij, & principatum proprij monaſterij.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Βάρκης.

[*] Rufinus Epiſcopus Cyrenenſis dixit: Rationabiliter & iuſte ſacerdotium & principatum monaſterij reſtituit hæc ſancta & magna Synodus reuerendiſſimo presbytero & archimandritæ Entychi. Pium enim eum & fidelem, acta monimentorum, & qui porrectns eſt ab eo libellus monſtrauit. Et huic ego concordo ſententiæ. E

[*] Rufus

Ροῦφος ἐπίσκοπος Κυρήνης.

Zenon Epiſcopus Rhinocururenſis dixit: Plane approbatum eſt, tam ex nunc facta lectione geſtorum, quàm ex porrectis irreprehenſibilibus libellis à ſanctiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche, quia diligens eſt circa piam religionem, & quia ſecntus eſt catholicam Fidem, quæ ante hoc eſt expoſita à ter beatis patribns noſtris Epiſcopis in Nicæa conuenientibus, & circa hæc, quæ hìc paulo ante ſtatuta ſunt à ſanctæ memoriæ & inter ſanctos conſtitnto Cyrillo Alexandrinæ ciuitatis antiſtite, & confirmata à ſancta & vniuerſali Synodo. Vnde & mea humilitas conſentanea ſit ſancto & magno huic Concilio, quatenus memoratus ſanctiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches non ſit extra ſacerdotalem dignita-

Ζήνων ἐπίσκοπος Ρινοκουρούρων.

Λεύ-

Λούκιος ἐπίσκοπος Ζύγων·

ᵃ Αὐσόνιος ᵃ Αὐξόνιος ἐπίσκοπος Σεβεννύτου·

ᵇ Ταυᾶ· Ισαὰκ ἐπίσκοπος ᵇ Ταύα·

ᶜ Ζαγυλῶν Φιλόκαλος ἐπίσκοπος ᶜ Γαζύλων·

Ησαΐας ἐπίσκοπος Ἑρμουπόλεως μικρᾶς· οἱ πάντες ὅμοια, καὶ παραπλήσια διαλελήκασι, καὶ κατέθεντο.

Βαρσουμᾶς πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, δι' ἑρμηνείας Εὐσεβίου μοναχοῦ εἶπε· κἀγώ, ὡς τέκνον, ἐξακολουθῶν τοῖς ἰδίοις πατράσι, καὶ μαρτυρῶν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, συντίθεμαι, καὶ συναινῶ, καὶ χαίρω, ὅτιπερ ἀποδεδώκατε αὐτῷ τὸν τῆς ἱερωσύνης βαθμόν, καὶ τοῦ ἄρχειν τοῦ ἁγιωτάτου αὐτοῦ μοναστηρίου.

Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· τὰς πάσης τῆς ἁγίας ταύτης, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου ψήφους ἐπὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχῇ, βεβαιῶ, καὶ τὴν ἐμαυτοῦ συνεισάγω γνώμην, ὥστε αὐτὸν τελεῖν ἐν τῇ τοῦ πρεσβυτέρου τάξει· ἡγεῖσθαι δὲ καὶ τοῦ οἰκείου μοναστηρίου, καθὼς καὶ πάλαι.

Ιωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος νοταρίων, εἶπεν· οἱ κληρικοί, καὶ μονάζοντες τοῦ μοναστηρίου τοῦ ὑπὸ τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, λίβελλον προσεκόμισαν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ, ὅν τινα ἀναγνωσόμεθα, εἰ προστάξει ἡ ὑμῶν ὁσιότης. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν·

A gnitatem, ſed & presbyterij gradnm, & principatum religioſiſſimorum teneat monachorum.

Lucius Epiſcopus Zygrenſis dixit: Ex porrectis à reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche libellis cognonimus eum recta ſapere in catholica Fide: & ob hoc & ego conſentio cunctorum ſententiæ, quatenus ei reſtituatur & dignitas presbyterij, & honor archimandritæ.

ᵃAuxonius Epiſcopus Sebennyteņ ciuitatis dixit: Ex lectione actorum monimentorũ, & ex porrectis libellis, renerendiſsimus archimandrita Eutycbes approbatus eſt ſapere & dicere & credere, ſicut expoſitio Fidei continet, quæ facta eſt B à ſanctis Patribus olim in Nicæa cõgregatis, quæ & confirmata eſt à Synodo paulo ante in hac ciuitate facta, cui præfuit ter beatus, & omnino laudabilis memoriæ antiſtes noſter Cyrillus. & iuſtum eſt, vt memoratus vir reuerendus, ſicut & ſancta Synodus decreuit, recipiat presbyterij dignitatem, & permaneat, in quibus degebat prius; habere vero eũ & patrociniũ proprij monaſterij. ᵃ Auſonius

Iſaac Epiſcopus Tauenſis dixit: Lectis hodie monimentis, & porrecto libello à reuerendiſſimo Eutycbe, conſona proſequnti ſunt Deo digniſſimi Patres, qui nunc in hoc ſancto & vniuerſali Concilio cõgregati ſunt. Et ego igitur conſentaneus C factus ſum his quę acta ſunt, & peto eũ tenere presbyteratũ, & præeſſe proprio monaſterio.

Philocalus Epiſcopns Zagylenſis dixit: Ex libellis ſanctæ Synodo à reucrendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche porrectis, docentibus de catholica Fide, cognouimus, quia irreprehenſibiliter ſapit quæ à ſancto Nicæno Concilio definita ſunt, inſuper etiam in Ephesina Synodo confirmata. Propter quod & nos cognoſcentes eum ſic ſapere, decernimus reſtitui ei presbyterij dignitatem, & archimandritæ honorem.

Eſaias Epiſcopus Hermopoleos minoris dixit: Sancta hac & magna Synodo iudicio & decreto D geſtorum ſuſcipiente religioſum & Deo dignnm presbyterum & archimandritam Eutychem, ſicut conſona priori & magnæ Synodo Nicænæ & Epheſinę credentem, neceſſarie & ego conſentio, & decerno, tenere eum & presbyteratus honorem, & principatum monaſterij.

Barſumas presbyter & archimandrita, per interpretem Euſebium monacbnm dixit: Et ego vt filius ſequor proprios patres, & teſtimoniũ perhibens catholicæ Fidei ſanctiſſimi & religioſiſſimi archimandritæ Eutychis, conſentio & concordo & gratulor, qnoniam reſtituiſtis ei ſacerdotij gra E dum, & principatum ſanctiſſimi ſui monaſterij.

Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Omnes ſancti huius & vniuerſalis Concilij ſententias ſuper reuerendiſſimo archimandrita Eutyche confirmans, & meam ipſius ſimnl introduco voluntatẽ, qnatenus numeretur in ordine presbyterij, præſit etiã & proprio monaſterio ſicut antea.

Ioannes presbyter & primicerius notariorum dixit: Clerici & monachi monaſterij, quod ſub reuerendiſſimo presbytero & archimandrita Eutyche eſt, vel degit, libellum obtulerunt ſancto veſtro Concilio, quem legemus, ſi præceperit veſtra ſanctitas. Euſebius Epiſcopus Ancyræ Galatiæ dixit:

dixit: Suſceptus libellns recitetur. Ioannes presbyter & primicerius notariorum recitauit.

EPISTOLA MONACHORVM, QVI ſub Eutyche, ad Concilium Epheſinũ ſecundum.

Sanctæ huic & Dei amantiſſimæ vniuerſali Synodo, congregatæ in Epheſia metropoli, à Narſete presbytero, & Timotheo, & Euſebio, & Conſtantino, & ceteris diaconibns, ſubdiaconibus, & omnibus monachis ſub religioſiſſimo archimandrita Eutychete conſtitutis.

PRomiſſa à miſericorde Deo in eum credentibus dona, ex diuinis edocti eloquijs, [& co-
Matth.19. gnationes,] & pecunias, &, quibus vnuſquiſque noſtrũ decorabatur, dignitates, & diuerſas militias, & ſemel omnia quæ videntur bona humana deſpicientes, quibus fruebamur, fruiq. adhuc ſperabamus, in vnam omnes monachorum conuerſationem & continentiam concurrimus, trecentorum numerum iam complentes gratia Domini Chriſti, & ſub præpoſito reuerendiſſimo archimandrita Eutyche pietatis & iuſtitiæ doctrinis
‖ trigeſimũ annum ac paulo plus pleriquę obedientes, & ‖ triceſimo anno plus minus plures ex nobis in hac continentia perdurantes. Sed reuerendiſſimus Epiſcopus regiæ Conſtantinopolitanæ ciuitatis Flauianus, cum oporteret eum & præſentia laudare, & ad meliora cohortari, & omni prouidentia continere eos, qui humana derelinquentes, ad Deum confugimus; contra quàm decuit, operatus eſt, noſtrum quidem paſtorem calumnijs & blaſphemijs circumueniens, & non veram occaſionem damnationis eius, veluti ex pietate, ſimulans, eo quòd non blaſphemat cum ipſo præter definitionem Fidei, quam expoſuit quidem ſanctum Nicęnum Concilium, confirmauit autem & quæ prius in hac Epheſo congregata eſt Synodus: nobis autem præcipiebat per dire-
‖ Theodoſiũ ctum ab eo ‖ Theodotum presbyterum, cum eo præſentibus alijs clericis, recedere à paſtore, & neque loqui cum eo de cetero, ſed & res mona-
‖ ſibi cuſtodiri. ſterij ‖ aduerſus ipſum cuſtodiri (hoc ipſum enim negotiabatur) ſub nomine pauperum: aut hoc non facientes, prohiberi & nos cum noſtro magiſtro à communione diuinorum myſteriorum. Et ſanctum quidem altare, quod ipſe ante ſex men-
‖ conſtruxit, ſes, quàm inſidias meditaretur, ‖ conſecrauit, vacuum diuino remanſit ſacrificio. Permanſimus autem nos hactenus vſque ad hanc ſanctam veſtram Synodum, iniquis eius ſententijs alligati. Aliquanti autem ex fratribus noſtris obierũt ſub eodem iniquo pœnę ſchemate. Et alia quidẽ con-
‖ pro more uerſationis monaſterialis ‖ ſolẽniter celebramus ſecundum monachorum regulas; alieni vero exiſtimus ab ijs, à quibus ſunt alieni, qui tamquam impij ſunt damnati. Et in hac infelicitate lacrymantes nos inuenit ſalutaris dies Natalis Saluatoris noſtri Dei & domini IESV Chriſti; & quæ omnibus Chriſtianis eſt in lætitia, eam nos in luctu peregimus, pro orationibus diuini miniſterij, lamen-

A εἶπεν· ὑποδεχθεὶς ὁ λίβελλος, ἀναγνωσθήτω.
Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος νοταρίων, ἀνέγνω.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΥΠ' ΕΥΤΥΧΕΙ ΜΟναχῶν πρὸς τὴν δευτέραν ἐν Ἐφέσῳ σύνοδον.

Τῇ ἁγίᾳ, καὶ θεοφιλεῖ συνόδῳ οἰκουμενικῇ, συνελθούσῃ ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει, παρὰ Ναρσοῦ πρεσβυτέρου, καὶ Τιμοθέου, καὶ Εὐσεβίου, καὶ Κωνσταντίνου, καὶ λοιπῶν διακόνων, καὶ ὑποδιακόνων, καὶ πάντων τῶν μοναζόντων, τῶν τελούντων ὑπὸ τὸν θεοσεβέστατον πρεσβύτερον, καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ.

B Τὰς ἐπηγγελμένας παρὰ φιλανθρώπου τοῦ θεοῦ τοῖς εἰς αὐτὸν πεπιστευκόσι δωρεάς, ἐκ τῶν θείων λογίων καταμαθόντες, * καὶ χρημάτων, καὶ οἷς ἕκαστος ἐκοσμεῖτο ἀξιώμασί τε, καὶ διαφόροις στρατείαις, καὶ πάντων ἅπαξ τῶν δοκούντων ἀνθρωπίνων εἶναι καλῶν ὑπεριδόντες, ὧν τε ἦμεν ἐν ἀπολαύσει, καὶ ὧν ἔτι προσεδοκῶμεν, ἐπὶ μίαν ἅπαντες τὴν τῶν μοναχῶν πολιτείαν, καὶ καρτερίαν ἀπηντήσαμεν, τὸν τῶν τριακοσίων ἀριθμὸν ἤδη πληροῦντες χάριτι τοῦ δεσπότου Χριστοῦ· καὶ ὑφ' ἡγεμόνι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ τοῖς τῆς εὐσεβείας, καὶ δικαιοσύνης δι-
C δάγμασι πειθαρχοῦντες· καὶ τριακοστὸν ἐνιαυτόν, μικρῷ πρός, οἱ πολλοὶ ταύτην τὴν καρτερίαν διατελέσαντες. ἀλλ' ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανός, δέον τὰ μὲν παρόντα ἐπαινεῖν, ἐπὶ δὲ τὰ βελτίω προτρέπειν, καὶ πάσαις προνοίαις τοὺς ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων τῷ θεῷ προσδραμόντας συνέχειν, τοὐναντίον, ἤπερ ἔπρεπεν, εἰργάσατο, τὸν μὲν ἡμέτερον ποιμένα συκοφαντίαις τε, καὶ βλασφημίαις περιβαλών, καὶ πρόφασιν οὐκ ἀληθῆ τῆς αὐτοῦ καθαιρέσεως τὴν εὐσέβειαν ὑποκρινάμε-
D νος· ὅτι μὴ βλασφημεῖ μετ' αὐτοῦ παρὰ τὸν ὅρον τῆς πίστεως, ὃν ἐξέθετο μὲν ἡ ἐν Νικαίᾳ ἁγία σύνοδος, ἐβεβαίωσε δὲ ἡ πάλαι κατὰ τήνδε τὴν Ἐφεσίων· ἡμῖν δὲ παρεκελεύετο διὰ τοῦ ἀποσταλέντος παρ' αὐτοῦ Θεοδοσίου τοῦ πρεσβυτέρου, συμπαρόντων αὐτῷ καὶ ἑτέρων κληρικῶν, ἀφίστασθαι τοῦ ποιμένος, καὶ μηδὲ προσφθέγγεσθαι αὐτῷ ἔτι· καὶ τὰ τοῦ μοναστηρίου φυλάττειν αὐτῷ, τῷ τῶν πτωχῶν ὀνόματι, τοῦτο γὰρ ἐπραγματεύετο, ἢ τοῦτο μὴ ποιοῦντας, εἴργεσθαι καὶ αὐτοὺς μετὰ τοῦ διδασκάλου τῆς κοινωνίας τῶν θείων μυστηρίων. καὶ τὸ μὲν ἅγιον θυσιαστήριον, ὅπερ αὐτὸς πρὸ ἓξ μη-
E νῶν τῆς μελετηθείσης ἐπιβουλῆς κατέπηξατο, κενὸν τῆς θείας ἱερουργίας ἐστί. μεμενήκαμεν δὲ ἡμεῖς ἄχρι τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου ταῖς ἀδίκοις ταύταις ἀποφάσεσιν αὐτοῦ δεδεμένοι. τινὲς δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τετελευτήκασιν ἐν τῷ τῆς ἀδίκου τιμωρίας σχήματι. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἀσκήσεως συνήθως πράττομεν, κατὰ τὸν θεσμὸν τῶν μοναχῶν, ἀλλότριοι δὲ καθεστήκαμεν, ὧν οἱ ἀσεβεῖς κατακριθέντες. ἐν τούτῳ δακρύοντας ἡμᾶς ἐπέστη τῇ συμφορᾷ ἡ σωτήριος ἡμέρα τῶν γενεθλίων τοῦ δεσπότου, καὶ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ τὴν πᾶσι χριστιανοῖς εὐφροσύνην ὑπάρξασαν, ἡμᾶς πενθοῦντας διετελοῦμεν· ἀντὶ τῶν προσευχῶν τῆς μυσταγωγίας, θρήνους

θρήνους ἐκ τῆς γλώττης προχέοντες. ἐν τούτοις ἡμᾶς καὶ ἡ τῶν ἐπιφανίων ἡμέρα διεδέξατο· καὶ ὥσπερ οἱ θανάτῳ προσομιλοῦντες, φιλοψύχως ἔχοντες, τὴν τελευτὴν καταδύρονται, οὕτως ἡμεῖς ἐπὶ τῇ τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἀφαιρέσει, πενθοῦντες διετελοῦμεν. ἐπέστη καὶ ἡ τοῦ σωτηρίου πάθους ἡμέρα, καὶ νὺξ ἱερὰ, καὶ ἡ τῆς ἀναστάσεως ἑορτὴ, καθ' ἣν λύεται μὲν τοῖς πλείστοις τῶν ἡμαρτηκότων τὰ ἀπὸ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἐπιτίμια, λύεται δὲ παρὰ τῶν βασιλευόντων ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τὰ δεσμὰ τοῖς ὑπευθύνοις, ἡδονῆς δὲ δικαίας πᾶς οἶκος, καὶ ἀγορὰ πᾶσα πεπλήρωται· ἡμεῖς δὲ, τοῖς τῶν ἀδίκων ἀποφάσεων δεσμοῖς κατεχόμενοι, οὐδὲν φιλάνθρωπον τοῦ κατακρίναντος εἴδομεν· ἀλλὰ μεμένηκεν ἀκλινὴς ἄχρι τοῦ παρόντος, ἐννέα μηνῶν περί που ἤδη παραδραμόντων, τοιαύτην πάντως ἐφ' ἑαυτῷ τὴν παρ' ὑμῶν ψῆφον τυπῶν, ἵνα τῆς οἰκείας ἐφ' ἡμῖν ἀδίκου κρίσεως ἄξιον εὕροι καρπὸν, τὴν ἐπ' αὐτῷ παρ' ὑμῶν δικαίαν ψῆφον· καὶ οὕτως κατὰ τὴν θείαν γραφὴν, κριθῇ μὲν, ὡς ἔκρινεν, ἀπολαύσῃ δὲ, ὡς ἐπεβούλευσε. διόπερ καθικετεύομεν τὴν ὑμετέραν ἁγίαν σύνοδον, συναλγῆσαι μὲν ἡμῖν τῆς τοσαύτης ἀδίκου κολάσεως, ὑπὲρ εὐσεβείας παρὰ ἱερέως ὑπομεμενηκόσιν αὐτήν· ἀποδοῦναι δὲ, ἡμῖν μὲν ὧν οὐ δικαίως ἀφῃρήμεθα μυστηρίων, τῷ δὲ ταῦτα δεδρακότι τὴν ἀμοιβὴν, ὧν οὐ δικαίως ἔκρινεν.

Ναρσῆς πρεσβύτερος ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ. τῇ αὐτῇ ὑπογραφῇ πάντες.

Τιμόθεος· * διάκονοι.
Εὐσέβιος·
Κωνσταντῖνος·
Εὐστάθιος·
Ζηνόβιος·
Αὐξέντιος·
Ζηνόβιος·
Σμάραγδος·
Ἐλευσίνιος·
Κωνστάντιος·
Θεόδουλος· * ὑποδιάκονοι L.
Γερόντιος·
Πορφύριος·
Μαρτύριος· * μονάζοντες L.
Πάγχαρις·
Παυλονᾶς·
Φιλούμενος·
Ἀβραάμιος·
Ἰουλιανός·
Ἀντώνιος· Μακεδόνιος·
Τιμόθεος· Ἰουλιανός·
Εὐγένιος· Θεότιμος·
Μάλχος· Εὔβουλος·
Γυμνάσιος· Ὑπάτιος.

Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐπειδὴ ἀκοινωνήτους ἑαυτοὺς εἶπατε γεγενῆσθαι, ἀγνοεῖτε δὲ τὴν

A lamentationes ex lingua noſtra profundentes. In his nos & ſancta Epiphaniorum dies ſuſcepit. Et ſicut morti prupinquantes,& animam ſuam diligentes,finem ſuum deflent;ita nus in ſacri [a] miniſterij ablatione lugentes peregimus. Superuenit & ſalutaris Paſſionis dies, & ſacra nox,& Reſurrectionis feſtiuitas, in qua quidem & plurimis peccaturibus à ſanctis Patribus noſtris [b] damnationes ſoluuntur; verum & ab Imperaturibus, [c] criminalia reis vincula relaxantur; iuſta vero lætitia umnis domus & omne forum repletur: nos vero iniuſtis detenti ſententiæ vinculis, nullam clemētiam noſtri vidimus damnatoris, ſed vſque
B in præſenti perſeuerauit indeclinabilis, iam nouem pæne tranſactis menſibus, talem vtique [d] ſuper ſe à vobis ſententiam ordinans, vt pru ſuo iniquo contra nos prolato iudicio dignum inueniat fructum, iuſta aduerſum ſe à vobis prolata ſententia, vt, ſecundum ſanctas ſcripturas, iudicetur quemadmodum iudicauit, & fruatur ſicut inſidiatus eſt. Propter quod ſupplicamus veſtræ ſanctæ Synodo, condolere nobis quidem pru tanto tamq. iniquo cruciatu, quem pro pietate ſuſferimus à ſacerdote; reddere vero nobis quidem communionem iniuſte ablatam, illi veru talia perpetranti, viciſſitudinem eurum quæ iudicauit
C iniuſte.

Narſes presbyter manu mea ſubſcripſi.
Timotheus diaconus manu mea ſubſcripſi.
Euſebius diaconus manu mea ſubſcripſi.
Conſtantinus diaconus manu mea ſubſcripſi.
Euſtathius diaconus manu mea ſubſcripſi.
Zenubius diaconus manu mea ſubſcripſi.
Auxentius diaconus manu mea ſubſcripſi.
Zenobius diaconus manu mea ſubſcripſi.
Smaragdus diacunus manu mea ſubſcripſi.
Eleuſinius diaconus manu mea ſubſcripſi.
Cunſtantius diaconus manu mea ſubſcripſi.
[e] Theodurus ſubdiaconus manu mea ſubſcripſi.
D Gerontius ſubdiaconus manu mea ſubſcripſi.
[f] Pruſphorius ſubdiacunus manu mea ſubſcripſi.
[g] Martyrius munachus manu mea ſubſcripſi.
Pancharius monachus manu mea ſubſcripſi.
Paulunas munachus manu mea ſubſcripſi.
[h] Philinius monachus manu mea ſubſcripſi.
Abraamius monacbus manu mea ſubſcripſi.
Iulianus monachus manu mea ſubſcripſi.
Antonius monachus manu mea ſubſcripſi.
Macedonius monachus manu mea ſubſcripſi.
Timutheus monachus manu mea ſubſcripſi.
Iulianus monachus manu mea ſubſcripſi.
E [Euprepius monachus manu mea ſubſcripſi.
Dorotheus monachus manu mea ſubſcripſi.
Cartaſius monachus manu mea ſubſcripſi.
Timotheus monachus manu mea ſubſcripſi.]
Eugenius monacbus manu mea ſubſcripſi.
Theotimus monachus manu mea ſubſcripſi.
[Iuannes monachus manu mea ſubſcripſi.]
Malchus monachus manu mea ſubſcripſi.
Eubulus monachus manu mea ſubſcripſi.
Gymnaſius monachus manu mea ſubſcripſi.
Hypatius monachus manu mea ſubſcripſi.

Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Quoniam excommunicatos vos dixiſtis factus eſſe,

[a] myſterij
[b] Irrogatæ pœnæ criminum
[c] aduerſus ſe à vobis ferendam ſententiam præſcribens, vt
Matth. 7. a
[e] Theodulus
[f] Porphyrius
[g] Martinus
[h] Philumenus

A ignoratis vero culpam, & conijcimus & nos pro qua re, dicite manifeſte, propriam fidem quomodo habeatis. Hæc enim eſt veſtra abſolutio, confeſſio Fidei. Eleuſinius diaconus & monachus dixit: Sicut per libellum Deo dignus archimandrita noſter edocuit veſtram ſanctitatem, ſic ſapimus, ſicut trecenti decem & octo ſancti Patres in Nicæa ſanxerunt, & ſicut hic congregata ſancta Synodus confirmauit: & præter iſtam Fidem numquam neque intelleximus, neque ſapuimus aliquid. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: De incarnati Saluatoris noſtri præſentia ſic ſapitis, ſicut beatus Athanaſius, & beatus Cyrillus, & B beatus Gregorius, & omnes catholici Epiſcopi? Eleuſinius diaconus & monachus dixit: Omnes ſic ſapimus, ſicut & qui in Nicæa conuenerunt, & qui hic congregati ſunt ſancti Patres. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Quoniam dedit libellos reuerendiſſimus presbyter & archimandrita Eutyches, acquieſcitis his quæ ille ſcripſit, & ſequimini fidem eius? Eleuſinius diaconus & monachus dixit: Etiam. [Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Ne præuaricemini. Eleuſinius diaconus & monachus dixit: Non.] Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Hæc eadem ſapitis? his contenti eſtis? Anathematizatis eos C qui ſic non ſapiunt? Eleuſinius diaconus & monachus dixit: Etiam, per veſtigia veſtra. Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Conſequens eſt, ſic eos rectam Fidem confitentes in Nicæa expoſitam, & in Epheſo confirmatam, participes exiſtere & ſanctæ communionis, & propriorum graduum. Sancta Synodus dixit: Omnes conſentimus his verbis, omnes hæc dicimus. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Placet ergo religioſitati veſtræ in interlocutione & hoc inſeri, quia cum reuerendiſſimo archimandrita Eutyche abſoluimus & qui cum eo ſunt, clericos D ſiue monachos? Sancta Synodus dixit: Abſoluimus eos. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Communicamus * eos & dignitate & myſterijs? Sancta Synodus dixit: Etiam hoc iuſtum iudicium. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Manifeſtis conſtitutis geſtis, & omni ſancto hoc Concilio conſentiente, & reſtituente communionem reuerendiſſimo archimandritæ Eutychi, verum etiam & presbyterij dignitatem, ſuper his vero abſoluente omnes qui cum ipſo ſunt, tam clericos eius, quàm monachos, iuſtum eſt de cetero & conſequens, ea quæ de recta Fide noſtra acta ſunt in congregata pridem in hac ciuitate E beatiſſima Synodo, recitari. quæ proferens reuerendus presbyter & primicerius notariorum Ioannes, relegat, ſi hoc & vniuerſo ſancto Cócilio placuerit. Domnus Epiſcopus Antiochię dixit: Si placuerit recitari, recenſeâtur. Thalaſſius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Neceſſarium nobis eſt relegi Fidem ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo, & qui apud Epheſum, quatenus nos audientes plus aliquid, imbuamur. Euſebius

* δεις

A τὴν αἰτίαν, καὶ τεκμαιρόμεθα καὶ ἡμεῖς διὰ τί· εἴπατε φανερῶς τὴν ἑαυτῶν πίστιν, ὅπως ἔχετε· αὕτη γάρ ἐστιν ὑμῶν ἡ ἀπόλυσις, ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως. Ἐλευσίνιος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπε· καθὼς διὰ τοῦ λιβέλλου ὁ θεοσεβὴς ἀρχιμανδρίτης ἡμῶν ἀνεδίδαξε τὴν ὑμετέραν ἁγιότητα, ὅτι οὕτω φρονοῦμεν, ὡς οἱ τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτὼ ἅγιοι πατέρες, οἱ ἐν Νικαίᾳ ἐθέσπισαν· ἣν καὶ ἐβεβαίωσεν ἡ ἐνταῦθα ἁγία σύνοδος· καὶ παρὰ ταύτην τὴν πίστιν οὐδέ ποτε οὐδὲ ἐνενοήσαμέν τι, οὔτε ἐφρονήσαμεν. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· περὶ τῆς ἐνσάρκου τοῦ σωτῆρος B παρουσίας οὕτω φρονεῖτε, ὡς ὁ μακάριος Ἀθανάσιος, καὶ ὁ μακάριος Κύριλλος, καὶ ὁ μακάριος Γρηγόριος, καὶ πάντες οἱ ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι; Ἐλευσίνιος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπε· πάντες οὕτω φρονοῦμεν, ὡς καὶ οἱ ἐν Νικαίᾳ συνελθόντες, καὶ οἱ ἐνταῦθα συνειλεγμένοι ἅγιοι πατέρες. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐπιδέδωκε λίβελλον ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχής· πείθεσθε οἷς ἔγραψεν, καὶ ἀκολουθεῖτε τῇ πίστει αὐτοῦ; Ἐλευσίνιος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπε· ναί. Διό- C σκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· τὰ αὐτὰ φρονεῖτε; τοῖς αὐτοῖς στοιχεῖτε; ἀναθεματίζετε τοὺς μὴ οὕτω φρονοῦντας; Ἐλευσίνιος διάκονος, καὶ μονάζων εἶπεν· ναί, τῶν ποδῶν ὑμῶν. Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· ἀκόλουθόν ἐστιν, οὕτως αὐτοὺς τὴν ὀρθόδοξον ὁμολογοῦντας πίστιν τήν τε ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθεῖσαν, καὶ ἐν Ἐφέσῳ βεβαιωθεῖσαν, μετέχειν καὶ τῆς ἁγίας κοινωνίας, καὶ τῶν οἰκείων βαθμῶν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· πάντες συναινοῦμεν τούτοις τοῖς λόγοις· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· δοκεῖ οὖν τῇ θεοσεβείᾳ D ὑμῶν, ἐν τῇ διαλαλιᾷ καὶ τοῦτο * ἐντεθῆναι, ὅτι μετὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ἀπελύσαμεν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ κληρικούς, ἤτοι μονάζοντας; ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἀπελύσαμεν αὐτούς. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· κοινωνοῦμεν αὐτοῖς καὶ τῇ ἀξίᾳ, καὶ τοῖς μυστηρίοις; ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· ναί. αὕτη δικαία κρίσις. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· δήλων ὄντων τῶν πεπραγμένων, καὶ πάσης τῆς ἁγίας ταύτης συνόδου συναινεσάσης καὶ ἀποδούσης τὴν κοινωνίαν τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ, ἔτι τε καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν, πρὸς δὲ τούτοις E ἀπολυσάσης καὶ πάντας τοὺς συνόντας αὐτῷ κληρικούς, ἤτοι μονάζοντας, δίκαιόν ἐστι λοιπὸν, καὶ ἀκόλουθον, τὰ περὶ τῆς ὀρθῆς ἡμῶν πίστεως πεπραγμένα ἐν τῇ συναχθείσῃ πρώην ἐν ταύτῃ τῇ πόλει μακαριωτάτῃ συνόδῳ, ἀναγνωσθῆναι· ἅτινα προκομίσας ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ πρῶτος νοταρίων Ἰωάννης, ἀναγινωσκέτω, ἐὰν τοῦτο καὶ πάσῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ δόξῃ. Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· εἰ ἔδοξεν ἀναγνωσθῆναι, ἀναγινωσκέσθω. Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐστι τοῦ ἀναγνωσθῆναι τὴν πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ, ὥστε ἡμᾶς πλεῖόν τι ἀκροασαμένους, ἐπιστηριχθῆναι. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος

* ἐνδοῦναι,

Ἀγκύ-

Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπε· λυσιτελὴς ἡ τῶν ἁγίων συνόδων ἀνάγνωσις, καὶ βεβαίωσις· ἐκεῖθεν γὰρ ἔχομεν τῆς ὀρθοδοξίας ἡμῶν τὴν ἀσφάλειαν. Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· ἀναγνωσθήτω ἡ ἔκθεσις, ἡ γινομένη παρὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, καὶ ἡ ‖ βεβαιωθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· πάντες τοῦτο βουλόμεθα. Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ πρώτης νοταρίων ἀνέγνω.

‖ βεβαιω-θεῖσα κ.

A ſebius Epiſcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Vtilis ſanctorum Conciliorum lectio & confirmatio. Illinc enim habemus tutelam noſtræ catholicæ Fidei. Stephanus Epiſcopus Epheſi dixit: Legatur expoſitio, quæ facta eſt à ſanctis trecentis decem & octo Patribus in Nicæa, & confirmata in Epheſo, ad cautelam catholicæ Fidei. Sancta Synodus dixit: Omnes hoc volumus.

Ioannes presbyter & primicerius notariorum recitauit.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΕΝ ΕΦΕΣΩ τῇ πρώτῃ συνόδῳ.

Τοῖς μετὰ τὴν ὑπατείαν τῶν δεσποτῶν ἡμῶν Φλαυΐων, Θεοδοσίου τὸ τρισκαιδέκατον, καὶ Βαλεντινιανοῦ τὸ τρίτον, τῶν αἰωνίων Αὐγούστων, τῇ πρὸ ἕνδεκα καλανδῶν Αὐγούστων, ἥτις ἐστὶ κατ' Αἰγυπτίους ἐπιφὶ κη'. ἡνίκα Νεστόριος καθῄρηται· ἅτινα ἐμφέρεται τῇ ὄπισθεν πράξει.

EPHESINAE PRIMAE SYNODI acta quadam, [recenſita Epheſi in ſynodo profana, & rurſus Chalcedone relecta.]

ACT. VI.

Poſt Conſulatum dominorum noſtrorum Flauij Theodoſij XIII. & Valentiniani tertium, ſemper Auguſtorum, ſub die xj. kalendarum Auguſti, qui eſt ſecundum Aegyptios vigeſimus octauus dies Epiphi. [congregata Synodo in Epheſina metropoli ex ſanctione religioſiſſimorum & amantium Chriſtum Imperatorum noſtrorum, & ſedentibus in Epiſcopio Deo amiciſſimi Memnonis Epiſcopi, Dei amantiſſimis & religioſiſſimis Epiſcopis,

Cyrillo Alexandriæ, & agente vices ſanctiſſimi & beatiſſimi Archiepiſcopi Romanæ Eccleſiæ Cæleſtini,
Iuuenali Hieroſolymorum,
Memnone Epheſino,
Flauiano Philippenſi, & agente vices Rufi reuerendiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis,
Theodoto Ancyræ Galatiæ primæ,
Firmo Cæſareæ Cappadociæ primæ,
Acacio Melitenæ Armeniæ,
Iconio Gortynæ Cretæ,
Peregrino Corinthi Helladis,
Cyro Aphrodiſiadis prouinciæ Cariæ,
Valeriano Iconij,
Palladio Amaſiæ Helleſponti,
Heſychio Parij,
Hellanico Rhodi,
Dinato Nicopolitano veteris Epiri,
Euchario Dyrrhacheno nouę Epiri,
Perrebio Pharmali,
Eudoxio Chomatis Lyciæ,
Siluano Chæretaporum Phrygiæ,
Beriniano Pergenſi, prouinciæ Pamphyliæ,
Amphilochio Sidenſi,
Epiphanio Cratienſi, prouinciæ Honoriadis,
Gregorio Ceraſuntis Ponti Polemoniaci,
Senecione Scodrenſi,
Dalmatio Cyziceno,
Docimaſio Maroneenſi Thraciæ,
Ioanne inſulæ Prœconeſi,
Daniele Colonenſi Cappadociæ ſecundæ,
Romano Raphienſi,
Pauliniano Maiumenſi,
Paulo Anthedonenſi,
Fido Ioppenſi,
Ioanne Sycamazonenſi,
Theodoro Gadarenſi,
Letoio Libyadenſi,
‖ Apelle Eleuſij,

‖ Ampela. Heliulæ,

C Theodoro Aribdelenſi,
Petro Parembolenſi,
Ioanne Auguſtopolitano,
Saida Phænenſi,
Rufino Tabeenſi,
Anyſio Thebarum,
Callicrate Nappactenſi,
‖ Domnino Opuntenſi,
Nicia Megarenſi,
Agathocle ‖ Colonenſi Achaiæ,
Felice Apollonienſi, ac Bellidenſi,
Theodoro ‖ Toronenſi,
D Andrea Cherſonenſi Cretæ,
Prothymio Comanenſi,
Paulo Lampenſi,
Zenobio Gnoſſenſi,
Luciano Topirenſi Thraciæ,
Ennepio Maximianopolitano,
Secundiano Lamienſi,
Dione Thebarum Theſſaliæ,
Theodoro Echinenſi,
Martyrio Heliſtrenſi,
Thoma Derbenſi,
Athanaſio Paroſithenſi,
Themiſtio Iaſſenſi,
Aphthoneto Heracleenſi,
E Philippo Amyzonenſi,
Apelle Cibyrrhenſi,
Spudaſio Ceramenſi,
Archelao Myndenſi,
Phania Harpaſenſi,
Promachio Alindenſi,
Philippo Pergamenſi Aſiæ,
Maximo Aſſuenſi,
Dorotheo Myrrhinenſi,
Maximo Cymenſi,
‖ Ephoro Hypæpenſi,
Alexandro Arcadiopolitano,
Eutychio Theodoſiopolitano,

‖ Domno

‖ Coronenſi,

‖ Dodonenſi,

‖ Eupoeo

Rhodone Palæopolitano,
Eutropio Euazenſi,
Aphobio Colonenſi,
Neſtorio Sionenſi,
Heracleone Trallenſi,
Theodoto Nyſſeno,
S Aninenſi, Theodoro " Alyddenſi,
Timotheo Briulenſi,
Theodoſio Maſtaurenſi,
" Eutychio " Tychico Erythrenſi,
Euſebio Clazomenenſi,
" Euthalio " Eulalio Colophonenſi,
" Atnenſi, Modeſto " Athenienſi,
" Theodoſio " Theoſebio Prienenſi,
Euſebio Magneſienſi Sipyll,
Sapricio Paphenſi inſulæ Cypri,
Zenone Curienſi,
Rhegino Conſtantienſi,
Euagrio Solonenſi,
Cęſario Chorepiſcopo Arceſenę,
Triboniano Aſpendenſi Pampbyliæ,
Nunechio Selgenſi,
" Caralliẽſi, Solone " Corydalenſi,
" Cotenenſi, Acacio " Cottianenſi,
Pabiſco Apollonenſi,
" Niſio " Anyſio Corybraſſenſi,
Matidiano Coraceſienſi,
Eutropio Etennienſi Galatiæ,
Philnmeno Cinnenſi,
Strategio Athribidenſi,
Euſebio Heracleæ Honoriadis,
Paralio Andraponenſi Helleſponti,
Hermogene Rhinocururenſi,
Enoptio Ptolemaidæ Pentapolis,
Enſebio Peluſienſi,
Adelphio Onuphenſi,
Paulo Phragonenſi,
Phœbammone Coptenſi,
Macario Metelitenſi,
Adelphio Saënſi.
Macedonio Xoënſi,
Marino Heliopolitano,
Eulogio Terenuthenſi,
Macario Anteenſi,
Metrodoro Leontenſi,
Petro Oxyrinchitano,
Athanaſio Paralienſi,
Siluano Coprithidenſi,
Ioanne Hephæſtienſi,
Ariſtobulo Tmuenſi,
Tbeone Sethrœenſi,
Lampetio Caſienſi,
Cyro Achæenſi,
Publio Olbienſi,
Samuele Dyſthenſi,
Zenobio Barcenſi,
" Teuchirẽſi, Zenone " Zentyrenſi,
Soſipatro Septimiacenſi,
Daniele Dardanienſi,
" Nilopolitano, Euſebio " Iuliopolitano,
Heraclide Heracleenſi,
Chryſaorio Aphroditano,
Andrea Hermopolis maioris,
Sabino Panenſi,

A Abraamio Oſtracinenſi,
Hierace " Aſanienſi, " Aphnęenſi,
Alypio Selinuntenſi,
Alexandro Cleopatridenſi,
Theopempto Cabaſenſi,
Iſaac Tauienſi,
Ammone Butenſi,
" Heraclio Ptenethenſi, " Heraclide Thyaneo,
Iſaac Elearchienſi,
Heraclito Tamiathidenſi,
Theona Pſynchenſi,
Ammonio Panephiſenſi,
Beſſula diacono Carthaginienſi,
B Arcadio & Proiecto Epiſcopis & Legatis,
Philippo religioſiſſimo presbytero Apoſtolicæ Romanæ Sedis & Legato;

Petrus presbyter Alexandriæ, & primicerius notariorum dixit: Sancta & magna veſtra Synodus omnem babens prouidentiam rectæ & Apoſtolicæ Fidei, & veritatis dogmatum, prouidens vero & ſtatui & diſciplinæ ſanctarum Eccleſiarum, " terminum promulgauit, quem præ manibus habentes, ſi præceperit veſtra ſanctitas, legemus. Sancta Synodus diait: Promulgata ſententia à ſancto & vniuerſali boc Concilio recitetur, & geſtis inſeratur. " Definitionẽ protulit, quã

C

QVAE IN NICAEA CONGREGATA eſt Synodus, hanc Fidem expoſuit.

CRedimus in vnum Deum, Patrem omnipotentem, omnium viſibilium & inuiſibilium factorem. Et in vnum Dominum IESVM Chriſtum, filium Dei, natum ex Patre vnigenitum, hoc eſt, de ſubſtantia Patris; Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; natum, non factum, conſubſtantialem Patri, per quem omnia facta ſunt & quæ in cælo, & quæ in terra. Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem
D deſcendit, & incarnatus eſt, & inhumanatus eſt, paſſus eſt, & reſurrexit tertia die, aſcendit in cælos, & ſedet in deatera Patris, venturus inde iudicare viuos & mortuos. Et in Spiritum ſanctum. Eos antem qui dicunt: Erat aliquando quando non erat, & antequàm naſceretur, non erat; & quia ex non exiſtentibus factus eſt, vel ex altera ſubſiſtentia, vel eſſentia, dicentes eſſe aut mutabilem, aut conuertibilem Filium Dei; hos anathematizat catholica & Apoſtolica Eccleſia.

Hnic quidẽ ſanctæ Fidei omnes conuenit conſentire. Habet enim pie & ſufficienter ad vtilitatem ijs qui ſub cælo ſunt. Quoniam vero qui-
E dam ſimulãt quidem conſiteri eam, & conſentire ei, falſe vero interpretantur intellectus virtutem ad id quod eis placet, & circumueniũt veritatem, erroris & perditionis filij conſtituti: neceſſarium viſum eſt, ſanctorum & catholicorum Patrum proferre teſtimonia, quæ poſſint ſatisfacere quemadmodum eam intellexerint, & prædicare confiſi ſint; quatenus & manifeſtum ſit, quòd omnes rectam & immaculatam Fidem habentes, ſic & intelligant, & interpretentur, & prædicent eam.

Petrus presbyter Aleaandriæ, & primicerius nota-

notariorum dixit: Quoniam præ manibus babe- A mus libros ſanctorum & beatiſſimorum patrum & Epiſcoporum, & diuerſorum Martyrum, elegimus vero ex bis pauca capitula, quæ, ſi præcipitis, recitamus. Flauianus Epiſcopus Philippenſium dixit: Et bæc recitata, monimentis inſerantur. *Et lectum eſt ita*

Petri ſanctiſſimi Epiſcopi Alexandriæ & martyris, ex libro de Diuinitate.

Ioan. 1. b. 17. Epheſ. 2. b. 8. Quoniam & vere gratia & veritas per IESVM Chriſtum facta eſt, (vnde & gratia eius ſalui facti ſumus, ſecundum Apoſtolicum dictum: & hoc, inquit, non ex nobis; Dei enim donum eſt; non B ex operibus, vt ne quis glorietur.) voluntate Dei *Ioan. 1. b. Philip. 2. b* Verbum caro factum eſt, & habitu inuentus vt homo, non deſtitit à diuinitate. Neque enim vt à virtutis ſuæ, aut gloriæ perfectione recederet, *2. Cor. 8. b. 9.* pauper factus eſt, cum diues eſſet; ſed vt & mortem pro nobis peccatoribus ſuſciperet, iuſtus *1. Pet. 3. d. 18.* pro iniuſtis, quatenus nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, viuificatus vero ſpiritu.

Et poſt aliqua: Vnde & Euangeliſta veraciter di- *Ioan. 1. b. 14.* cit: Et Verbum caro factum eſt, & habitauit in nobis. Tunc vtique, ex quo Angelus ſalutauit *Luc. 1. c. 28* Virginem, dicens: Aue gratia plena, Dominus tecum. Quod enim ait, Dominus tecum (nunc eſt C audire Gabrielem) hoc eſt, Deus Verbum tecum. Significat enim ipſum natum in vtero, & carnem *Ibid. d. 35.* factum, ſicut ſcriptum eſt: Spiritus ſanctus ſuperueniet in te, & virtus Altiſſimi obumbrabit tibi: ideoq. & id quod naſcetur ex te ſanctum, vocabitur Filius Dei. *Et iterum poſt alia:* Deus autem Verbum abſque viri præſentia, ſecundum voluntatem Dei, qui omnia operari poteſt, factus in vtero Virginis caro, non indiguit viri operatione, aut præſentia. Efficacius enim viro inoperata eſt Dei virtus, obumbrans Virginem eum ſuperueniente ſancto Spiritu.

Athanaſii ſanctiſsimi Epiſcopi Alexandriæ, ex libro contra Arianos.

Orat. 4. contra Arian. ante med. Multi igitur ſanctificati ſunt, & mundi ab omni peccato. Hieremias quidem & ex vtero ſan- *Hiere. 1. b. Luc. 1. d. 44* ctificatus eſt: & Ioannes adhuc conſtitutus in vtero, exilijt in exultatione, in voce Dei genitricis *Rom. 5. c. 14.* Mariæ. Et tamen regnauit mors ab Adam vſque ad Moyſen, etiam ſuper eos qui non peccauerunt in ſimilitudinem præuaricationis Adæ. Et ita manebãt nihilominus homines mortales & corruptibiles, capaces ſuæ naturæ paſſionum. Nunc autem Verbo facto bomine, & ſua faciente quæ E carnis ſunt, hæc corpus vltra non tangunt, propter Deum Verbum quod in eo factum eſt, ſed ab ipſo quidem conſumpta ſunt. De cetero vero homines nullatenus ſecundum ſuas paſſiones peccatores permanent & corruptibiles, ſed ſecundũ Verbi virtutem reſurgẽtes, immortales & incorruptibiles ſemper permanent. Vnde & carne naſcente ex Dei genitrice Maria, ipſe dicitur eſſe natus, qui alijs natiuitatem, vt ſint, præſtat, vt noſtram in ſemetipſum transferret natiuitatem, ne de cetero ſicut terra tantum cõſtituti, in terram eamus, ſed ſicut cæleſti Verbo coniuncti, in cælũ

A ab eo perducamur. Ergo ſic & reliquas corporis paſſiones non indecenter in ſeipſum tranſtulit, vt non iã ſicut homines moriamur, ſed ſicut proprij *Pſal. 81. b.* Verbi, æternæ vitæ efficiamur participes. Nec vltra enim ſecundum priorem natiuitatem in Adam morimur, ſed iam natiuitate noſtra & om- *1. Cor. 15. c. 22.* ni carnali infirmitate tranſlatis in Verbum, reſurgimus à terra, ſoluta quæ per peccatum eſt male *Galat. 3. b. 13.* dictione, propter eum qui in nobis pro nobis factus eſt [a] maledictum.

[a] maledictio.

Eiuſdem ex epiſtola ad Epictetum.

Paulo poſt princ. Quomodo autem & dubitare auſi ſunt qui di- B cuntur Chriſtiani, ſi is qui ex Maria proceſſit Dominus, filius quidem eſt Dei eſſentia & natura; id vero, quod eſt ſecundum carnem, ex ſemine eſt *Rom. 1. a.* Dauid, carne autem ſanctæ Mariæ? Qui autem (putas) iſti tam temerarij ſunt, vt dicerent, Chriſtum, qui carne paſſus eſt & crucifixus, non eſſe Dominum, & Saluatorem, & Deum, & Filium Patris? Aut quomodo Chriſtiani volunt nominari, qui dicunt, in hominem ſanctum, ſicut in vnum de Prophetis, ſuperueniſſe Verbum, & non ipſum hominem factum, accipientem ex Maria corpus; ſed alterum eſſe Chriſtum, & alterum Dei Verbum, quod ante Mariam & ante ſæcula Filius eſt C Patris? Aut quomodo Chriſtiani eſſe poſſunt, dicentes alterum eſſe filium, & alterum eſſe Dei Verbum? *Et poſt alia iterum.* Non [b] appoſitiue autem hæc facta ſunt, (abſit) ſicut quidam iterũ arbitrati ſunt; ſed proprie in veritate homine facto Saluatore, totius hominis ſalus facta eſt. Si enim appoſitiue fuit in corpore Verbum, ſecundum eos (quod autem appoſitiue dicitur, imaginatio eſt) inuenitur putatiua & ſalus & reſurrectio hominum dici, ſecundum impium Manichæum. Sed vera, non phantaſtica, eſt ſalus noſtra: neque corporis ſolius, ſed totius hominis, animæ & corporis veraciter ſalus facta eſt. Hu- D manum ergo corpus natura id quod ex Maria, ſecundum diuinas Scripturas, & verum fuit Domini Saluatoris.

[b] per appoſitionem, i. fictionem

Iulij ſanctiſſimi Epiſcopi Romani, ex epiſtola ad Docimum.

Prædicatur vero ad ſupplementum Fidei & incarnatus ex Maria virgine Dei Filius, & habitans in hominibus, non in homine operatus (hoc enim in Prophetis fuerat & Apoſtolis;) perfectus Deus in carne, & homo perfectus in ſpiritu; non duo filij, vnus quidem [c] proprius filius aſſumens hominem, alter vero mortalia ſuſceptus à Deo: ſed E vnus vnigenitus in cælo, vnigenitus Deus in terra.

[c] germanus

Felicis ſanctiſſimi Epiſcopi Romani & martyris, ex epiſtola ad [d] Maximianum Epiſcopum, & clericos Alexandriæ.

[d] Maximum

De incarnatione autem Verbi & fide, credimus in Dominum noſtrum IESVM Chriſtum ex Maria virgine natum, quoniam ipſe eſt æternus Dei Filius, & Verbum, & non homo à Deo ſuſceptus, vt alter eſſet præter ipſum. Nec enim hominem aſſumpſit Dei Filius, vt eſſet alter præter ipſum:

ipſum: ſed Deus exiſtẽs perfectus, factus eſt ſimul & homo perfectus, incarnatus ex Virgine.

A

Theophili ſanctiſſimi Epiſcopi Alexandriæ, ex quinta epiſtola Paſchali.

Sunt enim & nunc, miraculorũ tunc factorum reliquiæ. Non ſint increduli, quoniam virtus Dei potens eſt facere Virgiuem parere, in qua factum eſt viuens Dei Verbum, vt nobis fieret ſimile. Aliter enim nobiſcum colloqui propinquius [Sap.7.a.1.] non poterat: vt non ex voluptate & ſomno, ſicut in alijs habetur hominibus, ſuſciperet corpus, quod in ſimilitudinem huius accepit ex Virgine genitus homo, apparens quidem ſicut nos

B

ſecundum ſeruilem formam, ex operibus vero approbatus, quoniam vniuerſorum factor & dominus eſt, agens opera Dei.

Item eiuſdem, ex alia Paſchali epiſtola.

Sicut enim artifices optimi non in pretioſis ſolũ materijs artem oſtendentes, mirandi ſunt; ſed qui ex vili luto & cera ſolubili ſæpe ſuæ diſciplinæ operando demonſtrant virtutem, multo magis ſunt laudabiles: ita omnium optimus artifex, [Hebr.4.b.12.] viuum & efficax Dei Verbum, decorans conuenientia ordinis vniuerſa, non quaſi accepta corporis pretioſa materia ad nos peruenit, ſed in lu-

C

to [a]maieſtatem ſuæ artis oſtendit, [a: magnitudinem] reformans hominem qui de limo plaſmatus eſt, ipſe ex Virgine noui decoris homo procedens; modum quidem natiuitatis immutans, per omnia vero noſtram [Ibid.c.15.] ſecundum nos, abſque peccato, ſimilitudinem nõ iudicans fugiendam. Naſcens pannis inuolutus [Luc.2.a.] eſt, nutritus eſt infans in præſepio poſitus, naturę noſtræ infirmitatem propter pręcedentes cauſas excipiens. Sed dum adhuc infans eſſet, ſimul & [Matth.2.a.] inimicum & eius cuneum conturbauit, Magos attrahens ad pænitentiam, & imperans eis contemnere Regem, à quo fuerant deſtinati.

D

Cypriani ſanctiſsimi Epiſcopi & martyris, ex libro de pietatis opere & eleemoſynis.

Multa & magna ſunt, fratres dilectiſſimi, beneficia diuina, quibus in ſalutem noſtram Dei Patris & Chriſti larga & copioſa clementia & operata eſt, & ſemper operatur; quòd conſeruandis ac viuificandis nobis Pater Filium ſuum miſit, vt reparare nos poſſet; quòdq. Filius miſſus, eſſe & hominis filius voluit, vt nos Dei filios faceret. humiliauit ſe, vt populum, qui prius iacebat, erigeret. vulneratus eſt, vt vulnera noſtra curaret. ſeruiuit, vt ad libertatem ſeruientes extraheret. mori ſuſtinuit, vt immortalitatem mortalibus exhiberet.

E

Ambroſii ſanctiſsimi Epiſcopi Mediolanenſis, ex libro de Fide ad Gratianum. [Lib.1. cap. 6.]

Si mihi non credunt, credant Apoſtolo dicenti: [Galat.4.a.4.] Poſtquam vero venit plenitudo temporis, miſit Deus Filium ſuum factum ex muliere, factum ſub lege. Filium, inquit, ſuum, non vnum de multis, non communem, ſed ſuum. Suum cum dicit, generationis æternæ proprietatem ſignificauit. Hunc poſtea factum ex muliere aſſeruit, vt factura non diuinitati, ſed aſſumptioni corporis adſcriberetur. Factum ex muliere per carnis ſuſceptionem: factum ſub lege per obſeruantiam legis. Generatio autem illa cæleſtis ante legem, iſta poſt legem.

Eiuſdem, ex libro ſecundo de Fide. [Cap. 4.]

Sileant igitur inanes de ſermonibus quæſtiones, quia regnum Dei, ſicut ſcriptum eſt, non in [1.Cor.2.a.4.] perſuaſione verbi eſt, ſed in oſtenſione virtutis. Seruemus diſtinctionẽ diuinitatis & carnis. Vnus in vtraque loquitur Dei Filius, quia in eodem vtraque natura eſt. Etſi idem loquitur, non vno ſemper loquitur modo. Intende in eo nunc gloriam Dei, nunc hominis paſſiones. Quaſi Deus loquitur quæ ſunt diuina, quia Verbum eſt: quaſi homo dicit quæ ſunt humana, quia in mea ſubſtantia loquebatur: Hic eſt panis viuus, qui de cælo [Ioan.6.e.] deſcendit. Panis hic caro eſt, ſicut ipſe dixit: Hic [Ibid. f.51.] panis, quem ego dabo, caro mea eſt. Hic eſt qui deſcendit, hic eſt quem Pater ſanctificauit, & miſit [Ioan.10.g.36.] in hunc mundum. Hæc ipſa littera nos docet, ſanctificatione non diuinitatem eguiſſe, ſed carnem.

Gregorij maioris ſanctiſsimi Epiſcopi Nazianzeni, ex epiſtola prima ad Cledonium.

Nec decipiant homines, neque decipiantur, hominem ſine mente ſuſcipientes Dominicum, vt ipſi dicunt, magis autem Dominum noſtrum & Deum. Neque enim hominem ſeparamus à Deitate, ſed vnum eumdemq. prædicamus, prius quidem nõ hominem, ſed Deum & Filiũ tantummodo, & ante ſæcula, abſque commixtione corporis, & omnium quæ corporis ſunt: in fine vero & hominem aſſumptum pro noſtra ſalute; paſſibilem carne, impaſſibilem Deitate; circumſcriptum corpore, incircumſcriptum diuinitate; eumdem terrenum & cæleſtem, viſibilem & inuiſibilem, comprehenſibilem & incomprehenſibilem; vt in toto homine, eodemq. & Deo, totus homo reformaretur, qui ceciderat ſub peccato.

Si quis Dei genitricem, Mariam non æſtimat, alienus eſt à Deitate.

Si quis quaſi per fiſtulam, ita per Virginem tranſiſſe, & non potius in ipſa plaſmatum eſſe dicit diuine pariter & humane; diuine quidem, quia ſine viro; humane autem, quia communi lege naſcendi; anathema ſit.

Si quis plaſmatum dicit eſſe hominem, deinde ſubintraſſe Deum, damnandus eſt. Neque enim Dei natiuitas hæc eſt, ſed fuga natiuitatis.

Si quis introducit duos filios, vnum quidem ex Deo Patre, ſecundum vero ex matre, ſed non vnum eumdemque; ab adoptione excidat, quæ promiſſa eſt recte credentibus. Naturæ quidem duæ, Deus & homo, quemadmodum & anima & corpus: filij vero non duo, neque dij. Neque enim [1.Cor.15.f] hic duo homines, etſi ita Paulus [a]id quod intus eſt [2.Cor.4.d.16.] hominis, & id quod foris eſt, nominauit. [a: interiorem hominem & exteriorem] Et ſi oportet breuiter dicere, aliud quidem & aliud eſt ex quibus conſtat Saluator; quoniam non idem eſt illud inuiſibile huic viſibili; & id quod ſine tempore, ei quod ſub tempore: non alius vero, & alius;

alius; abſit; nam vtraque vnum ſunt propter "tem- peramentum, Deo quidem inhumanato, homine vero Deificato, ſiue quocumque modo quis nominauerit. Dico autem aliud & aliud econuerſo quàm in Trinitate habetur. Ibi enim alius & alius eſt, vt non ſubſiſtentias confundamus: non aliud vero & aliud. vnum enim idemq. ſunt tria, & idipſum diuinitate.

" coniunctionem,

Si quis velut in Propheta, dicit ſecundum gratiam operatum, & non ſecundum eſſentiam coniunctum & conformatum eſſe, ſit vacuus melioris operationis, magis autem plenus "nugis.

" contraria.

Si quis non adorat eum qui crucifixus eſt, anathema ſit, & connumeretur cum Dei interſectoribus.

Si quis ex operibus perfectum, aut poſt baptiſma, aut poſt reſurrectionem ex mortuis, adoptionem meruiſſe dicit, ſicut Pagani "fictos ſubintroducunt, anathema ſit. Quod enim cœpit, & proficit, aut perficitur, non eſt Deus, etſi per modicum augmentum ita dicatur.

" adſcriptitios

Baſilij ſanctiſsimi Epiſcopi Cæſareæ Cappadociæ.

Lib. de Spir. ſanc. ad Amphiloch. cap. 8.

Non enim tantum cælum & terra, & magnitudines pelagorum, & in aquis degentia, & terrena animalia, & arbores, & ſtellæ, & aër, & "horæ, & varia vniuerſitatis decoratio, excellentiam fortitudinis demonſtrant, quantum eſt quòd poſſibile fuit Deo incõprehenſibili impaſſibiliter per carnem cum morte confligere, vt nobis propria paſſione impaſſibilitatem donaret.

" tempora,

Gregorij ſanctiſsimi Epiſcopi Nyſſeni.

De beata vita comparanda, homil. 1. Philip. 2. a. 5.

Hoc enim ſapiatur, inquit, in vobis, quod & in Chriſto IESV: qui cum in forma Dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt eſſe ſe æqualem Deo, ſed ſemetipſum exinaniuit, formam ſerui ſuſcipiens. Quid pauperius in Deo, quàm forma ſerui? Quid humilius in rege vniuerſorum, quàm in communionem pauperis noſtræ naturæ voluntarie peruenire? Rex regum & Dominus dominantium forma ſeruitutis induitur: iudex omnium fit ſub tributo potentium: creaturæ Dominus in ſpeluncam diuertit: & qui omnia palmo tenet, non inuenit locum in diuerſorio, ſed in præſepio animalium "proijcitur: mundus & "incontaminabilis, humanæ naturæ ſuſcipere dignatur ſordes; & per omnem paupertatem noſtram pertrãſiens, vſque ad mortis proceſſit experimentum. Videte voluntariæ paupertatis menſuram. Vita mortem guſtat; iudex in iudicium adducitur; vitæ vniuerſorum Dominus, fit ſub ſententia iudicantis; omnium cæleſtium poteſtatum rex, carnificum manus non repulit. Ad hoc tibi, inquit, exemplum reſpiciat humilitatis menſura.

Matth. 27. d. 27. Eſa. 40. Luc. 2. a. " iacet: " immaculatus, Ioan. 19.

Attici Epiſcopi Conſtantinopolitani.

Hodie Chriſtus Dominus "clementiæ natiuitatem ſuſcepit. Natiuitas enim diuinæ maieſtatis iam præexiſtebat. *Deinde poſt hæc iterum ſubiungit:* Miſericordiæ Verbum exinanitur, qui natura exinaniri non poteſt. ſeipſum enim exinaniuit, formam ſerui accipiens. Incorporeus propter te incarnatur. Verbum enim caro factum eſt. Palpatur, qui propter incorpoream naturam tactui non ſubiacet. qui ſine initio eſt, ſub corporeo fit initio. qui perfectus eſt, creſcit: incommutabilis proficit. qui diues eſt, "intrat in diuerſorio: qui operit cælum nubibus, pannis inuoluitur; rex in præſepio ponitur.

" miſericordiæ Philip. 2. b Ioan. 1. b. " in paupere diuerſorio fit. Pſal. 146. Luc. 2. a.

Amphilochij Epiſcopi Iconij.

Quoniam enim idem ipſe eſt & rex & Deus, & mortem propter diſpenſationem paſſionis guſtauit, dona myſterij ſunt indicia. Offerunt aurum, agnoſcunt enim eum eſſe regem: offerunt & thus ſicut Deo; offerentes & myrrham, propter mortem in myſterio paſſionis.

Matth. 2. b

Item eiuſdem.

Niſi enim ille naſceretur carnaliter, numquam tu natus fuiſſes ſpiritaliter. Niſi ille dignatus fuiſſet formam ſerui ſuſcipere, numquam tu gloriam adoptionis lucratus eſſes. Propter hoc venit in terram cæleſtis, vt tu terrenus eleuareris in cælũ. Propter hoc Chriſtus ſemetipſum exinaniuit, vt nos omnes de plenitudine eius acciperemus. Illius mors, noſtra facta eſt immortalitas. Domini paſſio, ſeruo facta eſt exaltatio. Tu vero beneficium accipis ad occaſionem blaſphemiæ.

Philip. 2. b Ioan. 1. b.

Attici Epiſcopi Conſtantinopolitani.

Si quem "diſcernit incarnatio Vnigeniti, & partus Virginis, & paſſionum communio, & crux, & paſſio, atque mors, diſcens cognoſcat, prouiſoria hæc vniuerſalis ſalutis, ſed non indigna diuinę clementiæ. Si enim turpe eſt Deo habitare in virgine, turpius omnino eſt & creare. Si autem creans non ſuſtinuit contumeliam, neque habitare in creatura dignum verecundia iudicauit. Et ſi pati malum eſt, quale eſt à paſſionibus liberare? Ideo & mortuus eſt, vt immortalis morte mortẽ mortificaret: & reſurrexit, noſtram diſponens reſurrectionem. Et omnia hæc ſuſcepit non natura diuinitatis, ſed ſuſceptione carnis: illa quidem in inuiolabilitate propriæ impaſſibilitatis permanens, hac vero omnes paſſiones ſuſtinens, quatenus optimæ conuerſationis fieret legiſlator & princeps.

" ambiguum facit

Quibus expletis ſubiunctum eſt.

Petrus presbyter Alexandriæ, & primicerius notariorum dixit: Secundum ſanctionem piiſſimorum & amicorum Chriſti Imperatorum Theodoſij & Valentiniani, congregata in Epheſia metropoli ex omni (ſicut dicitur) mundo ſancta hac Synodo religioſiſſimorum omnium ſanctarum Eccleſiarum Epiſcoporum, & conſidente, & definiente obtinere ac firmam eſſe Fidem, quæ expoſita eſt per ſanctum Spiritum à ſanctis Patribus pro tempore in Nicæa ciuitate congregatis numero trecentis decem & octo, & ordinante de his quemadmodum oportebat, Chariſius quidã nomine presbyter, qui fuit & œconomus ſanctæ eccleſiæ Philadelphenæ ciuitatis, docuit, quia quidam de Lydia prouincia deſcendentes hæretici, voluerunt ſuum quidem errorem relinquere, ad veritatis vero lumen conuerti, & imbui catholicæ Eccleſiæ rectis & pijs dogmatibus: & cũ opor-

oporteret eos in veritatem perduci, amplius de-
cepti ſunt, & quaſi ex ſouea in deteriorem foueā
ceciderunt. Docuit enim, quoniam Antonius &
Iacobus presbyterorum nomen habentes, deſcen
derunt de Conſtantinopoli, commendatitias por
tantes epiſtolas à quodam Anaſtaſio & Photio,
illo tempore cum hæretico Neſtorio conſtitutis,
& ijſdem quoque presbyterorum habentibus no-
mina. Et cum oporteret Apoſtolicam atque
Euangelicam traditionem Fidei, quam expoſue-
runt pro tempore Patres qui in Nicæa ciuitate
congregati ſunt, tradere ijs qui ex errore ad ve-
ritatem conuertebantur, & à tenebris venire ad
lucem deſiderabant; protulerunt expoſitionem
aliquam impiorum dogmatum, ſub obtentu Sym
boli compoſitam, & huic ſecerunt ſubſcribere
miſeros illos, omnem modum impietatis ſuperan
res in ijs. Pro maniſeſtiſſima vero explanatione
eorum quæ dicta ſunt, inſertus eſt, qui porrectus
eſt libellus à memorato presbytero Chariſio, &
impiæ illius hæreſeos expoſitio de inhumanatio-
ne vnigeniti Filij Dei, cum ſubſcriptione eorum
qui decepti ſunt.

Sanctiſſimo & vniuerſali Concilio Deo amabili
congregato in Epheſina ciuitate metropoli,
à Chariſio presbytero & œconomo Philadel-
phiæ.

ᴾEſt quidem omnibus ſapientibus exoptandū.

ᴾORatio quidem eſt omnium qui bene ſapiūt,
honorem ſemper & decentē reuerentiā ſpi
ritualibus maxime patribus & doctoribus exhi-
bere. Si vero alicubi contigerit, eos qui docere
debent talia ſubiectos, de Fide ᴾ inſonare, quę om-
nium aures & corda lædant; neceſſarium eſt or-
dinem commutari, & eos qui male docere conan-
tur, à minoribus redargui. Igitur quia vnus ex
his Neſtorius eſt, ᴾ ſuæ carens perfidiæ fructu, qui
peſſime de Fide quæ in Chriſtum eſt, ſapiens, &
docens multa ſæpius, quæ non oportebat, omnem
omnino qui ſub ſole eſt, orbem pariter conturba-
uit, ira vt & Chriſti amantiſſimos Imperatores
cogeret ſancire, veſtram ſanctitatem hic congre-
gatam, ea quæ catholicæ ſunt Fidei dogmata con
firmare. Et hoc propter ſuam clementiam Do-
minus Deus præſtans, omnes vos ſanctos Patres
hic propterea congregauit. Huius gratia ego ad
veſtræ ſanctitatis genua prouolutus, doceo, quia
non ſolus ipſe Neſtorius, ſed & qui cum eo ſunt
impietatis eius participes Anaſtaſius & Photius
presbyteri, eamdem hæreſim & in alijs ciuitati-
bus volentes diſpergere, Iacobum quemdam ſi-
milia ijs ſapientem continuerunt; & hactenus con
tinent, ᴾ menſam & fiduciam ei præſtantes; quem
& per litteras iamdudum ſicut orthodoxum com
mendauerunt reuerendiſſimis Epiſcopis Lydiæ.
Talia vero ab iſto tentata ſunt, quæ cum ſancti-
tas veſtra cognouerit, omnibus modis mouebi-
tur ad regularem aduerſus eum pœnam, & aduer-
ſus illos qui ᴾ eum continent. In Philadelphiam
enim ciuitatem prouinciæ Lydiæ perueniens, &
quoſdam ſimpliciores clericos decipiens, ſancto-
rum Patrum Nicænorum expoſitionē Fidei ſper-
nens, alterius expoſitioni fidei, magis autem
perfidiæ, ſubſcribere fecit. Et hoc ſecerunt, ſicut
ſimpliciores, ſubſcribentes, Quia huic orthodo-

ᴾ garrire.

ᴾ qui fructu vanæ gloriæ ſuæ decepit, quiq.

ᴾ ad colloquij ſocietatem & ad menſam eſt adhibentes;

ᴾ Sci fauent.

A xæ Fidei acquieſcimus. Quæ expoſitio hæreticis
blaſphemijs plena, & habens ſubreptiones corū,
quibus ſubrepſit, ſalua eſt: quam rogo coram
veſtra ſanctitate relegi, vt maniſeſta ſit, quę ab ijs
meditata ſit contra catholicam Fidem ſubuerſio.
Non ſolum vero hoc, ſed & litteræ prædictorum,
vbi Iacobo quidem hæretico conſtituto, qui ta-
lia commiſit, teſtimonium catholicę Fidei perhi-
bent: me autem, ſicut hæreticum, miniſterio &
communione priuauerunt, pie ſapientem, ſicut
ſubnexum eſt. His enim lectis, docebitur omni-
bus modis veſtra reuerentia, quæ aduerſus catho
licam Fidem ab eis commiſſa ſunt, quæ Dominus
B per veſtram ſanctitatem vſque ad finem deſtruet.

Chariſii Fidei profeſsio catholica.

Credo in vnum Deum, Patrem omnipotentem,
omnium viſibilium & inuiſibilium factorem. Et
in vnum Dominum IESVM Chriſtum, filium eius
vnigenitum; Deum de Deo, lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero, homouſion Patri.
Qui propter nos & propter noſtram ſalutem de-
ſcendit de cælis, & incarnatus eſt, & natus ex ſan-
cta Virgine, & homo factus eſt: crucifixus eſt pro-
pter nos, mortuus, & reſurrexit tertia die, aſcen-
dit in cælos, & iterum veniet iudicare viuos &
C mortuos. Et in ſanctum Spiritum veritatis, pa-
raclitum, conſubſtantialem Patri & Filio: & in
ſanctam catholicam Eccleſiam, in reſurrectionē
mortuorum, & in vitam æternam.

Ego Chariſius hos libellos dedi, ſicut ſuperius
ſcriptum eſt, ſubſcribens manu mea.

EXEMPLAR EXPOSITIONIS
falſati Symboli.

EOs, qui nunc in primis imbuuntur Eccleſia-
ſtici dogmatis diligentia, aut ex aliquo vo-
lunt hæretico errore ad veritatem conuerti, do-
D ceri, & confiteri oportet, quia credimus in vnum
Deum, Patrem ſempiternum, neque poſtea inci-
pientem vt eſſet, ſed qui eſt ab æternitate ſempi-
ternus Deus, neque vero poſtea factum patrem,
quoniam vtique ſemper Deus erat & pater. Cre-
dimus vero & in vnum Dei Filium vnigenitum,
de ſubſtantia exiſtentem Patris, ſicut vere filium,
& eiuſdem ſubſtantiæ exiſtentem illi, cuius eſt &
creditur filius. Et in Spiritum vere ſanctum, qui
ex Dei eſt ſubſtantia; nō Filium, Deum vero, ſicut
eiuſdē exiſtentē ſubſtantiæ, cuius eſt Deus Pater,
ex quo ſecundum eſſentiam eſt. Nos enim, inquit, 1. Cor. 2. 12.
non ſpiritum mundi accepimus, ſed Spiritum, qui
E ex Deo eſt: à creatura quidem eum vniuerſa ſe-
parans, Deo verò coniungens, ex quo eſſentiali-
ter eſt ſpeciali modo præter omnem creaturam,
quam non ſecundum ſubſtantiam, ſed ſecundum
cauſam creationis ex Deo eſſe arbitramur. Sed
neque Filium æſtimamus eū, neque per Filiū ſum-
pſiſſe ſubſtantiam. Confitemur vero Patrem per-
fectum perſona, & Filium ſimiliter, & ſanctum
Spiritum identidem, ſalua nobis pietatis ratione:
id eſt, Patrem, & Filium, & Spiritum ſanctum, nō
tres aliquas diuerſas ſubſtantias æſtimari, ſed
vnam identitate Deitatis cognoſcendam. Opor-
tet

eet vero & de diſpenſatione, quam pro noſtra ſa- A
lute in Domino Chriſto Dominus Deus perfecit,
ſcire, quoniam Deus Verbum hominem perfectũ
Matth.1.a aſſumpſit ex ſemine Abrahæ & Dauid, ſecundum
Rom.1.a. pronuntiationem diuinarum ſcripturarum, hoc
exiſtentem natura, quod erant illi, ex quorum
erat ſemine, hominem perfectum natura ex ani-
ma intellectuali & carne humana conſtantem.
Quem hominem exiſtentẽ ſecundum nos per na-
turam, Spiritus ſancti virtute in Virginis vtero
Galat.4.a formatum, factum ex muliere & factum ſub lege,
vt omnes nos à ſeruitute legis redimeret, ante-
iam prędeſtinatam adoptionem accipientes, ine-
narrabiliter ſibimet vniuit, mortem quidem eum B
ſecundum legem humanam experiri conſtituens,
ſuſcitans vero ex mortuis, & perducẽs in cælum,
& conſidere faciens ad dexteram Dei. Vnde
Epheſ.1.d. ſuper omnes conſtitutus Principatus, & Poteſta-
21. tes, & Dominationes, & Virtutes, & omne quod
nominatur nomen non ſolum in hoc ſæculo, ve-
rum etiam & in futuro, ab omni creatura accepit
adorationem, ſicut inſeparabilem ad diuinam na
turam habens copulationem relatione Dei & in-
telligentia, omni creatura ei adorationem exhi-
bente. Et neque duos filios dicimus, neque duos
Dominos: quoniam vnus Filios ſecundum ſub-
ſtantiam, Deus Verbum, vnigenitus filius Patris, C
cui iſte coniunctus & participans filiatione, com-
municat nomine filij & honore: & Dominus ſe-
cundum eſſentiam eſt Deus Verbum, cui iſte con-
iunctus honore communicat. Et ideo neque duos
filios dicimus, neque duos Dominos; quia mani-
feſte conſtituto ſecundum ſubſtantiam Domino
& Filio, inſeparabilem tenet ad eum copulatio-
nem, qui cauſa noſtrę ſalutis aſſumptus, conrefer-
tur nomine & honore Filio & Domino: non ſicut
vnuſquiſque noſtrum & ſecundum ſeipſum con-
Galat.3.d ſtitutus eſt filius; vnde & multi, ſecundum beatũ
26. & ali- Paulum, dicimur filij; ſed ſolus præcipuum habẽs
bi. hoc, quòd in ea quæ eſt ad Deum Verbum copu- D
latione, filiatione & dominatione participans, au
fert quidem omnem ſuſpicionem dualitatis filio-
rum & dominorum, præſtat vero nobis in copu-
latione ad Deum Verbum, omnem habere ipſius
fidem & intelligẽtiam & ſpeculationem, pro qui-
bus & adorationem pro relatione Dei ab omni
ſuſcepit creatura. Vnum igitur Filium dicimus,
& Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, per quẽ
omnia facta ſunt, principaliter quidẽ Deum Ver-
bũ intelligentes, ſubſtantialiter filium Dei & Do-
minũ; cointelligentes autem aſſumptum IESVM
Act.10.f. à Nazareth, quem vnxit Deus ſpiritu & virtute,
38. ſicut in Verbi Dei copulatione filiationis & do- E
minationis participantẽ. Qui & ſecundus Adam
1.Cor.15. iuxta beatum Paulum dicitur, vtpote eiuſdem na
turæ conſtitutus cuius Adam, demonſtrans vero
nobis futurum ſtatum, & tantam habens ab illo
differentiam, quantam quidem eſſe oportet inter
eum, qui inenarrabilia miniſtrat in futuro ſæculo
bona, & inter eum qui præſentium tribulationum
dedit initiũ. Simili vero modo & ſecundus Adam
vocatur, ſicut ſecundum ſtatum demonſtrans:
quoniam primi quidem mortalis & paſſibilis, &
multis pleni doloribus, exordiũ factus eſt Adam,

A cuius & nos ſuſcepimus ſimilitudinem: ſecundũ
vero oſtendit Dominus Chriſtus, qui de cælo in
futuro apparens, omnes nos ad ſuam perducet
communionem. Primus enim, inquit, homo ex *Ibid.f.47.*
terra terrenus, ſecundus homo Dominus de cælo;
id eſt, exinde appariturus, vt omnes ad imitatio-
nem perducat ſuam. Vnde ſubiunxit: Qualis ter-
renus, tales & terreni: & qualis cæleſtis, tales &
cæleſtes. Et ſicut portauimus imaginem ter-
reni, portemus & imaginem cæleſtis. In eo ve-
ro apparente, & ab omnibus videndo qui in
futuro iudicandi ſunt, inuiſibiliter exiſtens, fa-
ciet iudicium diuina natura. Tempora enim *Act.17.g.*
B ignorantiæ noſtræ prætermittens Deus, nunc *30.*
præcepit omnibus hominibus vbique pæniten-
tiam agere, quoniam ſtatuit diem, in qua iu-
dicaturus eſt vniuerſum orbem in iuſtitia, in viro
quem prædeſtinauit, fidem præſtans omnibus, re-
ſuſcitans eum à mortuis. Hæc eſt Eccleſiaſtico-
rum dogmatum doctrina: & omnis qui his con-
traria ſapit, anathema ſit. Omnis qui ſalutarem
pænitentiam non ſuſcipit, anathema ſit. Omnis,
qui non celebrat ſanctum diem Paſchæ ſecundum
ſanctæ catholicæ Eccleſiæ ſtatuta, anathema ſit.

Budius Iunici Philadelphienſis Quartodeci-
manus, cognoſcens veram & catholicam Fidem,
C & poſtulans ſanctiſſimum Epiſcopum "Theopha- *"Theophanem,*
nium, acceſſi ad ſanctam & catholicam Eccleſiã:
& anathematizo omnem hæreſim, pręcipue Quar
todecimanorum, in qua prius errauetam, & con-
ſentio ſupraſcriptæ expoſitioni catholicæ Fidei,
anathematizans & eos qui non celebrant ſanctũ
diem Paſchæ, ſicut ſancta catholica & Apoſtolica
Eccleſia celebrat; iurans per ſanctam & conſub-
ſtantialem Trinitatem, & pietatem & victoriam
dominorum orbis terræ, Flauij Theodoſij & Fla-
uij Valentiniani perpetuorum Auguſtorum. Si
vero aliquid eorũ quandoque tranſgreſſus fuero,
ſubiacere me legis ſeueritati. Et relecta mihi ex-
D poſitione, ſubſcripſi per Flauium Heſychium Phi
ladelphiæ "principalem, propterea quòd litteras *"Curialem,*
ignorem.

*Similiter ſubſcripſerunt & Flauius Heſychius Cerda-
nepij Philadelphiæ* Senator, *Quartodecimanus,* *"Curialis,*
*Rufinus Diſſilus Philadelphiæ ſecundæ, Quartodeci-
manus,*
Eugenius ſecundæ Philadelphiæ Quartodecimanus,
*Fauſtinus laicus ſecundæ Philadelphiæ Quartodecima-
nus,*
Dalmatius & Alexander per manum "Eutropij diaconi, *"Eupre pij*
*Flauius Nymphidianus ſecundæ Philadelphiæ ſchola-
ſticus,*
E *Polychronius Tatiani Philadelphienſis, per manum Fla
uij Heſychij Cerdanepij, & Danielis, Philadelpheno-
rum principalium,*
Euſtathius Marcelli Philadelphius Quartodecimanus,
Eutychius ſecundæ Philadelphiæ,
*Stratonicus "Ammonij Philadelphius Quartodecima-
nus,* *"Eunomij*
"Theodorus, & Alexander Philadelphij, *"Theodoritus,*
"Marinianus Euethij, per manum Neoterij lectoris, *"Marinus Eutychis,*
"Padicius Philadelphius, *"Pa..dius*
*Cyriacus Philadelphenus, de hæreſi Nouatianorum, per
Euſebium Syrum Calliopium,*

Auxonius Philadelphius, Nouatianus,
Diomedes, habitans in vico Caccaba,
a Martyrium *Iulianus Philadelphiæ ſecundæ, per* [a] *Martyrium lectorem,*
Eutychius Chorepiſcopus, de vico Aulacis, primus Teſſareſcaëdecatitarum,
Patricius presbyter, de vico Paradioxilo, per manum Maximi presbyteri, &
Zenon Chorepiſcopus, Quartodecimanorum hæreſeos, per Flauium Palladium,

His igitur perlectis, ſtatuit ſancta Synodus, alteram Fidem nemini licere proferre, aut conſcribere, aut componere, præter definitam à ſanctis Patribus, qui in Nicæa cnm Spiritu ſancto congregati ſunt. Qui vero auſi fuerint aut componere Fidem alteram, aut proferre, vel offerre conuerti volentibus io agnitionem veritatis, ſiue ex Gentilitate, ſiue ex Iudaiſmo, ſiue ex qualicumque hæreſi; hos quidem, ſi ſunt Epiſcopi aut clerici, alienos eſſe Epiſcopos ab epiſcopatu, & clericos à clericatu iudicamus: ſi vero laici fuerint, anathema eſſe. Secundum ſimilem vero modum, ſi inuenti fuerint ſiue Epiſcopi, vel clerici, aot laici, ſine ſapere, ſiue docere ea quæ ſunt in oblata expoſitione à Chariſio presbytero de inhumanatione vnigeniti Filij Dei, ſiue ſcelerata & peruerſa Neſtorij dogmata, quæ & ſubnexa ſunt; ſubiaceant ſententiæ ſanctæ huins & vnioerſalis Synodi, quatenus manifeſtum ſit, quia Epiſcopus quidem priuabitur ab epiſcopatu, & erit damnatus; clericum vero ſimiliter cadere à clericatu: ſi vero laicus quis ſit, & ipſe anathematizetur, ſicut ſuperius dictum eſt.

Lecta ſunt etiam capita quædam ex Neſtorij blaſphemijs.

Ex codice Neſtorij, quaternione xvij. de dogmatibus.

Qnoties igitur diuina Scriptura dictnra eſt aut natiuitatem Chriſti ex virgine Maria, aut mortem; nuſquam videtur ponere, Deus, ſed aut Chriſtus, aut Filius, aut Dominus: quoniam bæc tria duarum naturarum ſunt ſignificatiua, aliquando quidem huius, aliquando illius, aliquando vero & huius & illius. Eſt autem tale quod dico. Quando ex Virgine uatiuitatem nobis Scriptura narrat, quid dicit? Miſit Deus Filiom ſuum. (Galat. 4. a) Et non dicit, Miſit Deus Deum Verbum: ſed profert oomen, quod ſignificat duas naturas. Quoniam enim Filius homo eſt & Deus, dicit: Miſit Deus Filium ſuum factum ex muliere. vt cum audis, Factum ex muliere, deinde vides nomen præpoſitum, quod indicat duas naturas, natiuitatem ex beata Virgine factam, filium quidem voces: (Filium enim gennit Dei & quæ peperit Chriſtum Virgo.) ſed quoniam Filius Dei duplex eſt ſecundum naturas, non genuit quidem Filium Dei, ſed genuit hnmanitatem, quæ eſt filins propter coniunctum filium.

Similiter eiuſdem, ex quaternione xxi.

Vide quid contingat, hæretice. Non inuideo voci dicenti Chriſti geoitricem Virginem, ſed ſcio venerabilem, quæ ſuſcepit Deum, per quam proceſſit omnium dominator, per quam illuxit iuſtitiæ ſol. Iterum ſuſpectum habeo plauſum.

A quomodo quod dixi, Proceſſit, intellexiſtis? Non eſt dictum à me, Proceſſit, quaſi genitus eſt: nec enim ita cito obliuiſcor meorum. nam procedere Deom ex Chriſti genitrice Virgine, à ſanctis Scripturis didici: naſci vero Deum ex ipſa, nuſquam didici. *Et poſt alia:* Nuſquam igitur diuina Scriptura Deum de Chriſti matre Virgine dicit natum, ſed IESVM Chriſtum, & Filium, & Dominum. Hæc omnes confitemur. Quæ enim docuit diuina Scriptnra, infelix qui non continuo ſuſcipit. Surgens, accipe infantem & matrem eius. (Matth. 2. a) Hæc Angelorum vox eſt. Fortaſſe vero melius te, quæ pertinent ad natiuitatem, ſciebant B Archangeli. Surgens, tolle inſantem & matrem eius. Non dixit: Surge, tolle Deum & matrem eius.

Similiter eiuſdem, ex quaternione xxiiij.

Quod igitur dicebamus, Noli timere accipere Mariam coningem tuam: quod enim in ea natum vel factum eſt, (quod ſiue per vnam, n, litteram, ſiue per dnas ſcribatur, ſenſui nihil præiudicat) de Spiritu ſancto eſt. (Matth. 1. d) Si vero dixerimus, quia Deus Verbum natus eſt in carne. [a] aliud enim eſt ſimul eſſe com illo qui natus eſt; & aliud, naſci. Quod enim, inquit, in ea natum eſt, de Spiritu ſancto eſt; id eſt, Spiritus ſanctus creaoit, quod in ipC ſa eſt. Viderunt ergo Patres, ſicut docti in diuinis Scripturis, quòd ſi pro incarnato poſuerimus natum, inuenietur aut filius Spiritus ſancti Deus Verbnm, aut duos patres habens: aut, ſi per vnã n, litteram, & factum dicamus, inuenietur Deus Verbum creatura eſſe Spiritus ſancti. Fugientes igitur natiuitatis ſermonem, poſuerunt: Qui deſcendit propter oos homines & propter noſtram ſalutem, & incarnatus eſt. Quid eſt, Incarnatus eſt? Non conuerſus ex diuinitate in carnem. Incarnatum enim ex ſancto Spiritu dicentes, ſecuti ſunt Euangeliſtam. Nam & Euangeliſta veniens ad inhumanationem, fugit natiuitatem dicere in D Verbo, & poſuit iocarnationem. Vbi? Audi: Et Verbum caro factum eſt. (Ioan. 1. b.) Non dixit, Verbum per carnem natum eſt. Namque vbi commemorant Apoſtoli & Euangeliſtæ filiom, ponunt, quia natus eſt ex muliere. Intende quod dicitur, obſecro. Vbi dicunt nomen filij, & quoniam natus eſt ex muliere, ponunt natum eſſe: vbi vero commemorant Verbum, oullus eorum auſus eſt dicere natiuitatẽ per humanitatem. Audi. Beatus Ioaones Euangeliſta veniens ad Verbum, & ad incarnationem eius, audi qualia dicit: Verbũ caro factum eſt; (Ibid.) (hoc eſt, ſuſcepit carnem.) & habitauit in nobis, (id eſt, noſtram naturam induE tus eſt.) & vidimus gloriam ipſius filij. Non dixit, Vidimus oatiuitatem Verbi.

Similiter eiuſdem, ex quaternione xv. in dogmate.

Ita & ſecundum carnem Chriſtum Deum nominamus propter coniunctionem Dei Verbi, hoc quod videtur, ſcientes vt hominem. Audi Paulum vtraque prædicantem. Ex Iudæis, inqnit, Chriſtus ſecnndum carnem, qui eſt ſuper omnia Deus. (Rom. 9. a. 5) Confitetur hominem prius, & tunc propter coniunctionem Dei, Deum prædicat, quod videtur; vt nollus Chriſtianitatem hominem colere ſuſpicetur.

[a] gennethen, natum ſignificat, genomenon vero, factum.

Simi-

Similiter eiuſdem, ex quaternione xxvij.

Non autem ſicut dicebamus Deum omnium
Exod.7.a. creatorem, & Denm Moyſen. Deum enim, in-
Exod.4.e.22. quit, poſui te Pharaonis. & filium Dei Iſraël. Fi-
lius enim, inquit, primogenitus mens Iſrael. &
1.Reg.24.b.7. ſicut dicebamus Cbriſtum Saul. Non cnim, in-
quit, mittam manum meam in eum, quoniã Chri-
Eſai.45.a. ſtus Domini eſt. & Cyrum identidem. Hæc enim,
inquit, ait Dominus Chriſto meo Cyro. & Baby-
Eſa.13.a.3 lonium ſanctum. Ego enim, inquit, impero eis;
ſanctificati ſunt, & ego adduco eos: ita dicimus
Dominum Cbriſtum, & Deum, & Filium, & ſan-
ctum, & Chriſtum: ſed communio quidem nomi-
num ſimilis, non eadem vero dignitas.

Similiter eiuſdem, ex quaternione xv.

Philip.2.a Hoc ſapiatur in vobis, quod & in Chriſto Iesv: qui cum in forma Dei eſſet, ſemetipſum exinaniuit, formam ſerui accipiens. Non dixit, Hoc ſapiatur in vobis, quod & in Deo Verbo, quod cum in forma Dei eſſet, formam ſerui accepit: ſed dicens, Chriſtus, tamquam vocem duas naturas ſignificantem, ſine periculo eum & formam ſerui, qnam accepit, & Deum nominat: quia ea quæ dicuntur, in naturarum duplicitatem irreprebenſibiliter diuiduntur.

Similiter eiuſdem, ex quaternione xvi.

Ibid.b.10. Vt in nomine Iesv, inquit, omne genu flectatur cæleſtium, & terreſtrium, & infernorum, & omnis lingua confiteatur, quia Dominus Iesvs Chriſtus. Propter induentem indutum veneror: propter abſconditum adoro viſibilem. Inſeparabilis enim à viſibili Deus; ideoq. eius qui non ſeparatur, honorem non ſeparo. Separo naturas, ſed adorationem vnio.

Similiter eiuſdem, ex quaternione xvij. de Deo.

Erat quidem Deus Verbum & aute inhumanationem Filius, & Deus, & exiſtens cnm Patre: ſuſcepit vero in vltimis temporibus ſerui formam. Sed ante hoc Filius conſtitutns, & vocatus; poſt ſuſceptionem non poteſt vocari ſeparatus Filius, ne duos filios doceamus. Sed quoniam illi Filio copulatus eſt qui in principio erat; qui ad eum copulatus eſt, non poteſt ſecundum filiationis dignitatem, diuiſionem ſuſcipere. Secundum dignitatem dixi filiationis, non ſecundum naturas. Propterea & Deus Verbum Chriſtus nuncupatur, quoniam coniunctionem habet cum Chriſto perpetuam.

Similiter eiuſdem, ex quaternione xv. in dogmate.

Inconfuſibilem igitur naturarum ſeruemus copulationem: confiteamur in homine Deum: veneremur eum, qni diuina copulatione omnipotenti Deo coadoratur homo.

Similiter eiuſdem, ex quaternione vi.

Hebr.2.d.17. Attende & hoc confeſtim coniunctum. Vt miſericors, inquit, fiat, & fidelis ſacerdos apud Deũ. In quo enim paſſus eſt ipſe & tentatus, potens eſt hos, qni tentantur, adiuuare. Ergo qui paſſus eſt, ſacerdos eſt miſericors. Paſſibile autem eſt templum, non ille qui paſſibilem viuificat Deus.

Similiter eiuſdem, ex quaternione xxvij.

Vt diſcatis, inquit, quoniam nimia erat illa copulatio Deitatis, quæ & in infantia carnis Dominicæ videbatur. Erat enim ipſe & infans, & infantis Dominus. Laudaſtis vocem, ſed nec propterea ſine examinatione plaudatis. Dixi enim, quia ipſe erat infans, & infantis habitator.

Similiter eiuſdem, ex quaternione j.

Communes igitur ſunt operationes Trinitatis, & ſolis ſubſiſtentijs diuiſionem habentes. Gloria ergn Vnigeniti aliquando ad Patrem refertur. Eſt enim, inquit, Pater meus, qui me glorificat. *Ioan.8.g.54.* Aliquando vero ad Spiritum: Spiritus enim, inquit, veritatis me glorificabit. *Ioan.16.b.* Aliquando vero ad Chriſti poteſtatem.

Similiter eiuſdem, ex quaternione xvi. de Filio dicens.

Iſte qui dicit: Deus meus, Deus meus, quare me dereliquiſti? *Matth.27 e.46. ex Pſal.21.* Iſte, qui triduanam ſuſtinuit mortem. Adoro vero eum cum Deitate, ſicut diuinæ auctoritatis cooperatorem. *Et poſt aliqua.* Non ſecundum ſe Deus, qnod in vtero plaſmatũ eſt. non ſecundum ſe Deus, quod creatum eſt de Spiritu. non ſecundum ſe Deus, quod in ſepulchro ſepultum eſt. ſic enim erimus hominnm, & mortuorum cultores aperti. ſed quoniam in illo ſuſcepto Deus eſt; ex ſuſcipiente, qui ſuſceptus eſt, ſicut ſuſcipienti copulatus, connuncupatur Deus.

Similiter eiuſdem, ex quaternione iij. contra hæreticos, de Spiritu dicens.

Quomodo enim ſeruus ſit, inquit, qui cum Filio & Patre operatur? Et ſi requirat quis actiones Spiritus, inueniet Filij & Patris in nullo minores. Non quia vna diuidatur Deitas, ſed quia ſancta Scriptura, ea quæ vnius virtutis ſunt, & in ſingulas partitur ſubſiſtentias, ad demonſtrationem [a] ſimilitudinis Trinitatis. Et attende mihi hanc ſimilitudinem, ex maioribus operibus incipientem. Deus Verbum factus eſt caro, & habitauit in nobis. *Ioan.1.b.* Conſedere fecit ſibi Pater ſuſceptam humanitatem. *Epheſ.2.a.* Dixit enim, inquit, Dominus Domino meo, Sede ad dexteram meam. *Pſal.109.* Eius qui ſuſceptus eſt, gloriam, deſcendens Spiritus ſuſtentauit. Quando enim, inquit, veniet Spiritus veritatis, ipſe me glorificabit. *Ioan.16.b*

[a] æqualitatis

Eiuſdem ex quaternione vj. de Chriſto dicens.

Quia miſſus eſt prædicare captiuis remiſſionẽ, *Luc.4.f.18* & cæcis reſtitutionem viſus: & ſicut Apoſtolus ſubiungit, & dicit: Hic fidelis Deo factus pontifex. *Hebr.2.d.17.* Factus eſt enim iſte, qui non prius erat æternus: iſte qui paulatim in pontificis, ò hæretice, proficit dignitate. Et audi maniſeſtiore tibi hoc voce clamantem: Iu diebus, ait, carnis ſuæ preces ſnpplicationesq. ad eum, qui poterat illnm ſaluum facere à morte, cum clamore valido & lacrymis offerens, & exauditus eſt pro ſua reuerentia. *Heb.5.b.7* Et quidem cum eſſet Filius, didicit ex his quæ paſſus eſt, obedientiam: & conſummatus, factus eſt omnibus obtemperantibus ſibi cauſa ſalutis æternæ. Conſummatur vero, ò hæretice, quod paulatim proficit. De quo & Lucas in Euangelijs clamat: Iesvs proficiebat ætate & ſapientia & gratia. *Luc.2.f.52.* Quibus conſona & Paulus loquitur: Conſummatus, inquit, factus eſt omnibus obtemperantibus ſibi cauſa ſalutis æternæ, appellatus à Deo pontifex iuxta ordinem Melchiſedec. *Hebr.5.b.8.* *Et poſt alia:* Pontifex vocatus. Qnid ergo econtrario interpretaris Paulo, impaſſibilem Deum Verbũ

terrenæ commiſcens ſimilitudini, & paſſibilem pontificem faciens?

Et iterum eiuſdem, ex quaternione xvij.

Hebr. 3. a. Vnde fratres ſancti, vocationis cæleſtis participes, conſiderate Apoſtolum & Pontificem confeſſionis noſtræ IESVM, qui fidelis eſt ei qui fecit illum. *Et poſt alia:* Exiſtente ergo nobis hoc ſolo pontifice, compatiente, & cognato, & firmo, ab eius fide ne recedatis. Ipſe eſt enim nobis promiſſę benedictionis deſtinatus ex ſemine Abrahę, *Heb. 5. a. 3* pro ſe & genere ſuo ſacrificium corporis offerẽs. Attendendum eſt hic, quia confitens omnem pontificem egere ſacrificio, & excipiens Chriſtum, vt qui non indiguit, hic dixit & pro ſeipſo offerre, & pro genere ſuo ſacrificium.

Similiter eiuſdem, ex quaternione iiij.

Ioan. 6. f. 56. Audite igitur attendentes verba. Qui manducat, inquit, meam carnem. Memorate, quia de carne eſt quod dicitur, & quia non à me additum eſt carnis nomen, vt non videar illis male interpretari, Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſanguinem. Numquid dixit, Qui manducat Deitatem meam, & bibit Deitatem meam? Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſanguinem, in me manet, & ego in eo. *Et poſt alia.* Sed ad propoſitum redeamus. Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſanguinem, in me manet, & ego in eo. Commemoramini, quia de *Ibid.* carne dicitur: Sicut miſit me, qui viuus eſt Pater; me, qui viſibilis ſum. Si forte male interpretor, ex his quæ ſequuntur, audiamus. Sicut miſit me, qui viuus eſt Pater. Ille dicit Deitatem, ego humanitatem. Videamus quis eſt qui male interpretatur, Sicut miſit me, qui viuus eſt Pater. Dicit hæreticus: Hic diuinitatem dicit. Miſit me, inquit, Deum Verbum. Sicut miſit me viuus Pater (ſecundum illos) & ego viuo Deus Verbum *Ibid.* propter Patrem. Deinde quod poſt hæc eſt: Et qui me manducat, & ipſe viuet. Quem manducamus? Deitatem, aut carnem?

Similiter eiuſdem, ex quaternione xvi.

Et omnino, inquit, ſi omnem ſimul nouam Scripturam [a] effoderis, nuſquam inuenies in ipſa mortem ad Deum pertinentem, ſed aut ad Chriſtum, aut ad Filium, aut ad Dominum. Chriſtus enim, & Filius, & Dominus in Vnigenito à diuina Scriptura poſitum, duarum naturarum ſignificatiuũ eſt, & aliquando quidem deſignans Deitatem, aliquando vero humanitatem, aliquando etiã vtraque; vt eſt illud, cum Paulus in epiſtola prædicat: Cum inimici eſſemus, reconciliati ſumus Deo per mortem Filij eius; humanitatem clamat Filij. Cum vero iterum idem ad Hebræos dicit: Deus locutus eſt nobis in Filio, per quem fecit & ſæcula; diuinitatem ſignificat Filij. Neque enim caro creatrix eſt ſęculorum, quæ poſt multa creata eſt ſæcula. *Et poſt alia:* Non Deitas fratrem Iacobum habuit; nec Dei Verbi mortem nos annuntiamus, quum Dominico corpore & ſanguine paſcimur.

[a] *reſcueris.* — *Rom. 5. b. 10.* — *Heb. 1. a. 2* — *Galat. 1. d.* — *1. Cor. 11. f. 26.*

Similiter eiuſdem, ex quaternione xxiij.

Conſidero, inquit, noſtros populos multam [b] reuerentiam poſſidentes, & feruentiſſimam pietatem; per ignorantiam vero diuinæ ſcientiæ labentes. Hoc vero non crimen eſt populi, ſed (vt decenter dicam) eo quòd non habuerint doctores tempus, quo poſſint aliquid de doctrina nobis commendare ſubtilius.

[b] religioſitatem

Petrus presbyter Alexandriæ, & primicerius notariorum dixit: Ecce manifeſte in his dicit, quoniam eorum, qui ante eum fuerũt doctorum, nullus hæc loquutus eſt populis, quæ ipſe loquutus eſt.

Cyrillus Epiſcopus Alexandriæ, ſubſcripſi, pronuntians cum ſancta Synodo.
Arcadius Epiſcopus & Legatus Sedis Apoſtolicæ,
Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymæ,
Proiectus Epiſcopus & Legatus Sedis Apoſtolicæ,
Flauianus Epiſcopus Philippenſium,
Philippus Presbyter Sedis Apoſtolicæ atque Legatus,
Firmus Epiſcopus Cæſareæ,
Memnon Epiſcopus Epheſi,

Et omnes alij Epiſcopi ſupra recenſiti ſimiliter ſubſcripſerunt.

CHALCED. ACTA.

Et cum legerentur, accenſis cereis, Conſtantinus deuotiſſimus ſecretarius [ſacri conſiſtorij ex eadem ſcheda] recitauit ſequẽtia in hunc modũ.

EPHESI ACTA.

Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Exiſtimo omnibus placere quæ ſunt expoſita à ſanctis Patribus qui in Nicæa olim congregati ſunt, quæ & confirmauit, & ſola tenere definiuit, quæ hic pridẽ ſancta Synodus collecta eſt, [Deo amabilia] & ſufficienter habentia [c]. Audiuimus autem definientes eos ita: Si quis præter hæc dixerit, aut ſapuerit, aut retractauerit, aut quæſierit, ſubiaceat ſententiæ. Quid vobis videtur? Vnuſquiſque qualem habet [d] voluntatem, ſub ſcriptis dicat. [e] Non enim poſſumus hæc aut quærere, aut retractare. Si vero aliquis inquiſiuit vltra iſta quæ dicta ſunt, [& ordinata ſunt, & placuerũt,] nonne iuſte ſubiacebit Patrum ſententiæ? Dicat igitur vnuſquiſque veſtrum, ſi eius eſt [f] voluntatis.

[c] audiuimus, cum ipſi definierunt ita: — [d] ſententiam, — [e] Poſſumus ne præter hæc aut quærere, aut retractare? — [f] ſententiæ.

Thalaſſius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Trecentorum decem & octo Patrum in editione

Ὧν ἀναγινωσκομένων, κηρίων ἀναφθέντων, Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀνέγνω τὰ ἑξῆς οὕτως.

Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· οἶμαι πᾶσιν ἀρέσκειν τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων πάλαι· ἃ καὶ ἐβεβαίωσε, καὶ μόνα κρατεῖν ὥρισεν ἡ ἐνταῦθα συνειλεγμένη πρώην ἁγία σύνοδος· καὶ ἀρκούντως ἔχοντα [g] ἠκούσαμεν, διορισάντων αὐτῶν οὕτως· εἴ τις παρὰ ταῦτα λέγει, ἢ φρονεῖ, ἢ ἀνασκευάζει, ἢ ζητεῖ, ὑποκείσθω τῇ ἀποφάσει. τί ὑμῖν δοκεῖ; ἕκαστος ποίαν ἔχει γνώμην, ἐγγράφως λεγέτω· δυνάμεθα παρὰ ταῦτα ζητεῖν, ἢ ἀνασκευάζειν; εἰ δέ τις ἐζήτησε περαιτέρω τῶν εἰρημένων, οὐ δικαίως ὑποκείσεται τῇ ἀποφάσει τῶν πατέρων; λεγέτω τοίνυν ἕκαστος ὑμῶν, εἰ ταύτης ἐστὶ τῆς γνώμης.

[g] ἠκούσαμεν δὲ ὁρισάντων.

Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· τὸ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέ-

A πατέρων ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως εὐδόκιμον ἔδειξε καὶ κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ ἡ θεία χάρις· ᾗπερ ἐκεῖνοι τὰς γλώσσας χρήσαντες, ἐδογμάτισαν. ἐβεβαίωσε δὲ μάλιστα καὶ ἡ ἐν ταύτῃ τῇ λαμπρᾷ μητροπόλει συνελθοῦσα τῶν ἁγίων ὁμόνοια, ἣν κρατεῖν ἐκ παντὸς ἀναγκαῖόν ἐστι τρόπου· προσθήκης ὁμοῦ, ἢ ὑφαιρέσεως ὁμοίως λυμαινομένης τῷ κανόνι τῆς εὐσεβείας, τῆς θεσπισθείσης ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ βεβαιωθείσης ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα συνεληλυθότων τὸ πρότερον. τοὺς δὲ ἐναντία τούτων φρονοῦντας, βδελύσσομαι, ὡς παραλύοντας τὴν ὀρθὴν πίστιν.

B Σώζων ἐπίσκοπος Φιλίππων·

*Σεβαστείας Ἰωάννης ἐπίσκοπος *Σεβαστῆς Ἀρμενίας·

C Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας·

Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας·

D Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου·

E Οὐράνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἱμερίας ἐπαρχίας Ὀσροηνῆς, δι᾽ ἑρμηνείας Εὐλογίου πρεσβυτέρου Ἐδεσσηνοῦ·

*εἶπε Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ *εἶπεν ταῦτα, καὶ ὅμοια.

Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος, ἑρμηνεύον-

tione Fidei laudem illis temporibus diuina gratia demõſtrauit, cui illi accommodantes linguas, prædicauerunt. Confirmauit vero maxime & quæ in hac ſplendida mettopoli conuenit ſanctorum concordia, quam tenere omnino eſt neceſſarium ſine aliquo additamento, aut detrimento: quia hæc ſimiliter nocere ſolent regulæ pietatis ſancitæ à ſanctis Patribus qui in Nicæa congregati ſunt, & confitmatæ ab his qui hìc ante hoc conuenerunt. Eos autem, qui contraria ijs ſapiunt, abominor, ſicut ſoluentes rectam Fidem.

Sozon Epiſcopus Philippenſis dixit: A trecentis decem & octo ſanctis Patribus qui in Nicæa conuenerunt, expoſitam Fidem & credidi, & credo, & in hac vrbe congregatæ Synodo conſeutimus: & eos qui præter hæc ſapiunt, aut docent, minime eſſe catholicos credidi.

Ioannes Epiſcopos Sebaſtiæ cinitatis Armeniæ primæ dixit: Morbum in veritate introducere nihil eſt aliud, quàm audere impietatem Fidei commiſcère. Qui enim ſpernit Fidem, quæ in ſe firmitatem poſſidet præ multitudine & tempote & auctoritate eorum qui expoſuerunt, nullum habet ſtabilitatis terminum, mutabili voluntatis impietate ægrotans. Vnde & ego omnem hæreſim & nouitatem abominãs, colo ſolam hanc Fidem, quę à ſanctiſſimis Patribus eſt expoſita, quia omnis pietatis noſtræ eſt ſubſidinm.

Theodorus Epiſcopus Tarſenſis ciuitatis, prouinciæ Ciliciæ primæ, dixit: Et Fidei, quæ expoſita eſt à ſanctis Patribus qui in Nicæa conuenerunt, & qui pridem in Epheſo congregati ſunt, ſimilia & ego ipſe ſapiens, permaneo; & eos qui præter hæc ſapiunt, non iudico catholice ſapere.

Baſilius Epiſcopus ciuitatis Seleuciæ, prouinciæ Iſauriæ, dixit: Et expoſitam Fidem à ſanctis Patribus qui in Nicæa conuenerunt, & quæ ſunt lecta ſanctorum Patrum dogmata, & quæ pridem in hac ciuitate à ſanctis Patribus congregatis ordinata ſunt, eiuſdem ſancti Spiritus operationis eſſe credo: & eos qui præter hæc aut ſapiunt, aut docent, inimicos orthodoxorũ Eccleſię exiſtimo.

Stephanus Epiſcopus ciuitatis Epheſinæ dixit: Manifeſta ſunt, quæ à ſanctis Pattibus ſancita & definita ſunt trecẽtis decem & octo, qui in Nicæa ciuitate congregati ſunt, quę & confirmata ſunt à ſancta & vniuerſali Synodo collecta in hac Epheſia metropoli. Vnde ſi quis præter ea quæ ſancita ſont, dixerit, anathema ſit; quoniam hæc eſt vera & catholica Fides.

Vranius Epiſcopus ciuitatis Himeriæ, prouinciæ Oſtoënæ, interpretante ſe Eulogio presbytero Edeſſeno, dixit: In his quæ expoſita ſunt à Concilio in Nicæa congregato, & ſententia quæ definita eſt in hac metropoli de eadem Fide aduerſus præuaricatores eius, permaneo: & qui præter hæc auſi fuerint aut dicere, aut inquirere, anathematizo, & alienos eſſe à recta Fide definio.

Theodorus Epiſcopus Damaſci dixit: Qui iſtis quæ nuper lecta ſunt, non obtemperat, alienus eſt à catholica Fide, & dignus anathemate, quod à ſanctis Patribus definitum eſt.

Iulianus Epiſcupus, tenens locum Leonis ſanctiſſimi Epiſcopi Romanæ Eccleſiæ, interpretan-

te ſe Florentio Epiſcopo Lydiæ, dixit: Hæc tenet Apoſtolica Sedes.

Stephanus Epiſcopus Hierapolitanus dixit: His & nos conſentimus, & præter hæc neque ſapuimus, neque ſapiemus, & vſque ad vltimum "ſuſpirium noſtrum hæc ſequemur, & nullis vnquã præter hæc conantibus docere permittemus.

" ſpiritum

Meletius Epiſcopus Lariſſenę ciuitatis, faciens verbum pro ſanctiſſimo Epiſcopo Domno Apameæ ciuitatis Syriæ ſecundæ, dixit: Semper ab infantia his credidi, & nunc hanc eamdem teneo Fidẽ, & amplector eam, quę nuper nobis lecta eſt, ſanctorum Patrum expoſitionem.

Cyrus Epiſcopus Aphrodiſiadis ciuitatis, prouinciæ Cariæ, dixit: Et ego non ſolum à puerili ac monachali mea vita, ſed etiam ex paterna doctrina hanc Fidem poſſideo.

Florentius Epiſcopus ciuitatis Lydiæ dixit: Et ego huic adhæreo Fidei, quæ nuper lecta eſt, & dudum à ſanctis Patribus cum ſancto Spiritu definita; & tutelam meæ ſpei eſſe confiteor, & placent mihi quæ ſancita ſunt.

Candidianus Epiſcopus ciuitatis Antiochiæ, prouinciæ Piſidiæ, dixit: Et à pueritia nutritus ſum in catholica Fide, & archidiaconus regiæ ciuitatis fui, & gratia Dei & Chriſti ſine querela hactenus (ſicut arbitror) conuerſatus ſum, & vſque hodie ſanctorum Patrum trecentorum decẽ & octo qui in Nicæa, & eorum qui in hac metropoli congregati ſunt, inconcuſſibiles expoſitiones cuſtodio, & vſque in finem hæc eadem & ſapui, & ſapio.

Hilarus diaconus Romanæ Eccleſiæ, interpretante ſe Florentio Epiſcopo Lydienſi, dixit: Quæ nuper lecta ſunt de Fide prolata, tam quæ in Nicæa eſt expoſita, quàm quæ à ſancta Synodo pridẽ in Epheſia ciuitate [à ſanctis Patribus] cõfirmata eſt, Apoſtolica Sedes & docet & veneratur. Hæc ergo ſcio ſanctorum Patrum conſonare dogmatibus: hæc & proprijs, ò vos ſanctiſſimi, litteris, quas ad vos deſtinauit, Apoſtolica Sedes inſeruit. Quas, ſi iuſſeritis recitari, cognoſcetis conſonas eſſe veritati.

Baſilius Epiſcopus Traianopolitanus dixit: Et mea paruitas in hac ſancta Fide nutrita eſt, & in ipſa oro vitam finire.

Polychronius Epiſcopus Antipatridis ciuitatis dixit: Diuinas & veras conſtitutiones ſanctorum Patrũ & tenemus gratia Dei apud noſmetipſos, & in hac nos Fide ſemper cuſtodiri oramus.

Sancta Synodus dixit: Omnes eiuſdem ſumus "voluntatis & Fidei.

" ſententiæ

Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Quoniam ſancta & magna Synodus, quæ iamdudum in Nicæa congregata eſt per voluntatem Dei, rectam noſtram & immaculatam Fidem expoſuit, quam & nuper hic congregata [ſancta Synodus] confirmauit, & hanc ſolam teneri, & in Eccleſia tradi definiuit, ordinans & hoc, quatenus nulli liceat alteram Fidem præter hanc vel exponere, vel inquirere, vel innouare *, aut penitus commouere de noſtra venerabili religione; eos autem qui præter hæc tentant aut ſapere, aut quærere, aut componere, aut omnino quæ ordinata ſunt, retra-

* aliquid,

A μηνεύοντος αὐτῷ Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπε· ταῦτα κατέχει ἡ ἀποστολικὴ καθέδρα.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως εἶπε· τούτοις καὶ ἡμεῖς συντιθέμεθα· καὶ παρὰ ταῦτα οὔτε ἐφρονήσαμεν, οὔτε φρονήσομεν· ἀλλὰ μέχρι τελείας ἡμῶν ἀναπνοῆς αὐτοῖς ἀκολουθήσομεν· καὶ οὐδενὸς τῶν παρὰ ταῦτα διδάσκειν ἐπιχειρούντων πώποτε ἀνεξόμεθα.

Μελέτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης, ποιούμενος τὸν λόγον καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας δευτέρας Συρίας Δόμνου·

B Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος τῆς Καρίας·

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν·

Κανδιδιανὸς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας εἶπον τὰ ὅμοια·

C

Ἱλαρος διάκονος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας, ἑρμηνεύοντος αὐτῷ Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπε· τὰ πρόσφατον ἀναγνωσθέντα, τοῦτο μὲν ἐκ τῆς τῶν ἐν τῇ Νικαέων συνηγμένων πίστεως, τοῦτο δὲ καὶ βεβαιωθέντα ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἔφεσον ἁγίᾳ συνόδῳ πάλαι συνειλεγμένῃ, ὁ ἀποστολικὸς θρόνος καὶ διδάσκει, καὶ πρεσβεύει. ταῦτα τοίνυν οἶδα συνᾴδοντα τοῖς δόγμασι τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τοῖς ἰδίοις δὲ πρὸς ὑμᾶς, ἁγιώτατοι, ἐνέθηκεν ὁ ἀποστολικὸς θρόνος γράμμασιν, ἅπερ, εἰ κελεύσητε ἀναγνωσθῆναι, γνώσεσθε
D συνᾴδοντα τῇ ἀληθείᾳ.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραϊανουπόλεως εἶπε· καὶ ἡ ἐμὴ βραχύτης ἐν ταύτῃ ἀνατεθράφθαι τῇ ἁγίᾳ πίστει, καὶ ἐν αὐτῇ πληρῶσαι τὸν βίον εὔχομαι.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος εἶπε· τὰς θείας, καὶ ἀληθεῖς διατυπώσεις τῶν ἁγίων πατέρων κατέχομεν χάριτι θεοῦ παρ' ἑαυτοῖς· καὶ ἐν τῇ πίστει ταύτῃ φυλαχθῆναι εὐχόμεθα.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· οἱ πάντες τῆς αὐτῆς ἐσμὲν γνώμης, καὶ πίστεως.

E Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐπειδήπερ ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη σύνοδος, ἡ ἐν Νικαίᾳ πάλαι συναγηγερμένη κατὰ βούλησιν θεοῦ, τὴν ὀρθὴν ἡμῶν, καὶ ἀμώμητον ἐξέθετο πίστιν, ἥν τινα καὶ ἡ πρὸ βραχέος ἐνταῦθα συνειλεγμένη ἐβεβαίωσε, καὶ ταύτην μόνην κρατεῖν, καὶ ἐκκλησιάζεσθαι ὥρισε, τυπώσασα καὶ τοῦτο· ὥστε μηδενὶ ἐξεῖναι ἑτέραν πίστιν παρὰ ταύτην ἐκτίθεσθαι, ἢ ζητεῖν, ἢ καινουργεῖν τι, ἢ ἀνακινεῖν τι περὶ τῆς εὐαγοῦς ἡμῶν θρησκείας· τοὺς δέ γε παρὰ ταῦτα ἢ ζητεῖν, ἢ φρονεῖν, ἢ συντιθέναι τι πειρωμένους, ἢ ὅλως ἀνασκευάζειν ἐπιχειροῦντας τὰ τετυπωμένα, ἐπι-

A ἐπιτιμίοις φανεροῖς ὑποβέβληκεν, ἵν' εἰ μὲν ὦσιν ἐπίσκοποι, ἀλλότριοι τῆς ἐπισκοπῆς γένωνται, εἰ δὲ κληρικοὶ, τοῦ κλήρου, εἰ δὲ λαϊκοὶ, ξένοι τῆς κοινωνίας· ταῦτα γὰρ ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἀρτίως ὑπομνημάτων ἐδιδάχθημεν. Φαίνονται δὲ, ὡς συνορᾷ ἡ ἁγία αὕτη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, πάντα σχεδὸν ἀνακινήσαντες, καὶ μετασκευάσαντες, Φλαυιανὸς ὁ γεγονὼς τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, καὶ Εὐσέβιος ὁ τοῦ Δορυλαίου, καὶ σκανδάλου, καὶ ταραχῆς γεγονότες πρόφασις, ταῖς τε ἁγίαις ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξοις λαοῖς· εὔδηλον, ὡς ἑαυτοὺς ὑπέθηκαν τοῖς ὡρισμένοις τὸ τηνικαῦτα συνοδικῶς B παρὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων ἐπιτιμίοις. ὅθεν δὴ καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκείνων βεβαιοῦντες, ἀλλοτρίους αὐτοὺς τοὺς μνημονευθέντας, Φλαυιανὸν, καὶ Εὐσέβιον, παντὸς ἱερατικοῦ, καὶ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος κεκρίκαμεν εἶναι. καταθέσθω δὲ ἕκαστος τῶν παρόντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, καὶ φανερὰν ταύτην ποιείτω ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων. σύμπαντα μέντοι τὰ πραττόμενα τήμερον, γνωρισθήσονται τοῖς εὐσεβεστάτοις, καὶ φιλοχρίστοις ἡμῶν βασιλεῦσιν. Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος εἶπε· παραιτοῦμαί σε. C Ἱλαρος διάκονος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας εἶπε· κοντραδίκιτουρ· ὅ ἐστιν, ἀντιλέγεται.

Ex Χαλκη δόν.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι· οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, ἐπεβόησαν· ἀνάθεμα Διοσκόρῳ· ταύτῃ τῇ ὥρᾳ καθεῖλε, ταύτῃ τῇ ὥρᾳ καθαιρεθῇ· ἅγιε κύριε, σὺ αὐτὸν ἐκδίκησον. Λέοντος πολλὰ τὰ ἔτη. τοῦ πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη.

Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χαρταρίου ἀνέγνω τὰ ἐπίλοιπα οὕτως.

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· ἑαυτοὺς ἀλλοτρίους ἱερωσύνης, καὶ βαθμοῦ ἐπισκοπικοῦ D ἀπέδειξαν, Φλαυιανὸς, καὶ Εὐσέβιος, ἐπιχειρήσαντες προσθεῖναί τι, ἢ ἀφελεῖν ἐκ τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ, ἣν ἐβεβαίωσεν ἡ ἁγία, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἐφέσῳ πάλαι συνελθοῦσα· ὥστε τοὺς τολμῶντάς τι προσθεῖναι, ἢ ἀφελεῖν τῆς πίστεως, ἀλλοτρίους εἶναι τῆς ἱερωσύνης, καὶ μάλιστα τοσαύτην σύγχυσιν ποιήσαντας. ὅθεν κἀγὼ τὰ αὐτὰ ψηφίζομαι τῇ τε ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ, καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Διοσκόρῳ, ἀλλοτριῶν αὐτοὺς τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος.

E Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπε· σύμψηφός εἰμι καὶ αὐτὸς τῇ ἁγίᾳ ὑμῶν συνόδῳ τῇ καθελούσῃ Φλαυιανὸν, καὶ Εὐσέβιον, ὡς μὴ ἐμμένοντας τῇ ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῇ πρώην ἐνταῦθα συναθροισθείσῃ· καὶ συναινῶ τῇ ἐπ' αὐτοῖς παρ' ὑμῶν ἐξενεχθείσῃ δικαίᾳ ψήφῳ.

Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας εἶπεν· ὅσοι παρὰ τοὺς ἐπὶ τῇ πίστει τῶν πατέρων τύπους διαπράττονται, ἑαυτοὺς ὑπέχουσι τὰ ἐκ τῶν κανόνων ἐπιτίμια. ὅθεν Φλαυιανὸς, καὶ Εὐσέβιος, ὑπερβάντες τοὺς ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἐκτεθέντας τύπους παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, κατὰ τὴν ψῆφον τῆς ὑμετέρας θεοφιλείας, καὶ ἡμῶν, τοῦ τῆς ἐπισκοπῆς βαθμοῦ ἠλλοτρίωνται.

A retractare, certis ſubiecit damnationibus, ita vt ſi Epiſcopi ſint, alieni ſint ab epiſcopatu, & clerici à clericatu: ſi vero laici, priuentur communione. hæc namque ex nuper lectis monimentis didicimus. Apparent vero, ſicut omnis veſtra ſancta & vniuerſalis Synodus peruidet, omnia pæne ªrenouantes & immutantes, Flauianus eccleſiæ quondam Conſtantinopolitanæ vrbis Epiſcopus, & Euſebius Dorylæi, & ſcandali & conturbationis facti occaſio ſanctiſſimis Eccleſijs, & vbique catholicis populis: certum eſt, hos ex ſemetipſis ſynodicis olim à ſanctis Patribus definitis damnationibus ſubiacere. Vnde & nos quæ eorum B ſunt confirmantes, memoratos, ideſt, Flauianum & Euſebium, ab omni ſacerdotali & epiſcopali dignitate eſſe iudicamus alienos. Confiteatur vero & vnuſquiſque religioſiſſimorum Epiſcoporum ſuam propriam ªvoluntatem, & manifeſtam hanc faciat ſub fide monimentorum. Vniuerſa autem quæ acta ſunt hodie, innoteſcant pijſſimis & Chriſtianiſſimis Imperatoribus. Flauianus Epiſcopus dixit: Appello à te. Hilarus diaconus Romanæ Eccleſiæ dixit: Contradicitur.

ª euertentes

ª ſententiā,

CHALCED. ACTA.

Et cum legerentur, Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Anathema Dioſcoro. Hac hora damnauit, hac hora C damnetur. Sancte Domine, ªtu illum vindica. [Domine domine, tu illum vindica. Catholice Imperator, tu illum vindica.] Leoni multos annos. Patriarchæ multos annos.

ª teipſum

Conſtantinus deuotiſſimus ſecretarius [ſacri conſiſtorij] ex eadem ſcheda recitauit reliqua in hunc modum.

EPHESI ACTA.

Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymitanus dixit: Seſe alienos à ſacerdotio & gradu epiſcopali monſtrauerunt Flauianus & Euſebius, qui conati ſunt addere & minuere aliquid de ſancta Fide, quæ in Nicæa à ſancto Concilio expoſita eſt, quā & confirmauit ſancta & vniuerſalis Synodus in D hac Epheſia ciuitate pridem collecta. Quapropter iuſtum eſt, eos qui audent addere aliquid Fidei, aut minuere, alienos eſſe à ſacerdotio, & maxime qui tantam fecerunt confuſionem. Vnde & ego conſona decerno ſanctæ & vniuerſali Synodo, & ſanctiſſimo Archiepiſcopo Dioſcoro, alienans eos ab epiſcopatus dignitate.

Domnus Epiſcopus Antiochiæ dixit: Concors ſum & ego ſanctæ veſtræ Synodo damnanti Flauianum & Euſebium, tamquam non permanentes in ſancto Nicæno Concilio, & quod pridem hic congregatum eſt; & conſentio in eos à vobis prolatæ iuſtæ ſententiæ.

E Thalaſſius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Quotquot præter conſtitutiones Patrum, quas de Fide decreuerunt, agere conātur, ſibimet inducunt correptiones canonicas. Vnde Flauianus & Euſebius, qui tranſgreſſi ſunt conſtituta quæ in Nicæa & in Epheſo à ſanctis Patribus expoſita ſunt, ſecundum decretum veſtræ religioſitatis & noſtrum, epiſcopali gradu priuati ſunt.

Euſe-

Euſebius Epiſcopus Ancyræ Galatię dixit:Mi- A
hi quidem amabilis eſt ſemper miſericordia. Sed
quoniam religionis ratio mouet ſanctos Patres
ad prolatam iuſto iudicio ſententiam aduerſus
Flauianum & Euſebium,& ego conſentio.

Stephanus Epiſcopus Epheſiæ ciuitatis dixit:
Iuſta eſt,quæ eſt prolata ſententia contra Flauia-
num quondam Epiſcopum, & Euſebium: vnde
conſentio vtrorumque depoſitioni, & ſubſcribo.

Cyrus Epiſcopus Aphrodiſiadis ciuitatis di-
xit: Nemo ita inſipiens,aut Deo inimicus exiſtit,
qui definitionibus & ſententijs Patrum audeat
contraire. Vnde & ego concors præcedentibus
ſententijs ſanctorũ Patrum factus ſum in damna- B
tione Flauiani & Euſebij quondam Epiſcoporũ.

Eraſiſtratus Epiſcopus Corinthi Helladis di-
xit: Præſens & cognoſcens ab his quæ lecta ſunt,
non conſona ſapere catholicæ Fidei Flauianum
& Euſebium, neque obtemperare Nicæno ſancto
Concilio, necnon & Epheſio, quod paulo ante eſt
collectum, & ego conſentio ſanctis Patribus, &
alienos ab omni Epiſcopali dignitate hos eſſe exi
ſtimo, ideſt,Flauianum & Euſebium.

[u] locum eiũ tenens

Quintillus Epiſcopus Heracleæ,[u] vicarius Ana-
ſtaſij reuerendiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis,
dixit: Quæ paulo ante in hac ciuitate collecta
eſt ſancta & magna Synodus in damnationem C
impij Neſtorij definijt,nulli licere alteram quan-
doque proferre Fidẽ, quàm quæ in Nicæa expo-
ſita eſt à ſanctis trecentis decem & octo Patribus.
Sequens igitur & ego ipſe illam definitionem, om
nes quidem qui permanent in prædicta Fide, ca-
tholicos eſſe iudico: hos vero qui aliquid per-
uerterunt, anathematizo, & alienos eſſe catholi-
cæ Fidei decerno.

Meletius Epiſcopus Lariſſenę ciuitatis,& agẽs
vices Domni reuerendiſſimi Epiſcopi Apamenæ
eccleſiæ, dixit: Conſentio & ego veſtræ ſanctita-
ti,quæ iuſta & legitima eſt in depoſitione Flauia-
ni & Euſebij quondam Epiſcoporum, quoniam D
demonſtrati ſunt prẹuaricari conſtituta,quæ tra-
dita ſunt à ſanctis & magnis Concilijs quæ in Ni-
cæa & in Epheſo congregata ſunt; & alienos eos
eſſe Epiſcopali dignitate vnà vobiſcum exiſtimo.

Diogenes Epiſcopus Cyzicenæ ciuitatis dixit:
Hæc eadem & ego conſentio ſanctis noſtris Pa-
tribus, in ijs quæ aduerſus Flauianum & Euſe-
bium ordinata ſunt, alienans eos ab Epiſcopali
dignitate.

Ioannes Epiſcopus Sebaſtiæ primæ Armeniæ
dixit: Omnis innouatio, quæ contra iuſtitiam ab
aliquibus committitur,ſuper ſe trahit regularem E
ſententiam. Quoniam igitur & Flauianus & Eu-
ſebius conuicti ſunt præuaricari, & innouationẽ
feciſſe in ea Fide,quę à ſanctis Patribus apud Ni-
cæam conſtituta eſt, & apud Epheſum confirma-
ta,iuſto iudicio ſacerdotio priuati ſunt, ſecũdum
formam reuerendiſſimi & ſanctiſſimi Alexandri-
ni Archiepiſcopi,& ſancti & vniuerſalis Concilij:
& ego eiſdem conſentio.

Baſilius Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ dixit: Se-
quor ea quæ à ſanctitate veſtra aduerſus Flauia-
num & Euſebium quondam Epiſcopos ordinata
ſunt, & conſentio omnibus definitis à veſtra bea-
titu-

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· ἐμοὶ μὲν προσφιλὲς ἀεὶ τὸ φιλάνθρωπον· ἐπειδὴ δὲ θρησκείας λόγος ἐκίνησε τοὺς ὁσίους πατέρας πρὸς τὴν ἀπόφασιν, τὴν ἐξενηνεγμένην δικαίᾳ ψήφῳ κατὰ Φλαβιανοῦ, καὶ Εὐσεβίου, συντίθεμαι.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπε· δικαία ἡ ἐξενεχθεῖσα ἀπόφασις κατὰ Φλαβιανοῦ τοῦ πάλαι ἐπισκόπου, καὶ Εὐσεβίου· ὅθεν συναινῶ, καὶ συνυπογράφω ἐπὶ τῇ καθαιρέσει ἀμφοτέρων.

Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος·

Ἐρασίστρατος ἐπίσκοπος Κορίνθου τῆς Ἑλλάδος·

Κυΐντιλλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων·

Μελέτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δόμνου τῆς Ἀπαμέων ἐκκλησίας·

Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου·

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστείας Ἀρμενίας πρώτης·

Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας·

A tiudine. Etenim ipſi ſequuti eſtis ea quæ pridem ſancti Patres ſanxerunt & iuſſerunt aduerſus præuaricatores Fidei; ſi quidem ſacerdotes ſunt, alienos eſſe à ſacerdotio; ſi vero laici ſint, hos fieri ſub anathemate.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ·

Theodorus Epiſcopus Tarſenſis ciuitatis dixit: Prolatæ aduerſus Flauianum & Euſebium ſententiæ à ſancta Synodo, ſicut iuſte & canonice promulgatæ & ego conſentio.

Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας·

Romanus Epiſcopus Myrenſis ciuitatis, prouinciæ Lyciæ, dixit: Et ego concors ſum ijs quæ à ſanctis Patribus ſancita ſunt aduerſus Flauianum & Euſebium, & iuſte aduerſus eos prolatæ ſententiæ.

Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου·

Photius Epiſcopus Tyri ciuitatis dixit: Conſona & mea profitetur paruitas ſententiæ ſancti huius & vniuerſalis Concilij, alienos facienti Flauianum & peſſimum Euſebium à ſacerdotio, tamquam B contraria ſapientes ſancto Nicæno Concilio, & quod paulo ante in hac ſplendida Epheſina metropoli congregatum eſt.

Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ταβίας·

Iulianus Epiſcopus Tabiæ ciuitatis dixit: Doleo quidem, ad hãc triſtem vocem veniens. Talis enim prudentium lex eſt. Sed quoniam pro pietatis aſſertione magni vniuerſalis Concilij Præſules, Flauianum & Euſebium definitioni Patrum ſubiecerunt, his quæ legitime facta ſunt, conſentio.

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν·

Florentius Epiſcopus Lydorum ciuitatis dixit: Quoniam hoc ſanctæ & magnæ Synodo placuit, eos qui diuinas leges præuaricantur, ex eius ſancto ore damnari; aduerſus Flauianum & Euſebium quondam Epiſcopos ſimilia & ego veſtræ ſanctitati decerno.

Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων·

Marinianus Epiſcopus Synnadenſis dixit: Sequor in omnibus, C quæ ſunt ordinata à ſancta Synodo (quæ & meam ſupereminent paruitatem) aduerſus Flauianum & valde peſſimum Euſebium: & conſentio eorum damnationi.

Μουσώνιος ἐπίσκοπος Νύσσης·

*Muſonius Epiſcopus Nyſſænæ ciuitatis dixit: Quoniam ſpernere reperti ſunt ſanctam Synodum ante hoc in Epheſia metropoli cõgregatam, Flauianus & Euſebius quondam Epiſcopi, ideo & ego in regulari eorum facta damnatione conſentio. *Mesonius

*Κωνσταντῖνος

*Κωνστάντιος ἐπίσκοπος Βόστρων·

Conſtantinus Epiſcopus Boſtrenæ ciuitatis dixit: Conſentio & ego iuſtæ depoſitioni, quæ aduerſus Flauianum & Euſebium quondam Epiſcopos à ſancta Synodo prolata eſt, & concors ſum ſententiæ, bene ab ipſa definitæ.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως·

Stephanus Epiſcopus Hierapolitanæ ciuitatis dixit: Sequor & ego à veſtra ſanctitate aduerſus Flauianum & Euſebium quondam D Epiſcopos prolatam ſententiam, tamquam præuaricantes ſanctos canones, qui in Nicæa & hic pridem conſtituti ſunt; & alienos eos eſſe *, conſequenter veſtræ definitioni conſentio.

Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἠπείρου παλαιᾶς·

Atticus Epiſcopus Nicopolitanæ ciuitatis veteris Epiri dixit: Sequor & ego quæ à ſanctis Patribus definita ſunt in ſententia, quæ aduerſus Flauianum & Euſebium prolata eſt, alienans eos, ſicut iudicauit ſanctorum ſententia, ab Epiſcopatus dignitate.

Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ·

Euſtathius Epiſcopus Beryti dixit: Manifeſta omnibus facta eſt forma definita à noſtris ſanctis Patribus, qui hìc pridem ex iuſſione pijſſimorum & Chriſtianiſſimorum noſtrorum Imperatorum congregati ſunt, aperte iubens, eos qui conantur aliquid inquirere, aut ſcrutari, aut addere Fidei ſanctorum Patrum qui in Nicæa conuenerunt, & hos proprio gradu priuari. Flauianus ergo quondam E Conſtantinopolitanus Epiſcopus, & Euſebius olim Dorylæi præſulatum habens, contraria his ſapientes, ſeipſos illi omnino terribili ſubiecerunt ſententiæ.

Νουνέχιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Τριμιταρίας·

Nunechius Epiſcopus Laodiceæ Trimitariæ dixit: Conſentio & ego ipſe prolatæ ſententiæ à ſanctis Patribus aduerſus Flauianum & Euſebium quondam Epiſcopos.

Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου·

Olympius Epiſcopus Conſtantiæ ciuitatis Cypri inſulæ dixit: Concors & ego ſum veſtro ſancto & glorioſo Concilio, damnanti Flauianum & Euſebium tamquam præuaricatores eorum, quæ placita ſunt in ſancta Nicæna Synodo, & in ea quæ hìc ſub ter beato & ſanctæ memoriæ patre noſtro & Epiſcopo Cyrillo congregata eſt; & conſentio iuſte definitis à veſtro magno & ſancto Concilio.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥόδου·

Ioannes Epiſcopus inſulæ Rhodi dixit: Conſentio & ego ipſe his

quæ

quæ definita ſunt à ſancta & magna veſtra Synodo in alienatione Flaniani & Enſebij, eo quòd præuaricati ſunt quæ in ſancta & magna Nicæna Synodo definita ſunt, & quæ ſub reuerendo & ſanctæ memoriæ patre noſtro & Epiſcopo Cyrillo in hac Epheſia metropoli ordinata ſunt. A

Candidianus Epiſcopus ciuitatis Antiochiæ, prouioeiæ Piſidiæ, dixit: Omnibus regulariter ordinatis ab omni ſancta Synodo ſanctorum Patrum aduerſus Flauianum & Euſebium & ego conſentio.

Κανδιδιανὸς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας·

Stephanus Epiſcopus Anazarbenæ ciuitatis dixit: Conſentio & ego iuſte prolatæ ſententiæ à veſtra ſanctitate aduerſus Flauianum & Euſebium quondam Epiſcopos, & alienos eos de eetero exiſtimo ab huinſmodi dignitate, co quòd præuaricati ſunt prolata ſtatuta à ſancta & magna in Nicæa congregata Synodo, necnon & quæ eon ſeqnenter in bac ciuitate collecta eſt. B

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἀναζάρβου·

Gerontius Epiſcopus Seleuciç Syriæ dixit: Et ego ipſe conſentio ſancto veſtro Concilio, & alienos decerno Flauiannm & Euſebium ab Epiſcopatus dignitate, tamquam præuaricatores eorum quæ ſancita ſunt à ſanctis Patribus, qui in Nicæa, & qui in Epheſia ciuitate collecti ſunt.

Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας Συρίας·

Rufinus Epiſcopns Samoſatenæ eiuitatis dixit: Conſentio omnibus quç iuſte prolata ſunt aduerſus Flauianum & Euſebinm quondam Epiſcopos, & alienos eſſe exiſtimo à ſacerdotali dignitate, tamquam præuaricatores eorum quæ à ſanctis Patribus ſtatuta ſunt in Nicæa & in Epheſo congregatis.

Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων·

[a] Indimius

[a] Indimus Epiſcopus Irenopolitanæ ciuitatis dixit: Inſte promulgato indicio à veſtra ſanctirate in damnatione Flaniani & Euſebij quondam Epiſcoporum, qui præuaricati ſunr prolata ſtatuta à ſancta & magna Synodo ſanctorum Patrum, qui in Nicæa ciuitate eollecti ſunt, necnon etiam qui panlo ante io hac Epheſia ciuitate, cõſentio, & alienos eos de cetero ab Epiſcopali dignitate exiſtimo. C

Ἰνδίμιος ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως·

Timotheus Epiſcopns Balaneenſis dixit: Conſentio & ego prolatæ iuſte ſententiæ à veſtra ſancta Synodo in damnationem Flauiani & Euſebij quondam Epiſcoporum, in quibus tranſgredi auſi ſunt ea quæ placita ſunt Synodo, quæ in Nicæa ciuitate & quæ nuper in Epheſo collecta eſt.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλανέων·

Theodoſius Epiſcopus Canothæ cinitatis dixit: Permaneo in omnibns dcfinitis à ſancta Synodo de Flauiano & Euſebio qnondã Epiſcopis, & alienos eos exiſtimo ab Epiſcopatus dignitate, ramquam præuaricatores ſtatutorum Patrum, qui in Nicæa & qui in Epbeſo connenerunr. D

Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Κανώθα·

Seleucns Epiſcopus Amaſiæ dixit: His quæ legitime & regulariter de Flauiano & Enſebio à ſancta Synodo definita ſunt, & ego ipſe concors efficior, & conſentio alienos eos eſſe ab omni ſacerdotali miniſterio.

Σέλευκος ἐπίσκοπος Ἀμασείας·

Petrus Epiſcopus Gangrenæ cinitatis dixit: Et ego eoncors ſum ſententiæ ſanctorum Patrum in damnatione Flaniani & Enſebij.

Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν·

[Eutychius Epiſcopus Adrianopolis veteris Epiri, dixit ſimiliter.

Claudins Epiſcopus ciuitatis Anchiaxi veteris Epiri, dixit ſimiliter.

Symeon Epiſcopus Amidæ, dixit ſimiliter.

Elias Epiſcopus Adrianopolitanns Aſiæ, dixit ſimiliter. E

Lucas Epiſcopus Dyrrhachenæ ciuitatis, dixit ſimiliter.]

Baſilius Epiſcopns Traianopolitanus Rhodopenæ prouinciæ dixir: Sententiæ huius magnæ & ſanctæ Synodi & mea conſentit paruitas aduerſus Flauianum & Enſebium.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραϊανουπόλεως·

Docimaſius Epiſcopus Maronεæ dixir: Prolatæ ſententiæ à ſancta & magna Synodo aduerſus Flauianum & Euſebium cooſeotit & mea humilitas.

Δοκιμάσιος ἐπίσκοπος Μαρωνείας·

Alexander Epiſcopns ciuitatis Sebaſtæ dixit: Quæ prolata eſt à ſanctis Patribus adnerſns Flauiannm & Euſebium ſententiæ & ego ſimiliter conſentio.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Σεβαστῆς·

[b] Himeriæ

Vranius Epiſcopus [b] Himerorum ciuitatis, prouinciæ Oſroënæ, interpretante ſe Eulogio presbytero Edeſſeno, dixit: Quotquot auſi

Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἱμερίας ἐπαρχίας Ὀσδροηνῆς ἑρμηνεύοντος αὐτῷ Εὐλογίου πρεσβυτέρου Ἐδεσσηνῶν·

ſunt

Ἀθα-

A ſunt præuaricari ſententiam ſanctorum Patrum qui in Nicæa & qui in Epheſo conuenerunt, hi non ſolum ab Eccleſiaſtica dignitate debent expelli, verum etiam gladio ſubmitti. Oportebat enim, videntes eos qui ante ſe fuerunt, quali ſubiacuerunt pœnæ, recedere ab huiuſmodi conatibus. Quoniam igitur Flauianus & Euſebius præuaricatores eorum extiterunt, hos & ego alienos ab Epiſcopatus dignitate, & dignos multis millibus malis eſſe definio.

Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Ὀπιοῦντος·

Athanaſius Epiſcopus Opuntinæ ciuitatis dixit: Et ego concors effectus prolatæ ſententiæ à ſancta Synodo in damnatione Flauiani & Euſebij, eadem profiteor.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως·

Theodorus Epiſcopus Claudiopolitanus dixit: Conſentio his quæ à ſancta Synodo iudicata ſunt in damnatione Flauiani & Euſebij, vt qui non permanſerunt in regulis trecentorum decem & octo Patrũ,
B & ſtatutis ſancti Concilij, quod dudum in hac Epheſia ciuitate collectum eſt; & ſimilia decerno eorum quæ iuſte à veſtra ſancta Synodo dicta ſunt.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος·

Leontius Epiſcopus Aſcalonenſis dixit: Conſentio omnibus quæ à ſanctis Patribus aduerſus Flauianum & Euſebium decreta ſunt, quatenus alieni ſint ab omni ſacerdotali dignitate.

Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Λύδδης·

Photinus Epiſcopus Lyddæ dixit: Recte & iuſte quod hìc pridem conuenit ſanctum Concilium definiuit, nihil ab aliquo mutilari eorum quæ in Nicæa, vel in eo ordinata ſunt. Propter quod conſentio his quæ nũc à ſanctis Patribus ſtatuta ſunt, & alieno ab Epiſcopatus gradu Flauianum & Euſebium, qui auſi ſunt præuaricari ea quæ in ſancta ordinata ſunt Synodo.

Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος Ἀρεοπόλεως·

C Anaſtaſius Epiſcopus Areopolitanus dixit: Audiens cognitionẽ, quæ inter reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam Eutychem, & Euſebium & Flauianum habita eſt, & ex prolatis monimentis, & porrectis libellis reprehendens eorum perfidiam, concors effectus & ego ſanctis Patribus, alienos eos feci ab omni ſacerdotali dignitate, ideſt, Flauianum & Euſebium.

Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος·

* Theodoſius Epiſcopus Amathuntenæ ciuitatis dixit: Flauianus & Euſebius, qui ſanctorum Patrum, qui in Nicæa & qui in hac pridẽ ciuitate collecti ſunt, definitiones non cuſtodierunt, & à ſanctis Patribus damnati ſunt, etiam alieni ab Epiſcopali dignitate à me facti ſunt. Sequor enim ea quæ à ſanctis Patribus decreta ſunt. * Heliodorus

Παῦλος ἐπίσκοπος Μαϊουμᾶ·

Paulus Epiſcopus Maiumenſis ciuitatis dixit: Flauianum & Euſebium, qui ſanctorum Patrum in Nicæa, & pridem in Epheſo congregatorum ſtatuta præuaricati ſunt, & propter hoc damnati à
D nunc collecta ſancta Synodo, decreui & ego alienos eſſe ab Epiſcopali dignitate.

Ζώσιμος ἐπίσκοπος Μηνοΐδης·

Zoſimus Epiſcopus Minoidæ ciuitatis dixit: Flauianus & Euſebius, quoniam in ſanctorum Patrum, qui in Nicæa & in Epheſo conuenerunt, definitionibus minime permanſerunt, & præuaricati ſunt, & mutilarunt, & propter hoc damnati ſunt ſententia huius præſentis ſanctæ Synodi, etiam à me ſanctis Patribus concordante, Epiſcopali priuati ſunt dignitate.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Πέργης·

Epiphanius Epiſcopus Pergenſis ciuitatis dixit: Execrabile quidem erat hoc mihi, lacrymans vero anima, concors & ego efficior in damnatione Flauiani quondam Conſtantinopolitani Epiſcopi, & Euſebij qui olim Dorylenæ ciuitatis tenuit præſulatum.

Βαροὺχ ἐπίσκοπος Σωζούσης·

E Baruchius Epiſcopus Sozuſenæ ciuitatis dixit: Cuſtodes Fidei ſacerdotes ſemper Spiritus ſanctus producit. Qui ergo contraria committunt, quàm peragere debuerunt, damnandi ſunt. Inter quos Flauianus, necnon & Euſebius, canonicis expoſitionibus ſanctorum Patrum, qui in Nicæa & qui in Epheſo conuenerunt, audacter rebelles inuenti, Epiſcopatus decident gradu, propriæ temeritatis iuſtũ luentes iudicium.

Ἡράκλειος ἐπίσκοπος Ἀζώτου·

Heraclius Epiſcopus Azoti ciuitatis dixit: Eos qui conturbare conantur & mutilare ſemper ea quæ à ſanctis Patribus bene ſtatuta ſunt, * ſancta hæc & magna Synodus bene fecit abſcindere Flauianum & Euſebium ab omni ſacerdotali miniſterio. Vnde & ego iuſte definita ſequens conſentio.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τιβεριάδος·

Ioannes Epiſcopus Tiberiadis dixit: Iuſta eſt & legitima quæ

aduer-

aduerſus Flanianum & Euſebium à ſancta Synodo cſt prolata ſenten A
tia: vnde & ego hæc eadem profiteor.

Muſonius Epiſcopus Zoarenſis dixit: Non aducrſantur hominibus, ſed Deo, qui ijs quæ à trecentis decẽ & octo ſanctis Patribus in Nicæa à Spiritu ſancto congregatis, & poſt ipſos iterum in hac magna Epheſia metropoli ſancita ſunt, cxiſtunt contrarij. Vnde Flauianus & Euſebius contraria ſancto Spiritui loquentes & peragentes, Epiſcopatus vtrique deciderunt gradu, ſibimetipſis cauſam ruinæ, non nobis, qui ab eorum impietate receſſimus, adſcribentes.

Μεσώνιος ἐπίσκοπος Ζωόρων.

Dionyſius Epiſcopus Sycamazonenſis dixit: Iuſta & Deo amabilia à Patribus definita ſunt aducrſus Flauianum & Euſebium quondam Epiſcopos, qui recte de Fide non ſapuerunt. Vnde & ego hæc eadem decerno, quæ & ſancta Synodus.

Διονύσιος ἐπίσκοπος Συκαμαζόνος.

B

Caiumas Epiſcopus Phaneenſis dixit: Et ego iuſta reperiens quę à ſanctis Patribus aduerſus Flauianum & Euſebium quondam Epiſcopos decreta ſunt, abſcidi eos à ſacerdotio, conſentiens ſanctæ Synodo.

Καΐουμος ἐπίσκοπος Φαίνης.

Aetherichus Epiſcopus Smyrnenſis dixit: Nullus audet contraire ſtatutis ſanctorum & magnorum Conciliorum, quæ diuinitus definierunt, eos, qui prçuaricati ſunt catholicam religionem, regulari reprehenſioni ſubiacere. Vnde & ego concors ſententiæ veſtræ ſanctitatis factus, Flauianum & Euſebium quondam Epiſcopos, ſacerdotali nudaui dignitate.

Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης.

Conſtantius Epiſcopus Sebaſtiæ ciuitatis dixit: Flauianus & Euſebius, quia ad acerbiſſimum bellum eorum quæ in Nicæa olim, & poſtmodum in Epheſo de Fide ſunt regulariter expoſita, ſe ipſos armauerunt, Epiſcopali decidant gradu, per propriam ruinam vniuerſum orbem ab ſcandalo, quod operati ſunt, liberantes. C

Κωνστάντιος ἐπίσκοπος *Σεβαστίας. *Σεβαστῆς

Zebennus Epiſcopus Pellenſis dixit: Deo amabilia & vtilia à ſanctis Patribus decreta ſunt aduerſus Flauianum & Euſebium, qui non ſequuti ſunt ſanctum & vniuerſale Nicænum Concilium, & quæ in hac Epheſia ciuitate aduerſus temeratores Eccleſiaſticorum [a] terminorum confirmata ſunt. Vnde & ego concors ſententiæ effectus, alienos feci ab omni ſacerdotali dignitate Flauianum & Euſebium.

[a] canonum

Ζεβέννος ἐπίσκοπος Πέλλης.

Alypius Epiſcopus [b] Bachatenſis dixit: Præſens & audiens examinata cognitione, quæ inter reuerendiſſimum presbyterum & archimandritam Eutychem, interq. Flauianum & Euſebium facta eſt, & ego cognoſcens & ex relectis nobis monimentis, & porrectis libellis eſſe reprehenſibiles eoſdem Flauianum & Euſebium, & reos perfidię apparuiſſe, concors effectus ſanctiſſimis Patribus, alienos eos feci, ideſt Flauianum & Euſebium, à ſacerdotali dignitate. D

[b] Bactrorum

Αλύπιος ἐπίσκοπος Βάκτρων.

Polychronius Epiſcopus ciuitatis Antipatridis dixit: Secundum ſententiam ſanctorum Patrum, quæ aduerſus Flauianum & Euſebiũ prolata eſt, vt extranei ſint à ſacerdotio & dignitate Epiſcopatus, & ego conſentio.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Αντιπατρίδος.

Pancratius Epiſcopus Libyadis ciuitatis dixit: Flauianus & Euſebius, Epiſcopatus ſui ruina orbe ab ſcandalo liberato, docent omnes oportere perſeuerare in regulis, quæ à ſanctis Patribus in Nicęa & in Epheſo promulgata ſunt, & non ſe armare ad manifeſtiſſimum prælium, quemadmodum hi.

Παγκράτιος ἐπίσκοπος Λιβυάδος.

Auxilaus Epiſcopus gentis Saracenorum fœderatorum dixit: Iuſtum eſt, ea quæ à ſanctis Patribus definita ſunt, ſequi. Vnde & ego conſentio prolatis definitionibus aduerſus Flauianum & Euſebium quondam Epiſcopos. E

Αὐξίλαος ἐπίσκοπος Σαρακηνῶν τῶν ὑποσπόνδων.

Domninus Epiſcopus Platææ ciuitatis dixit: Cum manifeſta ſit interloquutio ſanctorum Patrum, & prolata definitio aduerſus Flauianum & Euſebium, & ego concors effectus ſententiæ, hæc eadem profiteor.

Δομνῖνος ἐπίσκοπος Πλαταιῶν.

Theodoſius Epiſcopus Maſtaurenſis dixit: Iuſto conſiſtente decreto ſanctorum Patrum in damnatione Flauiani & Euſebij, & ego concors ſententiæ factus ſum.

Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Μαστούρων.

Cyriacus Epiſcopus Aeglenſis dixit: Etſi præter noſtras orationes factum eſt non obedire Flauianum & Euſebium regulari expoſitioni ſanctorum Patrum apud Nicæam prolatæ, & in hac Epheſia metro-

Κυριακὸς ἐπίσκοπος *Αἰγλης. *Αἰγίνης

Φλα-

A metropoli confirmatæ, & propter hoc iuſta aduerſus eos à ſancta Synodo eſt prolata ſententia: cui & ego concors effectus ſum, in damnatione memoratorum.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Ἀδραμυτίνου·

Flauianus Epiſcopus Adramytenæ ciuitatis dixit: Et ego conſentio definitioni, quæ à ſanctis Pontificibus prolata eſt, Dioſcoro, Iuuenali, Domno, & Stephano, & Thalaſſio, & ab omni ſimul collecto vnà cum ipſis ſancto Concilio, Flauiani & Euſebij cauſa, & alienos iſtos iudico ab omni ſimul ſacerdotio.

Κυριακὸς ἐπίσκοπος Λεβέδου·

Cyriacus Epiſcopus Lebedenſis dixit: Concors & ego factus ſum ſanctorum Patrum decreto. vnde conſentio in damnationem Flauiani & Euſebij, qui veritatem contempſerunt.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Μαγνησίας·

Leontius Epiſcopus Magneſiæ Mæandri dixit: Non optabam quidem, neque ea quæ aduerſus ſanctiſſimum & reuerendiſſimum
B presbyterum & archimandritam Eutychem audacter commiſſa ſunt, fieri; neque Flauianum & Euſebium quondam Epiſcopos, extra catholicam Fidem conuinci ſapere: ſed quoniam quæ facta ſunt, regulari integritate calcata * ſunt, prædictus quidē religioſiſſimus Archimandrita iuſtam promeruit ab hoc ſancto & vniuerſali Concilio clementiam, recipiens & gradum, & communionem, & principatum proprij monaſterij: Flauianus vero & Euſebius ſibimetipſis adſcribant ex propria blaſphemia acquiſitam perditionem. Propter quod & ego conſentio his quæ aduerſus eos ab omni ac Deo amabili & vniuerſali Synodo definita ſunt.

Εὐτρόπιος ἐπίσκοπος Περγάμου·

Eutropius Epiſcopus Pergamenſis dixit: Concors & ego factus ſum ſanctorū Patrum ſententiæ in damnatione Flauiani & Euſebij.

*Τηΐων· Γεννάδιος ἐπίσκοπος * Ποσιδίων·

C Gennadius Epiſcopus * Thienſis ciuitatis, prouinciæ Achaiæ, dixit: Et ego ſimiliter concors efficior ſanctis Patribus, quatenus alieni ſint Flauianus & Euſebius à participatione ſacerdotalis gradus. *Poſidionum

Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Εὐάζων·

Olympius Epiſcopus Euazorum dixit: Secundum præcedentem ſententiam ſanctorum Patrum vniuerſalis Synodi Epheſi congregatæ, decerno & ego, lacrymans multum apud memetipſum, Flauianum & Euſebium alienos eſſe ab omni ſacerdotali collegio.

Μάξιμος ἐπίσκοπος Τράλλεων·

Maximus Epiſcopus Trallenſis dixit: Conſentio & ego in damnatione Flauiani & Euſebij quondam Epiſcoporum, iuxta ‖ terminum à ſanctis Patribus datum. ‖definitionē à ſ.P. datam.

Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ὑπαίπων·

Iulianus Epiſcopus Hypæpenſis dixit: Et ego concors efficior definitioni à ſanctis Patribus prolatę, qui ſecundum gratiam Dei in
D Epheſia metropoli collecti ſunt, quatenus Flauianus & Euſebius alieni ſint ab Epiſcopatus dignitate, & non fruantur ſancto & arcano myſterio Domini Chriſti & Dei noſtri, tamquam contraria ſapientes ſanctæ Fidei, quæ expoſita eſt à ſanctis Patribus qui in Nicæa ciuitate collecti ſunt, & qui poſtmodum in Epheſia ciuitate congregati ſunt.

Θεόπεμπτος ἐπίσκοπος Καβάσων·

Theopemptus Epiſcopus Cabaſenus dixit: Graue prælium quidem, quod à manifeſtiſſimis inimicis eſt: à fictis vero & deceptoribus amicis, durius. nocent enim per ſimulationes, & quàmmaxime ſimpliciores & à pietate abſtrahunt, & longe ab Eccleſiaſticis ſeducunt dogmatibus. Reuerendiſſimus igitur Flauianus magnæ Conſtantinopolitanæ vrbis quondam Epiſcopus, confirmare deſiderans pernicioſi Neſtorij dogmata, per multa oſtenſus eſt hæreti-
E cus, necnon & Dorylæi ciuitatis male factus quondam Epiſcopus Euſebius, ſimilia Flauiano ſapiens deprehenſus eſt. Quoniam ergo & ſancta hæc & magna Synodus, quia non permanſerunt ijdem in ſanctorum Patrum doctrinis, iuſtam damnationis aduerſus eos ſententiam protulit, concors & ego ſum his omnibus, quæ à ſancto Concilio ſuper his ſtatuta ſunt, quatenus manifeſtum ſit, alienos eos eſſe ab Epiſcopatus dignitate, & omni ſacerdotali miniſterio.

Καλοσίριος ἐπίσκοπος Ἀρσινοΐτου, ἑρμηνεύοντος αὐτὸν Ἰουλίου διακόνου αὐτοῦ·

Caloſirius Epiſcopus Arſinoënſis, interpretante eum ‖ Elia diacono ſuo, dixit: Et ego hæc eadem, quæ & præcedentes ſanctiſſimi Epiſcopi in damnatione Flauiani & Euſebij quondam Epiſcoporum, confiteor: & conſentio in omnibus, quæ definita ſunt à ſancta Synodo. ‖Iulio

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἡφαίστου·

Ioannes Epiſcopus Hephæſtienſis dixit: Si eum, qui ſcandaliza- Matth.18 a.6.

uerit vnum de puſillis, reum amariſſimæ pœnæ diuina Saluatoris A
definiuit ſententia: quid patientur dignum ſua impietate, qui omnem fere orbem terræ in præſenti conturbauerunt, & fiduciam bis qui ſcelerata Neſtorij dogmata colunt, quantum ad ipſos pertinet, præſtiterunt? Inſuper etiam Paganis & Iudæis ad deridendum & detrahendum Chriſtianæ Fidei dederunt licentiam, quaſi vſque in hodiernam diem recta & immaculata noſtra Fides ignorata ſit, quæ à ſanctis Patribus per Spiritum ſanctum in Nicæa eſt expoſita, conſignata vero paulo ante in hac metropoli: & hoc ſanctiſſimo concedente collegio, ſancta & iuſta præcipiente ſententia abſcidi à ſacerdotio eum, qui auſus fuerit nouam aliquam inquiſitionem, aut expoſitionem ſuperintroducere his, quæ pleniſſime per ſanctum Spiritum, ſicut dixi, ſunt expoſita. Sed boc quidem iuſtum decretum ſupra memorati contemnentes, quod ſibi placuit peregerunt. B
Oecaſio vero fuerat inimicitiarum aduerſus prædictum presbyterum Eutycbem, illa circa catholicam Fidem tuitio, quam vſque in finem idem religioſiſſimus vir immutabilem conſeruauit. Et hoc damnationis eius crimen inuentum eſt. Abominatio eſt enim peccatori Dei cultus. Flauianus igitur & Euſebius decenter ſanctorum Patrum noſtrorum ſubiacent ſententiæ, à ſancto hoc Concilio expulſi ſacerdotio, innouare Fidem volentes, & Neſtorij imprudenter dogmatibus cõgruere; quatenus de cetero nulla innouatio perpetretur aduerſus piam & rectam religionem.

Eccli. 1. d. 32.

Heraclides Epiſcopus Heracleenſis dixit: Secundum ea quæ definita ſunt à ſancta veſtra Synodo, concors & ego ſum & conſentio in damnatione Flauiani & Euſebij quondam Epiſcoporum.

Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος Ἡρακλέους·

Iſaac Epiſcopus Elearchienſis ciuitatis dixit: Hæc eadem & ego profiteor, quemadmodum & ante me ſanctiſſimi patres & Epiſcopi, in damnatione Flauiani & Euſebij quondam Epiſcoporum. C

Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος Ἐλεαρχίας·

Gemellinus Epiſcopus Erythrenſis dixit: Qui ſanctorum Patrũ doctrinis bene expoſitis & habentibus non obtemperant, ſe ipſos Eccleſiaſticis ſubijciunt ſententijs. Hoc & in præſenti eſt inuenire. Quoniam ergo aliqua diſplicentia ſpiritualibus noſtris Patribus, qui venerabilem illum trecentorum decem & octo Epiſcoporum numerum compleuerunt, & his qui dudum in Epheſia metropoli eorum acta confirmauerunt, inquiſitio facta eſt ab Euſebio Dorylæorum Epiſcopo, & Flauiano Conſtantinopolitano, iudicante & acquieſcente retractari aliquid eorum, quę * non continẽtur in prędictis doctrinis; neceſſarium eſt ſubijcere eos definitæ ſententiæ à ſanctis Patribus, pridem in Epheſia metropoli hoc approbantibus, D
& deponendos eſſe, & ab omni Eccleſiaſtico agmine effici alienos.

Γεμελλῖνος ἐπίσκοπος Ἐρυθρῶν·

Apollonius Epiſcopus Taneæ dixit: His quæ à ſanctis Patribus eo tempore in Nicæa congregatis, expoſita ſunt pro catholica Fide quæ in Chriſto eſt, & nuper confirmatis in hac Epheſia metropoli, quia contraria ſapientes & gerentes Euſebius & Flauianus inuenti ſunt, & increpationibus quæ ibi continentur, ſubiacuerunt, & à ſancta hac & vniuerſali Synodo ſunt damnati, & alieni ab omni ſacerdotali agmine facti: ideoq. & ego concordo & conſentio.

Ἀπολλώνιος ἐπίσκοπος Τάνεως·

Gennadius Epiſcopus maioris Hermopolitanæ ciuitatis dixit: Hæc eadem & ego, quæ prædeceſſores mei ſancti Patres ſuper damnatione Flauiani & Euſebij quondam Epiſcoporum ſtatuerũt, profiteor, & damnandos eos eſſe decerno.

Γεννάδιος ἐπίσκοπος Ἑρμουπόλεως μεγάλης·

Cyrus Epiſcopus Babylonis dixit: Et ego conſentio his quæ à E
ſanctis Patribus ſuper damnatione Flauiani & Euſebij quondam Epiſcoporum definita ſunt.

Κῦρος ἐπίσκοπος Βαβυλῶνος·

Athanaſius Epiſcopus Buſiridis ciuitatis dixit: Sequens & ego iuſte promulgatam ſententiam aduerſus Flauianum & Euſebium, profiteor, & conſentio decretis, quæ ſuper eos definita ſunt.

Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Βουσίριδος·

Photinus Epiſcopus * Tentyrenæ ciuitatis dixit: Secundum ea quæ conſtituta ſunt à ſanctis Patribus, & ego decerno, confirmans ab eis factam damnationem Flauiani & Euſebij quondam Epiſcoporum, & conſentio decretis omnibus, quę contra eos definita ſunt.

* Teuchirorũ

Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Τευχίρων·

Theophilus Epiſcopus Cleopatridis ciuitatis dixit: Concordo & conſentio his, quæ ſancta bæc & vniuerſalis Synodus definiuit aduerſus

Θεόφιλος ἐπίσκοπος Κλεοπατρίδος·

uerſus

Πασ-

A uerſus Flauianum & Euſebium quondam Epiſcopos,& concors efficior in omnibus quæ aduerſus eos ſtatuta ſunt.

Πασμήϊος ἐπίσκοπος Παράλου·

Paſmeius Epiſcopus Parali dixit: Concors & ego efficior his, quæ placuerunt ſancto & magno huic Concilio ſuper damnatione Flauiani & Euſebij quondam Epiſcoporum.

*Ζώσιμος

* Σωσίας ἐπίσκοπος Σωζούσης·

*Soſias Epiſcopus Sozuſæ ciuitatis dixit: Quæ definita ſunt à ſanctis Patribus ſuper damnatione Flauiani & Euſebij quondam Epiſcoporum, iuſta cognoſcens,his & ego concors efficior. *Zoſimus

Θεόδουλος ἐπίσκοπος Πισιλῶν·

Theodulus Epiſcopus *Ticelienſis ciuitatis dixit: Expediſſet Flauiano & Euſebio quondam B Epiſcopis, ſi nati non fuiſſent, ſed mola aſinaria ſuſpendi circa colla eorũ,& in mare proijci,quoniam ſcandalizauerunt animas ſimplices. Et propter hoc concors efficior in damnatione eorum, tamquam qui præuaricati ſunt definitiones ſanctorum Patrum in Nicæa & in Epheſo ante hoc congregatorum. *Piſilenſis *Matth. 26. c. & 18. A.*

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Βάρκης·

Theodorus Epiſcopus Barcenſis ciuitatis dixit: Hæc eadem & ego habeo diccre, & agere, & ſapere, quæ placuerunt ſancto huic conuentui: & in his conſentio & concordo ſuper damnatione Flaniani & Euſebij quondam Epiſcoporum.

* Ῥοῦφος ἐπίσκοπος Κυρήνης·

Ruſus Epiſcopus Cyrenenſis dixit: Flauianus C & Euſebius quondam Epiſcopi ſibimetipſis cauſa damnationis effecti ſunt, qui ſanctorum Patrũ dogmata auſi ſunt retractare. Et ego igitur conſentio & concordo in eorum damnatione, quæ à ſancta & magna hac Synodo promulgata eſt.

Ζήνων ἐπίσκοπος Ῥινοκουρούρων·

Zenon Epiſcopus Rhinocururenſis ciuitatis dixit: Licet ſenera,& omni triſtitia plena,& amariſſimis lacrymis digna, aduerſus quondam Epiſcopos à ſancta & magna Synodo ſententia prolata ſit; verumtamen propter multam iniquitatem & impietatem impij Euſebij, & ſeducti eius inſania & cæcitate Flauiani, ſicut hæc monimentorum lectio manifeſtat, ſequentes compaſſionis D & fraternæ charitatis iura, congemiſcentes conſentimus aduerſus eos promulgato iuſto iudicio.

Λούκιος ἐπίσκοπος Ζυγρῶν·

Lucius Epiſcopus Zygrenæ ciuitatis dixit: Flauianum & Euſebium quondam Epiſcopos, cõuictos in prænaricatione eorum quæ in Nicæa & quæ in Epheſo à ſanctis Patribus pridem congregatis definita ſunt, condemno & ego ſecundum ſtatuta totius huius ſancti Concilij.

Αὐσόνιος ἐπίσκοπος Σεβεννύτου·

Auſonius Epiſcopus Sebennytenſis ciuitatis dixit: Licet lacrymis digna ſit,quæ aduerſus Flauianum & Euſebium ſententia prolata eſt (oportet enim nos iuxta compaſſionis legem contriſtari & repleri mæſtitia) attamen ſequens & ego E ſanctum hoc & vniuerſale Concilium, conſentio his quæ aduerſus eos definita ſunt.

Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος Ταυᾶ·

Iſaac Epiſcopus Tauenſis ciuitatis dixit: Contra ſemetipſos Flauianus & Euſebius quondam Epiſcopi elicuerunt ſententiam, quantum intelligitur ex geſtis quæ in Niceno & in hac ciuitate collecto Concilio acta ſunt, tantorum congregatorum Epiſcoporum, præſente eis & ſancto Spiritu, ex eo quòd præuaricati ſint ea quæ illo tempore geſta ſint. Conſequens ergo, ſecundum voces religioſiſſimorum Patrum, alienos eos eſſe ab omni ſacerdotali ordine.

A Philocalus Epiſcopus Zagylenſis ciuitatis dixit: Lectis ſynodalibus formis, quæ à ſanctis Patribus de catholica Fide ſtatuta ſunt, cognouimus ex his quæ nunc prolata & relecta ſunt, monimentis, Flauianum & Euſebium quondam Epiſcopos, * retractantes ea quæ bene ſunt placita ſanctis Patribus: ideo & ego conſentio in eorum damnationem, ſecundum ea quæ ab hac ſancta Synodo ordinata ſunt.

Eſaias Epiſcopus Hermopolis minoris dixit: Aduerſus ſe ipſos Euſebius & Flauianus, ſecundum quod ex geſtorum ſerie oſtenditur, protulerunt ſententiam: quia poſt definitionem ſancti & B vniuerſalis, ideſt, Nicæni Concilij & Ephesini, alteram Fidem exponere auſi ſunt, inſerentes ſibimetipſis increpationes, quæ in præcedentibus ſanctis Concilijs definitæ ſunt: & præſente hac ſancta & vniuerſali Synodo eos damnante, ſanctis definitionibus eorum concors efficior.

Barſumas presbyter & archimandrita, interpretante eum Euſebio monacho, dixit: Et ego ſequens ſanctos Patres qui in Nicæa conuenerunt, & qui in Epheſo prius, nunc vero veſtram ſanctitatem, Flauianum quondam Conſtantinopolitanæ ciuitatis Epiſcopum, & Euſebium, damnatos à vobis, condemnabo, ſciens, quæ à veſtra ſancti- C tate acta ſunt, ſecundùm Dei timorem eſſe confecta.

Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ, definiens ſubſcripſi.
Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum, definiens ſubſcr.
Domnus Epiſcopus Antiochenæ ciuitatis, definiens ſubſ.
Stephanus Epiſcopus Epheſi, definiens ſubſcripſi.
Thalaſſius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, defin. ſubſcr.
Euſebius miſericordia Dei Epiſcopus metropolis Ancyræ Galatiæ, definiens ſubſcripſi.
Cyrus minimus Epiſcopus Aphrodiſiadis metropolis ſanctæ Dei eccleſiæ, definiens ſubſcripſi.
Eraſiſtratus Epiſcopus Corinthi, definiens ſubſcripſi.
D *Diogenes Epiſcopus Cyzici, definiens ſubſcripſi.*
Ioannes Epiſcopus Sebaſtiæ, definiens ſubſcripſi.
Baſilius Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ, definiens ſubſcripſi.
Theodorus Epiſcopus Tarſi, definiens ſubſcripſi.
Romanus Epiſcopus Myrorum, definiens ſubſcripſi.
Photius Epiſcopus Tyri, definiens ſubſcripſi.
Theodorus Epiſcopus Damaſci, definiens ſubſcripſi.
Iulianus Epiſcopus Tabiæ, definiens ſubſcripſi.
Florentius Epiſcopus Sardium Lydiæ metropolis, definiens ſubſcripſi.
Marinianus Epiſcopus Synnadæ, definiens ſubſcripſi.
[a] Muſonius Epiſcopus Nyſſæ, definiens ſubſcripſi. [a] Auſonius
E *Cuſtantinus Epiſcopus Boſtrenorum, definiens ſubſcr.*
Ioannes gratia Dei Epiſcopus Nicopolitanus primæ Armeniæ, definiens ſubſcripſi.
Acacius Epiſcopus Ariarathiræ, definiens ſubſcripſi.
Stephanus Epiſcopus Hierapolitanus, definiens ſubſcr.
Atticus Epiſcopus Nicopolis, quæ eſt metropolis veteris Epiri, decernens cũ ſanctis Patribus ac defin. ſubſ.
Meletius Epiſcopus Lariſſenæ ſanctæ eccleſiæ, faciens ſermonem tam pro Epiſcopo Domno Apamenorum, quàm etiam pro me, definiens ſubſcripſi.
Quintillus Epiſcopus Heracleæ, tenens locum ſanctiſſimi Archiepiſcopi Theſſalonicenſis Anaſtaſii, defin. ſubſ.
Euſtathius Epiſcopus Beryti, definiens ſubſcripſi.

Φιλόκαλος ἐπίσκοπος Ζαγυλέων·

Ἡσαΐας ἐπίσκοπος Ἑρμουπόλεως μικρᾶς·

Βαρσουμᾶς πρεσβύτερος, καὶ ἀρχιμανδρίτης, ἑρμηνεύοντος αὐτὸν Εὐσεβίου μοναχοῦ·

Εἶπον εἰ πάντες ὅμοια, καὶ παραπλήσια.

Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα,
Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων,
Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας,
Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου,
Θαλάσσιος ἐπίσκοπος * Καππαδοκίας, * Καισαρείας
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας,
Κύρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος,
Ἐρασίστρατος ἐπίσκοπος Κορίνθου,
Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου,
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστείας,
Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας.
Καὶ οἱ λοιποὶ πάντες οὕτως ὑπέγραψαν.

Ἕως ὧδε τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου.

Nunechius Epiſcopus Laodiceæ metropolis, defin. ſubſ.
Cãdidianus Epiſcopus Antiochiæ metropolis, defin. ſubſ.
Stephanus Epiſcopus Anazarbi, decernens ſubſcripſi.
Geroutius Epiſcopus Seleuciæ [b] Iſauriæ, definiens ſubſcr. [b] Syriæ.
Rufinus Epiſcopus Samoſatenus, definiens ſubſcripſi.
Indimus Epiſcopus Irenopolitanus, definiens ſubſcripſi.
Timotheus humilis Epiſcopus ciuitatis Balaneorum, definiens ſubſcripſi.
Theodoſius Epiſcopus Canothæ, definiens ſubſcripſi.
Eutychius Epiſcopus Adrianopolis veteris Epiri, definiens ſubſcripſi.
Claudius Epiſcopus Anchiaxi veteris Epiri, defin. ſubſ.
Symeon Epiſcopus Amidæ metropolis Meſopotamiæ, definiens ſubſcripſi.
Elias Epiſcopus Adrianopolis Aſiæ, definiens ſubſcripſi

per

per Romanum Epiſcopum Myrorum, eo quòd neſciā litteras.
Seleucus gratia Chriſti Epiſcopus metropolis Amaſiæ, definiens ſubſcripſi.
Petrus Epiſcopus Gangrenæ ciuitatis, definiens ſubſcr.
Lucas Epiſcopus Dyrrhachij, definiens ſubſcripſi.
Antonius Epiſcopus Lychnidenſis, definiens ſubſcripſi.
Marcus Epiſcopus Euriæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
Vigilantius Epiſcopus Lariſſæ, definiens ſubſcripſi.
Baſilius Epiſcopus ſanctæ eccleſiæ Traianopolis, prouinciæ Rhodopæ, definiens ſubſcripſi.
Docimaſius Epiſcopus ſanctæ eccleſiæ, quæ eſt Maroneę, prouinciæ Rhodopæ, definiens ſubſcripſi.
Conſtantinus Epiſcopus Demetriadis, definiens ſubſcr.
Alexander Epiſcopus ſanctæ eccleſiæ, quæ eſt Sebaſtæ Tarſenſis, definiens ſubſcripſi.
Sozon Epiſcopus Philippenſis, definiens ſubſcripſi.
Euſebius Epiſcopus Topiritanus Macedoniæ primæ, definiens ſubſcripſi.
Maximianus Epiſcopus Derrenſis ciuitatis Macedoniæ, definiens ſubſcripſi.
Hermogenes Epiſcopus Caſſandriæ Macedoniæ primæ, definiens ſubſcripſi.
Diogenianus Epiſcopus Remeſſianenſis Daciæ mediterraneæ, definiens ſubſcripſi.
Lucas Epiſcopus BerrhϾ Macedoniæ primæ, defin. ſubſ.
Cyriacus Epiſcopus Trocmadorum ciuitatis, & agens vices Theoctiſti reuerendiſſimi Epiſcopi Piſſinuntenſis metropolis Galatiæ ſecundę, definiens ſubſcripſi.
Ioannes Epiſcopus Meſſenæ, quæ eſt Achaia, defin. ſubſ.
Athanaſius Epiſcopus Opuntis, quæ eſt Achaiæ, definiens ſubſcripſi.
Theodorus Epiſcopus Claudiopolis Iſauriæ, defin. ſubſcr.
Olympius Epiſcopus metropolis Conſtantiæ Cypri, definiens ſubſcripſi.
Leontius Epiſcopus Aſcalonæ, definiens ſubſcripſi.
Photinus Epiſcopus Lyddæ, definiens ſubſcripſi.
Anaſtaſius Epiſcopus Areopolitanus, definiens ſubſcr.
Theodoſius Epiſcopus Amathunteuus, definiens ſubſcr.
Paulus Epiſcopus Maiumæ, definiens ſubſcripſi.
|| Sozuſæ, *Baruchius Epiſcopus eccleſiæ* || *Oruzæ, definiens ſubſcr.*
Heraclius Epiſcopus Azoti, definiens ſubſcripſi.
Ioannes Epiſcopus Tiberiadis, definiens ſubſcripſi.
Muſonius minimus Epiſcopus Zoarenſis, definiens ſubſ.
Dionyſius Epiſcopus Sycamazonenſis, definiens ſubſcr.
|| Phaenenſis *Caiumas Epiſcopus* || *Phœnicenſis, definiens ſubſcripſi per coëpiſcopū meum Dionyſium, propterea quòd litteras ignorem.*
Conſtantinus Epiſcopus Sebaſtæ, definiens ſubſcripſi.
Zebennus Epiſcopus Pellenſis, definiens ſubſcripſi.
Alypius Epiſcopus Bactrorum, definiens ſubſcripſi.
Palychronius Epiſcopus Antipatridis, definiens ſubſcr.
Pancratius Epiſcopus Libyadis, definiens ſubſcripſi.
Auxilaus Epiſcopus Saracenorum fœderatorum, definiens ſubſcripſi.
Domninus Epiſcopus Platæarum, definiens ſubſcripſi.
Theodoſius Epiſcopus Maſtaurenſis, definiens ſubſcripſi.
Cyriacus minimus Epiſcopus Egaræ, definiens ſubſcripſi.
Flauianus minimus Epiſcopus Adramytenus, defi. ſubſ.
Cyriacus minimus Epiſcopus Lebedi, definiens ſubſcr.
Leontius Epiſcopus Magneſiæ Mæandri, definiens ſubſcr.
Eutropius Epiſcopus Pergami, definiens ſubſcripſi.
Gennadius humilis Epiſcopus Thienſis, definiens ſubſcr.
|| Eunorum, *Olympius Epiſcopus* || *Ebaganenſis, definiens ſubſcripſi.*

A *Maximus Epiſcopus Trallenſis, definiens ſubſcripſi.*
Iulianus humilis Epiſcopus Hypæporum, definiens ſubſ.
Chryſanthus minimus Epiſcopus Balceuus, definiēs ſubſ.
Polycarpus minimus Epiſcopus Gabalorū, defin. ſubſcr.
Paulus humilis Epiſcopus Tripolis, definiens ſubſcripſi.
Epiphanius Epiſcopus Pergæ Pamphyliæ, defin. ſubſcr.
|| *Petrus Epiſcopus Cherſonenſis, faciens verba & pro Cyriaco Epiſcopo Heracleæ Thraciæ, definiens ſubſcr.* || Longinus
Olympius Epiſcopus Sozopolis prouinciæ Piſidiæ, definiens ſubſcripſi.
Florentius Epiſcopus Lesbi & Tenedi Helleſponti, definiens ſubſcripſi.
Aethericus Epiſcopus Smyrnenſis, definiens ſubſcripſi.
B *Baſſus Epiſcopus ciuitatis Chy, definiens ſubſcripſi.*
Daniel minimus Epiſcopus ciuitatis Cadoniæ ſanctæ Dei eccleſiæ, definiens ſubſcripſi.
Symmachus minimus Epiſcopus Attaliæ ſanctæ Dei eccleſiæ, definiens ſubſcripſi.
Philetus Epiſcopus ſanctæ Dei eccleſiæ quæ eſt Hierocapiæ, definiens ſubſcripſi.
Zoſimus Epiſcopus Minoidis, definiens ſubſcripſi.
Maras Epiſcopus ciuitatis Dionyſiæ, definiens ſubſcr.
Eulogius presbyter, hortatu Vranij Epiſcopi Himerorum, prouinciæ Oſroënæ Syriæ, ſubſcripſi pro eo, definiente cum Synodo.
C *Eraſiſtratus Epiſcopus Corinthi ſanctæ Dei eccleſiæ, definiens ſubſcripſi.*
Theopempius Epiſcopus Cabaſorum, definiens ſubſcr.
Caloſirius Epiſcopus Arſinoitenſis, definiens ſubſcripſi per Eliam primum diaconum meum.
Ioannes Epiſcopus Hephæſtienſis, definiens ſubſcripſi.
Heraclides Epiſcopus Heracleæ, definiens ſubſcripſi.
Gemellinus Epiſcopus Erythrenſis, definiens ſubſcripſi.
Apollonius Epiſcopus Taneæ, definiens ſubſcripſi.
Gennadius Epiſcopus Hermopolis maioris, defin. ſubſcr.
Cyrus Epiſcopus ciuitatis || *Babulinæ, definiens ſubſcr.* || Babylonis.
Athanaſius Epiſcopus ciuitatis Buſiridis, definiens ſubſ.
Photinus Epiſcopus ciuitatis || *Tentyrenæ, defin. ſubſ.* || Teuchirorum.
Theophilus Epiſcopus Cleopatridis, definiens ſubſcripſi.
D *Paſineius Epiſcopus Parali ciuitatis, definiens ſubſcr.*
|| *Saſias Epiſcopus Sozuſæ, definiens ſubſcripſi.* || Zoſimus
Theodulus Epiſcopus Ticelienſis, definiens ſubſcripſi.
Theodorus Epiſcopus Barcenſis, definiens ſubſcripſi.
Ruſus Epiſcopus Cyrenenſis, definiens ſubſcripſi.
Zenon Epiſcopus Rhinocururenſium, definiens ſubſcr.
Lucius Epiſcopus Zygrenſis, definiens ſubſcripſi.
Auxonius Epiſcopus Sebennytenſis, definiens ſubſcr.
Iſaac Epiſcopus Tanenſis, definiens ſubſcripſi.
Philocalus Epiſcopus Zagylenſis, definiens ſubſcripſi.
Eſaias Epiſcopus Hermopolis minoris, definiens ſubſcr.
Marinianus Epiſcopus Gazæ, definiens ſubſcripſi.
Martyrius Epiſcopus Gortynæ Cretæ, definiens ſubſcr.
E *Gennadius Epiſcopus ciuitatis* || *Gnidi, definiens ſubſcr.* || Gnoſſi,
Barſumas presbyter & archimandrita, definiens ſubſcr.
Longinus presbyter, agens vices Dorothei reuerendiſſimi Epiſcopi Neocæſareæ, definiens ſubſcripſi.
Anthemius presbyter, agens vices Patricij Epiſcopi Tyanenſis, prouinciæ Cappadociæ ſecundæ, definiens ſubſcripſi.
Ariſton presbyter, agens vices Eunomij reuerendiſſimi Epiſcopi Nicomediæ, definiens ſubſcripſi.
Olympius presbyter, agens vices Calogeri reuerendiſſimi Epiſcopi Claudiopolis, prouinciæ Ponti, definiens ſubſcripſi.

Digitized by Google

CHALCED. ACTA.

A Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: De recta quidem & catholica Fide perfectius ſequenti die, conueniente Concilio, diligentiorem examinationem fieri oportere perſpicimus. Quoniam vero Flauianus religioſæ memoriæ, & Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus, ex geſtorum & cognitionum ſcrutatione, & ipſa voce quorumdam, qui tunc Synodo præfuerunt, confitentium ſe erraſſe, & * fruſtra eos damnaſſe, quia nihil circa Fidem monſtrantur erraſſe, oſtenduntur iniuſte depoſiti; videtur nobis (ſecundum quod Deo placitum eſt) iuſtum eſſe, ſi placuerit diuiniſſimo & pijſſimo Domino noſtro, eidem B pœnæ Dioſcorum reuerendiſſimum Epiſcopum Alexandriæ, & Iuuenalem reuerendiſſimum Epiſcopum Hieroſolymorum, & Thalaſſium reuerendiſſimum Epiſcopum Cæſareæ Cappadociæ, & Euſebium reuerendiſſimum Epiſcopum Ancyræ, & Euſtathium reuerendiſſimum Epiſcopum Beryti, & Baſilium reuerendiſſimum Epiſcopum Seleuciæ Iſauriæ, qui tunc poteſtatem & principatum Synodi tenuerunt, ſubiacere, & à ſancto Concilio ſecundum regulas ab Epiſcopali dignitate fieri alienos, omnibus, quæ cõſequenter acta ſunt, ad ſacrum apicem referendis. Orientales & C qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Hoc iuſtum iudicium. Illyriciani reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: Omnes errauimus, omnes veniam mereamur. Orientales & qui cũ ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: Multos annos Senatui. Sanctus Deus, ſanctus fortis, ſanctus immortalis, miſerere nobis. Multos annos Imperatoribus. Impius ſemper fugit. Dioſcorum Chriſtus depoſuit. homicidam Chriſtus depoſuit. Hæc iuſta ſententia: boc iuſtum Concilium, hoc ſanctum Concilium. Iuſtus Senatus, iuſtum Concilium: Martyres Deus vindicauit. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Vnuſquiſque reuerendiſſimorum Epiſco- D porum præſentis ſancti Concilij, quomodo credit, in ſcriptis ſine vllo metu, Dei timorem ante ſuos oculos ponens, exponere feſtinet, cognoſcens, quoniam diuiniſſimus & pijſſimus Dominus noſter ſecundum expoſitionem in Nicęa congregatorum trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum, & ſecundum expoſitionem, qui poſt eos fuerunt, centum quinquaginta, & ſecundum canonicas epiſtolas & expoſitiones ſanctorum patrum, Gregorij, Baſilij, Athanaſij, Hilarij, Ambroſij, & Cyrilli duas canonicas epiſtolas in Epheſina prima Synodo publicatas & confirmatas, credit, nullo modo ab earum fide recedens. E Etenim reuerendiſſimus Archiepiſcopus ſenioris vrbis Romæ Leo aduerſus Eutychis infidelem & contrariam catholicę ‖ religioni emergentem dubitationem, ‖ viſus eſt ad reuerendæ memoriæ Flauianum miſiſſe epiſtolam. [Legi, legimus. Aëtius archidiaconus regnantis Conſtantinopolitanæ nouæ Romę, & primicerius notariorum dixit: Completum eſt.]

* temere

‖ Eccleſiæ

‖ apparet

Explicit prima Cognitio Chalcedonenſis Concilij. quæ finita, emendata, & collata eſt anno Domini CCCCLVI. xv. Kal. April. feria iiij. Indict. viiij. Ruſticus per gratiam Dei Diaconus ſanctæ Eccleſiæ Romanæ contuli, annotaui, diſtinxi.

Ἐν Χαλκηδόνι.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· περὶ μὲν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ καθολικῆς πλεώτερον, συνόδου γινομένης, τῇ ὑστεραίᾳ ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν δεῖν γενέσθαι συνορῶμεν. ἐπειδὴ δὲ Φλαβιανὸς ὁ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης, καὶ Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐκ τῆς τῶν πεπραγμένων, καὶ διαγνωσθέντων ἐρεύνης, καὶ αὐτῆς τῆς φωνῆς τινῶν τῶν ἐξάρχων γενομένων τῆς τότε συνόδου, ὁμολογησάντων ἐσφάλθαι, καὶ μάτην αὐτοὺς καθῃρηκέναι, οὐδὲν περὶ τὴν πίστιν σφαλέντας, δείκνυνται ἀδίκως καθῃρημένοι, καταφαίνεται δὲ ἡμῖν κατὰ τὸ τῷ θεῷ ἀρέσκον, δίκαιον εἶναι, εἰ παρασταίη τῷ θειοτάτῳ, καὶ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ, τῷ αὐτῷ ἐπιτιμίῳ Διόσκορον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας, καὶ Ἰουβενάλιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἱεροσολύμων, καὶ Θαλάσσιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ Εὐσέβιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀγκύρας, καὶ Εὐστάθιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Βηρυτοῦ, καὶ Βασίλειον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Σελευκείας Ἰσαυρίας, τοὺς ἐξουσίαν εἰληφότας, καὶ ἐξάρχοντας τῆς τότε συνόδου, ὑποπεσεῖν παρὰ τῆς ἱερᾶς συνόδου κατὰ τοὺς κανόνας, τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ἀλλοτρίους γινομένους, πάντων τῶν παρηκολουθηκότων τῇ θείᾳ κορυφῇ γνωριζομένων. Οἱ ἀνατολικοί, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· αὕτη δικαία κρίσις. οἱ Ἰλλυρικοί, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, εἶπον· πάντες ἐσφάλημεν, πάντες συγγνώμης ἀξιωθῶμεν. οἱ ἀνατολικοί, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συγκλήτου. ἅγιος ὁ θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων. ὁ ἀσεβὴς ἀεὶ φεύγει. Διόσκορον ὁ Χριστὸς καθεῖλε· τὸν φονέα ὁ * θεὸς καθεῖλεν· αὕτη δικαία ψῆφος· αὕτη δικαία σύνοδος, δικαία σύγκλητος· τοὺς μάρτυρας ὁ θεὸς ἐξεδίκησεν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἕκαστος τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων τῆς παρούσης ἁγίας συνόδου, ὅπως πιστεύει, ἐγγράφως ἄνευ τινὸς δέους, τὸν τοῦ θεοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμενος φόβον, ἐκθέσθαι σπουδασάτω· γινώσκων, ὡς ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν δεσπότης, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων τιή. καὶ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ρν΄. τῶν μετὰ ταῦτα, καὶ τὰς κανονικὰς ἐπιστολάς, καὶ ἐκθέσεις τῶν ἁγίων πατέρων, Γρηγορίου, Βασιλείου, Ἀθανασίου, Ἱλαρίου, Ἀμβροσίου, καὶ τὰς Κυρίλλου δύο κανονικὰς ἐπιστολάς, τὰς ἐν τῇ κατ᾽ Ἔφεσον πρώτῃ συνόδῳ βεβαιωθείσας, καὶ δημοσιευθείσας, πιστεύει, κατ᾽ οὐδένα τρόπον τῆς αὐτῶν πίστεως ἀναχωρῶν. καὶ γὰρ ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέων, πρὸς τὴν παρὰ Εὐτυχοῦς ἀπίστως, καὶ ὑπεναντίαν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀνακύψασαν ἀμφιβολίαν, φαίνεται πρὸς τὸν τῆς εὐλαβοῦς μνήμης Φλαβιανὸν τὴν ἐπιστολὴν ἐκπέμψας.

* Χριστὸς

Τέλος τῆς πρώτης πράξεως.

ΠΡΑ-

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

Ὑπατείᾳ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ ἓξ εἰδῶν ὀκτωβρίων, ἐν Χαλκηδόνι, κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου * δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, συνελθόντων ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, τουτέστι, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου, καὶ ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Ἀνατολίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου πόλεως Τατιανοῦ, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων Βιγκωμάλου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου Μαρτιαλίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου κόμητος τῶν καθωσιωμένων δομεστίκων Σπορακίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμητος τῶν θείων Πριβάτων Γενεθλίου, προσέτι δὲ καὶ τῆς ἐνδόξου συγκλήτου, τουτέστι, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Φλωρεντίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Σενάτορος, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ μαγίστρων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίου, * Νόμου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Πρωτογένους, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων, Ζωΐλου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως Θεοδώρου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως Ἀπολλωνίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ πραιποσίτων Ῥωμανοῦ, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων τοῦ Ἰλλυρικοῦ Θεοδώρου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων Κωνσταντίνου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ἀπὸ πραιποσίτων Ἀρτάξου. συνελθούσης δὲ καὶ τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θεῖον θέσπισμα ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης, τουτέστι,

Πασχασίνου, καὶ Λουκινσίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ

Βονιφατίου πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, καὶ

Ἀνατολίου τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, καὶ τῶν λοιπῶν ὁσιωτάτων, καὶ εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τουτέστι,

Μαξίμου Ἀντιοχείας, Στεφάνου Ἐφέσου, Πέτρου Κορίνθου, Ἐλευθερίου Χαλκηδόνος, Διογένους Κυζίκου,

*βασιλείων

*Νόνου

ACTIO SECVNDA

Chalcedonenſis Concilij.

Consvlatv domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, & qui fuerit nuntiatus, ſub die ſexto Idus Octobris, Chalcedone ſecundum [Dei gratiã, &] iuſſionem diuiniſſimi & pijſſimi domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, conuenientibus in ſancta Eccleſia ſanctę martyris Euphemiæ glorioſiſſimis Iudicibus, id-
B eſt, magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro militum, & exprępecto & exconſule ordinario ac patricio Anatolio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo præfecto ſacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo præfecto vrbis Tatiano, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro ſacrorum officiorum Vincomalo, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo exmagiſtro Martiali, & magnificentiſſimo ac glorioſiſſimo Comite deuotiſſimorum domeſticorum ‖Sporacio, & magnificentiſſimo Comite ſacrorum priuatorum Genethlio; inſuper & glorioſiſſimo & ampliſſimo Senatu, ideſt, ma-
C gnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto prætoriorum, & exconſule ordinario ac patricio Florentio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo exconſule ordinario & patricio Senatore, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo exmagiſtro officiorum, & exconſule ordinario ac patricio ‖Nomo, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto & exconſule ordinario ac patricio Protogene, & magnificẽtiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto Zoilo, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto vrbis Theodoro, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto vrbis Apollonio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræpoſito
D ſacri eubiculi Romano, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto Illyrici ‖Theodoro, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto prætoriorum Conſtantino, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræpoſito Artaxe: conueniente vero & ſancto & vniuerſali Concilio, ſecundum ſacram ſanctionem in Chalcedonenſi ciuitate congregato, ideſt,

Paſchaſino & Lucentio reuerendiſſimis Epiſcopis, &

Bonifacio reuerendiſſimo Presbytero, agentibus vicem ſanctiſſimi & Deo amiciſſimi Archiepiſcopi ſenioris Romæ Leonis, &

E Anatolio ſanctiſſimo Archiepiſcopo magni nominis Conſtantinopolitanæ ciuitatis, nouæ Romæ, & ceteris ſanctiſſimis & religioſiſſimis Epiſcopis, ideſt,

Maximo Antiochiæ Syriæ,
Stephano Epheſi,
Petro Corinthi,
Eleutherio Chalcedonenſi,
Diogene Cyzici,

‖Aſporacio,

‖Nonno,

‖Eulogio, 5. act. 1.

A Quintillo Heracleæ Macedoniæ, agente vicem Anaſtaſij Theſſalonicenſis,
Luciano Byziæ, agente vicem Cyriaci Epiſcopi Heracleæ Thraciæ,
Florentio Sardium Lydiæ,
Eunomio Nicomediæ,
Euſebio & Conſtantino presbyteris, gerentibus vicem Anaſtaſij Epiſcopi Nicæni,
Meletio Lariſſæ, agente vicem Domni Epiſcopi Apameæ Syriæ ſecundæ,
Amphilochio Sidæ Pamphyliæ,
Iuliano ciuitatis Coënſis, & ipſo agente vicem Sedis Apoſtolicæ,
B Theodoro Tarſenſi,
Cyro Anazarbi Ciliciæ ſecundæ,
Conſtantino Boſtrenſi,
Photio Tyri Phœniciæ,
Theodoro Damaſceno,
Nonno Edeſſæ Syriæ,
Symeone Amydenæ ciuitatis Meſopotamiæ,
Ioanne Sebaſtiæ Armeniæ,
Seleuco Amaſiæ,
Conſtantino Melitenæ Armeniæ,
Patricio Tyanorum Cappadociæ ſecundæ,
Petro Gangrenſi,
C Photino archidiacono, agente vicem Dorothei Neocæſarienſis,
Romano Myrenſis ciuitatis Lyciæ,
Critoniano Aphrodiſiadis Cariæ,
Nunechio Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ,
Mariniano Synoadenſi,
Oneſiphoro Iconij,
Pergamio Antiochiæ Piſidiæ,
Epiphanio Pergæ Pamphyliæ,
Attico Nicopolis veteris Epiri,
Martyrio Gortynæ Cretæ,
Luca Dyrrhachij,
Conſtantino Demetriadis, tenente locum Vigilantij Epiſcopi Lariſſæ Theſſaliæ,
D Francione Philippopolis Thraciæ,
Baſilio Traianopolis Rhodopæ,
Sebaſtiano Berrhœæ Macedoniæ,
Theoctiſto Berrhœæ Syriæ,
Gerontio Seleuciæ Syriæ,
Euſebio presbytero, agente vicem Macarij Epiſcopi Laodiceæ Syriæ,
Euſebio Dorylæi,
Sabba Palti Syriæ primæ,
Sophronio Conſtantinæ ciuitatis,
Patricio Neocæſareæ ciuitatis Auguſtę Euphrateſiæ,
Mara Anaſarthæ,
E Romulo Chalcidis,
Euſtathio Beryti Phœniciæ,
Leontio Aſcalonæ Palæſtinæ,
Aniano Capitoliadis,
Zebenno Pellenſi,
Ioanne Tiberiadis,
Antiocho Arcenſi,
Beryllo Ailenſi,
Areta Eluſæ Palæſtinæ ſecundæ,
Muſonio [a] Segorenſi,
Pancratio Libyadis,
Zoſimo Minoidis,

[a] Zoara Palæſtinæ.

Poly-

Κυϊντίλλου Ηρακλείας, ἐπέχοντος τὸν τόπον Αναστασίου Θεσσαλονίκης,
Λουκιανοῦ Βύζης, ἐπέχοντος τὸν τόπον Κυριακοῦ Ηρακλείας Θρᾴκης,
Φλωρεντίου Σάρδεων, Εὐνομίου Νικομηδείας,
Εὐσεβίου, καὶ Κωνσταντίνου, πρεσβυτέρων, ἐπεχόντων τὸν τόπον Αναστασίου Νικαίας,
Μελετίου Λαρίσσης, ἐπέχοντος τὸν τόπον Δόμνου Απαμείας [*] δευτέρας, [*] Συρίας
Αμφιλοχίου Σίδης,
Ιουλιανοῦ τῆς Κώων πόλεως, ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου,
Θεοδώρου Ταρσοῦ, Κύρου Αναζάρβου,
Κωνσταντίνου Βόστρων,
Φωτίου Τύρου,
Θεοδώρου Δαμασκοῦ, Νόννου Εδέσσης,
Συμεῶνος Αμίδης,
Ιωάννου Σεβαστείας,
Σελεύκου Αμασείας,
Κωνσταντίνου Μελιτινῆς,
Πατρικίου Τυάνων, Πέτρου Γαγγρῶν,
Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Δωροθέου Νεοκαισαρείας,
Ρωμανοῦ Μύρων,
Κριτωνιανοῦ Αφροδισιάδος Καρίας,
Νουνεχίου Λαοδικείας, Μαρινιανοῦ Συνάδων,
Ονησιφόρου Ικονίου,
Περγαμίου Αντιοχείας Πισιδίας,
Επιφανίου Πέργης,
Αττικοῦ Νικοπόλεως,
Μαρτυρίου Γορτύνης, Λουκᾶ Δυῤῥαχίου,
Κωνσταντίνου Δημητριάδος, ἐπέχοντος τὸν τόπον Βιγιλαντίου Λαρίσσης Θεσσαλίας,
Φραγκίωνος Φιλιππουπόλεως,
Βασιλείου Τραϊανουπόλεως,
Σεβαστιανοῦ Βεῤῥοίας Μακεδονίας,
Θεοκτίστου Βεῤῥοίας Συρίας, Γεροντίου Σελευκείας,
Εὐσεβίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου Λαοδικείας Συρίας,
Εὐσεβίου Δορυλαίου,
Σάββα Πάλτου, Σωφρονίου Κωνσταντίνης,
Πατρικίου Νεοκαισαρείας,
Μάρα [*] Αναζάρβου, [*] Αναστάσεως,
[*] Ρωμανοῦ Χαλκίδος, [*] Ρωμύλου
Εὐσταθίου [*] Βηρυτίων, [*] Βηρύτου,
Λεοντίου Ασκάλωνος,
Ανιανοῦ Καπιτωλιάδος,
Ζεβέννου Πέλλης,
Ιωάννου Τιβεριάδος,
Αντιόχου Αρκης, Βηρύλλου Αἰλᾶ,
Αρέτα Ελούσης,
Μουσωνίου Σηγὼρ,
Παγκρατίου Λιβυάδος,
Ζωσίμου Μινωίδος,

Πολυ-

Digitized by Google

Πολυχρονίου Αντιπατρίδος,
* Γαδάρων, Ιωάννου * Γαδείρων,
Παύλου Ανθηδόνος,
* Φωτινοῦ * Φωτίου Λύδδης,
Ρουφίνου Βίβλου, Ηρακλείου Αζώτου,
Μαρκιανοῦ Γεράρων,
Στεφάνου Ιαμνίας,
Επικτήτου Διοκλητιανουπόλεως,
Ρωμανοῦ Εὐδοξιουπόλεως,
* Ηρακλεί-ας, Θεοδώρου Κλαυδιουπόλεως * Ισαυρίας,
Ιυλιανοῦ Κελενδέρεως, Επιφανίου Κέστρων,
Αἰλιανοῦ Σελινουντος,
Γαίου Συέδρων,
Αμμωνίου Ιωτάπης,
Ματάλου Φιλαδελφείας,
Μάρκου Αρεθούσης, Τιμοθέου Βαλανέων,
Εὐσεβίου Σελευκοβήλου,
Εὐτυχιανοῦ Επιφανίας,
* Μαριά-μνης, Παύλου * Μαριάμνης,
Λαμπαδίου Ραφαναίων,
Αλεξάνδρου Σεβαστῆς, Φιλίππου Αδανῆς,
Υπατίου Ζεφυρίου,
Θεοδώρου Αὐγούστης,
Ιουλιανοῦ Ρώσσου,
Πολυχρονίου Επιφανίας,
Ιωάννου Φλαβιάδος, Ινδίμου Εἰρηνουπόλεως,
Σωφρονίου χωρεπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Βασσιανοῦ Μοψυεστίας,
Πρόκλου Αδραάων,
Εὐλογίου Φιλαδελφείας,
* Θεοδόσιου * Θεοδοσίου Κανώθας, Ορμίσδου Φιλιππουπόλεως,
* Δαμια-νοῦ * Δομνίνου Σιδῶνος,
Θεοδώρου Τριπόλεως,
Ολυμπίου Πανεάδος,
Θωμᾶ Πορφυρεῶνος, Πορφυρίου Βοτρύων,
Πορφυρίου ἀρχιδιακόνου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Οὐρανίου ἐπισκόπου Εμέσης,
Ιωσὴφ Ηλιουπόλεως,
Ιορδάνου Αβιλῆς,
Οὐαλερίου Λαοδικείας,
Θωμᾶ Εὐορείας, Θεοδωρήτου Κύρου,
Ρουφίνου Σαμοσάτων,
Ιωάννου Γερμανικείας,
Τιμοθέου Δολίχης,
Εὐολκίου Ζεύγματος,
* Πέῤῥης, Αθανασίου * Πέργης, Ζεβέννου Μαρτυροπόλεως,
Καλλινίκου Απαμείας,
* Καϊουμᾶ * Καϊουμᾶ Μαρκοπόλεως,
Ιωάννου Καῤῥῶν,
Αβρααμίου Κερκισίων,
* Μνιζοῦ, Λευκαδίου * Μείζου,
Ιωάννου ἔθνους Σαῤῥακηνῶν, Νώου Κηφᾶ,
Ιωάννου Πολεμωνίου,
* Γρατιδια-νοῦ * Γερασιανοῦ Κερασοῦντος,

Ιουλια-

A Polychronio Antipatridis,
Ioanne Gadirorum,
Paulo Anthedonis,
Photino Lyddæ,
Rufino Bibli,
Heraclio Azoti,
Marciano Gerarorum,
Stephano Iamniæ Palæſtinæ,
Epicteto Diocletianopolis,
Romano Eudoxiopolis Iſauriæ,
Theodoro Claudiopolis,
Iuliano Celendiritis Iſauriæ,
Epiphanio Ceſtriæ,
B Aeliano Selenuntis,
Caio Syedrorum,
Ammonio Iotapæ,
Matalo Philadelphiæ,
Marco Arethuſæ Syriæ ſecundæ,
Timotheo Balaneorum,
Euſebio Seleucobeli,
Eutychiano Epiphaniæ Syriæ ſecundæ,
Paulo Mariamnæ;
Lampadio Rhaphanæorum,
Alexandro Sebaſtæ Ciliciæ,
Philippo Adanæ,
Hypatio Zephyrij,
C Theodoro Auguſtæ,
Iuliano Rhoſſi,
Polychronio Epiphaniæ Ciliciæ ſecundæ,
Ioanne Flauiadis Ciliciæ,
Indimo Irenopolis Ciliciæ ſecundæ,
Sophronio Chorepiſcopo, agente vicem Baſſiani Epiſcopi Mopſueſtiæ,
Proclo Adranæ,
Eulogio Philadelphiæ Arabiæ,
Theodoſio Canothæ,
Hormiſda Philippopolis Arabiæ,
Damiano Sidonis,
Theodoro Tripolis Phœniciæ primæ,
D Olympio Paneadis,
Thoma Porphyreonis,
Porphyrio Botrorum,
Porphyrio archidiacono, agente vicem Vranij Epiſcopi Emeſſæ Phœnices Libani,
Ioſeph Heliopolis Phœnices Libani,
Iordano Abilæ Syriæ,
Valerio Laodiceæ Phœniciæ,
Thoma Euoreæ,
Theodoreto Cyri,
Rufino Samoſatenſi,
Ioanne Germaniciæ,
Timotheo Dolichæ,
E Euoltio Zeugmatis,
Athanaſio Perrhæ,
Zebenno Martyropolis,
Callinico Apameæ Bithyniæ,
Caiuma Marcopolis,
Ioanne Carrhorum,
Abraamio Cerciſiorum,
Leucadio Mnizi,
Ioanne gentis Saracenorum,
Noë Cepha caſtelli inſulæ,
Ioanne Polemonij,
Gratidiano Ceraſuntis,

Iulia-

Iuliano Tabiæ,
Meliphthongo Iuliopolis,
Hyperechio Aſponenſi,
Acacio Cinnæ,
Euphraſio Laganiæ,
Cecropio Sebaſtopolis,
Ioanne Nicopolis Armeniæ primæ,
Attico Zelorum ciuitatis,
Antiocho Sinopæ,
Euchario diacono, tenente locum Paralij Epiſcopi Andraporum Helleſponti,
Paulo presbytero, agente vices Vranij Epiſcopi Himeriæ,
Acacio Ariarathiæ,
Heraclio Comanorum,
Adelphio Chorepiſcopo, agente vices Adolij Epiſcopi Arabiſſini,
Euphronio presbytero, agente vices Domni Epiſcopi Cucuſi,
Otreio presbytero, tenente locum Ioannis Epiſcopi Arcæ,
Theodoſio Nazianzi Cappadociæ ſecundæ,
Ariſtomacho Coloniæ Cappadociæ ſecundæ,
Rheno Iunopolis,
Epiphanio presbytero, tenente locum Aetherij Epiſcopi Pompeiopolis,
Philotimo presbytero, agente vices Themiſtij Epiſcopi Amaſtridis Ponti,
Theodoro Heracleæ Ponti,
Eulogio presbytero, tenente locum Genethlij Epiſcopi Cratienſis,
Pelagio presbytero, agente vices Theophili Epiſcopi Adrianopolis,
Elpidio Thermenſis maioris,
Aquila Eudoxiadis,
Myſterio Ammorij,
Longino Orciſti,
Docimaſio Maroneæ Rhodopenæ,
Sereno Maximianopolis Rhodopæ,
Aetherícho Smyrnæ Aſiæ,
Euſebio Clazomenarum ciuitatis,
Cyriaco Aegees Aſiæ,
Mama Aninetenſi,
Leontio Magneſiæ Mæandri,
Quinto Phocienſi,
Proclo Argiſſæ,
Thoma Auliocomenſi,
Olympio Theodoſiopolis,
Philippo Nouæ aulæ,
Rufino Briulorum,
Marcellino Metropolis ciuitatis,
Eſaia Elaitarum,
Paulino Theodoſiopolis Aſiæ,
Iuliano Hypæporum,
Heſperio Pitanæ ciuitatis,
Proterio Myrrhinæ ciuitatis Aſiæ,
Baſilico Palæopolis,
Mæonio Nyſſænæ ciuitatis Aſiæ,
Petro Dardanienſi,
Thalaſſio Parij Helleſponti,
Dauid Adrianæ Helleſponti,
Eulalio Pioniæ Helleſponti,
Pionio Troadis Helleſponti,
Stephano Pœmaninenſi,

Theo-

A Ιουλιανοῦ Ταβίας,
Μελιφθόγγου * Ηλιουπόλεως, — * Ιουλιοπόλεως,
Υπερεχίου Ασπώνων,
Ακακίου Κίννης,
Εὐφρασίου Λαγανίας,
Κεκροπίου Σεβαστοπόλεως,
Ιωάννου Νικοπόλεως, Αττικοῦ Ζήλων,
Αντιόχου Σινώπης,
Εὐχαρίου διακόνου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Παραλίου Ανδράπων,
Παύλου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Οὐρανίου
B * Ιβώρων, — * Ιμερίας,
Ακακίου Αριαραθίας, Ηρακλείου Κομάνων,
Αδελφίου χωρεπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Αδολίου Αραβισσοῦ,
Εὐφρονίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Δόμνου Κουκουσοῦ,
Οτρείου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ιωάννου Αρ(κης,
Θεοδοσίου Ναζιανζοῦ,
Αριστομάχου Κολωνείας, Ρήνου * Ιουνοπόλεως, — * Ιουνοπόλεως,
Επιφανίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον * Αἰθερίου Πομπηϊουπόλεως, — * Αἰθερίου
C Φιλοτίμου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεμιστίου Αμάστριδος,
Θεοδώρου Ηρακλείας,
Εὐλογίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Γενεθλίου Κρατείας,
Πελαγίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοφίλου Αδριανουπόλεως,
Ελπιδίου τῶν Θέρμων, Ακύλα Εὐδοξιάδος,
Μυστηρίου Αμμορίου,
Λογγίνου Ορκιστοῦ, Δοκιμασίου Μαρωνείας,
Σερήνου Μαξιμιανουπόλεως Ροδόπης,
D Αἰθερίχου Σμύρνης,
Εὐσεβίου Κλαζομενῶν, Κυριακοῦ Αἰγέης,
Μάμα Ανινήθου,
Λεοντίου Μαγνησίας Μαιάνδρου,
Κοίντου Φωκαίας,
Πρόκλου * Αργίζων, Θωμᾶ Αὐλίου κώμης, — * Αργίζος,
Ολυμπίου Θεοδοσιουπόλεως,
Φιλίππου Νέας αὐλῆς,
Ρουφίνου Βρεούλων,
Μαρκελλίνου Μητροπόλεως,
E Ησαΐου Ελαϊτῶν,
* Ταυρίνου Θεοδοσιουπόλεως, — * Παυλίνου
Ιουλιανοῦ Υπαίπων, Εσπερίου Πιτάνης,
Προτερίου Μυῤῥίνης,
Βασιλικοῦ Παλαιᾶς πόλεως,
Μαιονίου Νύσσης,
Πέτρου Δαρδανίου, Θαλασσίου Παρίου,
Δαυὶδ Αδριανῶν,
Εὐλαλίου * Πιόνων, — * Πιονίων,
Πιονίου Τρωάδος,
Στεφάνου * Ποιμανίτου, — * Ποιμανηνοῦ,

Θεο-

Digitized by Google

Θεοσεβίου Ιλίου,
Ερμείου Αβύδου,
Δανιήλου Λαμψάκου,
Πατρικίου Αδριανοῦ θηρῶν,
Μενεκράτους Κερασσῶν,
Κωσινίου Ιεροκαισαρείας, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ανδρέου
Σατάλων,
Ηλία Βλαύνδου,
*Γαβάλων, Πολυκάρπου * Τραβάλων,
*Ακρασσοῦ, Πατρικίου * Ακράχων,
*Σέτλων, Παύλου Τριπόλεως,
Αλμαχίου * Σεύγων,
Λευκίου Απόλλωνος ἱεροῦ,
Γεμέλλου Στρατονικείας,
Αλκιμήδους Σιλανδοῦ,
Διονυσίου Ατταλείας,
Νικολάου Ακαρασσέων, ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον Στεφάνου
*Λιμύρων, * Λιβύρων,
*Τελμισσοῦ, Ζηνοδότου * Τερμισσοῦ,
Φρόντωνος Φασηλιτῶν,
Φιλίππου Βαλβουραίων,
Θεοδώρου Αντιφέλλου,
*Καύνου, Λεοντίου Αραξῶν,
Αντιπάτρου * Καπίου,
*Τλωσίων, Ανδρέου * Τρόγλων,
*Βουβωνέων, Ρωμανοῦ * Βωδήτων,
Νικίου Μεγάρων,
Αθανασίου Οπισῶντος,
Δομνίνου Πλαταιῶν,
Ονησίμου Αργους,
*Εὐβοίας, Μάρκου * Εὐροίας,
Περεγρίνου Φοινίκης,
Εὐτυχίου Αδριανουπόλεως,
*Κλαυδίου, * Κλαδέου Αγχιάσμου,
Σωτηρίχου Κερκύρας,
Διονυσίου Αντιοχείας,
Ιωάννου Αλίνδων,
*Πλακίδου Ασσοῦ, * Φλακίλλου Ιασσοῦ,
Παπίου Ερίζων,
Διονυσίου Ηρακλείας Λάτμου,
*Σαλβάκου, Μενάνδρου Ηρακλείας * Σαρδικῆς,
Εὐπυθίου Στρατονικείας,
Ιωάννου Αμυζόνος,
Τυγχανίου Απολλωνιάδος,
Θεοδωρήτου Αλαβάνδων,
Ιωάννου Κνιδίων,
Ιουλιανοῦ πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Καλανδίωνος Αλικαρνασσοῦ,
*Καδῶν, Δανιήλου * Κώων,
Μοδέστου Σεβαστῆς,
Παύλου Αριστίου,
Εὐλαλίου Σιβλίας,
Χαρίτωνος Διονυσιουπόλεως,
Γενναδίου Ακμονέων,
Θωμᾶ Θεοδοσιουπόλεως,
Γενναδίου Μοσσυνῶν,
Εὐάνδρου Διοκλείας,
Γεροντίου Βασιλινουπόλεως,
Αλφειοῦ Μυύδου,
Θεοκτίστου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ζωτικοῦ Αριάσσου,
*Μίρου * Μήρθου Εὐλανδρων,
Λουκιανοῦ Ιψοῦ,
Φιλίππου Λυσιάδος,

Επ-

A Theoſebio Ilij Helleſponti,
Hermia Abydi Helleſponti,
Daniele Lampſaceno,
Patricio Adrianutherorum Helleſponti,
Menecrate Ceraſſorum,
Coſſinio Hierocæſareæ Lydiæ, tenente locum Andreæ Epiſcopi Satalorum,
Elia Blandi ciuitatis,
Polycarpo Gabalorum Lydiæ,
Patricio Acraſſi,
Paulo Tripolis Lydiæ,
Almachio [a] Settorum, [a] Seugorum.
Leucio Apollinis fani,
B Gemello Stratoniciæ,
Alcimede Silandi Lydiæ,
Dionyſio Attaliæ Lydiæ,
Nicolao Acaraſſeorum, gerente vicem Stephani Epiſcopi Limyræ Lyciæ,
Zenodoro [b] Telmeſſi, [b] Termeſſi.
Frontone Phaſelitarum,
Philippo Balbureorum,
Theodoro Antiphelli,
Leontio Araxorum Lyciæ,
Antipatro Cauni Lyciæ,
Andrea Troglorum,
C Romano Buboneorum,
Nicia Megarorum,
Athanaſio Opuntis Achaiæ,
Domnino Platæarum,
Oneſimo Argorum,
Marco Euriæ,
Peregrino Phœniciæ Helladis,
Eurychio Adrianopolis veteris Epiri,
Claudio Anchiaxi veteris Epiri,
Soter icho Corcyræ veteris Epiri,
Dionyſio Antiochiæ Cariæ,
Ioanne Alindorum,
[c] Flacillo Iaſſi, [c] Placido Aſſi.
D Papia Erizorum,
Dionyſio Heracleæ Latmi,
Menandro Heracleæ [d] Salbacæ, [d] Sardicæ.
Eupythio Stratoniciæ Cariæ,
Ioanne Amyzonis Cariæ,
Tynchanio Apolloniadis Cariæ,
Theodoreto Alabandorum,
Ioanne Gnidi Cariæ,
Iuliano presbytero, gerente vices Calandionis Epiſcopi Halicarnaſſenſis,
Daniele Cadorum ciuitatis,
Modeſto Sebaſtæ,
Paulo Ariſtij,
E Eulalio Sibliæ,
Charitone Dionyſiopolis,
Gennadio Acmoneorum Phrygiæ Pacatianæ,
Thoma Theodoſiopolis Phrygiæ Pacatianæ,
Gennadio Moſſynorum,
Euandro Diocliæ,
Gerontio Baſilinopolis,
Alphio Myndi Cariæ,
[e] Theoctiſto presbytero, tenente locum Zotici Epiſcopi Ariaſſi, [e] Philotheo
[f] Miro Eulandrorum, [f] Mirtho
Luciano Ipſenſis ciuitatis Phrygiæ,
Philippo Lyſiadenſi,

Epi-

Digitized by Google

Epiphanio Midæi,
Abercio Hierapolis Phrygiæ,
Cyriaco Eucarpiæ,
Euſtochio Docimij Phrygiæ,
Aquila Aulocrorum,
Baſilio Nacoliç,
Strategio Polyboti,
Neoptolemo Cornorum,
Paulo Derbæ Phrygiæ,
Plutarcho Lyſtrorum,
Eugenio Cannorum,
Rufo Sidæ,
Tyranno Homonadum,
Acholio Larandæ,
Eutropio Adadorum,
Paulo Philomelij,
Paulino Apameæ Piſidiæ,
Theotecno Tyriſſi,
Nicopolis Eorticio * Metropolis ciuitatis Piſidiæ,
Florentio Adrianopolis,
Cyro Siniadis,
Libanio Paralai Lycaoniæ,
Alexandro Seleuciç Piſidiæ,
Olympio Sozopolis Piſidiæ,
Fonteiano Sagalaſſi,
Baſſona Neapolis,
Adilo Chorepiſcopo, tenente locum Meſſalini Epiſcopi Laodiceç,
Sotere Theodoſianæ ciuitatis, agente vices Heliodori Epiſcopi Amathuntis, & Proëchij Epiſcopi Arſinoç,
Epaphrodito Tamiſenſi, agente vicem Didymi Epiſcopi Lapithi,
Dionyſio diacono, tenente locum Photini Epiſcopi Chytrorum,
Ioanne Meſſenæ ciuitatis Achaiæ,
Euelpiſto Chorepiſcopo, tenente locum Florentij Epiſcopi Tenedi inſulæ,
Ophelimo Tegeæ Helladis,
Irenæo Naupacti,
Cyrillo Subritenſi,
Gennadio Gnoſſi,
Euſebio Apolloniæ,
Demetrio Lampæ,
Euphrate Eleuthernæ ciuitatis Cretæ,
Chryſogono presbytero, tenente locum Pauli Epiſcopi Cantanenſis,
Sozonte Philipporum Macedoniæ,
Topeti Euſebio * Doberorum Macedoniæ primæ,
Maximino Serrarum Macedoniæ primæ,
Nicolao Stoborum Macedoniæ ſecundæ,
Dardanio Bargalorum,
Honorato Thaſi Helladis,
Theophilo Ariaſſi,
Neone Selij,
Theodoto Lyſinæorum,
Mara Codrylorum,
Paulo Puglorum,
Marcellino Iſindorum,
Macedonio Magydenſi,
Eudoxio Etennorum, Eugenio Cotenorum,
Marciano * Marcellino Coralliæ, Obrimo Coraciſij,
Petro Echinæorum, Aurelio Afro,
Euſtathio gentis Saracenorũ, Reſticiano Afro,
Et

A Επιφανίου Μιδαίου,
Αβερκίου Ιεραῖς πόλεως,
Κυριακοῦ Εὐκαρπίας,
Εὐςοχίου Δοκιμιου,
Ακύλου Αὐλόκρων,
Βασιλείου Νακωλείας, Στρατηγίου Πολυβώτου,
Νεοπτολέμου Κορνῶν,
Παύλου Δέρβης,
Πλουτάρχου Λύστρων,
Εὐγενίου Καννῶν,
Ρούφου Σίδης, Τυράννου Ομονάδων,
B Αχολίου Λαραίδων,
Εὐτροπίου Αδάδων,
Παύλου Φιλομηλίου,
Παυλίνου Απαμείας, Θεοτέκνου * Τιρσίου, * Τυραιου
Εορτικίου Μητροπόλεως,
Φλωρεντίου Αδριανουπόλεως,
Κύρου Σινιάδος,
Λιβανίου Παραλαοῦ,
Αλεξάνδρου Σελευκείας, Ολυμπίου Σωζοπόλεως,
* Φροντιανοῦ Σαγαλασσοῦ, * Φοντηϊανοῦ
Βασσωνᾶ Νέας πόλεως, Γαλασσῶν,
C Αδήλου χωρεπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Μεσσαλίνου Λαοδικείας,
Σωτῆρος Θεοδοσιανῆς, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ηλιοδώρου Αμαθοῦντος, καὶ Προεχίου Αρσινόης,
Επαφροδίτου Ταμισοῦ, ἐπέχοντος τὸν τόπον Διδύμου Λαπίθου,
Διονυσίου διακόνου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Φωτίνου Κύθρων,
Ιωάννου Μεσσήνης,
Εὐελπίςου χωρεπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Φλωρεντίου ἐπισκόπου Τενέδου,
D Ωφελίμου Τεγέας, Εἰρηναίου Ναυπάκτου,
Κυρίλλου * Ωραιοῦ, * Σούβριτου
Γενναδίου Κνωσσοῦ,
Εὐσεβίου * Απολλωνιάδος, * Απολλωνίας,
Δημητρίου Λάπης, Εὐφράτου Ελευθέρνης, * Λάμπης,
Χρυσογόνου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Παύλου * Κατάνων, * Καντάνου
Σώζοντος Φιλίππων, Εὐσεβίου Δοβήρων,
Μαξιμίνου * Σεῤῥέων, * Σεῤῥῶν
Νικολάου Στοβέων,
Δαρδανίου Βαργάλων,
E Ονωράτου Θάσου, Θεοφίλου Αριασσοῦ,
Νέωνος * Σιλύου, * Σηλύε,
Θεοδότου Λυσινέων,
Μάρα * Κοδρύλων, * Κορδύλων
Παύλου Πούγλων, Μαρκελλίνου Ισίνδων,
Μακεδόνος * Μαδύτου, * Μαγύδου,
Εὐδοξίου Ετεννῶν, Εὐγενίου Κοτένων,
* Μαρκελλίνου Κορακησίας, * Μαρκιανοῦ
* Οβρίνου Κορακισίου, * Οβρίμου
Πέτρου Εχιναίων, Αὐρηλίου * Αφρου, * Αφρων,
Εὐςαθίου ἔθνους Σαρακηνῶν, Ρεστικιανοῦ Αφρου.
Καὶ

Καὶ καθισθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι, ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· τῇ προτεραίᾳ συνόδῳ περὶ τῆς κατὰ Φλαβιανὸν, τὸν τῆς εὐλαβοῦς μνήμης, καὶ Εὐσέβιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον, καθαιρέσεως ἡ ζήτησις ἐγένετο· καὶ πᾶσιν ὑμῖν φανερὸν κατέστη, ὅπως καὶ δικαίως, καὶ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τὰ τῆς ἐξετάσεως προέβη· καὶ ἀποδειχθέντων τινῶν ὠμῶς, καὶ μὴ προσηκόντως καθαιρεθέντας. ἅπερ τοίνυν ἡμῖν ἐφάνη ἐπὶ τούτῳ τῷ κεφαλαίῳ δεῖν γενέσθαι, τηνικαῦτα δῆλα ὑμῖν ἐκ τῆς διαλαλιᾶς ἐγένετο. νῦν δὲ τὸ ζητούμενον, καὶ κελευόμενον, καὶ σπουδαζόμενόν ἐστιν, ὥστε τὴν ἀληθῆ πίστιν συγκροτηθῆναι, δι' ἣν μάλιστα καὶ ἡ σύνοδος γέγονεν. εἰδότες οὖν, ὡς καὶ τῷ θεῷ λόγον δώσετε ὑπὲρ τῆς οἰκείας ἕκαστος ὑμῶν ψυχῆς, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἁπάντων, οἵτινες καὶ διδαχθῆναι τὰ τῆς θρησκείας ἐπιθυμοῦμεν ὀρθῶς, καὶ πᾶσαν ἀμφισβήτησιν ἀφαιρεθῆναι ἐκ τῆς πάντων τῶν ὁσίων πατέρων ὁμονοίας, καὶ συναινέσεως, καὶ συμφώνου ἐκθέσεως, καὶ διδασκαλίας, σπουδάσατε ἄνευ φόβου, ἢ χάριτος, ἢ ἀπεχθείας, τὴν πίστιν καθαρῶς ἐκθέσθαι· ὥστε καὶ τοὺς δοκοῦντας μὴ ταὐτὰ πᾶσι πεφρονηκέναι, τῇ τῆς ἀληθείας ἐπιγνώσει ἐπαναχθῆναι εἰς τὴν ὁμόνοιαν. εἰδέναι γὰρ ὑμᾶς βουλόμεθα, ὡς ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος δεσπότης τῆς οἰκουμένης, καὶ ἡμεῖς, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὴν παρὰ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ παρὰ τῶν ρν. ἔτι μὴν καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν ἁγίων, καὶ ἐπιδόξων πατέρων παραδοθεῖσαν φυλάττομεν, καὶ κατὰ ταύτην πιστεύομεν. * οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐπεβόησαν· ἔκθεσιν ἄλλην οὐδεὶς ποιεῖ, οὔτε ἐγχειροῦμεν, οὐδὲ τολμῶμεν ἐκθέσθαι· ἐδίδαξαν γὰρ οἱ πατέρες· καὶ ἐγγράφως σώζεται τὰ παρ' ἐκείνων ἐκτεθέντα· παρ' ἐκεῖνα λέγειν οὐ δυνάμεθα. Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστουπόλεως εἶπεν· ἀνεφύη τὰ κατὰ Εὐτυχέα· ἐπὶ τούτοις τύπος ἐδόθη παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἐν Ῥώμῃ ἀρχιεπισκόπου, καὶ στοιχοῦμεν αὐτῷ, καὶ ὑπεγράψαμεν πάντες τῇ ἐπιστολῇ. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐπεβόησαν· ταῦτα πάντες λέγομεν· ἀρκεῖ τὰ ἐκτεθέντα, ἄλλην ἔκθεσιν οὐκ ἐξὸν γενέσθαι. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· εἰ δοκεῖ τῇ ὑμετέρᾳ εὐλαβείᾳ, οἱ ὁσιώτατοι πατριάρχαι διοικήσεως ἑκάστης, ἐπιλεξάμενοι ἕνα, ἢ δεύτερον τῆς ἰδίας ἕκαστος διοικήσεως, εἰς τὸ μέσον παρελθόντες, καὶ κοινῇ περὶ τῆς πίστεως βουλευσάμενοι, τὰ συνδοκοῦντα, φανερὰ πᾶσι καταστήσουσιν· ὥστε, εἰ μὲν σύνθοιντο πάντες, λυθῆναι πᾶσαν ἀμφισβήτησιν, ὅπερ εὐχόμεθα· εἰ δέ τινες, ὅπερ οὐχ ἡγούμεθα, ἐναντία φρονήσαιεν, ὥστε καὶ τὰς ἐκείνων φανερὰς καταστῆναι γνώμας. * οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐπεβόησαν· ἔγγραφον ἔκθεσιν οὐ ποιούμεθα· κανών ἐστιν ὁ διαγορεύων, ἀρκεῖν τὰ ἐκτεθέντα. ὁ κανὼν βούλεται ἄλλην ἔκθεσιν μὴ γενέσθαι· τὰ τῶν πατέρων κρατείτω. Φλωρέντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σάρδεων εἶπεν· ἐπειδὴ οὐκ ἔστι δυνατὸν σχεδιάσαι περὶ τῆς πίστεως, τοὺς δεδιδαγμένους ἕπεσθαι τῇ Νικαέων ἁγίᾳ συνόδῳ,

* Ῥωμαϊστὶ λέγιων, λέγιμουν, λέγιτ.

* Ῥωμαϊστὶ λέγιων, λέγιμουν, λέγιτ.

A Et conſidentibus omnibus ante cancellos ſanctiſſimi altaris, magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Priore conuentu de damnatione ſanctæ memoriæ Flauiani & Euſebij ° reuerendiſſimorum Epiſcoporum, inquiſitio facta eſt, & omnibus vobis manifeſtum conſtitutum, quàm iuſte & ſecundum conſequentiam prouenit examinatio: & oſtenſi ſunt, tunc crudeliter & non decenter damnati. Quæ nobis igitur viſa ſunt ſuper hoc capitulo fieri oportere, tunc per interlocutiones vobis manifeſta facta ſunt. Nunc autem hoc quærendum & ſtudendum & iudicādum B eſt, vt vera Fides contineatur, pro qua maxime & Concilium factum eſt. Scientes igitur, quia & Deo rationem reddituri eſtis tam pro proprijs animabus ſinguli veſtrum, quàm & pro noſtris omnibus, qui & doceri quæ ad religionem pertinent, recte deſideramus, & omnem ambiguitatē auferri, ex omnium ſanctorum Patrum concordia & conſenſu, & conſona expoſitione & doctrina: feſtinate ſine vllo timore & gratia atque inimicitia Fidem purā exponere, ita vt & qui videntur non eadem cum omnibus ſapere, per veritatis agnitionem ad concordiam reuocentur. Scire C enim vos volumus, quia tam diuiniſſimus & pijſſimus orbis terræ Dominus, quàm nos, catholicā Fidem à ſanctis trecentis decem & octo, & à ſanctis centum & quinquaginta, necnon etiam & à ceteris ſanctiſſimis & glorioſiſſimis Patribus traditam, cuſtodimus, & ſecūdum ipſam credimus. * Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Expoſitionem alteram nullus facit, neque tentamus, neque audemus exponere. Docuerunt enim Patres, & in ſcriptis cuſtodiūtur quæ ab eis ſunt expoſita, & citra ea dicere non poſſumus. Cecropius reuerēdiſſimus Epiſcopus Sebaſtopolitanus dixit: Emerſerunt, quæ ad Eutychem pertinebāt, D & ſuper ijs forma data eſt à ſanctiſſimo Archiepiſcopo Romanæ vrbis, & ſequimur eum, & epiſtolæ omnes ſubſcripſimus. Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Iſta omnes dicimus, ſufficiūt quæ expoſita ſunt, alteram expoſitionē non licet fieri. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerūt: Si placet veſtræ reuerētiæ, ſanctiſſimi Patriarchæ ſingularum prouinciarum, eligentes ſingulos aut binos ſuæ propriæ quiſque prouinciæ, in medio tranſeuntes, & communiter de Fide tractantes, quæ complacita fuerint, omnibus manifeſta conſtituant: quatenus ſi, vt optamus, omnes conſenſerint, ſoluatur omnis ambiguitas: ſin E vero aliqui contraria (quòd non putamus) ſapuerint, ita fiet, vt & eorum" voluntates manifeſtę conſtituantur. * Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: In ſcriptis expoſitionem non facimus. Regula eſt, quæ prædicat ſufficere quę ſunt expoſita. Regula vult aliam expoſitionem non fieri. Ea quæ ſunt Patrum, teneantur. Florentius reuerendiſſimus Epiſcopus Sardium dixit: Quoniam non eſt poſſibile, ſubito dictare de Fide eos qui docti ſunt ſequi Nicænam ſanctam Synodum, &

° reuerendiſſimi Epiſcopi,

* Latine legi, legimus, legit.

" ſententiæ

* Latine legi, legimus, legit.

A quæ in Epheſo recte & pie roborata eſt, ſecũdum fidem ſanctorum patrum Cyrilli & Cæleſtini, & epiſtolæ ſanctiſſimi Leonis, precamur veſtram magnificentiam præſtari nobis "inducias, quatenus cum decenti tractatu accedere ad "veritatis cauſam poſſimus, quamuis in noſtra *perſona, qui epiſtolæ ſanctiſſimi Leonis ſubſcripſimus, non indigeamus correctione. Cecropius reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtopolitanæ ciuitatis dixit: Fides bene diſceptata eſt à trecentis decẽ & octo ſanctis Patribus, & firmata à ſanctis patribus Athanaſio, Cyrillo, Cæleſtino, Hilario, Baſilio, Gregorio, & nunc iterum per ſanctiſſimum Leonem: B & precamur, vt ea quæ ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo ſunt, & quæ ſanctiſſimi Leonis, recitentur. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Recitentur quæ expoſita ſunt à ſanctis trecentis decem & octo Patribus in Nicæa congregatis. *

(Margin: "certum terminum, " veritatem cauſæ, * præſertim; * Latine legi, legimus, legit.)

Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicomediæ ciuitatis, ex codice recitauit [Symbolum trecentorum decem & octo Patrum.

EXPOSITIO FIDEI CONCILII habiti in Nicæa.

C Onſulatu Paulini & Iuliani virorum clariſſimorum Coſs. anno poſt Alexandrum ſexcenteſimo triceſimo ſexto, menſis (ſecundũ Græcos) Deſij die decimonono, qui eſt tertiodecimo kal. Iuliarum, in Nicæa metropoli prouinciæ Bithyniæ.

Credimus in vnum Deum, Patrem omnipotentem, omnium viſibilium & inuiſibilium creatorem. Et in vnum Dominum IESUM Chriſtum, filium Dei, ex Patre natum vnigenitum, hoc eſt, de ſubſtantia Patris; Deum ex Deo, lumen ex lumine, Deum verum ex Deo vero; natum, non factum, homouſion Patri, [hoc eſt, eiuſdem cum Patre ſubſtãtiæ,] per quem omnia facta ſunt, quæ in D cælo, & quæ in terra. Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit, & incarnatus eſt, & inhumanatus, paſſus eſt, & reſurrexit tertia die; & aſcendit in cælos, inde venturus iudicare viuos & mortuos. Et in Spiritum ſanctum. Eos autem qui dicunt: Erat aliquando, quando non erat, & antequam naſceretur, nõ erat, & quia ex non extantibus factus eſt; aut ex alia ſubſiſtentia vel ſubſtantia dicunt eſſe, aut conuertibilem aut mutabilem Filium Dei; anathematizat ſancta Eccleſia catholica & Apoſtolica.

E Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Hæc catholicorum Fides, huic omnes credimus. in hanc baptizati ſumus, in hac baptizamus. Beatus Cyrillus ſic docuit. Hæc vera Fides, hæc ſancta Fides, hæc ſempiterna Fides. In hac baptizati ſumus, in hac baptizamus. Omnes ita credimus. Papa Leo ſic credit. Cyrillus ita credidit. Papa Leo ita interpretatus eſt. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Recitentur & quæ à ſanctis centum quinquaginta Patribus expoſita ſunt. *

(Margin: * Latine legi, legimus, legit.)

Aëtius

A καὶ τῇ ἐν Ἐφέσῳ ὀρθῶς συγκροτηθείσῃ, καὶ εὐσεβῶς, κατὰ τὴν πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων, Κυρίλλου, καὶ Κελεστίνου, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου Λέοντος, ἱκετεύομεν τὸ ὑμέτερον μέγεθος, δοθῆναι ἡμῖν προθεσμίαν, ὥστε μετὰ σκέμματος πρέποντος προσελθεῖν τῇ ἀληθείᾳ τοῦ πράγματος· εἰ καὶ τὰ μάλιστα εἰς ἡμέτερον πρόσωπον, τῶν ὑπογραψάντων τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου Λέοντος, οὐ δεόμεθα διορθώσεως. Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστουπόλεως εἶπεν· ἡ πίστις καλῶς *διήρηται παρὰ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων, καὶ ἐβεβαιώθη παρὰ τῶν ἁγίων πατέ- B ρων, Ἀθανασίου, Κυρίλλου, Κελεστίνου, Ἱλαρίου, Βασιλείου, Γρηγορίου· καὶ νῦν πάλιν διὰ τοῦ ἁγιωτάτου Λέοντος· καὶ ἀξιοῦμεν καὶ τὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τιη΄ καὶ τὰ τοῦ ὁσιωτάτου Λέοντος, ἀναγνωσθῆναι. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρων ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων.*

Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας ἀπὸ βιβλίου ἀνέγνω.

(Margin: * ὥρισται; * Ρωμαϊστὶ ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.)

ΕΚΘΕΣΙΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ C ἐν Νικαίᾳ.

Ἐν ὑπατείᾳ Παυλίνου, καὶ Ἰουλιανοῦ, τῶν λαμπροτάτων, *ἔτους ἀπὸ Ἀλεξάνδρου χλς΄. ἐν μηνὶ Δεσίῳ ιθ΄. τῇ πρὸ ιγ΄. καλανδῶν Ἰουλίων, ἐν Νικαίᾳ, τῇ μητροπόλει Βιθυνίας.

(Margin: * ἔτει)

Πιστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὁρατῶν τε, καὶ ἀοράτων ποιητήν· καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ, τουτέστιν, ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρός· θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτὸς, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ D θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί· δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τά τε ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα, καὶ σαρκωθέντα, καὶ ἐνανθρωπήσαντα· παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς· καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τοὺς δὲ λέγοντας· ἦν ποτε, ὅτε οὐκ ἦν· καὶ πρὶν γεννηθῆναι, οὐκ ἦν· καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως, ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι, ἢ τρεπτὸν, ἢ ἀλλοιωτὸν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τούτους ἀνα- E θεματίζει ἡ καθολικὴ, καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.

Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων· *ταύτῃ πάντες πιστεύομεν· ἐν ταύτῃ ἐβαπτίσθημεν· ἐν ταύτῃ βαπτίζομεν. ὁ μακάριος Κύριλλος οὕτως ἐδίδαξεν· αὕτη ἡ ἀληθινὴ πίστις· αὕτη ἡ ἁγία πίστις· αὕτη αἰωνία πίστις. εἰς ταύτην ἐβαπτίσθημεν, εἰς ταύτην βαπτίζομεν. πάντες οὕτως πιστεύομεν. ὁ πάπας Λέων οὕτως πιστεύει. Κύριλλος οὕτως ἐπίστευσεν. ὁ πάπας Λέων οὕτως ἡρμήνευσεν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν καὶ τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τῶν ρν΄. ἁγίων πατέρων.*

(Margin: * ταύτην; * Ρωμαϊστὶ ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.)

Ἀέτιος

Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Κωνσταντινουπό- A λεως ἀπὸ βιβλίου ἀνέγνω οὕτως.

Η ΑΓΙΑ ΠΙΣΤΙΣ, ΗΝ ΕΞΕΘΕΝΤΟ ΟΙ ἅγιοι πατέρες ρν΄. συμφωνοῦσα τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ.

Πιστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτὸς, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· τὸν δι' ἡ- B μᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρός· καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος· καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, καὶ τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς C ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ, καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν· εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. ὁμολογοῦμεν ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. προσδοκῶμεν ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν.

Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐπεβόησαν· αὕτη πάντων πίστις, αὕτη πίστις τῶν ὀρθοδόξων. οὕτω πάντες πιστεύομεν. Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιδιάκονος εἶπεν· ἔστι καὶ ἡ ἐπιστολὴ, ἡ γραφεῖσα παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ἐν ὁσίοις Κυρίλλου, τοῦ γενομένου ἐπι- D σκόπου τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας πρὸς Νεστόριον· ἥτις παρὰ πάντων τῶν ἁγίων ἐπισκόπων, τῶν ἐν Ἐφέσῳ πρότερον συνελθόντων ἐπὶ καθαιρέσει τοῦ αὐτοῦ Νεστορίου, καὶ ἐνεκρίθη, καὶ δι' ὑπογραφῆς πάντων ἐβεβαιώθη. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου, ἡ γραφεῖσα πρὸς τὸν τῆς ὁσίας μνήμης Ἰωάννην τὸν γενόμενον τῆς Ἀντιοχείας μεγαλοπόλεως ἐπίσκοπον, ἥτις ὁμοίως ἐβεβαιώθη. καὶ εἰ κελεύετε, ἀναγνώσομαι αὐτάς. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου.* Ἀέτιος ἀρχιδιά- E κονος τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως ἀνέγνω.

* ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν.

Τῷ εὐλαβεστάτῳ, καὶ θεοσεβεστάτῳ, συλλειτουργῷ Νεστορίῳ, Κύριλλος ἐν κυρίῳ χαίρειν.

* Καταφλυαροῦσι μὲν, ὡς μανθάνω, τινὲς τῆς ἐμῆς ὑπολήψεως, ἐπὶ τῆς σῆς θεοσεβείας, καὶ τοῦτο συχνῶς· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἥτις προγέγραπται, ἐν τῇ γενομένῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Εὐτυχοῦς συνόδῳ ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ β. πράξει.

* Καταμαρτυροῦσι

Aëtius reuerendus diaconus Conſtantinopolitanæ eccleſiæ, ex codice recitauit [Symbolum centum quinquaginta Patrum.]

SANCTA FIDES, QVAM EXPOſuerunt ſancti centum quinquaginta Patres, conſona ſanctæ & magna Synodo Nicæna.

Symbolum Synodi Conſtantinopolitanæ.

CRedimus in vnum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cæli & terræ, viſibilium omnium & inuiſibilium. Et in vnum Dominum IESVM Chriſtum, filium Dei vnigenitum, ex Patre natum ante omnia ſæcula: [Deum de Deo,] lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; natum, non factum, conſubſtantialem Patri, [hoc eſt, eiuſdem cum Patre ſubſtantiæ,] per quem omnia facta ſunt. Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit de cælis: & incarnatus eſt de Spiritu ſancto ex Maria virgine, & humanatus eſt: & crucifixus eſt pro nobis ſub Pontio Pilato, paſſus & ſepultus: & tertia die reſurrexit, ſecundum Scripturas: & aſcendit in cælos, & ſedet ad dexteram Patris: & iterum venturus eſt cum gloria iudicare viuos & mortuos, cuius regni non erit finis. Et in Spiritum ſanctum, Dominum & "viuificatorem, ex Patre procedentem, cum Patre & Filio coadorandum, & conglorificandum, qui loquutus eſt per Prophetas. In vnam ſanctam catholicam & Apoſtolicam Eccleſiam. Confitemur vnum baptiſma in remiſſionem peccatorum. & expectamus reſurrectionem mortuorum; & vitã futuri ſæculi. Amen.

" viuificantem,

Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Hæc omnium Fides, hæc orthodoxorum Fides. Omnes ſic credimus. Aëtius reuerendus archidiaconus dixit: Eſt & epiſtola ſanctæ & beatæ memoriæ Cyrilli Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, ſcripta ad Neſtorium, quæ ab omnibus ſanctiſſimis Epiſcopis prius in Epheſo in damnationem eiuſdem Neſtorij congregatis & approbata eſt, & ſubſcriptione omnium confirmata. Eſt autem & altera epiſtola eiuſdem ſanctæ memoriæ Cyrilli, ad beatæ memoriæ Ioannem Antiochenæ magnę ciuitatis quondam Epiſcopum ſcripta, quæ ſimiliter & confirmata eſt; & ſi placuerit, eas recitabo. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Recenſeantur epiſtolæ ſanctæ memoriæ Cyrilli.*

* Legi, legimus.

Aetius archidiaconus regiæ Conſtantinopolitanæ ciuitatis legit.

Reuerendiſſimo & religioſiſſimo conſacerdoti Neſtorio, Cyrillus in Domino ſalutem.

Obloquuntur quidem, ſicut audio, quidam exiſtimationi meæ apud tuam religioſitatem, & hoc frequenter. *& reliqua epiſtolæ, quæ lecta eſt in act. ij. Synodi Conſtantinopolitanæ contra Eutychem habitę.*

Habetur T. act. 1. huius Concilij, pag. 85.

"Similiter idem archidiaconus Aetius recitauit.

" Eiuſdẽ ſanctæ memoriæ Cyrilli epiſtola ad Ioannẽ Antiochenum, de pace.

Domino meo dilectiſſimo fratri & conſacerdoti Ioanni, Cyrillus in Domino ſalutem.

Lætentur cæli, & exultet terra. Solutus eſt enim medius paries macerię, & quod cõtriſtabat quieuit,

Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου τῆς μνήμης Κυρίλλου ἐπιστολὴ, γραφεῖσα πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας περὶ τῆς εἰρήνης.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· λέλυται γὰρ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, καὶ πέπαυται

uit, ac diſſenſionis mndus omnis abſciſſus eſt. *& reliqua, prout ante poſita eſt integra in eadem Synodo contra Eutychem, poſt ſupra dictam epiſtolam.*

Vbi 7. pag. 81.

‖poſtquam lectæ ſunt,

Et ‖cum legerentur, reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Omnes ſic credimus. Papa Leo ſic credit. Anathema ei qui partit, & ei qui diuidit. Hæc fides Leonis Archiepiſcopi. Leo ſic credit. Leo & Anatolius ita credunt. Omnes ſic credimus. Sicut Cyrillus, ita credimus. Aeterna memoria Cyrilli. Sicut epiſtolæ Cyrilli habent, ita ſapimus, ſic credidimus, ſic credimus. Leo Archiepiſcopus ſic ſapit, ita credit, ita ſcripſit. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Recitetur & epiſtola Deo ‖digniſſimi Archiepiſcopi regiæ & ſenioris Romæ Leonis.

‖dilectiſſimi

Beronicianus deuotiſſimus ſecretarius ſacri conſiſtorij, recitauit ex codice porrecto ſibi ab Aetio archidiacono Conſtantinopolitanæ eccleſiæ.

* *circularis, ſiue*

*EPISTOLA * SYNODICA SANCTISſimi Leonis Papæ vrbis Romæ, ſcripta ad Flauianum Archiepiſcopum Conſtantinopolitanum, [contra Eutychetis hæreſim.]*

Dilectiſſimo fratri Flauiano, Leo Epiſcopus.

I. LEctis dilectionis tuæ litteris, quas miramur fuiſſe tam ſeras, & geſtorum Epiſcopalium ordine recenſito, tandem quid apud vos ſcandali contigerit, atque contra integritatem Fidei exortum fuiſſet, agnouimus: & quæ prius videbantur occulta, nunc nobis reſerata patuerunt. Quibus Eutyches, qui presbyteri nomine honorabilis videbatur, multum imprudens, & nimis imperitus oſtenditur, vt etiam de ipſo dictum ſit à Propheta: Noluit intelligere vt bene ageret, iniquitatem meditatus eſt in cubili ſuo. Quid autem iniquius, quàm impia ſapere, & ſapientioribus, doctioribusq. non credere? Sed in hanc inſipientiam cadunt, qui cum ad cognoſcendam veritatem aliquo impediuntur obſcuro, non ad Propheticas voces, non ad Apoſtolicas litteras, nec ad Euangelicas auctoritates, ſed ad ſemetipſos recurrunt. Et ideo magiſtri erroris exiſtunt, quia veritatis diſcipuli non fuere. Quam enim eruditionem de ſacris noui & veteris Teſtamenti paginis acquiſiuit, qui nec ipſius quidem Symboli initia comprehendit? & quod per totum mundũ omnium regeneratorum voce depromitur, iſtius adhuc ſenis corde non capitur.

Pſal. 35. a.

II. Neſciens igitur quid deberet de Verbi Dei incarnatione ſentire, nec volens ad promerendum intelligentiæ lumen, in ſanctarum ſcripturarum latitudine laborare, illam ſaltem communem & indiſcretam confeſſionem ſollicito apprehendiſſet auditu, qua fidelium vniuerſitas profitetur,

A τὸ λυπηρὸν, καὶ διχονοίας ἁπάσης ἀνῄρηται τρόπος. καὶ τὰ λοιπὰ, καθὼς προγέγραπται πᾶσιν ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ τῇ κατὰ Εὐτυχοῦς, μετὰ τὴν προγραφεῖσαν.

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐπεβόησαν· πάντες οὕτως πιστεύομεν. ὁ πάπας Λέων οὕτω πιστεύει. ἀνάθεμα τῷ μερίζοντι, καὶ τῷ συγχέοντι. αὕτη ἡ πίστις Λέοντος τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Λέων οὕτω πιστεύει. Λέων καὶ Ἀνατόλιος οὕτω πιστεύουσιν. πάντες οὕτω πιστεύομεν· ὡς Κύριλλος, οὕτω πιστεύομεν. αἰωνία μνήμη Κυρίλλου. ὡς αἱ ἐπιστολαὶ Κυρίλλου ἔχουσιν, οὕτω φρονοῦμεν· οὕτως ἐπιστεύσαμεν· B οὕτω πιστεύομεν. Λέων ὁ ἀρχιεπίσκοπος οὕτω φρονεῖ, οὕτω πιστεύει, οὕτως ἔγραψεν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἀναγινωσκέσθω καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλίδος, καὶ πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος.

Βερονικιανὸς, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀνέγνω ἀπὸ βιβλίου, ἐπιδοθέντος αὐτῷ παρὰ Ἀετίου ἀρχιδιακόνου τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

Ἑρμηνεία τοῦ Ῥωμαϊκοῦ τὸ ἀκόλουθον.

C ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ, ΗΓΟΥΝ συνοδικὴ, τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, γραφεῖσα πρὸς Φλαυιανὸν ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως.

Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Φλαυιανῷ Λέων.

ΑΝαγνόντες τὰ γράμματα τῆς ἀγάπης τῆς σῆς, ἅπερ οὕτω βραδύτατα γεγενῆσθαι θαυμάζομεν, καὶ τῇ * τάξει τῶν ὑπομνημάτων ἐγκύψαντες, ὅ τι ἐπὶ τῶν ἐπισκόπων ἐπράχθη, μόλις ποτὲ τί τὸ παρ' ὑμῖν σκάνδαλον ἀνέφυη κατὰ τῆς ὑγιοῦς πίστεως, D ἔγνωμεν· καὶ τὰ πρότερον λεληθέναι δοκοῦντα, νῦν ἡμῖν δῆλα γεγένηται, δι' ὧν Εὐτυχὴς, ὁ * τῷ τοῦ πρεσβυτέρου προσηγορίας, καὶ τιμῆς ἄξιος νομισθεὶς, πολύ τις ἀπονοητής, καὶ λίαν ἀμαθὴς ἀποδείκνυται· ὡς περὶ αὐτοῦ καὶ τὸ τοῦ προφήτου εἰρῆσθαι· οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι, ἀδικίαν ἐμελέτησεν ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ. τί δ' ἂν ἀδικώτερον εἴη τοῦ τὰ ἀσεβῆ φρονεῖν, καὶ τοῖς εὖ φρονοῦσι, καὶ σοφωτέροις μὴ εἴκειν; εἰς τὴν ἄνοιαν δὲ ταύτην ἐμπίπτουσιν, οἳ κατά τι μὲν ἐμπόδιον ἀσαφείας γνῶναι τὸ ἀληθὲς κωλυόμενοι, οὐκ ἐπὶ τὰς προφητικὰς φωνὰς, οὐκ ἐπὶ τὰς τῶν ἀποστόλων γραφὰς, E οὐκ ἐπὶ τὰς εὐαγγελικὰς αὐθεντίας, ἀλλ' ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνατρέχοντες· καὶ διὰ τοῦτο διδάσκαλοι πλάνης ἀναδεικνύμενοι· ἐπειδὴ τῆς ἀληθείας μαθηταὶ μὴ γεγένασι. τίνα γὰρ ἀπὸ τῶν θείων βίβλων παιδείαν τῆς τε παλαιᾶς, καὶ καινῆς διαθήκης προσέλαβεν, ὃς οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ συμβόλου τῶν προοιμίων ἐδράξατο; καὶ ὅπερ ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τῇ φωνῇ πάντων τῶν ἀναγεννωμένων προφέρεται, τοῦτο κατὰ νοῦν ἔτι τούτου γέροντος οὐ λαμβάνεται.

* πράξει

* τῇ τοῦ πρεσβυτέρου προσηγορίᾳ τιμῆς εἶναι ἄξιος

Ἀγνοῶν τοίνυν τί δέοι περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ λόγου νοεῖν, καὶ τῶν θείων γραφῶν ἐν τῷ πλάτει πονεῖν οὐ βουλόμενος, ὅπως ἂν τοῦ φωτὸς τῆς ἐντεῦθεν γνώσεως ἄξιος γένηται, ἐκείνην γοῦν ὤφειλε τὴν κοινὴν, καὶ μὴ διαφωνοῦσαν ὁμολογίαν ἐν ἀκροάσει περιμερίμνῳ ποιήσασθαι, ἣν τῶν πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος ὁμολογεῖ, πι-

στεύειν

A τεύειν ἑαυτὸν εἰς θεὸν πατέρα παντοκράτορα, καὶ εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν κύριον ἡμῶν· τὸν γεννηθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου. δι᾽ ὧν τριῶν ἀποφάσεων τὰ πάντων σχεδὸν αἱρετικῶν καταλύεται μηχανήματα. ὅτε γὰρ θεὸς, καὶ παντοκράτωρ, καὶ πατὴρ εἶναι πιστεύεται, συναΐδιος αὐτῷ καὶ υἱὸς ἀποδείκνυται, ἐν οὐδενὶ τοῦ πατρὸς διαφέρων· ἐπειδήπερ ἐκ θεοῦ θεὸς, ἐκ παντοκράτορος παντοκράτωρ, ἐξ ἀϊδίου γεννηθεὶς συναΐδιος, οὔτε μεταγενέστερος χρόνῳ, οὐκ ἐλάσσων δυνάμει, οὐκ ἀνόμοιος δόξῃ, οὐ κεχωρισμένος οὐσίᾳ. ὁ δὲ αὐτὸς τοῦ ἀϊδίου πατρὸς μονογενὴς ἀΐδιος ἐτέχθη ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου· ἥτις γέννησις χρονικὴ τῆς θείας αὐτοῦ, καὶ ἀϊδίου γεννήσεως οὔτε τι ἀπεμείωσεν, οὔτε μήν τι ταύτῃ προσέθηκεν· ἀλλ᾽ ὅλην ἑαυτὴν εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον πεπλανημένον ἐκένωσεν, ἵνα καὶ τὸν θάνατον νικήσῃ, καὶ τὸν διάβολον, τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τῇ οἰκείᾳ καταβάλῃ δυνάμει· οὐδὲ γὰρ ἂν ἠδυνήθημεν νικῆσαι τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοῦ θανάτου τὸν ἀρχηγὸν, εἰ μὴ τὴν ἡμετέραν αὐτὸς φύσιν ἀνέλαβε, καὶ οἰκείαν εἰργάσατο· ἣν οὔτε ἁμαρτία μολῦναι, οὔτε θάνατος κατασχεῖν ἠδυνήθη. συνελήφθη μὲν οὖν δηλονότι ἐκ πνεύματος ἁγίου ἐν γαστρὶ τῆς παρθένου Μαρίας μητρός· ἥτις οὕτω φυλαχθείσης τῆς παρθενίας αὐτὸν ἀπεκύησεν, ὥσπερ οὖν καὶ ἀκεραίου μενούσης τῆς παρθενίας συνέλαβεν. ἀλλ᾽ εἴπερ ἐκ ταύτης τινὰ καὶ τῆς ἐν τῇ πίστει τῶν χριστιανῶν διαυγεστάτης πηγῆς καθαρὰν ἀρύσασθαι διάνοιαν οὐκ ἠδύνατο, διὰ τὸ τῆς τηλαυγοῦς ἀληθείας αὐτὸν ἑαυτῷ τὸ φέγγος ἐκ τῆς οἰκείας ἐπισκοτίζειν τυφλώσεως, τῇ διδασκαλίᾳ γοῦν τῇ τοῦ εὐαγγελίου ἑαυτὸν *ὑπηγάγετο ἄν· καὶ λέγοντος Ματθαίου· Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυΐδ, υἱοῦ Ἀβραάμ· καὶ τοῦ ἀποστολικοῦ δὲ κηρύγματος τὴν εἰσήγησιν ἂν ἐπεζήτησε· καὶ *ἀναγινώσκων ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ· Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ, ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις, περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυΐδ τὸ κατὰ σάρκα· καὶ ἐπὶ τὰς προφητικὰς οὕτως ἂν βίβλους τὴν εὐσεβῆ φροντίδα μετήγαγε· καὶ εὑρίσκων τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ λέγοντος· ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη· ὅπως ἂν περὶ τῆς κυριότητος τούτου μὴ ἀμφιβάλῃ τοῦ σπέρματος, ἠκολούθησεν ἂν καὶ τῷ ἀποστόλῳ λέγοντι· τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐκ εἶπε· καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ᾽ ὡς ἐφ᾽ ἑνός· καὶ τῷ σπέρματί σου, ὅπερ ἐστὶ Χριστός. καὶ τὸ Ἡσαΐου δὲ κήρυγμα διὰ τῆς ἐνδοτέρας κατέσχεν ἂν ἀκροάσεως, λέγοντος· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅπερ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, μεθ᾽ ἡμῶν ὁ θεός. καὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ προφήτου πιστῶς ἂν ὑπανέγνω τὰ ῥήματα· παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ *καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. οὐδὲ ματαίως λαλῶν, οὕτως ἂν εἶπε σάρκα γεγενῆσθαι τὸν λόγον, ὡς ὅτιπερ ὁ τεχθεὶς ἀπὸ τῆς παρθένου

* ὑπήγαγε

* ἀναγνοὺς

* καλέσουσι

A credere ſe in Deum Patrem omnipotentem, & in Iesvm Chriſtum filium eius vnicum, Dominum noſtrum, qui natus eſt de Spiritu ſancto ex Maria virgine. Quibus tribus ſententijs omnium fere hæreticorum machinæ deſtruuntur. Cum enim Deus & omnipotens & æternus Pater creditur, conſempiternus eidem Filius demonſtratur, in nullo à Patre differens, quia de Deo Deus, de omnipotente omnipotens, de æterno natus eſt coæternus, non poſterior tempore, non inferior poteſtate, non diſſimilis gloria, non diuiſus eſſentia. Idem vero ſempiterni Genitoris Vnigenitus ſempiternus, natus eſt de Spiritu ſancto ex Maria vir-
B gine. Quæ natiuitas temporalis, illi natiuitati diuinæ & ſempiternæ nihil minuit, nihil contulit; ſed totam ſe, reparãdo homini, qui erat deceptus, impendit; vt & mortem vinceret; & diabolum, qui mortis habebat imperium, ſua virtute deſtrueret. Non enim ſuperare nos poſſemus peccati & mortis auctorem, niſi naturam noſtram ille ſuſciperet, & ſuam faceret, quem nec peccatum contaminare, nec mors potuit detinere. Cõceptus quippe eſt de Spiritu ſancto intra vterum matris virginis, quæ ita illum ſalua virginitate edidit, quemadmodum ſalua virginitate con
C cepit. Sed ſi de hoc Chriſtianæ Fidei fonte puriſſimo ſincerum intellectum haurire non poterat, quia ſplendorem perſpicuæ veritatis obcæcatione ſibi propria tenebrarat, doctrinæ ſe Euangelicæ ſubdidiſſet, dicente Matthæo: Liber generationis Iesv Chriſti filij Dauid, filij Abraham. Apoſtolicæ quoque prædicationis expetiſſet inſtructum, & legens in epiſtola ad Romanos: Paulus ſeruus Iesv Chriſti, vocatus Apoſtolus, ſegregatus in Euangelium Dei, quod ante promiſerat per Prophetas ſuos in ſcripturis ſanctis de Filio ſuo, qui factus eſt ei ex ſemine Dauid ſecundum carnem: ad propheticas paginas piam ſol-
D licitudinem contuliſſet, & inueniſſet promiſſionẽ Dei ad Abraham dicentis: In ſemine tuo benedicentur omnes gẽtes. Et ne de huius ſeminis proprietate dubitaret, ſecutus fuiſſet Apoſtolum dicentem: Abrahæ dictæ ſunt promiſſiones, & ſemini eius. Non dicit, Et ſeminibus, quaſi in multis: ſed quaſi in vno, Et ſemini tuo, quod eſt Chriſtus. Eſaiæ quoque prædicationem interiore apprehendiſſet auditu, dicentis: Ecce virgo in vtero concipiet, & pariet filium; & vocabitur nomen eius Emmanuel; quod eſt interpretatum, Nobiſcum Deus. Eiuſdemq. Prophetæ fideliter verba legiſſet: Puer natus eſt nobis, & filius datus
E eſt nobis, cuius poteſtas ſuper humerum eius, & vocabitur nomen eius magni conſilij angelus, [admirabilis, conſiliarius,] Deus fortis, *princeps pacis, pater futuri ſæculi. Nec fruſtratorie loquẽs, ita Verbum diceret carnem factum, vt editus

Hebr. 2. d. 14.

Matth. 1. a.

Rom. 1. a.

Gen. 22. d. 18.

Galat. 3. e. 16.

Eſai. 7. c. 14.

Matth. 1. d. 23.

Eſai. 9. b. 6.

* potens.

tus vtero Virginis Chriſtus, haberet formam hominis, & non haberet materni corporis veritatem. An forte ideo putauit Dominum noſtrum IESVM Chriſtum non noſtræ eſſe naturæ, quia Luc. 1. d. 35. miſſus ad beatam Mariam Angelus ait: Spiritus ſanctus ſuperueniet in te, & virtus Altiſſimi obumbrabit tibi: ideoq. & quod naſcetur ex te ſanctũ, vocabitur Filius Dei: vt quia conceptus Virginis, diuini fuit operis, non de natura concipientis fuerit caro concepti? Sed non ita intelligenda eſt illa generatio ſingulariter mirabilis, & mirabiliter ſingularis, vt per nouitatem creationis, proprietas remota ſit generis. Fœcunditatem enim Virgini Spiritus ſanctus dedit; veritas au- Prou. 9. a. tem corporis ſumpta de corpore eſt: & ædifican- Ioan. 1. b. te ſibi ſapientia domum, Verbum caro factum eſt, & habitauit in nobis, hoc eſt, in ea carne quã ſumpſit ex homine, & quam ſpiritu vitæ rationalis animauit.

III. Salua igitur proprietate vtriuſque naturæ, & in vnam coëunte perſonam, ſuſcepta eſt à maieſtate humilitas, à virtute infirmitas, ab æternitate mortalitas, & ad reſoluendum conditionis noſtræ debitum, natura inuiolabilis, naturæ eſt vnita paſſibili; vt quod noſtris remedijs congrue- 1. Tim. 2. a. 1. bat, vnus atque idem mediator Dei & hominum, homo Chriſtus IESVS, & mori poſſet ex vno, & mori non poſſet ex altero. In integra ergo veri hominis, perfectaq. natura, verus natus eſt Deus: totus in ſuis, totus in noſtris. Noſtra autem dicimus, quæ in nobis ab initio creator condidit, & quæ reparanda ſuſcepit. Nam illa quæ deceptor intulit, & homo deceptus admiſit, nullum habuere in Saluatore veſtigium. Nec quia communionem humanarum ſubijt infirmitatũ, ideo noſtrorum fuit particeps delictorum. Aſſumpſit formam ſerui ſine ſorde peccati, humana augens, diuina non minuens: quia exinanitio illa, qua ſe inuiſibilis viſibilem præbuit, & creator ac Dominus omnium rerum vnus voluit eſſe mortalium, inclinatio fuit miſerationis, non defectio poteſtatis. Proinde qui manens in forma Dei, fecit hominem; idem in forma ſerui, factus eſt homo. Tenet enim ſine defectu proprietatẽ ſuam vtraque natura. Et ſicut formam ſerui, Dei forma non adimit; ita formam Dei, ſerui forma non minuit. Nam quia gloriabatur diabolus, hominem ſua fraude deceptum, diuinis caruiſſe muneribus, & immortalitatis dote nudatum, durã mortis ſubijſſe ſententiam, ſeq. in malis ſuis quoddam de præuaricatoris conſortio inueniſſe ſolatium; Deum quoque, iuſtitię exigente ratione, erga hominem, quem in tanto honore condiderat, propriam mutaſſe ſententiam: opus fuit ſecreti diſpenſatione conſilij, vt incommutabilis Deus, cu-

ius

A Χριστὸς, εἶχε μὲν ἀνθρώπου μορφὴν, οὐκ εἶχε δὲ τοῦ μητρῴου σώματος τὴν ἀλήθειαν. ἢ τάχα τὸν δεσπότην Χριστὸν οὐκ εἶναι τῆς ἡμετέρας ἐνόμισε φύσεως, ἐπεὶ πρὸς τὴν μακαρίαν Μαρίαν ὁ πεμφθεὶς ἄγγελος εἶπε· πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς θεοῦ· ὅπως ἂν, ἐπειδήπερ ἡ σύλληψις τῆς παρθένου θείας ἔργον γεγένηται δημιουργίας, ἐκ τῆς φύσεως τῆς συλλαβούσης ἡ σὰρξ τοῦ συλληφθέντος μὴ γένηται; ἀλλ' οὐχ οὕτως νοητέον ἐκείνην τὴν γέννησιν· ἥτις μονογενῶς ἐστὶ θαυμαστὴ, καὶ θαυ- B μαστῶς ἐστὶ μονογενής· ὥστε διὰ τοῦ καινοπρεποῦς τῆς γεννήσεως, τὴν τοῦ γένους ἐκβάλλεσθαι κυριότητα. τὸ μὲν γὰρ γόνιμον τῇ παρθένῳ τὸ ἅγιον πνεῦμα παρέσχεν· ἡ δὲ τοῦ σώματος ἀλήθεια προσελήφθη ἐκ σώματος· καὶ τῆς σοφίας οἰκοδομούσης ἑαυτῇ οἶκον, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, τουτέστιν, ἐν τούτῳ τῷ σώματι, ὅπερ ἔλαβεν ἐξ ἀνθρώπου, καὶ ὃ πνεύματι ζωῆς λογικῆς ἐνεψύχωσε.

Σωζομένης τοίνυν τῆς ἰδιότητος ἑκατέρας φύσεως, καὶ εἰς ἓν πρόσωπον συνιούσης, ἀνελήφθη ἀπὸ μὲν τῆς C θειότητος ἡ ταπεινότης, ἀπὸ δὲ τῆς δυνάμεως τὸ ἀδύνατον, ἀπὸ τοῦ ἀθανάτου τὸ θνητόν· καὶ πρὸς τὸ τὸ χρεωστούμενον ὄφλημα τῆς ἡμετέρας φύσεως *ἐκτιθῆναι, *ἀποδοῦναι, ἡ θεία φύσις ἡνώθη τῇ φύσει τῇ παθητῇ· ἵνα ὅπερ δὴ τὸ ταῖς ἡμετέραις ἰάσεσιν ὑπάρχον ἁρμόδιον, ὁ εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ὑπάρχων μεσίτης θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, καὶ ἀποθνήσκειν ἐκ τοῦ ἑνὸς δυνηθῇ, καὶ τελευτᾶν ἐκ τοῦ ἑτέρου μὴ δυνηθῇ. ἐν ἀκεραίᾳ τοιγαροῦν ἀληθοῦς ἀνθρώπου, καὶ τελείᾳ φύσει, θεὸς ἀληθὴς ἐτέχθη· ὅλος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ, καὶ ὅλος ἐν τοῖς ἡμῶν· ἡμέτερα δὲ λέγομεν, ἅπερ ἐν ἡμῖν D ἐξ ἀρχῆς ὁ δημιουργὸς ἐναπέθετο, καὶ ἅπερ ἀνακαινίσαι πάλιν ἐδέξατο· ἐκεῖνα γὰρ, ἅπερ ὁ ἀπατεὼν ἐπεισήγαγε, καὶ ὁ ἀπατηθεὶς ἄνθρωπος ἥμαρτε, τὸ τυχὸν ἐπὶ τοῦ σωτῆρος ἴχνος οὐκ ἔσχηκεν. οὐδὲ ἐπειδὴ κοινωνίαν τῆς ἀνθρωπίνης ὑπεισελήλυθεν ἀσθενείας· διὰ τοῦτο καὶ κοινωνὸς τῶν ἡμετέρων γέγονεν ἁμαρτημάτων. προσέλαβε γὰρ δούλου μορφὴν, δίχα ῥύπου τινὸς ἁμαρτήματος· καὶ τὸ ἀνθρώπινον αὔξων, καὶ τὸ θεῖον οὐ μειῶν. ἐπειδήπερ ἡ κένωσις ἐκείνη, δι' ἧς ἑαυτὸν ὁ ἀόρατος ὁρατὸν παρεσκεύασε, καὶ ὁ ποιητὴς, καὶ δεσπότης τῶν ὅλων, εἷς τῶν ἀνθρώπων ἠβουλήθη γε- E νέσθαι, συγκατάβασις ἦν εὐσπλαγχνίας, οὐκ ἀσθένεια τῆς δυνάμεως. τοιγαροῦν ὃς μένων ἐν μορφῇ θεοῦ, πεποίηκεν ἄνθρωπον, αὐτὸς ἐν μορφῇ δούλου γέγονεν ἄνθρωπος· φυλάττει γὰρ ἑκατέρα φύσις ἀνελλιπῶς τὴν ἑαυτῆς ἰδιότητα· καὶ ὥσπερ οὐκ ἀναιρεῖ τὴν τοῦ δούλου μορφὴν ἡ μορφὴ τοῦ θεοῦ, οὕτως τὴν τοῦ θεοῦ μορφὴν ἡ τοῦ δούλου *μόρφωσις οὐκ ἐμείωσεν. ἐπειδὴ γὰρ κατεκαυχᾶτο ὁ διάβολος τὸν ἄνθρωπον *μορφὴ τὸν ἠπατημένον ἐκ τῆς πλάνης *ἑαυτοῦ, τῶν θείων δωρεῶν ἐστερημένον, καὶ τῶν τῆς ἀφθαρσίας ἀγαθῶν γε- *αὐτοῦ γυμνωμένον, ὑπὸ τὴν τοῦ θανάτου χαλεπὴν ἀπόφασιν γεγενῆσθαι, καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις κακοῖς παραμυθίαν αὐτὸν ηὑρηκέναι τινὰ ἐκ τῆς αὐτοῦ τοῦ γεγονότος *προδότου κοινωνίας· ὡς καὶ τὸν θεὸν, τότε τῆς αὐτοῦ δικαιο- *ἴσως, παραβάτου σύνης ἀπαιτούσης, ἀμεῖψαι περὶ τὸν ἄνθρωπον τὴν οἰκείαν ἀπόφασιν, ὃν ἐν τοσαύτῃ τιμῇ κατεσκεύασε, χρεία τῆς οἰκονομίας τοῦ ἀπορρήτου μυστηρίου γεγένηται· ἵνα ὁ ἀναλλοίωτος θεὸς, οὗτινος ἡ βούλησις τῆς

ἐμφύ-

Digitized by Google

A ἐμφύτου χρηστότητος στερηθῆναι μὴ δυνάμενος, πρώτην περὶ ἡμᾶς τὴν τῆς οἰκείας εὐσεβείας ἀπορρήτῳ μυστηρίῳ πληρώσῃ διοίκησιν· καὶ ἵνα ὁ ἄνθρωπος, ὁ τῇ κακουργίᾳ τῆς διαβολικῆς κακίας πρὸς ἁμαρτίαν συνελαθεὶς, μὴ παρὰ βούλησιν ἀπόληται τοῦ θεοῦ.

*Προέρχεται

*Προσέρχεται τοίνυν εἰς τὸ ταπεινὸν τοῦτο τοῦ κόσμου ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἀπὸ τοῦ οὐρανίου θρόνου καταβαίνων, καὶ ἀπὸ τῆς πατρικῆς δόξης οὐκ ἀφιστάμενος· καινῇ μὲν τῇ τάξει, καὶ καινῇ τῇ γεννήσει γεννώμενος· καινῇ μὲν τῇ τάξει, ὅπερ ἀόρατος ὢν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ, ὁρατὸς γέγονεν ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν, καὶ ἀκατάληπτος ὢν, ἠβουλήθη καταλαμβάνεσθαι, καὶ προαιώνιος μένων, εἶναι ἤρξατο ἀπὸ χρόνου, καὶ τοῦ παντὸς ὢν δεσπότης, τὴν δουλικὴν μορφὴν ἀνεδέξατο, τῆς οἰκείας θεότητος ἐπισκιάσας τὸ μέγεθος, καὶ ὁ ἀπαθὴς θεὸς οὐκ ἀπηξίωσε παθητὸς εἶναι ἄνθρωπος, καὶ ὁ ἀθάνατος νόμοις ὑποκεῖσθαι θανάτου· καινῇ δὲ τῇ γεννήσει τεχθεὶς, ἐπείπερ ἡ ἄχραντος παρθενία ἐπιθυμίαν μὲν ἠγνόησε, τὴν δὲ τῆς σαρκὸς ἐχορήγησεν ὕλην, καὶ προσελήφθη ἐκ τῆς μητρὸς ἡ τοῦ δεσπότου φύσις, οὐχ ἁμαρτία· οὐ μὴν ἐπειδήπερ ἐν τῷ δεσπότῃ Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ τεχθέντι ἐκ τῆς γαστρὸς τῆς παρθένου θαυμαστή τις ἐστὶν ἡ γέννησις, διὰ τοῦτο ἡμῖν οὐχὶ φύσις ὁμοία· ὁ γὰρ ὢν θεὸς ἀληθὴς, αὐτός ἐστι καὶ ἄνθρωπος ἀληθής. καὶ ψεῦδος οὐδὲν ἐν ταύτῃ τῇ ἑνώσει τυγχάνει, ἐν ὅσῳ τὰ συναμφότερα μετ' ἀλλήλων ἐστί· καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ταπεινὸν, καὶ τῆς θεότητος τὸ μέγεθος· ὥσπερ γὰρ τῷ ἐλέει ὁ θεὸς τροπὴν οὐχ ὑφίσταται, οὕτως ὁ ἄνθρωπος τῷ μεγέθει τῆς θείας ἀξίας οὐκ ἀναλίσκεται. ἐνεργεῖ γὰρ ἑκατέρα μορφὴ μετὰ τῆς θατέρου κοινωνίας, ὅπερ ἴδιον ἔσχηκε, τοῦ μὲν λόγου κατεργαζομένου τοῦθ', ὅπερ ἐστὶ τοῦ λόγου, τοῦ δὲ σώματος ἐκτελοῦντος, *ὅπερ ἐστὶ τοῦ σώματος· καὶ τὸ μὲν αὐτῶν διαλάμπει τοῖς θαύμασι, τὸ δὲ *ταῖς ὕβρεσιν ὑποπέπτωκε. καὶ καθάπερ ὁ λόγος ἀπὸ τῆς ἰσότητος τῆς τοῦ πατρὸς δόξης ἐστὶν ἀχώριστος, οὕτω τὸ σῶμα τὴν φύσιν τοῦ ἡμετέρου γένους οὐκ ἀπολέλοιπεν· εἷς γὰρ, καὶ ὁ αὐτὸς ἀληθῶς υἱός τοῦ θεοῦ, καὶ ἀληθῶς υἱὸς ἀνθρώπου τυγχάνει, θεὸς μὲν κατὰ τοῦτο, καθὸ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεὸν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος· ἄνθρωπος δὲ κατὰ τοῦτο, καθὸ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ θεὸς μὲν κατὰ τοῦτο, καθὸ δι' αὐτοῦ τὰ πάντα ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν· ἄνθρωπος δὲ κατὰ τοῦτο, καθὸ γέγονεν ἐκ γυναικὸς, γέγονεν ὑπὸ νόμον. καὶ ἡ μὲν τῆς σαρκώσεως γέννησις ἀνθρωπίνης ἐστὶ δήλωσις φύσεως, ὁ δὲ τοκετὸς τῆς παρθένου μήνυμα τῆς θείας ὑπάρχει δυνάμεως. καὶ ἡ μὲν νηπιότης τοῦ βρέφους διὰ τῆς τῶν σπαργάνων εὐτελείας ἐπιγινώσκεται· τὸ δὲ μέγεθος τῆς αὐτοῦ μεγαλοσύνης διὰ τῶν ἀγγελικῶν φωνῶν ἀποδείκνυται· καὶ ὁμοιοῦται μὲν τοῖς νεωστὶ τικτομένοις ἀνθρώποις οὗτος, ὃν Ἡρώδης ἀσεβῶς φονεῦσαι βούλεται· ἀλλά ἐστι δεσπότης τῶν ὅλων, ὃν μάγοι χαίροντες ἱκετευτικῶς προσκυνοῦσιν. ὅτε δὲ πρὸς τὸ τοῦ προδρόμου αὐτοῦ Ἰωάννου ἔρχεται βάπτισμα, ὅπως ἂν μὴ λάθῃ, ἐπείπερ τῷ προκαλύμματι τῆς σαρκὸς ἡ θεότης ἐκρύπτετο, ἡ τοῦ πατρὸς φωνὴ ἐξ οὐρανῶν ἐπιβοῶσα, φησίν· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. τοιγαροῦν ὃν ὡς ἄνθρωπον ἡ τοῦ διαβόλου πειράζει πανουργία, τούτῳ, ἅτε δὴ θεῷ, ἡ τῶν ἀγγέλων τάξις διακονεῖ. τὸ μὲν γὰρ πεινᾶν, καὶ διψᾶν, καὶ κοπιᾶν, καὶ ὑπνοῦν, ὁμολογουμένως ἐστὶν ἀνθρώ-

B C D E

*ἅπερ

*τοῖς παθήμασι

A ius voluntas non poteſt ſua benignitate priuari, primam erga nos pietatis ſuæ diſpoſitionem, ſacramento occultiore compleret, & homo diabolicæ iniquitatis verſutia actus in culpam, contra Dei propoſitum non periret.

IV.

Ingreditur ergo hæc mundi infima Filius Dei, de cæleſti ſede deſcendens, & à paterna gloria nõ recedens, nouo ordine, noua natiuitate generatus. Nouo ordine, quia inuiſibilis in ſuis, viſibilis factus eſt in noſtris: incomprehenſibilis, voluit comprehendi: ante tempora manens, eſſe cœpit ex tempore: vniuerſitatis dominus ſeruilem formam, obumbrata maieſtatis ſuæ immenſitate, B ſuſcepit: impaſſibilis Deus, non dedignatus eſt eſſe homo paſſibilis: & immortalis, mortis legibus ſubiacere. Noua autem natiuitate generatus, quia inuiolata virginitas concupiſcentiam neſciuit, carnis materiam miniſtrauit. Aſſumpta eſt igitur de matre, Domini natura, non culpa: nec in Domino IESV Chriſto, ex vtero Virginis genito, quia natiuitas eſt mirabilis, ideo natura eſt diſſimilis. Qui enim verus eſt Deus, idem verus eſt homo. Et nullum eſt in hac vnitate mendacium, dum inuicem ſunt & humilitas hominis, & altitudo Deitatis. Sicut enim Deus non muta- C tur miſeratione, ita homo non conſumitur dignitate. Agit enim vtraque forma cũ alterius communione, quod proprium eſt; Verbo ſcilicet operante quod Verbi eſt, & carne exequente quod carnis eſt. Vnum horum coruſcat miraculis, aliud ſuccumbit iniurijs. Et ſicut Verbum ab æqualitate paternæ gloriæ non receſſit, ita caro naturam noſtri generis non reliquit. Vnus enim idemq. eſt (quod ſæpe dicendum eſt) vere Dei filius, & vere hominis filius. Deus per id, quòd in principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: homo per id, quòd Verbum caro factum eſt, & habitauit in nobis. D Deus per id, quòd omnia per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil: homo per id, quòd factus eſt ex muliere, factus eſt ſub lege. Natiuitas carnis, manifeſtatio eſt humanæ naturæ: partus Virginis, diuinæ eſt virtutis indicium. Infantia paruuli oſtenditur humilitate cunarum: magnitudo Altiſſimi declaratur vocibus Angelorum. Similis eſt rudimentis hominum, quem Herodes impius molitur occidere: ſed Dominus eſt omnium, quem Magi gaudentes veniunt ſuppliciter adorare. Iam cum ad præcurſoris ſui Ioannis baptiſmum venit, ne lateret, quòd carnis velamine diuinitas tegeretur, vox Patris de cælo in- E tonans dixit: Hic eſt Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. Quem itaque ſicut hominem diabolica tentat aſtutia, eidẽ ſicut Deo angelica famulantur officia. Eſurire, ſitire, laſſeſcere, atque dormire, euidenter humanum eſt: ſed quin-

Ioan. 1. a.

Ibid. b.

Galat. 4.

Matth. 2.

Matth. 3. d. 17.

Matth. 4.

Marc. 11.

Ioan 19.

Ioan 4.

Matth. 8.

Ioan. 6. b. quinque panibus quinque millia hominum ſatia-
Ioan. 4. b. re, & largiri Samaritanæ aquam viuam, cuius
hauſtus bibenti præſtet, ne vltra iam ſitiat; ſupra
Matth. 14 c. dorſum maris, plantis non ſubſidentibus, ambulare, & elationes fluctuum increpata tempeſtate conſternere, ſine ambiguitate diuinum eſt. Sicut ergo (vt multa prætercam) non eiuſdem naturæ
Ioan. 11. e. eſt, flere miſerationis affectu amicum mortuum, & eumdem, remoto quatriduanæ aggere ſepulturæ, ad vocis imperium excitare rediuiuum; aut in
Matth. 27 e. ligno pendere, & in noctem luce conuerſa, omnia elementa tremefacere; aut clauis transfixum eſ-
Luc. 23. f. ſe, & paradiſi portas fidei latronis aperire: ita
Ioan. 10 f. 30. non eiuſdem naturæ eſt, dicere, Ego & Pater vnũ
Ioan. 14. d 28. ſumus: & dicere, Pater maior me eſt. Quamuis enim in Domino IESV Chriſto, Dei & hominis vna perſona ſit; aliud tamen eſt, vnde in vtroque communis eſt contumelia; aliud, vnde communis eſt gloria. De noſtro enim illi eſt minor Patre humanitas: de Patre illi eſt æqualis cum Patre diuinitas.

V. Propter hanc vnitatem perſonæ, in vtraque natura intelligendam, & filius hominis legitur deſcendiſſe de cælo, cum Filius Dei carnem de ea Virgine, de qua eſt natus, aſſumpſerit. Et rurſus, Filius Dei crucifixus dicitur ac ſepultus, cum hęc non in diuinitate ipſa, qua vnigenitus conſempiternus & conſubſtantialis eſt Patri, ſed in naturæ humanæ ſit infirmitate perpeſſus. Vnde vnigenitum Filium Dei crucifixum & ſepultum, omnes etiam in Symbolo confitemur, ſecundum il-
1. Cor. 2. b. 8. lud Apoſtoli dictum: Si enim cognouiſſent, numquam Dominum maieſtatis crucifixiſſent. Cum autem ipſe Dominus noſter atque Saluator fidẽ diſcipulorum ſuis interrogationibus erudiret:
Matth. 16 b. 13. Quem, inquit, dicunt homines eſſe filium hominis? cumq. illi diuerſas aliorum opiniones retexuiſſent, Vos autem, ait, quem me eſſe dicitis? Me vtique, qui ſum filius hominis, & quem in forma ſerui, atque in veritate carnis aſpicitis, quem me eſſe dicitis? Vbi beatus Petrus diuinitus inſpiratus, & confeſſione ſua omnibus gẽtibus pro-
Ibid. futurus, Tu es, inquit, Chriſtus filius Dei viui. Nec immerito beatus eſt pronuntiatus à Domino, & à principali petra ſoliditatem & virtutis traxit & nominis, qui per reuelationem Patris eumdem & filium Dei eſt confeſſus, & Chriſtum; quia vnum horum ſine alio receptum, non proderat ad ſalutem: ſed æqualis erat periculi, Dominum IESVM Chriſtum aut Deum tantummodo ſine homine, aut ſine Deo ſolum hominem credidiſſe. Poſt reſurrectionem vero Domini, quæ vtique veri corporis fuit, quia non alter eſt reſuſcitatus, quàm qui fuerat crucifixus & mortuus, quid aliud quadraginta dierum mora geſtum eſt, quàm vt Fidei noſtræ integritas ab omni caligine
Act. 1. a. mundaretur? Colloquens enim cum diſcipulis ſuis,

A τοῦ. ἀλλὰ τὸ πέντε ἄρτοις πέντε χιλιάδας ἀνθρώπων κορέσαι, καὶ χαρίσασθαι τῇ Σαμαρείτιδι ζῶν ὕδωρ, ὅθεν ἀρυσαμένῃ αὐτῇ ὑπῆρχε τὸ μηκέτι διψῆν· καὶ ἐπὶ μὲν νώτων θαλάσσης περιπατεῖν, τῶν ποδῶν οὐ βαπτιζομένων, τὰς δὲ τῶν κυμάτων οἰδήσεις, ἐπιτιμωμένου τοῦ κλύδωνος, κατευνάζειν, ἐστὶν ἀναμφιβόλως θεοῦ. ὥσπερ οὖν, ἵνα τὰ πολλὰ παραλείψω, οὐ τῆς αὐτῆς ἐστι φύσεως τὸ κλαίειν ἐκ διαθέσεως οἴκτου τὸν τελευτήσαντα φίλον, καὶ τὸ τὸν αὐτὸν ἀναζῆν μέλλοντα, διασκεδασθέντος τοῦ προχώματος, τῆς τεταρταίας ἤδη ταφῆς ἐξαναστῆσαι πρὸς τὸ κέλευσμα τῆς
B φωνῆς· ἢ τὸ ἐπὶ ξύλου ἠρτῆσθαι, καὶ ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μεταβληθείσης τὰ στοιχεῖα πάντα σεῖσαι· ἢ τὸ διαπεπάρθαι τοῖς ἥλοις, καὶ τὰς τοῦ παραδείσου πύλας ἀνοῖξαι τῇ πίστει τοῦ λῃστοῦ, οὕτως οὐ τῆς αὐτῆς ἐστι φύσεως τὸ λέγειν· ἐγὼ, καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν, καὶ τὸ λέγειν· ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστίν. εἰ καὶ τὰ μάλιστα γὰρ ἐν τῷ δεσπότῃ Ἰησοῦ Χριστῷ τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἕν ἐστι τὸ πρόσωπον, ὅμως ἕτερόν ἐστιν ἐκεῖνο, ἐξ οὗ ἐν ἑκατέρῳ κοινόν ἐστι τὸ τῆς ὕβρεως, καὶ ἕτερον, ἐξ οὗ κοινὸν τὸ τῆς δόξης καθέστηκεν. ἐξ ἡμῶν μὲν
C γάρ ἐστιν αὐτῷ ἡ ἐλάσσων τοῦ πατρὸς ἀνθρωπότης, ἀπὸ δὲ τοῦ πατρός ἐστιν αὐτῷ ἡ μετὰ τοῦ πατρὸς ἴση θεότης. διὰ ταύτην τοίνυν τοῦ προσώπου τὴν ἕνωσιν, τὴν ἐν ἑκατέρᾳ φύσει νοεῖσθαι ὀφείλουσαν, καὶ υἱὸν ἀναγινώσκομεν ἀνθρώπου καταληλυθέναι ἐξ οὐρανοῦ· ἐπεὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τὸ σῶμα ἐξ αὐτῆς τῆς παρθένου, ἐξ ἧς ἐτέχθη, προσέλαβεν· καὶ πάλιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ σταυρωθεὶς λέγεται, καὶ ταφείς· ἐπεὶ ταῦτα οὐκ ἐν αὐτῇ τῇ θεότητι, ἐν ᾗ μονογενὴς, καὶ συναΐδιος, καὶ ὁμοούσιος ὢν τῷ πατρί, ἀλλ' ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῆς ἀνθρωπίνης ὑπομεμένηκε φύσεως. ὅθεν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ, τὸν σταυ-
D ρωθέντα, καὶ ταφέντα, πάντες καὶ ἐν τῷ συμβόλῳ συνομολογοῦμεν, κατ' ἐκεῖνο τὸ ἀποστολικόν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. ὅτε δὲ αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ σωτὴρ τὴν πίστιν τῶν μαθητῶν διὰ τῶν οἰκείων ἐξεπαίδευεν ἐρωτήσεων· *τίνα, φησί, λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; καὶ ἐκείνων ἀποκριναμένων, ἄλλας ἄλλων εἶναι δόξας· ὑμεῖς, φησί, τίνα με λέγετε εἶναι; ἐμὲ δηλαδὴ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὃν ἐν μορφῇ δούλου, καὶ ἀληθείᾳ σώματος θεωρεῖτε, τίνα με λέγετε; εὐθὺς ὁ μακάριος Πέτρος θεόθεν ἐμπνευσθείς, καὶ διὰ τῆς οἰ-
E κείας ὁμολογίας πᾶσι μέλλων γενέσθαι σωτηρία τοῖς ἔθνεσι, σὺ εἶ, φησίν, ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. ὃς ἀξίως μακάριος ἀπεφάνθη παρὰ τοῦ κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς πρωτοτύπου πέτρας τὸ *στερεὸν ἐπεσπάσατο τῆς τε ἀρετῆς, καὶ τῆς προσηγορίας· ὅς γε διὰ ἀποκαλύψεως τοῦ πατρὸς τὸν αὐτὸν καὶ υἱὸν θεοῦ ὡμολόγησε, καὶ Χριστόν. ἐπειδήπερ ἓν τούτων δίχα θατέρου λαμβανόμενον, ἀνόνητον ἐτύγχανεν εἰς σωτηρίαν· καὶ τοῦ αὐτοῦ ὑπῆρχε κινδύνου τὸ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν ἢ θεὸν μόνον ἄνευ ἀνθρώπου, ἢ δίχα θεοῦ πιστεύειν ἄνθρωπον μόνον. μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου, ἥτις δηλαδὴ τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ σώματος γέγονεν, ἐπειδήπερ οὐκ ἄλλος ἀνέστη, εἰ μὴ ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ἀποθανών, τί ἕτερον τῇ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν αὐτοῦ διαγωγῇ γέγονεν, ἢ ἵνα ἐκ πάσης ἀχλύος τὰ τῆς πίστεως ἡμῶν καθαρθῇ; διαλεγόμενος γὰρ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, καὶ συνδιατρί-

* τίνα με, φησί,

* στερρὸν

[* συναυλιζόμενος.] διατρίβων, καὶ * συναλιζόμενος, ἀκριβέστερόν τε, καὶ πολυπραγμονικώτερον διὰ τῆς ἀφῆς ἑαυτὸν ψηλαφᾶσθαι παρὰ τούτων, οὓς ἔπληττε τὸ ἀμφίβολον, ἐνδιδούς. διὰ τοῦτο καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν εἰσῄει πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ τῷ φυσήματι τῷ ἑαυτοῦ παρεῖχεν ἅγιον πνεῦμα· καὶ χαριζόμενος τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, τῶν θείων γραφῶν ἀπεκάλυπτε τὰ ἀπόρρητα· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς τὰ τραύματα τῆς πλευρᾶς, καὶ τὰς διατρήσεις τῶν ἥλων, καὶ πάντα τὰ τοῦ νεαροῦ πάθους ἐπεδείκνυ σημεῖα, λέγων· ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα, καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα· ὅπως ἂν μεμενηκέναι ἐν αὐτῷ γνωσθῇ ἡ ἰδιότης τῆς τε θείας, καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀδιαίρετος· οὕτω τε μάθωμεν τὸν λόγον, μὴ τοῦτο εἶναι, ὅπερ ἐστὶν ἡ σὰρξ, ἀλλ' ἕνα υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸν λόγον ὁμολογήσωμεν, καὶ τὴν σάρκα. ἧς τινος πίστεως τοῦ μυστηρίου κοῦφος ὢν Εὐτυχὴς οὗτος, καὶ ἀμέτοχος ὀφείλει νομίζεσθαι, ὃς τὴν φύσιν τὴν ἡμετέραν ἐν τῷ μονογενεῖ υἱῷ τοῦ θεοῦ οὔτε διὰ τῆς ταπεινότητος τῆς ἀνθρωπότητος, οὔτε διὰ τῆς δόξης ἐπέγνω τῆς ἀναστάσεως· οὔτε τὴν ἀπόφασιν ἐφοβήθη τοῦ μακαρίου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ λέγοντος· ὅτι πᾶν πνεῦμα τὸ ὁμολογοῦν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθέναι, ἀπὸ θεοῦ ἐστι, καὶ πᾶν πνεῦμα τὸ διαιροῦν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀπὸ θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος. τί δέ ἐστι τὸ * διαιροῦν Ἰησοῦν, εἰ μὴ τὴν ἀνθρωπίνην ἀπ' αὐτοῦ φύσιν ἀποχωρίζειν, καὶ τὸ μυστήριον, δι' οὗπερ ἐσώθημεν μόνου, πειρᾶσθαι ματαίων διὰ πλασμάτων ἀναιδῶν ἀπεργάζεσθαι; ὁ δὲ τὴν ἀχλὺν ὑφιστάμενος περὶ τὴν φύσιν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἀναγκαίως καὶ περὶ τὸ πάθος αὐτοῦ τῇ παραπλησίᾳ τυφλώσει παραφρονεῖ. καὶ γὰρ εἰ τὸν σταυρὸν τοῦ δεσπότου ψευδῆ μὴ νενόμικε, καὶ τὸ πάθος τὸ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας ἀναδεχθὲν, ἀληθῶς γενόμενον οὐδαμῶς ἀμφιβάλλει· οὗ τινος οὖν ἐπιγινώσκει τὸν θάνατον, ἐπιγινωσκέτω τὴν σάρκα. καὶ μηδὲ τῆς ἡμετέρας αὐτὸν σαρκὸς ἄνθρωπον ἀπαρνείσθω, ὃν παθητὸν ἔγνω γενόμενον. ἐπειδήπερ ἡ ἄρνησις τοῦ ἀληθοῦς σώματος ἄρνησίς ἐστι καὶ τοῦ πάθους τοῦ σώματος. εἰ τοίνυν δέχεται πίστιν χριστιανῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ κηρύγματος τοῦ εὐαγγελίου μὴ τὴν οἰκείαν ἀκοὴν ἀποστρέφει, σκοπείτω ποία φύσις διαπεπαρμένη τοῖς ἥλοις ἐν τῷ τοῦ σταυροῦ ξύλῳ ἐκρέματο, καὶ ἀνοιγείσης τῆς πλευρᾶς τοῦ προσπεπηγότος τῷ σταυρῷ διὰ τοῦ δόρατος τοῦ στρατιώτου, νοείτω πόθεν τὸ αἷμα, καὶ τὸ ὕδωρ ἐρρύη, ὥστε τὴν ἐκκλησίαν τὴν τοῦ θεοῦ τῷ τε λουτρῷ καταρδεύεσθαι, καὶ τῷ πόματι. ἀκουέτω δὲ καὶ τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου κηρύττοντος· ὅτι ὁ καθαρισμὸς τοῦ πνεύματος διὰ τοῦ ῥαντισμοῦ γίνεται τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. μηδὲ παροδικῶς ἀναγινωσκέτω τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου τὰ ῥήματα, λέγοντος· εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ ἐξηγοράσθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν πατροπαραδότου ἀναστροφῆς, ἀλλὰ τῷ τιμίῳ αἵματι, * ὡσανεὶ ἀμνοῦ ἁγίου, καὶ ἀμώμου Χριστοῦ Ἰησοῦ. καὶ τοῦ μακαρίου δὲ Ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου τῇ μαρτυρίᾳ μὴ ἀνθιστάσθω λέγοντος· καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. καὶ πάλιν· αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν· καὶ τίς ἐστιν, ὁ νικήσας τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; οὗτος ὁ ἐρχόμενος δι' ὕδατος, καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός·

[Margin: * διαιρεῖν [illegible]] [Margin: * ὡς]

A ſuis, & cohabitans atque conueſcens, & pertractari ſe diligenti curioſoq. contactu ab eis, quos dubietas perſtringebat, admittens, ideo & clauſis ad diſcipulos ianuis introibat, & flatu ſuo dabat Spiritum ſanctum, & donato intelligentiæ lumine, ſanctarum ſcripturarum occulta pandebat: & rurſus vulnus lateris, fixuras clauorum, & omnia recentiſſimæ paſſionis ſigna monſtrabat, dicēs: [Videte manus meas & pedes, quia ego ſum.] palpate & videte, quia ſpiritus carnem & oſſa nō habet, ſicut me videtis habere. vt agnoſceretur in eo proprietas diuinæ humanæq. naturæ indiuidua permanere, & ita ſciremus, Verbum non B hoc eſſe quod carnem, & vt vnum Dei Filium, & Verbum confiteremur & carnem. Quo Fidei ſacramento Eutyches iſte nimium æſtimandus eſt vacuus, qui naturam noſtram in Vnigenito Dei nec per humilitatem mortalitatis, nec per gloriam reſurrectionis agnouit: nec ſententiam beati Apoſtoli & Euangeliſtæ Ioannis expauit, dicentis: Omnis ſpiritus, qui confitetur IESVM Chriſtum in carne veniſſe, ex Deo eſt: & omnis ſpiritus, qui ſoluit IESVM, ex Deo non eſt; & hic eſt Antichriſtus. Quid autem eſt ſoluere IESVM, niſi humanam ab eo ſeparare naturam, & ſacramentum Fidei, per quod vnum ſaluati ſu- C mus, impudentiſſimis euacuare figmentis? Caligans vero circa naturam corporis Chriſti, neceſſe eſt vt etiam in paſſione eius eadem obcæcatione deſipiat. Nam ſi crucem Domini non putat falſam, & ſuſceptum pro mūdi ſalute ſopplicium, verum fuiſſe non dubitat: cuius credit mortem, agnoſcat & carnem. Nec diffiteatur noſtri corporis hominem, quem cognoſcit fuiſſe paſſibilem: quoniam negatio veræ carnis, negatio eſt etiam corporeæ paſſionis. Si ergo Chriſtianam ſuſcipit fidem, & à prædicatione Euangelij ſuum non auertit auditum, videat, quæ natura transfi- D xa clauis pependerit in crucis ligno; & aperto per militis lanceam latere crucifixi, intelligat vnde ſanguis & aqua effluxerint, vt Eccleſia Dei & lauacro rigaretur & poculo. Audiat & beatum Petrum Apoſtolum prædicantem, quòd ſanctificatio ſpiritus, per aſperſionē fiat ſanguinis Chriſti. Nec tranſitorie legat eiuſdem Apoſtoli verba dicentis: Scientes, quòd non corruptibilibus argento vel auro redempti eſtis de vana veſtra conuerſatione paternæ traditionis; ſed pretioſo ſanguine, quaſi agni incontaminati & immaculati, IESV Chriſti. Beati quoque Ioannis Apoſtoli teſtimonio non reſiſtat, dicentis: Et ſanguis E IESV filij Dei emundat nos ab omni peccato. & iterum: Hæc eſt victoria, quæ vincit mundum, fides noſtra. Et quis eſt qui vincit mundum, niſi qui credit, quoniam IESVS eſt filius Dei? Hic eſt qui venit per aquam & ſanguinem, IESVS Chri-

[Margin: Ioan.20.e. — Luc.24.e. — Ioan.20.f. — Luc.24.f. 39. — 1.Ioan.4.a.2. — Ioan.19.f. 34. — 1.Pet.1.a. 2. — Ibid.d.18. — 1.Ioan.1.b 7. — 1.Ioan.5.a.4.]

Chriſtus: non in aqua ſolum, ſed in aqua & ſanguine. Et Spiritus eſt qui teſtificatur, quoniam Chriſtus eſt veritas. quia tres ſunt, qui teſtimonium dant, Spiritus, aqua, & ſanguis: & hi tres vnũ ſunt. Spiritus vtique ſanctificationis, & ſanguis redemptionis, & aqua baptiſmatis; quæ tria vnũ ſunt, & indiuidua manẽt, nihilq. eorum à ſui connexione ſeiungitur: quia catholica Eccleſia hac fide viuit ac proficit, vt in Chriſto IESV nec ſine vera diuinitate humanitas, nec ſine vera credatur humanitate diuinitas.

VI. Quum autem ad interlocutionem examinis veſtri Eutyches reſponderit, dicens: Confiteor ex duabus naturis fuiſſe Dominum noſtrum ante adunationem, poſt adunationem vero vnam naturam confiteor: miror tam abſurdam, tamq. peruerſam eius profeſſionem, nulla iudicantium increpatione reprehenſam, & ſermonem nimis inſipientem, nimisq. blaſphemum, ita omiſſum, quaſi nihil, quod offenderet, eſſet auditum; cum tam impie duarum naturarum ante incarnationem vnigenitus Dei Filius fuiſſe dicatur, quàm nefarie, poſtquam Verbum caro factum eſt, natura in eo ſingularis adſeritur. Quod ne Eutyches ideo vel recte vel tolerabiliter æſtimet dictum, quia nulla veſtra eſt ſententia confutatum; dilectionis tuæ diligentiam cõmonemus, frater chariſſime, vt ſi per inſpirationem miſericordiæ Dei, ad ſatisfactionem cauſa perducitur, imprudentia homiois imperiti etiam ab hac ſenſus ſui *macula per te purgetur. Qui quidem (ſicut geſtorum ordo pateſecit) bene cœperat à ſua perſuaſione diſcedere, quum veſtra ſententia coartatus, profiteretur ſe dicere, quod ante nõ dixerat, & ei Fidei acquieſcere, cuius prius fuiſſet alienus. Sed cum anathematizando impio dogmati noluiſſet præbere conſenſum, intellexit eum fraternitas veſtra in ſua manere perfidia, dignumq. eſſe qui iudicium condemnationis exciperet. De quo, ſi fideliter atque vtiliter dolet, & quàm recte mota ſit Epiſcopalis auctoritas, vel ſero cognoſcit; vel ſi ad ſatisfactionis plenitudinem, omnia quæ ab eo male ſunt ſenſa, viua voce & præſenti ſubſcriptione damnauerit, non erit reprehenſibilis erga correctum quantacumque miſeratio: quia Dominus noſter verus & bonus paſtor, qui animam ſuam poſuit pro ouibus ſuis, & qui venit animas hominum ſaluare, non perdere, imitatores nos ſuæ vult eſſe pietatis, vt peccantes quidem iuſtitia coërceat, conuerſos autem miſericordia non repellat. Tunc enim demum fructuoſiſſime Fides vera defenditur, quando etiam à ſectatoribus ſuis opinio falſa damnatur. Ad omnem vero cauſam pie ac fideliter exequendam, fratres noſtros Iulianum Epiſcopum, & Renatum presbyterũ [tituli ſancti Clementis,] ſed & filium meum Hila-

Marginal notes: * peſte purgetur. al. — Ioan. 10. b. Luc. 9. g. 56.

A ςός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ᾽ ἐν ὕδατι, καὶ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν· ἐπειδὴ * τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. τρεῖς γάρ εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς τὸ ἕν εἰσι. τὸ πνεῦμα δηλονότι τοῦ ἁγιασμοῦ, καὶ τὸ αἷμα τῆς λυτρώσεως, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ βαπτίσματος. ἅπερ τρία ἕν ἐστι, καὶ ἀμέριστα μένει· καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἀπὸ τῆς αὐτῶν χωρίζεται συναφείας. ἐπειδήπερ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἐν ταύτῃ ζῇ, καὶ προκόπτει τῇ πίστει· ἵνα * μήτε δίχα τῆς ἀληθοῦς θεότητος ἡ ἀνθρωπότης, μήτε δίχα τῆς ἀληθοῦς ἀνθρωπότητος ἡ θεότης πιστεύηται.

B Πρὸς μέντοι γε τὴν διαλαλιὰν τῆς ὑμετέρας ἀκροάσεως ὁ Εὐτυχὴς ἀπεκρίνατο, λέγων· ὁμολογῶ ἐκ δύο φύσεων γεγενῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν πρὸ τῆς ἑνώσεως· μετὰ μέντοι τὴν ἕνωσιν μίαν φύσιν ὁμολογῶ· θαυμάζω τὴν οὕτως ἀλλόκοτον, καὶ οὕτω διεστραμμένην ὁμολογίαν, μηδεμιᾷ τῶν δικαζόντων ἐπιτιμήσει δέξασθαι ἐπιλήψιμον· καὶ τὸν οὕτως ἄφρονα λόγον ἐν παραδρομῇ γεγονότα, ὡς τῶν ἀκουσθέντων οὐδενὶ προσκρουσάντων· ὁπότε τὸν αὐτὸν τρόπον ἐστὶν ἀσεβὲς τὸ λέγειν, ὡς ἐκ δύο φύσεων πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως ὁ μονογενὴς ἐστὶν υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὥσπερ ἐστὶν ἀθέμιτον τὸ διαβεβαιοῦσθαι, ὡς μετὰ τὸ τὸν λόγον σάρκα γενέσθαι, μία ἐν αὐτῷ φύσις ἐστίν· ὅπερ ὅπως ἂν μὴ Εὐτυχὴς ὀρθῶς, * ἤτ᾽ οὖν ἀνεκτῶς ὑπολάβῃ ῥηθὲν ἐπειδήπερ ἐξ οὐδεμιᾶς ἡμῶν ἐπεστόμισται ψήφου, τὴν τῆς σῆς ἀγάπης ὑπομιμνήσκομεν ἀκρίβειαν, ἀδελφὲ τιμιώτατε, ἵνα, εἰ διὰ τῶν τοῦ θεοῦ οἰκτιρμῶν εἰς ἀπολογίαν προέλθῃ τὰ τοῦ πράγματος, ἡ ἀγνωσία τοῦ ἀμαθοῦς ἀνθρώπου καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς φθορᾶς κατὰ τὴν οἰκείαν διάνοιαν καθαρθῇ. ὅς τις μὲν οὖν, ὡς ἡ τάξις τῶν πεπραγμένων δηλοῖ, καλῶς ἀναχωρεῖν ἦν ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἰδίας ἐκστάσεως, ὁπηνίκα τῇ ὑμῶν ἀποφάσει συνεχόμενος, ὡμολόγει λέγειν ἑαυτὸν, ὃ πρότερον οὐκ εἰρήκει, καὶ ταύτῃ ἐφησυχάζειν τῇ πίστει, ἧς ἐτύγχανε πρώην ἀλλότριος. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀναθεματίζειν ἀσεβεῖ δόγματι συναινεῖν οὐκ ἠβούλετο, ἔγνω αὐτὸν ἡ ὑμῶν ἀδελφότης, ἐν τῇ οἰκείᾳ διαμένοντα κακοδοξίᾳ, καὶ ἄξιον εἶναι τοῦ δέχεσθαι τὴν κρίσιν τῆς καθαιρέσεως· ἐφ᾽ ᾧπερ, εἰ πιστῶς, καὶ συμφερόντως ἀλγεῖ, καὶ εἰ βράδιον γοῦν, ὅμως ἐπιγινώσκει, ὅπως εἰς δέον ἡ τῶν ἐπισκόπων ἐπ᾽ αὐτῷ αὐθεντία κεκίνηται· ἢ εἰ πρὸς τὸ πλῆρες τῆς ἀπολογίας ἴδοι, ὥστε πάντα τὰ παρ᾽ αὐτοῦ κακῶς φρονηθέντα, ἐναργεῖ, καὶ παρούσῃ τῇ φωνῇ, καὶ οἰκείᾳ δὲ καταδικασθῆναι ὑπογραφῇ, οὐκ ἔσται κατεγνώσεως ἄξιος ὁ περὶ τὸν διορθωθέντα ὁποσοῦν ἔλεος. ἐπειδήπερ ὁ κύριος ἡμῶν ὁ ἀληθινὸς, καὶ ἀγαθὸς ποιμὴν, ὁ τὴν ψυχὴν θεὶς ὑπὲρ τῶν προβάτων τῶν ἑαυτοῦ, καὶ ὃς ἦλθε τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων σῶσαι, οὐκ ἀπολέσαι, μιμητὰς ἡμᾶς τῆς οἰκείας ἀγαθότητος εἶναι βούλεται· ἵνα τοὺς μὲν ἁμαρτάνοντας σωφρονίσῃ τὸ δίκαιον, τοὺς ἐπιστρέψαντας δὲ ὁ τῆς συμπαθείας μηδαμῶς οἶκτος ἀπώσηται. τότε γὰρ ὄντως, τότε σὺν ἀγαθῷ τῷ καρπῷ τὸ τῆς πίστεως ἀληθὲς ἐκδικεῖται, ὅτε καὶ παρὰ τῶν τῆς δυσσεβείας ἐξάρχων ἡ οἰκεία κακοδοξία καταδικάζεται. πρὸς δὲ τὸ πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν εὐσεβῶς, καὶ πιστῶς ἐξανυσθῆναι, τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν Ἰουλιανὸν τὸν ἐπίσκοπον, καὶ Ῥενᾶτον τὸν πρεσβύτερον, ἔτι γε μὴν καὶ τὸν υἱόν μου Ἱλαρον τὸν διάκονον, εἰς τὸν ἡμῶν ἀπε-

Marginal notes: * Χριστὸς ι. — * ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ι. — * εἴτ᾽ οὖν

ἀπεστάλκαμεν τόπον σὺν Δουλκίτιον τὸν νοτάριον τὸν ἡμέτερον, οὗ τὴν πίστιν ἐδοκιμάσαμεν, συνεζεύξαμεν, θαῤῥοῦντες, τὴν τοῦ θεοῦ παρεσομένην βοήθειαν, ὥστε τὸν πλανηθέντα, καταδικάσαντα τὴν σκαιότητα τοῦ φρονήματος τοῦ οἰκείου, σωθῆναι. ὁ θεὸς ἐῤῥωμένον σε διαφυλάττοι, ἀδελφὲ προσφιλέστατε. Ἐδόθη εἰδοῖς Ἰουνίαις, ὑπατείας Ἀστερίου, καὶ Προτογένους, τῶν λαμπροτάτων ὑπάτων.

Ὁμοίως μαρτυρίαι ἁγίων πατέρων, καὶ ὁμολογητῶν.

Τοῦ ἁγίου Ἱλαρίου ἐπισκόπου, καὶ ὁμολογητοῦ, ἐν τῷ περὶ πίστεως ἐννάτῳ λόγῳ.

Οὐκ οἶδεν, οὐκ οἶδεν ὄντως τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν, ὃς Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν, ὡς ἀληθῆ θεὸν, *οὕτως καὶ ἀληθῆ ἄνθρωπον οὐκ ἐπίσταται. τοῦ γὰρ αὐτοῦ κινδύνου τὸ πρᾶγμα τυγχάνει, ἐὰν Χριστὸν Ἰησοῦν ἢ πνεῦμα θεοῦ, ἢ σάρκα τοῦ ἡμετέρου ἀρνησώμεθα σώματος. ἅπας τοιγαροῦν, ὃς ἂν ὁμολογήσῃ με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, κἀγὼ ὁμολογήσω αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὃς δ' ἂν ἀπαρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, κἀγὼ ἀρνήσομαι αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ταῦτα ὁ λόγος σὰρξ γενόμενος ἔλεγε, καὶ ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ κύριος τῆς δόξης ἐδίδασκε πρὸς τὴν τῆς ἐκκλησίας σωτηρίαν· μεσίτης αὐτὸς ὑπάρχων ἐν ἑαυτῷ τούτῳ τῷ μυστηρίῳ· δι' οὗπερ θεῷ, καὶ ἀνθρώποις ἐμεσίτευσεν, ὡς τυγχάνων τὸ συναμφότερον ἐκ τῶν ἑνωθεισῶν εἰς τὸ αὐτὸ τοῦτο δὴ φύσεων, ἓν καὶ ταυτὸ δι' ἑκατέρας φύσεως ὤν· πλὴν οὕτως ὡς ἐν ἑκατέρῳ μηδετέρου χηρεύειν· μήπως παύσηται θεὸς εἶναι τικτόμενος ἄνθρωπος· ἢ πάλιν ἄνθρωπος *οὐκ ἐν τῷ διαμένειν θεός. οὐκοῦν τοῦτο τῆς ἐν ἀνθρώποις ἀληθοῦς πίστεως τὸ μακάριον, τὸ τὸν μὲν θεὸν καὶ ἄνθρωπον κηρύττειν, τὴν δὲ σάρκα καὶ λόγον ὁμολογεῖν, καὶ *τὸν θεὸν εἰδέναι, ὅτι καὶ ἄνθρωπος εἴη· καὶ τὴν σάρκα μὴ ἀγνοεῖν, ὅτι καὶ λόγος ἐστίν.

*ἄλλως 1.

*ἐκ ὄντι ἐν ται.

*ἴσ. τοῦτο

Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ.

Ἐκ παρθένου τοίνυν τεχθεὶς ἄνθρωπος ὁ μονογενὴς θεὸς, καὶ κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καιροῦ μέλλων ὁ αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ τὴν τοῦ ἀνθρώπου προκοπὴν εἰς θεὸν ἀπεργάζεσθαι, ταύτην τὴν τάξιν ἐν ἅπασι τοῖς εὐαγγελικοῖς λόγοις ἐφύλαξεν· ἵνα ἑαυτὸν καὶ υἱὸν εἶναι θεοῦ διδάξῃ πιστεύεσθαι, καὶ ἀνθρώπου υἱὸν ὑπομνήσῃ κηρύττεσθαι· τῷ μὲν ἄνθρωπος εἶναι, λαλῶν ἅπαντα, καὶ πράττων, ἅπερ ἐστὶ θεοῦ· αὖθις δὲ τῷ *τὸ θεὸς ὑπάρχειν, λαλῶν ἅπαντα, καὶ πράττων, ἅπερ ἐστὶν ἀνθρώπου· οὕτω μέντοι, ὥστε ταύτῃ τῇ καθ' ἑκάτερον γένος αὐτὸν ὁμιλίᾳ μηδὲ πώποτε λαλεῖν, εἰ μὴ μετὰ τοῦ σημαίνειν θεόν τι, καὶ ἄνθρωπον.

*ἴσως, τὸ

Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ.

Ἐντεῦθεν τοιγαροῦν τοῦ δελεάζειν τοὺς ἁπλουστέρους, καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας, τοῖς αἱρετικοῖς γίνεται πρόφασις· ὥστε τὰ παρ' ἐκείνου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα λαληθέντα, ψευδομένους λέγειν, ὡς κατὰ ἀσθένειαν τῆς θείας εἰρῆσθαι φύσεως· καὶ ἐπειδήπερ εἷς, καὶ ὁ αὐτός ἐστιν ὁ πάντα λαλῶν, ὅσαπερ

καὶ

A Hilarum diaconum vice noſtra direximus. Quibus Dulcitium notarium noſtrum, cuius fides nobis eſt ſæpe probata, ſociauimus, confidentes adfuturum diuinitatis auxilium, vt is qui errauerat, damnata ſenſus ſui prauitate, ſaluetur. Deus te incolumem cuſtodiat, frater chariſſime. Data Idibus Iunij, Aſterio & Protogene viris clariſs. Conſs. [Aera CCCCLXXXVI.

Similiter teſtimonia ſanctorum Patrum & confeſſorum.

B Pleraque hæc SS Patrum teſtimonia à S. Leone adiuncta ſunt epiſt. ipſius XCVII. ad Leonem Aug. ſed in aliquibus Græcis codd. huius Concilij inſeruntur etiam hoc loco.

S. Hilarij Epiſcopi & confeſſoris, in lib. ix. de Fide.

Lib. 9. de Trinit. ſere in princ.

NEſcit plane vitam ſuam, neſcit, qui Chriſtum IESVM, vt verum Deum, ita & verum hominem ignorat. Et eiuſdem periculi res eſt, Chriſtum IESVM vel ſpiritum Deum, vel carnem noſtri corporis denegare. Omnis ergo, qui confitebitur me coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo, qui eſt in cælis. Qui autem negauerit me coram hominibus, negabo & ego eum coram Patre meo, qui eſt in cæ-C lis. Hæc Verbum caro factum loquebatur, & homo IESVS Chriſtus Dominus maieſtatis docebat; mediator ipſe in ſe ad ſalutem Eccleſiæ conſtitutus, & in ipſo illo inter Deum & homines mediatoris ſacramento vtrumque vnus exiſtens, dum ipſe ex vnitis in idipſum naturis, naturæ vtriuſque res eadem eſt, ita tamen, vt neutro careret in vtroque; ne forte Deus eſſe, homo naſcendo, deſineret; & homo rurſus, Deus manendo, non eſſet. Hæc itaque humanæ beatitudinis fides vera eſt, Deum & hominem prædicare, Verbum & carnem confiteri: neque Deum neſcire, quòd & D homo ſit; neque carnem ignorare, quòd Verbum ſit.

Matth. 10 d. 32.

Item eiuſdem in eodem libro, inter cetera.

Ibidem paulo poſt.

Natus igitur vnigenitus Deus ex Virgine homo, & ſecundum plenitudinem temporum in ſemetipſo profecturus in Deum hominem, hunc per omnia euangelici ſermonis modum tenuit, vt ſe filium Dei credi doceret, & hominis filium prædicari admoneret; loquens & gerens homo vniuerſa quæ Dei ſunt, loquens deinde & gerens Deus vniuerſa quæ hominis ſunt; ita tamen, vt in E ipſo illo vtriuſque generis ſermone, numquam niſi cum ſignificatione & hominis & Dei loquutus ſit.

Item alio loco in eodem libro, inter cetera.

Ibidem paucis interiectis.

Hinc itaque fallendi ſimplices atque ignorantes hæreticis occaſio eſt, vt quæ ab eo ſecundum hominem dicta ſunt, dicta eſſe ſecundum naturæ diuinæ infirmitatem mentiantur: & quia vnus atque idem eſt loquens omnia, quæ loquitur, de-

ſe-

Digitized by Google

ſemetipſo omnia eum locutum eſſe contendant. Nec ſane negamus, totum illum, qui eius manet, naturæ ſuæ eſſe ſermonem. Sed ſi IESVS Chriſtus & homo & Deus eſt, & neque cum homo, tum primum Deus; neque cum homo, tum non etiam & Deus; neque poſt hominem in Deo non totus homo, totus Deus; vnum atque idem neceſſe eſt dictorum eius ſacramẽtum eſſe, quod ‖ generum. Et cum in eo ſecundum tempus diſcernis hominem à Deo, Dei tum atque hominis diſcerne ſermonem: & cum Deum atque hominem in tempore confiteris, Dei atque hominis in tempore dicta dijudica. Cum vero ex homine & Deo, rurſum totius hominis, totius etiam Dei tempus ‖ intelligis. ſi quid aliud ad demonſtrationem eius temporis dictum eſt, tempori coaptato quæ dicta ſunt: vt cum aliud ſit ante hominem Deus, aliud ſit homo & Deus, aliud ſit poſt hominem & Deũ totus homo, & totus Deus, non confundas temporibus & generibus diſpenſationis ſacramentum, cum pro qualitate generum ac naturarum, alium ei in ſacramento hominis neceſſe eſt ſermonem fuiſſe non nato, alium adhuc morituro, alium iam æterno. Noſtri igitur cauſa hæc omnia IESVS Chriſtus ‖ manens, & corporis noſtri homo natus, ſecundum conſuetudinem naturæ noſtræ loquutus eſt; non tamen omittens naturæ ſuæ eſſe, quod Deus eſt. Nam tametſi in partu & paſſione ac morte, naturæ noſtræ res peregerit, res tamen ipſas omnes virtute naturæ ſuæ geſſit, *& reliqua.*

‖ generis. ‖ intellige. ‖ gemens,

Item alio loco in eodem libro, inter cetera.

Aliquanto poſt.

Videsne ita Deum & hominem prædicari, vt mors homini, Deo vero carnis excitatio deputetur? [Non tamen vt alius ſit qui mortuus eſt, & alius ſit per quem mortuus reſurgit. Spoliata enim caro, Chriſtus eſt mortuus: & rurſum Chriſtum à mortuis excitans, idem Chriſtus eſt, carne ſe ſpolians.] Naturam Dei in virtute reſurrectionis intellige; diſpenſationem hominis in morte cognoſce. Et cum ſint vtraque ſuis geſta naturis, vnum tamen Chriſtum IESVM eum memento eſſe, qui vtrumque eſt.

Item poſt pauca.

Hæc igitur demonſtranda à me paucis fuerunt, vt vtriuſque naturæ perſonam tractari in Domino IESV Chriſto meminiſſemus: quia qui erat in forma Dei, formam ſerui accepit.

Philip.2.

Sancti Gregorij Epiſcopi Nazianzeni, in homilia de Epiphania, inter cetera.

Eſt in oratione de Natiu. Chriſti, non longe à fine.

Cum ergo proceſſiſſet ex Virgine Deus in ea, quam aſſumpſerat, humana natura, vnum è duobus ſibi inuicem contrarijs exiſtens, carne & ſpiritu, horum aliud in Deum aſſumitur, aliud Deitatis gratiam præſtat.

Item infra.

Ibidem paulo poſt.

Miſſus eſt quidem, ſed vt homo. Duplex enim erat in eo natura. Inde denique & laborauit [ex itinere,] inde & eſurijt, & ſitiuit, & contriſtatus eſt, & fleuit, humani corporis lege.

Ioan.4. Marc.11. Ioan.19. Math.26 Ioan.11.

Item

A καὶ λαλεῖ, φιλονεικοῦσιν αὐτοὺς περὶ ἑαυτοῦ πάντα αὐτὸν εἰρηκέναι. καὶ οὐδ' ἡμεῖς μὲν ἀρνούμεθα, πάντας τοὺς ὄντας αὐτοῦ λόγους, τῆς ἰδίας αὐτοῦ φύσεως εἶναι· ἀλλ' εἴπερ Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἄνθρωπος, καὶ θεός, καὶ οὔτε μὴν ὅτε ἄνθρωπος, τότε πρῶτον θεός, οὔτε μὴν ὅτε ἄνθρωπος, τότε οὐκ ἦν καὶ θεός· οὐδὲ μετὰ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ κυρίῳ, οὐχὶ [*] ὁ λόγος ἄνθρωπος, καὶ ‖ ὁ λόγος θεός, ἐπάναγκές ἐστιν ἓν, καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι μυστήριον τῶν αὐτοῦ λόγων, ὃ καὶ τοῦ γένους καθέστηκεν. καὶ ὅταν ἐν αὐτῷ κατὰ καιρὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ θεοῦ διαιρῇς, τότε τὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ ἀνθρώπου διαχώριζε ῥήματα. καὶ ὁπηνίκα θεόν, καὶ ἄνθρωπον ὁμολογῇς, ἐν καιρῷ τὰ τοῦ θεοῦ, B καὶ ἀνθρώπου διάκρινε ῥήματα· ὅταν δὲ ἐκ θεοῦ, καὶ ἀνθρώπου, πάλιν ἀνθρώπου καθόλου, καὶ καθόλου θεοῦ τὸν καιρὸν εἶναι νόησον· [*] ταῦτα λελάληται πρὸς τὸ μηνῦσαι τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, τῷ καιρῷ τὰ λεχθέντα προσαρμόσον· καὶ ἐπειδήπερ ἄλλος ἐστὶ πρὸ τοῦ ἀνθρώπου θεός, ἄλλος δὲ πάλιν ἄνθρωπος καὶ θεός, καὶ ἄλλο μετὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ θεόν, ὅλος ἄνθρωπος, καὶ ὅλος θεός· μὴ συγχέῃς τοῖς καιροῖς, καὶ τοῖς γένεσι τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον· ἀνάγκη γὰρ κατὰ τὴν ποιότητα τῶν γενῶν, καὶ τῶν φύσεων, ἄλλην μὲν αὐτὸν γεγενῆσθαι C τὴν ὁμιλίαν, μηδέπω κατὰ τὸ τοῦ ἀνθρώπου [*] τεχθέντα μυστήριον, ἄλλην δὲ ἔτι προσελαύνοντος τῷ θανάτῳ, καὶ ἄλλην [*] ἤδη τυγχάνοντος διαιωνίου. δι' ἡμᾶς τοίνυν ἅπαντα ταῦτα μένων Χριστὸς Ἰησοῦς, καὶ τεχθεὶς ἄνθρωπος σώματος ἡμετέρου, κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἡμετέρας ἐλάλησε φύσεως, οὐ μὴν τῆς οἰκείας ἀποβαλὼν φύσεως τὸ εἶναι θεός. εἰ γὰρ καὶ ἐν τῷ τόκῳ, καὶ τῷ πάθει, καὶ τῷ θανάτῳ τὰς τῆς ἡμετέρας φύσεως πράξεις διελεύσεν, ὅμως ἅπαντα ταῦτα τῇ δυνάμει τῆς ἑαυτοῦ διεπράξατο φύσεως.

[*] ὅλος ἄ. ‖ ὅλος θ.
[*] ἔτι ἄλλο λελάληται.
[*] ἴσως, τεχθέντος.
[*] ἔτι

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ.

D Ὁρᾷς ἄρα, οὕτω θεόν, καὶ ἄνθρωπον ὁμολογεῖσθαι, ὥστε τὸν μὲν θάνατον τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ δὲ θεῷ τῆς σαρκὸς λογίζεσθαι τὴν ἀνάστασιν. τὴν μὲν γὰρ τοῦ θεοῦ φύσιν ἐν τῇ δυνάμει τῆς ἀναστάσεως νόει· τὴν δὲ κατ' ἄνθρωπον οἰκονομίαν ἐν τῷ θανάτῳ ἐπίγνωθι. καὶ ἐπειδήπερ ἑκάτερα ταῖς οἰκείαις γεγένηται φύσεσιν, ἕνα μοι Χριστὸν Ἰησοῦν ἐκεῖνον εἶναι μνημόνευε, τὸν ὄντα ἀμφότερα. Ταῦτα δὲ τούτου χάριν διὰ βραχέων ὑπέδειξα, ἵνα ἑκατέραν φύσιν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ νοεῖσθαι μνημονεύωμεν· ὁ γὰρ ὢν ἐν μορφῇ θεοῦ, ἔλαE βε δούλου μορφήν.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζοῦ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τῇ περὶ τῶν ἐπιφανίων.

Ἐπειδὴ τοίνυν προῆλθεν ἐκ τῆς παρθένου θεὸς μετὰ τῆς προσλήψεως, [*] ἐκ δύο τῶν ἑαυτοῖς ἐναντίων, σαρκός, καὶ πνεύματος· ὧν τὸ μὲν αὐτῶν εἰς τὸν θεὸν προσελήφθη, τὸ δὲ τὴν χάριν παρέσχηκε τῆς θεότητος.

[*] ἓν ἐκ

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ μετ' ὀλίγα.

Ἀπεστάλη μέν, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος· διπλῆ γὰρ ἦν ἡ φύσις ἐν τούτῳ. ἀμέλει τοι ἐντεῦθεν καὶ ἐκοπίασε, καὶ ἐπείνησε, καὶ ἐδίψησε, καὶ ἠγωνίασε, καὶ ἐδάκρυσεν ἀνθρωπίνου σώματος νόμῳ.

Τοῦ

A Τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου ἐπισκόπου, καὶ ὁμολογητοῦ, ἐκ τῶν περὶ πίστεως λόγων, τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα, λόγου δευτέρου.

Ὅθεν ἐκεῖνο τὸ ἀναγνωσθὲν, ὡς ὁ κύριος τῆς δόξης ἐσταύρωται, μὴ τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ σταυρωθέντα νομίσαμεν· ἀλλ' ἐπεὶ ὁ αὐτὸς θεός τε, καὶ ἄνθρωπος, κατὰ μὲν τὴν θεότητα, θεὸς, κατὰ δὲ τὴν πρόσληψιν τῆς σαρκὸς, ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ κύριος τῆς δόξης ἐσταυρῶσθαι λέγεται· καὶ γὰρ ἑκατέρας μετέχει φύσεως, τουτέστιν ἀνθρωπίνης, καὶ θείας· ἐν τῇ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ φύσει τὸ πάθος ὑπέμεινεν· ἵνα ἀδιαιρέτως καὶ κύριος τῆς B δόξης, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου εἶναι λέγηται ὁ παθών· καθὼς γέγραπται· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς.

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ἐν ἄλλῳ τόπῳ.

Σιγάτωσαν τοίνυν αἱ περὶ τῶν λόγων μάταιαι ζητήσεις, ἡ γὰρ τοῦ θεοῦ βασιλεία, καθὼς γέγραπται, οὐκ ἐν πειθοῖ λόγων ἐστὶν, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει δυνάμεως. Φυλάξωμεν τὴν διαφορὰν τῆς σαρκός τε, καὶ τῆς θεότητος. εἷς γὰρ θεοῦ υἱὸς ἐν ἑκατέρᾳ λαλεῖ, ἐπειδήπερ ἑκατέρα φύσις ἐστὶν ἐν αὐτῷ. ἀλλ' εἰ καὶ ὁ αὐτὸς λαλεῖ, οὐχ ἑνὶ μέντοι γε πάντοτε τρόπῳ λαλεῖ· ὁρᾷς γὰρ ἐν αὐτῷ νῦν μὲν δόξαν θεοῦ, νῦν δὲ πάθη ἀνθρώπου. C ὡς θεὸς λαλεῖ τὰ ὄντα θεῖα, ἐπειδήπερ λόγος ἐστίν· ὡς ἄνθρωπος λαλεῖ τὰ ἀνθρώπινα, ἐπειδήπερ ἐν ταύτῃ ἐλάλει τῇ φύσει.

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου, κατὰ Ἀπολιναριαστῶν.

Ἀλλ' ἐν ὅσῳ τούτους ἐλέγχομεν, ἀνεφύησαν ἕτεροι λέγοντες, τό, τε σῶμα τοῦ κυρίου καὶ τὴν θεότητα μιᾶς φύσεως εἶναι. ποῖος ᾅδης τὴν τοσαύτην βλασφημίαν ἠρεύξατο; Ἀρειανοὶ γὰρ ἤδη τυγχάνουσιν ἀνεκτότεροι, ὧν ἡ ἀπιστία διὰ τούτους κρατύνεται· ὥστε μείζονι φιλονεικίᾳ, πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα μιᾶς οὐσίας D μὴ λέγειν· ἐπειδήπερ οὗτοι τὴν θεότητα τοῦ κυρίου καὶ τὴν σάρκα μιᾶς φύσεως εἰπεῖν ἐπεχείρησαν.

*ἔτινε Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ μετ' ὀλίγα· καὶ *οὗτος λέγει μοι συνεχῶς, τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου ἑαυτὸν κατέχειν τὴν ἔκθεσιν· ἀλλ' ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐκθέσει οἱ ἡμέτεροι πατέρες οὐχὶ τὴν σάρκα, τὸν δὲ τοῦ θεοῦ λόγον, μιᾶς τῷ πατρὶ οὐσίας εἶναι εἰρήκασι· καὶ τὸν μὲν λόγον ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς προεληλυθέναι οὐσίας, τὴν δὲ σάρκα ἐκ τῆς παρθένου τυγχάνειν ὡμολογήκασι. διὰ τί τοίνυν ἡμῖν τὸ μὲν τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου προτείνουσιν ὄνομα, εἰσάγουσι δὲ καινά, καὶ ἅπερ οὐκ ἐνεθυμήθησάν ποτε οἱ E ἡμέτεροι πρόγονοι;

Ὁμοίως τοῦ ἁγιωτάτου Ἰωάννου, ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τῇ περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου.

Καθάπερ γὰρ δύο τινῶν ἀψιμαχίᾳ διαστάντων, ἕτερός τις ἐν μέσῳ *παρενταθεὶς, λύει τὴν τῶν ἐριζόντων μάχην τε, καὶ διχόνοιαν, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίησεν. ὠργίζετο μὲν ἡμῖν δικαίως ὁ θεὸς, ἡμεῖς δὲ τῆς αὐτοῦ κατεφρονοῦμεν ὀργῆς, τὸν φιλάνθρωπον δεσπότην ἀποστρεφόμενοι, καὶ μέσον ἑαυτὸν ἐμβαλὼν ὁ Χριστὸς, ἑκατέραν φύσιν εἰς φιλίαν συνήγαγε· καὶ τὴν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπικειμένην ἡμῖν, αὐτὸς τιμωρίαν ὑπέμεινεν.

* παρεντιθεὶς

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, ἐν τῇ αὐτῇ ὁμιλίᾳ· προσήνεγκε τοίνυν τὰς ἀπαρχὰς τῆς ἡμετέρας φύσεως τῷ πα-

Item ſancti Ambroſii Epiſcopi & confeſſoris [Mediolanenſis eccleſiæ,] ex libro ſecundo de Fide ad Gratianum Imp. inter cetera. Cap. 4. initio.

Vnde illud quod lectum eſt, Dominum maieſtatis crucifixum eſſe, non quaſi in maieſtate ſua crucifixum putemus; ſed quia idem Deus, idem homo; per diuinitatem Deus, per ſuſceptionem carnis homo IESVS Chriſtus; Dominus maieſtatis dicitur crucifixus, quia conſors vtriuſque naturæ, ideſt, humanæ atque diuinæ, in natura hominis ſubijt paſſionem, vt indiſcrete & Dominus maieſtatis dicatur eſſe qui paſſus eſt, & filius hominis, ſicut ſcriptum eſt, qui deſcendit de cælo. (1. Cor. 2. — Ioan. 3.)

Item alio loco in eodem libro, inter cetera. Eod. cap. ante med.

Sileant igitur inanes de ſermonibus quæſtiones, quia regnum Dei, ſicut ſcriptum eſt, non in perſuaſione verbi eſt, ſed in oſtenſione virtutis. Seruemus diſtinctionem diuinitatis & carnis. Vnus in vtraque loquitur Dei Filius, quia in eodem vtraque natura eſt. Etſi idem loquitur, non vno ſemper loquitur modo. Intende in eo nunc gloriam Dei, nunc hominis paſſiones. Quaſi Deus loquitur quæ ſunt diuina, quia Verbum eſt: quaſi homo dicit quæ ſunt humana, quia [a]in mea ſubſtantia loquebatur. (1. Cor. 2. &. 4. — a in ea)

Item eiuſdem in libro de Incarnatione Domini contra Apollinariſtas. Cap. 6.

Sed dum hos redarguimus, emergunt alij, qui carnem Domini & diuinitatem dicant vnius eſſe naturæ. Quæ tantũ ſacrilegium inferna vomuere? Iam tolerabiliores ſunt Ariani, quorum per iſtos perfidiæ robur adoleſcit, vt maiore contentione aſſerant, Patrem & Filium & Spiritum ſanctum vnius non eſſe ſubſtantiæ, quia iſti diuinitatem Domini & carnem, ſubſtantiæ vnius dicere tentauere. *Item infra.* Et hic mihi frequenter Nicæni Concilij tractatum ſe tenere commemorant. Sed in illo tractatu Patres noſtri non carnem, ſed Dei Verbum vnius ſubſtantiæ cum Patre eſſe dixerunt. Et Verbum quidem ex paterna proceſſiſſe ſubſtantia, carnem autem ex Virgine eſſe confeſſi ſunt. Quomodo igitur Nicæni Concilij nomen obtenditur, & noua inducuntur, quæ numquam noſtri ſenſere maiores? *& reliqua.* (Eod. cap.)

Item ſancti Ioannis Epiſcopi Conſtantinopolitani, in homilia de Aſcenſione Domini. Tom. 3. operum eius.

Nam ſicut [b]duobus iurgio ſeparatis, vnus in medio poſitus, altercantium litem diſcordiamq; diſſoluit, ita & Chriſtus fecit. Deus nobis iuſte iraſcebatur; & nos contemnebamus iratũ, & clementẽ Dominum declinabamus: & ſe mediũ Chriſtus ingeſſit, & ſociauit vtramque naturã: & quod à Patre nobis imminebat ſuppliciũ ipſe ſuſtinuit. (b inter duos conſerta pugna diſſidentes, vnus)

Item eiuſdem Epiſcopi in eadem homilia, inter cetera.

Chriſtus igitur noſtræ naturæ primitias obtulit Patri,

A Patri,& oblatum donum miratus eſt Pater, quòd & tanta dignitas offerebat, & quod offerebatur, nulla macula fœdabatur. Nam & ſuis manibus ſuſcepit oblatum,& ſuæ ſedis fecit eſſe participẽ, & quod plus eſt,ad partẽ ſuæ dexteræ collocauit.
Pſal. 109. Cognoſcamus igitur quis ille eſt, qui audiuit, Sede ad dexteram meam: quæ natura eſt, cui dixit, Eſto meæ particeps ſedis. Illa natura eſt,quæ audiuit:
Gen. 3. Terra es,& in terram ibis. *Et rurſus in eadem homilia, aliquanto poſt.* Quo ſermone vtar, quo verbo dicam, reperire non poſſum. Natura fragilis,natura contempta, & omnibus monſtrata
**minor,* *deterior,omnia vicit,omnia ſuperauit, & omnibus hodierna die meruit excelſior reperiri. Hodie Angeli, vota diu deſiderata receperunt: hodie Archangeli,quod multo tempore cupiebant, inſpicere valuerunt. naturam noſtram in ſede Dominica, immortali fulgentem gloria peruiderunt.

Epiſt. 3. circa med. tom. 2. *Item ſancti Auguſtini Epiſcopi Hipponenſis in epiſtola ad Voluſianum, inter cetera.*

Nunc vero ita inter Deum & homines mediator apparuit, vt in vnitate perſonæ copulans vtramque naturam, & ſolita ſublimaret inſolitis, & inſolita ſolitis temperaret.

Tract. 78. poſt med. tom. 9. *Item eiuſdem in expoſitione Euangelij ſecundum Ioannem, inter cetera.*

C Quid igitur hæretice? Cum Chriſtus ſit Deus & homo,loquitur vt homo; & calumniaris Deo? Ille in ſe naturam commendat humanam, tu in illo audes deformare diuinam?

Ex Græco tranſlatum. *Item eiuſdem Auguſtini in ſermone de expoſitione Fidei.*

Noſtrum etenim eſt credere,illius vero ſcire: & ita ipſe Deus Verbum cum totũ ſuſceperit quod eſt hominis, homo ſit, & aſſumptus homo cũ totũ ſuſceperit quod eſt Dei,nõ ſit aliud quid niſi quod Deus: non tamen quia incarnatus eſſe dicitur &
D mixtus, imminutam fuiſſe eius ſubſtantiam putandum eſt. Nouit miſcere ſeipſum Deus ſine ſui corruptione, & miſcere quidem ſecundum veritatem. nouit ita in ſe ſuſcipere, vt nihil ſibi ex acceſſione augeatur. quemadmodum nouit, ſe ipſum totum infudit, vt nihil ipſi imminutionis accideret. Ne igitur ſecundum noſtræ infirmitatis intelligentiam,& ſenſibilia experientiæ documenta æſtimantes, ex æqualibus quæ inter ſe miſcentur creaturis mixtum fuiſſe putemus Deum & hominem,& eiuſmodi confuſione Verbi & carnis quaſi corpus quoddam factum fuiſſe. abſit vt ita credamus;
E ne forte ex rerum congredientium modo, duas naturas in vnam hypoſtaſim conueniſſe putemus. nam eiuſmodi mixtio eſt partis vtriuſque corruptio. Deus autem qui capit,non capitur; qui inueſtigat,non inueſtigatur, qui implet, non impletur; qui vbique ſimul totus eſt, & per omnia tendit, per id quòd ſuam vim infudit,vt miſericors,mixtus eſt humanæ naturæ,non tamen hominis natura mixta diuinæ.

Cyrilli

A τρί, καὶ τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐθαύμασεν ὁ πατήρ, διά τε τὴν τοσαύτην ἀξίαν τοῦ προσκομίσαντος, καὶ τοῦ προσενεχθέντος τὸ ἄμωμον. καὶ γὰρ οἰκείαις ἐδέξατο ταῖς χερσί, καὶ τοῦ θρόνου μέτοχον εἶναι τοῦ οἰκείου πεποίηκε· καὶ τὸ πλέον, ἐν τῷ τῆς ἑαυτοῦ δεξιᾶς *αὐτῷ μέρει καθίδρυσεν. **ἴσως αὐτὸ μέρει* Ἐκεῖνον οὖν ἐπιγνῶμεν, τίς ἐκεῖνος ὁ ἀκούσας ἐστί· κάθου ἐκ δεξιῶν μου· τίς ἦν ἡ φύσις ἐκείνη, πρὸς ἣν εἶπεν· ἔσο τοῦ θρόνου μου κοινωνός· ἐκείνη ἦν ἡ φύσις, πρὸς ἣν εἶπε· γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. Καὶ πάλιν, τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου μετ᾽ ὀλίγα· ποίῳ χρήσομαι λόγῳ, ποίοις φθέγξομαι ῥήμασιν, ἀγνοῶ. ἡ φύσις ἡ ἀσθενής, ἡ φύ-
B σις ἡ εὐτελής, ἡ πάντων ἐλάττων ἀποδειχθεῖσα, πάντα νενίκηκεν, ὑπερέβαλεν ἅπαντα σήμερον, ἀνωτέρα γενέσθαι πάντων ἠξίωται σήμερον ἀπέλαβον, *ὅπερ ἐπὶ χρόνον πολὺν ἐπεθύμησαν ἄγγελοι· σήμερον ἀρχάγγελοι τῶν ἐπὶ πολὺ ποθουμένων θεαταὶ γενέσθαι δεδύνηνται· καὶ τὴν φύσιν τὴν ἡμῶν ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ βασιλέως τῇ δόξῃ τῆς ἀθανασίας ἐκλάμπουσαν κατενόησαν. **ὅν περ L.*

Ὁμοίως, ἐκ τῆς ἐπιστολῆς, τῆς πρὸς Βολυσιανόν, τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Αὐγουστίνου.

C Νῦν δὲ *οὕτως μεταξὺ θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων ἀνεφάνη μεσίτης· ὥστε αὐτὸν ἐν τῇ τοῦ προσώπου ἑνότητι συνάπτειν ἑκατέραν τὴν φύσιν, καὶ τὰ ἐν ἔθει αὔξοντα τοῖς ἀήθεσι, καὶ τὰ ἀήθη συγκεραννύντα τοῖς ἐξ ἔθους. **οὕτως L.*

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Αὐγουστίνου, ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην.

Τί τοίνυν αἱρετικέ; ἐπειδὴ Χριστός ἐστι θεός, καὶ ἄνθρωπος, λαλεῖ μέν, ὡς ἄνθρωπος, συκοφαντεῖς δὲ θεόν; ἐκεῖνος ἐν *αὐτῷ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑψοῖ, σὺ ἐν ἐκείνῳ τολμᾷς ἐξευτελίσαι τὴν θείαν; **ἑαυτῷ L.*

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Αὐγουστίνου, ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς πίστεως.

D Καὶ γὰρ ἡμέτερόν ἐστι τὸ πιστεύειν, ἐκείνου δὲ τὸ εἰδέναι· καὶ οὕτως αὐτὸς ὁ θεὸς λόγος τὸ πᾶν ὑποδεξάμενος, ὅπερ ἐστὶν ἀνθρώπου, ἄνθρωπος ἔστω· καὶ ὁ προσληφθεὶς ἄνθρωπος, ὑποδεξάμενος ἅπαν, ὅπερ ἐστὶ θεοῦ, ἄλλο τι μὴ ἔστω, πλὴν ὅπερ θεός· οὐ μὴν ἐπειδὴ σεσαρκωμένος εἶναι λέγεται, καὶ μικτός, μεμειῶσθαι τὴν οὐσίαν τὴν αὐτοῦ νομιστέον. οἶδε μίγνυσθαι θεὸς ἑαυτόν, δίχα τῆς οἰκείας φθορᾶς, καὶ μίγνυσθαι μέντοι γε κατ᾽ ἀλήθειαν. οἶδεν οὕτως ἐν ἑαυτῷ ὑποδέξασθαι, ὥστε μηδὲν αὐτῷ προσθήκης αὐξάνεσθαι· καθὼς οἶδεν, ἑαυ-
E τὸν ὅλον ἐκχέειν· ὥστε μηδὲν αὐτῷ συμβῆναι μειώσεως. μὴ τοίνυν κατὰ τὴν τῆς ἡμετέρας ἀσθενείας ἔννοιαν, καὶ τὰ αἰσθητὰ τῆς πείρας διδάγματα στοχαζόμενοι, ἐκ τῶν ἴσων τῶν *ἐν αὐτοῖς μιγνυμένων κτισμάτων μεμίχθαι νομίσωμεν θεόν τε, καὶ ἄνθρωπον· καὶ τῇ τοιαύτῃ συγχύσει τοῦ τε λόγου, καὶ τῆς σαρκός, ὡσανεί τι σῶμα γενόμενον. ἀπέστω οὕτω πιστεύειν· μή πως τῷ τρόπῳ τῶν συνερχομένων, δύο φύσεις εἰς μίαν ὑπόστασιν συνενεχθῆναι νομίσωμεν. ἡ γὰρ τοιαύτη μίξις ἐστὶν ἑκατέρου μέρους φθορά. ὁ δὲ θεὸς ὁ χωρῶν, ἀλλ᾽ οὐ χωρούμενος, ἐρευνῶν, οὐκ ἐρευνώμενος, πληρῶν, ἀλλ᾽ οὐ πληρούμενος, ὁ πανταχοῦ ὁμοῦ ὢν ὅλος, καὶ δι᾽ ὅλων χωρῶν, διὰ τοῦ ἐγχέαι τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ὡς οἰκτίρμων, ἐμίγη τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ, οὐ μὴν ἡ ἀνθρώπου φύσις ἐμίγη τῇ θείᾳ. **ἑαυτοῖς*

Κυρίλ-

Digitized by Google

Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀπὸ τῶν σχολίων. A

Ἄνθρωπος ὠνόμασται, καίτοι κατὰ φύσιν ὑπάρχων θεὸς, ὁ ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγος, ὡς μετεσχηκὼς αἵματος, καὶ σαρκὸς παραπλησίως ἡμῖν. ὤφθη γὰρ οὕτω τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ οὐ μεθεὶς, ὅπερ ἦν, ἀλλ' ἐν προσλήψει γεγονὼς τῆς καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπότητος, τελείως ἐχούσης κατὰ τὸν ἴδιον λόγον.

Τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς.

Εἷς οὖν ἄρα ἐστὶν ὁ καὶ πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως θεὸς ἀληθὴς, καὶ ἐν ἀνθρωπότητι μεμενηκὼς, ὅπερ ἦν τε, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται. οὐ διαιρετέον ἄρα τὸν ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἄνθρωπον ἰδικῶς * ἀλλ' ἕνα, καὶ τὸν αὐτὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἶναί φαμεν, τὴν τῶν φύσεων εἰδότες διαφορὰν, καὶ ἀσυγχύτους ἀλλήλαις τηροῦντες αὐτάς. B

Τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου μετὰ ἄλλα.

Νοεῖται γὰρ πάντως, ὡς ἕτερον ἐν ἑτέρῳ, τὸ κατοικεῖν, τουτέστιν, ἡ θεία φύσις ἐν ἀνθρωπότητι, καὶ οὐ παθοῦσα φυρμὸν, ἢ ἀνάχυσίν τινα, καὶ μετάστασιν, τὴν εἰς ὅπερ οὐκ ἦν. τὸ γὰρ ἐνοικεῖν ἑτέρῳ λεγόμενον, οὐκ αὐτὸ γέγονεν, ὅπερ ἐστὶ τοῦτο, ἐν ᾧ κατοικεῖ· νοεῖται δὲ μᾶλλον ἕτερον ἐν ἑτέρῳ· ἐν δέ γε τῇ φύσει τοῦ λόγου, καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, μόνην ἡμῖν σημαίνει διαφορὰν τῶν φύσεων τὸ διάφορον. εἷς γὰρ ἐξ ἀμφοῖν νοεῖται Χριστός. οὐκοῦν τὸ ἀσύγχυτον εὖ μάλα τετηρηκὼς, φησὶν ἐν ἡμῖν ἐσκηνωκέναι τὸν λόγον. ἕνα γὰρ υἱὸν οἶδε μονογενῆ τὸν σάρκα γενόμενον, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. C

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς προγεγραμμένης ἐπιστολῆς, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων· αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων· πάντες οὕτω πιστεύομεν· οἱ ὀρθόδοξοι οὕτω πιστεύουσιν. ἀνάθεμα τῷ μὴ οὕτω πιστεύοντι. Πέτρος διὰ Λέοντος ταῦτα ἐξεφώνησεν· οἱ ἀπόστολοι οὕτως ἐδίδαξαν· εὐσεβῶς, καὶ ἀληθινῶς Λέων ἐδίδαξε· Κύριλλος οὕτως ἐδίδαξε. Κυρίλλου αἰωνία ἡ μνήμη. Λέων, καὶ Κύριλλος ὁμοίως ἐδίδαξαν. Λέων, καὶ Κύριλλος οὕτως ἐδίδαξαν. ἀνάθεμα τῷ μὴ οὕτω πιστεύοντι. αὕτη ἡ ἀληθινὴ πίστις. οἱ ὀρθόδοξοι οὕτω φρονοῦμεν. αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων. ταῦτα ἐν Ἐφέσῳ διὰ τί οὐκ ἀνεγνώσθη; ταῦτα Διόσκορος ἔκρυψεν. Ἡνίκα δὲ ἀνεγινώσκετο τὸ μέρος τῆς προγεγραμμένης ἐπιστολῆς, τὸ περιέχον· καὶ πρὸς τὸ τὸ χρεωστούμενον ὄφλημα τῆς ἡμετέρας φύσεως ἐκτιθῆναι, ἡ θεία φύσις ἡνώθη τῇ φύσει τῇ παθητῇ· ἵνα τοῦτο δὴ τὸ ταῖς ἡμετέραις ἰάσεσιν ὑπάρχον ἁρμόδιον, ὁ εἷς, καὶ ὁ αὐτὸς ὢν μεσίτης θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ἀποθνήσκειν ἐκ τοῦ ἑνὸς δυνηθῇ, καὶ πάλιν τὰ ἐκ τοῦ ἑτέρου μὴ δυνηθῇ, ἀμφιβαλλόντων τῶν Ἰλλυρικιανῶν, καὶ Παλαιστινῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως ἀνέγνω Κυρίλλου, τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης γενομένου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως, κεφάλαιον περιέχον οὕτως· ἐπειδὴ δὲ πάλιν τὸ ἴδιον αὐτοῦ σῶμα χάριτι θεοῦ, καθά φησιν ὁ ἀπόστολος, ὑπὲρ παντὸς ἐγεύσατο θανάτου, λέγεται παθεῖν αὐτὸς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, οὐχ ὡς εἰς πεῖραν ἐλθὼν θανάτου, τό γε ἧκον εἰς τὴν αὐτοῦ φύσιν· ἀποπληξία γὰρ τὸ λέγειν τοῦτο, ἢ φρο- D E

Cyrilli Archiepiſcopi Alexandrini, è Scholijs de Incarnatione Vnigeniti. (Cap. iiij.) A

Homo nominatus eſt, cum ſit natura Deus, Dei Patris Verbum; quoniam ſimiliter vt nos, ſanguini communicauit & carni. (Hebr. 2. c.) Sic enim in terris apparuit, non amittens id quod erat, ſed aſſumés humanitatis noſtræ naturam in ſua ratione perfectam.

Item eiuſdem in eodem lib. de Incarn. Vnigen. (Cap. 13. ante med.)

Vnus igitur eſt & ante incarnationem Deus verus, & qui in humanitate manſit id quod erat, & eſt, & erit. Non diſcernendum igitur vnum Dominum IESVM Chriſtum, in hominem ſeorſum, [& ſeorſum in Deum;] ſed vnum eumdemq. IESVM Chriſtum eſſe dicimus, non ignorantes differentiam naturarum, ſed eas inconfuſas inter ſe ſeruantes. B

Item eiuſdem Cyrilli, poſt alia. (Eod. lib. cap. 25. poſt med.)

ᴵᴵDicitur namque tamquam aliud in alio inhabitare, ideſt, diuina natura in humanitate, non perpeſſa commixtionem, aut confuſionem, aut tranſmutationem, vt eſſet quod non erat. (ᴵᴵ Intelligitur namque omnino tamquam) Quidquid enim in alio habitare dicitur, non ipſum fit tale, quale eſt id, in quo inhabitat, ſed aliud in alio magis intelligitur. At vero in Verbi ᴵᴵperſona & (ᴵᴵ natura) humanitatis, ſolam nobis differentiam deſignat diuerſitas naturarum. C Vnus enim ex vtraque intelligitur Chriſtus. Ergo ᴵᴵinconfuſione, vt ante dixi, ſeruata inhabitaſſe ait Verbum in nobis. (ᴵᴵ vt confuſionem excluderet, vigilanter ait, Inhabitaſſe Verbum in nobis.) Scit enim, vnum eſſe Filium vnigenitum, carnem factum & hominem.

Poſt lectionem autem prædictæ epiſtolæ, *reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: (*Leonis.) Hæc Patrum fides, hæc Apoſtolorum fides. Omnes ita credimus, orthodoxi ita credunt. Anathema ei qui ita non credit. Petrus per Leonem ita locutus eſt. Apoſtoli ita docuerunt. Pie & vere Leo docuit, Cyrillus ita docuit. Cyrilli æterna memoria. Leo & Cyrillus ſimiliter docuerunt. anathema ei D qui ſic non credit. Hæc vera fides. Catholici ita ſapimus. Hæc Patrum fides. Hæc in Epheſo cur lecta non ſunt? Hæc Dioſcorus occultauit.

Et cum legeretur pars prædictæ epiſtolæ, quæ continet: (Cap. iij.) Et ad reſoluendum conditionis noſtræ debitum, natura inuiolabilis, naturæ eſt vnita paſſibili; vt quod noſtris remedijs congruebat, vnus atque idem mediator Dei & hominum, homo Chriſtus IESVS, & mori poſſet ex vno, & mori nô poſſet ex altero: (1. Tim. 2. a. 5.)]dubitantibus Illyricianis & Palæſtinis reuerendiſſimis Epiſcopis, Aëtius ᴵᴵreuerendus diaconus ſanctæ Conſtantinopolitanæ eccleſiæ legit (ᴵᴵ archidiaconus regiæ Conſtantinopolis legit) E Cyrilli ſanctæ memoriæ Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi capitulum, ita continens: (In epiſt. ad Neſtorium, ſupra pag. 57. b.) Quoniam vero iterum proprium eius corpus gratia Dei, ſicut ait Paulus, pro omnibus guſtauit mortem, ideo dicitur (Hebr. 2. d.) ipſe paſſus propter nos mortem; non tamquam in experimentum veniens mortis, quod ad ſuam pertinebat naturam (dementiæ eſt enim, hoc dicere

Digitized by Google

cete aut ſapere) ſed quia, ſecundum quod nuper dixi, caro eius guſtauit mortem.

Cap. iiij. Similiter cum legeretur ex epiſtola pars, quæ continet: Agit enim vtraque forma cum alterius communione, quod proprium eſt; Verbo ſcilicet operante quod Verbi eſt, & carne exequẽte quod carnis eſt. vnum horum coruſcat miraculis, aliud ſuccumbit iniurijs:] dubitantibus Illyricianis & Palæſtinis reuerendiſſimis Epiſcopis, Aëtius archidiaconus ſanctæ Conſtantinopolitanæ eccleſiæ legit ſanctæ memoriæ Cyrilli capitulum, continens ita: Quædam ſunt voces quàmmaxime Deum decentes, quædam vero decentes humanitatem, quędam vero medium quemdam tenentes ordinem, inſinuantes Filium Dei Deum eſſe & hominem ſimul.

Eod. cap. in fin. Similiter cum legeretur ex eadem epiſtola pars, quæ ita continet: Quamuis in Domino IESV Chriſto Dei & hominis vna perſona ſit; aliud tamen eſt, vnde in vtroque communis eſt contumelia, aliud vnde communis eſt gloria. De noſtro enim illi eſt minor Patre humanitas: de Patre illi eſt æqualis cum Patre diuinitas:] dubitantibus Illyricianis & Palæſtinis reuerendiſſimis Epiſcopis, Theodoretus reuerẽdiſſimus Epiſcopus Cyri dixit: Eſt ſimiliter exemplum beatiſſimi Cyrilli ita habens: Et factum hominem, & non mutantem quod proprium eſt. permanſit enim id quod erat. intelligitur vero omnino & aliud in alio quod habitat, ideſt, diuina natura in humanitate.

Magnificentiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Poſt hæc omnia adhuc quis dubitat? Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Nemo dubitat. Atticus reuerendiſſimus Epiſcopus Nicopolitanæ ciuitatis dixit: Quoniam præſtitit magnificentia veſtra ſuarum aurium facilitatem cum patientia, precamur (ſi iubetis) inducias dari nobis, vt intra paucos dies tranquilla mente, & non turbato animo, quæ Deo placent, [ſ] à ſanctis Patribus ordinentur. Quoniam vero nũc domini noſtri & ſanctiſſimi patris & Archiepiſcopi Leonis, adornantis Apoſtolicã Sedem, lecta eſt epiſtola, oportet vero & beatæ memoriæ Cyrilli epiſtolam ſcriptam ad Neſtorium, in qua [‖] iubet eum conſentire duodecim capitulis, & hanc dari nobis, vt in tempore diſceptationis parati inueniamur. Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerũt: Si iubetis dari nobis inducias, petimus Patres ſimul perſcrutari. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerũt: [§] Differatur audiẽtia vſque ad quinque dies, vt inter hos conueniat veſtra ſanctitas ad ſanctiſſimum Archiepiſcopum Anatolium, & communiter de Fide tractetis; vt qui dubitant, doceantur. Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Nos ita credimus. {omnes ita credimus. ſicut Leo, ita credimus.} noſtrum nullus dubitat. nos iam ſubſcripſimus. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Non eſt

ſ ac ſanctis Patribus, ordinentur.

‖ hortatur

§ Differetur

A νεῖν· ἀλλ' ὅτι, καθάπερ ἔφην ἀρτίως, ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐγεύσατο θανάτου. Ὁμοίως, ἡνίκα ἀνεγινώσκετο τὸ μέρος τὸ περιέχον· ἐνεργεῖ γὰρ ἑκατέρα μορφὴ μετὰ τῆς θατέρου κοινωνίας, ὅπερ ἴδιον ἔσχηκε, τοῦ μὲν λόγου κατεργαζομένου τοῦθ', ὅπερ ἐστὶ τοῦ λόγου, τοῦ δὲ σώματος ἐκτελοῦντος, ἅπερ ἐστὶ τοῦ σώματος· καὶ τὸ μὲν αὐτῶν διαλάμπει τοῖς θαύμασι, τὸ δὲ ταῖς ὕβρεσιν ὑποπέπτωκεν, ἀμφιβαλλόντων τῶν Ἰλλυρικῶν, καὶ Παλαιστινῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀνέγνω τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου κεφάλαιον, περιέχον B οὕτως· αἱ μέν εἰσι τῶν φωνῶν ὅτι μάλιστα θεοπρεπεῖς, αἱ δὲ οὕτω πάλιν ἀνθρωποπρεπεῖς, αἱ δὲ μέσην τινὰ τάξιν ἔχουσιν, ἐμφανίζουσαι τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ θεὸν ὄντα, καὶ ἄνθρωπον ὁμοῦ ἐν ταυτῷ. Ὁμοίως, ἡνίκα ἀνεγινώσκετο ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς τὸ μέρος, τὸ περιέχον οὕτως· εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἐν τῷ δεσπότῃ Ἰησοῦ Χριστῷ τοῦ θεοῦ, καὶ ἀνθρώπου ἓν ὑπάρχει τὸ πρόσωπον, ὅμως ἕτερόν ἐστιν ἐκεῖνο, ἐξ οὗ ἐν ἑκατέρῳ κοινόν ἐστι τὸ τῆς ὕβρεως, καὶ ἕτερον, ἐξ οὗ κοινὸν τὸ τῆς δόξης καθέστηκεν. ἐξ ἡμῶν μὲν γάρ ἐστιν αὐτῷ ἡ ἐλάσσων τοῦ πατρὸς ἀνθρωπότης· ἀπὸ δὲ τοῦ πατρός ἐστιν αὐτῷ C ἡ μετὰ τοῦ πατρὸς ἴση θεότης, ἀμφιβαλλόντων τῶν Ἰλλυρικῶν, καὶ Παλαιστινῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κύρου εἶπεν· ἔστιν ὅμοιον ὑπόδειγμα τοῦ μακαρίου Κυρίλλου, περιέχον οὕτως· καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, καὶ οὐ μεθέντα τὸ ἴδιον· μεμένηκε γὰρ, ὅπερ ἦν· νοεῖται δὲ πάντως καὶ ἕτερον ἐν ἑτέρῳ τὸ κατοικοῦν· τουτέστιν ἡ θεία φύσις ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· μετὰ ταῦτα πάντα, ἔτι τίς ἀμφιβάλλει; οἱ εὐλαβέστατοι D ἐπίσκοποι ἐβόησαν, οὐδεὶς ἀμφιβάλλει. Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως εἶπεν· ἐπειδὴ παρέσχε τὸ εὔτακτον τῆς ἀκοῆς ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν μετὰ τῆς ἀνεξικακίας, κελεύσατε ἐνδοθῆναι ἡμῖν, ὥστε ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀκυμάντῳ διανοίᾳ, καὶ ἀταράχῳ λογισμῷ, τὰ τῷ θεῷ δοκοῦντα, καὶ τοῖς ἁγίοις [x] πατράσι τυπωθῆναι. ἐπειδὴ [‖] νῦν ἀνεγνώσθη ἡ τοῦ δεσπότου ἡμῶν, καὶ ἁγίου πατρὸς, καὶ ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, τοῦ τὴν ἀποστολικὴν καθέδραν διακοσμοῦντος ἐπιστολή· χρὴ δὲ καὶ τὴν τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἐπιστολὴν, τὴν πρὸς Νεστόριον γραφεῖσαν, ἐν ᾗ παρακε- E λεύεται αὐτὸν συντίθεσθαι τοῖς κεφαλαίοις τοῖς δώδεκα, καὶ ταύτην δοθῆναι ἡμῖν, ἵνα ἐν τῷ καιρῷ τῆς διασκέψεως εὐτρεπεῖς εὑρεθῶμεν. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· εἰ κελεύετε ἐνδοθῆναι ἡμῖν, παρακαλοῦμεν τοὺς πατέρας συσκέψασθαι. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ὑπερτεθήσεται ἡ ἀκρόασις ἕως ἡμερῶν πέντε· ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ συνελθεῖν τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην εἰς τὸν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου, καὶ κοινῇ περὶ τῆς πίστεως βουλεύσασθαι, ἵνα οἱ ἀμφιβάλλοντες διδαχθῶσιν. πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἡμεῖς οὕτω πιστεύομεν· ἡμῶν οὐδεὶς ἀμφιβάλλει· ἡμεῖς ἤδη ὑπεγράψαμεν. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος

x πατράσι. τυπωθῆναι.

‖ τοίνυν

Digitized by Google

A κλῆρος, εἶπον· οὐκ ἀναγκαῖον πάντας *ἡμᾶς συνελθεῖν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀκόλουθόν ἐστι πεισθῆναι πάντας τοὺς ἀμφιβάλλοντας, ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀνατόλιος ἀπὸ τῶν ὑπογραψάντων ἐπισκόπων ἐπιλέξηται, οὓς ἂν νομίσῃ ἱκανοὺς εἶναι πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἀμφιβαλλομένων. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· δεόμεθα περὶ τῶν πατέρων, τοὺς πατέρας τῇ συνόδῳ, τὰς φωνὰς τῷ βασιλεῖ, τὰς ἱκεσίας τῷ ὀρθοδόξῳ, τὰς ἱκεσίας τῇ Αὐγούστῃ. πάντες ἡμάρτομεν, πᾶσι συγχώρησον. οἱ κληρικοὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐβόησαν· ὀλίγοι κράζουσιν· οὐ λέγει ἡ σύνοδος. B οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, ἐβόησαν· τὸν Αἰγύπτιον τῇ ἐξορίᾳ. οἱ Ἰλλυρικιανοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· πάντες ἡμάρτομεν· *πάντας ἐλέησον· τὰς φωνὰς τῷ ὀρθοδόξῳ βασιλεῖ· αἱ ἐκκλησίαι σχίζονται. οἱ κληρικοὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐβόησαν· Διόσκορον τῇ ἐξορίᾳ· Διόσκορον ὁ θεὸς καθεῖλε. οἱ Ἰλλυρικιανοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· πάντες ἡμάρτομεν· πᾶσι συγχωρηθῇ· Διόσκορον τῇ συνόδῳ· Διόσκορον ταῖς ἐκκλησίαις· ἐφ' ὑμῶν κακὸν μὴ γένηται. οἱ κληρικοὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐβόησαν· ὁ κοινωνῶν Διοσκόρῳ, Ἰουδαῖός ἐστιν. C οἱ ἀνατολικοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τὸν Αἰγύπτιον τῇ ἐξορίᾳ· τὸν αἱρετικὸν τῇ ἐξορίᾳ. οἱ Ἰλλυρικιανοὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τοὺς πατέρας τῇ συνόδῳ. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· τὰ διαλαληθέντα ἔργῳ παραδοθήσεται.

* ὑμᾶς χ.

* πᾶσι συγχώρησον· τάς

eſt neceſſarium omnes vos conuenire. Sed quia cōueniens eſt, omnibus dubitantibus perſuadere, reuerēdiſſimus Archiepiſcopus Anatolius eligat de his, qui ſubſcripſerūt, quos putauerit idoneos eſſe *ad docendum eos qui dubitant. Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Pro Patribus petimus, Patres Synodo reddite. [Conſentaneos Leoni Synodo, Patres Synodo.] Has voces Imperatori, has preces catholico, has preces Auguſtæ. Omnes peccauimus, omnibus indulgeatur. Clerici Conſtantinopolitani clamauerunt: Pauci clamant, non tota dicit Synodus. [Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Aegyptium exilio. Illyriciani & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Precamur, omnibus miſeremini.] Orienrales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Aegyptium exilio. Illyriciani & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Omnes peccauimus, omnium *miſeremini. Has voces catholico Imperatori. Eccleſiæ ſcinduntur. Clerici Conſtantinopolitani clamauerunr: Dioſcorum exilio; hæreticum exilio. Dioſcorum Chriſtus damnauit. Illyriciani & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Omnes peccauimus, omnibus *indulgete. Dioſcorum Synodo, Dioſcorum Eccleſijs. Sub vobis malum non fiat: [ſub imperio veſtro malum non fiat: ſub imperio veſtro diſcidium non fiat.] Clerici Conſtantinopolitani clamauerunt: Qui communicat Dioſcoro, Iudæus eſt. Orientales & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Aegyptiū exilio, hæreticum exilio. Illyriciani & qui cum ipſis reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Patres Synodo. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Quæ *interloquuta ſunt, effectui mancipentur.

* ad ea docenda, de quibus dubitatur.

* miſeremi.

* indulgeatur.

* al. Interlocutionibus prolata ſūt.

Explicit ſecunda Cognitio Synodalis.

D

ΤΡΙΤΗ ΠΡΑΞΙΣ
τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

Ὑπατείᾳ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως Μαρκιανοῦ τὸ πρῶτον, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ τριῶν εἰδῶν ὀκτωβρίων ἐν Χαλκηδόνι τῇ E πόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας, κατὰ χάριν θεοῦ, καὶ ἐκ θεσπίσματος τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων, συνόδου οἰκουμενικῆς συγκροτηθείσης, καὶ συνεδρευσάντων ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας, καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας πάντων τῶν ὁσιωτάτων, καὶ θεοφιλεστάτων,

Πασχασίνου, μετὰ Λουκενσίου, καὶ

Βονιφατίου πρεσβυτέρου, τῶν ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος, καὶ

Ἀνατολίου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ

Μαξι-

ACTIO TERTIA
Chalcedonenſis Concilij.

CONSVLATV piiſſimi & Chriſtianiſſimi Imperatoris noſtri Marciani primo, & qui fuerit nuntiatus, ſub die tertio Idus Octobris, in Chalcedonenſi ciuitate Bithyniæ prouinciæ, ſecundum Dei gratiam, & ex ſanctione piiſſimorum & fideliſſimorum Imperatorum, congregato vniuerſali Concilio, & conſidentibus in *ſancta baſilica ſanctæ & bonæ victricis martyris Euphemiæ omnibus ſanctiſſimis & reuerendiſſimis Epiſcopis, ideſt,

Paſchaſino & Lucentio Epiſcopis, &

Bonifacio Presbytero, gerentibus vicem ſanctiſſimi & beatiſſimi Archiepiſcopi Apoſtolicæ Sedis Romanorum Eccleſiæ Leonis, &

Anatolio Conſtantinopolitano, &

* martyrio ſanctæ

Maximo Antiocheno,
Stephano Epheſino,
Cyriaco Heraclienſi,
Luciano Byziæ,
Diogene Cyziceno,
Iuliano Coënſi,
Valeriano Baſianæ,
Eunomio Nicomedienſi,
Petro Corinthi,
Eleutherio Chalcedonenſi,
Theodoro Tarſenſi,
Romano Myrenſi,
Cyro Anazarbi,
Conſtantino Boſtrenſi,
Seleuco Amaſiæ,
Ioanne Sebaſtiæ,
Conſtantino Melitenæ,
Calocero Claudiopolitano,
Patricio Tyanenſi,
Amphilochio Sidæ,
Epiphanio Pergenſi,
Theodoro Damaſceno,
Attico Nicopolis veteris Epiri,
Baſilio Traianopolis,
Florentio Sardienſi,
Franeione Philippenſi,
Ioanne Rhodienſi,
Petro Gangrenſi,
Photio Tyri,
Nunechio Laodiceno,
Oneſiphoro Iconij,
Stephano Hierapolitano,
Mariniano Synnadenſi,
Pergamio Antiochiæ Piſidiæ,
Nonno Edeſſæ,
Olympio [a] Olympiodoro metropolita Conſtantiæ Cypri,
Theoctiſto Piſinuntis,
Domno Apameæ Syriæ,
Critoniano Aphrodiſiadis,
Symeone Amidæ,
Sebaſtiano Berrhoenſi,
Cecropio Sebaſtopolis,
Ioanne Germaniciæ,
Atarbio Trapezuntis,
Ioſeph Heliopolis,
Antiocho Sinopæ,
Acacio Ariarathiæ,
Attico Zelenſi,
Pharnacio, f. Euſtathio [b] Halicarnaſſi,
Apragmonio Tienſi,
Ioanne Nicopolitano,
Gratiano Ceraſuntenſi,
Thalaſſio Parij,
Philippo Adranorum,
Epicteto Diocletianopolis,
Daniele Sygalorum,
Theodoſio Nazianzeno,
Theodoro Claudiopolis Iſauriæ,
Theodoro Tripolitano,
Thoma Theodoſiopolis,
Dorotheo f. [c] Theodoro Neocæſarienſi,
Ioanne Polemonij,
Athanaſio Meſſenæ,
Patricio Neocæſareæ Auguſti,

Alc-

A Μαξίμου τοῦ Αντιοχείας,
Στεφάνου Εφέσου,
Κυριακοῦ Ηρακλείας,
Λουκιανοῦ Βύζης,
Διογένους Κυζίκου, Ιουλιανοῦ Κώων.
Οὐαλεριανοῦ Βασιανῆς,
Εὐνομίου Νικομηδείας,
Πέτρου Κορίνθου,
Ελευθερίου Χαλκηδόνος,
Θεοδώρου Ταρσοῦ, Ρωμανοῦ Μύρων.
Κύρου Αναζάρβου,
B Κωνσταντίνου Βοστρων,
Σελεύκου Αμασείας,
Ιωάννου Σεβαστείας,
Κωνσταντίνου Μελιτινῆς,
Καλογήρου Κλαυδιουπόλεως,
Πατρικίου Τυανῶν, Αμφιλοχίου Σίδης.
Επιφανίου Πέργης,
Θεοδώρου Δαμασκοῦ,
Αττικοῦ Νικοπόλεως παλαιᾶς Ηπείρου,
Βασιλείου Τραιανουπόλεως,
Φλωρεντίου Σάρδεων,
C Φραγκίωνος Φιλιππουπόλεως,
Ιωάννου Ρόδου, Πέτρου Γαγγρῶν,
Φωτίου Τύρου,
Νουνεχίου Λαοδικείας, Ονησιφόρου Ικονίου,
Στεφάνου Ιεραπόλεως,
Μαρινιανοῦ Συννάδων,
Περγαμίου Αντιοχείας Πισιδίας,
Νόννου Εδέσσης,
[a] Ολυμπιοδώρου μητροπολίτου Κωνσταντίας Κύπρου, [a] Ολυμπίο
Θεοκτίστου Πισινοῦντος,
D Δόμνου Απαμείας Συρίας,
Κριτωνιανοῦ Αφροδισιάδος,
Συμεώνος Αμίδης, Σεβαστιανοῦ Βεῤῥοίας,
Κικροπίου Σεβαστουπόλεως,
Ιωάννου Γερμανικείας,
Ατερβίου Τραπεζοῦντος, Ιωσὴφ Ηλιουπόλεως,
[d] Αντιλόχου Σινώπης, [d] Αντιόχου
Ακακίου Αριαραθείας,
Αττικοῦ Ζήλων,
Εὐσταθίου Αλικαρνασσοῦ, Απραγμονίου Τίου,
Ιωάννου Νικοπόλεως,
E Γρατιανοῦ Κερασοῦντος, Θαλασσίου Παρίου,
Φιλίππου [e] Αδριανῶν, [e] Αδραίων.
Επικτήτου Διοκλητιανουπόλεως,
Δανιὴλ Συγάλων,
Θεοδοσίου Ναζιανζοῦ,
Θεοδώρου Κλαυδιουπόλεως Ισαυρίας,
Θεοδώρου Τριπόλεως, Θωμᾶ Θεοδοσιουπόλεως,
Θεοδώρου Νεοκαισαρείας,
Ιωάννου Πολεμωνίου,
Αθανασίου Μεσσήνης,
Πατρικίου Νεοκαισαρείας Αὐγούστου,

Αλε-

Ἀλεξάνδρου Σελευκείας Ἰσαυρίας,
Οὐαλερίου Λαοδικείας Φοινίκης,
Κυρίνου Πατάρων,
*Ορίσσου, Θεοφίλου * Ὀκρισσοῦ,
Αἰθερίχου Σμύρνης,
Τρύφωνος Χίου, Μελετίου Λαρίσσης,
Νέωνος Σιλίου,
Εὐδοξίου Ἐτένων,
Μαρκιανοῦ Κοτιῶν,
Θεοδότου Λυσανίας,
Ἰωάννου Φλαβιάδος Κιλικίας,
Παύλου Πτολεμαΐδος, Διονυσίου Ἡρακλείας,
Ἰωάννου Ἀλινδης,
Εὐπυθίου Στρατονικείας,
Ἰωάννου Ἀμυζονος,
Παπία Ἐρίζων, Διονυσίου Ἀντιοχείας,
Τυγχανίου Ἀπολλωνιάδος,
Θεοδωρήτου Ἀλαβάνδων,
Μενάνδρου Ἡρακλείας,
Φλακίλλου Ἰασσοῦ, Ἰωάννου Κνίδου,
Καλανδίωνος Ἀλικαρνασσοῦ,
Καλλινίκου Ἀπαμείας Ἑξαπόλεως,
Κύρου Σινιανδοῦ,
Φλωρεντίου Τενέδου,
Ζηνοδότου Τερμισσοῦ, Σάββα Πάλτου,
Θεοκτίστου Βερροίας,
Θωμᾶ Πορφυρεῶνος,
Μακαρίου Αἴνου,
Κυριακοῦ Αἰγέης, Γενεθλίου Κρατίας,
Φιλίππου Θεοδοσιουπόλεως,
Βασιλικοῦ Θεοδοσιουπολιτῶν,
Παυλίνου Ἀπαμείας Πισιδίας,
Βασιλείου Νακωλείας,
Ἡρακλείου Κομάνων, Ῥουφίνου Σαμοσάτων,
Μενεκράτους Κερασούντων,
Κοσσινίου Ἱεροκαισαρείας,
Πατρικίου Ἀκμάσου,
Διονυσίου Ἀτταλείας Λυκίας,
Παύλου Τριπόλεως, Γεμέλλου Στρατονικείας,
Μαιονίου Νύσσης,
Ἡσαΐου Ἐλαιτῶν,
Ἑσπερίου Πιτάνης,
Κοΐντου Φωκείας,
Εὐσταχίου Δοκιμίου,
Μουσωνίου Νύσης, Ἀριστομάχου Κολωνείας,
Ῥήνου Ἰθυνοπόλεως,
Παύλου Μαριάμνης,
Εὐσταθίου Σαρακηνῶν,
Ἀθανασίου Πέργης,
Οὐρανίου Ἐμέσης, Δαμιανοῦ Σιδῶνος,
Νῶε Κηφᾶ καστέλλου,
Οὐρανίου Ἰβώρων,
Πολυχρονίου Ἐπιφανείας,
Θεοδώρου Ἀντιφέλλου,

Λου-

A Alexandro Seleuciæ Iſauriæ,
Valerio Laodiceæ Phœniciæ,
Cyrino Patarorum,
Theophilo [t] Ocriſſi, [t] Ociſſi,
Aethericho Smyrnenſi,
Tryphone Chienſi,
Meletio Lariſſæ,
Neone Silij,
Eudoxio Etennorum,
Marciano Coteorum,
Theodoto Lyſaniæ,
Ioanne Flauiadis Ciliciæ,
Paulo Ptolemaidis,
B Dionyſio Heraclienſi,
Ioanne Alyndenſi,
Eupythio Stratoniciæ,
Ioanne Amyzonis,
Papia Erizorum,
Dionyſio Antiocheno,
Tynchanio Apolloniadis,
Theodoreto Alabandorum,
Menandro Heraclienſi,
Flacillo Iaſſi,
Ioanne Gnidi,
Calandione Halicarnaſſi,
Callinico Apameæ [u] Hexapolis, [u] Bithyniæ, ſ.
C Cyro Siniandi,
Florentio Tenedi,
Zenodoto Termeſſi,
Sabba Palteno,
Theoctiſto Berrhoenſi,
Thoma Porphyrionis,
Macario Aeni,
Cyriaco Aegeæ,
Genethlio Cratiæ,
Philippo Theodoſiopolis,
Baſilico [x] Theodoſiopolitarum, [x] Palæopolis, ſ.
Paulino Apameæ Piſidiæ,
Baſilio Nacoliæ,
D Heraclio Comanorum,
Rufino Samoſatenſi,
Menecrate Ceraſſorum,
Coſſinio Hierocæſareæ,
Patricio [y] Acmaſi, [y] Acraſſi,
Dionyſio Attaliæ Lyciæ,
Paulo Tripolis,
Gemello Stratoniciæ,
Mæonio Nyſſæno,
Eſaia Elaitarum,
Heſperio Pitanæ,
Quinto Phocienſi,
Euſtochio Docimij,
E Muſonio Nyſæ,
Ariſtomacho Coloniæ,
Rheno [z] Ithynopolis, [z] Iſinopolis,
Paulo Mariamnæ,
Euſtathio Saracenorum,
Athanaſio Pergæ,
Vranio Emeſæ,
Damiano Sidonis,
Noe Cepha caſtelli,
Vranio [a] Iberorum, [a] Himerorũ, ſ.
Polychronio Epiphaniæ,
Theodoro Antiphelli,

 Lu-

Luciano Ipſenſi,
Neoptolemo Cornorum,
Acholio Larandenſi,
Iuliano Hypæporum,
Leontio Magneſiæ,
Eudoxio Chomatis,
Frontone Phaſelidis,
‖ Limyræ, f. Stephano ‖ Myræorum,
‖ Arazorum, Leontio ‖ Arazorum,
‖ Cauni, f. Antipatro ‖ Camorum,
Philippo Libureorum,
Gratiano Panormitano,
‖ Tlogorũ, f. Andrea ‖ Toneorum,
Nicolao Acaraſſi,
Romano Buboneorum,
Paulo Philomilij,
Florentio Adrianopolis,
Meſſalio Laodiceæ Piſidiæ,
Elpidio Thermenſi,
Romano Eudoxiopolis,
Longino Orciſti,
Myſterio Ammorij,
Petro Dardanienſi,
Iouiano Deuelti,
Frontiniano Sagalaſſi,
Indimo Irenopolitano,
Aquila Eudoxiadis,
Eutropio Adadæ,
Marco Arethuſæ,
Proterio Myrrhinenſi,
Marcellino Metropolita,
Euſebio Clazomenarum,
Olympio Theodoſiopolis,
Mama Aninetenſi,
Antoniano Aminſi,
Paralio Andraponenſi,
Domno Cucuſi,
Gerontio Seleuciæ Syriæ,
Iuliano Rhoſenſi,
Hypatio Zephyrij,
Petro Gabulorum,
Rufino Briulenſi,
Olympio Sozopolis,
Euphrata Eleutheræ,
Caiuma Marcopolitano,
Ioanne Carrhorum,
Abraamio Caſtricircenſi,
Demetrio Lapetorum,
Bethe Laſinneenſi,
‖ Limenorum, f. Muſoniano ‖ Brimenorum,
Gennadio Acmoneorum,
Eulalio Pioniorum,
Amachio Settorum,
Theodoſio Canothenſi,
Euſebio Seleucobeli,
Hermia Abydenſi,
Patricio Adrianutherorum,
‖ Euſebio, f. ‖ Eleutherio Apolloniæ,
Elia Blandenſi,
Alcimede Silandi,
Proclo Adranenſi,
‖ Theodoſio ‖ Theodoſio Ilienſi,
Pionio Troadis,
Stephano Pœmaninenſi,

Marco

A Λουκιανοῦ Ἴψου,
Νεοπτολέμου Κόρνων,
Ἀχολίου Λαράνδων,
Ἰουλιανοῦ Ὑπαίπων,
Λεοντίου Μαγνησίας,
Εὐδοξίου Χώματος,
Φρόντωνος Φασήλιδος,
Στεφάνου Μυραίων,
Λεοντίου Ἀράζων,
Ἀντιπάτρου Κάμων,
Φιλίππου Λιβουρέων,
Γρατιανοῦ Πανόρμου,
Ἀνδρέου Τονέων,
B Νικολάου Ἀκαρασοῦ,
Ῥωμανοῦ Βουβονέων,
Παύλου Φιλομιλίου,
Φλωρεντίου Ἀδριανουπόλεως,
Μεσσαλίου Λαοδικείας Πισιδίας,
Ἐλπιδίου μονῆς Θέρμων,
Ῥωμανοῦ Εὐδοξιουπόλεως,
Λογγίνου Ὀρκιστοῦ,
Μυστηρίου Ἀμμορίου,
Πέτρου Δαρδαίου,
Ἰοβιανοῦ Δευέλτου,
Φροντινιανοῦ Σαγαλασσοῦ,
C Ἰνδίμου Εἰρηνουπόλεως,
Ἀκύλα Εὐδοξιάδος,
Εὐτροπίου ‖ Ἀδαράδου, ‖ Ἀδάδης.
Μάρκου Ἀρεθούσης,
Προτερίου Μυῤῥίνης,
Μαρκελλίνου Μητροπολίτου,
Εὐσεβίου Κλαζομενῶν,
Ὀλυμπίου Θεοδοσιουπόλεως,
Μάμα Ανινήτου,
Ἀντωνιανοῦ Ἀμινσοῦ,
Παραλίου Ἀνδράπων,
Δόμνου Κουκουσοῦ,
Γεροντίου Σελευκείας Συρίας,
D Ἰουλιανοῦ Ῥώσου,
Ὑπατίου Ζεφυρίου,
Πέτρου Γαββυλᾶ,
Ῥουφίνου ‖ Βρεούλων, ‖ Ἀβριούλων,
Ὀλυμπίου Σωζοπόλεως,
Εὐφράτα Ἐλευθερνῆς,
Καιουμᾶ Μαρκουπόλεως,
Ἰωάννου Καῤῥῶν,
Ἀβρααμίου Κάστρων,
Δημητρίου Λαπήτων,
Βηθὶς Λασιννέας πόλεως,
Μουσωνιανοῦ Βριμένων,
Γενναδίου Ἀκμονέων,
E Εὐλαλίου Πιονίων,
Ἀμαχίου Σεττῶν,
Θεοδοσίου Κανώθης,
Εὐσεβίου Σελευκοβήλου,
Ἑρμείου Ἀβύδου,
Πατρικίου Ἀδριανοῦ θηρῶν,
Ἐλευθερίου Ἀπολλωνος,
Ἠλία Βλαύδου,
Ἀλκιμήδους Σιλάνδου,
Πρόκλου Ἀδρανῶν,
Θεοδοσίου Ἰλιέων,
Πιονίου Τρωάδος,
Στεφάνου Ποιμανινοῦ,

Μάρκου

Μάρκου Εὐροίας,
Κλαδέου Ἀγχιασμοῦ.
Περεγρίνου Φοινίκης, Κύρου Κυβίστρων,
Θεοδώρου Ἡρακλείας,
Τιμοθέου Δολίχης,

Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, καὶ πριμμικήριος νοταρίων, εἶπε. μέμνηται ἡ ἁγιότης ὑμῶν, ὅπερ πρώην ἀναγνωσθεισῶν τῶν ἐπιδοθεισῶν δεήσεων τοῖς εὐσεβεστάτοις, καὶ φιλοχρίστοις βασιλεῦσιν ἡμῶν, παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου ἐπισκόπου τῆς Δορυλαιτῶν κατὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων Διοσκόρου, φανερὰ παρηκολούθησε πρᾶξις ὑπομνημάτων, παρόντων τῷ ἁγιωτάτῳ τούτῳ συνεδρίῳ τῶν τε ἐνδοξοτάτων, καὶ μεγαλοπρεπεστάτων ἀρχόντων, καὶ τῆς ἱερᾶς, καὶ ἐνδόξου συγκλήτου, ἐξεταζομένου τοῦ μεταξὺ αὐτῶν πράγματος μέχρι βαθυτάτης ἑσπέρας. ἐπεὶ τοίνυν ὁ αὐτὸς θεοφιλέστατος Εὐσέβιος ἐπίσκοπος ἑτέρους λιβέλλους καὶ νῦν ἐπιδέδωκε τῇ ὑμετέρᾳ ὁσιότητι κατὰ τοῦ μνημονευθέντος ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου, μετὰ χεῖρας ἔχοντες τούτους, ὑποβάλλομεν πρὸς τὸ παριστάμενον. Πασχασῖνος ἐπίσκοπος Λιλυβαίου ἐπαρχίας Σικελίας, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, εἶπε Ῥωμαϊστὶ καὶ ἡρμηνεύθησαν εἰς ἑλληνικὸν οὕτως· ἔγνωσται πάντως τῇ θεοφιλεῖ ταύτῃ συνόδῳ, καὶ πρὸς τὸν μακάριον, καὶ ἀποστολικὸν πάπαν Λέοντα θεῖα γράμματα ἀπεστάλθαι, ὥστε αὐτὸν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ παρεῖναι καταξιῶσαι. ἀλλ' ἐπειδήπερ οὔτε τὸ τῆς ἀρχαιότητος ἔθος ἔσχηκε τοῦτο, οὔτε τοῦ γενικοῦ καιροῦ ἡ ἀνάγκη ἐπιτρέπειν ἐδόκει, τὴν ἡμετέραν βραχύτητα ἀνθ' ἑαυτοῦ * τὸ τῆς ἁγίας συνόδου ἐπέτρεψε. καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκαῖόν ἐστι ταῦτα, ἅπερ ἂν εἰς μέσον ἀχθῇ, δι' ἡμετέρας διαλαλιᾶς σκοπηθῆναι. διά τοι τοῦτο ὁ λίβελλος, ὁ νῦν προκομισθεὶς παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀδελφοῦ ἡμῶν, καὶ συνεπισκόπου Εὐσεβίου, ὑποδεχθεὶς, παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιδιακόνου, καὶ πριμμικηρίου νοταρίων Ἀετίου, ἀναγινωσκέσθω. καὶ λαβὼν Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος, καὶ πριμμικήριος * νοτάριος ἀνέγνω.

* ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ * ἐπίτρεψε. f.deeſt, * προκειμένων, vt eſt s. in epiſt. Leonis ad Synodū Chalc. pag. 41. & ita legiſſe videtur interpres Latinus.
* ἴσως, νοταρίων

Τῇ ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, τῇ ἐκ θεσπίσματος τῶν εὐσεβεστάτων ἡμῶν βασιλέων συνελθούσῃ ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει τῆς Βιθυνίας, παρὰ Εὐσεβίου ἐπισκόπου τῆς Δορυλαιτῶν, ποιουμένου τὸν λόγον ὑπέρ τε ἑαυτοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐν ἁγίοις Φλαβιανοῦ, τοῦ γενομένου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

ΤΟ φιλόθεον, καὶ μισοπόνηρον ἦθος, καὶ τὸ περὶ τοὺς ἠδικημένους συμπαθὲς τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης ἐπιστάμενοι, πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ παρὰ πᾶσαν ἀκολουθίαν ὑπομείναντες παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων Διοσκόρου, προσῆμεν τῇ ὑμετέρᾳ θεοφιλείᾳ, τῶν δικαίων τυχεῖν ἀξιοῦντες. τὸ δὲ τοῦ πράγματος ἐν τούτοις. πρώην συνελθοῦσα ὑμῶν ἡ ἁγία σύνοδος ἅμα τοῖς ὑπερλαμπροῖς, καὶ ἐξοχωτάτοις

A Marco Euriæ,
Claudio Anchiaſmi,
Peregrino Phœniciæ,
Cyro Cybiſtrenſi,
Theodoro Heraclienſi,
Timotheo Dolichenſi,

Aetius archidiaconus regiæ Conſtantinopolis, nouæ Romæ, & primicerius notariorum, dixit: Retinet veſtra ſanctitas, quoniam pridem lectis precibus, quæ piiſſimis & Chriſtianiſſimis Imperatoribus noſtris à religioſiſſimo Epiſcopo Doryletanæ ciuitatis Euſebio, aduerſus religioſiſſimū Epiſcopum Alexādriæ Dioſcorum porrectæ ſunt, B præſentibus huic ſancto Concilio & glorioſiſſimis & magnificentiſſimis Iudicibus, & ampliſſimo & glorioſiſſimo Senatu, cum examinaretur inter vtroſque cauſa vſque ad vltimam veſperā. Quoniam igitur idem religioſiſſimus Epiſcopus Euſebius & nunc alios libellos veſtræ ſanctitati obtulit aduerſus memoratum ſanctiſſimum Epiſcopum Dioſcorum, hos præ manibus habentes, intimamus ad id faciendum, quod vobis placuerit. Paſchaſinus Epiſcopus Lilybæi, prouinciæ Siciliæ, agēs vices ſanctiſſimi Epiſcopi Apoſtolicæ Sedis ſenioris vrbis Romæ Leonis, * per interpretē ſic dixit: C Notum eſt nempe huic Deo amabili Concilio, & ad beatum & Apoſtolicum & catholicum Papam Leonem ſacras eſſe litteras deſtinatas, quatenus huic ſancto Concilio ſe præſentare dignaretur. Sed quoniam neque antiqua hoc tenuit conſuetudo, neque generalis temporis neceſſitas permittere videbatur, noſtram paruitatem huic ſancto Concilio pro ſe præſidere præcepit. Ideoq. neceſſarium eſt, hæc quæ in medium proferuntur, per noſtram interlocutionem diſceptari. Propter hoc igitur porrectus libellos à religioſiſſimo fratre noſtro & coepiſcopo Euſebio, D ſuſceptus, à religioſiſſimo archidiacono & primicerio notariorum Aëtio recitetur. Et ſuſcipiens Aetius archidiaconus & primicerius notariorum, recitauit.

* Latine locutus.

Sanctæ & vniuerſali Synodo, ex ſanctione piiſſimorum Imperatorum noſtrorum congregatæ in Chalcedonenſium ciuitate proninciæ Bithyniæ, ab Euſebio Doryletanæ ciuitatis Epiſcopo, faciente verba tam pro ſe, quàm etiam pro ſanctæ memoriæ Flauiano quondam Epiſcopo Conſtantinopolitanæ ciuitatis, & pro catholica Fide.

E SCientes veſtræ ſanctitatis mores Deo amabiles & contrarios malitiæ, & circa iniqua paſſos iuſtam compaſſionem veſtram, multa & dira contra omnem conſequentiam perpeſſi à reuerendiſſimo Epiſcopo Alexandriæ magnæ ciuitatis Dioſcoro, adimus veſtram reuerentiam, iuſtitiam imperrare deprecantes: ll cauſam vero in his contentam. Pridem congregata veſtra ſancta Synodus pariter cum glorioſiſſimis & excellen-

ll in cauſa vero hæc ſunt.

lentiſſimis Iudicibus & ampliſſimo Senatu io hac
ſancta Eccleſia, audiuit ex precibus noſtris, quas
obtulimus piiſſimis noſtris Imperatoribus aduer
ſus Dioſcorum reuerendiſſimū[Alexandriæ ma-
gnæ ciuitatis] Epiſcopum, & propoſitum nobis
certamen diſcuſſit inter nos, & arguit, quæ auda-
cter commiſſa ſunt à Dioſcoro aduerſus me, &
ſanctæ memoriæ Flauianum, & orthodoxam Fi-
dem. Accuſauimus enim prædictum Dioſcorum,
tamquam conſentaneum Eutychi hæretico &
damnato & anathematizato, & quia volens perfi-
diam eius confirmare in nuper facto in Epheſia
metropoli Concilio, multitudine ſeditioſæ turbæ
collecta, potentiam ſibimet acquirens per ſuas
diuitias, rectam Fidem (quantum ad ipſum per-
tinet) contaminauit, & fermentum hæreſeos in-
ſolitæ in catholica Eccleſia introduxit, & nos ſa-
cerdotali dignitate priuaoit. Quia ergo cogni-
tione facta, ſicut nouit veſtra reuerentia, prædi-
ctus Dioſcorus aliena ſapere à catholica Fide, à
nobis demonſtratus eſt, & * me non permiſit in-
gredi in Conciliū in Epheſia metropoli factum,
& adeſſe meis allegationibus, inſuper vero & Fla-
uianum ſanctæ memoriæ quondam Conſtantino-
politanæ vrbis Epiſcopum, pro quo & ſermonem
feci, pro tempore ſuis allegationibus vti non ſi-
uit, præterea vero voces, quæ à Synodo tunc di-
ctæ non ſunt, monimentis indidit, & io puris char
tis compulit eos ſubſcribere, & omnem iniquita-
tem operatus eſt contra ipſam pietatem, & con-
tra diuinas regulas, & contra legum conſequen-
tiam; precor & ſupplico veſtræ ſanctitati, miſe-
remini noſtri, ſancti Patres: & dum adhuc in me-
moria retinetis, quæ aotea inter nos & præfatum
Dioſcorum acta ſunt, decernite, omnia quæ ad-
uerſus nos geſta ſunt, viribus carere, & nihil no-
bis ea monimenta, quæ iniuſte contra nos facta
ſunt, nocere: habere vero oos & ſacerdotalem
dignitatem, anathematizare autem eius ſcelera-
tum dogma, pietatis autem verbum corrobora-
re, & illum, eorum quæ audacter commiſit, luere
pœnas, quatenus exemplum factus in reliqua vi-
ta, omnes corrigat ſimilia actis eius agere conan
tes. Quod impetrantes, inceſſanter gratias age-
mus veſtræ ſanctitati.

Euſebius Epiſcopus Doryletanæ ciuitatis, pro-
uinciæ Phrygiæ Salutariæ, hos libellos mann
mea ſubſcribens porrexi.

Et cum lecti fuiſſent, Euſebius Epiſcopus dixit;
Supplico aduerſarium meum ad conſpectum
meum euocari. Aetius archidiaconus & primi-
cerius notariorum dixit: Dudum, ſicut iuſſiſtis,
pergentibus hinc Domnino & Cyriaco diaconi-
bus, quemadmodum ad alios ſanctiſſimos Epi-
ſcopos, & ad Dioſcorum ſanctiſſimum Epiſcopū,
priuſquam conſeſſus fieret, & hortantibus eum
vt conueniret & ipſe in hoc Concilio, nuntiauit
ſe quidem velle venire, non autem permitti à cu-
ſtodientibus ſe, ſicut dicebat. Paſchaſinus Epiſco-
pus

Margin: audiuit preces noſtras, — animaduertit — * quod — irrita eſſe,

A τούτοις ἄρχουσι, καὶ τῇ ὑπερφυεῖ συγκλήτῳ, ἐν ταύτῃ
τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἐπήκουσε τῶν δεή-
σεων ἡμῶν, τῶν ἐπιδοθεισῶν τοῖς εὐσεβεστάτοις ἡμῶν
βασιλεῦσι κατὰ Διοσκόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκό-
που· καὶ προθεῖσα ὑμῖν τὸν ἀγῶνα, ἐλέγχω τὰ μεταξὺ
ἡμῶν· καὶ ἐπειδὴ τοῖς τετολμημένοις Διοσκόρῳ κατ'
ἐμοῦ, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Φλαβιανοῦ, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πί-
στεως. ᾐτιασάμεθα γὰρ τὸν προειρημένον Διόσκορον, ὡς
ὁμόδοξον ὄντα Εὐτυχεῖ τῷ αἱρετικῷ, καὶ καθῃρημέ-
νῳ, καὶ ἀναθεματισμένῳ· καὶ ὅτι βουλόμενος τὴν ἐκεί-
νου κακοδοξίαν βεβαιῶσαι ἐν τῇ ἔναγχος γενομένῃ
B συνόδῳ ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει, πλῆθος ἀτάκτων
ὄχλων συναγαγὼν, καὶ δυναστείαν αὐτῷ πορισάμε-
νος διὰ τῆς προσούσης αὐτῷ εὐπορίας, τήν τε ὀρθὴν
πίστιν, τό γε ἧκον εἰς αὐτὸν, ἐλυμήνατο, καὶ ζύμην αἱ-
ρέσεως ἀήθους εἰσήνεγκεν εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλη-
σίαν, καὶ ἡμᾶς τῆς ἀξίας τῆς ἱερωσύνης ἀφείλετο. ἐπει-
δὴ οὖν τῆς διαγνώσεως γενομένης, ὡς ἐπίσταται ὑμῶν ἡ
θεοφίλεια, ἀπεδείχθη παρ' ἡμῶν ὁ προειρημένος Διό-
σκορος ἀλλότρια φρονῶν τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ ἐμὲ μὴ
συγχωρήσας συνελθεῖν ἐν τῷ συνεδρίῳ, τῷ γενομένῳ
C ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει, καὶ συστῆναι ταῖς ἰδίαις δι-
καιολογίαις, ἔτι δὲ καὶ τὸν ἐν ἁγίοις Φλαβιανὸν, τὸν
γενόμενον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὲρ οὗ καὶ
τὸν λόγον ἐποιησάμην, κατὰ καιρὸν ταῖς ἰδίαις δικαιο-
λογίαις χρήσασθαι. πρὸς τούτοις δὲ καὶ φωνὰς, τὰς
μὴ ῥηθείσας παρὰ τῆς τότε συνόδου, ἐνθεὶς τοῖς ὑπο-
μνήμασι, καὶ εἰς ἀγράφους χάρτας παρασκευάσας
αὐτοὺς ὑπογράψαι, καὶ πᾶσαν ἀδικίαν κατεργασά-
μενος εἰς τε τὴν εὐσέβειαν, καὶ εἰς τοὺς θείους κανόνας,
καὶ εἰς τὴν τῶν νόμων ἀκολουθίαν· δέομαι, καὶ προσ-
πίπτω τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ, ἐλεῆσαι ἡμᾶς, ἁγιώ-
D τατοι πατέρες· καὶ ὡς ἔτι ἔχετε ἐν μνήμῃ τὰ πρώην
πεπραγμένα μεταξὺ ἡμῶν, καὶ τοῦ προειρημένου Διο-
σκόρου, ψηφίσασθε πάντα τὰ πραχθέντα καθ' ἡμῶν,
χωλάζειν· καὶ μηδὲν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν γεγενημένων ἀδί-
κως καθ' ἡμῶν ὑπομνημάτων παραβλάπτεσθαι·
ἔχειν δὲ ἡμᾶς τὴν ἀξίαν τῆς ἱερωσύνης· ἀναθεματί-
σαι δὲ τὸ μιαρὸν αὐτοῦ δόγμα· κρατῦναι δὲ τὸν εὐ-
σεβείας λόγον· κἀκεῖνον δὲ δίκας * ἀπαιτῆσαι τῶν τε-
τολμημένων· ὥστε ὑπόδειγμα αὐτὸν γενόμενον τῷ
λοιπῷ βίῳ, πάντας σωφρονίσαι τοὺς τὰ ὅμοια αὐτοῦ
πράττειν ἐπιχειροῦντας. τούτου γὰρ τυχόντες, ἀδια-
E λείπτως εὐχαριστήσομεν τῇ ὑμετέρᾳ ὁσιότητι.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου ἐπαρχίας Φρυγίας
Σαλουταρίας ἐπέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους, ὑπο-
γράψας χειρὶ ἐμῇ.

Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶ-
πεν· ἀξιῶ τὸν ἀντίδικόν μου κατὰ πρόσωπόν μου κλη-
θῆναι. Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος, καὶ πρῶτος νοταρίων, εἶ-
πεν· ἤδη, καθὰ ἐκελεύσατε, ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους ὁσιωτάτους ἐπισκόπους, διαβάντων Δομνίνου, καὶ Κυριακοῦ, τῶν διακόνων, πρὸς τὸν Διόσκορον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον ἐλθεῖν, πρὸ τοῦ συνεδριάσαι, καὶ προτρεπομένων αὐτὸν ἐπὶ τὸ συνελθεῖν καὶ αὐτὸν ἐνταῦθα, ἐδήλωσεν, ἤθελεν μὲν παραγενέσθαι, μὴ συγχωρεῖσθαι δὲ ὑπὸ τῶν φυλαττόντων αὐτὸν, ὡς ἔφασκε. Πασχασῖνος ὁ ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπειδήπερ
οὐχ

Margin: * ἀποτῖσαι Lat.

A οὐχ ὁρῶμεν παρόντα Διόσκορον τὸν Ἀλεξανδρείας ἁγιώτατον ἐπίσκοπον, ἐξελθόντες εὐλαβέστατοι κληρικοὶ, ἐπιζητησάτωσαν αὐτὸν, εἰ πρὸ τοῦ συνεδρίου τυγχάνει. Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος, καὶ πριμμικήριος νοταρίων, εἶπε· καθάπερ ἐκελεύσατε, Ἐπιφάνιος, καὶ Ἐλπίδιος, πρεσβύτεροι, περιελθόντες τὸ ἅγιον τοῦτο μαρτύριον, ἐζήτησαν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῶν Ἀλεξανδρέων Διόσκορον· καὶ εἰ παρίσταται, παραγενόμενοι ἐρωτηθήτωσαν. Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, εἶπε· λεγέτωσαν οἱ εὐλαβέστατοι, Ἐπιφάνιος, καὶ Ἐλπίδιος, οἱ πρεσ-
B βύτεροι, εἴγε ἐπεζήτησαν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον. Ἐπιφάνιος, καὶ Ἐλπίδιος, πρεσβύτεροι, εἶπον· περιελθόντες τοὺς περιβόλους τοῦ ἁγίου τόπου τούτου, ἐζητήσαμεν, καὶ οὐχ εὕρομεν αὐτόν. Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, εἶπεν· εἰ παρίσταται τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ, ἀποστεῖλαι πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν θεοφιλεστάτων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ συνεπισκόπων, εἰς τὸ καταγώγιον, ἔνθα μένει, καὶ ὑπομνῆσαι αὐτὸν ἐπὶ τῷ παραγενέσθαι ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ. Μάξιμος ἐπίσκοπος τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας εἶπε· κα-
C λῶς ἔδοξε τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀνατολίῳ, ὥστε πεμφθῆναι θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους ἐπὶ τῷ μετακαλέσασθαι τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας Διόσκορον· καὶ δήλην αὐτῷ ποιῆσαι τὴν κατ' αὐτοῦ γεγενημένην αἰτίαν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἀκόλουθόν ἐστι δηλωθῆναι τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας Διοσκόρῳ. ὅθεν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντῖνος ὁ μητροπολίτης Βόστρων, καὶ Ἀκάκιος Ἀριαραθείας, καὶ Ἀττικὸς Ζήλων, διαβάντες, ὑπο-
D μνησάτωσαν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον, παραγενέσθαι εἰς τὸ ἅγιον τοῦτο συνέδριον. καὶ ἀπελθόντων τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, Κωνσταντίνου, καὶ Ἀκακίου, καὶ Ἀττικοῦ, μετὰ Ἱμερίου ἀναγνώστου, καὶ νοταρίου, εἶτα ἐπανελθόντων, Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος, καὶ πριμμικήριος νοταρίων, εἶπεν· οἱ πρὸ βραχέος ἀποσταλέντες ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι, Κωνσταντῖνος ὁ τῆς μητροπόλεως Βόστρων, καὶ Ἀκάκιος Ἀριαραθείας, καὶ Ἀττικὸς Ζήλων, πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ἀλεξανδρέων Διόσκορον παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, παραγεγόνασι· καὶ τοῦτο
E αὐτὸ ὑποβάλλομεν πρὸς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης. Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, εἶπε· καταξιώσωσιν οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι διδάξαι τὴν ἁγίαν ταύτην σύνοδον, οἵαν ἀπόκρισιν ἐδέξαντο παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου. Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Βόστρων εἶπε· κατὰ τὸ προσταχθὲν παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, ἀπελθόντες πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον τῆς Ἀλεξανδρέων, ἐγγράφως τὰ ἐντελθέντα ἡμῖν εἴπομεν αὐτῷ· καὶ ἀξιοῦμεν τὸν συνόντα ἡμῖν Ἱμέριον τὸν ἀναγνώστην, καὶ νοτάριον, ἐξειληφότα εἰπεῖν, τίνα ἐστὶ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν λεχθέντα, καὶ τίνα ἀπόκρισιν ἡμῖν δέδωκε. Πασχασῖνος ἐπίσκοπος δι' ἑρμηνέως εἶπεν· ὁ παρὼν νοτάριος Ἱμέριος, κατὰ τὴν κατάθεσιν

pus dixit: Qnoniam non videmus præſentẽ eſſe Dioſcorũ ſanctiſſimum Epiſcopum Alexandriæ, egredientes reuerendi clerici inquirant eũ, ſi præ foribus Concilij inuenitur. Aëtius archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Quemadmodum iuſſiſtis, Epiphanius & Elpidius presbyteri circumeuntes [a]ſanctam hanc baſilicam, quæſierunt religioſiſſimum Epiſcopum Alexandriæ Dioſcorum: & ſi placuerit, præſentati interrogentur. Anatolius Epiſcopus Conſtantinopolitanæ ciuitatis nouæ Romæ dixit: Dicant reuerendiſſimi Epiphanius & Elpidius presbyteri, ſi quęſierunt reuerendiſſimum Epiſcopum Dioſcorum. Epiphanius & Elpidius dixerunt: Peragrantes atria ſancti huius loci, quæſiuimus, & non eum inuenimus. Anatolius Epiſcopus Conſtantinopolitanæ vrbis nouæ Romæ dixit: Si complacet veſtræ ſanctitati, aliquos ex Dei amantiſſimis fratribus & coëpiſcopis noſtris deſtinare ad eum in domum, in qua manet, & commonefacere eum, vt in hoc ſanctum Concilium adueniat. Maximus Epiſcopus magnæ Antiochiæ dixit: Bene placuit ſanctiſſimo Archiepiſcopo Anatolio, dirigi Deo amiciſſimos Epiſcopos ad accerſendum rurſus Dei amantiſſimum Dioſcorum magnæ Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopum, & manifeſtum ei facere, quæ aduerſus eum facta eſt accuſatio. Sancta Synodus dixit: Conſequens eſt, mandare Dei amantiſſimo Epiſcopo Alexandriæ ciuitatis Dioſcoro. Vnde Deo amiciſſimi Epiſcopi Conſtantinus metropolitanus Boſtrenſis, & Acacius Ariarathirenſis, & Atticus Zelenſis pergentes, commoneant Dei amantiſſimum Epiſcopum Alexandriæ Dioſcorum occurrere ad ſanctum hoc Concilium. Et cum abijſſent reuerendiſſimi Epiſcopi Conſtantinus & Acacius & Atticus cum Himerio lectore & notario, & reuerſi fuiſſent, Aëtius archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Qui paulo ante deſtinati ſunt ſanctiſſimi Epiſcopi, Conſtantinus metropolitanus Boſtrenſis, & Acacius Ariarathirenſis, & Atticus Zelenſis, ad Dei amantiſſimum Epiſcopum Alexandriæ Dioſcorum à veſtra ſanctitate, aduenerunt. & hoc ipſum ſuggerimus ad notitiam veſtræ ſanctitatis.

Anatolius Epiſcopus Conſtãtinopolitanę ciuitatis nouę Romæ dixit: Dignẽtur Deo amiciſſimi Epiſcopi docere hanc ſanctam Synodum, quale acceperunt reſponſum à Dei amantiſſimo Dioſcoro Epiſcopo. Conſtantinus Epiſcopus metropolitanus Boſtrenſis dixit: Secundum præceptum veſtræ ſanctitatis pergentes ad reuerendiſſimum Epiſcopum Alexandriæ Dioſcorum, in ſcriptis ei, quæ nobis mandata ſunt, diximus: & poſtulamus, vt Himerius lector & notarius, qui pariter nobiſcum directus eſt, & excepit, dicat, quæ ſunt, quæ à nobis dicta ſunt, & quale nobis dedit reſpõſum. Paſchaſinus Epiſcopus per interpretẽ dixit: Præſens Himerius notarius ſecundũ proſecutionem

[a] ſanctũ hoc martyrium,

nem Deo amiciſſimi fratris noſtri & coëpiſcopi, e a quæ reſpondit Epiſcopns Dioſcorus, recitet, vt poſſit hæc beatiſſima Synodus communi conſilio ‖ tractare, quid debeat agere. Himerius lector & notarius recitauit. Et lectum eſt ita.

‖ dignoſcere conuenienter, quid

Conſtantinus Epiſcopus metropolis Boſtrenſis, ad Epiſcopum Dioſcorum dixit: Sancta Synodus tuam obſecrat ſanctitatem, vſque ad ipſam occurrere, quæ congregata eſt in baſilica ſanctæ & bonæ victricis martyris Euphemiæ. Dioſcorus reuerendiſſimus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Cuſtodior ego. ſi vero permittunt me deſcendere, dicant Magiſtriani. Acacius Epiſcopus Ariarathirenſis dixit: Nos ad deuotiſſimos Magiſtrianos non ſumus directi, ſed ad tuam ſanctitatem, quatenus digneris fatigare te, & peruenire ad ſanctum Concilium, congregatum in baſilica ſanctæ martyris Euphemiæ. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Paratus ſum aduenire ad ſanctum & vniuerſale Concilium; ſed prohibeor. Atticus Epiſcopus Zelenſis dixit: Libelli porrecti ſunt & nunc ab Euſebio Dei amantiſſimo Epiſcopo, ſancto & vniuerſali Concilio aduerſus tuam ſanctitatem; & per nos ſancta & magna Synodus tuæ ſanctitati mandauit, quatenus peruenias & ſatisfacias ſuper his, de quibus accuſaris. Dioſcorus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Semel dixi, quòd ego ‖ paratus ſum venire ad ſanctum & vniuerſale Concilium: ſed, vt videt veſtra religioſitas, prohibeor à deuotiſſimis Magiſtrianis & ſcholaribus. Et cum hęc lecta fuiſſent, Himerius lector [& notarius] dixit: Sed poſtquam deſcendi cum Dei amantiſſimis Epiſcopis, occurrit Eleuſinius venerandus adiutor magnificentiſſimi & glorioſiſſimi magiſtri ſacrorum officiorum, & reuerſi iterum Deo amiciſſimi Epiſcopi ad eumdem Dei amantiſſimum Epiſcopum Dioſcorum, & aſcendentes, rurſus commonuerunt eum [occurrere], & certa locuti ſunt, quæ in exceptis habeo: & ſi placet veſtræ ſanctitati & hæc ‖ recenſco. Saucta Synodus dixit: Relege. Himerius lector [& notarius] legit: Dioſcorus Alexãdrię Epiſcopus dixit: ‖ Tractans apnd memetipſnm, & cognoſcens quid expedic mihi, hæc reſpondeo. Quoniam ‖ ante hæc in congregatione ſedentes magnificentiſſimi Iudices certa definieruut poſt multam vniuſcuinſque interlocutionem, nunc vero in prædictorum infirmationem ſecunda me euocat congregatio; obſecro, vt qui pridem ad hoc ſanctum Concilium glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus conuenerunt, & nunc ſint præſentes, vt iterum ſub eorum præſentia hæc eadem examinentur. Acacius Epiſcopus Ariarathirenſis dixit: Non ita ſancta & magna Synodus veſtram ſanctitatem euocauit, ad ſubuertendum ea quæ ſub magnificentiſſimorum & glorioſiſſimorum Iudicum & ſacri Senatus præſentia acta ſunt: ſed mandata deſtinauit, quatenus ad Concilium peruenias, & non abſit ab eo tua ſanctitas.

‖ conſtitui venire

‖ recenſebo.

‖ Colligens memetipſum

‖ in priore cõgregatione

Dio-

A θεσιν τοῦ θεοφιλεστάτου ἀδελφοῦ ἡμῶν, καὶ συνεπισκόπου, ταῦτα, ἅπερ ἀπεκρίνατο Διόσκορος ὁ ἐπίσκοπος, ἀναγινωσκέτω· ἵνα δυνηθῇ ἡ μακαρία αὕτη σύνοδος, κοινοποιησαμένη τὴν συμβουλὴν, ἐμμελῶς διαγνῶναι, τί ὀφείλει πραχθῆναι. Ἱμέριος ἀναγνώστης, καὶ νοτάριος, ἀνέγνω οὕτως· Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Βόστρων πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Διόσκορον εἶπεν· ἡ ἁγία σύνοδος παρακαλεῖ σου τὴν ἁγιότητα ἀπαντῆσαι ἕως αὐτῆς, συνηθροισμένη ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας, καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας. Διόσκορος ἐπίσκοπος B Ἀλεξανδρείας εἶπε· φυλάττομαι ἐγώ· εἰ δὲ συγχωροῦσί με κατελθεῖν, εἰπάτωσαν*. Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας εἶπεν· ἡμᾶς πρὸς τοὺς καθωσιωμένους μαγιστριανοὺς οὐκ ἀπεστάλημεν, ἀλλὰ πρὸς τὴν σὴν ὁσιότητα, ὥστε σε καταξιῶσαι σκυλῆναι, καὶ καταλαβεῖν τὴν ἁγίαν σύνοδον, συνηθροισμένην ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἕτοιμός εἰμι παραγενέσθαι εἰς τὴν ἁγίαν, καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον· ἀλλὰ κωλύομαι. Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Ζήλων εἶπε· λίβελλοι ἐπεδόθησαν καὶ νῦν παρὰ Εὐσεβίου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῇ ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ κατὰ τῆς σῆς ὁσιότητος· καὶ δι' ἡμῶν ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη σύνοδος ἐδήλωσε τῇ σῇ ἁγιωσύνῃ· ὥστε σε παραγενέσθαι, καὶ ἀπολογήσασθαι, ἐφ' οἷς ἐγκαλῇ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἅπαξ εἶπον, ὅτι προθύμως καὶ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὴν ἁγίαν, καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον· ἀλλ', ὡς ὁρᾷ ἡ ὑμετέρα θεοφίλεια, κωλύομαι ὑπὸ τῶν καθωσιωμένων μαγιστριανῶν, καὶ σχολαρίων. καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι ταῦτα, Ἱμέριος ἀναγνώστης εἶπεν· ἐπειδὴ μετὰ τὸ κατελθεῖν με ἅμα τοῖς D θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις, ἀπήντησεν Ἐλευσίνιος ὁ θαυμασιώτατος βοηθὸς τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων, καὶ ὑποστρέψαν οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι πάλιν πρὸς τὸν αὐτὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον, καὶ ἀνελθόντες, πάλιν ὑπέμνησαν αὐτὸν, καὶ φανερὰ διελέχθησαν, ἅ τινα ἐν ἐκλήψει ἔχω· καὶ εἰ παρίσταται τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ, ταῦτα ἀναγνώσομαι. ἡ ἁγία, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· ἀναγίνωσκε. Ἱμέριος ἀναγνώστης ἀνέγνω οὕτως. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· συναγαγὼν ἐμαυτὸν, καὶ γνοὺς E τὸ συμφέρον, τάδε ἀποκρίνομαι· ἐπειδὴ ἐν τῇ πρὸ ταύτης συνόδῳ καθεζόμενοι οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες, *ὥρισαν φανερὰ μετὰ πολλὴν ἑκάστου διαλαλιὰν, νῦν δὲ δευτέρα με καλεῖ σύνοδος εἰς τὴν τῶν προειρημένων ἀνασκευὴν, παρακαλῶ, τοὺς καὶ πρώην ἐν τῇ συνόδῳ παραγενομένους μεγάλους ἄρχοντας, καὶ τὴν ἱερὰν σύγκλητον, καὶ νῦν παρεῖναι· ἵνα πάλιν ἐπ' αὐτῶν τὰ αὐτὰ γυμνασθῇ. Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας εἶπεν· οὐχ οὕτως ἐκάλεσεν ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη σύνοδος τὴν σὴν ἁγιωσύνην, ὥστε ἀνασκευάσασθαι τὰ ἐπὶ τῶν μεγάλων, καὶ ἐνδόξων ἀρχόντων, καὶ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου πραχθέντα, ἀλλὰ δηλώσουσα ἀπέστειλεν, ὥστε καταλαβεῖν τὸ συνέδριον, καὶ μὴ ἀπολειφθῆναι αὐτοῦ τὴν σὴν ὁσιότητα.

* οἱ μαγιστριανοί.

* ταῦτα εἶπον, καὶ φανερὰς ὥρισαν μετὰ

Διό-

A Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰρήκατέ μοι νῦν ὅτι λιβέλλους ἐπιδέδωκεν Εὐσέβιος κατὰ τῆς ἐμῆς θεοσεβείας· παρακαλῶ πάλιν παρόντων τῶν ἀρχόντων, καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου, δοκιμασθῆναι τὰ κατ' αὐτόν. Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Ζήλων εἶπεν· ἡμεῖς ἀπεστάλημεν πρὸς τὴν σὴν ὁσιότητα ἐπὶ τῷ προτρέψασθαι. καὶ ἐνέκοψεν αὐτὸν Διόσκορος ὁ ἐπίσκοπος, εἰπών· ἀπεκρινάμην ἤδη, ὅτι ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μεγάλων ἀρχόντων, καὶ τῆς ὑπερφυοῦς συγκλήτου, πάλιν τὰ κατ' ἐμὲ ἐξετασθῆναι βούλομαι. Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος μητροπόλεως Βόστρων εἶπεν· εὐθὺς ἐλθοῦσιν ἡμῖν ἀπεκρίνατο ἡ σὴ ὁσιότης ὅτι ἐὰν συγχωρηθῶ ὑπὸ τῶν φυλαττόντων με, καταλαμβάνω τὴν ἁγίαν σύνοδον. B ἐπεὶ τοίνυν παραγενομένου τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου βοηθοῦ τοῦ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου, ἐπετράπης, εἰ βούλει, ἐλθεῖν εἰς τὴν ἁγίαν σύνοδον, περὶ τούτου, εἰ δοκεῖ, ἀπόκρισιν ἡμῖν δός. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπε· νῦν μεμάθηκα, ὅτι οὐ πάρεισιν οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος· καὶ διὰ τοῦτο νῦν οὕτως ἀπεκρινάμην.

Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· δέομαι τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, τὰ ἀναγνωσθέντα ἄρτι παρὰ τοῦ νοταρίου, τοῦ ἀποσταλέντος C μετὰ τῶν εὐσεβεστάτων ἐπισκόπων πρὸς τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον, κελεύσατε ἐμφέρεσθαι τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων. Μάξιμος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπε· τὰ μὲν νῦν ἀναγνωσθέντα παρὰ Ἱμερίου τοῦ ἀναγνώστου, ἐμφερέσθω τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων· ἀκόλουθον δὲ κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ αὖθις ἀποσταλῆναι πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον τοὺς *καλοῦντας αὐτὸν ἐκ δευτέρου ἐπὶ τῷ παραγενέσθαι ἐν τῇ ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· D ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Διόσκορος σκήψεις, καὶ προφάσεις προβάλλεται, τοῦ μὴ καταλαβεῖν τὴν ἁγίαν ταύτην σύνοδον· φανερὰ γὰρ κεφάλαια ἤδη *ἐλέχθη καὶ ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, καὶ ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς, καὶ ἐνδόξου συγκλήτου. καὶ ἔστιν ἕτερα κεφάλαια, τὰ ὀφείλοντα ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης γυμνασθῆναι, καὶ *ἀποδειχθῆναι· καὶ κελεύσατε αὐτὸν παρεῖναι· οὐδὲ γὰρ ἀνασκευάζομέν τι τῶν ἤδη πεπραγμένων. Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος, καὶ πριμικήριος νοταρίων εἶπε· τί δοκεῖ τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ περὶ τῆς διαλαληθείσης δευτέρας κλήσεως; ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἀκόλουθόν E ἐστι, καὶ κανονικόν, καὶ δεύτερον αὐτὸν κληθῆναι. ἀπίτωσαν τοίνυν πρὸς Διόσκορον τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον οἱ *εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, Περγάμιος, Κεκρόπιος, καὶ Ῥουφῖνος, προτρεπόμενοι αὐτόν, ὥστε παραγενέσθαι πρὸς ἡμᾶς. Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος, καὶ πριμικήριος νοταρίων εἶπε· ἀρέσκεται οὖν τῇ ἁγιωσύνῃ ὑμῶν *ἀποσταλῆναι πρὸς αὐτὸν ἐκ προσώπου τῆς ἁγίας συνόδου; Ἀμφιλόχιος ἐπίσκοπος Σίδης εἶπεν· ὑπερτεθῇ μίαν, ἢ δύο ἡμέρας τὸ πρᾶγμα. Μενεκράτης ἐπίσκοπος Κερασοῦντος ἐπαρχίας Λυδίας εἶπεν· εἷς ἄνθρωπος τὴν οἰκουμένην ἠρήμωσε, καὶ παρακαθήμεθα αὐτῷ τρεῖς μῆνας. καὶ *ἀπεστάλη τὸ δεύτερον οὕτως.

*καλέσοντας
*ἠλέγχθησαν.
*ἀποδεχθῆναι
*θεοφιλέστατοι
*ἀποσταλῆναι
*ἐπεστάλη

A Dioſcorus Epiſcopus dixit: Dixiſtis mihi nunc, quòd libellos porrexit Euſebius aduerſus meam religioſitatem; poſtulo iterum præſentibus Iudicibus & glorioſo Senatu "approbari quæ ab ipſo dicuntur. Atticus Epiſcopus Zelenſis dixit: Nos ad tuam directi ſumus ſanctitatem ad cohortandum. Et interrumpens eum Dioſcorus Epiſcopus, dixit: Reſpondi iam, quia ſub præſentia magnificentiſſimorum Iudicum & ſacri Senatus iterum, quæ de me ſunt, volo diſcuti. Conſtantinus Epiſcopus metropolitanus Boſtrenſis dixit: Statim vt venimus, reſpondit nobis tua ſan- B ctitas: Quoniã ſi permiſſus fuero à me cuſtodientibus, peruenio ad ſanctum Concilium. Quoniam igitur adueniente viro clariſſimo adiutore glorioſiſſimi magiſtri officiorum permiſſus es, ſi volueris, ad ſanctam Synodum peruenire; de hoc, ſi placet, da nobis reſponſum. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Nunc didici, quia non ſunt præſentes magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & "ſanctus Senatus, & ideo nunc ita reſpondi.

Et cum lectum fuiſſet, Euſebius Epiſcopus Dorylęnæ ciuitatis dixit: Precor ſanctitatem veſtrã, quæ nunc à deſtinato notario cum Dei amantiſſimis Epiſcopis ad reuerendiſſimum Epiſcopum Dioſcorum lecta ſunt, iubete indi "præſentibus C monimentis. Maximus Epiſcopus magnæ Antiochenæ ciuitatis dixit: Ea quidem, quæ nunc ab Himerio notario lecta ſunt, actis inſerantur monimentorum. Conſequens tamen eſt, ſecundum regulas ſanctorum Patrum, & rurſus dirigi ad Dei amantiſſimum Epiſcopum Dioſcorum reuerendiſſimos Epiſcopos, ad vocandum eum ſecundo, vt adueniat in hoc vniuerſale ſanctumq. Concilium. Euſebius Epiſcopus Dorylęnæ ciuitatis dixit: Dei amantiſſimus Epiſcopus Dioſcorus diſſimulationes & occaſiones "emittit, ne ad hanc ſanctam perueniat Synodum. Super certis enim capitulis iam conuictus eſt, tam ſub veſtræ ſancti- D tatis, quàm ſub "magnificentiſſimorum Iudicum & ſacri Senatus præſentia, & ſunt alia capitula, quæ debent coram veſtra ſanctitate ventilari, & "approbari; & iubete eum adeſſe. Neque enim ſubuertimus aliquid eorum quę dudum acta ſunt. Aëtius archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Quid videtur veſtræ ſanctitati de interloquutione ſecundæ vocationis? Sancta Synodus dixit: Conſequens & regulare eſt, & ſecundo eum euocare. Eant igitur ad Dioſcorum religioſiſſimum Alexandrinorum Epiſcopum Deo amiciſſimi Epiſcopi Pergamius & Cecropius & Rufi- E nus, ad cohortandum eum, vt ad nos veniat. Aëtius archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Placet ergo ſanctitati veſtræ, [ipſos] ad eũ ex perſona totius ſancti Concilij "deſtinare? Amphilochius Epiſcopus metropolitanus Sidenſis dixit: Vno aut duobus diebus cauſa differatur. Menecrates Epiſcopus Ceraſuntis, prouinciæ Lydiæ, dixit: Vnus homo vniuerſum orbem deſolauit & perturbauit, & tres menſes aſſidemus ei. Et "deſtinatum eſt ſecundo ita.

" f. probari
" ampliſſimus
" auctorum
" prætexit.
" illuſtris & glorioſi Senatus
" f. probari.
" ſcribi?
" ſcriptum

LIT-

LITTERAE A CONCILIO DIRECTAE Dioſcoro Epiſcopo, ad vocandum eum ſecundo.]

Sancta & vniuerſalis Synodus, Dei amantiſſimo Epiſcopo Alexandrinorum Dioſcoro.

a Nuper

[a] PRius placuit [ſacratiſſimis] Dominis orbis terræ, tam ſub magnificentiſſimis & glorioſiſſimis Iudicibus, quàm etiam ſub ſacro & ampliſſimo Senatu, inter tuam religioſitatem atque reuerendiſſimum Epiſcopum Euſebium, [b] & à nobis cauſam examinari: & nunc placuit, conſidente ſancta & magna Synodo, habente [c] regularem auctoritatem, nihil de prioribus, quæ de te, [ſeu contra te] acta ſunt in illo ſacro Concilio, [d] retractari; ſed de alijs quibuſdam, de quibus nunc idem Dei amantiſſimus Epiſcopus Euſebius, per libellos accuſans tuam religioſitatem, [à nobis petit] fieri examinationem. Sine vlla igitur excuſatione tua religioſitas perueniat ad nos, ſatisfactura, ſicut ordo expetit regularum. Ecce enim & ſecundam regularem vocationem ad tuam fecimus religioſitatem, dirigentes Pergamium & Cecropium & Rufinum, Dei amantiſſimos fratres & coëpiſcopos noſtros, debentes commonefacere tuam religioſitatem, quatenus ipſe ad nos indubitanter peruenias, & ſatisfacias de his, quæ tibi ingeruntur.

b nobis præſentibus cauſam

c Apoſtolicã

d retractãdo, de alijs quibuſdã, quæ nunc obijcit idem

Et his remeantibus, Aëtius archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Qui ſecundæ miniſtrauerunt vocationi, ſanctiſſimi Epiſcopi Pergamius & Cecropius & Rufinus, aduenerunt; & hoc ipſum ſuggerimus. Stephanus Epiſcopus Epheſi dixit: Dicant Deo amiciſſimi Epiſcopi, ſi quid à beatiſſimo Epiſcopo Alexandrinæ [magnæ ciuitatis] Dioſcoro audierunt; & ſanctæ Synodo, quæ audierunt, cum veritate denuntient. Pergamius Epiſcopus [metropolitanus] Antiochiæ Piſidiæ dixit: Conſequenter his quæ præcepta ſunt à veſtra ſanctitate, de ſecunda regulari vocatione commonefecimus Dei amantiſſimum Epiſcopum Alexandrinorum Dioſcorum; & ſuper hæc, quæ ei in ſcriptis mandata ſunt, certum fecit reſponſum, quod, ſi placuerit veſtræ ſanctitati, à lectore & notario Hypatio, qui nobiſcum directus fuerat, & exceperat, [e] recitetur. Diogenes Epiſcopus metropolitanus Cyzici dixit: Lector Hypatius, quæ à Dei amantiſſimo Epiſcopo Dioſcoro excepit, huic ſanctæ [& magnæ] & vniuerſali receuſeat Synodo. Hypatius lector & notarius relegit ita.

e recitabitur.

Pergamius Epiſcopus metropolitanus Antiochiæ Piſidiæ dixit: Congregata in baſilica ſanctæ martyris Euphemiæ vniuerſalis, ſancta & catholica Synodus, ſecundam vocationem faciens ad tuam ſanctitatem, paruitatem noſtram direxit, facientem commonitionem in ſcriptis, denuntians quæ nunc tuæ ſanctitati relegentur. Et cùm Epiſcopo Dioſcoro, quæ à ſancta veſtra & vniuerſali Synodo per Dei amãtiſſimos Epiſcopos ei mandata ſunt, lecta fuiſſent, Dioſcorus Epiſcopus dixit: Iam dudum præueniens de-

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΣΙΣ ΔΙΟΣΚΟΡΟΥ.

Η ἁγία, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἀλεξανδρέων Διοσκόρῳ.

ΠΡώην ἔδοξε τοῖς κρατοῦσι τῶν ὅλων, ἐπί τε τῶν μεγαλοπρεπεστάτων, καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, καὶ τῆς ἱερᾶς, καὶ ἐνδόξου συγκλήτου, τὰ μεταξὺ τῆς σῆς θεοσεβείας, καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου, καὶ ἐφ᾽ ἡμῶν γυμνάζεσθαι. καὶ νῦν ἔδοξεν, ὥστε τὴν ἁγίαν ταύτην συνεδρευούσης μεγάλην σύνοδον, ἔχουσαν τὴν ἀποστολικὴν αὐθεντίαν, μὴ ἀνασκευαζο-

B

μένων τῶν πρότερον ἐπὶ σοὶ πεπραγμένων ἐν ἐκείνῳ τῷ θείῳ συνεδρίῳ, περὶ ἑτέρων τινῶν, ὧν ἐπέχει νυνὶ ὁ αὐτὸς θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος, διὰ λιβέλλων αἰτιασάμενος, τὴν ἐξέτασιν ποιήσασθαι. ἀπροφασίστως τοίνυν ἡ σὴ θεοσέβεια παραγενέσθω πρὸς ἡμᾶς, ἀπολογησομένη, καθὼς ἡ τῶν κανόνων ἀπαιτεῖ τάξις. ἰδοὺ γὰρ καὶ δευτέραν κανονικὴν κλῆσιν πρὸς τὴν σὴν θεοσέβειαν πεποιήμεθα, ἀποστείλαντες Περγάμιον, Κεκρόπιον, καὶ Ῥουφῖνον, τοὺς θεοφιλεστάτους ἀδελφοὺς, καὶ συνεπισκόπους ἡμῶν, ὀφείλοντας ὑπομνῆσαι τὴν σὴν θεοσέβειαν, ὥστε ἀνενδοιάστως πρὸς

C

ἡμᾶς παραγενέσθαι, καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις.

Καὶ ἐπανελθόντων αὐτῶν, Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος, καὶ πριμμικήριος νοταρίων εἶπεν· οἱ τῇ δευτέρᾳ κλήσει διακονησάμενοι ἐπίσκοποι, Περγάμιος, Κεκρόπιος, καὶ Ῥουφῖνος, παραγεγόνασι, καὶ τοῦτο αὐτὸ ἀναφέρομεν. Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπε· λεγέτωσαν οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, εἴ τι δ᾽ ἂν ἐπήκουσαν παρὰ Διοσκόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων· καὶ ἀναγγελάτωσαν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, ἅπερ ἤκουσαν, μετ᾽ ἀληθείας. Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀν-

D

τιοχείας Πισιδίας εἶπεν· ἀκολούθως τοῖς προσταχθεῖσι παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, τὴν ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ κανονικῇ κλήσει ὑπόμνησιν πεποιήμεθα πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ἀλεξανδρέων Διόσκορον· καὶ ἐπὶ τοῖς δηλωθεῖσιν αὐτῷ ἐγγράφως, ἀπόκρισιν φανερὰν πεποίηται· ἥτις, εἰ παρέσται τῇ ὑμετέρᾳ ὁσιότητι, ὑπαναγνωσθήσεται παρὰ τοῦ ἐξειληφότος, καὶ σὺν ἡμῖν παραγενομένου ἀναγνώστου, καὶ νοταρίου Ὑπατίου. Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· ὁ ἀναγνώστης Ὑπάτιος ἀναγινωσκέτω, ἅπερ ἐξείληφε παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου, ταύτῃ

E

τῇ ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ. Ὑπάτιος ἀναγνώστης, καὶ νοτάριος, ἀνέγνω οὕτως.

Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Πισιδίας εἶπεν· ἡ συνειλεγμένη ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας οἰκουμενικὴ, ἁγία, καὶ καθολικὴ σύνοδος, δευτέραν κλῆσιν ποιουμένη πρὸς τὴν σὴν ὁσιότητα, ἐξαπέστειλε τὴν ἡμετέραν βραχύτητα, τὴν ὑπόμνησιν ποιουμένην ἐγγράφως, μηνύουσα, ἅπερ νῦν τῇ σῇ ὁσιότητι ὑπαναγνωσόμεθα. καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τῷ ἐπισκόπῳ Διοσκόρῳ τὰ παρὰ τῆς ἁγίας ὑμῶν, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου δηλωθέντα αὐτῷ διὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἤδη φθάσας δεδή-

λωκα

λωκα τῇ ὑμετέρᾳ θεοφιλείᾳ, ὡς ὅτι καὶ ἀῤῥωστίᾳ συνέχομαι, καὶ ἐξαιτῶ, ὥστε τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους ἄρχοντας, καὶ τὴν ἱερὰν σύγκλητον, καὶ νῦν παρεῖναι τῇ τῶν ἐξεταζομένων ἀκροάσει. ἐπειδὴ δέ μοι τὰ τῆς ἀῤῥωστίας ἐπετάθη, τούτου χάριν τὴν ὑπέρθεσιν πεποίημαι. Κεκρόπιος ἐπίσκοπος Σεβαστουπόλεως εἶπε· πρὸ βραχέος ἡ σὴ ὁσιότης οὐκ ἐνέφηνεν ἀῤῥωστίαν, ἀλλ' ἐπεζήτησε παρεῖναι τὴν ἱερὰν σύγκλητον, καὶ τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους ἄρχοντας· νῦν δὲ τοῦτο προσέθηκε. καταξίωσον οὖν, πρέπον σεαυτῷ πρᾶγμα ποιῶν, καὶ τοῖς κανόσι τὸ εἰκὸς ἐκπληρῶν, ὑπακοῦσαι τῇ ἁγίᾳ καὶ καθολικῇ συνόδῳ· ὥστε τὰ τοῦ πράγματος ἀκολούθως, καὶ κατὰ κανόνας προβῆναι. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἅπαξ εἶπον, ὅτι *ἐζήτησα τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους, καὶ ἐνδοξοτάτους ἄρχοντας, καὶ τὴν ἱερὰν σύγκλητον, παρεῖναι τοῖς ὀφείλουσι καὶ νῦν ἐξετάζεσθαι. Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων εἶπε· κανονικά ἐστι τὰ νῦν κινούμενα, καὶ δύναται καὶ νῦν ἡ σὴ ὁσιότης παραγινομένη, ἃ βούλεται, *ἐξετάσαι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπε· παρεγένοντο οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι ἐν τῇ συνόδῳ, Ἰουβενάλιος, Θαλάσσιος, Εὐσέβιος, Βασίλειος, καὶ Εὐστάθιος; Περγάμιος ἐπίσκοπος εἶπεν· περὶ τῆς ἐρωτήσεως, τῆς γινομένης παρὰ τῆς σῆς ἁγιωσύνης, ἀποκρίνασθαι ἡμᾶς τανῦν, οὐ προσέταξεν ἡ ἁγία, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος· ὥστε δὲ τὸ ἱκανὸν τῇ κανονικῇ δευτέρᾳ κλήσει γενέσθαι, αὐτάρκως τὴν ὑπόμνησιν *πεποιήμεθα. τῆς σῆς τοίνυν ἐστὶν ὁσιότητος, καὶ τὴν ἁγιωτάτην, καὶ καθολικὴν σύνοδον προσηκόντως τιμῆσαι τῇ εὐπειθείᾳ, καὶ τοὺς ἐγνωσμένους τύπους κανονικοὺς τῇ σῇ θεοσεβείᾳ, ὡσαύτως ἐν τιμῇ ποιήσασθαι *τὸ ἀκολούθως αὐτοῖς εἶξαι. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπεν· καὶ νῦν τὰ αὐτὰ λέγω· παρεκάλεσα τὸν εὐσεβέστατον, καὶ φιλόχριστον ἡμῶν βασιλέα, ὥστε καὶ νῦν τοὺς πρώην ὄντας ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ μεγαλοπρεπεστάτους ἄρχοντας, καὶ τὴν ἱερὰν σύγκλητον, παρεῖναι τοῖς ἐξεταζομένοις· συμπαρόντων καὶ τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων, τῶν μετ' ἐμοῦ ἅμα ἐμοὶ ἐμφερομένων εἰς τὴν ἐναγωγήν, ἣν ἐπιφέρει ἡμῖν Εὐσέβιος. Κεκρόπιος ἐπίσκοπος εἶπε· τῆς σῆς μόνης θεοσεβείας ὁ ἐπίσκοπος Εὐσέβιος κατηγορεῖ· καὶ τῆς κοινωνίας ταύτης χρεία οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ ἀκολούθως, καὶ κανονικῶς τὴν ὑπακοὴν πληρωθῆναι, καὶ τὰ κανονικὰ ἐξετασθῆναι· κανονικῶν γὰρ ἐξεταζομένων, οὔτε ἄρχοντας, οὔτε ἑτέρους τινὰς λαϊκοὺς παρεῖναι χρή, εἰ μὴ μόνον τὴν σὴν ὁσιότητα, τὴν εἰς πρόσωπον κατηγορουμένην οἰκεῖον. οὔτε οὖν χρεία τῆς μελλήσεως, ἢ τῆς ὑπερθέσεως ταύτης, εἴπερ βούλει καὶ τῷ θεῷ, καὶ τοῖς κανόσι γενέσθαι εὐπειθής, καὶ μὴ βεβαιῶσαι τὰ παρὰ τοῦ κατηγόρου λεγόμενα, διὰ τῆς ὑπερθέσεως. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἅπαξ ἐδεήθην τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου βασιλέως, ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισκόπους ἅμα ἐμοὶ παρεῖναι· οὐδὲ γὰρ ἰδικῶς ἴδιον πρᾶγμα πρὸς ἐμὲ ἔχει Εὐσέβιος, ἀλλ' ἢ ἄρα κοινῇ περὶ ὧν πάντες ἐπράξαμεν. Περγάμιος ἐπίσκοπος εἶπε· καθὸ ὁ θεοφιλέστατος συνεπίσκοπος Κεκρόπιος ὑπόμνησιν προσήγαγε τῇ σῇ θεοφιλείᾳ, ἡ κατηγορία, ἡ παρὰ τοῦ θεο-

*ἐζήτησα
*ἐξαιτῆσαι.
*ποιησόμεθα.
*πρὸ ι.

A demandaui veſtræ religioſitati, quia & infirmitate detineor, & poſtulo magnificentiſſimos Iudices & ſacrum Senatum eſſe præſentem in eorum, quæ nunc examinanda ſunt, audientia. Quoniam vero amplius mihi ægritudo inualuit, huius gratia feci dilationem. Cecropius Epiſcopus Sebaſtopolitanus dixit: Paulo ante tua ſanctitas non ſe aſſerebat infirmari, ſed poſtulauit ſacratiſſimum Senatum & magnificentiſſimos Iudices eſſe præſentes: nunc vero hoc addidit. Dignare ergo, ſicut te decet, agere, & regulis ſatisfaciens, obedire ſanctæ & vniuerſali Synodo, quatenus quæ negotio competunt, conſequenter & ſecun- B dum regulas proueniant. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Semel dixi, quia poſtulaui glorioſiſſimos & magnificentiſſimos Iudices & ſacratiſſimum Senatum adeſſe his quæ nunc debent examinari. Rufinus Samoſatenus Epiſcopus dixit: Canonica ſunt quæ mouentur: & poteſt & nunc tua perueniens ſanctitas, quæ vult, poſtulare à ſancto Concilio. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Venerunt religioſiſſimi Epiſcopi ad Concilium, Iuuenalis & Thalaſſius, Euſebius, Baſilius, & Euſtathius? Pergamius Epiſcopus dixit: De hac interrogatione à tua reuerentia facta, reſponſum nunc facere non præcepit nobis ſancta & vniuerſalis Sy- C nodus: vt vero ſatisfiat regulari ſecundæ vocationi, ſufficienter commoneſecimus. Tuæ igitur ſanctitatis eſt, & ſanctiſſimam & vniuerſalem Synodum, prout decet, per obedientiam honorare, & tuæ reuerentiæ cognitas regulares formas ſimiliter in honore habere, conſequenter illis obtemperando. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Et nūc eadem dico. Petij piiſſimum & Chriſtianiſſimum noſtrum Imperatorem, quatenus & nunc, ante hoc conſtituti in ſancta Synodo magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices vna cum ſacro Senatu, præſentes ſint his, quæ examinanda ſunt, præſentibus etiam & religioſiſſimis Epiſcopis, qui ſimul D mecum ferūtur in accuſatione, quæ nobis ingeritur ab Euſebio. Cecropius Epiſcopus dixit: Tuā tantummodo religioſiſſimus Euſebius ſanctitatem accuſat, & hæc ſocietas neceſſaria non eſt: ſed vt conſequenter & regulariter impleatur obedientia, & quæ canonica ſunt, ventilentur. Quando enim quædam regularia examinantur, neque iudices, neque aliquos alios laicos intereſſe oportet, niſi tantummodo tuam ſanctitatem, quæ in propria accuſatur perſona. Non eſt igitur opus iſta tarditate aut dilatione, ſi quidem volueris & Deo & canonibus obedire, & non per dilationes E confirmare ea quæ ab accuſatore dicuntur. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Semel precatus ſum piiſſimum & amicum Chriſti noſtrum Imperatorem, quatenus & alij Epiſcopi vna mecum interſint. Neque enim aduerſus me ſpecialiter cauſam habet Euſebius, ſed potius de quibus omnes pariter egimus. Pergamius Epiſcopus dixit: Secundum quod Dei amantiſſimus coëpiſcopus Cecropius tuam commonuit reuerentiam, religioſiſſimi Euſebij

ſebij Epiſcopi accuſatio, ſicut aduerſus tuam reuerentiam facta, tuam quærit perſonam: ideoq. tuam ſanctitatem conſequenter & regulariter vocauit & vocat ſanctiſſima & catholica Synodus. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Semel dixi, quæ dixi, & vltra hæc cõpendioſius quod dicam nõ habeo.

Et cum prædicta relecta fuiſſent, Eoſebius Epiſcopus Doryletanæ ciuitatis dixit: Et per preces, quas victoribus & triumphatoribus Dominis noſtris obtuli, aduerſus ſolum religioſiſſimum Epiſcopum Dioſcorum accuſationem inſtitui, tamquam ab eo paſſus iniqua, vnà cum ſanctæ memoriæ patre noſtro & quondam Archiepiſcopo Flaniano: & nunc ſub fide monimentorum profiteor, quoniam aduerſus nullum alterum facio accuſationẽ, niſi tantummodo aduerſus Dioſcorum magnæ Alexãdrinæ ciuitatis Epiſcopum. Non ergo fugar occaſiones Dioſcorus, neque compellat me alijs, qoibus nolo, accuſarionem ingerere: quippe etſi ab alijs læſus eſſem, licebat mihi aduerſus vnum, quem vellem, accuſationem deponere. Cum vero ″profiteor, quia neque ab altero læſus ſum, ſupplico veſtræ ſanctitati, & tertia cum accerſitum vocatione, adeſſe veſtro ſancto Concilio, & meas contra eum factas conuentiones ſuſcipere.

neque profitear, neque ab alio ſum læſus,

Et cum diceret, Aëtius archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Ante hoc aliqui dicentes ſe eſſe clericos, vnà cum alijs laicis ab Alexandria ″orti, aduerſus Dioſcorum ſanctiſſimum Epiſcopum libellos porrexerunt. Hi ante ſanctum Concilium veſtrum conſtituti clamoribus vſi ſunt, & obſecrant, coniurantes vos per ſanctã & conſubſtantialem Trinitarem, & ſalutem & victoriam pijſſimorum & Chriſtianiſſimorum noſtrorum Imperatorum, introitum impetrare. Et hoc ipſum ad id quod placuerit, ſuggerimus. Sancta Synodus dixit: Ingrediantur, qui libellos porrexerunt. Et cum ingreſſi fuiſſent, Athanaſius dicens ſe eſſe presbyterum magnæ Alexandrinæ ciuitatis, dixit: Multa & dira, & omnino ſæuiſſima, & omni plena impietate & auaritia perpeſſus à reuerendiſſimo Epiſcopo Dioſcoro, preces obtuli pijſſimis & Chriſtianiſſimis noſtris Imperatoribus, docens quas ab eo ſuſtinui circumuẽtiones pariter & inſidias, necnõ & huic ſancto & vniuerſali Concilio eaſdem preces obtuli. Et precor ſanctiſſimos & Dei amãtiſſimos Epiſcopos & patres noſtros, quatenus & mei miſereamini, & clementer me ſuſcipiatis, docentem quæ ad me ipſum pertinent. Et poſt ipſum Iſchyrion, dicens ſe eſſe magnæ Alexandrinæ ciuitatis diaconum, dixit: Vt non putet reuerendiſſimus Epiſcopus Dioſcorus, ſolum reuerendiſſimum Epiſcopum Euſebium accuſationem aduerſus eum inſtituiſſe, ſed vt ſciat & alios, & qui ſint qui accuſant, & quæ ſunt quæ ei ingeruntur, obſecramus libellos recitari. Lucentius Epiſcopus dixit: Libelli, qui aduerſus reuerendiſſimum Epiſcopum Dioſcorum à diuerſis nobis oblati [ſunt, ſuſcepti] ab

profecti,

Actio

A φιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου, οἷα κατὰ τῆς σῆς γινομένη θεοσεβείας, τὸ σὸν ἐπιζητεῖ πρόσωπον. διὸ καὶ τὴν σὴν θεοσέβειαν ἀκολούθως, καὶ κανονικῶς ἐκαλέσατό τε, καὶ καλεῖ ἡ ἁγία, καὶ καθολικὴ σύνοδος. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἅπαξ εἶπον, ἃ εἶπον· καὶ περαιτέρω τούτων εἰπεῖν οὐκ ἔχω συντόμως.

Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὰ εἰρημένα, Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· διὰ τῶν δεήσεων τῶν ἐπιδοθεισῶν τοῖς καλλινίκοις, καὶ τροπαιούχοις ἡμῶν δεσπόταις, τὴν κατηγορίαν κατὰ μόνου τοῦ θεοφιλεστάτου Διοσκόρου συνεστησάμην, ὡς παρ' αὐτοῦ ἀδικηθεὶς, ἅμα B τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν Φλαβιανῷ· καὶ νῦν κατατίθημι ἐπὶ τῆς πίστεως τῶν ὑπομνημάτων, ὅτι κατ' οὐδενὸς ἑτέρου ποιοῦμαι τὸν λόγον τῆς ἐναγωγῆς, εἰ μὴ κατὰ μόνου Διοσκόρου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως. μὴ προφασιζέσθω τοίνυν Διόσκορος, μηδὲ ἀνάγκην μοι ἐπαγέτω ἄλλων κατηγορεῖν, ὧν οὐ βούλομαι. εἰ γὰρ καὶ ἤμην ἠδικημένος παρὰ ἄλλων, ἐξῆν μοι καθ' ἑνὸς, οὗπερ βούλομαι, τὴν ἐναγωγὴν ποιήσασθαι. ὁπότε δὲ οὐχ ὁμολογῶ, οὐδὲ ἠδίκημαί τι παρὰ ἄλλου, ἀξιῶ τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην, καὶ τρίτῃ κλήσει αὐτὸν καλέσαι εἰς τὸ ἅγιον ὑμῶν συνέδριον, ἐπὶ ˣτὸ πα- C ραγενέσθαι, καὶ δέξασθαι τὰς παρ' ἐμοῦ εἰς αὐτὸν γινομένας ἐναγωγάς.

ˣἴσως, τῷ

Καὶ ὡς ἔλεγε, Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος, καὶ πριμμικήριος νοταρίων, εἶπε· πρῴην τινὲς, λέγοντες ἑαυτοὺς κληρικοὺς, μετὰ καὶ ἑτέρων λαϊκῶν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρέων ὁρμώμενοι, λιβέλλους ἐπιδεδώκασι κατὰ τοῦ ὁσιωτάτου Διοσκόρου. οὗτοι πρὸ τοῦ ἁγίου τούτου συνεδρίου τυγχάνουσι, καὶ ἐκβοήσει κέχρηνται· καὶ ἀξιοῦσιν ἐνορκίζοντες ἡμᾶς εἰς τὴν ἁγίαν, καὶ ὁμοούσιον τριάδα, καὶ σωτηρίαν, καὶ νίκην τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν D βασιλέων, εἰσόδου τυχεῖν. καὶ τοῦτο αὐτὸ ὑποβάλλομεν πρὸς τὸ παριστάμενον. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· εἰσελθέτωσαν οἱ τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδωκότες. καὶ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν, Ἀθανάσιος, λέγων ἑαυτὸν εἶναι πρεσβύτερον τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, εἶπε· πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ παγχάλεπα, καὶ πάσης ἀσεβείας ἀνάμεστα, καὶ πλεονεξίας, ὑπομεμενηκὼς παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου, καὶ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου, δεήσεις ἐπιδέδωκα τοῖς εὐσεβεστάτοις, καὶ φιλοχρίστοις ἡμῶν δεσπόταις, διδάσκων τὰ κατ' ἐμαυτὸν, καὶ ἃς ὑπομεμένηκα συσκευὰς, καὶ ἐπιβουλὰς παρ' αὐτοῦ· E ἐπί τε τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, τὰς αὐτὰς δεήσεις ἐπιδέδωκα· καὶ δέομαι τῶν ἁγίων, καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, καὶ πατέρων ἡμῶν, ὥστε κἀμὲ κατελεῆσαι, καὶ δέξασθαι μετ' εὐμενείας, διδάσκοντα τὰ κατ' ἐμαυτόν. καὶ μετ' αὐτὸν Ἰσχυρίων, λέγων, ἑαυτὸν εἶναι διάκονον τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, εἶπεν· ὥστε μὴ νομίζειν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον, μόνον τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Εὐσέβιον κατηγορίαν ἐνστήσασθαι κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ γνῶναι καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ κατηγοροῦντες αὐτοῦ, καὶ τίνα τὰ ἐπαγόμενα αὐτῷ, παρακαλοῦμεν ἀναγνωσθῆναι τοὺς λιβέλλους. Λουκήνσιος ἐπίσκοπος εἶπεν· οἱ λίβελλοι, οἱ κατὰ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου παρὰ διαφόρων ἡμῖν προσκομισθέντες,

παρὰ

παρὰ τοῦ ἀρχιδιακόνου, καὶ πριμμικηρίου Ἀετίου, ἀναγινωσκέσθωσαν· ὥστε πᾶσαν ταύτην τὴν ἁγίαν σύνοδον γνῶναι, τί περιέχουσιν. καὶ λαβὼν Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος, καὶ πριμμικήριος νοταρίων, ἀνέγνω λίβελλους Θεοδώρου. Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Πασχασῖνος ἐπίσκοπος εἶπε· τί πρὸς ταῦτα λέγει ὁ παρὼν κατήγορος Θεόδωρος; εἰ θαρρεῖ ἀποδεικνύναι τὰ ἐπαγόμενα παρ' αὐτοῦ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Διοσκόρῳ, διὰ τοῦ οἰκείου στόματος ὁμολογείτω, εἴγε μὴ βούλεται καθ' ἑαυτοῦ στρέφεσθαι τὴν τῶν κανόνων ἀπόφασιν. Θεόδωρος εἶπεν· ἀξιῶ τὸν ἐπιδοθέντα λίβελλον ἐμφέρεσθαι τοῖς ὑπομνήμασιν· ἕτοιμος γάρ εἰμι συστῆναι ἐμαυτῷ. Πασχασῖνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὁ ἀναγνωσθεὶς λίβελλος, τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑπομνήμασιν ἐντεθείσθω· τὰ δὲ λοιπὰ λεγέτω Θεόδωρος, παραγινομένου τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ, τὰ αὐτῷ προσαρμόζοντα.

ΛΙΒΕΛΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ Ἀλεξανδρείας, ἐπιδοθεὶς κατὰ Διοσκόρου.

Τῷ ἁγιωτάτῳ, καὶ θεοφιλεστάτῳ οἰκουμενικῷ ἀρχιεπισκόπῳ, καὶ πατριάρχῃ τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντι, καὶ τῇ ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, τῇ ἐν Χαλκηδόνι κατὰ βούλησιν θεοῦ, καὶ θέσπισμα θεῖον συναθροισθείσῃ, παρὰ Θεοδώρου διακόνου Ἀλεξανδρείας.

ΤΑ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου Διοσκόρου τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως τολμηθέντα, γλώττης μὲν δέονται ἀρχαίας, τῆς δυναμένης διδάξαι ἕκαστον τῶν παρ' αὐτοῦ τολμηθέντων εἴς τε τὸ θεῖον, καὶ τοὺς ἁγίους τῶν πατέρων κανόνας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς διαφόρους, καὶ πλείστους ἐκείνης τῆς χώρας. τὰ γὰρ εἰς αὐτὴν τὴν καθοσίωσιν παρ' αὐτοῦ κατασκευασθέντα, τὰ πεπραγμένα ἐπὶ διαφόρων ἀρχόντων διδάξει τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα· ἐμοῖς, ἵνα πάντα συνελὼν εἴπω τὰ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν μικρότητα γεγενημένα, πρόσειμι, δεόμενος τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης. ἐπὶ δύο, καὶ εἴκοσι ἔτη, πλέον, ἢ ἔλαττον, ἐστρατευσάμην ἐν τῇ τῶν καθωσιωμένων μαγιστριανῶν σχολῇ, οὐδεμίαν κατ' ἐμαυτοῦ *βλάβην, ἢ μέμψιν δεδωκώς, προσδοκήσας τῶν πριβιλεγίων τῆς μεγάλης ἐκείνης σχολῆς ἀξιοῦσθαι. ἀλλ' ὁ τῆς ὁσίας, καὶ ἁγίας μνήμης Κύριλλος, ὁ τῆς περιωνύμου Ἀλεξανδρείας γεγονὼς ἀρχιεπίσκοπος, ὁ τῆς ὀρθῆς, καὶ ἀμωμήτου πίστεως συνήγορος, δηπουτάτον με ἔσχε, καὶ μάλιστα ἐν τῷ καιρῷ τῆς κατὰ τὴν Ἔφεσον γενομένης ἐπ' αὐτοῦ συνόδου. καὶ δὴ καὶ ἀμέμπτως ἐξυπηρετησάμην τῇ ὁσίᾳ ἐκείνῃ, καὶ παρὰ θεοῦ γεγενημένῃ συνόδῳ, *οὗτος εἰς διὰ τὸ γνήσιον, καὶ σπουδαῖον, ἠξίωσέ με τοῦ κλήρου τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας. εἰς δὲ ἐδόκουν τῶν *κατὰ τῆς πολυχρονίου στρατείας ἀποστερεῖσθαι, μείζονα ἡγησάμενος τὴν τιμὴν τὴν τῶν θείων, καὶ σεπτῶν μυστηρίων ὑπηρεσίαν, παρέμεινα τῷ αὐτῷ κλήρῳ ἐπὶ δέκα, καὶ πέντε ἔτη· ἐλπίσας καὶ μείζονος ἀξιοῦσθαι τιμῆς. ἀλλ' ἐν τοσούτῳ τοῦ τῆς ὁσίας

* κακίαν 1.
* οὕτως 1.
* καρπῶν 1.

A Aëtio archidiacono & primicerio notariorum recenſeantur, quatenus omnis hæc ſancta Synodus ſcire poſſit quid continent. Et ſuſcipiens Aëtius archidiaconus & primicerius notariorũ libellum Theodori, legit. Et cum lectum fuiſſet, Paſchaſinus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Quid ad hæc dicit præſens accuſator Theodorus? Si confidit "approbare ea quæ ingerit aduerſus reuerendiſſimum Epiſcopum Dioſcorũ, proprio ore confiteatur, ſi non vult aduerſus ſe regularem conuerti ſententiam. Theodorus diaconus dixit: Supplico porrectum libellum monimentis inſeri: paratus enim ſum mihi ipſi adeſſe. B Paſchaſinus Epiſcopus dixit: Perlectus libellus monimẽtis Eccleſiaſticis ſocietur, reliqua vero dicat Theodorus, adueniente eius aduerſario, quæ ei cõpetunt.

" Eprobare

LIBELLVS THEODORI DIACONI Alexandrini [ad Leonem Papam, & Chalcedonenſe Concilium,] contra Dioſcorum exhibitus.

Sanctiſſimo ac Dei amantiſſimo, & vniuerſali Archiepiſcopo & Patriarchæ magnæ Romæ Leoni, & ſanctæ & vniuerſali Chalcedonenſi Synodo, C quæ voluntate Dei, & ſacra præceptione congregata eſt, à Theodoro eccleſiæ Alexandrinæ diacono.

QVæ à reuerendiſſimo Dioſcoro Alexandriæ magnæ ciuitatis Epiſcopo per audaciam commiſſa ſunt, lingua quidem egent antiqua, quæ poſſit docere ſingula, quæ ab ipſo perpetrata ſunt & aduerſus diuinitatem ipſam, & in ſanctorum Patrum regulas, nec non etiam & in diuerſos & plurimos illius prouinciæ. Quæ enim in ipſam deuotionem ab eo confecta "ſunt geſta, ſub diuerſis iudicibus habita, veſtram D ſanctitatem docebunt. Tamen vt omnia compendioſe dicam, quæ ab eo in noſtram puſillitatem perpetrata ſunt, adſum veſtram deprecans ſanctitatem. Viginti & duos plus minus annos in ſchola deuotiſſimorum Magiſtrianorũ militans conuerſatus ſum, nullam aduerſus memetipſum dans aliquando reprehenſionem aut querelam, ſperans magnæ illius ſcholæ mereri priuilegia. Sed ſanctæ & beatæ memoriæ Cyrillus, qui nominatiſſimæ Alexandrinæ ciuitatis [triginta & duos annos] fuit Archiepiſcopus, rectæ & immaculatæ Fidei aduocatus, deputatum me habuit, & maxime in tempore, quo facta eſt ſub eo E in Epheſo Synodus; & ſine vlla querela "miniſtrãs ſancto illi & per Deum facto Concilio, ita vt pro ſinceritate & ſtudio meo, magnæ Alexandrinæ ciuitatis clericatum ab ipſo mererer. "Si quidem videbar fructu multorum annorum fraudari militiæ meæ; maiorem tamen honorem exiſtimans diuini & venerabilis myſterij miniſterium, quindecim annos in eodem clero permanſi, ſperans & maiorem honorem mereri. Sed inter hæc ſancto

" ſunt, ipſa geſta ſub diuerſis

" miniſtraui

" Cumq. viderer

A ĉto & beatæ memoriæ Cyrillo de hac humana vita migrante, ſuccedens ei (quod vtinam numquam contigiſſet) memoratus reuerendiſſimus Epiſcopus Dioſcorus, nulla aduerſus me accuſatione per ſcripturam vel ſine ſcriptura facta, ſed neque ſimplici querela, in principio Epiſcopatus ſui (quem neſcio quo ordine ſortitus eſt) ſtatim me [a] clericatu priuauit, comminans & à magna illa ciuitate fugare, propter nihil aliud, niſi ob id quòd familiaritatem & beneuolentiã ſanctæ memoriæ Cyrilli [b] merebar. Intentio enim eius talis eſt, non ſolum [c] parentes eius ex illa ciuitate exagitare, ſeu vita priuare, verumetiam & familiares ipſius; exercens inimicitias aduerſus eius B rectam fidem, hæreticus conſtitutus, & ſemper quæ Origenis ſunt ſapiens: & [d] hic homo neque ſanctæ Trinitatis blaſphemijs abſtinens, neque homicidij expers, neque alienas parcens excidere arbores, neque incendia facere, neque domos deſtruere, ſed enim & turpiter ſemper viuens: [e] quæ ſum paratus oſtendere. Quoniam igitur veſtra Deo amabilitas peruidet, quia non leuem iniquitatem ſuſtinui, militiam tantorum annorum contemnens, maiorem ſacerdotalem ordinem arbitrans; ſupplico permittere mihi in ſan- C cto veſtro Concilio adeſſe, & meis allegationibus vti, ne ex vtraque parte videar cadere, qui & in militia, ſicut dixi, irreprehenſibiliter conuerſatus ſum; & in venerabili clero, quantum ad me pertinuit, cum modeſtia memoratis temporibus miniſtraui. Oſtendam enim, cum omnia quæ dicta ſunt, perpetraſſe, necnon etiam [f] & contra geſtum in metropoli Nicæa Concilium, temerarium extitiſſe. Hic namque ſanctiſſimus, magis autem circa omnia ferociſſimus, in conſuetudine habens leges prǫuaricari, nihil arbitrans, quod ab ipſo in ſanctæ & ſacræ memoriæ Flauianũ commiſſum eſt, inſuper ad mala maiora ſe vertit. Ex- D communicationem namque faciens contra ſanctiſſimum & beatiſſimum Apoſtolicæ Sedis magnæ Romæ Epiſcopum, ſuaſit ſubſcribere eis, qui cum ipſo de Aegypto exierunt, ſanctiſſimis Epiſcopis plus minus numero decem, (neque enim ampliores auſi ſunt exire cum ipſo, propter ea quæ ab ipſo in Epheſo contra leges peracta ſunt) aliquoties comminans, aliquotiens nolentes decipiens. vnde lacrymantes atque gementes, nefandæ illi chartæ ſubſcripſerunt. Conſiderate igitur, ſanctiſſimi & reuerendiſſimi Patres, quàm neque Deo placita ſint, quæ ab eo per audaciã commiſſa ſunt, neque hominibus toleranda. Et obſe- E cro veſtrã ſanctitatem prǫcipere, ſi placet, eos qui ſubter deſignati ſunt, ſub cuſtodia fieri, quatenus quæ veritatis ſunt oſtendantur. Sunt autem, Agoraſtus, Dorotheus, Euſebius, Ioannes notarius. Tempore namque opportuno vocante, offero veſtro angelico choro ſanctiſſimos viros & reuerentia & rectitudine adornatos, qui ſuper ſingulis capitulis poſſint teſtimonium perhibere. [Et ipſe ego hanc accuſationẽ propria ſubſcripſi manu.] Theodorus diaconus ſanctæ & catholicæ eccleſiæ magnæ Alexandrinæ ciuitatis, ſupraſcriptus, ſancto & vniuerſali Concilio hos libellos obtuli.

[Similiter & reliqui accuſatores ſuas accuſationes

[a] à clero exclusit.

[b] meritus eſſem.

[c] propinquos

[d] hæc

[e] quod

[f] quod in Nicæa metropoli ab eo temerarie eſt geſtum. Ita ex Græco emendandus videtur hic locus. non enim contra Nicænũ Concilium decreta egerat Dioſcorus; ſed in Nicæa vrbe, antequam Synodus Chalcedonem transferretur, contra Leonem excommunicationem parauerat.

A καὶ ἁγίας μνήμης Κυρίλλου τὸν ἀνθρώπινον ὑπεξελθόντος βίον, διαδεξαμένου τε αὐτὸν, ὡς εἴθε μήποτε, τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου, οὐδεμιᾶς κατ' ἐμοῦ αἰτιάσεως ἐγγράφου, ἢ ἀγράφου γεγενημένης, ἀλλ' οὐδὲ ψιλῆς μέμψεως, ἐκτός με τοῦ κλήρου πεποίηκεν ἐν προοιμίοις [*] τῆς οὐκ οἶδ' ὅπως ἔλαχεν ἐπισκοπῆς, ἀπειλήσας καὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης διώκειν πόλεως, δι' οὐδὲν ἕτερον, εἰ μὴ διὰ τὸ τῆς οἰκειότητος, καὶ εὐμενείας τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου ἠξιῶσθαί με. σκοπὸς γὰρ αὐτῷ, οὐ μόνον τοὺς ἀπὸ γένους αὐτοῦ ἐλάσαι ἐκείνης τῆς πόλεως, ἤγουν ἀφελεῖν τοῦ ζῆν, ἀλλὰ γὰρ B καὶ τοὺς προσῳκειωθέντας αὐτῷ, ἀπεχθανομένῳ πρὸς τὴν ὀρθὴν ἐκείνου πίστιν· αἱρετικὸς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀεὶ τὰ Ὠριγένους [*] φρονῶν· καὶ τοῦτο ἄνθρωπος, οὐ δυσφημιῶν τῶν περὶ τὴν ἁγίαν τριάδα φεισάμενος, οὐ φόνων ἀμοιρήσας, οὐ δενδροκοπιῶν, οὐ πυρκαϊῶν, οὐ καθαιρέσεως οἰκιῶν· ἀλλὰ γὰρ καὶ αἰσχρῶς ἀεὶ ζήσας· ὅπερ ἑτοίμως ἔχω δεῖξαι. ἐπεὶ τοίνυν συνορᾷ ἡ ὑμετέρα θεοφίλεια, ὡς οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀδικίαν ὑπομεμένηκα, στρατείας τοσούτου χρόνου καταφρονήσας, μείζονα τὴν τῆς ἱερωσύνης τάξιν ἡγησάμενος, πα- C ρακαλῶ ἐπιτραπῆναί με ἐν τῇ ἁγίᾳ ὑμῶν συνόδῳ γενέσθαι, καὶ τοῖς προσοῦσί μοι χρήσασθαι δικαίοις· ὥστε με μὴ κατὰ δύο τρόπους ἐκπεσεῖν, τὸν ἐν τῇ στρατείᾳ, ὡς ἔφην, ἀμέμπτως διάξαντα, καὶ ἐν τῷ εὐαγεστάτῳ κλήρῳ, τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοὶ, μετ' ἐπιεικείας ἐν τῷ μνημονευθέντι χρόνῳ ἐξυπηρετησάμενον. δείξω γὰρ αὐτὸν πάντα τὰ εἰρημένα πλημμελήσαντα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τὴν Νικαέων μητρόπολιν παρ' αὐτοῦ τολμηθέν. οὗτος γὰρ ὁ ἁγιώτατος, μᾶλλον δὲ εἰπεῖν, ἀγριώτατος, περὶ πάντα ἐν ἔξει γενόμενος τοῦ παρανομεῖν, οὐδὲν ἡγησάμενος τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τοῦ τῆς D ὁσίας, καὶ ἁγίας μνήμης Φλαβιανοῦ τολμηθὲν, ἐπὶ μεῖζον τὸ κακὸν τέτραπται. ἀκοινωνησίαν κατὰ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς μεγάλης Ῥώμης [*] παρασκευάζει τοὺς ἅμα αὐτῷ ἐξελθόντας ἐξ Αἰγύπτου ἁγιωτάτους ἐπισκόπους τὸν ἀριθμὸν, πλέον, ἢ ἔλαττον, δέκα, οὐδὲ γὰρ πλείους τετολμήκασιν ἐξελθεῖν ἅμα αὐτῷ, διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν Ἐφεσίων παρανομηθέντα, καθυπογράψαι ταύτῃ, τῇ μὲν ἀπειλῶν, τῇ δὲ ἀπατῶν οὐ βουλομένους· ἀμέλει δακρύοντες, καὶ στένοντες ὑπέγραψαν τῷ ἀθεμίτῳ ἐκείνῳ χάρτῃ. συνορᾶτε τοιγαροῦν, θεοσεβέστατοι πατέρες, ὡς οὔτε E θεῷ θεμιτὰ τὰ παρ' αὐτοῦ τολμηθέντα, οὔτε ἀνθρώποις φορητά. καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα, κελεῦσαι, εἰ γε παρίσταται, τοὺς ὑποτεταγμένους ἐν ἀσφαλεῖ γενέσθαι, ὥστε δειχθῆναι τὰ τῆς ἀληθείας· εἰσὶ δὲ, Ἀγόραστος, Δωρόθεος, Εὐσέβιος, Ἰωάννης νοτάριος. καιροῦ γὰρ καλοῦντος, ἐκδώσω τῷ ὑμῶν ἀγγελικῷ χορῷ ἁγίους ἄνδρας, ἐπὶ ὀρθότητι, καὶ εὐσεβείᾳ κεκοσμημένους, τοὺς ἐφ' ἑκάστῳ κεφαλαίῳ μαρτυρεῖν δυναμένους. Θεόδωρος διάκονος τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας, ὁ προκείμενος, ἐπιδέδωκα τοὺς λιβέλλους τῇ ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ.

Καὶ

A Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὸν λίβελλον, ὁ αὐτὸς Θεόδωρος εἶπεν· ἕτοιμός εἰμι παρεστῶτος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου εἰς τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον, συστῆναι τοῖς παρ᾽ ἐμοῦ κατηγορηθεῖσιν. Βονιφάτιος πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας Ῥώμης εἶπε· καὶ τοῦ καταβοῶντος Ἰσχυρίωνος, τοῦ παρόντος, τοὺς λιβέλλους ὑπαναγνωσθῆναι δίκαιον. Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων εἶπε· κατὰ τὰ διαλαληθέντα παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου πρεσβυτέρου Βονιφατίου, οἱ προσδοθέντες παρὰ Ἰσχυρίωνος λίβελλοι ἀναγινωσκέσθωσαν. καὶ λαβὼν Ἀσκληπιάδης διάκονος, καὶ νοτάριος, ἀνέγνω.

B

ΛΙΒΕΛΛΟΣ ΙΣΧΥΡΙΩΝΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥ Ἀλεξανδρείας, ἐπιδοθεὶς κατὰ Διοσκόρου τῇ ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ.

Τῷ ἁγιωτάτῳ, καὶ μακαριωτάτῳ οἰκουμενικῷ ἀρχιεπισκόπῳ, καὶ πατριάρχῃ τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντι, καὶ τῇ ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, τῇ ἐν Χαλκηδόνι βουλήσει θεοῦ, καὶ θείῳ θεσπίσματι συναθροισθείσῃ, παρὰ Ἰσχυρίωνος διακόνου τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας.

C

Νῦν, ὅτε φωνῆς ἐλευθέρας τετύχηκεν ἕκαστος τῶν πεπονθότων κακῶς, καὶ προεστήκασι δίκαιοι τοῦ ἀνθρωπείου γένους ἐπιστάται, καὶ οἴχεται λοιπὸν πᾶσα συσκευὴ, καὶ πλεονεξία, καὶ τὰ ὡς ἐν τυραννίδι δεινά, τότε κἀγὼ τεθαρρηκὼς, τόδε τὸ βιβλίον προσάξαι τῇ ὑμετέρᾳ ὁσιότητι, καὶ διδάξαι, οἷα κατ᾽ ἐμοῦ, καὶ καθ᾽ ἑτέρων πολλῶν τετόλμηται, εἴγε μοι γλῶττα ἦν δυναμένη καὶ ὑπὲρ ἐκείνων λέγειν, παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Διοσκόρου. οὐδὲ γὰρ ἠμοίρησε τῆς ἐκείνου τις ὠμότητος, καὶ ἀπανθρωπίας· τινῶν μὲν γὰρ ἐξεκόπησαν χωρία, δενδροκοπίας κατ᾽ αὐτῶν τολμηθείσης· ἑτέρων δὲ καὶ οἰκήματα κατηνέχθησαν· ἄλλοι καὶ περιωρίσθησαν· ἕτεροι δὲ καὶ προστίμοις ὑπεβλήθησαν· τινὲς δὲ καὶ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας, ὡσανεὶ ἰδίου κτήματος αὐτοῦ οὔσης, ἀπηλάθησαν. ὅτι γὰρ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν καθοσίωσιν ἁμαρτήματα μέγιστα οὐ παρῃτήσατο, τοῦτο μεγάλοι τε, καὶ περιφανεῖς ἄνδρες ἴσασιν· οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἐκείνη ἡ μεγάλη πόλις Ἀλεξάνδρεια, ὡς καὶ τὰ πεπραγμένα ἐπὶ διαφόρων ἀρχόντων δείκνυσι. τὰ γὰρ εἰς τὴν ἁγίαν, καὶ ὁμοούσιον τριάδα παρ᾽ αὐτοῦ πολλάκις ἐμπαροινηθέντα, ἅπας μὲν ὁ τῆς περιωνύμου πόλεως ἐκείνης λαὸς, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ὁ εὐλαβὴς κλῆρος, καὶ εὐλαβέστατοι μονάζοντες, ἐπίστανται· τοσοῦτον δὲ πρὸς πάντας, ὡς οὐκ ἔπρεπεν ἐπισκόπῳ, καὶ μάλιστα τηλικαύτης πόλεως, καὶ τοῦ εὐαγγελικοῦ ἐκείνου θρόνου τυγχάνοντι, τετόλμηκεν, ὥστε καὶ τὸν παρεχόμενον παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων ἡμῶν βασιλέων σῖτον ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Λιβύης, διὰ τὸ τὴν χώραν ξηροτάτην εἶναι, καὶ μηδὲ ὅλως σῖτον ἐν αὐτῇ γεωργεῖ-

σθαι

tiones ſinguli per ſingula ſe probare ſpoponderunt, & ſingulos accuſationis libellos propria manu ſubſcripſerunt.]

Et poſt ‖ hoc idem ipſe Theodorus dixit: Paratus ſum adueniente reuerendiſſimo Epiſcopo Dioſcoro in hoc ſanctum veſtrum Concilium, meis adeſſe accuſationibus. Bonifacius presbyter Romanæ Eccleſiæ, [vicarius & ipſe beatiſſimi Papæ Leonis,] dixit: Et proclamantis præſentis Iſchyrionis iuſtum eſt recitari libellos. Romanus Epiſcopus metropolitanus Myrenſis, prouinciæ Lyciæ, dixit: Secundum interlocutionem religioſiſſimi presbyteri Bonifacij, oblati libelli ab Iſchyrione recenſeantur. Et ſuſcipiens Aſclepiades diaconus & notarius, legit.

‖ lectionem libelli

[Et poſtquam lectum eſt, Petrus Epiſcopus metropolitanus Corinthi dixit: Et ab Iſchyrione reuerendiſſimo porrectus libellus, ex lectione notus factus ſancto huic & vniuerſali Concilio, præſentibus inſeratur monimentis.]

LIBELLVS ISCHYRIONIS DIACONI, ‖ ad Leonem Papam & Chalcedonenſe Concilium.

‖ ſanctę & œcumenicæ Synodo exhibitus aduerſus Dioſcorum.

Sanctiſſimo & beatiſſimo vniuerſali Archiepiſcopo & Patriarchæ magnæ Romæ Leoni, & ſanctæ vniuerſali Chalcedonenſi Synodo, voluntate Dei & diuina præceptione congregatæ, libellus ab Iſchyrione magnæ Alexandrinæ ciuitatis diacono.

NVnc, quando liberam vocem vnuſquiſque, qui male paſſus eſt, recepit, & iuſti patroni humano generi præſunt, & perijt de cetero omnis circumuentio & auaritia, & dira quæ erant quaſi in tyrannide; tunc & ego auſus ſum hunc libellum veſtræ ſanctitati offerre, & docere quanta aduerſus me & aduerſus ‖ multos alios commiſſa D ſunt à reuerendiſſimo magnæ Alexandrinorum ciuitatis Epiſcopo Dioſcoro, ſi mihi lingua dicere & pro illis ſufficeret. Neque enim quiſquam fuit expers illius crudelitatis & inhumanitatis. Aliquorum enim vaſtata ſunt prædia, exciſione arborum perpetrata, aliorum vero domus deſtructæ ſunt, alij in exilium pulſi ſunt, alij vero multatione vexati ſunt, quidam vero & ab Alexandrina magna ciuitate, ſicut de propria eius poſſeſſione, excluſi ſunt. Quoniam quidem in ipſam deuotionem non intermiſit maxima peccare, hoc magni & clari viri ſciunt, necnon etiam & omnis illa magna ciuitas Alexandrina, ſicut & E acta habita ſub diuerſis iudicibus manifeſtant. Quæ enim contra ſanctam & conſubſtantialem Trinitatem ab ipſo ſępe contumelioſe dicta ſunt, omni nominatiſſimæ illius ciuitatis populo, necnon etiam venerabili clero, reuerendiſſimis quoque monachis nota ſunt. Tanta autem contra omnes (non ſicut decebat Epiſcopum, & maxime tantæ ciuitatis, & Euangelicæ illius Sedis pręſulem conſtitutum) perpetrare auſus eſt, vt etiam & frumentum, quod à pijſſimis noſtris Imperatoribus Eccleſijs Libyæ, propter ariditatem illius prouinciæ, & quia ibi omnino triticum non na-

‖ quoſdam

 ſcitur,

ſcitur, præſtitum eſt, in primis quidẽ vt incruenta ex ipſo hoſtia offeratur, deinde vt & peregrini, necnon etiam & prooinciales pauperes aliquod mereantur ſolatium, non permitteret ſuſcipere ſanctiſſimos Epiſcopos illius prouinciæ, ſed adæraret & coëmeret memoratum ſrumentũ largiſſimis pecunijs, ipſum vero in tẽpore famis grauiſſimis ęſtimationibus venũdaret. Et ex hoc neque terribile & incruentum ſacrificium celebratum eſt, neque (ſicut dixi) peregrini aut prouinciales hoc ſolatio fruiti ſunt. Ceterum clariſſimæ memoriæ Periſteriæ negotium nullus ignorauit, maxime eorum qui in hac regia vrbe noua Roma habitare noſcuntur. Illa namque pro ſuæ animæ ſalute teſtamentum condens, iuſſit multam quantitatem pecuniarum præſtari monaſterijs, necnoo etiam xenodochijs & "ptochijs, & alijs pauperibus Aegyptiacæ prouiociæ. Quod moleſte ferens idem reuerendiſſimus vir, ob id quòd in perſona eius hæc minime ſunt dimiſſa, fecit eaſdem pecunias pro eleemoſyna "ſcortis & alijs theatricis diſpertiri perſonis, vt neque incenſom ex oblatione "illius clariſſimæ memoriæ Periſteriæ, quantum ad eum pertinuit, Deo offerretur. Sed illius quidem feminę manifeſtum propoſitum demonſtratom eſt: "laſciuia vero prædicti reuerendi viri & luxuria omni illi prooinciæ non ignorata eſt (impudicis mulieribos frequenter in Epiſcopio, & in balneo eius aperte deliciãtibus, præcipue ſamoſiſſima Panſophia, quæ cognominatur "Orine, de qua & numeroſus Alexandriæ populus [frequentiſſimas] voces emiſit, tam ipſius, quàm amatoris eius facieos mentionem,) veſtro autem angelico choro manifeſtabitur. Non ſolum vero hæc, ſed etiam homicidia per occaſionẽ iſtius admirabilis doctoris perpetrata ſunt. Quoniam vero & quæ in me miſerabili ab ipſo commiſſa ſunt, tolerabilia non ſunt, ſupplex accedo, & precor veſtram ſanctitatem miſereri mei, hominis, qui multis temporibus in ſancta illa magnæ ciuitatis Eccleſia laboraui, & hac de cauſa clericatum eius merui, ſæpius deſtinatus in peregrinationes ſub ſanctæ memoriæ Cyrillo, qui ipſam Euangelicam Sedem ornauit, & maxime ad regiam oouam Romam, aliqoando quidem in hiemis tempore cum "animalibus iter omne perficiens, aliqoando vero & pro commiſſis mihi à ſanctæ memoriæ Cyrillo neceſſarijs cauſis, per mare "omne nauigio tranſmeaos, aliqoando per Lyciam, aliquando per Pamphyliam, ita vt debile mihi corpus laborum faceret magnitudo, ſicut & ipſis aſpectibus intuetur veſtra beatitudo. Obtinui enim dignus fieri & familiaritate & gratia ſanctæ memoriæ Archiepiſcopi Cyrilli; quod reuerendiſſimum Epiſcopum Dioſcorum contriſtabat. Quippe mox vt migrauit ſanctæ & beatæ memoriæ Cyrillus in cælos, iſte (quod vtinam numquam contigiſſet) ſucceſſit, qui prohibuit me in "ſancto & venerabili myſterio obſequium facere. Nihilomiouſetiam aduerſus noſtras viliſſimas

" pauperum domicilijs.

" thymelicis

" Illa ampliſſima, ipſa memoria Periſteriæ,

" alea

" Montana,

" iumentis

" omnem nauigationem conficiens,

" ſanctiſſimis & venerabilibus myſterijs

A σθαι, πρὸς τὸ ἐν πρώτοις μὲν τὴν ἀναίμακτον θυσίαν ἐπιτελεῖσθαι, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας, ἔτι δὲ καὶ ἐντοπίους πένητας παραμυθεῖσθαι, μὴ συγχωρεῖν δέχεσθαι τοὺς ἁγίους ἐπισκόπους ἐκείνης τῆς χώρας, ἀλλ' ἐξαργυρίζειν τὸν μνημονευθέντα σῖτον δαψιλέσι χρήμασιν, αὐτὸν * δὲ καὶ τοῦτον ἐν καιρῷ σιτοδείας διαπιπράσκων βαρυτάτοις τιμήμασιν· ὡς ἀπὸ τούτου μήτε τὴν φρικτὴν καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ἐπιτελεῖσθαι, μήτε μὴν, ὡς ἔφην, τοὺς ξένους, ἢ καὶ τοὺς ἐντοπίους, ταύτης ἀπολαύειν τῆς παραμυθίας. τὸ γὰρ κατὰ τὴν τῆς λαμπρᾶς μνήμης Περιστερίαν πρᾶγμα οὐδεὶς ἠγνόησε, καὶ μάλιστα τῶν οἰκούντων ταύτην τὴν βασιλίδα νέαν Ῥώμην· ἐκείνης γὰρ ὑπὲρ τῆς ἑαυτῆς ψυχῆς ἐν τῷ διατίθεσθαι παρακελευσαμένης, πλείστην ποσότητα χρυσίου παρασχεθῆναι τοῖς μοναστηρίοις, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ξενεῶσι, καὶ πτωχείοις, καὶ ἑτέροις πένησι τῆς Αἰγυπτιακῆς χώρας, ἀχθεσθεὶς ὁ εὐλαβέστατος ἀνὴρ, ἐφ' οἷς οὐκ εἰς πρόσωπον * αὐτοῦ κατέλειψεν, παρασκευάζει ἐκεῖνα τὰ χρήματα αὐτοῦ παρασχεθῆναι, καὶ αὐτὴ ἐλεημοσύνης θυμέλαις, καὶ θεατρικοῖς ἑτέροις προσώποις· ὥστε μηδὲ τὴν εὐωδίαν τὴν ἀπὸ τῆς θυσίας τῆς λαμπρᾶς τὴν μνήμην Περιστερίας ἀνενεχθῆναι πρὸς τὸν θεὸν, τὸ ὅσον ἐπ' αὐτῷ. ἀλλὰ φανερὰ ἡ πρόθεσις ἐκείνης ἀπεδείχθη, ὁ δὲ * κύβος τοῦ προλεχθέντος εὐλαβοῦς ἀνδρὸς, καὶ ἡ ἀκολασία, πάσῃ ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ οὐκ ἠγνόηται ἀπὸ τοῦ φανερῶς ἀσέμνους γυναῖκας συνεχῶς ἐντρυφᾶν τῷ ἐπισκοπείῳ, καὶ τῷ λουτρῷ τούτου, καὶ μάλιστα ἡ περιβόητος Πανσοφία, ἡ καλουμένη Ὀρεινὴ, περὶ ἧς καὶ ὁ πολυάνθρωπος τῆς Ἀλεξανδρέων δῆμος ἀφῆκε φωνὴν, αὐτῆς τε, καὶ τοῦ ἐραστοῦ μεμνημένος· φανερωθήσεται δὲ τῷ ἡμετέρῳ ἀγγελικῷ χορῷ. οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ φόνοι παρὰ τὴν αἰτίαν τοῦ θαυμαστοῦ ὑποφήτου γεγένηνται. ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ εἰς ἐμὲ τὸν ἐλεεινὸν παρ' αὐτοῦ τολμηθέντα ἀφόρητα τυγχάνει, πρόσειμι, καὶ δέομαι τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος, κατελεῆσαί με, ἄνθρωπον ἐν πολλοῖς χρόνοις κεκμηκότα τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐκείνης τῆς μεγίστης πόλεως, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τοῦ κλήρου αὐτῆς ἀξιωθέντα, καὶ πολλάκις σταλάμενον ἀποδημίας, καὶ ἐπὶ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης, καὶ ἁγιωτάτου Κυρίλλου, τοῦ τὸν εὐαγγελικὸν θρόνον διακοσμήσαντος, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς βασιλευούσης νέας Ῥώμης, ποτὲ μὲν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, διὰ ζώων ἅπασαν τὴν ὁδὸν διανύσαντα, ποτὲ δὲ καὶ διὰ τὰς ἐγχειρισθείσας μοι παρὰ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου ἀναγκαίας χρείας διὰ θαλάσσης τὸν πάντα πλοῦν διαπορθμεύσαντα, ἄλλοτε διὰ Λυκίας, ἑτέρωθι διὰ Παμφυλίας· ὥστε ἐπισινῆ με τὸ σῶμα ἀπὸ τῶν ὑπερβαλλόντων καμάτων γενέσθαι, ὡς καὶ αὐτοῖς ὄψεσιν ὁρᾷ ἡ ὑμετέρα μακαριότης. ἐτύγχανον γὰρ ἀξιωθεὶς καὶ τῆς οἰκειότητος, καὶ εὐμενείας τοῦ ἐν ἁγίοις τῇ μνήμῃ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου· ὅπερ τὸν εὐλαβέστατον Διόσκορον ἐλύπει. ἀμέλει γοῦν παραυτὰ τοῦ μεταφοιτῆσαι ἐν οὐρανοῖς τὸν τῆς ὁσίας μνήμης Κύριλλον, αὐτόν τε καταστῆναι, ὡς ὄφελε μήποτε, κωλύει με τὴν τῶν εὐαγεστάτων, καὶ σεπτῶν μυστηρίων ὑπηρεσίαν ποιήσασθαι· οὐδὲν δὲ ἧττον ἐκπέμπει κατὰ τῶν ἡμετέρων εὐτελῶν

* δὲ τοῦτον ἴσως, δὲ καὶ τοῦτο ἐν σ. διαπιπράσκων

* αὐτῷ ι.

* κῶμος

λῶν κτημάτων, μονάζοντάς τε, καὶ ἑτέρους τινάς· καὶ ἐμπρησμῷ ταῦτα καθυποβάλλει, ὥστε ἐν αὐτοῖς τοῖς κτηματίοις οἰκοδομήμασι, ἀφ' ὧν τὰς διατροφὰς εἶχον, πένης τυγχάνων, καὶ συμπεπαρμένος τὸ σῶμα, ἄρδην πυρὶ καταναλωθῆναι. ἐκκοπῆναι δὲ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς διάφορα καρποφόρα δένδρα, διακοπῆναι δὲ καὶ αὐτὴν τὴν γῆν, καὶ ἀνόνητά μοι ταῦτα γενέσθαι· ὡς λοιπὸν ἐρανίζεσθαι, καὶ μηδὲ τὰς ἀναγκαίας ἔχειν τροφάς. ἀλλὰ μηδὲ τούτοις ἀρκεσθεὶς, ἐπιπέμπει κατ' ἐμοῦ τοῦ ἐλεεινοῦ φάλαγγα ἐκκλησιαστικὴν, ἀληθὲς δὲ εἰπεῖν, λῃστρικὴν, ἅμα Πέτρῳ διακόνῳ, καὶ Ἀρποκρατίωνι, καὶ Μηνᾷ πρεσβυτέρῳ, ὥστε με τῶν ἀνθρωπίνων ἐκτὸς ποιήσασθαι, ἐντειλάμενος τὸ σῶμά μου νεκρὸν αὐτῷ ἀπενεχθῆναι. ὅπερ εἰ μὴ ἐκ φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ πρὸ βραχείας ὥρας μοι ἐγνώσθη, καὶ ἔφυγον, πάλαι ἂν, ὡς ἔφην, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἐκτὸς γενόμενος ἐτύγχανον. ὡς δὲ διασωθῆναι τῇ φιλανθρωπίᾳ τοῦ θεοῦ δεδύνημαι, ἐξ ἀναισθησίας δὲ οὐ πέφευγα τὴν μεγίστην Ἀλεξάνδρειαν, διά τε τὴν ἀσθένειαν τοῦ ἡμετέρου σώματος, καὶ διὰ τὸ πλείστης θεραπείας παρὰ τῶν ἰδίων δεῖσθαι, ἄλλως τε τῷ ἐξ αὐτῆς εἶναι ἐμέ τε, καὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους, καὶ τὸ ἐφέστιον ἐν αὐτῇ ἔχων, ὀργισθεὶς ἐπὶ τούτοις, ὡς οὐδενὸς γεγονότος, ἐν αὐταῖς ταῖς πασχαλίαις ἡμέραις πάλιν με κελεύει ἐξαναρπαστὸν γενέσθαι δι' Ἀρποκρατίωνος· ἀεὶ γὰρ αὐτοῦ τῇ μανίᾳ ὑπηρέτησεν, ἅμα Πέτρῳ τῷ προλεχθέντι διακόνῳ· ὡς καὶ τὰ ἐν Ἐφέσῳ κατὰ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ τοῦ γενομένου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἀπέδειξαν, καὶ ἑτέρων πολλῶν, ἔτι τε καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου, νῦν μὲν ἐπισκόπου, τηνικαῦτα δὲ πρεσβυτέρου, καὶ οἰκονόμου τυγχάνοντος τῆς ἐκκλησίας τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας, Προτερίου· καὶ ἐγκλείομαι ἐν ἑνὶ ξενεῶνι τῶν λελωβημένων, κατ' οὐδένα τρόπον ὑπεύθυνός τινι τυγχάνων· ἀλλ' οὐδὲ, ὡς ἐδίδαξα, αἰτιάσεώς ποτε γεγενημένης κατ' ἐμοῦ. ἐπιπέμπει δὲ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ξενεῶνί τινα πάλιν, ὥστε με ἀποκτεῖναι· ὡς καὶ τοῖς ἐν αὐτῷ τῷ ξενεῶνι πᾶσι πεφανέρωται. ἀμέλει γοῦν ἐκ μισοπονηρίας βοηθῆσαί μοι κατενύγησαν. διὸ καὶ ζῶ μέχρι νῦν. καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκεν ἐκείνων τῶν παρανόμων δεσμῶν, εἰ μὴ καὶ τῆς μεγίστης Ἀλεξανδρείας συνεθέμην ἐν τοιαύτῃ καταστάσει σώματος ἐκτὸς γενέσθαι, καὶ ἕτερά τινα καταθύμια αὐτῷ πρᾶξαι. ἐπεὶ οὖν συνορᾶτε ἁγιώτατοι, καὶ ὁσιώτατοι πατέρες, ὡς πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ γεγενημένα, οὔτε θεῷ θεμιτὰ, οὔτε νόμοις ἀνεκτὰ, ἀλλ' οὐδὲ παντὶ ἀνθρώπῳ, δέομαι τῆς ὑμετέρας ἀγγελικῆς στρατηγίας κατελεῆσαί με, καὶ κελεῦσαι εἰσελθόντα ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, συστῆναι πᾶσι τούτοις· ὥστε μοι καὶ τὸ ἀβλαβὲς, ἐφ' οἷς ἠδίκημαι, γενέσθαι, καὶ τὸν βαθμὸν, εἴγε ὑμῶν τῇ ὁσιότητι παρασταίη, ἀποκατασταθῆναι, ἀνθρώπῳ ἐν πολλῷ χρόνῳ γνησίως ἐξυπηρετησαμένῳ τῷ τῆς ἁγίας μνήμης, καὶ ὀρθοδόξου πίστεως συνηγόρῳ Κυρίλλῳ, ἀσθενεῖ γενομένῳ, καὶ οὐκ ἔχοντι ἀλλαχόθεν τὰς ἀναγκαίας τοῦ ζῆν τροφάς· ἐφ' ᾧ τε με τούτων τῶν δικαίων τυχόντα, τὰς συνήθεις εὐχὰς καὶ εὐχαριστίας ἀναπέμψαι τῷ

πάντων

A liſſimas poſſeſſiones, monachos & aliquos alios deſtinauit, & tradidit eas incendio, ita vt & ipſa in eiſdem poſſeſſionibus ædificia, ex quibus nutrimenti mei haberem ſolatium, pauper conſtitutus & ſolutus corpore, penitus ignis conſumeret: *diuerſæ quoque arbores ibi ſuccidere̅tur, atque ipſa vaſtaretur terra, & mihi ‖vltra inutilis fieret, vt in reliquum mendicans, nec victus neceſſarios haberem. Sed neque his contentus, ſubmittit aduerſus miſerabilem me Eccleſiaſticorum cateruam (vt verius autem dicam, latronum) pariter cum Petro & Arpocratione diaconibus, & Mena presbytero, vt me de humanis re-
B bus auferrent, mandans corpus meum mortuum ſibi deportari. Quod niſi per miſericordiam Dei ante punctum temporis mihi innotuiſſet, & fugiſſem, iampridem, ſicut dixi, ab humanis rebus effectus eſſem alienus. Poſtquam vero ſaluari per miſericordiam Dei potui, ex inſenſibilitate autem mea non diſceſſi ex maxima vrbe Alexandrina, & propter infirmitatem corporis mei, & quia multum meorum obſequio indigebam, præcipue vero quia & ex ea eſſem ciuitate ego & mei maiores, & quia domum in ea haberem; iratus ſuper his, quaſi nihil factum eſſet, in ipſis Paſchalibus diebus iterum me iubet per Arpocrationem dia-
C conum rapi, (ſemper enim eius miniſtrauit furori pariter cum prædicto Petro diacono, ſicut demonſtrant quæ apud Epheſum geſta ſunt aduerſus ſanctæ memoriæ Flauianum quondam Archiepiſcopum nouæ Romæ, & contra multos alios, inſuper etiam & contra reuerendiſſimum nunc quidem Epiſcopum, tunc vero presbyterum & œconomum conſtitutum magnæ Alexandrinæ ciuitatis eccleſiæ Proterium:) & recludor in vno xenodochio tabidorum, nullo modo alicui obnoxius conſtitutus; neque, ſicut docui, accuſatione aliquando aduerſus me facta. immittit autem iterum & in eodem xenodochio °aliquos, qui me
D occiderent, ſicut & omnibus qui in ipſo xenodochio ſunt, manifeſtum eſt, in tantum, vt horrentes malitiam, iuuare me dignarentur: propter quod & viuo hactenus. Nec prius me ab illis iniquiſſimis abſoluit vinculis, niſi & à magna Alexandria alienũ me fieri promitterem in tali corporis ſtatu, & aliqua alia quæ illi erant deſiderabilia, agere. Quoniam igitur conſideratis, ſanctiſſimi & beatiſſimi Patres, quia omnia quæ ab eo commiſſa ſunt, neque Deo placita, neque legibus toleranda ſunt, ſed neque vlli homini: peto & deprecor ‖veſtigia angelicæ veſtræ militiæ, miſe-
E reri mei, & præcipere, me ſanctum & vniuerſale veſtrum intrare Concilium, hæc omnia probaturum: quatenus & ex omni iniquitate in me illæſus effectus, proprio gradui, ſi veſtræ placuerit ſanctitati, reſtituar, homo, qui multis temporibus ſincere iuſſionibus ſanctæ memoriæ & catholicæ Fidei aduocati Cyrilli miniſtraui, & debilis factus, & non habens aliunde neceſſaria vitæ nutrimenta: quatenus hæc iuſte promeritus, ſolitas orationes & gratias referam omnium no-

ſtrum

* omnes quoque fructiferæ arbores
‖ hæc inutilia fierent, vt in reliquum mendicarem,
° quemdam qui me occideret,
‖ gubernationem

A ſtrum Saluatori Chriſto pro veſtro angelico choro. Et ſupplico, pro documento eorum quæ à me dicta ſunt, in tuto collocari Agoraſtum, Dorotheum, Euſebium, Didionem, Arpocrationem, Petrum, Gaianum mediaſtinum Epiſcopalis balnei, nunc eum comitantem, qui eſt imperitus, & qui poteſt omnia ſubtiliter dicere. Paratus enim ſum, tempore cognitionis & ſanctiſſimos viros, vita & fide probabiles, producere ex iuſſione veſtræ ſanctitatis, qui de his omnibus, [quæ in libellis accuſationis ſunt inſerta,] teſtificari valeant. Iſchyrion diaconus hos libellos obtuli, factos ſecundum meam voluntatem & dictatos, & manu mea ſubſcriptos. B

Et cum recitatus fuiſſet libellus, Paſchaſinus Epiſcopus dixit: Et libellus præſentis Athanaſij, qui nobis oblatus eſt, recenſeatur. Et ſuſcipiens eum Procopius diaconus & notarius, legit. Et eum lectus eſſet, Lucentius Epiſcopus dixit: Quæ per libellum docuiſti aduerſus Dei amantiſſimũ Dioſcorum Epiſcopum, hæc conſidera, & ſi confidis, per te notum [a] nobis facito, & proprio ore manifeſta. Athanaſius dixit: Paratus ſum, & mihi confido, aduenientem eũ in veſtro ſancto Concilio, in omnibus, de quibus eum accuſaui, conuincere. Et poſt ipſum Iſchyrion dixit: Si deductus fuerit in hac ſancta & vniuerſali Synodo C Dioſcorus reuerendiſſimus Alexandriæ Epiſcopus, paratus ſum per euidentiſſimas probationes demonſtrare hæc omnia, quæ veſtrum angelicum chorum docui, nihilominus & per nominatos à me teſtes, ſyncellos eius conſtitutos, qui hactenus cum ipſo [b] degere & manere videntur, cum producti fuerint, quatenus & ex domeſticis eius veritas oſtendatur. [c] Per orationes enim veſtras, quidam in honore promoti ſunt, pro eo quòd illis homicidijs, quæ in Epheſo facta ſunt, miniſtraſſent, & hic cum ipſo ſunt. Et cũ lecti fuiſſent libelli, Marinianus Epiſcopus [metropolitanus] Synnadæ D dixit: Oblatus libellus aduerſus reuerendiſſimũ Dioſcorum Epiſcopum ab Athanaſio [d] viro religioſo, fidei monimentorum [cũ alijs] inſeratur. Pergamius Epiſcopus [metropolitanus] Antiochię Piſidiæ dixit: Lectum libellum, quem obtulit reuerendus Athanaſius, in quo reuerendiſſimum Dioſcorum Alexandriæ ciuitatis Epiſcopũ accuſauit, oportet monimentis, quæ nunc aguntur, inſeri. Dicat vero idem Athanaſius propria voce, ſi ſuis accuſationibus aderit.

[a] ipſi

[b] degunt & comitantur, quatenus

[c] Sic me orationes veſtræ iuuent. quidam autem in honore

[d] reuerendiſſimo presbytero Alexandriæ.

LIBELLVS ATHANASII PRESBYTERI Alexandriæ, [e] ad Leonem Papam, & ad Chalcedonenſe Concilium. E

[e] prolatus aduerſus Dioſcorum ſancta Synodo.

Sanctiſſimo & beatiſſimo vniuerſali Patriarchæ magnę Romę Leoni, & ſancto & vniuerſali Cõcilio ſecundum Dei voluntatem & diuinum nutum congregato in Chalcedonenſi ciuitate, à miſerabili Athanaſio quondã presbytero magnæ Alexandrinæ ciuitatis, & filio ſororis ſanctæ & beatæ memoriæ Epiſcopi Cyrilli.

SAnctæ & beatæ memoriæ Cyrillus, magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam triginta & duo-

A πάντων ἡμῶν σωτῆρι Χριστῷ ὑπὲρ τοῦ ὑμετέρου ἀγγελικοῦ χοροῦ. καὶ παρακαλῶ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν παρ' ἐμοῦ εἰρημένων ἐν ἀσφαλεῖ γενέσθαι Ἀγόραστον, Δωρόθεον, Εὐσέβιον, Διδίωνα, Ἀρποκρατίωνα, Πέτρον, [f] Γαιανὸν, παραχύτην τοῦ ἐπισκοπικοῦ λουτροῦ, συνεκδημήσαντα αὐτῷ, ἰδιώτην ὄντα, καὶ δυνάμενον πάντα ἀκριβῶς εἰπεῖν. ἑτοίμως γὰρ ἔχω καιρῷ τῆς διακρίσεως καὶ ἁγιωτάτους ἄνδρας βίῳ τε, καὶ πίστει μαρτυρουμένους παραγαγεῖν ἐκ κελεύσεως τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος, τοὺς δυναμένους ἐπὶ πᾶσι τούτοις μαρτυρεῖν. Ἰσχυρίων διάκονος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους, γενομένους κατὰ βούλησιν ἐμὴν, καὶ ὑπαγορευθέντας, καὶ ὑπερχαρισάμενος. B Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι αὐτὸν, Πασχασῖνος ἐπίσκοπος εἶπε· καὶ ὁ λίβελλος τοῦ παρόντος Ἀθανασίου, ὁ προσκομισθεὶς ἡμῖν, ἀναγινωσκέσθω. καὶ λαβὼν Προκόπιος διάκονος, καὶ νοτάριος, ἀνέγνω. καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι αὐτὸν, Λουκήνσιος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἅπερ ἐν τῷ λιβέλλῳ διδάσκεις κατὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου, ταῦτα σκόπει· καὶ εἰ θαῤῥεῖς, γνώριμον [g] αὐτὸ, καὶ τῷ οἰκείῳ σου δήλωσον στόματι. Ἀθανάσιος εἶπεν· ἑτοιμός εἰμι, καὶ θαῤῥῶ ἐμαυτῷ, παραγενόμενον αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἁγιωτάτης ὑμῶν συνόδου διελέγξαι ὡς C πάντα, ἅπερ αὐτοῦ κατηγόρησα. καὶ μετ' αὐτὸν, Ἰσχυρίων εἶπεν· εἰ παραχθῇ ἐν ταύτῃ τῇ ἁγιωτάτῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ἑτοίμως ἔχω κἀγὼ δι' ἐναργῶν ἀποδείξεων ταῦτα πάντα, ἅπερ ἐδίδαξα τὸν ὑμέτερον ἀγγελικὸν χορὸν· οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ τῶν ἐκδοθέντων παρ' ἐμοῦ μαρτύρων, συγκέλλων αὐτοῦ ὄντων, καὶ μετ' αὐτοῦ μέχρι καὶ νῦν ὄντων, καὶ παραφερομένων· ὥστε καὶ ἐκ τῶν οἰκείων αὐτοῦ ταῦτα δεῖξαι ἀληθῆ μετὰ τὰς εὐχὰς ὑμῶν. τινὲς δὲ τιμῆς ἠξιώθησαν, ἐπειδὴ ὑπούργησαν τοῖς φόνοις ἐκείνοις, τοῖς ἐν Ἐφέσῳ γενομένοις, καὶ ἐνταῦθά εἰσιν. καὶ D μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Μαριανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων εἶπεν· ὁ ἐπιδοθεὶς λίβελλος κατὰ Διοσκόρου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου παρὰ Ἀθανασίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, ἐμφερέσθω τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων. Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Πισιδίας εἶπε· τὸν ὑπανεγνωσμένον λίβελλον, ὃν ἐπιδέδωκεν Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος, ἐν ᾧ κατηγόρησε Διόσκορον τὸν ἐπίσκοπον, ἁρμόδιον τοῖς νῦν πραττομένοις ἐντεθῆναι ὑπομνήμασι. λεγέτω δὲ ὁ αὐτὸς Ἀθανάσιος τῇ οἰκείᾳ αὐτοῦ φωνῇ, εἴ γε ταῖς κατηγορίαις ἑαυτοῦ συνίσταται. E

[f] Γαϊνὸν,

[g] αὐτῷ

ΛΙΒΕΛΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ Ἀλεξανδρείας προκομισθεὶς κατὰ Διοσκόρου τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ.

Τῷ ἁγιωτάτῳ, καὶ μακαριωτάτῳ οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντι, καὶ τῇ ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, κατὰ βούλησιν Θεοῦ, καὶ θεῖον νεῦμα συναχθείσῃ ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει, παρὰ τοῦ ἐλεεινοῦ Ἀθανασίου, γενομένου πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας, υἱοῦ ἀδελφῆς τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου.

Ο τῆς ἁγίας, καὶ μακαρίας μνήμης Κύριλλος, ὁ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας γεγονὼς ἀρ-

χιεπι-

χιεπίσκοπος ἐπὶ τριάκοντα δύο ἔτη, ἀμέμπτως μετὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως ζήσας, ἐμοῦ μὲν τοῦ Ἀθανασίου γεγένηται θεῖος πρὸς μητρὸς, καὶ τοῦ τῆς λαμπρᾶς μνήμης ἀδελφοῦ μου Παύλου, ἐμοῦ δὲ τῆς Ισιδώρας ἀδελφός. οὗτος μέλλων τελευτᾶν, διαθήκας θέμενος, ἐτίμησε τὸν μετ' αὐτὸν γενόμενον ἐπίσκοπον, ὅς τις ἐὰν ᾖ, πλείστοις, καὶ μεγάλοις λεγάτοις ἐκ τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ ὑποστάσεως, ὁρκώσας τοῦτον ἐγγράφως κατὰ τῶν σεπτῶν, καὶ φρικτῶν μυστηρίων, ὥστε θάλψαι τὸ αὐτοῦ γένος, καὶ ἐν μηδενὶ κάματον αὐτῷ παρασχεῖν. ἀλλ' ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Διόσκορος, ἐπὶ κακῷ οὐ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ πάσης ἐκείνης τῆς διοικήσεως, διαδεξάμενος τὸν θρόνον, ἀπεχθανόμενος πρὸς τὴν ὀρθὴν ἐκείνου πίστιν, αἱρετικὸς τυγχάνων, οὐ μόνον οὐ θάλπει, ἀλλὰ καὶ παρ' οὐδὲν θέμενος τοὺς φρικτοὺς ὅρκους, τὰ ἐναντία εἰς ἡμᾶς διεπράξατο, πᾶσαν ἐπινοῶν καθ' ἡμῶν ἐπιβουλήν· καὶ διώκει μὲν ἐν προοιμίοις τῆς, ἧς οὐκ οἶδ' ὅπως ἔλαχεν, ἐπισκοπῆς, ἀπειλῶν θάνατον, ἐμέ τε, καὶ τὸν ἡμέτερον ἀδελφὸν ἔτι περιόντα, τῆς περιωνύμου Ἀλεξανδρείας, σκοπῷ τινι, ὥστε ἡμᾶς διωχθέντας καταλαβεῖν τὴν πανευδαίμονα Κωνσταντινούπολιν, *ἐλπίσαντας βοηθείας ἀξιωθῆναι. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ προλεχθέντος εὐλαβοῦς ἀνδρὸς οὗτος ἦν ὥστε ἡμᾶς *ἀποληφθῆναι ἐνταῦθα, καὶ περιπεμφθῆναι τῷ τῆς ἀνοσίας μνήμης Χρυσαφίῳ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ, καὶ ἐνδοξοτάτῳ *Νόμῳ, τότε τὰ τῆς οἰκουμένης ἐν χερσὶν ἔχοντι πράγματα. *τούτῳ γὰρ ἦν διὰ γραμμάτων μηνύσας, ὡς μέγα τι προξενῶν τοῖς μνημονευθεῖσι, τὸ ἡμᾶς μὲν παρ' αὐτῶν ἀναλωθῆναι, αὐτοὺς δὲ χάριν τῆς θήρας ὁμολογῆσαι. ἀμέλει γοῦν παρ' αὐτὰ τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς ἐπὶ τῆς βασιλευούσης πόλεως, ἐλπίσαντας βοηθείας ἀξιωθῆναι, ἐν ἀσφαλεῖ γενόμεθα· καὶ αἰκισμοῖς διαφόροις ὑποβαλλόμεθα, ἄχρις οὗ πάντα, ἃ εἴχομεν ἐν κινητοῖς, παρέχωμεν· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀρκουμένης πρὸς τὴν μεθοδείαν τῶν βασάνων ἐκείνων, ἀναγκασθῆναι ἡμᾶς καὶ δανεισταῖς πλείστοις ἐπὶ βαρυτάτοις τόκοις κοινωνῆσαι· ὡς τὸν μὲν ἡμέτερον ἀδελφὸν τὸν τῆς λαμπρᾶς μνήμης Παῦλον, οὐκ ἐνεγκόντα τὰς αἰκίας, καὶ τὰς ὕβρεις, τὸν ἀνθρώπινον ὑπεξελθεῖν βίον· ἐμὲ δὲ τὸν Ἀθανάσιον, καὶ τὰς ἡμετέρας θείας, καὶ τὴν γαμετὴν, καὶ τὰ παιδία τοῦ ἡμετέρου ἀδελφοῦ, τῷ κακῷ ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις εἶναι πράγμασιν, οὐδὲν ἕτερον ἔχοντας, *ἢ μόνον δανειστὰς, ἐπὶ βαρυτάτοις ἡμῖν, ὡς ἔφημεν, τόκοις ἐκδανείσαντας· καὶ λοιπὸν μηδὲ τοῦ προεληλυθέναι ἐξουσίαν ἔχειν, διαφόρων ἐντυχιῶν παρ' αὐτῶν τῶν δανεισάντων καθ' ἡμῶν γενομένων, καὶ οὐκ ἐχόντων πόθεν τὸ εὔγνωμον αὐτοῖς ποιησώμεθα. ἄπειρα γὰρ, καὶ ὑπερβαίνοντα οὐ μόνον τὴν ἡμετέραν δύναμιν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν ἐν εὐπορίᾳ ἐπισήμων, ἀπῃτήμεθα. πρὸς δὲ τούτοις, ὥστε ἡμᾶς μηδὲ τὴν οἴκησιν ἔχειν, παρασκευάζει καὶ τὰς ἡμῶν οἰκίας ἐκκλησίας γενέσθαι· καὶ τῆς ἐμῆς τοῦ Ἀθανασίου τετάρτῃ στέγῃ ἐπικειμένης, καὶ τῇ θέσει οὐκ ἐπιδεχομένης εἶναι ἐκκλησίας, συμπεριλαμβάνει τὰς προλεχθείσας οἰκίας καὶ τὰ παρακείμενα στερρὰ οἰκοδομήματα, καὶ προσόδια. ἀλλ' οὐδὲ τούτοις ἀρκεσθεὶς, καθαιρεῖ με τοῦ πρεσβυτερίου, καὶ ἐκτὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κατα-

*ἐλπίσας
*ἀποληφθῆναι
*Νόννῳ
*τοῦτο
*εἰ μὴ δανειστὰς

A duobus annis Archiepiſcopus, irreprehenſibiliter & cum recta Fide viuens, mihi quidem Athanaſio, & clariſſimæ memoriæ Paulo fratri meo auunculus fuerat; meæ vero matris Iſidoræ germanus. Hic moriturus teſtamentum condens, honorauit eum, quicumque ille poſt eum fuiſſet ordinatus Archiepiſcopus, plurimis & magnis legatis de propria ſua ſubſtantia, coniurans eũ in ſcriptis per venerabilia & terribilia myſteria, vt ipſius foueret genus, & in nullo eis laborẽ incuteret. Sed reuerendiſſimus Epiſcopus Dioſcorus, qui malo non ſolum noſtro, ſed etiam totius illius B diœceſeos, ſuccẽdens in throno, inimicitias exercens contra eius rectam fidem, hæreticus conſtitutus, non ſolum non fouet, ſed pro nihilo ducens eius terribiles adiurationes, contraria in nos *operatur, omnes aduerſus nos exquirens inſidias. Et in principio quidem Epiſcopatus, quem neſcio qua ratione ſortitus eſt, mihi & fratri meo adhuc tunc ſuperſtiti, mortem minitans, à nominatiſſima Alexandria quadam nos intentione exclusit, ita vt perſequutionem paſſi, exinde ad feliciſſimam Conſtantinopolitanam vrbem perueniremus, ſperantes mereri auxilium. Sed intentio præfati reuerendiſſimi viri talis erat, qua- C tenus hic teneremur, & ‖affligeremur, tam ab iniquæ memoriæ Chryſaphio, quàm etiam & à magnificentiſſimo & glorioſiſſimo Nomo, tunc res totius orbis habenti præ manibus. Huic enim ‖mandauit per litteras, quaſi magnum aliquid prouidens memoratis, vt nos quidem ab eis conſumeremur, ipſi vero ‖noſtræ captionis gratiam ſe debere confiterentur. Quippe illico cum in regiam vrbem perueniſſemus, ſperantes mereri auxilium, ſub cuſtodia habiti, diuerſis ſumus pœnis ſubiecti, quouſque omnia quæ in mobilibus habebamus, daremus, ita vt cùm tormentis non ſuffi- ceremus, quaſi pro remedio cogeremur grauiſſi- D mis vſuris ‖multos fœneratores inquirere; ita vt noſter quidem frater clariſſimæ memoriæ Paulus, non ſuſtinens cruciatus & iniurias, humanis rebus excederet. Ego autem Athanaſius, & noſtra matertera, & vxor & filij fratris mei, malo noſtro in humanis rebus permãſimus, nihil aliud quàm fœneratores habentes ſub grauiſſimis, ſicut dixi, vſuris, vt de cetero nec procedendi haberemus ‖licentiam, pro frequentiſſima fœneratorum contra nos interpellatione, cum non haberemus vnde abſolueremus debitum. Infinitam namque & excedentem non ſolum noſtram virtutem, ſed etiam diuitum inſignium, pecuniam E exacti ſumus, [ita vt nihil nobis relinqueretur.] Super hæc autem, vt neque habitationẽ aliquam haberemus, noſtras domos præparauit Eccleſias fieri, & meam Athanaſij quarto tecto ſuperiacentẽ, & quæ pro ſui poſitione fieri non poſſet Eccleſia, ‖complectitur cum prædictis domibus, alias etiam vicinas validas domos, & ‖reditus tenens. Sed neque his contentus, me presbyterio priuauit, & alienũ ab Eccleſiaſtico fecit collegio, nulla

aduer-

*operatus eſt,
‖immitteremur impię mem. Chryſ. & preterea magnificentiſſimo
‖indicauit
‖gratiam prædæ ſe
‖cum multis fœneratoribus rationes inire;
‖liberatatem,
‖ſimul occupat cum
‖aditus. Sed

κατα-

aduerſus me facta accuſatione. Et agimus annũ iam ſeptimum errantes de loco in locũ, [a]aliquando quidem, vt diximus, à creditoribus fugientes, [b]aliquando & ab ipſo, neque in Eccleſijs, neque in monaſterijs habitare permiſſi. Sic ergo perueniente me Athanaſio in Metanœa, ideſt, huius nominis ſuburbano magnæ Alexandriæ ciuitatis, quod aliquando Canopus vocabatur; quod ſuburbanum ab initio & ex antiqua conſuetudine ad refrigerium confugientium conſtitutum eſt. totum enim videtur eſſe ſub tutela venerabilis monaſterij Tabennenſium; verum etiam & intra fines ſanctæ Dei Eccleſiæ, habens & publicum balneum, in quo & reficere noſtrum miſerabile corpus, & tutelam ab inſidiantibus ſperabamus habere: intantum ad impietatem memoratus reuerendiſſimus Epiſcopus declinauit, vt miſerioribus omni miſeria nobis effectis, neque miſereretur, neque aliquod mandatum Chriſti [c]perciperet in mente. Nam præcepit, neque publicum balneum exhiberi, neque panem tranſmitti, aut alium aliquem cibum ibidem venundari, ad hoc vnum reſpiciens, quatenus [d]ſub anguſtia non lauandi & famis, periremus. Vnde ex multa anguſtia & penuria paulominus de humanis rebus exceſſi, quod mihi quidem optabile erat, vt à tantis malis liberarer: non autem contigit mihi per Dei miſericordiam. Pecuniæ itaque quas exacti ſumus, quædam quidem de propria noſtra ſubſtantia, aliæ vero ſub grauiſſimis vſuris, ſicut diximus, accommodatæ, vſque ad mille quadringentas plus minus auri libras extenduntur, quas & nobis magnificentiſſimus & glorioſiſſimus Nomus, per virum deuotum Seuerum Magiſtrianũ, & quondam ſubadiutorem eiuſdem deuotiſſimæ Magiſtrianorum ſcholæ, accepit. Nec enim faciem barbari illius Chryſaphij vidimus. Has vero noſtras & huiuſmodi calamitates pro nihilo ducens, in poſſeſſionem relictarum mihi Athanaſio rerum mittitur, ita vt vndique mihi & neceſſarius victus deficeret, & poſtea mendicando, ab his qui miſereri pie conſueuerunt, mihi & reliquis duobus aut tribus mancipijs victum colligerem. Poſt has autem omnes pecunias, à noſtris materteris, ſororibus vero ſanctæ & beatæ memoriæ Cyrilli, anguſtians vſque ad ipſam animã, [e]extremamq. expugnationem, afflictis metu mortis, exegit auri pondo octoginta quinque; nihilominus & à filijs clariſſimæ memoriæ mei fratris orbitate infelicibus, & eius vxore, mortem mariti ſui plangente, auri pondo quadraginta. Conſiderate igitur omnia, Deo amantiſſimi, quia nec barbari aliquando aduerſus ſubiectos ſibi talia commiſerunt, qualia iſte mirabilis doctor, qui alijs prædicare debuit [f]obliuiſci malitiam. Talia autem ipſe non ſolum contra nos, ſed etiam contra multos alios perpetrauit: & precamur veſtrã ſanctitatem, vt vel nunc mereamur auxilium, & [g]cognitione vobis propoſita, quę iniuſte à magnificen-

[a] partim
[b] partim
[c] cogitaret.
[d] per anguſtia & fame periremus.
[e] & obſidens, comminatus ipſam quoque mortem, auri pondo
[f] obliuionẽ iniuriarum.
[g] adiudicatio nobis proponatur, quatenus vel iuſtius nobis reddatur,

A καταλόγου πιέστῃ, μηδεμιᾶς κατ' ἐμοῦ* αἰτίας γεγενημένης. ἑπτὰ λοιπὸν ἔπλασε τῇ χρόνον διατελοῦμεν,* πλανώμενοι ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, πῇ μὲν, ὡς ἔφημεν, παρὰ δανειστῶν διωκόμενοι, πῇ δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ, μηδὲ ἐν ἐκκλησίαις, ἢ μοναστηρίοις οἰκεῖν συγχωρούμενοι. οὕτως οὖν καταλαβομένου ἐμοῦ τοῦ Ἀθανασίου τὴν Μετάνοιαν, προάστειον δὲ τοῦτο τῆς μεγίστης Ἀλεξανδρείας, ὅποτε Κάνωπος καλούμενος· ὅπερ προάστειον ἄνωθεν, καὶ ἐκ παλαιᾶς συνηθείας, ἐτύγχανε πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν καταφύγων· ὅλον γὰρ δοκεῖ ὑπὸ τὴν φυλακὴν τοῦ εὐαγοῦς μοναστηρίου τῶν Ταβεννησιω-
B τῶν, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοὺς περιβόλους τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ὃ καὶ δημόσιον ἔχει λουτρὸν πρὸς τὸ θεραπείας τυχεῖν τὸ ἡμέτερον ἄθλιον σῶμα, καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἔχειν ἀπὸ τῶν ἐπιβουλευόντων· τοσοῦτον πρὸς ἀσέβειαν ὁ μνημονευθεὶς εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐρρύη, ὡς ἐλεεινοτέρους πάσης ἐλεεινότητος ἡμᾶς γενομένους, μὴ οἰκτειρῆσαι, μηδὲ μὴν τι συνιέναι τῆς ἐντολῆς τοῦ Χριστοῦ· ἀλλὰ γὰρ κελεῦσαι, μήτε τὸ δημόσιον λουτρὸν λούειν, μήτε ἄρτον πέμπεσθαι, ἢ ἕτερόν τι ὄψον ἐκεῖσε διαπιπράσκεσθαι, πρὸς ἓν ὁρῶν, ὥστε ἡ-
C μᾶς ἀπὸ τῆς στενοχωρίας, καὶ τοῦ λιμοῦ ἀπολέσθαι. ἐκ γοῦν ὑπὸ τῆς πολλῆς στενώσεως, καὶ ἐνδείας, μικροῦ ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων ἐκτὸς γεγένημαι. ὅπερ μὲν εὐξάμην πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν, οὐ συνέβη δέ μοι διὰ τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν. τὰ μὲν οὖν χρήματα, ἅπερ ἀπῃτήθημεν, τὰ μὲν ἐξ ἰδίας ὑποστάσεως, τὰ δὲ δανεισάμενοι βαρυτάτοις, ὡς ἔφημεν, τόκοις, συντείνουσιν εἰς χρυσίου λίτρας χιλίας τετρακοσίας, ἢ πλέον, ἢ ἔλαττον· ἅπερ ἐκομίσατο παρ' ἡμῶν ὁ μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ἐνδοξότατος *Νομος, διὰ τοῦ καθωσιωμένου μαγιστριανοῦ Σεβήρου, τοῦ γενομένου σου-
D βαδιοῦβα τῆς σχολῆς τῶν καθωσιωμένων μαγιστριανῶν. οὐδὲ γὰρ τὸ πρόσωπον τοῦ βαρβάρου Χρυσαφίου ἐθεασάμεθα. τὰς δὲ τοιαύτας ἡμῶν, καὶ τηλικαύτας συμφορὰς οὐδὲν ἡγησάμενος, ἐν κατοχῇ καὶ τῶν ὑπολειφθέντων ἐμοὶ τῷ Ἀθανασίῳ πραγμάτων γίνεται· ὥστε πανταχόθεν μοι τὰ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἐπιλεῖψαι, καὶ λοιπὸν ἐρανίζεσθαι παρὰ τῶν εὐσεβεῖν εἰωθότων τὰ πρὸς διατροφὰς ἐμοὶ, καὶ τῶν ὑπολειπέντων μοι δύο, ἢ τριῶν ἀνδραπόδων. μεθοδεύει δὲ μετὰ ταῦτα πάντα τὰ χρήματα τὰς ἡμετέρας θείας, ἀδελφὰς δὲ τοῦ τῆς ὁσίας, καὶ μακαρίας
E μνήμης Κυρίλλου, στενοχωρήσας εἰς αὐτὴν τὴν ψυχὴν, καὶ πολιορκήσας, ἀπειλήσας καὶ τὸν κατ' αὐτῶν θάνατον, χρυσίου λίτρας ὀγδοήκοντα πέντε· οὐδὲν ἧττον καὶ τὰ παιδία τοῦ τῆς λαμπρᾶς μνήμης μου ἀδελφοῦ, καὶ τὴν τούτου γαμετὴν, τὰ μὲν ὀρφανίαν δυστυχήσαντα, τὴν δὲ ἀπώλειαν ἀνδρὸς ὀδυρομένην, χρυσοῦ λίτρας τεσσαράκοντα. συνορᾶτε τοίνυν πάντα θεοφιλέστατοι, ὡς οὐδὲ βάρβαροί ποτε τοιαῦτα τετολμήκασι κατὰ τῶν ὑπηκόων, οἷα ὁ θαυμάσιος ὑποφήτης, ὁ τοῖς λαοῖς μὲν ὀφείλων κηρύττειν ἀμνησικακίαν· τοιαῦτα δὲ αὐτὸς οὐ μόνον καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ καθ' ἑτέρων πολλῶν τολμῶν. καὶ δεόμεθα τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος, ὥστε ἡμᾶς νῦν γοῦν βοηθείας ἀξιωθῆναι, καὶ διάγνωσιν ἡμῖν προθεῖναι, ἐφ' ᾧ τι ἡμᾶς καὶ ἅπερ κακῶς ἀπῃτήθημεν παρὰ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου,

* αἰτιάσεως
* διαλλαττόμενοι. ἴσως, διαλαθόμενοι
* Νόννος,

[*Νίννυ,] σεπτοῦ, καὶ ἐνδοξοτάτου *Νόμου, ἀπολαβεῖν, καὶ ἐπὶ τοὺς δανειστὰς καταβαλεῖν. ἑτοίμως γὰρ ἔχομεν δεῖξαι αὐτὸν τὸν μεγαλοπρεπέστατον ἄνδρα ταύτην τὴν ποσότητα τοῦ χρυσοῦ ἀπαιτήσαντα ἡμᾶς, καὶ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον τετολμηκότα καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Χριστὸν [*ἐμπαροινῆσαι,] *ἐμπαροινήσαντα, καὶ ἕτερα πολλὰ πλημμελήσαντα, ἃ μὴ τοῖς νόμοις μόνοις ἀπηγόρευται, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγριωτάτοις, καὶ ὠμοτάτοις τῶν βαρβάρων. τὰ γὰρ τούτου πλημμελήματα ἐκείνων τὴν ὠμότητα, καὶ τὴν εἰς θεὸν ἀσέβειαν ὑπερηκόντισαν. καὶ δεόμεθα τυχεῖν, ὡς καὶ προπαρακεκλήκαμεν, τῆς ὑμῶν βοηθείας· ὥστε ἡμᾶς εὐχαριστοῦντας τῷ θεῷ, καὶ τῇ ὑμῶν θεοσεβείᾳ, τὰς συνήθεις [*εὐχὰς ἀ.] *εὐχαριστίας ἀναπέμψαι ὑπὲρ τῆς ὑμῶν ἁγιωσύνης τῷ πάντων ἡμῶν σωτῆρι Χριστῷ. παρακαλοῦμεν δὲ μηδὲ μάρτυρας ἀπολιμπάνεσθαι, τοὺς δυναμένους καιρῷ διαγνώσεως ἐπὶ πᾶσι τοῖς παρ' ἡμῶν εἰρημένοις μαρτυρῆσαι. Ὁ ἐλεεινὸς Ἀθανάσιος πρεσβύτερος τῆς περιωνύμου πόλεως Ἀλεξανδρείας τούσδε τοὺς λιβέλλους ἐπιδέδωκα τῷ ἁγιωτάτῳ, καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, καὶ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντι, καὶ τῇ ἁγιωτάτῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων ἐπισκόπων, καὶ πατέρων. Καὶ μετὰ ταῦτα Ἀθανάσιος εἶπε· συνίσταμαι τῇ ἐμαυτοῦ ἐπιστολῇ, τῇ ἐμῇ ὑπολήψει, καὶ [*δι' ἐναργῶν] *δι' ἐναργῶν ἀποδείξεων ἀποδείκνυμι, πάντα τὰ κατ' ἐμοῦ δραματουργήσαντα Διόσκορον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον, [*ἐν τοῖς ἔτεσιν ἐπιβουλεύοντά μοι] *ἐν ὀκτὼ ἔτεσι σήμερον συσκευαζόμενόν με, καὶ ἐπιβουλεύοντά μοι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν σωτηρίαν, καὶ παντὶ τῷ ἡμετέρῳ γένει, καὶ ταῖς ἐμαῖς θείαις, καὶ τῷ τρισμακαριωτάτῳ μου ἀδελφῷ, καὶ τῇ γαμετῇ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ὀρφανοῖς παιδίοις. Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Σεβαστείας εἶπε· τί καὶ ὁ ἑστὼς βούλεται, σαφῶς διδασκέτω. Σωφρόνιος εἶπεν· ἀδικηθεὶς πλεῖστα κἀγὼ παρὰ Διοσκόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῶν Ἀλεξανδρέων, κατέλαβον τὴν ἁγιωτάτην ταύτην σύνοδον· καὶ προσελθὼν πρώην, ἐπιδέδωκα λιβέλλους· καὶ κελεύσατε αὐτοὺς ἀναγνωσθῆναι. Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστείας εἶπε· καὶ οἱ τοῦ ἑστῶτος Σωφρονίου λίβελλοι ἀναγινωσκέσθωσαν. καὶ λαβὼν Ἀσκληπιάδης διάκονος, καὶ νοτάριος, ἀνέγνω. καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Σωφρόνιος εἶπεν· ἀξιῶ τοὺς ἐμοὺς λιβέλλους ἐντεθῆναι τοῖς ὑπομνήμασι. Πατρίκιος ἐπίσκοπος Τυάνων εἶπεν· ἐμφερέσθωσαν καὶ οἱ ἀναγνωσθέντες λίβελλοι τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων κατὰ τὴν αἴτησιν Σωφρονίου.

ΛΙΒΕΛΛΟΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ, ΔΟΘΕΙΣ ΚΑΤΑ Διοσκόρου τῇ ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, τῇ ἐν Χαλκηδόνι.

Τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ, οἰκουμενικῷ ἀρχιεπισκόπῳ, καὶ πατριάρχῃ τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντι, καὶ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, τῇ κατὰ θέλησιν θεοῦ, καὶ θεῖα μανδάτα, ἐπὶ τῆς Χαλκηδονίων πόλεως συναθροισθείσῃ, παρὰ Σωφρονίου χριστιανοῦ.

Εὐχῆς ἔργον μοι γεγένηται, οὐκ ἐμοὶ δὲ μόνῳ τῷ ἐλαχίστῳ, ἀλλὰ γὰρ καὶ πᾶσι τοῖς ἠδικημένοις παρὰ Διοσκόρου τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, τὸ κατὰ βούλησιν θεοῦ, καὶ θέσπισμα τῶν δεσπο-

A ſicetiſſimo & glorioſiſſimo "Nomo exacti ſumus, ["Nonno] recipiamus, & reddamus fœneratoribus. Parati enim ſumus oſtendere, hunc magnificentiſſimum virum, "qui nos illam quantitatem exegit, ["à nobis i.q. exegiſſe,] ac reuerendiſſimum Epiſcopum Dioſcorum & in ipſum Chriſtum contumelias perpetraſſe, & multa alia commiſiſſe, quæ non ſolum legibus "abdicata ["interdicta] ſunt, ſed etiam immaniſſimis & ferociſſimis barbaris. Iſtius enim commiſſa, illorum crudelitatem, & omnem circa Deum impietatem vicerũt. Et precamur, ſicut & antea obſecrauimus, veſtrũ mereri auxilium; quatenus gratias agentes Deo & veſtræ religioſitati, ſolitas orationes pro veſtra B ſanctitate Chriſto omnium noſtrum ſaluatori fundamus. Rogamus vero, neque teſtes abeſſe, qui poſſunt tempore cognitionis, de omnibus quæ à nobis dicta ſunt, teſtimonium perhibere.

Miſerabilis Athanaſius presbyter nominatiſſimæ Alexandrinæ ciuitatis, hos libellos porrexi ſanctiſſimo & vniuerſali "Archiepiſcopo & Patriarchæ Leoni, ["Patriarchæ & Archiepiſcopo veteris Romæ] & ſanctiſſimo & vniuerſali Concilio ſanctorum patrum & Epiſcoporum.

Et poſt hæc Athanaſius dixit: Poſſum adeſſe meæ "voci & opinioni, ["epiſtolæ] & per manifeſtiſſimas approbationes oſtendere, omnia hæc aduerſus me à C reuerendiſſimo & Dei amãtiſſimo Dioſcoro perpetrata, in totis octo hodie annis eo circumueniente me, & inſidias faciente vſque ad ipſam ſalutem mihi & omni noſtro generi, & meis materteris, & ter beatiſſimo fratri meo, & vxori eius, & orphanis infantibus. Ioannes Epiſcopus metropolis Sebaſtiæ Armeniæ primæ dixit: Quid etiam adſtans deſiderat, manifeſte doceat. Sophronius dixit: Multa iniqua perpeſſus & ego à Dioſcoro reuerendiſſimo Alexandrinę ciuitatis Epiſcopo, ad ſanctum hoc perueni Concilium: & interpellans dudum, libellos porrexi, & iubete eos relegi. Ioannes Epiſcopus metropolitanus Se- D baſtiæ dixit: Et libelli præſentis Sophronij recitentur. Et accipiens Aſclepiades diaconus & notarius, recitauit. Et cum lecti fuiſſent, Sophronius dixit: Peto & meos libellos inſeri monimentis. Patricius Epiſcopus metropolitanus Tyanenſis dixit: Lecti libelli ſecundum poſtulationem Sophronij, monimentorum ſeriei ſocientur.

LIBELLVS SOPHRONII CONTRA Dioſcorum, ad [ſanctum Leonem Papam, &] ſanctum ac vniuerſale Conciliũ Chalcedonenſe.

Sanctiſſimo & beatiſſimo vniuerſali Archiepi- E ſcopo, & Patriarchæ magnæ vrbis Romæ Leoni, & ſanctiſſimo Concilio ſecundum voluntatem Dei & diuina mandata in Chalcedonenſi ciuitate congregato, à Sophronio Chriſtiano.

ORationis meæ opus fuit, non ſolum vero mihi minimo, verum etiam omnibus, qui à Dioſcoro Epiſcopo magnæ ciuitatis Alexandrinæ læſi ſunt, vt ſecundum voluntatem Dei, & ſanctionem ſacratiſſimorum Dominorum

Digitized by Google

rum orbis terræ, ſanctum veſtrum & angeli-
cum congregaretur Concilium, quatenus inter-
pellans edocerem, quantam tyrannidem & vio-
lentiam à memorato reuerendiſſimo Epiſcopo
ſuſtinui. Precor igitur veſtram ſanctam Syno-
dum, ſuas mihi aures accommodare, vt quę in me
commiſſa ſunt, pro meis viribus doceam, licet
maiore ſermone, quia magna ſunt, egeant. Læ-
ſus enim maxime & ego, & in paupertatem de-
ductus per diuerſas circumuentiones reuerendiſ-
ſimi Dioſcori magnæ Alexandrinę ciuitatis Epi-
§ per ea quæ ſcopi, § per quas ſæpius aduerſus me pauperem
maligne operatus eſt, adiens doceo, diuerſos
habens obnoxios, necnon etiam & iniqua paſſus
à Macario magnæ Alexandrinæ ciuitatis curiali.
Hic enim coniugem meam nomine Theodotam,
ex qua & filios ſuſcepi, neque repudio conſequen
te, neque triſti aliquo commiſſo, ſed in communi
connubio conſtitutam, deſiderio iniquo captus,
§ Propter hæc raptam apud ſe habuit. § Ad hoc cõcitatus, quod
neque barbari vmquam facile perpetrauerunt,
[vix tandẽ] perueniens ad Dominos orbis terræ,
& magnificentiſſimos & excellentiſſimos Præfe-
ctos, accuſaui memoratum Macarium, & certa
ſuper his acta ſunt. Et poſtulaui eũ, qui ſic contra
iura perpetrare præſumpſit, repræſentari vnà cũ
§ examinatione cauſa procederet, mea coniuge Theodota, quatenus legitima § exa-
minatio cognitionis proueniret, nominans &
alios, qui mihi in ſcriptis, vel ſine ſcriptis proba-
tionibus obnoxij ſunt. Habens itaque diuina de-
creta, ſed & maximas ſententias magnificentiſſi-
morum & glorioſiſſimorum Præfectorum, neceſ-
§ venerabilem ſarie vero & eorũ executorem, ideſt, virum § ſtre-
nuum Theodorum ex ampliſſimo officio, reuer-
ſus ſum in magnam Alexandrinam ciuitatem,
quatenus hæc executioni traderentur. Sed reue-
§ Impie rendiſſimus Epiſcopus Dioſcorus omnia § inde-
uote agens, arbitratusq. ſe ſuper omnes eſſe, ne-
§ imperialia que § immortalia decreta, neque magnificas con-
ceſſit exequi ſententias, ſuam magis prouinciam,
quàm Imperatorum eſſe dicens. Quippe immit-
tit aduerſus me Iſidorum, nomen quidem haben-
tem diaconi, ſui vero furoris miniſtrum, cum la-
trocinantiũ agmine tam ruſticorum, quàm quo-
rumdam aliorum, vt me de rebus humanis face-
rent alienum; exequutorem vero mihi ex ampliſ-
§ factione ſimo officio delegatum, ſine vlla § accuſatione
abigerent; quod & factum eſt. Qui diaconus, ſe-
cundum præceptionem memorati reuerendiſſi-
mi Epiſcopi Dioſcori, non contentus ijs, inſuper
§ veſtibus omnes meas abſtulit facultates, quas in § nauibus
& multis rebus alijs poſſidebam, ex quibus cum
noſtris infantibus victum habebam. Ex inſpera-
to enim iſta cognoſcens, aliquo mihi memorati
inſaniam nuntiante, fugiens ſaluatus ſum. Quo-
niam igitur quæ perpetrata ſunt à reuerendiſſi-
mo Epiſcopo Dioſcoro, neque à barbaris aliquã-
do ſunt commiſſa, adeo & deprecor veſtram an-
gelicam militiam, miſeremini mei, & præcipite
per Dei prouidentiàm hic comprehenſum ty-
rannum mibi facere reſponſum. Prępapatus enim
ſum

A τῶν τῆς οἰκουμένης, τὴν ἁγιωτάτην ὑμῶν, καὶ ἀγγε-
λικὴν ἀθροισθῆναι σύνοδον· ἐφ' ᾧ τε προσελθόντα
με διδάξαι, ὅσην τυραννίδα, καὶ βίαν ὑπέμεινα παρὰ
τοῦ μνημονευθέντος εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. δέομαι
τοίνυν τῆς ὁσιωτάτης ὑμῶν συνόδου, παρασχεῖν μοι τὰς
ἀκοάς, ὥστε διδάξαι, καθὸ μοι δύναμίς ἐστιν, εἰ καὶ με-
γάλα, καὶ λόγου πλείστου δεόμενα, τὰ κατ' ἐμοῦ τολ-
μηθέντα. ἀδικηθεὶς γὰρ τὰ μέγιστα κἀγώ, καὶ εἰς πε-
νίαν ἐληλακὼς ἐκ διαφόρων κατασκευῶν τοῦ εὐλα-
βεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου τῆς μεγάλης Ἀλεξαν-
δρείας, ἀφ' ὧν διαφόρως κατ' ἐμοῦ τοῦ πένητος κατε-
B σκεύασε, πρόσειμι διδάσκων, διαφόρους ἐσχηκὼς
ὑπευθύνους· οὐ μὴν ἀλλὰ γὰρ καὶ ἀδικηθεὶς παρὰ Μα-
καρίου τοῦ πολιτευομένου τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας·
οὗτος γὰρ τὴν ἡμετέραν γαμετὴν Θεοδότην, ἀφ' ἧς καὶ
παῖδας πεποίηκα, οὐ διαιρέσεως παρακολουθησάσης, οὐ
λυπηροῦ τινος γινομένου, ἀλλὰ γὰρ τὸ συνοικέσιον ἅμα
ἡμῶν ἐχόντων, ἐν ἐπιθυμίᾳ ἀδίκῳ γινόμενος, ἁρπά-
σας ἔχει. πρὸς τούτοις ἀχθεσθείς, δι' ὅπερ οὔτε βάρ-
βαροι τετολμήκασι ῥᾳδίως πώποτε, καταλαβὼν
τοὺς δεσπότας τῆς οἰκουμένης, καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ
*ἐξοχωτάτους ὑπάρχους, ἠτησάμην τὸν μνημονευ- *ἐνδοξοτάτους
C θέντα Μακάριον, καὶ φανερὰ ἐπὶ *τούτῳ πέπρακται· *ἐσ. τούτῳ
ἠξίωσά τε, τὸν οὕτω παρανομῆσαι τολμήσαντα μετὰ καὶ
τῆς ἡμετέρας γαμετῆς Θεοδότης ἀχθῆναι πρὸς τὸ νο-
μίμῳ ἐξετάσει τὰ τῆς ὑποθέσεως προβῆναι, μνημο-
νεύσας καὶ ἑτέρων μοι γινομένων ὑπευθύνων, κατ' ἐγ-
γράφους, καὶ ἀγράφους ἀποδείξεις. ἐσχηκὼς τοίνυν τοὺς
θείους τύπους, ἔτι τε καὶ τὰς μεγίστας ἀποφάσεις τῶν
μεγάλων, καὶ ἐξοχωτάτων *ἐπάρχων, εἰκότως δὲ καὶ *ἀρχόντων
τὸν ταῦτα συνεκβιβάζοντα, φημὶ δὴ τὸν αἰδέσιμον
Θεόδωρον, τὸν ἐκ τῆς μεγίστης τάξεως, κατέλαβον τὴν
D μεγάλην Ἀλεξάνδρειαν, ὥστε ἐκβιβασμῷ ταῦτα πα-
ραδοθῆναι. ἀλλ' ὁ εὐλαβέστατος Διόσκορος πάντα ἀ-
καθοσιώτως πράττων, νομίζων τε ἀνώτερος πάντων
εἶναι, οὔτε τοὺς θείους τύπους, οὔτε τὰς μεγίστας ἀπο-
φάσεις συνεχώρησεν ἐκβιβασθῆναι, ἑαυτοῦ τὴν χώ-
ραν μᾶλλον, ἢ τῶν κρατούντων εἶναι λέγων. ἀμέλει
γοῦν καταπέμπει κατ' ἐμοῦ Ἰσίδωρον, ὄνομα μὲν ἔχον-
τα διακόνου, ὑπηρέτην δὲ τῆς αὐτοῦ μανίας ἀεὶ γινό-
μενον, μετὰ φάλαγγος λῃστρικῆς χωρικῶν τε, καὶ ἑτέ-
ρων τινῶν, ὥστε με τῶν ἀνθρωπίνων ἐκτὸς ποιῆσαι
πραγμάτων, τὸν δὲ ἐκ τῆς μεγίστης τάξεως ἀποσ-
E μηθέντα μοι ἐκβιβαστήν, ἄπρακτον ἐκδιῶξαι· ὃ δὴ
καὶ γεγένηται. ὅς τις διάκονος κατὰ πρόσταξιν τοῦ εὐλα-
βεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου, οὐκ ἀρκεσθεὶς τούτοις,
καὶ πάντα τὰ προσόντα μοι ἀφείλετο ἔν τε φάρεσι, καὶ
ἑτέροις πράγμασιν· ἀφ' ὧν τὰς διατροφὰς εἶχον μετὰ
καὶ τῶν ἡμετέρων παίδων. ἐκ γὰρ παραδόξου τοῦτο
γνούς, τινός μοι τὴν μανίαν τοῦ μνημονευθέντος μηνύ-
σαντος, ἐκφυγὼν διεσώθην. ἐπεὶ οὖν τὰ τολμηθέντα
παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου Διοσκόρου οὐδὲ βάρβαροι πώπο-
τε τετολμήκασι, πρόσειμι, καὶ δέομαι τῆς ὑμετέρας ἀγγελικῆς στρατιᾶς, κατελεῆσαί με, καὶ κελεῦσαι, ἐνταῦθα
ἐκ θείας προνοίας καταληφθέντα τὸν τύραννον, τὰς ἀποκρίσεις ποιήσασθαί μοι. ἕτοιμος γὰρ ἔχω δεῖξαι τὸν
εὐλα-

εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον καὶ κατὰ τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου τριάδος πολλάκις δυσφήμους ἀφέντα φωνάς· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μοιχείας τολμήσαντα, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν καθοσίωσιν ἡμαρτηκότα. τῶν γὰρ θείων λαυρεάτων ἐπ' εὐτυχίᾳ οἰκουμενικῇ εἰσερχομένων καὶ ἐν τῇ μεγαλοπόλει Ἀλεξανδρείᾳ, οὐ παρῃτήσατο ἔρανα διανεῖμαι πλουσίως δι' Ἀγοράστου, καὶ Τιμοθέου, καὶ ἑτέρων τινῶν, καὶ ταῦτα παρασκευάσαι διωχθῆναι· ἀπαχθῶς γὰρ ἔφερεν, ἐφ' οἷς ὅλως τοιοῦτος δεσπότης τῆς οἰκουμένης ἀνηγορεύετο· ἑαυτὸν γὰρ μᾶλλον βασιλεύειν ἤθελε τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως· καὶ τὰ πραχθέντα παρὰ διαφόροις ἄρχουσι δεικνύουσιν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ περίβλεπτος τριβοῦνος Ἰωάννης μαρτυρεῖ. καὶ εἰ μὴ ὅτι ἐκ θείας προνοίας ἔτυχεν ὁ μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ἐνδοξότατος Θεόδωρος, τὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως ἰθύνων πράγματα, ὁ γνήσιος τῶν νόμων προστάτης, πάλαι ἂν * ἀπολώλει ἡ μεγάλη Ἀλεξάνδρεια παρὰ τοῦ προλεχθέντος τυράννου. ὅτι γὰρ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πλεῖστοι ἕτεροί εἰσιν, οἱ πεπειραμένοι τῆς μανίας τοῦ προλεχθέντος εὐλαβεστάτου Διοσκόρου, ὡμολόγηται. καὶ οἱ πεπονθότες, ἄτε διὰ πενίαν, εἴτε καὶ διὰ τὸν φόβον τῆς ἐκείνου τυραννίδος, οὐ τετολμήκασι καταλαβεῖν τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα, καὶ τοῦτον αἰτιάσασθαι. καὶ παρακαλῶ, καὶ δέομαι τοῦ ὑμετέρου ἀγγελικοῦ χοροῦ, Ἀγόρασον ἐνταῦθα καταλαμβανόμενον, ἕνα τῶν συνεργησάντων αὐτοῦ τῇ μανίᾳ, σύγκελλον αὐτοῦ ὄντα, παρενεχθῆναι· καὶ κελεῦσαί με ἐπὶ τῆς ἁγιωσύνης ὑμῶν, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου εἰσελθόντα, συστῆναι πᾶσιν, εἰς ἐδίδαξα· ἑτοίμως γὰρ ἔχω, εἰ ἀξιωθείην τῶν ὑμετέρων ὁσίων ἀκοῶν, δεῖξαι τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον ταῦτα πεπλημμεληκότα. Σωφρόνιος χριστιανὸς ὁ προκείμενος, ἐπιδέδωκα τῇ ἁγιωτάτῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τούσδε τοὺς λιβέλλους, ὡς πρόκειται.

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· οἱ μὲν λίβελλοι πάντες ἐμφερέσθωσαν τοῖς πραττομένοις· εὔδηλον δὲ, ὡς αὖθις ἀναγνωσθῆναι δεῖ τούτους, παραγινομένου τοῦ τὰς μέμψεις ἐπέχοντος ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου. Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Σάρδεων εἶπε· δήλων ὄντων τῶν ἀνεγνωσμένων, καὶ τρίτον κληθῇ ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Διόσκορος· ἐπειδὴ τοῦτο βούλεται ἡ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας ἀκολουθία· ὅπως εἰ καὶ μετὰ ταύτην παραιτήσοιτο, ὁ κανὼν τὴν ἑαυτοῦ βαδίσῃ ὁδόν. Πασχασῖνος ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· προσφόρως ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Φλωρέντιος, δι' ὧν εἶπε, κατῆλθεν, ὥστε τρίτον ὑπομνησθέντα διὰ τῶν ἁγιωτάτων ἀδελφῶν ἡμῶν, ἐλθεῖν αὐτὸν, καὶ μὴ ὑπερθέσθαι, ἐπὶ τῷ τῆς τῶν οἰκείων κατηγοριῶν ἀγωγαῖς ἀποκρίνασθαι. καὶ διὰ τοῦτο, εἰ ἀρέσκει τῇ ἁγιωτάτῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, καὶ τρίτον κληθήτω ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Διόσκορος. Ἀέτιος διάκονος, καὶ πριμμικήριος νοταρίων εἶπεν· ἐπειδὴ τρίτην κλῆσιν παρὰ τῆς ἁγιωτάτης, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου πρὸς τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον γενέσθαι ἐδικαιώσατε, κελεύσατέ τινας τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων ἀπελθόντας, ὑπομνῆσαι αὐτὸν ἀπαντῆσαι νῦν γοῦν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης συνέ-

* ἀπωλώλει

A ſum oſtendere, reuerẽdiſſimum Epiſcopum Dioſcorum & aduerſus ſanctam & conſubſtantialem Trinitatem ſæpius blaſphemas emiſiſſe voces, nec non etiam adulteria perpetraſſe, & in ipſam deuotionem peccaſſe. Nam & ſacra laureata, cum pro felicitate orbis terræ & in Alexandrinam ciuitatem introiſſent, non recuſauit agere, multas diſpergens pecunias per Agoraſtũ & Timotheum & alios quoſdã, vt ea de ciuitate depelleret. Moleſte enim ferebat, eo quòd omnino talis orbis terræ dominus prædicaretur. Seipſum enim magis Aegyptiacæ diœceſi imperare volebat, ſicut & geſta, apud diuerſos iudices confecta, demon- B ſtrant. Nam & vir ſpectabilis tribunus [& notarius] Ioannes teſtimonium perhibet; & niſi quia ex diuina prouidentia contigit magnificentiſſimum & glorioſiſſimum Theodorum Aegyptiacæ prouinciæ gubernare negotia, fortem legum patronum, olim à prædicto tyranno magna Alexandrinorum ciuitas fuiſſet ‖ deleta. Quia enim non ego ſolus, ſed etiam multi ſunt alij experti inſaniam prædicti reuerendiſſimi Dioſcori, manifeſtum eſt, licet qui pertulerunt, ſiue pro paupertate, ſiue pro timore eius tyrannidis, non ſunt auſi, ad veſtram ſanctitatem peruenientes, eum accu- C ſare: peto ergo & deprecor veſtrum angelicum chorum, Agoraſtum hic comprehenſum, vnum ex cooperatoribus eius inſaniæ, & ſyncellum eius exiſtentem, adduci, & iubete me apud veſtrum ſanctum & vniuerſale Concilium ingredientem, omnia probare quæ docui. Paratus enim ſum, ſi meruero à ſanctis veſtris auribus audientiã, oſtendere reuerendiſſimum Epiſcopum Dioſcorum hæc omnia perpetraſſe.

‖ l. capta.

Supraſcriptus Sophronius Chriſtianus hunc libellum obtuli ſancto & vniuerſali Concilio, ſicut præſcripta ſunt.

Et poſt hæc ſancta Synodus dixit: Omnes hi li- D belli geſtis inſerantur. Oportet enim eos rurſus recitari, adueniente ſanctiſſimo Dioſcoro, ° & querelam ſuſcipiente. Florentius Epiſcopus metropolitanus Sardenſis dixit: Certis conſtitutis quæ lecta ſunt, & tertio vocetur religioſiſſimus Alexandrinorum Epiſcopus Dioſcorus; quoniã hoc vult Eccleſiaſtici ordinis conſequentia: vt ſi & poſt hanc tertiam euocationem venire recuſauerit, regulæ ſuo itinere gradiantur. Paſchaſinus Epiſcopus dixit: Conſequenter Dei amantiſſimus Epiſcopus Florentius proſequutus eſt, vt tertio commoneatur per ſanctiſſimos fratres noſtros, quatenus venire non differat ad reſponden- E dum ſe accuſantibus. Et pro hoc, ſi placet ſanctæ & vniuerſali Synodo, & tertio vocetur reuerendiſſimus Epiſcopus Dioſcorus. Aëtius archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Quoniam tertiam vocationem à ſancta Synodo ad religioſiſſimum Epiſcopum Dioſcorum fieri iudicatis, ſi placet, iubete aliquos ſanctiſſimos Epiſcopos pergere, & commonefacere eum, vt occurrat vel nunc in ſacratiſſimum veſtrum Concilium.

° h qui querelas ſuſtinet.

San-

Sancta Synodus dixit: Deo amantiſſimi Epiſcopi Francion, Lucianus, & Ioannes, pergentes ad ſanctiſſimum Epiſcopum Dioſcorum, manifeſtam ei tertiam conſtituant vocationem, eum fraterne monentes.

Tertia vocatio ſanctæ Synodi, ad Dioſcorum Epiſcopum.

LITTERAE DIRECTAE A SANCTA Synodo ad Dioſcorum, quibus iam tertio vocatus eſt.

Sancta & magna vniuerſalis Synodus, ſanctiſſimo Epiſcopo Dioſcoro.

QVæ à tua religioſitate mandantur, multam & diuerſam habent varietatẽ. Aliquando enim teneri te à denotiſſimis Magiſtrianis atque ſcholaribus ſignificant. deinde poſt eorũ permiſſionem, oportere confingunt, gerendis præſentes eſſe debere magnificentiſſimos & glorioſiſſimos Iudices. rurſus ægritudinem proferunt, & iterum magnificentiſſimorum & glorioſiſſimorum Iudicum conſeſſionem ſimulant expectare. inſuper poſtulaſſe etiam à pijſſimo & Chriſti amico noſtro Imperatore, religioſiſſimos Epiſcopos Iuuenalem, Thalaſſium, Euſebium, Baſilium, & Euſtathinm vna tecum adeſſe in ijs, quæ contra te dicta ſunt, ſignificant. Quorum ſingula nullo modo veritati concordant, quoniam vnumquodque dictorum tuorum repellit [ex differentia] veritatẽ. Quooiam igitur neque pijſſimus & Chriſti amicus Imperator noſter, ea quæ dixiſti, decreuit, ſed permiſit ſancto huic & vniuerſali Concilio audientiam, neque aliud aliquid à præſenti regulari examinatione nos prohibet; omni depoſita excuſatione dignare aduenire in ſacrum hoc Concilium, ad ſatisfaciendum ſimul & reuerendiſſimo Euſebio Epiſcopo, & ijs quæ tibi nũc ingeruntur, reſponſurus, & ijs qui in præſenti aduerſus te alios accuſatorios dederunt libellos, qui non pauci ſunt, & ab Alexandria venerunt, clericis & laicis, quorum nomina ſunt, Athanaſius, Theodorus, Iſchyrioo, & Sophronius; ſciens, quòd ſi poſt tertiam hanc regularem vocationem, ex omni parte nullam habentem ſuſpicionem, ad veniendum diſtuleris, pręſens ſancta & magna & vniuerſalis Synodus ad illum veniet modum, qui contra pertinaces & contemptores ſynodalis vocationis ſcit mouere pœnam à Caoonibus iure conſtitutam. Direximus vero ad te & nunc tertiæ vocationis gratia, Deo amiciſſimos coëpiſcopos noſtros Francionem metropolitanum Philippopoleos, & Lucianum Byzenũ [prouinciæ Thraciæ,] & Ioannem Germaniciæ ciuitatis Orientalis.

Anatolius Dei amantiſſimus Archiepiſcopus dixit: Dignentur Francion & Lucianus & Ioannes Deo amiciſſimi Epiſcopi, ſicut complacuit, pergere ad Dei amantiſſimum Epiſcopum Dioſcorum, & rogare eum, vt vel nunc adſit huic ſancto Concilio. Francion Epiſcopus metropolitanus Philippopoleos dixit: Vnum de ˮ excipientibus notarijs iubete nobiſcum venire, ad perlegenda religioſiſſimo Dioſcoro Epiſcopo quæ ei mandata ſunt à veſtro ſancto Concilio. Sancta Syno-

ˮ *his qui exceperunt*

δριον, ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· οἱ θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι, Φραγκίων, Λουκιανὸς, καὶ Ἰωάννης, διαβάντες πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Διόσκορον, ἐμφανῆ τὴν τρίτην ταύτην κλῆσιν καταστήσουσιν αὐτῷ, ἀδελφικῶς παραινοῦντες.

ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΣΙΣ ΔΙΟΣΚΟΡΟΥ.

Ἡ ἁγιωτάτη, καὶ οἰκουμενικὴ μεγάλη σύνοδος, τῷ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Διοσκόρῳ.

ΤΑ παρὰ τῆς σῆς θεοσεβείας δηλούμενα, πολλὴν, καὶ διάφορον ἔχει τὴν ποικιλίαν, ποτὲ μὲν ἐπέχεσθαι παρὰ τῶν καθωσιωμένων μαγιστριανῶν, καὶ σχολαρίων γνωρίζοντα, εἶτα μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπιτροπὴν, δεῖν παρεῖναι τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους, καὶ ἐνδοξοτάτους ἄρχοντας τοῖς πραττομένοις, αὖθις ἀρρωστίαν προϊσχόμενα, καὶ πάλιν ἀναμένειν τὴν τῶν μεγαλοπρεπεστάτων, καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων συνεδρείαν εἰρωνευόμενα, πρὸς τοῖς δὲ καὶ ἐξῃτηκέναι ἤδη παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, Ἰουβενάλιον, Θαλάσσιον, Εὐσέβιον, Βασίλειον, καὶ Εὐστάθιον, συμπαρεῖναί σοι ἐπὶ τοῖς κατὰ σοῦ ῥηθεῖσι σημαίνοντα· ὧν ἕκαστον κατ' οὐδένα τρόπον ἐπέχεται τὴν ἀλήθειαν, ἑκάστου τῶν παρὰ σοῦ λεγομένων ἀπωθουμένου τὸ ἀληθές. ἐπεὶ τοίνυν οὐδὲ ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς, οἷά περ ἔφης, ἐθέσπισεν, ἀλλ' ἐπέτρεψε τῇ ἁγιωτάτῃ, καὶ οἰκουμενικῇ ταύτῃ συνόδῳ τὴν ἀκρόασιν, οὔτε τι ἕτερον ἀπείργει ἡμᾶς τῆς παρούσης κανονικῆς ἐξετάσεως, πᾶσαν ἀποσεισάμενος πρόφασιν, καταξίωσον καταλαβεῖν τὸ ἱερὸν τοῦτο συνέδριον, αὐτῷ τε τῷ θεοφιλεστάτῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ τοῖς νῦν ἐπαγομένοις ἀποκρινόμενος, καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποδεδωκόσι κατὰ σοῦ τοὺς κατηγορικοὺς λιβέλλους, οὐκ ὀλίγοις οὖσι, καὶ ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων ὡρμωμένοις κληρικοῖς τε, καὶ λαϊκοῖς· ὧν αἱ προσηγορίαι, Ἀθανάσιος, Θεόδωρος, Ἰσχυρίων, καὶ Σωφρόνιος, ἀπολογησόμενος, εἰδὼς, ὡς εἰ μετὰ τὴν τρίτην ταύτην κανονικὴν κλῆσιν, πανταχοῦ τὸ ἀνύποπτον ἔχουσαν, ὑπερθοῖο πρὸς τὴν ἄφιξιν, ἡ παροῦσα ἁγία, καὶ μεγάλη οἰκουμενικὴ σύνοδος ἐπ' ἐκεῖνον ἐλεύσεται τὸν τρόπον, ὅς τις κατὰ τῶν ἀπειθούντων, καὶ καταφρονούντων τῆς συνοδικῆς κλήσεως οἶδε κινεῖν τὴν ἐκ τῶν κανόνων ἔνθεσμον ἐπιτίμησιν. ἀπεστείλαμεν δὲ καὶ νῦν τῆς τρίτης κλήσεως πρὸς σὲ χάριν τοὺς θεοφιλεστάτους συνεπισκόπους ἡμῶν, Φραγκίωνα Φιλιππουπόλεως, καὶ Λουκιανὸν Βύζης, καὶ Ἰωάννην Γερμανικείας τῆς ἀνατολῆς. ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀνατόλιος εἶπε· καταξιωσάτωσαν, Φραγκίων, καὶ Λουκιανὸς, καὶ Ἰωάννης, οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, ὡς συνέδοξε, παραγενόμενοι πρὸς τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον, παρακελεύσασθαι αὐτὸν * γοῦν παραγενέσθαι εἰς τὴν ἁγίαν σύνοδον. Φραγκίων ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως εἶπεν· ἕνα τῶν ἐξειληφότων νοταρίων κελεύσατε συνελθεῖν ἡμῖν, ἐπὶ τῷ ἀναγνωσθῆναι τὰ παρὰ τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου δηλωθέντα τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Διοσκόρῳ. ἡ ἁγία

* νῦν ε.

A ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἀπελθέτω Παλλάδιος διάκονος, καὶ νοτάριος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Πατρικίου, καὶ τὰ ὑπαγορευθέντα αὐτῷ παρ' ἡμῶν, ἀπὸ τῆς ἐκλήψεως ὑπαναγνῷ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Διοσκόρῳ, παρόντων τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τῶν ἀποσταλέντων. Ἐπανελθόντων αὖθις αὐτῶν τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Αέτιος ἀρχιδιάκονος, καὶ πριμμικήριος νοταρίων, εἶπεν· οἱ ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι, οἱ ἀποσταλέντες πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον ἐπὶ τῷ τρίτην κλῆσιν κατὰ τοὺς θείους κανόνας ποιήσασθαι, πάρεισι· καὶ τοῦτ' αὐτὸ γνωρίζομεν. B Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, εἶπε· καταξιώσατε ἀπαγγεῖλαι ἡμῖν, ποίας καὶ αὐτοὶ νῦν ἐπὶ τῇ τρίτῃ κλήσει ἀποκρίσεως τετυχήκατε παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου. Φραγκίων ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως εἶπε· καθὼς κατηξίωσεν ἡ ὑμετέρα ὁσιότης προστάξαι, ὥστε ἡμᾶς διαβῆναι πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον, ἀπελθόντες, καὶ τὰ ἐνταλθέντα διὰ ῥημάτων ἀπηγγείλαμεν, καὶ τὴν τρίτην κλῆσιν ἐγγράφως ἀποσταλεῖσαν, ἀναγνωσθῆναι πεποιήκαμεν· καὶ ἀξιοῦμεν τὴν ἁγίαν σύνοδον, καὶ τὰ παρ' ἡμῶν πρὸς αὐτὸν εἰρημένα, καὶ τὰ παρ' ἐκείνου πρὸς [a] ἀπόκρισιν C εἰρημένα παραναγνωσθῆναι. Μάξιμος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· ἀναγινωσκέσθω τὰ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου ἐπὶ τῇ τρίτῃ κλήσει ἐνταλθέντα. Παλλάδιος διάκονος, καὶ νοτάριος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Πατρικίου, ἀνέγνω οὕτως.

Φραγκίων ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως πρὸς Διόσκορον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἡ ἁγιωτάτη, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ συνεδρεύουσα ἐν τῷ ἁγίῳ μαρτυρείῳ τῆς ἁγίας Εὐφημίας, ἀπέστειλε πρὸς τὴν σὴν θεοσέβειαν τὴν ἡμετέραν εὐτέλειαν, τρίτην ἤδη D κλῆσιν ταύτην ποιουμένη, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων κανόνων· καὶ αὐτὴν τὴν ἔγγραφον κλῆσιν, ἣν πεποίηται, κελεύσει ἡ σὴ θεοσέβεια ὑπαναγνωσθῆναι· ἵνα καταξιώσῃς παραγενέσθαι εἰς τὸ θεοφιλὲς αὐτῶν συνέδριον, καὶ ἀποκρίνασθαι πρὸς τὰ ἐπαγόμενα. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπεν· αὐτάρκως ἀνεδίδαξα τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν· εἰς προσθεῖναί τι, οὐ δύναμαι· ἀρκοῦμαι γὰρ ἐκείνοις. Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βύζης εἶπε· πρέπει τῇ σῇ ὁσιότητι ὑπακοῦσαι τῇ ἁγιωτάτῃ, καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, καὶ θαρρήσαντα τῷ ἑαυτῆς E συνειδότι, παραγενέσθαι, ἀπολογησόμενον πρὸς τὰ ἐπαγόμενα· ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον ἀντιλέγουσα, ὑποβληθῇ τῷ κανονικῷ ἐπιτιμίῳ, τῷ μάλιστα τρίτην ἤδη ταύτην γεγενῆσθαι πρὸς σὲ παρὰ τῆς ἁγιωτάτης, καὶ μεγάλης συνόδου κλῆσιν. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἃ εἶπον, εἶπον· οἷς προσθεῖναι, οὐ δύναμαι. Ἰωάννης ἐπίσκοπος Γερμανικείας εἶπε· πρὸ τριῶν ἡμερῶν κατὰ θέσπισμα τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ἱερὰ σύγκλητος μετὰ τῆς ἁγίας συνόδου, τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐπαγομένων τῇ θεοσεβείᾳ σου ἁμαρτημάτων παρὰ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου ἐποιήσαντο, καὶ καταψηφισάμενοι τῆς θεοσεβείας σου, ὑπὸ ἀπόφασίν σε πεποιήκασιν, εἰ τοῦτ' ἀρέσαι τοῖς πάνυ

[a] ἀνάγνωσιν

A Synodus dixit: Pergat Palladius diaconus & notarius Deo amiciſſimi Epiſcopi Patricij, & quæ à nobis ei [b] dicta ſunt, ex exceptis ſuis religioſiſſimo Epiſcopo Dioſcoro, præſentibus directis reuerendiſſimis Epiſcopis, relegat.

Et redeuntibus rurſus ijſdem reuerendiſſimis Epiſcopis, Aëtius archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Qui deſtinati ſunt ſanctiſſimi Epiſcopi ad Dei amantiſſimum Epiſcopum Dioſcorum, ad faciendam ad eum ſecundum diuinas regulas tertiam vocationem, adſunt: & hoc ipſum ſuggero. Anatolius Epiſcopus Conſtantinopolis nouæ Romæ dixit: Dignemini referre nobis, B quale & ipſi nunc pro tertia vocatione à Dei amantiſſimo Epiſcopo Dioſcoro accepiſtis reſponſum. Francion Epiſcopus [metropolitanus] Philippopoleos dixit: Sicut præcipere dignata eſt veſtra ſanctitas, pergere nos ad Dei amantiſſimum Epiſcopum Dioſcorum, peruenimus, & quæ mandata fuerant, verbis ei nuntiauimus, & tertiam vocationem in ſcriptis directam perlegi fecimus: & petimus à ſancta Synodo, tam quæ à nobis ad eum dicta, quàm quæ ab ipſo reſponſa ſunt, relegi [ſancto Concilio.] Maximus Epiſcopus [magnæ ciuitatis] Antiochiæ dixit: Legantur, quæ à reuerēdiſſimo Epiſcopo Dioſcoro pro C tertia vocatione mandata ſunt. Palladius diaconus & notarius Patricij Deo amiciſſimi Epiſcopi [Tyanenſis] recitauit ita.

Frācion Epiſcopus Philippopolitanus ad Dioſcorum Alexandriæ ciuitatis Epiſcopum dixit: Sancta & vniuerſalis Synodus congregata in baſilica ſanctæ martyris Euphemiæ, noſtram humilitatem ad tuam religioſitatem deſtinauit, tertiam iam hanc vocationem faciens, ſecundum conſequentiam ſanctorum Canonum. Et hanc vocationem, quam in ſcriptis fecit, iubeat tua reuerentia recitari, vt digneris aduenire in ſanctam eorum congregationem, ad reſpondendum D ad ea quæ ingeruntur. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Sufficienter docui veſtram religioſitatem: quibus addere aliquid non poſſum. illa enim ſufficiunt mihi. Lucianus Epiſcopus Byzenſis dixit: Decet tuam ſanctitatem obedire ſancto & magno [& vniuerſali] Concilio, & cōfidentia ſuæ conſcientiæ aduenire ad ſatisfaciendum ſuper ijs, quæ ſibi ingeruntur, ne amplius contradicens, regulari [c] increpationi ſuccumbat, præcipue iam tertia hac ad te à ſancta & magna Synodo facta vocatione. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Quæ dixi, dixi: quibus addere aliquid non poſſum. Ioannes Epiſcopus Germaniciæ dixit: Ante tres dies E ſecundum præceptionem pijſſimi & Chriſtianiſſimi noſtri Imperatoris, magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices, & ſacratiſſimus Senatus, vnà cū ſancta [& magna] Synodo examinationē [d] fecit de ijs peccatis, quæ ingerebantur tuæ religioſitati à religioſiſſimo Epiſcopo Euſebio; & decernens aduerſus tuam reuerentiam, promulgauit ſententiam, ſi hoc placuiſſet ſanctiſſimis Epiſcopis, quibus

[b] dictatus

[c] pœnæ

[d] fecerunt—& decernentes—promulgauerunt

A bus hanc inferre à Domino Deo creditum eſt. Sed quod ipſam decet, ſancta & magua Synodus mente concipiens, hactenus tuæ religioſitati dedit inducias. Dignare igitur, ſi conſcientia veteris munda, aduenire, & ſanctæ & magnæ Synodo reſpondere. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Et tertio hæc eadem dico, quòd addere aliquid ijs quæ iam dicta ſunt, non habeo. Francion Epiſcopus dixit: Sed neceſſarium ducimus, ad ſanctam Synodum tuam religioſitatem aduenire, & reſpondere; vt quæ Deo placuerint, ordinentur. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Iterum hæc eadem dico, & nihil amplius addere habeo ijs quæ dicta ſunt. B Lucianus Epiſcopus dixit: Non parua, neque leuia inferuntur in libellis, qui aduerſus tuam reuerentiam ſancto & vniuerſali Concilio oblati ſunt. Si ergo tibi ipſi confidis, quaſi potens adeſſe ſuper ijs quæ ingeruntur, petimus te adeſſe, vt oſtendas, quia per omnia ab ijs, in quibus reprehenderis, innocens & alienus exiſtis. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Quid me compellitis alia dicere? Hæc eadem, quæ prius, dico. Ioannes Epiſcopus dixit: Non eſt [a]violentiæ cauſa. Magna eſt & vniuerſalis ſancta Synodus: & credimus, quia ſicut [b]placitum eſt Deo, ita iudicat. Si igitur videtur, & ſcit tua ſanctitas, poſſe deſtruere querimonias, C quæ ſibi ingeruntur tam à Dei amantiſſimo Epiſcopo Euſebio, quàm ab ijs qui hodie interpellantes obtulerunt libellos, adeſto, & à macula libera ſanctã Dei Eccleſiam. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Maculam non habet catholica Eccleſia. abſit. Ego enim ſcio, quomodo occurri reſpõſionibus. Ioannes Epiſcopus dixit: Delicta ſacerdotũ, cõmunis eſt turpitudo. Si igitur ſcit tua ſanctitas calumniã ſe ab aliquibus pati, nõ eſt longe ſancta Synodus, fatigare, vt conuincas mẽdacium. Dioſcorus Epiſcopus dixit: Quæ dixi, dixi: & hæc mihi ſufficiunt.

Et poſtquam recitatum eſt, Paſchaſinus Epiſcopus dixit: Cognouit Deo amabilis & beatiſſima Synodus, quoniam tertio vocatus per Dei D amantiſſimos Epiſcopos, Francionem, Lucianum & Ioannem, Dioſcorus Epiſcopus ad reſpondendum ſuis [c]accuſationibus, ſciens ſe eſſe obnoxiũ, venire contempſit. Quo igitur dignus eſt ita contemnens, veſtra ſanctitas ore proprio faciat manifeſtum. Sancta Synodus dixit: Indignatione, quę contra inobedientes à ſanctis regulis conſtituta eſt. Stephanus Epiſcopus Epheſi metropolis dixit: Hoc conſequens eſt, vt qui ſecundum ſanctos Canones vocatus, eoſdem Canones [d]conculcauit, eorum ſententiæ ſubiaceat. Paſchaſi- E nus Epiſcopus dixit: Iterum rogamus veſtram beatitudinem. [e]Ecce tertio à ſanctis fratribus & coëpiſcopis noſtris vocatus, & contemnens & non veniens, quo dignus eſt? Quid placeat veſtræ ſanctitati volumus diſcere. Sancta Synodus dixit: Quæ placita ſunt Canonibus. Lucianus Epiſcopus dixit: A beatiſſimo patre noſtro & Archiepiſcopo Cyrillo in ſancta Epheſina Synodo contra Neſto-

num

[a] violentia, quod agitur.
[b] ſub Deo teſte,
[c] accuſationibus,
[d] contempſit, ſed interpres legit παρα... vt etiam infra habetur.
[e] Qui iam tertio eſt à ſanctis

A ὑπέχειν παρὰ τοῦ δεσπότου θεοῦ πεπιστευμένοις ἁγιωτάτοις ἐπισκόποις. ἀλλὰ τὸ πρέπον ἑαυτῇ ἡ ἁγιωτάτη, καὶ μεγάλη σύνοδος, ὡς νοῦν λαβοῦσα, ἄχρι τοῦ παρόντος τῇ θεοσεβείᾳ σου ἐνδέδωκε. καταξίωσον τοίνυν, εἴπερ συνειδότι κέχρησαι καθαρῷ, παραγενέσθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ ἀποκρίνασθαι συνόδῳ. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπε· καὶ τρίτον ἐγὼ ταῦτα λέγω, ὅτι προσθεῖναι τοῖς ἤδη ῥηθεῖσιν οὐκ ἔχω. Φραγκίων ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀλλ' ἀναγκαῖον ἡγούμεθα, παρεῖναι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τὴν σὴν θεοσέβειαν, καὶ ἀποκρίνασθαι, ὥστε τὰ τῷ θεῷ δοκοῦντα τυπωθῆναι. B Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπε· πάλιν τὰ αὐτὰ ἐρῶ, καὶ οὐδὲν πλέον προσθεῖναι τοῖς εἰρημένοις ἔχω. Λουκιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· οὐ μικρά, οὐδὲ τὰ τυχόντα ἐμφέρεται τοῖς λιβέλλοις, τοῖς ἐπιδοθεῖσι κατὰ τῆς σῆς θεοσεβείας τῇ ἁγιωτάτῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ. εἰ τοίνυν σαυτῷ θαρρεῖς, δυνάμενος στῆναι πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα, ἐξαιτοῦμεν παρεῖναί σε, δεικνύντα πανταχοῦ, ὅπερ ἀλλότριος, καὶ ἀθῷος τῶν κατὰ σοῦ μέμψεων τυγχάνεις. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπε· τί με ἀναγκάζετε ἄλλα εἰπεῖν; τὰ αὐτὰ τοῖς προλαβοῦσιν ἐρῶ. C Ἰωάννης ἐπίσκοπος εἶπεν· οὐκ ἔστιν [*]ἀνάγκη τὸ πρᾶγμα. μεγάλη ἐστί, καὶ οἰκουμενικὴ ἡ ἁγία σύνοδος· καὶ πιστεύομεν, ὅτι, ὡς ὑπὸ μάρτυρι τῷ θεῷ, οὕτω δικάζει. εἰ τοίνυν πείθεται, καὶ οἶδέ σου ἡ ὁσιότης δυνασθαι ἀποσκεδάσασθαι τὰς ἐπαγομένας σοι μέμψεις, παρά τε τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου, καὶ τῶν σήμερον προσελθόντων, καὶ λιβέλλους ἐπιδεδωκότων, παραγενοῦ, καὶ ἀπάλλαξον σπίλου τὴν ἁγίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπε· σπίλον οὐκ ἔχει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία· μὴ γένοιτο· ἐγὼ γὰρ οἶδα, πῶς προσέλθω ταῖς ἀποκρίσεσιν. Ἰωάννης ἐπίσκοπος D εἶπε· τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἱερέων κοινὸν αἶσχός ἐστιν. εἰ τοίνυν οἶδέ σου ἡ ἁγιωσύνη συκοφαντίαν παρά τινων ὑπομένουσα, οὐκ ἔστι πόρρωθεν ἡ ἁγία σύνοδος, σκύλθητι, καὶ διέλεγξον τὸ ψεῦδος. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἃ εἶπον, εἶπον· καὶ ἀρκοῦμαι τούτοις. Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Πασχασῖνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἔγνω ἡ θεοφιλεστάτη, καὶ μακαριωτάτη ἁγία σύνοδος, ὅτι τρίτον κληθεὶς διὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Φραγκίωνος, καὶ Λουκιανοῦ, καὶ Ἰωάννου, Διόσκορος ἐπίσκοπος ἐπὶ τῷ τοῖς οἰκείοις κατηγόροις ἀποκρίνασθαι, τῷ συνειδέναι ἔνοχον τυγχάνειν E ἑαυτόν, ἐλθεῖν [**]κατεφρόνησε. τίνος τοίνυν ἄξιός ἐστιν ὁ οὕτω καταφρονήσας, ἡ ὑμετέρα ἁγιότης τῷ οἰκείῳ στόματι δῆλον ποιησάτω. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· τῆς ἐκ τῶν κανόνων κατὰ τῶν ἀπειθούντων ἀγανακτήσεως. Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπε· τοῦτό ἐστι τὸ ἀκόλουθον, τὸν κληθέντα κατὰ τοὺς ἁγίους κανόνας, καὶ καταφρονήσαντα, τῷ τῶν κανόνων ἐπιτιμίῳ ὑποβληθῆναι. Πασχασῖνος ἐπίσκοπος εἶπε· πάλιν ἀξιοῦμεν τὴν μακαριότητα ὑμῶν· ὁ ἤδη τρίτον παρὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ συνεπισκόπων κληθείς, καὶ καταφρονήσας, καὶ μὴ ἐλθών, τίνος ἐστὶν ἄξιος; τί δοκεῖ τῇ ἁγιωσύνῃ ὑμῶν, μαθεῖν θέλομεν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· τὰ δοκοῦντα τοῖς κανόσι. Λουκιανὸς ἐπίσκοπος εἶπε· παρὰ τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, ἐπράχθη τινὰ κατὰ Νεστορίου ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, τῇ

κατ

[*] ἀναγκαῖα.
[**] κατεφρόνησε;

κατ᾽ Ἔφεσον· ἐκείνοις ἐγκύψαντες, τύπον δότε τὸν ἀρεσκόμενον. Πασχασῖνος ἐπίσκοπος εἶπε· κελεύει ἡ θεοσέβεια ὑμῶν, τοῖς ἐπιτιμίοις τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς χρησόμεθα κατ᾽ αὐτοῦ; συναινεῖτε; ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· πάντες συναινοῦμεν εἰς τὰ δοκοῦντα. Πασχασῖνος ἐπίσκοπος εἶπε· κελεύει ἡ θεοσέβεια ὑμῶν, τοῖς ἐπιτιμίοις τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς χρησόμεθα κατ᾽ αὐτοῦ, καθὰ διελάλησα; ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· ναί, συναινοῦμεν. Κόιντος ἐπίσκοπος Φωκαίας εἶπεν· ὅτε τὸν ἁγιώτατον ἄνδρα Φλαβιανὸν τὸν τῆς ὀρθοδοξίας φύλακα ἐφόνευσεν, οὔτε κανόνας * προσήχθησαν, οὔτε ἀνεγνώσθησαν, οὔτε ἐκκλησιαστικῇ τινι εὐταξίᾳ ἐχρήσατο· ἀλλὰ αὐθεντίᾳ ἰδίᾳ χρώμενος, καθεῖλε· νῦν δὲ πάντα κανονικῶς ἔδοξε· καὶ οὐκ ὀφείλει πάλιν εἰς ὑπέρθεσιν χωρεῖν. Προτέριος ἐπίσκοπος * Σμύρνης εἶπεν· ὅτε ἐφονεύετο ὁ ἁγιώτατος Φλαβιανός, οὐδὲν ἀκόλουθον ἐπράχθη ἐπ᾽ αὐτῷ· νῦν δὲ τοσοῦτοι ἅγιοι πατέρες· καὶ νῦν πάλιν ὑπερθέσεις πειρᾶται ἐφευρίσκειν, πάντων εὐσεβῶς, τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, συνειλεγμένων; Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ὑπαίπων εἶπεν· ἅγιοι πατέρες ἀκούσατε. ὅτε τὸ κῦρος εἶχε Διόσκορος κατὰ τὴν Ἐφεσίων πόλιν τοῦ κρίνειν· καὶ μεταξὺ μὲν τὸν ἁγιώτατον Φλαβιανόν, καὶ τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Εὐσέβιον καθεῖλεν, ἄδικον ψῆφον * ἐξαγαγών· καὶ αὐτὸς πρῶτος κατέθετο τὴν ἄδικον κρίσιν· καὶ πάντες * ἐπηκολούθησαν μετὰ ἀνάγκης. νῦν ἡ ὑμετέρα ἁγιότης τὸ κῦρος ἔχει τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, καὶ πᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος, ἡ συναχθεῖσα κατὰ θεοῦ χάριν, καὶ θέσπισμα τῶν θεοσεβεστάτων ἡμῶν βασιλέων, καὶ ἔγνωτε ἕκαστα, ἅπερ γέγονεν ἐν Ἐφέσῳ ἄδικα· καὶ ἅπαντα τὰ πραχθέντα ἐκεῖ, ἐν γνώσει γέγονε τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ· καὶ πρῶτον, καὶ δεύτερον, καὶ τρίτον ἐκάλεσε Διόσκορον, καὶ οὐδαμῶς ἐβουλήθη ὑπακοῦσαι. παρακαλοῦμεν οὖν τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην, τὴν ἐπέχουσαν, μᾶλλον δὲ τοὺς ἐπέχοντας τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, ἀποφήνασθαι κατ᾽ αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐπιτίμια, τὰ τοῖς κανόσιν ἐγκείμενα, κατ᾽ αὐτοῦ ὁρίσαι· πάντες γάρ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκουμενικὴ σύνοδος σύμψηφος γίνεται τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ. Πασχασῖνος ἐπίσκοπος εἶπε· πάλιν λέγω· τί ἀρέσκει τῇ μακαριότητι ὑμῶν; Μάξιμος ἐπίσκοπος τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας εἶπεν· ὃ δοκεῖ τῇ ὁσιότητι ὑμῶν, καὶ ἡμεῖς σύμψηφοι γενόμεθα. Πασχασῖνος ἐπίσκοπος Λιλυβαίου τῆς Σικελίας, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ Λουκήνσιος ἐπίσκοπος Ἐρκουλανῶν, καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος ἐκκλησίας τῆς μεγάλης Ῥώμης, ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ μακαριωτάτου πατριάρχου τῆς μεγάλης Ῥώμης, καὶ ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, ἀπεφήναντο· δῆλα γεγένηται τὰ τετολμημένα Διοσκόρῳ, τῷ γενομένῳ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγάλης ἐκκλησίας ἐπισκόπῳ, κατὰ τῆς τῶν κανόνων τάξεως, καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, ἔκ τε τῶν ἤδη ἐξετασθέντων ἐν τῷ πρώτῳ συνεδρίῳ, καὶ ἀπὸ τῶν σήμερον πεπραγμένων. οὗτος γάρ, ἵνα τὰ πολλὰ παραλείψωμεν, Εὐτυχῆ τὸν ὁμόδοξον αὐτῷ, κανονικῶς καθαιρεθέντα παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φλαβια-

* παρήχθησαν. * Μυρίνης * ἐπαγαγών * ἐπηκολουθήσαμεν

A rium quædam acta ſunt; ipſa inſpicientes, formam, quæ placuerit, date. Paſchaſinus Epiſcopus dixit: Iubet religioſitas veſtra, vt ‖vltiune Eccleſiaſtica contra eum vtamur? Conſentitis? Sancta Synodus dixit: Omnes conſentimus, quæ regulis ſunt placita, in eo fieri. Paſchaſinus Epiſcopus dixit: Iubet religioſitas veſtra, vt Eccleſiaſtica ſententia aduerſus eum, vt ſum interlocutus, vtamur? Sancta Synodus dixit: Etiam conſentimus. Quintus Epiſcopus Phocenſis dixit: Quando ſanctum virum Flauianum catholicæ Fidei cuſtodem interfecit, neque Canones protulit, neque lecti ſunt, neque aliquo Eccleſiaſtico ordi-
B ne vſus eſt, ſed propria vtens auctoritate, eum damnauit. Nunc vero omnia canonice placuerunt, & non debent iterum dilationibus protrahi. Proterius Epiſcopus ‖Smyrnenſis dixit: Quando interſectus eſt ſanctus Flauianus, nihil conſequenter ſuper eum actum eſt. Nunc vero tanti ſancti Patres, & nunc iterum protractiones tentat exquirere, omnibus pie in ſancto Concilio collectis? Iulianus Epiſcopus Hypæpenſis dixit: Sancti Patres audite. Quando in Epheſia metropoli ‖primatum habebat Dioſcorus ad iudicandum ‖inter ſanctum Flauianum & religioſiſſimum Euſebium Epiſcopum, [interq. Eutychem,] ‖ex omni parte
C iniquam proferens ſententiam, ipſe prius proſecutus eſt iniuſtum iudicium, & omnes cum neceſſitate ſequuti ſunt. Nunc veſtra ſanctitas ‖primatum tenet ſanctiſſimi Leonis, & omne ſanctum Concilium, quod ſecundum Dei gratiam, & ſanctionem piiſſimorum noſtrorum Imperatorum congregatū eſt, & ‖cognouit ſingula, quæ in Epheſo ininſte facta ſunt, & omnia quæ ibi geſta ſunt, veſtræ ſanctitati innotuerunt: & ſemel, & ſecundo, & tertio vocauit Dioſcorum, & nullatenus voluit obedire. Petimus igitur veſtram ſanctitatem, qui habes, magis autem qui habetis locum ſanctiſſimi Papæ Leonis, promulgare in eum, &
D regulis inſitam contra eum proferre ſententiam. Omnes enim & tota vniuerſalis Synodus concors efficitur veſtræ ſanctitatis ſententiæ. Paſchaſinus Epiſcopus dixit: Iterum dico: Quid placet beatitudini veſtræ? Maximus Epiſcopus magnæ Antiochenæ ciuitatis dixit: Quod videtur ſanctitati veſtræ, & nos concordes efficimur.

Paſchaſinus Epiſcopus Lilybætanus, prouinciæ Siciliæ, & cum ipſo Lucentius Epiſcopus ‖Eſculanenſis, & Boniſacius presbyter magnæ Romanæ Eccleſiæ, tenentes locum ſanctiſſimi & beatiſſimi Archiepiſcopi Apoſtolicæ Sedis magnæ & ſenioris Romæ Leonis, pronuntiauerunt: Manifeſta
E facta ſunt, quæ à Dioſcoro quondam Alexandriæ magnæ ‖ciuitatis Epiſcopo commiſſa ſunt aduerſus ſanctarum regularum ordinem, & Eccleſiaſticam diſciplinam, tam ex ijs quæ dudum examinata ſunt in priori conſeſſu, quàm ex ijs quæ hodie acta ſunt. Hic enim (vt plurima intermittamus) Eutychem ſimilia ſibi ſapientem, & regulariter à proprio damnatum Epiſcopo (ideſt, ſanctiſſimo patre noſtro [& Archiepiſcopo quondā] Flauiano)

‖cenſuris Eccleſiaſticis ‖Myrinenſis ‖auctoritatē ‖inter eum quidem ſan. Fl. & rel. Euſ. Epiſc. depoſuit, iniquā ‖Videtur interpres legiſſe κατὰ δ᾽ ὅλ. ‖auctoritatē ‖cognouiſtis ‖Herculanenſis ‖Eccleſiæ

A no) præſumens ſibi primatum, irregulariter in communionem ſuſcepit, priuſquam conſideret in Epheſo cum Dei amantiſſimis Epiſcopis. Sed illis quidem Apoſtolica Sedes veniam præſtitit de ijs, quæ ibi non voluntarie ab eis geſta ſunt, qui & hactenus permanſerunt obedientes ſanctiſſimo Archiepiſcopo Leoni, & omni ſancto & vniuerſali Concilio: huius gratia & in ſua communione eos ſicut confideles ſuſcepit. Hic autem & hactenus permanſit glorians in eis, pro quibus eum oportebat gemere, & ſe terræ proſternere. Super hæc vero neque epiſtolam legi permiſit beatiſſimi Papæ Leonis, ſcriptam ad ſanctæ memoriæ

B Flauianum, & hoc frequenter rogatus à portitoribus recitari eam, & cum iuramento fieri lectionem promittens. qua non lecta, ſcandalum & læſionem ſanctæ Dei Eccleſię per totum orbem terræ pertulerunt. Sed tamen talibus ab eo audacter commiſſis, deliberabamus, vt de priore ſua peſſima actione aliqua ei præſtaretur clementia, ſicut & ceteris reuerendiſſimis Epiſcopis, ſ & ijs qui neque ſimilem ei auctoritatem iudicandi habuerunt. Sed quoniam ſecundis exceſſibus priorem iniquitatem valde tranſcendit, (præſumpſit enim & excommunicationem dictare aduerſus ſanctiſſimum & beatiſſimum Archiepiſcopum

ſ etſi non ſimilem ipſi cauſam iudicij habuerunt.

C magnæ Romæ Leonem, inſuper etiam multi libelli [multis] eius pleni iniquitatibus, contra eũ in ſancto & magno Concilio oblati ſunt, & ſemel, & ſecundo, & tertio per Dei amantiſſimos Epiſcopos regulariter vocatus, minime voluit obedire, propria vtique conſcientia ſtimulatus, & hos, qui à diuerſis Concilijs regulariter damnati ſunt, cõtra [diuinas] leges ſuſcepit) ideo ipſe contra ſe elicuit ſententiam, ſ ſæpius Eccleſiaſticos conculcans Canones. Vnde ſanctiſſimus & beatiſſimus Archiepiſcopus magnæ & ſenioris Romæ Leo, per nos & per præſentem ſanctam Synodum, vnà cum ter beatiſſimo, & omni laude digno

ſ diuerſimode

D beato Petro Apoſtolo, qui eſt petra & crepido catholicæ Eccleſiæ, & rectæ Fidei fundamentum, nudauit eum tam Epiſcopatus dignitate, quàm etiã & ab omni ſacerdotali alienauit miniſterio. Igitur ſancta hæc & magna Synodus, quæ placent regulis, ſuper memorato Dioſcoro decernat.

Anatolius Archiepiſcopus regię Conſtantinopolis nouæ Romæ dixit: Hæc eadem Apoſtolicæ Sedi per omnia ſapiens, concors ſententiæ efficior ſuper damnatione Dioſcori quondam Alexandrinæ magnæ ciuitatis Epiſcopi, qui ſe ipſum ab omni ſacerdotali miniſterio oſtendit alienum,

E eo quòd omnibus ſanctorum Patrum regulis extitit inobediens, & tertio canonice vocatus noluit obtemperare.

Maximus Epiſcopus magnæ Antiochiæ ciuitatis dixit: Optabam quidem, nullum ex fratribus & conſacerdotibus meis, talibus peccatis irruere, vt etiam regulis ſubiaceret. Quoniam vero Dioſcorus quondam Alexandrinæ magnæ ciuitatis Epiſcopus, ſuper alia & tertio ad ſe facta regulari vocatione, inobediens viſus eſt, non occurrens: ideo eum Eccleſiaſticæ ſententiæ ſubijcio, ſicut & ſanctiſſimus & beatiſſimus Archiepiſcopus & pater noſter Leo regiæ ſenioris

Φλαβιανοῦ, αὐθεντήσας, ἀκανονίστως εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο, πρὶν συνεδρεῦσαι ἐν τῇ Ἐφεσίων μετὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. ἀλλ᾽ ἐκείνοις μὲν ὁ ἀποστολικὸς θρόνος συγγνώμην ἀπένειμεν ἐπὶ τοῖς ἐκεῖσε μὴ κατὰ γνώμην ὑπ᾽ αὐτῶν πεπραγμένοις· οἳ καὶ διετέλεσαν μέχρι τοῦ παρόντος ἑπόμενοι τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Λέοντι, καὶ πάσῃ τῇ ἁγιωτάτῃ, καὶ οἰκουμενικῇ ἁγίᾳ συνόδῳ. οὗ δὴ χάριν καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ κοινωνίᾳ ὁμοπίστους ἐδέξατο. οὗτος δὲ μέχρι τοῦ παρόντος ἐνέμεινε σεμνυνόμενος ἐπ᾽ ἐκείνοις, ἐφ᾽ οἷς ἔδει στένειν, καὶ εἰς γῆν κεκυφέναι. πρὸς τούτοις δὲ οὐδὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωσθῆναι συνεχώρησε τοῦ μακαριωτάτου πάπα Λέοντος, τὴν γραφεῖσαν παρ᾽ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις τὴν μνήμην Φλαβιανόν, καὶ ταῦτα, πολλάκις παρακληθεὶς ἀναγνῶναι ταύτην ἀπὸ τῶν κεκομικότων, καὶ μεθ᾽ ὅρκων ποιήσασθαι τὴν ἀνάγνωσιν ὑποσχόμενος· ἧς μὴ ἀναγνωσθείσης, σκανδάλου, καὶ βλάβης αἱ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἐπλήσθησαν ἁγιώταται ἐκκλησίαι. ἀλλ᾽ ὅμως τοιούτων παρ᾽ αὐτοῦ τολμηθέντων, ἐσκοποῦμεν ἐκ τῆς προτέρας πράξεως, φιλανθρωπίας αὐτὸν ἀξιῶσαι, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, καίτοι μηδὲ ſ αἰτίαν παραπλησίως αὐτῷ τῆς κρίσεως ſ ἐσχηκότας. ἐπειδὴ δὲ τοῖς δευτέροις τὴν προτέραν παρανομίαν ὑπερηκόντισεν, ἐτόλμησε δὲ καὶ ἀκοινωνησίαν ſ ὑπαγορεῦσαι κατὰ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντος, πρὸς δὲ τούτοις καὶ λιβέλλων πολλῶν ſ παρανομιῶν μεστῶν κατ᾽ αὐτοῦ προσενεχθέντων τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, καὶ ἅπαξ, καὶ δίς, καὶ τρὶς διὰ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων κανονικῶς κληθεὶς, οὐχ ὑπήκουσεν, ὑπὸ τοῦ συνειδότος δηλονότι κεντούμενος, καὶ τοὺς παρὰ συνόδων διαφόρων ἐνθέσμως καθαιρεθέντας, παρανόμως ἐδέξατο, αὐτὸς ſ καθ᾽ ἑαυτοῦ τὴν ψῆφον ἐξήνεγκε, διαφόρως τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς πατήσας θεσμούς. ὅθεν ὁ ἁγιώτατος, καὶ μακαριώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς μεγάλης, καὶ πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέων, δι᾽ ἡμῶν, καὶ τῆς παρούσης ἁγιωτάτης συνόδου, μετὰ τοῦ τρισμακαριωτάτου, καὶ πανευφήμου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου, ὅς ἐστι πέτρα, καὶ κρηπὶς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὁ θεμέλιος, ἐγύμνωσεν αὐτὸν τῆς τε ἐπισκοπῆς, καὶ πάσης ἱερατικῆς ἠλλοτρίωσεν ἀξίας. τοιγαροῦν ἡ ἁγιωτάτη αὕτη, καὶ μεγάλη σύνοδος, τὰ δόξαντα τοῖς κανόσιν, ἐπὶ τῷ μνημονευθέντι Διοσκόρῳ ψηφίσεται.

ſ αὐθεντίας ſ ἴσ. ἐσχηκότος ſ ἀπαγορεῦσαι ſ παρανομίας ſ καθ᾽ ἑαυτὸν

Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, εἶπε· τὰ αὐτὰ τῷ ἀποστολικῷ θρόνῳ διὰ πάντων φρονῶν, σύμψηφος κἀγὼ γίνομαι ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, ἑαυτὸν πάσης ἱερατικῆς λειτουργίας ἀλλότριον ἀποδείξαντος, διὰ τὸ ἐν ἅπασιν ἀπειθῆσαι τοῖς τῶν ἁγίων πατέρων κανόσι, καὶ τρίτον κανονικῶς κληθέντα, καὶ μὴ ὑπακοῦσαι θελήσαντα.

Μάξιμος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας·

ris Στη-

A ris vrbis Romæ, per vicarios ſuos ſanctiſſimos Epiſcopos Paſchaſi-
num & Lucentium,& religioſiſſimum presbyterum eiuſdem magnæ
Romæ Bonifacium,& ſanctiſſimus & beatiſſimus regiæ nouæ Romę
Archiepiſcopus Anatolius interlocuti ſunt. Et ego his concors ef-
fectus,alienum eum iudico ab omni Epiſcopali ſiue ſacerdotali di-
gnitate & miniſterio.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου·

Stephanus Epiſcopus Epheſi metropolis dixit: Et ego his quæ di-
cta ſunt à religioſiſſimis & ſanctiſſimis Leone & Anatolio ſuper dam
natione Dioſcori quondam Alexandrinæ magnæ ciuitatis Epiſco-
pi,concors efficior,& alienum eum ab omni ſacerdotali dignitate
eſſe definio.

Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βύζης·

Lucianus Epiſcopus Byziæ ciuitatis,agens vices Deo amiciſſimi
Epiſcopi Cyriaci metropolitani Heracleæ, pro ipſo dixit: His quæ
B ſecũdum Deum ſancto & magno Concilio ſuper damnatione Dio-
ſcori quondam magnæ Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopi bene pla-
cuerunt, conſentio, alienans eum ab omni ſacerdotali miniſterio &
dignitate.

Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου·

Diogenes Epiſcopus metropolis Cyzici ciuitatis dixit: Dioſco-
rus quondam magnæ Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopus, nuper ad-
uerſus eum oblatis libellis, tertio regulariter per religioſiſſimos
Epiſcopos vocatus,& non obediens, ſemetipſum huiuſmodi incre-
pationibus fecit obnoxium. Vnde & ego conſentio his quæ aduer-
ſus eum ſunt definita,alienans eum ab omni ſacerdotali miniſterio,
conſentiens his quæ ſtatuta ſunt à ſanctiſſimo & beatiſſimo Archie-
piſcopo Romano Leone,& his quæ à ſanctiſſimo & beatiſſimo regię
nouæ Romæ Anatolio,& præſente ſancto & vniuerſali Concilio.

Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος τῆς Κώων·

C Iulianus Epiſcopus Coënſis, & Legatus Romanæ Eccleſiæ, dixit:
Mihi quidem lacrymarum fontes diſtillant,& tenet linguam ad ex-
planationem communis compaſſio.Sed quoniam præter meum vo-
tum Dioſcorus magnæ Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopus, tot ſe ip-
ſum per inobedientiam criminibus monſtrauit obnoxium, accuſa-
tus à diuerſis in multis delictis,& tertio vocatus regulariter,occur-
rere minime voluit,debilitate conſcientiæ tentus,dolens & gemens
dico, alienum eum eſſe ab Epiſcopatus dignitate & omni ſacerdo-
tali miniſterio.

Εὐνόμιος ἐπίσκοπος Νικομηδείας·

Eunomius Epiſcopus Nicomedię ciuitatis metropolitanus dixit:
His,quæ ſub diligenti ſancti huius & vniuerſalis Concilij examina-
tione ſuper Dioſcoro,qui fuit magnæ Alexandrinæ ciuitatis Epiſco
pus,cum legitima cautela geſta ſunt, & ego conſequenter decerno,
D alienum eum iudicans à ſede ſacerdotali.

Πέτρος ἐπίσκοπος Κορίνθου.

Petrus Epiſcopus metropolitanus Corinthi, prouinciæ Achaiæ,
dixit: Conſentio & ego his interloquutionibus, tam Vicariorum
ſanctiſſimi & beatiſſimi Archiepiſcopi maximæ Romæ Leonis, &
ſanctiſſimi & Deo amiciſſimi & omni laude ſupergreſſi Anatolij,ſu-
per damnatione Dioſcori,& alienum eum ab omni ſacerdotali mi-
niſterio eſſe decerno.

Ἐλευθέριος Χαλκηδόνος·

Eleutherius Epiſcopus Chalcedonenſis dixit: Omnibus iuſte de-
finitis à ſancta hac & vniuerſali Synodo aduerſus Dioſcorum quon-
dam magnæ Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopum, concors effectus,
alienũ eum eſſe iudico ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio.

Θεόδωρος Ταρσοῦ·

Theodorus Epiſcopus metropolitanus Tarſenſis dixit: Se ipſum
alienum fecit à ſacerdotali dignitate Dioſcorus, Eutychem dam-
E natum à ſanctæ memoriæ Flauiano in communionem ſuam irregu-
lariter ſuſcipiens, ſuper criminibus vero grauiſſimis accuſatus, &
vocatus à ſancto & vniuerſali Concilio, non obtemperans; vnde à
maximis ſedibus tam magnæ Romæ, quàm nouæ Romæ, ſanctiſſi-
marum Eccleſiarum Archiepiſcopis Leone & Anatolio iuſte dam-
natus eſt. Quibus & ego concors effectus, interlocutus ſum, alie-
num eum iudicans ab omni pontificali miniſterio.

Ῥωμανὸς Μύρων·

Romanus Epiſcopus metropolitanus Myrenæ ciuitatis dixit:
Dioſcorum accuſatum per oblationem libellorum à religioſiſſimo
Epiſcopo Euſebio, inſuper etiam & à diuerſis clericis in ſancta &
vniuerſali Synodo, congregata ſecundum ſanctionem pijſſimorum
& Chriſtianiſſimorum noſtrorum Imperatorum in Chalcedonenſi
ciui-

ciuitate,tertia ad enm regulariter ſacta vocatione per reuerendiſ- A
ſimos Epiſcopos,vt veniret,& de his quæ ei ingerebantur,ſibi adeſ-
ſet, & minime obedientem, conſone & ego ſequens ſanctiſſimum &
beatiſſimum Archiepiſcopum Leonem ſenioris Romæ, & ſanctiſſi-
mum & Dei amantiſſimum Archiepiſcopum nouæ Romæ Conſtan-
sinopolitanum Anatolium,& omne ſanctum & vniuerſale Conciliũ,
profiteor prædictum Dioſcorum Alexandrinæ ciuitatis quondam
Epiſcopum,contemnentem,& non obedientem, alienum eſſe tam
ab Epiſcopatus dignitate,quàm ab omni ſacerdotali miniſterio.

Κύρος Ἀναζάρβου·

Cyrus Epiſcopus metropolitanus Anazarbenæ ciuitatis dixit:
Lamentatione quidem dignum eſt, aliquem Patrum noſtrorum
in huiuſmodi incidiſſe delicta, quæ à ſacerdotali eum alienent di-
gnitate. Quoniam vero ea quæ ſuper Dioſcoro quondam Epi-
ſcopo magnæ Alexandrinæ ciuitatis ſubſecuta ſunt, & tres, quæ ad B
eum factæ ſunt vocationes,quibus noluit obedire,compulerunt ſan
ctos & beatiſſimos noſtros Patres regulariter & conſequenter eum
ab Epiſcopali dignitate & miniſterio exterum conſtituere: hæc &
ego,quæ ab eis recte & iuſte iudicata ſunt,ſequens, eadem decerno,
alienum eum iudicans ab omni Epiſcopali dignitate & miniſterio.

Κωνσταντῖνος Μελιτινῆς·

Conſtantinus Epiſcopus metropolis Melitenæ ciuitatis dixit:
Ploro quidem & plango,per ſuos actus ruentem de Epiſcopali gra-
du Dioſcorum quondam Alexandrinæ magnę ciuitatis Epiſcopum.
Tamen quoniam conſequenter & canonice & iuſte aduerſus eum à
ſanctiſſimo & beatiſſimo Archiepiſcopo Leone, & à ſancto & bea-
tiſſimu Anatolio Archiepiſcopo nouæ Romæ Conſtantinopolita-
no,& ſancto & magno & vniuerſali Chalcedonenſi Concilio eſt pro-
lata ſententia,cõcors efficior his, quæ ſuper prædicto definita ſunt, C
alienum eum iudicans ab omni ſacerdotali miniſterio.

Σέλευκος Ἀμασείας·

Seleucus Epiſcopus metropolitanus Amaſiæ ciuitatis dixit: His,
quæ legitime & canonice nuper prolata ſunt ab Apoſtolica Roma-
na Sede per ſanctiſſimos Epiſcopos, qui eius loco aduenerunt, &
à ſanctiſſimo & Dei amantiſſimo Archiepiſcopo nouę Romæ Ana-
tolio, & ab omni ſancto Concilio,ſuper Dioſcoro magnæ Alexan-
drinæ ciuitatis quondam Epiſcopo, & ipſe conſentio & concordo,
& omni eum indico pontificatus miniſterio eſſe priuatum.

Ἰωάννης Σεβαστείας·

Ioannes Epiſcopus metropolitanus Sebaſtiæ ciuitatis Armeniæ
primæ dixit: Iuſta & regularis eſt prolata ſententia à beatiſſimo &
ſanctiſſimo patre noſtro & Archiepiſcopo Romano Leone, & Dei
amantiſſimo & ſanctiſſimo Archiepiſcopo Anatolio nouæ Romæ D
Conſtantinopolitano, & à ſancto hoc & vniuerſali Concilio,ſuper
Dioſcoro Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopo. Et
ego omnibus,quæ ſuper eum ſunt placita,cõſentiens, alienum eum
iudico ab omni ſacerdotali miniſterio.

Κωνσταντῖνος Βόστρων·

Conſtantinus Epiſcopus metropolitanus Boſtrenæ ciuitatis di-
xit: Conſentio & ego his, quæ definita ſunt aduerſus Dioſcorum
Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum à vicarijs ſan-
ctiſſimi Archiepiſcopi Leonis,Dei amantiſſimis Epiſcopis,& à ſan-
cto & beatiſſimo Archiepiſcopo regiæ Conſtantinopolitanæ ciui-
tatis nouæ Romæ Anatolio, & alienum eum iudico ab omni ſacer-
dotali dignitate & miniſterio.

Καλόγηρος Κλαυδιουπόλεως·

Calogerus Epiſcopus Claudiopolis ciuitatis metropolitanus di-
xit: Conſentio his,quæ regulariter & iuſte ſuper Dioſcoro Alexan-
drinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopo facta ſunt, decernens E
eum alienum eſſe ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio.

Πατρίκιος Τυάνων·

Patricius Epiſcopus Tyanæ ciuitatis metropolitanus dixit: Ego
quidem optabam,non intereſſe tali audaciæ Dioſcori, ita contem-
nentis tam diuinos Canones,quàm etiam ſanctiſſimos patres & Ar-
chiepiſcopos magnæ Romæ Leonem, & nouæ Romæ Anatolium, &
omne ſanctum & vniuerſale Concilium. Quoniam vero quæ com-
miſſa ſunt, omnem repulerunt regularem conſequentiam, concors
ſum omnibus his, quæ ſuper eo à maxima & Deo amabili Synodo
ordinata ſunt,alienum eum iudicãs ab omni pontificali miniſterio.

Ἀμφιλόχιος Σίδης·

Amphilochius Epiſcopus metropolitanus Sidenæ ciuitatis,pro-
uinciæ Pamphyliæ, dixit: Votum quidem mihi erat,nec qualecum-

que

A que quidem, maxime autem honoratum Eccleſiæ membrum, abſcindere. Quoniã vero Dioſcorus Alexandrinæ magnæ ciuitatis quundam Epiſcopus, ſuper quibus accuſatus eſt à quibuſdam, tertio vocatus à ſancto & vniuerſali Concilio, minime occurrit, & ſuper ſe ipſum ſanctæ Synodi attraxit ſententiam, ſibimet hoc ipſum iuſte reputet.

Ἐπιφάνιος Πέργης·

Epiphanius Epiſcopus metropolitanus Pergenſis ciuitatis, prouinciæ Pamphyliæ, dixit: Optabam quidem ex nulla parte, neque ſuper minores talem proferre ſententiam, qualem aduerſus Dioſcorum magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopum. Sed quoniam ſe ipſum obnoxium conſtituit, nolens tertio à ſancto & vniuerſali Concilio vocatus aduenire, & ſatisfacere de his, quæ ei ingerebantur, contra ſe ipſum ſententiam protulit, quam & ego ſequens,
B conſentio omnibus his, quæ ſuper eo iudicata ſunt.

Θεόδωρος Δαμασκοῦ·

Theodorus Epiſcopus metropolitanus Damaſcenæ ciuitatis dixit: Recte & iuſte, & ſecundum ſanctorum Canonum normam, ſancta & magna Synodus definiuit, quatenus Dioſcorus ſit alienus à ſacerdotali & Epiſcopali dignitate. Propter quod & ego alienum eum ab omni ſacerdotali miniſterio iudico, cõcors effectus his, quæ placita ſunt, ſicut prædixi, ſanctæ & magnæ Synodo.

Ἀττικὸς Νικοπόλεως παλαιᾶς Ἠπείρου·

Atticus Epiſcopus Nicopolitanæ ciuitatis, metropolis veteris Epiri, dixit: Regularem fidem ſanctorum Patrum decernentium damnationem Dioſcori magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopi, & ego ſequens, concors efficior.

Ὀνησιφόρος Ἰκονίου·

Oneſiphorus Epiſcopus metropolis Iconij ciuitatis dixit: Oportebat quidem, reuerendiſſimum Dioſcorum & ſcientem regulas, &
C conſuetudinem minime ignorantem, obtemperare his quæ à ſancto & vniuerſali Concilio præcepta fuerant, & tertio vocatum eum per Dei amantiſſimos Epiſcopos, aduenire in ſanctum Concilium ad ſatisfaciendum de his, quæ ei ingerebantur. *

Βασίλειος Τραϊανουπόλεως·

Baſilius Epiſcopus metropolitanus Traianopolis ciuitatis dixit: His, quæ placuerunt ſancto Concilio ſuper Dioſcoro, conſentit & mea paruitas.

Φλωρέντιος Σάρδεων·

Florentius Epiſcopus metropolitanus Sardenæ ciuitatis dixit: Sequens & ego hæc, quæ decreta ſunt à ſanctiſſimo & beatiſſimo Papa Leone, per eius beatitudinis Vicarios, & per alios ſanctos Epiſcopos, Dioſcorum magnæ Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopum, quoniã ſe ipſum obnoxium conſtituit, nolens tertio à ſancta & vniuerſali
D Synodo vocatus aduenire, alienum à ſacerdotio & communione Eccleſiaſtica decerno, propter ſupraſcriptas ‖ culpas. ‖ cauſas.

Φραγκίων Φιλιππουπόλεως·

Francion Epiſcopus metropolitanus Philippopolis ciuitatis dixit: Concors & ego efficior Apoſtolicæ Sedi, & ſanctiſſimo & Dei amantiſſimo Archiepiſcopo Anatolio Conſtantinopolitanæ ciuitatis nouæ Romæ, & præſenti ſancto & vniuerſali Cuncilio, de damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, & iudico alienum eum eſſe tam à dignitate ſacerdotali, quàm etiam à communione terribilis myſterij.

Ἰωάννης Ῥόδου·

Ioannes Epiſcopus metropolitanus Rhodi inſulæ dixit: Omnibus iuſte & regulariter definitis à ſancta hac & vniuerſali Synodo aduerſus Dioſcorum magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopum, concors & ego effectus, alienum eum iudico ab omni ſa-
E cerdotali, ſiue etiam Epiſcopali dignitate & miniſterio.

Πέτρος Γαγγρῶν·

Petrus Epiſcopus metropolitanus Gangrenæ ciuitatis dixit: Quę placuerunt Apoſtolicæ Sedi & ſanctis Patribus ſuper damnatione Dioſcori, his & ego conſenſi.

Φώτιος Τύρου·

Photius Epiſcopus metropolitanus ciuitatis Tyri dixit: Iuſtæ & regulari ſententiæ, quæ facta eſt in Dioſcorum magnæ Alexandrinę ciuitatis quondam Epiſcopum, à ſanctiſſimo & beatiſſimo Archiepiſcopo Leone, & ſanctiſſimo & beatiſſimo Archiepiſcopo regię vrbis Anatolio, & à ſancto & vniuerſali Concilio, quod ſecundum decretum Dei & Imperialem ſanctionem in Chalcedonenſi ciuitate factum eſt, conſentio, & decerno ea quę ſuper eo ſunt placita, & alienum eum habeo ab omni ſacerdotali dignitate.

Νουνέχιος Λαοδικείας·

Nunechius Epiſcopus metropolitanus Laodiceæ ciuitatis dixit: Secun-

Digitized by Google

Secundum ea, quæ definita ſunt à ſanctiſſimo & beatiſſimo patre A
noſtro & Archiepiſcopo ſenioris Romæ Leone, per directos ab eo
reuerendiſſimos Epiſcopos & Dei amantiſſimum presbyterum Bo-
nifacium,& à reuerendiſſimo & ſanctiſſimo Anatolio Archiepiſco-
po nouæ Romæ Conſtantinopolitanæ ciuitaris,& omni præſenti
Concilio, iudico & ipſe Dioſcorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis
quondam Epiſcopum, alienum eſſe ab omni ſacerdotali miniſterio.

Περγάμιος Αντιοχείας Πισιδίας·

Pergamius Epiſcopus metropolitanus Antiochenæ ciuitatis,
prouinciæ Piſidiæ,dixit: Plurimam olim confuſionem contra diui-
nos Canones operantem Dioſcorum magnæ Alexandrinæ cinitatis
quondam Epiſcopum, & poſt multa aduerſus eum à diuerſis perſo-
nis in ſancta & magna Synodo in ſcriptis depoſita,vocatum proba-
biliter non ſemel neque ſecundo,ſed tertio,& aduenire minime paſ-
ſum, ſed aliqua inconſequenter & indecenter reſponſa facientem, B
& propter hoc iuſte damnatum ab vniuerſali hoc & ſancto Conci-
lio,alienum eum eſſe à ſacerdotali miniſterio & dignitate, & prædi-
ctis increpationibus ſubiacere,ſimiliter & ego decerno.

Μελέτιος Λαρίσσης·

Meletius Epiſcopus Lariſſenæ ciuitatis,ſaciens verba pro Dom-
no ſanctiſſimo Epiſcopo metropolitano Apameæ ciuitatis, dixit:
Hæc eadem & ego decerno, concors effectus ſanctis Patribus aduer
ſus Dioſcorum magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopũ,
& eum alienum facio ab omni ſacerdotali miniſterio & dignitate.

Κριτωνιανὸς Αφροδισιάδος·

Critonianus Epiſcopus metropolitanus Aphrodiſiadis ciuitatis
dixit: Secundum prolatam ſententiam aduerſus Dioſcorum magnę
Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopum, à ſanctiſſimis & bea-
tiſſimis Archiepiſcopis & patribus noſtris magnarum & regalium
vrbium,ſecundo & tertio regulariter vocatum,& minime obedien- C
tem,& ego concors effectus eidem ſententiæ, alienum eum definio
ab omni ſacerdotali ordine & miniſterio.

Συμεῶνος Αμίδης·

Symeon Epiſcopus metropolitanus Amidenæ ciuitatis dixit:
Concors & ego ſum regulariter geſtis ſuper damnatione Dioſcori
quondam Epiſcopi Alexandrinæ magnæ ciuitatis, à ſanctiſſimo ac
beatiſſimo Anatolio Archiepiſcopo Conſtantinopolitanæ ciuitatis
nouæ Romæ, & ſanctiſſimis & Dei amantiſſimis Epiſcopis in hoc
ſancto Concilio congregatis, alienum iudicans eumdem Dioſcorũ
ab omni Epiſcopali dignitate & miniſterio.

Θεόκτιςος Πισινεῶτης·

Theoctiſtus Epiſcopus metropolitanus Piſſinnntenę cinitatis di-
xit: Conſentio & ego omnibus,quæ aduerſus Dioſcorum Alexan-
drinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum ordinata ſunt à ſancto
& vniuerſali Concilio,per Photinum religioſiſſimum archidiaconũ D
meum,alienans eum ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio.

Φροντινιανὸς Σαγαλασσοῦ·

Frontinianus "Frontinianus Epiſcopus Sagalaſſenæ ciuitatis dixit: Concors
efficior his,quę ſtatuta ſunt à ſanctiſſimis Patribus ſuper damnatio-
ne Dioſcori magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopi, &
alienum eum exiſtimo ab omni ſacerdotali & eccleſiaſtico ordine.

Νεοπτόλεμος Κόρνων·

Neoptolemus Epiſcopus Cornenſis dixit: Neceſſarium eſt & nos
ſequi ea quæ regulariter aduerſus Dioſcorum ſanctis patribus &
metropolitanis Epiſcopis ſunt placita. Vnde & ipſe conſentio fa-
ctæ ſuper eo damnationi.

Αχόλιος Λαράνδων·

Acholius Epiſcopus Larandenæ cinitatis dixit: Iuſte & regulari-
ter iudicatis à ſanctis Patribus aduerſus Dioſcorum Alexandrinæ
magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum, concors & ego effectus ſum
in eius damnatione. E

Ιυλιανὸς Υπαίπων·

Iulianus Epiſcopus Hypæporum dixit: Et ego conſentio omni-
bus, quæ interloquuti ſunt ſanctiſſimi Epiſcopi Paſchaſinus & Lu-
centius, & Boniſacius religioſiſſimus presbyter,vicarij ſanctiſſimi
& beatiſſimi Archiepiſcopi Romani, & ſanctiſſimus & beatiſſimus
Archiepiſcopus regiæ Conſtantinopolitanæ cinitatis nouæ Romæ
Anatolius, & omnibus quæ definiuit ſancta & vniuerſalis Synodus
ſuper Dioſcoro magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopo,
& iudico eum eſſe alienum ab omni ſacerdotali dignitate, & à frui-
tione ſancti & inenarrabilis myſterij Dei noſtri.

Λεόντιος Μαγνησίας·

Leontius Epiſcopus Magneſiæ ciuitatis dixit: Lex eſt pia,patri-
bus obedire,& eorum ſequi iudicia. Hanc legem & in præſenti cu-
ſtodi-

A ſtodiens, ijs quæ ordinata ſunt ſuper Dioſcoro, concors & ego efficior, alienans eum ab omni ſacerdotali dignitate.

Εὐδόξιος Χώματος·

Eudoxius Epiſcopus Chomatenæ ciuitatis dixit: Secundum ea quæ à ſanctis Patribus approbata ſunt ſuper damnatione Dioſcori quondam Alexandrinæ magnæ ciuitatis Epiſcopi, & ego conſentio, & alienum eum ab omni ſacerdotio iudico.

Στέφανος Λιμυρέων·

Stephanus Epiſcopus Limyræ ciuitatis dixit: Conſentio regulariter factæ Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi damnationi: propter quod & ego minimus definio, eum eſſe ab omni ſacerdotio alienum.

Φρόντων Φασηλίδος·

Fronton Epiſcopus Phaſelidenæ ciuitatis dixit: Concors ſum & ipſe damnationi factæ ſuper Dioſcoro magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopo, & alienum eum ab omni Epiſcopali & ſacerdotali miniſterio eſſe approbaui, ſicut & ſancti Patres & ſanctum B decreuit Concilium.

Θεόδωρος Ἀντιφέλλου·

Theodorus Epiſcopus Antiphellenæ ciuitatis dixit: Conſentio damnationi Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, ſicut ſanctis regulis placuit, alienum eum exiſtimans ab omni ſacerdotali dignitate.

Λεόντιος Ἀράξου·

Leontius Epiſcopus [a] Zarenæ ciuitatis dixit: Secundum prolatã ſententiam à ſanctis per omnia Patribus aduerſus Dioſcorum magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopum, concors efficior in eius damnatione, ab omni ſacerdotali dignitate alienum eum exiſtimans. [a] Araxenæ

Ἀντίπατρος Κάμου·

Antipater Epiſcopus [b] Caunınæ ciuitatis dixit: Conſentio in Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi damnatione, C & ab omni ſacerdotali miniſterio alienum eum iudico. [b] Cami

Φίλιππος Λιβυρέων·

Philippus Epiſcopus Liburenæ ciuitatis dixit: Concors efficior profeſſionibus ſanctorum Patrum, factis ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, & approbo & ego alienum eum eſſe ab Epiſcopatus dignitate, & omni ſacerdotali miniſterio.

Κρατῖνος Πανόρμου·

Gratianus Epiſcopus [c] Panormenſis dixit: Concors & ego efficior in damnatione Dioſcori magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopi, facta à ſanctis Patribus, & alienum eum exiſtimo ab omni ſacerdotali dignitate. [c] Cratinus

Ἀνδρέας Τοέων·

Andreas Epiſcopus [d] Toënſis dixit: His quæ definita ſunt à præcedentibus ſanctis Patribus de damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, in omnibus concors efficior, & D ab omni eum honore ſacerdotali alienum iudico. [d] Τλοσεῶ, T.

Νικόλαος Ἀκαρασσοῦ·

Nicolaus Epiſcopus Acaraſſenus dixit: Conſentio damnationi Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, factæ à ſanctis Patribus & à ſancta Synodo, alienum eum iudicans ab omni ſacerdotali dignitate.

Ῥωμανὸς Βυβονέων·

Romanus Epiſcopus Bubonenſis dixit: Hæc eadem & ego profiteor, quæ & ante me ſanctiſſimi Patres, & concors ſum in damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, ab omni ſacerdotali honore alienum eum iudicans.

Ἀττικὸς Ζήλων·

Atticus Epiſcopus Zelenſis dixit: Lacrymor equidem de his quæ contigerunt, eo quòd frater noſter aliquando & conſacerdos in talibus ruerit delictis. Quoniam vero conſequens eſt & iuſtum, regulariter me motum, eadem aduerſus eum definire; huius rei gratia E conſentaneus & ego ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi ſanctis Patribus efficior, & alienũ eum iudico ab omni ſacerdotali dignitate.

Παῦλος Φιλομηλίου·

Paulus Epiſcopus Philomelienſis dixit: Concors & ego efficior tam ſanctiſſimo Archiepiſcopo Leoni, quàm regulari & iuſtæ ſententiæ, factæ ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, & alienum eum iudico ab omni ſacerdotali miniſterio.

Φλωρέντιος Ἀδριανουπόλεως·

Florentius Epiſcopus Adrianopolitanus dixit: Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopus Dioſcorus, ſuper ijs quæ geſſit inique, luit ſupplicium. Igitur & ego his quæ à ſanctis patribus & Archiepiſcopis & omni ſancto Concilio ſuper eum definita ſunt,

conſentio,ab omni Eccleſiaſtico miniſterio ceſſare eum decernens. A

Meſſalinus Epiſcopus Laodicenſis dixit: Oſtendit diuinitas,quia non protractione temporum ſolent magnitudines delictorum obliuionem ſuſcipere: ſed diuinorum ac ſanctorum Patrum regulæ apprehenderunt iniqua gerentem, & per nos iudicant,Dioſcorum magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopum foris abijci ab Eccleſiaſtico ordine,& diuina ſacerdotali operatione.

Μεσσαλῖνος Λαοδικείας·

Elpidius Epiſcopus manſionis Thermenſis dixit: Conſentio ſententiæ prolatæ à ſanctis Patribus contra Dioſcorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum,& alienum eum exiſtimo ab omni ſacerdotali ordine & miniſterio.

Ἐλπίδιος μονῆς Θερμῶν·

Longinus Epiſcopus Orchiſtenſis ciuitatis dixit: Concors efficior ſanctis Patribus in damnatione Dioſcori quondam Alexandrinæ magnæ ciuitatis Epiſcopi,& ab omni ſacerdotali miniſterio alienum eum eſſe iudico. B

Λογγῖνος Ὀρχιστοῦ·

Myſterius Epiſcopus Ammorij ciuitatis dixit: Prolatæ à ſanctiſſimis & beatiſſimis patribus & Epiſcopis noſtris aduerſus Dioſcorum quondam magnæ ciuitatis Alexandrinæ Epiſcopum,ſententiæ & ego minimus conſentio,alienum eum ab omni ſacerdotali miniſterio eſſe exiſtimans.

Μυστήριος Ἀμμορίου·

Petrus Epiſcopus Dardanenſis ciuitatis dixit: Definitionibus ſanctorum Patrum aduerſus Dioſcorum promulgatis, & ego concors efficior,alienans eum ab omni ſacerdotali miniſterio.

Πέτρος Δαρδανίου·

° Libelli

Iouinus Epiſcopus ° Deueltenſis dixit: Dioſcorum magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopum,in multis & diuerſis accuſatum criminibus,inſuper & perfidiam Eutychis ſecutum, & iuſte à ſancta & magna Synodo damnatum,concors & ego effectus,ab omni eum Epiſcopali miniſterio exiſtimo alienum. C

Ἰοβῖνος Διβέλλου·

Indimus Epiſcopus Irenopolitanus Ciliciæ ſecundæ dixit: Conſentio prolatæ ſententiæ aduerſus Dioſcorum magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopum, à ſanctiſſimo & beatiſſimo Archiepiſcopo Romano Leone, per eos qui ab ipſo directi ſunt, ſanctiſſimos & beatiſſimos Epiſcopos,necnon etiam & à ſanctiſſimo & beatiſſimo Archiepiſcopo regiæ Conſtantinopolitanæ vrbis nouæ Romæ Anatolio,& à ceteris ſanctiſſimis Patribus,& alienum eum exiſtimo ab omni Epiſcopali dignitate & miniſterio.

Ἰνδιμος Εἰρηνουπόλεως·

Aquilas Epiſcopus Eudoxiadæ ciuitatis dixit: Agnoſco iuſte damnatum Dioſcorũ in hac ſancta Synodo à ſanctis Patribus,quia præter regulas, beatæ memoriæ Epiſcopum Flauianum damnauit: hunc & ego cum omni Synodo damnatum habeo. D

Ἀκύλας Εὐδοξιάδος·

Eutropius Epiſcopus Adadenſis dixit: Factæ damnationi Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, & à ſanctiſſimis & beatiſſimis Archiepiſcopis Leone & Anatolio antiquæ Romæ & nouæ,& à ſancto & vniuerſali hoc Concilio,conſentio & concors ſum,ab omni eum Eccleſiaſtico miniſterio alienum iudicans.

Εὐτρόπιος * Ἀδάδου· — * Ἀδάδου·

Marcus Epiſcopus Arethuſæ ciuitatis dixit: Ad hæc eadem & ego conſentio ſanctis Patribus aduerſus Dioſcorum magnę Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopum, & alieno eum ab omni ſacerdotali miniſterio.

Μάρκος Ἀρεθούσης·

Proterius Epiſcopus Myrrhinæ ciuitatis dixit: Cum omnibus ſanctis Patribus & ego concors efficior in damnatione Dioſcori magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopi.

Προτέριος Μυῤῥίνης·

Marcellinus Epiſcopus Metropolis ciuitatis dixit: Conſentio & ego ſanctis Patribus vniuerſalis & ſancti Concilij, in damnatione Dioſcori, iuſte ſuſcipientis damnationem. E

Μαρκελλῖνος Μητροπόλεως·

Euſebius Epiſcopus Clazomenæ ciuitatis dixit: Et ego concors efficior ſanctiſſimis & Dei amantiſſimis Patribus,in damnatione Dioſcori magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopi.

Εὐσέβιος Κλαζομενῶν·

Olympius Epiſcopus Theodoſiopolitanus dixit: Conſentio & ego ſanctiſſimis & beatiſſimis Patribus, in damnatione Dioſcori Alexandrinorum quondam Epiſcopi.

Ὀλύμπιος Θεοδοσιουπόλεως·

° Prolatæ ſententiæ

Mamas Epiſcopus Aninetenæ ciuitatis dixit: ° Prolato termino à ſanctis Patribus ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopi & ego conſentio.

Μάμας Ἀνινήτου·

Geron-

Γερόν-

Γερόντιος Σελευκείας·

A Gerontius Epiſcopus Seleuciæ ciuitatis dixit: Et ego conſentio factæ damnationi à ſanctis Patribus ſuper Dioſcoro Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopo.

Ιυλιανὸς Ρόσου·

Iulianus Epiſcopus Rhoſi ciuitatis dixit: Conſentio damnationi factæ à ſanctis Patribus ſuper Dioſcoro Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopo, & alienum eum iudico ab omni ſacerdotali miniſterio.

Ὑπάτιος Ζεφυρίυ, καὶ Ἀλέξανδρος Σεβαστῆς, καὶ Θεόδωρος Αὐγούστης, καὶ Χρύσιππος Μάλλου·

Hypatius Epiſcopus Zephyrij, & Alexander Epiſcupus Sebaſtæ Ciliciæ ſecundæ, & Theodorus Epiſcopus Auguſtæ, & Chryſippus Epiſcopus Malli, dixerunt: Conſentimus omnibus regulariter & iuſte iudicatis ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, à ſancta & vniuerſali Synodo, & alienum eum habemus ab omni ſacerdotali miniſterio.

Κυριακὸς Τροκμάδων·

B Chryſippus presbyter, verba faciens pro Dei amantiſſimo & ſanctiſſimo Cyriaco Epiſcopo Trocmadenæ ſanctæ Dei Eccleſiæ, dixit: Concors & ego efficior his, quæ determinata ſunt à ſanctis Patribus ſuper damnatione Dioſcori magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopi, quatenus alienus ſit à ſacerdotali miniſterio, & Epiſcopali dignitate.

[a] Καδῶν — Δανιὴλ [a] Ὀλέας·

Daniel minimus Epiſcopus Cadenæ ciuitatis dixit: Secundum ea quæ ordinata ſunt ab Apoſtolica Sede ſenioris & regiæ Romæ, & ab omni præſente ſancto Concilio, & ipſe iudico alienum eſſe Dioſcorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum ab omni Eccleſiaſtico miniſterio & ſancta communione.

Θωμᾶς Θεοδοσιουπόλεως·

Thomas Epiſcopus Theodoſiupolitanæ ciuitatis dixit: Et ipſe concors efficior tam Apoſtolicæ Sedi, quàm vniuerſæ ſanctæ Synodo, C aduerſus Dioſcorum Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopum, quatenus alienus ſit ab Eccleſiaſtico miniſterio, & ſancta communione.

Ιωάννης Τραπεζοῦντος·

Ioannes Epiſcupus Trapezuntis dixit: Concors efficior & ego omnibus præcedentibus ſanctis Patribus aduerſus Dioſcorum, & alienum iudico eum ab omni ſacerdotali miniſterio & dignitate.

[a] Γεννάδιος — [a] Ἀθανάσιος Μοσσυνῶν·

[a] Athanaſius Epiſcopus Moſſynorum dixit: Et ego concors efficior omni ſancto Concilio, & alienum iudico Dioſcorum ab omni ſacerdotali dignitate, & ſancta communione. [a] Gennadius

Πατρίκιος Νεοκαισαρείας·

Patricius Epiſcopus Neocæſareæ, prouinciæ Auguſtæ Euphrateſiæ, dixit: Conſentio ſancto & vniuerſali Concilio, & iudico Dioſcorum ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio alienum.

Ἐπίκτητος Διοκλητιανουπόλεως·

D Epictetus Epiſcopus Diocletianopolis dixit: Veſtigia ſequens & ego ſanctorum Patrum, cum ſanctis viris alienum iudico Dioſcorum ab Epiſcopali honore & dignitate.

Ἀλέξανδρος Σελευκείας Πισιδίας·

Alexander Epiſcopus Seleuciæ Piſidiæ prouinciæ dixit: Concors & ego in omnibus efficior his, quæ iudicata ſunt ab angelico veſtro conſeſſu aduerſus Dioſcorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum.

Οὐαλεριανὸς Λαοδικείας Φοινίκης·

[a] Valerius Epiſcopus Laodiceæ Phœnicis dixit: Conſona & ipſe ſancto Concilio aduerſus Dioſcorum quondam Epiſcopum decerno, iudicans eum ab omni Eccleſiaſtico miniſterio & Epiſcopali dignitate alienum. [a] Valerianus

Νατίρας Γάζης·

Natiras Epiſcopus Gazæ dixit: Conſentio beatiſſimis & ſanctiſſimis Patribus noſtris aduerſus Dioſcorum Alexandrinæ magnę E ciuitatis quondam Epiſcopum, & iudico eum alienum eſſe ab omni Epiſcopali dignitate & miniſterio, contemnentem vocationes ſanctorum Patrum.

Κυρῖνος Πατάρων·

Cyrinus Epiſcopus ciuitatis Pataræ dixit: His, quæ iudicata ſunt à ſanctiſſimis patribus & Archiepiſcopis aduerſus Dioſcorū quondam Epiſcopum, concors & ego efficior & conſentio, & alienum eum exiſtimo à ſacerdotali dignitate & miniſteriu.

[a] Ἀειασσῦ — Θεόφιλος [a] Ἀσσερεοσοῦ·

Theophilus Epiſcopus ciuitatis [a] Orei dixit: In omnibus, quæ ordinata ſunt à ſancta & vniuerſali Synodo aduerſus Dioſcorum quondam Epiſcopum, conſentio, & concordo his quæ ſuper eo geſta ſunt. [a] Ariaſſi, al. Oneſij

Νέων Σιλίου·

Neon Epiſcopus ciuitatis [a] Silij dixit: Omnibus quæ prolata ſunt vel decreta à ſancta & vniuerſali Synodo aduerſus Dioſcorum [a] al. Iliacenſi

quondam Epiſcopum, conſentio, & concordo omnibus quæ aduerſus eum acta ſunt. A

Eudoxius Epiſcopus ciuitatis Etennorum dixit: Sicut præcedentes ſancti Patres, & ego concors efficior ad damnationem Dioſcori quondam Epiſcopi.

Εὐδόξιος Ἐτεννῶν·

ǁ Cotenorũ

Marcianus Epiſcopus ǁ Stephanorum dixit: Sicut præcedentes ſancti Patres, & ego concors efficiot ad damnationem Dioſcoti quondam Epiſcopi.

Μαρκιανὸς Κοτένων·

ǁ Lyſaniæ

Diodotus Epiſcopus ciuitatis ǁ Lyſimachiorum dixit: Et ego conſentio omnibus decretis ſuper damnatione Dioſcori, qui fuit Epiſcopus.

Διόδοτος Λυσανίας·

Ioannes Epiſcopus Flauiadis, prouinciæ Ciliciæ, dixit: Conſentio prolatæ à ſanctis Patribus ſententiæ aduerſus Dioſcorum quondam Epiſcopum, & alieno eum ab omni ſacerdotali miniſterio. B

Ἰωάννης Φλαβιάδος·

Tryphon Epiſcopus inſulæ Chij dixit: Concors efficior ſanctis Patribus aduerſus Dioſcorum quondam Epiſcopum, & alienum eum iudico ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio.

Τρύφων Χίου·

Paulus Epiſcopus Ptolemaidis ciuitatis dixit: In omnibus quæ ordinata ſunt à ſancto & vniuerſali Concilio ſuper Dioſcoro quondam Epiſcopo, & ego cõſentio, & alienum eum iudico ab omni Epiſcopali dignitate & miniſterio.

Παῦλος Πτολεμαΐδος·

Dionyſius Epiſcopus Heracleotenæ ciuitatis dixit: Prolatæ ſententiæ à ſanctiſſimis & beatiſſimis Archiepiſcopis & patribus magnarum & regalium vrbium, ſuper Dioſcoro quondam Epiſcopo, vocato ſecundo & tertio, & non obediente, & ego concors efficior, alienũ eum exiſtimans ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio. C

Διονύσιος Ἡρακλείας·

Ioannes Epiſcopus ciuitatis Alindæ dixit: Concors & ego efficior ſanctis Patribus ſenioris & nouæ Romæ, & ceteris ſanctis Patribus, aduerſus Dioſcorum quondam Epiſcopum, & alienum eum exiſtimo ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio.

Ἰωάννης Ἀλίνδου·

ǁ Eutropius ǁ T. Eupithius

ǁ Euſtathius Epiſcopus Stratoniciæ ciuitatis dixit: Secundum prolatam ſententiam à ſanctis Archiepiſcopis & patribus aduerſus Dioſcorum quondam Epiſcopum, vocatum ſecundo & tertio, & ego concors eis efficior, & alienum eum exiſtimo ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio.

Εὐτρόπιος Στρατονικείας·

Ioannes Epiſcopus ciuitatis Amyzonum dixit: Et ego in omnibus concors efficior his, quæ ſuper Dioſcoro quondam Epiſcopo acta ſunt, alienum eum iudicans ab omni Epiſcopali dignitate & miniſterio. D

Ἰωάννης Ἀμαζονέων·

Papias Epiſcopus ciuitatis Erizorum dixit: Secundum prolatam ſententiam à ſanctis Patribus aduerſus Dioſcorum quondam Epiſcopum, concors & ipſe efficior eis, & alienum eum iudico ab omni Epiſcopali miniſterio.

Παπίας Ἐρίζων·

Dionyſius Epiſcopus Antiochiæ ciuitatis, prouinciæ Catiæ, dixit: Et ipſe concors efficior omnibus ſanctis Patribus, & alienum iudico Dioſcorum quondam Epiſcopum ab omni ſacerdotali dignitate & cooperatione.

Διονύσιος Ἀντιοχείας *Καιαπ-ρείας· *Καίας

Tynchanius Epiſcopus Apolloniadæ ciuitatis dixit: Et ego ſimilia ſanctiſſimis & Deo amiciſſimis Archiepiſcopis & patribus noſtris decerno ſuper damnatione Dioſcori Epiſcopi.

Τυγχάνιος Ἀπολλωνιάδος·

Theodoretus Epiſcopus ciuitatis Alabandenæ dixit: Et ego ſimilia decerno beatiſſimis & ſanctiſſimis Archiepiſcopis & patribus noſtris ſuper damnatione Dioſcori quondam Epiſcopi, alienũ eum iudicans ab omni ſacerdotali dignitate & operatione. E

Θεοδώρητος Ἀλαβάνδων·

Menander Epiſcopus Heracleæ ciuitatis dixit: Similia & ego decerno ijs, quæ ſancti Archiepiſcopi & patres noſtri ſuper Dioſcoro quondam Epiſcopo, alienans eum ab omni ſacerdotali dignitate & operatione.

Μένανδρος Ἡρακλείας·

Flacillus Epiſcopus ciuitatis Iaſſi dixit: Secundum prolatum decretum à ſanctiſſimis Archiepiſcopis & patribus ſuper Dioſcoro quondam Epiſcopo, vocato ſecundo & tertio & minime obediente, & ego alienum eum exiſtimo ab omni ſacerdotali dignitate & operatione.

Φλακίλλος Ἰασσοῦ·

Ioannes Epiſcopus ciuitatis Gnidi dixit: Concors & ego efficior

Ἰωάννης Κνίδου·

ſanctis

A ſanctis Patribus, & alienum iudico Dioſcorum quondam Epiſcopum ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio.

Καλανδίων Ἀλικαρνασσοῦ·

Iulianus presbyter, & agens vices Calandionis Epiſcopi Alicarnaſſenæ ciuitatis, dixit: Secundum prolatam iuſtam ſententiam à ſanctis Archiepiſcopis & patribus aduerſus Dioſcorum quondam Epiſcopum, vocatum & ſecundo & tertio, & minime obedieotem, & ego alienum eum exiſtimo ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio.

Θεότεκνος Τυρέου·

Theotecnus Epiſcopus [a] Tyrali dixit: Omnibus quæ à ſanctis Patribus ſecundum Dei timorem, & ſecũdum diligentiam ſanctorum Canonum ordinata ſunt ſuper Dioſcoro quondam Epiſcopo, & ego conſentio, alienans eum ab omni Epiſcopali miniſterio. [a] Tyrei.

Ἐορτίκιος Νικοπόλεως·

Eorticius Epiſcopus Nicopolitanæ ciuitatis, prouinciæ Piſidiæ, B dixit: Coocors & ego efficior ſanctis Patribus ſenioris & nouæ Romæ, & ceteris omnibus ſanctis Patribus, aduerſus Dioſcorum quondam Epiſcopum, & alienum eum exiſtimo ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio.

Κῦρος Σινιανδοῦ·

Cyrus Epiſcopus Siniandi ciuitatis dixit: Dioſcorum quondam Epiſcopum contra ſanctos Canones agentem, & ſuper ſceleratis & nefandis à plurimis accuſatum, & tertia vocatione vocatum, & minime obedientem, ſecundum præcedentes ſanctos Patres & ego alienum eum iudico à Pontificatus collegio, & omni ſacerdotali miniſterio.

Αἰθέριχος Σμύρνης·

Aetherichus Epiſcopus Smyrnæ ciuitatis dixit: Decreto ſanctorum Patrum ſuper damnatione Dioſcori quondam Epiſcopi facto, & ego conſentio, alienum eum exiſtimans ab Epiſcopali dignitate, C & ſanctorum communione, ſecundum quod placuit ſanctiſſimo Archiepiſcopo Leoni, & ſanctiſſimo Archiepiſcopo Anatolio, & ſancto Concilio.

Φλωρέντιος Τενέδου·

Floreutius Epiſcopus Tenedi inſulæ dixit: Se ipſum nudans Pontificatus dignitate Dioſcorus quondam Epiſcopus, pro eo quòd vocatus ſecundum Eccleſiaſticas regulas tertio per diuerſos ſanctiſſimos Epiſcopos, obaudire minime paſſus eſt, inordinatis vſus occaſionibus, dignus eſt alienus eſſe à ſacerdotali ordine, & omni miniſterio & communione, ſecundum quod placuit præcedentibus ſanctiſſimis patribus & Epiſcopis.

Ζηνόδοτος Τερμισσοῦ·

Zenodotus Epiſcopus ciuitatis [a] Telmeſſi dixit: Non debet iudignari Dioſcorus, iuſto ſuccumbens indicio, qni ſanctæ memoriæ D quondam Epiſcopum Flauianum nullo modo damnatione oſtenſum dignum, inique damnauit, ſicut lecta monimenta ante hac in hoc ſancto Concilio oſtenderunt, & in præſenti vocatus à ſancta Synodo per ſanctiſſimos Patres ſemel, ſecundo & tertio, ſecundum diuinorum Canonum ordinem, occurrere, & accuſatoribus reſpondere minime paſſus eſt. Iuſte igitur auferatur ab Epiſcopali ſede, & omni Eccleſiaſtico ſtatu. [a] Termiſſi

Σάββας Πάλτου·

Sabbas Epiſcopus ciuitatis Palti dixit: Iuſte & ſancte ſancti Patres damnauerunt nonum Cain Dioſcornm Alexandrinæ magnæ cinitatis quondam Epiſcopum. Hunc & ego damno, & alienum ab Eccleſiaſtico miniſterio eſſe decerno.

Θεόκτιστος Βεῤῥοίας·

Theoctiſtus Epiſcopus ciuitatis Berrhoæ dixit: Conſentio omnibus quæ decreta ſunt à ſanctis Patribus ſuper damnatione Dioſcori, & alienum eum iudico ab omni ſacerdotali mioiſterio & E communione.

Μακάριος Αἴνου·

Macarius Epiſcopus Aeni ciuitatis dixit: Conſentio omnibus decretis præcedentium ſanctorum Patrum ſuper damnatione Dioſcori.

Κυριακὸς Αἰγέης·

Cyriacus Epiſcopus ciuitatis Aegeæ dixit: Conſentio omnibus quæ regulariter & legitime à ſanctis Patribus ſuper Dioſcoro Alexandrinæ magnæ cinitatis quondam Epiſcopo terminata ſunt, alienum eũ faciẽs ab omni ſacerdotali honore, & Epiſcopali dignitate.

Γενέθλιος Κρατίας·

Eulogius presbyter, agens vices Genethlij reuerendiſſimi Epiſcopi Cratiæ ciuitatis, dixit: Conſentiens ſubſcripſi bis quæ definita ſunt à ſancta Synodo.

Φίλιππος Θεοδοσιουπόλεως·

Philippus Epiſcopns Theodoſiopolis, ſiue Nouæ aulæ, dixit: Eg

ego concors efficior ſanctis Patribus aduerſus Dioſcorum quondã A
Epiſcopum Alexandrinorum, alienum eum faciens ab Epiſcopali dignitate, & omni ſacerdotali miniſterio.

Βασίλειος Παλαιᾶς πόλεως·

[y] Baſilicus V.
[x] decretum I. P., quod

[y] Baſilius Epiſcopus Palæopolis dixit: Secundum [x] terminum ſanctorum Patrum, quem ſanxerunt aduerſus Dioſcorum quondam Epiſcopum Alexandrinorum, regulariter ſuper eo proferentes ſententiam, & ego concors eis efficior, vt ſit extraneus tam à ſacerdotali dignitate, quàm à communione.

Παυλῖνος Απαμείας Πισιδίας·

Paulinus Epiſcopus ciuitatis Apameæ Piſidiæ dixit: Conſona & ego profités ſanctis Patribus veteris & nouæ Romæ, à quibus Dioſcorus damnatus eſt, qui intolerabiliter in Diuinitate deliquit, mala operans, ſuper eius digne facta damnatione concors efficior.

Βασίλειος Νακωλείας·

Baſilius Epiſcopus ciuitatis Nacoliæ dixit: Et ego ſimilia decerno, ſicut ſancta Patrum Synodus, aduerſus Dioſcorum Alexandriæ B quondam Epiſcopum, & extraneum eum exiſtimo ab omni ſacerdotali miniſterio, regulis minime obtemperantem.

Ιωάννης Γερμανικείας·

Ioannes Epiſcopus Germaniciæ ciuitatis dixit: Manifeſtus eſt Dioſcorus Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopus, quia malè vſus conſcientia, pro his quæ ei crimina ingerebantur, occurrere ad hoc ſanctum & vniuerſale Concilium minime voluit. Vnde regulariter aduerſus eum prolatæ ſententiæ & ego conſentio.

Κεκρόπιος Σεβαστουπόλεως·

Cecropius Epiſcopus Sebaſtopolitanæ ciuitatis dixit: Concors ſum & ego Apoſtolicæ Sedi, & ſanctæ & magnæ huic Synodo, in his quæ regulariter ordinata ſunt aduerſus Dioſcorum, & conſentio alienum eum eſſe à ſacerdotali miniſterio.

Ακάκιος Αριαραθίας·

Acacius Epiſcopus Ariarathirenæ ciuitatis dixit: Iuſto & recto C iudicio tam Apoſtolicæ Sedis, quàm ſanctæ & vniuerſalis Synodi, & ego conſentio ſuper Dioſcoro inobediente regulis, & alienum eum eſſe profiteor ab omni ſacerdotali miniſterio.

Ιωάννης Νικοπόλεως·

Ioannes Epiſcopus Nicopolitanus dixit: Boni conſilij bonus eſt finis. Sed quoniam non recte cogitans Dioſcorus Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopus, & ſecundum regulas tertio vocatus, minime obediens, vltimam ſuper ſe traxit ſententiam: inde & ego concors ſum omnibus, & alienum eum ab omni ſacerdotali miniſterio eſſe indico.

Ρουφῖνος Σαμοσάτων·

Rufinus Epiſcopus Samoſatenæ ciuitatis dixit: Sequens ſanctos Archiepiſcopos & patres, concors & ego efficior his quæ iuſte ſecundum regulas ordinata ſunt ſuper damnatione Dioſcori magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopi, & alienum eum ab D omni miniſterio ſacerdotali eſſe exiſtimo.

Λουκιανὸς Βύζης·

Lucianus Epiſcopus Byzienſis dixit: Sequens & ego ſanctos Patres, concors efficior iuſtæ ſecundum regulas prolatæ ſententiæ aduerſus Dioſcorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum, & alienum eum ab omni dignitate & ſacerdotali miniſterio eſſe exiſtimo.

Σεβαστιανὸς Βεῤῥοίας·

Sebaſtianus Epiſcopus Berrhoënſis Macedoniæ dixit: Dioſcorus regularibus laqueis compeditus, alienus ſit ab Epiſcopali ſede. Vnde omnibus ſanctis Patribus concors aduerſus eum efficior, ſecun-
1. Cor. 5. dum Apoſtolicæ ſcripturæ eloquium, dicentis: Tollite malum ex vobis ipſis.

Μενεκράτης Κερασίων·

[y] Caryſtienſ.

Menecrates Epiſcopus [y] Ceraſſorum ciuitatis dixit: Hæc eadem & ego profiteor, quæ & Metropolita meus, & ſancta Synodus, con- E cors effectus in damnatione Dioſcori Alexandrinę ciuitatis quondam Epiſcopi, alienans eum ab omni ſacerdotali dignitate.

Κοσσίνιος Ιεροκαισαρείας·

Coſſinius Epiſcopus ciuitatis Hierocæſareæ, prouinciæ Lydiæ, dixit: Concors & ego efficior huic ſancto & magno Concilio ſuper facta damnatione Dioſcori, & alienum eum decreui ab omni ſacerdotali ordine & miniſterio.

Πατρίκιος Ακαμασσοῦ·

Patricius Epiſcopus Acamaſenæ ciuitatis dixit: Conſentio in facta damnatione ab omni ſancto Concilio aduerſus Dioſcorum Alexandrinum quondam Epiſcopum, alienum eum indicans ab omni ſacerdotali miniſterio.

Δομνῖνος Πλαταιῶν·

Domninus Epiſcopus Plateæ ciuitatis dixit: Conſentio iuſtæ & regulariter factæ damnationi ſuper Dioſcorum Alexandrinorum quondam

A quondam Epiſcopum, à ſancto & vniuerſali Concilio, & alienum eum exiſtimo ab omni ſacerdotali ordine & miniſterio.

Διονύσιος ἐπίσκοπος Ἀτταλίας·

Dionyſius Epiſcopus Attaliæ Lydiorum ciuitatis dixit: Conſentio iuſtæ & regulari damnationi, quæ facta eſt in Dioſcorum, qui fuit Epiſcopus Alexandriæ, à ſancta & vniuerſali Synodo, & alienũ eum exiſtimo ab omni Eccleſiaſtico miniſterio.

Παῦλος Τριπόλεως·

Paulus Epiſcopus Tripolitanus dixit: Conſentio & ego inſtæ & regulariter à ſaucta hac & vniuerſali Synodo aduerſus Dioſcorum Alexandrinorum quondam Epiſcopum factæ damnationi, & alieuo eum ab omni ſacerdotali miniſterio.

Γεμέλλος Στρατονικείας·

Gemellus Epiſcopus Stratoniciæ ciuitatis dixit: Conſentio in damnatione Dioſcori Alexandrinę ciuitatis quondam Epiſcopi, ab hac ſancta & magna Synodo facta, & extraneum eum eſſe iudico ab B omni Epiſcopali ſede.

Μεόνιος Νύσσης·

Meonius Epiſcopus Nyſſenæ ciuitatis, prouincię Aſiæ, dixit: Non parua, ueque leuia aduerſus diuinos Canones deliquit Dioſcorus Alexandrinorum quondam Epiſcopus, ſicut pridem ante excellentiſſimos Iudices & ſacratiſſimum Senatum oſtenſum eſt, & ſicut diuerſæ accuſationes, à diuerſis hodie factæ, oſtendunt. Vnde & ego ſequens ſanctos Patres, decerno, nudum eum eſſe ab omni ſacerdotali dignitate.

Ἡσαΐας Ἐλαϊτῶν·

Eſaias Epiſcopus Elaitanæ ciuitatis dixit: Iuxta prolatam formam à ſanctis Patribus, contra ſe Dioſcorus Alexandriuæ ciuitatis quondam Epiſcopus, ſuper his quæ ab eo perpetrata ſunt in ſanctæ memoriæ Epiſcopo Flauiano, audiat Domini per meam paruitatẽ vocem: In quo iudicio iudicaueritis, iudicabimini. Proiectus eſt *Matth. 7. a.*

C igitur à ſancto & vniuerſali hoc Concilio, cui & ego cõcors efficior.

Ἑσπέριος Πιτάνης·

Heſperius Epiſcopus Pitanenſis dixit: Iuſte ſanctis Patribus iudicantibus ſecundum ſanctas regulas ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ vrbis quondam Epiſcopi, alieno eum & ego cum omnibus ab omni Eccleſiaſtico miniſterio.

Κοΐντος Φωκέων·

Quintus Epiſcopus Phoceæ ciuitatis dixit: Iuſte & ſancte à ſanctis Patribus determinatis ſuper damnatione Dioſcori quondam Epiſcopi conſentio.

Εὐστόχιος Δοκιμέων·

Euſtochius Epiſcopus Docimeorum dixit: Dioſcorum quondam Alexandrinorum Epiſcopum, damnatum regulariter à ſanctis & beatiſſimis Patribus, alienum eſſe & ipſe exiſtimo ab omni ſacerdotali conſequentia.

Μουσώνιος Νύσσης·

Muſonius Epiſcopus Nyſſenus Lyciæ dixit: Eiuſdem ſum & ego D ſententiæ, quæ à ſanctis Patribus promulgata eſt ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinorum quondam Epiſcopi, & alieno eum ab omni ſacerdotali dignitate.

Ζήνων Ἰννοπόλεως·

[a] Zenus Epiſcopus Innopolitanus dixit: His, quæ Apoſtolica Sedes, & ſanctum Concilium in Chalcedoua congregatum, terminauit aduerſus Dioſcorum Alexandrinorum quondam Epiſcopum, & ego conſentio. *[a] Rhenus*

Παῦλος Μαριάμνης·

Paulus Epiſcopus Mariamnæ ciuitatis dixit: Omnibus ſanctis Patribus conſentio, & condemno Dioſcorum quondam Epiſcopũ, & alieno eum ab omni ſacerdotali miniſterio.

Εὐστάθιος Σαρακηνῶν·

[b] Euſtathius Epiſcopus gentis Saracenorum dixit: Omnibus quę placita ſunt ſanctis regulis & ſanctis Patribus, conſentio. *[b] Euſtachius.*

Θαλάσσιος Παρίου·

Thalaſſius Epiſcopus Parij ciuitatis dixit: Quæ à ſancta Synodo E iuſte definita ſunt aduerſus Dioſcorum Alexandrinorum quondam Epiſcopum, & ego decerno, & alienum eum iudico ab omni Epiſcopali dignitate.

Ἀθανάσιος Πέῤῥης·

Athanaſius Epiſcopus [c] Pari iuſulę dixit: Conſentio omnibus, quæ ſancto placuerunt Concilio ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, & alienum eum iudico ab omni Epiſcopali dignitate. *[c] Perrhis*

Οὐράνιος Ἐμέσης·

Vranius Epiſcopus Emiſenus dixit: Eadem & ego, quæ ſancti Patres, decerno de Dioſcoro Alexandrinorum quondam Epiſcopo, & volo eum alienum eſſe ab omni Epiſcopali miniſterio.

Δαμιανὸς Σιδῶνος·

Damianus Epiſcopus ciuitatis Sidoniorum dixit: Hæc eadem & ego, quæ & ſancta Synodus, decerno, & iudico Dioſcorum Alexandrino-

drinorum quondam Epiſcopum alienum eſſe ab omni ſacerdotali miniſterio. A

Noë Epiſcopus Cephacaſtelli dixit: Et ego concors ſum in omnibus, quæ placita ſunt ſancto Concilio ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi.

Νῶε Κηφᾶς·

Paulus presbyter, agens vices Deo amiciſſimi Vrauij Epiſcopi Himerorum ciuitatis, dixit: Dioſcorus aliquando Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopus, ‖ipſum Concilium condemnans, alienauit ſe à ſacerdotali dignitate. Vnde & ego talia accipiens à Dei amantiſſimo Vrauio Epiſcopo mandata, concors efficior ſanctiſſimis & Deo amiciſſimis Epiſcopis, qui iuſtam ſuper eo protulerunt ſententiam.

‖ſe ipſum cō demnans, alienauit à ſacerdotio.

Οὐράνιος *Ἰβηρίων· *Ἱμερίων

Polychronius Epiſcopus Epiphaniæ ciuitatis dixit: Conſentio ſanctis Patribus ſuper facta damnatione iuſta & regulari aduerſus Dioſcorum magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopum conſtitutū, iudicans eum alienū eſſe ab omni ſacerdotali dignitate. B

Πολυχρόνιος Ἐπιφανείας·

Theodorus Epiſcopus Tripolitanæ ciuitatis, prouinciæ Phœniciæ primæ, dixit: Miratus ſum huius ſancti & magni Concilij ſapientiam, & compaſſionem, atque magnanimitatem circa Dioſcorum magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopum, huius vero memorati viri duritiam cordis. Namque tertio euocatus à ſancta hac & magna Synodo, vt in Dei amantiſſimam congregationem veniret, atque accuſatinnibus criminalibus ſatisfaceret, nō acquieuit, mala conſcientia vulneratus. Vnde & ipſe ijs quæ recte & regulariter à ſancta hac & beata Synodo aduerſus enm decreta ſunt, & conſentio & concordo, alienans eū ab omni ſacerdotali miniſterio.

Θεόδωρος Τριπόλεως Φοινίκης·

Lucianus Epiſcopus Ipſenſis ciuitatis dixit: Audiens hæc, quæ geſta ſunt & decreta à ſanctis Patribus & omni ſancto Concilio de Dioſcoro quondam Alexandriæ Epiſcopo, vt minime obtemperante ſanctis Canonibus, & ego alienum eum iudico ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio. C

Λουκιανὸς Ἰψοῦ·

Proclus Epiſcopus ciuitatis Adranorum dixit: Hæc eadem & ego, quæ placnerunt Deo amantiſſimis & ſanctiſſimis Archiepiſcopis & ſanctæ Synodo, decerno, alienum eſſe iudicans Dioſcorum ab omni Epiſcopali & ſacerdotali ordine & miniſterio.

Πρόκλος Ἀδραων·

Amachius Epiſcopus Septenæ ciuitatis, prouinciæ Lydiæ, dixit: Et ego hæc eadem decerno, quæ regulariter à ſancto & vniuerſali Concilio ordinata ſunt ſuper damnatione Dioſcori magnæ Alexandrinæ ciuitatis quondam Epiſcopi, ab omni enm alienans ſacerdotali dignitate.

Ἀμάχιος Σέπτων·

Alcimedes Epiſcopus Silandi cinitatis, prouinciæ Lydiæ, dixit: His, quæ conſequenter & ſecundum diligentiam Canonum à ſancto hoc & vniuerſali Concilio ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi ordinata ſunt, conſentio, alienum eum eſſe iudicans ab omni ſacerdotali miniſterio. D

*Ἀλκιμίδης Σιλανδῶν· *Ἀλκίμεδης Σιλανδοῦ·

Polycarpus Epiſcopus Gabalenæ ciuitatis, prouinciæ Lydiæ, dixit: Et hæc eadem decerno, quæ ſancta & vniuerſalis Synodus ſecundum prolatam ſententiam ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, & alieno eum ab omni ſacerdotali dignitate, & ab Eccleſiaſtico miniſterio.

Πολύκαρπος Γαβάλων·

‖Eleuſioius Epiſcopus Apollinis fani ciuitatis, prouinciæ Lydiæ, dixit: Eadem & ego profiteor, quæcumque & ſancta Synodus ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnę ciuitatis quondam Epiſcopi, & alieno eum ab omni ſacerdotali miniſterio & Epiſcopatus dignitate. E

‖Eleucius ſ.

Ἐλευσίνιος Ἀπόλλωνος ἱεροῦ·

Patricius Epiſcopus eccleſiæ ‖Adramyteorum, prouinciæ Helleſponti, dixit: Concors & ego efficior huic ſanctæ & beatiſſimæ Synodo, & Dioſcorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum, in plnrimis & magnis delictis accuſatum, & damnatum à ſanctis Archiepiſcopis, damno, ab omni eum Eccleſiaſtica commnnione alienum decernens.

‖Adriamutheorum,

Πατρίκιος Ἀδραμυττηνῶν·

Elias Epiſcopus ‖Bleandrenæ ciuitatis dixit: Conſentio & ego his, quæ à ſancta Synodo ſuper Dioſcori damnatione ordinata ſunt, & alienum eum iudico ab omni ſacerdotali miniſterio.

‖Blandenæ

Ἠλίας Βλανδοῦ·

Euſebius Epiſcopus Seleucobeli ciuitatis dixit: Rectum & iuſtum & re-

Εὐσέβιος Σελευκοβήλου·

A & regulare iudicium ſanctæ huius magnæ & vniuetſalis Synodi ſe-
qoens, & bis quæ ab ea aduerſus Dioſcorum Alexandrinæ magnæ
ciuitatis quondam Epiſcopum definita ſunt, concors effectus, alie-
num eum definio ab omni ſacerdotali diguitate & miniſterio.

Θεοδόσιος Κανώθης·

Theodoſius Epiſcopus Canothæ dixit: Concors efficior ſanctæ
& vninerſali huic Synodo aduerſus Dioſcorum quondam Alexan-
drinæ ciuitatis Epiſcopum, & alieno eum ab omni ſacerdotali di-
gnitate & Epiſcopali miniſterio.

Ἑρμείας Ἀβύδου·

Hermias Epiſcopus Abydi ſanctæ Eccleſiæ dixit: Concors effi-
cior ſanctis Patribus ſuper damnatione Dioſcori Alexādriæ quon-
dam Epiſcopi, & alienum eum eſſe iudico ab omni Eccleſiaſtico
miniſterio.

Γεννάδιος Ἀκμονίων·

Gennadios Epiſcopos ciuitatis Acmoneorum Phrygiæ Pacatia-
B næ dixit: Concors efficior ſanctis Patribus, & ſancto magnoq. Con
cilio, ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis
quondam Epiſcopi, & alienum eum eſſe iudico ab omni Eccleſiaſti-
co miniſterio.

Εὐλάλιος Πιονίας·

Eulalius Epiſcopns Pionitanorũ ciuitatis, prouinciæ Helleſpon-
ti, dixit: Secundum ea quæ determiuata ſunt à ſanctis Patribus,
conſentio, & alienum iudico ab omni ſacerdotali miniſterio Dio-
ſcorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum.

Θεοσέβιος Ἰλίου·

Theoſebius Epiſcopus [a] Ilij Helleſponti dixit: His, quæ determi- [a] Heliopolitanus
nata ſunt aduerſus Dioſcorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis quon-
dam Epiſcopum à ſancto & vniuerſali Concilio, concors efficior, &
alienom eum eſſe iudico ab omni ſacerdotali miniſterio.

Πιόνιος Τρῳάδος·

Pionius Epiſcopus cioitatis Troadis dixit: Omnibus quæ defi-
C nita ſunt à ſanctis Patribus aduerſus Dioſcorum quondam Alexan-
drinæ magnæ ciuitatis Epiſcopum, conſentio, alienum eum eſſe
exiſtimans ab Epiſcopali honore, & omni ſacerdotali miniſterio.

Στέφανος Ποιμανινοῦ·

Stephanus Epiſcopus ciuitatis [b] Iamnæorum dixit: His, quæ de- [b] Pœmanini
terminata ſunt à ſanctiſſimis Patribus ſuper Dioſcoro Alexandri-
norum quondam Epiſcopo, conſentio, & alienum eum iudico ab
omni ſacerdotali miniſterio.

Καλλίνικος Ἀπαμείας·

Callinicus Epiſcopus Apamiæ dixit: Tribus vocationibus à ſan-
cto & vniuerſali Concilio regulariter factis, inobediens Dioſcorus,
ſe ipſum alienum à ſacerdotali dignitate oſtendit, regulis cõtraria
perpetrans. Igitur & ego ipſe ſequens ſententiam tam Romani
ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis, qoam aduerſus eum protulit per
eos qui ab eo directi ſunt, quàm etiam magnæ Conſtantinopolitanę
D ciuitatis ſanctiſſimi Archiepiſcopi Anatolij, & Antiochiæ, hæc ea-
dem de eo decerno.

Ῥωμανὸς Εὐδοξιουπόλεως·

Romanos Epiſcopus Eudoxiopolis Thraciæ dixit: Sequens fidem
& decretum ſanctorum Patrum, Dioſcorum alienum iudicaui ab
omni miniſterio ſacerdotali, & Eccleſiaſtica dignitate.

Ἀνδρέας Σατάλων·

Andreas Epiſcopus ciuitatis [c] Sectorienſis, prouinciæ Lydiæ, di- [c] Satalorum.
xit: Hæc eadem ego profiteor, & conſentio factæ damnationi ſuper
Dioſcorum à ſanctiſſimo & vniuerſali Concilio, & alienum eum fa-
cio ab omni ſacerdotali miniſterio, & Epiſcopali dignitate.

Σωφρόνιος Κωνσταντίνης·

Sophronius Epiſcopus Conſtantinæ ciuitatis dixit: Conſentio
his, quæ à ſanctiſſimis & Dei amantiſſimis Archiepiſcopis definita
ſunt, inſuper etiam & à conſidentibus eis ſanctiſſimis Patribus, ad-
uerſus Dioſcorum Alexandrinæ magnæ cioitatis quondam Epiſco-
E pum, decernens eum alienum eſſe ab omni ſacerdotali dignitate &
miniſterio.

Ὁρμίσδας Φιλιππουπόλεως·

Hormiſda Epiſcopus Philippopolitanus, prouinciæ Arabiæ, di-
xit: Conſentio his quæ regulariter & iuſte à ſancto & vniuerſali
Concilio aduerſus Dioſcorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis quon
dam Epiſcopum facta ſunt, & alienum eum iudico ab omni Eccle-
ſiaſtico miniſterio.

Παῦλος Ἀράδου·

Paolus Epiſcopus Aradenſis dixit: Dioſcorns Alexandrinæ ma-
gnæ ciuitatis quondam Epiſcopus, oſtenſus eſt, quia mala compun-
ctus conſcientia, vocatus à veſtra hac ſancta & vnioerſali Synodo,
in Dei amantiſſimum hoc Concilium aduenire minime voluit, & de
his quæ ei criminaliter ingerebantur, ſatisfacere. Vnde legitime
aduer-

adnerſus eum facta damnatione à ſanctis Patribus, & ipſe concors ſum, alienans eum ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio. A

Timotheus Epiſcopus Balaneorum dixit: Et mea concors conſtituta eſt paruitas prolatæ canonicæ interlocntioni aduerſns Dioſcorum Alexandrinæ magnæ cinitatis qnondam Epiſcopum à ſancto hoc & vniuerſali Concilio, & alienum eum eſſe exiſtimo ab omni ſacerdotali dignitate & miniſterio. Τιμόθεος Βαλανέων·

Theodoſius Epiſcopus Nazianzenus, prouinciæ Cappadociæ ſecundæ, dixit: Concors efficior ſanctis Patribus in damnationem prolatam aduerſus Dioſcorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum, & alienum eum eſſe iudico ab omni ſacerdotali miniſterio, & Epiſcopali dignitate. Θεοδόσιος Ναζιανζοῦ·

Ariſtomachus Epiſcopus Coloniæ, prouinciæ Cappadociæ ſecundæ, dixit: Similia ſanctis Patribus & regulis ſapiens & iudicans, alienum eſſe cognoſco Dioſcorum ab omni ſacerdotali miniſterio. B Αριστόμαχος Κολωνείας·

Petrus Epiſcopus Gabalenus Syriæ dixit: Conſentio omnibus quæ definita ſunt à ſancto & vniuerſali Concilio ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, & alienum eum iudico ab omni ſacerdotali miniſterio. Πέτρος Γαββάλων·

Rufinus Epiſcopus Briulenus dixit: Conſentio & ego damnationi Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, ſicut & ſancta & vniuerſalis Synodns determinauit, & alienum eum iudico ab omni ſacerdotali miniſterio. Ρουφῖνος Βρούλων·

Olympius Epiſcopus Sozopolitanus dixit: Conſentio ſanctis Patribus ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ cinitatis qnondam Epiſcopi, & alienum eum iudico ab omni ſacerdotali miniſterio. C Ολύμπιος Σωζοπόλεως·

Euphrates Epiſcopus Eleuthernæ ciuitatis dixit: Conſentio ſanctis Patribus ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, & alienum eum eſſe iudico ab omni ſacerdotali miniſterio. Εὐφράτης Ελευθερνης·

Caiumas Epiſcopus Marcopolitanus, ſimiliter dixit. Καΐυμας Μαρκουπόλεως·

Ioannes Epiſcopus Carrhenſis dixit: Hæc eadem, quæ ſancti Patres, decerno adnerſus Dioſcorum Alexandrinorum quondam Epiſcopnm, & alienum enm iudico ab omni ſacerdotali miniſterio. Ιωάννης Κάῤῥων·

Abraamius Epiſcopus Caſtricircenſis dixit: Hæc eadem, qnæ & ſancti Patres, aduerſus Dioſcorum Alexandrinorum quondam Epiſcopnm decerno, & alieno eum ab omni Eccleſiaſtico miniſterio. Αβραάμιος Κάστρου Κιρκισίου·

ª Lapeti Demerrius Epiſcopus ciuitatis ª Lappæ dixit: Conſentio ſanctis Patribus ſuper damnatione Dioſcori Alexandrinorum quondam Epiſcopi, & alienū eum eſſe indico ab omni ſacerdotali miniſterio. D Δημήτριος ª Λαπέτου· ª Λάππης.

ᵇ Bethelias ᵇ Baſſonas Epiſcopns Neapolitanus dixit: Concors efficior profeſſionibus ſanctorum Patrum ſnper damnatione Dioſcori Alexandrinorum magnæ ciuitatis quondam Epiſcopi, alienum eum exiſtimans ab omni ſacerdotali & Eccleſiaſtico miniſterio. Βοθίσλασις Νέας πόλεως·

ᶜ al. Limenienſis Muſonins Epiſcopus ᶜ Briminenſis dixit: Concors & ego efficior ſnper damnatione Dioſcori magnæ Alexandrinorū ciuitatis quondam Epiſcopi, & alienum enm eſſe iudico ab omni ſacerdotali & Eccleſiaſtico miniſterio. Μυσώνιος Βριμίνου·

ᵈ Antilochus ᵈ Antiochus Epiſcopus Sinopenſis dixit: His, quæ legitime & iuſte & regulariter definita ſunt à ſanctiſſimo & beatiſſimo Archiepiſcopo Romano Leone, & à ſanctiſſimo Archiepiſcopo regiæ ciuitatis Anatolio, ſuper Dioſcoto Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopo, & ipſe concors efficior, alienans eum ab omni ſacerdotali miniſterio. E ᵈ Αντιόχος Σινώπης· ᵈ Αντίλοχος

Elpidius presbyter, agens vices Deo amantiſſimi Epiſcopi Paralij Andrapenſis, dixit: His, quæ legitime ab Archiepiſcopis & ab vniuerſali Concilio aduerſus Dioſcorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum decreta ſunt, concors efficior. Παράλιος Ανδράπων·

Euphronins presbyter, verba faciens pro Domno reuerendiſſimo Epiſcopo Cucnſenorum, dixit: Iuſte prolatæ à ſancto hoc & vniuerſali Concilio aduerſns Dioſcorum Alexandrinę magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum ſententiæ conſentio & concordo, alienans eum ab omni ſacerdotali miniſterio & dignitate. Δόμνος Κουκουσοῦ·

Elpidius

Ἀντωνιανὸς Ἀμίσης·

Θεόδωρος Κλαυδιοπόλεως·

Οἱ πάντες εἱρμῷ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου διελάλησαν.

Καὶ μετὰ τὸ διαλαλῆσαι πάντας τοὺς ὁσιωτάτους ἐπισκόπους, ὑπέγραψαν οὕτως

Αἱ ὑπογραφαί.

C

Πασχασῖνος ἐπίσκοπος Λιλυβαίων τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντος, [a] ὥρισα ἅμα τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὁμοῦ καὶ ὑπέγραψα.

[a] ὁρίσας

Λουκήνσιος ἐπίσκοπος Ἐρκουλάνων, καὶ αὐτὸς ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντος, ἅμα τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Βονιφάτιος πρεσβύτερος, καὶ πρεσβευτὴς, τῆς ἐκκλησίας τῆς πρεσβυτέρας, καὶ μεγάλης Ῥώμης, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, τῇ τιμίᾳ, καὶ μακαριωτάτῃ ἅμα, καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ πάπα Λέοντος, ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου ὁρίσας, ὑπέγρ.

D

Ἀνατόλιος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὁρίσας ἅμα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Μάξιμος ἐπίσκοπος τῆς μεγάλης πόλεως Ἀντιοχείας, ὁρίσας ἅμα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Κυίντιλλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου, ὁρίσας ἅμα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

E

Καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, τῇ αὐτῇ τάξει, καὶ εἱρμῷ ὁρίσαντες, ὑπέγραψαν.

Στέφανος Ἐφέσου.

Διογένης Κυζίκου.

Ἰουλιανὸς ὁ Κώων ἐλάχιστος ἐπίσκοπος, καὶ πρεσβευτὴς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, καὶ τὰ ἑξῆς.

Πέτρος Κορίνθου.

Ἰωάν-

A

Elpidius presbyter, agens vices reuerendiſſimi Antoniani Epiſcopi Amiſenorum, dixit: Legitime & regulariter à ſanctiſſimis Archiepiſcopis & à ſancto & vniuerſali Concilio aduerſus Dioſcorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis quondam Epiſcopum prolatæ ſenteotiæ & ipſe concors efficior.

Theodorus Epiſcopus Claudiopolitanns, prouinciæ Iſauriæ, dixit: Conſentio ijs quæ iuſte decreta ſunt à ſanctiſſimo Archiepiſcopo regiæ vrbis Romæ Leone per Paſchaſinum & Lucentium Dei amantiſſimos Epiſcopos, & Bonifacium religioſiſſimum presbyterum, vicarios eiuſdem beatiſſimi Archiepiſcopi Leonis, & à ſanctiſſimo Archiepiſcopo regiæ vrbis nouæ Romæ Conſtantinopolitano Anatolio, & ab omni ſancta Synodo, ſuper Dioſcoro Alexãdrinæ ſanctę eccleſiæ quondam Epiſcopo, probans eum alienum eſſe ab Epiſcopatus dignitate.

B

Omnes per ordinem poſt Dei amantiſſimum Anatolium Epiſcopum regia vrbis Conſtantinopolis interlocuti ſunt.

Et cum omnes ſanctiſſimi Epiſcopi interlocuti ſuiſſent, ſubſcripſerunt in hunc modum.

SVBSCRIPTIONES.

Paſchaſinus Epiſcopus eccleſiæ Lilybætanæ, prouinciæ Siciliæ, [a] vice beatiſſimi atque Apoſtolici vniuerſalis Eccleſiæ Papæ vrbis Romæ Leonis ſanctæ Synodo præſidens, in Dioſcori damnatione cõſenſu vniuerſalis Concilij ſubſcripſi.

[a] tenens loci ſanctiſſ. Archiepiſcopi magnæ Romæ Leonis, ſimul cũ ſanctiſſ. Synodo in Dioſcori damn. definiens, ſubſc.

Lucentius Epiſcopus [b] Eſculanæ eccleſiæ, *& ipſe vicem gerens Apoſtolica Sedis magnæ Roma Leonis, ſimul cum ſanctiſſima Synodo in damnatione Dioſcori definiens, ſubſcripſi.*

[b] Herculanæ al. Auſculanæ

Cælius Bonifacius presbyter & Legatus ſanctæ Eccleſiæ antiquæ & magnæ Romæ, *& ipſe ſimiliter locum tenens ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis, ſimul cum honorabili & beatiſſima, atque Apoſtolica Eccleſia Papæ Leonis, in damnatione Dioſcori definiens, ſubſcripſi.*

Anatolius Archiepiſcopns Conſtantinopolis nouæ Romæ, definiens pariter cum ſancta Synodo in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.

Maximus Epiſcopus magnæ ciuitatis Antiochię, *definiens ſimul cum ſancta Synodo in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*

Quintillus Epiſcopus Heracleæ Macedoniæ, *gerens vicem Anaſtaſii ſanctiſſimi Archiepiſcopi Theſſalonicenſis, definiens ſimul cum ſancta Synodo in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*

Et reliqui omnes eodem ordine & ſerie definientes ſubſcripſerunt.

Stephanus Epiſcopus metropolitanus Epheſi, ſubſcripſi.

Diogenes Epiſcopns metropolitanus Cyzici, ſubſcripſi.

[Lucianus Epiſcopus Byziæ, pro Cyriaco reuerendiſſimo Epiſcopo Heracleæ Thraciæ, ſubſ.]

Iulianus mininius Epiſcopus Coënſis, & Legatus [c] Eccleſiæ Romanæ, definiens ſubſcripſi.

[c] Apoſtolicæ Sedis,

Petrus Epiſcopus Corinthi, prouinciæ Achaiæ, ſubſcripſi.

Ioan-

A Ioannes Epiſcopus Sebaſtiæ metropolis, ſubſcr.
Seleucus Epiſcopus Amaſiæ, ſubſcripſi.
Conſtantinus Epiſcopus Melitenæ metropolis, ſ.
Patricius Epiſcopus Tyanæ, ſubſcripſi.
Theodorus Epiſcopus Tarſenſis metropolis, ſubſ.
Theodorus "Theodoſius Epiſcopus ciuitatis Damaſcenę, ſubſ.
Petrus Epiſcopus Gangrenæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Baſilius Epiſcopus metropolitanus Traianopolitanæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Eleutherius Epiſcopus Chalcedonẽſis, ſubſcripſi.
Baſilius Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ, ſubſcripſi.
Amphilochius Epiſcopus metropolitanus Sidenæ ciuitatis, prouinciæ Pamphyliæ, ſubſcripſi.
B Cyrus Epiſcopus Anazarbenæ metropolis, ſubſ.
Calogerus Epiſcopus metropolitanus Claudiopolitanæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Eunomius Epiſcopus Nicomediæ metropolis, ſ.
Romanus Epiſcopus Myrenę metropolis, ſubſcr.
Conſtantinus Epiſcopus metropolitanus Boſtrenæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Francion Epiſcopus metropolitanus Philippopolis ciuitatis, ſubſcripſi.
Meletius Epiſcopus Lariſſæ, & faciens ſermonem pro Domno Epiſcopo Apameæ Syriæ, ſubſcr.
Stephanus Epiſcopus Hierapolis, ſubſcripſi.
Florentius Epiſcopus metropolitanus Sardeuæ ciuitatis, prouinciæ Lydiæ, ſubſcripſi.
C Pergamius Epiſcopus metropolitanus Antiochenæ ciuitatis, prouinciæ Piſidiæ, ſubſcripſi.
Nunechius Epiſcopus Laodicee metropolis, ſubſ.
Oneſiphorus Epiſcopus Iconij metropolis, ſubſ.
Lucas Epiſcopus Dyrrhachenæ ciuitatis, metropolitanus prouinciæ nouæ Epiri, ſubſcripſi.
Epiphanius Epiſcopus metropolitanus Pergenſis ciuitatis, prouinciæ Pamphyliæ, ſubſcripſi.
Marinianus Epiſcopus Synnadæ, ſubſcripſi.
Photius Epiſcopus metropolitanus Tyri, ſubſcr.
Nonnus Epiſcopus ciuitatis Edeſſæ, ſubſcripſi.
Sebaſtianus Epiſcopus Berrhoënſis, ſubſcripſi.
D Ioannes Epiſcopus Nicopolis Armeniæ primæ, ſ.
Ariſtomachus Epiſcopus ciuitatis Colonię, ſubſ.
Ioannes Epiſcopus Germaniciæ, ſubſcripſi.
Cecropius Epiſcopus Sebaſtopolis ciuitatis, ſubſ.
Acacius Epiſcopus Ariarathiræ ciuitatis, ſubſcr.
Heraclius Epiſcopus ciuitatis Comanorum, ſubſ.
Symeon Epiſcopus Amidæ metropolis, ſubſcr.
Gratidianus Epiſcopus Ceraſuntenſis, ſubſcr.
Atarbius Epiſcopus ciuitatis Trapezuntis, ſubſ.
Atticus Epiſcopus metropolitanus Nicopolitanæ ciuitatis veteris Epiri, ſubſcripſi.
Philippus Epiſcopus ciuitatis Adanæ, ſubſcripſi.
Thalaſſius Epiſcopus ciuitatis Parij, ſubſcripſi.
E Theoctiſtus Epiſcopus ciuitatis Berrhoenſis, ſ.
Gerontius Epiſcopus Seleuciæ Syriæ, ſubſcripſi.
Timotheus Epiſcopus Balaneorum, ſubſcripſi.
Sophronius Epiſcopus ciuitatis Conſtantinę, ſ.
Alexander Epiſcopus Sebaſtæ Ciliciæ, ſubſcripſi.
Marcus Epiſcopus Arethuſę ciuitatis, ſubſcripſi.
Theodoſius Epiſcopus Nazianzenus, ſubſcripſi.
Hypatius Epiſcopus ciuitatis Zephyrij, ſubſcr.
Theodorus "Theodotus Epiſcopus Claudiopolitanus, ſubſcr.
Vranius Epiſcopus Emeſenæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Ipſenſis Lucianus Epiſcopus Ipſinorum ciuitatis, ſubſcr.
Iulianus Epiſcopus ciuitatis Rhoſi, ſubſcripſi.
Euſto-

Ιωάννης Σεβαστίας.
Σέλευκος Αμασείας.
Κωνσταντῖνος Μελιτηνῆς.
Πατρίκιος Τυάνων.
Θεόδωρος Ταρσοῦ.
Θεόδωρος Δαμασκοῦ.
Πέτρος Γαγγρῶν.
Βασίλειος Τραιανουπόλεως.
Ελευθέριος Χαλκηδόνος.
Βασίλειος Σελευκείας Ισαυρίας.
Αμφιλόχιος Σίδης.
Κύρος Αναζάρβου.
Καλόγηρος Κλαυδιουπόλεως.
Εὐνόμιος Νικομηδείας.
Ρωμανὸς Μύρων.
Κωνσταντῖνος Βόστρων.
Φραγκίων Φιλιππουπόλεως.
Μελέτιος Λαρίσσης.
Δόμνος Απαμείας.
Στέφανος Ιεροῦ πόλεως.
Φλωρέντιος Σάρδεων.
Περγάμιος Αντιοχείας Πισιδίας.
Νουνέχιος Λαοδικείας.
Ονησίφορος Ικονίου.
Λουκᾶς Δυῤῥαχίου.
Επιφάνιος Πέργης.
Μαρινιανὸς Συννάδων.
Φώτιος Τύρου.
Νόννος Εδέσσης.
Σεβαστιανὸς Βεῤῥόης.
Ιωάννης * πρώτης Αρμενίας. * Νικοπόλεως α.
Αριστόμαχος Κολωνείας.
Ιωάννης Γερμανικείας.
Κεκρόπιος Σεβαστουπόλεως.
Ακάκιος Αριαραθίας.
" Ηρακλᾶς Κομάνων. "Ηράκλειος
Συμεὼν Αμίδης.
" Γρατιανὸς Κερασοῦντος. " Γρατιδιανὸς
Ατάρβιος Τραπεζοῦντος.
Αττικὸς Νικοπόλεως.
Φίλιππος Αδάνης.
Θαλάσσιος Παρίου.
Θεόκτιστος Βεῤῥοίας.
Γερόντιος Σελευκείας.
Τιμόθεος Βαλανέων.
Σωφρόνιος Κωνσταντίνης.
Αλέξανδρος Σεβαστῆς.
Μάρκος Αρεθούσης.
Θεοδόσιος Ναζιανζοῦ.
Υπάτιος Ζεφυρίου.
Θεόδωρος Κλαυδιουπόλεως.
Οὐράνιος Εμέσης.
Λουκιανὸς " Ιψου. " Ιψοῦ.
Ιουλιανὸς Ρώσου.

Εὐστ-

Digitized by Google

Εὐστέχιος Δοκιμίου.
Θεόδωρος Αὐγούστης.
Επίκτητος Διοκλητιανουπόλεως.
Πολυχρόνιος Επιφανείας.
Εὐόλκιος Ζεύγματος.
Παῦλος Πτολεμαΐδος·
Τρύφων Χίου·
Ιωάννης Ρόδου.
Βασίλειος Νακωλείας.
Παῦλος Μαριάμνης.
Αντίλοχος Σινώπης.
Απραγμόνιος Τύρου.
Ζηνόδοτος Τελμισσέων.
Ρῆνος Ιωνοπόλεως.
Κριτωνιανὸς Αφροδισιάδος.
*Μάλχου Χρύσιππος *Μάλλου.
Καλλίνικος Απαμείας·
Ινδιμος Καρίνου.
Ρῆνος Εὐλανδρέων.
Καίωμος Μαρκουπόλεως.
Ιωάννης Καῤῥῶν.
Αβραάμιος Κιρκησίου.
Εὐσέβιος Κλαζομενῶν.
Μάμας Ανινήτου.
Αἰθέριχος Σμύρνης·
Λεόντιος Μαγνησίας.
Προτέριος Μυῤῥίνης.
Μεόνιος Νύσσης.
Μαρκελλῖνος Μητροπόλεως.
Ησαΐας Ελαϊτῶν.
Κοΐντος Φωκαίας.
Εσπέριος Πιτάνης.
Θεόπεκνος Τυραίου.
Βασσωνᾶς Νέας πόλεως.
*Φιλομη-λίου Παῦλος *Φιλομιλίου.
Παῦλος Τριπόλεως.
Κῦρος Σινιάνδου.
Ολύμπιος Θεοδοσιουπόλεως.
Φροντινιανὸς Σαγαλασσοῦ.
Κοσσίνιος Ιεροκαισαρείας.
Παυλῖνος Απαμείας.
Σάββας Πάλτου.
Εὐδόξιος Χώματος.
Φίλιππος Βαρβυρέων.
Φρόντων Φασηλίδων.
Πατρίκιος Νεοκαισαρείας.
Τιμόθεος Δολιχῆς.
Κυριακὸς Πατάρων.
Στέφανος Λιβυρέων.
Θεόδωρος Αντιφέλλου.
Λογγῖνος Αράξων.
Αντίπατρος Καύνου.
Ανδρέας Τρωγλέων.
Γρατιανὸς Πανόρμου.

A Euſtochius Epiſcopus ciuitatis Docimiorũ, ſubſ.
Theodorus Epiſcopus Auguſtæ, ſubſcripſi.
Epictetus Epiſcopus Diocletianopolitanæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Polychronius Epiſcopus Epiphaniæ, ſubſcripſi.
"Euoltius Epiſcopus Zeugmatis, ſubſcripſi. "Euortius
Paulus Epiſcopus Ptolemaidæ, ſubſcripſi.
Tryphon Epiſcopus inſulæ Chij, ſubſcripſi.
Ioannes Epiſcopus metropolitanus inſulæ Rhodi, ſubſcripſi.
Baſilius Epiſcopus ciuitatis Nacoliæ, ſubſcripſi.
Paulus Epiſcopus Mariamnenſis ciuitatis, ſubſ.
"Antiochus Epiſcopus ciuitatis Sinopæ, ſubſcr. "Antilochus
B Apragmonius Epiſcopus ciuitatis "Tij, ſubſcripſi. "Tyri,
Zenodotus Epiſcopus Telmiſſenæ ciuitatis, ſubſ.
Rhenus Epiſcopus "Iunopoleos, ſubſcripſi. "Ionopolis,
Critonianus Epiſcopus metropolitanus Aphrodiſiadæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Chryſippus Epiſcopus ciuitatis Malli, ſubſcripſi.
Callinicus Epiſcopus Apameæ, ſubſcripſi.
Indimus Epiſcopus Carini ciuitatis, ſubſcripſi.
"Mirus Epiſcopus Euladrenæ ciuitatis, ſubſcr. "Rhenus E. Eulandrorũ,
Caiomas Epiſcopus Marcopolitanæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Ioannes Epiſcopus Carrhenæ ciuitatis, ſubſcr.
Abraamius Epiſcopus "Circeſienſis, ſubſcripſi. "Caſtricia-cenſis,
C Euſebius Epiſcopus Clazomeniæ ciuitatis, ſubſ.
Mamas Epiſcopus Aninetenæ ciuitatis, ſubſcr.
Aetherichus Epiſcopus Smyrnæ, ſubſcripſi.
Leontius Epiſcopus Magneſiæ, ſubſcripſi.
Proterius Epiſcopus ciuitatis Myrrbinæ, ſubſcr.
Meonius Epiſcopus Nyſſenę ciuitatis, ſubſcripſi.
Marcellinus Epiſcopus Metropolis ciuitatis, ſubſcripſi.
Eſaias Epiſcopus Elaitanæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Quintus Epiſcopus Phocienſis, ſubſcripſi.
Heſperius Epiſcopus Pitanæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Theorecnus Epiſcopus ciuitatis Tyræi, ſubſcr.
"Baſſonas Epiſcopos Neapolitanæ ciuitatis, ſubſ. "Bitheſſas
D Paulus Epiſcopus Philomelienſis, ſubſcripſi.
Paulus Epiſcopus Tripolitanæ ciuitatis, ſubſcr.
Cyrus Epiſcopus ciuitatis Siniandi, ſubſcripſi.
Olympius Epiſcopus Theodoſiopolitanus, ſubſ.
"Fonteianus Epiſcopus Sagalaſſenæ ciuitatis, ſubſcripſi. "Frontinianus
Coſſinius Epiſcopus Hierocęſareæ, prouinciæ Lydiæ, ſubſcripſi.
Paulinus Epiſcopus Apameæ ciuitatis Piſidiæ, ſubſcripſi.
Sabbas Epiſcopus Paltenæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Eudoxius Epiſcopus Chomatenæ ciuitatis, ſubſ.
Philippus Epiſcopus ciuitatis Balbureorum, ſubſ.
E Fronton Epiſcopus Phaſelidenæ ciuitatis, ſubſcr.
Patricius Epiſcopus Neocæſareæ, prouinciæ Auguſtæ Euphrateſiæ, ſubſcripſi.
Timotheus Epiſcopus Dolichenæ ciuitatis, ſubſ.
"Cyrinus Epiſcopus Pataræ ciuitatis, ſubſcripſi. "Cyriacus
Stephanus Epiſcopus "Limyræ ciuitatis, ſubſcr. "Laburorũ
Theodorus Epiſcopus Antiphellenæ ciuitatis, ſubſcripſi.
"Leontius Epiſcopus Araxenæ ciuitatis, ſubſcr. "Longinus
Antipatrus Epiſcopus ciuitatis Cauni, ſubſcripſi.
Andreas Epiſcopus ciuitatis "Trogleorum, ſubſ. "Tlocorum,
Gratianus Epiſcopus Panormi, ſubſcripſi.

A

Nicolaus Epiſcopus Acaraſſenæ ciuitatis, ſubſcr.
Romanus Epiſcopus Bubonenſis ciuitatis, ſubſ.
Eulogius Epiſcopus metropolitanus Philadelphiæ, prouinciæ Arabiæ, ſubſcripſi.
Olympius Epiſcopus Sozopolis, ſubſcripſi.
Theoſebius Epiſcopus ciuitatis Ilij, ſubſcripſi.
Abercius Epiſcopus Hierapoleos ciuitatis, ſubſ.
Eorticius Epiſcopus Nicopolitanę ciuitatis, prouinciæ Piſidiæ, ſubſcripſi.
Domninus Epiſcopus ciuitatis Platęarum, ſubſ.
Irenæus Epiſcopus ciuitatis Naupacti, ſubſcr.
Athanaſius Epiſcopus Opuntinæ ciuitatis, ſubſ.
Hermias Epiſcopus Abydi ſanctæ Dei Eccleſiæ, ſ.

B

Eutropius Epiſcopus [a] Adadæ ciuitatis, ſubſcr. — [a] Ahada
Florentius Epiſcopus Adrianopolitanæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Proclus Epiſcopus Adranorum ciuitatis, ſubſcr.
Damianus Epiſcopus ciuitatis [a] Sidonis, ſubſcr. — [a] Ogdonos,
Theodoſius Epiſcopus Canothæ, ſubſcripſi.
Alexander Epiſcopus Seleuciæ, prouinciæ Piſidiæ, ſubſcripſi.
Rufinus Epiſcopus Samoſatenæ ciuitatis, ſubſcr.
Patricius Epiſcopus Acraſſenæ ciuitatis, ſubſcr.
Hormiſda Epiſcopus Philippopolis, prouinciæ Arabiæ, ſubſcripſi.
Theodorus Epiſcopus Tripolitanę ciuitatis, ſubſ.

C

Neoptolemus Epiſcopus Cornæ, ſubſcripſi.
Euſebius Epiſcopus ciuitatis Seleucobeli, ſubſcr.
Petrus Epiſcopus ciuitatis Dardani, ſubſcripſi.
Ioannes Epiſcopus Polemonij, ſubſcripſi.
Martyrius Epiſcopus Gortynæ, ſubſcripſi.
Nicolaus Epiſcopus Stoborum ciuitatis, ſubſcr.
Cyrus Epiſcopus ciuitatis Cybiſtrorum, ſubſcr.
Gennadius Epiſcopus ciuitatis Acmoneorum, prouinciæ Phrygiæ, ſubſcripſi.
Demetrius Epiſcopus [a] Lappenæ ciuitatis, ſubſ. — [a] Lapetorum
Euphratas Epiſcopus ciuitatis Eleuthernæ, ſubſ.
Conſtantinus Epiſcopus Demetriadis, ſubſcripſi.

D

Paulus Epiſcopus ciuitatis Derbæ, ſubſcripſi.
Plutarchus Epiſcopus Lyſtrenæ ciuitatis, ſubſcr.
Eugenius Epiſcopus ciuitatis Cannorum, ſubſcr.
Rufus Epiſcopus ciuitatis [a] Hydæ, ſubſcripſi. — [a] Sidena,
Tyrannus Epiſcopus Homonadorum ciuitatis, ſubſcripſi.
Acholius Epiſcopus Larandenæ ciuitatis, ſubſcr.
Dionyſius Epiſcopus Attaliæ ciuitatis, ſubſcr.
Philippus Epiſcopus Lyſiadis ciuitatis, ſubſcr.
Strategius Epiſcopus Polybotorũ ciuitatis, ſubſ.
Cyriacus Epiſcopus Trocmadorũ ciuitatis, ſubſ.
Diodotus Epiſcopus [a] Lyſimachorũ ciuitatis, ſubſ. — [a] Lyſincoſi
Dionyſius Epiſcopus Antiochiæ Cariæ, ſubſcr.
Ioannes Epiſcopus ciuitatis Alindenæ, ſubſcr.

E

Tynchanius Epiſcopus Apolloniadæ, ſubſcripſi.
Menander Epiſcopus Heracleæ, ſubſcripſi.
Ioannes Epiſcopus ciuitatis Amyzonis, ſubſcr.
Theodoretus Epiſcopus Alabandenæ ciuitatis, ſ.
Eupithius Epiſcopus Stratoniciæ, ſubſcripſi.
Romanus Epiſcopus Eudoxiopolis, id eſt Selymbriæ, prouinciæ Thraciæ, ſubſcripſi.
Iulianus presbyter, agens vices Calandionis Epiſcopi Halicarnaſſenæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Theoctiſtus Epiſcopus metropolitanus Piſſinuntinæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Myſterius Epiſcopus Ammorij ciuitatis, ſubſcr.

Cyria-

A

Νικόλαος * Ἀκαρασσοῦ. — * Ἀκρασσοῦ.
Ῥωμανὸς Βουβονέων.
Εὐλόγιος Φιλαδελφείας.
Ὀλύμπιος Σωζοπόλεως.
Θεοσέβιος Ἰλίου.
Ἀβέρκιος Ἱεραπόλεως.
Εορτίκιος Νικοπόλεως Πισιδίας.
Δομνῖνος Πλαταιῶν.
Εἰρηναῖος Ναυπάκτου.
Ἀθανάσιος Ὀπουντος.
Ἑρμείας Ἀβύδου.

B

Εὐτρόπιος Ἀδάδου.
Φλωρέντιος Ἀδριανουπόλεως.
Πρόκλος * Ἀδραίων. — * Ἀδράων.
Δαμιανὸς * Σιδῶνος. — * Ὀγδόνος.
Θεοδόσιος Κανώθας.
Ἀλέξανδρος Σελευκείας Πισιδίας.
Ῥουφῖνος Σαμοσάτων.
Πατρίκιος Ἀκρασσοῦ.
Ὁρμίσδας Φιλιππουπόλεως.
Θεόδωρος Τριπόλεως.
Νεοπτόλεμος Κόρνων.

C

Εὐσέβιος Σελευκοβήλου.
Πέτρος Δαρδάνου.
Ἰωάννης Πολεμωνίου.
Μαρτύριος Γορτύνης.
Νικόλαος Στόβων.
Κῦρος Κυβίστρων.
Γεννάδιος Ἀκμονέων.
Δημήτριος Λαπέτων.
Εὐφρατᾶς Ἐλευθερνης.
Κωνσταντῖνος Δημητριάδος.

D

Παῦλος Δέρβης.
Πλούταρχος Λύστρων.
Εὐγένιος Καννῶν.
Ῥοῦφος * Ὕδης. — * Σίδης.
Τύραννος Ὁμονάδων.
Ἀχόλιος Λαράνδων.
Διονύσιος Ἀτταλείας.
Φίλιππος Λυσιάδος.
Στρατήγιος Πολυβοτῶν.
Κυριακὸς Τροκμάδων.
Διόδοτος Λυσινέων.
Διονύσιος Ἀντιόχου.

E

Ἰωάννης Ἀλίνδων.
Τυγχάνιος Ἀπολλωνιάδος.
Μένανδρος Ἡρακλείας.
Ἰωάννης * Ἀμαζόνος. — * Ἀμύζονος
* Θεοδώρητος Ἀλαβάνδων. — * Θεόδωρος
Εὐπίθιος Στρατονικείας.
Ῥωμανὸς Εὐδοξιουπόλεως.
Καλανδίων Ἁλικαρνασσοῦ.
Θεόκτιστος Πισσινοῦντος.
Μυστήριος Ἀμμορίου.

Κυρια-

[* Ἀλγέων.] Κυριακὸς * Αἰγέης.
Ἰουλιανὸς Ὑπαίπων.
Λογγῖνος Ὀρχιστοῦ.
Δαυὶδ Ἀνδριανουπόλεως.
Ἀλκιμήδης Σιλανδοῦ.
Πολύκαρπος Γαβάλων.
[* Σεπτῶν.] Ἀμάχιος * Σόλλων.
Ἠλίας Βλανδοῦ.
Μενεκράτης Κερασσῶν.
Λεύκιος Ἀπόλλωνος ἱεροῦ.
Γέμελλος Στρατονικείας.
Στέφανος Ποιμανηνοῦ.
Θωμᾶς Θεοδοσιουπόλεως.
[* Αὐροκρῶν] Ἀκύλας * Αὐροκλῶν.
Ῥουφῖνος Βριούλων.
Θωμᾶς Πορφυρεῶνος.
[* Οὐαλέριος] * Οὐαλιριανὸς Λαοδικείας Φοινίκης.
Πιόνιος Τρῳάδος.
Παῦλος Πυγλῶν.
Θεόδωρος Ἡρακλείας Πόντου.
Ἰωάννης Φλαβιάδος.
Γεννάδιος Μοσυνώης.
Ἰωάννης Τραπεζουπόλεως.
Εὐλάλιος Πιονίων.
Νέων Σιλιανδῶν.
Θεόφιλος Ἀριασσοῦ.
[* Μαγύδων.] Μακεδὼν * Μαδύπου.
Παῦλος Ἀριστίου.
Σήρηνος Μαξιμιανουπόλεως.
Ἰουλιανὸς Κελενδέρεως.
Φίλιππος τῆς Νέας Αὐλῆς.
Παυλῖνος Θεοδοσιουπόλεως.
Τύραννος Γερμανικουπόλεως.
Ἐπιφάνιος Κέστρων.
Ἀκάκιος Ἀντιοχείας τῆς Λαμωτίδος.
Ἀμμώνιος Ἰωτάπης.
Μάπελος Φιλαδελφείας.
Αἰλιανὸς Σελευκοῦντος.
Πέτρος Γαββούλων.
Νῶε Κηφᾶ.
Μάρας Ἀνασάρθης.
Ῥωμύλος Χαλκίδος.
[* Γνώσου.] Γεννάδιος * Κνωσίας.

A Cyriacus Epiſcopus [a] Egaræ ciuitatis, ſubſcripſi. [a Aegeæ]
Iulianus Epiſcopus ciuitatis Hypæporum, ſubſcr.
Longinus Epiſcopus Orchiſtenæ ciuitatis, ſubſcr.
Dauid Epiſcopus Andrianæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Alcimedes Epiſcopus ciuitatis Silandi, prouinciç Lydiæ, ſubſcripſi.
Polycarpus Epiſcopus ciuitatis Gabalenæ, prouinciæ Lydiæ, ſubſcripſi.
Amachius Epiſcopus ciuitatis Septenæ, ſubſcr.
Elias Epiſcopos Blandorum ciuitatis, ſubſcripſi.
Menecrates Epiſcopus Ceraſſorum, ſubſcripſi.
[b] Leucius Epiſcopus Apollinis ſani, ſubſcripſi. [b Eleuſinius]
Gemellus Epiſcopus Stratouiciæ ciuitatis, ſubſ.
B Stephanus Epiſcopus [c] Prymneſiæ ciuitatis, ſubſ. [c Pœmanienſis]
Thomas Epiſcopus Theodoſiopolis, ſubſcripſi.
Aquilas Epiſcopus Aurocrorum, ſubſcripſi.
Rufinus Epiſcopus Briulenæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Thomas Epiſcopus Porphyrionis, ſubſcripſi.
Valerius Epiſcopus Laodiceæ ciuitatis Phœniciæ, ſubſcripſi.
Pionius Epiſcopus ciuitatis Troadæ, ſubſcripſi.
Paulus Epiſcopus ciuitatis Puglorum, ſubſcripſi.
Theodorus Epiſcopus Heracleæ Ponti, ſubſcr.
Ioannes Epiſcopus ciuitatis Flauiadis, ſubſcripſi.
[d] Gennadius Epiſcopus Moſſynorum ciuitatis, ſ. [d Athanaſius]
Ioannes Epiſcopus Trapezopolis, ſubſcripſi.
C Eulalius Epiſcopus Pioniæ ciuitatis, prouinciæ Helleſponti, ſubſcripſi.
Neon Epiſcopos ciuitatis [e] Silij, ſubſcripſi. [e Siliandi]
Theophilus Epiſcopus ciuitatis [f] Orei, ſubſcripſi. [f Ariaſſi,]
Macedonius Epiſcopus Magydenæ ciuitatis, ſ.
Paulus Epiſcopus ciuitatis Ariſtij, ſubſcripſi.
Serenus Epiſcopus Maximianopolitanus, ſubſcr.
Iulianus Epiſcopus [g] Celenderitis ciuitatis, ſubſ. [g Celenderenæ]
Philippus Epiſcopus nouæ Aulæ ciuitatis, ſubſcr.
Paulinus Epiſcopos Theodoſiopolis, ſubſcripſi.
Tyrannus Epiſcopus Germanicopolis, ſubſcr.
Epiphanius Epiſcopus Ceſtriæ ciuitatis, ſubſcr.
Acacius Epiſcopus Antiochiæ Lamotidis, ſubſcr.
D Ammonius Epiſcopus Iotapenſis ciuitatis, ſubſ.
[h] Megalus Epiſcopos Philadelphiæ, ſubſcripſi. [h Matalus]
Aelianus Epiſcopus ciuitatis Seleountis, ſubſcr.
Petrus Epiſcopus Gabalenæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Noë Epiſcopus Cepha caſtelli, ſubſcripſi.
Maras Epiſcopus Anaſarthenæ ciuitatis, pro me & Romulo Epiſcopo Chalcidēſis ciuitatis, ſubſ.
Gennadius Epiſcopus Gnoſſi ciuitatis, ſubſcr.
[Indimus Epiſcopus Irenopolis, prouinciæ Ciliciæ ſecundæ, ſubſcripſi.
Andreas Epiſcopus Sectoriorum ciuitatis, ſubſ.
Patricius Epiſcopus [i] Adramyteorum ſanctæ Dei Eccleſiæ, prouinciæ Helleſponti, ſubſcripſi. [i Adrianutherorum]
E Dionyſius Epiſcopus Heracleæ ciuitatis, ſubſcr.
Papias Epiſcopus Erizorum, ſubſcripſi.
Athanaſius Epiſcopus Pari inſulæ, ſubſcripſi.
Daniel Epiſcopus [k] Gadenæ ciuitatis, ſubſcripſi. [k Cadorū, T.]
Eudoxius Epiſcopus ciuitatis Etennorum, ſubſ.
Macarius Epiſcopus ciuitatis Aeni Thraciç, ſubſ.
Baſilius Epiſcopus Palæopolis, ſubſcripſi.
Meſſalinus Epiſcopus Laodicenſis, ſubſcripſi.
Iouianus Epiſcopus Deueltanæ ciuitatis, ſubſcr.
Natiras Epiſcopus Gazæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Eutychius Epiſcopus Adrianopolis veteris Epiri, ſubſcripſi.

Euſtachius Epiſcopos gentis Saracenorum, ſubſ. A
Paolos presbyter, agens vices Vranij reuerendiſſimi Epiſcopi Himerorum ciuitatis, ſubſcr.
Stephanus Epiſcopus ciuitatis Iamniæ, ſubſcr.
Paulus Epiſcopus ciuitatis Aradæ, ſubſcripſi.
Elpidius presbyter, agens vices Paralij Epiſcopi Andrapenæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Euphronius presbyter, agens vices Domni Epiſcopi Cucuſenæ ciuitatis, ſubſcripſi.
Elpidius presbyter, agens vices Antoniani Epiſcopi ciuitatis Aminſinorum, ſubſcripſi.
Andreas presbyter Theſſalonicenſis, pro Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſcopo meo ſubſcripſi.
B Paulus Epiſcopus Anthedonis ciuitatis, ſubſcr.
Patricius Epiſcopus Acamaſenus, ſubſcripſi.
Hi omnes ſimiliter ſubſcripſerunt hac inſcriptione, id eſt, Definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.

Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum ciuitatis, *obtemperans ſententiæ ſanctiſſimorum & beatiſſimorum Epiſcoporum, qui depoſuerunt Dioſcorum Epiſcopum, conſentiens & ego ſubſcripſi in damnationem eius.*
Thalaſſius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, *ſequens formam ſanctorum Patrum, ſubſcripſi in damnatione Dioſcori.*
C Florentius Epiſcopus Tenedi [a] inſulæ, *Proſelenes, & Aegialorum, definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi per Eulogium Chorepiſcopum, eo quòd habeam manum trementem ex infirmitate.*

[a] Lesbi.

Soter Epiſcopus Theodoſianæ ciuitatis, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*
Epaphroditus Epiſcopus ciuitatis Tamaſij ſanctæ Eccleſiæ, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*
Dorotheos Epiſcopus [b] Diocæſareæ metropolis, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*

[b] Neocæſareæ

Elpidios Epiſcopos manſionis Thermanorum, *definiens ſubſcripſi in depoſitione Dioſcori.*
D Aqoilas Epiſcopus ſanctæ Dei Eccleſiæ Eudoxiadis ciuitatis, *definiens ſubſcripſi depoſitioni Dioſcori.*
Atticos miſeratione diuina Epiſcopus Zelenſis ciuitatis, *definiens in depoſitione Dioſcori ſubſcripſi.*
Ioannes Epiſcopus Diocæſareæ ciuitatis Iſauriæ, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi per Nilum lectorem meum.*
Eulalius Epiſcopus ciuitatis Siblij ſanctæ Dei Eccleſiæ, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*
Euſtathius Epiſcopus Beryti ciuitatis, *obtemperans ſententiæ Dei amantiſſimorum & ſanctiſſimorum Epiſcoporum, qui depoſuerunt Dioſcorum, conſenſi in damnatione eius, ſubſcribens manu mea.* E
Euſebius Epiſcopus Ancyræ Galatiæ, *obtemperans ſententiæ ſanctiſſimorum & religioſiſſimorum Epiſcoporum, qui depoſuerunt, conſentiens ſubſcripſi in damnatione Dioſcori.*
Iulianus miſeratione diuina Epiſcopus Tabiæ, *eodem modo conſentiens ſanctiſſimo Metropolis noſtræ Epiſcopo, ſubſcripſi in damnatione Dioſcori.*
Meliphthongus miſeratione diuina Epiſcopus ciuitatis Heliopolis ſanctæ Dei Eccleſiæ, *etſi vndecima hora, ſicut ſcriptum eſt, adueni in damnationem Dioſcori, concors factus iudicij Patrum, conſentio*

A

Οὗτοι πάντες παραπλησίως ὑπέγραψαν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ, ἥ ἐστιν· ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Ιουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, πεισθεὶς τῇ ὑπολήψει τῶν καθελόντων ἁγιωτάτων, καὶ ὁσιωτάτων, ἐπισκόπων Διόσκορον, συνθέμενος ὑπέγραψα κἀγὼ τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ.
B Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας, ἀκολουθήσας τῷ τύπῳ τῶν ἁγίων πατέρων, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου.
Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Τενέδου, Λέσβου, Προσελήνης, καὶ τῶν Αἰγιαλῶν, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα δι' Εὐλογίου τοῦ χωρεπισκόπου, διὰ τὸ ἐμὲ ὑπότρομον ἔχειν ὑπὸ ἀῤῥωστίας τὴν χεῖρα.
Σωτήριχος ἐπίσκοπος Θεοδοσιανῆς, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου ὑπέγραψα.
C Ἐπαφρόδιτος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ [c] Δάμασον ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου ὑπέγραψα.

[c] Ταμάσου

Δωρόθεος ἐπίσκοπος τῆς Διοκαισαρέων μητροπόλεως, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.
Ἐλπίδιος Μονῆς Θερμῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου.
Ἀκύλας ἐπίσκοπος ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας τῆς κατ' Εὐδοξιάδα, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀττικὸς ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Ζήλων πόλεως, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου ὑπέγραψα.
D Ἰωάννης ἐπίσκοπος Διοκαισαρείας τῆς Ἰσαυρίας, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα διὰ τοῦ ἀναγνώστου μου Νείλου.
Εὐλάλιος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Σιβλιανῷ ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου ὑπέγραψα.
Εὐστάθιος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων πόλεως, πεισθεὶς τῇ ὑπολήψει τῶν θεοφιλεστάτων, καὶ ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, τῶν καθελόντων Διόσκορον, συνεθέμην τῇ καθαιρέσει, ὑπογράψας χειρὶ ἐμῇ.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας, πεισθεὶς τῇ ὑπολήψει τῶν καθελόντων ἁγιωτάτων, καὶ ὁσιωτάτων ἐπισκόπων, συνθέμενος ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου. E
Ἰουλιανὸς ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος Ταβίας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ ἁγιωτάτῳ τῆς μητροπόλεως ἡμῶν ἐπισκόπῳ συναινέσας, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου.
Μελίφθογγος ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Ἡλιούπολιν ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, εἰ καὶ περὶ τὴν ἑνδεκάτην, κατὰ τὸ γεγραμμένον, συνέφθασα τὴν καθαίρεσιν Διοσκόρου, σύμψηφος τοῖς πατράσι γενόμενος,

Digitized by Google

A μενος, συναινῶ τῇ κατ' αὐτοῦ ἐξενεχθείσῃ ψήφῳ παρὰ τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, καὶ ὑπέγραψα.

Ἀκάκιος ἐπίσκοπος πόλεως Κίννης, συναινῶ τῇ μεγάλῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, καὶ ὑπέγραψα.

Λευκάδιος ἐπίσκοπος Μνίζου, συναινῶν τῇ μεγάλῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ.

Εὐφράσιος ἐπίσκοπος Λαγανίας, συναινῶ τῇ μεγάλῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, καὶ ὑπέγραψα ἐπὶ
B τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου.

Δανιὴλ ἐπίσκοπος Λαμψάκου, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Ἀντίοχος ἐπίσκοπος Ἀλκιμῶν, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Βίβλου, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἀντεράδου, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

C Ἀνιανὸς ἐπίσκοπος Καπιτωλιάδος, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Κνίδου, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Δοκιμάσιος ἐπίσκοπος Μαρωνείας, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Σώζων ἐπίσκοπος Φιλίππων, γνοὺς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τῇ τούτων κρίσει ἐξακολουθεῖν ὀφείλων, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου.

Εὐλόγιος πρεσβύτερος Κρατίας, τόπον ἐπέχων Γενεθλίου ἐπισκόπου, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διο-
D σκόρου, ὑπέγραψα.

Μόδεστος πρεσβύτερος, τόπον ἐπέχων Ὀλυμπίου ἐπισκόπου Προυσιάδος, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Πελάγιος πρεσβύτερος, τόπον ἐπέχων Θεοφίλου ἐπισκόπου Ἀδριανουπόλεως, ὁρίσας, ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Πέρσης ὑπέγραψα Περσιστί.

Κυριακὸς Εὐκαρπίων.

A *tio ſententiæ aduerſus eum à ſancta & vniuerſali Synodo prolatę, & ſubſcripſi.*

Acacius Epiſcopus ciuitatis Cinnæ, *conſentio magnę & vniuerſali Synodo in depoſitione Dioſcori, & ſubſcripſi.*

Leucadius Epiſcopus ‖ Tynnienſis ciuitatis, *conſentiens magnæ & œcumenicæ Synodo in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi manu mea.* ‖ Maini

Euphraſius Epiſcopus Laganiæ ciuitatis, *conſentio magnæ & œcumenicę Synodo, & in damnatione Dioſcori ſubſcripſi.*

Daniel Epiſcopus ciuitatis Lampſaci, *definiens in depoſitione Dioſcori, ſubſcripſi.*

B Antiochus Epiſcopus Alcinenſis ciuitatis, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*

Rufinus Epiſcopus ciuitatis Bybli, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*

Alexander Epiſcopus Antaradi ciuitatis, *definiens in depoſitione Dioſcori, ſubſcripſi.*

Leontius Epiſcopus ciuitatis Aſcalonæ, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*

Anianus Epiſcopus Capitoliadis ciuitatis, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*

Ioannes Epiſcopus ciuitatis Gnidi, *definiens in depoſitione Dioſcori, ſubſcripſi.*

C Docimaſius Epiſcopus Maroniæ, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*

Sozon Epiſcopus Philippenſis, *cognoſcens diſcuſſionem ſanctorum Patrum, & cum ſequi debeam eorum iudicium, ſubſcripſi in damnatione Dioſcori.*

Eulogius presbyter Cratiæ, tenens locum Genethlij Epiſcopi, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*

Modeſtus presbyter, gerens vicem Olympij Pruſiadis ciuitatis Epiſcopi, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*

Pelagius presbyter, tenens locum Theophili Epiſcopi Adrianopolis, *definiens in damnatione Dioſcori, ſubſcripſi.*

D *Perſas ſubſcripſi Perſice.*

Cyriacus Epiſcopus ciuitatis Eucarpiæ, ſubſcr.

‖ Muſianus Epiſcopus ciuitatis Limerorum, ſubſ. ‖ Muſonius E. Limenæ,

Ioannes Epiſcopus Hephæſti, ſubſcripſi.

Macarius Epiſcopus Laodiceæ ciuitatis, ſubſcr.

Ioannes Epiſcopus Gadaræ ciuitatis, ſubſcripſi.

Nicias Epiſcopus Megarenſis, ſubſcripſi.

Ophelimus Epiſcopus Tegeæ ciuitatis, ſubſcr.

Euander Epiſcopus Diocliæ, ſubſcripſi.

Zebennus Epiſcopus Pellenſis, ſubſcripſi.

Photinus Epiſcopus Lyddæ ciuitatis, ſubſcripſi.

Cyrillus Epiſcopus Subriti ciuitatis Cretæ, ſubſ.

Euſebius Epiſcopus Topiri ciuitatis, ſubſcripſi.

E Peregrinus Epiſcopus Phœnicis, ſubſcripſi.

Claudius Epiſcopus Anchiaxi, ſubſcripſi.

Antiochus Epiſcopus ‖ Arcæ ciuitatis, ſubſcripſi. ‖ Archelaidis,

Ioannes Epiſcopus Tiberiadis, ſubſcripſi.

Florentius Epiſcopus ciuitatis Iororum, ſubſcr.

Leontius Epiſcopus Zarenſis, ſubſcripſi.

Philippus Epiſcopus Liberenſis ciuitatis, ſubſcr.

Ibas Epiſcopus Edeſſenæ ciuitatis, ſubſcripſi.

Aetherius Epiſcopus Sardanæ ciuitatis, ſubſcr.

Alexander Epiſcopus Tomitanorum, prouinciæ Scythiæ, ſubſcripſi.

Marcianus Epiſcopus Stephaniæ ciuitatis, ſubſ.

DAMNATIO MISSA DIOSCORO à ſancto & vniuerſali Concilio Chalcedonenſi.

Sancta & magna & vniuerſalis Synodos, quæ gratia Dei ſecundum conſtitutum pijſſimorum & Dei amantiſſimorum Principum noſtrorum collecta eſt in Chalcedonenſium ciuitate Bithyniæ, in baſilica ſanctiſſimæ & bonæ victricis martyris Euphemiæ, Dioſcoro.

COgnoſce te ipſum, propterea quòd diuinos Canones deſpexiſti, & inobediens extitiſti huic ſancto & vniuerſali Concilio, ſuperq. hæc, præter alia tua commiſſa, in quibus inuentus es B reus, etiam tertio euocatus ab hac ſancta & magna Synodo ſecundum diuinas regulas, vt accuſationibus reſponderes, minime occurriſti; Octobris menſis præſentis decimotertio die & à ſancto & vniuerſali Concilio eſſe ab Epiſcopatu depoſitum, & ab omni "Eccleſiaſtica functione ſubmotum.

"Eccleſiaſtico gradu

ITEM CLERICIS ALEXANDRINIS, qui erant Chalcedone, de damnatione Dioſcori.

Sancta [& magna] & vniuerſalis Synodus, quę gratia Dei ſecundum ſanctionem pijſſimorum & C amantium Chriſtum Imperatorum noſtrorum collecta eſt in Chalcedonenſi ciuitate Bithynię regionis, in martyris ſanctiſſimæ & bonæ victricis Euphemiæ eccleſia, Charmoſyno presbytero & œconomo, & Euthalio archidiacono reuerendiſſimis, & ceteris clericis, qui hic ſont.

COgnoſcat reuerentia veſtra, Dioſcorum, qui fuit veſter Epiſcopus, multis modis deprehenſum in ſanctarũ & diuinarum regularũ læſione, & Eccleſiaſtici ordinis, inſuper vero & huic ſanctæ & vniuerſali Synodo contumelias irrogantem, & quòd tertio euocatus ſecundum diuinos D Canones, contempſit occurrere; heſterno die, qui eſt præſentis Octobris mẽſis tertiusdecimus, dies Sabbati, à ſancta & vniuerſali Synodo, ſecundum quod placuit Eccleſiaſticæ diſciplinæ, tam ab Epiſcopatu eſſe depoſitum, quàm & ab omni Eccleſiaſtico gradu factum extraneum. Cuſtodite igitur res Eccleſiaſticas vniuerſas, tamquã qui reddituri eſtis rationem ei, qui ſecundum Dei voluntatem & nutum pijſſimorum & Dei amantiſſimorum Imperatorum noſtrorum Alexandrinæ magnæ ciuitatis [ſanctiſſimæ] Eccleſiæ ordinandus eſt Epiſcopus.

E

PROPOSITIO EDICTI [CHALCEDOnenſis Concily] contra Dioſcorum.

Sancta & magna & vniuerſalis Synodus, quæ per gratiam Dei ſecundum ſanctionem pijſſimorũ & Dei amantiſſimorum Imperatorum noſtrorum in Chalcedonenſi ciuitate, prouinciæ Bithyniæ, collecta eſt in eccleſia [ſanctiſſima & decore ornata] victricis ſanctiſſimæ martyris Euphemiæ, omni dilecto in Chriſto Conſtantinopolitanæ ſimul & Chalcedonenſis ciuitatis populo.

Per-

ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΣ ΠΕΜΦΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου Διοσκόρῳ.

Ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ χάριτι θεοῦ κατὰ θέσπισμα τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφιλεστάτων βασιλέων ἡμῶν συναχθεῖσα ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει τῆς Βιθυνίας, ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγιωτάτης, καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας, Διοσκόρῳ.

ΓΙνωσκε σεαυτὸν διὰ τὴν κατὰ τῶν θείων κανόνων ὑπεροψίαν, καὶ διὰ τὴν ἀπείθειάν σου τὴν περὶ τὴν ἁγίαν ταύτην, καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, ὑπὲρ ὧν πρὸς τοῖς ἄλλοις σου πλημμελήμασιν, οἷς ἑάλως, καὶ τρίτον κληθεὶς παρὰ τῆς ἁγίας ταύτης, καὶ μεγάλης συνόδου κατὰ τοὺς θείους κανόνας, ἐπὶ τῷ ἀποκρίνασθαι τοῖς ἐπαγομένοις σοι, οὐκ ἀπήντησας, *ὀκτωμβρίῳ μηνὶ τοῦ ἐνεστῶτος τρισκαιδεκάτῃ, παρὰ τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου καθῃρῆσθαι τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ *θεσμοῦ ὑπάρχειν ἀλλότριον.

*ὀκτωβρίου μηνὸς τοῦ

*βαθμοῦ

ΤΟΙΣ ΚΛΗΡΙΚΟΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, τοῖς τυχοῦσιν ἐν Χαλκηδόνι, περὶ τῆς καθαιρέσεως Διοσκόρου.

Ἡ ἁγία, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ χάριτι θεοῦ κατὰ θέσπισμα τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, συναχθεῖσα ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει τῆς Βιθυνίας, ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας, καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας, Χαρμοσύνῳ πρεσβυτέρῳ, καὶ οἰκονόμῳ, καὶ Εὐθαλίῳ ἀρχιδιακόνῳ, τοῖς εὐλαβεστάτοις, καὶ λοιποῖς κληρικοῖς, οὖσιν ἐνταῦθα.

ΓΙνωσκέτω ὑμῶν ἡ εὐλάβεια, Διόσκορον, τὸν γενόμενον ὑμῶν ἐπίσκοπον, πολλοῖς τρόποις ἁλόντα ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἁγίων, καὶ τῶν θείων κανόνων, καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, προσέτι γε μὴν καὶ ἐνυβρίσαντα τὴν ἁγίαν ταύτην, καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, ἀπὸ τοῦ κεκλῆσθαι τρίτον κατὰ τοὺς θείους κανόνας, καὶ καταφρονήσαντα μὴ ἀπαντῆσαι, κατὰ τὴν χθὲς ἡμέραν, ἥτις ἐστὶ τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς *ὀκτωμβρίου τρισκαιδεκάτη, ἡμέρα σαββάτου, παρὰ τῆς ἁγίας μεγάλης, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, κατὰ τὸ δοκοῦν τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει, καθῃρῆσθαι τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ βαθμοῦ γενέσθαι ἀλλότριον. Φυλάξατε τοίνυν τὰ ἐκκλησιαστικὰ σύμπαντα, ὡς μέλλοντες καὶ λόγον ἀποδοῦναι τῷ κατὰ βούλησιν θεοῦ, καὶ νεύματι τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφιλεστάτων ἡμῶν βασιλέων, χειροτονηθησομένῳ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως ἐκκλησίας ἐπισκόπῳ.

*ὀκτωβρίου

*ΠΡΟΘΕΣΜΑ ΚΑΤΑ ΔΙΟΣΚΟΡΟΥ.

*Προθέσπισμα

Ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ χάριτι θεοῦ κατὰ θέσπισμα τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφιλεστάτων βασιλέων ἡμῶν, συναχθεῖσα ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει τῆς Βιθυνίας ἐπαρχίας, ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγιωτάτης, καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας, παντὶ τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Χαλκηδόνος.

ἦλθεν

Ἦλθεν εἰς τὴν ἁγίαν, καὶ μεγάλην σύνοδον, ὡς μετὰ A
τὴν ἐκ τῶν θείων κανόνων τῆς ἱερωσύνης ἀφαί-
ρεσιν, Διόσκορος, ὁ γενόμενος τῆς Ἀλεξανδρέων μεγα-
λοπόλεως ἐπίσκοπος, ἐπιχειρήσας διαθρυλλεῖν, αὖ-
θις ἀπολαβεῖν τὴν ἱερωσύνην, ἣν πρότερον ἔχων, οὐκ
εἰς θεραπείαν τοῦ δεδωκότος Χριστοῦ, ἀλλ᾽ εἰς ἀδικίαν,
καὶ λύμην τῶν θείων κανόνων, καὶ τῆς ἐκκλησιαστι-
* ταύτην κῆς τάξεως, * ταύτῃ ἀπεχρήσατο. ἵνα τοίνυν ἅπαντες
* ὑγιοῦς l. οἱ τῆς * ἀγαθῆς πίστεως τρόφιμοι ἀναμφίβολον ἔχη-
τε τὴν ἔνδικον ἐπ᾽ αὐτῷ παρὰ τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενι-
κῆς συνόδου τῆς καθαιρέσεως ψῆφον, τόδε τὸ γράμμα
ἐδικαιώσαμεν προτεθῆναι, διαμηνύοντες, ὡς ὁ παρὰ B
τοῦ δεσπότου θεοῦ, καὶ παρὰ τοσούτου πλήθους ἐπισκό-
πων, δι᾽ ὧν ἀσύγγνωστα δέδρακε, τῆς κατὰ τὴν ἱερωσύ-
νην χάριτος ἀφαιρεθεὶς, οὐδεμίαν τὸ σύνολον ἔχει ἀ-
νακαταστάσεως ἐλπίδα· ὡς μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀποβολῆς
παυσαμένων καὶ τῶν σκανδάλων.

A Peruenit ad ſanctum magnumq. Concilium,
quòd poſt ſacerdotij ablationem ex diuinis
regulis deſcendentem, Dioſcorus, qui fuit Ale-
xandrinorum magnæ ciuitatis Epiſcopus, * diffa- * diuulgare
mare præſumit, rurſus ſe fore ſacerdotium rece-
pturum, quod prius * habuit: & non ad placandum * habens, nõ
largitorem Chriſtum, ſed ad iniquitatem, corru-
ptionemq. Canonum diuinorum, & Eccleſiaſtici
ordinis, eſt hoc abuſus. Vt igitur cuncti, qui * ſanę * Cnctæ
Fidei eſtis alumni, certum & indubitatum tenea-
tis, quòd iuſta ſit ſuper eum à ſancto & vniuerſali
Concilio decreta deiectio, iuſtum iudicauimus
has litteras promulgare, ſignificãtes, quòd qui ta-
B lia perpetrauit, quæ ab omniũ dominatore Deo,
& à tanta Epiſcoporum multitudine ignoſci non
debeant, ſacerdotali gratia denudatus, omnino
nullam reſtaurationis ſpem poterit obtinere:
quippe quo proiecto, vnà quieuerit & ſcanda-
lum.

*EPISTOLA CONCILII CHALCE-
donenſis, ad Valentinianum & Marcianum
Imperatores.*

Pijſſimis & fideliſſimis & Chriſtianiſſimis Impe-
ratoribus, victoribus ac triumphatoribus, Va-
lentiniano & Marciano ſemper Auguſtis, ſan-
cta & magna Synodus ſecundum Dei gratiam
& ſanctionem veſtræ pietatis congregata in
Chalcedonenſium ciuitate.

Magnæ ægritudines & medicamine forti, &
medico indigent ſapienti. Propter hoc
igitur omnium Dominus, paſſionibus orbis ter-
ræ, ſicut medicum optimum veſtram ſuperinſti-
tuit pietatem, vt has congruentibus ſanetis me-
dicamentis. Vos vero Chriſtianiſſimi, diuinum
ſuſcipientes decretum, præ alijs omnibus com-
petentem diligentiam adhibuiſtis Eccleſijs, Pon-
tificibus concordiæ medicinam machinantes.
* commouiſtis Vndique enim nos congregantes, omne * com-
modaſtis auxiliũ, quatenus & ſactæ interimantur
diſcordiæ, & paternæ Fidei doctrina roboretur.
* conſiderantes, Nos igitur * conſiderantes, & vniuerſo orbi factæ
tẽpeſtatis cauſam inquirentes, huius rei auctorẽ
comperimus Dioſcorum quondam Alexandri-
norum Epiſcopum. Primum quidem, quia epi-
ſtolam à ſanctiſſimo Archiepiſcopo ſenioris Ro-
mæ Leone directam ad ſanctæ memorię Flauia-
num quondam Conſtantinopolitanæ vrbis Epi-
ſcopum, recitari prohibuit reuerendiſſimis Epi-
ſcopis Epheſi congregatis, & hoc poſt promiſſio-
nes ſuas & iuramenta plurima, ſicut nos præſen-
tes nouimus. Secundo vero, quia Eutychi ægro-
tanti impietate Manichæi, & legitime abdicato,
tam ſacerdotium, quàm Monachorum principa-
tum ante decretum ſynodale irregulariter red-
didit. & hęc, cum ſanctiſſimus & beatiſſimus ma-
gnæ Romę Archiepiſcopus Leo per eaſdem litte-
ras conuenientia decreuiſſet, & ſceleſtam Euty-
chis in ſcriptis damnaſſet perfidiam, dicentis:
Confiteor quidem * ante adunationem ex duabus
naturis Dominum noſtrum Iesvm Chriſtum,
poſt vnitionem vero vnam eſſe naturam. & quia
in Dei amantiſſimum Epiſcopum Euſebium ini-
qua commiſit: adhuc autem & quoſdam à diuer-
C ſis Concilijs rite damnatos, in communionem
propria auctoritate ſuſcepit, ſanctis regulis præ- Concilij Sardicen. can. 13. al. 16.
cipientibus, excommunicatos ab alijs, in com-
munionem alios non debere ſuſcipere. Et forte
ſuper tantis ac talibus iniquitatibus veniam adi-
piſci potuiſſet, ſi per dignam pænitentiam * ad- * al. quæreret
ſciſceret medicinam ab hoc vniuerſali Concilio.
Sed quoniam ſuper alias ſuas nequitias & aduer-
ſus ipſam Apoſtolicam Sedem latrauit, & excom-
municationis litteras aduerſus ſanctiſſimum &
beatiſſimum Papam Leonem facere conatus eſt,
& in prioribus arroganter perſtitit iniquitati-
bus, & aduerſus præſentem ſanctam vniuerſalem
D & magnam Synodum procax exiſtens, atque di-
uerſis contra ſe factis accuſationibus, omnino
contemnens, reſpondere non paſſus eſt, ſemel
quoque ac ſecundo & tertio ſecundum ſanctas
regulas vocatus, deſpexit occurrere: decenter ab
vniuerſali Concilio ſacerdotio eſt nudatus, & ab
Epiſcopali dignitate pronuntiatus eſt alienus; vt
his ſimilia perpetrare tentantibus, diſciplinæ fie-
ret & * ſobrietatis exemplum. quoniam quidem * al. moderationis
& diuinæ præcipiunt leges, aperte dicentes: Ex- Deut. 13. a
pellite malum à vobiſmetipſis. Quid autem pe- 1. Cor. 5. c
ius eſt tantis in rebus delinquente, & ita diuinos
Canones conculcante, & vniuerſum orbem terrę
E fluctuatione & tempeſtate replente, & membra
Eccleſiæ diſſipante, & hæc eadem aduerſus ſe in-
uicem armante? Enimuero inueniet aliquis &
medicum (quando viderit membrum teneri in-
curabili paſſione, & corpori omni peſtiferum)
ferro vtentem, & abſcindentem male ſe habẽtia,
vt alijs corporis partibus conferat ſanitatem.
Hæc vere pium veſtrum docemus Imperium, vt
& illius malitiam, & in eum prolatæ (quod Deo
teſte dicimus) iuſtæ ſententiæ ſinceritatem con-
ſideretis. Credimus enim conſonos nobis fieri
& vos pijſſimos & Chriſtianiſſimos Imperato-

res, ſcientes veſtri venerabilis Imperij circa malos horrorem, & quantam pacis Eccleſiaſticę geritis prouidentiam, experimento edocti. Cuius gratia & omnium Deum petimus, Imperium veſtrum amplius cuſtodire, pietatem ſolito more protegens, & tranquille vniuerſum orbem terræ regens, & iuſtitiam ſingulis ſubditis iudicans, & reſiſtentes manus hoſtium ſubiugans, & veſtris ſcepteris obtemperare compellens. Vt autem quæ bene & ſecundum Deum cum ſanctis regulis definita ſunt, manifeſtius cognoſcat Chriſtianiſſimum veſtrum Imperium, & ipſa, quæ ſubſecuta ſunt, motionum geſta, cum omnium noſtrum ſubſcriptione huic relationi ſociauimus.

RELATIO SANCTAE SYNODI Chalcedonenſis ad glorioſam Pulcheriam Auguſtam de damnatione Dioſcori Alexandriæ quondam Epiſcopi.

Pijſſimæ, & Chriſtum diligenti, Deoq. dilectiſſimæ Reginæ & Auguſtæ, cuſtodi catholicæ & orthodoxæ Fidei, filiæ Pulcheriæ, ſancta & magna Synodus, quę ſecundum Dei gratiam & veſtri Imperij ſanctionem in Chalcedonenſium metropoli congregata eſt,

Multa tibi bona præſtentur, quę donante digna ſunt Saluatore, quæ amas Chriſtum, filia Auguſta. Loquentes enim nos ad alumnam Fidei, oportet ab orationibus inchoare, atque hinc Deo laudes offerre, quia iuxta ipſam Domini euangelicam vocem, lucet lux meritorum veſtrorum coram cunctis hominibus, & bona opera veſtra cernentes, glorificant Patrem noſtrum, qui in cælis eſt. *Matth. 5. b.* Ecce enim cunctis pietatis veſtræ fulgor irradiat: impletus eſt per vos Apoſtolicæ doctrinæ curſus, & zelo veſtri amoris in Deum, ignorantiæ caligo perculſa eſt, & Fidei declarata concordia, nec vltra hæreticæ peſtilentiæ nobis ſunt importuna zizania. Conſonamus vniuerſis magiſterijs pietatis, veſtris id adiuti laboribus impetrantes. Per vos enim nobis fidelium gregibus caulæ replentur: per vos nunc, qui olim fuerant diſperſi, concurrunt: ſuntq. paſtores ouibus reſtituti, & magiſtri diſcipulis. Qui enim diſpergebat, extinctus eſt: ſopitus eſt perſecutor, princeps tempeſtatis "explosus eſt: ipſiq. naues ſuas in curſu repetiere rectores, Chriſto ad intelligentiam proſpere dirigente, qui oſtēdit in Leone mirabili veritatem; quia ſicut ſapiente Petro, ita & iſto vtitur aſſertore. Et nos quidem deſiderauimus, vt omne membrum nobiſcum pariter fraterna concordia choros gaudij celebraret. Sed quia ſolus ille, qui Alexandrinorum tenuit præſulatum, vltro ſemetipſum à tantorum "bonorum collegio pepulit, & nos ei eum triſtitia & lacrymis denegauimus communionis noſtræ conſortium: quia & Saluator noſter, qui vult omnes homines ſaluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire, illum, quem ſordida indutum veſte conſpexit, à regali aula competenter excluſit. Cui quia ſimilem comperimus eſſe Dioſcorum, ob hoc eum à ſacerdotij dignitate contra vota noſtra definiuimus alienum. Fratribus enim ſcandala ponebat vt nequam, & in ore ſuo abundauit nequitia, fallacia ſua litterarum Romani Pontificis abnuens lectionem. Vnde quia ſemetipſum non exhibuit bonis exemplum, remanſit ſicut ſtatua ſalis, vt terreat delinquentes, dum per illa quę geſſit, pro nobis ſuis adiudicatoribus ſatisfaciat, eo quòd ex nulla duritia, quinimmo nec quanta adhuc exigebat iuſtitia, ſententiæ aduerſus eum decreta protulimus. Vnde præſumentes, ea quæ placuerunt, veſtro inſinuamus Imperio, vt illum pro ſuis erroribus execretur, noſtram vero ſententiam probet, à quibus pro totius corporis prouidentia, quod computruerat, eſt abſciſſum.

" expulſus eſt: ipſiq. naues ſuos curſus repetere, Chriſto

" virorum

1. Tim. 2. a.

Matth. 22

Pſal. 49. d

Gen. 19.

Eſtote igitur incolumiū protectores, & ſicut pij roborate fideles, & diuinæ in vobis prouidentiæ largitori hanc viciſſitudinem repenſate, vt tali pretio illum obtineatis honorem, qui nulla ſucceſſione finietur, & imperiali corona coronam immarceſcibilem comparetis. His enim, qui pie diſpenſationem rerum peragunt terrenarum, neceſſario cæleſtia rependuntur, & maxime vobis, ò fideliſſimi, quibus & inter tanti onera principatus, in orationibus tota vita conſiſtit; quorum conuerſatio eſt in Pſalmis; "& apud quos dignitate videntur ornari qui ſe humiliant propter Deum: quibus religionis eſt, vt ad eos facile accedatur; & zelus ille cæleſtis, quatenus omnibus, qui ad veſtrum pertinent principatum, fructum prouideant veritatis.

" qui cum dignitatē geſtatis, eſtis tamen humiles propter Deum

ACTIO QVARTA Chalcedonenſis Concilij.

Conſulatu domini noſtri Flauij Marciani perpetui Auguſti, & qui fuerit nuntiatus, xvj. kal. Nouembris, Chalcedone ſecundū iuſſionem ſacratiſſimi & pijſſimi domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, cōgregatis in ſanctiſſima Dei Eccleſia ſanctæ martyris Euphemiæ glorioſiſſimis Iudicibus, hoc eſt, magnificētiſſimo & glo-

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

Ὑπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Φλαυΐου Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου πρὸ δεκαὲξ καλανδῶν Νοεμβρίων, ἐν Χαλκηδόνι κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, συνελθόντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων· τουτέστι, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου.

του, καὶ ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Ἀνατολίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου πόλεως Τατιανοῦ, καὶ τῶν λοιπῶν· παρόντι δὲ καὶ τῆς ἐνδόξου συγκλήτου, τουτέστι τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Φλωρεντίου· καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων, καὶ πατρικίου σενάτορος· καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ μαγίστρων, καὶ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Νόννου· καὶ τῶν λοιπῶν· συνελθούσης δὲ καὶ τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θεῖον θέσπισμα ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης· τουτέστι·

Πασχασίνου, καὶ Λουκινσίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων· καὶ

Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος· καὶ

Ἀνατολίου τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης· καὶ τῶν λοιπῶν ὁσιωτάτων, καὶ εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων· τουτέστι,

Μαξίμου Ἀντιοχείας Συρίας·

Κυϊντίλλου Ἡρακλείας Μακεδονίας, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἀναστασίου ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης·

Στεφάνου Ἐφέσου·

Λουκιανοῦ Βύζης, ἐπέχοντος τὸν τόπον Κυριακοῦ ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θρᾴκης·

Διογένους Κυζίκου· καὶ τῶν λοιπῶν·

καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγιωτάτου θυσιαστηρίου, προκειμένου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἁγίου, καὶ ἀχράντου εὐαγγελίου, οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ὥστε ἡμᾶς συνιδεῖν τὸ πρακτέον, ἀναγινωσκέσθωσαν οἱ δεδομένοι τόποι ἐν ταῖς προλαβούσαις ἀκροάσεσι. Ῥωμαϊστὶ ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς, καὶ σηκρητάριος ἀπὸ χαρτίου πραχθέντος ἐν ὑπατείᾳ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ ὀκτὼ εἰδῶν ὀκτωμβρίων ἐν Χαλκηδόνι, μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἀνέγνω· οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· περὶ μὲν τῆς ὀρθοδόξου, καὶ καθολικῆς πίστεως τελειότερον συνόδου γινομένης μετὰ μίαν ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν δεῖν γενέσθαι συνορῶμεν. ἐπειδὴ δὲ

φλα-

glorioſiſſimo magiſtro militũ & exconſule & patricio Anatolio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo præfecto ſacrorum prætoriorum Palladio, & magnificẽtiſſimo & glorioſiſſimo præfecto Vrbis Tatiano, [& magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro ſacrorum officiorum Vincomalo, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo exmagiſtro Martiali, & magnificentiſſimo Comite ſacrorum priuatorum Genethlio:] ad hæc & glorioſiſſimo Senatu, hoc eſt, magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto & exconſule ac patricio Florentio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo exconſule ac patricio Senatore, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo exmagiſtro & exconſule & patricio [a] Nomo, [& magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto & exconſule & patricio Protogene, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto Vrbis Zoilo, & magnificẽtiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto Vrbis Theodoro, & magnificẽtiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto Vrbis Apollonio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræpoſito ſacri cubiculi Romano, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto Illyrici Theodoro, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræfecto prætoriorum Conſtantino, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo expræpoſito ſacri cubiculi Artaxerſe:] congregato autem & ſancto vniuerſaliq. Concilio, quod ſecundum diuinam ſanctionem in Chalcedonenſiũ ciuitate collectum eſt, hoc eſt,

Paſchaſino & Lucentio reuerendiſſimis Epiſcopis, &

Bonifacio reuerendiſſimo presbytero, habentibus locum ſanctiſſimi & Deo dilectiſſimi Epiſcopi ſenioris Romæ Leonis, &

Anatolio magni nominis Conſtantinopolis nouæ Romæ Epiſcopi, & reliquis ſanctiſſimis & reuerendiſſimis Epiſcopis, ideſt,

Maximo Antiochiæ Syriæ,

Quintillo Heracleæ Macedoniæ, habente locum Anaſtaſij Epiſcopi Theſſalonicenſis,

Stephano Epiſcopo Epheſi,

Luciano Byziæ, habente locum Cyriaci Epiſcopi Heracleæ Thraciæ,

Diogene Cyzici,

[Petro Corinthi,

Florentio Sardium,

Eunomio Nicomediæ,

Euſebio & Conſtantino presbyteris, habentibus locum Anaſtaſij Epiſcopi Nicæę,

Eleutherio Chalcedonenſi,

Meletio Lariſſæ, habente locum Domni Epiſcopi Apameæ Syriæ ſecundæ,

Amphilochio Sidæ,

Iuliano Coënſis ciuitatis, habente locum & ipſo Sedis Apoſtolicæ Romæ,

Theodoro Tarſi,

Cyro Anazarbi,

Conſtantino Boſtrorum,

Photio Tyri,

Theodoro Damaſci,

Nonno Edeſſæ,

Symeone Amidæ,

Ioanne Sebaſtiæ,

Seleuco Amaſiæ,] & reliqua ſancta Synodo: & reſidentibus omnibus ante altaris ſanctiſſimi cancellos, propoſitis in medio ſacroſanctis Euangelijs, glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Vt ſciamus quæ gerenda ſint, relegantur ea quæ in præcedentibus ſunt audientijs conſtituta.* Conſtantinus vir deuotus Magiſtrianus & ſecretarius, ex ſcheda geſtorum ſub Conſulatu domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, & qui fuerit nuntiatus, octauo Idus Octobris Chalcedone, inter alia legit: Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: De orthodoxa quidem & catholica Fide integrius & ſubtilius in Concilio poſt

hunc

[a] Nonno,

* Latine legi, legimus, legit. T. Act. 3. in fin.

º perſpicimus.

hunc diem inquiſitionẽ fieri oportere ºperpendimus. Quoniam autem Flauianus reuerendæ memoriæ & Euſebius reuerendiſſimi Epiſcopi, ex geſtorum & cognitionum perſcrutatione, & ipſa voce aliquorum, qui priores fuerant in illo Concilio, & ſe erraſſe dicentium confeſſione, & quòd vane fuerint condemnati, qui nihil in Fide peccauerant, probantur iniuſte damnati; videtur nobis (ſecundum hoc, quod Deo eſt placitum) iuſtum eſſe, ſi viſum fuerit ſacratiſſimo & pijſſimo Domino noſtro, ºincrepationi ſimili ſubiacere Dioſcorum Alexandriæ, & Iuuenalem reuerendiſſimum Epiſcopum Hieroſolymorum, & Thalaſſium reuerendiſſimum Epiſcopum Cæſareæ Cappadociæ, & Euſebium reuerendiſſimum Epiſcopum Ancyræ, & Euſtathium reuerendiſſimum Epiſcopum Beryti, & Baſilium reuerendiſſimum Epiſcopsm Seleuciæ Iſauriæ, qui poteſtatem habuerunt, & principes tunc fuere Concilij, [& cadere de ſancta Synodo,] vt ſecundũ Canones alieni à dignitate Epiſcopatus exiſtant, omnibus quæ ſubſecuta ſunt, à ſacro vertice cognoſcendis,] Poſt aliqua, magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Vnuſquiſque reuerendiſſimorum Epiſcoporum huius præſentis ſancti Concilij, quomodo credit, per ſcripturam ſine aliquo metu, ſolius Dei timorem præ oculis habẽs, feſtinet exponere, ſciẽs quia ſacratiſſimus & pijſſimus dominus noſter Imperator ſecũdum Nicænam expoſitionem ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo, & ſecundum expoſitionem ſanctorum Patrum centum quinquaginta, qui poſt hæc collecti ſunt, & ſecundum canonicas epiſtolas & expoſitiones ſanctorum Patrum, Gregorij, Baſilij, Hilarij, Athanaſij, Ambroſij, & Cyrilli canonicas duas epiſtolas, quæ ſunt in primo Epheſino publicatæ Concilio atque firmatæ, credit, nullo modo ab eorum fide recedens. Nam & reuerendiſſimus Archiepiſcopus ſenioris Romæ Leo pro contentione, quæ ab Eutyche infideliter & contra catholicam religionem facta eſt, videtur ad reuerendæ memoriæ Flauianum epiſtolam direxiſſe.

º censura (margin note at "increpationi")

T. Act. 2. in fin.

Beronicianus vir deuotus ſecretarius, ex alia ſcheda geſtorum, quæ acta ſunt Conſulatu domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, & eius qui fuerit nuntiatus, ſexto Idus Octobris, Chalcedone, poſt alia legit. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Differatur auditio vſque ad dies quinque, vt inter hæc veſtra ſanctitas congregetur ad ſanctiſſimum Archiepiſcopum Anatolium, & de Fide communiter ºcogitetis; vt ij qui dubitant, doceantur. Et poſt reliqua: Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Neceſſarium nõ eſt omnes vos conuenire, Sed quoniam conſequens eſt credere dubitantes, reuerendiſſimus Epiſcopus Anatolius eligat ex ijs qui ſubſcripſerunt, quos putauerit eſſe dignos, vt doceant dubitantes. Poſt reliqua: Ma-

T pag. 216. d.

º conſultetis;

A φλαυιανὸς ὁ τῆς ºεὐλαβοῦς μνήμης, καὶ Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐκ τῆς τῶν πεπραγμένων, καὶ διαγνωσθέντων ἐρεύνης, καὶ αὐτῆς τῆς φωνῆς τινων, τῶν ἐξάρχων γενομένων τῆς τότε συνόδου, ὁμολογησάντων ἐσφάλθαι, καὶ μάτην αὐτοὺς καθῃρηκέναι, οὐδὲν περὶ τὴν πίστιν σφαλέντας, δείκνυνται ἀδίκως καθαιρεθέντες. Φαίνεται ἡμῖν, κατὰ τὸ τῷ θεῷ ἀρέσκον, δίκαιον εἶναι, εἰ παρασταίη τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ, τῷ αὐτῷ ὑπαχθῆναι ἐπιτιμίῳ Διόσκορον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας, καὶ Ἰουβενάλιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπί-
B σκοπον Ἱεροσολύμων, καὶ Θαλάσσιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ Εὐσέβιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀγκύρας, καὶ Εὐστάθιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Βηρυτοῦ, καὶ Βασίλειον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Σελευκείας Ἰσαυρίας, τοὺς ἐξουσίαν ºἐσχηκότας, καὶ ἐξάρχοντας τῆς τότε συνόδου, κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ἀλλοτρίους γενησομένους· πάντων τῶν παρακολουθησάντων τῇ θείᾳ κορυφῇ γνωριζομένων. μετὰ τὰ λοιπά· οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἕκαστος τῶν εὐλαβεστάτων
C ἐπισκόπων τῆς παρούσης ἁγίας συνόδου, ὅπως πιστεύει, ἐγγράφως οὐδενὸς δέους, τὸν δὲ τοῦ θεοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμενος φόβον, ἐκθέσθαι σπουδασάτω, γινώσκων, ὡς ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν δεσπότης κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν μετὰ ταῦτα, καὶ κατὰ τὰς κανονικὰς ἐπιστολάς, καὶ ἐκθέσεις τῶν ἁγιωτάτων πατέρων, Γρηγορίου, Βασιλείου, Ἱλαρίου, Ἀθανασίου, Ἀμβροσίου, καὶ τὰς Κυρίλλου δύο κανονικὰς ἐπιστολάς, τὰς ἐν τῇ
D κατὰ Ἔφεσον πρώτῃ συνόδῳ δημοσιευθείσας, καὶ βεβαιωθείσας, πιστεύει, κατ' οὐδένα τρόπον τῆς αὐτῶν πίστεως ἀναχωρῶν. καὶ γὰρ καὶ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέων πρὸς τὴν παρὰ Εὐτυχοῦς ἀπίστως, καὶ ὑπεναντίον τῆς καθολικῆς θρησκείας ἀνακύψασαν ἀμφιβολίαν, φαίνεται πρὸς τὸν τῆς εὐσεβοῦς μνήμης Φλαυιανὸν τὴν ἐπιστολὴν ἐκπέμψας.

ºαἰτίας

ºεἰληφότας.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀπὸ ἑτέρου χάρτου, πραχθέντος ἐν ὑπατείᾳ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ ºμιᾶς εἰδῶν ὀκτωμβρίων ἐν
E Χαλκηδόνι, μετὰ τὰ λοιπὰ ἀνέγνω· οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ὑπερτεθήσεται ἡ ἀκρόασις ἕως ἡμερῶν πέντε, ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ συνελθεῖν τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην εἰς τὸ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου, καὶ κοινῶς περὶ τῆς πίστεως βουλεύσασθαι· ἵνα οἱ ἀμφιβάλλοντες διδαχθῶσι. μετὰ τὰ λοιπὰ οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· οὐκ ἀναγκαῖον πάντας ὑμᾶς συνελθεῖν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀκόλουθόν ἐστι, πεισθῆναι τοὺς ἀμφιβάλλοντας, ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀνατόλιος ἀπὸ τῶν ὑπογραψάντων ἐπισκόπων ἐπιλέξῃ, οὓς ἂν νομίσῃ ἱκανοὺς εἶναι πρὸς ºδιδασκαλίαν τῶν ἀμφιβαλλόντων.

ºξι.

ºδιδασκαλίαν

Digitized by Google

των. μετὰ τὰ λοιπὰ, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· τὸ διαλαληθὲν τῷ ἔργῳ παραδοθήσεται.

Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· δήλων γινομένων τῶν ἤδη πρότερον τυπωθέντων, τί ἔδοξε περὶ τῆς ἁγίας πίστεως τῇ εὐλαβεστάτῃ συνόδῳ, αὐτὴ διδασκέτω.* Πασχασῖνος, καὶ Λουκίνσιος, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ Βονιφάτιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, τοποτηρηταὶ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, διὰ Πασχασίνου τοῦ εὐλαβεστάτου εἶπον· ἡ ἁγία, καὶ οἰκουμενική, καὶ B μακαρία σύνοδος τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ τῆς πίστεως τὸν κανόνα, τὸν ἐν τῇ Νικαίᾳ παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντα, καὶ τοὺς ὅρους κρατεῖ, καὶ μεταδιώκει. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα συναχθεῖσα σύνοδος ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, τὴν αὐτὴν πίστιν ἐβεβαίωσεν· οὗ τινος συμβόλου τὴν ἔκθεσιν ἡ ἐπὶ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ Κυρίλλου σύνοδος ἐν τῇ Ἐφέσῳ ἐξενεχθεῖσα, ἐν ᾗ Νεστόριος κατεδικάσθη, ὁμοίως ἀσπάζεται. τρίτον δὲ τοῦ μακαριωτάτου ἀνδρὸς, πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, τοῦ τὴν C Νεστορίου, καὶ Εὐτυχοῦς αἵρεσιν καταδικάσαντος, τὰ ἀποσταλέντα γράμματα φανεροῦσι, ποία τῆς ἀληθείας ἡ πίστις. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἁγία σύνοδος ταύτην τὴν πίστιν κατέχει· ταύτην μεταδιώκει· καὶ οὐδὲν περαιτέρω οὔτε προσθεῖναι, οὔτε μειῶσαι ἀνέχεται· ἧς τινος καταθέσεως ἑρμηνευθείσης ἑλληνιστὶ διὰ Βερονικιανοῦ τοῦ καθωσιωμένου σηκρητερίου τοῦ θείου κονσιστωρίου, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· οὕτως πάντες πιστεύομεν, οὕτως ἐβαπτίσθημεν, οὕτως βαπτίζομεν, οὕτως ἐπιστεύσαμεν, οὕτως πιστεύομεν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, D εἶπον· ἐπειδὴ τὰ θεῖα εὐαγγέλια παρὰ τῆς ὑμετέρας εὐλαβείας προτεθέντα ὁρῶμεν, ἕκαστος τῶν συνελθόντων ἐπισκόπων διδαξάτω, εἴγε ἡ ἔκθεσις τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ πατέρων, ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἑκατὸν πεντήκοντα, ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει συναθροισθέντων, συμφωνεῖ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος.*

* ἀντὶ τ. Ῥωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

Ῥωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῷ συμβόλῳ τῶν ἐν Νικαίᾳ τριακοσίων δε- E καοκτὼ ἁγίων πατέρων ἡμῶν, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ ταῦτα συναχθέντων, τῶν τὴν αὐτὴν πίστιν βεβαιωσάντων, καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πραχθεῖσιν ἐπὶ τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου παρὰ τῆς οἰκουμενικῆς, καὶ ἁγίας συνόδου, ὅτε τὸν δύσφημον Νεστόριον καθεῖλε. διὸ καὶ συνήνεσα, καὶ ἀσμένως ὑπέγραψα.

Πασχασῖνος, καὶ Λουκίνσιος, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ Βονιφάτιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, τοποτηρηταὶ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, διὰ Πασχασίνου τοῦ εὐλαβεστάτου εἶπον· σαφές ἐστι, καὶ οὐ δύναται ἀμφισβητηθῆναι, μίαν εἶναι πίστιν τοῦ μακαριωτάτου Πάπα τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, συνᾴδουσαν τῇ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων πίστει, τῶν συνελθόντων κατὰ Νίκαιαν, καὶ κρατεῖν καὶ τὴν

τῶν

A Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Interloquutio, quæ præceſſit, tradatur effectui.

Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Manifeſtatis ijs, quæ iampridem conſtituta ſunt, quod placuit reuerendo Concilio de ſancta Fide, ipſum nos doceat. Paſchaſinus & Lucentius reuerendiſſimi Epiſcopi, & Bonifacius reuerendiſſimus presbyter, Vicarij Sedis Apoſtolicæ, per virum reuerendiſſimum Paſchaſinum Epiſcopum dixerunt: Sancta & beatiſſima Synodus Fidei regulam, quæ apud Nicæam à Patribus eſt conſtituta, ſequitur B & tenet: ſed etiam & centum quinquaginta apud Conſtãtinopolim ſub ſanctæ recordationis Theodoſio maiore congregata Synodus, ipſam Fidem confirmauit; cuius Symboli expoſitionem à beatæ recordationis viro Cyrillo apud Epheſum expoſitam (quando Neſtorius eſt pro ſui calliditate damnatus) ſimiliter amplectitur. tertio vero beatiſſimi atque apoſtolici viri vniuerſalis Eccleſiæ Papæ Leonis, Neſtorij & Eutychetis hæreſim damnantis, directa ſcripta, quid vera Fides habeat expoſuerunt. Similiter vero & ſancta Synodus hanc Fidem tenet, hanc ſequitur: nihil amplius nec addere poteſt, nec minuere. Qua expo- C ſitione interpretata Græce per Beronicianum devotum ſecretarium diuini Conſiſtorij, reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Omnes ſic credimus, ſic baptizati ſumus, ſic baptizamus: ſic credidimus, ſic credimus. Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Quoniam ſacra Euangelia poſita à reuerentia veſtra perſpicimus, ſinguli reuerendiſſimi Epiſcopi qui conuenerunt, doceant, ſi expoſitio trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui olim in Nicæa collecti ſunt, & poſt hæc centum quinquaginta qui in regia congregati ſunt ciuitate, conſonat epiſtolæ reuerendiſſimi Papæ Leonis.

D Anatolius reuerendiſſimus Epiſcopus regiæ Conſtantinopolis dixit: Epiſtola ſanctiſſimi & Deo amiciſſimi Archiepiſcopi Leonis conſonat Symbolo trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui apud Nicæam, & centum quinquaginta qui apud Conſtantinopolim poſtea ſunt collecti, qui eamdem Fidem confirmauerunt: ſed & ijs quæ in Epheſo ſub beatiſſimo & ſanctiſſimo Cyrillo geſta ſunt ab vniuerſali & ſancto Concilio, quando maledictum Neſtorium condemnauit. Quapropter conſenſi, & eidem epiſtolæ libenter ſubſcripſi.

Depoſitiones Epiſcoporum dicentium ſe epiſtola Papæ Leonis ſubſcripſiſſe.

Paſchaſinus & Lucentius reuerendiſſimi Epi- E ſcopi, & Bonifacius presbyter, Vicarij Sedis Apoſtolicæ, per virum reuerendiſſimum Paſchaſinum dixerunt: Manifeſtum eſt, nec poterit dubitari, vnam Fidem beatiſſimi Papæ Sedis Apoſtolicæ rectoris Leonis cum trecentorum decem & octo apud Nicæam Patrum concordare, atque [a]detineri:

[a] tenere Fidem centum

ri i centum quoque quinquaginta apud Conſtan- A
θ, ſed & ſub Cyrillo S. c. viro apud tinopolim congregarorum[θ] ſacerdotum, qui eamdem Fidem firmauerunt; ſed & Cyrilli ſanctæ recordationis viri apud Epheſum (quando Neſtorius pro ſuo errore damnatus eſt) ſtatura [θ] in nullo penitus diſcordare. Ideoq. etiam beatiſſimi Papæ Leonis epiſtola, quæ illam Fidem [θ] expoſuiſſe, cauſa erroris Eutychis, eſt viſa, vno ſenſu, vno quoque ſpiritu videtur illi Fidei eſſe coniuncta.

θ, & in nullo

θ renouare,

Maximus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ Syriæ dixit: Concordat epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi regiæ Romæ Leonis, expoſitioni- B
bus trecentorum decem & octo apud Nicæam ſanctorum Patrum, & centum quinquaginta apud Conſtantinopolim nouam Romam, & in Epheſo à ſanctiſſimo Epiſcopo Cyrillo expoſitæ Fidei: & ſubſcripſi.

Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Concordat epiſtola, & ſubſcripſi ei, cum recte habeat.

Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: Conſonat, & ſubſcripſi ei.

Cyrus Epiſcopus Anazarbi dixit ſimiliter: Conſonat, & ſubſcripſi ei.

Conſtantinus reuerendiſſimus Epiſcopus Bo- C
ſtrorum Arabiæ dixit: Conſonat, & ſubſcripſi ei.

Ioannes reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtiæ Armeniæ primæ dixit: Secundum intellectum meum, intentio epiſtolæ ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romæ Leonis conſonat Fidei trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta qui poſt hæc apud Conſtantinopolim congregati ſunt, & expoſitioni quæ in Epheſo in damnatione impij Neſtorij facta eſt, cui beatiſſimus Cyrillus præſidebat: & [θ] in ea epiſtola ſubſcripſi.

θ eidem epiſtolæ

Conſtantinus reuerendiſſimus Epiſcopus Melitenæ Armeniæ ſecundæ dixit: *Certo ſcio epiſtolam beatiſſimi & ſanctiſſimi Papæ Leonis Epiſcopi Romani,* D
cui etiam ſubſcripſi, conſonam eſſe expoſitioni ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo qui in Nicæa conuenerunt, & centum quinquaginta qui Conſtantinopoli ſub diua memoria Theodoſio, & eorum qui in Epheſo ſub beatiſſimo Alexandrinorum Epiſcopo Cyrillo.

Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus Amaſiæ *dixit: Conſonas expoſitæ Fidei trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum inuenimus ſynodicas epiſtolas ſanctiſſimi patris noſtri Cyrilli. Similiter etiã epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi noſtri Leonis inuenimus conſentire trecentis decem & octo, & ijs quæ à ſanctiſſimo Cyrillo ſunt expoſita.*

Patricius reuerendiſſimus Epiſcopus Tyanorũ E
dixit: Epiſtolam ſanctiſſimi Leonis Archiepiſcopi Romæ conſonam inuenimus trecentis decem & octo qui in Nicæa, & centum quinquaginta ſanctis Patribus qui poſtea in regia vrbe conuenerunt: & ſubſcripſi.

Theodorus reuerẽdiſſimus Epiſcopus Damaſci *dixit: Non eſt ambigendum, quin epiſtola beatiſſimi &*

ſan-

A τῶν ρν'. τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροισθέντων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ τῆς ἁγίας μνήμης Κυρίλλου κατὰ τὴν Ἔφεσον ὁρισθέντα, ἡνίκα Νεστόριος διὰ τὴν ἰδίαν πλάνην καθῃρέθη, καὶ οὐδαμῶς τὸ σύνολον διῄρηται. καὶ τούτου χάριν καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ μακαριωτάτου Πάπα, ἥτις ἐκείνην τὴν πίστιν ἀνανέωσιν [θ] αἰτία τῆς πλάνης Εὐτυχοῦς, ἀποδέδεικται, [θ] ὡς ἐν τῷ ἑνὶ, καὶ τῷ αὐτῷ πνεύματι συνᾴδει τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ. θ ὡς τῷ

Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπε· συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλευούσης Ῥώμης Λέοντος ταῖς B
ἐκτεθεῖσι παρὰ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν ρν'. τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ νέᾳ Ῥώμῃ, καὶ τῇ ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου ἐκτεθείσῃ πίστει καὶ ὑπεσημηνάμην.

Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπε· συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ, καὶ ὑπεσημειωσάμην αὐτῇ, ὀρθῶς ἐχούσῃ.

Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· συνᾴδει, καὶ ὑπέγραψα αὐτῇ.

Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀναζάρβου εἶπεν ὁμοίως· συνᾴ- C
δει, καὶ ὑπέγραψα αὐτῇ.

Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων Ἀραβίας εἶπε· συνᾴδει, καὶ ὑπέγραψα αὐτῇ.

Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστείας πρώτης [θ] Συρίας εἶπε· κατὰ τὴν ἐμὴν κατάληψιν ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος συνᾴδει τῇ πίστει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ρν'. ἐν Κωνσταντινουπόλει συναχθέντων, καὶ τῇ ἐκθέσει, τῇ γενομένῃ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου, ἧς ἡγεῖτο ὁ μακαριώτατος Κύριλλος· καὶ ὑπεσημηνάμην τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ. D

θ Ἀρμενίας.

Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀρμενίας δευτέρας Μελιτηνῆς εἶπε· πεπληροφόρημαι, ὡς ἡ ἐπιστολὴ τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου Πάπα Λέοντος, τοῦ τῆς Ῥωμαίων, ἐν ᾗ καὶ ὑπέγραψα, σύμφωνός ἐστι τῇ ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνειλεγμένων, τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ρν'. ἐπὶ τοῦ τῆς θείας λήξεως Θεοδοσίου, καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τοῦ μακαριωτάτου τῆς Ἀλεξανδρέων ἐπισκόπου Κυρίλλου.

E Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀμασείας εἶπε· συμφώνους τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων τὰς συνοδικὰς ἐπιστολὰς τοῦ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου εὑρήκαμεν. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς τε τριακοσίοις δεκαοκτὼ συνᾴδουσαν, καὶ τοῖς παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου Κυρίλλου, τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Λέοντος εὑρήκαμεν.

Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τυανῶν εἶπε· τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου Λέοντος, τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης, σύμφωνον εὑρήκαμεν τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ρν'. τῶν μετὰ ταῦτα ἐν τῇ βασιλευούσῃ συνελθόντων ἁγίων πατέρων· καὶ ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· οὐδὲ ἀμφιβάλλειν ἐστὶν, ὅτι γε συνᾴδει τῇ ἐκθέσει

τῶν

Digitized by Google

τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, ἡ ἐπιστολὴ τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Λέοντος· ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου τῇ αὐτῇ ἐκθέσει συνᾴδουσι· καὶ ὑπέγραψα αὐτῇ.

Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπε· τῆς ἐκτεθείσης πίστεως παρὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ, τριακοσίων δεκαοκτὼ, τὴν συμφωνίαν εὑρίσκομεν παρά τε τοῖς ρν΄. ἁγίοις πατράσι, τοῖς συνελθοῦσιν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα συνελθοῦσιν ἐν τῇ Ἐφεσίων ἐπὶ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος· καὶ ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ.

Συμεὼν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀμίδης Μεσοποταμίας εἶπε· συμφωνεῖ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος τῇ τε ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθείσῃ πίστει, καὶ τῇ τῶν ρν΄. καὶ τῇ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλου· καὶ ὑπεσημηνάμην αὐτῇ.

Περγάμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Πισιδίας εἶπε· συνᾴδουσαν, καὶ συμφωνοῦσαν τὴν ἐπιστολὴν γνωρίζω τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος τῇ καθολικῇ πίστει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν ρν΄. ἁγίων πατέρων, ἔτι μὴν καὶ τῶν μετὰ ταῦτα συνελθόντων ἐπὶ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου ἐν τῇ Ἐφεσίων πόλει· καὶ ὑπεσημηνάμην αὐτῇ.

Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ εἶπε· συμβαίνουσαν γνωρίζομεν τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως τῶν ἐν Νικαίᾳ τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, καὶ τῇ τῶν ρν΄. ὁμοίως ἁγίων πατέρων, τῶν συνελθόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῇ ἐν Ἐφέσῳ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος· καὶ ὑπέγραψα ἐν αὐτῇ.

Φραγκίων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως τῆς Θρᾴκης εἶπε· συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῇ ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθείσῃ πίστει ὑπὸ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, καὶ τῇ ἐν τῇ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει γινομένῃ συνόδῳ τῶν ρν΄. καὶ τῇ ἐν Ἐφέσῳ συνόδῳ, ἧς ἡγεῖτο ὁ μακάριος Κύριλλος· καὶ ὑπέγρ. ἐν αὐτῇ.

Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· σύμφωνον ἐκρίνα εἶναι τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος τῇ ἐκθέσει τῶν ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων πατέρων, τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῇ συνόδῳ τῶν ρν΄. τῶν συναχθέντων ἐν τῇ μεγαλοπόλει Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῇ συνόδῳ τῇ γινομένῃ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου· καὶ ὑπέγραψα ἐν αὐτῇ.

Φλωρέντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σάρδεων Λυδίας εἶπεν· ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ μακαριωτάτου Πάπα Λέοντος συνᾴδει τῇ πίστει τῆς τε ἐν Νικαίᾳ ἁγίας συνόδου συναχθείσης, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ρν΄. συναγηγερμένης, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ κατὰ Νεστορίου βουλήσει θεοῦ συνελθούσης, ἧς ἡγεῖτο ὁ μακάριος Κύριλλος· καὶ ὑπέγραψα ἐν αὐτῇ.

Ἀμφιλόχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σίδης Παμφυλίας εἶπε· τῆς εἰλικρινοῦς, καὶ ἀληθοῦς πίστεως ἐκτεθείσης παρὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ συλλεγέντων ἁγίων πατέρων, συμβαίνοντα καὶ οἱ κατὰ τὴν μεγάλην Κωνσταντινούπολιν, νέαν Ῥώμην,

A *ſanctiſſimi patris noſtri Archiepiſcopi Leonis conſonet expoſitioni ſanctorum Patrum qui in Nicæa conuenerunt; ſimiliter etiam epiſtolæ beatiſſimi Cyrilli eidem expoſitioni conſonent: & ſubſcripſi ei.*

Photius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Tyri dixit: *Expoſita Fidei à ſanctis trecentis decẽ & octo Patribus qui in Nicæa, conſonantiam inuenimus & apud ſanctos Patres centũ quinquaginta qui Conſtantinopoli conuenerunt, & apud eos qui poſtea Epheſi ſub beatiſſimo Cyrillo, & cum epiſtola ſanctiſſimi & beatiſſimi Patris noſtri Archiepiſcopi Romanorũ Eccleſiæ*
B *Leonis: & ſubſcripſi mea manu.*

Symeon reuerendiſſimus Epiſcopus Amidæ Meſopotamiæ dixit: *Concordat epiſtola Romanorum Archiepiſcopi Leonis, expoſitæ Fidei & in Nicæa, & à centum quinquaginta, & in Epheſo ſub beata memoria Cyrillo: & ſubſcripſi ei.*

Pergamius reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ Piſidiæ dixit: *Conſentire & concordare ſcio epiſtolã ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romanorum Leonis cum catholica Fide trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta ſanctorum Patrum, quin etiam eorum qui po-*
C *ſtea in Epheſiorum vrbe conuenerunt ſub beatiſſimo Cyrillo: & ſubſcripſi ei.*

Theodorus reuerendiſſimus Epiſcopus Tarſi dixit: *Epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romanorum Leonis conuenire ſcimus cum expoſitione Fidei trecentorũ decem & octo ſanctiſſimorum Epiſcoporum qui in Nicæa, & centum quinquaginta ſimiliter ſanctorum Patrum qui Conſtantinopoli conuenerunt, & qui poſtea Epheſi ſub beatiſſimo Cyrillo: & ſubſcripſi ei.*

Francion reuerendiſſimus Epiſcopus Philippopolis Thraciæ dixit: *Conſonat epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis expo-*
D *ſitæ Fidei in Nicæa à trecẽtis decem & octo ſanctis Patribus, & Synodo centum quinquaginta in regia vrbe congregatæ, & Synodo Epheſinæ, cui præfuit beatus Cyrillus: & ſubſcripſi ei.*

Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: *Conſonam eſſe cenſeo epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi veteris Romæ Leonis expoſitioni trecentorum decem & octo Patrum in Nicæa congregatorum, & Synodo centum quinquaginta in magna vrbe Conſtantinopoli, & Synodo Epheſi habitæ ſub beato Cyrillo: & ſubſcripſi ei.*

Florentius reuerendiſſimus Epiſcopus
E Sardium Lydiæ dixit: *Epiſtola ſanctiſſimi & beatiſſimi Papæ Leonis congruit cum Fide ſanctæ Synodi in Nicæa congregatæ, & centum quinquaginta Conſtantinopoli collectæ, & eius quæ Epheſi aduerſus Neſtorium Dei voluntate conuenit, cui præfuit beatus Cyrillus: & ſubſcripſi ei.*

Amphilochius reuerendiſſimus Epiſcopus Sidæ Pãphyliæ dixit: *Sincera & veræ Fidei expoſitæ à ſanctis Patribus in Nicæa collectis, congruentia tũ ſancti Patres conſcripſerũt, qui in magna Conſtantinopoli noua Roma,*

tũ qui Epheſi in ſancta Synodo ſub beatæ memoriæ Cyrillo conuenerunt: cũ qua etiam congruit ſenſus ſecundum pietatem dictatus epiſtola per omnia perfectiſſimi Romanorum Archiepiſcopi Leonis: & ſubſcripſi.

ª Marianus

ª Marinianus reuerẽdiſſimus Epiſcopus Synnadorũ dixit: *Conſentire noui epiſtolam in omnibus ſanctiſſimi Romanorum Archiepiſcopi Leonis ſoli & beatæ ac religioſæ expoſitioni trecentorum decem & octo Patrum, & centum quinquaginta in regia Conſtantinopoli congregatorum; neque horum ſolummodo, verum etiam Synodo aduerſus Neſtorium Epheſi habitæ ſub Cyrillo beatæ memoriæ: ideo etiam ſubſcripſi ei.*

Epiphanius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Pergæ dixit: *Quantum perſpicere potui ex lectione epiſtolæ religioſiſſimi Archiepiſcopi Romanorũ Leonis, conſonat eius ſenſus expoſitioni ſanctorum trecentorum decem & octo Patrum in Nicæa, & centum quinquaginta in regia vrbe poſtea congregatorum, & Synodo Epheſi aduerſus impium Neſtorium habitæ, cui præerat beatus Cyrillus: & ita ſentiens, ſubſcripſi eidem epiſtolæ.*

Oneſiphorus reuerẽdiſſimus Epiſcopus Iconij dixit: *Cum epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romanorum Leonis nulla in re diſſentire videam ab expoſita Fide ſanctorum Patrum qui in Nicæa congregati ſunt, & centum quinquaginta qui apud magni nominis Conſtantinopolim conuenerunt, & ab ijs quæ Epheſi in damnatione impij Neſtorij à beatæ memoriæ patre noſtro Cyrillo geſta ſunt, ſubſcripſi eidem epiſtolæ Papæ Leonis.*

Petrus reuerẽdiſſimus Epiſcopus Gangrorũ dixit: *Fidei, quam ſancti Patres trecenti decem & octo in Nicæa confirmauerunt nobis, & centum quinquaginta in regia Conſtantinopoli congregati, & qui poſtea Epheſi, præſidente ſanctæ illi Synodo beato Cyrillo, cum conſona eſſet etiam epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis, & eumdem haberet ſcopum, eam amplexi ſumus, eiq. ſubſcripſimus.*

Theodoſius reuerendiſſimus Epiſcopus Canothæ dixit: *Immobilis eſt Fides ſanctorum trecentorum decẽ & octo. Si quis conatus fuerit immota mouere, ipſe fluctuabit. Hanc igitur ſequimur, & credimus: expoſitionem quoque editam à ſanctis centum quinquaginta Patribus qui Conſtantinopoli conuenerunt, & Epheſi aduerſus impium Neſtorium factam ſub beatæ memoriæ Cyrillo: & conſentit epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi & patris noſtri Leonis: & ſubſcripſi ei.*

Sabbas reuerẽdiſſimus Epiſcopus Palti Syriæ dixit: *Trecenti decem & octo ſancti Patres voluntate Dei in Nicæa congregati, & edocti a Spiritu ſancto rectam Fidem noſtram expoſuerunt, & centum quinquaginta Conſtantinopoli collecti eam ſequuti ſunt: ſimiliter etiam huic congruentia beatus Cyrillus Epheſi docuit. conſona quoque ſanctiſſimus Archiepiſcopus Romanorum Leo per ſuam epiſtolam docuit,*

A μὴν, ρνʹ. ἅγιοι πατέρες συνέγραψαν, καὶ οἱ τῆς κατ' Ἔφεσον ἐπὶ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλου ἁγίας συνόδου· ἧς ἔτι καὶ ὁ νοῦς, ὁ κατ' εὐσέβειαν ὑπαγορευθεὶς, τῆς ἐπιστολῆς τοῦ πάντα ἐντελεστάτου τῆς Ῥωμαίων ἀρχιεπισκόπου Λέοντος· καὶ ὑποσημειωσάμην.

Μαριανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Συννάδων εἶπε· συνᾴδειν ἔγνων τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πάντα ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος τῇ μόνῃ, καὶ μακαρίᾳ, καὶ θεοφιλεῖ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν ρνʹ. τῶν ἐν βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει συναχθέντων, οὐ μόνον δὲ τούτων, ἀλλὰ καὶ τῇ συνόδῳ, τῇ γενομένῃ κατὰ Νεστορίου ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τοῦ B τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλου· διὸ καὶ ὑπέγραψα ἐν αὐτῇ.

Ἐπιφάνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πέργης εἶπεν· ὡς συνιδεῖν ἠδυνήθην ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐπιστολῆς τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος, συμφωνεῖ κατὰ διάνοιαν τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν μετ' αὐτὴν κατὰ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν συναθροισθέντων ρνʹ. καὶ τῇ ἐν Ἐφέσῳ τῇ κατὰ Νεστορίου τοῦ ἀσεβοῦς γενομένῃ ἧς ἡγεῖτο ὁ μακάριος Κύριλλος. καὶ ταύτην ἔχων τὴν γνώμην, ὑπέγραψα τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ.

Ὀνησιφόρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπε· κατ' οὐδὲν ἀπᾴδουσαν συνιδὼν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁσιωτάτου ἀρ- C χιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος τῆς ἐκτεθείσης πίστεως παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων, καὶ τῶν ρνʹ. τῶν ἐν τῇ μεγαλωνύμῳ Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων, καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ πραχθέντων ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου παρὰ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ὑπέγραψα τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ τοῦ Πάπα Λέοντος.

Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν εἶπε· τὴν ἐκτεθεῖσαν ἐφ' ἡμῖν πίστιν οἱ ἅγιοι πατέρες, οἱ τριακόσιοι δεκαοκτὼ, οἱ ἐν Νικαίᾳ, καὶ οἱ ρνʹ. οἱ ἐν τῇ βασιλευούσῃ Κων- D σταντινουπόλει συναχθέντες, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ, προηγουμένου τοῦ μακαρίου Κυρίλλου τῆς ἁγίας ἐκείνης συνόδου, σύμφωνον οὖσαν καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, καὶ τὸν αὐτὸν ἔχουσαν σκοπὸν, καταδεξάμεθα· καὶ ὑπέγραψα ἐν αὐτῇ.

Θεοδόσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κανώθας εἶπεν· ἀσάλευτος ἡ πίστις τῶν τριακοσίων δεκαοκτώ· ἐάν τις ἐπιχειρήσῃ σαλεῦσαι τὰ ἀσάλευτα, σεσάλευται. ταύτῃ γοῦν ἀκολουθοῦμεν, καὶ πιστεύομεν, καὶ τῇ ἐκθέσει τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ τῶν ρνʹ. ἁγίων πατέρων, τῶν συνελθόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῇ ἐν Ἐφέσῳ κατὰ δυσσεβοῦς Νεστορίου γενομένῃ ἐπὶ τοῦ E τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλου· καὶ συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, καὶ πατρὸς ἡμῶν Λέοντος· καὶ ὑπέγραψα ἐν αὐτῇ.

Σάββας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πάλτου Συρίας εἶπεν· οἱ τριακόσιοι δεκαοκτὼ ἅγιοι πατέρες, συναχθέντες κατὰ γνώμην θεοῦ εἰς Νίκαιαν, καὶ διδαχθέντες ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἁγίου, τὴν ὀρθὴν πίστιν ἡμῶν ἐξέθεντο, καὶ οἱ ρνʹ. συναχθέντες ἐν Κωνσταντινουπόλει, ταύτῃ ἠκολούθησαν· ὁμοίως δὲ σύμφωνα ταύτῃ καὶ ὁ μακάριος Κύριλλος ἐν Ἐφέσῳ ἐδίδαξε. σύμφωνα δὲ καὶ ὁ ὁσιώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ῥωμαίων Λέων διὰ τῆς ἰδίας ἐπιστολῆς ἐδίδαξε· καὶ πᾶσα ἡ εἰρημένη

οὕτω

Digitized by Google

οὕτω κατηχήθη, καὶ ἐδιδάχθη· καὶ ἡμεῖς ταύτην κατέχομεν, καὶ διδάσκομεν· καὶ ὑπέγραψα ἐν αὐτῇ· καὶ ἀναθεματίζω τοὺς ἢ προστιθέντας τι, ἢ ὑφαιροῦντας.

Ἐπιφάνιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Αἰθερίου Πομπηιουπόλεως ἐπαρχίας Παφλαγονίας, εἶπεν· ἐλέει τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἐβεβαιώθην εἰς τὴν πίστιν τῶν τιη΄. ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, ἣν μετὰ ταῦτα ἐβεβαιώθησαν οἱ ρν΄. οἱ συναχθέντες ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἁγίᾳ συνόδῳ, καὶ μετὰ ταύτην οἱ ἐν Ἐφέσῳ ὁμοίως συναχθέντες, ἡγουμένου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου· πληροφορηθεὶς δὲ καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος, ὡς συμφωνεῖ ταῖς προειρημέναις ἐκθέσεσιν, ὑπογράψαντος καὶ τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Αἰθερίου τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ, ἀκολουθῶ τῇ προλεχθείσῃ ἁγίᾳ πίστει.

Φιλότιμος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Θεμιστίου Ἀμάστριδος ἐπαρχίας Παφλαγονίας, εἶπε· συνᾴδω τοῖς αὐτοῖς.

Ἀβραάμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κάστρου Κιρκησίου* εἶπεν· ἐπακούσας τῆς καθαιρέσεως τῶν προδηλουμένων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, κατὰ τὰ αὐτὰ καθαιρῶ ... ὑπέγραψα τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων πόλεως Λέοντος.

*Ὀσροηνῆς

Εὐδόξιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐτεννῶν Παμφυλίας εἶπεν· ἡ πίστις τεθεμελίωται· ἣν περ οἱ τριακόσιοι δεκαοκτὼ ἐν τῇ Νικαίᾳ ἐστήριξαν ἅγιοι πατέρες, καὶ οἱ ἑκατὸν πεντήκοντα, συναχθέντες ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῳ γενομένη ἁγία σύνοδος, ἡγουμένου τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου· ᾗ περ συνᾴδει καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος· ἐν ᾗ καὶ ὑπέγραψα.

Εὐγένιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κοτεννῶν Παμφυλίας εἶπε· κἀγὼ τοῖς αὐτοῖς συντίθημι, καὶ ὑπέγραψα τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος.

Ὀβρίμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κορακησίου εἶπε· κἀγὼ τοῖς αὐτοῖς συντίθημι, καὶ ὑπέγραψα τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος.

Νέων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος πόλεως Σιλιάνδου Παμφυλίας εἶπεν· ἡ γραφεῖσα ἐπιστολὴ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος, συνᾴδει, ὅσον κατὰ διάνοιαν, τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δεκαοκτώ, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ συνδραμόντων, Νεστορίου τοῦ ἀσεβοῦς ἕνεκεν· ἧς ἡγεῖτο ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλος· καὶ ταύτην ἔχων τὴν γνώμην, ἤδη πάλαι ὑπέγραψα τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ.

Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρκισσοῦ Παμφυλίας εἶπεν. ὡς κατελαβεῖν ἠδυνήθην, συμφωνεῖ, ὅσον κατὰ ἔννοιαν, ἡ ἐπιστολὴ, ἡ γραφεῖσα παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει παρά τε τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ τῶν μετὰ

ταῦτα

docuit, & vniuerſus orbis terrarum ſic inſtitutus eſt & edoctus, & nos eamdem retinemus & docemus: & ſubſcripſi ei, atque anathematizo eos qui aliquid vel addunt vel detrahunt.

Epiphanius reuerendiſſ. presbyter, tenens locũ religioſiſſimi Aetherij Epiſcopi Pompeiopolis, prouinciæ Paphlagoniæ, dixit: *Miſericordia Domini noſtri Chriſti confirmatus ſum in Fide trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui in Nicæa, & quam poſtea confirmauerunt centum quinquaginta congregati in ſancta Synodo Conſtantinopoli habita, & poſt hanc qui ſimiliter Epheſi conuenerunt, præſidente ſanctæ memoriæ Cyrillo: certus etiam de epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romanorum Leonis, quòd conſonet prædictis expoſitionibus: præterea cum ipſe religioſiſſimus Epiſcopus Aetherius eidem epiſtolæ ſubſcripſerit, ego quoque prædictam ſanctam Fidem ſequor.*

Philotimus reuerẽdiſſimus presbyter, tenens locum religioſiſſimi Themiſtij Epiſcopi Amaſtridis, prouinciæ Paphlagoniæ, dixit: *Iiſdem conſentio.*

Abraamius reuerendiſſimus Epiſcopus Caſtricircenſis, Oſroenæ prouinciæ, dixit: *Audita depoſitione prædictorum reuerendiſſimorum Epiſcoporum, ſimiliter & ego depono: & ſubſcripſi epiſtolæ ſanctiſſimi Romanæ vrbis Archiepiſcopi Leonis.*

Eudoxius reuerendiſſimus Epiſcopus Etennorum Pamphyliæ dixit: *Fides fundata eſt, quam trecenti decem & octo ſancti Patres Nicææ firmauerunt, & centum quinquaginta Conſtantinopoli congregati, & Epheſi habita ſancta Synodus, præſidente ſanctiſſimo Epiſcopo Cyrillo; cui conſonat etiam epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romanorum Leonis: & ei ſubſcripſi.*

Eugenius reuerendiſſimus Epiſcopus Cotenorum Pamphyliæ dixit: *Et ego iiſdem conſentio, & ſubſcripſi epiſtolæ ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romanorum Leonis.*

Obrimus reuerendiſſimus Epiſcopus Coraceſij dixit: *Iiſdem & ego conſentio: & ſubſcripſi epiſtolæ ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romanorum Leonis.*

Neon reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis ‖Pſyllij Pamphyliæ dixit: *Epiſtola ſcripta à religioſiſſimo & ſanctiſſimo Romanorum Archiepiſcopo Leone, quod attinet ad ſenſum, conſonat cum Fide expoſita à ſanctis trecentis decem & octo Patribus qui Nicææ, & à centum quinquaginta qui in regia vrbe Conſtantinopoli, & qui Epheſi propter impium Neſtorium conuenerunt, cui Synodo præerat beatæ memoriæ Cyrillus: & hanc ſequens ſententiam, eidem epiſtolæ iam pridem ſubſcripſi.*

‖Siliandi

Theophilus reuerendiſſimus Epiſcopus ‖Orei Pamphyliæ dixit: *Quantum aſſequi potui, epiſtola ſcripta à ſanctiſſimo & religioſiſſimo Archiepiſcopo veteris Romæ Leone conſonat in ſenſu cum expoſita Fide à ſanctis trecentis decem & octo Patribus qui Nicææ*

‖Arciſſi al. Axiaſſi

conuenerunt, & à centum quinquaginta qui poſtea Conſtãtinopoli, & ab iis qui Epheſi propter impium Neſtorium conuenerunt, cuius Synodi caput erat beatus Cyrillus: & hãc ſententiam ſequentem, epiſtolæ eiuſdem Papæ me ſubſcripſiſſe liquet.

Verus religioſiſſimus presbyter, obtinens locum Maræ reuerendiſſimi Epiſcopi "Cordiluſorum Pamphyliæ, *dixit: Depono pro memorato reuerendiſſimo viro, eo quòd propter infirmitatem à Nicæna ciuitate non aduenit, epiſtolam ſcriptam à religioſiſſimo & ſanctiſſimo Archiepiſcopo noſtro vrbis Romæ Leone non diſſentire, quod ad ſententiam attinet, ab expoſita Fide à trecentis decem & octo ſanctis Patribus qui Nicææ, & à centum quinquaginta qui Conſtantinopoli, & ab iis etiam qui Epheſi conuenerunt.*

" Codalaorum

Sebaſtianus reuerendiſſimus Epiſcopus Berrhœæ *dixit: Epiſtola domini Leonis Archiepiſcopi per omnia conſentit cum expoſitione trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta ſanctorum Patrum, & cum geſtis Epheſi prius à ſanctæ memoriæ Cyrillo: & huic conſentiens ſubſcripſi.*

Ariſtomachus reuerendiſſimus Epiſcopus Coloniæ Cappadociæ ſecundæ *dixit: Sanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis epiſtola per omnia conſentit cum expoſitione ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo in Nicæa, & centum quinquaginta Conſtantinopoli congregatorum, & cum iis quæ à ſanctiſſimo Cyrillo in prima Epheſina Synodo acta ſunt: & iam ſubſcripſi.*

Iulianus reuerendiſſimus Epiſcopus Coënſis *dixit: Epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi noſtri Leonis fulget ex concordia trecentorum decem & octo Patrum, & centum quinquaginta qui Conſtantinopoli ſub diuæ memoriæ Theodoſio congregati ſunt; & congruit cum iis quæ Epheſi geſta ſunt à beatiſſimo Cyrillo Alexandrinorum Epiſcopo: & in his permanens, ſubſcripſi.*

Theodoretus reuerendiſſimus Epiſcopus Cyri *dixit: Sanctiſſimi Archiepiſcopi domini Leonis epiſtola conſentit cum expoſita apud Nicæam Fide à ſanctis & beatis Patribus, & cum Symbolo Fidei apud Conſtantinopolim à centum quinquaginta Epiſcopis dictato, & cum epiſtolis beati Cyrilli: & amplexus prædictam epiſtolam, ſubſcripſi.*

Cecropius reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtopolis Armeniæ *dixit: Epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romæ Leonis conſentit cum expoſitione trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta ſanctorum Patrum, & cum ſententia ſancti ac beatiſſimi Cyrilli: & amplectens prædictam epiſtolam, ſubſcripſi.*

Acacius reuerendiſſimus Epiſcopus Ariarathiæ *dixit: Conſona eſt epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romæ Leonis expoſitioni trecentorum decem & octo Nicææ, & centum quinquaginta Conſtantinopoli congregatorum, & iis quæ ſub ſanctiſſimo Cyrillo prius*

Epheſi

A πάντα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τῶν Νεστορίου ἀσεβοῦς χάριν συνελθόντων ἐν τῇ Ἐφεσίων, ἧς τὸ κεφάλαιον ὑπῆρχεν ὁ μακάριος Κύριλλος· καὶ ταύτην ἔχων τὴν γνώμην, φαίνομαι τῇ ἐπιστολῇ τοῦ αὐτοῦ Πάπα καθυπογράψας.

Βῆρος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, ἐπέχων τὸν τόπον Μάρα τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κορδαλαίων Παμφυλίας, εἶπε· κατατίθημι ὑπὲρ τοῦ μνημονευθέντος εὐλαβεστάτου ἀνδρός· ἐπείπερ δι' ἀρρωστίαν ἀπὸ τῆς Νικαέων πόλεως οὐ παραγέγονεν· ὡς ἡ ἐπιστολή, ἡ γραφεῖσα παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν τῆς Ῥωμαίων Λέοντος, B οὐκ ἀπᾴδει, ὅσον πρὸς ἔννοιαν, τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει παρά τε τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ παρὰ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδραμόντων, ἔτι μὴν καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Σεβαστιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βερροίας εἶπε· κατὰ πάντα συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου Λέοντος τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῇ ἐκτεθείσῃ τῶν τριακοσίων δεκαοκτώ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων, καὶ πραχθεῖσιν ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον παρὰ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου· καὶ "ἀρεσθεὶς, ταύτῃ ὑπέγραψα.

" ἀρκεσθείς.

C Ἀριστόμαχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κολωνείας δευτέρας Καππαδοκίας εἶπε· συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος κατὰ πάντα τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτώ, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίων πατέρων, καὶ τοῖς παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου Κυρίλλου ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῇ προτέρᾳ συνόδῳ πραχθεῖσι· καὶ ἤδη ὑπέγραψα.

Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ εἶπεν· ἀστράπτει τῇ συμφωνίᾳ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν ρν΄. τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τοῦ τῆς θείας λήξεως Θεοδοσίου συναχθέντων, καὶ τοῖς πραχθεῖσιν ἐν Ἐφέσῳ παρὰ D τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων, ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Λέοντος· καὶ τούτοις ἐμμένων, ὑπέγραψα.

Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κύρου εἶπε· συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τοῦ κυρίου Λέοντος τῇ ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθείσῃ πίστει παρὰ τῶν ἁγίων, καὶ μακαρίων πατέρων, καὶ τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπαγορευθέντι παρὰ τῶν ρν΄. συμβόλῳ τῆς πίστεως, καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ μακαρίου Κυρίλλου· καὶ ἀποδεξάμενος τὴν προῤῥηθεῖσαν ἐπιστολήν, ὑπέγραψα.

Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστουπόλεως E Ἀρμενίας εἶπε· συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῶν Ῥωμαίων Λέοντος τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ τῶν τριακοσίων δεκαοκτώ, καὶ τῇ ἐκθέσει τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων, καὶ τῇ συνέσει τοῦ ἁγίου, καὶ τρισμακαρίου Κυρίλλου· καὶ ἀποδεξάμενος τὴν προῤῥηθεῖσαν ἐπιστολήν, ὑπέγραψα.

Ἀκάκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας εἶπε· σύμφωνός ἐστιν ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῶν Ῥωμαίων Λέοντος τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναχθέντων, καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου Κυρίλλου πραχθεῖσιν ἐν Ἐφέσῳ

τὸ

Digitized by Google

A τὸ πρότερον, καὶ βεβαιωθεῖσι· καὶ συνεθέμην, καὶ ὑπέγραψα.

Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ζήλων ἐπαρχίας Ἑλενοπόντου εἶπε· συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου Πάπα Λέοντος τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναχθέντων, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου Πάπα Κυρίλλου, τῇ ἐν Ἐφέσῳ πάλαι πραχθείσῃ· καὶ τούτοις συνῃνέσαμεν, καὶ ὑπεγράψαμεν.

Ἡράκλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κομανῶν ἐπαρχίας δευτέρας Ἀρμενίας εἶπε· τοῦτο φαμὲν, ὅτι περὶ συνᾴδει ἐν ἅπασι τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἡμῶν, λέγω δὴ τοῖς τριακοσίοις B δεκαοκτὼ, καὶ τοῖς ρν΄. καὶ τοῖς τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, τοῖς ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον πραχθεῖσι, καὶ βεβαιωθεῖσιν, ἡ τοῦ ἁγιωτάτου Λέοντος ἐπιστολή· καὶ συνεθέμην τῷ τόμῳ, καὶ ὑπέγραψα.

Μελέτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λαρίσσης ἐπαρχίας δευτέρας Συρίας, τοποτηρῶν τῷ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀπαμείας Δόμνῳ, εἶπε· συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, τοῦ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας, τοῖς τε τριακοσίοις δεκαοκτὼ ἁγίοις πατράσι, καὶ τοῖς ρν΄. ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔτι μὴν καὶ τοῖς τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, τοῖς ἐν Ἐφέσῳ ἐν C τῇ προτέρᾳ συνόδῳ πραχθεῖσι, καὶ βεβαιωθεῖσι· καὶ συνθέμενος, ὑπέγραψα τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ.

Ὀλύμπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πανεάδος ἐπαρχίας πρώτης Φοινίκης εἶπε· σύμφωνα ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ θεοσεβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος περιέχει τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν ρν΄. ἁγίων πατέρων, ἔτι δὲ καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλου ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον πραχθεῖσι· καὶ συνθέμενος, ὑπέγραψα τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ.

Τιμόθεος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βαλαναίων Συρίας δευτέρας εἶπε· τῇ ἐννοίᾳ τῆς πίστεως, τῇ ἐκτεθείσῃ ὑπὸ D τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ τῇ τῶν ρν΄. ἐκτεθείσῃ ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει τηνικαῦτα συνελθόντων, ὁμόλογός ἐστιν ἡ ἐπιστολὴ, ἡ γραφεῖσα πρὸς τὸν τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανὸν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, καὶ πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, συμφωνοῦσα καὶ τοῖς παρὰ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον πραχθεῖσι, καὶ βεβαιωθεῖσι· καὶ συνθέμενος, ὑπέγραψα τῷ τόμῳ.

Ἰουλιανὸς, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ῥωσοῦ Κιλικίας δευτέρας εἶπε· συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τε E τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου ἐν Ἐφέσῳ πραχθεῖσι, καὶ βεβαιωθεῖσιν ἐν τῇ προτέρᾳ συνόδῳ· καὶ συνθέμενος, ὑπέγραψα τῷ τόμῳ.

Παῦλος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μαριάμνης Συρίας δευτέρας εἶπε· τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, πίστει, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ρν΄. καὶ τοῖς ὑπὸ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου γραφεῖσιν ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον, σύμφωνός ἐστιν ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος καὶ ταύτῃ συνθέμενος, ὑπέγ.

Ἀπαρ-

Epheſi geſta ſunt & confirmata : & conſenſi, ac ſubſcripſi.

Atticus reuerendiſſimus Epiſcopus Zelorum, prouinciæ Helenoponti, *dixit : Epiſtola ſanctiſſimi Papæ Leonis conſentit cum expoſitione trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum Nicææ, & centum quinquaginta Conſtantinopoli congregatorum, & cum epiſtola ſanctiſſimi Papæ Cyrilli olim Epheſi geſtis recenſita : uſq. conſenſimus, & ſubſcripſimus.*

Heraclius reuerendiſſimus Epiſcopus Comanorum, prouinciæ Armeniæ ſecundæ, *dixit : Hoc dicimus, Epiſtolam ſanctiſſimi Leonis per omnia conuenire cum ſanctis Patribus noſtris, trecentis inquam decem & octo, & centum quinquaginta, & cum iis quæ à beatiſſimo Cyrillo Epheſi prius geſta ſunt & confirmata : eiq. tomo conſenſi, & ſubſcripſi.*

Meletius reuerendiſſimus Epiſcopus Lariſſæ, prouinciæ Syriæ ſecundæ, locum tenens Domni ſanctiſſimi Epiſcopi Apameæ, *dixit : Conſonat epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romanæ Eccleſiæ Leonis cum trecentis decem & octo ſanctis Patribus, & centum quinquaginta qui Conſtantinopoli conuenerunt, adhuc etiam & cum geſtis & confirmatis à beatiſſimo Cyrillo in priore Synodo Epheſina : & conſentiens ſubſcripſi eidem epiſtolæ.*

Olympius reuerendiſſimus Epiſcopus Paneadis, prouinciæ Phœniciæ primæ, *dixit: Epiſtola ſanctiſſimi & religioſiſſimi Archiepiſcopi Leonis continet conſona expoſitioni trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta ſanctorum Patrum, adhuc autem & geſtis in priore Synodo Epheſina ſub beatæ memoriæ Cyrillo : & conſentiens ſubſcripſi eidem epiſtolæ.*

Timotheus reuerendiſſimus Epiſcopus Balanæorum Syriæ ſecundæ *dixit : Cum ſenſu Fidei expoſito à trecentis decem & octo ſanctis Patribus in Nicæa congregatis, & à centum quinquaginta qui Conſtantinopoli eo tempore conuenerunt, conſentit epiſtola ſcripta à ſanctiſſimo Archiepiſcopo & patre noſtro Leone ad beatæ memoriæ Flauianum ; conſona eſt etiam iis quæ in prima Epheſina Synodo à beato Cyrillo geſta ſunt & confirmata : & conſentiens, ei tomo ſubſcripſi.*

Iulianus reuerendiſſimus Epiſcopus Rhoſi Ciliciæ ſecundæ *dixit : Congruit epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis expoſitioni Fidei ſanctorum Patrum trecentorum decē & octo, & centum quinquaginta, & iis quæ in prima Epheſina Synodo ſub beatiſſimo Cyrillo geſta ſunt & confirmata : & conſentiens, ſubſcripſi ei tomo.*

Paulus reuerendiſſimus Epiſcopus Mariamnæ Syriæ ſecundæ *dixit : Sanctiſſimi & religioſiſſimi Archiepiſcopi urbis Romæ Leonis epiſtola conſona eſt expoſitæ Fidei a ſanctis Patribus in Nicæa, & poſt hæc à centum quinquaginta Conſtãtinopoli, & iis quæ à beato Cyrillo Epheſi prius ſcripta ſunt : & huic conſentiens ſubſcripſi.*

A Atarbius reuerendiſſimus Epiſcopus Trapezuntis, ciuitatis Ponti Polemoniaci, dixit: *Per fidem conſubſtantialis Trinitatis, & ſapientiam diuinitus vobis ſubminiſtratã, veſtra etiam gloria videt, epiſtolam ſanctiſſimi Leonis conſonam eſſe expoſitioni Fidei trecentorum decem & octo ſanctiſſimorum Patrum qui Nicaæ, & centum quinquaginta qui poſtea in regia vrbe conuenerũt, & iis quæ Epheſi ſub ſanctæ memoriæ Cyrillo prius geſta ſunt & confirmata: ac propterea & nos, & religioſiſſimus Dorotheus Neocaſareæ metropolis noſtræ Epiſcopus, ita ſentientes, ſubſignauimus.*

B Photinus diaconus, vicarius Dorothei reuerẽdiſſimi Epiſcopi Neocæſareæ Ponti Polemoniaci, dixit: *Ego quoque hæc depono.*

Ioannes reuerẽdiſſimus Epiſcopus Polemonij, ciuitatis Ponti Polemoniaci, dixit: *Epiſtola ſanctiſſimi Papæ Leonis conſona eſt expoſitioni trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui Nicaæ, & centum quinquaginta qui Conſtantinopoli conuenerunt, & priori Synodo Epheſinæ ſub beatiſſimo Cyrillo: & ipſam ſubſignaui.*

C Gratidianus reuerendiſſimus Epiſcopus Ceraſuntis Ponti Polemoniaci dixit: *Epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi Papæ Leonis, conſentientem expoſitioni ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo qui Nicaæ, & centum quinquaginta qui Conſtantinopoli conuenerunt, & iis quæ Epheſi ſub ſacra memoriæ Cyrillo geſta & confirmata ſunt, ſubſignaui.*
[Ioannes Epiſcopus Carrhæ, ſimiliter.]

ͤ Ionopolis — Rhenus reuerẽdiſſimus Epiſcopus ͤIunopolis Paphlagoniæ dixit: *Epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis, conſentientem expoſitæ Fidei à trecentis decem & octo, & centum quinquaginta ſanctis Patribus, & iis quæ in priore Synodo Epheſina à ſanctiſſimo Cyrillo confirmata ſunt, ſubſignaui.*

D Caiumas reuerendiſſimus Epiſcopus Marcopolis, prouinciæ Oſroënæ, dixit: *Epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis concordat cum iis quæ expoſita ſunt à trecentis decem & octo ſanctis Patribus, & à centũ quinquaginta, & cum iis quæ à beato Cyrillo confirmata ſunt in priore Synodo Epheſina: & ſubſcripſi ei.*

ᶠ Perrhæ Euphrateſiæ. — Athanaſius reuerẽdiſſimus Epiſcopus ᶠPari inſulæ dixit: *Epiſtola beatiſſimi Archiepiſcopi Romæ Leonis conſonat expoſitæ Fidei à trecentis decem & octo, & à centũ quinquaginta qui Conſtantinopoli conuenerunt, & iis quæ à beatiſſimo Cyrillo decreta ſunt in prima Synodo Epheſina: & eidem epiſtolæ ſubſcripſi.*

E Baſilius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Traianopolis, prouinciæ Rhodopes, dixit: *Sequens ea quæ olim à ſanctis Patribus trecẽtis decem & octo Nicaæ decreta ſunt, & quæ poſtea à centum quinquaginta ſanctis Patribus Conſtantinopoli congregatis confirmata, & ea etiam quæ in priori Synodo Epheſina ſimiliter acta ſunt ſub beata memoriæ Cyrillo; amplector*

etiam

A Ἀτάρβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος πόλεως Τραπεζοῦντος Πόντου Πολεμωνιακοῦ, εἶπε· τῇ πίστει τῇ περὶ τὴν ὁμοούσιον τριάδα, καὶ τῇ θεόθεν ὑμῖν ἐπιχορηγηθείσῃ σοφίᾳ, συνορᾷ καὶ ἡ ὑμετέρα ἐνδοξότης, σύμφωνον εἶναι τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγιωτάτων πατέρων τιη΄. καὶ τῶν ρν΄. τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ συναχθέντων μετὰ τὴν προῤῥηθεῖσαν, καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου τὸ πρότερον πραχθεῖσι, καὶ βεβαιωθεῖσι, τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁσιωτάτου Λέοντος· καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς τε, καὶ ὁ θεοφιλέστατος Δωρόθεος, ὁ τῆς μητροπόλεως ἡμῶν Νεοκαισαρείας ἐπίσκοπος, καθυποσημηνάμεθα, οὕτω φρονοῦντες.

B Φωτεινὸς διάκονος, ᵃτοποτηρῶν τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Δωροθέῳ Νεοκαισαρείας Πόντου Πολεμωνιακοῦ, εἶπε· κἀγὼ ταῦτα κατατίθημι. — ᵃ τοποτη- τῶν

Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος πόλεως Πολεμωνίου Πόντου Πολεμωνιακοῦ, εἶπεν· ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου Πάπα Λέοντος σύμφωνός ἐστι τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων, καὶ τῇ συνόδῳ τῇ ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον, τῇ ἐπὶ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου· καὶ ὑπεσημηνάμην αὐτῇ.

C ᵃ Γρατιανὸς, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κερασοῦντος Πόντου Πολεμωνιακοῦ, εἶπε· τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Πάπα Λέοντος, συμφωνούσῃ τῇ ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου πραχθεῖσι, καὶ βεβαιωθεῖσι· καὶ ὑπεσημηνάμην. — ᵃ Γρα- dianus

Ῥῆνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰωνοπόλεως Παφλαγονίας εἶπε· τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, τῇ συναδούσῃ τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει παρὰ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων, καὶ τοῖς τοῦ ὁσιωτάτου Κυρίλλου ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον βεβαιωθεῖσιν,
D ὑπεσημηνάμην.

Καιοῦμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μαρκουπόλεως, ἐπαρχίας Ὀσροηνῆς, εἶπε· συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τοῖς ἐκτεθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τοῖς τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον βεβαιωθεῖσι· καὶ ὑπέγραψα αὐτῇ.

Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πέῤῥης Εὐφρατησίας εἶπε· συμφωνεῖ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῆς Ῥωμαίων τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει παρὰ τῶν
E τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τοῖς τυπωθεῖσιν ἐν τῇ Ἐφεσίων πρώτῃ συνόδῳ ἐπὶ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου· καὶ ὑπέγραψα τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ.

Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τραϊανουπόλεως, ἐπαρχίας Ῥοδόπης, εἶπε· τοῖς πάλαι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἐν τῇ Νικαέων τυπωθεῖσι, καὶ μετὰ ταῦτα παρὰ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων, βεβαιωθεῖσιν, ἔτι γε μὴν καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ κατὰ τὴν προτέραν σύνοδον, συμφώνως ἐκείνοις πεπραγμένοις ἐπὶ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου στοιχῶν, καὶ

τὴν

Digitized by Google

A τὴν δὲ τοῦ πάντα ὁσιωτάτου τῆς Ῥωμαίων ἀρχιεπισκόπου Λέοντος ἐπιστολὴν, τὴν γραφεῖσαν πρὸς τὸν τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανὸν, προσίεμαι, πρὸς τὸν αὐτοῦ βλέπουσαν σκοπόν· καὶ αὐτὸς ὑπεσημηνάμην.

Δοκιμάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μαρωνείας Ῥοδόπης εἶπε· Τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔτι γε μὴν καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον πραχθεῖσι, καὶ βεβαιωθεῖσι, συμβαίνουσαν ὁρῶν καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, μετὰ πάντων καὶ αὐτὸς ὑπεσημηνάμην αὐτῇ.

B Σερῆνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μαξιμιανουπόλεως Ῥοδόπης εἶπε· Τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ πάλαι συνελθόντων, τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου Κυρίλλου ἐν τῇ Ἐφεσίων πρώτῃ συνόδῳ πραχθεῖσι, συνάδουσαν εὑρὼν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ θειοτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, μετὰ πάντων καὶ αὐτὸς ὑπέγραψα ἐν αὐτῇ.

Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκοβήλου Συρίας δευτέρας εἶπε· τοῖς ἐκτεθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, ἔτι μὴν καὶ τοῖς τοῦ μακαρίου Κυρίλλου, τοῖς ἐν Ἐφέσῳ κατὰ τὴν προτέραν σύνοδον πραχθεῖσι, καὶ βεβαιωθεῖσι, σύμφωνον εὑρὼν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, ὑπέγραψα αὐτῇ.

C Εὐσέβιος καὶ Κωνσταντῖνος, οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι τῆς Νικαέων πόλεως, τοποτηροῦντες τῷ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀναστασίῳ, εἶπον· κατατιθέμεθα, ὅτι ἤδη καὶ ἀναγνοὺς τὸν τόμον τοῦ ἁγιωτάτου Λέοντος ὁ ὁσιώτατος ἡμῶν ἐπίσκοπος Ἀναστάσιος, καὶ εὑρὼν αὐτὸν σύμφωνον τοῖς ἐκτεθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων, τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει συναχθέντων, καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἐν τῇ προτέρᾳ συνόδῳ τῇ κατ' Ἔφεσον πραχθεῖσι, καὶ βεβαιωθεῖσι, καθυπέγραψεν αὐτῇ.

D Πορφύριος ἀρχιδιάκονος, τοποτηρῶν Οὐρανίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἐμέσης ἐπαρχίας Φοινίκης, εἶπεν· ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἡμῶν Οὐράνιος, ὁ εἰς τόπον αὐτοῦ ἀποστείλας με, εὑρὼν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης συμφωνοῦσαν τῇ ἐκθέσει τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τοῖς τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον πραχθεῖσι, καὶ βεβαιωθεῖσιν, ὑπέγραψεν αὐτῇ.

E Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως ἐπαρχίας Ἰσαυρίας εἶπε· τῇ πίστει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, σύμφωνός ἐστιν ἡ ἑρμηνεία, ἡ ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, καὶ βεβαιωθεῖσα ἐν τῇ κατ' Ἔφεσον προτέρᾳ ἁγίᾳ συνόδῳ· σύμφωνος δέ ἐστι καὶ ἡ ἑρμηνεία τῆς ἐπιστολῆς τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, καὶ ὑπέγραψα αὐτῇ.

Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γερμανικείας Αὐγουστοευφρατησίας εἶπεν· ἐπὶ τῇ πίστει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν Κωνσταντινουπόλει ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἀθροισθέντων, καὶ ἐβαπτίσθημεν,

etiam epiſtolam per omnia ſanctiſſimi Romanorum Archiepiſcopi Leonis, ſcriptam ad ſanctæ memoriæ Flauianum, cum ad idem propoſitum reſpiciat; & ipſe quoque ſubſignaui.

Docimaſius reuerendiſſimus Epiſcopus Maroneæ Rhodopæ *dixit: Expoſitioni trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui Nicææ, & centum quinquaginta qui Conſtantinopoli conuenerũt, ac iis præterea quæ ſub beato Cyrillo in priore Epheſina Synodo acta ſunt & confirmata, conuenire videns epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi, cum omnibus ipſe quoque eam ſubſignaui.*

Serenus reuerẽdiſsimus Epiſcopus Maximianopolis Rhodopæ *dixit: Epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis conſentientem inueniens expoſitioni ſanctorum trecentorum decem & octo Patrum qui olim Nicææ, & centum quinquaginta qui poſthæc Conſtantinopoli conuenerunt, & iis quæ ſub ſanctiſſimo Cyrillo in prima Synodo Epheſina geſta ſunt, cum omnibus ego quoque eidem ſubſcripſi.*

Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleucobeli Syriæ ſecundæ *dixit: Conſonam inueniens ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis epiſtolam iis quæ expoſita ſunt à ſanctis Patribus trecentis decẽ & octo, & centum quinquaginta, & iis etiam quæ à beato Cyrillo Epheſi in priore Synodo geſta & confirmata ſunt, ſubſcripſi ei.*

Euſebius & Conſtantinus reuerendiſſimi Presbyteri ciuitatis Nicænæ, ac vicarii Anaſtaſii ſanctiſſimi Epiſcopi eiuſdem ciuitatis, *dixerunt: Cum ſanctiſſimus Epiſcopus noſter Anaſtaſius legiſſet tomum ſanctiſſimi Leonis, & inueniſſet ipſum conſentire iis quæ à ſanctis trecentis decem & octo Patribus in ciuitate noſtra congregatis expoſita ſunt, & iis quæ ſub beato Cyrillo in prima Epheſina Synodo acta & confirmata ſunt, ipſum ei ſubſcripſiſſe deponimus.*

Porphyrius Archidiaconus, locũm tenens Vranij reuerẽdiſſimi Epiſcopi Emeſæ, prouinciæ Phœniciæ, *dixit: Vranius reuerendiſſimus Epiſcopus noſter, qui in ſui locũ me miſit, inueniens epiſtolam beatiſſimi Leonis Archiepiſcopi veteris Romæ conſentiẽtem expoſitioni trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui Nicææ, & centum quinquaginta qui Conſtantinopoli conuenerunt, & iis quæ à beatiſſimo Cyrillo geſta & confirmata ſunt in Epheſina Synodo priore, ſubſcripſit ei.*

Theodorus Epiſcopus Claudiopolis, prouinciæ Iſauriæ, *dixit: Fidei trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta, conſona eſt interpretatio expoſita à beatiſſimo Cyrillo, & confirmata in ſancta Synodo Epheſina prima: cui etiam conſona eſt interpretatio epiſtolæ religioſiſſimi Archiepiſcopi Leonis: & ſubſcripſi ei.*

Ioannes reuerendiſsimus Epiſcopus Germaniciæ Auguſtæ Euphrateſiæ *dixit: In Fide trecentorũ decem & octo qui Nicææ, & centum quinquaginta qui Conſtantinopoli ſuperioribus temporibus congregati ſunt, & baptizati*

ptizati ſumus, & baptizamus: & huic conſona inuenientes ea quæ à beatiſſimo Cyrillo in priore Epheſina Synodo expoſita ſunt & confirmata, & epiſtolam quoque beatiſſimi Archiepiſcopi Leonis, ſubſcripſimus ei.

b Eulogius [b] Euoltius reuerendiſsimus Epiſcopus Zeugmatis Auguſtæ Euphrateſiæ *dixit: Epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis conſentit cum expoſitione trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta ſanctorum Patrum, & cum iis quæ à beatiſsimo Cyrillo in priore Synodo Epheſina geſta & confirmata ſunt: & ſubſcripſi ei.*

Similiter Quintillus reuerẽdiſſ. Epiſcopus Heracleæ, tenens locum ſanctiſſimi Anaſtaſij Theſſalonicenſis Epiſcopi, &

Petrus reuerendiſſimus Epiſcopus Corinthi, metropolis Helladis, &

Atticus reuerendiſſimus Epiſcopus Nicopolis, metropolis veteris Epiri, &

Lucas reuerendiſsimus Epiſcopus Dyrrhachij, metropolis nouæ Epiri, &

Conſtantinus reuerendiſſimus Epiſcopus Demetriadis Theſſaliæ, tenens locum Vigilantij reuerendiſſimi Epiſcopi Lariſſæ, metropolis eiuſdem prouinciæ, &

Martyrius reuerendiſſimus Epiſcopus Gortynæ, metropolis Cretæ,

Et reuerend. Epiſcopi Macedoniæ primæ, id eſt,

Sozon reuerendiſsimus Epiſcopus Philippenſium, &

Euſebius reuerẽdiſſ. Epiſcopus Toperi, &

h Serrhorum Maximus reuerendiſſimus Epiſcopus [h] Cherſoneſi, &

Nicolaus reuerẽd. Epiſcopus Stoborũ, &

i Parthenicopolis, Ioannes reuerendiſſimus Epiſcopus [i] Parthenopolis, &

Dardanius reuerẽd. Epiſcopus Bargalę, &

Honoratus reuerendiſſ. Epiſcopus Thaſi,

Et Epiſcopi Helladis, hoc eſt,

Nicæas reuerendiſſimus Epiſcopus Megaræ, &

Ioannes reuerend. Epiſcopus Meſſenæ, &

Ophelimus reuerendiſsimus Epiſcopus Tegeæ, &

Athanaſius reuerendiſsimus Epiſcopus Opuntis, &

Irenæus reuerend. Epiſcopus Naupacti, &

Domninus reuerendiſsimus Epiſcopus Platæarum, &

l Oneſimus [l] Oneſiphorus reuerẽdiſsimus Epiſcopus Argorum,

Et Epiſcopi veteris Epiri, hoc eſt,

m Eubœæ, Marcus reuerendiſs. Epiſcopus [m] Euriæ, &

Peregrinus reuerendiſsimus Epiſcopus Phœniciæ, &

Eutychius reuerendiſsimus Epiſcopus Adrianopolis, &

Claudius reuerẽd. Epiſcopus Anchiaxi, &

Soterichus reuerẽd. Epiſcopus Corcyræ,

Et Epiſcopi nouæ Epiri, hoc eſt,

Petrus reuerendiſſimus Epiſcopus Echinæorum, &

Euſebius reuerend. Epiſcopus Apolloniæ,

Et

A ϑημεν, καὶ βαπτίζομεν, καὶ ταύτῃ σύμφωνα εὑρόντες τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου ἐν τῇ προτέρᾳ κατ᾽ Ἔφεσον συνόδῳ, καὶ βεβαιωθέντα, ἔτι μὴν καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, ὑπεγράψαμεν αὐτῇ.

Εὐλόγιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τοῦ Ζεύγματος Αὐγουστοευφρατησίας εἶπε· συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτώ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων, καὶ τοῖς τοῦ ἁγιωτάτου Κυρίλλου ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον πραχθεῖσι, καὶ βεβαιωθεῖσι· καὶ ὑπέγραψα αὐτῇ.

B Ὁμοίως, Κυιντίλλος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου, καὶ

Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κορίνθου μητροπόλεως Ἑλλάδος, καὶ

Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως μητροπόλεως παλαιᾶς Ἠπείρου, καὶ

Λουκᾶς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δυῤῥαχίου μητροπόλεως νέας Ἠπείρου, καὶ

Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δημητριάδος Θεσσαλίας, ἐπέχων τὸν τόπον Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου
C ἐπισκόπου Λαρίσσης, μητροπόλεως ἐπαρχίας τῆς αὐτῆς, καὶ

Μαρτύριος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γορτύνης, μητροπόλεως Κρήτης,

Καὶ οἱ Μακεδονίας πρώτης εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι· τουτέστι,

Σώζων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φιλίππων, καὶ

Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος [k] Δοβήρου, καὶ k Τοπήρου,

Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεῤῥῶν, καὶ

Νικόλαος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Στοβῶν, καὶ

D Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Παρθενικουπόλεως, καὶ

Δαρδάνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος [n] Βαργάδων, καὶ n Βαργάλων,

Ὀνωράτος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θάσου,

Καὶ οἱ τῆς Ἑλλάδος· τουτέστι,

Νικαίας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μεγάρων, καὶ

Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μεσσήνης, καὶ

Ὀφέλιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τεγέας, καὶ

Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ὀπιοῦντος, καὶ

Εἰρηναῖος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ναυπάκτου, καὶ

Δομνῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πλαταιέων, καὶ

E Ὀνήσιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἄργους,

Καὶ οἱ παλαιᾶς Ἠπείρου· τουτέστι,

Μάρκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐβοίας, καὶ

Περεγρῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φοινίκης, καὶ

Εὐτύχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως, καὶ

Κλαύδιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγχιασμοῦ, καὶ

Σωτήριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κερκύρας,

Καὶ οἱ νέας Ἠπείρου· τουτέστι,

Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐχινέου, καὶ

Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀπολλωνίας,

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ οἱ τῆς Κρήτης, τουτέστι,

Κύριλλος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σουβρίτου, καὶ

Γεννάδιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κνωσσοῦ, καὶ

Δημήτριος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λάμπης, καὶ

Εὐφράτας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος *Ἐλευθέρης, ἐπέχων τὸν τόπον καὶ Παύλου εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καντάνων, ἀπὸ χάρτου διὰ σημείων ὑπηγόρευσαν διὰ Σώζοντος ἐπισκόπου Φιλίππων· τὴν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ πίστιν, σωτηρίαν ἡμετέραν οὖσαν, καὶ φυλάττομεν, καὶ μετὰ ταύτης ἐξελθεῖν τὸν βίον εὐχόμεθα. ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα κατ' οὐδένα τρόπον τῆς εἰρημένης πίστεως ἀσύμφωνός ἐστι. φυλάττοντες δὲ διαπλοῦμεν καὶ πάντα τὰ πεπραγμένα, καὶ ὡρισμένα ἐπὶ τῆς πρώτης Ἐφεσιακῆς συνόδου, ἧς καθηγηταὶ γεγόνασιν ὁ μακαριώτατος Κελεστῖνος ὁ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας πρόεδρος, καὶ ὁ μακαριώτατος Κύριλλος, ὁ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας. καὶ ὀρθοδοξότατον εἶναι τὸν ἁγιώτατον πατέρα, καὶ ἀρχιερέα Λέοντα πεπληροφορήμεθα. γεγένηται δὲ ἡμῖν περὶ τῆς ἐπισταλμένης παρὰ τῆς αὐτοῦ μακαριότητος ἐπιστολῆς τὸ ἀναμφίβολον, τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων Πασχασίνου, καὶ Λουκενσίου, τὸν τόπον ἐπεχόντων τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, σαφηνισάντων ἡμῖν, ἃ ἡ φράσις διϊστᾶν ἠνίττετο. ὅτι γὰρ κατὰ τὸν τύπον τῆς ὑμετέρας ἐξουσίας παρὰ τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς μεγάλης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίῳ, καὶ τῇ συνεδρευούσῃ αὐτῷ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ παρεγενόμεθα, ὀφείλοντες περὶ ὧν ἀμφεβάλλομεν ὀλίγων πληροφορηθῆναι, εὕρομεν αὐτῶν τὴν ἁγιότητα ἑτοιμότατα τὴν ἀμφιβολίαν ἐκβάλλουσαν· πάντα γὰρ ἄνθρωπον ἀνεθεμάτισαν, διϊστῶντα τῆς θεότητος τὴν σάρκα τοῦ κυρίου, καὶ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἣν ἥνωσεν ἑαυτῷ ἀπὸ τῆς ἁγίας παρθένου Μαρίας τῆς θεοτόκου, καὶ μὴ τὰ θεοπρεπῆ, καὶ ἀνθρωποπρεπῆ αὐτοῦ εἶναι λέγοντα ἀσυγχύτως, καὶ ἀτρέπτως, καὶ ἀδιαιρέτως. διά τοι τοῦτο πληροφορηθέντες, καὶ συμφωνεῖν ἡγούμενοι κατὰ πάντα τοῖς προγεγραμμένοις ἁγίοις πατράσι τὴν ἐπιστολὴν, συνῃνέσαμεν ταύτῃ, καὶ ὑπεγράψαμεν. Πάντες οἱ προλεχθέντες εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· πάντες οἱ τοῦ Ἰλλυρικοῦ τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐδώκαμεν, ᾗ τινι πάντες συντιθέμεθα.

* Ἐλευθερίνης

Λεόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος Παλαιστίνης πρώτης, καὶ

Φωτεινὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λύδδης, καὶ

Παῦλος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀνθηδόνος, καὶ

Ἡράκλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀζώτου, καὶ

Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰαμνείας, καὶ

Πολυχρόνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος, καὶ

Παγκράτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λιβυάδος, καὶ

Ζώσιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μηνοΐδος, καὶ

Ανα-

A *Et Epiſcopi Cretæ, id eſt,*

Cyrillus reuerendiſſimus Epiſcopus Subritis, &

Gennadius reuerẽd. Epiſcopus Gnoſſi, &

Demetrius reuerendiſſimus Epiſcopus ‖Lappæ, &

‖ Lampæ.

Euphratas reuerendiſſimus Epiſcopus Eleuthernæ, tenens etiam locũ Pauli reuerendiſſimi Epiſcopi ‖Candiæ, ex charta dictauerunt notis per Sozontem Epiſcopum Philippenſium: Nos ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo Fidem, quę eſt ſalus noſtra, & ſeruamus, & cũ ipſa B vitam noſtram complere oramus: necnõ & centum quinquaginta Fides nullo modo antedictæ Fidei diſſonat, ‖quam & ſeruãtes, exequimur & omnia quæ acta ſunt & decreta in prima Epheſina Synodo, cuius præſides fuerunt beatiſſimus Cæleſtinus Apoſtolicæ Sedis Præſul, & beatiſſimus Cyrillus Epiſcopus magnæ ciuitatis Alexandriæ: & ſumme orthodoxum eſſe ſanctiſſimum patrem ‖noſtrum Archiepiſcopum Leonem, perfectiſſime nouimus. Factum eſt autẽ nobis certum de epiſtola ‖miſſa ab ipſius beatitudine, à ſanctiſſimis C Epiſcopis Paſchaſino & Lucentio, qui locum continent Apoſtolicæ Sedis, qui nobis dilucidauerũt, quæ ‖linguæ obſcuritas ſecernere ſubnotabat. Quando enim ſecundum iuſſionem poteſtatis veſtræ, ad ſanctiſſimum Archiepiſcopum Conſtantinopolis magnæ ciuitatis Anatolium & ad conſidẽtem ei ſanctam Synodum peruenimus, volentes ‖de quibus paulo ante dubitabamus, doceri, inuenimus ipſorum ſanctitatem paratiſſimam ad expellendã omnem dubitationem. Omnem enim hominem anathematizabant ſeparantem à D diuinitate carnẽ Domini & Dei & ſaluatoris noſtri IESV Chriſti, quam ſibi adunauit de ſancta virgine Maria genitrice Dei, & non dicentem, quæ Deum decent, & quæ homini conueniunt, ipſius eſſe inconfuſe & indiuiſe & ſine conuerſione. Et per hoc nobis ſatisfactum eſt. Et per omnia conſonare æſtimãtes præſcriptis ſanctis Patribus, huic epiſtolæ conſenſimus, & ſubſcripſimus. Omnes antedicti reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: Omnes de Illyrico eamdem vocem dedimus, cui omnes conſentimus.

‖ Cantanorum.

‖ Perſiſtimus etiã ſeruare omnia

‖ & Pontificem Leonẽ.

‖ ſcripta

‖ phraſis ſecernere

‖ de paucis illis, de quibus dubitabamus.

E Leontius reuerendiſſimus Epiſcopus Aſcalonæ Palæſtinæ primæ, &

Photinus reuerend. Epiſcopus Lyddæ, &

Paulus reuerẽdiſſimus Epiſcopus Anthedonis, &

Heraclius reuerend. Epiſcopus Azoti, &

Stephanus reuerẽd. Epiſcopus Iamniæ, &

Polychronius reuerendiſſimus Epiſcopus Antipatridis, &

Pancratius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Libyadis, &

Zoſimus reuerẽd. Epiſcopus Minoidis, &

Ana-

A ‖Anianus reuerendiſſimus Epiſcopus Capitoliadis Palæſtinæ ſecundæ, & [‖Ananias]
Zebennus reuerendiſſimus Epiſcopus Pellenſis ciuitatis, &
Ioannes reuerendiſſimus Epiſcopus Tiberiadis, &
Ioanues reuerendiſſimus Epiſcopus Gadarorum, &
Beryllus reuerẽdiſſimus Epiſcopus Aialę Palæſtinæ tertiæ, &
Aretas reuerendiſſ. Epiſcopus Eluſæ, &
Muſonius reuerẽdiſſ. Epiſcopus Zoaræ, &
‖Marcianus reuerẽdiſſimus Epiſcopus Iotapæ, [‖Ammianus] B ex charta cum dictaſſent per ‖Anianum [‖Ammiam] Epiſcopum Capitoliadis, dixerunt: Nos omnes ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo' qui in Nicæa ciuitate conuenerunt, Fidem ſemper ſeruauimus & ſeruamus, & cum ea vitæ noſtræ finem complere oramus. Sequimur autem & centum quinquaginta Fidem nullo modo diſſonantẽ. Conſentimus etiam actis & conſtitutis in prima Epheſina Synodo à beatiſſimæ & ſanctiſſimæ memoriæ Cyrillo, qui fuit Epiſcopus Alexandriæ [magnæ ciuitatis.] Sed & lecta eſt nobis epiſtola beatiſſimi C & Deo amiciſſimi Archiepiſcopi Romani Leonis, in plurimis recte ‖habẽs, & prædictis conſonans, & conſentimus. [‖habẽtibus, & prædictis conſonantibus conſenſimus.] Aliqua autem nobis ex ipſa obſtiterunt verba, vt partitionem & ſeparationẽ aliquam demonſtrantia ſic volentibus ſapere: de quibus & ab initio ante veſtrã clementiam ‖certabamus, [‖ambigebamus,] & tunc à veſtra iuſſi exire magnificẽtia, audiuimus à ſanctiſſimis patribus & Epiſcopis & Presbyteris locum continentibus ſanctiſſimi & Dei amatoris pręcipui Archiepiſcopi Leonis, quia nullã dicunt partitionẽ in Domi-D no & Deo & ſaluatore noſtro IESV Chriſto, ſed vnum eumdẽq. Dominum filium Dei. propter quod conſenſimus, & tomo ſubſcripſimus. Exiſtimamus autẽ quòd & ipſi etiam nunc, ſi inuitati fuerint à veſtra magnitudine, eadem confitebuutur, pro vtilitate totius mundi. Omnes prædicti reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: Eadem omnes diximus, & his conſentimus.

Nunechius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ dixit: Epiſtola beatiſſimi Leonis, in qua & ſubſcripſi, conſonat expoſitioni Fidei ſanctorum E Patrum qui in Nicæa, & centum quinquaginta qui in Conſtantinopoli congregati ſunt, & Synodo Epheſinæ, cuius præſidens fuit beatus pater noſter Cyrillus.

Nonnus reuerendiſſimus Epiſcopus Edeſſæ Oſroënæ dixit: *Epiſtola beatiſſimi Leonis conſona eſt Synodo Nicææ habitæ trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta qui Conſtantinopoli ſub Theodoſio diuæ memoriæ conuenerunt, & epiſtolæ beatæ memoriæ Cyrilli in Epheſina metropoli confirmatæ; quã etiam ſubſignaui.*

Poly-

A Ἀνανίας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καπιτωλιάδος Παλαιστίνης δευτέρας, καὶ
Ζίβεννος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πέλλης, καὶ
Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τιβεριάδος, καὶ
Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γαδάρων, καὶ
Βήρυλλος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Αἰλᾶ Παλαιστίνης τρίτης, καὶ
Ἀρέτας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐλούσης, καὶ
Μυσώνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ζοαρῶν, καὶ
Μαρκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰωτάπης, ἀπὸ χάρτου ὑπαγορεύσαντες διὰ Ἀνανίου ἐπισκόπου εἶπον· ἡμεῖς B πάντες τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων, τὴν πίστιν ἐφυλάξαμεν ἀεὶ, καὶ φυλάττομεν, καὶ μετὰ ταύτης τὸν βίον ἐξελθεῖν εὐχόμεθα· ἀκολουθοῦμεν δὲ καὶ τῇ τῶν ἑκατὸν δεκαοκτὼ πατέρων κατ' οὐδὲν διαφωνούσῃ· συντιθέμεθα δὲ καὶ τοῖς παρὰ τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου τὴν μνήμην γενομένου τῆς Ἀλεξανδρέων ἐπισκόπου Κυρίλλου πεπραγμένοις, καὶ ὡρισμένοις, κατὰ τὴν Ἐφεσίων ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ. ἀλλὰ καὶ ἀναγνωσθείσης ἡμῖν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ μακαριωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος, τοῖς πλείοσιν ὀρθῶς ἔχουσι προσετέθημεν, καὶ τοῖς εἰρημένοις συνᾴδουσι. τινὲς δὲ ἡμῖν C ἐξ αὐτῆς προσέστησαν λέξεις, ὡς μερισμόν τινα, καὶ χωρισμὸν τοῖς οὕτω φρονεῖν ἐθέλουσιν ἐμφαίνουσαι, περὶ ὧν καὶ ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἐξ ἀρχῆς ἀμφεβάλλομεν φιλανθρωπίας, καὶ ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς ὑμετέρας κελευσθέντες μεγαλοπρεπείας, ἠκούσαμεν παρὰ τῶν ἁγιωτάτων πατέρων, ἐπισκόπων τε, καὶ πρεσβυτέρων, τῶν ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, ὡς οὐδένα λέγουσι μερισμὸν ἐπὶ τοῦ κυρίου, καὶ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἕνα, καὶ τὸν αὐτὸν κύριον τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. διὸ συνετέθημεθα, καὶ τῷ τόμῳ καθυπεγράψαμεν. οἰόμεθα δὲ αὐτοὺς D καὶ νῦν, εἰ ἐπιτραπεῖεν παρὰ τοῦ ὑμετέρου μεγέθους, τὰ αὐτὰ καταθήσεσθαι ὑπὲρ ὠφελείας τοῦ κόσμου παντός. πάντες οἱ προλεχθέντες εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· τὰ αὐτὰ πάντες εἴπομεν, καὶ τούτοις συντιθέμεθα.

Νουνέχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Φρυγίας Πακατιανῆς εἶπεν· ἡ ἐπιστολὴ τοῦ μακαριωτάτου Λέοντος, ἐν ᾗ καὶ ὑπέγραψα, σύμφωνός ἐστι τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν συνελθόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῇ συνόδῳ τῇ κατ' Ἔφεσον, ἧς ἡγεῖτο ὁ μακάριος πατὴρ ἡμῶν Κύριλλος.

E Νόννος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐδέσσης Ὀσροηνῆς εἶπεν· ἡ ἐπιστολὴ τοῦ μακαριωτάτου Λέοντος σύμφωνός ἐστι τῇ συνόδῳ, τῇ κατὰ Νίκαιαν γενομένῃ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ τῆς θείας λήξεως Θεοδοσίου, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλου, ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει βεβαιωθείσῃ· ᾗ καὶ ὑπεσημηνάμην.

Πολυ-

A Πολυχρόνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας Κιλικίας εἶπεν· ὁ κοινὸς τῶν πιστῶν πατήρ, ὁ μακάριος Παῦλος ὁ ἀπόστολος, ὁ διὰ τοῦ εὐαγγελίου πάντας ἡμᾶς γεννήσας, μαρτυρεῖ τῇ πίστει Ῥωμαίων, ὡς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ καταγγελλομένῃ· ἣν πίστιν ἄνωθεν ἐφύλαξεν ἡ ἁγία ἐκκλησία ἐκείνη· ἣν ἐξεφώνησε νῦν, καὶ ἀεὶ, ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων, συμφωνοῦσαν τῇ τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων, καὶ πάντων τῶν ὀρθοδόξων. ταύτην ἄνωθεν ἐκρατήσαμεν τὴν πίστιν, καὶ κρατοῦμεν. ἐν ᾗ καὶ ἐβαπτίσθημεν, καὶ βαπτίζομεν.

Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπε· B τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, τῶν ἐν Νικαίᾳ, ὀρθῶς, καὶ εὐσεβῶς ἐχούσῃ, ἠκολούθησεν ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων Κύριλλος. ἔτι μὴν καὶ ἡ ἐν τῇ μεγαλωνύμῳ Κωνσταντινουπόλει τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπισκόπων ἐπὶ τοῦ τῆς θείας λήξεως Θεοδοσίου ἀθροισθεῖσα σύνοδος, τὴν αὐτὴν γνώμην ἐκύρωσε· καὶ ὁ θεοφιλέστατος δὲ τῆς Ῥωμαίων ἀρχιεπίσκοπος Λέων σαφῶς ἐξακολουθήσας δείκνυται ταύτῃ. μηδὲν οὖν καινισθέντες ἐφ' ᾗ ἔχομεν πίστει ἐκ πατέρων, ταύτην ἐφυλάξαμεν τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι, καὶ φυλάττομεν, καὶ φυλάξομεν.

Ἀλέξανδρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστῆς πρώτης Κιλικίας εἶπεν· ἡ ἐπιστολὴ τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου C Λέοντος, τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης, σύμφωνός ἐστι τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, τῇ γενομένῃ ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῇ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν συναχθέντων ἐν τῇ πανευδαίμονι Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τοῦ τῆς θείας λήξεως Θεοδοσίου, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἁγιωτάτου Κυρίλλου, τῇ ἐν Ἐφέσῳ βεβαιωθείσῃ.

Καλλίνικος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας Βιθυνίας εἶπεν· ἡ σύνοδος, ἡ ἐν τῇ Νικαέων συγκροτηθεῖσα παρὰ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν τῇ μεγαλωνύμῳ Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ * μακαριωτάτου Νεκταρίου τοῦ ἐπισκόπου, καὶ ἡ ἐν D Ἐφέσῳ κατὰ Νεστορίου συγκροτηθεῖσα, ἓν ἔχει φρόνημα, τριάδα προσκυνοῦσα, καὶ τριάδα κηρύττουσα, καὶ τριάδα τῷ κόσμῳ παραδιδοῦσα· καὶ αὐτὸς οὖν ταύταις ταῖς ἁγίαις συνόδοις στοιχῶ· εἰς ἃς καὶ ἐπίστευσα, καὶ ὑπέγραψα. εἰς ταύτας καὶ ὁμολογῶ, καὶ συντίθεμαι. καὶ τὰ ἴσα τούτοις γέγραφεν ὁ ὁσιώτατος πατὴρ ἡμῶν Λέων.

*εὐλαβεστάτου

Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τριπόλεως Φοινίκης πρώτης παραλίας εἶπε· τῇ ὀρθῇ, καὶ ἀποστολικῇ πίστει, τῇ ἐκτεθείσῃ ὑπὸ τῶν μακαριωτάτων, καὶ ἁγιωτάτων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, ἔτι μὴν καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐπὶ τῆς βασιλευούσης νέας Ῥώμης Κωνσταντινουπόλεως συνελθόντων, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, τοῦ E τῆς Ἀλεξανδρέων γενομένου ἐπισκόπου, ἐν Ἐφέσῳ ἐμφανισθείσῃ, συνᾴδει ἡ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Λέοντος ἐπιστολή.

Ἀπραγμόνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τίου εἶπεν· οὐδεμίαν διαφορὰν ἐν τοῖς ἐκτεθεῖσι παρά τε τῶν ἁγιωτάτων πατέρων τῶν τριακοσίων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, οὔτε μὴν παρὰ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, συνορῶ. ἀλλὰ γὰρ καὶ ταύταις συνᾴδειν τὰς ἐπιστολὰς τοῦ μακαρίου Κυρίλλου, καὶ τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου Πάπα Ῥώμης Λέοντος, ἐπίσταμαι.

Κοσσι-

A Polychronius reuerendiſſimus Epiſcopus Epiphaniæ Ciliciæ *dixit: Communis fidelium pater beatus Paulus Apoſtolus, qui nos omnes per Euangelium genuit, teſtatur de fide Romanorum quod in toto mundo annuntietur: quam fidem iam inde à principio ſancta illa Eccleſia ſeruauit; quam eloquutus eſt nunc & ſemper ſanctiſſimus Archiepiſcopus Leo, conſonantem Fidei ſanctorum Patrum qui Nicææ conuenerunt, & omnium orthodoxorum. Hanc iam olim tenuimus Fidem, ac tenemus, in qua & baptizati ſumus, & baptizamus.*

a Cor. 4. c. Rom. 1. b.

B Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicomediæ *dixit: Expoſitionē Fidei ſanctorum Patrum trecentorū decem & octo qui Nicææ conuenerunt, recte ac religioſe habentē ſecutus eſt religioſiſſimus Epiſcopus Alexādriæ Cyrillus: præterea Synodus etiam centū quinquaginta Epiſcoporū in magna vrbe Conſtantinopoli ſub diuæ memoriæ Theodoſio collecta, eamdē ſententiam confirmauit: religioſiſſimus quoque Romanorum Archiepiſcopus Leo perſpicue eādem ſecutus oſtenditur. In ea igitur Fide, quā ex Patribus habemus, nihil noui admittentes, hanc per Dei gratiam ſeruauimus, & ſeruamus, & ſeruabimus.*

C Alexander reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtiæ primæ Ciliciæ *dixit: Epiſtola beatiſſimi & ſanctiſſimi Leonis Archiepiſcopi Romæ conſona eſt expoſitioni trecentorum decem & octo Nicææ editæ, & centum quinquaginta in Conſtantinopoli feliciſſima vrbe congregatorū ſub diuæ memoriæ Theodoſio, & epiſtola beatiſſimi & ſanctiſſimi Cyrilli Epheſi confirmatæ.*

Callinicus reuerendiſſimus Epiſcopus Apameæ Bithyniæ *dixit: Synodus Nicææ habita à trecentis decem & octo ſanctis Patribus, & centum quinquaginta Conſtantinopoli celeberrima vrbe propter ordinationem beatiſſimi* D *Nectarij Epiſcopi, & quæ Epheſi aduerſus Neſtorium conuenit, vnum habet ſenſum, dum Trinitatem adorat, & Trinitatem prædicat, & orbi Trinitatem tradit. Ego igitur has ſanctas Synodos ſequor, in quas credidi, & ſubſcripſi. has etiam confiteor, hisq. conſentio: & his paria ſanctiſſimus pater noſter Leo ſcripſit.*

Theodorus reuerendiſſimus Epiſcopus Tripolis Phœnicis primæ maritimæ *dixit: Cum recta & Apoſtolica Fide expoſita à beatiſſimis ac ſanctiſſimis Patribus qui Nicææ, atque etiam centum quinquaginta qui in regia* E *vrbe Conſtantinopoli noua Roma conuenerunt; & cum epiſtola beatiſſimi Cyrilli Alexandriæ quondam Epiſcopi, Epheſi declarata, conſentit epiſtola ſanctiſſimi ac religioſiſſimi Epiſcopi Leonis.*

Apragmonius reuerendiſſimus Epiſcopus [b]Chij *dixit: Nullam differentiam inter ea quæ expoſita ſunt à ſanctiſſimis Patribus trecentis decem & octo qui Nicææ conuenerunt, & ea quæ à centum quinquaginta, conſpicio. quin etiam cū ijs conſentire ſcio epiſtolas beati Cyrilli, & ſanctiſſimi ac religioſiſſimi Leonis Papæ Romani.*

b Tij

Coſſi-

Digitized by Google

Coſſinius reuerendiſſimus Epiſcopus Hierocæſareæ Lydiæ *dixit : Conſona eſt epiſtola patris noſtri & Papæ Leonis trecentis decem & octo Patribus noſtris qui Nicææ conuenerunt, & actio prior beati patris noſtri Cyrilli Epheſi habita aduerſus Neſtorium, & centum quinquaginta in feliciſſima vrbe Conſtantinopoli noua Roma congregatorum. & his credimus, & ita docemus.*

Eulogius reuerendiſſimus Epiſcopus Philadelphiæ Arabiæ *dixit : Ego ſic credo vt expoſuerunt trecenti decem & octo ſancti Patres, & qui in regia vrbe conuenerunt, & vt continet epiſtola beatiſſimi patris noſtri Cyrilli, & epiſtola religioſiſſimi Archiepiſcopi Leonis. (conſonant enim trecentis decē & octo.) & ei ſubſcripſi.*

Epiphanius reuerendiſſimus Epiſcopus Ceſtrorum Syriæ *dixit : Nihil minus continet epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi & patris noſtri Leonis, quàm expoſitio Nicææ edita à ſanctis Patribus trecentis decē & octo ; & epiſtola ſcripta à beatæ memoriæ Cyrillo ad eos qui erant Epheſi ; & quæ à centū quinquaginta ſanctis Patribus in vrbe feliciſſima Conſtātinopoli noua Roma congregatis : & ei ſubſcripſi.*

Sagalorũ, ſ. Andreas reuerendiſſimus Epiſcopus [a] Sagarorum Lydiæ *dixit : Epiſtolam patris noſtri Papæ Leonis nihil varietatis inuenio continere ab expoſita Fide trecentorum decem & octo Patrum, & ab epiſtola beati patris noſtri Cyrilli, & ab actis in celeberrima vrbe Conſtantinopoli noua Roma à ſanctis centum quinquaginta Patribus : & ei credimus, & ita docemus, eiq. ſubſcripſi.*

Iulianus reuerendiſſimus Epiſcopus Celenderenæ ciuitatis, prouinciæ Iſauriæ, *dixit : Credimus ſecundum Fidem nobis traditam à ſanctis Patribus trecentis decem & octo Nicææ, & centum quinquaginta, & epiſtolæ ſanctiſſimi Alexandrinæ vrbis Epiſcopi Cyrilli, & ſanctiſſimi & religioſiſſimi Leonis Papæ Romani : & ei ſubſcripſi.*

Patricius reuerendiſſimus Epiſcopus Acraſſi, prouinciæ * ſecundæ, *dixit : Sicut edocti ſumus, expoſitioni ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo Nicææ, & centum quinquaginta in regia vrbe Conſtantinopoli cōgregatorum, & epiſtolæ ſanctiſſimi ac religioſiſſimi Archiepiſcopi Leonis, cui etiam ſubſcripſi, cum ſibi conſentiant, credo.*

Dionyſius reuerendiſſimus Epiſcopus Attaliæ, prouinciæ Lydiæ, *dixit : Secundum Euangelicam vocem expoſuerunt Fidem firmam atque inconcuſſam trecenti decem & octo Nicææ, & centum quinquaginta in regia vrbe Conſtantinopoli congregati. Epiſtola quoque beatiſſimi Cyrilli, & epiſtola piiſſimi & ſanctiſſimi Archiepiſcopi magnæ Romæ Leonis, cui etiam ſubſcripſi, cum omnibus conſentiunt.*

ſ Blandi Elias reuerendiſſimus Epiſcopus [ſ] Bleādri Lydiæ *dixit : Expoſitioni ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo Nicææ congrega-*

A Κοσίνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροκαισαρείας Λυδίας εἶπε· σύμφωνός ἐστιν ἡ ἐπιστολὴ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Πάπα Λέοντος, τοῖς τριακοσίοις δεκαοκτὼ πατράσιν ἡμῶν, τοῖς ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἡ πρᾶξις ἡ πρώτη τοῦ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἐν Ἐφέσῳ γενομένη κατὰ Νεστορίου, καὶ ἡ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, συναχθέντων ἐν τῇ πανευδαίμονι Κωνσταντινουπόλει, νέᾳ Ῥώμῃ. καὶ ταύτης πιστεύομεν, καὶ διδάσκομεν.

Εὐλόγιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας Ἀραβίας εἶπεν· ἐγὼ οὕτως πιστεύω, καθὼς ἐξέθεντο οἱ τριακόσιοι δεκαοκτὼ ἅγιοι πατέρες, καὶ οἱ συνελθόντες ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει, καὶ καθὼς περιέχει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου
B τοῦ πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, καὶ ἡ ἐπιστολὴ περιέχει τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος· συνᾴδουσι γὰρ τοῖς τριακοσίοις δεκαοκτώ· καὶ ὑπέγραψα ἐν αὐτῇ.

Ἐπιφάνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κέστρων Συρίας εἶπεν· οὐδὲν ἧττον περιέχει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, καὶ πατρὸς ἡμῶν Λέοντος τῆς ἐκθέσεως, τῆς γενομένης παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, τριακοσίων δεκαοκτώ, καὶ τῆς ἐπιστολῆς, τῆς γραφείσης παρὰ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλου τοῖς ἐν Ἐφέσῳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων, τῶν συναχθέντων ἐν τῇ πανευδαίμονι Κωνσταντινουπόλει, νέᾳ Ῥώμῃ· καὶ ὑπέγραψα ἐν αὐτῇ.

C Ἀνδρέας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σαγάρων Λυδίας εἶπεν· οὐδεμίαν ἐναλλαγὴν εὑρίσκω τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ πατέρων περιέχουσαν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πατρὸς ἡμῶν Πάπα Λέοντος. καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, καὶ τῇ πράξει, τῇ γενομένῃ ἐν τῇ πανευφήμῳ νέᾳ Ῥώμῃ, Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα πατέρων. καὶ ταύτῃ πιστεύομεν, καὶ διδάσκομεν· καὶ * ὑπέγραψα ἐν αὐτῇ. * ὑπεγράψαμεν

Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κελενδέρεως ἐπαρχίας Ἰσαυρίας εἶπε· πιστεύομεν κατὰ τὴν πίστιν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν παρὰ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων ἡμῶν, τῶν
D ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ ἁγιωτάτου τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως Κυρίλλου, καὶ τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου Πάπα Λέοντος Ῥώμης· καὶ ὑπέγραψα ἐν αὐτῇ.

Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀκρασσοῦ ἐπαρχίας δευτέρας εἶπε· καθὼς ἐδιδάχθημεν, τῇ ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων, τριακοσίων δεκαοκτώ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, συναχθέντων ἐν τῇ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, ἐν ᾗ καὶ ὑπέγραψα,
E ἐχούσαις σύμφωνα, πιστεύω.

Διονύσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀτταλείας ἐπαρχίας Λυδίας εἶπε· κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν φωνὴν ἐξέθεντο τὴν πίστιν βεβαίαν, καὶ ἀσάλευτον οἱ τριακόσιοι δεκαοκτώ, οἱ ἐν Νικαίᾳ συναχθέντες, καὶ οἱ ἑκατὸν πεντήκοντα, οἱ ἐν τῇ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἡ ἐπιστολὴ δὲ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντος· ἐν ᾗ καὶ ὑπέγραψα· συνᾴδουσι πᾶσιν.

Ἠλίας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος πόλεως Βλαύνδου Λυδίας εἶπε· τῇ ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, τριακοσίων

Digitized by Google

A σίων δεκαοκτὼ, καὶ τῇ παρὰ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, συνᾴδει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου πάπα Λέοντος Ῥώμης, ἐν ᾗ καὶ ὑπέγραψα διὰ τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου.

Ῥωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μύρων Λυκίας εἶπεν· ὅτι αἱ δύο ἐπιστολαὶ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου, καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος συνῳδὰ λέγουσι, συντίθημι. ἡ δὲ ἐν Νικαίᾳ ἁγία, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, περὶ τοιούτων οὐκ ἔσχε διάλεξιν. πᾶσι δὲ τοῖς παρ' αὐτῆς ἐκτεθεῖσι καὶ ἐμμένομεν, καὶ στοιχοῦμεν. καὶ οὔτε ὑφελεῖν, οὔτε προσθεῖναι δυνάμεθα.

B Νεοπτόλεμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κόρνων ἐπαρχίας Λυκαονίας εἶπεν· ἄνωθεν, καὶ ἐξ ἀρχῆς ἡ ἡμετέρα πατρὶς, πάσης αἱρετικῆς καθαρεύουσα νόσου, περὶ τὰς τοιαύτας ζητήσεις, καὶ φιλονεικίας, ἀγυμνάστως ἔσχε· καὶ ἡμεῖς ἁπλούστερον ἐπιστεύσαμεν, ἀκολουθοῦντες τῇ πίστει τῶν πατέρων, τῇ ἐκτεθείσῃ ἐν τῇ Νικαέων πόλει, ἣν ὕστερον ἡρμήνευσεν ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλος, καὶ πάλιν ἐσαφήνισεν ὁ ἁγιώτατος, καὶ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων τῆς Ῥωμαίων πόλεως· καὶ πάλιν ἡμεῖς ταῖς ἐκθέσεσι ταύταις οὐκ ἐναντιούμεθα. εἰ δέ τις οἴεται ἔχειν τινὰ ἀφορμὴν ἀντιλογίας κατὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ μακαριωτάτου Λέοντος ἐπισκόπου, αὐτὸς συζητείτω, καὶ φιλονεικείτω· ἡμῶν ἐν μηδενὶ ἀντιλεγόντων, ἢ ἀντιμαχομένων τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων πίστει.

C Φλωρέντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως Πισιδίας εἶπε· πρὸ τῶν ἑρμηνειῶν τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, καὶ τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, τῇ ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, πειθόμενοι, οὕτως ἐπιστεύσαμεν, καὶ πιστεύομεν. οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα συναινοῦμεν τῇ πίστει, τῇ σαφῶς διαγορευούσῃ, ὡς ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσαρκώθη· ταύτῃ τῇ

D πίστει τῇ τῶν ἁγίων πατέρων οὕτω πιστεύομεν, ὥσπερ * ἡρμηνεύσαμεν, καὶ οὐδὲν διαμφιβάλλομεν. (* ἡρμήνευσαν,)

Εὐτρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀδάδων Πισιδίας εἶπεν· ἐν οὐδενὶ ἀπᾴδει τῆς ἐκτεθείσης πίστεως παρὰ τῶν ἁγίων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, πατέρων, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ ταῦτα συνελθόντων, καὶ τῆς ἐπιστολῆς Κυρίλλου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης, ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος· ἀλλ' ἐν πᾶσι συμφωνεῖ· καὶ ἀναγκαίως κἀγὼ συναινῶ, καὶ ταύτῃ ὑπέγραψα.

E Φροντινιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σαγαλασσοῦ εἶπεν· ἐκ πολλῶν ὅσων ἐμαυτὸν πληροφορήσας, συνᾴδειν τὰ ἐπισταλέντα παρὰ τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν πατρὸς Λέοντος τῷ συμβόλῳ, τῷ ἐκτεθέντι παρὰ τῶν ἁγιωτάτων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν τῇ εὐδαίμονι πόλει τὴν αὐτὴν ἐκθεμένων πίστιν, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τῇ παρὰ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου γενομένου τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἐκτεθείσῃ, καὶ συναινέσας ὑπέγραψα.

Παῦλος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δέρβης Λυκαονίας εἶπεν· ἡμεῖς ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις τὴν ζήτησιν ταύτην ἠγνόησε. πιστεύομεν δὲ φιλανθρώπῳ θεῷ, ὅτι οὔτε τοῦ

λοιποῦ

A *gregatorum, & centum quinquaginta, & epiſtolæ beatiſſimi Cyrilli, conſonat epiſtola ſanctiſſimi & religioſiſſimi Leonis Papæ Romani, cui etiam ſubſcripſi per dominum Conſtantinum.*

Romanus reuerendiſſimus Epiſcopus Myrorum Lyciæ *dixit: Epiſtolas quidē duas, alteram ſanctæ memoriæ Cyrilli, alteram religioſiſſimi Archiepiſcopi Leonis, conſentire fateor. Verum illa Nicææ habita ſancta & œcumenica Synodus de eiuſmodi rebus non diſſeruit. In omnibus autem quæ ab ipſa ſunt expoſita, & manemus, & incedimus, neque adimere aliquid, neque adijcere poſſumus.*

B Neoptolemus reuerendiſſimus Epiſcopus Cornorū, prouinciæ Lycaoniæ, *dixit: Iam inde ab initio noſtra patria ab omni hæretica labe pura, eiuſmodi quæſtionum & contentionum expers fuit, nosq. ſimplicius credidimus, Patrum Fidem ſequentes expoſitam in vrbe Nicæna, quam poſtea interpretatus eſt beatæ memoriæ Cyrillus, ac denuo declarauit ſanctiſſimus ac religioſiſſimus Romanæ vrbis Archiepiſcopus Leo: nosq. rurſum his expoſitionibus non aduerſamur. Quòd ſi quis habere ſe putat occaſionem aliquam contradicendi aduerſus expoſitionem beatiſſimi Epiſcopi Leonis,*

C *ipſe ſimul quærat atque contendat, nobis nulla in re contradicentibus aut repugnantibus expoſitioni trecentorum decem & octo, & eorum qui poſtea fuerunt centum quinquaginta ſanctorum Patrum Fidei.*

Florentius reuerendiſſimus Epiſcopus Adrianopolis Piſidiæ *dixit: Ante interpretationes religioſiſſimi & beatiſſimi patris noſtri Cyrilli, & beatiſſimi Archiepiſcopi Leonis, expoſitioni ſanctorum Patrum qui Nicææ conuenerunt, obſequentes, ita credidimus & credimus, necnon centum quinquaginta Fidei*

D *conſentimus, aperte prædicanti, ex Spiritu ſancto & Maria virgine Dominum noſtrum IESVM Chriſtum eſſe incarnatum. Huic Fidei ſanctorum Patrum ita credimus vt interpretati* ‖ *ſumus, neque vlla in re ambigimus.* (‖ ſunt,)

Eutropius reuerendiſſimus Epiſcopus Adadorum Piſidiæ *dixit: Epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis nulla in re diſſentit ab expoſita Fide à ſanctis Patribus qui Nicææ, & à centum quinquaginta qui poſtea Conſtantinopoli conuenerunt, & ab epiſtola Cyrilli ſanctæ memoriæ, ſed in omnibus conſonat: & neceſſario ego quoque conſentio, & ei ſubſcripſi.*

E ‖ Fonteianus reuerēdiſſimus Epiſcopus Sagalaſſi *dixit: Ex quamplurimis argumentis mihi perſuadens, epiſtolam à beatiſſimo patre noſtro Leone ſcriptam, conſonare cum Symbolo à ſanctiſſimis Patribus Nicææ expoſito, & à centum quinquaginta qui in vrbe feliciſſima eamdem Fidem expoſuerunt, & cum epiſtola à ſancta memoriæ Cyrillo quondam Alexādrinæ vrbis ſanctiſſimo Epiſcopo edita: & conſentiens ſubſcripſi.* (‖ Frontinianus)

Paulus reuerēdiſſimus Epiſcopus Derbæ Lycaoniæ *dixit: Nos ab initio, noſtraq.*

eiuitas hanc quæſtionem ignorauit: credimus etiam miſericordi Deo, quòd neque in poſterum quæſtio exiſtet. nam propter eius bonitatem ab omni hæretico morbo puri ſumus. Didicimus enim & accepimus vt credamus expoſitioni trecentorũ decem & octo in Nicæa ſanctorum Patrum, & centum quinquaginta qui poſtea Cõſtãtinopoli conuenerunt, & epiſtolæ beatiſſimi Archiepiſcopi Leonis conſonanti cum Fide ſanctorum Patrum, & cum interpretatione ſanctæ memoriæ Cyrilli: & ita credimus.

Acholius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Larandorum Lycaoniæ dixit: *Nulla in re differre probauimus epiſtolam ſanctiſſimi Papæ Leonis ab expoſitione trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta, & ab expoſitione beatiſſimi Cyrilli: cui etiam ſubſcripſi.*

Mirus reuerendiſſimus Epiſcopus Eulandrorum Phrygiæ dixit: *Secundum canones ſanctorum Patrum in Nicæa, & centum quinquaginta in vrbe regia congregatorum, & ſecundum expoſitionem beatiſſimi Cyrilli, epiſtolæ nunc ab Archiepiſcopo Leone ſcriptæ, cum per omnia concordet, conſentio, & ſubſcripſi.*

Lucianus reuerendiſſimus Epiſcopus Ipſenſis Phrygiæ dixit: *Epiſtolæ beatiſſimi ac ſanctiſſimi Leonis, cum epiſtola ſanctiſſimi Cyrilli, & expoſitioni centum quinquaginta ſanctorum Patrum conſonet, qui in regia vrbe conuenerunt, conſentio, & ſubſcripſi.*

Philippus reuerendiſſimus Epiſcopus Lyſiadis Phrygiæ dixit: *Ego audita epiſtola Archiepiſcopi Leonis, & certior factus, quòd conſona dixerit epiſtolæ beatiſſimi Cyrilli, & expoſitioni centum quinquaginta qui in regia vrbe congregati ſunt, & trecentorum decem & octo Patrum, conſentiens ſubſcripſi.*

Euſtochius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Docimij Phrygiæ dixit: *Lecta nobis nuper epiſtola beatiſſimi Archiepiſcopi Leonis conſona continet ſanctæ Synodo Nicanæ trecẽtorum decem & octo, & centum quinquaginta qui in regia vrbe Conſtantinopoli conuenerunt, & epiſtolæ beatiſſimi Cyrilli: quamobrem & ego cõſentio, & ei ſubſcripſi.*

Baſilius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Nacoliæ Phrygiæ dixit: *Lecta nobis epiſtola à ſanctiſſimo Archiepiſcopo Leone ſcripta, & epiſtola beatiſſimi Cyrilli, & expoſitione ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo, & altera centum quinquaginta, cum Fidem conſentire inuenerim, & certior ſim factus, conſenſi per omnia, & ſubſcripſi.*

Cyriacus reuerendiſſimus Epiſcopus Eucarpi dixit: *Cum ſecundum Fidem ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo qui Nicææ, & eorum qui poſtea in regia vrbe congregati ſunt, epiſtolam beatiſſimi Archiepiſcopi Cyrilli, & epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis inuenerim conſonare, & ipſe per omnia conſentiens ſubſcripſi.*

Abercius reuerendiſſimus Epiſcopus Hierapolis Phrygiæ dixit: *Expoſitioni trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui Nicææ*

A λοιπὸν ζήτησις γενήσεται· διὰ γὰρ τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ πάσης καθαρεύομεν νόσου αἱρετικῆς· ἐδιδάχθημεν γὰρ, καὶ παρελάβομεν πιστεύειν τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, τῶν ἐν Νικαίᾳ, ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, συνᾳδούσῃ τῇ πίστει τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου· καὶ οὕτω πιστεύομεν.

Ἀχόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λαρανδῶν Λυκαονίας εἶπεν· οὐδενὶ ἐδοκιμάσαμεν διαφέρειν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου πάπα Λέοντος πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῶν τριακοσίων B δεκαοκτὼ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου· ᾗ τινι καὶ ὑπέγραψα.

Μῖρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐλανδρων Φρυγίας εἶπε· κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, τῇ νῦν γραφείσῃ ἐπιστολῇ παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λέοντος συναινῶ, ὡς πάντα συναινούσῃ· καὶ ὑπέγραψα.

Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἴψυ Φρυγίας εἶπε· τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου Λέοντος, Ἰψοῦ
C συμφωνούσῃ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου Κυρίλλου, καὶ τῇ ἐκθέσει τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει, ἁγίων πατέρων, συναινῶ, καὶ ὑπέγραψα.

Φίλιππος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λυσιάδος Φρυγίας εἶπεν· ἐγὼ ἀκηκοὼς τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λέοντος· ὅτι σύμφωνα καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν συναχθέντων ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει, καὶ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων ἡρμήνευσε, πληροφορηθεὶς, καὶ συναινέσας, ὑπέγραψα.

Εὐστόχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δοκιμίου Φρυγίας D εἶπεν· ἡ ὑπαναγνωσθεῖσα ἡμῖν ἐπιστολὴ πρῴην τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, συνῳδὰ ἔχει τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου. ὅθεν κἀγὼ συναινῶ, καὶ ὑπέγραψα αὐτῇ.

Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νακωλίας Φρυγίας εἶπε· τῆς ἐπιστολῆς, τῆς γραφείσης παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, ἀναγνωσθείσης ἡμῖν, καὶ τῆς τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, καὶ τῆς τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων ἐκθέσεως, καὶ τῆς τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τὴν πίστιν
E εὑρὼν συνᾴδουσαν, καὶ πληροφορηθεὶς, συνῄνεσα εἰς πάντα, καὶ ὑπέγραψα.

Κυριακὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐκάρπου εἶπε· Εὐκαρπίας
τὴν πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, τῶν ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει συναθροισθέντων, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου εὑρὼν συνᾴδουσαν, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος· καὶ συναινῶν εἰς πάντα, ὑπέγραψα.

Ἀβέρκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως Φρυγίας εἶπε· τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέ-

ρων

ρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροισθέντων, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τῇ γραφείσῃ παρὰ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου, εὗρον συνᾴδουσαν τὴν ἐπιστολὴν, τὴν γραφεῖσαν παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, καὶ οὕτω πιστεύω, καὶ πρὸς πάντα πληροφορηθεὶς, συνῄνεσα, καὶ ὑπέγραψα.

Στρατήγιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Πολυβοτίων πόλεως εἶπε· τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος εὗρον οὐκ ἀπᾴδουσαν τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει συνελθόντων, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου, καὶ τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἑκατὸν πεντήκοντα, ἁγίων πατέρων, κἀγὼ συναινῶ· καὶ οὕτω πιστεύων, ὑπέγραψα.

Κριτωνιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος Καρίας εἶπε· κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ· ἥν τινα καὶ ἐβεβαίωσαν οἱ ἑκατὸν πεντήκοντα, οἱ ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει συναθροισθέντες· ἣν καὶ Κύριλλος ὁ τῆς ὁσίας μνήμης ἐν Ἐφέσῳ συμφώνως ἡρμήνευσε, κατὰ ταύτην εὑρὼν καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πάπα Λέοντος συνᾴδειν, συναινῶν ὡς πάντα, ὑπεσημηνάμην.

Παπίας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐρίζης εἶπε· κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἑκατὸν πεντήκοντα ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου, εὗρον καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος συνᾴδουσαν· καὶ ταύτῃ ἀκολουθῶν συναινῶ.

*Εὐπίθιος

*Εὐπίθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Στρατονικείας εἶπε· κἀγὼ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ Νικαιέων πόλει, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει συναθροισθέντων, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου, εὗρον σύμφωνα λέγουσαν καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, καὶ συναινῶ πάντα, καὶ ὑπέγραψα.

Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλαβανδῶν Καρίας εἶπε· κἀγὼ συναινῶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, συνᾳδούσῃ τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου· καὶ ὑπέγραψα.

Μένανδρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας Σαλβάκης Καρίας εἶπε· κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁσίου τὴν μνήμην Κυρίλλου, εὗρον καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος συνᾴδουσαν, καὶ ταύτῃ συναινῶν, ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κνίδου εἶπε· πιστεύω, καθὼς ἐξέθεντο οἱ ἅγιοι πατέρες οἱ τριακόσιοι δεκαοκτὼ, καὶ οἱ ἑκατὸν πεντήκοντα ἐν Κωνσταντινουπόλει, καθὼς καὶ ὁ μακάριος Κύριλλος ἐπίστευσε· καὶ καταδέχομαι τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαριωτάτου πάπα Λέοντος, συνᾴδουσαν τούτοις· καὶ ταύτῃ συναινῶν, ὑπέγραψα.

Τυγ-

A *Nicææ conuenerunt, & centum quinquaginta qui Conſtantinopoli, & epiſtolæ ſcripta à beatæ memoriæ Cyrillo, reperi conſonare ſcriptam à Leone Archiepiſcopo epiſtolam: & ita credo, & per omnia certior factus conſenſi, & ſubſcr.*

Strategius reuerendiſſimus Epiſcopus Polybotis vrbis *dixit: Epiſtolam beatiſſimi Archiepiſcopi Leonis inueni non diſſidere ab expoſitione ſanctorum trecentorum decem & octo qui Nicææ, & centum quinquaginta qui in regia vrbe conuenerunt, & ab epiſtola ſanctæ memoriæ Cyrilli: expoſitioni vera trecentorum decem & octo, & poſtea centum quinquaginta* B *ſanctorum Patrum, & ego conſentio; & ita credens ſubſcripſi.*

[Epiphanius Epiſcopus Midæi ſimiliter.]

Critonianus reuerendiſſimus Epiſcopus Aphrodiſiadis Cariæ *dixit: Cum inuenerim epiſtolam Papæ Leonis conſonare expoſitioni ſanctorum trecentorum decem & octo Patrum qui Nicææ, quam etiam confirmarunt centum quinquaginta qui in regia vrbe congregati ſunt, & quam Cyrillus ſanctæ memoriæ apud Epheſum conſentienter eſt interpretatus, per omnia conſentiens ſubſignaui.*

[Ioannes Epiſcopus Amazonis ſimiliter.

C Dionyſius Epiſcopus Antiochiæ ſimilit.]

Papias reuerēdiſſimus Epiſcopus Erizæ *dixit: Conſentientem expoſitioni ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo qui Nicææ, & centum quinquaginta qui poſtea in regia vrbe congregati ſunt, epiſtolam quoque ſanctæ memoriæ Cyrilli reperi, & epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis; & eā ſequens approbo.*

Eupithius reuerendiſſimus Epiſcopus Stratoniciæ *dixit: Ego etiam iuxta expoſitionem trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui in Nicæna vrbe conuenerunt, & centum quinquaginta qui poſtea in regia vrbe con-* D *gregati ſunt, & epiſtolam ſanctæ memoriæ Cyrilli, inueni conſona dicere etiam epiſtolam beatiſſimi Archiepiſcopi Leonis: & approbo omnia, & ſubſcripſi.*

Theodoretus reuerendiſſimus Epiſcopus Alabandorum Cariæ *dixit: Et ego conſentio epiſtolæ ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis, conſonanti cum expoſitione trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum, & centū quinquaginta qui poſtea Conſtantinopoli conuenerunt, & cū epiſtola ſanctæ memoriæ Cyrilli: & ſubſ.*

Menander reuerendiſſimus Epiſcopus Heracleæ Salbaces Cariæ *dixit: Cum expo-* E *ſitione trecentorum decem & octo Nicææ, & centū quinquaginta Conſtantinopoli congregatorū, & cū epiſtola ſanctæ memoriæ Cyrilli deprehendi etiā epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis concordare; eiq. conſentiens ſubſcr.*

Ioannes reuerendiſſimus Epiſcopus Gnidi *dixit: Ita credo, vt expoſuerunt ſancti Patres trecenti decem & octo, & centum quinquaginta Conſtantinopoli, vt etiam beatus Cyrillus credidit; & amplector epiſtolam beatiſſimi Papæ Leonis iis conſentientem; eiq. approbans ſubſcripſi.*

Digitized by Google

Tynchanius reuerendiſſimus Epiſcopus Apolloniadis *dixit : Cum expoſitione trecentorum decem & octo , & centum quinquaginta ſanctorum Patrum in regia vrbe congregatorum , & cum epiſtola beatiſſimi Cyrilli deprehendi etiam epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis conſonare ; & ita ſentiens ſubſcripſi .*

Dionyſius reuerendiſſimus Epiſcopus Lagmi Cariæ *dixit : Iuxta expoſitionem trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum in vrbe Nicæa congregatorum , & iuxta confirmationem centum quinquaginta qui in Conſtãtinopoli celeberrima vrbe conuenerunt, & iuxta doctrinam beatiſſimi Cyrilli, & iuxta epiſtolam lectam ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis , quæ ab ipſorum fide non diſſentit, & ego credo, & ſubſcripſi.*

Gemellus reuerendiſſimos Epiſcopus Stratoniciæ *dixit : Cum expoſitione trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum Nicææ, & centum quinquaginta Conſtantinopoli congregatorum , epiſtolam quoque beatiſſimi & ſanctiſſimi Leonis concordare deprehendi ; & ita credens ſubſcripſi.*

Leucius reuerendiſſimus Epiſcopus Apollinis fani , prouinciæ Lydiæ , *dixit : Expoſitionem trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum , & centum quinquaginta , & epiſtolam ſanctæ memoriæ Cyrilli , epiſtolam quoque modo lectam ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis inueni concordare: & ita credens, ei epiſtolæ ſubſcripſi .*

Polycarpus reuerendiſſimus Epiſcopus Gabalorum, prouinciæ [a] Syriæ, *dixit : Cum expoſitione trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui Nicææ , & centũ quinquaginta qui in Conſtantinopoli celeberrima vrbe congregati ſunt, etiam epiſtolam ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis* [b] *conuerſam; & ita credens , & conſentiens ſubſcripſi.*

Ioannes reuerendiſſimus Epiſcopus Alindorum , prouinciæ [c] Cæſareæ , *dixit : Epiſtola ſanctiſſimi Papæ Leonis concordat cũ Fide trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum , & centum quinquaginta in Conſtantinopoli celeberrima vrbe congregatorum , & cum epiſtola beatæ memoriæ Cyrilli: & ita conſentiens ſubſcripſi.*

Iulianus reuerendiſſimus presbyter Halicarnaſſi, continens locum Calandionis eiuſdem vrbis Epiſcopi, *dixit : Congruentem expoſitioni trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta, & epiſtolæ ſanctæ memoriæ Cyrilli, deprehendi etiam epiſtolã à ſanctiſſimo Archiepiſcopo Leone ſcriptam, & ei conſentiens ſubſcripſi.*

Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt : Et ſi reliqui omnes reuerẽdiſſimi Epiſcopi, qui non ſpecialiter ſunt confeſſi, conſentiunt dictis eorum qui iam confeſſi ſunt, ſanctiſſimorũ Patrum, propria voce doceant . Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi

[a] Lydiæ,
[b] f. concordare reperi ; &
[c] Cariæ, F.

A Τυγχάνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος εἶπε· κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν τριακοσίων δεκαοκτώ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει συναχθέντων, ἁγίων πατέρων, καὶ κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαρίου Κυρίλλου, εὗρον καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος συνάδουσαν· καὶ οὕτω φρονῶν, ὑπέγραψα.

Διονύσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λάγμων Καρίας εἶπε· κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν τῇ Νικαέων συναχθέντων, καὶ κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν τῇ μεγαλωνύμῳ Κωνσταντινουπόλει συναχθέντων, ἁγίων πατέρων, καὶ κατὰ τὴν διδαχὴν B τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου, καὶ κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τὴν ἀναγνωσθεῖσαν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, οὐκ ἀπᾴδουσαν τῆς αὐτῶν πίστεως, κἀγὼ πιστεύω, καὶ ὑπέγραψα.

Γέμελλος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Στρατονικείας εἶπε· κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροισθέντων, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου Λέοντος, συνᾴδουσαν εὗρον· καὶ οὕτω πιστεύων, ὑπέγραψα.

Λεύκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀπόλλωνος Ἱεροῦ C ἐπαρχίας Λυδίας εἶπε· τὴν ἔκθεσιν τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου, καὶ τὴν νῦν ἀναγνωσθεῖσαν τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, εὗρον συνᾴδουσαν· καὶ οὕτως πιστεύων, ὑπέγραψα τῇ ἐπιστολῇ.

Πολύκαρπος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γαβάλων ἐπαρχίας Συρίας εἶπε· κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν συναχθέντων ἐν τῇ Νικαέων, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν τῇ μεγαλωνύμῳ Κωνσταντινουπόλει, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκό- D που Λέοντος [a] ἑρμηνευθεῖσαν, καὶ οὕτω πιστεύων, καὶ συναινῶν, ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλινδῶν ἐπαρχίας [b] Καισαρείας εἶπεν· ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου πάπα Λέοντος συνᾴδει τῇ πίστει τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τῶν ἐν τῇ μεγαλωνύμῳ Κωνσταντινουπόλει συναχθέντων, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλου· καὶ οὕτω συναινῶν, ὑπέγραψα.

Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Ἁλικαρνασσοῦ, E ἐπέχων τὸν τόπον Καλανδίωνος τοῦ ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως, εἶπε· κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν τριακοσίων δεκαοκτώ, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου, εὗρον καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος γραφεῖσαν· καὶ ταύτῃ συναινῶν, ὑπέγραψα.

Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· εἰ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, οἱ μὴ ἰδικῶς καταθέμενοι εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, συντίθενται τοῖς εἰρημένοις παρὰ τῶν καταθεμένων ὁσιωτάτων πατέρων, οἰκείᾳ φωνῇ διδασκέτωσαν. Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι

[a] ἴσως, συνᾴδουσαν εὗρον,
[b] ἴσ. Καρίας

σκοποι ἐβόησαν· πάντες συντιθέμεθα· πάντες συναινοῦμεν· πάντες ὁμοίως πιστεύομεν· πάντες τὰ αὐτὰ φρονοῦμεν· οὕτω φρονοῦμεν· οὕτω πιστεύομεν. τοὺς πατέρας τῇ συνόδῳ· τοὺς ὁμοδόξους τῇ συνόδῳ· τοὺς ὑπογράψαντας τῇ συνόδῳ. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων· πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Αὐγούστης. τοὺς πατέρας τῇ συνόδῳ. τοὺς ὁμοπίστους τῇ συνόδῳ. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. τοὺς ὁμόφρονας τῇ συνόδῳ. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. καὶ οἱ πέντε τῇ πίστει ὑπέγραψαν. ὡς Λέων, οὕτω φρονοῦσι. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· ἀνηνέγκαμεν τῷ θειοτάτῳ, καὶ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ περὶ αὐτῶν· καὶ ἀναμένομεν τὴν ἀπόκρισιν τῆς αὐτοῦ εὐσεβείας. ἡ δὲ εὐσέβεια ἡ ὑμετέρα καὶ περὶ Διοσκόρου, τοῦ παρ' ὑμῶν καθαιρεθέντος, ἀγνοούσης καὶ τῆς θειοτάτης κορυφῆς, καὶ ἡμῶν, καὶ περὶ αὐτῶν τῶν πέντε, ὑπὲρ ὧν τὴν παράκλησιν ποιεῖσθε, καὶ πάντων τῶν πεπραγμένων ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, δώσει λόγον τῷ θεῷ.* πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν. Διόσκορον ὁ θεὸς καθεῖλε· Διόσκορος δικαίως καθῃρέθη· Διόσκορον ὁ Χριστὸς καθεῖλε.

*Ῥωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

Καὶ ὀλίγων ὡρῶν διαγενομένων ἐν τῷ περιμένειν τὴν παρὰ τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἀπόκρισιν, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· ὁ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς, μαθὼν τὰς ὑμῶν αἰτήσεις, τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ δέδωκε βουλεύσασθαι περὶ Ἰουβεναλίου, καὶ Θαλασσίου, καὶ Εὐσεβίου, καὶ Βασιλείου, καὶ Εὐσταθίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τὰ ὑμῖν παριστάμενα. τῆς θεοσεβείας τοίνυν ἐστὶ τῆς ὑμετέρας, γινωσκούσης, ὅτι τῷ θεῷ τῶν γινομένων δώσει λόγον, τὸ πρακτέον περὶ αὐτῶν διαλογίσασθαι. Ανατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· δεόμεθα αὐτοὺς εἰσελθεῖν. πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· παρακαλοῦμεν αὐτοὺς εἰσελθεῖν· τοὺς ὁμοδόξους τῇ συνόδῳ· τοὺς ὑπογράψαντας τῇ ἐπιστολῇ Λέοντος, τῇ συνόδῳ. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· εἰσίτωσαν.* καὶ εἰσελθόντων τῶν προγεγραμμένων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ καθισθέντων, πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· εἷς θεὸς, ὁ τοῦτο ποιήσας· πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων· τῶν* μεγαλωνύμων βασιλέων πολλὰ τὰ ἔτη. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συγκλήτου. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων. τῶν ὀρθοδόξων πολλὰ τὰ ἔτη. αὕτη τελεία ἕνωσις· αὕτη ἡ εἰρήνη τῶν ἐκκλησιῶν. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· τῇ προτεραίᾳ φανεροὶ ἐπίσκοποι τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως, δεήσεις δεδωκότες τῷ θειοτάτῳ, καὶ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ, τὴν οἰκείαν πίστιν ἐξέθεντο· καὶ ἤρεσε τῇ αὐτοῦ εὐσεβείᾳ, ταύτας ἐπὶ τῆς ἁγίας ὑμῶν ἀναγνωσθῆναι συνόδου. εἴκοντες τοίνυν τοῖς προσταχθεῖσι παρὰ τῆς θείας, καὶ καλλινίκου κορυφῆς, εἰσελθεῖν τε αὐτοὺς ἐπιτρέπομεν, καὶ τὰς δεήσεις, παρόντων αὐτῶν, ἀναγνωσθῆναι· καὶ τὸ παριστάμενον περὶ αὐτῶν τὴν ὑμετέραν εὐλάβειαν διδάξαι.* καὶ εἰσελθόντες Ἱερακίου, Σαβίνου, Ἀπολλωνίου, Πασμηΐα, Ἰανουαρίου, Εὐλογίου, Ἰωάννου, Ἰσαὰκ, Ἥρωνος, Στεφάνου,

*Ῥωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

* μεγάλων

*Ῥωμαϊστὶ.

A ſcopi clamauerunt: Omnes acquieſcimus, omnes conſentimus, omnes ſimiliter credimus, omnes eadem ſapimus. Sic ſapimus, ſic credimus. Patres ad Synodum, concredentes ad Synodum; qui ſubſcripſerunt, ad Synodum. Multi anni Imperatoribus: multi anni Auguſtæ. Patres ad Synodum, concredentes ad Synodum. Multi anni *Imperatoribus. Conſapientes ad Synodũ. Multi anni *Imperatoribus. Ipſi etiã quinque Epiſcopi Fidei ſubſcripſerunt. ſicut Leo, ſic ſapiunt. Multi anni Imperatoris. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Suggeſſimus diuo & pijſſimo domino noſtro Im-

B peratori * propter ipſos, & expectamus pietatis eius mandata. Veſtra autem reuerentia & de Dioſcoro, qui à vobis damnatus eſt, ignorante diuo vertice & nobis, & de ipſis quinque, pro quibus petitionem facitis, & de omnibus actis in ſancta Synodo dabit rationem Deo. *Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Dioſcorum Deus depoſuit, Dioſcorus iuſte damnatus eſt, Dioſcorum Chriſtus depoſuit.

* Imperatori.
* imperatoris.
* de ipſis.
* Latine legi, legimus, legit.

Et paucis horis tranſactis, dum expectabatur diui & pijſſimi domini noſtri [Imperatoris] mandatum, magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Pijſſimus no-

C ſter Imperator addiſcens veſtras preces, ſententiæ veſtræ permiſit de Iuuenale deliberare, & de Thalaſſio, & de Euſebio, & de Baſilio, & de Euſtathio reuerendiſſimis Epiſcopis, quæ vobis placuerint. Ergo veſtra religioſitas cognoſcens, quia Deo de his quæ fiunt, dabit rationem, quid fieri de ipſis debeat, cogitet. Anatolius reuerendiſſimus Archiepiſcopus Conſtãtinopolis dixit: Petimus eos intrare. Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Rogamus eos intrare. Qui[ſimiliter credunt, ad Synodum: qui] eadem ſapiũt, Synodo: qui ſubſcripſerunt epiſtolæ Leonis, ad Synodum. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iu-

D dices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Intrent. *Et poſtquam intrauerunt præfati reuerendiſſimi Epiſcopi, & conſederunt, omnes reuerendiſſimi Epiſcopi [iterum] clamauerunt: Vnus Deus, qui hoc fecit. Multi anni Imperatorum: magnorum Imperatorum multi anni: multi anni Senatus, multi anni Iudicum. Orthodoxorum multi anni. Hæc integra adunatio, hæc pax Eccleſiarum.

* Latine legi, legimus, legit.

Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Pridie certi Epiſcopi Aegyptiacæ regionis petitiones porrexerunt diuiniſſimo & pijſſimo Imperatori domino noſtro, propriam Fidem exponentes; & placuit

E pietati eius ante veſtram ſanctam Synodum eas recitari. Ergo obedientes decretis diui & victoris apicis, & intrare eos præcipimus, & petitiones ipſis præſentibus recitari, & veſtram reuerentiam docere, quod de eis placuerit. *Vt intrauerunt Hieracus, Sabinus, Apollonius, Paſmeius, Ianuarius, Eulogius, Ioanues, Iſaac, Heron,

* Latine.

ron, Stephanus, Theophilus, alter Theophilus, Iſidorus, reuerendiſſimi Aegyptiorum Epiſcopi, & ex iuſſione [*]omnium conſederunt, magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Vos petitiones porrexiſtis? [*] Reuerendiſſimi Aegyptiorum Epiſcopi dixerunt: Etiam, per veſtigia veſtra. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Et ſubſcripſiſtis eis? [*] Et conſpexerunt iidem reuerendiſſimi Aegyptiorũ Epiſcopi ſubſcriptionem petitionum, & dixerunt: Etiam, per veſtigia veſtra, cognoſcimus ſubſcriptiones. Nos ſubſcripſimus, noſtræ ſunt litteræ. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Recitentur petitiones. [*] Conſtantinus deuotiſſimus ſecretarius ſacri conſiſtorij recitauit.

[Margin: * omnes. — * Latine. — * Latine. — * Latine, legit, legimus, legit.]

Pijſſimis & Chriſti amatoribus noſtris Imperatoribus, Flauio Valentiniano, & Flauio Marciano, victoribus ac triumphatoribus, ſemper Auguſtis, ab omnibus Epiſcopis Aegyptiacæ veſtræ [*] regionis.

[Margin: * diœceſis.]

QVæ à principio tradita eſt nobis à ſanctiſſimis & ſpiritalibus Patribus noſtris orthodoxa Fides, & à ſancto Euangeliſta Marco, & vbique audito Epiſcopo & martyre Petro, & ſanctiſſimis patribus noſtris Athanaſio, & Theophilo, & [*] ſanctiſſimæ memoriæ Cyrillo, & nos ſeruamus, & confeſſionis eorum ſumus diſcipuli: eam colimus, & ſecundum eam ſapimus, ſicuti & trecenti decem & octo qui in Nicæa, & beatus Athanaſius, & qui ſanctis connumeratur Cyrillus, expoſuerunt; anathematizantes omnes hæreſes, & Arij, & Eunomij, & Manichæi, & Neſtorij, & [*] illos qui dicunt è cælo carnem Domini noſtri fuiſſe, & non ex ſancta Dei genitrice virgine Maria, ad ſimilitudinem omnium noſtrum [*] ſine peccato; ſuper hæc & omnes hæreſes, quæ extra Eccleſiam catholicam ſapiunt & docent.

[Margin: * ſancto Cyrillo. — * illorum. — * excepto peccato.]

Et ſubſcriptiones.

Hieracus Epiſcopus Aphuaitarum porrexi.
Sabinus Epiſcopus Coptitarum porrexi.
Apollonius Epiſcopus Taneorum porrexi.
Paſmeius Epiſcopus Paraleotorum porrexi.
Ianuarius Epiſcopus Leontorum porrexi.
Eulogius Epiſcopus Athribitarum porrexi.
Ioannes Epiſcopus Pſynchi porrexi.
Iſaac Epiſcopus [*] Tanæotarum porrexi. [Margin: * Tan, T.]
Heron Epiſcopus Theniſſæ porrexi.
Stephanus Epiſcopus Geritarum porrexi.
Theophilus Epiſcopus Erythræ porrexi.
Theophilus Epiſcopus Cleopatridis porrexi.
Iſidorus Epiſcopus Sethrœtarum porrexi.

Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Dogma Eutychis quare non anathematizauerunt? Cum impoſtura petitiones porrexerunt. Epiſtolæ Leonis ſubſcribant, anathematizantes Eutychem & dogmata eius. Conſentiant epiſtolæ Leonis. Eludere nos volunt, & diſcedere. Diogenes

Θεοφίλου, ἑτέρου Θεοφίλου, Ἰσιδώρου, τῶν εὐλαβεστάτων Αἰγυπτίων ἐπισκόπων, καὶ κατὰ κέλευσιν πάντων καθεσθέντων, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ὑμεῖς δεήσεις ἐπιδεδώκατε; * οἱ εὐλαβέστατοι τῆς Αἰγυπτίων ἐπίσκοποι εἶπον· ναὶ τῶν ποδῶν ὑμῶν. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· καὶ ταύτας καθυπεγράψατε; * καὶ ἐπιδόντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τὰς ὑπογραφὰς τῆς δεήσεως, εἶπον· ναὶ τῶν ποδῶν ὑμῶν· γνωρίζομεν τὰς ὑπογραφάς· ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν· ἡμέτερά εἰσι τὰ γράμματα. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις. * Κωνσταντῖνος, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀνέγνω.

[Margin: * Ρωμαϊστί. — * Ρωμαϊστί. — * Ρωμαϊστί, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.]

Τοῖς εὐλαβεστάτοις, καὶ φιλοχρίστοις ἡμῶν βασιλεῦσι, Φλαυίῳ Οὐαλεντινιανῷ, καὶ Φλαυίῳ Μαρκιανῷ, νικηταῖς, τροπαιούχοις, ἀεὶ Αὐγούστοις, παρὰ πάντων τῶν τῆς ὑμετέρας Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως ἐπισκόπων.

Τὴν ἐξ ἀρχῆς παραδοθεῖσαν ἡμῖν ἐκ τῶν ἁγίων, καὶ πνευματοφόρων ἡμῶν πατέρων ὀρθόδοξον πίστιν, ἀπό τε τοῦ εὐαγγελιστοῦ τοῦ ἁγίου Μάρκου, καὶ τοῦ ἀοιδίμου ἐπισκόπου, καὶ μάρτυρος Πέτρου, καὶ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων, Ἀθανασίου, Θεοφίλου, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου, καὶ ἡμεῖς φυλάττοντες, καὶ τῆς ἐκείνων ὁμολογίας ὑπάρχοντες μαθηταί, ταύτην πρεσβεύομεν, καὶ κατὰ ταύτην φρονοῦμεν, καθὼς καὶ οἱ ἐν Νικαίᾳ τιη. ἐξέθεντο, καὶ ὁ μακαριώτατος Ἀθανάσιος, καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος, ἀναθεματίζοντες πᾶσαν αἵρεσιν, τήν τε Ἀρείου, καὶ Εὐνομίου, καὶ Μανιχαίου, καὶ Νεστορίου, καὶ τῶν λεγόντων, ἐξ οὐρανοῦ τὴν σάρκα τοῦ κυρίου ἡμῶν ὑπάρχειν, καὶ μὴ ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου Μαρίας τῆς παρθένου, καθ' ὁμοιότητα πάντων ἡμῶν, χωρὶς ἁμαρτίας, πρὸς δὲ τούτοις καὶ πᾶσαν αἵρεσιν, ἐκτὸς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας φρονοῦσάν τι, ἢ διδάσκουσαν. καὶ αἱ ὑπογραφαί.

*Ἱέρακις ἐπίσκοπος Ἀφναϊτῶν ἐπιδέδωκα. [Margin: * Ἱέραξ, ἢ, Ἱεράκιος]
Σαβῖνος ἐπίσκοπος Κοπτιτῶν ἐπιδέδωκα.
Ἀπολλώνιος ἐπίσκοπος Τανέως ἐπιδέδωκα.
Πασμήιος ἐπίσκοπος Παραλιωτῶν ἐπιδέδωκα.
Ἰαννουάριος ἐπίσκοπος Λεόντων ἐπιδέδωκα.
Εὐλόγιος ἐπίσκοπος *Ἀθλιβιτῶν ἐπιδέδωκα. [Margin: * Ἀθριβιτῶν]
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ψύγχεως ἐπιδέδωκα.
Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος *Ταναϊωτῶν ἐπιδέδωκα. [Margin: * Ταναΐτων]
Ἥρων ἐπίσκοπος Θεννήσου ἐπιδέδωκα.
Στέφανος ἐπίσκοπος Γεραιτῶν ἐπιδέδωκα.
Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἐρυθροῦ ἐπιδέδωκα.
Θεόφιλος ἐπίσκοπος Κλεοπατρίδος ἐπιδέδωκα.
Ἰσίδωρος ἐπίσκοπος Σηθρωιτῶν ἐπιδέδωκα.

Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τὸ δόγμα τοῦ Εὐτυχοῦς διὰ τί οὐκ ἀνεθεμάτισαν; μετὰ ἀπάτης τὰς δεήσεις ἐπιδεδώκασι. τῇ ἐπιστολῇ Λέοντος ὑπογράφωσιν, ἀναθεματίζοντες Εὐτυχέα, καὶ τὸ δόγμα αὐτοῦ. συνθῶνται τῇ ἐπιστολῇ Λέοντος. χλευάσαι ἡμᾶς θέλουσι.

Digitized by Google

λῦσαι, καὶ ἀπελθεῖν. Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· ἡ σύνοδος διὰ Εὐτυχέα ἐγένετο. μὴ γὰρ δι᾽ ἄλλο τί ποτε; ὁ Ῥώμης ἀρχιεπίσκοπος δι᾽ αὐτὸν ἔγραψε. συνῃνέσαμεν πάντες τῇ ἐπιστολῇ, ἀκολουθούσῃ τῇ ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων· συνθῶνται καὶ αὐτοὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου Λέοντος. Πασχασῖνος, καὶ Λουκίνσιος, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ Βονιφάτιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, τοποτηρηταὶ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, διὰ Πασχασίνου τοῦ ἐπισκόπου εἶπον· εἰπάτωσαν, εἰ συντίθενται τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, καὶ εἰ ἀναθεματίζουσιν Εὐτυχέα. Ἀκάκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας εἶπεν· ἀξιοῦμεν, αὐτοὺς φανερῶς ἀναθεματίσαι Εὐτυχέα, τὸν εἰπόντα πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως δύο φύσεις τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν μίαν. Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστουπόλεως εἶπεν· ὑπογράψωσι τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου πάπα Λέοντος, καὶ Εὐτυχέα ἀναθεματίσωσι, καὶ τὸ δόγμα αὐτοῦ. Ἱεράκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Αἰγύπτου εἶπε, καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι Αἰγύπτιοι δι᾽ αὐτοῦ τοῦ Ἱερακίου· εἴ τις παρὰ ταῦτα, τὰ παρ᾽ ἡμῶν ἐν ταῖς δεήσεσιν ἐπιδοθέντα, φρονεῖ, εἴτε Εὐτυχής, εἴτε ἕτερός τις, ἀνάθεμα ἔστω. περὶ δὲ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, ἴσασι πάντες οἱ ἁγιώτατοι ἡμῶν πατέρες, ὅτι ἐν ἅπασιν ἀναμένομεν τὴν γνώμην τοῦ παρ᾽ ἡμῖν ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου. καὶ παρακαλοῦμεν τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν, ἀναμεῖναι τὴν τοῦ ἡμετέρου προέδρου γνώμην· αὐτῷ γὰρ ἐν ἅπασιν ἀκολουθήσομεν· τοῦτο γὰρ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς Νικαέων ἅγιοι πατέρες συναγηγερμένοι ἐκανόνισαν τιη΄. ὥστε ἀκολουθεῖν πᾶσαν τὴν Αἰγυπτιακὴν διοίκησιν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας, καὶ μηδὲν δίχα αὐτοῦ πράττεσθαι παρά τινος τῶν ὑπ᾽ αὐτὸν ἐπισκόπων. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· ψεύδονται. Φλωρέντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σάρδεων εἶπε· δείξωσιν, ὃ λέγουσιν. πάντες ἐβόησαν· φανερῶς ἀναθεματίσατε τὸ δόγμα Εὐτυχέος· ὁ μὴ ὑπογράφων τῇ ἐπιστολῇ, ᾗ συνῄνεσεν ἡ ἁγία σύνοδος, αἱρετικός ἐστιν· ἀνάθεμα Διοσκόρῳ, καὶ τοῖς φιλοῦσιν *αὐτόν· ἐὰν μὴ ὀρθοδόξως φρονῶσι, πῶς ἔχουσι ψηφίσασθαι ἐπίσκοπον; οἱ Αἰγύπτιοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· περὶ πίστεώς ἐστιν ὁ ἀγών. Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστουπόλεως εἶπεν· οὐκ ἴσασιν οὗτοι, πῶς πιστεύουσι, καὶ νῦν μαθεῖν βούλονται. Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπε· συντίθεσθε τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος, καθὼς καὶ ἡ οἰκουμενικὴ σύνοδος συνέθετο, καὶ ὑπέγραψεν, ἢ οὔ; Πασχασῖνος, καὶ Λουκίνσιος, καὶ Βονιφάτιος, οἱ εὐλαβέστατοι τοποτηρηταὶ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, διὰ Πασχασίνου εἶπον· τοσούτων ἐτῶν ἐπίσκοποι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις γηράσαντες, ἕως τοῦ καιροῦ τούτου τὴν πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, καὶ καθολικὴν ἀγνοοῦντες, ἔτι ἐκδέχονται ἀλλοτρίας γνώμης ἠρτῆσθαι; καὶ ἑρμηνευθείσης ἑλληνιστὶ τῆς προγεγραμμένης καταθέσεως, πάντες οἱ ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ὁ μὴ συντιθέμενος

*αὐτοῦ.

A genes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: Synodus propter Eutychem facta eſt, non propter aliud aliquid. Romanus [a] Epiſcopus propter ipſum ſcripſit. Omnes conſenſimus epiſtolæ conſequenter habenti expoſitioni ſanctorum Patrum. Conſentiant & iſti epiſtolæ ſanctiſſimi Leonis. Paſchaſinus & Lucentius reuerendiſſimi Epiſcopi, & Bonifacius presbyter, vicarij Sedis Apoſtolicæ, per Paſchaſinũ Epiſcopum dixerunt: Dicant ſi conſentiunt epiſtolæ Apoſtolicæ Sedis, & ſi anathema dicunt Eutycheti. Acacius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Ariarathiæ dixit: Suggerimus anathematizare eos Eutychem aperte, qui dixit B ante incarnationem duas naturas Saluatoris noſtri, & poſt incarnationem, vnam. Cecropius reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtopolis dixit: Subſcribant epiſtolæ beatiſſimi Papæ Leonis, & Eutychem anathematizent, & dogma eius. Hieracus reuerendiſſimus Epiſcopus Aegypti, & ceteri reuerendiſſimi Epiſcopi Aegyptij, per eumdem Hieracum dixerunt: Si quis præter iſta, quæ à nobis in petitionibus porrecta ſunt, ſapit, ſiue Eutyches, ſiue alter aliquis, anathema ſit. De epiſtola autem ſanctiſſimi & Deo amiciſſimi Archiepiſcopi Romani Leonis, ſciunt omnes ſanctiſſimi Patres noſtri, quia in omnibus expecta- C mus ſententiam beatiſſimi noſtri Archiepiſcopi; & petimus veſtram clementiam expectare Præſidis noſtri ſententiam, quia eum in omnibus ſequemur. Nam & ſanctiſſimi Patres, qui in Nicęa congregati ſunt, trecenti decem & octo, hanc regulam dederũt, vt ſequatur omnis Aegyptiaca regio Archiepiſcopum magni nominis ciuitatis Alexãdriuæ, & nihil abſque ipſo agatur ab aliquo ei ſubiacente Epiſcopo. Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Mentiuntur. Florentius reuerendiſſimus Epiſcopus Sardium dixit: Oſtendant quod dicunt. Omnes [reuerendiſſimi Epiſcopi] clamauerunt: Manifeſte ana- D thematizate dogma Eutychis. Qui non ſubſcribit epiſtolæ, cui omnis ſancta Synodus conſenſit, hæreticus eſt. Anathema Dioſcoro, & amantibus eum. Si non recte ſapiunt, quomodo poſſunt eligere Epiſcopum? Reuerendiſſimi Epiſcopi Aegyptij clamauerunt: De Fide eſt certamen. Cecropius reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtopolis dixit: Non nouerunt iſti quomodo credunt, & nunc volunt diſcere. Photius reuerendiſſimus Epiſcopus Tyri dixit: Conſentitis epiſtolæ beatiſſimi [& ſanctiſſimi] Archiepiſcopi Romæ Leonis, ſicut & vniuerſalis Synodus cõſen- E ſit & ſubſcripſit, aut non? Paſchaſinus & Lucentius reuerendiſſimi Epiſcopi, & Bonifacius preſbyter, vicarij Sedis Apoſtolicæ, per Paſchaſinum reuerendiſſimum Epiſcopum dixerunt: Tot annorum Epiſcopi in [a] Eccleſia ſeneſcentes, vſque ad hoc tempus Fidem rectam & catholicam ignorant, & expectant adhuc [a] alienam ſententiam? Et interpretata in Græcam linguam prædicta interloquutione, omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Qui non conſentit epiſtolæ ſanctiſſimi

[a] Archiepiſcopus

Can. 6.

[a] Eccleſijs

[a] ex aliena ſententia pendere

ctiſſimi Archiepiſcopi Leonis, hæreticus eſt. Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyxici dixit: Qui necdum cognoſcunt quod credunt, iſti ordinare habent Epiſcopum? Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Qui non anathematizat Eutychem, hæreticus eſt. Reuerendiſſimi Epiſcopi Aegyptij clamauerunt: Anathema Entychi, & credentibus ei. Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt, & dixerunt: Subſcribant epiſtolæ Leonis. Qui non ei ſubſcribit, hæreticus eſt. Reuerendiſſimi Epiſcopi Aegyptij clamauerunt: Extra voluntatem Archiepiſcopi noſtri non poſſumus ſubſcribere. Acacius reuerendiſſimus Epiſcopus Ariarathiæ dixit: Incongruum eſt, vniuerſalem Synodum prætermittere, & in vnam perſonam attendere, quæ ſuſceptura eſt Epiſcopatum Alexandriæ magnæ ciuitatis. Intentio enim his eſt, ſicut in Epheſo perturbauerunt omnia, & ſcandalis compleuerunt vniuerſum mundum, & nunc iſtam ſanctam & magnam Synodum perturbare. Petimus, vt non eis ‖concedatur: ſed aut conſentiant epiſtolæ, aut regularem damnationem ſuſcipiant, & cognoſcant quia excommunicati ſunt. Photius reuerendiſſimus Epiſcopus Tyri dixit: Quomodo conantur ordinationem facere, non eadem ſapientes huic ſanctæ & vniuerſali Synodo? Si enim recta ſapiunt, oſtendant propriam intentionem, qualis eſt circa Fidem, & ſuſcipiant epiſtolam [ſanctiſſimi] Archiepiſcopi Leonis. Si autem nolunt, excommunicati ſunt. Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Hæc omnes dicimus, omnes ſic ſapimus. Reuerendiſſimi Epiſcopi Aegyptiorum [per vnum ipſorum, Hieracum ſcilicet,] dixerunt: Iam per petitiones noſtras fidem manifeſtam fecimus, & non extra catholicam Fidem credentes apparuimus. Quia vero Epiſcopi noſtræ regionis nimis multi ſunt, nos pauci, non poſſumus pauci numero, illorum perſonas ſuſcipere. Petimus autem veſtram ſublimitatem, & hanc ſanctam & magnam Synodum, vt miſereamini nobis, & expectetis noſtrum Archiepiſcopum, vt ſecundum antiquam conſuetudinem, illius ſequamur ſententiam. Quia ſi extra voluntatem Præſidis noſtri aliquid faciemus, ſicut præſumptores, & non ſeruantes ſecundum Canones antiquam conſuetudinem, omnes Aegyptiacæ regiones inſurgent in nos. [Ergo] miſeremini noſtræ ſenectutis: miſeremini, & non nos faciatis in peregrinatione noſtram vitam conſumere. Et iidem reuerendiſſimi Epiſcopi iactauerunt ſe in terram, & dixerunt: Clementes eſtis, miſeremini noſtri. Cecropius reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtopolis dixit: Vniuerſalis hæc Synodus, Aegyptiaca [regione] maior eſt, ac fide dignior: & non eſt iuſtum decem hæreticos audiri, & prætermitti mille ducentos Epiſcopos. Non enim nunc nos exigimus, vt pro alijs ſuam Fidem oſtendant; ſed dicimus, vt ipſi pro ſua perſona rectæ Fidei cõſentiant. Reuerendiſſimi Epiſcopi Aegyptiorum clamauerũt: Iam

non

‖ procedat:

A μενος τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, αἱρετικός ἐστι. Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· ὁ ἀκμὴν μὴ εἰδώς, τί πιστεύει, οὗτος ἔχει χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον; οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ὁ μὴ ἀναθεματίζων Εὐτυχέα, αἱρετικός ἐστιν. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι Αἰγύπτου ἐβόησαν· ἀνάθεμα Εὐτυχεῖ, καὶ τοῖς πιστεύουσιν αὐτῷ. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ὑπογράψωσι τὴν ἐπιστολὴν Λέοντος. ὁ μὴ ὑπογράφων τῇ ἐπιστολῇ, αἱρετικός ἐστιν. οἱ τῆς Αἰγύπτου εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· παρὰ γνώμην ἀρχιεπισκόπου οὐ δυνάμεθα ὑπο-

B γράψαι. Ἀκάκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας εἶπεν· ἄτοπόν ἐστι, τὴν οἰκουμενικὴν ὑπερορᾶν σύνοδον, καὶ εἰς ἓν πρόσωπον βλέπειν, τὸ μέλλον τὴν ἐπισκοπὴν διανύειν τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως· ὁ σκοπὸς γὰρ αὐτοῖς ἐστιν, ὥσπερ ἐν Ἐφέσῳ τὰ πάντα συνέχεον, καὶ σκανδάλων ἐπλήρωσαν τὴν οἰκουμένην, καὶ νῦν ταράξαι τὴν ἁγίαν ταύτην, καὶ μεγάλην σύνοδον. δεόμεθα οὖν, μὴ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς, ἀλλ' ἢ συνθέσθαι αὐτοὺς τῇ ἐπιστολῇ, ἢ δέξασθαι τὰ ἐκ τῶν κανόνων ἐπιτίμια, καὶ εἰδέναι, ὅτι ἀκοινώνητοί εἰσι. Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπε· πῶς

C τὴν χειροτονίαν ἐπιχειροῦσι ποιῆσαι, ὅπερ οὐ φρονοῦντες τῇ οἰκουμενικῇ ταύτῃ συνόδῳ; εἰ τοίνυν φρονοῦσιν ὀρθῶς, δειξάτωσαν τὸν ἑαυτῶν σκοπὸν τὸν περὶ τὴν πίστιν· καὶ δεξάσθωσαν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λέοντος· εἰ δὲ μὴ βούλονται, ἀκοινώνητοί εἰσιν. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τοῦτο πάντες λέγομεν· πάντες οὕτω φρονοῦμεν. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τῆς Αἰγύπτου εἶπον· ἤδη διὰ δεήσεων τὴν ἑαυτῶν πίστιν φανερὰν ἐπεδείξαμεν. καὶ οὐκ ἔξω τῆς καθολικῆς πίστεως ὤφθημεν πιστεύοντες.

D ἐπειδὴ δὲ οἱ τῆς διοικήσεως ἡμῶν θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι τυγχάνουσι πάμπολλοι, οὐχ οἷοί τε δὲ ἡμεῖς ἐσμεν, ὀλιγαρίθμητοι ὄντες, τὸ ἐκείνων ἀναδέχεσθαι πρόσωπον, ἀξιοῦμεν τὴν ὑμετέραν ὑπεροχὴν, καὶ τὴν ἁγίαν, καὶ μεγάλην ταύτην σύνοδον, ὥστε κατελεῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀναμεῖναι τὸν ἡμέτερον ἀρχιεπίσκοπον, ἵνα κατὰ τὰ ἀρχαῖα ἔθη τῇ γνώμῃ ἐκείνου ἐξακολουθήσωμεν. ἐὰν γὰρ παρὰ τὴν τοῦ ἡγεμονεύοντος γνώμην ποιήσωμέν τι, ὡς ἀκανονίστοις ἐπέρχονται ἡμῖν οἱ ἀπὸ πάσης τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως, καὶ ὡς ἀθετήσασι, καὶ μὴ φυλάξασι τὰ

E ἀρχαῖα ἔθη κατὰ τοὺς κανόνας. ἐλεήσατε τὸ γῆρας ἡμῶν, ἐλεήσατε· καὶ μὴ περιοράσητε ἡμᾶς ἐν ἀλλοδαπῇ τὸν βίον ἡμῶν καταλῦσαι. καὶ ἔρριψαν ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἔδαφος οἱ αὐτοὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ εἶπον· ἐλεήσατε ἡμᾶς, φιλάνθρωποί ἐστε. Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστουπόλεως εἶπεν· ἡ οἰκουμενικὴ σύνοδος τῆς Αἰγυπτιακῆς μείζων ἐστὶ, καὶ ἀξιοπιστοτέρα· καὶ οὐκ ἔστι δίκαιον, δέκα αἱρετικοὺς ἀκουσθῆναι, καὶ παροφθῆναι χιλίους διακοσίους ἐπισκόπους· οὔτε γὰρ νῦν ἀπαιτοῦμεν αὐτοὺς, ὑπὲρ ἑτέρων τὴν ἑαυτῶν πίστιν φανερῶσαι· ἀλλ' ὡς οἰκείου προσώπου λέγομεν αὐτοὺς συνθέσθαι τῇ ὀρθοδοξίᾳ. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τῶν Αἰγυπτίων ἐβόησαν· οὐκέ-

τι δυ-

τι δυνάμεθα εἰκῆσαι τὴν ἐπαρχίαν· ἐλεήσατε ἡμᾶς. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· ἐντολεῖς εἰσιν οὗτοι πάντων τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ὀφείλουσι τῇ οἰκουμενικῇ συνόδῳ συνθέσθαι. Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, εἶπεν· εἰ πλανῶνται, παρὰ τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας μανθανέτωσαν· ὅτι οὐ δύνανται δέκα ἄνδρες πρόκριμα ποιεῖν τῇ συνόδῳ τῶν ἑξακοσίων ἐπισκόπων, καὶ τῇ καθολικῇ πίστει. οἱ εὐλαβέστατοι τῶν Αἰγυπτίων ἐπίσκοποι ἐβόησαν· φονευόμεθα· ἐλεήσατε ἡμᾶς. πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ὁρᾶτε, πῶς μαρτυροῦσι τοῖς ἑαυτῶν ἐπισκόποις, λέγουσιν· ὅτι φονευόμεθα. οἱ Αἰγύπτιοι εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἀποθνήσκομεν· τῶν ποδῶν ὑμῶν· ἐλεήσατε ἡμᾶς· ἀποθάνωμεν ἀφ᾽ ὑμῶν, καὶ μὴ ἐκεῖ· γένηται ὧδε ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ὑπογράφομεν, καὶ συντιθέμεθα. τὰς πολιὰς πάντες ἐλεήσατε· δεθήτω ὧδε ἀρχιεπίσκοπος. οἶδεν ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀνατόλιος, ὅτι περ τοιοῦτον ἔθος κεκράτηκεν ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ διοικήσει· ὥστε πάντας τοὺς ἐπισκόπους ὑπακούειν τῷ Ἀλεξανδρείας ἀρχιεπισκόπῳ· οὐκ ἀπειθοῦμεν τῇ συνόδῳ· ἀλλὰ φονευόμεθα ἐν τῇ πατρίδι· ἐλεήσατε ἡμᾶς. ἐξουσίαν ἔχετε· ὑποκείμεθα· οὐκ ἀπειθοῦμεν. αἱρετώτερον ἡμᾶς παρὰ τοῦ δεσπότου τῆς οἰκουμένης, καὶ παρὰ τῆς ὑμῶν ὑπεροχῆς, καὶ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἀποθανεῖν, ἢ ἐκεῖ. διὰ τὸν θεὸν πάντες τὰς πολιὰς ἐλεήσατε· φείσασθε δέκα ἀνθρώπων, φείσασθε. πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· οὗτοι αἱρετικοί εἰσι. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι Αἰγύπτιοι εἶπον· τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐξουσίαν ἔχετε· δέκα ἀνθρώπων φείσασθε· ἀποθνήσκομεν ἐκεῖ. βέλτιον ἐνταῦθα ἀποθανεῖν· ἐλεήμονές εἰσιν οἱ δεσπόται. οἶδε τὰ ἔθη ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀνατόλιος. ὧδε ἐσμέν, ἕως οὗ γένηται ἀρχιεπίσκοπος· τοὺς θρόνους θέλουσι, λάβωσιν. οὐ θέλομεν εἶναι ἐπίσκοποι· μὴ ἀποθάνωμεν μόνον· φέρετε ἀρχιεπίσκοπον, καὶ ἐὰν ἀντείπωμεν, τιμωρήσασθε ἡμᾶς. πειθόμεθα, εἰς ὁρίζει ἡ ἐξουσία ὑμῶν· οὐκ ἀπειθοῦμεν· ἀλλ᾽ ἐκλέξασθε ἀρχιεπίσκοπον· ὧδε ἐκδεχόμεθα, ἕως οὗ χειροτονεῖται. πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ὑπογραψάτωσαν τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἐπειδὴ οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τῆς Αἰγυπτίων, οὐχ ὡς μαχόμενοι τῇ καθολικῇ πίστει, ὑπογράψαι τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνεβάλλοντο, ἀλλὰ φάσκοντες ἔθος εἶναι ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ διοικήσει, παρὰ γνώμην, καὶ διατύπωσιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου μηδὲν τοιοῦτον ποιεῖν, καὶ ἀξιοῦσιν ἐνδοθῆναι αὐτοῖς ἄχρι τῆς χειροτονίας τοῦ ἐσομένου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως ἐπισκόπου, εὔλογον ἡμῖν ἐφάνη, καὶ φιλάνθρωπον, ὥστε αὐτοῖς, μένουσιν ἐπὶ τοῦ ἰδίου σχήματος ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει, ἔνδοσιν παρασχεθῆναι, ἄχρις ἂν χειροτονηθῇ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως. *Πασχασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, καὶ τοποτηρητὴς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπεν· εἰ προστάττει ἡ ὑμετέρα ἐξουσία, καὶ *κελεύει, τι παρ

αὐτοῖς

*Ῥωμαϊστί.

*καλῶν.

non poſſumus habitare in prouincia: miſeremini noſtri. Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Procuratores ſunt iſti omnium Aegyptiorum, & debent vniuerſalem Synodum ſequi. Lucentius reuerendiſſimus Epiſcopus, vicarius Sedis Apoſtolicæ, dixit: Si errant, doceantur per veſtram magnificentiam: quia non poſſunt decem homines præiudicium facere Synodo ſexcentorum Epiſcoporum, nec catholicæ Fidei. Reuerendiſſimi Epiſcopi Aegyptij clamauerunt: Occidimur, miſeremini noſtri. Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Videtis, quomodo teſtimonium perhibent ſuis Epiſcopis, dicentes, quia occidimur? Aegyptij reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: Morimur, per veſtigia veſtra, miſeremini noſtri. Moriamur à vobis, & non illic. Fiat hìc Archiepiſcopus, & ſubſcribimus, & conſentimus. Miſeremini canorum *noſtrorum. Detur hìc Archiepiſcopus. Nouit Dei amantiſſimus Archiepiſcopus Anatolius, quia talis conſuetudo in Aegyptiaca regione obtinuit, vt omnes Epiſcopi obediant Archiepiſcopo Alexandriæ. Non quia non obtemperamus Synodo, ſed occidemur in patria. Miſeremini noſtri. poteſtatem habetis: ſubditi ſumus, non recuſamus. Melius eſt nos mori à Domino mundi, & à veſtra *magnificentia, & ab hac ſancta Synodo, quàm illic. Propter Deum miſeremini iſtorum canorũ, parcite decẽ hominibus, parcite. Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Iſti hæretici ſunt. Reuerendiſſimi Epiſcopi Aegyptij dixerunt: Poteſtatem habetis in animam noſtram, parcite decem hominibus. Moriemur illic. Melius eſt hic mori. Miſericordes ſunt Domini. Nouit conſuetudinem Anatolius Archiepiſcopus. Hìc ſumus, vſque dum fiat Archiepiſcopus. Sedes noſtras volunt, tollant: nolumus eſſe Epiſcopi. ſolummodo non moriamur. Date Archiepiſcopũ, & ſi contradixerimus, punite nos. Conſentimus his quæ decreuerit poteſtas veſtra. Non contradicimus, ſed eligite Archiepiſcopum. Hic expectamus, vſque dum ordinetur. Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Subſcribant damnationi Dioſcori. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Quoniam reuerendiſſimi Epiſcopi Aegyptiorum non vt repugnantes catholicæ Fidei, ſubſcribere in præſenti diſtulerunt epiſtolæ ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis, ſed dicentes conſuetudinem eſſe in Aegyptiaca regione, extra ſententiam & iuſſionem Archiepiſcopi nihil tale ſe poſſe; poſcunt autem ſuſtineri ſe, donec conſecretur Epiſcopus, qui ordinandus eſt magnæ ciuitatis Alexandriæ: rationabile nobis & clemens eſſe apparuit, vt in eodem habitu expectent in regia ciuitate, & dilationem habeant vſque ad ordinationem Archiepiſcopi magnæ ciuitatis Alexandriæ. *Paſchaſinus reuerendiſſimus Epiſcopus, vicarius Sedis Apoſtolicæ, dixit: Si præceperit

glo-

*iſtorum.

*excellentia.

*Latine.

ſponſias

‖ gloria veſtra, & iubetis illis aliquid præſtari humanitatis, fideiuſſoribus datis non exeant de iſta ciuitate, quamdiu Alexandria Epiſcopum accipiat. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Sanctiſſimi Paſchaſini ſit firmum iudicium. Vnde permanentes in proprio habitu reuerendiſſimi Epiſcopi Aegyptiorum, aut dent fideiuſſores, ſi hoc illis eſt poſſibile; aut per ſacramentum eis credatur, quia expectât ordinationem futuri Epiſcopi magnæ ciuitatis Alexandriæ. *

* Latine, legi, legimus, legit.

Per iuſſionẽ quoque glorioſiſſimorum Iudicũ, & ampliſſimi Senatus, & ſanctæ Synodi, intrantibus Fauſto, Martino, Petro, Manuele, Abraamio, Iob, Antiocho, Theodoro, Paulo, Iacobo, Euſebio, Tryphone, Marcello, Timotheo, Pergamio, Petro, Aſterio, Ioanne, reuerendiſſimis presbyteris & archimandritis, & conſidentibus, magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Petitiones porrectæ ſunt diuiniſſimo & pijſſimo noſtro Imperatori ex nomine Caroſi & Dorothei reuerendiſſimorum archimandritarum, & aliorum aliquorum. Nomina autem illorum qui eas porrexerunt, manifeſta fiant his, qui introierũt, reuerendiſſimis viris, vt dicant, ſi omnes nouerunt eſſe archimandritas. * Et audientes Archimandritæ nomina eorum qui petitiones porrexerunt, per Fauſtum reuerendiſſimũ [archimandritam] dixerunt: Caroſus & Dorotheus archimandritæ ſunt: Elpidius ‖ monumentorum Procopienſium cuſtos eſt: Photinus autem quis eſt, non nouimus: Eutychius de baſilica ‖ Cæleſtinæ eſt, quia monaſterium non habet: Theodorus in monumentis habitat: Moyſen non nouimus: Maximus archimandrita eſt, magiſter Eutychis: Gerontium non nouimus: Nemeſinum non nouimus, ſed & nomen eius miramur: Theophili & nomen miramur: Thomam ſimiliter non nouimus: Leontius * ex vrſario eſt: ‖ Hyplius in monumẽtis habitat, habens † duo vel tria nomina in Xylocirco: [Callinicus habet decem nomina in memoria in Xylocirco:] Paulus de Bithynia eſt, habitans ſolitarie in monumento: Gaudentius in monumentis habitat: habet quinque nomina in Philippianis: ‖ Eugnomenem non nouimus. Rogamus aliquos mitti à veſtra magnificentia, & à veſtra ſancta Synodo, vt ambulent, & videant monaſteria eorum, & diſcant ſi habent monaſteria, an ‖ deludant, & noceant honoribus archimandritarum, & amodo debent accipere diſciplinam, vt non ſe dicant archimandritas, qui in monumentis habitant. Petimus etiam, vt & illi qui ſe dicunt eſſe monachos, & non agnoſcuntur nec à veſtra magnificentia, nec à ſanctiſſimo Archiepiſcopo, nec à uobis, vt exeant à ciuitate ſicut impoſtores, propter ſcandalum quod conati ſunt facere. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Intrent reuerendiſſimi monachi, qui petitiones porrexerunt. Et intrauerunt Caroſus, & Dorotheus, & Elpidius, & Photinus, & Eutychius, & reliqui reuereo-

* Latine, legi, legimus, legit.

‖ f. memoriarum

‖ Cæleſtinæ

* f. arcarius

‖ Hyples

† ſ. duos vel tres ſ omnes, qui ſe ſub eorum diſciplina degunt.

‖ Eugnomonium

‖ deludũt honores archimandritarum, & ab his debent puniri, vt

A αὐτοῖς παρασχεθῆναι φιλανθρωπίας ἐχόμενον, ἐγγύας δότωσαν, ὅτι οὐκ ἐξέρχονται ταύτης τῆς πόλεως, ἕως οὗ ἡ Ἀλεξανδρέων ἐπίσκοπον δέξηται. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἡ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Πασχασίνου ψῆφος βεβαία ἔστω. ὅθεν μένοντες ἐπὶ τοῦ οἰκείου σχήματος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τῶν Αἰγυπτίων, ἢ ἐγγύας παρέξουσιν, εἰ τοῦτο αὐτοῖς δυνατὸν, ἢ ἐξωμοσίᾳ καταπιστευθήσονται, ἀναμένοντες τὴν χειροτονίαν τοῦ ἐσομένου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως.* Καὶ κατὰ κέλευσιν τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρ-
B χόντων, καὶ τῆς μεγαλοφυοῦς συγκλήτου, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου, εἰσελθόντων, Φαύστου, Μαρτίνου, Πέτρου, Μανουὴλ, Ἀβρααμίου, Ἰὼβ, Ἀντιόχου, Θεοδώρου, Παύλου, Ἰακώβου, Εὐσεβίου, Τρύφωνος, Μαρκέλλου, Τιμοθέου, Περγαμίου, Πέτρου, Ἀστερίου, Ἰωάννου, τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιμανδριτῶν, καὶ καθεσθέντων, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· δεήσεις ἐπεδόθησαν τῷ θειοτάτῳ, καὶ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ ἐξ ὀνόματος Καρώσου, καὶ Δωροθέου, τῶν εὐλαβεστάτων ἀρχιμανδριτῶν, καὶ ἑτέρων τινῶν. τὰ ὀνό-
C ματα τοίνυν τῶν ἐπιδεδωκότων αὐτὰς δῆλα γινέσθωσαν τοῖς εἰσελθοῦσιν εὐλαβεστάτοις ἀνδράσιν, ὥστε αὐτοὺς εἰπεῖν, εἰ πάντας ἴσασιν εἶναι ἀρχιμανδρίτας.* καὶ ἀκούσαντες οἱ εὐλαβέστατοι ἀρχιμανδρῖται τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιδεδωκότων τὰς δεήσεις, διὰ Φαύστου τοῦ εὐλαβεστάτου εἶπον· Κάρωσος, καὶ Δωρόθεος, ἀρχιμανδρῖταί εἰσιν. Ἐλπίδιος μεμοροφύλαξ τῶν Προκοπίου ἐστί. Φωτεινὸν οὔτε οἴδαμεν, τίς ἐστιν. Εὐτύχιος ἐν μαρτυρίῳ Κελεστίνης ἐστὶ, μοναστήριον γὰρ οὐκ ἔχει. Θεόδωρος μεμορίτης ἐστί. Μωσῆν οὐκ οἴδαμεν. Μάξι-
D μος ἀρχιμανδρίτης ἐστὶ, διδάσκαλος Εὐτυχέος. Γερόντιον οὐκ οἴδαμεν. Νεμεσῖνον οὐκ οἴδαμεν· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ξενίζει ἡμᾶς. Θεοφίλου τὸ ὄνομα ξενιζόμεθα. Θωμᾶν ὁμοίως οὐκ οἴδαμεν. Λεόντιος * ἀπαρκοτρόφος ἐστίν. Ὕψης μεμορίτης ἐστὶν, ἔχων δύο, ἢ τρία ὀνόματα εἰς τὸ Ξυλόκιρκον. Παῦλος ὁ Βιθυνὸς κατὰ μόνας ἐστὶν εἰς μεμόριον. Γαυδέντιος * ἐστὶν, ἔχει πέντε ὀνόματα εἰς * τὸ Φιλίππου. Εὐγνωμόνιον οὐκ οἴδαμεν. παρακαλοῦμεν πεμφθῆναι ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεπείας ὑμῶν, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου τινὰς, καὶ ἀπελθεῖν, καὶ ἰδεῖν τὰ μοναστήρια αὐτῶν, καὶ μαθεῖν, εἰ
E ἔχουσι μοναστήρια, ἢ χλευάζουσι τὰς ὑπολήψεις τῶν ἀρχιμανδριτῶν· καὶ ἀπὸ τούτων ὀφείλουσιν * ἐπιμαθεῖν, ὥστε μὴ ἑαυτοὺς ἀρχιμανδρίτας λέγειν, τοὺς ἐν μεμορίοις κατοικοῦντας. παρακαλοῦμεν δὲ, τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς μονάζοντας, καὶ μὴ γνωριζομένους μήτε παρὰ τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας, μήτε ἀπὸ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, μήτε παρ᾽ ἡμῶν, ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως, ὡς * ἐπιθέτας, διὰ τὸ σκάνδαλον, ὃ ἐπιχείρησαν ποιῆσαι. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· εἰσίτωσαν οἱ εὐλαβέστατοι μονάζοντες, οἱ τὰς δεήσεις ἐπιδεδωκότες. καὶ εἰσῆλθον Κάρωσος, καὶ Δωρόθεος, καὶ Ἐλπίδιος, καὶ Φωτεινὸς, καὶ Εὐτύχιος, καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ προειρημένοι

* Ῥωμαϊκῶς, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

* Ῥωμαϊκῶς, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

* ἀπὸ ἀρκοβόρος

* ἴσ. μεμορίτης ἐστίν,

* τὰ

* ἐπιπαιδεῦσαι.

* ὑποθέτας

ρημένοι μοναχοὶ εὐλαβέστατοι, καὶ Βαρσουμᾶς μοναχὸς, ἔτι μὴν καὶ Καλοπόδιος ὁ εὐνοῦχος. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· δεήσεις πάλαι ἡ ὑμετέρα εὐλάβεια δέδωκε τῇ καλλινίκῳ κορυφῇ. ἀπιδόντες τοίνυν τὰς προφερομένας ὑμῖν, εἴπατε, εἰ ἐπιγινώσκετε αὐτὰς εἶναι τὰς παρ' ὑμῶν ἐπιδοθείσας. Κάρωσος, καὶ Δωρόθεος, οἱ εὐλαβέστατοι ἀρχιμανδρῖται, καὶ οἱ λοιποὶ, ἀπιδόντες τὰς δεήσεις, εἶπον· αὗταί εἰσιν αἱ δεήσεις, αἱ παρ' ἡμῶν ἐπιδοθεῖσαι. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις. καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως, Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· Καλοπόδιος, καὶ Γερόντιος, οἱ μεταξὺ αὐτῶν πρεσβύτεροι ὄντες, καθῃρέθησαν πάλαι, καὶ οὐκ ἔξεστιν αὐτοῖς εἰσελθεῖν. Γερόντιος καὶ Καλοπόδιος εἶπον· ἡμῖν οὐδεὶς εἶπεν, ὅτι καθῃρέθημεν. ἄρτι ἡμῖν εἶπον. Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἁγίας ἐκκλησίας, ἀπελθὼν πρὸς Καλοπόδιον τὸν εὐνοῦχον, εἶπεν αὐτῷ· ὁ ἀρχιεπίσκοπος λέγει σοι δι' ἐμοῦ ἀρχιδιακόνου, ὅτι καθῃρημένος εἶ· καὶ ἔξελθε. Καλοπόδιος εἶπε· διὰ ποῖον πρᾶγμα; Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος εἶπεν· ὡς αἱρετικός. Καλοπόδιος εἶπε· ἀξιῶ ἀναγνωσθῆναι τὰς δεήσεις ἡμῶν. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν. *Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς, καὶ σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀνέγνω.

*Ῥωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

Τῷ εὐσεβεστάτῳ, καὶ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, νέῳ Κωνσταντίνῳ, Μαρκιανῷ, Καρώσου, Δωροθέου, Ἐλπιδίου, Φωτεινοῦ, Εὐτυχίου, Θεοφίλου, Θωμᾶ, Λεοντίου, Θεοδώρου, Μωσῆ, Μαξίμου, Γεροντίου, Νεμεσινοῦ, Ὑψῆ, Καλλινίκου, Παύλου, Γαυδεντίου, Εὐγνωμονίου, τῶν ἐλαχίστων ἀρχιμανδριτῶν, καὶ πάσης αὐτῶν τῆς συνοδίας τῆς ἐν Χριστῷ, καὶ λοιπῶν κληρικῶν, καὶ μοναζόντων, καὶ λαϊκῶν.

ΑΕὶ τὸ Ῥωμαίων βασίλειον, καὶ μάλιστα ἀπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, καὶ μάκαρος, τὴν οἰκουμένην γαλήνης πεπλήρωκεν, ἀγωνισάμενον ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. ἀλλὰ διὰ τὸ ἕκαστον τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖν, καὶ μηκέτι τὸ τοῦ ἑτέρου, καθὼς νομοθετεῖ ἡ θεία γραφὴ, ἅπαντα λέλυται· τῶν ἀποστόλων ἡ πίστις τετάρακται. καὶ τὰ μὲν τῶν ἐχθρῶν, ἰουδαίων φαμὲν, καὶ ἑλλήνων, ἐν εἰρήνῃ εἰ καὶ καθέστηκε κάκιστα, τὰ δὲ ἡμέτερα ἐν πολέμῳ ἀσπόνδῳ τυγχάνει. αὕτη δὲ ἡ διόρθωσις ἐτηρεῖτο τῇ φιλοχρίστῳ ὑμῶν βασιλείᾳ πρὸς τὸ μὴ σχίσμα γενέσθαι ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ἀλλὰ τὴν πίστιν στερεχθῆναι ὑπὸ τῆς θειότητος ὑμῶν. πᾶν γὰρ δίκαιον παντὶ μὲν ἄρχοντι πρέπει, βασιλεῖ δὲ, καὶ μάλιστα εὐσεβεῖ, κατ' ἐξαίρετον, ὅθεν αὐτὸ πέφυκε νομοθετεῖσθαι τὸ δίκαιον. δεόμεθα οὖν τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας, πρὸς τὸ κελεῦσαι οἰκουμενικὴν γενέσθαι σύνοδον, ἣν ἤδη καὶ ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια, προνοουμένη τῆς πάντων σωτηρίας, γενέσθαι κατηξίωσεν, ἀρχῆσαι δὲ τῆς σύ-

σύ-

A rendiſſimi monachi, & Barſumas monachus, inſuper etiam & Calopodius eunuchus. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixeront: Petitiones olim reuerentia veſtra victori ſummo porrexit. Ergo reſpicienres quæ vobis proferuntur, dicite ſi eas agnoſcitis à vobis porrectas. Caroſus & Dorotheus reuereodiſſimi archimandritæ, & reliqui, reſpicientes petitiones, dixerunt: Iſtæ ſunt petitiones, quas nos porreximus. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Recitentur petitiones. Et antequam recitarentur, Anatolius reuerendiſſimus Archiepiſcopus B Conſtantinopolis dixit: Calopodius & Gerontius, qui inter eos presbyteri ſunt, olim damnati ſunt, & non illis licet intrare. Calopodius & Gerontius dixerunt: Nemo nobis dixit, quia damnati ſumus: modo nobis dixerunt. Aëtius archidiaconus ſanctæ Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ vadens ad Calopodium eunuchum dixit ei: Archiepiſcopos per me archidiaconum dicit tibi, quia damnatus es: & exi. Calopodius dixit: Pro qua cauſa? Aëtius archidiaconus dixit: Vt hæreticus. Calopodius dixit: Suggero vt legantur petitiones noſtræ. Glorioſiſsimi & magnificentiſsimi Iudices & ampliſsimus Senatus dixerunt: Recitentur. C *Beronicianus deuotiſsimus Magiſtrianus & ſecretarius ſacri conſiſtorij recitauit.

*Latine, lego, legimus, legit.

DIVERSORVM ARCHIMANDRItarum epiſtolium ad Marcianum Auguſtum.

Pijſsimo & Chriſti amantiſsimo Imperatori noſtro nouo Conſtantino, Marciano, à Caroſo, Dorotheo, Elpidio, Photino, Eutychio, Theodoro, Moyſe, Maximo, Gerontio, Nemeſino, Theophilo, Thoma, Leontio, Hypſio, Callinico, Paulo, Gaudentio, ‖Eugnomene, minimis archimandritis, & ab omnibus in Chriſto co- D mitibus ſuis, & reliquis clericis & monachis & laicis.

‖Eugnomonio.

SEmper Imperium Romanorum, & præſertim à Theodoſio magno & beato, vniuerſum mundum pacis bono compleuit, laborans pro recta Fide. Sed quoniam quiſque ſuum quærit, non etiam proximi, (ſicut ſancit ſancta Scriptura) omnia ſoluta ſunt, Apoſtolorum Fides turbata eſt, & ea quidem quæ ſunt inimicorum, Iudæorum dicimus & Paganorum, quamuis peſsima, tamen in pace conſtituta ſunt: noſtra autem in bello irreconciliabili perſiſtunt. Hæc aotem correctio E ſeruabatur veſtro amico Chriſti Imperio, vt non in recta Fide fiat ſchiſma, ſed vt Fides firmaretur à diuinitate veſtra. Omnis enim iuſtitia omnem quidem ‖ iudicem decet, ſed præcipue Imperatorem, & maxime pium: ‖vnde ad ipſum pertinet, ius promulgare legitimum. Suggerimus ergo pietati veſtræ, vt præcipiat vniuerſalem fieri Synodum, quam veſtra pietas ‖ prouidentiam faciẽs noſtrum omnium ſaluti, iam conuenire ſanciuit.

1. Cor. 10. d. 24.

‖principem.

‖vnde ius ipſum ſancire conſueuit.

‖prouidens noſtræ omnium ſaluti, iã indicere dignata eſt.

Va-

ſeditiones, | ſermocinantur,

Vacent autem turbationes, & ſubſcriptiones quę per violentiam fiunt, & perſecutiones quæ ſemper à clericis contra nos meditantur, & quas conantur facere, latentes veſtram pietatem. Et petimus diuinitatem veſtram, iam neminem iactari nec à monaſterio, nec ab Eccleſia, neque à baſilica Martyris, vſque ad iuſtum ſanctæ Synodi iudicium, [ne canonicis regulis obuiare videamur, &] ne forte aliqui, alijs ſeditionem facientibus, hæc pietati veſtræ putent adſcribenda, quam pacem diligere, & pro ipſa præ omnibus nouimus cogitare: vt iterum per ſanctos Patres ſancta Fide confirmata, poſsimus reliquum tempus vitæ noſtræ caſte & pie viuere, & in pace inceſſanter conſuetas orationes offerre Domino noſtro Chriſto pro diuturnitate æterni veſtri Imperij, qui & ſua bona voluntate inuiſibiliter vobis donauit Imperium, diuiniſsimi Auguſti.

audeant adſcribere, | ante omnia

Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: Barſumas, qui inter illos intrauit, occidit beatum Flauianum. Ipſe inſtabat, & dicebat: Occide. Et non eſt poſitus in petitionibus: quare introiuit? Omnes reuerēdiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Omnem Syriam Barſumas euertit; duxit ſuper nos mille monachos. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus ad monachos dixerunt: Secundum veſtram petitioné, quam per ſuggeſtiones dediſtis, diuus & pijſſimus Imperator noſter & ſanctā Synodum conuenire, & vos nunc introire præcepit. Ergo poſtquā intraſtis, ſuſtinete diſcere quę ab ipſa ſancta Synodo de Fide firmantur. * Caroſus & Dorotheus reuerendiſſimi archimandritæ, & ceteri monachi dixerunt: Rogamus vt recitetur libellus, qui à nobis offertur. [Omnes] reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Homicidam Barſumam mittite foras; homicidam in arenam: anathema Barſumæ, Barſumam in exilium. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Recitetur libellus, qui à reuerendiſſimis monachis porrectus eſt. Constantinus deuotiſſimus ſecretarius diuini conſiſtorij, accipiens [ab eis] recitauit.

decernuntur. | * Latine, legi, legimus, legit.

EPISTOLA ARCHIMANDRITArum ad Chalcedonenſe Concilium, pro Dioſcori rehabilitatione.

præſens

Sanctæ Synodo, quæ hic modo profecta eſt, ab Archimandritis, & omni in Chriſto fraternitate.

AD primam vocationē ſtatim conuenire habuimus ad veſtram ſanctitatē: ſed quia pijſſimus Imperator ſanctiſſimo archimandritæ & presbytero Caroſo mandauit non venire, niſi & ipſius pietas præſens fuerit; nos autem ſine ipſo intrare ſuperuacuum putauimus, quia pater eſt noſter; ſicut & veſtræ ſanctitati per rescripta mandauimus, quia ad hoc non venimus. Nunc autem ad vos venientes, petimus veſtram ſanctitatem,

homines à vobis ad nos miſſos ſignificata eſt hęc cauſa, ob hoc

σεις, καὶ τὰς κατὰ βίαν ὑπογραφὰς γινομένας, καὶ τοὺς διωγμοὺς, τοὺς καθ' ἑκάστην παρὰ τῶν κληρικῶν καθ' ἡμῶν μελετωμένους εἰς ἐπιχείρησιν, λανθάνοντας τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν. καὶ παρακαλοῦμεν τὴν ὑμετέραν θειότητα, * μηδὲν ἀναβάλλεσθαι, μήτε ἀπὸ μοναστηρίου, μήτε ἀπὸ ἐκκλησίας, μήτε ἀπὸ μαρτυρίου, ἕως τῆς δικαιοκρισίας τῆς ἁγίας συνόδου, πρὸς τὸ μὴ * καὶ νομίσαι τινὰς, ἄλλων ἀτακτούντων, ἐπιγράφειν ταῦτα τῇ ὑμετέρᾳ εὐσεβείᾳ. καὶ γὰρ φιλεῖν ὑμᾶς τὴν εἰρήνην, καὶ ταύτης φροντίζειν πρὸ πάντων, πεπείσμεθα· ἵνα τῆς ἁγίας πίστεως στηριχθείσης καὶ πάλιν διὰ τῶν ἁγίων, διανυσθῶμεν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν σωφρόνως, καὶ δικαίως, ἐν εἰρήνῃ τὰς συνήθεις, καὶ ἀδιαλείπτους εὐχὰς ἀναπέμψαι τῷ δεσπότῃ Χριστῷ ὑπὲρ τῆς διαμονῆς τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους τῷ καὶ ἀοράτως τῇ ἰδίᾳ εὐδοκίᾳ χαρισαμένῳ ὑμῖν τὸ βασίλειον, θειότατοι Αὔγουστοι.

* ἴσ. μηδένα βάλλεσθαι μήτε | * καινοτομῆσαί τινας,

Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· Βαρσουμᾶς, ὁ μεταξὺ αὐτῶν εἰσελθὼν, ἔσφαξε τὸν μακάριον Φλαβιανόν· αὐτὸς ἔστηκε, καὶ ἔλεγε· σφάξον. καὶ μὴ ἐγκείμενος ταῖς δεήσεσι, διὰ τί εἰσῆλθε; πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· πᾶσαν Συρίαν Βαρσουμᾶς ἠφάνισεν· ἐπήγαγεν ἡμῖν χιλίους μονάζοντας. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες πρὸς τοὺς μονάζοντας εἶπον· κατὰ τὴν ὑμετέραν διὰ τῶν δεήσεων παράκλησιν ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν δεσπότης, καὶ τὴν ἁγίαν σύνοδον συγκροτηθῆναι, καὶ νῦν ὑμᾶς εἰσόδου τυχεῖν παρεκελεύσατο. εἰσελθόντες τοίνυν ἀνέχεσθε μαθεῖν τὰ παρὰ τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης συνόδου περὶ πίστεως τυπούμενα. * Κάρωσος, καὶ Δωρόθεος, οἱ εὐλαβέστατοι ἀρχιμανδρῖται, καὶ οἱ λοιποὶ μονάζοντες, εἶπον· ἀξιοῦμεν, ἀναγνωσθῆναι τὸν παρ' ἡμῶν προσφερόμενον λίβελλον. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τὸν φονέα Βαρσουμᾶν ἔξω βάλετε· τὸν φονέα τῷ σταδίῳ· ἀνάθεμα τῷ Βαρσουμᾷ· Βαρσουμᾶν τῇ ἐξορίᾳ. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ὁ παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων μοναχῶν ἐπιδεδομένος λίβελλος, ἀναγινωσκέσθω. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ὑποδεξάμενος, ἀνέγνω.

* Ρωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

Τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, τῇ ἐνταῦθα ἐνδημούσῃ νῦν, παρὰ τῶν ἀρχιμανδριτῶν, καὶ ἁπάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος.

ΚΑτὰ τὴν πρώτην κλῆσιν εὐθὺς ἐλθεῖν εἴχομεν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ εὐσεβὴς ἡμῶν δεσπότης ἐδήλωσε τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ, καὶ πρεσβυτέρῳ Καρώσῳ, μὴ παραγενέσθαι αὐτὸν, εἰ μὴ καὶ ἡ αὐτοῦ εὐσέβεια παρῇ, ἡμεῖς δὲ ἐκτὸς αὐτοῦ εἰσελθεῖν περιττὸν ἡγησάμεθα, ἐπειδὴ ἐστὶν ἡμῶν πατὴρ, ὡς καὶ τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ διὰ τῶν πεμφθέντων παρ' ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς ἀπεδηλώθη αὕτη ἡ αἰτία, τούτου ἕνεκα οὐ παρεγενόμεθα. νῦν δὲ παραγενόμενοι, δεόμεθα τῆς ἁγιωσύνης ὑμῶν, πάντα ἀ-

κολού-

A ἀκολούθως προβῆναι, καὶ παρεῖναι κατὰ τὸ συνέδριον τοῦτο τὸν ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Διόσκορον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἁγιωτάτους ἐπισκόπους.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι, πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἀνάθεμα Διοσκόρῳ· Διόσκορον ὁ Χριστὸς καθεῖλε· τούτους ἔξω βάλε. ἆρον ὕβριν τῆς συνόδου. ἆρον βίαν τῆς συνόδου. ἆρον αἶσχος τῆς συνόδου. Φαῦστος ὁ εὐλαβέστατος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ εὐλαβέστατοι ἀρχιμανδρῖται, εἶπον· ἆρον ὕβριν τῶν μοναστηρίων. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τὰς δεήσεις τούτων οὐκ ἔστι τῆς συνόδου ἀκοῦσαι. τὸν καθαιρεθέντα παρὰ πάσης ὁμοῦ τῆς συνόδου, B ἐπίσκοπον ἐτόλμησαν *ὀνομάσαι. οἱ κανόνες διὰ τί πατοῦνται; οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· ἄνευ προκρίματος ἀναγινωσκέσθω ὁ λίβελλος.* Κωνσταντῖνος, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀνέγνω τὰ ἑξῆς τοῦ λιβέλλου.

*ὀνομάσαι; *Ῥωμαϊστί.

Καὶ γὰρ ὁ εὐλαβέστατος ἡμῶν βασιλεύς, ἀφ' οὗ προέθετο τὴν σύνοδον ταύτην γενέσθαι, ἐπηγγείλατο ἡμῖν τὰ τῆς πίστεως, τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, ἐπισφραγίζεσθαι μόνον, καὶ μηδὲν ἕτερον πρὸ τούτου κινεῖσθαι, ἢ γίνεσθαι. C τούτου δὲ δόξαντος, πάντως οὐκ εὔλογος ἡ καθαίρεσις, ἡ γενομένη κατὰ Διοσκόρου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου. ἐπειδὴ οὔτε ἐκτὸς αὐτοῦ, ἢ τῶν σὺν αὐτῷ ὄντων ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, δυνάμεθά τι λέγειν, ἢ ποιεῖν περὶ πίστεως. κελεύσατε τοίνυν, παραγενέσθαι τὸν αὐτὸν ἀρχιεπίσκοπον Διόσκορον, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπισκόπους, ὥστε τὰ σκάνδαλα, τὰ γενόμενα περὶ τὴν πίστιν, ἐκκοπῆναι, καὶ τοὺς ὀρθοδόξους λαοὺς μὴ ἔχειν σχίσματα ἐν ἑαυτοῖς. ἐπειδὴ ἡ περὶ τοῦτο τὸ μέρος σπουδὴ πάντων ὑμῖν τῶν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ προτιμοτέρα ὀφείλει εἶναι. D εἰ δὲ εἰς τὰ οὕτως ἀκολούθως παρ' ἡμῶν ζητούμενα ἡ ὁσιότης ὑμῶν ἀντιτείνει, καὶ θέλει αὐθεντίᾳ χρήσασθαι, ἐναντίᾳ οὔσῃ τοῖς συμφέρουσι, μαρτυράμενοι τὸν δεσπότην Χριστόν, καὶ τὸν εὐλαβέστατον βασιλέα, καὶ τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους ἄρχοντας, καὶ τὴν ἱερὰν σύγκλητον, καὶ τὸ ὑμέτερον δὲ συνειδός, καὶ ἀποτιναξάμενοι τὰ ἱμάτια, τῆς κοινωνίας τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐκτὸς ποιήσομεν ἑαυτούς. οὐ γὰρ ἀνεχόμεθα, τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἀθετουμένου, κοινωνοὶ γενέσθαι τοῖς τοῦτο ἀθετοῦσιν. εἰς δὲ πλειοτέραν ἀπόδειξιν τοῦ μηδὲν ἡμᾶς ὑπεναντίον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως φρονεῖν, E μήτε χώραν ἔχειν τινὰ συκοφαντίαν καθ' ἡμῶν γενομένην, ὑπετάξαμεν καὶ αὐτὸ τὸ σύμβολον, καὶ τὸν ὅρον ἐπισφραγίζοντα τοῦτο, καὶ ἐξενεχθέντα παρὰ τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς καθελούσης Νεστόριον.

Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἁγίας, καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας, εἶπε· κανών ἐστιν οὗτος, ὃς μετὰ τῶν ἄλλων τέθειται παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων· οὓς φυλάττοντες οἱ ἅγιοι πατέρες οἱ ἐπίσκοποι, ἐκδιδάσκουσι κληρικούς, καὶ μοναχούς, καὶ πάντας τοὺς χριστιανίζοντας, εἰ εὕροιεν ἢ ἀφηνιῶντας, ἢ μὴ βουλομένους πείθεσθαι, κεχρῆσθαι τῷ κανόνι τούτῳ. καὶ ἀπὸ βιβλίου ἀνέγνω ταῦτα·

tatem, vt omnia conſequenter procedant, & ad hoc Concilium conueniant ſanctiſſimus Archiepiſcopus Dioſcorus, & qui cum ipſo ſunt ſanctiſſimi Epiſcopi.

Et cum legerentur, omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Anathema Dioſcoro. Dioſcorum Chriſtus depoſuit. Iſtos mitte foras. Tolle iniuriam à Synodo. [Voces Imperatori.] Tolle violentiam à Synodo, tolle iniuriam à Synodo, tolle notam à Synodo. Fauſtus reuerendiſſimus, & qui cũ ipſo reuerendiſſimi Archimandritæ dixerunt: Tolle iniuriam à monaſterijs. Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Petitiones iſtas [a] Synodum audire non licet. Illum, qui damnatus eſt ab omni Synodo, Epiſcopum nominare auſi ſunt. Regulæ quare calcantur? Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Sine præiudicio recitetur libellus. * Conſtantinus deuotiſſimus ſecretarius ſacri conſiſtorij, libelli reliqua recitauit:

[a] audire non eſt Synodi.

* Latine.

Namque & ipſe piiſſimus noſter Imperator, ex quo congregare hanc Synodum conſtituit, pollicitus eſt nobis, confirmari tantum expoſitionem Fidei trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum, & nihil aliud ante hoc moueri vel fieri. Iſto autem placito, vtique irrationabilis eſt facta damnatio contra ſanctiſſimum Archiepiſcopum Dioſcorum, quia nec ſine eo, & ſanctiſſimis Epiſcopis qui cum ipſo ſunt, poſſumus aliquid de Fide aut dicere, aut facere. Ergo præcipite venire eumdem ſanctiſſimum Archiepiſcopum Dioſcorum, & omnes Epiſcopos qui cum ipſo ſunt, vt & ſcandala, quæ facta ſunt de Fide, incidantur, & orthodoxi populi non habeant inter ſe diſcordiam. [d] Debebat enim in hac parte vobis eſſe ſtudium ante omnia vitæ neceſſaria. Si autem contra hæc, quæ nos tam conſequenter requirimus, veſtra nititur reuerentia, & velit auctoritate vti, quæ contraria eſt vtilitatibus: teſtamur Dominum Chriſtum, & piiſſimum Imperatorem, & magnificentiſſimos Iudices, & ampliſſimum Senatũ, & veſtram conſcientiam; & veſtes noſtras excutimus, & extra communicationem veſtram noſmetipſos efficiemus. Non enim patimur, Symbolo Fidei trecentorum decem & octo recuſato, communicatores fieri eorum qui hoc reſpuunt. Ad integriorem autem probationem quòd nihil nos contrarium Symbolo Fidei ſapiamus, & vt locum non habeat aliqua calumnia aduerſum nos facta, ſubdidimus & ipſum Symbolum, & definitionem, quæ hoc [e] ſuperſignauit, prolatam à ſancta & vniuerſali Synodo quę Neſtoriũ condemnauit.

[d] Nã in hac parte ſtudiũ omnibus huius vitæ rebus vobis eſt præferendũ.

[e] approbauit.

Aëtius archidiaconus Conſtantinopolis ſanctæ & vniuerſalis Eccleſiæ dixit: Regula eſt hæc cum alijs poſita à ſanctis Patribus, quam cuſtodientes ſanctiſſimi patres Epiſcopi, docent & clericos & monachos, & omnes Chriſtum colentes. [g] Si autem inueniant aut reſultantes, aut acquieſcere non volentes, hac [h] vtuntur regula. Et ex codice relegit hæc.

[g] Si inuenerint aut reſiſtentes.

[h] vti.

Can. 5. Conc. Antiochen. ‖ ſeparant.

De clericis & monachis, qui ſemetipſos à communione ‖ ſuſpendunt.

Siquis presbyter aut diaconus ſuum contemnens Epiſcopum, à communione ſemetipſum ‖ ſuſpendit Eccleſiæ, & ſecretius collectam fecerit, & altare conſtituerit, & noluerit euocanti Epiſcopo conſentire, neque eidem acquieſcere, neque obedire & prius & ſecundo vocanti; hunc omnino damnari, nec vmquam curationem mereri, nec recipere eum poſſe honorem, [ordinamus.] Si autem permanſerit turbas faciens & ſeditiones Eccleſiæ; per extraneam poteſtatem, tamquam ſeditioſum, debere ‖ conuerti.

‖ ſeparauerit

‖ coerceri.

Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Hæc iuſta regula, hæc regula Patrum. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Secundum veſtram petitionem, & contradicentibus reuerendiſsimis Epiſcopis, oblati à vobis libelli relecti ſunt. Dicite igitur ſi vultis dogmatibus totius ſanctiſsimæ Synodi conſentire. * Caroſus reuerendiſsimus archimandrita dixit: Fidem trecentorum decem & octo Patrum qui conuenerunt apud Nicæam, in qua & baptizatus ſum, noui. nam ego aliam Fidem neſcio. Epiſcopi ſunt: poteſtatem habent & excommunicare & ‖ damnare, & quidquid volunt, poteſtatem habent. ‖ amplius ab hoc ego aliud neſcio. ‖ Me ſanctus Theotimus in Tomis baptizauit: iuſsit mihi nihil aliud ſapere. Dorotheus reuerendiſsimus archimandrita dixit: Permaneo in Fide ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo qui apud Nicæam conuenerunt, in qua baptizatus ſum, & in conſtituto eorum qui apud Epheſum Neſtorium damnauerunt. Et ſic credo, & præter hanc non noui aliam fidem. Barſumas reuerendiſsimus monachus per proprium hominem, interpretantem eum Syriace loquentem, dixit: Sic credo, quomodo trecenti decem & octo: & ſic baptizatus ſum in nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti, ſicut ipſos Dominus docuit Apoſtolos. Elpidius monachus dixit: Ego credo ſicut trecenti decem & octo qui conuenerunt apud Nicæam, & qui in Epheſo Neſtorium damnauerunt, & permaneo in ‖ conſtitutis, ſicut expoſuerunt. ‖ Alij monachi, qui cum ipſis erant, dixerunt: Et nos eadem dicimus.

* Latine.

‖ deponere.

‖ amphorem hac ego aliâ neſcio.

‖ Sanctus Theotimus in menſe, quo me baptizauit.

Matth. 28

‖ conſtituto quod expoſuerunt ſancti Patres.

Aëtius archidiaconus Conſtantinopolitanæ ſanctiſſimæ Eccleſiæ, vadens ad ‖ eos, dixit eis: Sanctum hoc magnumq. Concilium ſic credit, ſicut trecenti decem & octo ſancti Patres, qui apud Nicæam tunc congregati ſunt, expoſuerunt; & hoc Symbolum & ipſi cuſtodiunt, & omnes aduenientes edocent. Quoniam autem inter hæc diſcordiæ ſunt per aliquos generatæ, & aduerſus has repugnantes ſancti patres Cyrillus & Cæleſtinus, & nunc ſanctiſsimus & beatiſsimus Papa Leo, epiſtolas interpretantes Symbolum, non Fidem aut dogma exponentes, dederunt, quas veneratur omne Concilium vniuerſale, & conſentit, & interpretationem earum tradit cupientibus edoceri:

‖ eum dixit

A

Περὶ τῶν ἑαυτοὺς ἀφοριζόντων κληρικῶν, ἢ μοναζόντων.

Εἴ τις πρεσβύτερος, ἢ διάκονος καταφρονήσας τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, ἀφώρισεν ἑαυτὸν τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἰδίᾳ συνήγαγε, καὶ θυσιαστήριον ἔστησε, καὶ τοῦ ἐπισκόπου προσκαλεσαμένου, ἀπειθοίη, καὶ μὴ βούλοιτο αὐτῷ πείθεσθαι, μηδὲ ὑπακούειν καὶ πρῶτον, καὶ δεύτερον καλοῦντι, τοῦτον καθαιρεῖσθαι παντελῶς, καὶ μηκέτι θεραπείας τυγχάνειν, μηδὲ ἀπολαμβάνειν αὐτὸν δύνασθαι τὴν τιμήν. εἰ δὲ ἐπιμένοι θορυβῶν, καὶ ἀναστατῶν τὴν ἐκκλησίαν, διὰ τῆς ἔξωθεν ἐξουσίας, ὡς στασιώδη, αὐτὸν ἐπιστρέφεσθαι.

B

Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· οὗτος δίκαιος κανών· οὗτος ὁ κανὼν τῶν ἁγίων πατέρων. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· κατὰ τὴν ὑμετέραν αἴτησιν, καὶ ἀντιλεγόντων τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, οἱ ἐπιδοθέντες παρ' ὑμῶν λίβελλοι, ἀνεγνώσθησαν· εἴπατε τοίνυν, εἰ βούλεσθε τοῖς δόγμασι πάσης τῆς ἁγιωτάτης συνόδου συναινέσαι. * Κάρωσος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης εἶπε· τὴν τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, τῶν ἐν Νικαίᾳ γενομένων πατέρων, πίστιν, ἐν ᾗ καὶ ἐβαπτίσθην, οἶδα· ἐπεὶ ἐγὼ ἄλλην πίστιν οὐκ οἶδα. ἐπίσκοποί εἰσι, καὶ ἐξουσίαν ἔχουσι, καὶ ἀφορίσαι, καὶ καθαιρῆσαι· καὶ εἴ τι θέλουσιν, ἐξουσίαν ἔχουσι. πλέον ταύτης ἐγὼ ἄλλην οὐκ οἶδα. ἐμὲ ὁ ἅγιος Θεότιμος * ἐν τῷ μηνὶ, ὅτι ἐβάπτισεν, ἐκέλευσέ μοι ἄλλο τί ποτε μὴ φρονῆσαι. Δωρόθεος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης εἶπε· τῇ πίστει τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ τριακοσίων δεκαοκτὼ, ἐν ᾗ καὶ ἐβαπτίσθην, καὶ τῷ ὅρῳ τῶν ἐν Ἐφέσῳ καθελόντων Νεστόριον ἐμμένω· καὶ οὕτω πιστεύω· καὶ παρὰ ταύτην ἄλλην πίστιν οὐκ οἶδα.

* Ῥωμαϊστί.

C

* ἐν Τόμοις ἐβάπτισεν, ᾗ.

D

Βαρσουμᾶς, ὁ εὐλαβέστατος μοναχὸς, διὰ ἰδίου ἀνθρώπου, ἑρμηνεύοντος αὐτὸν, Συριστὶ λαλοῦντα, εἶπεν· οὕτω πιστεύω, ὡς οἱ τριακόσιοι δεκαοκτὼ, καὶ οὕτως ἐβαπτίσθην εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὡς αὐτοὺς ἐδίδαξεν ὁ κύριος τοὺς ἀποστόλους. Ἐλπίδιος μοναχὸς εἶπεν· ἐγὼ πιστεύω, ὡς οἱ τριακόσιοι δεκαοκτὼ πατέρες, οἱ ἐν Νικαίᾳ, καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ, οἱ Νεστόριον καθελόντες· καὶ ἐμμένω τῷ ὅρῳ, ᾧ ἐξέθεντο οἱ ἅγιοι πατέρες. οἱ λοιποὶ ἄλλοι μονάζοντες εἶπον· καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ λέγομεν.

E

Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἀπελθὼν πρὸς αὐτὸν, εἶπεν· ἡ ἁγία αὕτη, καὶ μεγάλη σύνοδος, οὕτω πιστεύει, ὡς οἱ τριακόσιοι δεκαοκτὼ ἅγιοι πατέρες, οἱ ἐν Νικαίᾳ τηνικαῦτα συνειλεγμένοι, ἐξέθεντο· καὶ τοῦτο τὸ σύμβολον αὐτοί τε φυλάττουσι, καὶ πάντας τοὺς προσιόντας ἐκδιδάσκουσιν. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ διχόνοιαι παρά τινων ἐνεφύησαν, καὶ πρὸς ταύτας ἀντιπαραταττόμενοι οἱ ἅγιοι πατέρες, Κύριλλος, καὶ Κελεστῖνος, καὶ νῦν ὁ ἁγιώτατος, καὶ μακαριώτατος πάπας Λέων, ἐπιστολὰς ἑρμηνευούσας τὸ σύμβολον, οὐ πίστιν, ἢ δόγμα ἐκτιθέμενοι, ἐκδεδώκασιν· ἃς ἀσπάζεται πᾶσα ἡ οἰκουμενικὴ σύνοδος, καὶ συναινεῖ· καὶ τὴν ἐκ τούτων ἑρμηνείαν παραδίδωσι τοῖς ἐπιθυμοῦσι μανθάνειν·

καὶ

καὶ ἡ ὑμετέρα ἀγάπη ταύτῃ τῇ γνώμῃ πάσης τῆς ἁγίας συνόδου πείθεται, καὶ ἀναθεματίζει Νεστόριον, καὶ Εὐτυχέα, ὡς καινοφωνήσαντας, ἢ οὔ; Κάρωσος ὁ εὐλαβέστατος μοναχὸς εἶπεν· ἐγὼ τί ἔχω ἀναθεματίσαι Νεστόριον, ὅτι καὶ ἅπαξ, καὶ δεύτερον, καὶ τρίτον, καὶ πολλάκις ἀνεθεμάτισα αὐτὸν, καὶ καθῄρησα; Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιδιάκονος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἐκκλησίας εἶπεν· καὶ Εὐτυχέα τοίνυν* ἀναθεματίζεις, ὡς ἡ ἁγία σύνοδος, ἢ οὔ; Κάρωσος ὁ εὐλαβέστατος μοναχὸς εἶπεν· οὐ γέγραπταί σοι· μὴ κρίνῃς, ἵνα μὴ κριθῇς; ἐπίσκοποι καθέζονται, καὶ σὺ διὰ τί λαλεῖς; Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιδιάκονος εἶπε· πρὸς ἃ ἠρωτήθης δι' ἐμοῦ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, εἰπέ· πείθῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ οἰκουμενικῇ, ἢ οὔ; Κάρωσος ὁ εὐλαβέστατος μοναχὸς εἶπεν· ἐγὼ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, ὡς εἶπα, οὕτω πιστεύω, ὡς καὶ ἐβαπτίσθην. ἄλλο τί μοι λέγετε; οὐκ οἶδα. ἐξουσίαν ἔχετε· ἐπίσκοποί ἐστε· θέλετε ἐξορίσαι; θέλετε καθαιρῆσαι; εἴ τι θέλετε, δέχομαι παρ' ὑμῶν. ὁ ἅγιος ἀπόστολος λέγει· ἐὰν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσηται ὑμῖν, παρ' ὃ* παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. τί ἔχω ποιῆσαι; ἐὰν μὴ πιστεύῃ Εὐτυχὴς, ὡς πιστεύει ἡ ἐκκλησία ἡ καθολικὴ, ἀνάθεμα ἔστω. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις, αἱ παρὰ Φαύστου τοῦ εὐλαβεστάτου, καὶ τῶν εὐλαβεστάτων ἀρχιμανδριτῶν ἐπιδοθεῖσαι. * Βερονικιανὸς, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀνέγνω.

*ἀναθεματίζεις

*εὐαγγελισάμεθα

*Ῥωμαϊστί.

Τῷ* ὑπ' ἀχράντου τριάδος σκεπομένῳ εὐσεβεστάτῳ, καὶ φιλοχρίστῳ δεσπότῃ βασιλεῖ, Μαρκιανῷ, αἰωνίῳ Αὐγούστῳ δέησις, καὶ ἱκεσία, παρὰ Φαύστου, Μαρτίνου, Πέτρου, Μανουήλ, Ἀβραμίου, Ἰὼβ, Ἀντιόχου, Δωροθέου, Παύλου, Ἰακώβου, Εὐσεβίου, Τρύφωνος, Μαρκέλλου, Τιμοθέου, Γερμανοῦ, Πέτρου, Ἀστερίου, Ἰωάννου, πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιμανδριτῶν.

*ὑπὸ τῆς ἀχράν.

Ἡ φιλόχριστος ὑμῶν, καὶ εὐαγὴς βασιλεία, τὴν εὐσεβῆ τῶν ὀρθοδόξων θρησκείαν αὔξειν τε, καὶ συγκροτεῖν μεμελετηκυῖα, τὸν τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν ἐξήλασε θόρυβον. Εὐτυχέα γὰρ, τὸν τὰς μιαρὰς, καὶ βεβήλους, κατὰ τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ ἐξερευξάμενον φωνὰς, καὶ ἐπισπεῖραι πολλὰ τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ ζιζάνια μηχανησάμενον, ἐξέωσε τὸ φιλόχριστον ὑμῶν κράτος. οἱ δὲ ἐκείνῳ μαθητευθέντες, οὐ βούλονται τῇ ὀρθοδόξῳ, καὶ εὐσεβεῖ πίστει καθυπογράψασθαι, καὶ ἐξακολουθῆσαι τοῖς τῶν ἁγίων πατέρων εὐσεβέσι δόγμασιν· ἀλλὰ σκληροτράχηλοι μεμενήκασιν, ἀνανεύοντες, καὶ ἐναντιούμενοι τῇ ὀρθῇ τῶν πατέρων ὁμολογίᾳ· καίτοι πολλῆς αὐτοῖς παραινέσεως προσαχθείσης παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου, καὶ τῶν ἅμα αὐτῷ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, καὶ πρεσβυτέρων, καὶ τῶν ἱερῶν αὐτοῖς δογμάτων

A ceri: & veſtra dilectio huic ſententiæ totius ſanctæ Synodi conquieſcit, & anathematizat Neſtorium & Eutychem, tamquam ‖ nouas voces introducentes, aut non? Caroſus reuerendiſſimus monachus dixit: Ego quid habeo anathematizare Neſtoriũ, qui ſemel & ſecundo & tertio & multoties anathematizaui & damnaui eum? Aëtius reuerendiſſimus archidiaconus Conſtantinopolis [ſanctiſſimę] Eccleſiæ dixit: Et Eutychẽ igitur modo anathematizas, ſicut ſancta Synodus, aut oon? Caroſus reuerẽdiſſimus monachus dixit: Non eſt ſcriptũ tibi: Non iudices, ne iudiceris? Epiſcopi ſedent, & tu cur loqueris? Aëtius reuerendiſſimus archidiaconus [Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ] dixit: B Ad ea quæ per me interrogatus es à ſancto Concilio, dic: Acquieſcis ſanctiſſimo & vniuerſali Concilio, an non? Caroſus reuerendiſſimus monachus dixit: Ego ſecundum expoſitionem trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum, vt dixi, ſic credo, ‖ ſic baptizatus ſum: aliud quid mihi ‖ dicis? neſcio. Poteſtatem habetis, Epiſcopi eſtis: vultis in exilium mittere? vultis damnare? Quidquid vultis, ſuſcipio à vobis. Sanctus Apoſtolus dicit: Si Angelus de cælo annuntiauerit vobis præterquam quod accepiſtis, anathema ſit. Quid habeo facere? C Si non credit Eutyches, ſicut credit vniuerſalis Eccleſia, anathema ſit. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Relegantur preces, quę à Fauſto reuerendiſſimo, & ab alijs reuerẽdiſſimis Archimandritis oblatæ ſunt.* Beronicianus deuotiſſimus ſecretarius ſacri conſiſtorij legit.

‖ vanas

Matth. 7.

‖ ſicut & baptizatus ‖ dicitis?

Galat. 1.

*Latine.

FAVSTI, MARTINI, PETRI, ET aliorum Archimandritarum litteræ ad Marcianum Imperatorem.

‖ A diuina ſemper manu protecto pijſſimo & Chriſtianiſſimo dominatori & Imperatori D Marciano perpetuo Auguſto, preces & ſupplicationes à Fauſto, Martino, Petro, Manuele, Abraamio, Iob, Antiocho, ‖ Theodoro, Paulo, Iacobo, Euſebio, Tryphone, Marcello, Timotheo, Germano, Petro, Aſterio & Ioanne, presbyteris & archimandritis.

‖ Ab immaculata Trinitate protecto

‖ Dorotheo,

CHriſtianiſſimum & pium veſtrum Imperium ſanctam orthodoxorum religionem augere atque continere meditaos, ſanctarum Eccleſiarum expulit turbationem. Eutychem enim, qui pollutas & profanas aduerſus omnium ſaluatorem Chriſtum voces euomuit, & ſuperſeminare E in Chriſti Eccleſia multa zizania machinatus eſt, proiecit Chriſtianiſſima veſtra potentia. Qui autem ab illo edocti ſunt, nolunt piæ & orthodoxæ Fidei ſubſcribere, & ſequi ſanctorum Patrum pijſſima dogmata; ſed dura ceruice manſerunt, reſultantes atque aduerſantes rectæ Patrum confeſſioni; quamuis multa admonitio eis adhibita ſit à Dei amantiſſimo Archiepiſcopo Anatolio, & his qui cum eo ſunt, ſanctiſſimis Epiſcopis & presbyteris, & diuinis dogmatibus eis relectis, ſicut hi qui

‖ nobis

‖ ne vlterius eorum progrediatur impietas: permitti

‖ meritas ipſi pœnas luant.

‖ efferati habitant,

A hi qui à nobis directi ſunt, ‖vobis hoc declararũt. Hac de cauſa rogamus veſtram ſancire poteſtaté, ‖ quatenus non amplius eorum augeatur impietas: præcipi autem nobis, vt monachorũ ſpiritalibus conſtitutis ſubdamus eos, qui ſic inuerecunde à noſtra Fide recta receſſerunt: vt ſi emendati fuerint, (quod oramus) cum his qui ſaluantur, ipſi quoque partem habeant: ſin autem amplius in ſua mala fide permanſerint, ‖decentem eos ſuſcipiant diſciplinam. De ſpelunca autem, vbi ipſi ‖digni beſtijs habitant, & quotidie blaſphemant ſaluatorem omnium Chriſtum, diſponi à nobis præcipiat Chriſtianiſſimum veſtrum Imperium, B ſacra veſtra ſubnotatione tranſmiſſa ad noſtram perſonam.

Dorotheus reuerendiſſimus monachus dixit: Quoniam Eutychem dicunt, quia ante vnitioné duas naturas dixit, & poſt vnionem vnam naturá, & anathematizant eum ſicut hæreticum: paſſim vbique propoſitiones poſuit Eutyches, & veſtra magnificentia audiuit quæ ſunt ab eo propoſita, quia orthodoxus eſt is homo, & fit ei calumnia. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Eutyches ait, quòd corpus ſaluatoris noſtri IESV Chriſti non fuit noſtræ ſubſtantiæ: tu de hoc quomodo ‖confiteris?* C Dorotheus reuerẽdiſſimus monachus dixit: In nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti cuncti baptizati ſumus, confitentes ſaluatoré noſtrum IESVM Chriſtum, qui deſcendit, & incarnatus eſt ex ſancta virgine Maria, qui inhumanatus eſt, & crucifixus eſt pro nobis temporibus Pontij Pilati. Suſtinete autem, & ſiquid me tranſit, ‖ corrigatur. Hunc ex Trinitate eſſe fatemur. Nam & ipſe Dominus noſter, in cuius faciem expuerunt, & ‖telo percuſſus eſt, & alapas accepit, cum ſurrexiſſet à mortuis, dixit ſanctis ſuis diſcipulis: Euntes, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti. ‖ Credimus ergo D illum paſſum, ‖ Trinitatis eſſe; & aliam Fidem non nouimus. Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: Subſcribis epiſtolæ, aut non? Dorotheus reuerendiſſimus monachus dixit: Ego in baptiſma credo, epiſtolæ auté non ſubſcribo. Magnificẽtiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Cum piiſſimus noſter Imperator & magnificentiſſimos Iudices & ‖ampliſſimũ Senatum ad vos deſtinauit, promiſiſtis non contradicere his quæ à ſancta Synodo promulgantur: quare igitur in præſenti non conſentitis decretis ſanctæ Synodi?* Dorotheus reuerẽdiſſimus monachus dixit: Tunc nos loquuti ſumus Iudici- E bus & Senatui; & intus intrantes, rogauimus Imperatorem, vt hæc Synodus quæ præſens eſt, Fidem confirmaret trecentorum decem & octo Patrũ, in qua baptizati ſumus, vna cum definitione, quæ ab ipſis Patribus definita eſt. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Quia diuiniſſimus Imperator noſter pius eſt, & nos intẽtionem eius ſequimur, ſi vul-

‖ ſentis?

* Latine.

‖ corrigite.

‖ qui lancea

Ioan. 19.

Matth. 28

‖ Cõfitemur ſex Trinitate

‖ glorioſiſſimos Senatores ad

* Latine legi, legimus, legit.

A περὶ ἀναγνωσθέντων, καθὼς οἱ παρ' ἡμῶν ἀποσταλέντες πρὸς δῆλον ἡμῖν κατέστησαν. τούτου ἕνεκεν ἀξιοῦμεν τὸ ὑμέτερον κράτος, ὥστε θεσπίσαι, μὴ ἐπιπλεῖον προκόψαι αὐτοῖς τὰ τῆς ἀσεβείας, ἐπιτρέψαι δὲ ἡμῖν, τοῖς πνευματικοῖς τῶν μοναχῶν ὅροις ὑποβαλεῖν τοὺς οὕτως ἀναισχύντως τῆς ὀρθῆς ἡμῶν ἀποστάντας πίστεως· ἵν', εἴπερ διορθωθεῖεν, ὅπερ εὐχόμεθα, μετὰ τῶν σωζομένων κἀκείνους τὴν μερίδα ἔχειν, εἰ δὲ ἐπιπλεῖον ἐπιμένουσι τῇ ἑαυτῶν κακοπιστίᾳ, πρέπουσαν δέξασθαι τὴν ἐπιτίμησιν αὐτούς. καὶ περὶ τοῦ σπηλαίου δὲ, ἔνθα οἱ θηριάδας κατοικοῦσι, καὶ καθ' ἑ- B κάστην τὸν τῶν ὅλων βλασφημοῦσι σωτῆρα Χριστὸν, τύπον δοθῆναι παρ' ἡμῶν ἐπιτρέψῃ ἡ φιλόχριστος ὑμῶν βασιλεία, θείας ὑμῶν * ἐπισημειώσεως καταπεμπομένης εἰς πρόσωπον ἡμέτερον.

* ὑποσημειώσεως

Δωρόθεος ὁ εὐλαβέστατος μοναχὸς εἶπεν· ἐπειδὴ Εὐτυχῆ λέγουσιν, ὅτι πρὸ τῆς ἑνώσεως δύο φύσεις εἶπε, καὶ μετὰ τὴν ἕνωσιν μίαν φύσιν, καὶ ἀναθεματίζουσιν αὐτὸν, ὡς αἱρετικὸν, πάντη πανταχοῦ προθέματα ἔθηκεν Εὐτυχής· καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια ἤκουσε τὰ προθέματα αὐτοῦ, ὅτι ὀρθόδοξός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ συκοφαντοῦσιν αὐτόν. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ C ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· Εὐτυχὴς εἶπεν· ὅτι τὸ σῶμα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὐκ ἔστι τῆς ἡμῶν οὐσίας. σὺ περὶ τούτου πῶς δοξάζεις; * Δωρόθεος ὁ εὐλαβέστατος μοναχὸς εἶπεν· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐβαπτίσθημεν, ὁμολογοῦντες τὸν σωτῆρα ἡμῶν Χριστὸν, τὸν κατελθόντα, καὶ σαρκωθέντα ἐκ τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα, σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου. μακροθυμήσατε δὲ, καὶ ἐὰν * παρέλθῃ τί με, διορθώσασθε. τοῦτον ἐκ τῆς D τριάδος εἶναι ὁμολογοῦμεν· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ δεσπότης ἡμῶν, ὁ ἐμπτυσθεὶς, καὶ λογχευθεὶς, καὶ ῥαπισθεὶς, ἡνίκα ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, λέγει τοῖς ἁγίοις μαθηταῖς αὐτοῦ· πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὁμολογοῦμεν οὖν, τὸν παθόντα ἐκ τῆς τριάδος εἶναι· καὶ ἄλλην πίστιν οὐκ οἴδαμεν. πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ὑπογράφεις τῇ ἐπιστολῇ, ἢ οὔ; Δωρόθεος ὁ εὐλαβέστατος μοναχὸς εἶπεν· ἐγὼ εἰς τὸ βάπτισμα πιστεύω, ἐπιστολῇ δὲ οὐχ ὑπογράφω. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξό- E τατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἡνίκα ὁ θειότατος ἡμῶν βασιλεὺς τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους ἄρχοντας, καὶ τοὺς συγκλητικοὺς ἔπεμψε τοὺς ἐνδοξοτάτους πρὸς * ἡμᾶς, ὑπέσχεσθε πείθεσθαι τοῖς τυπουμένοις παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου· ἀνθ' ὅτου τοίνυν ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐ συντίθεσθε τοῖς ὅροις τῆς ἁγίας συνόδου; * Δωρόθεος ὁ εὐλαβέστατος μοναχὸς εἶπεν· ἡμεῖς τότε ἐλαλήσαμεν τοῖς ἄρχουσι, καὶ τῇ συγκλήτῳ, καὶ παρεκαλέσαμεν τὸν βασιλέα, εἰσελθόντες ἔσω, ἵνα ἡ σύνοδος ἡ παροῦσα βεβαιώσῃ τὴν πίστιν τῶν τιη. ἁγίων πατέρων, ἐν ᾗ καὶ ἐβαπτίσθημεν, μετὰ τοῦ ὅρου, τοῦ ὁρισθέντος παρὰ τῶν * αὐτῶν πατέρων. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· ἐπειδὴ ὁ θειότατος ἡμῶν δεσπότης εὐσεβής ἐστι, καὶ ἡμεῖς τῷ αὐτοῦ

* Ῥωμαϊστί.

* παρέρχεταί με, διορθώσατε.

* ὑμᾶς τ.

* Ῥωμαϊστί, εἰσήειμεν, εἰσῄειμεν, εἰσήειν.

* αὐτοῦ

A αὐτοῦ σκοπῷ ἀκολουθοῦμεν, εἰ βούλεσθε ὑμῖν ἐνδοθῆναι δύο, ἢ τρεῖς ἡμέρας πρὸς ἐπίσκεψιν, ἐξαιτούμεθα τοῦτο παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ὑμῖν ὑπάρξαι· ἵνα ἐπισκεψάμενοι, ἀκολουθήσητε τῇ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων δοξαζομένῃ πίστει. Κάρωσος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· ὧδέ εἰμι· τί χρείαν ἔχετε δύο, ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐνδέξασθαι; *εἰ δὲ ἄρτι ἐξουσίαν ἔχετε, *ὅτι θέλετε, ποιήσατε. Δωρόθεος ὁ εὐλαβέστατος μοναχὸς εἶπε· τῇ πίστει τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τιή. ἐμμένω, ἐν ᾗ καὶ ἐβαπτίσθην, καὶ τῷ ὅρῳ τῷ ἐν Ἐφέσῳ· καὶ ἄλλο τί ποτε οὐ λέγω. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος, εἶπον· B παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τύπος δοθήσεται.*

*ἰδοὺ, ἄρτι Lat.
*ἰσ. ὅ,τι
*Ῥωμαϊστὶ, λέγιουμ, λέγιμουμ, λέγιτ.

A ſi vultis, inducias duorum aut trium dierum ad cogitandum *accipite (hoc enim vt vobis concedatur, nos petimus ſanctam Synodum;) vt recogitantes, confeſſionem Fidei ſanctorum patrum ſequamini. Caroſus reuerendiſſimus archimandrita dixit: Hic ſum. quid opus habetis duos aut tres dies ſuſtinere? Ecce modo, ſi vultis aliquid facere, poteſtatẽ habetis. Dorotheus reuerendiſſimus monachus dixit: In Fide permaneo trecentorum decem & octo Patrum, in qua & baptizatus ſum, & in definitione Epheſia, & aliud aliquid non dico. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: A ſancta B Synodo formula dabitur. *

*, hoc vt
* Latine, legi, legimus, legit.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΡΙ ΚΑΡΩΣΟΥ, καὶ Δωροθέου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ὑπατείας τοῦ εὐλαβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως Μαρκιανοῦ Αὐγούστου τὸ πρῶτον, πρὸ δεκατριῶν καλανδῶν νοεμβρίων, συνεδρευούσης τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, C τῆς κατὰ θέσπισμα τῶν εὐσεβεστάτων ἡμῶν βασιλέων συναθροισθείσης ἐπὶ τῆς Χαλκηδονέων μητροπόλεως, ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας, καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας, Αἔτιος ἀρχιδιάκονος, καὶ πριμικήριος, εἶπεν· ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ περιοδευτὴς Ἀλέξανδρος, ἀποσταλεὶς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης πρὸς τὸν εὐσεβέστατον, καὶ φιλόχριστον βασιλέα τῶν μοναζόντων ἕνεκεν, τῶν περὶ Κάρωσον, καὶ Δωρόθεον, καὶ τὸν κατὰ Εὐτυχῆ, τόν ποτε ἀρχιμανδρίτην μονάζοντα, τῶν ἀποστησάντων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, φανερὰ παρὰ τῆς αὐτῶν εὐσεβείας κε- D λευσθεὶς εἰπεῖν πρὸς τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα, παραγινόμενος νῦν, βούλεται καταθέσθαι· καὶ τοῦτο αὐτὸ ὑποβάλλομεν πρὸς τὸ παριστάμενον. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· λεγέτω ὁ παρὼν εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, καὶ περιοδευτὴς Ἀλέξανδρος, τὰ παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ πιστοτάτου βασιλέως ἡμῶν δηλωθέντα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ. Ἀλέξανδρος πρεσβύτερος, καὶ περιοδευτὴς εἶπεν· ἀποσταλεὶς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, καὶ παρὰ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἀρχόντων, καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου, πρὸς τὸν εὐλαβέστατον, καὶ φιλόχριστον ἡμῶν βασιλέα, εἰπόντος μου αὐτῷ· ὅτι Δω- E ρόθεος, καὶ οἱ περὶ Κάρωσον, οἱ δεδωκότες τὰς δεήσεις, ἐδήλωσαν λέγοντες· ὅτι ὑπέσχετο ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια, τὰ μοναστήρια συγκαλεῖσθαι, καὶ ἡμᾶς μετ' αὐτῶν, καὶ κειμένου τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, διακοῦσαι μεταξὺ ἀμφοτέρων ἡμῶν. ἐὰν οὖν κελεύῃ ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια, τοῦτο γινέσθω· ἐπεὶ ἡμεῖς ἀπελθεῖν ἐκεῖ οὐ δυνάμεθα. ταῦτα ἀκούσας ὁ δεσπότης τῆς οἰκουμένης, ἐδήλωσεν αὐτοῖς δι' ἐμοῦ, καὶ τοῦ κυρίου Ἰωάννου τοῦ δεκουρίωνος· ὅτι εἰ ἤθελον ἐγὼ καθεσθῆναι ἀνὰ μέσον ὑμῶν, καὶ τῶν ἄλλων μοναστῶν, καὶ διακοῦσαι μεταξὺ ἀμφοτέρων ὑμῶν, οὐκ ἂν τὴν ἁγίαν, καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ἐσκυλα ἐσπῶθην· ἀλλὰ διὰ τὸ παραγινομένων αὐτῶν, καὶ δηλωσάντων ἡμῖν περὶ ὑμῶν, εἶπον παραγίνεσθαι ὑμᾶς, καὶ ἅπερ μὴ εἴδατε, γνῶναι, καὶ ἐρωτήσαντας, ἃ οὐκ εἴδατε, μαθεῖν παρ' αὐτῶν. δίκαιον οὖν ἐκρίναμεν, ἀπελθεῖν ὑμᾶς εἰς τὴν

ACTIO DE CAROSO ET Dorotheo, & ijs qui cum eo erant.

Ex verſione noua.

Conſulatu piiſſimi & Chriſtum amantis Imperatoris noſtri Marciani Auguſti primum, tertiodecimo kal. Nouembr. conſedente ſancto & generali Concilio, quod iuxta iuſſionem piiſſimorum Imperatorum noſtrorum congregatum eſt C in Chalcedonenſium metropoli, in martyrio ſanctæ & pulchre victricis martyris Euphemiæ, Aetius archidiaconus & primicerius dixit: Reuerendiſſimus presbyter & circuitor Alexander miſſus à ſanctitate veſtra ad piiſſimum & Chriſti amantem Imperatorem noſtrum monachorum cauſa, Caroſi & Dorothei, & eorum qui Eutychem monachum quondam archimandritam ſequuntur, qui deſciuerunt ab orthodoxa Fide; certa quædam ab ipſorum pietate iuſſus dicere veſtræ ſanctitati, nunc adeſt, ac vult exponere. Et hoc vobis ſuggerimus, ad quod placuerit. Sancta Synodus dixit: Dicat, qui adeſt, reuerendiſſimus presbyter & viſitator Alexander, quæ à piiſſimo & fideliſſimo Imperatore noſtro D ſignificata ſunt ſanctæ Synodo. Alexander presbyter & viſitator dixit: Miſſus à ſanctitate veſtra, & à magnificentiſſimis Iudicibus & ſacro Senatu ad piiſſimum & Chriſti amantem Imperatorem noſtrum, cum ei dixiſſem, quòd Dorotheus & Caroſus, qui preces obtulerunt, ſignificarunt dicentes, quòd pollicita eſt pietas veſtra, monaſteria conuocari, & nos cum ipſis, & propoſito ſancto Euangelio, inter vtroſque nos diſceptare. Si igitur iubet pietas veſtra, hoc fiat. nos enim illuc ire non poſſumus. Hæc cum audiſſet Dominus orbis, ſignificauit eis per me & dominum Ioannem decurionem, quòd ſi voluiſſem ego ſedere inter vos atque alios monachos, E & audire inter vtroſque vos, non huc ſanctam & vniuerſalem Synodum fatigaſſem. Sed cum ipſi propterea adfuiſſent, ac nos de vobis certiores feciſſent, dixi vt vos adeſſetis, & ea quæ neſcitis, cognoſceretis, & interrogando, ea quæ non noſtis, diſceretis ab ijs. Iuſtum igitur decreuimus, vos ad Concilium abire. Nam (vt ſcia-

ſciatis) quidquid definierit ſanctum & generale Concilium, ac mihi in ſcriptis dederit, eu ſequor, ijs contentus ſum, ijs fidem habeo. Ad hoc habetis, nec aliud à me reſponſum accipitis. Sancta Synodus acclamauit: Imperatori multos annos. multos annos Auguſtæ. multos annos orthodoxis. Poſtea lectæ ſunt preces oblatæ piiſſimo Imperatori à Caroſo, & qui cum ipſo erunt. quibus lectis, Aetius archidiaconus dixit: Audiuit ſanctum magnum veſtrum & vniuerſale Concilium preces datas piiſſimo & Chriſtum amanti Imperatori noſtro, qui à Chriſto Domino electus eſt, à reuerendiſſimis monachis Caroſo & Dorotheo, & ijs qui cum ipſis in Fide claudicant, qui temere agentes, ac ſe in periculum conijcientes, auſi ſunt Epiſcopum nominare Dioſcorum, qui à ſancto & vniuerſali Concilio depoſitus eſt; ac deprecati piiſſimos ac Deo amabiliſſimos Imperatores, vt "ipſi adeſſent ad hoc ſanctum Concilium, &, quaſi hoc reprehenſione carent, libere Fidei patrocinarentur. Quoniam igitur ipſi non ſolum male in hoc ſentire deprehenſi ſunt, ſed etiam depoſitos protegere; aperta autem pronuntiant ſacri Canones de clericis ac monachis, qui in huiuſmodi labuntur: ſi iubetis, hos legemus. quandoquidem maxime videntur ſe iam pridem à ſanctiſſima & catholica Eccleſia & à proprio Epiſcopo ſeparaſſe, vt etiam ex datis libellis ſuam ſententiam aperuerunt. Sancta Synodus dixit: Sacri Patrum Canones legantur, & commentarijs inſerantur. Sumptoq. libro Aetius archidiaconus & primicerius magnæ Eccleſiæ, legit.

" ſ. ipſe adeſſet a. h. ſ. C. &, quaſi reus non eſſet, libere Fidei patrocinaretur.

Eſt can. 4. Conc. Antiocheni, ex can. 28. Apoſt.

Canon octogeſimus tertius.

Si quis Epiſcopus à Synodo depoſitus, aut presbyter, aut diaconus, aut omnino qui eſt ſub regula, à proprio Epiſcopo, auſus fuerit amplius aliquid ſacri miniſterij gerere, ſiue Epiſcopus iuxta ſuperiorem conſuetudinem, ſiue presbyter, ſiue diaconus; poſtea non liceat ei ne in altera quidem Synodo ſpem reſtitutionis, nec "ſatisfactionis locum habere. Sed & omnes qui ei communicant, eijciantur ex Eccleſia: & maxime ſi, poſtquam cognouerunt ſententiam in prædictos latam, ijs communicare auſi fuerint.

" deſenſionis

Alius Canon octogeſimus quartus. De ijs qui ſe ipſos ſeparant.

Can 5. Conc. Antioch. ex can. Apoſt. 31.

Si quis presbyter, aut diaconus, contempto proprio Epiſcopo, ſe ab Eccleſia ſegregauerit, ac ſeorſim congregationem habuerit, & altare conſtituerit: ſi commonenti Epiſcopo non acquieuerit, nec conſentire vel obedire voluerit ſemel & iterum ac tertium vocanti; is omnino deponatur, nec vltra remedium conſequi, nec proprium honorem recipere poſſit. Quòd ſi perſeuerauerit tumultuari, & Eccleſiam perturbare; per poteſtatem externam tamquam ſeditioſus corrigatur.

Poſt lectionem autē diuinarum & ſacrarum regularum ſancta Synodus dixit: Chriſti Domini benignitatem atque humanitatem imitans ſancta hæc & vniuerſalis Synodus, probat laudatq. magnificentiſſimos & glorioſiſſimos

σύνοδον· ἵνα γὰρ τοῦτο οἴδατε, ὅτι ἄν τι δ' ἂν τυπώσῃ ἡ ἁγία, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, καὶ ἐπιδῷ μοι ἐγγράφως, τούτοις στοιχῶ, τούτοις στέργω, τούτοις πιστεύω. πρὸς τοῦτο ἔχετε, καὶ ἄλλην ἀπόκρισιν παρ' ἐμοῦ οὐ λαμβάνετε. ἡ ἁγία σύνοδος ἐπεφήμησε· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως· πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Αὐγούστης· πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ὀρθοδόξων. καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη δέησις, δοθεῖσα τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ παρὰ Καρώσου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι, Αέτιος ἀρχιδιάκονος εἶπεν· ἐπήκουσεν ἡ ἁγία ὑμῶν μεγάλη, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος τῶν ἐπιδοθεισῶν δεήσεων τῷ παρὰ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἀναδειχθέντι εὐσεβεστάτῳ, καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων μοναζόντων, Καρώσου, καὶ Δωροθέου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν πίστιν χωλευόντων, ὡς ῥιψοκινδύνως πράττοντες, ἐτόλμησαν ἐπίσκοπον ὀνομάζειν τὸν παρὰ τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου καθαιρεθέντα Διόσκορον, καὶ "παρεκάλεσαν τοὺς εὐσεβεστάτους, καὶ θεοφιλεστάτους βασιλέας, παραγενέσθαι "αὐτοὺς εἰς τὴν ἁγίαν σύνοδον ταύτην, καὶ ὡς ἀνεύθυνοι, μετὰ παῤῥησίας τῇ πίστει συνηγορεῖν. ἐπεὶ τοίνυν οὐ μόνον αὐτοὶ τοῦτο πεφώρανται κακοδοξοῦντες, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν καθαιρεθέντων ὑπερασπίζοντες, φανερῶς δὲ διαγορεύουσιν οἱ θεῖοι κανόνες κατὰ τῶν τὰ τοιαῦτα σφαλλομένων κληρικῶν τε, καὶ μοναχῶν, εἰ κελεύετε, τούτους ἀναγνωσόμεθα· ἐπειδήπερ μάλιστα καὶ φαίνονται ἐκ πολλοῦ χωρίσαντες ἑαυτοὺς τῆς τε ἁγιωτάτης, καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, ὥστε καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν ἐπιδοθέντων λιβέλλων φανερὰν τὴν ἑαυτῶν γνώμην καταστῆσαι. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· οἱ θεῖοι τῶν πατέρων κανόνες ἀναγινωσκέσθωσαν· καὶ ἐμφερέσθωσαν τοῖς ὑπομνήμασι. καὶ λαβὼν τὴν βίβλον Αέτιος ἀρχιδιάκονος, καὶ πριμικήριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἀνέγνω.

" παρακαλέσαι

" ἰσ. αὐτὸν

Κανὼν πγʹ.

Εἴ τις ἐπίσκοπος ὑπὸ συνόδου καθαιρεθεὶς, ἢ πρεσβύτερος, ἢ διάκονος, ἢ ὅλως τοῦ κανόνος ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, τολμήσειέ τι πρᾶξαι τῆς λειτουργίας, εἴτε ἐπίσκοπος κατὰ τὴν προάγουσαν συνήθειαν, εἴτε ὁ πρεσβύτερος, εἴτε ὁ διάκονος, μηκέτι "ἐξὸν εἶναι αὐτῷ, μηδὲ ἐν ἑτέρᾳ συνόδῳ ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως, μηδὲ ἀπολογίας χώραν ἔχειν· ἀλλὰ καὶ τοὺς κοινωνοῦντας αὐτῷ, πάντας ἀποβάλλεσθαι τῆς ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα, εἰ μαθόντες τὴν ἀπόφασιν, τὴν κατὰ τῶν προειρημένων ἐξενεχθεῖσαν, τολμήσειαν αὐτοῖς κοινωνεῖν.

" ἐξεῖναι αὐτῷ

Περὶ τῶν ἑαυτοὺς ἀφοριζόντων. Κανὼν πδʹ.

Εἴ τις πρεσβύτερος, ἢ διάκονος, καταφρονήσας τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, ἀφώρισεν ἑαυτὸν τῆς ἐκκλησίας, καὶ "ἰδίᾳ συνήγαγε, καὶ θυσιαστήριον ἔστησε, καὶ τοῦ ἐπισκόπου προσκαλεσαμένου αὐτὸν ἀπειθοίη, καὶ μὴ βούλοιτο αὐτῷ πείθεσθαι, μηδὲ "ὑπακούειν καὶ πρῶτον, καὶ δεύτερον, καὶ τρίτον καλοῦντι, τοῦτον παντελῶς καθαιρεῖσθαι, καὶ μηκέτι θεραπείας τυγχάνειν, μήτε ἀπολαμβάνειν αὐτὸν δύνασθαι τὴν τιμήν. εἰ δὲ παραμένοι, θορυβῶν, καὶ ἀναστατῶν τὴν ἐκκλησίαν, διὰ τῆς ἔξωθεν ἐξουσίας, ὡς στασιώδη, αὐτὸν "ἀποστρέφεσθαι. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν θείων, καὶ ἱερῶν κανόνων, ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· τὸν δεσπότην Χριστὸν εἰς φιλανθρωπίαν μιμουμένη ἡ ἁγία αὕτη, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἀπεδέξατο τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους,

" ἰδίᾳ

" ὑπακούσῃ

" ἐπιστρέφεσθαι.

σέτους, καὶ ἐνδοξοτάτους ἄρχοντας, καὶ τὴν ἱερὰν, καὶ φιλόχριστον σύγκλητον, τῆς ἐπὶ τοῖς μονάζουσι, Καρώσῳ, Δωροθέῳ, καὶ Βαρσουμᾷ, καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς, συγκαταβάσεως· ὥστε παρασχεθῆναι τοῖς μνημονευθεῖσι πρὸς ἐπίσκεψιν, τοῦ πεισθῆναι τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, καὶ τοῖς παρ' αὐτῆς ἐπὶ τῇ ὀρθῇ πίστει τυπωθεῖσι, διωρίαν ἡμερῶν τριάκοντα, τουτέστιν, ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ὀκτωμβρίου πεντεκαιδεκάτης μέχρι νοεμβρίου πεντεκαιδεκάτης. ἀποσταλήσονται τοίνυν πρὸς αὐτοὺς κληρικοὶ τῇ ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ, ὑπομιμνήσκοντες αὐτοὺς, ἵνα ἢ ὀρθοποδήσωσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἢ εἴξωσι πᾶσι τοῖς δόξασι τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ πρὸς ἀναίρεσιν πάσης αἱρετικῆς κακοδοξίας, ἢ ἴσωσιν, ἑαυτοὺς μετὰ τῶν σὺν αὐτοῖς μοναχῶν γεγυμνῶσθαι τοῦ τε βαθμοῦ, καὶ πάσης ἀξίας τε, καὶ κοινωνίας, μετὰ τοῦ καὶ ἀποστῆναι ἡγεμονεύειν μοναστηρίων· ὡς, εἴγε διαφυγεῖν ἐπιχειρήσοιεν, κρατεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὸ αὐτὸ ἐπιτίμιον, ψηφίζεται ἡ ἁγία αὕτη, καὶ οἰκουμενικὴ μεγάλη σύνοδος· δηλονότι καὶ τῆς ἔξωθεν αὐθεντίας, κατὰ τοὺς θείους, καὶ ἱεροὺς τῶν πατέρων κανόνας, συνεπισχυούσης τῷ τύπῳ κατὰ τῶν ἀπειθούντων.

A ſiſſimos Iudices, & ſacrum Chriſtiq. amantem Senatum, de condeſcenſione erga monachos Caroſum, Dorotheum, Barſumam, & qui cum ipſis ſunt: vt memoratis ad deliberandum & ad obediendum ſancto huic & œcumenico Concilio, & iis quæ ab eo de recta Fide ſtatuta ſunt, darentur triginta dierũ induciæ, ideſt, à decimo quinto die præſentis Octobris, vſque ad Nouembris decimum quintũ. Ad eos igitur clerici mittentur præfinito die, qui admoneãt, vt vel recto pede ambulent in veritate, ac iis cedant quæ placita ſunt huic ſancto Concilio, ad totius hæreticæ prauæq. opinionis deſtructionem; aut ſciant B ſe cum monachis, qui cum ipſis ſunt, priuatos eſſe & gradu, & omni dignitate & communione, vnà cum eo vt deſinant præeſſe monaſteriis. ac ſi quidem perfugere conentur, valere in eos eamdem pœnam decernit ſanctum hoc & vniuerſale magnum Concilium: externa videlicet auctoritate, iuxta diuinas ſacraſq. Patrum regulas, corroborante ſententiam in contumaces latam.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΡΙ ΦΩΤΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Τύρου, καὶ Εὐσταθίου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ.

C

Ὑπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ δεκατριῶν καλανδῶν νοεμβρίων, ἐν Χαλκηδόνι, κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου δεσπότου ἡμῶν, συνελθόντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου, ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Ἀνατολίου, καὶ λοιπῶν τῶν προειρημένων μεγαλοπρεπεστάτων, καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, προσόντι δὲ καὶ τῆς προειρημένης ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης· καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν D καγκέλλων τοῦ ἁγιωτάτου θυσιαστηρίου, Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπε· δεήσεις ἐπιδέδωκα τῷ θειοτάτῳ, καὶ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, καὶ ἐκέλευσε τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν, ἅμα τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, ἀκοῦσαι τοῦ πράγματος, καὶ τύπον δοῦναι αὐτῷ. παρακαλῶ τοίνυν, ἀναγνωσθῆναί μου τὰς δεήσεις, καὶ τὰ δίκαια ὑπαρχθῆναί μοι. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως, Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· ὁ εὐλαβέστατος, καὶ φιλόχριστος ἡμῶν δεσπότης, καὶ ἡ εὐσεβεστάτη, καὶ E φιλόχριστος ἡμῶν δέσποινα, καὶ ὑμεῖς οἱ ἐνδοξότατοι, καὶ φιλόχριστοι ἄρχοντες, καὶ μεγίστη σύγκλητος, καὶ ἡ ἁγία, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἧς ἐξάρχουσιν οἱ θεοφιλέστατοι, καὶ ὁσιώτατοι πατέρες ἡμῶν, Λέων, καὶ Ἀνατόλιος, τῆς πίστεως ἕνεκεν ἡμᾶς ἐνταῦθα συνήγαγον. καὶ κελεύσατε πρὸ πάντων ὑπογραφῆναι τὸν ὅρον· ὥστε πρότερον πληρωθῆναι τὸ περὶ τῆς πίστεως. εἰ δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐμοῦ πράγματος κελεύετε νῦν ζητηθῆναι, οὐχ ὑπερτίθεμαι· ἀλλ' εὐθὺς τὰς ἀποκρίσεις ποιοῦμαι. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἐπειδὴ προσελευσθεὶς ὁ θειότατος ἡμῶν βασιλεὺς παρὰ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκό-

που

ACTIO DE PHOTIO Epiſcopo Tyri, & Euſtathio Epiſcopo Beryti.

Ex noua verſione.

Conſulatu domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, & eius qui renuntiatus fuerit, xiij. kal. Nouembris, Chalcedone iuſſu ſacratiſſimi & piiſſimi Domini noſtri conuenientibus in ſanctiſſima eccleſia ſanctæ martyris Euphemiæ, magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro militum, exconſule & patricio Anatolio, & ceteris prædictis magnificentiſſimis & glorioſiſſimis Iudicibus, inſuper & prædicta ſancta & generali Synodo, iuſſu ſacratiſſimi & piiſſimi Domini no-D ſtri in Chalcedonenſium ciuitate congregata, & conſedentibus omnibus ante cancellos ſanctiſſimi altaris, Photius reuerendiſſimus Epiſcopus Tyri dixit: Preces obtuli ſacratiſſimo & Chriſtum diligenti Imperatori: ac iuſſit veſtram magnificentiam vnà cum ſancto hoc & vniuerſali Concilio cauſam audire, eamq. definire. Oro igitur vt legantur meæ preces, mihiq. iudicium reddatur. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Legantur preces Photij reuerendiſſimi Epiſcopi. Et antequam legerentur, Euſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus Beryti dixit: Piiſſimus & Chriſti amans Dominus noſter, ac E piiſſima Chriſtiq. amans Domina noſtra, voſq. glorioſiſſimi & Chriſti amantes Iudices & ampliſſimus Senatus, & ſanctum generaleq. Concilium, cuius principes ſunt Deo amabiliſſimi & ſanctiſſimi Patres noſtri Leo & Anatolius, Fidei cauſa nos hìc congregarunt: ac iubete ante omnia ſubſcribi definitionem, vt prius quæſtio Fidei abſoluatur. Quòd ſi de mea quoque cauſa iubetis nunc quæri, non ſum in mora, ſed protinus reſpondebo. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Quandoquidem conuentus ſacratiſſimus Dominus noſter à Photio reuerendiſſimo Epi-

cc iiij ſcopo

Ideo & de aliis Epiſcopis, qui dicunt ſe læſos eſſe, capitulum in *Latine.

ſcopo Tyriorum metropoleos,iuſſit rem eius & aliorum Epiſcoporum,qui dicunt læſum eſſe capitulum,in ſanctiſsimo Concilio præſentibus nobis examinari : legantur preces Photij reuerendiſſimi Epiſcopi. * Cumq. eæ datæ eſſent, Conſtantinus deuotus ſecretarius ſacri conſiſtorij legit.

Terræ & maris, omniumq. hominum nationis & generis dominis, Flauijs Valentiniano & Marciano, perpetuis & triumphatoribus Auguſtis, preces & ſupplicatio à Photio Epiſcopo Tyriorum ciuitatis veſtræ primæ Phœnices.

QVicumque ea quæ ex ſententia ſunt, volunt adipiſci, non aliter poterunt, quàm ſi veſtris veſtigijs aduoluti, inde ſpei ſuæ fructum aliquem capere valeant; ac maxime cum ius ſupplicationibus eorum adeſt. Ego igitur ad has preces veni, perſuaſum habens, quòd non à iure exciderem. Quæ nam igitur cauſa ſit precum mearum, breuis edocebit ſermo. Sanctiſſimæ Tyriorum Eccleſiæ ex priſcis & immemorabilibus temporibus à ſanctis Canonibus certa definita ſunt iura, tum in Eccleſiaſtica adminiſtratione, tum in ordinationibus. Eiuſmodi iura Euſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus Berytiorum ciuitatis,cum nonnullorum pro tempore ſtudia habuiſſet, violare conatus eſt, ſacra faciens reſcripta ſub Theodoſio diuæ memoriæ,quibus voluit, certarum ciuitatum ſibi ordinationes aſſerens, quædam iura prædictæ Eccleſiæ in ſe transferre. Tanta autem memoratus ſanctiſsimus Epiſcopus ad circumſcribendum Eccleſiæ iura,inſtantia vſus eſt,vt ſynodicum ad me curauerit mitti, depoſitionem comminans,niſi tali chartæ ſubſignarem. cui cum, non ex propoſito, ſed metu minarum quæ ei inerant, ſubſignaſſem, impoſitam mihi neceſſitatem ſubſcriptione ſignificaui. Scripſi enim, quòd iuſſus ſubſcripſi : cum ſcirem nihil hoc mihi præiudicare,quòd ſacræ diuinæq. leges ea quæ non ex propoſito, ſed ex neceſſitate fiunt, nullam vim habere definiant. Sub veſtra autem pietate, ſciunt quicumque experimentum ſumpſere, quòd neque * pro aliquo homine ſine ratione ſtare quidquam pollet; nec,ſi quis velit quod vetuſtati ignotũ ſit, per nouitatẽ vſurpare, id poterit. Obſecro igitur pronolutus veſtris pedibus, vt ſanciat cæleſte veſtrum Imperium, vt omnia quæ primitus à ſacris regulis attributa ſunt prædictæ ſanctiſsimæ Eccleſiæ, integra maneant: ſiquid vero contra antiquitatem memoratus, vel quiuis alius qui cum eo faciat, aggreſſus ſit, id irritum ſit & vanum, nec vllam vim habeat: ſed reddantur integra iura ſanctiſſimæ Tyri Eccleſiæ : ceſſent vero omnes, quæ ex ſubreptione à memorato quæſitæ ſunt tum ſacræ litteræ, tũ ſententiæ quorumcumque maximorũ iudiciorum. ac ſiquis, horum gratia à quibuſdã Epiſcopis aſſenſus factus ſit ad euertendam vetuſtatem & ſacras regulas, nullam vim habeat : nullo mihi facto præiudicio ex ea quæ à me

*Irrationabile patrocinium quidquam

A που τῆς Τυρίων μητροπόλεως, ἐκέλευσε καὶ τὸ κατ' αὐτὸν, καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισκόπους, τοὺς βεβλάφθαι λέγοντας, κεφάλαιον ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ παρόντων ἡμῶν ἐξετασθῆναι. ἀναγνωσθήτωσαν αἱ δεήσεις Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. * Καὶ ἐπιδοθέντων αὐτῶν, Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀνέγνω. *Ρωμαϊστί.

Τοῖς γῆς, καὶ θαλάττης, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἔθνους, καὶ γένους δεσπόταις, Φλαυίοις, Οὐαλεντινιανῷ, καὶ Μαρκιανῷ, τοῖς αἰωνίοις, καὶ τροπαιούχοις Αὐγούστοις, δέησις, καὶ ἱκετηρία παρὰ Φωτίου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων πόλεως τῆς ὑμετέρας πρώτης Φοινίκης.

B

ΠΑντες, ὅσοι τῆς κατὰ γνώμην τυχεῖν ἐθέλουσιν, οὐκ ἄλλως δυνηθήσονται, εἰ μὴ τοῖς ὑμετέροις ἴχνεσι προσπεσόντες, ἐκεῖθεν τῶν ἐλπιζομένων καρπόν τινα ἀπόνασθαι ἐξισχύσουσιν· ὅταν μάλιστα τὸ δίκαιον τῆς αὐτῶν ἱκετηρίας προσῇ. κἀγὼ τοίνυν ἐπὶ τάσδε τὰς λιτὰς ἐλήλυθα, πείσας ἐμαυτὸν, ὡς οὐ διαμαρτήσομαι τοῦ δικαίου. τίς τοίνυν ἡ αἰτία τῶν ἐμῶν δεήσεων, βραχὺς ἀναδιδάξει λόγος. τῇ Τυρίων ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ ἐξ ἀρχαίων, καὶ ἀμνημονεύτων τῶν χρόνων, ἀπὸ τῶν ἁγίων κανόνων φανερὰ ἀφώρισται δίκαια ἔν τε διοικήσει τῇ ἐκκλησιαστικῇ, καὶ ἐν ταῖς χειροτονίαις. τὰ τοιαῦτα δίκαια

C Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων πόλεως, σπουδὴν κατὰ * καιρόν τινων ἐσχηκὼς, παραφθεῖραι ἐπεχείρησε, θείας ποιησάμενος ἀντιγραφὰς ἐπὶ τοῦ τῆς θείας λήξεως Θεοδοσίου· δι' ὧν ἐβουλήθη, ἐκδικῶν ἑαυτῷ φανερῶν πόλεων χειροτονίας, τινὰ τῶν δικαίων τῆς προειρημένης ἐκκλησίας εἰς ἑαυτὸν μεταθεῖναι. τοσαύτῃ δὲ ὁ μνημονευθεὶς ὁσιώτατος ἐπίσκοπος εἰς τὸ περιγράψαι τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δίκαια ἐνστάσει ἐχρήσατο, ὡς καὶ συνοδικὸν πρός με παρασκευάσαι ἐκπεμφθῆναι, καθαίρεσιν ἀπειλοῦν, εἰ μή γε τῷ τοιούτῳ ἐπισημήνωμαι χάρτῃ· ᾧ τινι οὐκ ἐκ προθέσεως, διὰ δὲ τῆς

*καιρόν τινα ἰσχ.

D ἐν αὐτῷ ἐγκειμένης ἀπειλῆς ὑποσημηνάμενος, τὴν ἐπενεχθεῖσάν μοι ἀνάγκην, διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἐσήμανα. ἔγραψα γὰρ, ὡς κελευσθεὶς, ὑπέγραψα, εἰδὼς, ὡς οὐδὲν τοῦτο προκρίνει μοι, τῶν θεϊκῶν, καὶ τῶν θείων νόμων, τὰ μὴ ἐκ προθέσεως, ἐξ ἀνάγκης δὲ γενόμενα, μηδεμίαν ἔχειν ἰσχὺν διοριζόντων. ἐπὶ δὲ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας, ὡς ἴσασι, πεῖραν παρειληφότες ἄνθρωποι πάντες, ὡς οὔτε ἀλόγως προσωποκρατεῖ, ἔτι τις μὴ ἀρχαιότητι ἐγνωσμένον ἐκδικεῖν ἑαυτῷ τι, ἐθελήσας κατὰ καινοτομίαν, δυνήσεται. δέομαι οὖν προκυλινδούμενος τῶν ὑμετέρων ἰχνῶν, θεσπίσαι τὸ οὐράνιον ὑμῶν κράτος, πάντα τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐκ τῶν θείων κανόνων ἀφορισθέντα τῇ

E προειρημένῃ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, ἄπτωτα μένειν· εἰ τι δὲ ὑπεναντίον τῆς ἀρχαιότητος παρὰ τοῦ μνημονευθέντος, ἢ παρ' ἑτέρου τινὸς αὐτῷ πράττοντος ἐπικεχείρηται, τοῦτο ἔωλον τυγχάνειν, καὶ μηδεμίαν ἔχειν ἰσχὺν, ἀλλ' ἀποδοθῆναι ἀκέραια τὰ δίκαια τῆς ἐν Τύρῳ ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἀργεῖν δὲ πάντα τὰ ἐκ συναρπαγῆς τῷ μνημονευθέντι πορισθέντα, τοῦτο μὲν θεῖα γράμματα, τοῦτο δὲ καὶ ἀποφάσεις οἱωνδήποτε μεγίστων δικαστηρίων. καὶ εἴ τις δὲ τούτων χάριν συναίνεσις παρά τινων ἁγιωτάτων ἐπισκόπων γεγένηται ἐπ' ἀνατροπῇ τῆς ἀρχαιότητος, καὶ τῶν θείων κανόνων, μηδεμίαν ἔχειν ἰσχὺν, μηδενός μοι προκρίματος γινομένου ἐκ τῆς παρ' ἐμοῦ γεγενημένης

A μένης ἐν τῷ συνοδικῷ, καθ' ὃν εἴρηκα τρόπον, ὑποσημειώσεως, θείᾳ ὑμῶν, καὶ προσκυνημένῳ τύπου πραγματικοῦ περὶ τούτου καταπεμπομένου πρός τε τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους, καὶ ἐνδοξοτάτους ἐπάρχους τῶν ἱερῶν ὑμῶν πραιτωρίων, καὶ πρὸς τὸν μεγαλοπρεπέστατον, καὶ ἐνδοξότατον στρατηλάτην τῆς ἕω, καὶ πρὸς τὸν μεγαλοπρεπέστατον, καὶ ἐνδοξότατον μάγιστρον τῶν θείων ὑμῶν ὀφφικίων, καὶ τὴν ἁγίαν, καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, τὴν ἐν Χαλκηδονέων χάριτι Χριστοῦ, καὶ νεύματι ὑμετέρῳ ἀθροισθεῖσαν· ὡς ἂν μηδὲν ὑπεναντίον τῶν παρὰ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας θεσπιζομένων, προβῆναι δυνηθείη. πέφυκε γὰρ τὰ τῶν ἱερῶν δίκαια μηδέ ποτε ἐλαττοῦσθαι ἀπὸ B τῆς τῶν προεστώτων χαυνότητος. καὶ τούτου τυχὼν, τὰς συνήθεις εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους ποιήσομαι διαπαντός. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· τί πρὸς ταῦτα δικαιολογεῖται ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων Εὐστάθιος; Εὐστάθιος ἐπίσκοπος εἶπε· κελεύσατε αὐτὸν εἰπεῖν, εἴ τι κανονικῶς κινεῖ, εἴ τι κατὰ νόμους. Φώτιος ἐπίσκοπος εἶπε· * προσελθὼν τῷ εὐλαβεστάτῳ βασιλεῖ, ὥστε τυχεῖν τῶν δικαίων τὸν θρόνον τῆς Τυρίων, καὶ ὅτι παλαιὸν ἔθος ἐζήτησεν ἀνατρέψαι Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐρωτηθῶσιν οἱ κύριοι, καὶ ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι. ἐγὼ γὰρ τῶν κανόνων οὐκ ἐξίσταμαι, οὔτε τύ- C πους τῶν πατέρων ἀνατρέψαι βούλομαι· ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ δίκαια μὴ ἀνατραπῆναι, αἰτῶ. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· τῷ θειοτάτῳ δεσπότῃ τῆς οἰκουμένης ἤρεσε, μὴ κατὰ θεῖα γράμματα, ἢ πραγματικοὺς τύπους τὰ τῶν ὁσιωτάτων ἐπισκόπων προβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας, τοὺς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων νομοθετηθέντας. παύσης τοίνυν ἀργούσης ἐκ θείων πραγματικῶν διατυπώσεως, οἱ περὶ τούτου τοῦ κεφαλαίου κείμενοι κανόνες, ἀναγινωσκέσθωσαν. καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῶν κανόνων, Εὐστάθιος ἐπίσκοπος εἶπε· τῶν ποδῶν ὑμῶν· ἐπειδὴ διέβαλέ με, ὡς κατὰ σπουδὴν ποιήσαντα, παρακαλῶ πληροφορηθῆναι τὴν ἁγίαν, καὶ οἰκουμενικὴν σύνο- D δον, ὅτι οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ πέπρακται. οὔτε γὰρ οὕτω τολμηρὸς ἤμην, ὥστε κατὰ τῶν κανόνων τῶν πατέρων ἐλθεῖν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· λεγέτω ἡ ἁγία, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, εἴ γε αὐτῇ ἀρέσκει, κατὰ τοὺς κανόνας τῶν πατέρων ἐξετασθῆναι τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἢ κατὰ τὰ θεῖα πραγματικὰ, περὶ ὧν τὰ παραστάντα τῇ θείᾳ κορυφῇ ἤδη πᾶσι φανερὰ κατεστήσαμεν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· κατὰ τῶν κανόνων * πραγματικὸν μηδὲν ἰσχυέτω· οἱ κανόνες τῶν πατέρων κρατείτωσαν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· νῦν καιρός ἐστι, διδαχθῆναι ἡμᾶς παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, εἰ ἔξεστι κατὰ θεῖον πραγματικὸν ἀλλοτρίας ἐκ- E κλησίας δίκαια ἑτέρους ἐπισκόπους παραιρεῖσθαι. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· οὐκ ἔξεστι· τοῦτο παρὰ τοὺς κανόνας ἐστίν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· φανερᾶς γενομένης τῆς ἀποκρίσεως, ἣν δέδωκεν ἡ ἁγία σύνοδος, λεγέτω ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φώτιος, ποίας ἐκκλησίας ὑπ' αὐτὸν μητροπολίτην τυγχανούσας ἐπισκόπων ἀφείλετο ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐστάθιος, ἢ τί περὶ τῶν χειροτονιῶν τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων πέπρακται. Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· ἔλαβε Βίβλον, Βότρυν, Τρίπολιν, Ὀρθωσιάδα, Ἄρκας, Ἀντάραδον· καὶ παρακαλῶ, κελεῦσαι τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν, πάσας τῷ θρόνῳ Τύρου * ἀποκατασταθῆναι, καὶ περὶ τῶν γενομένων ἑτέρων μανθάνειν τὸ ὑμέτερον μέγα-

* προσῆλθον ι.

* πραγματικά.

* ἀποκαταστῆναι

me in ſynodico facta eſt, quemadmodum dixi, ſubſignatione: de hoc mittenda ſacrum veſtrum & venerandum typum pragmaticum ad magnificentiſſimos & glorioſiſſimos Præfectos ſacrorum veſtrorum prætoriorum, & ad magnificentiſſimum & glorioſiſſimum Præfectum exercituum Orientis, & ad glorioſiſſimum Magiſtrum ſacrorum veſtrorum officiorum, atque ad ſanctum & œcumenicum Concilium, quod Chalcedone Chriſti gratia & nutu veſtro collectum eſt: vt nihil contra ea quæ à veſtra pietate ſanciuntur, procedere poſſit. Natura enim comparatum eſt, vt ſacrorum iura nunquam imminuantur à Præfectorum vanitate. Hoc cum adeptus fuero, conſuetas preces pro æterno veſtro Imperio iugiter faciam.

Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Quid ad hæc allegat reuerendiſſimus Epiſcopus Berytiorum Euſtathius? Euſtathius Epiſcopus dixit: Iubete eum dicere, vtrum ſecundum Canones moueat, an ſecundum leges. Photius Epiſcopus dixit: Adij religioſiſſimum Imperatorem, vt ſedes Tyriorum ſua iura adipiſceretur. Quòd autem vetuſtum morem ſtuduerit euertere Euſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus, interrogentur domini & ſanctiſſimi Epiſcopi. Ego enim à regulis non diſcedo, nec volo typos Patrum euertere; ſed poſtulo ne illa iura euertantur. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Sacratiſſimo Domino orbis placuit, non iuxta ſacras litteras aut pragmaticos typos, res ſanctiſſimorum Epiſcoporum procedere, ſed iuxta regulas à ſanctis Patribus latas. Omni igitur ceſſante è ſacris pragmaticis definitione, Canones de hoc capitulo editi legantur. Et ante Canonum lectionem, Euſtathius Epiſcopus dixit: Per veſtigia veſtra; quoniam me calumniatus eſt, quaſi ſtudio fecerim, obſecro ſanctum & vniuerſale Concilium [ſ] ſatisfactionem accipere, quòd nihil per me actum eſt. Neque enim ita audax fuiſſem, vt Patrum regulis aduerſarer. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Dicat ſancta & vniuerſalis Synodus, vtrum ei placeat ex regulis Patrum huius cauſæ quæſtionem examinari, an è ſacris pragmaticis: de quibus quid ſacro apici viſum ſit, iam omnibus apertum fecimus. Sancta Synodus dixit: Contra regulas nihil pragmaticum valebit. Regulæ Patrum teneant. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Nunc tempus eſt edoceri nos à ſancta Synodo, an liceat ex ſacro pragmatico aliena Eccleſiæ iura ab alijs Epiſcopis auerti. Sancta Synodus dixit: Non licet hoc: eſt præter regulas. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Cum apertum reſponſum ſit quod ſancta Synodus dedit, dicat reuerendiſſimus Epiſcopus Photius, quas Eccleſias, quæ ſub ſe metropolitano Epiſcopo eſſent, abſtulit reuerendiſſimus Epiſcopus Euſtathius: aut quid geſtum ſit de ordinationibus quæ ab ipſo factæ fuerant. Photius Epiſcopus Tyri dixit: Cepit Biblon, Botryn, Tripolim, Orthoſiadem, Aſcas, Antaradon. ac precor, vt benignitas veſtra iubeat, eas ſedi Tyri reſtitui: atque vt de alijs quæ facta ſunt, amplitudo veſtra

Hoc loco, & alibi ſæpe, per ſacras literas intelliguntur Imperatorum literæ.

ſ doceri,

ſtra cognoſcat. Euſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Concilium reuerendiſſimorum Epiſcoporum factum eſt Conſtantinopoli, ac data definitio eſt, cui etiam Maximus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ ſubſcripſit. Maximus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ dixit: Charta mihi allata eſt, quæ habebat ſubſcriptionem ſanctiſſimi Archiepiſcopi Anatolij: quem ego ſequens, ſubſcripſi. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Aderat igitur reuerentia tua Synodo, quæ ſub ſanctiſſima Archiepiſcopo Anatolio hæc definiebat, & geſtis conſenſit? Maximus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ dixit: Eram Conſtantinopoli. cum vero Concilium de hoc haberetur, non adfui; ſed mihi allata eſt charta, & ſubſcripſi. Euſtathius Epiſcopus dixit: Veſtram poteſtatem & ſanctam Synodum doceo, quòd nunc non allega, vt omnino capiam; ſed vt vobis perſuadeam, quòd calumniatus eſt me. neque enim ego religioſiſſimo Imperatori preces obtuli, vt Berytum metropolim faceret. Conſuetudo autem Imperatoris eſt facere metropoles. Nec vero ego ciuitates diuiſi, ſed ſancta diuiſit Synodus. Quemadmodum & nunc, cum pauci Conſtantinopoli conueniſſent, miſſa eſt epiſtola almi Archiepiſcopi Leonis, ijs qui vbique eſſent, metropolitis, & ſubſcripta eſt: ſic tunc quæ viſa erãt præſentibus ſanctiſſimis Epiſcopis, allata ſunt & ſubſcripta. Photius reuerendiſſimus Epiſcopus Tyri dixit: A me ordinatio facta eſt, cum, iuxta vetuſtum ordinem, qui de prouincia ſunt, mihi adeſſent: atque inde primum miſſa eſt mihi abſenti excommunicatio, ac manſi excommunicatus centum viginti duos dies; ac duos rurſum ordinaui Epiſcopos. eos depoſuit, presbyterosq. fecit. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Quis miſit? Photius reuerendiſſimus Epiſcopus Tyri dixit: Neſcio. inde miſſa eſt. Anatolius reuerendiſſimus Archiepiſcopus Conſtantinopolis dixit: Quædam egit nullo more atque ordine. hìc indignata Synodus, & iuxta regulas commota, excommunicationem ei miſit. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Dicat ſancta Synodus, licuerit ne ſanctiſſimo Archiepiſcopo Anatolio, abſenti reuerendiſſimo Epiſcopo Photio excommunicationem mittere, ac iubere vt ei certæ Eccleſiæ in prouincia auferrentur: & an ſynodum appellare oporteat, conuentum Epiſcoporum qui in regia ciuitate diuerſantur. Tryphon reuerendiſſimus Epiſcopus Chij dixit: Synodus appellatur; & conueniunt, & laborantes aliqua oppreſſione ſua iura naniſcuntur. Atticus reuerendiſſimus Epiſcopus Zelorum dixit: At abſentem nemo damnat. Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi acclamarunt: Nemo abſentem condemnat. Anatolius reuerendiſſimus Epiſcopus Conſtantinopolis dixit: Tenuit pridem conſuetudo, vt qui in magna hac ciuitate morantur ſanctiſſimi Epiſcopi, cum eos temporis occaſio vocat, de emergentibus quibuſdam Eccleſiaſticis cauſis, conueniant, ac ſingula definiant, reſponſoq. eos dignentur, qui precantur aliquid. Nihil ergo à me factum eſt, quod

A μέγεθος. Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· σύνοδος εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει· καὶ ὅρος ἐδόθη· ᾧ τινι καὶ Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὑπέγραψε. Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπε· χάρτης μοι ἠνέχθη, ἔχων ὑπογραφὴν τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου, καὶ τούτῳ ἀκολουθήσας κἀγὼ, ὑπέγραψα. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· παρῆν οὖν ἡ σὴ εὐλάβεια τῇ συνόδῳ, τῇ ἐπὶ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου ταῦτα τυπούσῃ, καὶ τοῖς πραττομένοις συνῄνει; Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· ἐν Κωνσταντινουπόλει ἤμην· συνόδου γινομένης

B περὶ τούτου, οὐ παρήμην· ἀλλ' ἠνέχθη μοι χάρτης, καὶ ὑπέγραψα. Εὐστάθιος ἐπίσκοπος εἶπε· διδάσκω τὴν ὑμετέραν ἐξουσίαν, καὶ τὴν ἁγίαν σύνοδον, ὡς οὐ νῦν δικαιολογοῦμαι περὶ τοῦ πάντως λαβεῖν, ἀλλὰ περὶ τοῦ πεῖσαι, ὅτι ἐσυκοφάντησέ με. ἐγὼ γὰρ οὔτε δεήσεις ἐπιδέδωκα τῷ εὐλαβεστάτῳ βασιλεῖ, ἵνα μητρόπολιν Βηρυτὸν ποιήσῃ· ἔθος δὲ τοῖς βασιλεῦσι ποιεῖν τὰς μητροπόλεις· καὶ τὰς πόλεις δὲ οὐκ ἐγὼ διεῖλον, ἀλλ' ἡ ἁγία σύνοδος διεῖλεν, ὥσπερ καὶ νῦν ὀλίγων συνελθόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπέμφθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τοῖς ἀπανταχοῦ μητροπολίταις, καὶ ὑπεγράφη, οὕτω καὶ τότε τὰ

C δόξαντα τοῖς παροῦσιν ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις προσηνέχθη, καὶ ὑπεγράφη. Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπε· χειροτονία ἐγένετο παρ' ἐμοῦ, τῶν τῆς ἐπαρχίας συνόντων μοι κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τὴν παλαιὰν, καὶ ἐπέμφθη μοι ἐντεῦθεν πρῶτον μὲν ἀκοινωνησία ἀπόντι, καὶ ἐποίησα *ἀκοινώνητος ρκβ. ἡμέρας· καὶ δύο πάλιν ἐχειροτόνησα ἐπισκόπους· καὶ καθεῖλεν αὐτούς· καὶ ἐποίησε πρεσβυτέρους. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· τίς ἐστιν ὁ πέμψας; Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· οὐκ οἶδα· ἐντεῦθεν ἐπέμφθη. Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ἀνακόλουθά τινα ἔπρα-

D ξε, καὶ ἀγανακτήσασα ἡ σύνοδος ἐντεῦθεν, κατὰ κανόνας κινηθεῖσα, ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἔπεμψεν. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· λεγέτω ἡ ἁγία σύνοδος, εἰ ἐξῆν τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀνατολίῳ, ἀπόντι Φωτίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἀκοινωνησίας καταπέμψαι, καὶ προστάττειν, ἀφαιρεθῆναι αὐτοῦ φανερὰς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκκλησίας· καὶ εἰ σύνοδον χρὴ καλεῖν τῶν ἐπιδημούντων τῇ βασιλίδι πόλει τὴν συνέλευσιν. Τρύφων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Χίου εἶπε· σύνοδος καλεῖται· καὶ συνάγονται· καὶ οἱ καταπονούμενοι, τῶν δικαίων ἀπολαύουσιν. Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος

E Ζήλων εἶπεν· ἀλλ' ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει. πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει. Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· συνήθεια ἄνωθεν κεκράτηκε, τοὺς ἐνδημοῦντας τῇ μεγαλωνύμῳ πόλει ἁγιωτάτους ἐπισκόπους, ἡνίκα καιρὸς καλέσῃ περὶ ἀνακυπτόντων τινῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, συνιέναι, καὶ διατυποῦν ἕκαστα, καὶ ἀποκρίσεως ἀξιοῦν τοὺς δεομένους. οὐδὲν τοίνυν καινοτομίας

παρ'

* ἀκοινωνήτως

παρ' ἐμοῦ ἐχόμενον γέγονη, οὐδὲ συνεδρεύσαντες κατὰ τὸ σύνηθες οἱ ἐνδημοῦντες ἅγιοι πάντοι ἐπίσκοποι, *καινὸν τύπον ἐξήνεγκαν. καὶ δείκνυσι τὴν παρουσίαν τῶν ἐπισκόπων ἡ γινομένη πρᾶξις. Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν ἠρώτησεν ἡμᾶς, εἰ ἔξεστι τὸν ἀπόντα καταδικάζεσθαι. πρὸς τοῦτο δίδωμι τὴν ἀπόκρισιν *Ῥωμαϊκῇ φωνῇ· ἐν ταῖς θείαις ἔγκειται γραφαῖς, οὕτω περιέχουσα τῇ βίβλῳ τῶν πράξεων· οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα, πρὶν ἂν ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· οὐδὲν ἕτερον ἀξιῶ, καὶ δέομαι τῆς ὑμετέρας δικαιοκρισίας, ἢ τοὺς κανόνας στῆναι, καὶ τοὺς παρ' ἐμοῦ μὲν χειροτονηθέντας ἐνθέσμως, ἐκβληθέντας δὲ, καὶ γινομένους πρεσβυτέρους, ἀποκατασταῆναι, καὶ λαβεῖν με τὰς ἐκκλησίας. ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· αὕτη δικαία αἴτησις· οἱ κανόνες κρατείτωσαν· δικαία ἡ αἴτησις Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν οἱ κανόνες. Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἠπείρου ἀνέγνω.

* κανὼν ι.

* ἴσως, Ῥωμαϊκῇ φωνῇ ὡ

Τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, Κανὼν δ'.

Ἐπίσκοπον προσήκει μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καθίστασθαι· εἰ δὲ δυσχερὲς εἴη τὸ τοιοῦτον, ἢ διὰ κατεπείγουσαν ἀνάγκην, ἢ διὰ μῆκος ὁδοῦ, ἐξ ἅπαντος τρεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγομένους, συμψήφων γινομένων καὶ τῶν ἀπόντων, καὶ συντιθεμένων διὰ γραμμάτων, τότε τὴν χειροτονίαν ποιεῖσθαι· τὸ δὲ κῦρος τῶν γινομένων δίδοσθαι καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν τῷ μητροπολίτῃ.

Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· παρῆσαν τότε οἱ τῆς ἐπαρχίας ἐπίσκοποι, ὅτε ἐχειροτόνει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐστάθιος; Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· ἀφ' οὗ μητροπολίτης ἐγενόμην, παρῆσαν σὺν ἐμοὶ οἱ δόξαντές μοι. νῦν δὲ ἔξεστι τῷ εὐλαβεστάτῳ βασιλεῖ κελεῦσαι, ὃ βούλεται. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἡ ἁγία σύνοδος τὸ παριστάμενον αὐτῇ διδασκέτω· πότερον ἀρέσκει, κατὰ τὸν κανόνα τῶν ἁγίων τριακοσίων δεκαοκτὼ πατέρων ἕνα μητροπολίτην ἐπίσκοπον εἶναι, τὸν ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν κατὰ πόλιν ἑκάστης ἐπαρχίας εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων τὸ κῦρος ἔχοντα, ἢ δύο· ὥστε καὶ ἐξεῖναι αὐτοῖς κεχωρισμένως ἐν ταῖς πόλεσι τὰς χειροτονίας ποιεῖσθαι. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἕνα κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων ἀξιοῦμεν εἶναι μητροπολίτην· δεόμεθα, τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων πατέρων κρατεῖν. Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἠπείρου εἶπεν· ὁ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων κανὼν ἕνα βούλεται μητροπολίτην καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν εἶναι ἐπίσκοπον· καὶ ἱκετεύομεν καὶ νῦν τὴν δύναμιν τῶν κανόνων εἰς πάντα, καὶ πάσας τὰς ἐπαρχίας ἰσχύειν· ἀργούντων πάντων τῶν ἐκ περιδρομῆς πραγματικῶν γινομένων, καὶ ἀνατρεψάντων τὰ πνευματικῶς, καὶ κατὰ θεὸν διατεθέντα περὶ τῶν

quod nouitati ſit affine: nec qui ex conſuetudine conſederunt ſanctiſſimi qui in ciuitate erant Epiſcopi, nouam formam protulerunt. ac oſtendit præſentiam Epiſcoporum actio quæ facta eſt. Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicomediæ dixit: Magnificentia veſtra nos percontata eſt, num liceat abſentem condemnare. ad hoc reſponſum do Romana voce: In diuinis eſt Scripturis, ſic continens in libro Actorum: Non eſt Romanis conſuetudo donare aliquem hominem, prius quàm is qui accuſatur, præſentes habeat accuſatores, locumq. defendendi accipiat ad diluenda crimina. Photius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Nihil aliud poſtulo precorq. veſtrum iuſtum iudicium, niſi vt faciatis vt regulæ ſtent, vtq. ij qui à me legitime ordinati ſunt, poſtea vero eiecti, & facti presbyteri, reſtituantur, ac vt ego Eccleſias meas recipiam. Sancta Synodus acclamauit: Hoc iuſtum poſtulatum. regulæ teneant. iuſta petitio Photij reuerendiſſimi Epiſcopi. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Legantur regulæ. Atticus reuerendiſſimus Epiſcopus Nicopolis Epiri legit.

P f. do: Romana vox in diuinis Act. 25. c. 16.

Trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum, qui Nicææ conuenerunt, Canon quartus.

Epiſcopum maxime quidem conuenit ab omnibus qui in prouincia ſunt, ‖ conſtitui. Si vero id difficile fuerit, aut propter vrgentem neceſſitatem, aut propter itineris longitudinem, omnino tres ſimul conueniant, ſuffragantibus etiam abſentibus, & per litteras aſſenſum ſuum declarantibus, ac tunc ordinatio fiat. Suprema vero auctoritas eorum quæ fiunt, detur in vnaquaque prouincia Metropolitæ.

‖ ordinari.

Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Aderant ne prouinciæ Epiſcopi, cum ordinaret reuerendiſſimus Epiſcopus Euſtathius? Euſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus Beryti dixit: Ex quo factus ſum Metropolita, vna mecum adfuerunt qui mihi ſunt viſi: nunc autem licet piiſſimo Imperatori iubere quod vult. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Sancta Synodus quid ſibi videatur doceat: Vtrum placeat, iuxta regulam ſanctorum trecentorum decem & octo Patrum, vnum metropolitanum Epiſcopum eſſe, qui in ordinationibus reuerendiſſimorum Epiſcoporum in vnaquaque prouinciæ ciuitate poteſtatem habeat, an duos; ita vt iis liceat ſeparatim in ciuitatibus ordinationes facere. Sancta Synodus dixit: Vnum, iuxta regulas ſanctorum Patrum, volumus eſſe Metropolitam. petimus vt regulæ ſanctorum Patrum teneant. Atticus reuerendiſſimus Epiſcopus Nicopolis ciuitatis Epiri dixit: Trecentorum decem & octo Patrum regula vnum vult Metropolitam in vnaquaque prouincia Epiſcopum eſſe; & ſupplicamus, vt etiam nunc virtus regularum in omnia & in omnes prouincias valeat: ceſſantibus omnibus pragmaticis, quæ ex concurſatione & ambitione fiunt, quæq. euerterunt ea quæ ſpiritualiter & ſecundum

dum Deum à ſanctis Patribus ſancita ſunt. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Iuxta regulas trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum, & iuſtam ſententiam totius ſanctæ Synodi, Photius reuerendiſſimus Epiſcopus Tyriorum metropolis omnem poteſtatem ordinandi in vniuerſis ciuitatibus primæ Phœnices prouinciæ habebit: Euſtathius vero reuerendiſſimus Epiſcopus è ſacro pragmatico typo nihil amplius ſibi vindicet, quàm reliqui Epiſcopi eiuſdem prouinciæ. Et an his conſentiat ſancta Synodus edoceat. Sancta Synodus acclamauit: Hoc iuſtum iudicium, hoc Dei iudicium, hæc iuſta ſententia. Multos annos Imperatorum, multos annos Auguſtæ, multos annos Iudicum. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: De Epiſcopis ordinatis à Photio reuerendiſſimo Epiſcopo, amotis vero ab Euſtathio reuerendiſſimo Epiſcopo, & poſt epiſcopatum presbyteris eſſe iuſſis, quid videtur ſanctæ Synodo? Sancta Synodus dixit: Epiſcopos eos eſſe cenſemus: iuſtum eſt eos recipere Epiſcopatum & ciuitates, tamquam ordinatos à Metropolita. ordinatio patris Photij teneat. Sebaſtianus reuerendiſſimus Epiſcopus Berrhææ Thraciæ dixit: Hoc omnes deprecamur, vt reddatur ijs dignitas & Epiſcopatus & ſedes & honor, tamquam ordinatis à Metropolita. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: De his ſimiliter decernere ac definire, ſancta eſt Synodi. * Qua interlocutione Græce interpretata per Beronicianum deuotum ſecretarium ſacri conſiſtorij, Paſchaſinus & Lucentius reuerendiſſimi Epiſcopi, & Bonifacius presbyter, vicarij Apoſtolicæ Sedis Romæ, dixerunt: Epiſcopum in gradum presbyteri ‖ redigere, ſacrilegium eſt. Si vero & cauſa quædam iuſta illos ab actu Epiſcopatus amouet, nec presbyteri locum retinere debent. Si autem citra aliquod crimen amoti ſunt dignitate, ad Epiſcopalem dignitatē reuertentur. Anatolius reuerendiſſimus Archiepiſcopus Conſtantinopolis dixit: Hi qui dicūtur ab Epiſcopali dignitate in presbyteri ordinem deſcendiſſe, ſi quidem ex rationabilibus quibuſdam cauſis damnantur, iure nec in presbyterij quidem honore eſſe merentur: ſin abſque aliqua rationabili cauſa in inferiorem gradum detracti ſunt, iuſtum eſt eos, ſi quidem non obnoxij cognoſcantur, Epiſcopatus recipere dignitatem, & ſacerdotium. Maximus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ dixit: Ego quoque eadem, quæ Deo amabiliſſimi & ſanctiſſimi Epiſcopi, ſentio de his qui ab Epiſcopis in presbyteros tranſpoſiti ſunt. Iuuenalis reuerendiſſimus Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Et ego de huiuſmodi eadem dico. Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Aſſentior his quæ in ſcriptis definita ſunt à ſanctis Patribus, tum Romanis, tum magni nominis Conſtantinopolis Anatolio. Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Sequor ſententiam præfatorum ſanctorum Patrum, ac pronuntiationem iuſtæ illorum ſententiæ. Iulianus reuerendiſſi-

* Latine.

‖ demittere.

A τῶν ἁγίων πατέρων. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· κατὰ τοὺς κανόνας τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, καὶ κατὰ τὴν ψῆφον, καὶ δικαίωσιν πάσης τῆς ἁγίας συνόδου, Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τυρίων μητροπόλεως τὴν πᾶσαν ἐξουσίαν τοῦ χειροτονεῖν ἐν ὅλαις ταῖς πόλεσι τῆς πρώτης Φοινίκης ἐπαρχίας ἕξει· Εὐστάθιος δὲ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἀπὸ τοῦ θείου πραγματικοῦ τύπου μηδὲν πλέον ἑαυτῷ ἐκδικείτω τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. καὶ εἰ συναινεῖ τούτοις ἡ ἁγία σύνοδος, διδασκέτω. ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· αὕτη δικαία κρίσις· αὕτη θεοῦ κρίσις· αὕτη δικαία ψῆφος· πολλὰ B τὰ ἔτη τῶν βασιλέων· πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Αὐγούστης· πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· περὶ τῶν ἐπισκόπων, τῶν χειροτονηθέντων παρὰ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, ἀποκινηθέντων δὲ παρὰ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, καὶ μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν πρεσβυτέρων εἶναι κελευσθέντων, τί παρίσταται τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ; ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἐπισκόπους αὐτοὺς εἶναι ἀξιοῦμεν· δίκαιον αὐτούς ἐστιν ἀπολαβεῖν τὴν ἐπισκοπὴν, καὶ τὰς πόλεις, ὡς χειροτονηθέντας παρὰ τοῦ μητροπολίτου. ἡ χειροτονία τοῦ πατρὸς Φωτίου κρατείτω. Σεβαστιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βερροίας Θρᾴκης εἶπε· τοῦτο πάντες παρακαλοῦμεν, ἀποδοθῆ- C ναι αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιτιμίαν, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν, καὶ τὸν θρόνον αὐτῶν, καὶ τὴν τιμὴν, ὡς χειροτονηθεῖσι παρὰ τοῦ μητροπολίτου. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· τὰ περὶ τούτου τελείως ψηφίζεσθαι, καὶ τυποῦν, τῆς ἁγίας συνόδου. τῆς *τινος διαλαλιᾶς ἑρμηνευθείσης ἑλληνιστὶ διὰ Βερονικιανοῦ, τοῦ καθωσιωμένου σηκρηταρίου τοῦ θείου κονσιστωρίου, Πασχασῖνος, καὶ Λουκήνσιος, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος, τοποτηρηταὶ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας Ῥώμης, εἶπον· ἐπίσκοπον εἰς πρεσβυτέρου κατάγειν βαθμὸν, ἱεροσυλία ἐστίν· εἰ δὲ καὶ αἰτία τις δικαία ἐκείνους ἀπὸ τῆς πρά- D ξεως τῆς ἐπισκοπῆς ἀποκινεῖ, οὐδὲ πρεσβυτέρου τόπον κατέχειν ὀφείλουσιν· εἰ δὲ καὶ ἐκτός τινος ἐγκλήματος ἀπεκινήθησαν τοῦ ἀξιώματος, πρὸς τὴν ἐπισκοπικὴν ἀξίαν ἐπαναστρέψουσιν. Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· οὗτοι, οἱ λεγόμενοι ἀπὸ τῆς ἐπισκοπικῆς ἀξίας εἰς τὴν τοῦ πρεσβυτέρου τάξιν καταληλυθέναι, εἰ μὲν ἀπὸ εὐλόγων τινῶν αἰτιῶν καταδικάζονται, εἰκότως οὐδὲ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἐντὸς ἄξιοι τυγχάνουσιν εἶναι τιμῆς· εἰ δὲ δίχα τινὸς αἰτίας εὐλόγου εἰς τὸν ἥττονα κατεβιβάσθησαν βαθμὸν, δίκαιοι τυγχάνουσιν, εἴ γε ἀνεύθυνοι φανεῖεν, τὴν τῆς ἐπισκοπῆς ἀναλαβεῖν ἀξίαν τε, καὶ ἱερωσύνην. Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος E ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπε· κἀγὼ τὰ αὐτὰ τοῖς θεοφιλεστάτοις, καὶ ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις, συντίθεμαι περὶ τῶν ἀπὸ ἐπισκόπων εἰς πρεσβυτέρους μετατεθειμένων. Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπε· κἀγὼ τὰ αὐτὰ λέγω περὶ τῶν τοιούτων. Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· συντίθεμαι τοῖς ἐγγράφως τυπωθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν τε Ῥωμαίων, καὶ τοῦ τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· ἀκολουθῶ τῇ ψήφῳ τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν προδηλωθέντων, τῇ τε τῆς δικαίας γνώμης αὐτῶν ἀποφάσει. Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστα-

* Ῥωμαϊκῆς.

A βέστατος ἐπίσκοπος τῆς Καίων πόλεως, τοποτηρητὴς καὶ αὐτὸς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, εἶπεν· ἀνακόλουθόν ἐστι, καὶ ἀσεβὲς, χειροτονηθέντας κανονικῶς ἐπισκόπους, καὶ προθύμως τὴν χειροτονίαν δεξαμένους, πάλιν τῆς τοῦ πρεσβυτέρου παρὰ πᾶσαν τὴν τῶν κανόνων τάξιν ἀπολαύειν ἀξίας. εἰ δὲ, οἷα εἰκὸς, κατηγοροῦνται, ὡς ἁλόντες ἐπί τισιν ἐγκλήμασι, δοκιμάσῃ ἡ ἁγία σύνοδος τὴν ἀκρίβειαν τοῦ πράγματος, καὶ τῆς ἀληθείας φωραθείσης, [*] ἐκτὸς γενήσονται τῆς ἐπισκοπικῆς τιμῆς. οὐ γὰρ οἷόν τε, τὸν ἐλάττονα βαθμὸν μείζονος ἀξίας καθεστέναι διάδοχον. Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπί- B σκοπος Νικομηδείας εἶπεν· ὁ μὴ ὢν ἄξιος ἐπίσκοπος εἶναι, οὐδὲ πρεσβύτερος εἶναι δύναται ἄξιος. πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· δικαία ἡ κρίσις τῶν πατέρων· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. οἱ πατέρες δικαίως ἐψηφίσαντο. ἡ ψῆφος τῶν ἀρχιεπισκόπων κρατείτω. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· τὰ ἀρέσαντα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον βέβαια φυλαττέσθω. Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστουπόλεως εἶπεν· ὑπὲρ τοῦ μηδὲ τὴν ὑμετέραν ἐξουσίαν αἰτίασιν παρ' ἑκάστου προσώπου δέχεσθαι, καὶ κάμνειν, μήτε ἡμᾶς συντρίβεσθαι, δεόμεθα, ὥστε ἀργῆσαι ἀναντιρρήτως τὰ ἐπὶ βλά- C βῃ τῶν κανόνων πραγματικὰ πραχθέντα τισὶν ἐν πάσῃ ἐπαρχίᾳ· κρατῆσαι δὲ τοὺς κανόνας διὰ πάντων. οὕτω γὰρ καὶ ἡ πίστις φυλάττεται, καὶ ἑκάστη ἐκκλησία ἕξει τὸ ἀσφαλὲς, καὶ μὴ ἐξεῖναι παρὰ κανόνας χειροτονεῖν τινας. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· εἰ πᾶσα ἡ ἁγιωτάτη σύνοδος συναινεῖ τῇ αἰτήσει Κεκροπίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, διδασκέτω. ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησε· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. ὅλα τὰ πραγματικὰ ἀργήσει· οἱ κανόνες κρατείτωσαν· καὶ τοῦτο παρ' ὑμῶν γένηται. οἱ μεγα- D λοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· κατὰ τὴν ψῆφον τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἁπάσαις ἐπαρχίαις τὰ τῶν κανόνων κρατείτω. ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησε· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως· πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Αὐγούστης· πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων. αὕτη δικαία κρίσις· οἱ δίκαιοι δικαίως ἔκριναν. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· τὰ διαλαληθέντα ἔργῳ παραδοθήσεται. [*]

A diſſimus Epiſcopus Cocaſiam ciuitatis, & ipſe vicarius Apoſtolicæ Sedis, dixit: Inconſequens eſt, acs pium, eos qui Epiſcopi canonice ordinati ſunt, & ordinationem prompto animo ſuſceperunt, rurſum presbyteri, præter omnem Canonum ordinem, dignitatem habere. Si vero recte accuſantur vt deprehenſi in quibaſdam criminibus, ſancta Synodus cauſæ certitudinem explorabit: ac veritate in lucem prolata, Epiſcopi honore carebunt. Nec enim fieri poteſt, vt minor gradus maiori dignitati ſuccedat. Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicomediæ dixit: Qui dignus non eſt eſſe Epiſcopus, nec dignus quidem eſt qui ſit presbyter. Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi acclamarunt: Iuſtum Patrum iudi- B cium: omnes eadem dicimus. Patres iuſte decreuerunt: ſententia Archiepiſcoporum polleat. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Quæ placita ſunt ſanctæ Synodo, in omne tempus firma cuſtodiantur.

Cecropius reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtopolis dixit: Ne poteſtas veſtra accuſationem & querimonias à quacumque perſona accipiat, & fatigetur, neve nos conteramur; petimus vt ſine contradictione ceſſent ea pragmatica, quæ in detrimentum Canonum à quibuſdam facta ſunt in omni prouincia: Canones autem per omnia teneant. Sic enim & Fides cuſtoditur, & vnaquæque Eccleſia tutum ſtatũ habebit: ac ne liceat aliquos præter Canones ordinare. Magnificentiſſimi & glorioſiſ- C ſimi Iudices dixerunt: Si tota ſanctiſſima Synodus conſentit petitioni Cecropij reuerendiſſimi Epiſcopi, doceat. Sancta Synodus acclamauit: Omnes eadem dicimus. vniuerſa pragmatica ceſſabunt. regulæ teneant: & hoc à vobis fiat. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Ex ſententia ſanctæ Synodi, in alijs quoque omnibus prouincijs regulæ teneant. Sancta Synodus acclamauit: Multos annos Imperatoris, multos annos Auguſtæ, multos annos Iudicum. Hoc iuſtum iudicium: iuſti iuſte iudicarunt. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: De quibus interlocutio facta eſt, effectui mandabuntur. [*] D

[*] αὐτὸς

[*] Ῥωμαϊστὶ ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

[*] Latine legi, legimus, legit.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΜΠΤΗ.

Υπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ μιᾶς καὶ δέκα καλανδῶν Νοεμβρίων, ἐν Χαλκηδόνι, κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου, Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, συνελθόντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου, ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Ἀνατολίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπ-

ACTIO QVINTA
Chalcedonenſis Concilij.

Consvlatv domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, & qui fuerit nuntiatus, xj. kal. Nouembris, Chalcedone ſecundũ iuſſionem diuiniſſimi & pijſſimi domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, conuenientibus in ſanctiſſima Eccleſia ſanctæ martyris Euphemiæ, magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro militum, exconſule ac patricio Anatolio, & magnificen-

ficentiſſimo & glorioſiſſimo præfecto ſacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro ſacrorum officiorum Vincomalo: conuenientibus etiam Paſchaſino & Lucentio reuerendiſſimis Epiſcopis, & Bonifacio reuerendiſſimo presbytero, agentibus vices ſanctiſſimi Archiepiſcopi ſenioris Romæ Leonis, &

Anatolio reuerendiſſimo Archiepiſcopo magni nominis Conſtantinopolis, &

Maximo reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Syriæ, &

Iuuenali reuerendiſſimo Epiſcopo Hieroſolymorum, &

Quintillo reuerendiſſimo Epiſcopo Heracleæ Macedoniæ, agente vices ſanctiſſimi Anaſtaſij Epiſcopi Theſſalonicenſis, &

Thalaſſio reuerẽdiſſimo Epiſcopo Cæſareæ Cappadociæ, &

Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Epheſi, &

Luciano reuerendiſſimo Epiſcopo Byziæ, agente vices Deo amiciſſimi Cyriaci Epiſcopi Heracleæ Thraciæ, &

Euſebio reuerendiſſimo Epiſcopo Cyzici, &

Petro reuerendiſſimo Epiſcopo Corinthi, &

Florentio reuerendiſſimo Epiſcopo Sardium, &

Ennomio reuerendiſſimo Epiſcopo Nicomediæ, &

Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Nicææ, &

Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Coënſi, & eodem agente vices Sedis Apoſtolicæ ſenioris Romæ, &

Eleutherio reuerendiſſimo Epiſcopo Chalcedonenſi, &

Baſilio reuerendiſſimo Epiſcopo Seleuciæ Iſauriæ, &

Meletio reuerendiſſimo Epiſcopo Lariſſæ, agente vices reuerendiſſimi Domni Epiſcopi Apameæ Syriæ, &

Amphilochio reuerendiſſimo Epiſcopo Sidæ, &

Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Tarſi, &

Cyro reuerendiſſimo Epiſcopo Anazarbi, &

Conſtantino reuerendiſſimo Epiſcopo Boſtrorum, &

Photio reuerendiſſimo Epiſcopo Tyri, &

Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Damaſci, &

Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Hierapolis, &

Nonno reuerendiſſimo Epiſcopo Edeſſæ, &

Symeone reuerendiſſimo Epiſcopo Amidæ, &

Epiphanio reuerendiſſimo Epiſcopo, agente vices reuerendiſſimi Olympij Epiſcopi Conſtantiæ, &

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtiæ, &

Καὶ τῆς λοιπῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐλαβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ, ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης, καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· τὰ τυπωθέντα περὶ τῆς πίστεως, δῆλα ἡμῖν κατασῆσαι καταξιώσατε.* Ἀσκληπιάδης διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινου-

*Ρωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

A πρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων Βιγκομάλου, συνελθόντων δὲ, καὶ Πασχασίνου, καὶ Λουκενσίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, καὶ

Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ

Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, καὶ

B Ἰουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων,

Seleuco reuerendiſſimo Epiſcopo Amaſiæ, &

Conſtantino reuerendiſſimo Epiſcopo Melitenæ, &

Patricio reuerendiſſimo Epiſcopo Tyanenſi, &

Petro reuerendiſſimo Epiſcopo Gangrorum, &

Euſtathio reuerendiſſimo Epiſcopo Beryti, &

Apragmonio reuerendiſſimo Epiſcopo Tij, agente vices reuerendiſſimi Calogeri Epiſcopi Claudiopolis, &

C

Atarbio reuerendiſſimo Epiſcopo Trapezuntis, agente vices Theoctiſti reuerendiſſimi Epiſcopi Piſſiuntis, &

Romano reuerendiſſimo Epiſcopo Myrorum, &

Critoniano reuerendiſſimo Epiſcopo Aphrodiſiadis Cariæ, &

Nunechio reuerendiſſimo Epiſcopo Laodiceæ Phrygiæ, &

Mariniano reuerendiſſimo Epiſcopo Synnadorum, &

Oneſiphoro reuerendiſſimo Epiſcopo Iconij, &

D Pergamio reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Piſidiæ, &

Epiphanio reuerendiſſimo Epiſcopo *Pergami, & *Pergæ Pamphyliæ, ſ.

Attico reuerendiſſimo Epiſcopo Nicopolis Epiri, &

Martyrio reuerendiſſimo Epiſcopo Gortynæ, &

Luca reuerendiſſimo Epiſcopo Dyrrhachij, &

Vigilantio reuerendiſſimo Epiſcopo Lariſſæ Theſſaliæ, &

Francione reuerendiſſimo Epiſcopo Philipporum, &

Sebaſtiano reuerendiſſimo Epiſcopo Berrhœæ, &

Gerontio reuerendiſſimo Epiſcopo Seleuciæ Syriæ, &

E

Euſebio presbytero, agente vices Macarij reuerendiſſimi Epiſcopi Laodiceæ Syriæ, &

Euſebio reuerendiſſimo Epiſcopo Dorylæi,

& reliqua ſancta & vniuerſali Synodo ſecundũ præcepta diuiniſſimi & piiſſimi domini noſtri Marciani congregata in Chalcedonenſi ciuitate: & conſedentibus omnibus ante cancellos ſancti altaris, magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Hæc, quæ decreta ſunt de Fide, manifeſta nobis iubete perfici. * Aſclepiades diaconus *magni nominis ſanctiſſimæ Eccleſiæ Conſtantinopolis recitauit definitionem, quam non

* Latine, legi, legimus, legit.

* magnæ Eccleſiæ

πνουπόλεως ἀνέγνω ὅρον· ὃν ἔδοξε μὴ ἐντεθῆναι τοῖσδε τοῖς ὑπομνήμασι. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, ἀμφιβαλλόντων τινῶν, Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γερμανικείας εἶπεν· οὐκ ἔχει καλῶς ὁ ὅρος· καὶ ὀφείλει καλῶς γενέσθαι. Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον εἶπεν· ἀρέσκει ὑμῖν ὁ ὅρος; πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, ἐκτὸς τῶν Ῥωμαίων, καί τινων ἀνατολικῶν, ἐβόησαν· ὁ ὅρος πᾶσιν ἀρέσκει· αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων. ὁ παρὰ ταῦτα φρονῶν, αἱρετικός ἐστιν· εἴ τις ἄλλως φρονεῖ, ἀνάθεμα ἔστω. τοὺς Νεστοριανοὺς ἔξω βάλε· οὗτος ὁ ὅρος πᾶσιν ἀρέσκει. ὁ μὴ ἀναθεματίζων Νεστόριον, ἐξελθέτω τῆς συνόδου. Ἀνατόλιος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ἤρεσε χθὲς πᾶσιν ὁ ὅρος τῆς πίστεως; οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ὁ ὅρος πᾶσιν ἤρεσεν. ἄλλως οὐ πιστεύομεν· ἀνάθεμα τῷ ἄλλως πιστεύοντι· αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων. ὁ ὅρος τῷ θεῷ ἤρεσεν· αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων· ἡ πίστις δόλον μὴ πάθῃ· ἡ ἁγία Μαρία θεοτόκος γραφῇ· ἐν τῷ συμβόλῳ οὕτω προστεθῇ. Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἑρμηνεία, ἑλληνιστί ἐστι τὰ ἑπόμενα. Πασχασῖνος, καὶ Λουκήνσιος, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ Βονιφάτιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, τοποτηρηταὶ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου Ῥώμης, εἶπον· εἰ μὴ συναινοῦσι τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἀποστολικοῦ, καὶ μακαριωτάτου ἀνδρὸς ἐπισκόπου Λέοντος, κελεύσατε ἡμῖν ἀντίγραφα δοθῆναι, ἵνα ὑποστρέψωμεν· κἀκεῖ σύνοδος ἐπιτελῆται. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· εἰ δοκεῖ, ἀπὸ τῶν εὐλαβεστάτων ἀνατολικῶν ἐπισκόπων ἕξ, καὶ ἀπὸ τῶν τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως τρεῖς, καὶ ἀπὸ τῆς Ποντικῆς τρεῖς, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰλλυρικοῦ τρεῖς, καὶ ἀπὸ τῆς Θρᾴκης τρεῖς, συμπαρόντων, τοῦ τε ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου, καὶ τῶν εὐλαβεστάτων ἀπὸ Ῥώμης, συνέλθωμεν ἔνδον ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ ἁγίου μαρτυρίου, καὶ πάντων ἀκολούθως παρ' αὐτῶν ἐξετασθέντων, τὰ ἀρέσκοντα περὶ τῆς ἁγίας πίστεως, φανερὰ ὑμῖν γενήσονται. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ὁ ὅρος πᾶσιν ἤρεσε· τὰς φωνὰς τῷ βασιλεῖ· οὗτος ὁ ὅρος τῶν ὀρθοδόξων. καὶ πάλιν Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γερμανικείας ἐλθόντος πρὸς τοὺς ἐνδοξοτάτους ἄρχοντας, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τοὺς Νεστοριανοὺς ἔξω βάλε· τοὺς θεομάχους ἔξω βάλε· τίνες εἰσι, ″καὶ μόλις ἐδείχθησαν· [margin: ″μόνοι] ἡ οἰκουμένη ὀρθόδοξός ἐστι· χθὲς ὁ ὅρος πᾶσιν ἤρεσεν· ὁ βασιλεὺς ὀρθόδοξός ἐστιν· ἡ Αὐγοῦστα ὀρθόδοξός ἐστιν· ἡ Αὐγοῦστα Νεστόριον ἐδίωξεν. οἱ ἄρχοντες ὀρθόδοξοί εἰσιν. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Αὐγούστης. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. χθὲς ὁ ὅρος πᾶσιν ἤρεσε. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων. ὁ ὅρος, δεόμεθα, ὑπογραφῇ ἐπὶ τῶν εὐαγγελίων· πᾶσιν ἤρεσε. κελεύσατε ὑπογραφῆναι τὸν ὅρον. κατὰ τῆς πίστεως δόλος μὴ γένηται. ὁ μὴ ὑπογράφων τῷ ὅρῳ, αἱρετικός ἐστιν· ἡ ἁγία Μαρία θεοτόκος ἐστίν. ὁ μὴ φρονῶν οὕτως, αἱρετικός ἐστιν. ″οἱ ὀρθόδοξοι ἄρχοντες τὴν πίστιν ″φυλάττουσιν· ὀρθοδόξων βασιλέων ὀρθόδοξοι ἄρχοντες. τοῦ ὅρου οὐδεὶς ἐξίσταται. τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸν ὅρον ὑπηγόρευσε. ὁ ὅρος ὀρθόδοξός ἐστιν· ὁ ὅρος ἄρτι ὑπογραφῇ. ὁ μὴ ὑπογράφων,

[margin: ″ὀρθόδοξοι ″φυλάξατε]

A non placuit iis geſtis inſerere. Et poſt lectionem dubitantibus aliquibus, Ioannes reuerendiſſimus Epiſcopus Germaniciæ, [tranſiens in medio] dixit: Non bene habet definitio, ſed debet integre fieri. Anatolius Dei amantiſſimus Archiepiſcopus [nominatiſſimæ] Conſtantinopolis ad ſanctam Synodum dixit: Placet vobis definitio? Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi, præter Romanos & aliquos Orientales, clamauerunt: Definitio omnibus placet. Hæc Fides Patrum. Qui præter iſta ſapit, hæreticus eſt. Qui aliter ſapit, anathema ſit. Neſtorianos mitte foras. Hæc definitio omnibus placet. Qui non anathematizat

B Neſtoriũ, exeat à Synodo. Anatolius Deo amiciſſimus Archiepiſcopus [regiæ vrbis] Conſtantinopolis dixit: Heri omnibus definitio Fidei placuit? [Prædicti] reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Definitio omnibus placuit. aliter non credimus. Anathema illi qui aliter credit. Iſta Fides Patrũ. Definitio Deo placuit. Iſta Fides orthodoxorum. Fides fraudem ″ non patitur. [margin: ″ ne patiatur.] Sancta Maria Theotocos ſcribatur: in Symbolo ſic addatur.

Quæ ſequuntur, ex Latino Græce ſunt reddita.

Paſchaſinus & Lucentius reuerendiſſimi Epiſcopi, & Boniſacius presbyter, vicarij Sedis Apoſtolicæ Romæ, dixerũt: Si non cõſentiunt epiſtolę

C Apoſtolici & beatiſſimi viri Papæ Leonis, iubete nobis reſcripta dari, vt reuertamur, & ibi Synodus ″ celebretur. [margin: ″ perficiatur.] [Magnificentiſſimi &] glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Si placet, ab Orientalibus reuerendiſſimis Epiſcopis ſex, & ab Aſiana regione tres, & ab Illyrico tres, & à Pontica tres, & à Thracia tres, præſentibus etiam ſanctiſſimo Archiepiſcopo Anatolio, & reuerendiſſimis Romanis, conueniamus intro in oratorio ″ ſanctæ martyris, [margin: ″ ſancti martyrij,] & omnibus ab iiſdem conſequenter ″ requiſitis, [margin: ″ examinatis] quæ placuerint de ſancta Fide manifeſta ″ nobis fiant. [margin: ″ vobis fient] Prædicti reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Omnibus definitio placuit.

D Has voces Imperatori. Iſta definitio orthodoxorum eſt. Et iterum Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Germaniciæ veniente ad glorioſiſſimos Iudices, reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Neſtorianos mitte foras, inimicos Dei mitte foras. Qui ſunt, vix ″ apparent. [margin: ″ oſtenſi ſunt.] Vniuerſus mundus orthodoxus eſt. Heri definitio omnibus placuit. Imperator orthodoxus eſt, Auguſta orthodoxa eſt, Auguſta Neſtorium expulit. Iudices orthodoxi ſunt. Multi anni Auguſtæ, multi anni Imperatori. Heri definitio omnibus placuit. Multi anni Iudicibus. Petimus vt definitio ſubſcribatur coram Euangelijs. Omnibus placuit. in-

E Lete ſubſcribi definitionem. Contra Fidem fraus non fiat. Qui non ſubſcribit definitioni, hæreticus eſt. Sancta Maria ″ Theotocos eſt. [margin: ″ Dei genitrix] Qui non ſic ſapit, hæreticus eſt. Orthodoxi Iudices Fidem ″ cuſtodite. [margin: ″ cuſtodiūt.] orthodoxorum Imperatorum orthodoxi Iudices. à definitione nullus abſcedit. Spiritus ſanctus definitionem dictauit. Definitio orthodoxa eſt. Definitio modo ſubſcribatur. Qui

A Qui non ſubſcribit, hæreticus eſt. Hæreticos foras mitte. Virgo Maria Theotocos eſt. Hæreticum mitte foras. Maria Theotocos definitioni ª addita eſt. Neſtorianos mitte foras. Chriſtus Deus eſt. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Dioſcorus dicebat, propter hoc ſe damnaſſe Flauianum, quia duas naturas aiebat eſſe: definitio autem ex duabus habet naturis. Anatolius reuerendiſſimus Archiepiſcopus Conſtantinopolis dixit: Propter Fidem non eſt damnatus Dioſcorus, ſed quia excommunicationem fecit domino Archiepiſcopo Leoni, & tertio vocatus eſt, & non venit, & ideo damnatus eſt. Ma-

ª additur.

B gnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Epiſtolam ſanctiſſimi Leonis ſuſcipitis? * Prædicti reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Etiam ſuſcipimus, & ſubſcripſimus. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Ergo quæ in ea inſeruntur, inſerantur definitioni. Prædicti reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Altera definitio non fit. nihil deeſt definitioni. Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Alia definitio non fit. Prædicti reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Epiſtolam definitio firmauit. Archiepiſcopus Leo, vt credimus, ſic credit. Definitio ſubſcribatur. definitio habet omnia: de-

* Latine legi, legimus, legit.

C finitio Fidem habet. Leo eadem dixit, quæ & Cyrillus: Cæleſtinus, quæ Cyrillus dixit, firmauit: Xyſtus firmauit, quæ Cyrillus dixit. Vnum baptiſma, vnus Dominus, vna Fides. Tolle fraudem à definitione. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Suggerentur diuiniſſimo & piiſſimo domino noſtro Imperatori ᵇclamores iſti. Et per iuſſionem glorioſiſſimorum Iudicum vadens in diuinum palatium Beronicianus deuotiſſimus ſecretarius ſacri conſiſtorij, & poſt paululum rediens, iſta ſanctæ Synodo interlocutus eſt.

Epheſ. 4. a. 5.

ᵇ acclamationes iſtæ.

Interlocutio.

D Præcepit diuiniſſimus & piiſſimus dominus noſter Imperator, vel ſicut placuit magnificentiſſimis & glorioſiſſimis Iudicibus, ſex reuerendiſſimos Epiſcopos ab Orientali regione, & tres ex Pontica, & tres ab Aſiana, & tres à Thracenſi, & tres ab Illyrico, præſentibus etiam ſanctiſſimo Archiepiſcopo Anatolio, & reuerendiſſimis Romanis, ᶜ & conuenientibus in oratorio ſanctiſſimæ Martyris, de Fide recte & irreprehenſibiliter conſtituatur; ᵈquibus omnes conſentiant, & nihil dubium relinquatur: vel ſi vobis hoc non placet, ſinguli Fidem ſuam per ſuum Metropolitam manifeſtam conſtituant, vt nulla ſimiliter dubietas, aut diſcordia re-

ᶜ conuenire in o. ſ. M. vt de

ᵈ vt omnes

E linquatur. Si autẽ neque hoc veſtra velit ſanctitas, cognoſcite quia in partibus Occidẽtalibus habet fieri Synodus, eo quòd religioſitas veſtra hic noluit de vera & orthodoxa Fide indubitãter definire. Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerũt: Multi anni Imperatori. Aut definitio perſiſtat, aut diſcedimus. Multi anni Imperatoribus. Cecropius reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtopolis dixit: Petimus recitari definitionem, & ij qui contradicunt, & non ſubſcribunt, ipſi ambulent; quia nos

A γράφων, αἱρετικός ἐστι. τοὺς αἱρετικοὺς ἔξω βάλε. θεοτόκος ἡ παρθένος Μαρία. τὸν αἱρετικὸν ἔξω βάλε. ἡ θεοτόκος Μαρία τῷ ὅρῳ προσετέθη. τοὺς Νεστοριανοὺς ἔξω βάλε. ὁ Χριστὸς θεός ἐστιν. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον. Διόσκορος ἔλεγεν ὅτι διὰ τοῦτο καθεῖλεν Φλαβιανὸν, ἐπειδὴ δύο φύσεις εἶπεν εἶναι· ὁ δὲ ὅρος ἐκ δύο φύσεων ἔχει. Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· διὰ τὴν πίστιν οὐ καθῃρέθη Διόσκορος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀκοινωνησίαν ἐποίησε τῷ κυρίῳ Λέοντι τῷ ἀρχιεπισκόπῳ· καὶ τρίτον ἐκλήθη, καὶ οὐκ ἦλθε·

B διὰ τοῦτο καθῃρέθη. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λέοντος καταδέχεσθε; * οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ναὶ ὑπεδεξάμεθα· καὶ ὑπεγράψαμεν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· οὐκοῦν τὰ ἐν αὐτῇ ἐμφερόμενα, ἐντεθῇ τῷ ὅρῳ. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἄλλος ὅρος οὐ γίνεται· οὐδὲν λείπει τῷ ὅρῳ. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· ἄλλος ὅρος οὐ γίνεται. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τὴν ἐπιστολὴν ὁ ὅρος ἐβεβαίωσεν· ἀρχιεπίσκοπος Λέων, ὡς πιστεύομεν, οὕτω πιστεύει. ὁ ὅρος ὑπογραφέσθω.

* Ῥωμαῖοι, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνων.

C ὁ ὅρος πάντα ἔχει. ὁ ὅρος τὴν πίστιν ἔχει. Λέων εἶπε τὰ Κυρίλλου· Κελεστῖνος τὰ Κυρίλλου ἐβεβαίωσε. Ξύστος τὰ Κυρίλλου ἐβεβαίωσεν· ἓν βάπτισμα· εἷς κύριος· μία πίστις· ἆρον δόλον τοῦ ὅρου. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀνενεχθήσεται τῷ θειοτάτῳ, καὶ εὐλαβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ τὰ ἐκβοώμενα. καὶ ἀπελθὼν κατὰ κέλευσιν τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων εἰς τὸ θεῖον παλάτιον Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, καὶ μετὰ μικρὸν ἐπανελθὼν, προσεφώνησε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ταῦτα. Προσφώνησις.

D Ἐκέλευσεν ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν δεσπότης, ἢ κατὰ τὰ δόξαντα τοῖς μεγαλοπρεπεστάτοις, καὶ ἐνδοξοτάτοις ἄρχουσιν, ἓξ ἀπὸ τῶν τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ τρεῖς ἀπὸ τῶν τῆς Ποντικῆς, καὶ τρεῖς ἀπὸ τῶν τῆς Ἀσιανῆς, καὶ τρεῖς ἀπὸ τῶν τῆς Θρᾴκης, καὶ τρεῖς ἀπὸ τοῦ Ἰλλυρικοῦ, συμπαρόντων, τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου, καὶ τῶν εὐλαβεστάτων ἀπὸ Ῥώμης, συνελθεῖν ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ ἁγιωτάτου μαρτυρίου, καὶ τὰ περὶ τῆς πίστεως ὀρθῶς, καὶ ἀνεπιλήπτως τυπῶσαι, ἐπὶ τῷ πάντας συναινέσαι, καὶ μηδὲ ἓν ἀμφίβολον καταλειφθῆ-

E ναι, ἢ, εἰ μὴ τοῦτο δοκεῖ, ἕκαστος τὴν πίστιν διὰ τοῦ μητροπολίτου δήλην καταστήσαι· ὥστε μηδεμίαν ἀμφιβολίαν, ἢ διχόνοιαν ὁμοίως καταλειφθῆναι· εἰ δὲ μὴ τοῦτο βουληθείη ἡ ὑμετέρα ἁγιότης, εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι περ ἐν τοῖς δυτικοῖς μέρεσιν ἔχει γενέσθαι ἡ σύνοδος, ὡς τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας ἐνταῦθα τὰ περὶ τῆς ἀληθοῦς, καὶ ὀρθοδόξου πίστεως, ἀναμφιβόλως τυπῶσαι μὴ βουλομένης. Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως· ἢ ὁ ὅρος κρατείτω, ἢ ἀπερχόμεθα. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων. Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστουπόλεως εἶπεν· ἀξιοῦμεν ἀναγνωσθῆναι τὸν ὅρον· καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας, καὶ μὴ ὑπογράφοντας, ἐκείνους ἀπελθεῖν· ἡμεῖς γὰρ συ-

γὰρ συναινοῦμεν ἐπὶ τοῖς καλῶς τυπωθεῖσι, καὶ οὐδὲν ἀντιλέγομεν. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τοῦ Ἰλλυρικοῦ εἶπον· οἱ ἀντιλέγοντες, φανεροὶ γένωνται. οἱ ἀντιλέγοντες, Νεστοριανοί εἰσιν· οἱ ἀντιλέγοντες εἰς Ῥώμην ἀπέλθωσιν. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· Διόσκορος ἔλεγε· τὸ ἐκ δύο φύσεων δέχομαι, τὸ δὲ δύο οὐ δέχομαι. ὁ δὲ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων δύο φύσεις λέγει εἶναι ἐν τῷ Χριστῷ, ἑνωμένας ἀσυγχύτως, καὶ ἀτρέπτως, καὶ ἀδιαιρέτως, ἐν τῷ ἑνὶ μονογενεῖ υἱῷ, τῷ σωτῆρι ἡμῶν. τίνι τοίνυν ἀκολουθεῖτε, τῷ ἁγιωτάτῳ Λέοντι, ἢ Διοσκόρῳ; * οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ὡς Λέων, οὕτω καὶ πιστεύομεν· οἱ ἀντιλέγοντες, Εὐτυχιανισταί εἰσιν. Λέων ὀρθοδόξως ἐξέθετο. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· προσθέτε οὖν τῷ ὅρῳ, κατὰ τὴν ψῆφον τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν Λέοντος, δύο φύσεις εἶναι '' ἑνωμένας, ἀτρέπτως, καὶ ἀμερίστως, καὶ ἀσυγχύτως ἐν τῷ Χριστῷ. * καὶ κατὰ παράκλησιν πάντων, οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἰσῆλθον ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τῆς ἁγιωτάτης μάρτυρος Εὐφημίας, ἅμα Ἀνατολίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Πασχασίνῳ, καὶ Λουκηνσίῳ, τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις, καὶ Βονιφατίῳ πρεσβυτέρῳ, καὶ Ἰουλιανῷ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Κώων πόλεως, τοῖς τοποτηρηταῖς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς Ῥωμαίων μεγαλοπόλεως, ἔτι μὴν καὶ Μαξίμῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας Συρίας, καὶ Ἰουβεναλίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων, καὶ Θαλασσίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ Εὐσεβίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀγκύρας Γαλατίας, καὶ Κυντίλλῳ, καὶ Ἀττικῷ, καὶ Σώζοντι, τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις, τοῖς ἀπὸ τοῦ Ἰλλυρικοῦ, καὶ Διογένει τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Κυζίκου, καὶ Λεοντίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Μαγνησίας, καὶ Φλωρεντίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Σάρδεων, καὶ Εὐσεβίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Δορυλαίου, καὶ Θεοδώρῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ταρσοῦ, καὶ Κύρῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀναζαρβοῦ, καὶ Κωνσταντίνῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Βόστρων, καὶ Θεοδώρῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας, καὶ Φραγκίωνι, καὶ Σεβαστιανῷ, καὶ Βασιλείῳ, τοῖς εὐσεβεστάτοις ἐπισκόποις, τοῖς ἀπὸ τῆς Θρᾴκης, καὶ πραγματευσαμένων περὶ τῆς ἁγίας πίστεως, καὶ ἐξελθόντων, καὶ καθεσθέντων πάντων, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· καταξιωσάτω ἡ ἁγία σύνοδος, τὴν πίστιν συγκροτοῦσα, μετὰ ἡσυχίας ἀκοῦσαι τὰ ὁρισθέντα ἐπὶ παρουσίᾳ ἡμετέρᾳ παρὰ τῶν συνελθόντων ἁγίων πατέρων, καὶ τὸν ὅρον τῆς πίστεως ἑρμηνευσάντων. * Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀνέγνω.

*Ῥωμαϊστί.
'' ἑνουμένους,
*Ῥωμαϊστί.
*Ῥωμαϊστί, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

nos conſentimus bene decretis, & in nullo contradicimus. Reuerendiſſimi Epiſcopi Illyrici dixerunt: Qui contradicunt, manifeſti fiant. Qui contradicunt, Neſtoriani ſunt. Qui contradicunt, Romam ambulent. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Indices dixerunt: Dioſcorus dicebat, '' Quod ex duabus naturis eſt, ſuſcipio, duas non ſuſcipio. Sanctiſſimus autem Archiepiſcopus Leo duas naturas dicit eſſe in Chriſto vnitas inconfuſe, inconuertibiliter, & indiuiſibiliter in vno vnigeoito Filio ſaluatore noſtro. Quem igitur ſequimini? ſanctiſſimum Leonem, aut Dioſcorum? * Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Vt Leo ſic credimus. Qui cootradicunt, Eutychianiſtæ ſunt. Leo recte expoſuit. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Ergo addite definitioni, ſecundum iudicium ſanctiſſimi patris noſtri Leonis, duas eſſe naturas vnitas in Chriſto inconuertibiliter, inſeparabiliter, & inconfuſe. * Et rogati ab omnibus glorioſiſſimi Iudices, intrauerunt in oratorio ſanctiſſimæ martyris Euphemiæ, vnà cum Anatolio reuerendiſſimo Archiepiſcopo Conſtantinopolitano, & Paſchaſino & Lucentio reuerendiſſimis Epiſcopis, & Bonifacio presbytero, & Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Coënſi, vicarijs Apoſtolicæ Sedis Romanæ magnæ ciuitatis, necnon & Maximo reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Syriæ, & Iuuenale reuerendiſſimo Epiſcopo Hieroſolymitano, & Thalaſſio reuerendiſſimo Epiſcopo Cæſareæ Cappadociæ, & Euſebio reuerendiſſimo Epiſcopo Ancyræ Galatiæ, & Quintillo, & Attico, & Sozonte reuerendiſſimis Epiſcopis Illyricis, & Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Cyzici, & Leontio reuerendiſſimo Epiſcopo Magneſiæ, & Florentio reuerendiſſimo Epiſcopo Sardium, & Euſebio reuerendiſſimo Epiſcopo Dorylæi, & Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Tarſi, & Cyro reuerendiſſimo Epiſcopo Anazarbi, & Conſtantino reuerendiſſimo Epiſcopo Boſtrorum, & Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Clandiopolis Iſauriæ, & Francione, & Sebaſtiano, & Baſilio reuerendiſſimis Epiſcopis Thracibus. Et poſtquam tractauerunt de ſancta Fide, & exierunt, & ſederunt omnes, magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Dignetur ſaocta Synodus fidem continens, cum taciturnitate audire quæ decreta ſunt in præſentia noſtra à congregatis ſanctiſſimis Patribus, qui & definitiooem Fidei interpretati ſunt. * Aëtius archidiaconos ſanctæ Eccleſiæ magnæ ciuitatis Conſtantinopolis, recitauit.

'' Ex duabus eſſe naturis,
* Latine.
* Latine.
* Latine, legi, legimus, legit.

Saocta & magna & vniuerſalis Synodus, quæ per gratiam Dei, & præceptum pijſſimorum & Chriſtianiſſimorum Imperatorum Valentiniani & Marciani Auguſtorum, congregata eſt in Chalcedone metropoli prouinciæ Bithyniorum, in Eccleſia ſanctæ & victricis martyris Euphemiæ, hæc defioiuit, quæ ſubter ſcripta ſuot.

De-

Ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ κατὰ θεοῦ χάριν, καὶ θέσπισμα τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, Μαρκιανοῦ, καὶ Οὐαλεντινιανοῦ, Αὐγούστων, συναχθεῖσα ἐν τῇ Χαλκηδονέων μητροπόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας, ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας, καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας, ὥρισε τὰ ὑποτεταγμένα.

Definitio Concilij Chalcedonenſis.

Ioan.14. 27.

DOmious oofter & ſaluator IESVS Chriſtos, notitiam Fidei diſcipulis ſuis firmaos, dixit: Pacem meam relinqno vobis, pacem meam do vobis: vt nullus diſſonet à proximo circa dogmata pietatis, ſed vt pariter veritatis oſtendant prædicationem. Quia vero noo deſinit per zizania ſua diabolus contra ſemina pietatis inſurgere, & ſemper aliqnid nnuum contra veritatem inuenire: propter hoc Dominus, vt conſueuit, prouidens humano generi, pijſſimum hunc & fideliſſimũ ad æmulatiooem erexit Imperatorem, & vndique ſacerdotij præſides ad ſe conuocauit, vt gratia Domioi omnium ooſtrum Chriſti operante, omnem quidem mendacij peſtileotiam à Chriſti ouibus remoueret, germinibus autem veritatis eas pingueſcere faciat. Quod & perſecimus, communi iodicio dogmata expellentes erroris, & ‖ inerrabilem Patrnm renouauimus Fidem, Symbnlum trecentorum decem & octo omnibus prædicantes. Et eos qui hanc veluti teſſeram pietatis acceperunt, vt proprios patres etiam adſcribimus, eos nimirum qoi poſtea in magna Conſtantioopoli congregati ſunt centum quinquaginta, & eamdem Fidem ipſi quoque confirmaurrunt. Decernimus igitur, ordinẽ & omnes formulas cuſtodientes, quæ de Fide ſunt conſtitutæ, & nos ſanctæ Syoodi quondam in Epheſo factæ, cuius præſides fuerunt beatiſſimæ memoriæ Cæleſtinus Romanorum, & Cyrillus Alexaodrinorum, ‖ præfulgere quidem rectæ & immaculatæ Fidei expoſitionem ſanctorum & beatiſſimorum trecentorum decem & octo Patrum, qui in Nicæa temporibus piæ memoriæ Conſtantini Imperatoris congregati ſont: ‖ ſeruari autem & ea quæ apud Conſtantinopolim à ſanctiſſimis centum quinquaginta Patribus decreta ſunt, ad expellendas quidem hæreſes quæ eo tempore germinauerant, & ad confirmationem eiuſdem catholicæ & Apoſtolicæ noſtræ Fidei.

Matth.13

‖ rectam

‖ vt præfulgeat quidẽ in recta & immaculata Fide, expoſitio ſanc.

‖ vigeant etiam ea

Symbolum trecentorum decem & octo Patrum in Nicæa.

CRedimus in voom Deum, Patrem omnipotentem, omnium viſibilium & inuiſibilium cõditorem. Et io vnum Dominum IESVM Chriſtum filium Dei, natum ex Patre vnigeoitum, ideſt ex ſubſtantia Patris; Deum de Deo, lnmen de lumine, Deom verum de Deo vero: genitum, non factum, cooſubſtantialem Patri, per qoem omoia facta ſunt. Qui propter nos homines, & propterr noſtram ſalntem deſcendit de cælis: & incarnatus eſt de Spiritu ſancto & Maria virgine, atque inhumanatus eſt. Crucifixos etiam pro nobis ſub Pontio Pilato, & paſſus & ſepultus eſt: & reſurrexit tertia die ſecundum Scripturas: & aſcendit in cælos, & ſedet in dextera Patris: & iterum venturus eſt cum gloria iudicare viuos & mortuos, cuius regni non erit finis. Et in Spiritum ſanctum, Dominum & viuificantem. Eos vero qui dicuot:

Ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστὸς, τῆς πίστεως τὴν γνῶσιν τοῖς μαθηταῖς βεβαιῶν, ἔφη· εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφίημι ὑμῖν· εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· ὥστε μηδένα πρὸς τὸν πλησίον διαφωνεῖν ἐν τοῖς δόγμασι τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ἐπίσης ἅπασι τὸ τῆς ἀληθείας ἐπιδείκνυσθαι κήρυγμα. ἐπειδὴ δὲ οὐ παύεται διὰ τῶν ἑαυτοῦ ζιζανίων ὁ πονηρὸς, τοῖς τῆς εὐσεβείας ἐπιφυόμενος σπέρμασι, καί τι καινὸν κατὰ τῆς ἀληθείας ἐφευρίσκων ἀεὶ, διὰ τοῦτο συνήθως ὁ δεσπότης προνοούμενος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὸν εὐσεβῆ τοῦτον, καὶ πιστότατον πρὸς ζῆλον ἀνέστησε βασιλέα, καὶ τοὺς ἁπανταχῆ τῆς ἱερωσύνης πρὸς ἑαυτὸν ἀρχηγοὺς συνεκάλεσεν· ὥστε, τῆς χάριτος τοῦ πάντων ἡμῶν δεσπότου Χριστοῦ ἐνεργούσης, πᾶσαν μὲν τοῦ ψεύδους τῶν τοῦ Χριστοῦ προβάτων ἀποσείσασθαι λύμην, τοῖς δὲ τῆς ἀληθείας αὐτὴν καταπιαίνειν βλαστήμασιν. ὃ δὴ καὶ πεποιήκαμεν, κοινῇ ψήφῳ τὰ τῆς πλάνης ἀπελάσαντες δόγματα, τὴν δὲ ἀπλανῆ τῶν πατέρων ἀνανεωσάμενοι πίστιν, τὸ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ σύμβολον τοῖς πᾶσι κηρύξαντες, καὶ ὡς οἰκείους, τοὺς τοῦτο τὸ ″σύνθημα τῆς εὐσεβείας δεξαμένους πατέρας, ἐπιγραψάμενοι· οἵπερ εἰσὶν οἱ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ μεγάλῃ Κωνσταντινουπόλει συνελθόντες ρν΄ καὶ αὐτοὶ τὴν αὐτὴν ἐπισφραγισάμενοι πίστιν. ὁρίζομεν τοίνυν, τὴν τάξιν, καὶ τοὺς περὶ τῆς πίστεως ἅπαντας τύπους φυλάττοντες καὶ ἡμεῖς τῆς κατ' Ἔφεσον πάλαι γεγενημένης ἁγίας συνόδου, ἧς ἡγεμόνες οἱ ἁγιώτατοι τὴν μνήμην, Κελεστῖνος ὁ τῆς Ῥωμαίων, καὶ Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων, ἐτύγχανον, προλάμπειν μὲν τῆς ὀρθῆς, καὶ ἀμωμήτου πίστεως, τὴν ἔκθεσιν τῶν τιη΄. ἁγίων, καὶ μακαρίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐπὶ τοῦ εὐσεβοῦς μνήμης Κωνσταντίνου, τοῦ γενομένου βασιλέως, συναχθέντων· κρατεῖν δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ρν΄. ἁγίων πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁρισθέντα, πρὸς ἀναίρεσιν μὲν τῶν τότε φυεισῶν αἱρέσεων, βεβαίωσιν δὲ τῆς αὐτῆς καθολικῆς, καὶ ἀποστολικῆς ἡμῶν πίστεως.

″ σύνθημα

Σύμβολον τῶν ἐν Νικαίᾳ τριακοσίων δεκαοκτώ.

ΠΙστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὁρατῶν τε, καὶ ἀοράτων ποιητήν· καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ, τουτέστιν, ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρός· θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτὸς, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί· δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα, σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρός· καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος· καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν. τοὺς δὲ λέγοντας· ἦν

ποτε

ποτε, ὅτι οὐκ ἦν, καὶ πρὶν γεννηθῆναι οὐκ ἦν· καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως, ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι, ἢ τρεπτὸν, ἢ ἀλλοιωτὸν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τούτους ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ, καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.

A dicunt: Erat quando non erat, & ante quàm genitus eſſet non erat, & quia ex non extantibus factus eſt; vel ex alia ſubſiſtentia vel ſubſtantia dicunt eſſe, vel mutabilem vel alterabilem Filium Dei; iſtos anathematizat catholica & Apoſtolica Eccleſia.

Καὶ τὸ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων σύμβολον, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναχθέντων.

Item Symbolum centum quinquaginta ſanctorum Patrum, qui Conſtantinopoli congregati ſunt.

Πιστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, φῶς ἐκ φωτὸς, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί· δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρός· καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος· καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, καὶ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ, καὶ υἱῷ, συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν· εἰς μίαν ἁγίαν, καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. ὁμολογοῦμεν ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. προσδοκῶμεν ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν.

Credimus in vnum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cæli & terræ, viſibilium omnium & inuiſibilium. Et in vnum Dominum B IESUM Chriſtum, filium Dei vnigenitum, natum ex Patre ante omnia ſæcula; [Deũ de Deo,] lumen de lumine, Deum verum de Deo vero: genitũ, non factum, conſubſtantialem Patri; per quem omnia facta ſunt. Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit de cælis: & incarnatus eſt de Spiritu ſancto & Maria virgine, & homo factus eſt; & crucifixus eſt propter nos ſub Pontio Pilato, paſſus & ſepultus eſt: & reſurrexit tertia die ſecundum Scripturas: & aſcendit in cælos, & ſedet ad dexteram Patris. & iterum venturus eſt cum gloria iudicare viuos & mortuos, cuius regni non erit finis. Et in Spiritum C ſanctum Dominum & viuificatorem, ex Patre procedentem, cum Patre & Filio adorandum, & conglorificandum; qui loquutus eſt per [ſanctos] Prophetas. In vnam ſanctam catholicam & Apoſtolicam Eccleſiam. Confitemur vnum baptiſma in remiſſionem peccatorum. expectamus reſurrectionem mortuorum, & vitam futuri ſæculi, Amen.

Ἤρκει μὲν οὖν εἰς ἐντελῆ τῆς εὐσεβείας ἐπίγνωσίν τε, καὶ βεβαίωσιν, τὸ σοφὸν, καὶ σωτήριον τοῦτο τῆς θείας χάριτος σύμβολον. περί τε γὰρ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἐκδιδάσκει τὸ τέλειον· καὶ τοῦ κυρίου τὴν ἐνανθρώπησιν τοῖς πιστῶς δεχομένοις παρίστησιν. ἀλλ᾽ ἐπειδήπερ οἱ τῆς ἀληθείας ἀθετεῖν ἐπιχειροῦντες τὸ κήρυγμα, διὰ τῶν οἰκείων αἱρέσεων τὰς κενοφωνίας ἀπέτεκον, οἱ μὲν τὸ τῆς δι᾽ ἡμᾶς τοῦ κυρίου οἰκονομίας μυστήριον παραφθείρειν τολμῶντες, καὶ τὴν θεοτόκον ἐπὶ τῆς παρθένου φωνὴν ἀπαρνούμενοι, οἱ δὲ σύγχυσιν, καὶ κρᾶσιν εἰσάγοντες, καὶ μίαν εἶναι φύσιν τῆς σαρκὸς, καὶ τῆς θεότητος, ἀνοήτως ἀναπλάττοντες, καὶ παθητὴν τοῦ μονογενοῦς τὴν θείαν φύσιν τῇ συγχύσει τερατευόμενοι, διὰ τοῦτο πᾶσαν αὐτοῖς ἀποκλεῖσαι κατὰ τῆς ἀληθείας μηχανὴν βουλομένη, ἡ παροῦσα νῦν αὕτη ἁγία μεγάλη, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, τὸ τοῦ κηρύγματος ἄνωθεν ἀσάλευτον ἐκδιδάσκουσα, ὥρισε προηγουμένως, τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων τὴν πίστιν μένειν ἀπαρεγχείρητον· καὶ διὰ μὲν τοὺς τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ μαχομένους τὴν χρόνοις ὕστερον παρὰ τῶν ἐπὶ τῆς βασιλευούσης πόλεως συνελθόντων ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων περὶ τῆς τοῦ πνεύματος οὐσίας παραδοθεῖσαν διδασκαλίαν κυροῖ· ἣν ἐκεῖνοι τοῖς πᾶσιν ἐγνώρισαν, οὐχ ὥς τι λεῖπον τοῖς προλαβοῦσιν [a] ἐπάγοντες, ἀλλὰ τὴν περὶ

[a] ἐπεισάγοντες.

Sufficeret quidem ad plenam cognitionem & confirmationem pietatis, hoc ſapiens & ſalutare diuinæ gratiæ Symbolum. de Patre enim & Filio & Spiritu ſancto perfectionem docet, ac Domini D noſtri inhumanationem fideliter accipientibus repræſentat. Sed quoniam hi qui veritatis reprobare prædicationem conantur, per proprias hæreſes [a] nouas voces genuerunt: alij quidem myſterium diſpenſationis Domini, quæ propter nos facta eſt, corrumpere præſumentes, & vocem [b] Theotocos de Virgine dici denegantes: alij autem confuſionem & mixtionem introducentes, & vnam naturam eſſe carnis & diuinitatis ſtulte confingentes, & paſſibilem Vnigeniti diuinam naturam per confuſionem prodigioſe dicentes: propter hoc illis omnem machinationem contra veritatem volens claudere præſens nunc ſancta E & magna & vniuerſalis Synodus, prædicationem hanc ab initio immobilem docens, decreuit ante omnia, Fidem integram & intemeratam permanere trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum: & confirmat doctrinam, quæ de ſubſtantia Spiritus ſancti à Patribus centum quinquaginta poſtea congregatis in regia ciuitate tradita eſt propter illos qui Spiritui ſancto repugnabant; quam illi omnibus notam fecerunt, non quaſi aliquid deeſſet prioribus adijcientes, ſed ſuum de

[a] vanas

[b] Deiparam

ſancto Spiritu intellectum, contra illos qui dominationem eius reſpuere tentauerunt, Scripturarũ teſtimonijs declarantes: propter illos autem qui diſpenſationis myſterium eorrumpere conantur, & purum hominem eſſe genitum ex ſancta virgine Maria impudenter delirant, epiſtolas ſynodicas beatiſſimi Cyrilli Alexandrinæ eeeleſiæ præſulis ad Neſtorium & ad Orientales, congruenter
ſ ampleza eſt. habentes ſuſcepit, ad conuincendas Neſtorij væſanias, & ad interpretationem eorum, qui ſalutaris Symboli pio zelo noſſe deſiderant intellectum: quibus etiam & epiſtolam magnæ [& ſenioris vrbis] Romę Præſulis, beatiſſimi & ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis, quæ ſcripta eſt ad ſanctæ memoriæ Archiepiſcopum Flauianum ad perimendam Eutychis malam intelligentiam, vtpote & magni illius Petri confeſſioni congruentem, & communem quamdam columnam exiſtẽtem aduerſus peruerſe ſentientes, ad confirmationem rectorum dogmatum congruenter aptauit. His namque qui in duos filios diſpẽſationis [diuinæ] myſterium diſcerpere nituntur, repugnat: & illos qui paſſibilem Deitatem Vnigeniti auſi ſunt dicere, à ſaero cœtu expellit: & his qui in duabus Chriſti naturis temperamentum aut confuſionem opinantur, reſiſtit: & eos qui cæleſtem, aut alterius alicuius eſſe ſubſtantiæ, quam ex nobis aſſumpſit ſerui formã, delirantes dicunt, abigit: & qui duas quidem ante vnitionem naturas Domini ſabulan
ſ anathematizat. tur, vnam vero poſt vnitionem confingunt, condemnat. Sequentes igitur ſanctos Patres, vnum eumdemq. confiteri Filium & Dominum noſtrum IESVM Chriſtum conſonanter omnes docemus, eumdem perfectum in Deitate, & eumdem perfectum in humanitate, Deum verum & hominem verum eumdem ex anima rationali & corpore, conſubſtantialem Patri ſecundum Deitatem, conſubſtantialem nobis eumdem ſecundum humani-
Hebr. 4. c. tatem, per omnia nobis ſimilem abſque peccato: ante ſæcula quidem de Patre genitum ſeeundum Deitatem, in nouiſſimis autem diebus eumdem propter nos & propter noſtram ſalutem ex Maria virgine Dei genitrice ſeeundum humanitatem, vnum eumdemq. Chriſtum, Filium, Dominũ, vni-
ſ ex duabus genitum, in duabus naturis inconfuſe, immutabiliter, indiuiſe, inſeparabiliter agnoſcendum: nuſquam ſublata differentia naturarum propter vnitionem, magiſq. ſalua proprietate vtriuſque naturæ, & in vnam perſonam atque ſubſiſtentiam concurrente: non in duas perſonas partitum aut diuiſum, ſed vnum eumdemq. Filium & vnigenitum, Deum Verbum, Dominum IESVM Chriſtum, ſicut ante Prophetæ de eo, & ipſe nos IESVS Chriſtus erudiuit, & Patrum nobis Symbolum tradidie. His igitur cum omni vndique exacta cura & diligentia à nobis diſpoſitis, definiuie ſancta & vniuerſalis Synodus, alterã Fidem nulli licere proferre, aut conſcribere vel componere, aut ſentire, aut alios docere. Eos autem qui audent componere Fidem alterã, aut proferre,

A τοῦ ἁγίου πνεύματος αὐτοῦ ἔννοιαν, κατὰ τῶν τὴν αὐτοῦ δεσποτείαν ἀθετεῖν πειρωμένων, γραφικαῖς μαρτυρίαις τρανώσαντες. διὰ δὲ τοὺς τὸ τῆς οἰκονομίας παραφθείρειν ἐπιχειροῦντας μυστήριον, καὶ ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου τεχθέντα Μαρίας, ἀναιδῶς ληρῳδοῦντας, τὰς τοῦ μακαρίου Κυρίλλου, τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας γενομένου ποιμένος, συνοδικὰς ἐπιστολάς, πρός τε Νεστόριον, καὶ πρὸς τοὺς τῆς ἀνατολῆς, ἁρμοδίους οὔσας ἐδέξατο, εἰς ἔλεγχον μὲν τῆς Νεστορίου φρενοβλαβείας, ἑρμηνείαν δὲ τῶν εὐσεβεῖ ζήλῳ τοῦ σωτηρίου συμβόλου ποθούντων τὴν
B ἔννοιαν· αἷς καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ τῆς μεγίστης Ῥώμης προέδρου, τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, τὴν γραφεῖσαν πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις ἀρχιεπίσκοπον Φλαβιανὸν ἐπ᾽ ἀναιρέσει τῆς Εὐτυχοῦς κακονοίας, ἅτε δὴ τῇ τοῦ μεγάλου Πέτρου ὁμολογίᾳ συμβαίνουσαν, καὶ κοινήν τινα στήλην ὑπάρχουσαν κατὰ τῶν κακοδοξούντων, εἰκότως συνήρμοσε, πρὸς τὴν τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων βεβαίωσιν. τοῖς τε γὰρ εἰς υἱῶν δυάδα τὸ τῆς οἰκονομίας διασπᾶν ἐπιχειροῦσι μυστήριον παρατάττεται, καὶ τοὺς παθητὴν τοῦ μονογενοῦς λέγειν τολμῶντας τὴν θεότητα, τοῦ τῶν ἱερῶν ἀπω-
C θεῖται συλλόγου, καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Χριστοῦ κρᾶσιν, ἢ σύγχυσιν, ἐπινοοῦσιν ἀνθίσταται· καὶ τοὺς οὐράνιον, ἢ ἑτέρας τινὸς, ὑπάρχειν οὐσίας τὴν ἐξ ἡμῶν ληφθεῖσαν αὐτῷ τοῦ δούλου μορφὴν παραπαίοντας ἐξελαύνει· καὶ τοὺς δύο μὲν πρὸ τῆς ἑνώσεως φύσεις τοῦ κυρίου μυθεύοντας, μίαν δὲ μετὰ τὴν ἕνωσιν ἀναπλάττοντας, ἀναθεματίζει. ἑπόμενοι τοίνυν τοῖς ἁγίοις πατράσιν, ἕνα, καὶ τὸν αὐτὸν ὁμολογεῖν υἱὸν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, συμφώνως ἅπαντες ἐκδιδάσκομεν, τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν θεότητι, καὶ τέλειον τὸν αὐτὸν
D ἐν ἀνθρωπότητι, θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτὸν ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον τὸν αὐτὸν ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, κατὰ πάντα ὅμοιον ἡμῖν, χωρὶς ἁμαρτίας· πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ᾽ ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι᾽ ἡμᾶς, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἕνα, καὶ τὸν αὐτόν, Χριστόν, υἱόν, κύριον, μονογενῆ, ἐκ δύο φύσεων ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως γνωριζόμενον· οὐδαμοῦ τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνῃ-
E ρημένης διὰ τὴν ἕνωσιν, σωζομένης δὲ μᾶλλον τῆς ἰδιότητος ἑκατέρας φύσεως, καὶ εἰς ἓν πρόσωπον, καὶ μίαν ὑπόστασιν συντρεχούσης, οὐκ εἰς δύο πρόσωπα μεριζόμενον, ἢ διαιρούμενον, ἀλλ᾽ ἕνα, καὶ τὸν αὐτὸν υἱόν, καὶ μονογενῆ, θεὸν λόγον, κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. καθάπερ ἄνωθεν οἱ προφῆται περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐξεπαίδευσε, καὶ τὸ τῶν πατέρων ἡμῖν παραδέδωκε σύμβολον. τούτων τοίνυν μετὰ πάσης πανταχόθεν ἀκριβείας τε, καὶ ἐμμελείας παρ᾽ ἡμῶν διατυπωθέντων, ὥρισεν ἡ ἁγία, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἑτέραν πίστιν μηδενὶ ἐξεῖναι προφέρειν, ἢ γοῦν συγγράφειν, ἢ συντιθέναι, ἢ φρονεῖν, ἢ διδάσκειν ἑτέρους. τοὺς δὲ τολμῶντας, ἢ συντιθέναι πίστιν ἑτέραν, ἢ γοῦν προκομίζειν, ἢ διδάσκειν,

σκειν, ἢ παραδιδόναι ἕτερον σύμβολον τοῖς ἐθέλουσιν ἐπιστρέφειν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐξ ἑλληνισμοῦ, ἢ ἐξ ἰουδαϊσμοῦ, ἢ γοῦν ἐξ αἱρέσεως οἱασδηποτοῦν, τούτους, εἰ μὲν εἶεν ἐπίσκοποι, ἢ κληρικοὶ, ἀλλοτρίους εἶναι τοὺς ἐπισκόπους τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ τοὺς κληρικοὺς τοῦ κλήρου· εἰ δὲ μονάζοντες, ἢ λαϊκοὶ εἶεν, ἀναθεματίζεσθαι αὐτούς. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὅρου, πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων. οἱ μητροπολῖται ἄρτι ὑπογράψωσι. παρόντων αὐτῶν τῶν ἀρχόντων, ἄρτι ὑπογράψωσι. τὰ καλῶς ὁρισθέντα, ὑπέρθεσιν μὴ δέξηται. αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων. ταύτῃ πάντες στοιχοῦμεν· πάντες οὕτω φρονοῦμεν. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· τὰ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τυπωθέντα, καὶ πᾶσιν ἀρέσαντα, δῆλα τῇ θείᾳ γενήσεται κορυφῇ.*

*Ῥωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

ΠΡΑΞΙΣ ΕΚΤΗ.

Ὑπατείᾳ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ ὀκτὼ καλανδῶν Νοεμβρίων, ἐν Χαλκηδόνι κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, συνελθούσης ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ὁσίας, καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας, τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θεῖον θέσπισμα ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης, τουτέστι,

Πασχασίνου, καὶ Λουκηνσίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, καὶ

Ἀνατολίου τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν λοιπῶν ὁσιωτάτων, καὶ εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τουτέστι,

Μαξίμου Ἀντιοχείας Συρίας,

Ἰουβεναλίου Ἱεροσολύμων,

Κυϊντίλλου Ἡρακλείας Μακεδονίας, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἀναστασίου ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης,

Θαλασσίου Καισαρείας Καππαδοκίας,

Στεφάνου Ἐφέσου,

Λουκιανοῦ Βύζης, ἐπέχοντος τὸν τόπον Κυριακοῦ Ἡρακλείας Θρᾴκης,

Εὐσεβίου Ἀγκύρας Γαλατίας,

Διογένους Κυζίκου,

Πέτρου Κορίνθου,

Φλωρεντίου Σάρδεων,

Καὶ τῶν λοιπῶν.

A re, aut docere, aut tradere alterum Symbolum volentibus ad agnitionem veritatis conuerti vel ex Gentilitate, vel ex Iudaiſmo, vel ex hęreſi quacumque: hos, ſi Epiſcopi fuerint aut clerici, alienos eſſe Epiſcopos ab epiſcopatu, & clericos à clero: ſi vero monachi aut laici fuerint, anathematizari eos.

Poſt lectionem vero definitionis omnes religioſiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Hæc Fides Patrum. Metropolitani modo ſubſcribant, præſentibus ipſis Iudicibus modo ſubſcribant, quæ bene definita ſunt, dilationem non ſuſcipiant. Hæc Fides Apoſtolorum, huic omnes conſentimus, omnes ita ſapimus. B Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt; Quæ à ſanctis Patribus ſtatuta ſunt, & omnibus placuerunt, manifeſta fient ſacro vertici. *

*Latine legi, legimus, legit.

Explicit Actio quinta.

ACTIO SEXTA
Chalcedonenſis Concilij.

C Onſulatu domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, & qui fuerit nuntiatus, octauo kal. Nouembris, in Chalcedone ſecundum iuſſionē diuiniſſimi & pijſſimi domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, conueniente in ſanctiſſima Eccleſia ſanctæ & bonæ victricis martyris Euphemiæ, ſancta & vniuerſali Synodo, quæ ſecundum diuinam ſanctionem in Chalcedonenſium ciuitate congregata eſt, ideſt,

Paſchaſino & Lucentio reuerendiſſimis Epiſcopis, & Bonifacio reuerendiſſimo presbytero, locum tenentibus ſanctiſſimi & Deo amiciſſimi Archiepiſcopi ſenioris Romæ Leonis, &

Anatolio ſanctiſſimo Archiepiſcopo ſplendidiſſimę Conſtantinopolis [nouæ Romæ,] & reliquis D ſanctiſſimis & reuerendiſſimis Epiſcopis, ideſt,

Maximo Antiochiæ Syriæ,

Iuuenalę Hieroſolymorum,

Quintillo Heracleæ Macedoniæ, tenente locum Anaſtaſij Epiſcopi Theſſalonicenſis,

Thalaſſio Cæſareæ Cappadociæ,

Stephano Epheſi,

Luciano Byziæ, tenente locum Cyriaci Epiſcopi Heracleæ Thraciæ,

Euſebio Ancyræ Galatiæ,

Diogene Cyzici,

Petro Corinthi,

Florentio Sardium,

E [Eunomio Nicomediæ,

Anaſtaſio Nicææ,

Eleutherio Chalcedonenſi,

Iuliano ciuitatis Coënſis, tenente & ipſo locum Apoſtolicæ Sedis ſenioris Romæ Leonis,

Baſilio Seleuciæ Iſauriæ,

Meletio Lariſſæ, tenente locum Domni Epiſcopi Apameæ Syriæ,

Amphilochio Sidæ,

Theodoro Tarſi,

Cyro Anazarbi,

Conſtantino Boſtrenſi,

Pho-

Photio Tyri,
Theodoro Damaſci,
Stephano Hierapoleos,
Nonno Edeſſæ,
Symeone Amidæ,
Epiphanio Epiſcopo Pergæ, tenente locum Olympij Epiſcopi Conſtantiæ,
Ioanne Sebaſtiæ,
Seleuco Amaſiæ,
Conſtantino Melitenæ,
Patricio Tyanenſi,
Petro Gangrenſi,
Apragmonio Tij, tenente locum Calogeri Epiſcopi Claudiopolis,
Atarbio Trapezuntis, tenente locum Dorothei Epiſcopi Neocæſareæ,
Photino archidiacono, tenente locum Theoctiſti Epiſcopi Piſſinuntis,
Romano Myrenſi,
Critoniano Aphrodiſiadis Cariæ,
Nunechio Laodiceæ Phrygiæ,
Mariniano Synnadæ,
Oneſiphoro Iconij,
Pergamio Antiochiæ Piſidiæ,
Attico Nicopolis veteris Epiri,
Martyrio Gortynæ,
Luca Dyrrhachij,
Vigilantio Lariſſæ Theſſaliæ,
Francione Philippopolis,
Baſilio Traianopolis,
Tryphone Chij,
Theoctiſto Berrhœæ Syriæ,
Gerontio Seleuciæ,
Euſebio presbytero, tenente locum Macarij Laodiceæ Syriæ,
Euſebio Dorylæi,
Sabba Palti,
Petro Gabalæ,
Sophronio Conſtantinæ,
Patricio Neocæſareæ Auguſtæ Euphrateſiæ,
Mara Anaſarthæ,
Romulo Chalcidis,
Euſtathio Beryti,
Leontio Aſcalonæ,
Aniano Capitoliadis,
Zebenno Pellæ,
Ioanne Tiberiadis,
Arzis, Antiocho "Archelaidis,
Beryllo Ailæ,
Aretha Eluſæ,
Sigor, Muſonio "Zoaræ,
Rufino Bibli,
Pancratio Libyadis,
Zoſimo Minoidis,
Natira Gazæ,
Polychronio Antipatridis,
Ioanne Gadaræ,
Paulo Anthedonis,
Photino Lyddæ,
Heraclio Azoti,
Geraroſi. Marciano "Gerræ,
Stephano Iamniæ,
Epicteto Diocletianopolis,
Romano Eudoxiopolis,

A Theodoro Claudiopolis Iſauriæ,
Iuliano Celenderitis,
Tyranno Germanicopolis,
Ioanne Diocæſareæ,
Acacio Antiochiæ,
Epiphanio Ceſtriæ,
Aeliano Selenuntis,
Ammonio Iotapis,
"Megalo Philadelphiæ, Macalo
Marco Arethuſæ,
Timotheo Balaneorum,
Euſebio Seleucobeli,
Eutychiano Epiphaniæ,
B Paulo Mariamnis,
Lampadio Rhaphanæorum,
Alexandro Sebaſtiæ,
Philippo Adanæ,
Hypatio Zephyrij,
Theodoro Auguſtæ,
Chryſippo Malli,
Iuliano Rhoſi,
Polychronio Epiphaniæ,
Ioanne Flauiadis,
Indimo "Hermopolis, Irenopolis,
Sophronio Chorepiſcopo, tenente locum Baſſiani Epiſcopi Mopſueſtiæ,
C Proclo Adranæ,
Eulogio Philadelphiæ Arabiæ,
Theodoſio Canothæ,
Hormiſda Philippopolis,
Damiano Sidonis,
Theodoro Tripolis,
Olympio Paneadis,
Paulo Ptolemaidis,
Paulo Aradi,
Thoma Porphyrionis,
Boſphoro Orthoſiadis,
Porphyrio archidiacono, tenente locum Vranij Epiſcopi Emiſſæ,
D Ioſeph Heliopolis Phœniciæ,
Iordano Abilæ,
Valerio Laodiceæ Phœniciæ,
Thoma Euoreæ Phœnicis,
Theodoreto Cyri,
Rufino Samoſateno,
Ioanne Germaniciæ,
Timotheo Dolichis,
"Eoltio Zeugmatis, Eulogio
Athanaſio "Pari inſulæ, Perrhæ,
Caiuma Marcopolis,
Ioanne Carrhenſium,
Abraamio Circeſij,
E Ioanne Saracenorum,
Noë Cepha caſtelli,
Callinico Apameæ Bithyniæ,
Leucadio "Thinoienſi, Gnidi,
Ioanne Polemonij,
Gratidiano Ceraſuntis,
Iuliano Tabiæ,
Meliphthongo Iuliopolis,
"Hypericio Aſponenſium, Hyperechio
Acacio Cinnæ,
Euphraſio "Laciniæ, Laganiæ,
Cecropio Sebaſtopolis,

Ioan-

Ioanne Nicopolis Armeniæ,
Andreæ, T. Dorotheo presbytero, tenente locum Anatolij Epiſcopi Satalorum,
Attico Zelorum,
Antiocho Sinopis,
Euchario diacono, tenente locum Paralij Epiſcopi Andraponenſis,
Paulo presbytero, tenente locum Vranij Epiſcopi Himerorum, — Iberorum,
Acacio Ariarathiræ,
Heraclio Comanorum,
Adelphio Chorepiſcopo, tenente locum Adolij Epiſcopi Arabiſſi,
Euphronio presbytero, teuente locum Domni Epiſcopi Cucuſi,
Otreio presbytero, tenente locum Ioannis Epiſcopi Arcenſis,
Theodoſio Nazianzeno,
Ariſtomacbo Coloniæ,
Rheno Iunopolis,
Epiphanio presbytero, tenente locum Aetherij Epiſcopi Pompeiopolis,
Philotimo presbytero, tenente locum Themiſtij Epiſcopi Amaſtridis,
Theodoro Heracleæ,
Eulogio presbytero, tenente locum Genethlij Epiſcopi Crariæ,
Pelagio presbytero, tenente locum Theophili Epiſcopi Adrianopolis,
Elpidio Thermenſis,
Aquila Eudoxiadis,
Myſterio Ammorij,
Longino Orciſti,
Docimaſio Maroneæ,
Sereno Maximianopolis,
Aethericho Smyrnæ,
Euſebio Clazomenenſi,
Cyriaco Aegenſi,
Mama Anineti,
Leontio Magneſiæ Mæandri,
Quinto Phoceæ,
Proclo Argiſſæ,
Aulioconæ, — Thoma Alalcomenſi,
Olympio Theodoſiopoleos,
Philippo Nouæ aulæ,
Rufino Briuleno,
Marcellino Metropolis,
Eſaia Elairano,
Paulino Theodoſiopolis Aſiæ,
Iuliano Hypæpæ,
Heſperio Pitanæ,
Myrinnis, — Proterio Myrrhinæ,
Baſilico Palæopolis,
Mæonio Nyſſæ,
Petro Dardani,
Thalaſſio Parij,
Dauide Adrianæ,
Eulogio — Eulalio Pioniæ,
Pionio Troadis,
Pœmaninenſi, — Stephano Primneſiæ,
Theodoſio — Theoſebio Ilij,
Hermia Abydi,
Daniele Lampſaci,
Adriani-therorum, — Patricio Adramyteorum,

A Menecrate Ceraſſorum,
Coſſinio Hierocæſareæ, & tenente locum Argei Epiſcopi Sardeorum, — Andreæ
Elia Blandi,
Polycarpo Gabalorum,
Patricio Acamaſeno, — Acaſſi,
Paulo Tripolis Lydiæ,
Amachio Septoriorum,
Leucio Apollinis ſani,
Gemello Stratoniciæ,
Alcimede Silandi,
Dionyſio Attaliæ,
Nicolao Acaraſſeorum, & tenente locum Stephani Epiſcopi Limyræ,
B Zenodoto Telmeſſi,
Frontone Phaſelidis,
Philippo Liburnæ, — Balbureorum,
Theodoro Antiphelli,
Leontio Araxorum,
Antipatro Cauni,
Andrea Sectoriorum,
Paulo Tlogorum, — Andrea Tlozorum,
Romano Buboneorum,
Nicia Megarorum,
Athanaſio Opuntis,
Domnino Plateæ,
C Oneſimo Argorum,
Marco Euriæ,
Peregrino Phœnicis,
Eutychio Adrianopoleos,
Claudio Anchiaxi,
Sotericho Corcyræ,
Dionyſio Antiochiæ,
Ioanne Alindæ,
Flacillo Iaſſi,
Papia Erizorum,
Dionyſio Heracleæ Lynceſtidum,
Menandro Heracleæ Latmi, — Salbacis,
Eupithio Stratoniciæ,
D Ioanne Amyzonis,
Tynchanio Apolloniadis,
Theodoreto Alabandorum,
Ioanne Gnidi,
Iuliano presbytero, tenente locum Calandionis Epiſcopi Alicarnaſſi,
Daniele Cladorum,
Modeſto Sebaſtæ,
Paulo Ariſtij,
Eulalio Silbij, — Sibliæ,
Charitone Dionyſiopolis,
Ioanne Trapezopolis,
Gennadio Acmoneorum,
E Thoma Theodoſiopoleos,
Gennadio Moſſynorum,
Euandro Diocliæ,
Gerontio Baſilinopolis,
Alphio Myndi,
Theoctiſto presbytero, tenente locum Diogenis Epiſcopi Orthoſiæ,
Philotheo presbytero, tenente locum Zotici Epiſcopi Arpaſenſis, — Ariaſſi,
Miro Eulandrenſi,
Luciano Ipſenſi,
Philippo Lyſiadis,

Epi-

Epiphanio Midæl,
Abercio Hierapoleos,
Cyriaco Eucarpiæ,
Euſtochio Docimij,
Aqoila Aucrorum,
Baſilio Nacoliæ,
Strategio Polyboti,
Neoptolemo Cornenſi,
Paulo Derbis,
Plutarcho Lyſtrenſi,
Eugenio Caonorum,
Rufo ‖ Hydæ, ‖ Sida.
Tyraono Homonadum,
Acholio Larandæ,
Eutropio Adadorum,
Paulo Philomelij,
Paulino Apameenſi,
Theotecno ‖ Tiracij, ‖ Tytiſſi.
Eorticio Metropoleos,
Cyro Siniandi,
Libanio ‖ Parij Lycaoniæ, ‖ Parlaïs.
Alexandro Seleuciæ,
Olympio Sozopoleos,
Fonteiano Sagalaſſi,
Adilo Chorepiſcopo, tenente locum Meſſalini Epiſcopi Laodiceæ,
‖ Baſſona Neapoleos, ‖ Baſſula
Florentio Adrianopolis,
‖ Maiano Limerorum, ‖ Muſonio Limenæ.
Zebenno Martyropolis,
Euelpiſto Chorepiſcopo, tenente locum Florentij Epiſcopi Tenedi,
Sotere Theodoſiadis, tenente locum Heliodori Epiſcopi Amathuntis, & Proëchij Arſinoæ,
Epaphrodito Tamaſſij, tenente locum Didymi Epiſcopi ciuitatis Lapithi,

---

Καὶ τῶν λοιπῶν ὁσιωτάτων, καὶ εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων· παραγενόμενος ἐν τῇ αὐτῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ ὁ θειότατος, καὶ εὐλαβέστατος ἡμῶν δεσπότης Μαρκιανὸς, ὁ αἰώνιος Αὔγουστος, ἅμα τοῖς μεγαλοπρεπεστάτοις, καὶ ἐνδοξοτάτοις ἄρχουσι, τουτέστι, τῷ ἐνδοξοτάτῳ στρατηλάτῃ, ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίῳ Ἀνατολίῳ, καὶ τῷ ἐνδοξοτάτῳ ἐπάρχῳ τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίῳ, καὶ τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἐπάρχῳ τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, Τατιανῷ, καὶ λοιποῖς τοῖς μεγαλοπρεπεστάτοις ἄρχουσι· προσέτι δὲ καὶ τοῖς περιβλέπτοις κόμησι, καὶ τριβούνοις νοταρίοις· προσεφώνησε τὰ ὑποτεταγμένα, πρότερον Ῥωμαϊστὶ, καὶ μετὰ τὴν Ῥωμαϊκὴν προσφώνησιν, ἑλληνιστί.

A Dionyſio diacono, tenente locum Photini Epiſcopi Chytrorum,
Ioanne Meſſenæ,
Ophelimo Tegeæ,
Irenæo Naupacti,
Cyrillo Subritis,
Geonadio Gnoſſi,
Euſebio Apollonienſi,
Demetrio ‖ Lappenſi, ‖ Lampe,
Euphrate Eleutherenſi,
Chryſogono presbytero, tenente locum Pauli Epiſcopi ‖ Caodiæ, ‖ Cantani,
Sozonte Philipporum,
B Conſtantino Demetriadis,
Euſebio ‖ Topiris, ‖ Duberorũ,
Maximino Serres,
Nicolao Stoborum,
Dardanio Bargalæ,
Ioanne ‖ Patricopoleos, ‖ Parthenopolis,
Honorato Tbaſſi,
Theophilo ‖ Orei, ‖ Ariaſſi,
Nenoe ‖ Pſyllij, ‖ Silbij,
‖ Diodoro Lyſimachiorum, ‖ Theodoro Lyſimacorũ,
Paulo Puglorum,
Mara ‖ Cordiluſorum, ‖ Cadrylorum,
Marcellino Iſindorum,
C Macedonio Magydenſi,
Eudoxio Etennorum,
Eugenio Cotennorom,
Marcellino Coralliæ,
Obrimo Coraceſij,
Petro Echinæorum,
Euſtathio gentis Saracenorum,
Aorelio Afro,
Reſticiano Afro,
‖ & reliqua ſancta Synodo: adoeniens in eadem ſanctiſſima Eccleſia diuiniſſimus & pijſſimus dominus noſter Marcianus perpetuus Auguſtus, [præſente ex diuino zelo ac feruore Fidei etiam D pijſſima & Chriſtianiſſima Regina Auguſta Pulcheria,] vnà cum magnificẽtiſſimis & glorioſiſſimis Iudicibus, id eſt, glorioſiſſimo magiſtro militũ & exconſule ac patricio Aoatolio, & glorioſiſſimo præfecto ſacrorũ prætoriorum Palladio, & magnificeotiſſimo præfecto regiæ Conſtantinopolitanæ vrbis nouæ Romæ Tatiano, * [& glorioſiſſimo magiſtro ſacrorum officiorum Vincomalo, & viris magnificentiſſimis & magiſtris Martiali & Placito, & viro magnificentiſſimo Comite domeſticorum Sporacio, & viro magnificentiſſimo Comite ſacrorum priuatorum Genethlio, & viro magnificentiſſimo Comite doE meſticorum & ſacrorum ſtabulorum Aëtio, & viro magnificentiſſimo primicerio clariſſimorũ tribunorũ & notariorum Leontio: ſuper his etiã ampliſſimo Senatu, id eſt, glorioſiſſimo expræfecto & exconſule ac patricio Floreotio, & glorioſiſſimo exconſule ac patricio Senatore, & glorioſiſſimo exmagiſtro & exconſule ac patricio Nomo, & glorioſiſſimo expræfecto & exconſule ac patricio Protogene, & viro magnificentiſſimo expræfecto & patricio Eugaro, & viro magnificentiſſimo expræpoſito Romano, & viro magnificentiſſimo expræfecto Zoilo, & viro magnificen-

‖ & reliquis ſanctiſſimis & religioſiſſimis Epiſcopis:

* & reliquis magnificentiſſimis Iudicibus,

cen-

centiſſimo expræfecto Vrbis Theodoro, & viro magnificentiſſimo expræfecto Apollonio, & viro magnificentiſſimo exprĕfecto Vrbis Antiocho, & viro magnificentiſſimo expræfecto Vrbis Anyſio, & viro magnificentiſſimo expræfecto Illyrici Theodoro, & viro magnificentiſſimo expræpoſito Artaxerſe, & viro magnificentiſſimo expræfecto Couſtantino, & viro magnificentiſſimo expræfecto ᵍParmaſio, & viro magnificentiſſimo expræfecto Illyrici Euiogio, & viris magnificentiſſimis exquæſtoribus, Apollodoro, Theodoro, & Menna, & viro magnificentiſſimo, & Comite priuatorum Seuero, & viro magnificentiſſimo, & Comite largitionum Baſilio, & viro magnificentiſſimo, & Comite priuatorum Iuliano, & viro maguificentiſſimo expræfecto Tryphone, & viro magnificentiſſimo exquæſtore Polychronio, & viro magnificentiſſimo excomite Conſtantino, & viro magnificentiſſimo excomite Seueriano, & viro maguificētiſſimo excomite ʰHeracliano; ſuper his etiam ſpectabilibus Comitibus & tribunis notarijs;] alloquutus eſt quæ ſubſequuntur, primum Latine, & poſtmodum Græce: [cuius alloquutionis virtus eſt iſta. *

ᵍ Pharaſio,

ʰ Heraclio:

* Dominus noſter Marcianus perpetuus Auguſtus alloquutus eſt ſanctam Synodum.]

VBi primum diuino iudicio ad Imperium ſumus electi, inter tantas neceſſitates Reipublicæ nulla nos magis cauſa conſtrinxit, quàm vt orthodoxa & vera Fides Chriſtiana, quæ ſancta atque pura eſt, indubitata omnium animis inſideret. Conſtat autem, auaritia vel prauis ſtudijs quorumdam, per media tempora nonnullis diuerſa ſentientibus, & pro voluntate ſua, non prout veritas atque doctrina Patrum poſtulat, populos ſeducentibus, in errorem quàmplurimos eſſe deductos. Qua de re ſanctam Synodum hoc videlicet propoſito fieri ſtuduimus, & vobis laborem indixiſſe videmur, quatenus omni errore atque caligine deterſa, prout ſe diuinitas hominibus manifeſtare voluit, & doctrina Patrum oſtendit, religio noſtra, quæ pura atque ſancta eſt, vniuerſorum mentibus inſinuata, ⁱſuæ virtutis luce fulgeſcat: nec in poſterum quiſquam audeat de natiuitate Domini & ſaluatoris noſtri IESV Chriſti aliter diſputare, quàm Apoſtolica prædicatio, & inſtituta trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum, eidem conuenientia, poſteritati tradidiſſe noſcuntur: ſicut etiam ſancti Leonis Papę vrbis Romæ, qui Sedem Apoſtolicam gubernat, miſſa ad ſanctæ memoriæ Flauianum Conſtantinopolitanæ vrbis Epiſcopum ſcripta teſtantur. Remotis itaque ſtudijs, ablatis patrocinijs, ceſſante auaritia, cunctis veritas innoteſcat. Nos enim ad Fidem confirmandam, non ad potentiam aliquam ᵏexercendam, exemplo religioſi principis Conſtantini, Synodo intereſſe voluimus, ne vel vlterius populi prauis ſuaſionibus ſeparentur. Facile enim ſimplicitas quorumdam, hactenus nonnullorum ingenijs atque ſuperflua verboſitate decepta eſt, & conſtat, diuerſorum prauis inſinuationibus diſſenſiones & hæreſes natas. Studium autem noſtrum eſt, vt omnis populus per veram & ſanctam doctrinam vnum ſentiens, in eamdem religionem redeat, & veram Fidem catholicam colat, quam ſecundum inſtitutiones Patrum exponere concordantibus æque animis religio veſtra feſtinet: quatenus ſicut à Nicæna Synodo vſque ad proximum tempus, erroribus amputatis, vera Fides cunctis innotuit; ita & nunc per hanc ſanctam Synodum remotis caliginibus, quæ in his paucis annis, ſicut ſuperius dictum eſt, prauitate atque auaritia quorumdam emerſiſſe videntur, perpetuo, quæ ſtatuta fuerint, conſeruentur. Erit autem diuinæ ˡmaieſtatis, id quod ſancto animo fieri deſideramus, in æternum firmiter cuſtodire.

ⁱ propriæ veritatis

ᵏ oſtendendam.

ˡ prouidentiæ.

[Et poſt Regis hæc verba] omnes clamauerunt: Multi anni Imperatori, multi anni Auguſtæ. orthodoxis multos annos. vnus filius Conſtantinus. Marciano nouo Conſtantino. [Marciani amatoris Chriſti regnum in ſæcula permaneat, digni orthodoxæ Fidei amatoris. Sit ab his procul inuidia.]

Πάντες ἐβόησαν· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως, πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Αὐγούστης· τῶν ὀρθοδόξων πολλὰ τὰ ἔτη. εἷς υἱὸς Κωνσταντῖνος. Μαρκιανῷ, νέῳ Κωνσταντίνῳ.

Ἑρμηνεία τῆς Ῥωμαϊκῆς προσφωνήσεως.

Ὁ θειότατος, καὶ εὐλαβέστατος ἡμῶν δεσπότης Μαρκιανὸς, ὁ αἰώνιος Αὔγουστος, τὴν δύναμιν τῆς * προτεταγμένης προσφωνήσεως, καὶ ἑλληνιστὶ προσεφώνησεν οὕτως.

* προγεγραμμένης

ΕΝ προοιμίοις τῆς ἡμετέρας βασιλείας, θείᾳ ψήφῳ ἐπ' αὐτὴν αἱρεθέντες, πρὸ τῶν ἄλλων ἁπασῶν, καὶ ἀναγκαιοτάτων φροντίδων, οὐδὲν οὕτω καὶ βουλῆς, καὶ σπουδῆς ἄξιον ἐνομίσαμεν, ὡς τὸ περὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἁγίαν, καὶ ἀληθῆ τυγχάνουσαν, ὁμογνώμονας ἅπαντας εἶναι, καὶ μηδὲν περὶ αὐτὴν ἀμφίβολον ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἐγκαθιδρῦσθαι ψυχαῖς. εὕρηται γὰρ ὁ μέσος χρόνος, τινῶν ποτὲ μὲν χρημάτων ἐπιθυμίαις, ποτὲ δὲ φαύλαις σπουδαῖς, φρονούντων διάφορα, καὶ παρὰ τὴν τῶν ἁγίων πατέρων πίστιν τὰς διδασκαλίας τοῖς πλήθεσιν ἐκτιθεμένων, πλάνης γέμων ἐπιβλαβοῦς. ταύτην ἰάσα-

Interpretatio Latinæ alloquutionis.

Diuiniſſimus & piiſſimus dominus noſter Marcianus perpetuus Auguſtus, virtutem præſcriptæ alloquutionis & Græce alloquutus eſt ita.

VBi primum diuino iudicio ad Imperium ſumus electi, ante alias omnes publicas & ſumme neceſſarias ᵐcauſas, nihil ſic & conſilio & ſtudio dignum putauimus, niſi vt circa orthodoxam Fidem, quæ ſancta & vera eſt, omnes vnius eſſent ſententiæ, & nihil de ea dubitabile in animabus hominum inſideret. Repertum eſt enim ⁿmedio tempore quoſdā partim pecuniarum cupiditatibus, partim prauis ſtudijs diuerſa ſenſiſſe, & præter ſanctorum Patrum Fidem, doctrinæ expoſitionem erroribus plenam multitudini edidiſſe. Huic rei remedium volentes impone-

ᵐ curas.

ⁿ medium tempus, quibuſdam partim p.c, p.p. ſ.d. ſentientibus, & p.ſ. P.P populis doctrinas exponentibus, noxijs plenum erroribus.

re, ſanctam veſtram collegimus Synodum, laboribus, quos ex itinere ſuſcepiſtis, euentum maximum fore credentes, vt vera religio firmaretur, quatenus ‖omnis interiectus error atque caligo auſerretur ab intelligentijs ſeductorum: & prout ipſa ſe diuinitas hominibus propria volūtate manifeſtauit, & vt ſanctorum Patrum doctrina puriſſimam & veriſſimam animis omnium præfulgentem expoſuit Fidem, ſic humanum genus coleret, & de reliquo omnis auferatur andentibus præſumptio de natiuitate Domini & ſaluatoris noſtri IESV Chriſti aliter ſentiendi aut diſputandi, præter hæc, quæ prædicata quidem ſunt à ſanctis Apoſtolis, tradita autem nunc conſone à trecentis decem & octo ſanctis Patribus noſtris qui Nicææ conuenerunt, ſicut etiā Deo amiciſſimi Leonis Papæ vrbis Romæ, qui Sedem Apoſtolicam gubernat, miſſa ad ſanctæ memoriæ Flauianum nouæ regiæ Romæ Epiſcopum epiſtola ‖teſtatur. Amputato igitur omni inconuenienti ſtudio, & eiecto omni patrocinio, & locum nullum habente auaritia, cunctis veritas veſtris expoſitionibus innoteſcat. Nos enim ‖ad Fidem confirmandam, non ad potentiam oſtendendam, exemplo religioſi principis Conſtantioi, Synodo intereſſe voluimus; vt inuenta veritate, non vltra multitudo, prauis qnorumdam doctrinis attracta, diſcordet. Multos enim mentis ſimplicitate à quibuſdam ‖perterritos, ſuperflua & callida introducere conantibus, haud mirum eſt fuiſſe deceptos. Non eſt enim dubium, quòd imperfectis & prauis diuerſorum expoſitionibus, tam diſſenſiones, quàm multæ exortæ ſunt hæreſes. Noſtræ autem ſerenitati operæpretium eſt, omnes populos vnam eandemq. circa diuinitatem habentes ſententiam, veram & catholicam religionem Fidemq. colere, quam ipſis ſecundū tradita à ſanctis Patribus dogmata exponitis. Hoc ergo operis ſit ſanctitatis veſtræ, vt conſentienti animo, ſicut in Nicæno, ſanctiſſimo Patrum Coocilio manifeſtata Fides, ab errore quidem homioes liberauit, ad lucem autem prolata, omnibus cognita eſt: ſimiliter & nunc per veſtrum Concilium omnis quidem ambiguitas prauitate cupiditateq. quorumdam, ſicut diximus, in hoc paruo medio tempore nata, amputetur: in perpetuum autem, quæ à vobis terminata fuerint, ſeruentur. Erit autem hoc diuinæ prouidentiæ, vt id, quod pio propoſito fieri curamus, ſemper ad vtilitatem, quæ per vos orta eſt, firmiter conſeruetur.*

Omnes clamauerunt: Marciano nouo Conſtantino multos annos. Imperatori multos annos. Auguſtæ [orthodoxæ] multos annos. ‖Marciane amator Chriſti, veſtrum nobis duret Imperium. [Semper nobis imperetis,] digni ex orthodoxa Fide, ‖Ab amatoribus Chriſti procul inuidia ſit. Et poſt has voces, Aëtius archidiaconus Conſtantinopolitanæ vrbis [nouæ Romæ, & primicerius notariorum,] dixit: Quoniam nutu

‖incumbens caligo

‖ſignificat.

‖vt firmitatem his quæ geruntur adijceremus, non vt potentiam oſtentaremus,

‖percuſſos,

*Latine.

‖Marciano amatori Chriſti, veſtrum duret ‖Chriſti amatores, abundetis. Aëtius

A ἰάσασθαι βουλόμενοι, τὴν ἁγίαν ὑμῶν ἠθροίσαμεν σύνοδον, τῶν τῆς ὁδοιπορίας μόχθων ἀποτέλεσμα μέγιστον ἔσεσθαι πιστεύσαντες τὴν τῆς ἀληθοῦς θρησκείας βεβαίωσιν· ὥστε τὴν ἐπικειμένην ἀχλὺν ταῖς τῶν ἀνθρώπων τῶν πεπλανημένων ἐννοίαις, ἀναιρεθῆναι· καὶ καθὼς αὐτὸ τὸ θεῖον τοῖς ἀνθρώποις οἰκείᾳ βουλήσει ἑαυτὸ κατέστησε φανερὸν, καὶ ὡς ἡ τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλία τὴν καθαρωτάτην, καὶ ἀληθινὴν, ταῖς ἁπάντων ψυχαῖς ἐκλάμπουσαν πίστιν ἐξέθετο, οὕτω τὸ ἀνθρώπινον θρησκεῦον γένος, καὶ τοῦ λοιποῦ πᾶσαν περιαιρεθῆναι τοῖς τολμῶσιν αὐθά-**B**δειαν περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ δεσπότου, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἕτερόν τι φρονεῖν, ἢ διαλογίζεσθαι, παρὰ τὰ κηρυχθέντα μὲν παρὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, παραδοθέντα δὲ νῦν συμφώνως παρὰ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν Νικαίᾳ· ὃν τρόπον καὶ ἡ τοῦ θεοφιλεστάτου Λέοντος, τοῦ τῆς βασιλίδος Ῥώμης ἀρχιεπισκόπου, τοῦ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον κυβερνῶντος, ἐπιστολὴ, διαπεμφθεῖσα πρὸς τὸν τῆς εὐλαβοῦς μνήμης Φλαβιανὸν, ἐπίσκοπον τῆς νέας βασιλίδος Ῥώμης γεγονότα, σημαίνει. ἀναιρουμένης τοίνυν πάσης αἰσχρᾶς σπουδῆς, ἐκβαλ-**C**λομένης τε ἁπάσης προστασίας, καὶ τῆς ἀπληστίας χώραν ἐχούσης οὐδεμίαν, ἡ ἀλήθεια ταῖς ὑμῶν ἐκθέσεσι φανερούσθω. ἡμεῖς γὰρ βεβαιότητι τοῖς πραττομένοις προσθήσοντες, οὐ δυνάμεως ἐπίδειξιν ποιησόμενοι, παρεῖναι τῇ συνόδῳ ἐδοκιμάσαμεν, ὑπόδειγμα ποιησάμενοι τὸν τῆς μακαρίας λήξεως Κωνσταντῖνον· ὥστε τῆς ἀληθείας εὑρεθείσης, μὴ περαιτέρω τὰ πλήθη ὑποσυρόμενα φαύλαις τινῶν διδασκαλίαις, διχονοεῖν. πολλοὶ γὰρ ἁπλότητι διανοίας πτοηθέντες ὑπό τινων, περιττὰ, καὶ σεσοφισμένα ἐπιχειρούντων, εἰκό-**D**τως ἠπάτηνται. οὐκ ἔστι μὲν γὰρ ἀμφίβολον, ὡς ἀτελέσι, καὶ *μοχθηρῶν ἐξηγήσεσιν, αἵ τε διχόνοιαι, καὶ πολλαὶ ἀνεφύησαν αἱρέσεις. τῇ δὲ ἡμετέρᾳ γαληνότητι σπουδαῖόν ἐστι, τοὺς δήμους ἅπαντας, μίαν, καὶ τὴν αὐτὴν περὶ τὸ θεῖον ἔχοντας γνώμην, τὴν ἀληθῆ, καὶ καθολικὴν θρησκείαν τε, καὶ πίστιν σέβειν, ἣν αὐτοῖς κατὰ τὰ παραδοθέντα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων δόγματα ἐξηγήσασθε. ἔργον τοίνυν γενέσθω τῆς ὑμετέρας εὐλαβείας· ἵνα ὁμογνώμονι ψυχῇ, καθάπερ ἐν τῇ Νικαέων ὁσιωτάτῃ τῶν πατέρων συνόδῳ φανερωθεῖσα ἡ πίστις, πλάνης μὲν ἠλευθέρωσε τοὺς ἀνθρώπους, **E** εἰς φῶς δὲ προαχθεῖσα, πᾶσιν ἐγνώσθη, παραπλησίως καὶ νῦν διὰ τῆς ὑμετέρας συνόδου πᾶν μὲν ἀμφίβολον ἐν τῷ ὀλίγῳ τούτῳ χρόνῳ τεχθὲν, καθὼς ἔφημεν, φαυλότητί τινων, καὶ ἀπληστίᾳ, περικοπῇ, αἰώνια δὲ τὰ παρ' ὑμῶν δικαιούμενα φυλαχθείη. ἔσται δὲ τῆς θείας προνοίας, τοῦθ', ὅπερ εὐσεβεῖ γνώμῃ προθέσει σπουδάζομεν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐπὶ τῇ παρ' ὑμῶν ὠφελείᾳ φυλαχθῆναι βέβαιον. *Πάντες ἐβόησαν· Μαρκιανῷ, νέῳ Κωνσταντίνῳ, πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Αὐγούστης. τῶν ὀρθοδόξων πολλὰ τὰ ἔτη. Μαρκιανῷ τῷ φιλοχρίστῳ. διὰ βίου ἡ ὑμῶν βασιλεία· ἄξιοι τῆς ὀρθοδοξίας. φιλόχριστοι, ἄφθονα ὑμῖν. Αέτιος ἀρχιδιάκονος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ἐπειδὴ τῇ ῥοπῇ τῆς ἄνω-

θεν

*ἴσ. μοχθηραῖς διαφόροις.

*Ῥωμαϊστί.

A

θείου χάριτος, καὶ τῷ φιλοχρίστῳ ζήλῳ τῆς γαληνότητος ὑμῶν, τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ πιστοτάτων, τῶν ἐκ θεοῦ εἰληχότων τὸ πάντων κρατεῖν βασιλέων, ἡ κατὰ θέσπισμα ὑμέτερον συνειλεγμένη ἁγία αὕτη, καὶ μεγάλη, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, μετὰ πλείστης ὅσης ἐκ πολλῶν ἡμερῶν σχολῆς, καὶ θείας ἐμμελείας, πᾶσαν μὲν ἐν τῷ παρεληλυθότι ὁπωσοῦν ἀναφυεῖσαν κατὰ τῆς ὀρθῆς, καὶ ἀμωμήτου, καθολικῆς ἡμῶν πίστεως, διχόνοιαν ἐκ ποδῶν πεποίηκε, τῷ τῆς ἀληθείας λόγῳ πᾶσαν ἀπελάσασα κενοφωνίαν, καθὰ καὶ τὰ ἐγγράφως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν παρακολουθησάντων πεπραγμένα δηλοῖ· ὅρον δὲ νῦν ἐξεφώνησεν ἀπλανῆ, τῇ τῶν θείων

B

γραφῶν ὀχυρωθεῖσα δυνάμει, καὶ τῶν ἁγίων, καὶ μακαριωτάτων πατέρων ἐν αὐτῷ διατηρήσασα τὴν διάνοιαν, πρὸς γνῶσιν μὲν ἀκριβῆ τῶν εἰλικρινῶς ἐντυγχανόντων, ἀγήρω δὲ στέφανον τῆς ὑμετέρας εὐσεβοῦς βασιλείας· *ἐπέχων τοῦτον μετὰ χεῖρας, εἰ παρίσταται νεύματι τῆς ὑμετέρας ἡμερότητος, ἀναγνώσομαι. ἀνάγνωθι. *Αέτιος ἀρχιδιάκονος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, ἀνέγνω. Η ἁγία, καὶ μεγάλη, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ κατὰ θεοῦ χάριν, καὶ θέσπισμα τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Μαρκιανοῦ, Αὐγούστων, συναχθεῖσα ἐν τῇ Χαλκηδονέων μητροπόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας, ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας, καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας, ὥρισε τὰ ὑποτεταγμένα. ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ σωτὴρ, Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ τὰ ἑξῆς.

C

Τὰ ἑξῆς γέγραπται ἐν τῇ πρὸ τῆς πράξεως ταύτης πράξει, ἤγουν τῇ πέμπτῃ.

*ἔχων

*Ῥωμαϊστί.

Πασχασῖνος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ δεσπότου μου, τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἀποστολικοῦ τῆς οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας ἐπισκόπου πόλεως Ῥώμης Λέοντος ἐν τῇ συνόδῳ τοῖς ἑλληνιστὶ ἀναγνωσθεῖσιν ὑπέγρ.

D

Λουκήνσιος ἐπίσκοπος πόλεως ἐκκλησίας Ερκουλανων, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ δεσπότου μου, τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἀποστολικοῦ ἀνδρὸς πάσης ἐκκλησίας ἐπισκόπου πόλεως Ῥώμης Λέοντος ἐν τῇ συνόδῳ τοῖς ἑλληνιστὶ ἀναγνωσθεῖσιν ὑπέγραψα.

Βονιφάτιος πρεσβύτερος πόλεως Ῥώμης, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ δεσπότου μου, τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἀποστολικοῦ ἀνδρὸς τῆς οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας, ἐπισκόπου πόλεως Ῥώμης Λέοντος, ἐν τῇ συνόδῳ τοῖς ἑλληνιστὶ ἀναγνωσθεῖσιν ὑπέγραψα.

Ανατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

E

Μάξιμος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ὁρίσας ὑπέγρ.

Κυϊντίλλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βύζης, ἐπέχων τὸν τόπον Κυριακοῦ

A

ſupernæ gratiæ, & diuino zelo ſerenitatis veſtræ *pijſſimæ & fideliſſimæ, quibus à Deo datum eſt omnibus imperare, hęc magna & ſancta & vniuerſalis Synodus, quæ per præceptum veſtrum congregata eſt, ſummo ſtudio & diuina diligentia per multos dies omnem diſcordiam, quæ in præterito quoquo modo aduerſus rectam & immaculatam catholicam noſtram Fidem exorta eſt, expulit, per verbum veritatis omnem *nouam vocem abijciens, ſicut ſcripta per ſingula quæ contigerunt geſta manifeſtant: definitionem autem nunc ab omni errore alienam prædicauit, diuinarum ſcripturarum virtute munita, ſeruataq. in

B

ea ſanctorum & beatiſſimorum Patrum ſentẽtia, ad certã quidem ſcientiam ſincere legentium, & ad perpetuam coronam veſtri pij Imperij: hanc præ manibus habens, ſi placet, annuente veſtra ſerenitate recitabo. Diuiniſſimus & pijſſimus dominus Imperator dixit: Lege. *Aëtius archidiaconus Conſtantinopolis nouæ Romæ legit.

* pijſſimi & fideliſſimi Imperatores.

* vanam

* Latine.

Sancta & magna & vniuerſalis Synodus, quæ ſecundum Dei gratiam & ſanctionem pijſſimorum Chriſtianiſſimorumq. Imperatorum noſtrorum Valentiniani & Marciani Auguſtorum, congregata eſt apud Chalcedonem metropolim Bithyniæ prouinciæ, in *baſilica ſanctæ & venera-

C

bilis martyris Euphemiæ, definiuit ſubter annexa. Dominus noſter & ſaluator IESVS Chriſtus notitiam Fidei. & cet.

* martyrio ſanctæ & victricis martyris

Reliqua deſcripta ſunt in proxima ſuperiore actione, ideſt quinta.

Paſchaſinus Epiſcopus, vicarius domini mei beatiſſimi atque Apoſtolici vniuerſalis Eccleſiæ

D

*Papæ vrbis Romæ Leonis *Synodo præſidens, ſtatui, conſenſi, & ſubſcripſi.

Lucentius Epiſcopus ciuitatis Eccleſiæ *Erculanæ, vicarius domini mei beatiſſimi atque Apoſtolici viri vniuerſalis Eccleſię Papæ vrbis Romæ Leonis in Synodo Græce relecta ſubſcripſi.

* Epiſcopi

* in Synodo, Græce relectis ſubſcripſi.

* al. Aſculanæ.

Bonifacius presbyter vrbis Romæ, vicarius domini mei beatiſſimi & Apoſtolici viri vniuerſalis Eccleſiæ Papæ vrbis Romæ Leonis, *cum vniuerſa Synodo conſenſi & ſubſcripſi.

* in Synodo, Græce relectis ſubſcripſi.

Anatolius Epiſcopus Conſtantinopolis nouæ Romæ, definiens ſubſcripſi.

E

Maximus Epiſcopus Antiochiæ, ſtatuens ſubſcripſi.

Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum, ſtatuens ſubſcripſi.

Quintillus Epiſcopus Heracleæ, tenens locum Anaſtaſij ſanctiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſium, ſtatuens ſubſcripſi.

Thalaſſius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, definiens ſubſcripſi.

Stephanus Epiſcopus Epheſi, definiens ſubſcripſi.

Lucianus Epiſcopus Byzæ, habens locum Cy-

riaci religioſiſſimi Epiſcopi Heracleæ Thraciæ, definiens ſubſcripſi. A

Euſebius Epiſcopus Ancyræ, definiens ſubſcripſi.

Diogenes Epiſcopus Cyzici, definiens ſubſcripſi.

Petrus Epiſcopus Corinthi, definiens ſubſcripſi.

Florentius Epiſcopus Sardium, definiens ſubſcripſi.

Anaſtaſius Epiſcopus Nicææ, definiens ſubſcripſi.

Eunomius Epiſcopus Nicomediæ, definiens ſubſcripſi. B

Iulianus minimus Epiſcopus, & Legatus Sedis Apoſtolicæ, definiens ſubſcripſi.

Eleutherius Epiſcopus Chalcedonenſis, definiẽs ſubſcripſi.

Baſilius miſericordia Dei Epiſcopus Seleuciæ metropolis Iſauriæ, definiens ſubſcripſi.

Meletius Epiſcopus Lariſſæ, ſermonem faciens & pro ſanctiſſimo Domno Epiſcopo Apameæ Syriæ ſecundæ, & pro me, definiens ſubſcripſi.

[Amphilochius Epiſcopus Sidæ, definiẽs ſubſcr.]

Theodorus Epiſcopus metropolis Tarſi, definiẽs ſubſcripſi.

Cyrus Epiſcopus Anazarbi ciuitatis ſanctæ Dei Eccleſiæ, definiens ſubſcripſi. C

Conſtantinus Epiſcopus Boſtrenſium metropolis, definiens ſubſcripſi.

Photius Epiſcopus Tyri metropolis, definiens ſubſcripſi.

Theodorus Epiſcopus Damaſci, definiens ſubſcripſi.

Stephanus Epiſcopus Hierapolis, definiens ſubſcripſi.

Nonnus Epiſcopus Edeſſenorum ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

Symeon Epiſcopus Amidæ metropolis, definiens ſubſcripſi per Petrum presbyterum. D

Olympius Epiſcopus metropolis Conſtantiæ, definiens ſubſcripſi per Epiphanium Epiſcopum.

Ioannes miſeratione Dei Epiſcopus Sebaſtię, definiens ſubſcripſi.

Seleucus Dei gratia Epiſcopus Amaſię metropolis, definiens ſubſcripſi.

Conſtantinus miſeratione diuina Epiſcopus Militenæ, definiens ſubſcripſi.

Patricius Epiſcopus Tyanorum metropolis, definiens ſubſcripſi.

Petrus Epiſcopus metropolis Gangrorum, definiens ſubſcripſi. E

Calogerus Epiſcopus metropolis Claudiopolis, definiens ſubſcripſi per Apragmonium Epiſcopum Tij.

Dorotheus Epiſcopus Neocæſareæ, definiens ſubſcripſi per Atarbium Epiſcopum Trapezuntis.

Theoctiſtus Epiſcopus Piſſinuntis metropolis, definiens ſubſcripſi per Photinum archidiaconum.

Romanus Epiſcopus metropolis Myrorum, definiens ſubſcripſi.

Crito-

A τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ηρακλείας Θρᾴκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Αγκύρας, ὁρίσας ὑπέγ.

Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πέτρος ἐπίσκοπος Κορίνθου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Σάρδεων, ὁρίσας ὑπέγ.

Αναστάσιος ἐπίσκοπος Νικαίας, ὁρίσας ὑπέγ.

Εὐνόμιος ἐπίσκοπος Νικομηδείας, ὁρίσας ὑπέγ.

Ιουλιανὸς ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος, καὶ πρεσβευτὴς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ελευθέριος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος, ὁρίσας ὑπέγ.

B Βασίλειος ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος Σελευκείας τῆς μητροπόλεως Ισαυρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μελέτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης, ποιούμενος τὸν λόγον καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁσιωτάτου Δόμνου, ἐπισκόπου Απαμείας Συρίας δευτέρας, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ταρσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κύρος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Αναζάρβῳ τῇ πόλει ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

C Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Βόστρων μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φώτιος ἐπίσκοπος τῆς Τύρων μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ὁρίσας ὑπέγ.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ιερᾶς πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Νόννος ἐπίσκοπος τῆς Εδεσσηνῶν πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Συμεώνης ἐπίσκοπος Αμίδης, τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Πέτρου πρεσβυτέρου.

D Ολύμπιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Κωνσταντίας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Επιφανίου ἐπισκόπου.

Ιωάννης ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος Σεβαστείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Σέλευκος χάριτι θεοῦ ἐπίσκοπος μητροπόλεως Αμασείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κωνσταντῖνος ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος Μελιτηνῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πατρίκιος ἐπίσκοπος τῆς Τυανῶν μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

E Πέτρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Γαγγρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Καλόγηρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Κλαυδιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Απραγμονίου ἐπισκόπου.

Δωρόθεος ἐπίσκοπος τῆς Νεοκαισαρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Αταρβίου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος.

Θεόκτιστος ἐπίσκοπος τῆς Πισσινουντίων μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Φωτινοῦ ἀρχιδιακόνου.

Ρωμανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Μύρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κρι-

Κριτωνιανὸς ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος Καρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Νουνέχιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Λαοδικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος Συννάδων τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ὀνησιφόρος ἐπίσκοπος μητροπόλεως Ἰκονίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Πισιδίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Πέργης τῆς μητροπόλεως Παμφυλίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Νικοπόλεως, τῆς κατὰ τὴν παλαιὰν Ἤπειρον, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μαρτύριος ἐπίσκοπος Γορτύνης, τῆς Κρητῶν μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λουκᾶς ἐπίσκοπος Δυῤῥαχηνῶν μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φραγκίων ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βιγιλάντιος ἐπίσκοπος μητροπόλεως Λαρίσσης Θεσσαλίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Σεβαστιανὸς ἐπίσκοπος Βερόης, ὁρίσας ὑπέγρ.

Βασίλειος ἐπίσκοπος τῆς Τραϊανουπολιτῶν μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Τρύφων ἐπίσκοπος τῆς Χίου, ὁρίσας ὑπέγραψα ὑπὲρ Ἰωάννου ἐπισκόπου Ῥόδου.

Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βεῤῥοίας, ὁρίσας ὑπέγρ.

Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας Συρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μακάριος ἐπίσκοπος Λαοδικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου, ὁρίσας ὑπέγρ.

Σάββας ἐπίσκοπος Πάλτου, διὰ Θαλασσίου διακόνου ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βύζης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πέτρος ἐπίσκοπος Γαβαλῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Σωφρόνιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης, ὁρίσας ὑπέγρ.

Πατρίκιος ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας, ὁρίσας ὑπέγρ.

Μάρας ἐπίσκοπος Ἀνασάρθης, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ῥωμύλος ἐπίσκοπος Χαλκίδος, ὁρίσας ὑπέγραψα χειρὶ Μάρα τοῦ ἐπισκόπου Ἀνασάρθης.

Εὐστάθιος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ἀνιανὸς ἐπίσκοπος Καπιτωλιάδος, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ζέβεννος ἐπίσκοπος πόλεως Πέλλης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Τιβεριάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀντίοχος ἐπίσκοπος Ἀρκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βήρυλλος ἐπίσκοπος Αἰλᾶ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀρέτας ἐπίσκοπος Ἐλούσης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μουσώνιος ἐπίσκοπος Σηγώρ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ῥουφῖ-

A Critonianus Epiſcopus Aphrodiſiadis Carię, definiens ſubſcripſi.

Nunechius Epiſcopus metropolis Laodiceæ, definiens ſubſcripſi.

Marinianus Epiſcopus metropolis Synnadorum, definiens ſubſcripſi.

Oneſiphorus Epiſcopus metropolis Iconij, definiens ſubſcripſi.

Pergamius Epiſcopus Antiochiæ Piſidiæ, definiens ſubſcripſi.

Epiphanius Epiſcopus Pergæ metropolis Pamphyliæ, definiens ſubſcripſi.

B Atticus Epiſcopus Nicopolis veteris Epiri, definiens ſubſcripſi.

Martyrius Epiſcopus Gortynæ metropolis Cretæ, definiens ſubſcripſi.

Lucas Epiſcopus Dyrrhachij metropolis, definiens ſubſcripſi.

Francion Epiſcopus Philippopolis metropolis, definiens ſubſcripſi.

Vigilantius Epiſcopus Lariſſæ metropolis Theſſaliæ, definiens ſubſcripſi.

Sebaſtianus Epiſcopus Beroæ, definiens ſubſcripſi.

Baſilius Epiſcopus Traianopolis metropolis, definiens ſubſcripſi.

C Tryphon Epiſcopus Chij, definiēs ſubſcripſi pro Ioanne Epiſcopo Rhodi.

Theoctiſtus Epiſcopus Berrhœæ, definiens ſubſcripſi.

Gerontius Epiſcopus Seleuciæ Syriæ, definiens ſubſcripſi.

Macarius Epiſcopus Laodiceæ Syriæ, definiens ſubſcripſi per Euſebium presbyterum Antiochiæ.

Euſebius Epiſcopus Dorylæi, definiens ſubſcripſi.

Sabbas Epiſcopus Palti, per Thalaſſium diaconum definiens ſubſcripſi.

D Lucianus Epiſcopus Byziæ, definiens ſubſcripſi.

Petrus Epiſcopus Gabalæ, definiens ſubſcripſi.

Sophronius Epiſcopus Conſtantinæ, definiens ſubſcripſi.

Patricius Epiſcopus Neocæſareæ, definiens ſubſcripſi.

Maras Epiſcopus Anaſarthæ, definiēs ſubſcripſi.

Romulus Epiſcopus Chalcidis, definiens ſubſcripſi per manum Maræ [a]Chorepiſcopi Anaſarthæ. [a] Epiſcopi

Euſtathius Epiſcopus Beryti metropolis, definiens ſubſcripſi.

E Leontius Epiſcopus Aſcalonis, definiens ſubſcripſi.

Anianus Epiſcopus Capitoliadis, definiens ſubſcripſi.

Zebennus Epiſcopus ciuitatis Pellæ, definiens ſubſcripſi.

Ioannes Epiſcopus Tiberiadis ciuitatis, definiēs ſubſcripſi.

Antiochus Epiſcopus [b] Archelaidis, definiens ſubſcripſi. [b] Arcæ,

Beryllus Epiſcopus Ailæ, definiens ſubſcripſi.

Aretas Epiſcopus Eluſæ, definiens ſubſcripſi.

Muſonius Epiſcopus Segor, definiens ſubſcripſi.

A Rufinus Epiſcopus Bibli, definiens ſubſcripſi.
Pancratius Epiſcopus Libyadis, definiens ſubſcripſi.
Natiras Epiſcopus Gazæ, definiens ſubſcripſi.
Polychronius Epiſcopus Antipatridis, definiens ſubſcripſi.
Ioannes Epiſcopus Gadarenſium, definiens ſubſcripſi.
Paulus Epiſcopus Anthedonis, definiens ſubſcr.
Photinus minimus Epiſcopus Lyddæ, definiens ſubſcripſi.
Heraclius Epiſcopus Azoti, definiens ſubſcripſi.
B Marcianus Epiſcopus [a] Gerrhæ, definiens ſubſcr. — [a] Geraræ.
Stephanus Epiſcopus Iamniæ, definiẽs ſubſcripſi.
Epictetus Epiſcopus Diocletianopolis, definiens ſubſcripſi.
Romanus Epiſcopus Eudoxiopolis, definiens ſubſcripſi.
Ibas Epiſcopus Edeſſæ, definiens ſubſcripſi.
Theodorus Epiſcopus Claudiopolis Iſauriæ, definiens ſubſcripſi.
Iulianus Epiſcopus Celenderis Iſauriæ, definiens ſubſcripſi.
Tyrannus Epiſcopus Germanicopolis Iſauriæ, definiens ſubſcripſi.
C Ioannes Epiſcopus Diocæſareæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi per lectorem meum [a] Iulium. — [a] Nilum.
Aelianus Epiſcopus Selennntis ciuitatis, definiẽs ſubſcripſi per ſubdiaconum meum Paulum.
Acacius Epiſcopus Antiochiæ ciuitatis Iſauriæ, definiens ſubſcripſi.
Epiphanius Epiſcopus ciuitatis Ceſtriæ, definiens ſubſcripſi.
Ammonius Epiſcopus Iotapæ, definiens ſubſcripſi.
Megalus Epiſcopus Philadelphiæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
Marcus Epiſcopus Arethuſę, definiens ſubſcripſi per Timotheum Epiſcopum Balanæorum.
D Timotheus Epiſcopus Balanæorum, definiens ſubſcripſi.
Euſebius Epiſcopus ciuitatis Seleucobeli, definiens ſubſcripſi per Paulum Epiſcopum Mariamnæ.
[a] Eutychianus Epiſcopus Epiphaniæ, definiens ſubſcripſi per Meletium Epiſcopum Lariſſæ. — [a] Eutychius
Paulus Epiſcopus Mariamnæ, definiens ſubſcr.
Lampadius Epiſcopus ciuitatis Rhaphanęorum, definiens ſubſcripſi per [a] Iannarium diaconum meum. — [a] Ioannem
Alexander Epiſcopus Sebaſtæ ciuitatis, definiẽs ſubſcripſi.
E Philippus Epiſcopus Adanæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
Hypatius Epiſcopus Zephyrij ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
Theodorus Epiſcopus Augustæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
Chryſippus Epiſcopus ciuitatis Malli, definiens ſubſcripſi.
Polychronius Epiſcopus Epiphaniæ, definiens ſubſcripſi.
Ioannes Epiſcopus Flauiadis, definiens ſubſcr.
Indimus Epiſcopus Irenopolis, definiens ſubſcr.

Iulia-

A Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Βίβλου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Παγκράτιος ἐπίσκοπος Λιβυάδος, ὁρίσας ὑπέγ.
Νατηρᾶς ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Γάζαν, ὁρίσας ὑπέγ.
Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῆς Γαδαρέων, ὁρίσας ὑπέγ.
Παῦλος ἐπίσκοπος τῆς Ἀνθηδονέων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φωτεινὸς ἐπίσκοπος ἐλάχιστος Λύδδης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἡράκλειος ἐπίσκοπος Ἀζώτου, ὁρίσας ὑπέγ.
B Μαρκιανὸς ἐπίσκοπος Γεράρων, ὁρίσας ὑπέγ.
Στέφανος ἐπίσκοπος Ιαμνίας, ὁρίσας ὑπέγ.
Ἐπίκτητος ἐπίσκοπος Διοκλητιανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Εὐδοξιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγ.
Ἴβας ἐπίσκοπος Ἐδέσσης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
[a] Ἰούλιος ἐπίσκοπος Κελενδέρεως τῆς Ἰσαυρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα. — [a] Ιυλια
C Τύραννος ἐπίσκοπος Γερμανικουπόλεως τῆς Ἰσαυρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Διοκαισαρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ τοῦ ἀναγνώστου μου Νείλου.
Αἰλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Σελινοῦντος, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ τοῦ ὑποδιακόνου μου Παύλου.
Ἀκάκιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀντιοχείας Ἰσαυρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Κέστρων, ὁρίσας ὑπέγ.
Ἀμμώνιος ἐπίσκοπος Ἰωτάπης, ὁρίσας ὑπέγ.
[a] Μέγαλος ἐπίσκοπος πόλεως Φιλαδελφείας, ὁρίσας ὑπέγραψα. — [a] Γέμελ
D Μάρκος ἐπίσκοπος Ἀρεθούσης, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Τιμοθέου ἐπισκόπου Βαλαναίων.
Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλαναίων, ὁρίσας ὑπέγ.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος πόλεως Σελευκοβήλου, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Παύλου ἐπισκόπου Μαριάμνης.
Εὐτυχιανὸς ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Μελετίου ἐπισκόπου Λαρίσσης.
Παῦλος ἐπίσκοπος Μαριάμνης, ὁρίσας ὑπέγ.
Λαμπάδιος ἐπίσκοπος πόλεως Ῥαφαναίων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἰωάννου διακόνου μου.
E Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φίλιππος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀδάνης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὑπάτιος ἐπίσκοπος πόλεως Ζεφυρίου, ὁρίσας ὑπέγ.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Αὐγούστης πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Χρύσιππος ἐπίσκοπος πόλεως Μάλλου, ὁρίσας ὑπέγ.
Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας, ὁρίσας ὑπέγ.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Φλαβιάδος, ὁρίσας ὑπέγ.
Ἴνδιμος ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγ.

Ἰουλια-

Ιουλιανὸς ἐπίσκοπ☉ πόλεως Ρωσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Σωφρόνιος χωρεπίσκοπ☉, ποιούμενος λόγον ὑπὲρ Βασσιανοῦ ἐπισκόπου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐλόγιος ἐπίσκοπ☉ πόλεως Φιλαδελφείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πρόκλος ἐπίσκοπ☉ πόλεως Σαδραίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεοδόσιος ἐπίσκοπ☉ πόλεως Κανώθης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ορμίσδας ἐπίσκοπ☉ Φιλιππουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δαμιανὸς ἐπίσκοπ☉ πόλεως Σιδῶνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπ☉ Τριπόλεως, ὁρίσας ὑπέγρ.
Ολύμπιος ἐπίσκοπ☉ Πανεάδος, ὁρίσας ὑπέγρ.
Παῦλος ἐπίσκοπ☉ Πτολεμαΐδος, ὁρίσας ὑπέγρ.
Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Αράδου, ὁρίσας ὑπέγρ.
Θωμᾶς ἐπίσκοπ☉ Πορφυρεῶνος, ὁρίσας ὑπέγρ.
[k] Βοτρύων, Πορφύριος ἐπίσκοπ☉ [k] Βοτρυῶνος, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Τιμοθέου διακόνου.
Φωσφόρος ἐπίσκοπ☉ Ορθωσιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Τιμοθέου διακόνου.
Ουράνιος ἐπίσκοπ☉ πόλεως Εμέσης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ιωσὴφ ἐπίσκοπ☉ Ηλιουπόλεως Φοινίκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
[x] Βίδης, Ιορδάνης ἐπίσκοπ☉ [x] Βίλης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Βαλέριος ἐπίσκοπ☉ πόλεως Λαοδικείας τῆς Φοινίκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θωμᾶς ἐπίσκοπ☉ Εὐαρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεοδώρητος ἐπίσκοπ☉ Κύρου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ρουφῖνος ἐπίσκοπ☉ Σαμοσατέων, ὁρίσας ὑπέγρ.
Ιωάννης ἐπίσκοπ☉ Γερμανικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Τιμόθεος ἐπίσκοπ☉ Δολιχῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐόλκιος ἐπίσκοπ☉ Ζεύγματος, ὁρίσας ὑπέγρ.
Αθανάσιος ἐπίσκοπ☉ Πέῤῥης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ζέβεννος ἐπίσκοπος Μαρτυροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγρ.
Καλλίνικος ἐπίσκοπ☉ Απαμείας, ὁρίσας ὑπέγρ.
Καίουμας ἐπίσκοπ☉ Μαρκουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ιωάννης ἐπίσκοπ☉ πόλεως Καῤῥῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Αβραάμιος ἐπίσκοπ☉ Κιρκησίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λευκάδιος ἐπίσκοπ☉ Μνιζου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νῶε ἐπίσκοπ☉ Κηφᾶς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ατάρβιος ἐπίσκοπ☉ πόλεως Τραπεζοῦντος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ιωάννης ἐπίσκοπ☉ Πολεμωνίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Γρατιδιανὸς ἐπίσκοπ☉ πόλεως Κερασοῦντος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ιουλιανὸς ἐπίσκοπ☉ Ταβίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μελι-

A Iulianus Epiſcopus Rhoſi ciuitatis, definiēs ſubſcripſi.
Sophronius Chorepiſcopus, ſermonem faciens pro Baſſiano Epiſcopo [Mopſueſtienſi,] definiens ſubſcripſi.
Eulogius Epiſcopus ciuitatis Philadelphiæ, definiens ſubſcripſi.
Proclus Epiſcopus [s] Adranorum ciuitatis, definiens ſubſcripſi. [s] Sadraorum
Theodoſius Epiſcopus ciuitatis Canothæ, definiens ſubſcripſi.
Hormiſda Epiſcopus Philippopolis, definiens ſubſcripſi.
B Damianus Epiſcopus ciuitatis Sidonis, definiens ſubſcripſi.
Theodorus Epiſcopus Tripoleos, definiens ſubſcripſi.
Olympius Epiſcopus Paneadis, definiens ſubſcr.
Paulus Epiſcopus Ptolemaidis, definiens ſubſcr.
Paulus Epiſcopus ciuitatis Aradi, definiens ſubſcripſi.
Thomas Epiſcopus Porphyrionis, definiens ſubſcripſi.
Porphyrius Epiſcopus Botrorum, definiens ſubſcripſi per Timotheum diaconum.
C Phoſphorus Epiſcopus Orthoſiadis, definiens ſubſcripſi per Timotheum diaconum.
Vranius Epiſcopus Emiſæ, definiens ſubſcripſi.
Ioſeph Epiſcopus Heliopolis Phœnices, definiēs ſubſcripſi.
Iordanus Epiſcopus [t] Abilæ, definiens ſubſcripſi. [t] Bidæ.
Valerius Epiſcopus Laodiceæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
[u] Theonas Epiſcopus Euriæ [Phœnicis,] definiens ſubſcripſi. [u] Thomas E. Euariæ.
Theodoretus Epiſcopus Cyri, definiens ſubſcr.
Rufinus Epiſcopus Samoſatenus; definiens ſubſcripſi.
D Ioannes Epiſcopus Germaniciæ, definiens ſubſcripſi.
Timotheus Epiſcopus Dolichæ, definiens ſubſcripſi.
Euoltius Epiſcopus Zeugmatis, definiens ſubſcr.
Athanaſius Epiſcopus [x] Pari, definiens ſubſcripſi. [x] Perrhæ.
Zebennus Epiſcopus Martyropolis, definiens ſubſcripſi.
Callinicus Epiſcopus Apameæ, definiens ſubſcripſi.
Caiumas Epiſcopus Marcopolis, definiens ſubſcripſi.
Ioannes Epiſcopus ciuitatis Carrhenſium, definiens ſubſcripſi.
E Abraamius Epiſcopus Circenſij, definiens ſubſcripſi.
Leucadius Epiſcopus [y] Thinnienſis, definiens ſubſcripſi. [y] Mniai.
Noë Epiſcopus Cephacaſtelli, definiens ſubſcr.
Atarbius Epiſcopus Trapezuntis ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
Ioannes Epiſcopus Polemonij, definiens ſubſcripſi.
Gratidianus Epiſcopus Ceraſuntis ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
Iulianus Epiſcopus Tabiæ, definiens ſubſcripſi.

 Meli-

Meliphthongus Epiſcopus Iuliopolis, definiens ſubſcripſi.

[f] Hypericius Epiſcopus Aſponenſium, definiens ſubſcripſi.

[f] Hyperechius

Acacins Epiſcopus ciuitatis Cinnæ, definiens ſubſcripſi.

Euphraſius Epiſcopus Laganiæ, definiens ſubſcr.

Cecropius Epiſcopus Sebaſtopolis, definiens ſub ſcripſi.

Ioannes Epiſcopus Nicopolis, definiens ſubſcr.

Anatolius Epiſcopus ciuitatis Satalorum, definiens ſubſcripſi per Dorotheum presbyterum.

Atticus Epiſcopus ciuitatis Zelorum, definiens ſubſcripſi.

[f] Antiochus Epiſcopus Sinopis, definiens ſubſcr.

[f] Antilochus

Paralius Epiſcopus ciuitatis Andraporum, definiens ſubſcripſi per Eucharium diaconum.

Vranius Epiſcopus [f] Himerorum, definiens ſubſcripſi per Paulum presbyterum meum.

[f] Iberorum.

Acacins Epiſcopus ciuitatis Ariarathiæ, dcfioiẽs ſubſcripſi.

Heraclius Epiſcopus ciuitatis Comanorum, definiens ſubſcripſi.

Adolius Epiſcopus ciuitatis Arabiſſi, definiens ſubſcripſi per Adelphium Chorepiſcopum.

Domnus Epiſcopus Cucuſi, definiens ſubſcripſi per Euphronium presbyterum.

Ioannes Epiſcopus Arcæ, definiens ſubſcripſi per manum Otrei presbyteri.

Theodoſius Epiſcopus ciuitatis Nazianzi, definiens ſubſcripſi.

Ariſtomachus Epiſcopus Coloniæ, definiens ſubſcripſi.

Apragmonius Epiſcopus ciuitatis Tij, definiens ſubſcripſi.

Rhenus Epiſcopus [f] Iunopolis, definiens ſubſcr.

[f] Ionopolis.

Aetherius Epiſcopus Pompeiopolis, definiens ſubſcripſi [per Epiphanium presbyterum.]

Themiſtius Epiſcopus Amaſtridis, per Philotimum presbyterum definiens ſubſcripſi.

Theodorus Epiſcopus Heracleæ Ponti, definiens ſubſcripſi.

Genethlius Epiſcopus Cratiæ, definiens ſubſcripſi per Eulogium presbyterum.

Theophilus Epiſcopus Adrianopolis, definiens ſubſcripſi per Pelagium presbyterum meum.

Elpidius Epiſcopus ciuitatis Thermarum, definiens ſubſcripſi.

Aquilas Epiſcopus Eudoxiadis, definiens ſubſcripſi.

Myſterius Epiſcopus ciuitatis Ammorij, definiens ſubſcripſi.

Cyriacus Epiſcopus Trognadorum, definiens ſubſcripſi per manum Chryſippi presbyteri.

Longinus Epiſcopus ciuitatis Orciſti, definiens ſubſcripſi.

Serenus Epiſcopus Maximianopolis, definiens ſubſcripſi.

Petrus Epiſcopus metropolis Gangrorum, definiens ſubſcripſi pro Polychronio Epiſcopo [f] Dabliorum, & Theodoro Epiſcopo [f] Solorum.

[f] Dadyrorũ, [f] Surorum.

Aetherichus Epiſcopus Smyrnæ, definiens ſubſcripſi per Paulum diaconum.

Euſe-

A Μελίφθογγος ἐπίσκοπος Ἰουλιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ὑπερέχιος ἐπίσκοπος Ἀσπόνων, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ἀκάκιος ἐπίσκοπος πόλεως Κίννης, ὁρίσας ὑπέγρ.

Εὐφράσιος ἐπίσκοπος Λαγανίας, ὁρίσας ὑπέγρ.

Κεκρόπιος ἐπίσκοπος Σεβαστουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Νικοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος πόλεως Σαταλῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Δωροθέου πρεσβυτέρου.

Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Ζήλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

[x] Ἀντίοχος ἐπίσκοπος Σινώπης, ὁρίσας ὑπέγραψα. [x] Ἀντίλοχος

B Παράλιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀνδραπῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα δι' Εὐχαρίου διακόνου.

Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἰβώρων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Παύλου πρεσβυτέρου μου.

Ἀκάκιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀριαραθείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἡράκλειος ἐπίσκοπος πόλεως Κομανῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀδόλιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀραβισσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα δι' Ἀδελφίου χωρεπισκόπου.

C Δόμνος ἐπίσκοπος Κουκουσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ [x] Εὐφρονίου πρεσβυτέρου. [x] Εὐφρονίου

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἄρκης, ὁρίσας ὑπέγραψα χειρὶ πρεσβυτέρου Ὀτρηΐου.

Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀριστόμαχος ἐπίσκοπος Κολωνείας, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ἀπραγμόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Τίου, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ῥῆνος ἐπίσκοπος Ἰωνοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Αἰθέριος ἐπίσκοπος Πομπηϊουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

D Θεμίστιος ἐπίσκοπος Ἀμάστριδος, διὰ Φιλοτίμου πρεσβυτέρου ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας Πόντου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Γενέθλιος ἐπίσκοπος Κρατείας, ὁρίσας ὑπέγραψα δι' Εὐλογίου πρεσβυτέρου.

Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ πρεσβυτέρου μου Πελαγίου.

Ἐλπίδιος ἐπίσκοπος πόλεως τῶν Θερμῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀκύλας ἐπίσκοπος Εὐδοξιάδος, ὁρίσας ὑπέγρ.

E Μυστήριος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀμμωρίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κυριακὸς ἐπίσκοπος Τροκνάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ χειρὸς Χρυσίππου πρεσβυτέρου.

Λογγῖνος ἐπίσκοπος πόλεως Ὀρκιστοῦ, ὁρίσας ὑπέγρ.

Σερῆνος ἐπίσκοπος Μαξιμιανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγρ.

Πέτρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Γαγγρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα ὑπὲρ Πολυχρονίου ἐπισκόπου Δαδύρων, καὶ Θεοδώρου ἐπισκόπου Σούρων.

Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Παύλου διακόνου.

Εὐσε-

A Εὐσέβιος ἐπίσκοπος πόλεως Κλαζομενῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κυριακὸς ἐπίσκοπος πόλεως Αἰγαίης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μάμας ἐπίσκοπος πόλεως Ανηρίτου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Μαγνησίας Μαιάνδρου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κόϊντος ἐπίσκοπος πόλεως Φωκαίας, ὁρίσας ὑπέγρ.

Πρόκλος ἐπίσκοπος πόλεως Αργιζῶν, ὁρίσας ὑπέγρ.

Θωμᾶς ἐπίσκοπος Αὐλίου Κώμης, ὁρίσας ὑπέγρ.

B Ολύμπιος ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φίλιππος ἐπίσκοπος νέας αὐλῆς, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ρουφῖνος ἐπίσκοπος πόλεως Βριούλων, ὁρίσας ὑπέγρ.

Μαρκελλῖνος ἐπίσκοπος πόλεως Μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ησαΐας ἐπίσκοπος Ελαϊτῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Παυλῖνος ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ιουλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Υπαίπων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

C Εσπέριος ἐπίσκοπος πόλεως Πιτάνης, ὁρίσας ὑπέγρ.

Προτέριος ἐπίσκοπος πόλεως Μυρρίνης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βασιλικὸς ἐπίσκοπος Παλαιᾶς πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πέτρος ἐπίσκοπος πόλεως Δαρδάνου, ὁρίσας ὑπέγρ.

Θαλάσσιος ἐπίσκοπος πόλεως Παρίου, ὁρίσας ὑπέγρ.

Δαυὶδ ἐπίσκοπος Αδριανῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐλάλιος ἐπίσκοπος πόλεως Πιονίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

D Πιόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Τρωάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μαιόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Νύσσης, ὁρίσας ὑπέγρ.

Στέφανος ἐπίσκοπος [x] Ποιμανηνοῦ, ὁρίσας ὑπέγρ. — [x] Ποιμα-νηνοῦ,

Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Ιλίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ερμῆς ἐπίσκοπος πόλεως Αβύδου, ὁρίσας ὑπέγρ.

Δανιὴλ ἐπίσκοπος πόλεως Λαμψάκου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πατρίκιος ἐπίσκοπος Αδριανοῦ θηρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

E Μενεκράτης ἐπίσκοπος πόλεως Κερασσαίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κοσσίνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ιεροκαισαρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ανδρέας ἐπίσκοπος Αγαλῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Κοσσινίου ἐπισκόπου.

Ηλίας ἐπίσκοπος πόλεως Βλαύνδου, ὁρίσας ὑπέγρ.

Πολύκαρπος ἐπίσκοπος πόλεως Γαβαλῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πατρίκιος ἐπίσκοπος πόλεως Ακρασσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Παῦλος ἐπίσκοπος Τριπόλεως, ὁρίσας ὑπέγρ.

Αμα-

A Euſebius Epiſcopus ciuitatis Clazomenarum, definiens ſubſcripſi.

Cyriacus Epiſcopus [a] Aegeæ, definiens ſubſcr. — [a] Aegaës,

Mamas Epiſcopus [b] Aninetenſis, definiens ſubſcripſi. — [b] ciuitatis Anetui,

Leontius Epiſcopus Magneſiæ Mæandri, definiēs ſubſcripſi.

Quintus Epiſcopus Phocienſis ciuitatis, definiēs ſubſcripſi.

Proclus Epiſcopus [c] Argiſſæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi. — [c] Argizorum.

Thomas Epiſcopus [d] Alalcomenus, definiens ſubſcripſi, — [d] Aulicomenſis,

B Olympius Epiſcopus Theodoſiopolis, definiens ſubſcripſi.

Philippus Epiſcopus [e] Nouæ aulæ, definiens ſubſcripſi, — [e] Theodoſiopolis,

Rufinus Epiſcopus Briulenns, definiens ſubſcr.

Marcellinus Epiſcopus Metropolis ciuitatis, definiens ſubſcripſi,

Eſaias Epiſcopus Elaitanus, definiens ſubſcripſi.

Paulinus Epiſcopus Theodoſiopolis, definiens ſubſcripſi.

Iulianus Epiſcopus cinitatis Hypæporum, definiens ſubſcripſi.

C Heſperius Epiſcopus Pitanæ ciuitatis, definiens ſubſcipſi.

Proterius Epiſcopns Myrrhinæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

Baſilicus Epiſcopus Palæopolis, definiens ſubſcripſi,

Petrus Epiſcopus cinitatis Dardaniorum, definiens ſubſcripſi.

Thalaſſius Epiſcopus Parij ciuitatis, definiens ſubſcripſi,

Dauid Epiſcopus Andrianorum, definiēs ſubſcr.

Eulalius Epiſcopus cinitatis Pioniorum, definiens ſubſcripſi.

D Pionius Epiſcopus Troadis ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

Mæonius Epiſcopus Nyſſæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

Stephanus Epiſcopus [f] Primneſiæ, definiens ſubſcripſi, — [f] Permanini,

[g] Theoſebius Epiſcopus Ilij, definiens ſubſcripſi. — [g] Theodoſius

[h] Hermias Epiſcopus Abydi ciuitatis, definiens ſubſcripſi. — [h] Hermes

Daniel Epiſcopus ciuitatis Lampſaci, definiens ſubſcripſi,

Patricius Epiſcopus [i] Adramyteorum, definiens ſubſcripſi. — [i] Adriantherorum,

E Menecrates Epiſcopus ciuitatis [k] Caryſſorum, definiens ſubſcripſi. — [k] Ceraſſatorum,

Coſſinius Epiſcopus Hierocæſareæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

Andreas Epiſcopus [l] Dædalorum, definiens ſubſcripſi per Coſſinium Epiſcopum. — [l] Agalorum,

Elias Epiſcopus ciuitatis [m] Bleandri, definiens ſubſcripſi. — [m] Blandi,

Polycarpus Epiſcopus ciuitatis Gabalorum, definiens ſubſcripſi.

Patricius Epiſcopus [n] Acamaſſenus, definiens ſubſcripſi. — [n] ciuitatis Acraſſi,

Paulus Epiſcopus Tripolis, definiens ſubſcripſi.

Ama-

[a] Septorum, A Amachius Epiſcopus [a] Septenorum, definiens ſubſcripſi.
Leucius Epiſcopus Apollinis fani, definiens ſubſcripſi.
Gemellus Epiſcopus Stratoniciæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
Alcimedes Epiſcopus Silandi Lydiæ, definiens ſubſcripſi.
Dionyſius Epiſcopus Attaliæ Lydiæ, definiens ſubſcripſi.
Stephanus Epiſcopus Limyrenſium, definiens ſubſcripſi per Nicolaum Epiſcopum Acaraſſenum, eo quòd ægrotarem.
B Zenodotus Epiſcopus Telmeſſi metropolis, & Macræ inſulæ, definiens ſubſcripſi.
Fronton Epiſcopus ciuitatis Phaſelitarum, definiens ſubſcripſi.
[b] Balburæorum, Philippus Epiſcopus ciuitatis [b] Liburnenſium, definiens ſubſcripſi.
Theodorus Epiſcopus ciuitatis Antiphelli, definiens ſubſcripſi.
Leontius Epiſcopus ciuitatis Araxorum, definiens ſubſcripſi.
[c] Caraſſorum, vel Cataſnorum, Antipater Epiſcopus [c] Cauni, definiens ſubſcr.
Andreas Epiſcopus Tloæorum ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
C Nicolaus Epiſcopus ciuitatis Acaraſſi, definiens ſubſcripſi.
Romanus Epiſcopus ciuitatis Bubonenſium, definiens ſubſcripſi.
Docimaſius Epiſcopus ciuitatis Maroneæ, definiens ſubſcripſi.
Nicias Epiſcopus ciuitatis Megarenſium, definiens ſubſcripſi.
Athanaſius Epiſcopus ciuitatis Opuntis, definiens ſubſcripſi.
Domninus Epiſcopus Platæenſium, definiens ſubſcripſi.
D Oneſimus Epiſcopus Argorum, definiens ſubſcripſi.
[d] Marcianus [d] Marcus Epiſcopus Eurœæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
Peregrinus Epiſcopus ciuitatis Phœnices, definiens ſubſcripſi.
Eutychius Epiſcopus Adrianopolis, definiens ſubſcripſi.
[e] Anchiaſmi, Claudius Epiſcopus [e] Anchiaxi, definiens ſubſcr.
Soterichus Epiſcopus Corcyræ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
Dionyſius Epiſcopus ciuitatis Antiochiæ, definiens ſubſcripſi.
E Joannes Epiſcopus ciuitatis Alindorum, definiens ſubſcripſi.
[f] Iaſſi, Flacillus Epiſcopus [f] Aſſi, definiens ſubſcripſi.
Papias Epiſcopus ciuitatis Erizorum, definiens ſubſcripſi.
Dionyſius Epiſcopus Heracleæ ciuitatis Latmi, definiens ſubſcripſi.
Menander Epiſcopus Heracleæ Salbacis, definiens ſubſcripſi.
Eupithius Epiſcopus Stratoniciæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.
Joannes Epiſcopus ciuitatis Amazonis, definiens ſubſcripſi.

Tyn-

Ἀμάχιος ἐπίσκοπος Σεπτῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λεύκιος ἐπίσκοπος Ἀπόλλωνος ἱεροῦ, ὁρίσας ὑπέγ.
Γέμελλος ἐπίσκοπος πόλεως Στρατονικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀλκιμήδης ἐπίσκοπος Σιλάνδου Λυδίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Διονύσιος ἐπίσκοπος Λυδὸς Ἀτταλεώτης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Στέφανος ἐπίσκοπος Λιμύρων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Νικολάου ἐπισκόπου τῆς Ἀκαρασσαίων πόλεως, διὰ τὸ ἀῤῥωστεῖν με.
Ζηνόδοτος ἐπίσκοπος τῆς Τελμησσέων μητροπόλεως, καὶ Μακρᾶς τῆς νήσου, ὁρίσας ὑπέγ.
Φρόντων ἐπίσκοπος τῆς Φασηλιτῶν πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φίλιππος ἐπίσκοπος πόλεως Βαλβουραίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀντιφέλλου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀραξῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀντίπατρος ἐπίσκοπος Καρασσηνῶν, ὁρίσας ὑπέγ.
Ἀνδρέας ἐπίσκοπος τῆς Τλωαίων πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νικόλαος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀκαρασσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος τῆς Βουβωναίων πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δοκιμάσιος ἐπίσκοπος πόλεως Μαρωνείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νικίας ἐπίσκοπος πόλεως Μεγάρων, ὁρίσας ὑπέγ.
Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος πόλεως Ὀπoῦντος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δομνῖνος ἐπίσκοπος Πλαταιέων, ὁρίσας ὑπέγ.
Ὀνήσιμος ἐπίσκοπος Ἄργους, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μαρκιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Εὐροίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Περεγρῖνος ἐπίσκοπος πόλεως Φοινίκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐτύχιος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγ.
Κλαυδίος ἐπίσκοπος Ἀγχιασμοῦ, ὁρίσας ὑπέγ.
Σωτήριχος ἐπίσκοπος πόλεως Κερκύρας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Διονύσιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀντιοχείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἀλινδῶν πόλεως, ὁρίσας ὑπέγ.
Φλαγκίλλιος ἐπίσκοπος Ἰασσοῦ, ὁρίσας ὑπέγ.
Παπίας ἐπίσκοπος πόλεως Ἐρίζης, ὁρίσας ὑπέγ.
Διονύσιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἡρακλείας [g] Ἀπάλμου, ὁρίσας ὑπέγραψα. [g] Λάτμου,
Μένανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Ἡρακλείας [h] Σαλμάκης, ὁρίσας ὑπέγραψα. [h] Σαλβάκης,
Εὐπείθιος ἐπίσκοπος πόλεως Στρατονικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Ἀμαζόνος, ὁρίσας ὑπέγ.

Τυγ-

Τυγχάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπολλωνιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεοδώρητος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀλαβανδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Κνίδου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Καλανδίων ἐπίσκοπος πόλεως Ἁλικαρνασσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Δανιὴλ ἐπίσκοπος πόλεως Κάδων, ὁρίσας ὑπέγρ.

Μόδεστος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐλάλιος ἐπίσκοπος πόλεως Σιβλείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Χάρης ἐπίσκοπος Διονυσιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τραπεζοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγρ.

Γεννάδιος ἐπίσκοπος Ἀκμοναίων, ὁρίσας ὑπέγρ.

Θωμᾶς ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγρ.

Γεννάδιος ἐπίσκοπος πόλεως Μοσσυνῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὔανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Διοκλείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Γερόντιος ἐπίσκοπος πόλεως Βασιλινουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀλφειὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μυνδου, ὁρίσας ὑπέγρ.

Διογένης ἐπίσκοπος πόλεως Ὀρθωσιαίων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Θεοκτίστου πρεσβυτέρου.

Ζωτικὸς ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρπασηνῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Φιλοθέου πρεσβυτέρου.

Μίρος ἐπίσκοπος Εὐλανδρέων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λουκιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Ἰψοῦ, ὁρίσας ὑπέγρ.

Φίλιππος ἐπίσκοπος πόλεως Λυσιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Μιδαίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀβέρκιος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως, ὁρίσας ὑπέγρ.

Κυριακὸς ἐπίσκοπος πόλεως Εὐκαρπίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐστάθιος ἐπίσκοπος πόλεως Δοκιμίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀκύλας ἐπίσκοπος Αὐροκρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Νακωλείας, ὁρίσας ὑπέγρ.

Στρατήγιος ἐπίσκοπος Πολυβότου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Νεοπτόλεμος ἐπίσκοπος πόλεως Κόρνων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Δέρβης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πλούταρχος ἐπίσκοπος πόλεως Λύστρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐγένιος ἐπίσκοπος πόλεως Καννῶν, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος πόλεως Ὕδης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Τύραννος ἐπίσκοπος πόλεως Ὁμοναδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀχόλιος ἐπίσκοπος πόλεως Λαρανδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐτρό-

A Tynchanius Epiſcopus Apolloniadis ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

Theodoretus Epiſcopus ciuitatis Alabādorum, definiens ſubſcripſi.

Ioannes Epiſcopus Gnidi, definiens ſubſcripſi.

Calandion Epiſcopus eiuitatis Halicarnaſſi, definiens ſubſcripſi [per Iulianum presbyterum.]

Daniel Epiſcopus ciuitatis Cadorum, definiens ſubſcripſi.

Modeſtus Epiſcopus Sebaſtæ ciuitatis, definiens ſubſeripſi.

[Paulus Epiſcopus Ariſtij, definiens ſubſcripſi.]

B Eulalius Epiſcopus ciuitatis [e] Silbij, definiens ſubſcripſi. [e] Sibliæ.

Chariton Epiſcopus Dionyſiopolis, definiens ſubſcripſi.

Ioannes Epiſcopus Trapezopolis, definiens ſubſeripſi.

Gennadius Epiſcopus Acmonæorum, definiens ſubſcripſi.

Thomas Epiſcopus Theodoſiopolis, definiens ſubſcripſi.

Gennadius Epiſeopus cinitatis Moſſynorum, definiens ſubſcripſi.

Enandrus Epiſcopus ciuitatis Dioclię, definiēs ſubſcripſi.

C Gerontius Epiſcopns ciuitatis Baſilianopolis, definiens ſubſcripſi.

Alphius Epiſcopus ciuitatis Myndi, definiens ſubſcripſi.

Diogenes Epiſcopns cinitatis Orthoſiæ, definiens ſubſcripſi per Theoctiſtum presbyterū.

Zoticus Epiſcopus cinitatis Arpaſenſium, definiens ſubſcripſi per Philotheum presbyterum,

Mirus Epiſcopus Eulandrorum, definiens ſubſcr.

Lucianus Epiſcopus Ipſenſis, definiens ſubſcripſi.

Philippus Epiſcopus Lyſiadis ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

D Epiphanins Epiſcopus [s] Midanenſis, definiens ſubſcripſi. [s] Midai,

Abercius Epiſcopus Hierapolis, definiens ſubſeripſi.

Cyriacus Epiſcopns ciuitatis Eucarpiæ, definiens ſubſcripſi.

[t] Euſtathins Epiſcopus ciuitatis Docimij, definiens ſubſcripſi. [t] Euſtochius

Aquilas Epiſcopus Aurocrorum, definiens ſubſeripſi.

Baſilius Epiſcopus Naçoliæ, definiens ſubſcripſi,

Strategius Epiſcopus Polyboti, definiens ſubſcripſi.

E Neoptolemus Epiſcopus ciuitatis Cornenſium, definiens ſubſeripſi.

Paulus Epiſcopus Derbæ ciuitatis, definiens ſubſeripſi,

Plutarchus Epiſcopus ciuitatis Lyſtrorum, definiens ſubſcripſi,

Eugenius Epiſcopus ciuitatis Cannorum, definiens ſubſcripſi.

[u] Ruſus Epiſeopus Sidæ, definiens ſubſcripſi. [u] Ruſinus E. ciuitatis Hydæ,

Tyrannus Epiſcopus ciuitatis Homonadorum, definiens ſubſcripſi.

Acholius Epiſcopus Larandorum ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

Eutro-

Adada. Eutropius Epiſcopus Alandorum, definiens ſubſcripſi.

Paulus Epiſcopus Philomelij, definiens ſubſcripſi.

Paulinus Epiſcopus Apameæ, definiens ſubſcripſi.

Theotecnus E. Tyraſij. Theoctiſtus Epiſcopus Tyrij, definiēs ſubſcripſi.

Eorticius Epiſcopus Nicopolis Piſidię, definiens ſubſcripſi.

Cyrillus. Cyrus Epiſcopus Siniandi, definiens ſubſcripſi.

Paraliorū. Libanius Epiſcopus ciuitatis Pari Lycaoniæ, definiens ſubſcripſi.

Alexander Epiſcopus Seleuciæ, definiens ſubſcripſi.

B Olympius Epiſcopus Sozopolis, definiens ſubſcripſi.

Frontinianus. Fonteianus Epiſcopus Sagalaſſi, definiens ſubſcripſi.

Meſſalinus Epiſcopus Laodiceæ, definiens ſubſcripſi per Adilum Chorepiſcopum.

Dadiſum. Baſſonas Epiſcopus Neapolis, definiens ſubſcripſi.

Florentius Epiſcopus Adrianopolis, definiens ſubſcripſi.

Muſonius E. Limenū. Muſianus Epiſcopus Limerorum, definiens ſubſcripſi.

C Manaſſes Epiſcopus Theodoſiopolis, definiens ſubſcripſi.

Ioannes Epiſcopus Bargylæ, definiens ſubſcripſi.

Florentius Epiſcopus Leſbi Tenedi, definiens ſubſcripſi per Euelpiſtum Chorepiſcopum.

Tryphon Epiſcopus Chij inſulæ, definiens ſubſcripſi.

Epaphroditus Epiſcopus ciuitatis Tamaſij, definiens ſubſcripſi.

Soteres Epiſcopus ciuitatis Theodoſianæ, definiens ſubſcripſi.

D Heliodorus Epiſcopus ciuitatis Amathontis, definiens ſubſcripſi [per Soterem Epiſcopum Theodoſianæ.

Didymus Epiſcopus Lapithi, definiens ſubſcripſi [per Epaphroditum Epiſcopum Tamaſij.]

Proſechius. Pruechius Epiſcopus Arſinoes, definiens ſubſcripſi per Suterem Epiſcopum [Theoduſianæ.]

Epiphanius Epiſcopus Solorum, definiens ſubſcripſi per Soterem Epiſcopum [Theodoſianæ.]

Photiuus Epiſcopus Chytrorum, definiens ſubſcripſi per Dionyſium diaconum.

Ioannes Epiſcopus Meſſenæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

Ophelimus Epiſcopus Tegeę ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

E Irenæus Epiſcopus ciuitatis Naupacti, definiens ſubſcripſi.

Cyrillus Epiſcopus ciuitatis Subriti, definiens ſubſcripſi.

Gennadius Epiſcopus Gnoſſi ciuitatis, conſenſi & ſubſcripſi.

Euſebius Epiſcopus ciuitatis Apolloniadis, definiens ſubſcripſi.

Lampe. Demetrius Epiſcopus Lappæ, definiens ſubſcripſi.

Euphratas Epiſcopus Eleuthernæ, definiens ſubſcripſi.

Pau-

A Εὐτρόπιος ἐπίσκοπος Αλανδῶν, ὁρίσας ὑπέγ.

Παῦλος ἐπίσκοπος Φιλομηλίου, ὁρίσας ὑπέγ.

Παυλῖνος ἐπίσκοπος Απαμείας, ὁρίσας ὑπέγ.

Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Τυρασίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εορτίκιος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κύριλλος ἐπίσκοπος Σινιάνδου, ὁρίσας ὑπέγ.

Λιβάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Παραλίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Αλέξανδρος ἐπίσκοπος Σελευκείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

B Ολύμπιος ἐπίσκοπος Σωζοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φροντινιανὸς ἐπίσκοπος Σαγαλάσσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μεσσαλῖνος ἐπίσκοπος Λαοδικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Δαδίσου χωρεπισκόπου.

Βασσωνᾶς ἐπίσκοπος Νέας πόλεως, ὁρίσας ὑπέγ.

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Αδριανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μυσιανὸς ἐπίσκοπος Λιμένων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

C Μανασσῆς ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ιωάννης ἐπίσκοπος Βαργυλίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λέσβου, Τενέδου, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Εὐελπίστου χωρεπισκόπου.

Τρύφων ἐπίσκοπος Χίου τῆς νήσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Επαφρόδιτος ἐπίσκοπος πόλεως Ταμάσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Σωτηρᾶς ἐπίσκοπος πόλεως Θεοδοσιανῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

D Ηλιόδωρος ἐπίσκοπος πόλεως Αμαθοῦντος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Δίδυμος ἐπίσκοπος Λαπήθου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Προσέχιος ἐπίσκοπος Αρσινόης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Επιφάνιος ἐπίσκοπος Σόλων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ σωτηρᾶ ἐπισκόπου.

Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Χύθρων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Διονυσίου διακόνου.

Ιωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Μεσσήνης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Οφέλιμος ἐπίσκοπος πόλεως Τεγέας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

E Εἰρηναῖος ἐπίσκοπος πόλεως Ναυπάκτου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κύριλλος ἐπίσκοπος πόλεως Σούβριτος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Γεννάδιος ἐπίσκοπος πόλεως Κνωσσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος πόλεως Απολλωνιάδος, συνθέμενος, καὶ ὑπέγραψα.

Δημήτριος ἐπίσκοπος Λάμπης, ὁρίσας ὑπέγ.

Εὐφρατᾶς ἐπίσκοπος Ελευθέρνης, ὁρίσας ὑπέγ.

Παῦ-

A Παῦλος ἐπίσκοπος Καντίνου, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Χρυσογόνου πρεσβυτέρου.
Σώζων ἐπίσκοπος Φιλίππων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δοβήρου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μαξιμῖνος ἐπίσκοπος Σερρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νικόλαος ἐπίσκοπος Στόβων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δαρδάνιος ἐπίσκοπος Παρλαῶ, ὁρίσας ὑπέγρ.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Παρθικοπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Κυρίλλου πρεσβυτέρου.
Ὀνωράτος ἐπίσκοπος πόλεως Θάσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
B Θεόφιλος ἐπίσκοπος Αριασσοῦ, ὁρίσας ὑπέγρ.
Νέων ἐπίσκοπος Σιλλύου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Διόδοτος ἐπίσκοπος πόλεως Λυσιναίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μάρας ἐπίσκοπος πόλεως Κοδρυλῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Μαρκελλίνου ἐπισκόπου.
Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Πύγλων, ὁρίσας ὑπέγρ.
Μαρκελλῖνος ἐπίσκοπος πόλεως Ἰσινδῶν συναινέσας, καὶ ὑπέγραψα.
Μακεδὼν ἐπίσκοπος πόλεως Μανδοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
C Εὐδόξιος ἐπίσκοπος πόλεως Ετεννῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Αὐρήλιος ἐπίσκοπος πόλεως Αδραμυτίνης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μαρκιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Κοραλλίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐγένιος ἐπίσκοπος πόλεως Κοτεννῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὄβριμος ἐπίσκοπος πόλεως Κορακησίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
D Πέτρος ἐπίσκοπος πόλεως Εχιναίων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ χειρὸς Σωφρονίου χωρεπισκόπου μου.
Εὐστάθιος ἐπίσκοπος ἔθνους Σαρακηνῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος πόλεως Δημητριάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ῥεστικιανὸς ἐπίσκοπος Ἀφρικῆς, συναινέσας, καὶ ὑπέγραψα.
Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος Πέῤῥης, ὁρίσας ὑπέγρ.
Εὐδόξιος ἐπίσκοπος Χώματος, ὁρίσας ὑπέγρ.
E Παλλάδιος ἐπίσκοπος Κορυδάλλων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Εὐδοξίου ἐπισκόπου.
Διογένης ἐπίσκοπος μητροπόλεως Κυζίκου, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ἐπισκόπων, τῶν ὑπ' ἐμὲ, τουτέστιν, Ἀλεξάνδρου πόλεως Οκης, Γεμέλλου Μελιτουπόλεως, Εὐστοργίου Σκηψίου, Εὐτυχιανοῦ Βάρης, Ακακίου Προικοννήσου, καὶ Τιμοθέου Γέρμης, συναινῶν ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ τῆς μητροπόλεως, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ἐπισκόπων, τῶν ὑπ' ἐμὲ, Σαλουστίου Κωρύκου, καὶ Ματρωνιανοῦ Πομπηϊουπόλεως, συναινῶν ὑπέγραψα.

Ma-

A Paulus Epiſcopus Cantani, definiens ſubſcripſi per Chryſogonum presbyterum.
Sozon Epiſcopus Philippenſis, definiens ſubſcripſi.
Euſebios Epiſcopus [a] Topirenſium, definiens ſubſcripſi. [a] Doberi,
Maximinus Epiſcopus Serrenſium, definiens ſubſcripſi.
Nicolaus Epiſcopus Stoborum, definiens ſubſcripſi.
Dardanius Epiſcopus [b] Bargalæ, definiens ſubſcripſi. [b] Parlae,
B Ioannes Epiſcopus Parthicopolis, definiens ſubſcripſi per [c] Cyriacum presbyterum. [c] Cyrillum
Honoratus Epiſcopus ciuitatis Thaſſi, definiens ſubſcripſi.
Theophilus Epiſcopus Ariaſſi, definiens ſubſcripſi.
Neon Epiſcopus [d] Pſyllenus, definiens ſubſcripſi. [d] Sillyi,
Diodotus Epiſcopus ciuitatis [e] Lyſimachorum, definiens ſubſcripſi. [e] Lyſinaorum,
Maras Epiſcopus ciuitatis [f] Cordiluſorum, definiens ſubſcripſi per Marcellinum Epiſcopum [Iſindenſem.] [f] Codrylorum.
Paulus Epiſcopus [g] Tloſorũ, definiens ſubſcripſi. [g] Fuglorum,
C Marcellinus Epiſcopus ciuitatis Iſindorum, conſenſi & ſubſcripſi.
Macedonius Epiſcopus ciuitatis [h] Magidis, definiens ſubſcripſi. [h] Mandi,
Eudoxius Epiſcopus ciuitatis Etennorum, definiens ſubſcripſi.
Aurelius Epiſcopus Adrumetinus, definiẽs ſubſcripſi.
Marcianus Epiſcopus ciuitatis Coralliæ, definiens ſubſcripſi.
Eugenius Epiſcopus ciuitatis Cotennorum, definiens ſubſcripſi.
Obrimus Epiſcopus Coraceſij ciuitatis, definiẽs ſubſcripſi.
D Petrus Epiſcopus ciuitatis Echinæorum, definiens ſubſcripſi per manum Sophronij Chorepiſcopi.
Euſtathius Epiſcopus gentis Sarracenorum, definiens ſubſcripſi.
Conſtantinus Epiſcopus ciuitatis Demetriadis, definiens ſubſcripſi.
Reſticianus Epiſcopus Africanus, conſenſi & ſubſcripſi.
Sabinianus Epiſcopus Perrhæ, definiens ſubſcripſi.
Eudoxius Epiſcopus Chomatis, definiens ſubſcripſi.
E Palladius Epiſcopus Corydalorum, definiens ſubſcripſi per Eudoxium Epiſcopũ Chomatis.
Diogenes Epiſcopus metropolis Cyzici, & pro abſentibus Epiſcopis ſub me conſtitutis, hoc eſt, Alexandro ciuitatis Ocæ, Gemello Melitopolis, Euſtorgio Scepſij, Eutychiano Barenſi, Acacio Prœconneſi, & Timotheo Germæ, conſentiens ſubſcripſi.
Theodorus Epiſcopus Tarſi metropolis, & pro abſentibus Epiſcopis ſub me conſtitutis, Salluſtio Coryceſi, & Matroniano Pompeiopolis, conſentiens ſubſcripſi.

A Marinianus Epiſcopus metropolis Synnadorũ, & pro abſentibus reuerendiſſimis Epiſcopis qui ſub me ſunt, Helladio [a] Thyatiræ, Paulo ciuitatis Amadaſſæ, Auxanonte ciuitatis [b] Præpeniſſi, Otreio ciuitatis Cynnaborij, Auxanonte ciuitatis Bryzenorum, Iacobo [c] Primneſiæ inſulæ, & Baſilio ciuitatis [d] Orei, conſentiens ſubſcripſi.

[a] Tectorij, [b] Prymniaſſi ciuitatis, [d] Oræ,

[e] Cyrus Epiſcopus Anazarbi metropolis, & pro abſentibus Epiſcopis ſub me conſtitutis, Paregorio Caſtabalæ, Iuliano Alexandriæ minoris, Euſtathio [Rhiſorum, Alexandro] Aegæorum, conſentiens ſubſcripſi.

[e] Cyrillus

B Oneſiphorus Epiſcopus Iconij metropolis, definiens ſubſcripſi & pro abſentibus Epiſcopis ſub me conſtitutis, Eugenio ciuitatis [f] Aranæ, Diomede Amblatenſe, Aëtio Iſauropolis, Euſtathio ciuitatis [g] Ebagenorum, Hegemonio ciuitatis [h] Gadarenorum, Cnnone ciuitatis [i] Pergæ, Armatio ciuitatis Miſtij, Oneſimo ciuitatis [k] Cyziſtrorum, Olympio ciuitatis [l] Sadagenorum.

[f] Barangorum, [g] Sauatrorũ, [h] Hydmauti, [i] Perſarum, [k] Iliſtrorum, [l] Vſadorum,

Baſilius Epiſcopus Seleuciæ Iſauriæ metropolis, definiens ſubſcripſi & pro abſentibus Epiſcopis ſub me conſtitutis, Antonio Nephelidis, Iacobo Anemorij, Nunechio Charadrorum, Diapherontio [m] Olbaſſæ, Antonio Domitiopolis, Stephano Daliſandi, Paulo Hierapolis, Menodoro Irenopnlis, Conone [n] Iſidis.

C

[m] Olbæ, [n] Bidæ.

Nunechius Epiſcopus Laodiceæ metropolis, definiens ſubſcripſi & pro abſentibus Epiſcopis ſub me conſtitutis, Symmachio Attudorum, Phileto [o] Ceratapenſi, Epiphanio Cnloſſenſi, Euagora Iluzorum, Zoſimo Themiſſi, Antiochn ciuitatis [p] Neæ, Philadelphio ciuitatis [q] Anthemuſiæ, Aramio ciuitatis Synnai, Heraclio ciuitatis Cydiſſorum, Caio ciuitatis [r] Egarorum, Matthia Temenithyrorum, Philippo ciuitatis Peltorum, Tatiano Philippopolis.

[o] Charetaporum, [p] Sanaorum [q] Eucanaſſi, [r] Alianorũ,

D Olympius Epiſcopus metropolis Cypri, definiens ſubſcripſi per Epaphroditum Epiſcopum Tamaſſi, & pro abſentibus Epiſcopis ſub me conſtitutis, Hermolan ciuitatis Carteriopolis, Ariſtoclide Tiberiopnlis, Nicopolione ciuitatis . . .

Symeonius Epiſcopus Amidæ metropolis, ſubſcripſi & pro Epiſcopis ſub me conſtitutis, Euſcbio Maronopnlis, Caiuma Valarſecopolis, [s] Tyricio ciuitatis . . . . . per Petrum presbyterum.

[s] Sericio

E Pergamius Epiſcopus Antiochiæ Piſidiæ, ſubſcripſi & prn abſentibus religioſiſſimis Epiſcopis prædictæ prouinciæ, Apellio, Protogene, Marcellino, [t] Maximo, Timotheo, Eutropin, Armcnio, Muſonio.

[t] Maximino,

Stephanus Epiſcopus Epheſi metropolis, & pro religioſiſſimis Epiſcopis abſentibus ſub me conſtitutis, hoc eſt, Eutropio ciuitatis Pergami, Flauiano ciuitatis [u] Adriacenorum, Maximo ciuitatis Aſſi, Aretiano ciuitatis

[u] Adramytij.

A Μαριανὸς ἐπίσκοπος μητροπόλεως Συνάδων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τῶν ὑπ' ἐμὲ, Ἑλλαδίου πόλεως [x] Τεκτορίου, Παύλου πόλεως Αμαδάσσης, Αὐξάνοντος πόλεως Πραιπενίσσου, Ὀτρέως πόλεως Κιναβορίου, Αὐξάνοντος πόλεως Βρύζου, Ιακώβου πόλεως Πρυμνιάσσης, καὶ Βασιλείου πόλεως Ὀτρου, συναινῶν ὑπέγραψα.

[x] Τεπκτορίου,

Κύριλλος ἐπίσκοπος Αναζάρβου τῆς μητροπόλεως, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ἐπισκόπων, τῶν ὑπ' ἐμὲ, Παρηγορίου Κασταβάλης, Ιουλιανοῦ [y] Αλεξάνδρου, Εὐσταθίου Αἰγῶν, συναινῶν ὑπέγραψα.

[y] Αλεξανδρείας,

B Ονησιφόρος ἐπίσκοπος Ικονίου μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ἐπισκόπων, τῶν ὑπ' ἐμὲ, Εὐγενίου πόλεως Βαράγγων, Διομήδους πόλεως Αμβλάδων, Αετίου Ισαυροπόλεως, Εὐσταθίου πόλεως [z] Σαυάτρων, Ηγεμονίου πόλεως Ὕδμαυδ, Κόνωνος πόλεως Περσῶν, Αρματίου πόλεως Μισθίας, Ονησίμου πόλεως Ιλιστρῶν, Ολυμπίου πόλεως Οὐσάδων.

[z] Σασυνάδων,

Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ισαυρίας μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ὑπ' ἐμὲ ἐπισκόπων, Αντωνίου Νεφελίδος, Ιακώβου Ανεμουρίου, Νουνεχίου Χαράδρων, Διαφεροντίου Ολβης, Αντωνίου Δομετιουπόλεως, Στεφάνου Δαλισάνδου, Παύλου Ιεραπόλεως, Μηνοδώρου Εἰρηνουπόλεως, Κόνωνος Βίδης.

C

Νουνέχιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ὑπ' ἐμὸ ἐπισκόπων, Συμμαχίου πόλεως Αττουδῶν, Φιλητοῦ πόλεως Χαρετόπων, Επιφανίου πόλεως Κολάσσων, Εὐαγόρα πόλεως Ιλουζῶν, Ζωσίμου πόλεως Θεμισσοῦ, Αντιόχου πόλεως Σαναῶν, Φιλαδέλφου πόλεως [aa] Αταναάσου, Αραμίου πόλεως Συνναοῦ, Ηρακλείου πόλεως Κυδισσοῦ, Γαΐου πόλεως Αλιανῶν, Ματθίας πόλεως Τημένου Θύρων, Φιλίππου πόλεως Πελτῶν, Τατιανοῦ πόλεως Φιλιππουπόλεως.

D

[aa] Εὐταναάσσου,

Ολύμπιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Κύπρου, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Επαφροδίτου ἐπισκόπου πόλεως Ταμασσοῦ, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων Ερμολάου πόλεως [bb] Καρπειρουπόλεως, Αριστοκλέους Τιβεριουπόλεως, καὶ Νικοπολίωνος πόλεως . . . .

[bb] Καρπασίου,

Συμεώνης ἐπίσκοπος Αμίδης τῆς μητροπόλεως ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπ' ἐμὲ, Εὐσεβίου Μαρωνουπόλεως, Καϊουμᾶ Οὐαλαρσακουπόλεως, Σηρικίου πόλεως . . . διὰ Πέτρου πρεσβυτέρου.

E Περγάμιος ἐπίσκοπος Αντιοχείας τῆς Πισιδῶν μητροπόλεως, ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῆς προειρημένης ἐπαρχίας, Απελλίου πόλεως, Πρωτογένους πόλεως, Μαρκελλίνου πόλεως, Μαξιμίνου πόλεως, Τιμοθέου πόλεως, Εὐτροπίου πόλεως, Αρμενίου πόλεως, Μουσωνίου πόλεως.

Στέφανος ἐπίσκοπος Εφέσου τῆς μητροπόλεως, καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπ' ἐμὸ ἀπόντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων, τουτέστιν, Εὐτροπίου πόλεως Περγάμου, Φλαβιανοῦ πόλεως Αδραμυτίου, Μαξίμου πόλεως Ασσοῦ, Αρετιανοῦ πόλεως

A

λεως Ἀντάνδρων, Χρυσογόνου πόλεως Μύκης, Ἀλεξάνδρου πόλεως Μαγνησίας, Εὐσταθίου πόλεως Τεμένου, Δρακοντίου πόλεως Ἐρυθρῶν, Γενναδίου πόλεως Τέων, Ἰουλιανοῦ πόλεως Λεβέδου, Ἀλεξάνδρου πόλεως Κολοφῶνος, Ζωτικοῦ πόλεως Ἀναίας, Ἰσιδώρου πόλεως Πριήνης, Μαξίμου πόλεως Μασταύρων, Εὐστοργίου πόλεως Διὸς ἱεροῦ, Γεροντίου πόλεως Ἀρκαδιουπόλεως, Θωμᾶ πόλεως Αὐλίου κώμης, Ῥουφίνου πόλεως Ἰλίου, Ἰωάννου Βαρέτων, Βασιλείου πόλεως Ἀσσίων, Ἀλεξάνδρου πόλεως Μεναύλης, συναινέσας ὑπέγραψα διὰ Ἑσπερίου ἐπισκόπου Πιτάνης.

B

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Βόστρων, καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπ' ἐμὲ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Πλάκου πόλεως Γεράσων, Ζωσίου πόλεως Ἐσβουώτων, Μάλχου πόλεως Αἴνου, * Γαυτοῦ πόλεως Νείλων, Νόννου πόλεως * Ζεραβένης, Χίλωνος πόλεως Νέας πόλεως, Ἰωάννου πόλεως Ἐῤῥῆς, Ἰωβίου πόλεως Νέβης, Γαϊανοῦ πόλεως Μηδάβων, Σεβήρου Μαξιμιανουπόλεως, Ἀναστασίου πόλεως Εὐτιμίας, Σολέμου πόλεως Κωνσταντιανῆς, Μαρᾶ πόλεως Διονυσιάδος, συναινέσας ὑπέγραψα.

* Γάννου * Ζαζαβένης,

C

Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Δαμασκοῦ, καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπ' ἐμὲ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Ἰωάννου πόλεως Παλμύρας, Δάδα πόλεως Χοναχάρων, Εὐσεβίου πόλεως Ἰαβρουδῶν, Θεοδώρου πόλεως Δάβρων, Ἀβρααμίου πόλεως * Ἀρχαίων, Πέτρου πόλεως * Κοραδαίων, συναινέσας ὑπέγραψα.

* Ἀρλαίων, * Κοραδώνων,

Στέφανος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἱεραπόλεως, καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπ' ἐμὲ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Οὐρανίου πόλεως Σούρων, Μαρᾶ πόλεως Ὠρίμων, Δαυὶδ πόλεως Εὐρώπου, Κοσμᾶ πόλεως Μαριανουπόλεως, συναινῶν ὑπέγραψα.

D

Γρηγόριος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως ὁρίσας ὑπέγρ.

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Διβέλλου ὁρίσας ὑπέγρ.

Ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος, ἡμῶν δεσπότης πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον εἶπε· λεγέτω ἡ ἁγία σύνοδος, εἰ κατὰ συναίνεσιν πάντων τῶν ὁσιωτάτων ἐπισκόπων ὁ νῦν ἀναγνωσθεὶς ὅρος, ἐξεφωνήθη. * Πάντες ἐβόησαν· πάντες οὕτως πιστεύομεν. μία πίστις· μία γνώμη· πάντες τὸ αὐτὸ φρονοῦμεν. πάντες συναινέσαντες, ὑπεγράψαμεν. πάντες ὀρθόδοξοί ἐσμεν. αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων· αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων· αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων· αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἔσωσεν. Μαρκιανῷ νέῳ Κωνσταντίνῳ, νέῳ Παύλῳ, νέῳ Δαυὶδ, τὰ ἔτη τοῦ Δαυὶδ τῷ βασιλεῖ· εὐσεβῆ κύριε ζωὴν αὐτῷ, νέῳ Κωνσταντίνῳ, νέῳ Μαρκιανῷ. ὑμεῖς ἡ εἰρήνη τῆς οἰκουμένης. εὐσεβῆ κύριε ζωὴν αὐτῷ. φυλάξει ὑμᾶς ἡ πίστις ὑμῶν. τὸν Χριστὸν τιμᾷς, αὐτός σε φυλάξει· τὴν ὀρθοδοξίαν σὺ ἐβεβαίωσας. ὡς οἱ ἀπόστολοι, οὕτω πιστεύει. * τῇ Αὐγούστῃ πολλὰ τὰ ἔτη. ὑμεῖς φωστῆρες τῆς ὀρθοδοξίας· διὰ τοῦτο πανταχοῦ εἰρήνη. τοὺς φωστῆρας τῆς εἰρήνης κύριε φύλαξον· τοὺς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης κύριε φύλαξον. αἰωνία ἡ μνήμη νέῳ Κωνσταντίνῳ. τὴν

* Ῥωμαϊστί, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

E

* τῆς Αὐγούστης

tatis Antandrorum, Chryſogono ciuitatis ‖ Cimæ, Alexandro Magneſiæ [apud Sypilum,] Euſtathio ciuitatis ‖ Timbriæ, Dracontio ciuitatis ‖ Hydræ, Gennadio ciuitatis Teorum, Iuliano ciuitatis Lebedi, Alexandro ciuitatis Colophonis, Zotico ciuitatis Anæorum, Iſidoro ciuitatis Prienes, Maximo [Trallianorũ, Sabatio] Maſtaurorum, Euſtorgio ciuitatis Templi Iouis, Gerontio Arcadiopolis, Thoma ciuitatis Aulij; Rufino ciuitatis Ilij, Ioanne ciuitatis ‖ Bargaſorum, Baſilio ciuitatis Aſſæorum, Alexandro ciuitatis ‖ Naulochi, per Heſperium Epiſcopum Pitanæ conſentiens ſubſcripſi.

‖ Myces, ‖ Temeni, ‖ Erythrenſium, ‖ Barettorũ, ‖ Menaules,

Conſtantinus Epiſcopus metropolis Boſtrorum & pro religioſiſſimis Epiſcopis ſub me conſtitutis, Placo ciuitatis Geraſæ, Zoſio ciuitatis Esbuntorum, Malcho ciuitatis ‖ Auaræ, Gautone ciuitatis ‖ Elanorum, Nonno ciuitatis Zerabenæ, Chilone Neapolis, Ioanne ciuitatis Erræ, Iouio ciuitatis Nebæ, Caiano ciuitatis Medaborum, Seuero Maximianopolis, Anaſtaſio ‖ Anithæ, Solemo ciuitatis ‖ Conſtantiæ, Mara Dionyſiadis, conſentiens ſubſcripſi.

‖ Aeni, ‖ Neelorum, ‖ Eutimiæ, ‖ Conſtantianæ,

Theodorus Epiſcopus metropolis Damaſci, & pro religioſiſſimis Epiſcopis ſub me conſtitutis, Ioanne ciuitatis Palmyræ, ‖ Cochena ciuitatis Danaborum, Euſebio ciuitatis Iabrudorum, Theodoro ciuitatis Dabrorum, Abraamio ciuitatis ‖ Alanorum, Petro ciuitatis Coradænorum, conſentiens ſubſcripſi.

‖ Dada Chonacharorũ, ‖ Archæorum, al. Arlaorum,

Stephanus Epiſcopus metropolis Hierapolis, & pro Deo amantiſſimis Epiſcopis ſub me conſtitutis, Vranio ciuitatis Surorum, Mara ciuitatis Orimorum, Dauid ciuitatis Europi, Coſma Marianopolis, conſentiens ſubſcripſi.

Gregorius Epiſcopus Hadrianopolis definiens ſubſcripſi.

Iuuenalis Epiſcopus Dibelli, definiens ſubſcripſi.

Diuiniſſimus & piiſſimus Dominus noſter Imperator ad ſanctam Synodum dixit: Dicat ſancta Synodus, ſi ſecundum omnium ſanctorum Epiſcoporum ‖ expoſitionem, definitio nunc relecta, prolata eſt. * Omnes clamauerunt: Omnes ſic credimus: vna Fides, vna voluntas. omnes idipſum ſapimus, omnes conſentientes ſubſcripſimus, omnes orthodoxi ſumus. Hæc Fides Patrum, hæc Fides Apoſtolorum, hæc Fides orthodoxorum, hæc Fides orbem terræ ſaluauit. Marciano nouo Conſtantino, nouo Paulo, nouo Dauid, annos Dauid Imperatori. pio Domine vitam ei, nouo Conſtantino, nouo Marciano. Vos eſtis pax orbis, pio Domine vitam ei. Conſeruet vos fides veſtra: Chriſtus, quem honoras, ipſe te cuſtodiat. Orthodoxam Fidem tu roboraſti. ſicut Apoſtoli, ita creditis. Auguſtæ multos annos. Vos lumina orthodoxæ Fidei. propter hæc vbique pax eſt. Lumina pacis, Domine tu cuſtodi. Luminaria mundi, Domine tu cuſtodi. Perpetua memoria nouo Conſtantino,

‖ conſenſionem. * Latine, legi, legimus, legit.

Quæ

Quæ ex genere orthodoxa eſt, Deus eam cuſtodiat: cuſtodem Fidei Deus cuſtodiat: eam, quæ ſemper pia eſt, Deus cuſtodiat. Pia, orthodoxa, quæ contraria eſt hæreticis, Deus eam cuſtodiat. Omnes hæreticos tu fugaſti: [Neſtorium & Eutychem tu perſecuta es.] Abſit inuidia à veſtro Imperio: digni Fide, digni Chriſto: abſit inuidia à veſtro regno. Fideles Imperatores ſic honorantur. Deus cuſtodiat poteſtatem veſtram, Deus pacificet Imperium veſtrum. Marcianus nouus Conſtantinus, Pulcheria noua Helena. Fidem tu oſtendiſti: zelum Helenæ tu [a] ſectaris. Veſtra vita, munimen cunctorum eſt: veſtra fides Eccleſiarum gloria eſt.

[a] demonſtraſti.

[Et poſt has voces] diuiniſſimus & piiſſimus Dominus noſter ad ſanctam Synodum dixit: Licet laborem veſtræ reuerentiæ fatigationemq. fecerimus, tamen maximas gratias agimus omnium ſaluatori Chriſto, quia multorum errantium circa Fidem amputata diſcordia, in vnam eamdemq. religionem omnes nunc vna voluntate conuenimus, ſperantes [b] celerrimam veſtris ad diuinitatem precibus, & circa omnia pacem nobis à Deo donari. Omnes clamauerunt: Hæc digna veſtro Imperio: hæc propria veſtri regni: [c] hæc correctio veſtri Imperij. digne Fide, digne Chriſto, digne Imperio, & religione. Propter hæc pacificatur orbis terrarum. hæc digna veſtro Imperio. Per te orthodoxa Fides firmata eſt: per te hæreſis non eſt. Cæleſtis rex terrenum cuſtodi. Per te firmata Fides eſt. Cæleſtis rex Auguſtam cuſtodi. Per te Fides firmata eſt. Vnus Deus, qui hoc fecit. Rex cæleſtis Auguſtam cuſtodi, dignam pacis. Hæreticos tu fugaſti. Neſtorio & Eutychi anathema: anathema & Dioſcoro. Per vos Fides, per vos pax. Hæc oratio Eecleſiarum, hæc oratio Paſtorum. Neſtorio & Entychi & Dioſcoro anathema.

[b] quàm primum omnia in melius conuerti veſtris precibus, & ſuper omnia [c] hoc opus

[Et poſt has voces] diuiniſſimus & piiſſimus Dominus noſter ad ſanctam Synodum dixit: Pia & catholica Fide à ſancta & vniuerſali Synodo ſecundum Patrum expoſitionem declarata, iuſtum ſimul & expediens eſſe noſtra tranquillitas approbauit, omnem de cetero contentionis occaſionem de ſanctæ Fidei religione penitus amputari. Si quis igitur idiota, vel militaris, ſeu clericus, publice de Fide, turbam congregans, ſub obrentu diſputationis tumultum fecerit, ſciat, quia ſi quidem idiota ſit, ab vrbe regia expelletur: militaris vero & clericus, gradus ſui periculum ſuſtinebunt, & pœnis alijs ſubiacebunt. Omnes clamauerunt: Multos annos Imperatori, [multos annos Auguſtæ.] Chriſtum amantis Imperatoris multi anni: pio & Chriſtiano [multi anni.] Eccleſias tu erexiſti, orthodoxam Fidem tu confirmaſti. Auguſtæ orthodoxæ multos annos: piæ & amatrici Chriſti. Imperium veſtrum Deus cuſtodiat. Vos hæreticos expuliſtis. Neſtorio & Eutychi & Dioſcoro anathema.

A ἀπὸ γένους ὀρθόδοξον ὁ θεὸς [x] φυλάξοι· τὴν φύλακα τῆς πίστεως ὁ θεὸς φυλάξοι· τὴν ἀεὶ εὐσεβῆ ὁ θεὸς φυλάξοι. τὴν εὐσεβῆ, τὴν ὀρθόδοξον, τὴν κατὰ τῶν αἱρετικῶν ὁ θεὸς φυλάξοι. ὅλους τοὺς αἱρετικοὺς σὺ ἐδίωξας. ἄπειη φθόνος τῆς ὑμῶν βασιλείας· ἄξιοι τῆς πίστεως, ἄξιοι τοῦ Χριστοῦ· ἄπειη φθόνος τῆς ὑμῶν βασιλείας. οἱ πιστοὶ βασιλεῖς οὕτω τιμῶνται. ὁ θεὸς [x] φυλάξοι τὸ κράτος ὑμῶν. ὁ θεὸς [y] εἰρηνεύσοι τὴν βασιλείαν ὑμῶν. Μαρκιανὸς νέος Κωνσταντῖνος· Πουλχερία νέα Ἑλένη. τὴν πίστιν σὺ ἐπεδείξω· τῆς Ἑλένης τὸν ζῆλον σὺ ἐπεδείξω. ἡ ὑμετέρα ζωὴ πάντων B ἀσφάλεια. ἡ ὑμετέρα πίστις δόξα τῶν ἐκκλησιῶν.

[x] φυλάξει. [x] φυλάξει [y] εἰρηνεύσει

Ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν δεσπότης πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον εἶπεν· εἰ καὶ κάματον τῇ ὑμετέρᾳ εὐλαβείᾳ, καὶ σκυλμὸν ἐποιήσαμεν, χάριν μεγίστην ὁμολογοῦμεν τῷ πάντων σωτῆρι Χριστῷ, ὅτι πολλῶν πλανωμένων περὶ τὴν πίστιν, ἀναιρεθείσης τῆς διχονοίας, εἰς μίαν, καὶ τὴν αὐτὴν ὁμογνωμόνως θρησκείαν ἅπαντες συνήλθομεν, ἐλπίζοντες τὴν ταχίστην πρὸς τὸ κρεῖττον ταῖς ὑμετέραις πρεσβείαις, καὶ τὴν ἐπὶ πᾶσιν εἰρήνην ἡμῖν παρὰ τοῦ θεοῦ δωρηθήσεσθαι. Πάντες C ἐβόησαν· ταῦτα ἄξια τῆς ὑμῶν βασιλείας· ταῦτα ἴδια τῆς ὑμῶν βασιλείας. τοῦτο κατόρθωμα τῆς σῆς βασιλείας, ἄξιε τῆς πίστεως, ἄξιε τοῦ Χριστοῦ, ἄξιε τῆς βασιλείας, καὶ τῆς θρησκείας. διὰ ταῦτα εἰρηνεύει ἡ οἰκουμένη. ταῦτα ἄξια τῆς ὑμῶν βασιλείας. διὰ σοῦ ἡ ὀρθοδοξία ἐβεβαιώθη. διὰ σὲ οὐκ ἔνι αἵρεσις. οὐράνιε βασιλεῦ, τὸν ἐπίγειον φύλαξον· διὰ σοῦ βεβαία ἡ πίστις. οὐράνιε βασιλεῦ, τὴν Αὐγοῦσταν φύλαξον· διὰ σοῦ βεβαία ἡ πίστις. εἷς θεὸς ὁ τοῦτο ποιήσας. οὐράνιε βασιλεῦ, τὴν Αὐγοῦσταν φύλαξον· ἀξίαν τῆς εἰρήνης· τοὺς αἱρετικοὺς σὺ ἐδίωξας. Νεστορίῳ, καὶ D Εὐτυχεῖ ἀνάθεμα. ἀνάθεμα καὶ Διοσκόρῳ. δι' ὑμᾶς ἡ πίστις· δι' ὑμᾶς ἡ εἰρήνη. αὕτη ἡ εὐχὴ τῶν ἐκκλησιῶν. αὕτη εὐχὴ τῶν ποιμένων. Νεστορίῳ, καὶ Εὐτυχεῖ, καὶ Διοσκόρῳ, ἀνάθεμα.

Ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν δεσπότης, πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον εἶπε· τῆς εὐσεβοῦς, καὶ καθολικῆς ἡμῶν πίστεως παρὰ τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, κατὰ τὴν τῶν πατέρων ἔκθεσιν φανερωθείσης, δίκαιον ὁμοῦ, καὶ συμφέρον εἶναι ἡ ἡμετέρα γαληνότης ἐδοκίμασε, πᾶσαν τὴν τοῦ λοιποῦ φιλονεικίας ἀφορμὴν περὶ τῆς εὐαγοῦς θρησκείας ἀναιρεθῆναι. εἴ τις E τοίνυν ἰδιώτης, ἢ [x] στρατιώτης προσομιλήσοι, ἢ εἰς κλῆρον τελῶν, δημοσίᾳ περὶ τῆς πίστεως ὀχλαγωγίαν συναγαγών, καὶ ἐν προσχήματι διαλέξεως θόρυβον ἐμποιεῖ, ἴστω, ὡς ὁ μὲν ἰδιώτου τύχην ἐπιγραφόμενος, τῆς βασιλίδος ἐξελαθήσεται πόλεως· ὁ δὲ στρατευόμενος περὶ τῆς ἑαυτοῦ στρατείας, καὶ ὁ κληρικὸς περὶ τοῦ ἰδίου βαθμοῦ κινδυνεύσει, καὶ ἑτέραις ὑποβληθήσεται τιμωρίαις. Πάντες ἐβόησαν· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως· τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως πολλὰ τὰ ἔτη· τῷ εὐσεβεῖ, τῷ Χριστιανῷ. τὰς ἐκκλησίας σὺ ὤρθωσας, τὴν ὀρθοδοξίαν σὺ ἐστήριξας. τῆς Αὐγούστης πολλὰ τὰ ἔτη· τῇ εὐσεβεῖ, καὶ φιλοχρίστῳ. τὴν ὑμετέραν βασιλείαν ὁ θεὸς [x] φυλάξοι· τοὺς αἱρετικοὺς ὑμεῖς ἐξεβάλετε. Νεστορίῳ, καὶ Εὐτυχεῖ, καὶ Διοσκόρῳ, ἀνάθεμα.

[x] στρατεύ- [x] φυλάξει

θεμα. ἡ τριὰς τοὺς τρεῖς καθεῖλεν· ἡ τριὰς τοὺς τρεῖς ἐξέβαλε. δι᾽ αἰῶνος ἡ ὑμῶν βασιλεία.

Ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν δεσπότης πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον εἶπε· τινά ἐστι κεφάλαια, ἅ τινα πρὸς τιμὴν τῆς ὑμετέρας εὐλαβείας ὑμῖν ἐφυλάξαμεν, πρέπον ἡγησάμενα, παρ᾽ ὑμῶν ταῦτα κανονικῶς κατὰ σύνοδον τυπωθῆναι, ἢ νόμοις θεσπισθῆναι ἡμετέροις. καὶ κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου, Βερονικιανὸς, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, τὰ κεφάλαια ἀνέγνω οὕτω.

Τοὺς ἀληθῶς, καὶ εἰλικρινῶς, τὸν μονήρη μετιόντας βίον, τῆς ὀφειλομένης αὐτοῖς ἀξιοῦμεν τιμῆς. ἐπειδὴ δέ τινες τῷ μοναχικῷ κεχρημένοι προσχήματι, καὶ τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὰ κοινὰ διαταράττουσι πράγματα, ἔδοξε, μηδένα μὲν οἰκοδομεῖν μοναστήριον παρὰ γνώμην τοῦ τῆς πόλεως ἐπισκόπου, μήτε δὲ ἐν κτήμασι παρὰ γνώμην τοῦ δεσπότου τοῦ κτήματος· τοὺς δὲ καθ᾽ ἑκάστην πόλιν, καὶ χώραν μονάζοντας, ὑποτετάχθαι τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀσπάζεσθαι, καὶ προσέχειν μόνῃ τῇ νηστείᾳ, καὶ τῇ προσευχῇ, μήτε δὲ ἐκκλησιαστικοῖς, ἢ δημοσίοις παρενοχλεῖν πράγμασιν, εἰ μή ποτε ἄρα ἐπιτραπεῖεν διὰ χρείαν ἀναγκαίαν ἀπὸ τοῦ τῆς πόλεως ἐπισκόπου· μήτε μὴν ἐξουσίαν ἔχειν τοὺς μονάζοντας δέχεσθαι ἐν τοῖς ἑαυτῶν μοναστηρίοις δούλους, ἢ ἐναπογράφους παρὰ γνώμην τῶν δεσποτῶν.

Ἐπειδὴ δέ τινες τῶν ἐν τῷ κλήρῳ κατειλεγμένων, καὶ τῶν μοναζόντων, τὴν φιλοχρηματίαν νοσοῦντες, εἰς φροντίδας βιωτικῶν πραγμάτων ἑαυτοὺς ἐμβάλλουσι, μισθωταὶ κτημάτων, ἢ ἐπίτροποι καθιστάμενοι, ἢ οἰκίαις προσεδρεύοντες, ὡς διοικοῦντες, ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ, καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, μηδένα κληρικὸν μισθοῦσθαι κτήματα, ἢ ἐπιτροπὴν ἀναδέχεσθαι, εἰ μή ποτε ἄρα παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου ἐπιτραπείη, τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ποιεῖσθαι φροντίδα. εἰ δέ τις μετὰ τὸν ὅρον τοῦτον, ἢ αὐτὸς τολμήσοι μισθώσασθαι, ἢ δι᾽ ἄλλου τινὸς τοιαύτην ἀναδέξασθαι φροντίδα, τῷ ἐκκλησιαστικῷ τοῦτον ὑποβάλλεσθαι ἐπιτιμίῳ· εἰ δὲ ἐπιμένοι φιλονεικῶν, γυμνοῦσθαι αὐτὸν τοῦ ἀξιώματος.

Κληρικοὺς εἰς ἐκκλησίαν τελοῦντας, μὴ ἐξεῖναι εἰς ἄλλης πόλεως τέλεσθαι ἐκκλησίαν, ἀλλὰ στέργειν ἐκείνην, ἐν ᾗ λειτουργεῖν ἐξ ἀρχῆς ἠξιώθησαν, ἔξω ἐκείνων, οἵ τινες ἀπολέσαντες τὰς οἰκείας πατρίδας, ἀπὸ ἀνάγκης εἰς ἄλλην ἐκκλησίαν μετῆλθον. εἰ δέ τις μετὰ τὸν ὅρον τοῦτον τὸν ἄλλῳ ἐπισκόπῳ προσήκοντα δέξαιτο κληρικὸν, ἔδοξεν ἀκοινώνητον εἶναι, καὶ τὸν δεχθέντα, καὶ τὸν δεξάμενον, ἕως ἂν ὁ ἀποστὰς κληρικὸς εἰς τὴν ἰδίαν ἐπανέλθῃ ἐκκλησίαν.

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ἐπιδοθέντων τῶν κεφαλαίων παρὰ τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου τῷ θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, Ἀνατολίῳ, πάντες οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων· τῷ εὐσεβεῖ, τῷ χριστιανῷ· ὁ Χριστὸς,

A anathema. Trinitas hos tres damnauit, Trinitas hos tres eiecit. In perpetuum maneat veſtrum Imperium.

Diuiniſſimus & pijſſimus Dominus noſter ad ſanctam Synodum dixit: Quædam capitula ſunt, quæ ad honorem veſtræ reuerentiæ vobis ſeruauimus, decorum eſſe iudicantes, à vobis hæc regulariter potius ſormari per Synodum, quàm noſtra lege ſanciri. Ee iubente diuiniſſimo & pijſſimo Principe noſtro, Beronicianus vir deuotus ſecretarius diuini conſiſtorij, capitula ſic relegit.

Capitulum I.

Eos, qui vere & ſincere ſolitariam arripiunt B vitam, debito honore dignos iudicamus. Quoniam vero quidam ſub prætextu ſolitariæ vitæ & Eccleſias & communes perturbant cauſas; placuit nullum quidem ædificare monaſterium præter voluntatem Epiſcopi ciuitatis, neque in poſſeſſione præter voluntatem domini poſſeſſionis. Eos vero monachos, qui per ſingulas ciuirates ſunt atque prouincias, ſubijci Epiſcopo, & quietem amplecti, & intendere ſolum ieiunio & orationi, & neque Eccleſiaſticis, neque publicis importunos rebus exiſtere; niſi ſorte iubeatur eis propter neceſſariam cauſam ab Epiſcopo ciuitatis. Sed neque poteſtatem habere monachos C ſuſcipiendi in monaſterijs ſuis ſeruos, aut inſcriptitios, præter voluntatem dominorum.

Habetur J. inter Canones huius Concilij in ordine iiij.

Cap. II.

Quoniam vero aliqui clericorum & monachorum pecuniæ amore languentes, curis mundanarum rerum ſemetipſos ſubijciunt, aut poſſeſſionum conductores, aut procuratores conſtituti, aut in domibus [ſæcularium] obuerſantes, tamquam diſpenſatores effecti: placuit huic ſancto & magno Concilio, nullum clericum conducere poſſeſſiones, aut procurationem ſuſcipere; niſi forte ei à proprio Epiſcopo iubeatur Eccleſiaſticarum poſſeſſionum habere ſollicitudinem. D Si quis autem poſt hanc definitionem aut ipſe conducere præſumpſerit, aut per alium quemlibet hanc curam ſuſcipere, Eccleſiaſticæ pœnæ ſubdatur: quód ſi in contentione perſtiterit, dignitate priuetur.

J. Can. iij.

Cap. III.

Clericos in Eccleſia conſtitutos, non licere alterius ciuitatis Eccleſiæ deputari, ſed permanere illic, in qua miniſtrare ab initio deputati ſunt: extra illos ſcilicet, qui amiſſis proprijs prouincijs, ex neceſſitate in alienam Eccleſiam tranſierunt. Si quis vero poſt hanc definitio- E nem, clericum alteri Epiſcopo competentem ſuſceperit, placuit extra communionem fieri & eum qui ſuſceptus eſt, & qui ſuſcepit, donec clericus qui abſceſſit, ad propriam reuertatur Eccleſiam.

J. Can. xx.

Et poſt hanc lectionem, traditis capitulis à ſacratiſſimo & pijſſimo Principe religioſiſſimo Archiepiſcopo regiæ Conſtantinopolis nouæ Romæ Anatolio, omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: "Multos annos Imperatori pio, Chri-

"Multi anni Imperatorum: pio

Chriſtiano. Chriſtus, quem colis, ipſe te ſeruet. Hæc Fide digna ſunt. Sacerdoti, Imperatori multos annos. Eccleſias tu erexiſti, victor [ſ]bellorum, doctor Fidei. Multos annos Auguſtæ, piæ, amatrici Chriſti. Orthodoxæ multos annos. Veſtrum Imperium Deus conſeruet. Hæreticos vos deſtruxiſtis, Fidem vos cuſtodiſtis. Inuidia ab Imperio veſtro procul ſit: Imperium veſtrum per ſæculum ſit.

Et poſt hæc diuiniſſimus & pijſſimus Dominus noſter ad ſanctam Synodum dixit: Ad honorem ſanctæ martyris Euphemiæ, & veſtræ pariter ſanctitatis, Chalcedonenſium ciuitatem, in qua ſanctæ Fidei Concilium geſtum eſt, metropolis priuilegia habere ſancimus, nomine tantum hanc honorantes, ſalua videlicet Nicomedienſium ciuitati propria dignitate. * Omnes clamauerunt: Iuſtum iudicium Imperatoris, ǁdigni ſancta ǁ Martyre. Vnum Paſcha orbi terrarum. ǁ Circumuentiones Epiſcoporum vos cohibetis. ǁHæc ſancta te cuſtodiat. Supplicamus, dimitte nos: [pie Imperator dimitte nos.]

Diuiniſſimus & pijſſimus dominus noſter [Marcianus perpetuus Auguſtus] ad ſanctum Concilium dixit: ǁ Multum quidem eſtis itinere fatigati, laborem perferentes. Verumtamen ſuſtinete adhuc tres aut quatuor dies, & præſentibus magnificentiſſimis noſtris Iudicibus, quæcumque vultis mouete, competens adepturi ǁſolatium. Nullus veſtrum antequam [ſ]perfecti termini ex omnibus proferantur, à ſancto Concilio diſcedat.

ſ hoſtium.
* Latine.
ǁ digne
ǁ Trinitate.
ǁ Exilia Epiſcoporũ vos prohibete.
ǁ Sancta Trinitas te
ǁ Defatigati eſtis, longo ſpatio vexationem perferentes.
ǁ auxilium.
ſ perfecta decreta omnium

Explicit Actio ſexta.

ἐν σέβῃ, αὐτός σε φυλάξοι. ταῦτα τῆς πίστεως ἄξια. τῷ ἱερεῖ, τῷ βασιλεῖ. τὰς ἐκκλησίας σὺ ὤρθωσας, νικητὰ πολεμίων, διδάσκαλε πίστεως. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Αὐγούστης, τῇ εὐσεβεῖ, τῇ φιλοχρίστῳ. τῆς ὀρθοδόξου πολλὰ τὰ ἔτη. τὴν ὑμετέραν βασιλείαν ὁ θεὸς φυλάξοι. τοὺς αἱρετικοὺς ὑμεῖς καθείλετε. τὴν πίστιν ὑμεῖς ἐφυλάξατε. ἄφθονα τῆς ὑμῶν βασιλείας. δι᾽ αἰῶνος ἡ ὑμῶν βασιλεία.

Ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν δεσπότης πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον εἶπεν· εἰς τιμὴν τῆς τε ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, καὶ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος, τὴν Χαλκηδονέων πόλιν, ἐν ᾗ * τῆς ἁγίας πίστεως σύνοδος διεκροτήθη, μητροπόλεως ἔχειν πρεσβεῖα ἐθεσπίσαμεν, ὀνόματι μόνῳ ταύτην τιμήσαντες, σωζομένου δηλαδὴ τῇ Νικομηδέων μητροπόλει τοῦ * ἰδίου ἀξιώματος. * πάντες ἐβόησαν· δικαία ἡ κρίσις τοῦ βασιλέως· ἄξιοι τῆς ἁγίας τριάδος. ἓν πάσχα τῇ οἰκουμένῃ. τὰς παραστάσεις τῶν ἐπισκόπων ὑμεῖς κωλύσατε. ἡ ἁγία τριὰς φυλάξαι σε. δεόμεθα, ἀπόλυσον ἡμᾶς.

* τὰ τῆς πίστεως τῆς ἁγίας κατὰ σύνοδον διεκ.
* οἰκείου
* Ῥωμαϊστί.

Ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν δεσπότης πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον εἶπε· κεκμήκατε, τῷ καλῷ διαστήματι σκυλμὸν ὑπομείναντες. ἀναμείνατε δὲ τρεῖς ἡμέρας, ἢ τέσσαρας ἔτι. καὶ παρόντων τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἡμῶν ἀρχόντων, ἕκαστα, ὧν βούλεσθε, κινήσατε, τῆς προσηκούσης βοηθείας ἀξιωθησόμενοι. μηδεὶς δὲ ἡμῶν πρὸ τοὺς τελείους τύπους πάντων δοθῆναι, τῆς ἁγίας ἀναχωρήσει συνόδου.

ACTIO SEPTIMA
Chalcedonenſis Concilij.

Conſulatu Domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, vij. kal. Nouembris, Chalcedone ſecundum iuſſionem ſacratiſſimi & pijſſimi Domini noſtri conuenientibus in ſanctiſſima Eccleſia beatæ martyris Euphemiæ glorioſiſſimis Iudicibus, hoc eſt, magnificentiſſimo & glorioſiſſimo patricio Anatolio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo præfecto ſacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro ſacrorum officiorum Vincomalo; conuenientibus etiam Paſchaſino & Lucentio reuerendiſſimis Epiſcopis, & Bonifacio reuerendiſſimo Presbytero, Vicarijs ſanctiſſimi Archiepiſcopi veteris Romæ Leonis, & Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo magni nominis Conſtantinopolis, & Maximo reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Syriæ, & Iuuenali reuerendiſſimo Epiſcopo Hieroſolymorum, & Quintillo reuerẽdiſſimo Epiſcopo Heracleæ Macedoniæ, tenente locum ſanctiſſimi Theſſalonicenſium Epiſcopi Anaſtaſij, & Thalaſſio re-

ueren-

ΠΡΑΞΙΣ ΕΒΔΟΜΗ
τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

Ὑπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, τῇ πρὸ ἑπτὰ καλανδῶν Νοεμβρίων, ἐν Χαλκηδόνι κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου, συνελθόντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων· τουτέστι, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου πατρικίου Ἀνατολίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων Βιγκομάλου, συνελθόντων δὲ καὶ Πασχασίνου, καὶ Λουκενσίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, καὶ Ἰουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. καὶ Κυιντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας, ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου, καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστά-

τυυ

του ἐπισκόπου Καισαρείας, καὶ λοιπῶν τῶν προειρημένων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ τῆς λοιπῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης, καὶ καθισθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγιωτάτου θυσιαστηρίου, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ὁ θειότατος, καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν δεσπότης παρακληθεὶς παρὰ Μαξίμου, καὶ Ἰουβεναλίου, τῶν ὁσιωτάτων ἐπισκόπων, παρεκάλεσεν ἡμᾶς διαλαβεῖν μεταξὺ αὐτῶν περὶ τῶν κινουμένων κεφαλαίων· καὶ συνελθόντες οἱ μνημονευθέντες ὁσιώτατοι ἄνδρες, φανερὰ πρὸς ἀλλήλους ἐν τοῖς * ἀγράφοις ἐτύπωσαν, ἃ καὶ ἡμῖν δῆλα κατέστησαν, δοκοῦντα κατὰ συναίνεσιν δικαίως τετυπῶσθαι. τοῦτο τοίνυν ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα καὶ ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου ἑκάτερον διδάξαι, ὥστε καὶ ἐξ ἡμετέρας ἀποφάσεως, καὶ ἐξ ὑμετέρας ψήφου τὰ ἀρέσκοντα βεβαιωθῆναι. *

* αἰγχά-φοις

* Ῥωμαϊστί.

Μάξιμος, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπεν· ἤρεσέ μοι, καὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβεναλίῳ, κατὰ σύμβασιν, μετὰ πολλὴν φιλονεικίαν, ὥστε τὸν μὲν θρόνον τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως, τὸν τοῦ ἁγίου Πέτρου, ἔχειν δύο Φοινίκας, καὶ Ἀραβίαν, τὸν δὲ θρόνον τῆς Ἱεροσολυμιτῶν ἔχειν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας· καὶ ἀξιοῦμεν ἐξ ἀποφάσεως τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου, ἐγγράφως βεβαιωθῆναι ταῦτα.

Ἰουβενάλιος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ἱεροσολυμιτῶν πόλεως εἶπε· τὰ αὐτὰ κἀμοὶ συνήρεσεν· ὥστε τὴν μὲν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχειν, τὸν δὲ θρόνον τῆς Ἀντιοχέων δύο Φοινίκας, καὶ Ἀραβίαν. καὶ ἀξιῶ, ὥστε ἐξ ἀποφάσεως τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου, βεβαιωθῆναι ταῦτα.

Ἡ τοιαύτη διαλαλιὰ Ἑλληνιστὶ ἑρμηνευθεῖσα διὰ Βερονικιανοῦ τοῦ καθωσιωμένου μαγιστριανοῦ, καὶ σηκρητικοῦ τοῦ θείου κονσιστωρίου, τὰ ἑπόμενα.

Πασχασῖνος, καὶ Λουκίνσιος, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ Βονιφάκιος πρεσβύτερος, ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, εἶπον· ταῦτα, ἅτινα συμφωνησάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, καὶ Ἰουβεναλίου Ἱεροσολύμων, ὑπὲρ ἀγαθῆς εἰρήνης εἰρῆσθαι νομίζομεν· τουτέστιν, ἵνα ἡ τῶν Ἀντιοχέων ἐκκλησίας τὰς δύο Φοινίκας, καὶ τὴν Ἀραβίαν ἔχῃ, ἡ δὲ Ἱεροσολύμων τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχῃ, ἔτι τε καὶ τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως τῇ διαλαλιᾷ βεβαιωθῶσιν· ἵνα μηδεμία μετὰ ταῦτα περὶ τύπου τοῦ πράγματος τῆς προλεχθείσης ἐκκλησίας φιλονεικία καταλειφθείη.

Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος τῆς ἐνδόξου Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, εἶπε· τὰ συναρέσαντα μεταξὺ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων Μαξίμου, καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἱεροσολυμιτῶν Ἰουβεναλίου, καὶ ἐξ ἐμῆς διαλαλιᾶς βέβαια μενέτω· ἵνα ἡ μὲν ἁγιωτάτη ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως Φοινίκας δύο, καὶ Ἀραβίαν ἔχῃ, ἡ δὲ ἁγιωτάτη ἐκκλησία τῆς Ἱεροσολυμι-

A uerendiſſimo Epiſcopo Cæſareæ, & ceteris ſupradictis reuerendiſſimis Epiſcopis, & reliquo ſancto & vniuerſali Concilio, per ſanctionem diuiniſſimi & pijſſimi Domini noſtri in Chalcedonenſium ciuitate congregato, & reſidentibus cunctis ante cancellos ſanctiſſimi altaris, magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Diuiniſſimus & pijſſimus Dominus noſter rogatus à Maximo & Iuuenale ſanctiſſimis Epiſcopis, præcepit nos ° agnoſcere de motis inter eos capitulis. Vnde conuenientes prædicti ſanctiſſimi viri, certa adinuicem inter ſe ex non ſcripto conſtituerunt, quæ etiam nobis manifeſta fecerunt, B & videntur ex conſenſu iuſte diſpoſita. Hæc igitur neceſſarium iudicauimus etiam coram ſancta Synodo vnumquemque eorum edocere, quatenus & ex noſtro decreto, & ex veſtra ſententia, quæ fuerint placita, confirmentur. *

° diſceptare

* Latine.

Maximus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ Syriæ dixit: Placuit mihi & reuerendiſſimo Epiſcopo Iuuenali, poſt multam contentionem, per conſenſum, vt ſedes quidem Antiochenſium maximæ ciuitatis beati Petri habeat duas Phœnicias & Arabiam; ſedes autem Hieroſolymorum habeat tres Palæſtinas. Et rogamus ex decreto veſtræ magnificentiæ & ſancti Concilij hęc C ex ſcripto firmari.

Iuuenalis ſanctiſſimus Hieroſolymorum ciuitatis Epiſcopus dixit: Hæc etiam mihi complacuerunt, vt ſancta quidem Chriſti reſurrectio tres Palæſtinas habeat; ſedes autem Antiochenſium duas Phœnicias & Arabiam. Et rogo, quatenus ex decreto veſtræ magnificentiæ & ſancti Concilij iſta firmentur.

Qua interlocutione Græce interpretata per Beronicianum deuotiſſimum magiſtrianum, & ſecretarium ſacri conſiſtorij, mox ſequentia,

Paſchaſinus & Lucentius reuerendiſſimi Epiſcopi, & Bonifacius Presbyter, tenentes locum D Apoſtolicæ Sedis veteris Romæ, [per Paſchaſinum reuerendiſſimum Epiſcopum] dixerunt: Hæc concordantibus fratribus noſtris, Maximo reuerendiſſimo Antiochenſium ciuitatis Epiſcopo, & Iuuenale [reuerendiſſimo & ſanctiſſimo] Hieroſolymorum Epiſcopo, pro bono pacis dicta noſcuntur, hoc eſt, vt Antiochenſium Eccleſia duas Phœnicias & Arabiam habeat, Hieroſolymorum vero tres Palæſtinas poſſideat. Ad hoc autem & noſtræ humilitatis interloquutione firmentur, vt nulla in poſterum de hac cauſa prædictis Eccleſijs contentio relinquatur.

E Anatolius reuerendiſſimus Archiepiſcopus glorioſæ Conſtantinopolis nouæ Romæ dixit: Quæ placuerunt inter Dei amantiſſimum Epiſcopum Antiochenſium Maximum, & Dei amantiſſimum Hieroſolymorum Epiſcopum Iuuenalem, & ex mea interloquutione firma conſiſtant, vt ſanctiſſima quidem Eccleſia Antiochenſium magnæ ciuitatis habeat duas Phœnicias & Arabiam, ſanctiſſima vero Eccleſia Hie-

roſolymorum tres Palæſtinas obtineat; quatenus de cetero vtrique Eccleſiæ huius rei cauſa nullius contentionis relinquatur occaſio.

Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: His, quæ per conſenſum ordinata ſunt inter Dei amantiſſimos Epiſcopus Maximum & Iuuenalem, & nos conſentimus.

Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Sicut placuit Dei amantiſſimo & reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochenſium ciuitatis Maximo, & Dei amantiſſimo Iuuenali Hieroſolymorum Epiſcopo, vt ſanctiſſima quidem Antiochenſium ciuitatis Eccleſia habeat duas Phœnicias & Arabiam, ſanctiſſima vero Hieroſolymorum Eccleſia tres habeat Palæſtinas: quæ inter eos placuerunt, confirmo, quatenus vtraque Eccleſia de cetero nullius habeat contentionis occaſionem.

Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Gratias agimus Domino Deo, in eo quod duorum Patrum contentio amicabili placito terminata eſt. Obtinere igitur volumus ea, quæ vtriſque partibus placuerunt.

Petrus reuerendiſſimus Epiſcopus Corinthi dixit: Circa pacem & concordiam vtrorumque Patrum gaudentes, placitis conſentimus.

Iulianus reuerendiſſimus Epiſcopus Coënſium dixit: Sicut complacuit vtrique parti, hoc eſt, Maximo reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochenſium, & Iuuenali reuerendiſſimo Epiſcopo Hieroſolymorum, vt ſanctiſſima quidem Eccleſia Antiochenſium maximæ ciuitatis habeat duas Phœnicias & Arabiam, ſanctiſſima vero Eccleſia Hieroſolymorum tres Palęſtinas obtineat; & ego quæ inter eos placuerunt, mediante Chriſti charitate, vtriſque ad vnitatem firma eſſe decerno.

Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: Conſentio his, quæ à Patribus facta ſunt.

Amphilochius reuerendiſſimus Epiſcopus Sidenſis dixit: Aperte diuina diſpenſatione ad amicabilem conſenſum contentionem Deo amantiſſimorum Epiſcoporum Maximi & Iuuenalis venire iubente, gratias agens & ego ſaluatori Chriſto de eorum pace, conſentio his quæ ſunt bene diſpoſita.

Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Nos etiam eadem dicimus, & conſentimus his, quæ à Patribus dicta ſunt. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Et hoc opus fuit ſanctæ Trinitatis, & propoſiti diuiniſſimi & pijſſimi Principis noſtri, quatenus ea quæ in lite erant apud eos qui contendere videbantur, concordi propoſito deciderentur. Per placitum igitur Maximi ſanctiſſimi Antiochenſiũ ciuitatis Epiſcopi, & Iuuenalis ſanctiſſimi Hieroſolymorum Epiſcopi facta conſenſio, ſicut vtriuſque atteſtatio declarauit, firma etiam per noſtrum decretum, & ſententiam ſancti Concilij in omni tempore permanebit, hoc eſt, vt Maximus quidem ſanctiſſimus Epiſcopus, ſeu

A τῶν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχῃ. ὥστε τοῦ λοιποῦ ἑκατέραν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν ἑτέραν ταύτης ἕνεκα τῆς ὑποθέσεως μηδεμίαν ἀμφισβητήσεως ἔχειν ἀφορμήν.

Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· τοῖς κατὰ συναίνεσιν τυπωθεῖσι μεταξὺ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Μαξίμου, καὶ Ἰουβεναλίου, καὶ ἡμεῖς συναινοῦμεν.

Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπε· καθὼς ἔδοξε τῷ θεοφιλεστάτῳ, καὶ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἀντιοχέων πόλεως Μαξίμῳ, καὶ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν Ἰουβε-
B ναλίῳ, ὥστε τὴν μὲν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχέων πόλεως ἔχειν τὰς δύο Φοινίκας, καὶ τὴν Ἀραβίαν, τὴν δὲ ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχειν, κἀγὼ βεβαιῶ τὰ μεταξὺ αὐτῶν δόξαντα· ὥστε ἑκατέραν ἐκκλησίαν τοῦ λοιποῦ μηδεμίαν ἀφορμὴν ἔχειν φιλονεικίας.

Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπε· χάριν γινώσκομεν τῷ δεσπότῃ θεῷ, ἐφ᾽ οἷς δύο πατέρων ἀμφισβήτησις συμβάσει φιλικῇ πεπεράτωται. κρατεῖν τοίνυν τὰ ἑκατέροις τοῖς μέρεσι δεδογμένα, βουλόμεθα.

C Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἶπεν· ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ, καὶ ὁμονοίᾳ τῶν ἀμφοτέρων πατέρων ἡσθέντες, συναινοῦμεν τοῖς δόξασιν.

Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κώων εἶπε· καθὼς συνήρεσεν ἑκατέροις τοῖς μέρεσι· τουτέστι, τῷ εὐλαβεστάτῳ Μαξίμῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἀντιοχέων, καὶ Ἰουβεναλίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἱεροσολύμων, ὥστε τὴν μὲν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως ἔχειν τὰς δύο Φοινίκας, καὶ τὴν Ἀραβίαν, τὴν δὲ ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῶν Ἱε-
D ροσολυμιτῶν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχειν, κἀγὼ ὁρίζω, βέβαια εἶναι τὰ μεταξὺ αὐτῶν δόξαντα, μεσιτευούσης τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης ἑκατέροις εἰς ἕνωσιν.

Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· συναινῶ τοῖς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων γεγενημένοις.

Ἀμφιλόχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σίδης εἶπε· τῆς θείας ἐναργῶς οἰκονομίας εἰς φιλικὴν σύμβασιν τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Μαξίμου, καὶ Ἰουβεναλίου, ἐλθεῖν κελευσάσης, εὐχαριστῶν κἀγὼ τῷ σωτῆρι Χριστῷ περὶ τῆς αὐτῶν εἰρήνης, συναινῶ τοῖς τετυπωμένοις.

E Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ λέγομεν· καὶ συναινοῦμεν τοῖς παρὰ τῶν πατέρων εἰρημένοις. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἔργον καὶ τοῦτο γεγένηται τῆς ἁγίας τριάδος, καὶ τῆς τοῦ θειοτάτου ἡμῶν βασιλέως προθέσεως· ὥστε τὰ ἀμφισβητούμενα παρ᾽ αὐτῶν τῶν φιλονεικεῖν δοκούντων, ὁμογνώμονι προαιρέσει ... ἡ κατὰ σύμβασιν τοίνυν Μαξίμου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων, καὶ Ἰουβεναλίου τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ἱεροσολυμιτῶν γενομένη συναίρεσις, ἣν ἡ ἑκατέρου κατάθεσις ἐδήλωσε, βεβαία καὶ ἐξ ἡμετέρας ἀποφάσεως, καὶ ἀπὸ τῆς ψήφου τῆς ἁγίας συνόδου, εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ· τουτέστιν, ὥστε Μάξιμόν τε τὸν ὁσιώτατον ἐπίσκοπον,

ἤτοι

ἔτρων, τὴν ἁγιωτάτην Ἀντιοχέων ἐκκλησίαν, τὰς δύο Φοινίκας, καὶ τὴν Ἀραβίαν ἔχειν ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν, Ἰουβενάλιον δὲ τὸν ὁσιώτατον ἐπίσκοπον τῆς Ἱεροσολυμιτῶν, ἤτουν, τὴν ὑπ' αὐτὸν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν, τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν ἔχειν, ἀργούντων, κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου, πάντων τῶν πραγματικῶν, καὶ τῶν ἄλλως προελθέντων τοῖς μέρεσι θείων γραμμάτων, καὶ τῶν περιεχομένων αὐτοῖς προστίμων, ταύτης ἕνεκεν τῆς ὑποθέσεως.

A ſeu Antiochenſiū ſanctiſſima Eccleſia, duas Phœnicias & Arabiam ſub propria habeat poteſtate: Iuuenalis autem ſanctiſſimus Hieroſolymorum Epiſcopus, ſiue ſanctiſſima Eccleſia quæ ſub eo eſt, tres Palæſtinas itidem ſub propria habeat poteſtate, vacantibus ſcilicet, ſecundum iuſſionem diuiniſſimi & pijſſimi Principis, omnibus [a]rebus, & quocumque modo ſacris ab vtraque parte litteris impetratis, inſuper & multatione, quæ in eis huius rei cauſa noſcitur contineri.

[a] pragmaticis.

ΠΡΑΞΙΣ ΟΓΔΟΗ

τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

Ὑπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ ἑπτὰ καλανδῶν Νοεμβρίων, ἐν Χαλκηδόνι κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου, συνελθόντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου, ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου, Ἀνατολίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων, Παλλαδίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων Βιγκομάλου· συνελθόντων δὲ καὶ Πασχασίνου, καὶ Λουκηνσίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος, καὶ

Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, καὶ

Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, καὶ

Ἰουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, καὶ

Κυιντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας τῆς Μακεδονίας, ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου, καὶ

Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ

Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου,

καὶ τῶν καθεξῆς προειρημένων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων.

B

ACTIO OCTAVA

Chalcedonenſis Concilij.

COnſulatu Domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, & qui fuerit nuntiatus, ſub die ſeptimo kal. Nouembris, Chalcedone ſecundum iuſſionem ſacram diuiniſſimi & pijſſimi Domini noſtri congregatis in ſanctiſſima Eccleſia ſanctæ martyris Euphemiæ, magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro militum & exconſule [ordinario] & patricio Anatolio, & C magnificentiſſimo & glorioſiſſimo præfecto ſacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro ſacrorum officiorum Vincomalo: congregatis autem & Paſchaſino & Lucentio reuerendiſſimis Epiſcopis, & Bonifacio reuerendiſſimo Presbytero, tenentibus locum ſanctiſſimi Archiepiſcopi ſenioris Romæ Leonis, &

Anatolio reuerendiſſimo Archiepiſcopo magni nominis Conſtantinopolis, nouæ Romæ, &

Maximo reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Syriæ, &

Iuuenali reuerendiſſimo Epiſcopo Hieroſolymorum, & D

Quintillo reuerendiſſimo Epiſcopo Heracleæ Macedoniæ, habente locum ſanctiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis Anaſtaſij, &

Thalaſſio reuerēdiſſimo Epiſcopo Cæſareę Cappadociæ, &

Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Epheſi, &

Luciano reuerendiſſimo Epiſcopo Byziæ, habente locum reuerendiſſimi Cyriaci Epiſcopi Heracleæ Thraciæ, &

Euſebio reuerendiſſimo Epiſcopo Ancyræ, &

Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Cyzici, &

Petro reuerendiſſimo Epiſcopo Corinthi, &

E Florentio reuerendiſſimo Epiſcopo Sardium, &

Eunomio reuerendiſſ. Epiſcopo Nicomediæ, &

Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Nicææ, &

Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Coēnſi, habente locum & ipſo Apoſtolicæ Sedis ſenioris Romæ Leonis, &

Eleutherio reuerēdiſſ. Epiſcopo Chalcedonenſi,

Baſilio reuerendiſſ. Epiſcopo Seleucię Iſauriæ, &

Meletio reuerendiſſimo Epiſcopo Lariſſæ, habente locum reuerendiſſimi Epiſcopi Apameæ Syriæ Domni, &

Amphilochio reuerendiſſimo Epiſcopo Sidæ, &

Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Tarſi, &
Cyro reuerendiſſimo Epiſcopo Anazarbi, &
Conſtantino reuerendiſſ. Epiſcopo Boſtrorum, &
Photio reuerendiſſimo Epiſcopo Tyri, &
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Damaſci, &
Stephano reuerendiſſ. Epiſcopo Hierapolis, &
Nunechio reuerendiſſimo Epiſcopo Laodiceæ, habente locum reuerendiſſimi Olympij Epiſcopi Conſtantiæ, &
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtiæ, &
Seleuco reuerendiſſimo Epiſcopo Amaſiæ, &
Conſtantino reuerendiſſ. Epiſcopo Melitenæ, &
Patricio reuerendiſſimo Epiſcopo Tyanorum, &
Petro reuerendiſſimo Epiſcopo Gangrorum, &
Apragmonio reuerendiſſimo Epiſcopo Tlj, habente locum reuerendiſſimi Calogeri Epiſcopi Claudiopolis, &
Atarbio reuerendiſſimo Epiſcopo Trapezuntis, habente locum reuerendiſſimi Dorothei Epiſcopi Neocæſareæ, &
Photino archidiacono, habente locum reuerendiſſimi Theoctiſti Epiſcopi Piſſinuntis, &
Romano reuerendiſſimo Epiſcopo Myrorum, &
Critoniano reuerendiſſimo Epiſcopo Aphrodiſiadis Cariæ, &
Nunechio reuerendiſſimo Epiſcopo Laodiceæ Phrygiæ, &
Mariniano reuerendiſſ. Epiſcopo Synnadorum,
Oneſiphoro reuerendiſſimo Epiſcopo Iconij, &
Pergamio reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Piſidiæ, &
Epiphanio reuerendiſſimo Epiſcopo Pergæ, &
Attico reuerendiſſ. Epiſcopo Nicopolis Epiri, &
Martyrio reuerendiſſimo Epiſcopo Gortynæ, &
Luca reuerendiſſ. Epiſcopo Dyrrhachenorum, &
Vigilantio reuerēdiſſimo Epiſcopo Lariſſę Theſſaliæ, &
Francione reuerendiſſ. Epiſcopo Philippopolis,
Sebaſtiano reuerendiſſimo Epiſcopo Berrœæ, &
Baſilio reuerēdiſſimo Epiſcopo Traianopolis, &
Tryphone reuerendiſſimo Epiſcopo Chij, &
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Berrhoæ, &
Gerontio reuerēdiſſ. Epiſcopo Seleuciæ Iſauriæ,
Euſebio presbytero, habente locum Macarij reuerendiſſimi Epiſcopi Laodiceæ Syriæ, &
Euſebio reuerendiſſimo Epiſcopo Dorylæi,
& reliqua ſancta & vniuerſali Synodo, quæ ſecundum ſanctionem diuiniſſimi & pijſſimi Domini noſtri [Imperatoris] in Chalcedonenſium ciuitate collecta eſt: & reſidentibus omnibus ante cancellos ſanctiſſimi altaris, reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Theodoretus modo anathematizet [Neſtorium.] Theodoretus reuerendiſſimus Epiſcopus tranſiens in medium, dixit: Et preces obtuli diuiniſſimo & pijſſimo Imperatori, & libellos obtuli reuerendiſſimis Epiſcopis, agentibus locum reuerendiſſimi Archiepiſcopi Leonis: & ſi vobis videtur, legantur coram vobis, vt ſicut ſapio cognoſcatis. Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Nihil relegi volumus: modo anathematiza Neſtorium. Theodoretus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Ego per Dei gratiam "ab orthodoxis ſum nutritus, & orthodoxe ſum edoctus, & orthodoxe prædicaui: & non ſolū Neſtorium & Eutychem, ſed & omnem hominē, qui recte non ſapit, auerſor & alienum exiſtimo. Et dū diceret hæc, reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerūt: Clare dic, Anathema Neſtorio, & dogmatibus eius: anathema Neſtorio, & amantibus eū. Theodoretus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Vere non dico, niſi quomodo noui Deo placere. Prins "ſatisfacio vobis, quia neque de ciuitate "cogito, neque honore opus habeo, neque ob hoc adueni: ſed quia calumniam paſſus ſum, veni ſatisfacere me eſſe orthodoxum, [& omnem hæreticum, qui conuerti noluerit, anathematizo.] & quia Neſtorium & Eutychem, & omnem hominem dicentem vel opinantem duos filios, anathematizo. Et cum diceret, reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Dic aperte, Anathema Neſtorio, & qui ea quæ eius ſunt, ſapiunt. Theodoretus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Ego, niſi expoſuero quomodo credo, non dico. Credo autem. Et cum diceret, reuerendiſſimi Epiſcopi clama-

"apud orthodoxos

"perſuadebo euro,

καὶ τῆς λοιπῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐλαβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης· καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγιωτάτου θυσιαστηρίου, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Θεοδώρητος ἄρτι ἀναθεματισάτω. Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ, εἶπεν· καὶ δεήσεις ἐπιδέδωκα τῷ θειοτάτῳ, καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ, καὶ λιβέλλους ἐπιδέδωκα τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις, τοῖς ἐπέχουσι τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος· καὶ εἰ δοκεῖ ὑμῖν, ἀναγινώσκονται ἐφ' ὑμῶν· καὶ μανθάνετε, ὅπως φρονῶ. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἀναγνωσθῆναι οὐδὲν θέλομεν· Νεστόριον ἄρτι ἀναθεμάτισον. Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐγὼ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν καὶ παρ' ὀρθοδόξοις ἐτράφην, καὶ ὀρθοδόξως ἐδιδάχθην, καὶ ὀρθοδόξως ἐκήρυξα. καὶ οὐ μόνον Νεστόριον, καὶ Εὐτυχῆ, ἀλλὰ καὶ πάντα ἄνθρωπον, μὴ φρονοῦντα ὀρθῶς, ἀποστρέφομαι, καὶ ἀλλότριον ἡγοῦμαι. καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· φανερῶς εἰπέ· ἀνάθεμα Νεστορίῳ, καὶ τοῖς δόγμασιν αὐτοῦ· ἀνάθεμα Νεστορίῳ, καὶ τοῖς φιλοῦσιν αὐτόν. Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπ' ἀληθείας οὐ λέγω, εἰ μὴ ὡς οἶδα ἀρέσκειν τῷ θεῷ· πρῶτον πείσω ὑμᾶς, ὅτι οὔτε πόλεως φροντίζω, οὔτε τιμῆς χρῄζω, οὔτε διὰ τοῦτο παρεγενόμην. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐσυκοφαντήθην, ἦλθον πληροφορῆσαι, ὅτι ὀρθόδοξός εἰμι, καὶ ὅτι Νεστόριον, καὶ Εὐτυχῆ, καὶ πάντα ἄνθρωπον δύο υἱοὺς λέγοντα, ἀναθεματίζω. καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· εἰπὲ φανερῶς· ἀνάθεμα Νεστορίῳ, καὶ τοῖς φρονοῦσι τὰ αὐτοῦ. Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐγὼ, ἐὰν μὴ ἐκθῶμαι, ὅπως πιστεύω, οὐ λέγω· πιστεύω δέ. καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν, οἱ εὐλα-

Digitized by Google

A εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· οὗτος αἱρετικός ἐστιν· οὗτος Νεστοριανός ἐστι. τὸν αἱρετικὸν ἔξω βάλε. Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνάθεμα Νεστορίῳ, καὶ τῷ μὴ λέγοντι τὴν ἁγίαν παρθένον Μαρίαν θεοτόκον, καὶ τῷ εἰς δύο υἱοὺς μερίζοντι τὸν ἕνα υἱὸν, τὸν μονογενῆ. ἐγὼ δὲ καὶ τῷ ὅρῳ τῆς πίστεως ὑπέγραψα, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος. καὶ οὕτω φρονῶ· καὶ μετὰ ταῦτα πάντα, *σώζεσθε. οἱ εὐλαβέστατοι ἄρχοντες εἶπον· ἡ πᾶσα λοιπὸν περὶ Θεοδωρήτου τοῦ θεοφιλεστάτου ἀμφιβολία λέλυται· καὶ γὰρ Νεστόριον ἐπὶ ἡμῶν ἀνεθεμάτισε, καὶ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῆς B πρεσβυτέρας Ῥώμης προσεδέχθη, καὶ τὸν ὅρον τῆς πίστεως, τὸν παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας δοθέντα, ἐδέξατο ἀσμένως· καὶ πρὸς τούτοις ἔτι μὴν καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μνημονευθέντος ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος καθυπέγραψε. λοιπὸν τοίνυν ψῆφον ἐξενεχθῆναι παρὰ τῆς θεοφιλίας τῆς ὑμετέρας, ὥστε καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτὸν ἀπολαβεῖν, καθὼς καὶ ὁ ὁσιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων ἐδικαίωσεν. πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Θεοδώρητος ἄξιος τοῦ θρόνου. τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν ὀρθόδοξον. ἡ ἐκκλησία τὸν ποιμένα ἀπολάβῃ. C τὸν ὀρθόδοξον διδάσκαλον ἡ ἐκκλησία ἀπολάβῃ. τοῦ θρόνου Θεοδώρητος ἄξιος. τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λέοντος πολλὰ τὰ ἔτη. μετὰ τοῦ θεοῦ Λέων ἐδίκασεν. ὁ λαὸς τὸν ὀρθόδοξον ἀπολάβῃ· ἄξιος τοῦ θρόνου. Θεοδωρήτῳ τῷ ἐπισκόπῳ ἡ ἐκκλησία ἀποδοθῇ.

Πασχασῖνος, καὶ Λουκήνσιος, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ Βονιφάτιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, ἔτι δὲ καὶ Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κώων πόλεως, ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, εἶπον· τὸν ἁγιώτατον, καὶ σεβάσμιον ἐπίσκοπον Θεοδώρητον καὶ ὁ ἁγιώτατος, καὶ μακαριώτατος πάσης ἐκκλησίας ἐπί- D σκοπος πόλεως Ῥώμης Λέων *πάλιν εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο οὕτως, καθὼς τὰ γράμματα, τὰ παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντα πρὸς τὴν ἡμετέραν ταπείνωσιν, μαρτυροῦσιν. εἰ τοίνυν τὴν καθολικὴν πίστιν, καθὼς ὑπισχνεῖται, καὶ κατὰ τὸν προλεχθέντα μακάριον ἐπίσκοπον, τὴν ὑπογραφὴν ἐν τῷ ἰδίῳ λιβέλλῳ ἀπέστειλε, καὶ τῇ ἡμετέρᾳ ἔτι ταπεινώσει ἑτέρου δοθέντος λιβέλλου, *ἔδειξε· ἐπειδὴ καὶ Νεστόριον, καὶ Εὐτυχῆ, οὐ μόνον ἐγγράφως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ παντὸς τοῦ συνεδρίου, οἰκείῳ στόματι ἀνεθεμάτισε, ταύτῃ τῇ κρίσει ἡ ἁγιωτάτη, καὶ σεβασμία σύνοδος, ἔτι τε καὶ ἡ ἡμετέρα E ταπεινότης, ἀποδοθῆναι αὐτῷ τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν ὥρισεν.

Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θεοδώρητος διὰ πάντων μὲν ὀρθόδοξος ἀπεδείχθη, καὶ δι' αὐτὸ δὲ τὸ ἀναθεματίσαι Νεστόριον, καὶ Εὐτυχῆ, δικαίως τοίνυν καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀπολήψεται ἐκκλησίαν.

Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπε· πάλαι μὲν, καὶ ἐξ ἀρχῆς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Θεοδώρητον ὀρθόδοξον ᾔδειν, ἀκούων αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τὰς διδασκαλίας, πολλῷ δὲ πλέον νῦν ἀποδεξάμενος τὴν αὐτοῦ ὁσιότητα, ἀναθε-

ματι-

*σώζεσθε. — *ἐν. πάλαι — *ἐδέξατο

clamauerunt: Iſte hæreticus eſt, iſte Neſtorianus eſt. Hæreticum foras mitte. Theodoretus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Anathema Neſtorio, & ei qui non dicit Dei genitricem virginem Mariam, & qui in duos filios partitur vnum Filium vnigenitum. Ego autem & Fidei definitioni ſubſcripſi, & epiſtolæ ſanctiſſimi & Deo amantiſſimi Archiepiſcopi domini Leonis, & ſic ſapio. Et poſt omnia hæc [dixit:] Saluete. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Omnis iam dubitatio de Theodoreto reuerendiſſimo Epiſcopo eſt ſoluta, quippe & Neſtorium coram nobis anathematizauit, & à ſanctiſſimo & Dei amantiſſimo Archiepiſcopo ſenioris vrbis Romæ Leone ſuſceptus eſt, & definitionem Fidei à religioſitate veſtra prolatam libenter ſuſcepit, & inſuper epiſtolæ memorati ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis ſubſcripſit. Deeſt igitur vt ſententia proferatur à reuerentia veſtra, vt Eccleſiam ſuam recipiat, ſicut & ſanctiſſimus Leo Archiepiſcopus iudicauit.* Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Theodoretus dignus eſt ſede. Eccleſiæ orthodoxum. Eccleſia paſtorem recipiat: orthodoxum doctorem Eccleſia recipiat. Theodoretus dignus eſt ſede. Archiepiſcopo Leoni multos annos. † Poſt Deum Leo iudicauit. Populus orthodoxum recipiat dignum ſua ſede. Theodoreto ‡ catholico doctori reddatur Eccleſia.

* Legi, legimus.

† Cum Deo

‡ Epiſcopo reddatur

Paſchaſinus & Lucentius reuerendiſſimi Epiſcopi, & Bonifacius reuerendiſſimus Presbyter, inſuper & Iulianus reuerendiſſimus Epiſcopus Coenſis, habentes locum Apoſtolicæ Sedis, dixerunt: Sanctiſſimum & venerabilem Epiſcopum Theodoretum ſanctiſſimus & beatiſſimus vniuerſæ Eccleſiæ Epiſcopus vrbis Romæ Leo dudum in communionem ſuſcepit ita, ſicut litteræ ab eo ad noſtram humilitatem directę teſtantur. Si igitur Fidem catholicam, ſicut promittit, & ſecundum prædictum beatum Epiſcopum ſubſcriptionem in proprio libello direxit, & noſtræ inſuper humilitati, alio dato libello, monſtrauit, quoniam & Neſtorium & Eutychem non ſolum ſcripto, ſed & ſub præſentia totius conſeſſus ore proprio anathematizauit; hoc iudicio ſanctiſſima & venerandiſſima Synodus, inſuper vero & noſtra humilitas, reddi ei Eccleſiam propriam definiuit.

Anatolius reuerendiſſimus Epiſcopus Conſtantinopolis dixit: Reuerendiſſimus Epiſcopus Theodoretus per omnia quidem eſt orthodoxus demonſtratus; & ob hoc ‖ vero, quòd anathematizauit Neſtorium & Eutychem, [eiuſq. male placiti hæreſim,] ſuam igitur Eccleſiam iuſte recipiat.

‖ demum

Maximus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ dixit: Dudum quidem & à principio reuerendiſſimum Epiſcopum Theodoretum noui catholicum, audiens doctrinas eius in ſanctiſſima Eccleſia; multo autem magis nunc eius recipio ſanctitatem, quia modo anathematizauit Neſto-

rium

rium & Eutychem, & ſapit ſecundum definitionem expoſitam ab hoc ſancto Concilio. Vnde & ego decerno eſſe eum conſuete Epiſcopum ciuitatis Cyri.

Iuuenalis reuerendiſſimus Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Et ego eiſdem conſentio, quæ decreuit Anatolius Dei amantiſſimus Conſtantinopolitanus Epiſcopus.

Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Et ego decerno his ſimilia, quæ Patres ſanctiſſimi de Dei amantiſſimo Epiſcopo Theodoreto firmauerunt.

‖ Photius ‖ Tyri

‖ Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus ‖ Ancyræ dixit: His, quæ firmata ſunt à ſanctiſſimis Patribus noſtris & Archiepiſcopis, conſona definio de reuerendiſſimo Epiſcopo Theodoreto.

Conſtantinus reuerendiſſimus Epiſcopus Boſtrorum Arabiæ dixit: Et ego conſentio his, quæ de ſanctiſſimo Epiſcopo Theodoreto recte & iuſte decreta ſunt.

Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Hoc iuſtum iudicium, hæc iuſta ſententia, hoc Chriſti iudicium. his & nos conſentimus: hæc omnes dicimus. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Secundum decretum ſancti Concilij, Theodoretus ſanctiſſimus Epiſcopus Eccleſiam ciuitatis Cyri recipiat. * Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Anathematizet & Sophronius.

* Latine, relegi, relegimus.

Sophronius reuerendiſſimus Epiſcopus ‖ Conſtantiæ dixit: Anathema Neſtorio & Eutychi, & omnibus qui orthodoxe non ſapiunt. Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Et Ioannes modo anathematizet.

‖ Conſtantianæ

Ioannes reuerendiſſimus Epiſcopus Germaniciæ dixit: Anathema Neſtorio & Eutychi, & omnibus praua ſapientibus. Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Amphilochius modo Eutychem anathematizet.

Amphilochius reuerendiſſimus Epiſcopus Sidæ dixit: Anathema maledicto Eutychi, & qui ea quæ eius ſunt, ſapiunt. Glorioſiſſimi & magnificentiſſimi Iudices dixerunt: Curata per omnia ſancta Synodo, tempus eſt omnes ſeruare concordiam. *

*Legi, legimus, legit.

Explicit Actio octaua.

A ματίσαντα τὸν Νεστόριον, καὶ Εὐτυχέα, καὶ φρονοῦντα κατὰ τὸν ὅρον τὸν ἐκτεθέντα παρὰ τῆς ἁγίας ταύτης συνόδου. ὅθεν ψηφίζομαι καὶ ἐγὼ, τῆς πόλεως Κύρου συνήθως αὐτὸν εἶναι ἐπίσκοπον.

Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπε· κἀγὼ τοῖς αὐτοῖς συντίθεμαι, οἷς περ ἐψηφίσατο ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀνατόλιος.

Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· κἀγὼ παραπλήσια τοῖς ἀποφηναμένοις ἁγίοις πατράσι ψηφίζομαι περὶ B Θεοδωρήτου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.

Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπε· τοῖς τυπωθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων, κατατίθεμαι σύμφωνα περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Θεοδωρήτου.

Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων Ἀραβίας εἶπε· συναινῶ κἀγὼ τοῖς περὶ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Θεοδωρήτου ὀρθῶς, καὶ δικαίως ὁρισθεῖσιν.

Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· αὕτη δικαία κρίσις· αὕτη δικαία ψῆφος· αὕτη Χριστοῦ κρίσις. τούτοις καὶ ἡμεῖς συναινοῦμεν. ταῦτα C πάντες λέγομεν. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἁγίας συνόδου, Θεοδώρητος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος τὴν ἐκκλησίαν Κύρου πόλεως ἀπολήψεται. * οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἀναθεματισάτω καὶ Σωφρόνιος.

* Ῥωμαϊστί.

Σωφρόνιος ἐπίσκοπος Κωνσταντιανῆς εἶπεν· ἀνάθεμα Νεστορίῳ, καὶ Εὐτυχεῖ, καὶ πᾶσι τοῖς μὴ ὀρθῶς φρονοῦσι. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· καὶ Ἰωάννης ἄρτι ἀναθεματισάτω.

Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γερμανικείας D εἶπεν· ἀνάθεμα Νεστορίῳ, καὶ Εὐτυχεῖ, καὶ πᾶσι τοῖς φαῦλα φρονοῦσιν. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀμφιλόχιος Εὐτυχέα ἄρτι ἀναθεματισάτω.

Ἀμφιλόχιος ἐπίσκοπος Σίδης εἶπεν· ἀνάθεμα τῷ καταράτῳ Εὐτυχεῖ, καὶ τοῖς τὰ αὐτοῦ φρονοῦσιν. οἱ ἐνδοξότατοι καὶ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· διὰ πάντων θεραπευθείσης τῆς ἁγίας συνόδου, καιρὸς τὴν ὁμόνοιαν πάντας φυλάττειν.

ACTIO NONA
Chalcedonenſis Concilij.

E

COnſulatu Domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, *& qui fuerit declaratus*, vij. Kalendas Nouembris in Chalcedone ſecundum iuſſionem diuiniſſimi & piiſſimi Domini noſtri *Marciani perpetui Auguſti*, conuenientibus in ſanctiſſima Eccleſia ſanctæ martyris Euphemiæ ‖ *magnificentiſſimo & glorioſiſſimo Magiſtro militum, exconſule, & patricio Anatolio, & ma-*

‖ glorioſiſſimis proceribus & ſancta vniuerſali Synodo,

ΠΡΑΞΙΣ ΕΝΝΑΤΗ
τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

Ὑπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ ‖ ἓξ Καλανδῶν Νοεμβρίων, ἐν Χαλκηδόνι κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, συνελθόντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Ἀνατολίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐν-

‖ ἑπτὰ

A καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων, Παλλαδίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων Βιγκομάλου· συνελθόντων δὲ, καὶ Πασχασίνου, καὶ Λουκηνσίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ

Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος, καὶ

Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, καὶ

Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, καὶ

B Κυιντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας, ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου, καὶ

Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ

Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου,

καὶ τῆς λοιπῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης καὶ καθισθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγιωτάτου θυσιαστηρίου, C εἰσελθὼν Ἴβας ὁ εὐλαβέστατος, ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως, εἶπεν· ἀδικηθεὶς παρὰ Εὐτυχοῦς, καὶ συκοφαντίαν ὑπομείνας, ἀπὼν ἀπὸ τεσσαράκοντα μονῶν, καὶ καθαιρεθεὶς, ἦλθον ἐνταῦθα φιλανθρωπίας τυχεῖν· καὶ προσῆλθον τῇ θείᾳ, καὶ ἀθανάτῳ κορυφῇ· καὶ ἐκέλευσε τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἅμα τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, ἐξετάζειν τὰ κατ᾽ ἐμέ. δέομαι τοίνυν ὑμῶν, ἵνα μάθητε, ὅτι συκοφαντίαν ὑπέμεινα, συκοφαντηθεὶς παρά τινων κληρικῶν. κελεύσατε τὰ ἐπικριθέντα παρὰ Φωτίου, καὶ Εὐσταθίου, τῶν D εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, ἀναγνωσθῆναι. Οὐράνιος γὰρ ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἱμερίων, εἰς χάριν Εὐτυχοῦς πάντα πράττων, παρεσκεύασέ τινας κληρικοὺς, αἰτιάσασθαί με, καὶ τὴν δίκην ἑαυτῷ τε, καὶ τοῖς προλεχθεῖσι παραπεμφθῆναι. καὶ εὑρέθην ἀθῶος ἀπὸ τῶν βλασφημιῶν, τῶν ἐπενεχθεισῶν μοι· καὶ ἐπίκρισις ἐξηνέχθη παρὰ τῶν προλεχθέντων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τὰς μὲν κατηγορίας, τὰς δὲ συκοφαντίας κατ᾽ ἐμοῦ γενομένας ἐλέγχουσα, προσμαρτυροῦσα δὲ τῇ ἐμῇ ὀρθοδοξίᾳ. κελεύσατε οὖν, πάντα τὰ κατὰ ἀπουσίαν πεπραγμένα ἐν Ἐφέσῳ, ἀργεῖν, καὶ τὰ δίκαιά E μοι φυλαχθῆναι, τῷ ἐν μηδενὶ καταγνωσθέντι, καὶ ἀποδοθῆναί μοι τὴν ἐπισκοπὴν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν. καὶ γὰρ ἅπαντες οἱ κληρικοὶ Ἐδέσσης, δι᾽ ὧν ἔγραψαν τοῖς προλεχθεῖσιν ἐπισκόποις, ἐμαρτύρησάν μοι, ὅτιπερ ὀρθόδοξος τυγχάνω, καὶ ἀλλότριός εἰμι τῆς ἐπενεχθείσης μοι ἀθεμίτου βλασφημίας. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· τῆς διδασκαλίας Ἴβα τοῦ εὐλαβεστάτου δήλης γενομένης, τί παρίσταται τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ; * Πασχασῖνος, καὶ Λουκήνσιος, καὶ Ἰουλιανὸς, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, ἅμα σὺν Βονιφατίῳ πρεσβυτέρῳ· τὰ πεπραγμένα, ὧν τὴν μνήμην ἐποιήσατο ὁ εὐλαβέστατος Ἴβας, καὶ ἑαυτὸν καθαρὸν ἀπὸ πάσης κατηγορίας ἐν τῷ τῶν ἐπισκόπων κριτηρίῳ κατεσήμανε, προκομισθῶσιν ἐν τῷ μέσῳ· ἵνα ἐκ τῆς τούτων ἀνα-

* Ῥωμαϊστί.

A *& magnificentiſſimo & glorioſiſſimo Præfecto ſacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo Magiſtro ſacrorum officiorum Vincomalo: conuenientibus etiam & Paſchaſino & Lucentio religioſiſſimis Epiſcopis, &*

Bonifacio religioſiſſimo Presbytero, tenentibus locum ſanctiſſimi Archiepiſcopi antiquæ Romæ Leonis, &

Anatolio reuerendiſſimo Archiepiſcopo magni nominis Conſtantinopolis nouæ Romæ, &

Maximo reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Syriæ, &

Quintillo reuerendiſſimo Epiſcopo Heracleæ Macedoniæ, tenente locum reuerendiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſium Anaſtaſii, &

B *Thalaſſio reuerendiſſimo Epiſcopo Cæſareæ Cappadociæ, &*

Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Epheſi,

& reliqua ſancta & vniuerſali Synodo, quæ per decretum diuiniſſimi & piiſſimi Domini noſtri Marciani in Chalcedone ciuitate collecta eſt: & reſidentibus omnibus ante cancellos ſanctiſſimi altaris, ingreſſus Ibas reuerendiſſimus, qui fuit Edeſſenæ ciuitatis Epiſcopus, dixit: Iniuſtitiam ab Eutyche & falſa figmenta perpeſſus, abſens à quadraginta manſionibus & condemnatus, huc adueni impetrare clementiam, & adij ſacrum & C immortalem verticem, & iuſſit veſtram magnificentiam, cum ſancta hac & vniuerſali Synodo, quæ [a] aduerſum me ſunt geſta perquirere. Deprecor igitur vos, vt cognoſcatis quoniam falſam accuſationem pertuli, & calumniam à quibuſdam clericis. Iubete ea quæ iudicata ſunt à Photio & Euſtathio reuerendiſſimis Epiſcopis, relegi. Vranius enim Epiſcopus Himerorum in gratiam Eutychis omnia agens, præparauit vt quidam clerici accuſarent me, & iudicium ſibi prædictisq. tranſmitteretur: & inuentus ſum innocens à blaſphemijs, quæ mihi illatæ ſunt, & iudicatum datum eſt à præfatis reuerendiſſimis D Epiſcopis, accuſationes quidem aduerſum me per calumniam factas arguens, [b] teſtificans autē me eſſe catholicū. Iubete igitur omnia quæ per abſentiam meam in Epheſo ſub Dioſcoro geſta ſunt, euacuari, & iuſtitiam mihi ſeruari, qui in nullo culpabilis ſum, & reddi mihi Epiſcopatum pariter & Eccleſiā. Nam & omnes clerici Edeſſeni per quæ ſcripſerunt præfatis Epiſcopis teſtantur me eſſe catholicum: & alienus ſum à nefaria blaſphemia, quæ mihi infertur. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Poſtulatione Ibæ reuerendiſſimi declarata, quid ſanctæ Synodo videtur? * Paſchaſinus & Lucen- E tius & Iulianus reuerendiſſimi Epiſcopi, & Bonifacius Presbyter, [Vicarij Sedis Apoſtolicæ, per Paſchaſinum] dixerunt: Ea quæ geſta ſunt, quorum memoriam fecit reuerendiſſimus Ibas, & ſemetipſum mundum ab omni accuſatione in Epiſcoporum iudicio ſignificauit, proferantur in medium, vt eorum lectione aut quid iudicandum

[a] ſcilicet.

[b] teſtimoniū autem reddens meæ rectæ fidei.

* Latine.

dum ſit, aut quid definiri oporteat, cognoſcamus. Et porrecta ea ſententia ab Iba reuerendiſſimo, Beronicianus deuotiſſimus ſecretarius diuini Conſiſtorij relegit.

Ibæ Edeſſenæ Eccleſiæ Epiſcopi acta.

Hi duo Epiſcoporum comites habiti ſunt his Conſulibus, non poſt eorum Conſulatũ: & hic annus eſt ccccxlviij. ab ortu Chriſti. quare aut alia numerãdo ratio ſeruata eſt, & ab alio principio ducta, aut mendoſe in numeris irrepſit. Sed cum omnes codd. mſ. quos habuimus, tam Græci quam Latini, ſic legant, nihil mutare voluimus.

ð Peritij

POſt Conſulatum Flauij Zenonis & Poſthumiani [venerandorum virorum] Conſulum, ſub die quinto kal. Martiarum, in colonia Tyro clariſſima metropoli conſulari, anno quingenteſimo ſeptuageſimo quarto, menſis ð Perithu die decima, ſecundum Romanos autem Februarij quinta & viceſima, indictione prima, Photius Epiſcopus Tyriorum metropolis, & Euſtathius Berytiorum pulchræ ciuitatis, interlocuti ſumus ea, quæ ſunt ſubiecta. Magnificentiſſimus & glorioſiſſimus tribunus & notarius Damaſcius, adueniens in Phœnicum prouinciã, pias litteras nobis dedit per omnia pijſſimi & amatoris Chriſti Imperatoris noſtri, quæ iuberent auditores nos eſſe cum religioſiſſimo Vranio Epiſcopo ciuitatis Himeriæ, capitulorum eorum quæ mouentur aduerſus Dei amantiſſimum Ibam Edeſſenæ ciuitatis Epiſcopum, à Samuele & Cyro & Mara & Eulogio reuerendiſſimis; & formam, quæ nobis videretur, iuſtiſſimam proferre. His ergo quæ pie ſancita ſunt, ſatisfacientes, audientiam propoſuimus: & partibus nobis adductis, per præfatum ‖ ſtrenuiſſimum & ſpectabilem tribunum & notarium Damaſcium, ab eodem ſtrenuiſſimo viro depoſitione facta, manifeſtante Imperatoris noſtri pijſſimi ſanctionem, neceſſarie ‖ hortabamur, accuſatorum perſonam habentes, docere quæ vellent. His ergo dantibus capitula quædam, & rogantibus vt horum fieret ſubtilis inquiſitio, ‖ incumbentes nos capitulis, & inuenientes in his accuſationem quamdam aduerſus Ibam religioſiſſimum Epiſcopum, quaſi non recte ſaperet, ſed alia præter piam doctrinam doceret; neceſſario huius rei prius inquiſitionem cum magna diligentia facere ſumus impulſi. Præcepimus igitur accuſatoribus dicere, quæ nam à religioſiſſimo Epiſcopo Iba dogmata dicta eſſent, à pietate (ſicut ipſi dicebant) aliena. Cum illi certa quædam dixiſſent, & multa mota fuiſſent, quæ in actis inſerta ſunt; nos audientium ordinem ad modicum relinquentes, & ad ſanctarum Eccleſiarum communem vtilitatem reſpicientes, pro iudicibus, pacis mediatores eis partibus noſmetipſos effecimus: & multis vſi conſilijs, pietatem vbique præponentes, & inquirentes, ‖ præparauimus religioſiſſimum Ibam Epiſcopum (quod & ipſe amplexus eſt) ad ſatisfactionem eorum qui læſi dicebantur, ex ſcripto dare quod ſentit vel ſapit de pia noſtra Fide: quod & fecit. Ex abundanti autem prædictus religioſiſſimus vir promiſit & in ſuæ ciuitatis Eccleſia alloqui, & manifeſte anathematizare malignæ impietatis principem Neſtorium, [& eos qui ſicut ille ſapiunt,] & qui vel libris vel codi-

‖ clariſſimũ

‖ iubebantur,

‖ legentes nos capitula,

ð iuſſimus, vel, hortati ſumus

A γνώσεως ἢ δικάσιμον, ἢ εἴ τι ὁρίσαι χρὴ, ἐπιγνῶμεν. καὶ ἐπιδοθείσης τῆς ἐπικρίσεως παρὰ Ἴβα τοῦ εὐλαβεστάτου, Βερονικιανὸς, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κωνσιστωρίου, ἀνέγνω.

Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος, καὶ Ποστουμιανοῦ, τῶν λαμπροτάτων, πρὸ πέντε καλανδῶν Μαρτίων, ἐν κολωνίᾳ Τύρῳ λαμπροτάτῃ μητροπόλει ὑπατικῇ, ἔτους τοῦ πέμπτου ἑβδομηκοστοῦ πεντακοσιοστοῦ, μηνὸς Περιτίου δεκάτῃ, κατὰ Ῥωμαίους Φεβρουαρίου πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ, ἰνδικτιῶνος πρώτης, Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου μητροπό-
B λεως, καὶ Εὐστάθιος τῆς Βηρυτίων καλλιπόλεως, διελαλήσαμεν τὰ ὑποτεταγμένα. ὁ μεγαλοπρεπέστατος, καὶ εὐδοκιμώτατος τριβοῦνος, καὶ νοτάριος Δαμάσκιος, ἐπιδημήσας τῇ Φοινίκων ἐπαρχίᾳ, εὐσεβῆ γράμματα ἡμῖν ‖ δέδωκε τοῦ πάντα εὐσεβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν, παρακελευόμενα, ὥστε ἀκροατὰς ἡμᾶς γενέσθαι ἅμα τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἱμερίων πόλεως Οὐρανίῳ τῶν κινουμένων πρὸς τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως Ἴβαν παρὰ Σαμουήλου, καὶ Κύρου, καὶ Μάρα, καὶ Εὐλογίου, τῶν εὐλαβεστάτων· καὶ τύπον τὸν ἡμῖν
C φανησόμενον δικαιότατον παρασχεῖν. τοῖς οὖν εὐσεβῶς θεσπισθεῖσι τὸ ἱκανὸν ποιοῦντες, ‖ προεστηθήκαμεν τὴν ἀκρόασιν. καὶ τῶν μερῶν προσαχθέντων ἡμῖν διὰ τοῦ προειρημένου εὐδοκιμωτάτου, καὶ περιβλέπτου τριβούνου, καὶ νοταρίου Δαμασκίου, καὶ καταθέσεως γεγενημένης παρὰ τοῦ αὐτοῦ εὐδοκιμωτάτου ἀνδρὸς, δῆλον ποιούσης τοῦ πανευσεβοῦς βασιλέως ἡμῶν τὸ θέσπισμα, ἀναγκαίως ἐπετρέπομεν οἱ τῶν κατηγόρων τὸ πρόσωπον ἔχοντες, διδάσκειν, ἅπερ ἔχουσιν. ἐπιδεδωκότων δὲ αὐτῶν κεφάλαιά τινα, καὶ ἀξιωσάντων τούτων ἀκριβῆ γενέσθαι τὴν ἐξέτασιν, ἐντυχόντες ἡ-
D μεῖς τοῖς κεφαλαίοις, καὶ ἐν τούτοις εὑρόντες διαβολήν τινα τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἴβα, ὡς οὐκ ὀρθῶς φρονοῦντος, ἀλλ' ἕτερα παρὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον διδάσκοντος, ἀναγκαίως τούτου πρῶτον τὴν ἐξέτασιν μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας ποιήσασθαι κατηπείχθημεν. ἐπετρέψαμεν τοιγαροῦν τοῖς κατηγόροις εἰπεῖν, τίνα ἐστὶν, ἃ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἴβα εἴρηται, τῆς εὐσεβείας, ὡς ἔφασκον, ἀλλότρια δόγματα. εἰπόντων δὲ αὐτῶν φανερά τινα, καὶ πολλῶν κινηθέντων, ἅπερ ἐμφέρεται τοῖς ὑπομνήμασιν, ἡμεῖς
E τὴν τῶν ἀκροατῶν τάξιν πρὸς μικρὸν καταλιπόντες, εἰς τὸ κοινωφελὲς τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν ἀποδόντες, ἀντὶ δικαστῶν, εἰρήνης μεσίτας τοῖς μέρεσιν ἑαυτοὺς κατεστήσαμεν· καὶ πολλαῖς χρησάμενοι ταῖς συμβουλαῖς, τῆς εὐσεβείας πανταχοῦ προτιμωμένης, καὶ ἐξεταζομένης, ‖ παρεκελεύσαμεν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἴβαν, καὶ αὐτὸν τοῦτο ἀσπασάμενον, εἰς πληροφορίαν τῶν λεγόντων βεβλάφθαι, ἐγγράφως ἐπιδοῦναι, ὅπως ἔχει τι, καὶ φρονεῖ περὶ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως· ὅπερ καὶ πεποίηκεν. ἐκ περιουσίας δὲ ὁ προειρημένος θεοφιλέστατος ἀνὴρ ὑπέσχετο, καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πόλει διαλέγεσθαι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ φανερῶς ἀναθεματίζειν τὸν τῆς πονηρᾶς δυσσεβείας ἔξαρχον Νεστόριον, καὶ τοὺς ἢ λόγοις, ἢ βίβλοις

αὐτοῦ

‖ ἐπιδέδωκε

‖ προετιθήκαμεν

‖ παρεσκευάσαμεν

A αὐτοῦ κεχρημένους· ὁμολογεῖν δὲ οὕτως πιστεύειν, ὡς τὰ γράμματα περιέχει τὰ τῆς συμβάσεως, τῆς γεγενημένης μεταξὺ τῶν θεοφιλεστάτων, καὶ ὁσιωτάτων τὴν μνήμην, Ἰωάννου τοῦ τῆς μεγίστης Ἀντιοχέων πόλεως ἐπισκόπου, καὶ Κυρίλλου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγίστης πόλεως ἐπισκόπου, οἷς διηκονήσατο ὁ τῆς μακαρίας μνήμης ἐπίσκοπος τῆς Ἐμισηνῶν πόλεως Παῦλος· ἐξ ὧν ἡ οἰκουμενικὴ συνεκροτήθη ὁμόνοια· στοιχεῖν δὲ καὶ πᾶσι τοῖς πραχθεῖσιν ἔναγχος παρὰ τῆς συνελθούσης ἁγίας συνόδου ἐν τῇ βασιλευούσῃ, καὶ φιλοχρίστῳ Κωνσταντινουπόλει· ἔχειν δὲ τὰ δεδογμένα ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει ἅπαντα, ὡς παρὰ B συνόδου ὑπὸ ἁγίου πνεύματος κινηθείσης, ἴσην τε αὐτὴν ἡγεῖσθαι τῇ ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσῃ, καὶ μηδεμίαν διαφορὰν νομίζειν αὐτῆς πρὸς ταύτην. καὶ σφόδρα αὐτοῦ τὴν θεοσέβειαν ἐπῃνέσαμεν, ὡς σπεύσαντα προθύμως τὸ θεραπεῦσαι τοὺς ἐξ ὑπονοίας, ἢ ἄλλως βεβλαμμένους περὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας. τούτων δοξάντων, καὶ ἐπαγγελθέντων, καὶ μεσοτοίχου τῆς ἔχθρας σὺν θεῷ καταλυθέντος, ἀναγκαῖον ἦν, συναγαγεῖν ἡμᾶς, καὶ συνάψαι πρὸς εἰρήνην, καὶ ὁμόνοιαν, καὶ ἀγάπην τῇ κεφαλῇ τὰ διεστῶτα C μέλη. διαλεχθέντες τοιγαροῦν, ὅσαπερ ἔδει, πεπείκαμεν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἴβαν, ἔχειν τοὺς προειρημένους, ὡς ἴδια τέκνα, καὶ θάλπειν, καὶ συγκροτεῖν, ἁπάσης ἀμνηστίας παρεχομένης, τοῦ θεοῦ τὸ κριτήριον αὐτῷ προθέντες. πεπείκαμεν δὲ καὶ αὐτοὺς, τοὺς προειρημένους, συνελθεῖν, ὡς πατρὶ τῷ αὐτῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἴβᾳ, καὶ πᾶσαν ἐπαγγείλασθαι εὔνοιαν, καὶ διάθεσιν, ὡς τῶν λυπηρῶν ἁπάντων σὺν θεῷ πεπαυμένων. πρὸς τοῦτο ἀπῃτήσαμεν ἡμεῖς [x] λόγον τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Ἴβαν, ὡς πᾶσι τοῖς ἐν τῷ παρόντι πράγματι λυπήσασιν αὐτὸν, ἢ δόξα- D σιν αὐτῷ ἀντιπρᾶξαι, ἀμνηστίαν δωρεῖσθαι, καὶ οὐδένα λυπῆσαι, οὔτε μὴν ἐπιστερῆσαι βαθμοῦ, οὐδὲ τοὺς ἐλάττονας προτιμῆσαι τῶν ὑπερβεβηκότων, διὰ τὴν γεγενημένην λύπην, ἀλλὰ πάντας, εἴ τι κληρικοὶ εἶεν, εἴ τι μονάζοντες, ἢ λαϊκοὶ, ὡς ἴδια ἔχειν τέκνα, οὐδεμίαν διαφορὰν ἑκάστου πρὸς τὸν ἄλλον ποιούμενος, ἀλλὰ πᾶσι τὸ δίκαιον φυλάττειν ἔν τε ταῖς τιμαῖς, καὶ ταῖς θεραπείαις, καὶ τοῖς βαθμοῖς. περὶ δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς προσόδου, καὶ τῶν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας προσπεριερχομένων τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, κινηθέντων τινῶν, ἔδοξε τῷ αὐτῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ E Ἴβᾳ, ἐξ οἰκείας γνώμης ἐπαγγείλασθαι, ὅτι δὴ τοῦ λοιποῦ κατὰ τύπον τὸν ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν Ἀντιοχέων ἐκκλησίᾳ διοικεῖται τὰ πράγματα διὰ οἰκονόμων, ἐκ τοῦ κλήρου προβαλλομένων ὑπὸ τῆς αὐτοῦ θεοσεβείας. ἔδοξε δὲ, ὡς εἴ ποτε δόξας δικαίως λυπεῖσθαι ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας, βουληθείη ἐπιτιμῆσαί τινι τῶν προειρημένων εὐλαβεστάτων, Σαμουήλῳ, Κύρῳ, Μάρᾳ, Εὐλογίῳ, μὴ ἐξ αὐθεντίας ἰδίας ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς, ἀλλὰ ὑπὸ τῇ γνώμῃ τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ἁγιωτάτου πατρὸς, καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου, διὰ τὴν φθάσασαν εἰς αὐτοὺς γενέσθαι μικροψυχίαν. ἐγυμνάσθη δὲ καὶ ἕτερά τινα κεφάλαια [x] ἀγράφως· ἅ τινα καὶ ἐτυπώ-

[x] ἴσ. τούτῳ ὅρκον Lat.

[x] ἐγγράφων.

A codicibus eius vtuntur. [a] Confeſſus autem ſic ſe credere, ſicut continent litteræ conuentionis factæ inter Dei amantiſſimum & ſanctiſſimæ memoriæ virum Ioannem maximæ Antiochenæ ciuitatis Epiſcopum, & Cyrillum maximæ Alexandrinorum ciuitatis Epiſcopum, quibus miniſtrauit beatæ memoriæ Paulus Emiſenorum ciuitatis Epiſcopus, ex quibus vniuerſalis concordia facta eſt. Conſentire autem & omnibus quæ nuper geſta ſunt à ſancta Synodo, quæ conuenit in regia & Chriſtiana Conſtantinopoli ciuitate: habere autem omnia quæ placuerunt in Epheſina metropoli, vt à Concilio, quod à Spiri- B tu ſancto mouebatur: æqualem autem eam iudicare illi, quæ in Nicæa habita eſt, & nullam differentiam arbitrari eius ad illam. Et valde eius religioſitatem laudauimus, quòd prompte anticipauerit curare eos, qui vel ſuſpicione, vel alio quolibet modo læſi erant de opinione eius doctrinæ. His ergo placitis & promiſſis, & [d] medium parietem inimicitiarum Dei ope ſoluentes, neceſſarium fuit congregare nos, & coniungere ad pacem & concordiam & dilectionem cum capite membra diuiſa. Docentes igitur quæcumque decebat, perſuaſimus reuerendiſſi- C mo Epiſcopo Ibæ, vt præfatos ſicut filios proprios haberet & foueret & contineret, omni iniuriarum obliuione præuia, Dei iudicium ei proponentes. Perſuaſimus autem & eiſdem prædictis, vt conuenirent cum eodem religioſiſſimo Epiſcopo Iba tamquam cum patre, & omnem [e] præberent benignitatem pariter & affectum, omnibus quæ triſtitiam commouerunt, Deo iuuante ceſſantibus. Super hæc nos exegimus ſacramentum à religioſiſſimo Epiſcopo Iba, vt omnibus qui eum in præſenti negotio contriſtaſſent, vel viſi fuiſſent aliquid aduerſus eum egiſſe, obliuionem donaret, & nullum peni- D tus contriſtaret, neque gradu fraudaret, neque minores maioribus propter præfatam contriſtationem præferret: ſed omnes, ſiue clerici, ſiue monachi, vel laici eſſent, tamquam proprios filios haberet, nullam differentiam vniuſcuiuſque ad alium faciendo, ſed omnibus ſeruaret iuſtitiam in honoribus & obſequijs & gradibus. De Eccleſiaſtico vero redditu, & ex quacumque cauſa acquiſitis ſanctiſſimæ Eccleſiæ, motis aliquibus, placuit eidem religioſiſſimo Epiſcopo Ibæ ex propria voluntate promittere, quòd de cetero ſecuudum formam Antiochenæ maximæ ciuitatis gubernarentur res per œconomos ex clero ordinatos ab eius religioſitate. Placuit E autem, vt ſi aliquando iuſte viſus contriſtari religioſiſſimus Ibas Epiſcopus voluerit corripere aliquem præfatorum venerabilium Samuelis, Cyri, Maræ, Eulogij, non ex auctoritate propria corripiat eos, ſed ex ſententia religioſiſſimi & ſanctiſſimi patris & Archiepiſcopi Domni hoc faciat, propter præcedentem, quæ inter eos accidit, offenſionem. Sunt autem agitata & alia quædam ex non ſcripto capitula, quę & diſpoſita ſunt,

[a] Confiteri eum

[d] medio pariete i. D. e. deſtructo,

[e] promitterent

ſunt,& rata ambæ partes habuerunt,quæ à vobis ſunt probata. *Subſcriptiones.*

Photius Epiſcopus Tyri decreui.

Euſtathius Epiſcopus Berytiorum pulchræ ciuitatis decreui.

Samuel presbyter rata habeo quæ decreta ſunt.

[Maras presbyter rata habeo quę decreta ſunt.

Cyrus presbyter rata habeo quę decreta ſunt.

Eulogius presbyter rata habeo quæ decreta ſunt.]

Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Audiuit ſancta Synodus quæ relecta ſunt: quid igitur ei videatur edicat. Paſchaſinus & reliqui reuerendiſſimi Epiſcopi per Bonifacium Presbyterum Apoſtolicæ Sedis dixerunt: Sanctiſſimi Epiſcopi, qui decreto proprio inculpabilem & ab omni accuſatione liberum Ibam reuerendiſſimum declararunt, ſi propriam ſententiam recognoſcant, edicant. Photius reuerendiſſimus Epiſcopus Tyri dixit: Etiam, noſtrum eſt iudicatum. Euſtathius reuerendiſſimus Epiſcopus Beryti dixit: Mea eſt & dictatio. Paſchaſinus & reliqui Epiſcopi[Sedis Apoſtolicæ] ‖ dixerunt: Audiuit veſtra beatitudo quid contineat & ſanctiſſimorum Epiſcoporum decretum: ſimiliter & veſtræ puritati de ſtatu Ibæ quid videatur, declarare dignemini. Et tacentibus omnibus reuerendiſſimis Epiſcopis, magnificentiſſimi Iudices dixerunt: Subſequenti die ſuam ſententiã ſanctiſſima Synodus efficiat manifeſtam*.

‖ clamauerunt:

* Lat. leg. legimus, legis.

Explicit Actio nona.

ACTIO DECIMA

Chalcedonenſis Concilij.

SImiliter ſexto kalend. Nouembris, eodem Conſulatu, in eadem ſanctiſſima Eccleſia ſanctæ martyris Euphemiæ, ‖ præſidentibus eiſdem magnificentiſſimis & glorioſiſſimis Iudicibus, & eadem ſancta & vniuerſali Synodo ſecundum iuſſionem diuiniſſimi & pijſſimi * domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, ingreſſus prædictus reuerendiſſimus Ibas Epiſcopus, dixit: Deprecor magnificentiam veſtram, & ſanctam hanc & vniuerſalem Synodum. Eutyches aduerſus me pro fide quædam falſa confinxit, nec me in Synodum introire permiſit, per quadraginta manſiones per diuerſos ad inuicem ſuccedentes ordines direxit me, viginti amplius ‖ carceres mutaui, * tamquam non eſſet carcer in Antiochia in ordine Comitianorum, dicunt mihi, quia damnatus es. Si videtur ergo magnificentiæ veſtræ & ſanctæ veſtræ Synodo, quæ ſine iudicio in abſentia mea aduerſum me acta ſunt, infringere, in veſtra erit poteſtate. Ob hoc etenim, ſicut iam docui, adij ſacrum & immortalem verticem: & iuſſit veſtram magnificentiam & ſanctam Synodum audire, quæ ‖ aduerſum me geſta ſunt. Et cognouiſtis ex decreto, quia in nullo culpabilis ſum repertus. Magnificentiſſimi & glo-

‖ circumſidentibus

‖ cuſtodes f. * cu eſſem in carcere in Antiochia ſub ordine Comitis.

‖ propter

A θη· καὶ ἔστερξεν ἀμφότερα τὰ παρ᾽ ἡμῶν δεκιμασθέντα. Αἱ ὑπογραφαί.

Φώτιος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων πόλεως ἐπέκρινα.

Εὐστάθιος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων καλλιπόλεως ἐπέκρινα.

Σαμουῆλος πρεσβύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα.

Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· ἤκουσε τῶν ἀναγνωσθέντων ἡ ἁγία σύνοδος· τὸ τοίνυν παριστάμενον * αὐτῇ λεγέτω. Πασχασῖνος, καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι, διὰ τοῦ * πρεσβυτέρου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπον· οἱ ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι, εἴ τινες ἰδίᾳ

B ψήφῳ ἀθῷον, καὶ πάσης κατηγορίας ἐλεύθερον Ἴβαν τὸν εὐλαβέστατον ἐδήλωσαν, τὴν ἰδίαν ἐπίκρισιν εἰ ἐπιγινώσκουσιν, εἰπάτωσαν. Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπε· ναὶ, ἡμετέρα ἐστὶν ἡ ἐπίκρισις. Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· ἐμή ἐστιν ἡ ὑπαγορεία. Πασχασῖνος, καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἤκουσεν ἡ ἡμετέρα μακαριότης, τί περιέχει καὶ ἡ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων ἐπίκρισις· ὁμοίως καὶ τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιότητι περὶ τῆς στάσεως Ἴβα τί φαίνεται, ἀποφήνασθαι καταξιώσατε. καὶ σιωπώντων πάν-

C των τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· τῇ ἑξῆς τὴν ἑαυτῆς γνώμην ἡ ἁγία σύνοδος φανερὰν καταστήσει *.

* αὐτῇ

* ἤ. Βονιφατίου πρεσβυτέρου

* Ῥωμαϊστὶ, αὔξομεν, αὔξομεν, αὔξομεν.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΚΑΤΗ

τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

Ὁμοίως τῇ πρὸ * πέντε καλανδῶν Νοεμβρίων, ὑπατείᾳ τῇ αὐτῇ, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας

D μάρτυρος Εὐφημίας περικαθεζομένων τῶν αὐτῶν μεγαλοπρεπεστάτων, καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, καὶ τῆς αὐτῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, εἰσελθὼν ὁ προλεχθεὶς εὐλαβέστατος Ἴβας εἶπε· δέομαι τῆς μεγαλοπρεπείας ὑμῶν, καὶ τῆς ἁγίας ταύτης, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου. Εὐτυχής με διὰ τὴν πίστιν συνεσκευάσατο· οὐ συνεχώρησέ μοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν σύνοδον, ἀπὸ τεσσαράκοντα μονῶν διαμειβομένων τῶν τάξεων παρέπεμψέ με· εἴκοσιν, ἢ καὶ

E πλείους ‖ φύλακας ἤμειψα, * ὡς εἰμὶ ἐν φυλακῇ ἐν Ἀντιοχείᾳ ὑπὸ τὴν κομητιακὴν τάξιν, λέγουσί μοι, ὅτι καθῃρέθης. εἰ παρίσταται τῇ μεγαλοπρεπείᾳ ὑμῶν, καὶ τῇ ἁγίᾳ ὑμῶν συνόδῳ, τὰ ἀκρίτως ἐπ᾽ ἐμοὶ ἀπόντι γινόμενα ἀνατραπῆναι, τῆς ὑμετέρας ἐστὶν ἐξουσίας. περὶ γὰρ τούτου, ὡς ἤδη ὑμᾶς ἐδίδαξα, προσῆλθον τῇ θείᾳ, καὶ ἀθανάτῳ κορυφῇ· καὶ ἐκέλευσε τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν, καὶ τὴν ἁγίαν σύνοδον, ἀκοῦσαι τὰ κατ᾽ ἐμέ. καὶ ἔγνωτε ἀπὸ τῆς ἐπικρίσεως, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἴτιος εὑρέθην. Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι,

‖ φυλακὰς Lat.

* ἴσως, ὥστε μὴ ἔνι φυλακή

καὶ

A καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· τῆς προτεραίας ὑπερθέσεως γινομένης εἰς τὸ τὴν ἁγιωτάτην σύνοδον τὰ δοκοῦντα αὐτῇ εἰπεῖν περὶ Ἴβα τοῦ εὐλαβεστάτου, τὰ δόξαντα αὐτῇ φανερὰ καθιστάτω. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει. Ἴβας ὁ εὐλαβέστατος εἶπε· δέομαι ὑμῶν· ἀπὼν κατεκρίθην· οὐ παρῆμην· οὐκ ἔτυχον ἀπολογίας· οὐκ ἠξιώθην λόγου. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· κακῶς ἐποίησαν οἱ παρὰ τοὺς κανόνας κατακρίναντες αὐτόν· τὰ κατὰ ἀπόντος γινόμενα, ἀργείτω· ταῦτα πάντες λέγομεν· οὐδεὶς ἀπόντα κατακρίνει. B Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τυάνων εἶπε· πρώην ἀνεγνώσθη ὅρος τῶν τότε διαιτητῶν τυπωθέντων, φημὶ δὴ, Φωτίου, καὶ Εὐσταθίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων· καὶ ἔκριναν, αὐτὸν ἱερέα εἶναι. πάντες οὖν συναινοῦμεν τῷ ὅρῳ ἐκείνῳ· καὶ βουλόμεθα, αὐτὸν εἶναι ἱερέα. οἱ ἀνατολικοὶ ἐπίσκοποι ἐβόησαν· αὕτη δικαία κρίσις. τινὲς τῶν ἐπισκόπων ἐβόησαν· ἀντιλέγεται· εἰσὶν οἱ κατηγορεῖν θέλοντες Ἴβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. καὶ εἰσελθόντων, Θεοφίλου διακόνου, καὶ Εὐφρασίου, καὶ Ἀντιόχου, καὶ Ἀβραμίου, Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· ἀξιοῦμεν τὰ C ἐπὶ Ἴβα πεπραγμένα ἐν Βηρυτῷ, ἀναγνωσθῆναι, ἵνα μάθητε, ὅτι δικαίως καθῃρέθη. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· κατηγορήσων Ἴβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, εἰσελήλυθας, ἢ, ὡς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγωνιζόμενος, τὰ πεπραγμένα ζητεῖς ἀναγνωσθῆναι; Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· οἱ κατήγοροι δῆλοί εἰσι, καὶ οὐκ εἰσὶν ἐνταῦθα. ἐγὼ διάκονός εἰμι, καὶ οἶδα τὴν βίαν τῆς πόλεως· καὶ εἰ κατηγορῶ, οὐ πάρεισι μάρτυρες, καὶ ἀρνεῖται. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον·

D *ἐγγράφως ἀποδείξεις περί τινος δύνασθε παρασχεῖν; Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· ἔχω τὰ ὑπομνήματα, τὰ ἐπ' αὐτοῦ πεπραγμένα ἐν Βηρυτῷ, καὶ τὰ ἐν Ἐφέσῳ· ἰδοὺ καὶ ὁ κύριος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος οἶδεν· αὐτὸς δεξάμενος τὰς ἀναφορὰς, πάρεστιν· αὐτὸς ἐρωτηθῇ· αὐτὸς καὶ τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ ἐποίησε· διὰ ποῖον πρᾶγμα. καὶ ὁ κύριος Εὐσέβιος πάρεστι, καὶ οἶδεν. Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· ἐγὼ ἀναφορὰν οὐκ ἐδεξάμην· ἤκουσα δὲ ἀναγινωσκομένης αὐτῆς ἐν Ἐφέσῳ· καὶ ἔστι πολυεπὴς ὁ χάρτης, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων καταθέσεις ἔχων. εἰ δὲ ἔχει ὑπομνήματα, E ὡς *ἐν δεήσει, αὐτοῦ ἐστι δεῖξαι· ἐγὼ γὰρ μετὰ τοῦ πλήθους ἀκροατὴς ἤμην. Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· μετὰ πάντων ἠκροασάμεθα. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· παρῆν τότε ὁ τηνικαῦτα Ἴβας ὁ εὐλαβέστατος τῇ ὑμετέρᾳ ἀκροάσει; Θαλάσσιος καὶ Εὐσέβιος, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, εἶπον· οὐ παρῆν. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει. Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· ἡ ἀλήθεια δειχθῇ ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου. καὶ ὁ κύριος Εὐστάθιος λέγει·

* ἰσχυρὰς

* ἐνδύσεις αὐτοῦ

A & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Pridem dilatione facta, vt ſancta Synodus quæ ei viderentur ediceret de Iba reuerendiſſimo: quæ ei placent, manifeſte declaret. Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Abſentem nemo condemnat. Ibas reuerendiſſimus dixit: Exoro vos. abſens condemnatus ſum, non aderam: non obtinui, me defendendi locum, non mihi permiſſum eſt facere verbum. Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Male fecerunt, qui eum præter Canones dudum damnauerunt. Quæ aduerſus abſentem facta ſunt, vacuentur. Hæc omnes dicimus. Nullus condemnat abſentem. Patricius reuerenB diſſimus Epiſcopus Tyanenſis dixit: Pridem relecta eſt ſententia eorum, qui tunc iudices fuerunt deputati, (dico autem Photij & Euſtathij reuerendiſſimorum Epiſcoporum) & decreuerunt eum ſacerdotem eſſe. Omnes ergo eorum definitioni conſentimus, & eum eſſe volumus ſacerdotem. Orientales Epiſcopi clamauerunt: Iuſtum eſt hoc decretum. Quidam reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Contradicitur. Sunt [accuſatores eius foris, & iubeantur ingredi. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Ingrediantur] qui Ibam reuerendiſſimum C Epiſcopum accuſare volunt. Et ingreſſis Theophilo diacono, & Euphraſio, & Abraamio, & Antiocho, Theophilus dixit: Rogamus, quæ ſuper Iba in Beryto geſta ſunt, relegi, vt addiſcatis quia iuſte damnatus eſt. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt Theophilo: Accuſaturus Ibam reuerendiſſimum Epiſcopum adueniſti, an tamquã pro Fide certaturus, geſta relegi quæris? Theophilus diaconus dixit: Accuſatores manifeſti ſunt, & hic non ſunt. Ego diaconus ſum, & ſcio violentiam ciuitatis. Et ſi accuſo, & teſtes non adſunt, denegat. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerũt: ScriD ptas probationes de re aliqua præſtare potes? Theophilus diaconus dixit: Habeo monimenta, quæ ſuper eo geſta ſunt in Beryto, & quæ in Epheſo. Ecce & domnus Thalaſſius religioſiſſimus Epiſcopus nouit: ipſe, qui ſuſcepit relationes, adeſt. Interrogetur ipſe, ob quam cauſam damnationem fecit. Et domnus Euſebius adeſt, & nouit. Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Ego relationẽ non ſuſcepi: dum autem in Epheſo relegeretur, audiui. & eſt verſuum charta multorum, & multorum hominum depoſitiones habens. Si autem habet monimenta, tamquam ad petitionem geſta, eius eſt probare. Ego enim cum multitudine audiE tor ſui. Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Cum omnibus audiebamus. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Aderat tunc reuerendiſſimus Ibas in veſtra audientia? Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, & Euſebius reuerẽdiſſimus Epiſcopus Ancyræ Galatiæ, dixerunt: Non aderat. [Orientales & Pontici] reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Abſentem nullus * abijcit. Theophilus diaconus dixit: Veritas in ſancta Synodo demonſtretur. Et domnus Euſtathius dixit: Quia introduxerunt

* nõ cõdemnat.

A tres, & ſex, & duodecim teſtes propter dictionem quam dixit, hoc eſt: Non inuideo Chriſto facto Deo. Hic eſt Photius Epiſcopus. Proponatur ei Euangelium. Magnificentiſſimi &glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Expertus reuerendiſſimus Epiſcopus Photius ſententiam Synodi, iuſtitiam quam in propria cauſa inuenit, cuſtodire nunc quoque feſtinet, narrans nobis quomodo ſe habuit Ibæ negotium. * Photius reuerendiſſimus Epiſcopus Tyri dixit: Vere dico. neque enim decet in quacumque cauſa mentiri, multo magis in tali & tanta, & quæ à veſtra poteſtate requiritur, & ab vniuerſali Synodo aperte. B [Quæſtione quadam de eo mota] aduerſus eum venientes presbyteri & monachi à Meſopotamia, dicebant de ipſo: iſte vero negabat. Nos tamquam mediatores, & pro mole blaſphemiarum, & pro importunitate monachorum & presbyterorũ "iuſſimus egredi eos à Tyro. Scandalizabatur enim ciuitas, quę numquam tale aliquid vel cogitauerat, vel audierat. Poſt hæc eo iurante nihil tale à ſe dictum, occaſionem percepimus vt pacificaremus ambos, & communicarent ſibi, (aderat autem, vt puto, & domnus diaconus Eulogius Conſtantinopolitanus) & nos amicos eos fecimus. Glorioſiſſimi Iudices C dixerunt: Ibas igitur reuerendiſſimus à ſuis accuſatoribus eſt conuictus? Photius reuerendiſſimus Epiſcopus Tyri dixit: Non. Dicebat autem: Venerunt quidam, tres cohabitatores ipſis clericis iniuriantibus, & litigantibus contra eum, dicere teſtimonium. Nos diximus quia non poſſunt cohabitantes inimicis ſuſceptibiles ad teſtimonium comprobari. Fecimus ergo eos amicos: ſancta munera "rurſum in epiſcopio communicauerunt inuicem presbyteri & ipſe. Theophilus diaconus dixit: Per ſalutem Imperatorum, eorumq. victoriam, legantur quæ ſuper eo geſta ſunt. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Relegantur ea quæ ſu- D per Iba reuerendiſſimo in Tyro geſta dicuntur *. Et his oblatis, Conſtantinus deuotus magiſtrianus [& "adiutor ſacri Conſiſtorij] relegit.

* Latine.
" f. rogauimus
" ſuper
* Latine legi, legimus, legit.
" f. auditor

COMMONITORIVM [PRO CAVSA Ibæ Edeſſeni Epiſcopi.]

Damaſcio ſpectabili tribuno & notario prætorianorum.

SCientes admirationis tuæ propoſitum, & co- E gnoſcentes quantum habeas ſtudium, vt te ipſum Deo & noſtræ pietati commendes; viſum nobis eſt, vt tu pergas cum Vranio reuerendiſſimo Epiſcopo Himerorum ciuitatis ad partes Orientales, & cooperantibus per ſingula loca iudicibus, inducas reuerendiſſimum Ibam Edeſſenæ ciuitatis Epiſcopum, & Danielem reuerendiſſimum [Carrhenorum ciuitatis Epiſcopum, & Ioannem reuerendiſſimum] Theodoſiopolitanum Epiſcopum, in Phœnicum prouin-

ciam

A λέγει· ὅτι εἰσήνεγκαν τρεῖς, καὶ ἕξ, καὶ δώδεκα μάρτυρας διὰ τὴν λέξιν, ἣν εἶπε, τὴν, οὐ φθονῶ τῷ Χριστῷ γενομένῳ θεῷ. ἐνταῦθα ἐστὶ Φώτιος ὁ ἐπίσκοπος· προτεθῇ αὐτῷ τὸ εὐαγγέλιον. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· πεπειραμένος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φώτιος τῆς κρίσεως τῆς συνόδου, τὴν δικαιοσύνην, ἣν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πράγμασιν εὗρε, φυλάξαι καὶ νῦν σπουδασάτω, διηγούμενος ἡμῖν, ὡς ἔχει τὸ κατὰ Ἴβαν τὸν εὐλαβέστατον πρᾶγμα*. Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων πόλεως εἶπε· τὸ ἀληθὲς λέγω· οὔτε γὰρ πρέπει ἐν οἱῳδήποτε πράγματι ψεύσασθαι· πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐπὶ B τοιούτῳ, καὶ τοσούτῳ, καὶ ζητουμένῳ παρὰ τῆς ὑμετέρας ἐξουσίας, καὶ τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου φανερῶς. ἐπὶ αὐτοῦ ἐλθόντες ἀπὸ Μεσοποταμίας πρεσβύτεροι, καὶ μονάζοντες, ἔλεγον περὶ αὐτοῦ· εἶπε· οὗτος ἠρνεῖτο. ἡμεῖς ὡς ἐμεσιτεζόμεθα, καὶ ἀπὸ τοῦ ὄγκου τῶν δυσφημιῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ὀχλήσεως τῶν μοναζόντων, καὶ πρεσβυτέρων, " προσετάξαμεν ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἀπὸ Τύρου, ἐσκανδαλίζετο γὰρ ἡ πόλις, μηδέποτε τοιοῦτόν τι * νοήσασα, μήτε ἀκούσασα. μετὰ ταῦτα αὐτοῦ ὀμνύοντος, μηδὲν εἰρηκέναι παρ' αὐτοῦ, ἐδεξάμεθα ἡμεῖς ἀφορμάς, C ὥστε εἰρηνεῦσαι τοὺς ἀμφοτέρους, κοινωνῆσαι * αὐτούς· παρῆν δέ, νομίζω, καὶ ὁ κύριος ὁ διάκονος Εὐλόγιος ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως· ἡμεῖς φίλους αὐτοὺς ἐποιήσαμεν. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· ἠλέγχθη τότε Ἴβας ὁ εὐλαβέστατος παρὰ τῶν κατηγορησάντων αὐτοῦ; Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· οὔ· ἔλεγε δὲ * ἐλθόντες τινὲς, συνόντες αὐτοῖς τοῖς κληρικοῖς, τρεῖς, ὑβρίζουσι, καὶ ἀτιμάζουσι, καὶ μαχομένοις πρὸς αὐτὸν, μαρτυρεῖν· ἡμεῖς εἴπομεν, ὅτι οὐκ ἔστι, τοὺς συνόντας τοῖς ἐχθροῖς, δεκτοὺς εἶναι εἰς μαρ- D τυρίαν. ἐποιήσαμεν οὖν αὐτοὺς φίλους· τὰ ἅγια δῶρα αὖθις ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ ἐκοινώνησαν μετ' ἀλλήλων αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι. Θεόφιλος διάκονος εἶπε· τὴν σωτηρίαν τῶν βασιλέων, καὶ τὴν νίκην αὐτῶν· ἀναγνωσθῇ τὰ ἐπ' αὐτῷ πεπραγμένα. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀναγινωσκέσθω τὰ ἐπὶ Ἴβᾳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐν τῇ Τυρίων λεγόμενα πεπρᾶχθαι *. καὶ ἐπιδοθέντων αὐτῶν, Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς ἀνέγνω.

* Ῥωμαϊστί.
" ἴσ. προσετάξαμεν
* νοήσασαι
* αὐτοῖς. ι.
* ἦλθον ι.
* Ῥωμαϊστί, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

ΥΠΟΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΔΑΜΑΣΚΙΩ ΤΩ περιβλέπτῳ τριβούνῳ, καὶ νοταρίῳ * πραιτωριανῶν.

E Εἰδότες τὴν πρόθεσιν τῆς σῆς θαυμασιότητος, καὶ ἐπιστάμενοι, ὁπόσην ἔχεις σπουδὴν εἰς τὸ παραθέσθαι ἑαυτὸν τῷ θεῷ, καὶ τῇ ἡμετέρᾳ εὐσεβείᾳ, ἐδοκιμάσαμεν, * ὡς τὸ ἀπελθεῖν ἅμα Οὐρανίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἱμερίων πόλεως εἰς τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, καὶ συνεπισχυόντων τῶν κατὰ τόπον ἀρχόντων, παρασκευάσαι Ἴβαν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ἐδεσηνῶν πόλεως, καὶ Δανιῆλον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Θεοδοσιουπόλεως, εἰς τὴν φοινίκων ἀπελθεῖν ἐπαρχίαν, κἀ-

κεῖσε

* πραιτωριανῶν. ι.
* ἴσ. ὥστε

κεῖσε κινηθῆναι τὰ κινούμενα παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῶν προειρημένων πόλεων ἐπί τε τοῦ προειρημένου θεοσεβεστάτου Οὐρανίου, καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων πόλεως, καὶ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βηρυτίων πόλεως, κατὰ τῶν μνημονευθέντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων. σπούδασον τοίνυν, κατὰ τὰ παραστάντα τῇ ἡμετέρᾳ θειότητι, ἀπελθεῖν εἰς τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, καὶ παρασκευάσαι, τοὺς προειρημένους εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους εἰς τὴν Φοινίκων παραγενέσθαι, κἀκεῖσε πάντα τὰ κινούμενα κεφάλαια παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως, ἀκριβῶς ζητηθῆναι ἐπὶ τῶν μνημονευθέντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ τὰ ὁριζόμενα παρ' αὐτῶν, πέρατι παραδοθῆναι. ἐδόθη τῇ πρὸ ἑπτὰ καλανδῶν Νοεμβρίων, ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΤΑ ΕΝ ΒΗΡΥΤΩ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ἐπὶ Ἴβα.

Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυΐου Ζήνωνος, καὶ Ποστουμιανοῦ, τῶν λαμπροτάτων, καλάνδαις Σεπτεμβρίαις, ἰνδικτιῶνος δευτέρας, ἐν κολωνίᾳ φιλοχρίστῳ Βηρυτῷ, συνεδρευόντων, Φωτίου, Εὐσταθίου, Οὐρανίου, τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, ἐν τῷ νέῳ ἐπισκοπείῳ τῆς ἐν Βηρυτῷ ἁγιωτάτης νέας ἐκκλησίας, παρόντος καὶ Δαμασκίου τοῦ περιβλέπτου τριβούνου, καὶ νοταρίου τοῦ θείου παλατίου, καὶ Εὐλογίου τοῦ θεοφιλεστάτου διακόνου τῆς κατὰ τὴν φιλόχριστον Κωνσταντινούπολιν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, παρόντων τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Ἴβα, Ἰωάννου, Δανιήλου, ἑστώτων δὲ Σαμουήλου, Κύρου, Εὐλογίου, Μάρα, Ἀβλαβίου, Ἰωάννου, Ἀνατολίου, Καιούμα, καὶ Ἀβίβου, ὁ περίβλεπτος Δαμάσκιος εἶπε· τῶν παρόντων εὐλαβεστάτων κληρικῶν προσελθόντων τῷ εὐσεβεστάτῳ, καὶ θειοτάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ, καὶ αἰτιασαμένων τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἴβαν, καὶ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην, καὶ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Δανιῆλον, ἐθέσπισεν ἡ αὐτοῦ εὐσέβεια, ὡς περιέχουσι καὶ αἱ πρὸς τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν εὐσεβεῖς, καὶ θεῖαι συλλαβαί, τοὺς αἰτιαθέντας ἀπὸ τῆς Ὀσροηνῶν τὴν Φοινίκων καταλαβεῖν, καὶ πρὸς τὰ ἐπαγόμενα αὐτοῖς ἐπὶ τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας ἀπολογήσασθαι· καὶ προσετάχθην αὐτοὺς προσαγαγεῖν, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ὁριζόμενα, ἐκβιβασμῷ παραδοῦναι. πάρεστιν ἀμφότερα τὰ μέρη εἰς τὸ παριστάμενον. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, Φώτιος, καὶ Εὐστάθιος, καὶ Οὐράνιος, εἶπον· τὸ εὐσεβὲς κομμονιτώριον καταξιώσῃ ἡ σὴ μεγαλοπρέπεια ἐπιδεῖξαι, ἵνα τῷ σκοπῷ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως διὰ πάντων ἀκολουθήσωμεν· προλάμπειν γὰρ ὀφείλει τῆσδε τῆς πράξεως. τούτου γινομένου, Εὐλόγιος διάκονος εἶπε· προσελθόντων τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν, Σαμουήλου, Κύρου, Εὐλογίου, Μάρα, Ἀβλαβίου, Ἰωάννου, Ἀνατολίου, Καϊούμα, καὶ Ἀβίβου, τῷ θεοφιλεστάτῳ, καὶ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν Φλαβιανῷ τῆς κατὰ τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν, νέαν Ῥώ-

ciam properare, & ibi inquiri, quæ mouentur à reuerendiſſimis prædictarum ciuitatum clericis, tam apud prædictum religioſiſſimum Vranium, & Photium reuerendiſſimum Epiſcopum Tyri ‖metropolis, quàm Euſtathium reuerendiſſimum Berytiorum ciuitatis Epiſcopum, aduerſus ſupra memoratos religioſiſſimos Epiſcopos. Feſtina igitur ſecundum ea quæ noſtræ diuinitati viſa ſunt, pergere ad partes Orientales, & inducere præfatos reuerendiſſimos Epiſcopos in Phœniciam aduenire, & ibi omnia capita quæ mouentur à venerabilibus clericis Edeſſenæ [& Carrhenſis & Theodoſiopolitanæ] ciuitatis, inquiri ſubtiliter apud memoratos religioſiſſimos Epiſcopos, & quæ ab ijs fuerint definita, effectui mancipare. Datum Conſtantinopoli, ‖ſexto kalendas Nouembris.

‖ ciuitatis.

‖ ſeptimo

BERYTENSIS SYNODVS HABITA in cauſa Ibæ Edeſſeni Epiſcopi, relecta Chalcedone.

POſt Conſulatum Flauij Zenonis & Poſtumiani virorum clariſſimorum, kalendis Septembris, indictione ſecunda, in colonia Chriſti amica Beryto, conſidentibus Photio & Euſtathio & Vranio religioſiſſimis Epiſcopis in nouo epiſcopio Beryti ſanctiſſimæ nouæ Eccleſiæ, præſente & Damaſcio ſpectabili tribuno & notario diuini palatij, & Eulogio religioſiſſimo diacono Chriſti amantiſſimæ Conſtantinopolis ſanctiſſimæ Eccleſiæ, præſentibus religioſiſſimis Epiſcopis Iba, Ioanne, Daniele: ſtantibus autem Samuele, & Cyro, & Eulogio, & Mara, & Ablauio, & Ioanne, & Anatolio, & Cainma, & Abibo, vir ſpectabilis Damaſcius dixit: Cum præſentes reuerendi clerici adiſſent pijſſimum & diuiniſſimum dominum noſtrum Imperatorem, & accuſaſſent reuerendiſſimum & Deo amantiſſimum Ibam Epiſcopum, & reuerendiſſimum Ioannem Epiſcopum, & reuerendiſſimum Danielem Epiſcopum, pietas eius ſanxit (ſicut continent & piæ ſacræ litteræ, quæ ad veſtram datæ ſunt ſanctitatem) vt ij qui accuſati ſunt, ab Oſroena prouincia ad Phœniciam aduenirent, & ad illata crimina, apud veſtram religioſitatem reſponderent. Et deputatus ſum eos deducere, & quæ à vobis fuerint definita, executioni mandare. Adſunt ambæ partes ad hoc quod vobis placuerit. Religioſiſſimi Epiſcopi Photius & Euſtathius & Vranius dixerunt: Pium commonitorium dignetur tua magnificentia demonſtrare, vt per omnia intentionem pijſſimi & Chriſtianiſſimi Imperatoris noſtri ſequamur. præfulgere etenim debet his geſtis. Quo facto, Eulogius diaconus Conſtantinopolis dixit: Adeuntibus reuerendiſſimis clericis, Samuele, Cyro, Eulogio, Mara, Ablauiô, Ioanne, & Anatolio, & Caiuma, & Abibo, Deo amantiſſimum & ſanctiſſimum Archiepiſcopum noſtrum Flanianum in ſanctiſſima Eccleſia regiæ Conſtantinopolis no-

uæ Romæ, & accuſantibus Ibam, Ioannem, & Danielem reuerendiſſimos Epiſcopos, approbauit eius ſanctitas veſtram religioſitatem audire negotium: & de hoc litteras detuli, & dedi veſtræ ſanctitati. Et adſunt partes ad hoc quod vobis videtur. Reuerendiſſimi Epiſcopi dixerũt: Quoniam dubitamus, quomodo proferre interrogationes aut reſponſiones debeamus his qui perſonam accuſatorum obtinent, Deo amantiſſimus Epiſcopus Ibas nos doceat, ſi quid aduerſus eos actum eſt in ſancta & magna Synodo, quæ in Antiochena pridem facta eſt ciuitate. Samuel dixit: Rogamus vt ea quæ dicuntur, dicantur Syra lingua propter ſanctiſſimum Epiſcopum Vranium: quoniam integre nouit ea quæ ſcripta ſunt Deo amantiſſimo & ſanctiſſimo Archiepiſcopo Flauiano à Deo amantiſſimo & ſanctiſſimo Archiepiſcopo Domno de nobis. adſuit enim apud Conſtantinopolim. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Adſit vnus eorum, qui ᵃpoſſit interpretari Deo amantiſſimo Epiſcopo Vranio. [Notarij dixerunt: Adeſt Maras, qui poteſt interpretari Deo amantiſſimo Epiſcopo Vranio.] Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Iam interrogationem intulimus tibi religioſiſſimo Epiſcopo Ibæ, quatenus nos doceres, ſi quid de his ſtantibus actum eſt in ſancto magnoq. Concilio, quod eſt pridem in Antiochia Chriſto amantiſſima congregatum, vt congrue eis nos inferamus interrogationes, ſiue reſponſa. Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Iſti quatuor, qui ſtant, libellos obtulerunt religioſiſſimo Epiſcopo Domno, & dignata eſt eius ſanctitas mandare nobis, vt occurreremus. Et quoniam Quadrageſima erat, poſt diem nos iuſſit occurrere. Qui ſcripſit mihi, vt ab excommunicatione eos abſoluerem. erant enim à me excommunicati. Ego omnia ſententiæ Archiepiſcopi dereliqui. Qui Archiepiſcopus propter feſtiuitaté ab excommunicatione eos abſoluit, ſub ea tamen definitione, vt non excederent Antiochia, donec ſententiam cauſa perciperet. Si autem exirent antequam finem cauſa perciperet, maiori pœnæ eſſent damnationis obnoxij. Samuel & Cyrus, antequam aduenirémus in ciuitatem, deſerentes in Comitatum profecti ſunt: Maras autem & Eulogius remanſerunt. Deinde vbi collecta eſt ſancta Synodus, (erant enim illic non pauci Epiſcopi) iuſſit libellos relegi. Relecti libelli ſunt. continebantur nomina quatuor accuſatorum: ſtabant autem duo. Interrogauit autem eos: Vbi ſunt veſtri ſodales, [qui vobiſcum obtulerunt libellos?] Illi autem dixerunt: Neſcimus. tamen ſicut audiuimus, Conſtantinopolim perrexerunt. Religioſiſſimi Epiſcopi dixerunt: Tua religioſitas, quæ tunc præſens fuit, debet ſcire intentionem ſancti illius & magni Concilij, vtrum integre damnaſſet, an in dubio hanc ſententiam protuliſſet. Manifeſtum eſt enim, quia non patietur tua ſanctitas, quæ à ſancto illo non ſunt geſta Concilio, dicere quaſi geſta. Nam

&

ᵃ poſſunt

A μίαν, ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, καὶ αἰτιασαμένων Ἴβαν, καὶ Ἰωάννην, καὶ Δανιῆλον, τοὺς θεοσεβεστάτους ἐπισκόπους, ἐδοκίμασεν ἡ αὐτοῦ ἁγιότης, τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν ἀκροάσασθαι τῆς ὑποθέσεως· καὶ περὶ τούτου γράμματα ἐκόμισα, καὶ ἀποδέδωκα τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ. καὶ πάρεστι τὰ μέρη πρὸς τὸ παριστάμενον. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἐπειδὴ ἀποροῦμεν, ὅπως προσάγομεν τὰς πεύσεις, καὶ τὰς ἀποκρίσεις, τοῖς τὸ πρόσωπον τῶν κατηγόρων ἐπέχουσι, διδασκέτω ἡμᾶς ὁ θεοφιλέστατος Ἴβας ἐπίσκοπος, εἴ τι κατ᾽ αὐτῶν πέπρακται ἐπὶ τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου, B τῆς κατὰ τὴν μεγαλόπολιν Ἀντιόχειαν πρώην συγκροτηθείσης. Σαμουῆλος εἶπε· παρακαλοῦμεν, τὰ λεγόμενα, συριστὶ λεχθῆναι διὰ τὸν ὁσιώτατον ἐπίσκοπον Οὐράνιον· ἐπειδὴ ἀκριβῶς οἶδε, τίνα ἐστὶ τὰ γραφέντα τῷ θεοφιλεστάτῳ, καὶ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ, Φλαβιανῷ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Δόμνου περὶ ἡμῶν· παρῆν γὰρ ἐν Κωνσταντινουπόλει. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· παρέστω τῶν δυναμένων ἑρμηνεῦσαι εἰς τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· καὶ ἤδη πεύσιν προσηγάγομέν C σοι τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἴβᾳ· ὥστε διδάξαι ἡμᾶς, εἴ τι περὶ τῶν ἑστώτων ἐπράχθη ἐν τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, τῇ πρώην συναχθείσῃ κατὰ τὴν φιλόχριστον Ἀντιόχειαν· ὥστε ἁρμοδίως προσαγαγεῖν ἡμᾶς αὐτοῖς τὰς πεύσεις, καὶ ἀποκρίσεις. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· οὗτοι οἱ τέσσαρες, οἱ ἑστῶτες, λιβέλλους ἐπιδεδώκασι τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ κυρίῳ Δόμνῳ· καὶ κατηξίωσεν ἡ αὐτοῦ ἁγιωσύνη δηλῶσαι ἡμῖν ἀπαντῆσαι· καὶ ἐπειδὴ τεσσαρακοστὴ ἦν, ἐκέλευσε μετὰ τὴν ἡμέραν ἀπαντῆσαι ἡ-D μῖν, γράψας ἐμοί, ὥστε ἀπολυθῆναι αὐτοὺς τῆς ἀκοινωνησίας· ἦσαν γάρ μοι ἀκοινώνητοι. ἐγὼ τὸ πᾶν ἐπέτρεψα τῇ γνώμῃ τοῦ ἀρχιεπισκόπου. ὁ ἀρχιεπίσκοπος διὰ τὴν ἑορτὴν ἀπέλυσεν αὐτοὺς τῆς ἀκοινωνησίας, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τούτῳ, ἐπὶ τῷ μὴ ἐξελθεῖν Ἀντιοχείας, ἕως ἂν τύπον λάβῃ τὰ κατὰ τὸ πρᾶγμα· ἐὰν δὲ ἐξέλθωσι, πρὶν τύπον δέξηται τὸ πρᾶγμα, ὑποκεῖσθαι αὐτοὺς μείζονι ἐπιτιμίῳ τῆς καθαιρέσεως. Σαμουῆλος, καὶ Κῦρος, πρὸ τοῦ ἡμᾶς ἐπιστῆναι τῇ πόλει, καταλιπόντες, ἀνεχώρησαν εἰς τὸ κομιτάτον. ἔμειναν δὲ Μάρας, καὶ Εὐλόγιος. εἶτα, ὡς συνεκροτήθη ἡ ἁ-E γία σύνοδος, ἦσαν γὰρ οὐκ ὀλίγοι ἐπίσκοποι ἐκεῖ, ἐκέλευσεν, ἀναγνωσθῆναι τοὺς λιβέλλους. ἀνεγνώσθησαν οἱ λίβελλοι· ἐνέφερον ὀνόματα τεσσάρων κατηγόρων· ἑστήκεσαν δὲ οἱ δύο· ἤρετο αὐτούς· ποῦ εἰσιν οἱ *ἕτεροι ὑμῶν; οἱ δὲ εἶπον· οὐκ οἴδαμεν· ὡς δὲ ἠκούσαμεν, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπῆλθον. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἡ σὴ θεοσέβεια παροῦσα τότε, τὸν σκοπὸν ὀφείλει εἰδέναι τῆς ἁγίας ἐκείνης, καὶ μεγάλης συνόδου, εἴ τι τελείως καθεῖλεν, εἴ τι ἐπ᾽ ἀμφιβόλῳ τοῦτον τὸν ὅρον ἐξεφώνησε· δῆλον γάρ ἐστιν, ὡς οὐκ ἂν ἕλοιτο ἡ σὴ ὁσιότης, τὰ μὴ παρὰ τῆς ἁγίας ἐκείνης συνόδου πραχθέντα, ὡς πεπραγμένα εἰπεῖν. ἐπεὶ καὶ ῥᾴδιον κατα-

πλα-

*ἑταῖροι l.

A ταλαβεῖν τὴν ἀλήθειαν. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπε· τὰ κρυπτὰ εἰδέναι οὐ δύναμαι. ἐγὼ νομίζω, ὅτι τελείαν καθαίρεσιν αὐτῶν ἐποιήσατο· εἰ δὲ φαίνεται ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν, τὴν καθαίρεσιν αὐτῶν μὴ πεποιηκέναι, ὑμέτερόν ἐστι κρῖναι. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· λαβόντες οἱ νοτάριοι, ἐκεῖνο τὸ μέρος τὸ περὶ τῶν ἀπολειφθέντων διέλθωσιν, ἵνα γνῶμεν τὰ πεπραγμένα. Σαμουῆλος εἶπε· πᾶσαν δικαιολογίαν ἡμῖν ἁρμόζουσαν κατὰ τῆς καθαιρέσεως τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἴβα, καὶ κατὰ τῶν κελευσθέντων ἀναγνωσθῆναι, φυλαχθῆναι τῷ B ἡμετέρῳ μέρει, παρακαλοῦμεν δικαιῶσαι τὴν ὑμετέραν εὐλάβειαν. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· εἰς πρόκριμα σὸν [a] οὐκ εἴπομεν τὴν ἀνάγνωσιν γενέσθαι. Σαμουῆλος εἶπεν· ἐπειδὴ τὰ πραττόμενα, ἀκολούθως πράττεται, καὶ πολλάκις [b] ἐπείγει ἡμᾶς, ἕτερα κινεῖν, καὶ οὐ ταῦτα· ἠξιώσαμεν δὲ φυλαχθῆναι ἡμῖν δικαιολογίαν, καὶ περὶ τούτου ἀγωνιζόμεθα, καὶ δεικνύομεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπεύθυνοι τῇ καθαιρέσει, οὐδὲ τῇ ἀκοινωνησίᾳ· ἀλλὰ τὸ γινόμενον, μετὰ ἀταξίας γέγονε, καὶ παρὰ τοὺς κανόνας, παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν Ἴβα. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἀναγινωσκέσθω τὸ C μέρος τῶν ὑπομνημάτων, τὸ περὶ τῶν ἀπολειφθέντων ἐν τῇ ἀκροάσει, τῇ κατὰ τὴν μεγίστην Ἀντιόχειαν γεγενημένῃ.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· ποῦ εἰσιν, οἱ ἅμα ὑμῖν ἐπιδεδωκότες τοὺς λιβέλλους; Μάρας, καὶ Εὐλόγιος, πρεσβύτεροι εἶπον· τὰς συσκευὰς αὐτοῦ μαθόντες, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐμάθομεν, οὐκ οἴδαμεν, πῶς ἐκεῖνοι ἀνεχώρησαν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· ποῦ δὲ νῦν εἰσιν; Μάρας πρεσβύτερος εἶπεν· οὐκ οἴδαμεν ἀκριβῶς· ὡς δὲ ἀκούομεν, ἐν Κωνσταντινουπόλει ὥδευσαν· οὔτε δὲ γράμματα αὐτῶν ἐδεξάμεθα· οὔτε οἴδαμεν ἀκρι- D βῶς. ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Δόμνος εἶπε· ποίας ὑφωρῶντο συσκευάς; καὶ μὴν ἐμοῦ γράψαντος τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἴβα περὶ τούτου, ἀντέγραψεν, ἡμῖν δεδωκὼς τὸ πᾶν· καὶ ἐλύθησαν ἅμα ὑμῖν τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας, ἐπὶ ὅρῳ τοιούτῳ, ἐπὶ τῷ ἔχειν μὲν ὑμᾶς τὴν κοινωνίαν· ἐὰν δέ τις ὑμῶν ἀπολειφθείη πρὸ πέρατος τῆς ὑποθέσεως, ἐκκλησιαστικῷ ὑποβληθήσεται ἐπιτιμίῳ. δῆλοι τοίνυν εἰσὶν ἀπολειφθέντες, καὶ τῆς ἀκοινωνησίας, καὶ τοῦ ἀποστολικοῦ τούτου θρόνου καταφρονήσαντες, καὶ ἑαυτοὺς ὑποβαλόντες καὶ τῷ μείζονι τῆς καθαιρέσεως ἐπιτιμίῳ. Σαμουῆλος εἶπεν· E ἀξιῶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν εὑρεθέντων ἐκεῖ ἐπισκόπων, καὶ ὑπογραψάντων, ἀναγνωσθῆναι, καὶ ἐντεθῆναι τοῖς πραττομένοις. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν θεοφιλεστάτων, καὶ ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, τῶν ἐγκειμένων τῷδε τῷ ὑπομνήματι· καὶ ἐντιθέσθωσαν.

Αἱ ὑπογραφαί.

Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας διελάλησα.

Συμεώνης ἐπίσκοπος Ἀμίδης τὰ αὐτὰ διελάλησα.

Κων-

[a] ἐκ ι.
[b] ἴσ. ἐπείγει
οὐ

A & facile percipitur veritas. Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Occulta noſſe non poſſum. Ego puto, quia perfectam horum damnationem fecit. Si autem videtur vobis ex ſententia eorum damnationem eorum non feciſſe, veſtrum eſt iudicare. Reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: [Ea quæ geſta ſunt in ſancto illo conuentu, tua ſanctitas præ manibus habet? Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Habeo, & adiacent. Reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt:] Suſcipientes notarij, illam partem geſtorum percurrant, quæ continet de his qui ſe ſubtraxerunt; vt quæ de his geſta ſunt, agnoſcamus. Samuel dixit: Om- B nem allegationem nobis congruam aduerſus depoſitionem reuerendiſſimi Epiſcopi Ibæ, & aduerſus ea quæ iuſſa ſunt relegi, reſeruari noſtræ parti, ſicut juſtum eſt, veſtram ſanctitatem ſtatuere quæſumus. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Ad præiudicium tuum non diximus nunc fieri lectionem. Samuel dixit: Quoniam ea quæ aguntur, conſequenter aguntur, & [b] forte imminet vobis, vt non hæc, ſed alia moueantur: rogauimus autem reſeruari nobis allegationem, & ob hoc certamus, & oſtendimus, quia non ſubiacemus damnationi, neque excommunicationi: ſed hoc quod factum eſt, ſine ordine & præ- C ter regulas à reuerendiſſimo Epiſcopo noſtro Iba factum eſt. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Relegatur pars illa geſtorum, quæ de his qui ſe de audientia ſubtraxerunt, pridem in maxima Antiochia ſunt confecta.

Sanctum Concilium dixit: Vbi ſunt qui vobiſcum obtulerunt libellos? Maras & Eulogius presbyteri dixerunt: Eius calumnias cognoſcentes, ſicut & nos didicimus, neſcimus quomodo illi diſceſſerint. Sanctum Concilium dixit: Nunc autem vbi ſunt? Maras presbyter dixit: Neſcimus integre. ſicut autem audiuimus, Conſtantinopolim ſunt profecti. Neque vero litteras eo- D rum ſuſcepimus, neque ſcimus integre. Sanctiſſimus Domnus Archiepiſcopus dixit: Quas calumnias metuebant, cum ego vtique ſcripſiſſem religioſiſſimo Ibæ ob hoc, & reſcripſerit, relinquens mihi omnia, & abſoluti vobiſcum ſunt ab excommunicationis pœna, ſub hac definitione, vt vos quidem haberetis communionem; ſi quis autem veſtrum cauſam deſereret ante finem, Eccleſiaſticæ diſciplinæ ſubiaceret? Manifeſti ſunt igitur deſertores, & excommunicationem & Apoſtolicum hunc thronum contemnentes, & ſemetipſos ſubmittentes maiori damnationis ſupplicio. Samuel dixit: Rogo ſubſcriptiones E eorum Epiſcoporum, qui ibidem reperti ſunt & ſubſcripſerunt, relegi, & inſeri monimentis. Reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: Relegantur ſubſcriptiones religioſiſſimorum & ſanctiſſimorum Epiſcoporum, qui in his inſerti ſunt monimentis, pariter & ſubdantur.

Subſcriptiones.

Domnus Epiſcopus Antiochiæ interlocutus ſum.

Symeonius Epiſcopus Amidæ, hæc eadem interlocutus ſum.

[Stephanus Epiſcopus Hierapolitanus, hæc

ea-

[b] Sæpe cogit nos, non hæc, ſed alia mouere;

Pars Conc. Antioch.

eadem interlocutus ſum.]

Conſtantiuus Epiſcopus Boſtræ [ſanctiſſimæ Eccleſiæ,] hæc eadem interlocutus ſum.

Theoctiſtus Epiſcopus Berrhœæ, hæc eadem interlocutus ſum.

Thomas Epiſcopus Mopſueſtiæ, hæc eadem interlocutus ſum.

Plancus Epiſcopus Geraſenæ ſanctæ Eccleſiæ, hæc eadem decreui.

*Euoltius Epiſcopus Zeugmatis, hæc eadem interlocutus ſum.

* Euorcius

Daniel Epiſcopus *Carrhenſium, hæc eadem interlocutus ſum.

* Berrhœenſium,

Dadas Epiſcopus Batenorum, hæc eadem interlocutus ſum.

Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Manifeſta eſt interlocutio reuerendiſſimi & ſanctiſſimi patris noſtri & Archiepiſcopi Domni. Libelli igitur, qui heri oblati ſunt, relegantur, & geſtis addantur.

LIBELLVS SAMVELIS, ET ALIORUM presbyterorum Edeſſæ, ad Photium & ad reliquos Epiſcopos, contra Ibam.

Sanctiſſimis per omnia & Deo amantiſſimis Epiſcopis Photio & Euſtathio & Vranio, petitio oblata à Samuele, Cyro, Eulogio, Mara, presbyteris ſanctiſſimæ eccleſiæ Edeſſenæ.

NOs equidem optabamus per omne tempus vitæ ſine litigio viuere. Quoniam autem ea quæ audacter geſta ſunt aduerſus noſtram Eccleſiam & ſanctorum noſtrorum Patrum Fidem, à venerabili Epiſcopo noſtro Iba, *per ſummam iniuſtitiam, compulerunt nos ad hanc accuſationem deſcendere tam eius, quàm eius fratris Danielis, qui idem Epiſcopus eſt Carrhenſium ciuitatis, conſequenter & ſecundum Canones adeuntes Concilium tam Orientale, quàm Occidentale, oportuit nos & pijſſimum atque Chriſtianiſſimum Principem noſtrum pro his deprecari. Ex hoc ergo & ſanctiſſimo noſtro Archiepiſcopo Flauiano pariter decernente, & cum pijſſimo noſtro Principe diſponente, à veſtra ſanctitate noſtrum exerceri negotiũ, aduenimus parati nobis adeſſe. Adimus igitur per hos noſtros deprecantes libellos, vt iubeatur à veſtra ſanctitate inchoari negotium.

* omnem iniuſtitiam in peſantia,

Samuel presbyter libellos obtuli cũ collegis.

Cyrus presbyter porrexi libellos cũ collegis.

Eulogius presbyter obtuli hos libellos cum ſocijs.

Maras presbyter obtuli libellos cum ſocijs.

Samuel dixit: Rogamus hoc nobis licitum exiſtere à veſtra iuſtitia, vt hæc eadem Syra lingua dicantur Deo amãtiſſimo & ſanctiſſimo Epiſcopo Vranio, quoniam aderat Conſtantinopoli, quando litteræ de hoc ſcriptæ ab Archiepiſcopo Domno ad Archiepiſcopum Flauianum, rele-

A Κωνςαντῖνος ἐπίσκοπος Βόςρης, τὰ αὐτὰ *διελάλησα.

* διεψηφισάμην.

Θεόκτιςος ἐπίσκοπος Βεῤῥοίας, τὰ αὐτὰ διελάλησα.

Θωμᾶς ἐπίσκοπος Μοψυεςίας, τὰ αὐτὰ διελάλησα.

Πλάγκος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Γερασαν ἁγίας ἐκκλησίας, τὰ αὐτὰ ἐψηφισάμην.

Εὐόρκιος ἐπίσκοπος τοῦ Ζεύγματος, τὰ αὐτὰ διελάλησα.

Δανιῆλος ἐπίσκοπος πόλεως Βεῤῥοίων, τὰ αὐτὰ διελάλησα.

B Δάδας ἐπίσκοπος Βάτνων, τὰ αὐτὰ διελάλησα.

Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· δήλη ἐστὶν ἡ διαλαλιὰ τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου. τοιγαροῦν οἱ λίβελλοι, ἐπιδοθέντες χθὲς, ἀναγινωσκέσθωσαν, καὶ ἐντιθέσθωσαν τοῖς πραττομένοις.

ΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΒΑ ΛΙΒΕΛΛΟΙ.

C Τοῖς ἁγιωτάτοις, καὶ πάντα ὁσιωτάτοις, καὶ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις Φωτίῳ, Εὐσταθίῳ, καὶ Οὐρανίῳ, ἱκεσία παρὰ Σαμουήλου, Κύρου, Εὐλογίου, Μάρα, πρεσβυτέρων τῆς κατὰ Ἔδεσσαν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας.

ΗΜεῖς μὲν ηὐξάμεθα, τὸν ἀπράγμονα τῆς ζωῆς ἅπαντα βιῶναι χρόνον· ἐπειδὴ δὲ τὰ τολμηθέντα κατὰ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας, καὶ τῆς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν πίστεως, παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἴβα, ἐπέκεινα ὄντα τῆς ἀδικίας, συνήλασεν ἡμᾶς ἐπὶ τήνδε τὴν κατηγορίαν ἐλθεῖν αὐτοῦ τε, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Δανιήλου, καὶ αὐτοῦ ἐπισκόπου

D τῆς Καῤῥηνῶν πόλεως, ἀκολούθως, καὶ κατὰ κανόνας. ταῖς συνόδοις προσελθόντες, τοῦτο μὲν τῇ ἀνατολικῇ, τοῦτο δὲ τῇ δυτικῇ, ἐδέησεν ἡμᾶς, καὶ τῷ εὐσεβεστάτῳ, καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ περὶ τούτων προσελθεῖν, καὶ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαυιανοῦ συμψηφισαμένου τῷ εὐσεβεστάτῳ, καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ, καὶ τυπώσαντος, ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἁγιότητος τὰ καθ᾽ ὑμᾶς γυμνασθῆναι, παραγενόμεθα, ἑτοίμως ἔχοντες ἑαυτοῖς συστῆναι. προσίμεν τοίνυν διὰ τῶνδε ἡμῶν τῶν λιβέλλων, δεόμενοι, ἐπιτραπῆναι παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιότητος, ἄρξασθαι τῆς ὑποθέσεως.

E Σαμουῆλος πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους, *ἅμα ἑτέροις.

* ἑταίροις, Lat. [σ.κ.]

Εὐλόγιος πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους, ἅμα ἑτέροις.

Μάρας πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους, ἅμα ἑτέροις.

Σαμουῆλος πρεσβύτερος εἶπε· παρακαλοῦμεν, καὶ τοῦτο ὑπάρξαι ἡμῖν παρὰ τῆς ὑμετέρας δικαιοσύνης, ὥστε αὐτὰ ταῦτα Συριστὶ ῥηθῆναι τῷ θεοφιλεστάτῳ, καὶ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ· ἐπειδὴ παρῆν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡνίκα τὰ γραφέντα περὶ *τούτου γράμματα παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον

* τούτων

Digitized by Google

σκόπου Φλαβιανοῦ, ἀνεγνώσθη· καὶ πάλιν παρῆν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὅτε περὶ τούτου ἐμέλλομεν κινεῖν λόγον. καὶ περὶ τούτου οἷα αὐτῷ διελέχθη, καὶ τί αὐτῷ εἶπε, παρακαλοῦμεν αὐτὸν εἰπεῖν. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, Φώτιος, καὶ Εὐστάθιος, εἶπον· ἅπαντα, ἅπερ ἐζήτησας, ὁ παρεστὼς, τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ διὰ τῆς οἰκείας ἑρμηνεύσει γλώσσης. καὶ ἡρμηνεύθη. * διδάξει λοιπὸν καὶ ἡμᾶς ὁ εὐλαβέστατος Μάρας, ἅπερ ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Οὐράνιος τῇ οἰκείᾳ διελέχθη φωνῇ. Μάρας εἶπε· ταῦτα εἶπεν· ἀνεγνώσθη τὰ γράμματα ἐπὶ τῶν πατρικίων· ὅτι ἐπειδὴ συνέχεον τὸ συνέδριον, ἐποιήσαμεν αὐτοὺς ἀκοινωνήτους. ὅμως δὲ ἐγὼ κριτὴς ἐδόθην, καὶ οὐ δύναμαι μαρτυρεῖν. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· ἐκείνων ὁ κύριος Δόμνος οὐκ ἐμνημόνευσεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, γράφων πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Φλαβιανὸν, ἅπαξ καθῃρημένων. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· εἰρήκαμεν· δήλη ἐστὶν ἡ διαλαλιὰ τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου. ἀναγνωσθήτωσαν τοιγαροῦν αὖθις οἱ λίβελλοι. καὶ ἀνεγνώσθησαν. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· οἱ ἐπιδοθέντες παρ' ὑμῶν λίβελλοι, γενικήν τινα περιέχουσι κατηγορίαν. ἐγγράφως τοιγαροῦν ἕκαστος καταθέσθω, τί τι κατηγορεῖν ἔχει, καὶ οἵοις ἐνστῆναι κεφαλαίοις βεβούλευται. Σαμουῆλος εἶπε· κατὰ τάξιν τὰ κεφάλαια διὰ στόματος προφέρομεν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος: ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τούτου τοῦ κεφαλαίου. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἕκαστος οἰκείᾳ φωνῇ καταθέσθω, εἰ ἐνίσταται τῇ κατηγορίᾳ περὶ τῶν ἐπιδεδομένων κεφαλαίων. Σαμουῆλος εἶπε· ἐνίσταμαι. Μάρας εἶπε· ἐνίσταμαι. Εὐλόγιος εἶπεν· ἐνίσταμαι. Κῦρος εἶπεν· ἐνίσταμαι. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἀναγνωσθήτωσαν τὰ κεφάλαια ἅπαντα· καὶ οὕτως ἑκάστου ποιούμεθα τὴν ἐξέτασιν. Σαμουῆλος εἶπε· καὶ αὐτὰ ἐντυχεῖν τοῖς πραττομένοις παρακαλοῦμεν. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἐντεθήτωσαν τὰ κεφάλαια.

Τῆς πόλεως συνεισενεγκούσης εἰς λύτρωσιν αἰχμαλώτων ἕως νομισμάτων χιλίων πεντακοσίων, καὶ ὄντων παρὰ τῷ κειμηλιοφύλακι ἕως νομισμάτων ἑξακισχιλίων, μικρῷ πρὸς, ἐκτὸς προσόδων, ὧν ὑποδέχεται ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς, ἔχων σκεύη ἀργυρᾶ ἱερατικὰ ἕως λιτρῶν διακοσίων, ταῦτα πέπρακε· καὶ εἰ μὴ χίλια νομίσματα μόνον, ὡς ἔγνωμεν, οὐκ ἔπεμψε, τὰ ὑπόλοιπα εἰς ἑαυτὸν ἀπενεγκάμενος.

*διὰ λίθω, Ὅτι τὸ ποτήριον *διάλιθον, πολλοῦ ἄξιον, προσενεχθὲν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκκλησίᾳ παρὰ ἁγίου ἀνδρὸς ἀπὸ ἐτῶν ἕνδεκα, ἐν τοῖς κειμηλίοις τῆς ἐκκλησίας οὐκ ἀπέθετο· καὶ οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν ἀπ' αὐτοῦ.

Ἔτι καὶ ἀπὸ χειροτονιῶν λαμβάνει.

Ἀβραάμιος τις ἦν διάκονος τοῦ ἡμετέρου κλήρου· οὗτος, Ἰωάννου τινὸς γόητος φωραθέντος, οὗ ἦν φίλος καὶ συμμύστης, ἐπὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐπισκόπου, καὶ παντὸς τοῦ κλήρου, τοῦ συγκληθέντος ἐπὶ τῇ ἀκροάσει Ἀβραμίου τοῦ διακόνου, ἀνεδείχθη, αὐτοῦ ὁμολογήσαντος, συνειδέναι· ὡς καὶ κόλασιν ὑπο-

A relectæ ſunt: & iterum adfuit in Aotiochia, quando de hoc moturi eramus ſermonem. Et de hoc qoalia ei locutus ſit, & quid ei dixerit, rogamus vt dicat. Photius & Euſtathius reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: Omnia quæ expetiſti, is qui adeſt, religioſiſſimo Epiſcopo Vranio propria interpretabitur lingua. Et poſtquam interpretata ſunt, Deo amantiſſimi Photius & Euſtathius Epiſcopi dixerunt: Edoceat oos veoerabilis Maras, quæ religioſiſſimos Epiſcopos Vranius propria voce locutus eſt. Maras dixit: Hæc dixit. Relectæ ſont litteræ coram patricijs, & qooniam confundebant conſeſſum, fecimus eos B [a]excommonicari. Tameo ego iudex datus ſum, & non poſſum teſtari. Religioſiſſimos Epiſcopus Ibas dixit: Non fecit illorum mentionem dominus Domnus in epiſtola, quam ſcripſit ad ſanctiſſimum Archiepiſcopum Flaniannm, qui fuerunt ſemel damnati? Religioſiſſimi & ſanctiſſimi Epiſcopi dixerunt: Diximus, Clara eſt interlocutio Deo amantiſſimi & ſanctiſſimi patris noſtri & Archiepiſcopi Domni: relegantur igitur rurſus libelli. Et poſtquam relecti ſunt, Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Libelli, qui à vobis oblati ſunt, generalem quamdam continent accuſationem. In ſcriptis igitor vnuſqoiſ- C que veſtrum deponat & quid accuſare habeat, & quibus deliberauerit inſtare capitulis. Samuel dixit: Per ordioem ex ore capitula coram veſtra ſanctitate proferimus. Incipimus autem ab iſto capitulo. Den amantiſſimi Epiſcopi dixeruot: Singuli propria voce deponant, ſi accuſationi perſiſtunt de ijs capitulis, quæ dederunt. Samuel dixit: Perſiſto. Maras dixit: Perſiſto. Eulogius dixit: Perſiſto. Cyrus dixit: Perſiſto. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Relegantur omnia capitula, & ſic vniuſcuiuſque inquiſitionem faciemus. Samuel dixit: Et eadeprecamur inſeri monimentis. Deo amantiſſimi D Epiſcopi dixerunt: Inſerantur.

Cinitare conſerente ad redemptionem captiuarum vſque ad mille & quingentos ſolidos, & poſitis apud cuſtodem ſacrorum [b]miniſteriorum vſque ad ſex millia ſolidorum, & paulo amplius, præter redditus, quos ſuſcipit ipſios frater, habens in vaſis argenti ſacri vſque ad libras ducentas, ea vendidit [c]pro mille ſolidis ſolum, (ſicut nos cognouimus, non direxit) in ſemetipſum reliqua conſerens. I.

Rurſum calicem gemmatum magni pretij, oblatum noſtræ Eccleſiæ à ſancto viro ante aonos vndecim, inter vaſa ſanctæ Eccleſiæ non repo- E ſuit, & neſcimus quid factum ſit de eo. II.

Adhuc & de ordinationibus accipit. III.

Abraamius quidam diaconus noſtri cleri fuit. Hic Ioanne quodam malefico deprehenſo, cuius amicus erat & conſcius, coram reuerendiſſimo Epiſcopo noſtro & omni clero [d]conuocato ad audientiam Abraamij diaconi, [e]monſtratum eſt eodem canſitente conſcium eſſe, vt pœnam ſuſti- IV.

[a] excommunicatos.
[b] vaſorum
[c] & non niſi mille ſolidos, vt cognouimus, miſit, reliquos ad ſe ipſum abſtulit.
[d] congregato
[e] conuictus eſt ipſo confitente conſcius eſſe, adeo vt

A nuerit excommunicationis, & omnibus odio fuerit, & omnium inſectationi patuerit multo tempore. Poſt hæc (neſcimus quomodo perſuaſus) ſatisfactione ab eo nullatenus prouueniente, tentauit eum Batenorum ciuitatis ordinare Epiſcopum: & prohibitus ab eo, qui tunc Archidiaconus erat, indignatus eſt. Et hunc quidem, qui morti erat obnoxius, apud ſemetipſum decreuit eſſe Epiſcopum. Illum vero qui "turbam incitauerat ciuitatis, & dixit iuſtum non eſſe hoc fieri, remouit de proprio loco, & excommunicauit, & expulit ab Eccleſia. Et quia de Epiſcopo ei non proceſſit, compulſus eſt eum facere B xenodochum. Et retinet chartam magicarum incantationum reuerendiſſimus Epiſcopus noſter, qui debuit ad iudicem prouinciæ "hunc, qui ita execrabilis eſt, offerre ſecundum conſuetudinem legum.

[Margin: " Hermonem qui in ciuitate iactabatur, indicauerat, ac dixerat iuſtum. " crimen deferre, ſecundum]

V. ' Balleum nomine quemdam virum (de quo omnes qui in eodem vico habitãt," clamauerunt & in ſcriptis, & ſine ſcriptura, tamquam adulterum & maſculorum concubitorem) ordinauit presbyterum, & procuratorem; in cuſtodiam retrudens, & iudici tradens hos qui "clamauerunt; & hæc innoteſcẽtibus ei litteris Deo amantiſſimi Archiepiſcopi Domni.

[Margin: ' Valentium quemdam infamẽ hominem, quẽ omnes " criminati ſunt. " criminati fuerãt, quãtis eroſſẽdiſſent litteras]

C VI. Quia ordinauit Danielem filium ſui fratris Epiſcopum ' Paganorum ciuitatis; cui oporteret ſanctum Spiritum adeſſe, cuius poſſent opera adducere & perſuadere, vt vel nunc ad cognitionem veritatis accederent; iſte illic ordinauit inquietum, & iuuenem exiſtentem, & luxurioſiſſimum. Neque enim ſtatuit, aut paſſus eſt aliquando latere, ſed pæne ſemper in noſtram adueniebat ciuitatem propter Challoam quamdam maritatam, circumducens eam per loca diuerſa, & in delicijs cum ea deditus.

[Margin: ' f. Helenopolis.]

D VII. Quia omnes Eccleſiaſticos redditus multos exiſtentes, & in infinitam tendentes quantitatem, confert ſuo fratri, vel conſobrinis. Et rogamus vt rationem faciat corã veſtra ſanctitate.

VIII. Quia hereditates & munera, & quæ vndecumque offeruntur, & cruces ' poſitas aureas & argenteas, collecta "dirigit fratri ſuo, vel conſobrinis.

[Margin: ' dicatas " erogat]

IX. Quia quæ ex definita "menſura in expenſas † captiuorum eroganda fuerant, in domos ſuorum erogat cognatorum.

[Margin: " parte † φυλάκων videtur legiſſe hic Interpres, & alius qui vertit, carcerum at Græcus codex habet, φυλάκων cuſtodũ.]

E X. Quia dum memoria fieret ſanctorum Martyrum, non eſt datum vinum ' ad ſacrificium altaris, ad ſanctificationem & populi diſtributionem, niſi admodum exiguum, & vitioſum, ac lutoſum, & quaſi eo tempore vindemiatũ: vt ex hoc cogerentur, qui deputati fuerant miniſtrare, de tabernis omnino vitioſi comparare ſex ſextarios, qui nec ſufficerent: ita vt his qui ſanctum corpus diſtribuebant, innueret vt ingrederentur, quia ſanguis non inueniretur; illis bibentibus, & tunc ac ſemper habentibus ' diuerſum & mirabile vinum. Et hæc acta ſunt conſcio & admonito eo, qui poteſtatem miniſteriorum habebat: cui & dictum eſt, vt & ipſe admone-

[Margin: ' vt offerretur ſancto altari, & ſanctificaretur, & populo diſtribueretur. ' excellens]

A ὑπομεῖναι τῆς ἀκοινωνησίας, καὶ παρὰ πάντων μισηθῆναι, καὶ διωχθῆναι, καὶ ἐπὶ πολλῷ τῷ χρόνῳ. μετὰ ταῦτα, οὐκ οἴδαμεν, πῶς ὑποπλαθεὶς, ἀπολογίας παρ' αὐτοῦ οὐδαμοῦ προχωρησάσης, ἐπεχείρησεν αὐτὸν ἐπίσκοπον χειροτονῆσαι τῆς * Βατνέων πόλεως· καὶ κωλυθεὶς παρὰ τοῦ τηνικαῦτα ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ, ἠγανάκτησε· καὶ τὸν μὲν ὑπεύθυνον θανάτῳ, καθ' ἑαυτὸν ἐψηφίσατο εἶναι ἐπίσκοπον, τὸν δὲ μηνύσαντα τὸν θρύλλον τῆς πόλεως, καὶ εἰπόντα, ὡς οὐ δίκαιον γενέσθαι, ἀπεκίνησε τοῦ τόπου, ποιήσας ἀκοινώνητον, διώξας καὶ τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἐπειδὴ οὐ προέβη αὐτῷ τὸ τῆς ἐπι- B σκοπῆς, ἠπείχθη αὐτὸν ποιῆσαι ξενοδόχον· καὶ ἔχει παρακατεχὼν τὸν χάρτην τῶν γοητευτικῶν ἐπικλήσεων ὁ εὐλαβέστατος ἡμῶν ἐπίσκοπος, ὀφείλων τῷ ἄρχοντι τῆς ἐπαρχίας τὸν ἀπηγορευμένον προσενεγκεῖν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν νόμων.

[Margin: * Βατνῶν]

Βαλέντιόν τινα ἐπίρρητον ἄνδρα, οὗ πάντες οἱ συγκωμῆται κατεβόησαν ἐγγράφως, καὶ ἀγράφως μοιχείαν, καὶ ἀρσενοκοιτίαν, ἐχειροτόνησε πρεσβύτερον, καὶ πρόεδρον, φυλακίσας, καὶ τῷ ἄρχοντι παραδοὺς, τοὺς καταβοήσαντας· καὶ ταῦτα, ἐμφανισάντων αὐτοῦ γράμματα τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Δόμνου.

C Ὅτι ἐχειροτόνησε Δανιῆλον τὸν αὐτοῦ ἀδελφιδοῦν ἐπίσκοπον τῆς Ἑλλήνων πόλεως· ᾧ ποτε ἔδει πνεῦμα ἅγιον γενέσθαι· οὗ ἠδύνατο τὰ ἔργα καταιδέσαι, καὶ ὑποπεῖσαι, νῦν γοῦν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, αὐτὸν ἄτακτον ὄντα, καὶ ἀσελγέστατον, καὶ νεώτερον. οὐδὲ γὰρ ἠξίωσεν, οὐδὲ ἠνέσχετό ποτε λαθεῖν· ἀλλὰ δι' ὅλου σχεδὸν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει παραβάλλων διὰ Χαλλῶάν τινα ὕπανδρον, ἐκπεριάγων ταύτην, καὶ περινοστῶν τόπον ἐκ τόπου, καὶ εἰς τρυφὴν ἑαυτὸν μετὰ ταύτης ἐκδιδούς.

D Ὅτι πάντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ προσόδια, πολλὰ ὄντα, καὶ εἰς ἄπειρον ποσότητα συντείνοντα, καταβάλλεται ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀδελφιδοῦς· καὶ ἀξιοῦμεν λόγον αὐτὸν δοῦναι ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος.

Ὅτι τὰς κληρονομίας, καὶ τὰς καρποφορίας, καὶ τὰ ὁπωσδήποτε συνεισφερόμενα, καὶ ἀνατιθέμενα, σταυρία χρυσᾶ, καὶ ἀργυρᾶ, συναγόμενα, καταβάλλεται ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀδελφιδοῦς.

Ὅτι καὶ ἐκ τοῦ ἀφωρισμένου * μέρους εἰς ἀνάλωμα τῶν φυλάκων, εἰς τὰς οἰκίας τῶν αὐτοῦ συγγενῶν ἀναλίσκει.

[Margin: * μέτρου]

E Ὅτι μνείας οὔσης τῶν ἁγίων μαρτύρων, οὐκ ἐδόθη οἶνος προσενεχθῆναι τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ, καὶ ἁγιασθῆναι, καὶ τῷ λαῷ διαδοθῆναι, εἰ μὴ ὀλίγος πάνυ, καὶ οὗτος φαῦλος, καὶ πηλώδης, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τρυγηθεὶς· ὡς ἀναγκασθῆναι τοὺς ἀφορισθέντας ὑπηρετῆσαι, ἀπὸ καπηλείου φαῦλον πάνυ ἀγοράσαι ἓξ ξέστας, τοὺς μηδὲ ἐπαρκέσαντας· * ὅτι τοῖς τὸ ἅγιον σῶμα διανέμουσιν ἐνεῦσαι, εἰσελθεῖν αὐτοὺς, ὡς τοῦ αἵματος μὴ εὑρισκομένου, αὐτῶν πινόντων, καὶ ἐσχηκότων, καὶ ἀεὶ ἐχόντων διάφορον, καὶ θαυμαστὸν οἶνον. καὶ ταῦτα ἐπράχθη, τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν τῆς ὑπηρεσίας εἰδότος, καὶ διδαχθέντος, ἐπὶ τῷ καὶ αὐτὸν διδά-

[Margin: * ὥστε τοῖς]

ξαι

ξαι τὸν ἐπίσκοπον μετὰ παῤῥησίας. καὶ μηδὲν αὐτοῦ ποιήσαντος κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, ὡς ἀναγκασθῆναι ἡμᾶς, καὶ αὐτὸν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον ἀναδιδάξαι, μαθόντα δὲ, μὴ κινηθῆναι, ἀλλὰ καταφρονῆσαι, ὡς σκανδαλισθῆναι ἐντεῦθεν πολλοὺς τῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως.

Ὅτι Νεστοριανός ἐστι, καὶ τὸν μακάριον Κύριλλον, τὸν ἐπίσκοπον, αἱρετικὸν ἀποκαλεῖ.

Ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Δανιῆλός τινας τῶν μάλιστα τῆς ἀσελγείας αὐτοῦ ἐχειροτόνησε κληρικούς.

Πειρώζου τοῦ πρεσβυτέρου καλῶς διαθεμένου, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν τυπώσαντος, καὶ καταλείψαντος, ἅπερ εἶχε πράγματα, ταῖς πρόσοδον μὴ ἐχούσαις ἐκκλησίαις, ἀχθεσθεὶς ὁ ἡμέτερος ἐπίσκοπος Ἴβας, εἶπε γραμματεῖον αὐτοῦ ἔχειν νομισμάτων τρισχιλίων διακοσίων· καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν αὐτῷ, θέλων ἀνατρέψαι αὐτοῦ τὴν βούλησιν, καὶ αὐτὸν ἀπολέσαι ἀπὸ λύπης.

Δανιήλου δὲ τοῦ ἐπισκόπου διαθεμένου, καὶ καταλείψαντος, ἅπερ εἶχε πλούσια πράγματα, καὶ κτήματα ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, τοῖς ἐγγόνοις τῆς αὐτοῦ φίλης, καὶ αὐτῇ Χαλλώᾳ, οὔτε ἠγανάκτησεν, οὔτε ἐνεκάλεσεν.

Ὅτι Χαλλώα, ἡ φίλη Δανιήλου τοῦ ἐπισκόπου, τὸ πρότερον μηδὲν ἔχουσα, ἀποκεχρημένη τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς τοῖς παρ' αὐτῇ οὖσι πολλοῖς πράγμασι, δανείζει ἀπὸ νομισμάτων διακοσίων, καὶ τριακοσίων· ὡς δῆλον ἐντεῦθεν γενέσθαι, πόθεν ἡ συναγωγὴ τῶν πραγμάτων.

Ἀβραάμιός τις ἦν διάκονος· οὗτος *ἀπ' αὐτῆς ἐτύγχανε τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας, διαφόρως πραγματευσάμενος, ὢν πρότερον πένης, καὶ μηδὲν, σχεδὸν εἰπεῖν, ἔχων, τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας πολλὰ, καὶ ἀμύθητα πράγματα εἶχεν· ἅ τινα κατὰ ἀλήθειαν ἦν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας· ἀναπείθει τοῦτον Δανιῆλος ὁ ἐπίσκοπος, εἰς αὐτὸν παραπέμψαι τὸν κλῆρον κατ' ἐγγράφους διαθήκας, ὀμόσας αὐτῷ τοῖς πτωχοῖς αὐτὰ διδόναι μετὰ τὴν ἐκείνου ἀποβίωσιν· τοῦτο γὰρ καὶ αἱ διαθῆκαι περιέχουσι. τούτων ἐν καθέξει γενόμενος ὁ Δανιῆλος, οὐ μόνον, ὡς ἐχρῆν, καὶ ὤμοσεν, οὐ διῴκησεν, ἀλλὰ τῇ δουλεύσῃ τῇ ἀσελγείᾳ αὐτοῦ Χαλλώᾳ, τῇ γυναικὶ, δέδωκεν αὐτά.

* ἐπ' αὐτῆς ἦν ἀπαντητής

Ὅτι παρὰ τῶν ἐμπεσόντων ἑλλήνων ἁμαρτήματι θυσίας, λαμβάνων Δανιῆλος ἐπίσκοπος σπόρτουλα, ἀφίησι τοῦ ἐγκλήματος, πραγματευόμενος ἑαυτῷ κἀντεῦθεν κέρδος.

Ὅτι τῆς ἐκκλησίας Ἐδέσσης τοῦ κτήματος Λασφαργαρίθης ὕλας τεμόντες, ἀπήνεγκαν εἰς τὰ κτήματα Χαλλώας, τῆς φίλης Δανιήλου τοῦ ἐπισκόπου, καὶ ἔκτισαν, ἃ ἠβουλήθησαν.

Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ὅταν ἔλεγχος ἐπὶ κεφαλαίῳ παρακολουθήσῃ, ψυχῇ κίνδυνον φέρων, περιττὴν ἡγούμεθα τῶν λοιπῶν τὴν ἐξέτασιν. τὰ τοίνυν ὁμολογουμένως ἀπηγορευμένα καὶ τοῖς κανόσι, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ προδήλως μισητὰ τοῖς τὸν θεὸν φοβουμένοις, ταῦτα ἐκλέξασθε πρότερον· καὶ τούτοις ἐνστῆτε. δοκεῖ δὲ ἡμῖν, ταῦτα εἶναι τὰ καίρια, πρῶτον μὲν τὸ ὀρθῆς εἶναι πίστεως χρῆναι τὸν ἱερατεύειν ταχθέντα· εἶτα τὸ καθεστάναι πάσης ἀσελγείας ἐλεύθερον· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μὴ προδιδόναι τὴν εὐσέβειαν, μάλιστα χρημάτων ἕνε-

A moneret Epiſcopum cum fiducia. Et cum nihil feciſſet, illo tempore coacti ſumus nos & ipſum reuerendiſſimum Epiſcopum rurſus admonere. Et cum didiciſſet, permotus non eſt, ſed contempſit, ita vt multi noſtræ ciuitatis hinc ſcandalizarentur.

Quia Neſtorianus eſt, & beatum Cyrillum Epiſcopum appellat hæreticum. XI.

Quia Epiſcopus Daniel quoſdam ex ſua maxime intemperantia clericos ordinauit. XII.

Pirozo presbytero bene reſtante, & ſua propria diſponente, & res quas habuit, relinquente Eccleſijs redditus nullos habentibus, accenſus B noſter Epiſcopus Ibas cautionem eius ſe habere dixit ‖mille ducentorum ſolidorum: & id ſignificauit ei, volens eius infringere voluntatem, & eum per triſtitiam perimere. XIII.

‖ trium millium ducentorum

Daniele autẽ Epiſcopo teſtante, & relinquente quam habuit locupletem facultatem & prædia ex Eccleſiaſticis rebus, nepotibus ſuæ amicæ, & ipſi Challoæ, neque indignatus eſt, neque increpauit eum. XIV.

Quia Challoa amica Danielis Epiſcopi, quæ prius nihil habuit, multis rebus Eccleſiaſticis abutens, quæ apud ipſam ſunt, ducentos & trecentos ſolidos fœneratur: vt ex hoc maniſe- C ſtum fiat, vnde ſit harum rerum collectio. XV.

Abraamius fuit quidam diaconus. Hic ‖apantita erat noſtræ Eccleſiæ, diuerſis negotiabatur temporibus: primitus pauper & nihil fere habens, ex noſtra Eccleſia multas & innumeras res habuit, quæ ‖pro veritate erant noſtræ Eccleſiæ. Suadet huic Daniel Epiſcopus, vt ſub ſcripto teſtamento in eum ſuam tranſmitteret hereditatem, iurans ei, hæc ſe poſt eius mortem pauperibus erogare. hoc enim & teſtamento continetur. Et poſtquam hæc Daniel eſt adeptus, non ſolum (ſicut oportebat, & ſicut iurauerat) non diſpo- D ſuit, ſed luxuriæ ſuæ ‖ ſeruiuit: Challoæ enim mulieri dedit. XVI.

‖ ex ipſa vel, in ipſa noſtra Eccleſia erat, & diuerſis modis negotiabatur: ‖ reuera

‖ mancipio, Challoę mulieri dedit.

Quia à paganis ‖incidentibus in peccatum ſacrificiorum, accipiens Daniel Epiſcopus ſportulam, remittit crimen, negotians & hinc ſibimet lucrum. XVII.

‖ lapſis

Quia & Eccleſiæ Edeſſenæ è prædio Laſargaritha ſiluas cædentes, portauerunt ad prædia Challoæ amicæ Danielis Epiſcopi, & ædificauerunt quæ voluerunt. XVIII.

Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Quando redargutio capituli ſequitur, animæ periculum ferens, ſuperfluam iudicamus inquiſitionem fieri ceterorum. Quæ igitur maniſeſte interdi- E cta ſunt & Canonibus & legibus, & ſunt aperte odioſa Deum timentibus, hæc eligite primum, & his inſtate. Videntur autem nobis hæc eſſe principalia. Primum quidem, rectæ eſſe oportere Fidei, qui ſacerdotio fungitur. Deinde, eſſe eum totius luxuriæ liberum: ſed nec prodere pietatem, maxime pecuniarum cauſa. Ex quibus ſi

A alicuius probare poteſtis præuaricationem, proprio ore deponite. Samuel dixit: Sicut iam poſtulauimus, rogamus fieri inquiſitionem capituli vniuſcuiuſque per ordinem. Et ſi quidem primum capitulum ‖increpationem talem habeat, vt id ſolum ſufficiat, & nihil aliud ſit mouendum, bene id indicabit veſtra ſanctitas, & nos ‖his ſeruiemus. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Ex capitulis à vobis oblatis, tria ſane ſunt ‖peſſima, cum ſoleant talia obiurgari facillime. Hæc igitur ſi probare poteſtis, vt diximus, propria lingua teſtamini. Maras dixit: De Fide mouemus prius, & alia capitula poſt mouemus. B Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Si propoſuimus vobis, vt horum trium capitulorum probationi inſtetis, non ex hoc inquiſitionem negauimus reliquorum. Maras dixit: Capitulum de Fide mouemus prius. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Quid habes de Fide mouere? Maras dixit: Alloquens dixit: Non inuideo Chriſto facto Deo: in quantum enim ipſe factus eſt, & ego factus ſum. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Confiteatur prius religioſiſſimus Epiſcopus Ibas, ſi hæc ‖ita dicta ſunt. Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Anathema ei qui dixit, & ei qui calumniatur. Ego enim non dixi. C abſit. Samuel dixit: Teſtes nobis exiſtunt huius rei, ex ijs qui hic ſunt. rogamus hos à vobis vocatos ſuſcipi, & propria voce teſtari, ſi eum non audierunt hæc dicentem. Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Decies millies ego ſecari patior, quàm dicere hoc verbum. abſit à me, hoc vel cogitare. Sed ſcio ego, quia vnuſquiſque ex confeſſione ſaluatur. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: In Eccleſia dicis religioſiſſimum Ibam Epiſcopum hæc dixiſſe? Samuel dixit: Conſuetudo eſt in Eccleſia in die ſancto Paſchæ, aut ante diem, dare eum de manu clericis quædam pro feſtiuitate. Hæc daturus, alloquitur D primitus, & ſic dat. Alloquutus eſt autem hoc, & dixit coram omnibus præſentibus clericis, vt acciperent ea quæ pro feſtiuitate dantur. Et conuincitur ab aliquibus ex his clericis hic ſtantibus, qui hoc ab iſto audierunt dictum. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Ante quantum tempus hæc dixiſſe reuerendiſſimum Ibam Epiſcopum profiteris? Samuel dixit: Sunt tres anni, ‖plus minus. Dicta ſunt autem & alia. Sed interim hæc, ſi videtur, comprobamus. Si autem & alia nos coniungere iubetis, & alia quoque deponimus. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: E Qui ſunt, qui hoc poſſint interim atteſtari? Samuel dixit: Sunt quidem multi. coram omni enim clero dixit. Ex his autem ſunt hic tres: & ‖tres, quos canones legesq. ſuſcipiunt. Si autem pluribus opus eſt, & videtur, etiã aliorũ dabimus nomina, & ſecundum veſtram aderunt iuſſionem. Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Eſt clerus noſter nominum ducentorum, plus minus, aut etiam plurium, (neque enim retineo numerum:)

‖ cenſuram

‖ huic

‖ grauiſſima & facilius quam alia coargui poſſunt.

‖ al. ab eo

‖ & paulo plus.

‖ tres à canonibus & legibus admittuntur.

A κεν· *ὡς εἴ τινος ἀποδεῖξαι δύνασθε τὴν παράβασιν, οἰκείῳ καταθέσθε στόματι. Σαμουῆλος εἶπεν· ὡς ἠξιώσαμεν ἤδη, παρακαλοῦμεν ἑκάστου κεφαλαίου κατὰ τάξιν τὴν ἐξέτασιν γενέσθαι. καὶ εἰ μὲν τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἐπιτίμιον τοιοῦτον ἔχει, ὥστε αὐτῷ ἀρκεσθῆναι μόνῳ, καὶ μήτι ἕτερα κινηθῆναι, καλῶς ἐδικαίωσεν ἡ ὑμετέρα ὁσιότης· καὶ ἡμεῖς τούτῳ δουλεύσομεν. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἐκ τῶν ἐπιδοθέντων παρ' ὑμῶν κεφαλαίων τρία μάλιστά ἐστι τὰ πάνδεινα, καὶ τῶν ἄλλων εὐκολώτερον ἐξελέγχεσθαι πεφυκότα. τούτους τοίνυν εἰ συστῆσαι δύνασθε, B καθάπερ εἰρήκαμεν, οἰκείᾳ γλώττῃ καταθέσθε. Μάρας εἶπε· τὰ περὶ τῆς πίστεως κινοῦμεν πρῶτον· καὶ τὰ ἄλλα κεφάλαια κινοῦμεν. οἱ θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· προθέντες ὑμῖν τὸ ποιήσασθαι τούτων τῶν τριῶν κεφαλαίων τὴν ἔνστασιν, οὐκ ἤδη ἠρνησάμεθα τῶν λοιπῶν τὴν ἐξέτασιν. Μάρας εἶπε· τὰ περὶ τῆς πίστεως κινοῦμεν πρῶτον. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· τί κινεῖν ἔχεις περὶ πίστεως; Μάρας εἶπε· προσομιλῶν εἶπεν· οὐ φθονῶ τῷ Χριστῷ, γενομένῳ θεῷ· ἐφ' ὅσον γὰρ αὐτὸς ἐγένετο, κἀγὼ ἐγενόμην. οἱ θεο- C φιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ὁμολογησάτω πρῶτον ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας, εἰ *οὕτω ποτὲ εἴρηται. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· ἀνάθεμα τῷ εἰπόντι, καὶ τῷ συκοφαντήσαντι· ἐγὼ γὰρ οὐκ εἶπον. μὴ γένοιτο. Σαμουῆλος εἶπε· μάρτυρες ἡμῖν εἰσὶ τούτου ἐξ ὧν ἐνταῦθα πάρεισι. παρακαλοῦμεν, τούτους καλουμένους παρ' ὑμῶν, δεχθῆναι, καὶ οἰκείᾳ φωνῇ καταθέσθαι, εἰ μὴ ἤκουσαν αὐτοῦ εἰρηκότος τοῦτο. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπε· μυριάκις ἐγὼ ἀποτμηθῆναι καταδέχομαι, ἢ εἰπεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ μὴ γένοιτο, μηδὲ ἐννοηθῆναί με τοῦτο. ἀλλ' οἶδα ἐγώ, D ὅτι ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁμολογίας σώζεται. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἐπ' ἐκκλησίας φὴς ταῦτα εἰρῆσθαι τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἴβα; Σαμουῆλος εἶπεν· ἔθος ἐστὶν ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα, ἢ πρὸ τῆς ἡμέρας, διδόναι αὐτὸν ἐκ χειρὸς τοῖς κληρικοῖς φανερά τινα ἑορταστικά· ταῦτα μέλλων διδόναι, ὁμιλεῖ πρότερον· καὶ οὕτως δίδωσιν. ὡμίλησε δὲ τοῦτο, καὶ εἶπεν ἐπὶ πάντων κληρικῶν, παρόντων διὰ τὸ λαβεῖν τὰ ἑορταστικὰ ταῦτα· καὶ ἐλέγχεται, τινῶν ἐξ αὐτῶν ἐνταῦθα κληρικῶν παρόντων, τῶν ἀκουσάντων τούτου εἰρημένου παρ' αὐτοῦ. οἱ E θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· πρὸ πόσου χρόνου ταῦτα εἰρῆσθαι λέγεις τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἴβα; Σαμουῆλος εἶπεν· ἔστι τρία ἔτη, μικρῷ πρός. εἴρηται δὲ καὶ ἕτερα· πλὴν δὲ ταῦτα, εἰ παρέστη, ἀποδεικνύομεν. εἰ δὲ καὶ τὰ ἄλλα συνάψαι ἡμᾶς κελεύετε, καὶ τὰ ἄλλα κατατιθέμεθα. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· τίνες εἰσὶν τινὲς οἱ τοῦτο μαρτυρεῖν δυνάμενοι; Σαμουῆλος εἶπεν· εἰσὶ μὲν πολλοί· ἐπὶ παντὸς γὰρ τοῦ κλήρου εἶπε· ἐκ τούτων δέ εἰσιν ἐνταῦθα τρεῖς· καὶ οἱ τρεῖς δεκτοὶ καὶ τοῖς κανόσι, καὶ τοῖς νόμοις. εἰ δὲ πλειόνων χρεία, καὶ παρίσταται, καὶ ἄλλων ἐκδίδομεν ὀνόματα· καὶ παραγίνονται κατὰ κέλευσιν ὑμετέραν. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· ἔστιν ὁ κλῆρος ἡμῶν διακοσίων ὀνομάτων, μικρῷ πρός, ἢ καὶ πλειόνων· οὐ δὲ γὰρ σώζω τὸν ἀριθμόν·

* ὅτι L.

* οὕτω L.

A ἀριθμόν. πάντες οἱ κληρικοὶ ἐμαρτύρησαν, εἴτε αἱρετικός εἰμι, εἴτε ὀρθόδοξός εἰμι, καὶ δι' ἐγγράφων ὁμολογιῶν, ἀποσταλεισῶν τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Δόμνῳ. ἔγραψαν δὲ καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν· εἰ συνᾴδει ἡ μαρτυρία τῶν τοσούτων κληρικῶν τῇ, ὡς λέγει, τριῶν μαρτύρων, τῶν συναπελθόντων αὐτοῖς εἰς κατηγορίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ νῦν δὲ αὐτοῖς ἅμα οὖσιν, ὑμέτερόν ἐστι δοκιμάσαι. Σαμουῆλος εἶπεν· ἡμέτερόν ἐστι, τῶν προτεινόντων τὸ κεφάλαιον, ἢ κατηγορούντων, ἀποδείξεις δοῦναι, ὧν εἴπομεν, οὐ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Ἴβα μαρτυρῆσαι
B ἑαυτῷ, ἢ δι' ἄλλων· ἀρνήσεως γὰρ λόγον οὐδεὶς ἀπαιτεῖται. εἶπον, ὅτι γέγονεν· ἐμόν ἐστιν ἀποδεῖξαι. οἱ θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· εἰπὲ τοὺς * προαγομένους ὑπὸ σοῦ μάρτυρας ὀνομαστὶ, ὡς ἀκηκοότας τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Ἴβα ταῦτα εἰρηκότος. Σαμουῆλος εἶπεν· ἔστι Δαυὶδ διάκονος ἀπὸ κειμηλιοφυλάκων, καὶ Μάρας διάκονος, καὶ Σάββας ὁ διάκονος, ὁ τὰ συντάγματα κατὰ τόπον τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ λέγων, ἀνὴρ ἐν τοῖς Σύροις σοφώτατος. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπε· καὶ Μάρας
C ἐνέτυχεν ἐν Ἀντιοχείᾳ μετ' αὐτῶν, καὶ λιβέλλους ἐπιδέδωκε μετ' αὐτῶν, καὶ ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα αὐτοῖς· Μάρας δὲ κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀκοινώνητός ἐστι τῷ ἰδίῳ ἀρχιδιακόνῳ· οὐδὲ γὰρ ἐμοί ἐστιν ἀκοινώνητος· ἐπειδὴ ὕβρισε πρεσβύτερον· διὰ τοῦτο ἀκοινώνητον αὐτὸν ἐποίησεν. εἶτα εὗρον αὐτὸν λυπούμενον, καὶ προσεδέξαντο αὐτὸν εἰς κατηγορίαν. ἐκείνους τοὺς ἀνελθόντας κατ' ἐμοῦ, πῶς δύνανται αὐτοὶ προαχθῆναι εἰς μαρτυρίαν; σὺ ὅτε εἶπες· ἡ ζωὴ ἀπέθανεν, οὐκ εὐθὺς εἶπόν σοι· ἑταῖρε· εἰ μὲν τοῦτο λέγεις, ὅτι ἡ σὰρξ τοῦ κυρίου ζωοποιός ἐστι, καὶ ὁ Χριστὸς
D ἡμῶν ζωή ἐστι, κἀγὼ ὁμολογῶ· εἰ δὲ ἔφριξας τὴν θεότητα, οὐ δέχομαι· καὶ ἐξ ἐκείνου ἐκοινώνησάς μοι δέκα ἔτη; Σαμουῆλος εἶπεν· εἰ ἐκάλεσέ με ἰδίᾳ, ἢ ἐνεκάλεσεν, ἢ περὶ τούτου μοι διελέχθη, ὑπεύθυνός εἰμι, οἷς λέγει· εἰ μὴ, ὅτι ἐξ ἐκείνου οὐκ ἐπέτρεψέ μοι ὁμιλῆσαι. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας ἐδίδαξεν, ὡς προσεκαλέσατό σε, καὶ ἵνα παρῄνεσεν· αὐτὸς ἀρνῇ· ἐπὶ μαρτύρων δὲ οὐδεὶς ἐκ παντὸς ἢ διδάσκει, ἢ παραινεῖ. τοιγαροῦν, ὡς περιττὸν, καταλιπόντες, ἐπὶ τὸ προκείμενον ἔλθετε. Σαμουῆλος εἶπεν· ἀρκεῖ μοι, ὅτι ὡμο-
E λόγησεν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος, ὅτι ἐνεκάλεσέ μοι περὶ τούτου. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· οὐδὲ ἐνεκάλεσα, ἀλλὰ ἐπυνθανόμην· ἑταῖρε, πῶς εἶπες τὴν ζωὴν τεθνάναι; τὴν θεότητα λέγεις, ἢ τὴν σάρκα τοῦ θεοῦ ζωοποιὸν λέγεις; καὶ γὰρ καὶ ζωή ἐστι, καὶ ζωοποιός· καὶ οὕτω καὶ πιστεύω, καὶ ὁμολογῶ τῷ στόματί μου, ὡς ἐκέλευσεν ὁ θεὸς αὐτός· ὅτι τῷ στόματι ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἐπυνθανόμεθα ὑμῶν, εἰ ἐπὶ ἐκκλησίας ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας τοῦτο τὸ παρ' ὑμῶν εἰρημένον ἐδίδαξε· καὶ εἴπατε, ὅτι ἐν τῷ τρικλίνῳ τοῦ ἐπισκοπείου, παντὸς τοῦ κλήρου παρόντος, τοῦτο ἐδογμάτισεν.

*ἴσ. προαγομένους

A merum:) omnes clerici teſtati ſunt, ſiue orthodoxus ſiue hæreticus ſum, & per confeſſiones ſcriptas, quæ directæ ſunt ſanctiſſimo Archiepiſcopo Domno, & ad veſtram reuerentiam ſcripſerunt. ſi conſonat tantorum teſtimonium clericorum tribus (ſicut ipſe dicit) teſtibus, qui cũ ipſis venerunt ad accuſandum in Conſtantinopolim, & nunc vero cum ipſis exiſtunt, veſtrum eſt iudicare. Samuel dixit: Noſtrum eſt, qui ǁintendimus de hoc capitulo, & accuſantium, eorum quę diximus, probationes oſtendere, non religioſiſſimi Epiſcopi noſtri Ibæ aut per ſemetipſum aut per alios ſibi teſtari. Negationis enim
B rationem nullus exigit. Dixi quia factum eſt: meum eſt probare. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Eos qui teſtes à te adducti ſunt, declara nominatim, vt qui audierint Ibam religioſiſſimum Epiſcopum hoc dixiſſe. Samuel dixit: Eſt Dauid diaconus ǁex cuſtode ſacrorum vaſorum, & Maras diaconus, & Sabbas diaconus, qui conſtituta beati Ephræm per loca ſingula profert, vir inter Syros ſapientiſſimus. Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Et † Maras cum ipſis in Antiochia adijt, & libellos cum ipſis porrexit, & aſcendit Conſtantinopolim cum eis. † Maras autem ſecundum veritatem excommunicatus eſt à
C proprio Archidiacono, (non enim à me excommunicatus eſt) quoniam iniuriam fecit presbytero, ob hoc eum à cõmunione ſuſpendit. Deinde inuenerunt eum triſtem, & ſuſceperunt eum ad accuſationem. Illos qui aſcenderunt aduerſus me, [& contra me adierunt Principem,] quomodo iſti ad teſtimonium producere poterunt? Tu quando dixiſti, Vita mortua eſt; non tibi dixi repente, Amice, ſi quidem hoc dicis, quia caro Domini viuificans eſt, & Chriſtus noſter vita eſt, & ego confiteor: ſi autem de diuinitate ſenſiſti, non recipio: & ex eo tempore communicaſti mihi annis decem. Samuel dixit: Si
D vocauit me ſecretius, vel increpauit, vel de hac re ſi mihi locutus eſt, ſum his quæ dicit, obnoxius, niſi quia ex illo me alloqui non ǁpræcepit. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas edocuit, quia te vocaſſet, & aliqua monuiſſet, tu denegas. Coram teſtimonijs vero nullus ǁex omnibus eſt, qui vel doceat, vel moneat. Hoc ergo tamquam ſuperuacuum relinquentes, ad præſens redite negotium. Samuel dixit: Sufficit mihi, quòd coram veſtra confeſſus eſt ſanctitate, quoniam me increpauit de hoc. Religioſiſſimus Ibas Epiſcopus dixit: Non increpaui, ſed interrogaui: Amice, quomo-
E do dixiſti vitam fuiſſe mortuam? Diuinitatem dicis, an carnem Dei viuificantem dicis? Etenim vita eſt, & viuificans. Et ſic credo, & confiteor ore meo, ſicut iuſſit ipſe Deus: quia ore fit confeſſio ad ſalutem. Rom. 10. b Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Interrogauimus vos, ſi in Eccleſia religioſiſſimus Epiſcopus Ibas hoc quod dicitur à vobis, docuit: & dicitis, quia in triclinio Epiſcopij, omni clero præſente, hoc dogmatizauit.

Quo-

ǁ propoſuimus hoc capitulum, & accuſamus, eorum

ǁ ex cuſtodibus

† f. alter ex his Sabbas dicendus eſt. nam duarum perſonarum diſtinctio in Græco pellatur.

ǁ permiſit.

ǁ omnino eſt,

Quoniam igitur & canones & leges propter indigentiam certum numerum teſtium deduci ‖ex omnibus decreuerunt, & in præſenti negotio indigentia teſtium non eſt, ſed abundantia magis, ſicut ipſi teſtamini: neceſſarium eſt, non ſolum his qui à vobis nunc adducti ſunt, credi, quoniã illos reuerendiſſimus Epiſcopus Ibas tamquam ‖accuſatores vobiſcum hic aſſerit exiſtentes; ſed pæne omnes interrogari, qui illo tempore benedictiones ab eo, ſicut narratis, acceperunt. Maras dixit: ‖Forte ſunt quidam neque ſcientes ſe audire: ſed qui integre nouerunt talia, manifeſti ſunt, & hos nominaturi ſumus. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Quanti aderant ibi tunc presbyteri? Maras dixit: Neſcimus. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Dum benedictiones præberentur, veriſimile eſt omne reuerendiſſimũ clericorum concilium adfuiſſe. Eulogius dixit: Maxime quidem, & ſi venire & dicere aliqui voluiſſent, eius ‖concinnationes paueſcentes non venerunt. Multi enim eligunt hunc non offendere, ne moriantur. Cuidam enim presbytero nolenti ſubſcribere in eius laudibus, cum accuſationem in Antiochia aduerſus eum inſtituiſſemus, poſtquam exinde eſt reuerſus, calumniatus eſt: & viro ante annos quinquaginta catholico, nec lauanti aliquãdo ex quo conuerſus eſt, cui tota ciuitas teſtabatur, accuſationem intulit contra ipſum per proprios diſpenſatores, quam nec ad exitum perducere valuit, † quamuis iudex in eius gratia ageret, illo ſtante & clamante: Oſtendatur quæ aduerſus me calumnia inſtituta eſt, aut abſoluar. Et omnis ciuitas ſuſcepit eum cum cereis & lucernis. Et ob hoc omnes clerici metuentes, aduerſus eum teſtari non volunt. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Non arbitramur, timorem Dei ante oculos ‖habentes, & Fidei cauſa propoſita, pro gratia hominum ſalutem propriam aliquem poſſe contemnere. Vnde quoniam ipſe narraſti collectam reuerendiſſimorum clericorũ multitudinem, quando hęc religioſiſſimus Ibas edocuit, non ſuſcipimus trium teſtium, qui à vobis deducti ſunt, voces, & maxime cum ſuſpecti ſint eidẽ religioſiſſimo Epiſcopo Ibæ, ſicut depoſuit. Samuel dixit: Quomodo poſſibile eſt, totum clerum ad teſtimonium euocari? Eulogius dixit: Dum eſſemus in Antiochia, fecerunt dictationẽ laudum, & hanc circumferebant clericis vt ſubſcriberent. quidam clericorum, aut quindecim, aut decem & octo ſubſcribere noluerunt, dicentes: ‖Forte interrogamur aliquid, & neſcimus quid dicere, & mentiri non poſſumus. Hos deducens in Eccleſiã violenter, inclamari fecit, quaſi qui deberent foras mitti, quoniam minime ſubſcripſiſſent: & excommunicauit eos coram omni Eccleſia, & miſit eos foras, & ex hoc venerunt in Antiochiam. Ex quo autem viderunt, quia oppreſſi ſumus, & non ſunt noſtræ alle-

‖ omnino

‖ accuſationis veſtræ ſocios teneret,

‖ Plerumque ſunt nõnulli, qui ne audiuiſſe quidem hæc ſciant:

‖ machinationes

†ſ. ita vt iudex qui illi gratificabatur, vltra nollet, illo inſtante & dicente, Demonſtretur ea quæ in me ſtructa eſt calumnia; & ipſũ abſolueret, & vniuerſa ciuitas e cuſtodia cum cereis & lãpadibus eũ exciperet.

‖ ſ. habentẽ,

‖ Sæpe

A ἐπεὶ τοίνυν οἱ κανόνες, οἱ νόμοι διὰ τὸ ἄπορον προσέ-
ταξαν ῥητὸν ἀριθμὸν μαρτύρων ἐκ παντὸς παρα-
γενέσθαι, ἐν δὲ τῷ παρόντι πράγματι ἀπορία οὐκ
ἔστιν, ἀλλ᾽ εὐπορία μαρτύρων, ὡς αὐτοὶ κατέθεσθε,
ἐστὶν ἀναγκαῖόν ἐστι, μὴ μόνον τοὺς ὑφ᾽ ὑμῶν νῦν ‖παρα-
γομένους, ἐπείπερ ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας,
ὡς συγκατηγόρους ὑμῶν αὐτοὺς διέβαλε, πιστευθῆ-
ναι, ἀλλὰ γὰρ καὶ σχεδὸν πάντας ἐρωτηθῆναι, τοὺς
κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τὰς εὐλογίας παρ᾽ αὐτοῦ δε-
ξαμένους, ὡς ἐδιδάξατε. Μάρας εἶπε· πολλάκις
εἰσί τινες, μηδὲ εἰδότες ἀκοῦσαι· ἀλλ᾽ οἱ ἀκριβῶς εἰ-
B δότες τὰ τοιαῦτα, φανεροί εἰσι· καὶ τούτους ἐκδιδόα-
μεν. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· πόσοι παρῆ-
σαν τηνικαῦτα ἐκεῖσε πρεσβύτεροι; Μάρας εἶ-
πεν· οὐκ οἴδαμεν. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον·
εὐλογιῶν παρεχομένων, εἰκὸς ἦν, ἅπαν τὸ σύστημα
τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν παρεῖναι. Εὐλόγιος
εἶπε· μάλιστα μὲν· καὶ εἰ ἠβούλοντό τινες ἐλθεῖν, καὶ
εἰπεῖν, τὰς συσκευὰς αὐτοῦ φοβούμενοι, οὐκ ἀπῆλθον.
πολλοὶ γὰρ αἱροῦνται, μὴ προσκροῦσαι αὐτῷ, ἵνα μὴ
ἀποθάνωσι. ἕνα γὰρ μὴ βουληθέντα τῶν πρεσβυτέρων
καθυπογράψαι τοῖς αὐτοῦ ἐπαίνοις, ἡνίκα τὴν κατη-
C γορίαν ἐν Ἀντιοχείᾳ κατ᾽ αὐτοῦ ἐνεστησάμεθα, μετὰ
τὸ κατελθεῖν αὐτὸν ἐκεῖθεν, συνεσκεύασε· καὶ ἄν-
δρα ἀπὸ πεντήκοντα ἐτῶν ὀρθόδοξον ὄντα, μηδέποτε
μηδὲ λουσάμενον, ἐξ οὗ τῷ βίῳ τούτῳ ἀπετάξατο, ᾧ
πᾶσα ἡ πόλις μαρτυρεῖ, κατηγορίαν ἐνστησάμενος
κατ᾽ αὐτοῦ διὰ τῶν ἰδίων οἰκονόμων ‖, ἣν οὐδὲ ὑπε-
ξελθεῖν ἐδυνήθη, ὡς τὸν ἄρχοντα προσχαριζόμε-
νον αὐτῷ μὴ βουληθῆναι, ‖ ὅτι ἐκείνου ἐνισταμένου, καὶ
λέγοντος· δειχθείη ἡ κατ᾽ ἐμοῦ συσκευὴ, ἀπολῦσαι
αὐτὸν, καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν δέξασθαι αὐτὸν ἀπὸ φυ-
D λακῆς μετὰ κηρῶν, καὶ λύχνων. καὶ διὰ τοῦτο πάντες
οἱ κληρικοὶ εὐλαβούμενοι, οὐχ αἱροῦνται καταμαρ-
τυρῆσαι αὐτοῦ. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· οὐχ
ἡγούμεθα, τὸν φόβον τοῦ θεοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν ὄντας,
καὶ τῆς πίστεως προκειμένης, αἱρεῖσθαι πρὸς χάριν
ἀνθρώπων τῆς ἰδίας καταφρονεῖν σωτηρίας. ὅθεν,
ἐπειδήπερ αὐτὸς ἐδίδαξας, ὡς τὸ πλῆθος συνήθροισε
τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν, ὅτε ταῦτα ὁ θεοσεβέ-
στατος ἐπίσκοπος Ἴβας ἐδίδασκεν, οὐ δεχόμεθα τὴν
τῶν παραγομένων παρ᾽ ὑμῶν τριῶν μαρτύρων
φωνὴν, καὶ μάλιστα ὑπόπτων ὑπαρχόντων αὐτῶν
E τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἴβᾳ, καθάπερ κατέθεν-
το. Σαμουῆλος εἶπε· πῶς οἷόν τέ ἐστιν, ὅλον τὸν κλῆ-
ρον ἐνεχθῆναι εἰς μαρτυρίαν; Εὐλόγιος εἶπεν· ὅτε
ἦμεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐποίησαν ὑπαγορείαν ἐπαίνων,
περιέφερον αὐτὴν τοῖς κληρικοῖς, ἵνα ὑπογράψωσι.
τινὲς τῶν κληρικῶν, ἢ δεκαπέντε, ἢ δεκαοκτὼ, οὐκ
ἠβουλήθησαν ὑπογράψαι, λέγοντες· ὅτι πολλάκις
ἐρωτώμεθα τί ποτε, καὶ οὐκ οἴδαμεν τι εἰπεῖν, καὶ οὐ δυ-
νάμεθα ψεύσασθαι. τούτους ἀγαγὼν βιαίως εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐποίησε κατακραγῆναι, ὡς ὀφείλοντας βλη-
θῆναι ἔξω, ἐπειδὴ μὴ ὑπέγραψαν· καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἀκοινωνήτους ἐπὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς
ἔξω· καὶ διὰ τοῦτο ἦλθον ἐν Ἀντιοχείᾳ. ἐξ οὗ δὲ εἶδον, ὅτι κατεπονήθημεν, καὶ οὐκ ἐδείχθη ἡμῶν τὰ δί-
καια,

‖ ἴσ. ὡς, ι.

‖ ἴσ. παραγομένους,

‖ ἣν, οὐδ

‖ ὅτι

καιρ, καὶ ὅτι κατῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, ὡς περιγενόμενος ἡμῶν, ἐφοβήθησαν κατελθεῖν εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀνάγκην ἔχομεν τρέφειν αὐτοὺς ἕως τῆς σήμερον διὰ τὴν μαρτυρίαν. ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· ὁ ἁγιώτατος, καὶ ὁσιώτατος ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπος παρεγένετο εἰς Ἱεράπολιν εἰς τὸν *ἐνθρονιασμὸν τοῦ κυροῦ Στεφάνου, τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου· ἠβουλήθημεν πληρῶσαι τὰ νενομισμένα, καὶ ἀπελθεῖν, καὶ ἀσπάσασθαι αὐτοὺς, εἰς Ἱεράπολιν. ὡς ἔτι ἐξερχόμεθα, ἀκούομεν, ὅτι Σαμουῆλος καὶ Κύρος ὧδε νῦν ἐπὶ τὸ κατηγορῆσαι ἡμῶν ἦλθον, ὑπογραφάς τινων κληρικῶν λαβόντες. ὁμολογῶ τοῦτο. συνεκάλεσα τὸν κλῆρον, καὶ εἶπον, ὡς ἤκουσα, ὅτι Σαμουῆλος καὶ Κύρος ἦλθον ἐπὶ τῷ κατηγορῆσαι ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ ὑμῖν λέγω, εἴ τις ἐγγράφως αὐτοῖς ἐκοινώνησεν εἰς τοὺς λιβέλλους, ἕως ἂν εἰδῇ, ποῖον πέρας λαμβάνει τὸ πρᾶγμα, μὴ κοινωνήσῃ. ἀφώρισαν ἑαυτοὺς οἱ λοιποὶ, τιτρωσκόμενοι ὑπὸ τοῦ συνειδότος. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· πόσοι ἦσαν οἱ ἀφορίσαντες αὐτούς; ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· εἰσὶν ὡς δεκαπέντε, μικρῷ πρός, οἱ ἀφορίσαντες ἑαυτούς· καὶ ἐγὼ οὐκ ἀφώρισα αὐτούς. Μάρας εἶπεν· *εἰ ἀφώρισέ τις ἑαυτοὺς, εἰ μὴ ἐγὼ μόνος, καὶ ὁ πρεσβύτερος Σαμουῆλος· ἐπειδὴ ἡμεῖς ἦμεν, λιβέλλους ποιήσαντες κατ᾽ αὐτοῦ, οἱ τέσσαρες, ἐγὼ καὶ Κύρος καὶ Σαμουῆλος καὶ Εὐλόγιος· ἔλαβον οἱ δύο τοὺς λιβέλλους, καὶ ἀπῆλθον εἰς Ἱεράπολιν, ἐπὶ τῷ μεῖναι τὸν ἀρχιεπίσκοπον. ὁ κῦρις δὲ Σαμουῆλος ἐνεκακοῦτο λοιπὸν, συνεκάλεσε πάντας ἐν τῷ σεκρέτῳ, καὶ εἶπεν· ἐπειδὴ ἤκουσα, ὅτι Κύρος καὶ Εὐλόγιος ἀπῆλθον κατ᾽ ἐμοῦ κατηγορῆσαι, τούτους ἀφώρισα, ἵνα γνῶτε, ὅτι ἀκοινώνητοί εἰσιν· εἰ δέ τις συνέπραξεν αὐτοῖς ἐν τοῖς λιβέλλοις, ἢ συνοίδεν, ἐπειδὴ ἀκούω, ὅτι τριάκοντά εἰσι κληρικοὶ, οἱ συνθέμενοι αὐτοῖς, δίδωμι τῇ γνώμῃ αὐτῶν. οὐδεὶς ἐξέβη, εἰ μὴ ἐγὼ μόνος, καὶ αὐτός· ἐπειδὴ οὐκ ἦσαν συνθέμενοι ἡμῖν· ἀλλ᾽ ἔμειναν κοινωνοῦντες αὐτῷ. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· λεγέτω ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας, εἰ ἀληθῶς λέλεκται αὐτῷ ἅπερ οὗτοι εἰρήκασιν. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· ἐγὼ οὔτε εἶπον· καὶ ἀναθεματίζω τὸν εἰπόντα· ἐγὼ γὰρ οὔτε παρὰ δαίμονος ἤκουσα τὸ ῥῆμα τοῦτο. Μάρας εἶπεν· εἰσὶ μάρτυρες, οἱ μαρτυροῦντες ἡμῖν, ἐνταῦθα τρεῖς· ὧν τὰ ὀνόματα ἐκδίδομεν· εἰσὶ δὲ ἡμῖν καὶ ἕτεροι ἐν Ἐδέσσῃ. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ τούτων προσθεῖναι τὰς *κατηγορίας· ἐπειδὴ οὐ περὶ μικρῶν ἐστιν ἡ ζήτησις. Εὐλόγιος εἶπεν· ἐκδίδομεν. Μάρας εἶπε· τὸν μακάριον Κύριλλον οὐκ ἐκάλεσας αἱρετικόν; ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· ἐπ᾽ ἀληθείας λέγω· οὐ μέμνημαι· εἰ δὲ καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν, ὅτε ἡ ἀνατολικὴ σύνοδος, ὡς αἱρετικὸν ἀνεθεμάτισεν, ἐξηκολούθησα τῷ ἐξάρχῳ μου. Μάρας εἶπεν· οὐκ εἶπας· ὅτι εἰ μὴ ἀναθεματίσει τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, οὐκ ἐδεξάμεθα αὐτόν; ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· εἶπον, ὅτι εἰ μὴ αὐτὸς ἑαυτὸν ἡρμήνευσε, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ἡ

*ἐνθρονισμὸν

*οὐκ ἀφώρισέ τις.

*κατηγορίας. l.

A legationes ſuſceptæ, & quia descēdit homo ille, qui quaſi contra nos præualuerat, timuerunt deſcendere in ciuitatem, & neceſſe habuimus vſque hodie eos pro teſtimonio paſcere. Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Sanctiſſimus & beatiſſimus Archiepiſcopus noſter aduenit in Hierapolim, vt domnum Stephanum inthronizaret religioſiſſimum Epiſcopum. Nos voluimus quæ conſuetudinis ſunt implere, & ire & ſalutare eos in Hierapolim. Dum egredimur, audio quia Samuel & Cyrus iam huc venerunt ad accuſandum nos, ſubſcriptiones nonnullorum clericorum accipientes. Confiteor quia con-

B uocaui clerum, & dixi me audiſſe, quia Samuel & Cyrus venerunt ad accuſandum nos. Sed & vobis dico, ſiquis in ſcriptis communicauerit eis in libellis, donec videat quem finem cauſa ſuſcipiet, non communicet. Excommunicauerunt ſemetipſos reliqui ſua conſcientia vulnerati. Religioſiſſimi Epiſcopi dixerunt: Quot erant, qui ſemetipſos excommunicauerunt? Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Sunt plus minus quindecim, qui ſemetipſos à communione ſuſpenderunt. Nam ego eos non excommunicaui. Maras dixit: Nullus excommunicauit ſemetipſum, niſi ego ſolus, & presbyter Samuel.

C Quoniam nos quatuor, libellos dederamus aduerſus eum, ego & Cyrus & Samuel & Eulogius: duo tulerunt libellos, & profecti ſunt Hierapolim, vt ſuſtinerent Archiepiſcopum. domnus autem Samuel iam male habebat. Deinde conuocauit omnes in ſecretario, & dixit: Quoniam audiui, quia Cyrus & Eulogius profecti ſunt vt me accuſarent, hos à communione ſuſpendi, vt cognoſcatis quia excommunicati ſunt. Si quis autem eis in libellis cooperatus eſt, vel conſcius eſt (quoniam audio quòd triginta ſunt clerici qui eis conſenſerunt) eorum dimitto ſen-

D tentiæ. Nullusq. egreſſus eſt, niſi ego ſolus & ipſe, quia non nobis conſenſerant, ſed remanſerunt communicantes ei. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Dicat religioſiſſimus Epiſcopus Ibas, ſi vere ab eo dicta ſunt, quæ iſti dixerunt. Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Ego nec dixi, & anathematizo qui dixit. ego enim nec à dæmone audiui hoc verbum. Maras dixit: Sunt teſtes, qui teſtantur nobis, hic tres, quorum nomina damus. Sunt autem & alij nobis in Edeſſa. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Neceſſarium eſt adijci & horum quoque vocabula, quoniam non eſt de re modica quæſtio. Eulo-

E gius dixit: Dabimus. Maras dixit: Beatum Cyrillum non vocaſti hæreticum? Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Cum veritate dico, non ſum memor. Et ſi vocaui eum quando Orientale Concilium eum quaſi hæreticum anathematizauit, ſequutus ſum primatem meum. Maras dixit: Non dixiſti, quia niſi anathematizaſſet capitula ſua, non reciperemus eum? Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Dixi quia niſi ſemetipſum interpretatus fuiſſet, & ſuſcepiſſet

eum

f. ſediſſe

vt qui contra nos præualuiſſet,

ſediſſe

Segregauerunt

ſegregauerunt?

circiter quindecim, paulo plures, qui

ſegregauit

confeceramus

expectarent

accuſationes,

eum Orientale Concilium,& ego eum cum meo principe & Orientali Concilio abnegabam. Maras dixit: "An non dixiſti, quando agitatum eſt in ſecreto: Bonæ memoriæ Cyrillum tamquam hæreticum habui, & donec anathematizaſſet ſua capitula, non recepi "eum? Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Vere non ſum memor. Si autem dixi, dixi quia vere, niſi Orientale Concilium recepiſſet eum ſua illic capitula retractantem, hæreticum eum haberem. Religioſiſſimi Epiſcopi dixerunt: Si probare poteſtis, quia poſt factam Eccleſiarum vnitionem (quæ facta eſt cum beatiſſimæ & ſanctiſſimæ memoriæ Ioanne, & religioſiſſimæ & ſanctiſſimæ memoriæ Cyrillo Epiſcopo) "eum ſua confeſſione hæreticum nominauit religioſiſſimus Epiſcopus Ibas? Maras dixit: Hoc dixit, quia habuimus eum hæreticum, donec ſua anathematizaſſet capitula. Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Ego, poſtquã ſua capitula interpretatus eſt, tantum abeſt vt eum virũ anathematizarim, vt etiam litteras ab eo acceperim, & litteras ei miſerim; & cõmmunicatorem me habuit, & communicatorẽ eum habui. Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Poſtquam communicaſtis adinuicẽ, dixiſti aliquid? Maras dixit: Anno ſuperiore dixit, quia hæreticus fuit donec anathematizaſſet. Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Donec ſemetipſum interpretatus fuiſſet, (quia Oriẽtale Concilium eum vocabat hæreticum, & vt hæreticum eum condemnauit) hæreticum eum & ego putabam. Poſtquam vero adunatæ ſunt Eccleſiæ, & beatus Paulus perrexit Alexandriam, Orientaliũ Fide portata, & ſuſcepit ab eo capitulorum interpretationem, omnes eum communicatorem habuimus & orthodoxum, & nullus eum appellat hæreticum. Religioſiſſimi Epiſcopi dixerunt: Maxime quidem ſufficit ad pietatem, hæreſis abnegatio: verumtamen religioſiſſimus Ibas Epiſcopus cauſam edocuit, pro qua putauit hæreticum cum omni Orientali Concilio ſanctiſſimæ memoriæ Cyrillum. Vos autem dicitis: Hoc anno eum nominauit hæreticum. Hoc vobis eſt neceſſarium probare. Maras dixit: Anno ſuperiore hoc dixit: Hæreticũ eum habui, donec anathematizaſſet ſua capitula. Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Donec ſecretius ad aurem Ioannis beatiſſimi loqueretur, & ſuſcepiſſet ab eo ſcriptam de Fide confeſſionem, quam per Paulum beatiſſimum deſtinauit, hæreticum eum omnes habuimus: poſtquã vero ſuſcepit eum, communicauimus ei, & communicauit nobis, & nos ei. Samuel dixit: Hæc modo reuerendiſſimus Epiſcopus Ibas dicit, ſua corrigere volens errata: noſtrum vero eſt probare, quia Cyrillum dixit hæreticum, & poſt hæc emendans ſemetipſum ait: Donec ſua anathematizaſſet capitula, hæreticus fuit. Religioſiſſimus Epiſcopus Ibas dixit: Ego anathematis non feci mentionem: ego ſecutus ſum Orientale Concilium. "Vultis in ſcriptis proferre

Margin notes: "Anno ſuperiore dixiſti. "eum Religioſiſſimus. "eum hæreticum nominauit religioſiſſimus Epiſcopus Ibas, ſtatis. "Vultis in ſcriptis proferre.

A ἀνατολικὴ σύνοδος, κἀγὼ μετὰ τοῦ ἐξάρχου μου, καὶ τῆς ἀνατολικῆς συνόδου, ἀπηρνούμην αὐτόν. Μάρας εἶπε· πέρυσιν εἶπες, ὅτι ἡ κίνησις ἐγένετο ἐν τῷ σεκρέτῳ· τὸν μακάριον Κύριλλον, ὡς αἱρετικὸν εἶχον, καὶ ἕως οὗ ἀνεθεμάτισε τὰ κεφάλαια, οὐκ ἐδεξάμην αὐτόν. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· ὄντως οὐ μέμνημαι. εἰ δὲ καὶ εἶπον, "εἶπον· ὅτι ἀληθῶς, εἰ μὴ ἡ ἀνατολικὴ σύνοδος ἐδέξατο αὐτὸν ἑρμηνεύσαντα τὰ ἐκεῖ κεφάλαια αὐτοῦ, αἱρετικὸν εἶχον αὐτόν. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· εἰ δύνασθε ἀποδεῖξαι, ὅτι μετὰ τὴν ἕνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν, B τὴν γενομένην πρὸς τὸν μακαριώτατον, καὶ ὁσιώτατον τὴν μνήμην πατέρα ἡμῶν, καὶ ἐπίσκοπον Ἰωάννην, καὶ τὸν θεοσεβέστατον, καὶ ἁγιώτατον τὴν μνήμην ἐπίσκοπον Κύριλλον, αἱρετικὸν ὠνόμασεν αὐτὸν ὁ θεοσεβέστατος Ἴβας, ὁμολογήσαντι. Μάρας εἶπε· τοῦτο εἶπεν· ὅτι εἴχομεν αὐτὸν αἱρετικόν, ἕως οὗ "ἀναθεματίσαι τὰ κεφάλαια. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· ἐγὼ τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ μετὰ τὸ ἑρμηνευθῆναι αὐτοῦ τὰ κεφάλαια ἀναθεματίσαι τὸν ἄνδρα, ὅτι καὶ τὰ γράμματα παρ᾽ αὐτοῦ ἐδεξάμην, καὶ γράμματα αὐτῷ ἔπεμψα, καὶ κοινωνικόν με ἔσχε, C καὶ κοινωνικὸν αὐτὸν ἔσχον. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· μετὰ τὸ γενέσθαι ὑμᾶς κοινωνικούς, τί ποτε εἴπατε; Μάρας εἶπε· πέρυσιν εἶπεν· ὅτι αἱρετικὸς ἦν, ἕως ὅτε ἀνεθεμάτισεν. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· ἕως ὅτε ἡρμήνευσεν αὐτόν, ἐπειδὴ ἡ ἀνατολικὴ σύνοδος αἱρετικὸν αὐτὸν ἐκάλει, καὶ ὡς αἱρετικὸν κατεῖλεν, αἱρετικὸν αὐτὸν κἀγὼ ἐνόμιζον· μετὰ δὲ τὸ ἑνωθῆναι τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὸν μακάριον Παῦλον ἀποσταλῆναι εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀπενεγκεῖν τὴν πίστιν τῶν ἀνατολικῶν, καὶ δέξασθαι παρ᾽ αὐτοῦ τὴν ἑρμηνείαν D τῶν κεφαλαίων, πάντες κοινωνικὸν αὐτὸν ἔσχομεν, καὶ ὀρθόδοξον, καὶ οὐδεὶς καλεῖ αὐτὸν αἱρετικόν. οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· μάλιστα μὲν ἀρκεῖ ἡ ἄρνησις τῆς αἱρέσεως πρὸς εὐσέβειαν· πλὴν ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας ἐδίδαξε τὴν αἰτίαν, δι᾽ ἣν αἱρετικὸν ἐνόμισε μετὰ πάσης τῆς κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἁγίας συνόδου τὸν ὁσιώτατον τὴν μνήμην Κύριλλον. ὑμεῖς δέ φατε, ὅτι πέρυσιν αἱρετικὸν αὐτὸν ὠνόμασε. τοῦτο ἐπάναγκές ἐστιν ὑμᾶς δεῖξαι. Μάρας εἶπε· πέρυσιν εἶπεν· αἱρετικὸν αὐτὸν εἶχον, ἕως οὗ ἀνεθεμάτισε τὰ κεφάλαια. ὁ θεοσεβέστατος ἐπί- E σκοπος Ἴβας εἶπεν· ἕως οὗ ἐψιθύρισε πρὸς τὸ οὖς τῷ μακαριωτάτῳ Ἰωάννῃ, καὶ ἐδέξατο παρ᾽ αὐτοῦ τὴν ἔγγραφον ὁμολογίαν περὶ πίστεως, ἣν ἔπεμψε διὰ τοῦ μακαριωτάτου Παύλου, πάντες αἱρετικὸν αὐτὸν εἴχομεν· καὶ μετὰ τὸ δέξασθαι αὐτόν, κοινωνικοὶ ἦμεν, καὶ ἐκοινώνει ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς αὐτῷ. Σαμουῆλος εἶπε· ταῦτα νῦν λέγει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, θέλων διορθώσασθαι αὐτοῦ τὰ σφάλματα· ἡμέτερον δεῖξαί ἐστιν, ὅτι Κύριλλον εἶπεν αἱρετικόν, καὶ διορθούμενος ἑαυτόν, μετὰ ταῦτα εἶπεν· ὅτι ἕως οὗ ἀνεθεμάτισε τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, αἱρετικὸς ἦν. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· ἐγὼ ἀναθεματισμοῦ οὐκ ἐμνημόνευσα· ἐγὼ ἐξηκολούθησα τῇ ἀνατολικῇ συνόδῳ. θέλετε τὰ ἔγγραφα προσενέγ-

Margin notes: "ἔστιν ἀληθῶς, ὅτι ὁ μὲν. "ἴσ. ἀνεθεμάτισε.

* θέλετε τὰ ἄγραφα; προσενέγκατε τὰ ἄγραφα.

συνέγκατε τὰ ἔγγραφα. * οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· εἰ φαίνεται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἁγιωτάτου Κυρίλλου, ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας, αἱρετικὸν αὐτὸν ὀνομάζων, καὶ αἱρετικὸν αὐτὸν ἔχων, ἀποδείξατε. Μάρας εἶπεν· ἀποδεικνύομεν. ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος σηκρητάριος ὁμοίως ἀνέγνω*.

*Ρωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΓΡΑΦΕΙΣΗΣ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἴβα τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως Μάρῃ Πέρσῃ, μετὰ τὰ προοίμια.

B

ΕΝ συντόμῳ δὲ τῇ συνέσει σου τῇ φωτεινῇ, τῇ δι' ὀλίγων τὰ πολλὰ ἐπιγινωσκούσῃ, εἴτε πρὸ τούτου, καὶ νῦν, ἐνταῦθα ἐγένετο, γνωρίσαι σοι ἐσπουδάσαμεν, εἰδότες, ὡς ταῦτα τῇ σῇ θεοσεβείᾳ γράφοντες, πᾶσι διὰ τῆς σῆς σπουδῆς τοῖς ἐκεῖσε γνώριμα γίνεται τὰ παρ' ἡμῶν, ὡς οὐδεμίαν ἐναλλαγὴν αἱ παρὰ τοῦ θεοῦ δοθεῖσαι γραφαὶ ἔλαβον. ποιοῦμαι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποθέσεως ἐκ τῶν λόγων, ὧν καὶ αὐτὸς ἐπίστασαι. ἐγένετο φιλονεικία, ἐξ οὗπερ ἡ σὴ θεοσέβεια ἐνταῦθα ἦν, τοῖς δύο ἀνθρώποις τούτοις, Νεστορίῳ, καὶ Κυρίλλῳ· καὶ συνέγραψαν κατ' ἀλλήλων λόγους βλαβερούς· οἵτινες σκάνδαλον ἦσαν τοῖς ἀκούουσι. Νεστόριος γὰρ εἴρηκεν ἐν τοῖς αὐτοῦ λόγοις, καθὼς καὶ ἡ σὴ θεοσέβεια ἐπίσταται, ὅτι ἡ μακαρία Μαρία θεοτόκος οὐκ ἔστιν· ὡς νομισθῆναι τοῖς πολλοῖς ἐκ τῆς αἱρέσεως Παύλου τοῦ Σαμοσατέως αὐτὸν εἶναι, τοῦ φάσκοντος, ἄνθρωπον ψιλὸν εἶναι τὸν Χριστόν. Κύριλλος δὲ θέλων τοὺς λόγους Νεστορίου ἀνατρέψαι, ὤλισθε, καὶ εὑρέθη ἐμπίπτων εἰς τὸ δόγμα Ἀπολιναρίου. συνέγραψε γὰρ καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐκείνῳ, ὅτι αὐτὸς ὁ θεὸς λόγος γέγονεν ἄνθρωπος· ὡς μὴ εἶναι διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ναοῦ, καὶ τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν αὐτῷ. συνέγραψε γὰρ τὰ δώδεκα κεφάλαια, ἅπερ νομίζω καὶ τὴν σὴν θεοσέβειαν ἐγνωκέναι· ὅτι μία φύσις ἐστὶ τῆς τε θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ὡς, οὐ χρὴ, φησὶ, διαιρεῖν τὰς φωνὰς τὰς εἰρημένας ἃς ἢ ὁ κύριος περὶ ἑαυτοῦ εἴρηκεν, ἢ οἱ εὐαγγελισταὶ περὶ αὐτοῦ. πάσης δὲ ἀσεβείας πεπλήρωται ταῦτα, καὶ πρὸ τοῦ ἡμᾶς εἰπεῖν· ὡς καὶ ἡ σὴ ἁγιωσύνη ἐπίσταται. πῶς γὰρ δυνατὸν, ληφθῆναι τὸν ἐν ἀρχῇ λόγον ἐπὶ τοῦ ναοῦ, τοῦ γεννηθέντος ἐκ Μαρίας, ἢ ἐκεῖνό τε, ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, περὶ τῆς θεότητος τοῦ μονογενοῦς ῥηθῆναι; ἡ γὰρ ἐκκλησία οὕτως λέγει, ὡς καὶ ἡ σὴ θεοσέβεια ἐπίσταται, καὶ ἐξ ἀρχῆς * ἐδιδάχθη, καὶ ἐστηρίχθη τῇ θείᾳ διδασκαλίᾳ, ἐκ τῶν λόγων τῶν μακαρίων πατέρων· δύο φύσεις, μία δύναμις, ἓν πρόσωπον· ὅπερ ἐστὶν, εἷς υἱὸς κύριος Ἰησοῦς Χριστός. διὰ ταύτην τὴν φιλονεικίαν οἱ νικηταὶ, καὶ εὐσεβεῖς βασιλεῖς, ἐκέλευσαν τοὺς ἐξάρχους τῶν ἐπισκόπων εἰς τὴν Ἐφεσίων πόλιν συναχθῆναι, καὶ ἐπὶ πάντων τοὺς λόγους Νεστορίου, καὶ Κυρίλλου κριθῆναι. πρὸ δὲ τοῦ πάντας τοὺς ἐπισκόπους τοὺς κελευσθέντας συναχθῆναι, ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἔφεσον, προλαβὼν ὁ αὐτὸς Κύριλλος τὰς ἀκοὰς τῷ φαρμάκῳ, τῷ πηροῦντι τοὺς

* ἐδιδάχθην, καὶ ἐστηρίχθην.

A

ferre quæ ſcripta ſunt? Vultis non ſcripta proferre, an ſcripta? Deo amantiſſimi Epiſcopi dixerunt: Si poſt mortem beatiſſimi & ſanctiſſimi Cyrilli religioſiſſimus Ibas Epiſcopus eum viſus eſt hæreticum nominaſſe, & eum hæreticũ habuiſſe, monſtrate. Maras dixit: Probamus. Idem vir deuotiſſimus ſecretarius ſimiliter relegit*.

ferre quæ ſcripta ſunt. Vultis non ſcripta? proferre non ſcripta.

* Latine legi, legimus, legit.

EX EPISTOLA, QVAE SCRIPTA eſt à reuerendiſſimo Iba Epiſcopo Edeſſenorum, Mari Perſæ, poſt procemium.

IN breui antem claræ tuæ prudentiæ, quæ in paucis multa cognoſcit, indicare quæ pridē & nunc hic acta ſunt, feſtinauimus, ſcientes quia quæ veſtræ ſanctitati à nobis ſcripta ſunt, veſtro ſtudio illic omnibus innoteſcent, "& quia nullam permntationem ſcripturæ à Deo traditæ ſuſceperunt. Facio antem huius argumenti principinm ex ſermonibus, quos & ipſe edoctus es. Contentio facta eſt, ex quo hic tua religioſitas fuit, his duobus hominibus Neſtorio & Cyrillo, & conſcripſerunt aduerſum ſe nociuos & pernicioſos libros, qui audientibus fuerunt ſcandalnm. C Neſtorius enim dixit in ſuis libris, ſicut & religioſitas tua nouit, quia beata Maria Dei genitrix non eſt: ita vt multi putarent, ex hæreſi Pauli Samoſateni hunc eſſe, qui dixit hominem purum eſſe Chriſtum. Cyrillus autem libros Neſtorij volens deſtruere, lapſus eſt, & inuentus eſt in Apollinarij dogma incidens. Conſcripſit enim & iſte illi ſimiliter, quia ipſe Deus Verbum homo factus eſt, vt non eſſet differentia inter templnm, & inhabitantem in eo. Conſcripſit enim duodecim capitula, quæ puto & tuam cognouiſſe religioſitatem: quia vna natura eſt diuinitatis & humanitatis Domini noſtri IESV D Chriſti: & quia, ſicut dicit, non oportet diuidere voces dictas, quas vel ipſe Dominus de ſemetipſo dixit, vel Euangeliſtæ de eo. Hæc omni impietate plena ſunt & antequam nos dicamus, ſicut ſanctitas tua nouit. Quomodo enim accipi poteſt hoc, quod eſt in principio Verbum, de templo quod factum eſt ex Maria? aut illud: Minuiſti eum paulominus ab Angelis; de diuinitate Vnigeniti dictum? Eccleſia enim ſic dicit, ſicnt & tua religioſitas nouit, & à principio "eſt edocta atque firmata diuina doctrina ex libris beatiſſimorum Patrum: Duæ naturæ, vna virtus, vna perſona, quod eſt vnus Filius Dominus E noſter IESVS Chriſtus. Ob hanc contentionem victores & pij Imperatores iuſſernnt Epiſcoporum primiores in Epheſina congregari ciuitate, & coram omnibus libros Neſtorij & Cyrilli iudicari. Prius autem quàm omnes Epiſcopi, qui iuſſi fuerant congregari, veniſſent in Epheſum, "præcedens idem Cyrillus, aures omnium quodam medicamine, quod ſolet ſapientum.

" ſicut

Pſal. 8.

" ſum edoctus, atque firmatus

" antecedens

tum oculos obcæcare, præoccupauit. Inuenit autem cauſam ex odio, quod habuit circa Neſtorium. Et antequam in Synodum adueniret ſanctiſſimus & Deo amantiſſimus Archiepiſcopus Ioannes, Neſtorium ex Epiſcopatu depoſuerunt, iudicio & inquiſitione non facta. Poſt duos autem dies damnationis eius venimus in Epheſum: & cognoſcentibus nobis, quia in damnatione Neſtorij quæ ab eis facta eſt, duodecim capitula quæ à Cyrillo conſcripta ſunt, cũ eſſent contraria veræ Fidei, poſuerunt & firmauerunt, & conſenſerunt eis tamquam veræ Fidei conſonis, omnes Orientales Epiſcopi eumdem Cyrillum damnauerunt, & excommunicationem aduerſus alios Epiſcopos qui conſenſerant eius capitulis, protulerunt. Et poſt hanc perturbationem vnuſquiſque in ſuam ciuitatem reuerſus eſt: Neſtorius autem, quia ſuæ erat odio ciuitati, & viris qui in ea ſunt maximis, in eam reuerti non potuit. Et remanſit Orientale Concilium non communicans Epiſcopis, qui communicauerunt Cyrillo. Et ob hoc multa triſtitia inter eos facta eſt, & in contentione erant Epiſcopi aduerſus Epiſcopos, & populi aduerſus populos: & completum eſt opere, quod ſcriptum eſt: Quia erunt inimici hominis domeſtici eius. Ex hoc detractiones multæ aduerſus nos factæ ſunt paganorum & hæreticorum. Non enim audebat aliquis de ciuitate ad ciuitatem, aut ad prouinciam de prouincia proficiſci: ſed tamquam inimicum ſuum, vnuſquiſque proximum ſuum perſequebatur. Multi autem ante oculos non habentes Dei timorem, occaſione Eccleſiaſtici zeli, inimicitiã, quam occultam in cordibus ſuis habuerant, ad effectum perducere feſtinabant. Ex quibus vnus exiſtit noſtræ tyrannus ciuitatis, quem & ipſe non ignoras, qui occaſione Fidei non ſolum viuentes punit, ſed & hos etiam qui olim ad Dominum migrauerunt. Quorum vnus eſt beatus Theodorus veritatis prædicator, & doctor Eccleſiæ, qui non ſolum in vita ſua colaphis cecidit hæreticos pro veritate ſuæ Fidei, ſed & poſt mortem ſpiritalia arma in opuſculis ſuis Eccleſiæ filijs dereliquit, ſicut & tua ſanctitas cum eo verſata agnouit, & ex his quæ ipſe conſcripſit, credidit. Hunc auſus eſt, qui omnia præſumit, coram Eccleſia clare anathematizare, qui propter zelum Dei non ſolum propriam ciuitatem ab errore ad veritatem conuertit, ſed & longe exiſtentes Eccleſias ſua doctrina perdocuit. Et de libris quidem eius multa vbique perſcrutatio facta eſt, non quia à vera Fide exiſterent alieni, b(vidi enim eum, adhuc illo viuo, frequenter eum laudantem, & in libris eius legebat:) ſed propter inimicitiam latentem, quam aduerſus eum habuit, quoniam manifeſte eum conuicit in Synodo. His ergo malis interea geſtis, & vnoquoque vt volebat, ſicut ſcriptum eſt, ambulante, adorandus Deus noſter, qui ſemper ſua clementia curam pro ſuis gerit Eccleſijs, erexit cor fideliſ-

Matth. 10. d.

b (ſemper enim illo viuente fere ipſum laudabat,

Iudic. 17. b. & 21.

A ὀφθαλμοὺς τῶν σοφῶν, προκατέσχεν· εὗρε δὲ αἰτίαν ἐκ τοῦ μίσους τοῦ πρὸς Νεστόριον. καὶ πρὸ τοῦ εἰς τὴν σύνοδον παραγενέσθαι τὸν ἁγιώτατον, καὶ θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον Ἰωάννην, ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς τὸν Νεστόριον καθεῖλον, κρίσεως, καὶ ζητήσεως, μὴ γινομένης. μετὰ δὲ δύο ἡμέρας τῆς τούτου καθαιρέσεως ἤλθομεν εἰς Ἔφεσον· καὶ μαθόντων ἡμῶν, ὅτι ἐν τῇ καθαιρέσει Νεστορίου, τῇ γινομένῃ παρ' αὐτῶν, τὰ δώδεκα κεφάλαια, τὰ συγγραφέντα παρὰ Κυρίλλου, ἐναντία ὄντα τῇ πίστει τῇ ἀληθινῇ, ἀνέθηκαν, καὶ ἐβεβαίωσαν, καὶ συνέθεντο αὐτοῖς, ὡς τῇ ἀληθινῇ πίστει B συμφωνοῦσι, πάντες οἱ τῆς ἀνατολῆς ἐπίσκοποι αὐτὸν Κύριλλον καθεῖλον, καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἐπισκόπων, τῶν συνθεμένων τοῖς κεφαλαίοις, ἀκοινωνησίαν ὥρισαν. καὶ μετὰ ταύτην τὴν ἀταξίαν, ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν τὴν ἑαυτοῦ ὑπέστρεψεν. Νεστόριος δὲ, ἐπειδὴ ἐμισεῖτο παρὰ τῆς πόλεως, καὶ τῶν μεγάλων τῶν ὄντων ἐν αὐτῇ, ἐκεῖ ὑποστρέψαι οὐκ ἠδυνήθη. καὶ ἔμεινεν ἡ σύνοδος ἡ ἀνατολικὴ μὴ κοινωνοῦσα τοῖς ἐπισκόποις τοῖς κοινωνήσασι Κυρίλλῳ. καὶ διὰ τοῦτο λύπη πολλὴ μεταξὺ αὐτῶν ἐγένετο· καὶ ἐν φιλονεικίᾳ ἐπίσκοποι πρὸς ἐπισκόπους ἐγένοντο, καὶ λαοὶ πρὸς C λαούς· καὶ τὸ γεγραμμένον ἔργῳ ἐπληρώθη· ὅτι ἔσονται ἐχθροὶ οἱ οἰκειακοὶ αὐτοῦ. καὶ ἐκ τούτου λοιδορίαι πολλαὶ καθ' ἡμῶν ἐγένοντο ἑλλήνων τε, καὶ αἱρετικῶν· οὐ γὰρ ἐτόλμα τις ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ἢ ἀπὸ χώρας εἰς χώραν ἀπέρχεσθαι· ἀλλ' ἕκαστος τὸν πλησίον, ὡς ἐχθρὸν, ἐδίωκε. πολλοὶ δὲ μὴ ἔχοντες φόβον θεοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν, προφάσει ζήλου τοῦ ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν, ἣν εἶχον ἔχθραν κεκρυμμένην ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, εἰς ἔργον ἀγαγεῖν ἐσπούδασαν. ὧν εἷς ἐξ αὐτῶν τυγχάνει ὁ τῆς ἡμετέρας πόλεως τύραννος, D ὃν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγνοεῖς· ὅς τις προφάσει τῆς πίστεως οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἀμύνεται, ἀλλὰ καὶ τοὺς πάλαι πρὸς τὸν θεὸν ἐπεληλυθότας· ὧν εἷς ἐστιν ὁ μακάριος Θεόδωρος, ὁ κήρυξ τῆς ἀληθείας, καὶ διδάσκαλος τῆς ἐκκλησίας· ὃς οὐ μόνον ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ τοὺς αἱρετικοὺς* ἐκολάφισεν εἰς τὴν ἀληθινὴν αὐτοῦ πίστιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον ὅπλον πνευματικὸν τοῖς συντάγμασιν αὐτοῦ τοῖς τέκνοις τῆς ἐκκλησίας κατέλειψεν· ὡς καὶ ἡ σὴ θεοσέβεια, αὐτῷ συντυχοῦσα, ἔγνω, καὶ ἀπὸ τῶν συγγραφέντων παρ' αὐτοῦ ἐπείσθη. τοῦτον ἐτόλμησεν ὁ πάντα τολμῶν, ἐπ' ἐκκλησίας φανερῶς E ἀναθεματίσαι, τὸν διὰ ζῆλον θεοῦ οὐ μόνον τὴν ἰδίαν πόλιν ἐκ τῆς πλάνης εἰς τὴν ἀλήθειαν ἐπιστρέψαντα, ἀλλὰ καὶ τὰς μακρὰν οὔσας ἐκκλησίας παιδεύσαντα τῇ αὐτοῦ διδασκαλίᾳ. καὶ περὶ τῶν βίβλων αὐτοῦ πολλὴ ἔρευνα πανταχοῦ ἐγένετο, οὐ διὰ τὸ τῇ πίστει τῇ ἀληθινῇ ἐναντίας αὐτὰς εἶναι· ἀεὶ γὰρ ζῶντος αὐτοῦ συνεχῶς αὐτὸν ἐπῄνει, καὶ εἰς τὰ βιβλία αὐτοῦ ἀνεγίνωσκεν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἔχθραν τὴν κεκρυμμένην, ἣν εἶχε πρὸς αὐτόν· ἐπειδὴ ἤλεγξεν αὐτὸν φανερῶς ἐν τῇ συνόδῳ. τούτων δὲ τῶν κακῶν μεταξὺ γινομένων, καὶ ἑκάστου, ὡς ἐβούλετο, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἀπιόντος, ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ προσκυνητὸς, ὁ πάντοτε τῇ φιλανθρωπίᾳ αὐτοῦ φροντίζων* τῆς ἐκκλησίας, διήγειρε τοῦ πι-

* ἴσ. ἐκόλασεν

* τῶν ἐκκλησιῶν

τοῦ πιστοτάτου, καὶ νικητοῦ βασιλέως τὸν νοῦν, πέμψαι ἄνδρα μέγαν, καὶ γνώριμον ἀπὸ τοῦ παλατίου τοῦ ἰδίου, ἀναγκάζοντα τὸν ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἀνατολῆς τὸν κύριν Ἰωάννην, διαλλαγῆναι Κυρίλλῳ· ὑπ' αὐτοῦ γὰρ τῆς ἐπισκοπῆς καθῄρητο. καὶ μετὰ τὸ δέξασθαι τὰ γράμματα τοῦ βασιλέως, ἀπέστειλε τὸν ἁγιώτατον, καὶ θεοφιλέστατον, Παῦλον τὸν ἐπίσκοπον *Ἐμέσης, γράψας δι' αὐτοῦ τὴν ἀληθινὴν πίστιν, καὶ παραγγείλας αὐτῷ, ὅτι, εἰ ταύτῃ τῇ πίστει συνθῆται Κύριλλος, καὶ ἀναθεματίσῃ τοὺς λέγοντας, ὅτι ἡ θεότης ἔπαθε, καὶ τοὺς λέγοντας, ὅτι μία φύσις ἐστὶ θεότητος, καὶ ἀνθρωπότητος, ἵνα αὐτῷ κοινωνήσῃ. ἠβουλήθη δὲ ὁ θεὸς, ὁ πάντοτε φροντίζων τῆς ἰδίας ἐκκλησίας, τῆς τῷ ἰδίῳ αἵματι αὐτοῦ λυτρωθείσης, καὶ τὴν καρδίαν τοῦ Αἰγυπτίου μαλάξαι, καὶ ἐκτὸς σκύλσεως τῇ πίστει συνθέσθαι, καὶ ταύτην δέξασθαι, καὶ πάντας τοὺς ἐκτὸς ταύτης πιστεύοντας ἀναθεματίσαι. καὶ κοινωνησάντων ἀλλήλοις, ἡ φιλονεικία ἐκ μέσου ἤρθη, καὶ εἰρήνη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γέγονε· καὶ οὐκ ἔτι λοιπὸν ἐν αὐτῇ σχίσμα, ἀλλὰ εἰρήνη, ὡς τὸ πρότερον, ἐστί. τίνα δέ ἐστι τὰ ῥήματα, τὰ παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου γραφέντα, καὶ ποῖα ἀντίγραφα ἐδέξατο παρὰ Κυρίλλου, αὐτὰς τὰς ἐπιστολὰς ταύτῃ τῇ πρὸς τὴν σὴν θεοσέβειαν συζεύξας, ἀπέστειλα τῇ σῇ ὁσιότητι· ἵνα ἀναγνοὺς, καὶ πᾶσι διαγγελίσῃ, ὅτι ἡ φιλονεικία λοιπὸν πέπαυται, καὶ τὸ μεσότοιχον ἤρθη τῆς ἔχθρας, καὶ οἱ ἀτάκτως κατὰ ζώντων, καὶ νεκρῶν ἐπελθόντες, ἐν αἰσχύνῃ εἰσὶν, ἀπολογούμενοι ὑπὲρ τῶν ἰδίων πταισμάτων, καὶ ἐναντία τῇ πρώτῃ αὐτῶν διδαχῇ διδάσκοντες. οὐ γὰρ τολμᾷ τις εἰπεῖν, ὅτι μία ἐστὶ φύσις θεότητος, καὶ ἀνθρωπότητος· ἀλλὰ ὁμολογοῦσιν εἰς τὸν ναὸν, καὶ εἰς τὸν ἐν αὐτῷ ἐνοικοῦντα, ὄντα ἕνα υἱὸν Ἰησοῦν Χριστόν. ταῦτα δὲ ἔγραψα τῇ σῇ θεοσεβείᾳ ἐκ πολλῆς διαθέσεως, ἧς ἔχω πρὸς σὲ, πεπεισμένος, ὡς ἡ σὴ ἁγιωσύνη νυκτὸς, καὶ ἡμέρας ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ θεοῦ σαυτὸν γυμνάζεις ἵνα πολλοὺς ὠφελήσῃς.

Ἴβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· κελεύσῃ ἡ ὑμετέρα φιλανθρωπία, ἀναγνωσθῆναι τὰ γράμματα τῶν κληρικῶν Ἐδέσσης· ἵνα μάθητε, ὅτι καὶ τῶν ἐπαχθέντων μοι ἀλλότριός εἰμι, καὶ βίαν ἔπαθον. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀναγινωσκέσθω τὰ γράμματα, τὰ γραφέντα παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν Ἐδέσσης. καὶ ἐπιδοθέντων, Βερονικιανὸς, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀνέγνω.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ, ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ τοῖς θεοφιλεστάτοις, καὶ ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις, Φωτίῳ, καὶ Εὐσταθίῳ, παρὰ παντὸς τοῦ κλήρου τῆς Ἐδεσσηνῶν μητροπόλεως.

Παρὰ πολλῶν, καὶ διαφόρων, τῶν ἀπὸ Φοινίκης παραγινομένων πρὸς ἡμᾶς, μαθόντες ἡμεῖς τὰ παρὰ τῶν ἐπαναστάντων τῷ θεοφιλεστάτῳ, καὶ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἴβᾳ· καὶ φρίξαντες ἐπὶ τῷ ῥηθέντι· ὑπερβαίνουσι γὰρ καὶ

* Ἐμίσης

A deliſſimi atque victoris Principis, vt dirigeret virum magnum, & in ſuo palatio notum, qui cogeret reuerendiſſimum atque ſanctiſſimum Archiepiſcopum Orientis domnum Ioannem, vt reconciliaretur Cyrillo. ab eo enim fuerat de Epiſcopatu depoſitus. Et poſtquam litteras Imperatoris accepit, ſanctiſſimum & religioſiſſimum Paulum Emiſenum Epiſcopum direxit, per eum veram Fidem ſcribens, & denuncians ei, quia ſi huic Fidei Cyrillus conſentiret, & anathematizaret eos qui dicunt, Quia diuinitas paſſa eſt; & qui dicunt, Quia vna natura eſt diuinitatis & humanitatis; vt ei communicaret. B Voluit autem Dominus, qui ſemper ſuæ curam gerit Eccleſiæ, quam ſanguine ſuo proprio redemit, vt & cor Aegyptij ᵃſubigeret, & ſine fatigatione conſentiret Fidei, eamq. ſuſciperet, & omnes qui abſque hac crederent, anathematizaret. Et communicantibus inuicem, contentio de medio eſt ablata, & pax in Eccleſia facta eſt, & non eſt in ea iam ſchiſma, ſed pax, ſicut pridem fuit. Quæ autem verba ſunt, quæ à ſanctiſſimo & Deo amantiſſimo Archiepiſcopo Ioanne ſcripta ſunt, & quæ à Cyrillo reſcripta ſuſcepit, ipſas epiſtolas huic, quam ad tuam direxi religioſitatem, coniunxi; vt relegens tua ſancti- C tas, agnoſcat, & omnibus amantibus pacem denuntiet, quia contentio iam quieuit, & medius inimicitiæ paries eſt ablatus, & qui ſeditioſe aduerſus viuos & mortuos irruerant, in confuſione ſunt, ſatisfacientes pro ſuis exceſſibus, & contraria docentes ſuæ priori doctrinæ. Non enim quiſquam audet dicere, Quia vna eſt natura diuinitatis & humanitatis; ſed confitentur in templum, & in eum qui in hoc habitat, qui eſt vnus filius IESVS Chriſtus. Hæc autem ſcripſi tuæ religioſitati ex magno affectu, quem circa te habeo, ſciens quia tua ſanctitas nocte & die D in doctrina Dei ſemetipſum exercet, vt multis ſit vtilis.

ᵃ molliret,

Ibas reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Iubeat veſtra clementia relegi & litteras clericorum Edeſſenorum, vt cognoſcatis, quia & ab his quæ mihi illata ſunt, alienus exiſto, & violentiam ſum perpeſſus. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Relegantur ea quæ ſcripta ſunt à venerabilibus clericis Edeſſenis. Et oblatis his, Beronicianus deuotus ſecretarius ſacri conſiſtorij legit.

INSTRVCTIO ET DEPRECATIO E *Dei amantiſſimis atque ſanctiſſimis Epiſcopis Photio & Euſtathio, ab omni clero Edeſſenæ ᵇciuitatis,*

ᵇ metropolis.

A Multis atque diuerſis de Phœnice aduenientibus ad nos, cognouimus ea quæ ab his, qui inſurrexerunt in Deo amantiſſimum & ſanctiſſimum Epiſcopum noſtrum Ibam, geſta ſunt, & perterriti in eo quod dictum eſt, (tranſcendunt enim & illorum qui ſine Deo ſunt, & inſi-

infidelium, & hæreticorum, & Iudæorum, & paganorum auditum, ea quæ nobis dicta ſunt: quia nobis præſentibus dixiſſet idem Deo amantiſſimus Epiſcopus noſter: Non inuideo Chriſto facto Deo, quoniam & ego, ſi volo, poſſum fieri ſecundum illū: & omnes † nos, quos dicunt audiuiſſe ea verba) manifeſtū facimus veſtræ Deo amabilitati tamquā coram Dei clementia, quia neque ab eo, neque ab alio vllo tale dictum aliquando audiuimus, neque in aures noſtras ingreſſum eſt tale aliquid aliquando: anathematizantes noſmetipſos, & terribili gehennæ noſmetipſos obnoxios facientes, ſi nouimus aliquid tale dictum ab eo, aut aliud aliquid contrarium catholicæ Fidei. Si enim aliquo tali dicto acquieſceremus, aut communicare ei qui dixit, aut comminiſtrare in ſacrificio; vltimo ſupplicio fuiſſemus obnoxij, tamquam communicantes tali execrationi. Rogamus autem & deprecamur veſtram ſapientiam, vt eidem religioſiſſimo Epiſcopo ſuadeatis, quatenus velociter ad ſuum gregem reuerti feſtinet, qui periclitatur ab omnibus lacerari, eum nullus ſit qui ei adeſſe præualeat, & maxime feſtiuitate ſalutifera ſancti diei Paſchalis imminente, in qua & propter catechiſmos, & propter eos qui digni ſunt ſancto baptiſmate, opus eſt eius præſentia. Et petimus hanc inſtructionem noſtram coram veſtra ſapientia geſtis innecti, vt nullum hæc lateant.

† nos (vt dicunt) audiuiſſe

Et ſubſcriptiones.

Fæcidas presbyter feci hanc ſuggeſtionem cum ſocijs.
Vrſicinus presbyter feci hanc ſuggeſtionem cum ſocijs.
Eulogius presbyter feci hanc ſuggeſtionem cum ſocijs. Et ſubſcriptio Syra.
Libanius presbyter feci hanc inſtructionem cū ſocijs. Et ſubſcriptio Syriaca.
[Rhodon presbyter ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.]
Leontius presbyter feci hanc inſtructionem cum ſocijs.
Micallus presbyter, ſimiliter.
Euſebius presbyter, ſimiliter.
Baſilius presbyter, ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.
Abraamius presbyter feci hanc inſtructionem cum ſocijs.
Patroinus presbyter, ſimiliter.
[Atticus presbyter, ſimiliter.]
Baſſus presbyter, ſimiliter.
Strategius presbyter, ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.

Sabbatius diaconus feci hanc ſuggeſtionem ſimul cum ceteris.
† Nicæas diaconus, ſimiliter.
Martyrius diaconus, ſimiliter.
Eulogius diaconus, ſimiliter.
Sabbas diaconus, ſimiliter.
Iacobus diaconus, ſimiliter.
[Cyrus Leontij diaconus, ſimiliter.]

† Nicias

Aphre-

A γὰρ καὶ τὴν τῶν πάνυ ἁγίων, καὶ ἀπίστων, αἱρετικῶν, καὶ ἰουδαίων, καὶ ἑλλήνων ἀκοὴν τὰ ῥηθέντα ἡμῖν ὅτιπερ ἐπὶ πάντων ἡμῶν εἶπεν ὁ αὐτὸς θεοφιλέστατος, καὶ ἡμῶν ἐπίσκοπος· ὅτι οὐ φθονῶ τῷ Χριστῷ, γεγονότι θεῷ, ἐπειδὴ κἀγώ, εἰ βούλομαι, γίνομαι κατ' αὐτόν· καὶ πάντες ἡμᾶς, ὡς λέγουσιν, ἀκηκοέναι τῶν ῥηθέντων· κατάδηλον ποιοῦμεν τῇ ὑμετέρᾳ θεοφιλίᾳ, ὅτι, ὡς ἐπὶ θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, οὔτε παρ' αὐτοῦ, οὔτε παρ' ἄλλου οὐδενὸς ἀκηκόαμεν τοιοῦτόν ποτε εἰρῆσθαι, οὐδὲ εἰσῆλθεν εἰς τὰ ὦτα τὰ ἡμέτερα οὐδὲν τοιοῦτον οὐδέποτε, ἀναθεματίζοντες ἑαυτούς, καὶ τῇ φρικτῇ γεέννῃ B ὑπευθύνους ποιοῦντες, εἰ οἴδαμέν τι τοιοῦτον εἰρηθὲν παρ' αὐτοῦ, ἢ ἕτερόν τι ἐναντιούμενον τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει. εἰ γὰρ τοιούτου ποτὲ ῥηθέντος, ἠνειχόμεθα, ἢ κοινωνῆσαι τῷ εἰπόντι, ἢ συλλειτουργῆσαι αὐτῷ, τῇ ἐσχάτῃ ὑπεύθυνοι ἦμεν τιμωρίᾳ, ὡς κοινωνήσαντες τοιούτῳ * μύσει. παρακαλοῦμεν δὲ, καὶ δεόμεθα τῆς ὑμετέρας σοφίας, ὥστε μετὰ τάχους συμπεῖσαι τὸν αὐτὸν θεοφιλέστατον ἡμῶν ἐπίσκοπον, καταλαβεῖν τὴν αὐτοῦ ποίμνην, κινδυνεύουσαν διασπασθῆναι παρὰ πάντων, μηδενὸς ὄντος τοῦ ταύτης περιστῆναι δυναμένου· καὶ μάλιστα τῆς σωτηρίου ἑορτῆς τοῦ ἁγίου πάσχα προσελαυνούσης· C ἐν ᾗ καὶ διὰ τὰς κατηχήσεις, καὶ τοὺς ἀξιουμένους τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, χρεία τῆς αὐτοῦ παρουσίας. καὶ ἀξιοῦμεν ταύτην ἡμῶν τὴν διδασκαλίαν ἐντεθῆναι τοῖς πεπραγμένοις ἐπὶ τῆς ὑμετέρας σοφίας· ὥστε μηδένα ταύτην διαλαθεῖν.

* μίσει.

Καὶ αἱ ὑπογραφαί.

* Φακίδας πρεσβύτερος, πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα * ἑτέροις.
Οὐρσικῖνος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.
Εὐλόγιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.
D Λιβάνιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.
Λεόντιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.
* Μίκαλλος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.
Εὐσέβιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.
Βασίλειος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.
Ἀβραάμιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.
Πατρωΐνος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.
E Βάσσος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.
Στρατήγιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.
Σαββάτιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.
Νικίας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέρ.
Μαρτύριος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.
Εὐλόγιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.
Σάββας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.
Ἰάκωβος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

* Φαικίδας
* ἑταίροις
Lat.
* Μικάλλος

* Ἀφρί-

Ἐφρήμιος (margin note)

Ἀφρήμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Πατρίκιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Ἀκάκιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Ἰσαάκιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Σάββας διάκονος, λεγόμενος ἰατρὸς, πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Εὐσέβιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Κύριλλος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Ἀβραάμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Ἀνύσιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Ἀβίβος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Ἀνδρέας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Ἀρβίος διάκονος, ἀξιωθεὶς ἔγραψα ὑπὲρ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Ὑπατίου, ὁμολογοῦντος πεποιηκέναι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Δαδόης διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Ἀβίβος διάκονος ἀξιωθεὶς, ἔγραψα ὑπὲρ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Βαλεντίνου διὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτόν. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Εὐσέβιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Εὐλόγιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις, ἱστάμενος ὑπὲρ αὐτῆς ἄχρι θανάτου.

Ἀβραάμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Ῥωμανὸς διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Παῦλος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Παῦλος διάκονος ἀξιωθεὶς, ὑπέγραψα ὑπὲρ Μαρέα διακόνου, τὴν δὲ πεποιηκότος διδασκαλίαν, ἅμα ἑτέροις.

Κύριλλος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Καισάριος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Ἀπίνεος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Μαρώνης διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Φαικίδας (margin note)

Φεκίδας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Ἰωάννης διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέρ.

Γερόντιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Ἀγάπιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

διάκονος Lat. (margin note)

Ἀδέλφιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Σάββας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Βάσσος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Ῥεστιτοῦτος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις, ἱστάμενος ὑπὲρ αὐτῆς ἕως θανάτου.

Κῦρος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Ῥεστιτοῦτος ὑποδιάκονος ἀξιωθεὶς, ὑπέγραψα ὑπὲρ Ἀβίβου ὑποδιακόνου, πεποιηκότος τὴν δὲ τὴν διδασκαλίαν, ἅμα ἑτέροις.

Θωμᾶς ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Βάσσος ὑποδιάκονος ἀξιωθεὶς ὑπέγραψα ὑπὲρ Ἀβίβου ἀναγνώστου, ὁμολογοῦντος πεποιηκέναι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέρ.

Ἀδελ-

A Aphremius diaconus, ſimiliter.
Patricius diaconus, ſimiliter.
Acacius diaconus, ſimiliter.
Sanctius diaconus, ſimiliter. (margin note: Iſacius)
Sabbas diaconus, qui dicor medicus, feci hanc ſuggeſtionem cum ceteris. Et ſubſcriptio Syra.
Euſebius diaconus, ſimiliter.
Cyrus diaconus, ſimiliter. (margin note: Cyrillus)
Abraamius diaconus, ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.
[Lucianus diaconus, ſimiliter.]
B Anyſius diaconus, ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.
Abibus diaconus, ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.
Andreas diaconus, ſimiliter.
Arbius diaconus, rogatus ſubſcripſi pro reuerendiſſimo Hypatio diacono, qui confeſſus eſt ſe feciſſe hanc inſtructionem cum ſocijs.
Dadoës diaconus feci hanc inſtructionem cum ſocijs, [ſtans pro ea vſque ad mortem.]
Abibus diaconus rogatus ſubſcripſi pro reuerendiſſimo Valentino diacono, ob hoc quòd non poterat. Et ſubſcriptio Syra.
C Euſebius diaconus feci hanc inſtructionem cum ſocijs. Et ſubſcriptio Syra.
Eulogius diaconus feci hanc petitionem cum ſocijs, & inſto pro ea vſque ad mortem. (margin note: inſtructionem)
Abraamius diaconus feci hanc petitionem cum ceteris.
Romanus diaconus, ſimiliter.
Paulus diaconus, ſimiliter.
Item Paulus diaconus rogatus ſubſcripſi pro Marea diacono, qui hanc fecit petitionem cum ſocijs. (margin note: Mara)
Cyrillus diaconus feci hanc inſtructionem cum ſocijs.
D Cæſarius diaconus, ſimiliter.
Apeneus diaconus, ſimiliter.
Maronius diaconus, ſimiliter.
Fæcidas diaconus, ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.
Ioannes diaconus, ſimiliter.
Gerontius diaconus, ſimiliter.
Agapius diaconus, ſimiliter.
Adelphius diaconus, ſimiliter.
Sabbas diaconus, ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.
Baſſus ſubdiaconus feci hanc petitionem cum ſocijs. Et ſubſcriptio Syra.
E Reſtitutus ſubdiaconus feci hanc inſtructionem cum ſocijs, inſtans pro ea vſque ad mortem.
Cyrus ſubdiaconus feci hanc inſtructionem cum ſocijs.
Reſtitutus ſubdiaconus rogatus ſubſcripſi pro Abibo ſubdiacono, qui hanc petitionem fecit cum ſocijs.
Thomas ſubdiaconus feci hanc petitionem cum ceteris. Et ſubſcriptio Syra.
Baſſus ſubdiaconus rogatus ſubſcripſi pro Abibo lectore, qui ſe confeſſus eſt hanc petitionem feciſſe cum ſocijs.

Adel-

Adelphius ᵍlector feci hanc petitionem cum ſocijs.

ᵍ ſubdiaconus

Enphraſius ſubdiaconus, ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.

Romulus ſubdiaconus, ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.

Euſebius ſubdiaconus, ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.

Pœmenius ſubdiaconus, ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.

Theophilus lector, ſimiliter. Et ſubſcriptio Syra.

Theophilus diaconus dixit: Deprecor vos, quę detulit hanc ipſam (neſcio quomodo dicitur diaconus, qui eam deportauit) poſtquam inde proiectus eſt, ſi non confeſſus eſt coram omnibus clericis, quia ego mutaui verbum illud, vt placerem Epiſcopo. Et poſt hæc relatio facta eſt ab omni ciuitate, & eſt illud verbum in relatione poſitum. Iubete quæri, ſi non confeſſus eſt diaconus, quia ego mutaui verbum: miſit enim eum à Beryto. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Ea quidem quæ relecta ſunt, clarent: vt autem nihil deſit iuſte iudicare debentibus, relegantur quæ in Epheſo in vltimum de Iba reuerendiſſimo Epiſcopo geſta ſunt. *

*Latine, legi, relegimus, legit.

Paſchaſinus & Lucentius & Iulianus reuerendiſſimi Epiſcopi, & Boniſacius reuerendiſſimus presbyter, vicarij Sedis Apoſtolicæ, per Paſchaſinum dixerunt: Synodus proſerri non poteſt, in qua illa nefaria delicta relecta ſunt, & ob hoc ad lectionem videntur eſſe ſuperflua ea quæ ibi ſunt acta. Si ergo & à beatiſſimo & Apoſtolico Romanæ vrbis Epiſcopo, omnia quæ ibi geſta ſunt, vana ſunt habita, claret, quia & ſanctiſſimus Epiſcopus Antiochenæ ciuitatis extra hæc eſt, [quem poſt hæc beatiſſimus Epiſcopus in propria communione ſuſcepit. Neceſſarium eſt enim,] vt rurſus eumdem tranquilliſſimum & Chriſtianiſſimum Principem adeamus, quatenus illud Concilium ſacra ᵍ& pia lege neque nominari præcipiat.

ᵍ propria lege

Anatolius reuerendiſſimus Archiepiſcopus Conſtantinopolis nouæ Romæ dixit: Hinc deſtructionem ea quæ in Epheſo nuper geſta ſunt, habuerunt, ex quo maxime poſt hæc optime ſunt & Deo amabiliter emendata. Igitur definimus, nihil horum valere, quæ in illa (quæ Synodus dicitur) ſunt confecta, niſi illud circa ſanctiſſimum Maximum magnæ Antiochenæ ciuitatis Epiſcopum: quoniam & ſanctiſſimus Leo Romanus Archiepiſcopus in communionem eum recipiens, præeſſe eum Antiochenſium iudicauit Eccleſiæ: quam formam ſequens & ipſe approbaui, & præſens omne ſanctum Concilium. Deprecamur autem piiſſimum & Chriſti amantiſſimum noſtrum Imperatorem, quatenus & pia lege ſanciat, neque Synodum illam, quæ poſt primam in Epheſo facta eſt, nominari, neque quidquam, quod in ea actum eſt, tenere.

Iuuenalis reuerendiſſimus Epiſcopus Hieroſoly-

A Ἀδέλφιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις.

Εὐφράσιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Ῥωμύλος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Εὐσέβιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Ποιμένιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Θεόφιλος ἀναγνώστης πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἅμα ἑτέροις. καὶ ἡ ὑπογραφὴ συριακή.

Θεόφιλος διάκονος εἶπε· δέομαι ὑμῶν, ὁ ἐνέγκας ταύτην αὐτὴν, οὐκ οἶδα, πῶς λέγεται ὁ διάκονος, ὁ B ἐνεγκὼν αὐτὴν, μετὰ τὸ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ἐκεῖθεν, εἰ μὴ ὡμολόγησεν ἐπὶ ὅλων τῶν κληρικῶν, ὅτι ἐγὼ ἤλλαξα τὴν λέξιν ἐκείνην, ἵνα ἀρέσω τῷ ἐπισκόπῳ· καὶ μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ ἀναφορὰ ἀπὸ πάσης τῆς πόλεως· καὶ κεῖται ἐκείνη ἡ λέξις εἰς τὴν ἀναφοράν. κελεύσατε ζητηθῆναι, εἰ μὴ ὡμολόγησεν ὁ διάκονος, ὅτι ἐγὼ ἤλλαξα τὴν λέξιν· ἔπεμψεν αὐτὸν ἀπὸ Βηρυτοῦ. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· τὰ μὲν ἀναγνωσθέντα, φανερά· ἵνα δὲ μηδὲν ἐλλείψῃ τοῖς δικαίως κρίνειν ὀφείλουσιν, ἀναγνωσθήτω τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἐν τελευταίοις περὶ Ἴβα τοῦ εὐλαβεστάτου C ἐπισκόπου πραχθέντα.*

*Ῥωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

Πασχασῖνος, καὶ Λουκήνσιος, καὶ Ἰουλιανὸς, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, διὰ Πασχασίνου εἶπον· σύνοδος οὐ δύναται ἐμφέρεσθαι, ἐν ᾗ τὰ ἀθέμιτα πλάσματα ἐκεῖνα ἀνεγνώσθησαν· καὶ διὰ τοῦτο περιττὰ φαίνεται πρὸς ἀνάγνωσιν τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα. εἰ μὲν οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ μακαριωτάτου, καὶ ἀποστολικοῦ ἐπισκόπου τῆς πόλεως Ῥώμης πάντα τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα μάταιά ἐστι, δῆλόν ἐστιν, ὡς καὶ ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχέων D ἐκκλησίας ἔξω τούτων ἐστίν·* ἵνα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τοῦ γαληνοτάτου, καὶ χριστιανικωτάτου βασιλέως ἐπιτύχωμεν· ὥστε ἐκείνην τὴν σύνοδον ἱερῷ ἰδίῳ νόμῳ μήτε ὀνομάζεσθαι προστάξῃ.

Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, εἶπεν· αὐτόθεν τὴν ἀνατροπὴν ἔσχον τὰ κατ᾽ Ἔφεσον πρώην πεπραγμένα, ἀφ᾽ οὗ μάλιστα μετὰ ταῦτα καλλίστην, καὶ τῷ θεῷ φίλην ἔσχηκε τὴν διόρθωσιν. τοιγαροῦν* καταψηφίζομαι, μηδὲν τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ λεγομένῃ συνόδῳ πεπραγμένων κρατεῖν, πλὴν τοῦ κατὰ τὸν μεγίστης Ἀντιοχείας ὁσιώτατον ἐπίσκοπον Μαξίμου· E ἐπειδή περ καὶ ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Ῥωμαίων Λέων, εἰς κοινωνίαν αὐτὸν δεξάμενος, ἄρχειν τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας ἐδικαίωσεν. ᾧ δὴ τύπῳ ἀκολουθῶν, αὐτός τε συνῄνεσα, καὶ πᾶσα ἡ παροῦσα ἁγία σύνοδος. δεόμεθα δὲ τοῦ εὐλαβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως, ὥστε καὶ εὐσεβεῖ νόμῳ θεσπίσαι, μήτε σύνοδον ἐκείνην, τὴν μετὰ τὴν πρώτην γενομένην ἐν Ἐφέσῳ, ὀνομάζεσθαι, μήτε τι τῶν ἐν αὐτῇ πεπραγμένων κρατεῖν.

*ἰσοψηφίζομαι

Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων

λύμων εἶπεν· ὃ ἀρέσκει περὶ τούτου τῷ εὐσεβεῖ ἡμῶν βασιλεῖ, θεσπισάτω τὸ θεοφιλὲς αὐτοῦ κράτος.

Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· τὰ αὐτὰ κἀγὼ φρονῶ τῷ θεοφιλεστάτῳ, καὶ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβεναλίῳ.

*σύμφωνα Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπε· *συμφωνῶ κἀγὼ τῷ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβεναλίῳ περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως· καὶ φρονῶ, καὶ λέγω.

Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπε· κἀγὼ δοκιμάζω, τὰ παρὰ κανόνας γενόμενα ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει, ἀνατραπῆναι, ἐκτὸς τῶν πραχθέντων κατὰ Δόμνου τοῦ τῆς Ἀντιοχέων ἐπισκόπου. διὰ τὸ δεχθῆναι τὴν χειροτονίαν τοῦ γενομένου κανονικῶς θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μαξίμου ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀντιοχέων μητροπόλει παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, καὶ τῆς παρούσης ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου.

Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἶπε· οὔτε ἀφαιροῦμαι αὐτὸν τῆς ἱερωσύνης· ἐπειδὴ μήτε ἐκοινώνησα τῇ συνόδῳ, τῇ κατ' Ἔφεσον· καὶ ἕπομαι τῇ καταθέσει τῶν ἐπεχόντων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, καὶ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου.

Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· συναινῶ κἀγὼ τοῖς ὁσιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις.

Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστείας εἶπεν· ὁμογνωμόνως τῷ θεοφιλεστάτῳ, καὶ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβεναλίῳ ψηφίζομαι κἀγὼ, τῇ αὐθεντίᾳ τὸ πᾶν ἐπιδοὺς τοῦ εὐλαβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν.

Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων εἶπε· κἀγὼ συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν πατέρων λαληθεῖσι.

Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπε· κἀγὼ συναινῶ πᾶσι τοῖς παρὰ τῶν πατέρων δικαίως, καὶ ὁσίως τυπωθεῖσι.

Κριτωνιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος εἶπε· κἀγὼ συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τυπωθεῖσι.

Ῥωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας εἶπε· πάντα τὰ παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων τυπούμενα περὶ τῆς λεγομένης συνόδου, οὐκ οὔσης δὲ, καὶ ἡμεῖς προθύμως δεχόμεθα.

Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· ὅπερ *δόξῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ περὶ τῶν πραχθέντων ἐν Ἐφέσῳ, τοῦτο κἀμοὶ ἀρέσκει. *ἀρέσκει, l.

Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστουπόλεως εἶπε· σύνοδον ἐκείνην οὐκ ὀφείλομεν λέγειν.

Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· πάντες τὰ αὐτὰ *λέγομεν. Μηκέτι τοίνυν ἀναγνωσθέντων τῶν ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον πραχθέντων, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· τὸ παριστάμενον περὶ Ἴβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἡ ἁγία σύνοδος διδαξάτω.*

*Ῥωμαϊστὶ, στέργομεν, αἰσθόμεθα, αἴτομεν.

A ſolymorum dixit: Quod placet de hac re pijſſimo & Dei amantiſſimo Imperatori noſtro, eius imperium Deo amicum ſancire dignetur.

Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Hæc eadem & ego ſapio, quæ Dei amantiſſimus & ſanctiſſimus Iuuenalis Epiſcopus.

Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Conſona & ego ſanctiſſimo Epiſcopo Iuuenali de hoc negotio & ſapio & dico.

Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Et ego iudico, vt quæ contra canones B in Epheſina metropoli facta ſunt, infringantur, exceptis his quæ geſta ſunt aduerſus Domnum Antiochenæ ciuitatis Epiſcopum, ob hoc, quia ordinatio Dei amantiſſimi Epiſcopi Maximi facta pro eo canonice in Antiochena metropoli, à ſanctiſſimo Archiepiſcopo Leone & hoc præſente ſancto & vniuerſali Concilio eſt ſuſcepta.

Petrus reuerendiſſimus Epiſcopus Corinthi dixit: Neque abſtuli ipſi Ibæ ſacerdotium, quia nec communicaui Epheſino concilio: & ſequor expoſitionem horum, qui Sedis Apoſtolicæ locum habent, & ſanctiſſimi Archiepiſcopi Ana- C tolij.

Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: Et ego conſentio ſanctiſſimis Archiepiſcopis.

Ioannes reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtiæ dixit: Simili ſententia, qua Dei amantiſsimus & ſanctiſſimus Epiſcopus Iuuenalis, & ego decerno, omnia auctoritati Imperatoris noſtri pijſſimi & Chriſtianiſſimi permittens.

Conſtantinus reuerendiſſimus Epiſcopus Boſtræ dixit: Et ego conſentio his quæ interloquuti ſunt Patres.

Theodorus reuerendiſſimus Epiſcopus Da- D maſci dixit: Et ego conſentio omnibus, quæ à ſanctis Patribus iuſte & ſancte *formata ſunt. *ſtatuta

Critonianus reuerendiſſimus Epiſcopus Aphrodiſiadis dixit: Et ego conſentio his quæ à ſanctis Patribus ſunt formata.

Romanus reuerendiſſimus Epiſcopus Myrorum Lyciæ dixit: Omnia, quæ à pijſſimis & Chriſti amatoribus Imperatoribus noſtris formata ſunt de Synodo, quæ dicitur eſſe, cum non ſit, & nos prone ſuſcipimus.

Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicomediæ dixit: Quod placuit ſancto Concilio de E his quæ in Epheſo geſta ſunt, hoc & mihi placet.

Cecropius reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtopolitanus dixit: Illud Concilium dicere non debemus.

Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Omnes hæc eadem dicimus.

Igitur non amplius relectis ijs quæ in Epheſo geſta ſunt, magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Quid placet ei de Iba reuerendiſſimo Epiſcopo, ſancta Synodus doceat.* *Latine, ſu. p. ſi gnum. legit.

Pa-

Paſchaſinus & Lucentius reuerendiſſimi Epiſcopi, & Bonifacius Presbyter, tenentes locum Sedis Apoſtolicæ, per Paſchaſinum dixerunt: Relectis chartis, agnouimus ex ſententia reuerendiſſimorum Epiſcoporum, Ibam reuerendiſſimum innoxium approbari. Relecta enim eius epiſtola agnouimus eum eſſe orthodoxum. Et ob hoc decernimus, & honorem Epiſcopatus, & Eccleſiam, à qua iniuſte & abſens expulſus eſt, ei reſtituendam. De ſanctiſſimo igitur Epiſcopo Nonno, qui pro eo paulo ante factus eſt, exiſtimationis erit venerabilis Epiſcopi Antiochenæ Eccleſiæ, quid oporteat de eo [1]formari.

Anatolius reuerendiſſimus Archiepiſcopus Conſtantinopolis nouæ Romæ dixit: Dei amantiſſimorum Epiſcoporum qui cauſam iudicauerunt; fides, ac lectio omnium horum quæ ſunt ſubſequuta, demonſtrant innoxium Ibam reuerendiſſimum [2]ab accuſationibus, quæ illatæ ſunt in eum. Vnde omnem in præſenti de eo ſuſpicionem abijcio, quoniam conſentit & ſubſcribit ei quæ nunc de Fide ſententia data eſt à ſancto Concilio, & epiſtolæ ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romæ Leonis, & dignum eum iudico Epiſcopatu, & habere curam eius Eccleſiæ, in qua pridem exiſtebat. De Nonno autem reuerendiſſimo Epiſcopo formam dabit Maximus reuerendiſſimus Antiochenus Epiſcopus.

Maximus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochenus dixit: Ex ijs quæ modo relecta ſunt, manifeſtum eſt, quia ab omnibus ei illatis, reuerendiſſimus Ibas innocens eſt repertus, & ex relecto quoque reſcripto epiſtolæ, quæ prolata eſt ab eo qui aduerſarius eius exiſtit; orthodoxa eius declarata eſt dictatio. Vnde & ego decerno, eum & Epiſcopatus recipere dignitatem, & ciuitatem propriam, ſicut viſum eſt & ſanctiſſimis Archiepiſcopis, qui locum ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis retinent, & qui regiæ ciuitatis eſt, ſanctiſſimo Archiepiſcopo Anatolio: Nonno nimirum Dei amantiſſimo Epiſcopo, qui pro eo factus eſt, manente in eadem Epiſcopatus dignitate, quo ad ſimul cum Dei amantiſſimis Epiſcopis eiuſdem diœceſis meæ, de [3]illius ordinatione deliberem.

Iuuenalis reuerendiſſimus Hieroſolymorum Epiſcopus dixit: Qui conuertuntur, hos ſcriptura diuina ſuſcipi iubet. quapropter & eos qui ab hæreticis reuertuntur, ſuſcipimus. Vnde [4]peruideo reuerendiſſimum Ibam impetrare clementiam, quia & ſenex eſt, vt habeat Epiſcopatus gradum, orthodoxus exiſtens.

Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Cum reuerendiſſimi Epiſcopi Photius & Euſtathius cauſam Ibæ inquiſierint, & eum non condemnauerint; horũ ſententiæ inhærens, volo permanere eum in ſacerdotio, ſicut & ſanctiſſimis Præſulibus viſum eſt, maxime quia in geſtis promiſit, ſe anathemati-

zatu-

[1] ſtatui.

[2] à criminibus, quæ illata

[3] ipſo deliberem.

[4] æquum eſſe cenſeo, vt reuerendiſſimus Ibas clementiam impetret, quia

Πασχασῖνος, καὶ Λουκήνσιος, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος, ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, διὰ Πασχασίνου εἶπον· ἀναγνωσθέντων τῶν χαρτῶν, ἐγνώκαμεν διὰ μὲν ἀποφάσεως τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, Ἴβαν τὸν εὐλαβέστατον ἀναίτιον ἀποδειχθῆναι· ἀναγνωσθείσης γὰρ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ, ἐπέγνωμεν αὐτὸν ὑπάρχειν ὀρθόδοξον. καὶ διὰ τοῦτο δογματίζομεν, καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἀφ' ἧς ἀδίκως, καὶ ἀπὼν ἐξεβλήθη, ἀποδοθῆναι. περὶ δὲ τοῦ ἁγιωτάτου Νόννου ἐπισκόπου, τοῦ πρὸ βραχέος ἀντ' αὐτοῦ γεγονότος, τῆς δοκιμασίας ἐστὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας, τί περὶ τούτου χρὴ [*]τυπῶσαι.

Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, εἶπεν· ἡ τῶν δικασάντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων πίστις, καὶ ἀνάγνωσις πάντων τῶν παρηκολουθηκότων, ἀνεύθυνον δείκνυσιν Ἴβαν τὸν εὐλαβέστατον τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῷ ἐγκλημάτων. ὅθεν πᾶσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποτίθεμαι περὶ αὐτοῦ ὑποψίαν· ἐπειδὴ συντίθεται, καὶ ὑπογράφει τῷ τε νῦν ὁρισθέντι περὶ τῆς πίστεως ὅρῳ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος· καὶ ἄξιον αὐτὸν κρίνω τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ ἔχειν τὴν φροντίδα τῆς ἐν ᾗ πρότερον ἐτύγχανεν ἐκκλησίας. περὶ δὲ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τύπον δώσει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχέων Μάξιμος.

Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχέων πόλεως εἶπεν· ἀπὸ τῶν ἀρτίως ἀναγνωσθέντων δῆλον καθέστηκεν, ὡς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἴβας ἀθῷός ἐστι πάντων τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῷ· καὶ ἐκ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ ἀντιγράφου τῆς ἐπιστολῆς, τοῦ προκομισθέντος παρὰ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ, ὀρθόδοξος ἀνεφάνη αὐτοῦ ἡ ὑπαγόρευσις. ὅθεν κἀγὼ ψηφίζομαι, ἀπολαβεῖν αὐτὸν τήν τε ἀξίαν τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ τὴν οἰκείαν πόλιν· καθὼς καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις συνέδοξε, τοῖς ἐπέχουσι τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, καὶ τῷ τῆς βασιλευούσης ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀνατολίῳ· δηλαδὴ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Νόννου, τοῦ ἀντ' αὐτοῦ γενομένου, μένοντος ἐν τῇ αὐτῇ ἀξίᾳ τῆς ἐπισκοπῆς, ὥστε τῷ περὶ αὐτοῦ δοκιμάσαι με μετὰ τῶν τῆς διοικήσεως θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων.

Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπε· τοὺς ἐπιστρέφοντας ἡ θεία γραφὴ κελεύει δέχεσθαι. διὸ καὶ τοὺς ἀπὸ αἱρετικῶν δεχόμεθα. ὅθεν ψηφίζω, τὸν εὐλαβέστατον Ἴβαν φιλανθρωπίας τυχεῖν, τῷ καὶ γέροντα εἶναι, ὥστε τῷ ἔχειν αὐτὸν τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος, ὀρθόδοξον ὄντα.

Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Φωτίου, καὶ Εὐσταθίου, δοκιμασάντων τὰ κατὰ τὸν εὐλαβέστατον Ἴβαν, καὶ μὴ καταψηφισαμένων αὐτοῦ, τῇ αὐτῶν ὑπαγορεύσει ἑπόμενος κἀγὼ, βούλομαι αὐτὸν ἔχειν τῆς ἱερωσύνης κατὰ τὸ δόξαν τοῖς ἁγιωτάτοις προέδροις, διὰ τὸ μάλιστα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ὑποσχέσθαι αὐτὸν, ἀναθε-

ματίσαι

[*] τυπῶσαι.

μυθέντα ἐκεῖνα, ἅπερ οἱ κατήγοροι κατ' αὐτοῦ ἐγγράφως κατέθεντο. A

Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὅρου, τοῦ ἐκφωνηθέντος ἐν Τύρῳ παρὰ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, Φωτίου, καὶ Εὐσταθίου, ἐδίδαξεν· ὡς ὁ εὐλαβέστατος Ἴβας ἐν ἐκείνῳ τῷ κριτηρίῳ ἀνεθεμάτισε Νεστόριον, καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτοῦ δόγματα, καὶ τοῖς ὀρθοῖς συνέθετο δόγμασι. διὸ καὶ οἱ προῤῥηθέντες εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, τὴν πληροφορίαν ταύτην δεξάμενοι, τὸ δεῖν ἔχειν αὐτὸν τὴν ἐπισκοπὴν ἐδοκίμασαν. καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοίνυν, τὸν αὐτὸν θεοσεβέστατον Ἴβαν, ἀναθεματίζοντα Νεστόριον, καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτοῦ δόγματα, ἐχέσθαι βούλομαι τῆς ἀρχιερωσύνης. B

Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπε· τὸν εὐλαβέστατον Ἴβαν, ἀναθεματίζοντα Νεστόριον, καὶ Εὐτυχέα, καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν δόγματα, κἀγὼ ψηφίζομαι, καθὼς καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες, εἶναι ἐν τῇ τάξει τῆς ἐπισκοπῆς.

Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· τὸν ὅρον, τὸν ἐκφωνηθέντα παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Φωτίου, καὶ Εὐσταθίου, περὶ τοῦ θεοφιλεστάτου Ἴβα κρατεῖν δικαιῶ, τῷ μάλιστα καὶ τοὺς κατηγόρους, τοὺς ἐγκειμένους, συναινέσαι διὰ τῆς οἰκείας ὑπογραφῆς τῷ αὐτῷ ἐκτεθέντι ὅρῳ, καὶ νῦν ἀναγνωσθέντι ἐπὶ τῆς ἁγίας ταύτης, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου. C

Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων εἶπε· συντίθεμαι κἀγὼ τοῖς καλῶς δόξασι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ περὶ Ἴβα τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου.

Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπε· τοῖς ἀκολούθως, καὶ κανονικῶς, παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ὁρισθεῖσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ θεοφιλεστάτου Ἴβα, κἀγὼ συντίθεμαι. D

Μελέτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λαρίσσης, ἐπέχων τὸν τόπον Δόμνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας, εἶπε· συντίθεμαι κἀγὼ τοῖς ὁρισθεῖσι καλῶς παρὰ τῶν ἁγίων, καὶ ὁσίων πατέρων περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἴβα.

Ῥωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας εἶπεν· ὡς ἡ τῶν ἀναγνωσθέντων ἔπεισεν ἡμᾶς πίστις, ἐγκρίνω κἀγὼ, τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἴβαν * ἔχειν τὴν ἱερωσύνην, καθὼς καὶ οἱ ἁγιώτατοι ἀρχιεπίσκοποι ἐψηφίσαντο, δηλονότι ἀναθεματίζοντα Νεστόριον, καὶ Εὐτυχέα, καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν φρονήματα. E

* ἔχεσθαι τῆς ἱερωσύνης.

Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας, καὶ Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστείας, καὶ Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος Ἀμασείας, καὶ Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μελιτινῆς, καὶ Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τυάνων, καὶ Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν,

aaturum illa, quæ accuſatores aduerſus eum depoſuerant ex ſcripto.

Euſebius Epiſcopus Aucyræ Galatiæ dixit: Lectio ſententiæ, quæ in Tyro prolata eſt à ſanctiſſimis Epiſcopis Photio & Euſtathio, docuit quia reuerendiſſimus Ibas in illo iudicio anathematizauit Neſtoriũ, & eius impia dogmata, & conſenſit rectis dogmatibus. Quapropter & præfati reuerendiſſimi Epiſcopi hanc ſatiſfactionem recipientes, eum Epiſcopatum retinere debere cenſuerunt. Et in præſenti igitur eumdem religioſiſſimum Ibam anathematizantem Neſtorium, & eius impia dogmata, permanere in ſacerdotio volo.

Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Reuerendiſſimum Ibam anathematizantem Neſtorium & Eutychem, & eorum impia dogmata, & ego decerno, ſicut & ſancti Patres, in ordine Epiſcopatus exiſtere.

Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: Sententiam, quæ prolata eſt à ſanctiſſimis Epiſcopis Photio & Euſtathio de reuerendiſſimo Epiſcopo Iba, tenere oportere iudico, maxime quia & eius accuſatores * ibi poſiti, ſubſcriptione propria expoſitæ illi definitioni conſentiunt, quæ nunc relecta eſt in ſancto hoc & vniuerſali Concilio.

* qui vrgebant.

Conſtantinus reuerendiſſimus Epiſcopus Boſtrorum dixit: Et ego conſentio ijs quæ bene viſa ſunt ſancto Concilio de Iba Dei amantiſſimo Epiſcopo.

Theodorus reuerendiſſimus Epiſcopus Damaſci dixit: His quæ conſequenter & canonice à ſanctis Patribus definita ſunt ſuper perſona religioſiſſimi Ibæ, & ego conſentio.

Meletius reuerendiſſimus Epiſcopus Lariſſæ, tenens locum Domni reuerendiſſimi Epiſcopi Apameæ Syriæ, dixit: Et ego conſentio ijs quæ bene definita ſunt à ſanctiſſimis Patribus de reuerendiſſimo Epiſcopo Iba.

Romanus reuerendiſſimus Epiſcopus Myrorum Lyciæ dixit: Sicut relectorum nobis fides ſuaſit, & ego decerno, eumdem reuerendiſſimum Epiſcopum Ibam permanere in ſacerdotio, ſicuti eſt & à ſanctiſſimis patribus & Archiepiſcopis definitum, vtique eo anathematizante Neſtorium & Eutychem, & ea quæ impie ſapuerunt.

Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicomediæ [dixit: Iam quidem ex ijs quę relecta ſunt, innoxius approbatus eſt reuerendiſſimus Ibas. In quibus etenim dicendo male, culpare viſus eſt beatiſſimũ Cyrillum, in poſtremis recte confeſſus, illa, in quibus culpauerat, refutauit. Vnde & ego anathematizantem eum Neſtorium & Eutychem, & impia eorum dogmata, & conſentientem ijs quæ à ſanctiſſimo Epiſcopo Leone ſcripta ſunt, & huic vniuerſali Concilio, dignum eſſe Epiſcopatu decerno.]

Ioannes reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtiæ, & Seleucus reuerendiſſimus Epiſcopus Amaſiæ, & Conſtantinus reuerendiſſimus Epiſcopus Melitenus, & Patricius reuerendiſſimus Epiſcopus Tyanorum, & Petrus reuerendiſſimus Epiſcopus Gan-

A Gangrorũ, & Atarbius reuerendiſſimus Epiſcopus Trapezuntis, habens locum reuerendiſſimi Epiſcopi ᵃDorothei Neocæſareæ, dixerunt: Definitio reuerendiſſimorum Epiſcoporum Photij & Euſtathij demonſtrat innoxium reuerendiſſimum Epiſcopum Ibam: ſimiliter autem & Ibæ abnegatio facit nos ad eum recipiendum proniores. Amica etenim ſemper eſt Domino Chriſto clementia. Vnde ſecundum iudicium ſacrorum Præſulum, & totius ſancti Concilij, iuſtum decernimus & nos, eum recipere gradum Epiſcopatus, *quippe cum anathematizet Neſtorium & Eutychem, & impia eorum dogmata, & per omnia huic ſanctæ Synodo conſentiat.*

ᵃ Theodori

B Francion reuerendiſſimus Epiſcopus Philippopolitanus, & Baſilius Epiſcopus Traianopolitanus, dixerunt: Qui in iudicio neque præſens fuit, ſed neque aduocatus eſt, eum nullo modo lædi per ſententiam, quæ aduerſus eum prolata eſt, iudicamus.

Nunechius reuerendiſſimus Epiſcopus Laodiceæ Phrygiæ dixit: Conſentio ijs quæ definita ſunt à ſanctis Patribus de Iba reuerendiſſimo Epiſcopo.

Florentius reuerendiſſimus Epiſcopus Sardium Lydiæ dixit: Et ego ᵇeadem colloquor ijs, quæ iam dicta ſunt de Iba reuerendiſſimo Epiſcopo.

ᵇ aſſentior ijs.

C Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: ᶜTantis Patribus ſanctis Epiſcopatum reuerendiſſimo Ibæ reddentibus & ego conſentio.

ᶜ Tam multis

Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerũt: Omnes eadem dicimus. Neſtorium modo anathematizet, Eutychem [& eius dogmata] modo anathematizet.

Ibas reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Et iam in ſcripto anathematizaui Neſtorium, eiuſq. dogma, & nunc anathematizo eum decies millies. Quod enim ſemel ᵈcum ſatisfactione fit, ſi fiat decies millies, non contriſtat. Anathema & ipſi Neſtorio & Eutychi, & vnam dicenti naturam. Et omnem eum, qui non ſapit ſicut hæc ſancta Synodus, anathematizo.

ᵈ ex animo

D Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Quæ iudicata ſunt à ſancto Concilio de Iba reuerendiſſimo Epiſcopo, propriam vim retinebunt.*

*Latine, legi, legimus, legit.

Explicit Actio decima.

χῶν. καὶ Ἀτάρβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τραπεζοῦντος, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Θεοδώρου Νεοκαισαρείας, εἶπον· ὁ ὅρος τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, Φωτίου, καὶ Εὐσταθίου, ἀθῷον ἔδειξε τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἴβαν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ αὐτοῦ ἄρνησις προθυμοτέρους ἡμᾶς περὶ τὸ δέξασθαι αὐτὸν καθίστησι· φίλον γὰρ ἀεὶ τῷ δεσπότῃ Χριστῷ τὸ φιλάνθρωπον. ὅθεν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ὁσιωτάτων προέδρων, καὶ πάσης τῆς ἁγίας συνόδου, δίκαιον κρίνομεν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς ἀπολαβεῖν τὸν βαθμὸν τῆς ἐπισκοπῆς, ἀναθεματίζοντα αὐτὸν δηλονότι Νεστόριον, καὶ Εὐτυχέα, καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν δόγματα, καὶ συντιθέμενον κατὰ πάντα τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ.

Φραγκίων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως, καὶ Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τραϊανουπόλεως, εἶπον· τὸν ἐν τῇ κρίσει μὴ παρόντα, ἀλλὰ μήτε προσκληθέντα, κατὰ μηδένα τρόπον βλάπτεσθαι ὑπὸ τῆς ἐξενεχθείσης κατ' αὐτοῦ ψήφου δοκιμάζομεν.

Νουνέχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Φρυγίας εἶπε· συναινῶ τοῖς ὁρισθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐπὶ Ἴβα τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ.

Φλωρέντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σάρδεων Λυδίας εἶπε· σύμφημι κἀγὼ τὰ ἴσα τοῖς προλεχθεῖσι ἐπὶ Ἴβα τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ.

Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· τοσούτων ὁσίων πατέρων ἀποδεδωκότων Ἴβᾳ τῷ εὐλαβεστάτῳ τὴν ἐπισκοπήν, κἀγὼ συναινῶ.

Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. Νεστόριον, καὶ Εὐτυχέα, ἄρτι ἀναθεματίσῃ.

Ἴβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· καὶ ἤδη ἐγγράφως ἀνεθεμάτισα Νεστόριον, καὶ τὸ δόγμα αὐτοῦ, καὶ νῦν ἀναθεματίζω αὐτὸν μυριάκις· τὸ γὰρ ἅπαξ μετὰ πληροφορίας γινόμενον, κἂν μυριάκις γένηται, οὐ λυπεῖ. καὶ ἀνάθεμα καὶ αὐτῷ Νεστορίῳ, καὶ Εὐτυχεῖ, καὶ τῷ λέγοντι μίαν φύσιν. καὶ πάντα δὲ τὸν μὴ φρονοῦντα, ὡς φρονεῖ ἡ ἁγία σύνοδος αὕτη, ἀναθεματίζω.

Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· τὰ δικαιώματα παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου περὶ Ἴβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, τὴν ἰδίαν ἰσχὺν ἕξει.*

*Ρωμαϊκὴ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

ACTIO DE DOMNO ANTIOCHENO.

E Conſulatu domini Marciani, perpetui Auguſti, & qui fuerit nuntiatus, ſexto kalendarum Nouembrium, Chalcedone ſecundum præceptum diuiniſſimi & clementiſſimi domini noſtri Imperatoris, conuenientibus in ſancta Eccleſia ſanctæ martyris Euphemiæ, magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro militum & exconſule ordinario & patricio Anatolio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo præfecto ſacri conſiſtorij Palladio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo ſacrorum officiorum magiſtro Vincomalo: conuenientibus etiam Paſchaſino & Lucentio reuerendiſſimis Epiſcopis, & Bonifacio reuerendiſſimo Presbytero, vicarijs ſanctiſsimi Archiepiſcopi ſenioris Romæ Leonis, & Anatolio reuerẽdiſſimo Archiepiſcopo maximi nominis Conſtantinopolis, & Maximo reuerendiſſimo Archiepiſcopo Antiochiæ Syriæ, & Iuuenale reuerendiſſimo Epiſcopo Hieroſolymitano, & cetera ſancta Synodo, quæ ex ſanctione diuiniſſimi & clementiſſimi domini noſtri Marciani Imperatoris in Chalcedonenſi ciuitate congregata eſt, quorum nomina intra ſunt ſcripta: Et reſidentibus vniuerſis ante cancellos ſancti altaris, Maximus reue-

reo-

reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ dixit: Deprecor magnificentiſſimos & glorioſiſſimos Iudices, & ſanctam hanc & vniuerſalem Synodum, vt humanitatem exercere in Domnum, qui fuit Antiochiæ Epiſcopus, dignemini, & ſtatuere ei certos ſumptus de Eccleſia, quæ ſub me eſt.

A

Paſchaſinus & Lucentius reuerendiſſimi Epiſcopi, & Bonifacius Presbyter, vicarij Sedis Apoſtolicæ, per Paſchaſinum reuerendiſſimum Epiſcopum dixerunt: Sanctus & beatiſſimus Papa, qui Epiſcopatum ſancti ac venerabilis Maximi Epiſcopi Antiochenæ eccleſiæ cõfirmauit, iuſto ſatis indicio eius meritũ approbaſſe videtur; ſi quidẽ memoratus reuerendiſſimus Epiſcopus Maximus ſuo arbitrio Domno voluerit eſſe conſultum, vt ſumptus ei de ſua Eccleſia, miſerationis intuitu, prout æſtimauerit, largiatur; vt contentus alimonijs, quieſcat in poſterum. Quæ confeſſio Græce per Beronicianum virum deuotiſſimum, ſecretarium ſacri conſiſtorij, *tranſlata eſt. Anatolius reuerendiſſimus Epiſcopus Conſtantinopolitanus dixit: Laudo & ego condolentiam beatiſſimi Epiſcopi Antiochiæ Maximi, in quibus ſpontanea voluntate ipſe tales precatorias obtulit, vt ſumptus præſtaret Domno, qui fuit Epiſcopus Eccleſiæ ſanctæ, quæ ſub eo eſt, præter hoc prædicto nihil requirente.

* tradita

B

Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymitanus dixit: Amplector & ego conſilium ſancti Epiſcopi Antiochiæ Maximi. Vniuerſa ſancta Synodus vociferata eſt: Laudabiles merito ſunt beneuolentiæ Archiepiſcopi. Omnes cogitatum eius laudamus. Hic decet eius exiſtimationem humanus cogitatus Pontificis. Magnificentiſſimi Iudices dixerunt: Amplectente ſancta Synodo arbitrium Maximi viri religioſi Epiſcopi Antiochenſium, quod de Domno probauit, & nos *eidem conſentimus, eius arbitrio derelinquentes quæ ſunt de Domni honorificentia. Et alia manu edantur.

* iudem

ΠΡΑΞΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

Ὑπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ τεσσάρων καλανδῶν Νοεμβρίων, ἐν Χαλκηδόνι κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου ἡμῶν, καὶ εὐσεβεστάτου δεσπότου συνελθόντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου, ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Ἀνατολίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων Βιγκομάλου, συνελθόντων τε, Πασχασίνου καὶ Λουκινσίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος, καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, καὶ Κυιντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας, ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου, καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου, καὶ τῆς λοιπῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης, καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, εἰσελθὼν Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος, ὁ πρώην γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως, *συνόντων αὐτῷ καὶ *Βασσιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, εἶπε· Βίαν παθὼν, προσῆλθον τῷ εὐλαβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ κατέπεμψε θεῖον γράμμα πρὸς τὴν ἁγιωτάτην, καὶ μεγάλην, καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ὥστε ἀκουσθῆναί με. καὶ ἐπειδὴ πάντα τὰ γινόμενα ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, ἐκέλευσεν ἡ θεία κορυφὴ, παρούσης

* ἴσ. συνόντος

* Κασσιανοῦ

C

D

E

ACTIO VNDECIMA

Chalcedonenſis Concilij.

Conſulatu domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, & qui fuerit nuntiatus, quarto kalendas Nouembris, in Chalcedone ſecundum iuſſionem diuiniſſimi & piiſſimi domini noſtri Imperatoris conuenientibus in ſanctiſſima Eccleſia ſanctæ martyris Euphemiæ *magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro militum, exconſule & patricio Anatolio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo præfecto ſacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro ſacrorum officiorum Vincomalo: conuenientibus etiam Paſchaſino & Lucentio reuerendiſſimis Epiſcopis, & Bonifacio reuerendiſſimo Presbytero, tenentibus locum ſanctiſſimi ac beatiſſimi Epiſcopi antiquæ Romæ Leonis, & Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo magni nominis Conſtantinopolis, nouæ Romæ, & Maximo reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Syriæ, & Quintillo reuerendiſſimo Epiſcopo Heracleæ Macedoniæ, tenente locum ſanctiſſimi Anaſtaſii Theſſalonicenſium Epiſcopi, & Thalaſſio reuerendiſſimo Epiſcopo Cæſareæ Cappadociæ, & Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Epheſi,* & reliquo ſancto & vniuerſali Concilio, ex diuali decreto in Chalcedonenſium ciuitate congregato: & reſidentibus omnibus ante cancellos ſancti altaris, ingreſſus Baſſianus reuerendiſſimus, pridem factus Epiſcopus in Epheſiorum metropoli, adhærente ſibi etiam Caſſiano reuerendiſſimo presbytero, *dixerunt: Violentiam paſſus, adij piiſſimum noſtrum Imperatorẽ, eiq; ſupplicaui, & direxit diuinas litteras ad ſanctum & magnũ & vniuerſale Concilium, vt me audiat. Et quoniã omnia quæ mouentur in ſancto Concilio diuinus apex præſente veſtra magnificentia

* dixit

tia præcepit examinari, rogo veſtram poteſtatem, ſanctumq. Concilium, vt litteræ diuinæ legantur, & ego audiar, & mihi quæ ſunt iuſta, ſeruentur. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Litteræ diuinæ legantur. Quibus traditis, Beronicianus vir deuotus, magiſtrianus & ſecretarius diuini conſiſtorij, legit.

Imperatores Cæſares Valentinianos & Marcianus, victores & triumphatores, [maximi, ſemper colendi Auguſti,] ſancto Cōcilio, quod ſacro noſtro decreto Chalcedone collectū eſt.

A

BAſſianus reuerendiſſimus multa incongrua paſſus, contenta in precibus eius, quæ his noſtris diuinis litteris ſubditæ ſunt, petit à veſtra ſanctitate hæc diſcuti. [a]Feſtinet igitur veſtra reuerentia, has noſtras ſuſcipiens litteras, cauſam diſcotere, & formam, quę vobis viſa fuerit, proferre.

B

[a] Placeat igitur veſtræ reuerentiæ, cum has noſtras ſuſceperit litteras,

Glorioſiſsimi Iudices dixerunt: Et preces, quæ ſubiectæ ſunt, relegantur. Idem relegit.

Terræ mariſq. & totius humani generis dominis, Flauijs Valentiniano & Marciano perpetuis Auguſtis, ſupplicatio & deprecatio à Baſsiano humili & puſillo Epiſcopo.

Baſsiani Epiſcopi littera ad Valentinianum & Marcianum Impp. ſupplicatoria pro cauſa ſua.

OMnis ſalus violentiam patientium, poſt Deum veſtra tranquillitas eſt, præcipue autem ſacerdotū Chriſti. Quapropter & ego ad has preces veni prouolutus veſtigijs veſtris, vt in his mei miſereamini. Nā quæ in me præſumpta ſunt, lacrymis & gemitibus plena & inenarrabilia eſſe noſcuntur. Sed vt breuiter pietati veſtræ ſuggeram, quidam eorum qui ſacerdotio funguntur, necnon & alij vulgares, crudelia & interdicta legibus in me facere præſumpſerunt, & talia, quæ neque à barbaris ſunt aliquando commiſſa. Spernentes enim Dei timorem, & immaculatorum virtutem myſteriorum, quam ex humillimis manibus meis Dei miſericordia ſuſceperunt, poſtquam à nobis myſteriorum perfectio celebrata eſt, repente apprebendentes me, & abripientes de ſancta Eccleſia, [b]plagis afficiebant ducentes & portantes in foro, aliquando vero & recludentes gladijs me ſubiecerunt. In ijs itaque, dum ipſius vitæ periculum ſuſtinerē, furentes & abripientes pallium ſacerdotij mei, in ſede poſuerunt quemdam ex ijs, qui & ipſe præſumpſerat ea quæ in me incongrue facta ſunt, & in locum meum. Et poſt hæc, quaſcumque res habueram mobiles vel immobiles, abſtulerunt, & ſicut voluerunt, ſibi partiti ſunt. Super hæc etiam, multos hominum meorum diuerſis plagis morti tradiderunt, ita vt [c]funera ante ianuas ſanctæ Dei Eccleſiæ quidam exponerent. Quia ergo (Deo mihi teſte & hominibus potentibus & venerabilibus) in nullo culpabilis extiti ex ijs quæ in me dicta ſunt, atque in me præſumpta; ſupplico veſtræ pietati, & prouoluor diuinis veſtris ſacratiſq. veſtigijs, quatenus

C

D

[b] verberibus

E

[c] cadauera

A τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας ἐξετασθῆναι, παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ἐξουσίαν, καὶ τὴν ἁγίαν σύνοδον, ὥστε τὸ θεῖον γράμμα ἀναγνωσθῆναι, καὶ ἀκουσθῆναί με, καὶ τὰ * δίκαιά μοι φυλαχθῆναι. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀναγινωσκέσθω τὸ θεῖον γράμμα. καὶ ἐπιδοθέντος αὐτοῦ, Βερονικιανὸς, ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς, καὶ σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀνέγνω.

* δικαιώματά μου

Αὐτοκράτορες Καίσαρες Οὐαλεντινιανὸς καὶ Μαρκιανὸς, νικηταὶ, τροπαιοῦχοι, τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, τῇ κατὰ θεῖον ἡμῶν θέσπισμα ἐν Χαλκηδόνι συναθροισθείσῃ.

B Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος, πολλὰ ἄτοπα ὑπομεμενηκὼς, ἅτινα ταῖς αὐτοῦ δεήσεσι, ταῖς τῷδε τῷ θείῳ ἡμῶν γράμματι ὑποτεταγμέναις, περιέχεται, ἠξίωσε, παρὰ τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ ταῦτα γυμνασθῆναι. θελησάτω τοίνυν ἡ ὑμετέρα εὐλάβεια, δεξαμένη ταῦτα ἡμῶν τὰ θεῖα γράμματα, ζητῆσαι τὰ τοῦ πράγματος, καὶ τύπον δοῦναι τὸν ὑμῖν παριστάμενον. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· καὶ αἱ ὑποτεταγμέναι δεήσεις ἀναγινωσκέσθωσαν. ὁ αὐτὸς ἀνέγνω.

C Τῆς γῆς, καὶ θαλάσσης, καὶ παντὸς ἀνθρώπων ἔθνους, καὶ γένους δεσπόταις, Φλαυίῳ Οὐαλεντινιανῷ, καὶ Μαρκιανῷ, τοῖς αἰωνίοις Αὐγούστοις, δέησις, καὶ ἱκεσία παρὰ Βασσιανοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐλαχίστου ἐπισκόπου.

Πάσης ἡ σωτηρία * μετὰ τὸν θεὸν ἡ ὑμετέρα γαληνότης ὑπάρχει, ἐξαιρέτως δὲ τῶν ἱερέων τοῦ Χριστοῦ. διὸ κἀγὼ ἐπὶ τάσδε τὰς δεήσεις ἐλήλυθα, προκυλινδούμενος τοῖς ὑμετέροις ἴχνεσιν, ἐν τούτοις με κατελεηθῆναι. τὰ γὰρ εἰς ἐμὲ τολμηθέντα, δακρύων, καὶ στεναγμῶν ἀνάμεστα ὑπάρχει, καὶ ἀδιήγητα. ἀλλ' ἵνα διὰ συντομίας ἀναδιδάξω τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν, τινὲς τῶν ἐν τῷ τάγματι τῆς ἱερατείας, καὶ ἄλλων ἰδιωτῶν τυγχανόντων, δεινὰ, καὶ ἀπηγορευμένα τοῖς νόμοις, εἰς ἐμὲ, ὡς εἴρηται, τετολμήκασι τοιαῦτα, οἷα οὔτε ὑπὸ βαρβάρων τετόλμηταί ποτε. περιφρονήσαντες γὰρ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν τῶν ἀχράντων μυστηρίων δύναμιν, ἥν τινα ἐκ τῶν ἐλέῳ θεοῦ ταπεινοῦ χειρῶν μου ἐδέξαντο, μετὰ τὸ τὴν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τελέσαι ἡμᾶς λειτουργίαν, παραυτὰ χειρωσάμενοί με, ἁρπάσαντες ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, πληγαῖς ᾐκίζοντό με, ἄγοντες, καὶ φέροντες ἐν τῇ ἀγορᾷ· ποτὲ δὲ καὶ ἐγκατάκλεισιν ποιοῦντες, ξίφει με κατέβαλον. ἐν τούτοις τοίνυν εἰς αὐτὸ τὸ ζῆν κινδυνεύοντός μου, μανιῶντες ἐνθρονίζουσι, ἁρπάσαντες τὸ περιβόλαιον τῆς ἐμῆς ἱερωσύνης, ἕνα τινὰ, καὶ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν τῶν τολμησάντων τὰ εἰς ἐμὲ γεγενημένα ἀτοπήματα, εἰς τὸν τόπον τὸν ἐμόν. καὶ λοιπὸν καὶ ὅσα περ ὑπῆρχέ μοι πράγματα ἔν τε κινητοῖς, καὶ ἀκινήτοις, ἀφείλοντο καὶ, ὡς ἠβουλήθησαν, εἰς ἑαυτοὺς κατεμερίσαντο. πολλοὺς δὲ καὶ τῶν διαφερόντων μοι ἀνθρώπων θανάτῳ, καὶ πληγαῖς διαφόροις, κατέβαλον· ὥστε καὶ τὰ λείψανα πρὸ τῶν θυρῶν τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας τινὰς ἀπέθεντο. ἐπεὶ οὖν ἐν οὐδενὶ, τοῦ θεοῦ μοι μαρτυροῦντος, καὶ ἀνθρώπων δὲ δυνατῶν, καὶ εὐλαβῶν, παραίτιος εὑρέθην ἐπὶ τούτοις τοῖς εἰρημένοις, καὶ τολμηθεῖσι παρ' αὐτῶν εἰς ἐμὲ, δέομαι τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας, καὶ προκυλινδοῦμαι τῶν θείων ὑμῶν, καὶ ἀχράντων ἰχνῶν

* τῆς ζωῆς πιστευόντων, l.

D

E

ἰσχύων· ὅπως θεσπίσαι καταξιώσῃ τὸ ὑμῶν οὐράνιον κράτος διὰ θείας ὑμῶν ὑποσημειώσεως, καταπεμπομένης πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον, διάγνωσιν συγκροτηθῆναι μεταξὺ ἐμοῦ τε τοῦ ἐλεεινοῦ, καὶ αὐτῶν τῶν τοιαῦτα διαπραξαμένων εἰς ἐμὲ, καὶ λεγόντων ἔχειν τι πρὸς ἐμέ. θεσπίσαι δὲ καὶ τοῦτο ἱκετεύω τὴν ὑμετέραν θειότητα, ὥστε μὴ ἐξεῖναί τινι, ὀχλεῖν μοι μεθοδείαν, ἄχρις ἂν πέρατος ἀξιωθῆναι τὰ μεταξὺ ἐμοῦ τε καὶ τῶν ἐμῶν διαδίκων πραττόμενα· ἐπειδὴ ἔθος αὐτοῖς ἐστι ποιεῖν τοῦτο, πρὸς τὸ μὴ περιγενέσθαι με αὐτῶν, καὶ τὰ παρ᾽ αὐτῶν ἐπιφερόμενά μοι, καὶ παρ᾽ ἐμοῦ λεγόμενα ἐπὶ τῶν ἀρχιερέων ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, ἐπὶ τὰς θείας ὑμῶν ἀκοὰς ἀναγαγεῖν· δοθῆναι δὲ ἡμῖν, τὸν ὀφείλοντα τὰ παρ᾽ αὐτῶν ἐπικεκριθέντα εἰς πέρας ἀγαγεῖν· καὶ τούτου τυχὼν, τὰς συνήθεις εὐχὰς τῷ θεῷ ἀναπέμψω ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους διὰ παντός.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· λεγέτω Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος τὰς προσηγορίας τῶν παρ᾽ αὐτοῦ αἰτιαθέντων. Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· πολλοὶ μέν εἰσιν· ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῶν γεγενημένων αὐτός ἐστιν, ὁ ἄρτι ἐπίσκοπος Στέφανος· οὗτος γὰρ καὶ τὸν θρόνον μου κατέχει, καὶ τὰ πράγματα· καὶ παρακαλῶ, δοκιμασθῆναι πάντα. ἀναγκαιοτέρα ἐστὶν ἡ ἱερωσύνη τῶν κτημάτων. ζητηθῇ, ἐάν τί ποτε ἡμάρτηκα· δοκιμάσουσιν οἱ πατέρες ἡμῶν· καὶ ὡς θέλουσιν, ὁρίσουσιν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀποκρινάσθω πρὸς ταῦτα Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος. Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἀπεκρίνατο· εἰσὶν ἐνταῦθα οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως· καὶ ἐλθῶσι· καὶ συνιστάμεθα ἑαυτοῖς. ἔστιν ὁ ἐπίσκοπος Μαγνησίας Λεόντιος, Μαιόνιος ἐπίσκοπος Νύσσης, Προτέριος ἐπίσκοπος * Μυρρίνης, καὶ λοιποὶ, οἱ ὄντες ἐνταῦθα. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· πῶς ἀποκρῖναι αὐτοῖς. Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· οὗτος οὔτε ἐχειροτονήθη ἐν τῇ Ἐφέσῳ· ἀλλὰ σχολαζούσης τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, συναγαγὼν ὄχλον ἄτακτον μετὰ ξιφῶν, καὶ ἄλλων τινῶν * ὀργαναρίων, ἐπεισῆλθε, καὶ ἐκαθίσθη ἐν αὐτῇ. εἰ τοῦτον κρίνει ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια εἶναι ἐπίσκοπον, ἄλλος λόγος ἐστί. τούτου ἐξωσθέντος κατὰ κανόνας, καὶ ῥιφέντος ἀξίως, ἐμὲ τεσσαράκοντα ἐπίσκοποι τῆς Ἀσίας ψήφῳ καὶ τῶν λαμπροτάτων, καὶ τῶν λογάδων, καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου παντὸς κλήρου, καὶ τῶν λοιπῶν πάντων τῆς πόλεως πάσης, ἐχειροτόνησαν. σήμερον γὰρ πεντήκοντα ἔτη ἔχω ἐν τῷ κλήρῳ Ἐφέσου. Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπε· μὴ περίτρεχέ με. ἐγὼ καὶ κανονικῶς ἐγενόμην· καὶ δεικνύω τοῦτο· οὔτε κατεγνώσθην παρά τινος· ἀλλ᾽ ἐκ νέας ἡλικίας ζῶ * τοῖς πτωχοῖς, καὶ πτωχεῖον ἐποίησα, καὶ ἔθηκα εἰς αὐτὸ ἑβδομήκοντα κραββάτια, καὶ πάντας τοὺς νοσοῦντας, καὶ τετραυματισμένους ἐξένιζον. Μέμνων δὲ, ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος Ἐφέσου, φθονήσας τούτοις, ἐπειδὴ ἠγαπώμην παρὰ πάντων, πάντα ἐποίησεν ἐπὶ τῷ ἐκβληθῆναί με τῆς πόλεως. καὶ ἐπέβαλε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τῷ χειροτονῆσαί με ἐπίσκοπον Εὐάζων· καὶ τοῦτο ἐποίησεν. ἐγὼ δὲ οὐ κατεδεχόμην· ἀλλ᾽ ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ἕκτης

* Σμύρνης, καὶ.

* ἢ. ἀρηναρίων

* πολλῶν, ἢ τῶν

A tenus ſancire dignetur veſtra cæleſtis poteſtas, ſacra veſtra ſubnotatione miſſa ad ſanctum Concilium, vt cognitio fiat inter me * miſerrimum, & eos qui in me talia * præſumpſerunt, ac dicunt aliquid ſe aduerſum me habere. Hoc inſuper ſancire veſtram diuinitatem exoro, vt nulli liceat vexationem aliquam mihi inſerre, donec ad finem perueniant ea quæ inter me & aduerſarios meos aguntur. Nam conſuetudo illorum eſt, hoc facere, ne * in eos videar præualere, & ea quæ mihi ab eis inferuntur, vel à me dicuntur, coram ſacerdotibus in ſancto Concilio, veſtris ſacratiſſimis auribus referre: & vt detur B nobis, qui debeat quæ ab eis definita fuerint, effectui mancipare: * vt his potitus, conſuetas orationes referam inceſſanter Deo pro perpetuo veſtræ poteſtatis imperio.

* miſerabilem, * perpetrarunt.

* ab ipſis poſſim emergere,

* &

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Dicat Baſſianus reuerendiſſimus nomina eorum, qui ab eo ſunt accuſati. Baſſianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Multi quidem ſunt, princeps tamen horum ipſe eſt, qui nunc Epiſcopus eſt Stephanus. Hic enim & ſedem meam tenet, & res: & rogo omnia examinari. * Neceſſarium eſt enim potius ſacerdotium, quàm poſſeſſiones. C Quæratur enim ſi quid peccaui: inquirant Patres noſtri, & ſicut volent, decernant. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus ad iſta reſpondeat. Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Sunt hic Epiſcopi Aſianæ diœceſis: veniant, * & probamus quæ noſtra ſunt. Eſt Epiſcopus Magneſiæ Leontius, Mæonius Epiſcopus Nyſſæ, Proterius Epiſcopus Smyrnæ, & ceteri qui hìc ſunt. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Interim tu reſponde. Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Iſte neque ordinatus eſt in Epheſo, ſed vacante ſancta Eccleſia, colligens ſeditioſorum D turbam cum gladijs, & alijs quibuſdam † arenarijs, ſuperingreſſus eſt, & ſedit ibi. Si hūc iudicat veſtra magnificentia eſſe Epiſcopum, alia ratio eſt. Hoc ergo expulſo ſecundū canones, & proiecto vt merebatur, me quadraginta Epiſcopi Aſiani, ſuffragio & nobilium & * plebis, & totius reuerendiſſimi cleri, & omnis ciuitatis, ordinauerunt. Hodie enim quinquaginta annos habeo in Epheſino clero. Baſſianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Noli me circumuenire. Ego & canonice factus ſum Epiſcopus, & oſtendo hoc, & à nullo depoſitus ſum, nec accuſatus ab aliquo, neque culpatus. Sed & ego à E iuuenili ætate mea vixi pauperibus, & † ptochiū feci, & in eo poſui ſeptuaginta lectos, & omnes languentes & vlceratos hoſpitio ſuſcipiebam. Memnon autem, qui fuit Epiſcopus Epheſi, * inuidiam habens in iſtis, quoniam diligebar ab omnibus, nihil non egit vt expellerer à ciuitate: & immiſit manus ſuas vt me ordinaret Epiſcopum Euazorum, & hoc fecit. Ego autem non acquieſcebam, ſed ab hora tertia vſque ad ſex-

* Potior eſt enim ſacerdotalis dignitas,

* & noſipſos defendemus.

† i. gladiatoris, qui in arena depugnant.

* primatum,

† i. hoſpitium pauperum.

* his rebus inuidens,

iam

ii iiij ἐπὶ

tam [a] coram altari me plagis afflixit, & ſanctum Euangelium & altare ſanguine eſt impletum. His igitur ita geſtis ego ſic permaoſi, neque ad ciuitatem vadens, [neque penitus Eccleſiæ illi communicans, in qua nominatus fueram,] neqoe penitus ipſam ciuitatem videns. Manſi ergo ſic, & contigit ipſum Memnooem fioem vitæ ſuſcipere. Poſt hæc ordinatus eſt Baſilius. Is autem euocaos concilium prouinciæ, & agnoſcens ab eis violentiam, quam fueram paſſus, & quoniam machinatio fuerat, alium in illa ciuitate ordinauit Epiſcopum, mihi vero reddidit communionem, & locum Epiſcopatus. Contigit iterum & hunc finem vitæ ſuſcipere, me autem cum multa neceſſitate & vi inthronizauerunt in eadem ciuitate Epheſi populus & clerus & Epiſcopi, quorum vnus Epiſcopus Olympius hic eſt. Agnoſcens autem hæc piiſſimus noſter Imperator, [b] repente hoc confirmauit, & continuo per commonitorium aperte declarauit, con firmans Epiſcopatum. Poſtea direxit iterum ſacram per Euſtathium Silentiarium, quæ confirmaret Epiſcopatum. Veni autem io regiam Conſtantioopolim, & ſuſcipiens nos idem rerum Dominns, ideſt, me & eum qui erat in ipſa regia ciuitate, Epiſcopum Proclum, amicos nos fecit: & communicaui cum eo, & cnm omnibus Epiſcopis qui [c] per ſingula tempnra ſunt reperti. Et faciens ſynodicam idem ſanctiſſimus Proclus, direxit & ciuitati & Epiſcopis & clericis. Manſi itaque ſic quatuor annis, ita vt decem Epiſcopos ordinarem, & multos clericos. Et cum in pace degeremus, (quæ etiam per relationem ſuam manifeſtauerunt ipſi ſanctiſſimi Epiſcopi & reuerẽdiſsimus clerus piiſſimo noſtro Imperatori, & perpetuæ Auguſtæ;) placida voluntate ſuſcipiens eorum pietas, repente reſcripſit mihi & ipſis ſanctiſſimis Epiſcopis & clericis, & direxerunt per Silentiarium. Relectis autem diuinis ſyllabis, omnes oos glorificauimus Deom, quia eorum pietas de Eccleſiarum pace adeo curam gerit. Craſtina autem die Miſſas celebrauimus omnes ſimul, & poſt Miſſas, manus iniicientes incluſerunt me, & cum vi abripoerunt pallmm ſacerdotij mei, & omnia bona mea: & ſumentes vnum ex ipſis hunc Stephanum, fecerunt eum Epiſcopum. Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Iubeat veſtra poteſtas, Epiſcopos qui ſunt hic, venire, vt appareat veritas coram veſtra magnificentia. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Pro qua re vocas reuerendiſſimos Epiſcopos? Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Vt teſtentur de vnioerſis quæ geſta ſunt, quando quidem ipſe ſuperintrauit in ſanctam Eccleſiam cnm gladiis & arenariis & [d] aliis quibuſdam, & ſeditioſe ſede. Et pro hoc expulſus eſt à ſanctis Patribus, & à ſanctiſſimo regiæ cioitatis Romæ Leone, & à beatiſſimo ſanctæ memoriæ Flauiano Conſtantinopolitanæ vrbis, & ab Alexandrino

[a] in altari conficiebat.
[b] ſtatim
[c] tunc temporis
[d] facibus

A ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου με ἀνήλωσε, καὶ τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐζημιώθη αἵματι τῶν, καὶ τὸ θυσιαστήριον. τούτου δὲ οὕτω γεγονότος, ἐγὼ ἔμεινα οὕτω, μήτε εἰς τὴν πόλιν ἀπελθὼν, μήτε αὐτὴν τὴν πόλιν εἰδώς· ἔμεινα δὲ οὕτω. καὶ συνέβη, τὸν αὐτὸν Μέμνονα τέλει τοῦ βίου χρήσασθαι. μετὰ ταῦτα ἐχειροτονήθη Βασίλειος. οὗτος δὲ μετακαλεσάμενος τὴν σύνοδον τῆς ἐπαρχίας, καὶ μαθὼν παρ' αὐτῶν τὴν βίαν, ἣν ἔπαθον, ὅτι [*] σκευὴ ἦν, ἐχειροτόνησεν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἄλλον ἐπίσκοπον· ἐμοὶ δὲ ἀπέδωκε τὴν κοινωνίαν, καὶ τὸν τόπον τῆς ἐπισκοπῆς. συνέβη δὲ, τοῦτον πάλιν τέλει τοῦ βίου χρήσασθαι, B ἐμὲ δὲ μετὰ πολλῆς ἀνάγκης, καὶ βίας ἐνθρονίζουσιν εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν Ἔφεσον ὁ λαὸς, καὶ ὁ κλῆρος, καὶ οἱ ἐπίσκοποι· ὧν ὁ εἷς Ὀλύμπιος ὁ ἐπίσκοπος ἐνταῦθά ἐστι. γνοὺς δὲ ταῦτα ὁ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς, εὐθὺς τοῦτο αὐτὸ ἐβεβαίωσε· καὶ εὐθέως διὰ ὑπομνηστικοῦ ἐδήλωσεν ἐν φανερῷ, βεβαιῶν τὴν ἐπισκοπήν. μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε σάκραν πάλιν διὰ Εὐσταθίου τοῦ σιλεντιαρίου, βεβαιοῦσαν τὴν ἐπισκοπήν. ἦλθον δὲ ἐν τῇ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει· καὶ λαβόμενος ἡμᾶς ὁ αὐτὸς δεσπότης, ἐμέ τε, καὶ τὸν γενόμενον τῆς αὐτῆς βασιλευούσης πόλεως ἐπίσκοπον C Πρόκλον, φίλους ἡμᾶς ἐποίησε· καὶ ἐκοινώνησα μετ' [**] αὐτοῦ, καὶ μετὰ πάντων τῶν κατὰ καιρὸν εὑρεθέντων ἐπισκόπων. καὶ συνοδικὴν ποιήσας ὁ αὐτὸς ὁσιώτατος Πρόκλος, ἀπέστειλε καὶ τῇ πόλει, καὶ τοῖς ἐπισκόποις, καὶ τοῖς κληρικοῖς. ἔμεινα δὲ οὕτως ἐγὼ τετραετῆ χρόνον· ὡς καὶ δέκα ἐπισκόπους με χειροτονῆσαι, καὶ πολλοὺς κληρικούς. καὶ ἐν εἰρήνῃ ἡμῶν διαγόντων, ἅπερ καὶ δι' ἀναφορῶν ἐγνώρισαν οἱ αὐτοὶ ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι, καὶ ὁ εὐλαβέστατος κλῆρος τῷ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ, καὶ τῇ αἰωνίᾳ D αὐγούσῃ, εὐμενῶς δεξαμένη ἡ αὐτῶν εὐσέβεια, εὐθὺς ἀντέγραψεν ἐμοί τε, καὶ αὐτοῖς τοῖς ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις, καὶ τοῖς κληρικοῖς· καὶ ἀπέστειλαν διὰ σιλεντιαρίου. ἀναγνωσθεισῶν δὲ τῶν θείων συλλαβῶν, πάντες ἐδοξάσαμεν τὸν θεὸν, ὅτι οὕτως φροντίζει ἡ αὐτῶν εὐσέβεια περὶ τῆς εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν. τῇ δὲ αὔριον ἡμέρᾳ λειτουργήσαντες πάντες ὁμοῦ, ἀπὸ τῆς λειτουργίας ἀντίχειρες γενόμενοι, κατέκλεισάν με ἐποίησαν· καὶ μετὰ βίας ἁρπάσαντές μου τὸ περιβόλαιον τῆς ἱερωσύνης, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ λαβόντες ἕνα ἐξ αὐτῶν τοῦτον τὸν Στέφανον, E ἐποίησαν αὐτὸν ἐπίσκοπον. Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπε· κελευσάτω ἡ ὑμετέρα ἐξουσία· ἐνταῦθά εἰσιν οἱ ἐπίσκοποι· ἔλθωσιν ἐπὶ τῷ φανῆναι τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς ὑμετέρας. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἐπὶ τίνι καλεῖς τοὺς εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους; Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ἐπὶ τῷ καταθέσθαι αὐτοὺς τὰ γενόμενα πάντα· ἐπειδὴ αὐτὸς ἐπεισῆλθε τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ μετὰ ξιφῶν, καὶ ἀρεναρίων, καὶ δᾳδῶν τινῶν, καὶ ἐκαθίσθη ἐπὶ τὸν θρόνον. ἐξώσθη παρά τε τῶν ἁγίων πατέρων, παρά τε τοῦ ὁσιωτάτου τῆς βασιλευούσης Ῥώμης Λέοντος, καὶ τοῦ μακαριωτάτου Φλαβιανοῦ, τοῦ ἐν ὁσίοις, τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ παρὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

[*] ανελδ
[**] αὐτῷ, l.

ἐρήμῳ, καὶ παρὰ τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ. παρὰ γὰρ τούτων ἐξώσθην κρίσει ἐκκλησιαστικῇ. κατέστη δὲ ἡ ἐμὴ βραχύτης. ἔγνωσαν πάντες, συνῄνεσαν, καὶ ὁ ἐν ἁγίοις βασιλεὺς Θεοδόσιος, καὶ ἡ σύνοδος πᾶσα. ἐπὶ τούτοις ἔπεμψεν ὁ ἐν ἁγίοις βασιλεὺς Θεοδόσιος Εὐστάθιον τὸν πριμικήριον τῶν σιλεντιαρίων, διαγνῶναι μεταξὺ αὐτοῦ, καὶ τοῦ κλήρου, καὶ τῶν πτωχῶν, τῶν ἠδικημένων παρ' αὐτοῦ. ἦλθεν ἐν τῇ Ἐφεσίων ὁ μακάριος Εὐστάθιος, τρεῖς μῆνας ἐποίησε διαγινώσκων. ἃ ἔγνω, φανερὰ κατέστησε· καὶ τὸν ὅρον, ὅν περ ὥρισεν ὁ μακάριος Εὐστάθιος, κατεδέξατο· καὶ ὁμολογίας ἐξέθετο· καὶ τῷ κλήρῳ, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ φανερὰ ταῦτά ἐστιν. εἰσὶν ἐνταῦθα οἱ ἐπίσκοποι· εἰσελθέτωσαν, ἐὰν ἄλλως ἐρῶ· κελευσάτω ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν, ἐλθεῖν αὐτούς· μὴ σὺν αὐτοῖς ἐχειροτονήθη ἐκεῖ; ἐπεισῆλθεν ἐκεῖ σήμερον ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν· καὶ ὁ Ῥώμης αὐτὸν καθεῖλε· καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας αὐτὸν καθεῖλεν· ἴδῃ τὴν ἐπιστολὴν, τὴν γραφεῖσαν παρὰ τοῦ μακαριωτάτου πάπα Λέοντος, τὸ ὑμέτερον μέγεθος. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ὁμολογεῖς, Βασσιανὸν τὸν εὐλαβέστατον τέσσαρα ἔτη κατεσχηκέναι τὴν ἁγιωτάτην τῆς Ἐφεσίων πόλεως ἐκκλησίαν, ὡς ἐπίσκοπον; Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπε· τυραννικῶς, οὐχ ὡς ἐπίσκοπος. πῶς γὰρ εἶχε κρατῆσαι, ὁ μὴ χειροτονηθεὶς, ἀλλὰ μετὰ ξιφῶν εἰσελθὼν, καὶ καθισθεὶς ἑαυτῷ; κελευσάτω ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν, εἰσελθεῖν τοὺς ἐπισκόπους. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· δεικνύτω Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος, εἴγε ἀπὸ συνόδου εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ κατὰ τὸν εἰωθότα θεσμὸν εἰς χειροτονίαν, ἐπίσκοπος κατέστη τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως*. Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Εὐάζων ποτὲ ἐγὼ οὔτε ἐγενόμην, οὔτε εἰσῆλθον, ἀλλὰ βιασθεὶς, ὠνομάσθην ἐπίσκοπος· οἱ κανόνες φανερὰ ἔχουσιν· εἰπάτωσαν οἱ πατέρες, ἐὰν πρόκριμά ἐστι τὸ χειροτονηθῆναι, καὶ μὴ ἀπελθεῖν· αὐτοὶ εἰπάτωσαν. οἴδασι τοὺς κανόνας. παρακαλῶ, ἀκούσατέ μου· τέως φανερωθῇ ἡ τόλμα. ὅτι αὐθεντήσαντες καὶ λαβόντες ἐνέκλεισάν με· καὶ τότε περὶ τῆς ἱερωσύνης ζητοῦμεν· ἡ βία ζητηθῇ. Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ἀξιῶ, τοὺς κανόνας ἀναγνωσθῆναι τοὺς λέγοντας· ὥστε ἐν ἑτέρᾳ πόλει τὸν χειροτονηθέντα, μὴ δύνασθαι ἐν ἑτέρᾳ καθίστασθαι. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν οἱ κανόνες. Λεόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μαγνησίας ἀνέγνω. Καν. ϟε'.

*Ῥωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

Εἴ τις ἐπίσκοπος σχολάζων, ἐπὶ σχολάζουσαν ἐκκλησίαν ἑαυτὸν ἐπιρρίψας, ὑφαρπάζοι τὸν θρόνον δίχα συνόδου τελείας, τοῦτον ἀπόβλητον εἶναι· κἂν εἰ πᾶς ὁ λαὸς, ὃν ὑφήρπασεν, ἕλοιτο αὐτόν. τελείαν δὲ εἶναι σύνοδον ἐκείνην, ᾗ συμπάρεστι καὶ ὁ τῆς μητροπόλεως.

Ὁ αὐτὸς εὐλαβέστατος Λεόντιος ἐπίσκοπος ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου. Καν. ϟς'.

Εἴ τις ἐπίσκοπος χειροτονίαν λάβοι ἐπισκόπου, καὶ ὁρισθεὶς προεστάναι λαοῦ, μὴ καταδέξοιτο τὴν χειροτονίαν, μηδὲ πείθοιτο, ἀπιέναι εἰς τὴν ἐγχειρισθεῖσαν

A no & Antiocheno. ab his enim expulſus ª eſt. Eccleſiaſtico enim iudicio mea humilitas conſtituta eſt. Cognouerunt omnes, & conſenſerunt, & ſanctæ memoriæ Theodoſius Imperator & vniuerſa Synodus. Pro his enim miſit ſanctæ memoriæ Imperator Theodoſius Euſtathium primicerium Silentiariorum, vt cognoſceret inter eum & clerum & pauperes, qui ab eo iniuſtitiam fuerant paſſi. Venit in Epheſo beatæ memoriæ Euſtathius, tres menſes exegit cognoſcendo. Quæ cognouit, manifeſta fecit: & terminum, quem decreuit beatæ memoriæ Euſtathius, ſuſcepit, & ª confeſſiones expoſuit: & cle- B ricis [& pauperibus] & Eccleſiæ hæc manifeſta ſunt. Sunt hic Epiſcopi: veniant huc, & fateantur ſi aliter dico. Iubeat veſtra magnificentia venire eos. Numquid cum eis ordinatus eſt ibi? Superintrauit ibi, hodie quatuor anni ſunt: & Romanus Epiſcopus eum depoſuit, & Alexandrinus eum damnauit. Videat veſtra magnificentia epiſtolam ſcriptam à beatiſſimo Papa Leone. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Confiteris reuerẽdiſſimum Baſſianum quatuor annis obtinuiſſe ſanctam Epheſiorum ciuitatis Eccleſiam, velut Epiſcopum? Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Velut tyrannus, non vt Epiſcopus. C Quomodo enim obtinere poterat, qui per manus impoſitionem conſtitutus non eſt, ſed cum gladijs eſt ingreſſus, & ſedit ᵘ ibi? Iubeat veſtra magnificentia Epiſcopos ingredi. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Oſtendat Baſſianus reuerendiſſimus ſi per Synodum reuerendiſſimorum Epiſcoporum, & conſueta ordinationis lege Epiſcopus Epheſiorũ metropolis eſt conſtitutus.* Baſſianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Euazorum ego neque vmquam factus ſum, neque profectus illuc, ſed vim paſſus, denominatus ſum Epiſcopus. Canones manifeſti ſunt. Dicant Patres, ſi præiudicium D eſt ordinari, nec proficiſci. Ipſi dicant: nouerunt regulas. Supplico vt audiar. Interim præſumptio declaretur, quia auctoritate vſi capientes clauſerunt me, & tunc de ſacerdotio quærimus. Violentia primo quæratur. Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Supplico vt canones relegantur, qui dicunt, vt is qui in alia ciuitate ordinatus eſt, conſtitui non poſſit in altera. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Relegantur hi canones. Leontius reuerendiſſimus Epiſcopus Magneſiæ, ex codice relegit regulam nonageſimam quintam.

ª Eſt regio iudicio, &c. mea humilitas

ª conuentiones

ᵘ ſibi?

* Latine, legi, legimus, legit.

Si quis Epiſcopus vacans, ſuper Eccleſiam E vacantem ſemetipſum inijciens, ſubripuerit ſedem præter perfectum Concilium; hunc expellendum eſſe, licet omnis populus quem arripuit, eum elegerit. Perfecta vero Synodus illa eſt, cui intereſt & metropolitanus Epiſcopus.

Eſt can. xvi. Concilij Antiocheni.

Idem reuerendiſſimus Leontius Epiſcopus ex eodem codice legit regulam nonageſimam ſextam.

Si quis Epiſcopus ordinationem acceperit Epiſcopatus, & populo præeſſe decretus, non acquieuerit ordinationi, neque ei perſuaſum fuerit proficiſci ad Eccleſiam ſibi commiſſam; hunc

Can. xvij. eiuſd. Concil. Antioch.

hunc excommunicatum eſſe, donec coactus acquieſcat, aut quidquam de eo Epiſcoporum prouinciæ Synodus perfecta definiat.

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Reuerendiſſimus Epiſcopus Baſſianus edoceat, quis eum fecit Epiſcopum. Baſſianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Vnus eorum qui me inthronizauerunt, hic eſt Olympius. neſcio alios: hunc recordor. Lucianus reuerendiſſimus Epiſcopus Byziæ dixit: Qui habuit ius, ſuſcepit eum bonæ memoriæ Proclus, & ſuſcepit eum beatæ memoriæ Theodoſius pijſſimus Imperator: & vocans eos, amicos effecit: ſed tamen cur eſt expulſus? Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Beatus ſanctæ memoriæ Flauianus expulit eum. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Quoniam memoria facta eſt Olympij reuerendiſſimi Epiſcopi, tamquam is inthronizauerit Baſſianum reuerendiſſimum Epiſcopum, prædictus Olympius, ſi hęc ita ſunt, nos edoceat. Olympius reuerendiſſimus Epiſcopus Theodoſiopolis dixit: Poſt mortem Baſilij Epiſcopi, qui illo tempore fuit in ciuitate, in qua ordinatus ſum Epiſcopus Theodoſiopolis, in ea degebam. ¹ Mandauerunt mihi clerici eiuſdem ciuitatis Epheſi, dicentes: Veni huc, vt canonice ordinationem ſuſcipiat ciuitas, quoniam obdormiuit ſanctæ memoriæ Baſilius, qui fuit Epiſcopus. Ego vero has litteras accipiens, adueni, credens quia & alij reuerendiſſimi Epiſcopi vocati eſſent. Ante tres autem dies quàm ² ingreſſus eſſem Eccleſiam, vt inthronizaretur, dum applicaſſem in quodam hoſpitio, ſuſtinebam etiam reuerendiſſimos Epiſcopos, vt canonice ſecundum morem ordinatio proueniret. Vt ergo primam & ſecundam & tertiam ſuſtinuiſſem diem in hoſpitio, & alter nullus Deo amiciſſimorum eſt inuentus Epiſcopus; *tandem venientes quidam è reuerendis clericis, dicunt mihi: Alij Epiſcopi non ſunt hic, quid facto eſt opus?* Dicebam ego: [Solus] quid poſſum facere? Quoniam extra rationem canonum eſt, ſolum Epiſcopum diſponere Eccleſiam, & maxime ³ tantæ metropolis. Cum ergo hæc loquerer mecum, circumdedit manſionem, in qua eram, innumera multitudo: & neſciui vbi eſſem, & coram tanta poteſtate, & coram altari, quidam enudans gladium, Holoſericus nomine, qui puto comitianus eſt, venit & ipſe & omnis multitudo, & portantes me, ⁴ profecti ſunt in Eccleſiam. Et ita cum ducentis aut trecentis hominibus & me & ipſum leuauerunt ad ſedem, & inthronizatio celebrata eſt. Vſque ad hoc, quemadmodum factum eſt, noui. Baſſianus reuerendiſsimus Epiſcopus dixit: Mentitus eſt. Glorioſiſsimi Iudices dixerunt: Si Proclus ſanctæ memoriæ, qui fuit Archiepiſcopus regiæ Conſtantinopolis, ſuſcepit Baſsianum reuerendiſsimum Epiſcopum, & communicauit ei tamquam Epiſcopo Epheſiorum metropolis, reuerendiſsimus clerus ſanctæ Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ nos edoceat. * Theophilus reueren-

¹ Significauerunt

² iſte ingreſſurus eſſet

³ tam illuſtris

⁴ abduxerunt

* Latine, legi. legimus, legis.

θῆναι αὐτῇ ἐκκλησίας, ὥστε εἶναι ἀκοινώνητον, ἕως ἂν ἀναγκασθεὶς καταδέξηται, ἢ ὁρίσῃ τι περὶ αὐτοῦ ἡ τελεία σύνοδος τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐπισκόπων.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· διδαξάτω Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος, τίς αὐτὸν κατέστησεν ἐπίσκοπον. Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· εἷς ἐκ τῶν ἐνθρονισάντων με οὗτός ἐστιν Ὀλύμπιος· οὐκ οἶδα ἄλλους· τοῦτον μνημονεύω. Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βύζης εἶπεν· ὁ ἔχων τὸ κῦρος, ἐδέξατο αὐτὸν ὁ μακαρίτης Πρόκλος ἐδέξατο αὐτόν· καὶ ὁ μακαρίτης Θεοδόσιος, ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς· καὶ καλέσας αὐτοὺς, φίλους αὐτοὺς ἐποίησεν. ἀλλ᾽ ὅμως διὰ τί ἐξεβλήθη; Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ὁ μακάριος ἐν ἁγίοις Φλαυιανὸς ἐξέβαλεν αὐτόν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἐπειδὴ μνήμη γέγονε τοῦ Ὀλυμπίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, ὡς ἐνθρονίσαντος Βασσιανὸν τὸν εὐλαβέστατον, ὁ προλεχθεὶς εὐλαβέστατος Ὀλύμπιος, εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει, διδασκέτω. Ὀλύμπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως εἶπε· μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κατὰ καιρὸν ἐπισκόπου Βασιλείου ἐν τῇ πόλει, ἐν ᾗ κεχειροτόνημαι ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, ἐν αὐτῇ διῆγον. δηλοῦσί μοι οἱ κληρικοὶ αὐτῆς τῆς πόλεως Ἐφέσου, λέγοντες· παραγενοῦ ἐνταῦθα, ἵνα κανονικῶς χειροτονίαν δέξηται ἡ πόλις· ἐπειδὴ ἐκοιμήθη ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Βασίλειος, ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος. ἐγὼ δὲ δεξάμενος τὰ γράμματα ταῦτα, παρεγενόμην, ὑπολαβὼν, ὅτι καὶ ἄλλοι εὐσεβέστατοι ἐπίσκοποι ἐκλήθησαν. πρὸ τριῶν δὲ ἡμερῶν τοῦ μέλλειν εἰσιέναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦτον, ἐνθρονίζεσθαι, καταχθεὶς ἔν τινι ξενοδοχείῳ, περιέμενον καὶ τοὺς ἑτέρους εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους, ὥστε γενέσθαι κανονικὴν τὴν χειροτονίαν κατὰ τὸ ἔθος. ὡς δὲ καὶ μίαν, καὶ δευτέραν, καὶ τρίτην ἡμέραν ἔμεινα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, καὶ ἄλλος οὐχ εὑρέθη θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος, τελευταῖον ἐλθόντες τινὲς τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν, λέγουσί μοι· ἄλλοι ἐπίσκοποι οὐκ εἰσὶν ἐνταῦθα, τί δεῖ γενέσθαι; εἶπον ἐγώ· τί δύναμαι ποιῆσαι; ἐπειδὴ ἔξω τῆς ἀκριβείας τῶν κανόνων ἐστὶ, μόνον ἐπίσκοπον διοικεῖν ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα τοιαύτης περιφανοῦς μητροπόλεως. ὡς δὲ ταῦτα ἐλάλουν μετ᾽ ἐμαυτοῦ, περιεκύκλωσαν τὸ οἴκημα, ἔνθα ἤμην, πλῆθος ἄπειρον, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ εἰμι, καὶ ἐπὶ τοσαύτης ἐξουσίας, καὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, τίς ποτε γυμνώσας παραμήριον Ὁλοσηρικὸς, τοῦτο ὄνομα αὐτοῦ, κομητιανὸς τάχα ὢν, ἦλθε καὶ αὐτὸς, καὶ τὸ πλῆθος ἅπαν, καὶ βαστάσαντές με, ἀπήγαγον εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ οὕτω μετὰ διακοσίων, ἢ τριακοσίων ἀνθρώπων, καὶ ἐμὲ, καὶ αὐτὸν, ἀπήγαγον εἰς τὸν θρόνον· καὶ ἐγένετο ὁ ἐνθρονιασμός. μέχρι τούτου τὸ ὅπως γέγονεν οἶδα. Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ἐψεύσατο. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· εἰ Πρόκλος ὁ τῆς ὁσίας μνήμης, ὁ γενόμενος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ἐδέξατο αὐτὸν Βασσιανὸν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον, καὶ ἐκοινώνησεν αὐτῷ, ὡς ἐπισκόπῳ τῶν Ἐφεσίων μητροπόλεως, ὁ εὐλαβέστατος κλῆρος τῆς ἁγίας Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας διδασκέτωσαν. * Θεόφιλος ὁ εὐλαβέ-

* Ῥωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

λαβέστατος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας εἶπεν· ὡς ἐπὶ θεοῦ, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ ἐν ἁγίοις Πρόκλος κοινωνικὸν, καὶ συνοδικοῖς γράμμασι τιμήσας αὐτὸν, ἀπέλυσεν ἐπὶ τὴν Ἔφεσον· καὶ ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα· καὶ ἐλέγετο ἕως πρὸ ὀλίγου καιροῦ. Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι κληρικοὶ τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας εἶπον· καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ λέγομεν· ἐδέξατο γὰρ αὐτὸν, καὶ ἐκοινώνησεν αὐτῷ ὁ μακάριος Πρόκλος· καὶ ἐποίησε συνοδικὰ γράμματα· καὶ εἰς τὰ δίπτυχα αὐτὸν ἐνέταξεν. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· νῦν Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος λεγέτω, ὅπως ἐπίσταται, Βασσιανὸν τὸν εὐλαβέστατον ἀποκινηθέντα τῆς ἐπισκοπῆς· καὶ εἰ αὐτὸς παρὰ τῆς συνόδου ἐχειροτονήθη. Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ἀνηνέχθη παρὰ τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως, τοῦ ἐν ἁγίοις Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως γράψαντος ἐκεῖ· ἠνέχθη δὲ γράμματα καὶ παρὰ τοῦ μακαριωτάτου Πάπα, τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου, ὥστε τοῦτον μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον· καὶ φανερά ἐστι τὰ γράμματα. κελεύσατε, ἐλθεῖν τοὺς νοταρίους ἐπὶ τῷ φανερωθῆναι ποίῳ τρόπῳ ἀπεκινήθη, καὶ ποίῳ τρόπῳ ἐξεβλήθη, καὶ ποίῳ τρόπῳ ἐγὼ κατέστην. ἡμεῖς διὰ τὴν πίστιν ἤλθομεν. μὴ γὰρ ᾔδειν, ὅτι τοῦτο ἔχει ἀνακύψαι; ἅπαξ πέρας ἔλαβε τὸ πρᾶγμα. ἦλθεν ὁ Σιλεντιάριος ἐκεῖ· τρεῖς μῆνας ἐποίησε διαγινώσκων μεταξὺ αὐτοῦ, καὶ τῶν κληρικῶν· φανερά ἐστι τὰ ὁρισθέντα. Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπε· Στέφανος πρεσβύτερός μου ἦν· τέσσαρα ἔτη μετ' ἐμοῦ ἐλειτούργει· μετ' ἐμοῦ ἐκοινώνει· καὶ ἐκοινώνει παρ' ἐμοῦ, ὡς παρ' ἐπισκόπου· καὶ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐνέκλεισάν με, καὶ ταῦτα ἔπαθον, μὰ τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ, ὕδωρ ἐζήτησα, καὶ οὐκ ἔδωκάν μοι. ἐπὶ τρίμηνον ἔσχον με ἐγκατάκλειστον. οἱ δὲ παρ' ἐμοῦ ἐπίσκοποι χειροτονηθέντες, αὐτοὶ καὶ τοῦτον ἐχειροτόνησαν ἐπίσκοπον, ὄντος μου ἐγκατακλείστου. ἐὰν μή εἰμι ἐγὼ ἐπίσκοπος, οὐδὲ οἱ παρ' ἐμοῦ χειροτονηθέντες ὀφείλουσιν εἶναι ἐπίσκοποι, οὐδὲ οἱ κληρικοί.

Κασσιανὸς πρεσβύτερος, συνὼν Βασσιανῷ τῷ εὐλαβεστάτῳ, εἶπε· τῇ μέσῃ ἑβδομάδι κατηνάγκασαν ἡμᾶς, καὶ εἰσήγαγον ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ Μαιόνιος· καὶ ἐπέδωκάν μοι τὸ εὐαγγέλιον· καὶ ὥρκωσάν με· καὶ λέγουσί μοι· δεῦρο, ὄμοσον, μὴ ἀναχωρῆσαι ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ζῆν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀποθανεῖν μετ' αὐτοῦ, καὶ μὴ προδοῦναι αὐτόν· λέγω· σήμερον εἰκοσιπέντε ἔτη εἰμὶ [a] κοινωνὸς, εἰς Κωνσταντινούπολιν πράγματα δεόμενος, καὶ θεός ἐστιν ὁ εἰδὼς, οὐδέποτε ὤμοσά ποτε· καὶ νῦν πρεσβύτερός μου ὄντος, καταναγκάζετέ με ὀμόσαι; λαβόντες τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, ἔδωκάν μοι, καὶ ὤμοσα αὐτοῖς· καὶ τῇ πέμπτῃ τοῦ ἁγίου Πάσχα λαβόντες, καὶ αὐτὸν ἐνέκλεισαν, καὶ ἐμὲ ἐφόδευσαν· καὶ ἀσθενῆ με ἐποίησαν διὰ λακτισμάτων· καὶ ἤνεγκαν τρεῖς ὑποδιακόνους, καὶ ὀψὲ ἦραν, καὶ ἀπήγαγόν με ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἔθηκαν ἡμιθανῆ, καὶ ἐφλεβοτόμησάν με. ἵνα οὖν μὴ ἐπιορκήσω, σήμερον [b] τεσσαράκοντα

ἔτη

[a] κοινωνικός.

[b] τέσσαρα.

reuerendiſſimus presbyter Conſtantinopolis ſanctæ Eccleſiæ dixit: Vt coram Deo, & ſuſcepit eum ſanctæ memoriæ Proclus communicantem, & ſynodalibus litteris honorans dimiſit eum ad Epheſum, & in diptychis poſuit eius nomen, & recitabatur vſque ad modicum ab hinc tempus. Omnes reuerendiſſimi clerici ſanctiſſimæ Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ dixerunt: Et nos hæc ipſa dicimus. Suſcepit enim eum, & communicauit ei beatæ memoriæ Proclus, & fecit ſynodicas litteras, & in diptychis eum poſuit.

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Nunc Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus dicat, quemadmodum nouit Baſſianum reuerendiſſimum Epiſcopum ab Epiſcopatu remotum, & ſi ipſe per Synodum ordinatus eſt. Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Relatum eſt ab Epiſcopo Alexandrinæ ciuitatis, ſanctiſſimæ memoriæ Theodoſio principe ſcribente illuc, allatæ ſunt etiam litteræ à beatiſſimo & ſanctiſſimo Papa Romano, quatenus iſtum eſſe non oporteret Epiſcopum, & manifeſtæ ſunt litteræ. Iubete venire notarios, vt declaretur quomodo remotus eſt, & quomodo eſt eiectus, & quomodo ego ſum ordinatus. Nos propter fidem venimus. Numquid ergo ſciebam, quoniam hoc potuiſſet emergere? Semel finē accepit cauſa. Venit Silentiarius illuc, tres menſes fecit, cognoſcens inter eum & clericos. Clarent ea quæ definita ſunt. Baſſianus reuerēdiſſimus dixit: Stephanus presbyter meus fuit: quatuor annis mecum Miſſas celebrabat, mecum communicabat, & communicabat [a] mihi tamquam Epiſcopo. Et ipſa die qua recluſerunt me, [ſimul communicauimus, & arripuit me, & incluſit me:] & iſta ſum paſſus, per virtutes Dei, aquam quæſiui, & non mihi dederunt. Tribus menſibus habuerunt me clauſum. Epiſcopi autem qui à me ordinati ſunt, ipſi & hunc ordinauerunt Epiſcopum, dum eſſem incluſus. Si non ſum ego Epiſcopus, neque illi qui à me ſunt ordinati, eſſe debent Epiſcopi, neque clerici.

[a] à me tamquam ab Epiſcopo.

Caſſianus presbyter, qui fuit cum Baſſiano reuerendiſſimo, dixit: Media hebdomada coegerunt nos, & introduxerunt in baptiſterio Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus, & Mæonius, & dederunt mihi Euangelium, & coniurauerunt me, & dixerunt: Veni, iura non diſcedere ab illo, ſed viuere cum eo, & mori cum eo, & non tradere eum. Dixi: Hodie viginti quinque annis communico, Conſtantinopoli negotium agens: & Deus eſt qui nouit, quia numquam iuraui alicui: & nunc dum presbyter ſum, cogitis me iurare? Qui ſumentes Euangelium dederunt mihi, & iuraui eis. Et quinta feria de ſancto Paſcha tollentes, & ipſum incluſerunt, & me ceciderunt, & debilem fecerunt calcibus. Et adduxerunt tres ſubdiaconos, & [b] veſpere tulerunt, & duxerunt me in domum meam, & poſuerunt me ſemiuiuum, & phlebotomauerunt me. Vt ergo non peierarem, hodie quatuor

annos

[b] vix unde

annos habeo errando, & mendicando Conſtantinopoli, vt non peierarem nomen Filij Dei. Lucianus reuerendiſſimus Epiſcopus Byziæ, tranſiens in medium dixit: Obſtrinxerunt nos reliqui Epiſcopi nobiſcum reſidentes, vt vnuſquiſque quod nouit in veritate, & ad pietatẽ tendere, dicat. Et licet ex nobiſipſis bonum eſſet hoc facere, verumtamen dicimus, quoniam quatuor annis operatus eſt in ſede ſine contentione, ſine contradictione, & ordinauit decem Epiſcopos, & clericos multos, & communicauit ei, qui nunc eſt Epiſcopus Stephanus, cum eſſet eius presbyter, & omnes reliqui clerici. Et quomodo poſſibile eſt nunc Baſſianum expelli præter conſequentiam [a] regularem, cum præcipue beatiſſimus Proclus regiæ Conſtantinopolis Epiſcopus ei communicauerit, & per ſynodicas litteras firmauerit eius Epiſcopatum? Meliphthongus reuerendiſſimus Epiſcopus Heliopolis, tranſiens in medium dixit: Oportebat eũ, qui quatuor annis ſine contentione Epiſcopatum obtinuit, aut accuſari, aut ita ſine iudicio non [b] iactari. Et quoniam & ego coniuratus ſum ab Epiſcopis iuxta me ſedentibus, quatenus tranſiens in medium dicam ea quæ [c] cunctos mouent; tamquam os effectus reliquorum propemodum reſidentium Epiſcoporum, ex perſona cunctorum hæc refero & ſancto Concilio & veſtræ poteſtati, quæ Lucianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit. Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Sanctiſſimus Archiepiſcopus Romanus Leo hunc [d] damnauit, quoniam præter regulas factus eſt. Cecropius reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtopolis dixit: Domne Stephane, cognoſce quantum poteſt Flauianus [e] beatæ memoriæ etiã poſt mortem. Reuerendiſſimi Epiſcopi & clerici Conſtantinopolitani clamauerunt: Veritas ſic habet: omnes hæc ipſa dicimus. Flauiano æterna memoria: orthodoxi æterna memoria. Ecce vltio, ecce veritas. Flauianus poſt mortem viuit: martyr pro nobis oret. Flauianus poſt mortem Fidem expoſuit. Flauianus hic eſt: orthodoxus hic eſt. Multos annos Imperatori. Flauianus nobiſcum iudicat.

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Omnibus examinatis de Baſſiano & Stephano reuerendiſſimis, relectis etiam canonibus, dicat ſancta Synodus, de [f] Epiſcopatu Epheſio quid eis videatur. * Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Iuſtitia Baſſianum vocat, regulæ valeant. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Nobis quidem videtur, neque Baſſianum reuerendiſſimum dignum exiſtere vt ſit Epheſiorum ciuitatis Epiſcopus, quoniam ex inuaſione violenta Epiſcopatum ſibimet vindicauit: neque Stephanum reuerendiſſimum Epiſcopum, qui per coniurationes, & tales adinuentiones Epiſcopatum ſibimet acquiſiuit: iuſtum vero eſſe, vt eligatur alius, qui & Fidem integre ſciat, & vita noſcatur ornatus, vt eſſe poſſit Epiſcopus. Totum autem Concilio ſancto relinquimus, quatenus ſen-

[a] Secundum.
[b] Subijci.
[c] ſine mouet, coram omnibus
[d] depoſuit.
[e] Sic imperator etiam
[f] Epiſcopis Epheſi
* Latine, legi, legimus, legu.

A ἔτη πλαζόμενος ἐπαιτῶ ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἵνα μὴ ἐπιορκήσω τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ θεοῦ. Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βύζης, παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ, εἶπε· ἐνεστήσαν ἡμᾶς οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι, οἱ μεθ' ἡμῶν καθεζόμενοι, ὥστε ἕκαστον, ὁ οἶδεν ἀληθὲς, καὶ πρὸς εὐσέβειαν συντεῖνον εἰπεῖν· καὶ εἰ καὶ ἐξ αὐτῶν καλὸν ἦν ἡμᾶς τοῦτο ποιῆσαι, πλὴν λέγομεν· ὅτι τετραετίαν ἐπήρξησεν ἐν τῷ θρόνῳ ἀμάχως, δίχα ἀντιῤῥήσεως, καὶ ἐχειροτόνησε δέκα ἐπισκόπους, καὶ κληρικοὺς πολλοὺς, καὶ ἐκοινώνει αὐτῷ αὐτὸς ὁ νῦν ἐπίσκοπος Στέφανος, πρεσβύτερος αὐτοῦ ὤν, καὶ πάντες οἱ

B λοιποὶ κληρικοί. καὶ πῶς οἷόν τε ἐστὶ, νῦν Βασσιανὸν ἐξωσθῆναι παρὰ τὴν τῶν κανόνων ἀκολουθίαν, τοῦ καὶ μάλιστα τὸν μακαριώτατον Πρόκλον, τὸν τῆς βασιλευούσης ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, κοινωνῆσαι αὐτῷ, καὶ διὰ συνοδικῶν γραμμάτων βεβαιῶσαι τὴν τούτου ἐπισκοπήν. Μελίφθογγος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως, παρελθὼν εἰς τὸ μέσον εἶπεν· ἐχρῆν, τὸν τετραετῆ χρόνον κατεσχηκότα τὴν ἐπισκοπὴν ἀμάχως, ἢ μεμφθῆναι, ἢ οὕτως ἀκρίτως μὴ ῥιφθῆναι. καὶ ἐπειδὴ κατηναγκάσθην παρὰ τῶν ἐγγὺς καθεζομένων κἀγὼ ἐπισκόπων·

C ὥστε με παρελθόντα εἰπεῖν τὰ κινοῦντα πρὸς πάντας, στόμα γενόμενος τῶν ἐγγύς μου λοιπῶν ὄντων ἐπισκόπων, ἐκ προσώπου πάντων ταῦτα ἀναφέρω τῇ τε ἁγίᾳ συνόδῳ, καὶ τῇ ὑμετέρᾳ ἐξουσίᾳ, ἅπερ Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε. Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων ὁ Ῥώμης τοῦτον καθεῖλεν· ἐπειδὴ παρὰ κανόνας ἐγένετο. Κέκροπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστουπόλεως εἶπε· κύριε Στέφανε, πόσα δύναται Φλαβιανὸς καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ μετὰ θάνατον; πάντες

D οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ οἱ κληρικοὶ Κωνσταντινουπόλεως, εἶπον· ἡ ἀλήθεια οὕτως ἔχει. πάντες ταῦτα λέγομεν. Φλαβιανοῦ αἰωνία ἡ μνήμη. τοῦ ὀρθοδόξου αἰωνία ἡ μνήμη. ἴδε ἐκδίκησις, ἴδε ἀλήθεια. Φλαβιανὸς μετὰ θάνατον ζῇ. ὁ μάρτυς ὑπὲρ ἡμῶν εὔξεται. Φλαβιανὸς μετὰ θάνατον τὴν πίστιν ἐξέθετο. Φλαβιανὸς ὧδέ ἐστιν. ὁ ὀρθόδοξος ὧδέ ἐστιν. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. Φλαβιανὸς ἡμῖν συνδικάζει.

Οἱ * ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· πάντων ἐξετασθέντων, τῶν ἐπὶ Βασσιανῷ, καὶ Στεφάνῳ, τοῖς εὐλαβεστάτοις, πεπραγμένων, ἀναγνωσθέντων δὲ καὶ τῶν

E κανόνων, λεγέτω ἡ ἁγία σύνοδος αὐτὴ περὶ τῆς κατ' Ἔφεσον ἐπισκοπῆς, τί αὐτῇ παρίσταται. * οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τὸ δίκαιον Βασσιανὸν καλεῖ· οἱ κανόνες κρατείτωσαν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἡμῖν μὲν φαίνεται οὔτε Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἄξιος ὢν ἐπίσκοπος εἶναι τῆς Ἐφεσίων πόλεως· ἐπειδήπερ ἐξ ἐφόδου βιαίας ἑαυτῷ ταύτην ἐξεδίκησεν, οὔτε Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος, ἐκ συνωμοσιῶν, καὶ τοιαύτης τέχνης τὴν ἐπισκοπὴν ἑαυτῷ πορισάμενος· δίκαιον δὲ εἶναι ἐπιλεχθῆναι ἕτερον, τήν τε πίστιν ἀκριβῶς ἐπιστάμενον, καὶ βίῳ κεκοσμημένον, τὸν ἐπίσκοπον εἶναι ὀφείλοντα. τὸ πᾶν δὲ τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ καταλιμπάνομεν· ὥστε

δοκιμάσαι

* ἐνδοξότατοι
* Romani, αὐτῇ μον, ...

θεωρῆσαι τὸ παριστάμενον αὐτῇ τύπον ἐπὶ τῷ πράγματι. ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· αὕτη δικαία κρίσις· αὕτη θεοῦ κρίσις· ὁ Χριστὸς ἐδίκασε τῇ ὑποθέσει· ὁ θεὸς δι' ὑμῶν δικάζει· αὕτη ἡ ἀπόφασις τοῦ θεοῦ ἐστι. τοὺς κανόνας, καὶ τοὺς νόμους ὑμεῖς φυλάττετε. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων· πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων· πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συνόδου.

Πασχασῖνος, καὶ Λουκήνσιος, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, εἶπον· δῆλα τὰ παρὰ πάσης τῆς συνόδου λεχθέντα. τὸ περὶ τύπου τοῦ πράγματος, ἢ τῶν προσώπων δοκεῖ, καὶ ἡμῶν, καὶ τούτων, ἐστὶ τὴν ἀπόφασιν βεβαιῶσαι. Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, εἶπε· τοὺς ἀθέσμως ἑαυτοὺς ἁρμόσαντας τῇ τοῦ Χριστοῦ νύμφῃ, τῇ κατ' Ἔφεσον, φημὶ, ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, τούτους εἰκότως ἐννόμως ἑαυτῆς ἀπέβαλε. τοιγαροῦν ὅ, τε ἐπιπηδήσας τῷ θρόνῳ Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, καὶ ὁ μετ' ἐκεῖνον ἑαυτὸν ἐπιβαλὼν ἀτάκτως, Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, τὴν ἡσυχίαν ἀγέτωσαν, πεπαυμένοι τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἐκκλησίαν ἐνεργείας. δοθήσεται δὲ τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει ἐπίσκοπος, ὁ παρὰ θεοῦ ἀναδεδειγμένος, καὶ παρὰ πάντων τῶν μελλόντων ποιμαίνεσθαι ψηφιζόμενος, εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκεῖ χειροτονίαν, ὀρθοτομῶν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· τῶν μνημονευθέντων δηλονότι, ἐχόντων μόνον τὴν ἀξίαν τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ τὴν κοινωνίαν, καὶ παραμυθίας τῆς προσηκούσης ἀπὸ ταύτης τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ἀξιουμένων. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· αὕτη δικαία ψῆφος· αὕτη δικαία κρίσις.

Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· ἡ ἔφοδος τοῦ εὐλαβεστάτου Βασσιανοῦ ἀνατροπὴν ἔχει τῶν κανόνων, καὶ ἡ ἀτάκτως γινομένη ἐπὶ Στεφάνῳ χειροτονία. ὅθεν, εἰ δοκεῖ, ἀμφοτέρους μὲν σχολάζειν τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως, χειροτονηθῆναι δὲ κανονικὸν ἐπίσκοπον τῇ προειρημένῃ μητροπόλει, βίῳ καὶ πίστει κεκοσμημένον. οἱ τῆς Ἀσίας εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, προσπεσόντες τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ τῶν πατέρων, εἶπον· ἐλεήσατε ἡμᾶς. ἡμεῖς παρακαλοῦμεν τὴν ἁγίαν σύνοδον, ὥστε καταλεῆσαι τὰ παιδία ἡμῶν, μὴ δι' ἡμᾶς, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀποθάνῃ· ὥστε φιλανθρωπίαν δοθῆναι τούτοις, καὶ δοθῆναι ἡμῖν κἂν Βασσιανὸν εἰς κακοῦ ἀναίρεσιν· ἐπεὶ, εἴ τις ὧδε χειροτονηθείη, καὶ τὰ παιδία ἡμῶν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ πόλις ἀπόλλυται. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἐπειδὴ κατὰ τὰς φωνὰς τῆς ἁγίας συνόδου οὔτε Βασσιανὸς, οὔτε Στέφανος, οἱ εὐλαβέστατοι, ἄξιοί εἰσιν ἐπίσκοποι εἶναι τῆς Ἐφεσίων πόλεως, οἱ δὲ τῆς Ἀσιανῆς ἐπίσκοποι, οἱ ἐνταῦθα εὑρεθέντες, φασὶν, ἂν ἐνταῦθα χειροτονηθείη ἕτερος ἐπίσκοπος, ἐν θορύβῳ γίνεσθαι τὴν Ἐφεσίων πόλιν, λεγέτω ἡ ἁγία σύνοδος, ποῦ βούλονται οἱ κανόνες τὸν τῆς κατ' Ἔφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας χειροτονηθῆναι ἐπίσκοπον. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· τὸ ἔθος ὧδε ἔχει· εἰ ἐγένετο ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος, οὐκ εἶχε ταῦτα γίνεσθαι. ἐκεῖ

A ſententiam, quæ in hac cauſa fuerit viſa, depromat. Sancta Synodus clamauit: Hæc iuſta ſententia eſt: hoc Dei iudicium eſt: Chriſtus iudicauit cauſam: Deus per vos iudicat. hæc ſententia Chriſti eſt: Canones & leges vos cuſtoditis. Multos annos Imperatoribus, multos annos Iudicibus, multos annos Concilio.

Paſchaſinus & Lucentius reuerendiſſimi Epiſcopi, obtinentes locum Apoſtolicæ Sedis veteris Romæ, dixerunt: Clarent quæ ab vniuerſo Concilio dicta ſunt. quid de hac cauſa ſiue de perſonis videatur, & noſtrum & horum eſt confirmare ſententiam. B Anatolius reuerendiſſimus Archiepiſcopus Conſtantinopolis nouæ Romæ dixit: Eos, qui ſe contra legem, ſponſæ Chriſti ſanctiſſimæ Epheſinæ Eccleſiæ coniunxerunt, hos [a] decenter legibus ſuis expellit. Igitur & qui inſiliuit ſedi Baſſianus reuerendiſſimus Epiſcopus, & qui poſt illum inordinate ſemetipſum immiſit Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus, quietem habeant, ceſſantes ab [b] operatione einſdem Eccleſiæ. Dabitur autem Epheſiorum metropoli Epiſcopus à Deo monſtratus, & ab omnibus qui paſcendi ſunt, eligẽdus ad ordinationem illius [c] Epiſcopatus, qui & recte prædicet verbum veritatis: memoratis ſcilicet dignitatem C tantummodo Epiſcopatus habentibus & communionem, [d] neceſſariaq. ſalaria, quæ à ſanctiſſima hac conſequentur Eccleſia.

[a] legitime à ſe ipſa expulit.

[b] adminiſtratione.

[c] Eccleſiæ,

[d] decensq. ſolatium, quod

Sancta Synodus exclamauit: Hæc iuſta ſententia, hoc iuſtum iudicium eſt.

Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Inuaſio reuerendiſſimi Baſſiani euerſionem habet regularum, & extra regulas etiam inordinate facta ordinatio in Stephano. Vnde, ſi videtur, ambo debent Epheſiorum metropolis Epiſcopatu vacare. Ordinari autem regulariter debet Epiſcopus prædictæ metropoli, vita & fide compoſitus. D Aſiani reuerendiſſimi Epiſcopi proſtrati ante ſanctiſſimam Synodum Patrum dixerunt: Miſeremini noſtri. nos ſupplicamus ſancto Concilio, vt miſereatur filiorũ noſtrorũ, ne forte propter nos & propter peccata noſtra moriantur, [e] vt nobis clemẽtia condonetur. nam ſi Baſſiano ſucceſſorẽ ſuadeat aliquis hic ordinari, & filij noſtri moriuntur, & ciuitas deperit. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Quoniam ſecundum voces ſancti Concilij neque Baſſianus, neque Stephanus reuerendiſſimi, digni ſunt qui in Epheſiorum ciuitate ſint Epiſcopi, Aſiani autem Epiſcopi hic reperti dicunt: Si hic ordinetur alter Epiſcopus, Epheſiorum contur- E bari ciuitatem; dicat ſancta Synodus, vbi volunt Canones Epiſcopum Epheſinæ ſanctiſſimæ Eccleſiæ ordinari. Reuerendiſsimi Epiſcopi clamauerunt: In prouincia. Diogenes reuerendiſsimus Epiſcopus Cyzici dixit: Conſuetudo hoc habet. ſi factus fuiſſet [f] à Conſtantinopolitano Epiſcopo, non habuerunt hæc agi. Ibi enim

[e] vt his clementia tribuatur, & nobis condonetur ſaltem Baſſianus ad tollenda mala: nam ſi quiſpiã hic fuerit ordinatus, & filij

[f] Conſtantinopo'i Epiſcopus, non hæc acceſſiſſent. Ibi

A enim ſalgamarios ordinant, & propterea [a] euerſio fit. Leontius reuerendiſsimus Epiſcopus Magneſiæ dixit: A ſancto Timotheo vſque nunc, viginti ſeptem Epiſcopi facti, omnes in Epheſo ſunt ordinati. Solus ‖Baſilius violenter hic factus eſt, & multæ cædes hinc ortæ ſunt. Philippus reuerendiſsimus presbyter Conſtantinopolitanæ ſanctiſsimæ magnæ Eccleſiæ dixit: Sãctæ memoriæ Ioannes Epiſcopus Conſtantinopolitanus quindecim Epiſcopos depoſuit, profectus in Aſiam, & pro eis alios ordinauit, & Memnon hic [b] ordinatus eſt. Aëtius archidiaconus Conſtantinopolis dixit: Et Caſtinus hic ordinatus eſt, Heraclides, & alij cum voluntate noſtræ vrbis B Archiepiſcopi ordinati ſunt. Baſilium ſimiliter beatæ memoriæ Proclus ordinauit, & beatæ memoriæ quidem Theodoſius Imperator huiuſcemodi ordinationi cooperatus eſt, & beatæ memoriæ Cyrillus Alexandrinus Epiſcopus. Reuerendiſsimi Epiſcopi clamauerunt: Canones obtineant. Voces Imperatori. Clerici Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ clamauerunt: Ea quę ſanctorum Patrum centum quinquaginta ſunt, teneant: priuilegia Conſtantinopolis ne depereant. Ordinatio ſecundum morem ab Archiepiſcopo noſtro fiat. Glorioſiſsimi Iudices dixerunt: Perſpicimus quia hic deliberatione C opus habet ſanctum Concilium, de ordinatione Epiſcopatus Epheſinæ Eccleſiæ. Vnde, ſi videtur, cras hoc perfectius diſponatur.*

Explicit Actio vndecima.

[a] perturbatio accidit.
‖ Baſſianus vt eſt in vno mſ. Lat.
[b] confirmatus
* Latine, leg., legimus, legit.

συλλαμμαρίους χειροτονοῦσι· καὶ διὰ τοῦτο ἀνατροπὴ γίνεται. Λεόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μαγνησίας εἶπεν· ἀπὸ τοῦ ἁγίου Τιμοθέου μέχρι νῦν εἰκοσιεπτὰ ἐπίσκοποι ἐγένοντο· πάντες ἐν Ἐφέσῳ ἐχειροτονήθησαν· μόνος Βασίλειος κατὰ βίαν ὧδε ἐγένετο καὶ σφαγαὶ ἐγένοντο. Φίλιππος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἁγίας μεγάλης ἐκκλησίας εἶπεν· ὁ ἐν ἁγίοις Ἰωάννης ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως δεκαπέντε ἐπισκόπους καθεῖλεν, ἀπελθὼν ἐν Ἀσίᾳ, καὶ ἐχειροτόνησεν ἄλλους ἀντ' αὐτῶν· καὶ Μέμνων ὧδε ἐβεβαιώθη. Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· καὶ Κάστινος ὧδε ἐχειροτονήθη· Ἡρακλείδης, καὶ ἄλλοι μετὰ γνώμης τοῦ ὧδε ἀρχιεπισκόπου ἐχειροτονήθησαν· καὶ Βασίλειον ὁμοίως ὁ μακάριος Πρόκλος ἐχειροτόνησε· καὶ ὁ μακάριος Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς *συνήργησε τῇ τοιαύτῃ χειροτονίᾳ, καὶ ὁ μακάριος Κύριλλος ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· οἱ κανόνες κρατείτωσαν. τὰς φωνὰς τῷ βασιλεῖ. οἱ κληρικοὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐβόησαν· τὰ τῶν πατέρων τῶν ρν΄. κρατείτω. τὰ προνόμια Κωνσταντινουπόλεως μὴ ἀπόληται. ἡ χειροτονία κατὰ τὸ ἔθος ὑπὸ τοῦ ὧδε ἀρχιεπισκόπου γένηται. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· συνορῶμεν, ὅτι ἐπισκέψεως δεῖται ἡ ἁγία σύνοδος περὶ τῆς χειροτονίας τῆς κατ' Ἔφεσον ἐπισκοπῆς. ὅθεν, εἰ δοκεῖ, τῇ ἑξῆς τοῦτο πλείως τυπωθήσεται.*

* συνήργησε,
* Ῥωμαϊστὶ ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

ACTIO DVODECIMA
Concilij Chalcedonenſis.

D Similiter tertio kalendarum Nouembrium, eodem Conſulatu, in eadem ſanctiſsima Eccleſia reſidentibus ſupraſcriptis magnificentiſsimis & glorioſiſsimis Iudicibus, & eodem ſancto & generali Concilio, glorioſiſsimi Iudices dixerunt: Sollicitudo neceſſaria reipublicæ negligitur, nobis propter Fidem in ſancto Concilio [c] continuo occupari, à diuino apice iuſsis. Quia ergo ‖ multum nos à neceſſarijs reipublicæ cauſis abduci non eſt poſsibile, velocem quæſtionibus ſolutionem imponere feſtinantes, primo ordine dicere ſanctam Synodum E petimus, ſi quid [d] maius deliberauit de ſanctiſsima Epheſiorum Eccleſia, vtrum alium ei Epiſcopum oporteat ordinari, an certe Baſsianum reuerendiſsimum Epiſcopum recipere Epiſcopatum, an Stephanum reuerendiſsimum Epiſcopum eſſe. Omnia enim quæ ad eos pertinent, ſicut nouit eadem ſancta Synodus, heſterno die ſufficienter examinata noſcuntur.

Anatolius reuerendiſsimus Archiepiſcopus Conſtantinopolitanus dixit: Mihi placet, ſi etiã ſan-

[c] adeo frequenter adeſſe.
‖ diu
[d] amplius

ΠΡΑΞΙΣ ΔΩΔΕΚΑΤΗ
τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

Ὁμοίως τῇ πρὸ τριῶν καλανδῶν Νοεμβρίων, ὑπατείᾳ τῇ αὐτῇ ἐν τῇ αὐτῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ προκαθεζομένων τῶν προγεγραμμένων μεγαλοπρεπεστάτων καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, καὶ τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἡ τῶν δημοσίων φροντὶς ἀναγκαία τυγχάνουσα τῇ πολιτείᾳ, ῥαθυμεῖται, ἡμῶν διὰ τὴν πίστιν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ συνεχῶς εἶναι παραβάλλειν ὑπὸ τῆς θείας κορυφῆς προστεταχθέντων· ἐπὶ πολὺ δὲ ἐπείπερ τῶν ἀναγκαίων τῇ πολιτείᾳ πραγμάτων ἀφέλκεσθαι ἡμᾶς οὐ δυνατὸν, ταχεῖαν ἐπὶ τοῖς ζητήμασι λύσιν ἐπιτεθῆναι σπουδάζοντες, ἐν πρώτῃ τάξει λέγειν τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐξαιτούμεν, εἴ τι πλέον ἐβουλεύσατο περὶ τῆς κατ' Ἔφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, πότερον χρὴ χειροτονηθῆναι ἕτερον αὐτῇ ἐπίσκοπον, ἢ Βασσιανὸν τὸν εὐλαβέστατον ἀναλαβεῖν τὴν ἐπισκοπὴν, ἢ Στέφανον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον εἶναι· πάντα γὰρ τὰ κατ' αὐτοὺς, ὡς ἐπίσταται ἡ αὐτὴ ἁγία σύνοδος, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ ἱκανῶς ἐξητάσθη.

Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ἐμοὶ ἀρέσκει, εἰ καὶ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ

A νόδῳ παρίσταται, μηδέτερον αὐτῶν τῆς πόλεως ἐκείνης εἶναι ἐπίσκοπον, ἀλλ᾽ ἕτερον χειροτονηθῆναι, διὰ τὸ τούτους παρὰ κανόνας ἑαυτοῖς τὴν ἐπισκοπὴν ἁρπάσαι· ἐχόντων αὐτῶν δηλονότι τὴν τοῦ ἐπισκόπου ἀξίαν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀποτρεφομένων.

Πασχασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν θρόνον τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, εἶπε· Βασσιανὸς, ἢ Στέφανος, ἐπίσκοποι, καθὼς ἡ * διάγνωσις ἐφανέρωσεν, οὐκ ἀγαθῇ τάξει ἀμφότεροι τὴν Ἐφεσίων κεκρατηκέναι γινώσκονται ἐκκλησίαν. τούτου οὖν χάριν * ἡ πᾶσα ἁγιωτάτη σύνοδος συναινεῖ, τούτων ἀποκινηθέντων, * ἄλλως κατὰ κανόνας ψηφισθῆναι. B

*ἀνάγνωσις

*, εἰ. l.

*ἄλλον, l.

Λουκήνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, εἶπε· κανονικὸν οὐκ ἔστιν ἀμφοτέρους κρατεῖν.

Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ, τοποτηρῶν καὶ αὐτὸς ἅμα τοῖς Ῥωμαίοις τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, εἶπεν· οὐκ ὀφείλουσιν οἱ δύο ῥιφῆναι.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἐπειδὴ πολλάκις ἡμῶν διαλαλησάντων, καὶ ἐξαιτησάντων, ψῆφον ἐξενεχθῆναι περὶ τῆς ἐπισκοπῆς τῆς κατ᾽ Ἔφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, τελεία ἀπόκρισις παρὰ πάντων οὐκ ἐδόθη, τὸ σεπτὸν, καὶ ἄχραντον εὐαγγέλιον μέσον κομιζέσθω. καὶ ἐνεχθέντος τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· τὴν ὁμοίαν αἴτησιν προσάγομεν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, προκειμένων τῶν σεβασμίων εὐαγγελίων, προτρέποντες αὐτὴν, μήτε τῶν δύο ἕνα βλάψαι, εἴ γε ἄξιός ἐστί τις αὐτῶν τῆς ἐπισκοπῆς ἀντέχεσθαι, μήτε τὴν μνημονευθεῖσαν ἐκκλησίαν, εἴ γε ἑκάτερος ἀνάξιός ἐστιν, ἀλλὰ κατὰ θεὸν, καὶ κατὰ τὸ ἄξιον, καὶ πρέπον, καὶ συμφέρον τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, τὰ δοκοῦντα ψηφίσασθαι.* C

*Ῥωμαϊστί, ἀξιοῦμεν, ἀξιοῦμεν, λέγω.

Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· καὶ ἤδη εἶπον· ἐμοὶ παρίσταται, εἰ καὶ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ δοκεῖ, ὥστε μηδένα αὐτῶν τῆς Ἐφεσίων πόλεως εἶναι ἐπίσκοπον, ἀλλ᾽ ἕτερον, ἐξ ἐπιλογῆς πάντων τῶν μελλόντων ποιμαίνεσθαι ψηφιζόμενον, διοικεῖν τὴν ἐπισκοπὴν, διὰ τὸ τοὺς δύο παρὰ κανόνας ἑαυτοῖς τὴν ἐπισκοπὴν ἁρπάσαι, ἔχειν δὲ αὐτοὺς καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπισκόπου, καὶ τὴν κοινωνίαν, καὶ ἀποτρέφεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας. D

Πασχασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, εἶπε· τὰ αὐτὰ, ἅπερ ἅπαξ κατεθέμην, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τυπῶ. τῶν μνημονευθέντων ἑκατέρος τὴν Ἐφεσίων ἀτάκτως ἐκκλησίαν κατειληφότων· καὶ διὰ τοῦτο πᾶσα ἡ σύνοδος συναινεῖν ὀφείλει, τούτων ἀποκινηθέντων, ἄλλον κατὰ τοὺς κανόνας ψηφισθῆναι. E

Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπε· παρὰ κανόνας ἀμφότεροι ἀπὸ τῶν χθὲς διαγνωσθέντων τὴν ἐπισκοπὴν κατέχον. τίς δὲ αὐτῶν ἄξιός ἐστι μεῖναι ἐν τῇ πόλει κατὰ φιλανθρωπίαν, τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐστὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων εἰπεῖν.

Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπε· εἰ συνορᾷ ἡ ἁγία σύνοδος, τρέφεσθαι αὐτοὺς

A ſancto Concilio videtur, neutrum horum illius eſſe ciuitatis Epiſcopum, ſed alium debere ordinari, eo quòd præter canones ſibimet Epiſcopatum vſurparunt: habere autem eos & dignitatem Epiſcopatus, & à ſancta paſcendos Eccleſia.

Paſchaſinus reuerendiſsimus Epiſcopus, obtinens locum Apoſtolicæ Sedis, dixit: Baſsianus vel Stephanos Epiſcopi, ſicut cognitio manifeſtauit, non bono ordine vterque Epheſiorum Eccleſiam detinuiſſe noſcuntur. Hac ergo gratia, ſi omnis ſanctiſsima Synodus conſentit, his remotis, alter regulariter ordinetur.

B Lucentius reuerendiſsimus Epiſcopus, obtinens locum Apoſtolicæ Sedis, dixit: Non eſt canonicum ambos eſſe.

Iulianus reuerendiſsimus Coënſium ciuitatis Epiſcopus, & ipſe vicarius [a] Romanæ Apoſtolicæ Sedis, dixit: Non debent ambo proijci.

[a] vnà cum Romanis Apoſtolicæ

Glorioſiſsimi Iudices dixerunt: Quoniam ſæpe nobis interloquentibus, & poſcẽtibus proferri ſententiam de Epiſcopatu ſanctæ Eccleſiæ in Epheſo conſtitutæ, perfecta reſponſio ab omnibus non eſt data, venerabile & immaculatum Euangelium in medio proferatur. Et allato ſanctiſsimo Euangelio in medio, glorioſiſsimi Iu- C dices dixerunt: Similem petitionem ſanctæ Synodo rurſus offerimos, propoſitis ſanctis Euangelijs adhortantes vos, neque duorum quemquam lædere, ſi forte quiſquam eorum dignus eſt, [b] vt in memorata ſanctiſsima Eccleſia Epiſcopatum debeat obtinere, ſiue ſi vterque indignus eſt, declarare. Vnde ſecundum Deum, & ſecundum quod dignum eſt atque decens ac vtile ſanctæ Eccleſiæ, quæ ſunt [c] iuſta decernite.*

[b] Epiſcopatum obtinere, neque memoratã Eccleſiam, ſi alteruter indignus eſt, ſed ſecundũ Deũ iuſta decernere.

*Latine, legi, legimus, legit.

Anatolius reuerendiſsimus Epiſcopus Conſtantinopolitanus dixit: Et dudum dixi, mihi videtur, ſi etiam ſanctiſsimo Concilio placet, vt neuter eorum ſit Epheſiorum ciuitatis Epi- D ſcopus, ſed alius ex electione omnium qui paſcendi ſunt, ordinetur ad gubernandum Epiſcopatum, eo quòd ambo præter regulas ſibimet Epiſcopatum vſurpauerint. habere autem eos & dignitatem Epiſcopi, & communionem, & ab Eccleſia eſſe paſcendos.

Paſchaſinus reuerendiſsimus Epiſcopus, obtinens locum Sedis Apoſtolicæ antiquioris Romæ, dixit: Hæc ipſa quæ ſemel diſpoſui, & in præſenti diſpono de memoratis, quorum vterque nullo ordine Epheſiorum ſuſcepit Eccleſiam: & propterea, [d] ſi conſentit omnis Synodus, debet, E his remotis, alter ſecundum canonum ſtatuta decerni.

[d] Vniuerſa Synodus cõſentire debet, vt his r. a. ſ. c. ſ. decernatur.

Maximus reuerendiſsimus Epiſcopus Antiochiæ Syriæ dixit: Abſque regulis ambo, ex his quæ heri cognita ſunt, Epiſcopatum obtinuerunt. Quis autem eorum dignus eſt eſſe in ciuitate per clementiam, à ſanctiſsimis prouinciæ Epiſcopis eſt dicendum.

Iuuenalis reuerendiſsimus Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Si perſpicit ſancta Synodus, paſci

paſci quidem eos ab Epheſiorum Eccleſia, alium vero regulariter ordinari.

Thalaſſius reuerendiſſimus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Conſentio interlocutionibus ſanctiſſimorum Patrum.

Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Ancyræ Galatiæ dixit: His quæ à Patribus ſunt decreta, conſentio.

Iulianus reuerendiſſimus Epiſcopus Coënſium, & vicarius Apoſtolicæ Sedis, dixit: Secundum regulas quidem neuter eſſe debet; per clementiam vero Synodus Aſiana eligat, [a] qui poſſit eſſe.

[a] quis debeat eſſe.

Euſebius reuerendiſſimus Epiſcopus Dorylæi dixit: Crede, abſque regulis ambo ſunt facti.

Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: Qualis quiſque eorum ſit, plus ſciunt Dei amantiſſimi Epiſcopi prouinciæ. Dicant ergo illi ſecundum reuerentiam, quam de Dei timore habent, Epiſcopatum Epheſi quem oporteat obtinere, ne in ciuitate ſeditio generetur.

Romanus reuerendiſſimus Epiſcopus Myrorum Lyciæ dixit: Conſentio his quæ à ſanctis Patribus ſunt ordinata.

Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicomediæ dixit: Et ego conſentio in his quæ à ſanctiſſimis Patribus ante me definita ſunt.

[b] Marinianus reuerẽdiſſimus Epiſcopus Synnadorũ dixit: Regulariter neuter eorum eſſe debet.

[b] Marianus

Eleutherius reuerendiſſimus Epiſcopus Chalcedonenſis dixit: Docuit nos cognitio, quæ de Epiſcopis facta eſt, quia nullus eorum regulariter Epiſcopatum ſanctiſſimæ Epheſinæ detinuit Eccleſiæ.

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Placet ſancto Concilio interlocutio Dei amãtiſſimi Archiepiſcopi Anatolij, & reuerẽdiſſimi Epiſcopi Paſchaſini, obtinentis locum Romanæ Apoſtolicæ Sedis, qua declaratum eſt, ambos quidem eſſe remouendos, tamquam præter regulas factos, alterum vero ordinari debere; prædictos autem habere Epiſcopi dignitatem, & à ſanctiſſima Epheſina Eccleſia nutriendos.

Sancta Synodus exclamauit: Hæc pia interlocutio, hæc ſecundum regulas eſt.

Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: [c] Aliarum hæc melior eſt. Omnes clamauerunt: Hæc iuſta ſententia, hæc omnibus placet. Ambo abſque regulis facti ſunt. Quæ canonica ſunt, in his obtineant. [Interlocutiones Epiſcoporum teneant.]

[c] Allijs

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Quoniam placuit vniuerſis interlocutio Dei amantiſſimi Archiepiſcopi regiæ Conſtantinopolis Anatolij, & reuerendiſſimi Epiſcopi Paſchaſini, obtinentis locum Leonis Dei amantiſſimi Archiepiſcopi ſenioris Romæ, præcipiens, eo quòd vterque contra regulas factus eſt, neutrum eorum denominari, neque præeſſe ſanctiſſimæ Epheſiorum Eccleſiæ, & omnis ſancta Synodus contra regulas eos ordinatos edocuit, & interlocutionibus reue-

A ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἐφεσίων, ἕτερον δὲ χειροτονηθῆναι κανονικῶς.

Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· συντίθεμαι τοῖς διαλαληθεῖσι παρὰ τῶν ἁγιωτάτων, καὶ θεοφιλεστάτων πατέρων.

Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπε· τοῖς ἀποφηναμένοις πατράσι συναινῶ.

Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ, καὶ τοποτηρητὴς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, εἶπε· κατὰ μὲν κανόνας, οὐδὲ εἷς ὀφείλει εἶναι, κατὰ δὲ φιλανθρωπίαν, ἣ σύνοδος ἡ Ἀσιανὴ ἐπιλέξεται, τίς ὀφείλει εἶναι.

B Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· πίστευσον· παρὰ κανόνας οἱ δύο ἐγένοντο.

Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· τὸ κατ' αὐτοὺς πλέον ἴσασιν οἱ τῆς ἐπαρχίας θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι. ὥστε λεγέτωσαν ἐκεῖνοι κατὰ τὴν προσοῦσαν αὐτοῖς εὐλάβειαν εἰς τὸν φόβον τοῦ θεοῦ, τίνα προσήκει κρατεῖν τὴν Ἐφεσίων, διὰ τὸ μὴ στασιασθῆναι τὴν πόλιν.

Ῥωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας εἶπε· συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τυπωθεῖσι.

C Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος Νικομηδείας εἶπε· κἀγὼ συναινῶ τοῖς τυπωθεῖσι παρὰ τῶν πρὸ ἐμοῦ ἁγιωτάτων ἐπισκόπων.

Μαριανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Συννάδων εἶπε· κανονικῶς οὐδὲ εἷς αὐτῶν ὀφείλει εἶναι.

Ἐλευθέριος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος εἶπεν· ἐδίδαξεν ἡμᾶς ἡ διάγνωσις, ἡ κατὰ τοὺς ἐπισκόπους, ὅπερ οὐδὲ εἷς αὐτῶν κανονικῶς κατέσχε τὴν ἐπισκοπὴν τῆς κατ' Ἔφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀρέσκει τῇ ἁγίᾳ

D συνόδῳ ἡ διαλαλιὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου, καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Πασχασίνου, ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ Ῥώμης ἀποστολικοῦ θρόνου, ἣ λέγουσι, τοὺς μὲν δύο ὀφείλειν ἀποκινηθῆναι, ὡς παρὰ κανόνας γενομένους, ἕτερον δὲ χειροτονηθῆναι, τοὺς δὲ προειρημένους, ἔχοντας τὴν τοῦ ἐπισκόπου ἀξίαν, ἀπὸ τῆς κατ' Ἔφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ἀποτρέφεσθαι; ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· αὕτη εὐσεβὴς διαλαλιά· αὕτη κατὰ κανόνας ἐστί.

Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· τῶν ἄλλων αὕτη βελτίων ἐστί. πάντες ἐβόησαν·

E αὕτη δικαία κρίσις· αὕτη πᾶσιν ἀρέσκει. οἱ δύο παρὰ κανόνας ἐγένοντο· τὰ τῶν κανόνων ἐπ' αὐτοῖς κρατείτω.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἐπειδὴ πᾶσιν ἀρέσκει ἡ διαλαλιὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου, καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πασχασίνου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Λέοντος τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, παρακελευομένη, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἀκανονίστως γεγονέναι, μηδέτερον αὐτῶν χρηματίσαι, μήτε μὴν ἡγεῖσθαι τῆς κατ' Ἔφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, καὶ πᾶσα δὲ ἡ ἁγία σύνοδος ἀκανονίστως τούτους κεχειροτονῆσθαι ἐδίδαξε, καὶ τῆς διαλαλιαῖς τῶν

τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων συνήνεσεν, ἀποκινηθήσονται μὲν τῆς κατ' Ἔφεσον ἁγίας ἐκκλησίας Βασσιανὸς, καὶ Στέφανος, οἱ εὐλαβέστατοι, ἕξουσιν δὲ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπισκόπου, καὶ ἀπὸ τῶν προσόδων τῆς μνημονευθείσης ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, τροφῆς ἕνεκα, καὶ παραμυθίας, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀνὰ διακοσίους χρυσίνους λαμβανέτωσαν· ἕτερος δὲ χειροτονηθήσεται κατὰ τοὺς κανόνας τῇ αὐτῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ ἐπίσκοπος. πᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· αὕτη δικαία κρίσις· οὗτος εὐσεβὴς τύπος· ταῦτα καλῶς ἔχει. A

Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπε· τὰ ἀφαρπασθέντα μοι, ἀποκατασταθῆναι κελεύσατε. B

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· εἴ τι Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐκ τῶν αὐτῷ διαφερόντων ἀφῃρέθη, εἴ τι παρὰ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, εἴ τι παρὰ ἑτέρων οἱωνδήποτε προσώπων, τοῦτο αὐτῷ μετὰ τοὺς *ἐνδικαστηρίους ἐλέγχους παρὰ τῶν ἀφελομένων, ἢ αἰτίων τῆς βλάβης γενομένων, ἀποκατασταθήσεται.*

*ἐν δικαστηρίοις

*Ῥωμαϊστὶ, αὔγεον, αὔξευμαν, αὔγεα.

reuerendiſſimorum Epiſcoporum conſenſit; remouebuntur quidem à ſancta Epheſiorum Eccleſia Baſſianus & Stephanus reuerendiſſimi; habeant autem dignitatem Epiſcopi, & ex redditibus memoratæ ſanctiſſimæ Eccleſiæ, nutrimenti gratia & conſolationis, annis ſingulis ſolidos aureos ducentenos accipiant: alter vero ſecundum regulas eiuſdem ſanctiſſimæ Eccleſiæ Epiſcopus ordinabitur.

Omnis ſancta Synodus exclamauit: Hæc iuſta ſententia, hæc *iuſta forma, hæc bene habent. Baſſianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Quæ mihi abrepta ſunt, iubete reſtitui. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Si quid Baſſiano reuerendiſſimo Epiſcopo ex rebus illi competentibus direptum eſt, ſiue à Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo, ſiue ab alijs quibuſcumque perſonis, hoc ei poſt iudiciales probationes, ab his qui abſtulerunt, vel cauſa læſionis fuerunt, reſtituetur.*

* pia

*Latine, legi, legimus, legit.

Explicit Actio duodecima.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΗ

τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

C

Ὑπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ τριῶν καλανδῶν Νοεμβρίων, ἐν Χαλκηδόνι κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου, δεσπότου ἡμῶν συνελθόντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου, ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Ἀνατολίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ὑπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων Βιγκομάλου, συνελθόντων δὲ καὶ Πασχασίνου καὶ Λουκινσίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος, καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, καὶ Ἰουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, καὶ τῆς λοιπῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης, καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπε· δεήσεις ἐπιδέδωκα τῷ εὐσεβεστάτῳ δεσπότῃ τῆς οἰκουμένης, παρακαλῶν τὰ κανονικὰ τῆς μητροπόλεως Νικομηδείας, κατὰ τοὺς κρατήσαντας ἀρχῆθεν κανόνας, καὶ ἔθη, φυλαχθῆναι· καὶ ἐκέλευσε τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἅμα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἀκοῦσαι, καὶ τύπον δοῦναι τῷ πράγματι. παρακαλῶ τοίνυν, ἀναγνωσθῆναι τὰς δεήσεις μου, καὶ τὸ πρᾶγμα ἀκουσθῆναι, καὶ

D

E

ACTIO DECIMATERTIA

Concilij Chalcedonenſis.

Conſulatu Domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, & qui fuerit nũciatus, tertio kal. Nouemb. Chalcedone ſecundum iuſſionem diuiniſſimi & piiſſimi domini noſtri Imperatoris, congregatis in ſanctiſſima Eccleſia beatæ martyris Euphemiæ, magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro militum & exconſule ordinario, ac patricio Anatolio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo præfecto ſacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro ſacrorum officiorum Vincomalo; conuenientibus etiam Paſchaſino & Lucentio reuerendiſſimis Epiſcopis, & Bonifacio reuerendiſſimo Presbytero, tenentibus locum ſanctiſſimi Archiepiſcopi veteris Romæ Leonis, & Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo magni nominis Conſtantinopolis, & Maximo reuerendiſſimo Archiepiſcopo Antiochiæ Syriæ, & Iuuenali reuerendiſſimo Archiepiſcopo Hieroſolymorum, & reliquo ſancto vniuerſaliq. Concilio per diuinam ſanctionem in ciuitate Chalcedonenſium congregato: & reſidentibus omnibus ante cancellos ſacri altaris, Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicomedienſium dixit: Preces obtuli piiſſimo orbis terrarum Domino, poſtulans, vt *priuilegia metropolis Nicomediæ ſecundùm canones, qui antiquitus obtinuerunt, atque conſuetudines, conſeruentur; & iuſsit veſtram magnificentiam ſimul cum ſancto Concilio cognoſcere, & cauſæ terminum dare. Rogo itaque, vt *cognoſcatis preces meas, & cauſam meam audiatis, & mihi quæ

* iure

* legantur precesmeę,

τὰ

quæ ſunt iuſta, ſeruetis. Glorioſiſsimi Iudices dixerunt: Relegantur preces. Beronicianus vir deuotus, magiſtrianus & ſecretarius diuini conſiſtorij legit.

Eunomij Nicomedienſis litera ad Valentinianum & Marcianũ Auguſtos.

Terræ marisq. & ᵃ totius gentis hominum dominis, Flauijs Valentiniano & Marciano perpetuis Auguſtis, ſupplicatio & poſtulatio ab Eunomio Epiſcopo, & omni clero Nicomedienſis metropolis ſanctæ Dei Eccleſiæ catholicæ.

ᵃ cuiuſque gentis ac generis hominum

DEus vobis regnum, & omnium rerum imperium, [vt omnes gubernaretis] ad ſalutem orbis terrarum, & pacem ſanctarum Eccleſiarum, iuſte donauit. Quapropter ante omnia & per omnia, pijſſimi & Chriſti amantiſſimi Principes, pro orthodoxæ & ſaluberrimæ Fidei dogmatibus cogitatis, tam hæreticorũ fremitus extinguentes, quàm ᵇ pia dogmata ad lucem deducẽtes. Vnde proſternimus nos maieſtatis veſtræ veſtigijs, vt iubeatis arceri iniuſtitiam, quæ aduerſum nos à reuerendiſſimo Epiſcopo Nicæno Anaſtaſio eſt præſumpta; quatenus valeamus, congrua Chriſtianis pace fruentes, ſine ᶜ intermiſſione myſteria diuina perficere. Memoratus enim reuerendiſſimus Anaſtaſius, neque timorem Dei præ oculis ſumens, neque leges pietatis veſtræ reueritus, ᵈ confundit & conturbat in Bithyniorum prouincia [abſque conſuetudine] formas & ᵉ Eccleſiaſticas & imperiales, quæ hactenus tenuiſſe noſcũtur in Eccleſijs, inuadendo iura, quæ nobis pietatis veſtræ legibus & Eccleſiaſticis ſanctionibus ſunt collata, quæ nullus aliquando præceſſorum eius Epiſcoporum ᶠ iubere aut mouere tentauit. Solus autem hic per cupiditatem opprimere nos & conturbare cœpit, in malis victorem ac ſuperiorem eſſe, gloriam credens, ita vt huius rei gratia huic ſancto & vniuerſali Concilio libellos cogeremur offerre. Sed quoniam audientia in dilationem cedit, & formidamus, ne forte dimiſſo Concilio iura noſtra vacuentur, ſupplicamus nutu veſtræ maieſtatis audientiam noſtram ſine dilatione fieri; vt dum impetrauerimus quæ poſcimus, conſuetas orationes Domino Deo pro æterna veſtra poteſtate ſoluamus.

ᵇ piorũ dogmatum iura ad

ᶜ diſtractione

ᵈ confundere & conturbare molitur in

ᵉ imperiales & canonicas quæ in Eccleſijs viguerunt,

ᶠ perturbare

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Quid ad hæc reuerendiſſimus Anaſtaſius allegat? Anaſtaſius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicænæ Eccleſiæ dixit: Accuſauit me, quaſi ego aliquas nouitates inter hæc introduxiſſem, aut violentiam fecerim. vnum ex his quæ dicit, oſtendat. Ego autem ᵍ diuerſa monſtraturus ſum: quoniam abripuit parochias meas, & multa, quæ non eſt conſuetudo facere Nicomedienſem, fecit in me, & paſſus ſum ʰ in omnibus: ſupplicans Archiepiſcopo, & iura mea examinari depoſcens ſecundum antiquitatem & regulas: nec enim ego aliquid amplius volo. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Proprie dicat Dei amantiſſimus Eunomius Epiſcopus, in quo iniuſtitiam ab Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſcopo paſſus eſt. Eunomius

ᵍ contraria

ʰ vbique:

A τὰ δίκαιά μοι φυλαχθῆναι. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις. Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κωνσιστωρίου ἀνέγνω.

ᵃ Τῆς γῆς, καὶ θαλάσσης, καὶ παντὸς ἀνθρώπων ἔθνους, καὶ γένους, δεσπόταις, Φλαυΐοις, Οὐαλεντινιανῷ, καὶ Μαρκιανῷ, τοῖς αἰωνίοις Αὐγούστοις, δέησις, καὶ ἱκεσία παρὰ Εὐνομίου ἐπισκόπου, καὶ παντὸς τοῦ κλήρου τῆς κατὰ Νικομήδειαν μητροπόλεως ἁγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας. *ᵃ Τῇ*

B ΘΕὸς τὴν βασιλείαν ὑμῖν, καὶ κράτος τῶν ὅλων ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰρήνῃ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν, δικαίως δεδώρηται. διὸ δὴ πρὸ πάντων τε, καὶ μετὰ πάντων, εὐσεβέστατοι, καὶ φιλόχριστοι βασιλεῖς, τῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ὑγιοῦς δογμάτων φροντίζετε, τὰ μὲν τῶν αἱρετικῶν φρυάγματα σβεννύντες, τὰ δὲ τῶν εὐσεβῶν δογμάτων εἰς φῶς ἀναγαγόντες δίκαια. προσπίπτομεν τοίνυν τοῖς ἴχνεσι τοῦ ὑμετέρου κράτους, κελεῦσαι κωλυθῆναι τὴν καθ' ἡμῶν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νικαέων Ἀναστασίου τολμηθεῖσαν ἀδικίαν, ὡς δυνηθῆναι ἡμᾶς τῆς προσηκούσης χριστιανοῖς εἰρήνης
C ἀπολαύοντας, ἀπερισπάστως τὰς τοῦ θεοῦ λειτουργίας ἐκτελεῖν. ὁ γὰρ μνημονευθεὶς εὐλαβέστατος Ἀναστάσιος μήτε τὸν τοῦ θεοῦ λαμβάνων πρὸ ὀφθαλμῶν φόβον, μήτε τοὺς τῆς εὐσεβείας ὑμῶν ἐντρεπόμενος νόμους, συγχέειν, καὶ ᵇ καταρράσσειν ἐν τῇ Βιθυνῶν ἐπαρχίᾳ πειρᾶται τοὺς κρατήσαντας ἐν ταῖς ἐκκλησίαις βασιλικούς τε, καὶ κανονικοὺς τύπους, ἁρπάζων τὰ ἡμῖν παρὰ τοῦ νόμου τῆς εὐσεβείας ὑμῶν, καὶ τὰ παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν ὑπάρξαντα δίκαια· ἅπερ οὐδεὶς πώποτε τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπι-
D σκόπων παραβουλεύειν, ἢ κινεῖν ἐπεχείρησε· μόνος δὲ οὗτος πλεονεκτεῖν ἡμᾶς, καὶ ταράσσειν ἤρξατο, τὸ ἐπὶ κακοῖς ἰσχύειν δόξαν λογιζόμενος· ὡς ταύτης ἕνεκα τῆς αἰτίας καὶ τῇ ἁγίᾳ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ λιβέλλους ἐπιδοῦναι ἡμᾶς. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ τῆς ἀκροάσεως εἰς ὑπέρθεσιν χωρεῖ, καὶ δεδοίκαμεν, μὴ παραλυθείσης τῆς συνόδου ἀργήσῃ τὰ ἡμέτερα δίκαια, δεόμεθα, νεύματι τοῦ ὑμετέρου κράτους ἀνυπερθέτως γενέσθαι τὴν ἀκρόασιν. τυχόντες γὰρ ὧν ἐδεήθημεν, τὰς συνήθεις εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους τῷ δεσπότῃ Χριστῷ ἀναπέμψομεν. *ᵇ ταράττει*

E Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· τί πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀναστάσιος δικαιολογεῖται; Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος τῆς Νικαέων πόλεως εἶπεν· ᾐτιάσατό με, ὅτι ἐγὼ ἐκαινοτόμησα ἐν τῷ μεταξύ, ἢ ἐβιασάμην. ἓν δείξει, ὧν λέγει. ἐγὼ δὲ τὸ ἐναντίον ἔχω δεῖξαι, ὅτι καὶ ἥρπασέ μου παροικίας, καὶ πολλά, ἅπερ οὐκ ἔστιν ἔθος ποιεῖν τὸν Νικομηδείας, ἐποίησεν ἐπὶ ἐμοῦ· καὶ ἠνεσχόμην πανταχοῦ, ἐντυχὼν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ, καὶ ἀξιῶν, τὰ δίκαιά μου γυμνασθῆναι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, καὶ τοὺς κανόνας· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ πλέον τι ζητῶ. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἰδικῶς λεγέτω ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας Εὐνόμιος, κατὰ τί ἠδίκηται παρὰ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.

Εὐνό-

Εὐνόμιος Νικομηδείας εἶπε· κατὰ τὸ κρατῆσαν ἔθος ἐπὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ, ὑποτεταγμένας ἔχω τὰς ἐν τῇ Βιθυνῶν ἐπαρχίᾳ ἐκκλησίας· ὁ δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀναστάσιος κληρικοὺς ἐκκλησίας τῆς ἐν Βασιλινουπόλει, τῆς ὑποκειμένης ἐμοί, ἀκοινωνήτους ἐποίησεν· ὅπερ τοῖς κανόσιν ἀπείρηται. Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπε· πρῶτον δείξει, ὅτι καὶ Βασιλινούπολις ὑπ' αὐτόν ἐστι, καὶ ὅτι ἐγὼ κληρικοὺς ἀκοινωνήτους ἐποίησα· τὰ δύο δείξει. ἐγὼ δὲ δείκνυμι Βασιλινούπολιν ἀεὶ ὑπὸ Νίκαιαν γενομένην· καὶ γὰρ ῥεγεὼν ἦν αὐτῆς· τοῦτο τὸ βουλευτήριον οἶδε· καὶ εἴπῃ, ὑπὸ τίνα ἦν Βασιλινούπολις, εἰ μὴ ῥεγεὼν ἦν Νικαίας; Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· κατὰ ποῖον τρόπον ἀποδεικνῦσαι ἐπαγγέλλῃ, τὴν κατὰ Βασιλινούπολιν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν ὑπὸ Νίκαιαν εἶναι; πότερον κατὰ τοὺς κανόνας, ἢ ἐκ συνηθείας τινός; Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπεν· ὥσπερ Ταττάιος καὶ Δωρὶς ῥεγεῶνές εἰσιν ὑπὸ τὴν Νίκαιαν, οὕτως ἦν πρὸ τούτου καὶ Βασιλινούπολις ὑπὸ τὴν Νίκαιαν. βασιλεύς τις Ἰουλιανός, ἢ οὐκ οἶδα τίς πρὸ αὐτοῦ, ἐποίησεν αὐτὴν πόλιν· καὶ λαβὼν ἀπὸ Νικαίας πραγματευομένους, κατέστησεν ἐκεῖ· καὶ τὸ ἔθος ἀπὸ τότε ἕως νῦν τοῦτο κρατεῖ· ἐὰν λείψῃ ἐν Βασιλινουπόλει πραγματευόμενος, ἀπὸ Νικαίας πέμπεται ἐκεῖ· καὶ πάλιν ἀπὸ Βασιλινουπόλεως μεθίσταται ἐν Νικαίᾳ· καὶ ἡ πρότερον οὖσα ῥεγεών, πάλιν μετὰ ταῦτα ἐγένετο πόλις. ἐξ ἐκείνου φαίνεται ὁ Νικαίας ἐπίσκοπος χειροτονήσας ἐκεῖ καὶ ἅπαξ, καὶ δεύτερον, καὶ εἰσὶν ἐπιστολαὶ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Νικαίας ἐπίσκοπον, ὥστε ἀπελθεῖν, καὶ διορθώσασθαι τὴν ἐκκλησίαν, ὡς αὐτῷ προσήκουσαν. ἔχω γράμματα πρὸς τὸν μακάριον Πρόκλον. δείκνυμι ἐγώ, πόσοι ἀπὸ Νικαίας ἐχειροτονήθησαν· καὶ δειξάτω καὶ οὗτος, πόσοι ἀπὸ Νικομηδείας ἐχειροτονήθησαν. Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· οὐ δύναται δεῖξαι χειροτονίας πεποιηκώς· εἰ δὲ καὶ ἐποίησε καθ' ὑφαρπαγὴν ἅπαξ, ἐμοὶ οὐδὲν κατὰ τοὺς κανόνας προκρῖναι δύναται. Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐποίησεν. Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἅπαξ ἐποίησεν, ὡς λέγεις, ἢ πολλάκις; εἰ ἅπαξ ἐποίησε καθ' ὑφαρπαγήν τινα, ἢ συνέβαινεν, ὅτι οὐκ εἶχε τηνικαῦτα ἐπίσκοπον ἡ μητρόπολις Νικομήδεια, καὶ ἐδεήθη παρὰ τοῦ Νικαέως γενέσθαι, οὐδὲν προκρίμα ἐμοὶ κατὰ τοὺς κανόνας. δύναμαι γὰρ ἐγὼ δεῖξαι, πολλοὺς μὲν ἀπὸ Νικομηδείας χειροτονηθέντας, σὺ δέ, οὐκ οἶδα, εἰ δυνήσῃ κἂν ἕνα δεῖξαι. Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ὅτε πόλις ἐγένετο ἡ Βασιλινούπολις, τίς [*] πρῶτον ἐχειροτόνησε; Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ὅτι ἀφώρισε κληρικοὺς Βασιλινουπόλεως ἐμοὶ ὑποκειμένους, δύναμαι δεῖξαι. μαρτυρῶ καλῶ τὸν ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς μεγαλοπόλεως, ὅς τις ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν κοινωνίαν. Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· οὐ λέγεις ἀληθές. Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος

[*] πρῶτος

A mius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicomediæ dixit: Secundum conſuetudinem, quam tenebant ſuperiores mei & eius, ſubiectas habeo in prouincia Bithyniorum Eccleſias: reuerendiſſimus autem Epiſcopus Anaſtaſius clericos Eccleſiæ Baſilinopolis mihi [a] ſubiectos excommunicauit, quod canonibus prohibetur. Anaſtaſius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicææ dixit: Prius oſtendat, quia & Baſilinopolis ſub ipſo eſt, & quia ego clericos Eccleſiæ ſuæ excommunicatos effeci. hæc duo probet. Ego autem oſtendam Baſilinopolim ſub Nicæa [b] iam olim fuiſſe; nam regio fuit eius: id curia nouit. & dicat curia, ſub quo B fuit Baſilinopolis, ſi non fuit regio Nicææ? Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Quomodo te monſtrare promittis Baſilinopolis ſanctiſſimam Eccleſiam ſub Nicæa eſſe, vtrum ſecundum canones, an ex aliqua conſuetudine? Anaſtaſius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicææ dixit: Sicut [c] Tacteus & Doris regiones ſunt ſub Nicæa, ſic fuit ante hoc Baſilinopolis ſub Nicæa. Imperator quidam Iulianus (aut neſcio quis ante eum) fecit eam ciuitatem, & ſumens ex Nicæa curiales, ibi conſtituit, & conſuetudo ex tunc hactenus obſeruatur. Et ſi forte defuerit in Baſilinopoli curialis, de Nicæa mittitur ibi, & rurſus de C Baſilinopoli transfertur in Nicæam. Quæ cum prius fuiſſet regio, poſtea ciuitas effecta eſt: ex illo perſpicuum eſt ab Epiſcopo Nicæno ibidem Epiſcopum fuiſſe ordinatum & ſemel & ſecundo. Et ſunt epiſtolæ beati Ioannis Epiſcopi Conſtantinopolitani ad Nicænum Epiſcopum, vt iret & emendaret Eccleſiam, tamquam ſibimet competentem. Habeo litteras ad beatæ memoriæ Proclum. Oſtendo ego, quot à Nicæa ordinati ſunt: & oſtendat hic quoque quot à Nicomedia ſunt ordinati. Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicomediæ dixit: Neque quidem poteſt oſtendere ordinationem ſe feciſſe, et D quod etſi fecit ſemel per ſubreptionem, ſecundum canones nequaquam mihi præiudicare poteſt. Anaſtaſius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Non ego, ſed deceſſor meus fecit. Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Semel fecit, ſicut dicis, an frequenter? Si ſemel fecit per ſubreptionem, vel contigit forte, vt tunc non haberet Epiſcopum metropolis Nicomedia, & indiguit à Nicæno fieri, hinc nullum mihi præiudicium ſecundum regulas generatur. Poſſum enim ego monſtrare, multos quidem à Nicomedia ordinatos: tu vero neſcio ſi poſſis vel vnum oſtendere. Anaſtaſius reuerendiſſimus Epiſco- E pus dixit: Quando ciuitas facta eſt Baſilinopolis, quis prius ordinauit? Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Quia excommunicauit clericos Baſilinopolis mihi ſubiectos, poſſum oſtendere. Teſtem voco ſanctiſſimum magnæ Conſtantinopolis Archiepiſcopum, qui ſuſcepit eos, & reddidit eis communionem. Anaſtaſius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Non vere dicis. Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus

[a] ſubiectæ

[b] ſemper

[c] Tataius

A pus dixit: Da epiſtolam domni Archiepiſcopi, vbi reddidit eis communionem, & vbi ſcripſit tibi, quòd præter canones feciſti. oſtendo decreta Baſilinopolitanorum, vbi rogauerunt de Epiſcopo: tu oſtende vbi rogauerunt [a] Nicænũ, vt eis daret Epiſcopum. Anaſtaſius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Iubete me probare paululum. Obtuli libellos Archiepiſcopo qui fuit, rogans eum vt vocaret domnum Eunomium Epiſcopum, & audiret inter iura noſtra. Dedit litteras & ad me & ad eum, ſcribens ambobus, ac dicens: Nullus veſtrum introducat aliquam nouitatem, ſed conſiſtite in rebus antiquis. Ego B enim noui, quomodo debeam metropoles honorare. Et habeo huiuſmodi litteras & ego & ipſe. Accepi ego, ſicut dixi, tales litteras, ſciunt hoc & notarij: dicant & alij. Venerunt Baſilinopolitani clerici, adeuntes me aduerſus Epiſcopum ſuum. Ego cuſtodiens mandata Epiſcopi, dixi: Non vos ſuſcipio, ſed abite ad Archiepiſcopum: & ſi mihi iuſſerit, audiam. Et relinquentes illi & me & ipſum, venerunt ad ſanctitatem domni Eunomij: dederunt ei libellos aduerſus Epiſcopum ſuum. Miſit ipſe repente, præſentans Epiſcopum Baſilinopolis: confugit Epiſcopus Baſilinopolis ad me. Glo- C rioſiſſimi Iudices dixerunt: Canones legantur. Beronicianus vir deuotus, magiſtrianus & ſecretarius diuini conſiſtorij, ex codice dato ab Eunomio reuerendiſſimo Epiſcopo legit.

[a] Nicænos,

CAP. VI.

Epiſcopum oportet quidem præcipue ab omnibus Epiſcopis prouincialibus ordinari: ſi vero hoc difficile eſt, aut propter imminentem neceſſitatem, aut propter itineris longitudinem, [b] ex omnibus ad hoc ipſum tribus vna congregatis, & in vno decernentibus, & abſentibus per litteras conſentientibus, ordinationem fieri. Poteſtas autem geſtorum vniuſcuiuſque prouin- D ciæ metropolitano Epiſcopo competit.

4. canon iiij. Concilij Nicæni.

[b] omnino tres in vnũ congregatos, & in eamdẽ ſententiã conuenientib. etiam abſentibus, & per litteras conſentientibus, ordinationẽ perficere.

Anaſtaſius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Conſentio canoni. Si non ſum metropolitanus, nec ego illic habeo [c] poteſtatem. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Oſtende quemadmodum iura metropolitani habes. Anaſtaſius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Supplico relegi legem. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Legatur. Et dante Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſcopo, Conſtantinus vir deuotus, magiſtrianus & ſecretarius diuini conſiſtorij, legit.

[c] partem.

Interpretatio legis.

E Imperatores Cæſares [d] Flauius Valentinianus & Valens, pij, felices, Auguſti, perpetui victores, ſalutem dicunt Nicænis.

Valentiniani & Valentis Impp. litteræ, quibus Nicæ ciuitati conferuntur priuilegia quod ſit metropolis.

[d] Flauij

Licet ſtudium noſtrum ex illo manifeſtum atque clarum ſit cunctis, ex quo regni ſublimitatem, & publicam gubernationem Dei voluntate ſuſcepimus; verumtamen & [e] ſuper principatum huius felicitatis adijcimus, quoniam veſtra

[e] ad ſummã huius

εἶπε· δὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κυροῦ τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ὅπου ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν κοινωνίαν, καὶ ὅπου ἔγραψέ σοι, ὡς παρὰ κανόνας πεποιηκότι. δεικνύω ψηφίσματα Βασιλινουπολιτῶν, ὅπου παρεκάλεσαν περὶ ἐπισκόπου· σὺ δεῖξον, ποῦ παρεκάλεσαν Νικαεῖς, ὥστε δοῦναι αὐτοῖς ἐπίσκοπον. Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· κελεύσατέ με διδάξαι μικρόν. ἐπέδωκα λιβέλλους τῷ ἀρχιεπισκόπῳ γενομένῳ, ἀξιῶν αὐτὸν καλέσαι τὸν κύριν Εὐνόμιον τὸν ἐπίσκοπον, καὶ διαγνῶναι μεταξὺ τῶν δικαίων ἡμῶν. δίδωσι γράμματα καὶ πρὸς ἐμὲ, καὶ πρὸς αὐτὸν, γράψας ἀμφοτέροις, ὅτι μηδεὶς ὑμῶν μηδὲν καινοτομείτω, ἀλλὰ στοιχεῖτε τοῖς ἀρχαίοις. οἶδα γὰρ ἐγὼ, πῶς ὀφείλω τὰς μητροπόλεις τιμᾶν. καὶ ἔχω τοιαῦτα γράμματα καὶ ἐγὼ, καὶ αὐτός. λαμβάνω, ὡς εἶπον, τὰ τοιαῦτα γράμματα. ἴσασι καὶ οἱ νοτάριοι· εἴπωσι καὶ ἄλλοι. ἔρχονται οἱ Βασιλινουπόλεως κληρικοὶ ἐντυχεῖν μοι κατὰ τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν. φυλάττων ἐγὼ τὰς παραγγελίας τοῦ ἀρχιεπισκόπου, λέγω· οὐ δέχομαι ὑμᾶς· ἀλλ' ἀπέλθετε πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον· καὶ ἐὰν κελεύσῃ μοι, ἀκούω. καὶ ἐάσαντες ἐκεῖνοι καὶ ἐμὲ, καὶ αὐτὸν, ἔρχονται πρὸς τὴν ἁγιωσύνην τοῦ κυροῦ Εὐνομίου· ἐπιδιδόασιν αὐτῷ λιβέλλους κατὰ τοῦ ἐπισκόπου τοῦ ἰδίου· πέμπει αὐτοὺς εὐθὺς, παρέχων τὸν ἐπίσκοπον Βασιλινουπόλεως· προσφεύγει ὁ ἐπίσκοπος Βασιλινουπόλεως πρὸς ἐμέ. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν οἱ κανόνες. Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀπὸ βιβλίου, ἐπιδοθέντος παρὰ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου, ἀνέγνω.

Κεφ. ϛ'.

Ἐπίσκοπον προσήκει, μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐπισκόπων καθίστασθαι· εἰ δὲ δυσχερὲς εἴη τὸ τοιοῦτον, ἢ διὰ κατεπείγουσαν ἀνάγκην, ἢ διὰ μῆκος ὁδοῦ, ἐξ ἅπαντος τρεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγομένους, συμψήφων γινομένων καὶ τῶν ἀπόντων, καὶ συντιθεμένων διὰ γραμμάτων, ποιεῖσθαι τὴν χειροτονίαν. τὸ δὲ κῦρος τῶν γινομένων δίδοσθαι καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν τῷ μητροπολίτῃ. Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπε· στοιχῶ τῷ κανόνι· εἰ μὴ εἰμὶ μητροπολίτης, οὐκ ἔχω μέρος οὐδὲ ἐγὼ ἐκεῖ. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἐπίδειξον κατὰ ποῖον τρόπον τὰ τοῦ μητροπολίτου δίκαια ἔχεις. Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ἀξιῶ ἀναγνωσθῆναι τὸν νόμον. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀναγινωσκέσθω. καὶ ἐπιδοθέντος αὐτοῦ παρὰ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, Κωνσταντῖνος, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, καὶ μαγιστριανὸς, ἀνέγνω.

Ἑρμηνεία νόμου.

Αὐτοκράτορες, Καίσαρες, Φλάβιοι, Οὐαλεντινιανὸς, καὶ Οὐάλης, εὐτυχεῖς, εὐσεβεῖς, σεβαστοὶ, αἰώνιοι νικηταὶ, λέγουσι Νικαεῦσιν.

Εἰ καὶ ἡ σπουδὴ ἡ ἡμετέρα δήλη πᾶσι, καὶ περίβλεπτος γέγονεν, ἐξ οὗ τῆς βασιλείας τὸ ὑπερανάβαθμὸν, καὶ τῆς δημοσίου τοὺς οἴακας βουλήσει τοῦ κρείττονος ὑπεδεξάμεθα, ὅμως πρὸς τούτοις ἀποσώσομεν καὶ εἰς τὴν

A τὴν ἀρχὴν αὐτῆς τῆς εὐτυχίας· ὅτι γε ἡ ὑμετέρα πόλις, προαναπλησθεῖσα, καὶ γαυριωθεῖσα ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ εὐτυχίᾳ, χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης παντὶ δήμῳ αἰτία γέγονε. διὸ δή, ἐπειδὴ μητρόπολις πάλαι ὠνομάσθη, καὶ τοῦτο νόμοι παλαιοὶ περιέχουσι, τὰ αὐτά, ἅπερ Νικομηδεῦσι νομοθετούντων ἡμῶν ὑπῆρξεν, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἔχειν δύναται, τὸ ἀσάλευτα, καὶ ἰσχυρὰ μένειν, καὶ εἰς τὸ ἐπίπαν αὐξηθησόμενα· καὶ εἰς τὸ ἑξῆς αὐτὸν στέψαντες, ἐν τῇ ὑμετέρᾳ πόλει προϊέναι ἐθεσπίσαμεν. διαμενέτω τοίνυν εἰς τὸ διηνεκὲς ἡ συνήθεια αὕτη· καὶ ἡ πόλις ὑμῶν μητρόπολις ἔστω, τῆς συνηθείας τῆς ἐπὶ τῇ προόδῳ τοῦ Βιθυνιάρχου B διαμενούσης. οὐδεὶς γὰρ ἀφαιρεῖταί τι τῶν ἄλλων· βουλήσει τοῦ κρείττονος αὐξηθείη τῆς ὑμετέρας πόλεως τὸ ἀξίωμα. χαίροντες τοίνυν, τὰς εὐχὰς διπλασιάζετε· καὶ ἥδεσθε ἐφ᾽ οἷς αὕτη ἡ τιμὴ ὑμῖν παρέχεται· πάσης ἀμφιβολίας εἰς τὸ ἑξῆς σχολαζούσης, συνορῶντες, ὅπως αἰωνίου πρᾳότητος, καὶ προνοίας ἐκ τῶν ἡμετέρων θεσπισμάτων τετυχήκατε.

Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀξιῶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν, κελεῦσαι ἀναγνωσθῆναι τὸν νόμον, τὸν παρασχεθέντα Νικομηδεῦσι μετὰ ταῦτα. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀναγινωσκέσθω. C καὶ ἐπιδοθέντος αὐτοῦ παρὰ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀνέγνω.

Οὐαλεντινιανός, εὐσεβής, εὐτυχής, Αὔγουστος, Νικομηδεῦσι χαίρειν.

Η Περὶ τὰ πριβιλήγια τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας πάλαι ὑπάρξασα ἀρχαία συνήθεια, φυλαχθήσεται· οὔτε γὰρ ἡ προσθήκη τῆς τιμῆς τῶν Νικαέων πόλεως τὸ δίκαιον τὸ ὑμέτερον δύναται βλάψαι, ὁπότε ἐπαύξεται τὸ ἀξίωμα τῆς Νικομη- D δέων, εἴπερ ἐκείνη, ἡ ἐν δευτέρῳ τόπῳ οὖσα, μητροπόλεως ὀνόματι καλεῖται.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· οὐδὲ ἓν μὲν θεῖον γράμμα περὶ ἐπισκόπων διαλέγεται· ἑκάτερον δὲ τὴν τιμὴν ταῖς μητροπόλεσι παρέχει. τὸ δὲ θεῖον γράμμα τῆς θείας λήξεως Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Οὐάλεντος, τὴν καὶ αὐτὰ τῇ Νικαέων παρέχον τὸ μητροπολιτικὸν δίκαιον, ἰδικῶς παρακελεύεται τῶν ἄλλων μηδὲν ὑφαιρεῖσθαι πόλεων· καὶ ὁ κανὼν τῶν ἁγίων πατέρων περὶ ἑνὸς μητροπολίτου καθ᾽ ἑκάστην τῶν ἐπαρχιῶν διαγορεύει. τί τοίνυν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ E παρίσταται περὶ τούτου; ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· οἱ κανόνες κρατείτωσαν· τοῖς κανόσι τὸ ἱκανὸν γενέσθω. Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως παλαιᾶς Ἠπείρου εἶπεν· ὁ κανὼν οὕτως διαγορεύει, ὥστε ἐν μιᾷ ἑκάστῃ τῶν ἐπαρχιῶν τὸ κράτος ἔχειν τὸν τῆς μητροπόλεως, καὶ αὐτὸν καθιστᾶν πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν ὄντας ἐπισκόπους· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ διάνοια τοῦ κανόνος. τῷ δὲ τῆς Νικομηδείας, ἐπειδὴ ἐξ ἀρχαίου αὕτη μητρόπολίς ἐστι, κεχρεώστηται, πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὄντας ἐπισκόπους χειροτονεῖν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· ταῦτα πάντες βουλόμεθα· ταῦτα πάντες δεόμεθα· ταῦτα πανταχοῦ κρατείτω· ταῦτα πᾶσιν ἀρέσκει. Ἰωάννης, Κωνσταντῖνος, Πατρίκιος, καὶ οἱ λοι-

A veſtra ciuitas ſub initium completa gaudio, & exultans ſuper noſtra felicitate, "gratiæ atque lætitiæ omni populo cauſa facta eſt. "Propterea licet metropolitana olim eſt nominata, & hoc leges antiquæ continent, tamen legē uobis proferentibus, nulla dubitatio eſſe poterit, eo quòd hæc immota & firma permaneant, & temporibus futuris augenda, & de cetero hunc etiam in veſtra ciuitate "exornantes, procedere ſanciuimus. Permaneat igitur in perpetuum iſta conſuetudo, & ciuitas veſtra ſit metropolitana, conſuetudine tamen in proceſſu Bithyniæ iudicis permanente. Nullus enim auſert aliquid aliorū. B Ergo voluntate Dei veſtræ ciuitatis dignitas augeatur. Gaudentes itaque, orationes veſtras duplicate, & lætamini in his, in quibus hic vobis præbetur honor, omni dubietate in futurum vacante, conſpicientes quemadmodum perpetuā "pacem & prouidentiam ex noſtris ſanctionibus impetraſtis.

"iucunditatis
"itaque eſſ ſit olim metropolis appellata, e. h. l. a. contineant, quæcumque Nicomedienſibus noſtra lege conceſſa ſunt, nulla d. e. p. quin eadē immota
"coronatū
"benignitatem

Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicomediæ dixit: Rogo veſtram magnificentiam, vt iubeatis legi legem Nicomedienſibus poſt hæc conceſſam. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Legatur. Et dante Eunomio reuerendiſſimo Epiſcopo, Beronicianus vir deuotus, ſecretarius C diuini conſiſtorij legit.

Valentinianus pius, felix, Auguſtus, Nicomedienſibus ſalutem.

Valentiniani Imp. priuilegium Nicomedienſi ciuitati conceſſum.

CIrca priuilegia ciuitatis veſtræ, quæ olim "fuerint, priſca conſuetudo ſeruabitur. Neque enim honoris adiectio Nicænorum ciuitatis, ius veſtrum lædere poterit, cum augeatur dignitas Nicomedienſium ciuitatis, quando illa quæ ſecundo loco eſt, metropolis nomine vocatur.

"fuerat.

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Nullæ quidem ex his diuinæ litteræ de Epiſcopatu loquuntur: vtræque enim "de honore referuntur me- D tropolitanarum vrbium. Sacræ autem litteræ diuinæ memoriæ Valentiniani & Valentis, quæ tunc Nicænæ ciuitati præbuerunt metropoliticum ius, proprie præcipiunt ab alijs ciuitatibus nihil auferri: & regula ſanctorum Patrum de vno metropolita in vnaquaque prouincia decreuit. Quid igitur hac de re Concilio ſancto videtur? Sancta Synodus clamauit: Canones teneant, canonibus ſatisfiat. Atticus reuerendiſſimus Epiſcopus Nicopolis veteris Epiri dixit: Regula ita præcipit, vt in vnaquaque prouincia Metropolitanus habeat poteſtatem, & ipſe conſtituat omnes, qui in ea prouincia ſunt, E Epiſcopos: & hic eſt ſenſus regulæ. Nicomedienſis autem Epiſcopus, quoniam "ab initio hæc metropolis eſt, debet omnes Epiſcopos qui in eadem prouincia ſunt, ordinare. Sancta Synodus dixit: Hæc omnes volumus, hæc omnes ſupplicamus, hæc vbique teneant, hæc omnibus placent. Ioannes, Conſtantinus, Patricius, [Petrus,

"honorem tribuunt metropolitanis vrbibus.
"iampridē

truſ,] & reliqui reuerendiſſimi Epiſcopi Ponticæ diœceſis, [per vnum ipſorum Ioannē,] dixerunt: Canones vnum ſciunt Metropolitam antiquiorem: & manifeſtum eſt, quoniam religioſiſſimo Epiſcopo Nicomediæ ordinationes competunt, & quia leges etiā (ſicut perſpexit & veſtra magnificentia) nomine metropolis ſolummodo honorauerunt ¹ Nicænum, & præponitur reliquis Epiſcopis prouinciæ honore ſolummodo. Sancta Synodus dixit: Regulariter docuerunt, bene docuerunt: omnes hæc ipſa dicimus.

¹ Nicænam ciuitatem,

Aetius archidiaconus ſplendidiſſimæ Conſtantinopolis dixit: Suggerimus veſtræ magnificentiæ, rogantes vt nullum præiudicium Conſtantinopolitanæ ſanctiſſimæ ſedi fiat ex his quæ nunc ² proferuntur à ſanctiſſimis Archiepiſcopis, vel quæ mouentur inter Dei amantiſſimum Epiſcopum Nicomedienſium Eunomium, & Dei amantiſſimum Epiſcopum Nicænum Anaſtaſiū, aut quæ inter eos ordinantur. Sanctiſſima enim Conſtantinopolitana ſedes aut ordinationem ipſa facit in Baſilinopoli cum reliquis, aut eam permittit fieri, ſicut litteris, quæ ³ fiunt, vel factæ ſunt ſæpius, oſtendere poſſumus. Et rogamus, vt epiſtolæ proponantur. Sancta Synodus clamauit: Canones teneant: canonibus ſatisfiat. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Auctoritatem quidē metropolitani inter Eccleſias prouinciæ Bithyniæ, Nicomedienſis reuerendiſſimus habebit Epiſcopus, Nicæno habente honorem metropolitani tantummodo, ſubiacente autem ad exemplum aliorum Epiſcoporum prouinciæ, Nicomedienſi. Hoc enim viſum eſt etiam ſancto Concilio. Quæcumque autem ſedi Conſtantinopolitanæ ſanctiſſimæ Eccleſiæ de ⁴ ordinationibus prouinciæ competunt, hæc ſuo ordine coram ſancto Concilio examinabuntur. Eunomius reuerendiſſimus Epiſcopus Nicomediæ dixit: Gratias ago iuſtitiæ iudicij magnificentiæ veſtræ, & diligo Archiepiſcopum ſplendidiſſimæ Conſtantinopolis, obtinentibus vtique regulis. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Quæ dixiſti, conſcripta ſunt.*

² interlocutione dicta ſunt à ſanctiſs. Epiſcopis, Nicomediæ ſiue ciuitatis Eunomio, & Dei amātiſſimo Nicænorum Epiſcopo Anaſtaſio, aut quæ de eis conſtituta ſunt.

³ veniunt, aut venerūt

⁴ faciendis ordinationibus in prouincijs

*Latine, lego, legimus, legit.

Explicit Actio decimatertia.

A οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τῆς Ποντικῆς διοικήσεως εἶπον· οἱ κανόνες ἴσασιν ἕνα μητροπολίτην τὸν ἀρχαιότερον· καὶ δῆλον, ὡς τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Νικομηδείας διαφέρουσιν αἱ χειροτονίαι· καὶ ἐπειδὴ καὶ αἱ νομοθεσίαι, ὡς συνεῖδε καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια, ὀνόματι μητροπόλεως μόνῳ ἐτίμησαν τὴν Νικαίων, προτιμᾶται δὲ τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων τῆς ἐπαρχίας τῇ τιμῇ μόνῃ. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· κανονικῶς ἐδίδαξαν· καλῶς ἐδίδαξαν. πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν.

Αέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταν-
B τινουπόλεως εἶπεν· ὑποβάλλομεν τῇ ὑμετέρᾳ μεγαλοπρεπείᾳ, παρακαλοῦντες, ὥστε μηδὲν πρόκριμα τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἁγιωτάτῳ θρόνῳ ἐνεγκεῖν τὰ νῦν διαλαλούμενα παρὰ τῶν ὁσιωτάτων ἐπισκόπων, τῆς Νικομηδέων πόλεως Εὐνομίου, καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νικαέων Ἀναστασίου, ἢ τὰ ἐπ' αὐτοῖς τυπούμενα. ὁ γὰρ ἁγιώτατος τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνος ἢ τὴν χειροτονίαν αὐτὸς ἐνεργεῖ ἐν τῇ Βασιλινουπόλει μετὰ τῶν λοιπῶν, ἢ ἐπιτρέπει γίνεσθαι, καθὼς καὶ τὰ φοιτῶντα γράμματα, ἢ
C φοιτήσαντα πολλάκις, δεῖξαι δυνήσονται. καὶ ἀξιοῦμεν τὰς ἐπιστολὰς προβληθῆναι. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· οἱ κανόνες κρατείτωσαν· τοῖς κανόσι τὸ ἱκανὸν γινέσθω. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· τὴν μὲν αὐθεντίαν τοῦ μητροπολίτου ἐν ταῖς κατὰ Βιθυνίαν ἐκκλησίαις ὁ Νικομηδείας εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἕξει, τοῦ Νικαίας τὴν τιμὴν μόνην τοῦ μητροπολίτου ἔχοντος, ὑποκειμένου δὲ κατὰ μίμησιν τῶν ἄλλων ἐπισκόπων τῆς ἐπαρχίας τῷ τῆς Νικομηδείας· τοῦτο γὰρ καὶ τῇ ἁγίᾳ ἤρεσε συνόδῳ. ὅσα δὲ τῷ θρόνῳ τῆς κατὰ τὴν μεγαλώνυμον Κωνσταντινούπολιν ἁγιωτά-
D της ἐκκλησίας περὶ τοῦ χειροτονεῖν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἁρμόττει, ταῦτα κατὰ τάξιν οἰκείαν ἐπὶ τῆς ἁγίας γυμνασθήσεται συνόδου. Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδέων εἶπεν· εὐχαριστῶ τῇ δικαιοκρισίᾳ τῆς μεγαλοπρεπείας ὑμῶν· καὶ ἀγαπῶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, κρατούντων τῶν κανόνων. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἃ εἴρηκας, γέγραπται.*

*Ρωμαϊκῶς, λέγιον, λέγιμους, λέγιτ.

ACTIO DECIMAQVARTA

Concilij Chalcedonenſis.

E Conſulatu Domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, & qui fuerit nūtiatus, ſub die pridie kal. Nouemb. Chalcedone ſecundum iuſſionē diuiniſſimi & pijſsimi Principis, conuenientibus in ſanctiſsima Eccleſia ſanctæ martyris Euphemiæ, magnificentiſsimo & glorioſiſsimo *magiſtro militum, & exconſule ac patricio Anatolio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo præfecto ſacrorum prætoriorum Palladio, & magniſi-*

ΠΡΑΞΙΣ ΙΔʹ.

τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

Ὑπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, τῇ πρὸ μιᾶς καλανδῶν Νοεμβρίων, ἐν Χαλκηδόνι κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου, Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, συνελθόντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου, ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου Ἀνατολίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου ὑπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρε-

λοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων Βιγκομάλου, συνελθόντων δὲ καὶ Πασχασίνου καὶ Λουκηνσίου, τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀρχιεπισκόπου πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, καὶ Ἰουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας, ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τοῦ Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου, καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου, καὶ τῆς λοιπῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης, καὶ καθισθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, Σαβινιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀφαιρεθεὶς ἀδίκως τοῦ θρόνου τῆς ἐπισκοπῆς, δεήσεις ἐπιδέδωκα τῇ θείᾳ, καὶ ἀθανάτῳ κορυφῇ· καὶ ἐκέλευσε τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν, ἅμα τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, τὸ κατ' ἐμὲ πρᾶγμα ζητῆσαι. ἔχω δὲ καὶ διδασκαλικὸν πρὸς τὴν ἁγίαν ταύτην σύνοδον· καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν, κελεῦσαι καὶ τὸ διδασκαλικὸν ἀναγνωσθῆναι, καὶ τὰς δεήσεις, καὶ τὰ δίκαιά μοι φυλαχθῆναι. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις, καὶ τὸ προσκομιζόμενον διδασκαλικὸν παρὰ Σαβινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. Κωνσταντῖνος, ὁ καθωσιωμένος βοηθὸς τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀνέγνω.

Τοῖς εὐσεβεστάτοις, καὶ φιλοχρίστοις, καὶ ἀξίως παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων τετιμημένοις Αὐγούστοις, Οὐαλεντινιανῷ, καὶ Μαρκιανῷ, δέησις, καὶ ἱκεσία παρὰ Σαβινιανοῦ ἐπισκόπου.

Ὁ τῶν ὅλων κύριος, ἰδὼν τὴν ἀποστολικὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἀπὸ τῶν ῥαθύμων πως χειμαζομένην, καὶ πάντα τὸν κόσμον ἐν ἀταξίᾳ κλυδωνιζόμενον, ἤγειρε τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν ἰθῦναι, καὶ κυβερνῆσαι τὴν οἰκουμένην, καὶ τὰς ὑπὸ τῶν μοχθηρῶν ἐπιφυείσας τῇ διδασκαλίᾳ τῶν ἁγίων, ταραχὰς καταστεῖλαι, καὶ τὸ λαμπρὸν, καὶ βέβαιον τῆς ὀρθοδοξίας κυρῶσαι. καὶ εἰκότως ἐπὶ τῆς ὑμετέρας γαληνότητος εἶπε καὶ ὑμῖν ὁ θεός· ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου· ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν· ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν. * πιστεύων οὖν νεύματι θείῳ, εἰς τὴν τῶν ὅλων ἀρχὴν, καὶ δεσποτείαν ἐπιστῆναι ὑμῶν τὴν θειότητα, πρόσειμι λιπαρῶν, καὶ καθικετεύων ὑμῶν τὴν εὐσέβειαν, κελεῦσαι, προνοίας μου γενέσθαι, καὶ ζητηθῆναι τὰ κατὰ τὴν ἐμὴν ὑπόθεσιν. ἐγὼ γὰρ ἤμην παιδόθεν ἀσκητηρίου οἰκονομῶν, πολυάνδρου μοναστηρίου, οὐδὲν περὶ ἐπισκόπου ἐνθυμούμενος, μήτι γε προσελθών τινι τούτου τοῦ ἀξιώματος ἕνεκεν. ἐν τῇ οὖν ἐπιμελείᾳ τῶν μοναχῶν ὄντος μου, ἐφίσταταί μοι αἰφνίδιον ὁ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς μητροπόλεως ἐπίσκοπος, μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων·

* πιστεύων ια.

A *gnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro diuinorum officiorum Vincomalo: conuenientibus etiam Paſchaſino & Lucentio reuerendiſſimis Epiſcopis, & Bonifacio reuerendiſſimo Presbytero, vicarijs Archiepiſcopi veteris Romæ Leonis, & Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo magni nominis Conſtantinopolis, & Maximo reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Syriæ, & Iuuenali reuerendiſſimo Epiſcopo Hieroſolymorum, & Quintillo reuerendiſſimo Epiſcopo Heracleæ Macedoniæ, tenente locum ſanctiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſium Anaſtaſii, & Thalaſſio reuerendiſſimo Epiſcopo Cæſarea Cappadociæ, & Stephano reuerendiſſimo Epiſco-*
B *po Epheſi*, & reliquo ſancto vniuerſaliq. Concilio, quod in Chalcedonenſium ciuitate diuali ſanctione collectum eſt: & reſidentibus omnibus ante cancellos ſancti altaris, Sabinianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Abrepta mihi iniuſte Epiſcopatus mei ſede, libellos ſupplices obtuli ſacro & immortali vertici, & iuſſit veſtram magnificentiam vnà cum ſancto & vniuerſali hoc Concilio cauſam meã inquirere. Habeo autem & petitionem ad ſanctum hoc Conciliũ: & ſupplico præcipere veſtram magnificentiam, & petitionem meam legi & preces meas, & mihi quæ ſunt iuſta, reſeruari. Glorioſiſſimi Iudices di-
C xerunt: Legantur preces, & oblata petitio à Sabiniano reuerendiſſimo Epiſcopo. Conſtantinus vir deuotus, adiutor diuini conſiſtorij, legit.

In omnibus Græcis codd. quos habuimus, Stephanus adhuc nominatur Epiſcopus Epheſi, cum tamen in Act. xij. ab illo Epiſcopatu depoſitus fuerit.

Pijſſimis & Chriſti amantiſſimis, & dignè à Deo omnium honoratis Auguſtis, Valentiniano & Marciano, preces & ſupplicatio à Sabiniano Epiſcopo.

Sabiniani Epiſcopi ad Valentinianum & Marcianũ Auguſtos deprecatoria.

DOminus omnium, videns Apoſtolicam & orthodoxam Fidem à * diſſimulatoribus interim fatigari, & omnem mundum ſeditione vexari, ſuſcitauit veſtram pietatem, vniuerſum mundum regere atque gubernare, & tumultus, qui à nefarijs hominibus exorti ſunt aduerſus
D ſanctorum doctrinam, reprimere, & claritatem atque ſoliditatem recti dogmatis confirmare. Vnde iuſte de veſtra etiã tranquillitate vobis dixerit Deus: Exaltaui electum de plebe mea: inueni Dauid ſeruum meum, oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea ſuſcipiet eum, & brachium meum confortabit eum. Credens itaque, nutu diuino ſuper omnium principatum ac dominationem conſiſtere veſtram diuinitatem, adſum ſupplicans atque rogans veſtram pietatem, vt mei prouidentiam fieri, & cauſam meam examinari præcipiatis. Ego enim à puero eram in monaſterio diſpenſator aſceterij multorum virorum, nihil de Epiſcopatu cogitans, nedum
E * rogans quemquam huius gratia dignitatis. Dum ergo eſſem in monachorum * prouidentia conſtitutus, adſtitit mihi repente illius temporis metropolitanus Epiſcopus cum prouincialibus

desidioſis interim iactari, & om. perturbatione fluctuare.

Pſal. 88.

* adiens

* cura

Digitized by Google

libus Epiſcopis, & me Perrhæ ordinauit Epiſcopũ, de qua deiectus eſt Athanaſius, ex ſcripto de grauiſſimis capitulis accuſatus, nec valens vnquam pro illatis ſibi criminibus reddere rationẽ, nunc quidem Epiſcopatum repudiabat, nunc vero citationes Synodorum vocantium eum ad iudicium varie declinabat. Is in Epheſina ſynodo, ex præcepto Alexandrini præſulis, in meam Eccleſiam ſuperiugreſſus eſt, & ego, præter voluntatem meam ordinatus, expulſus ſum. Et hæc quidem acta ſunt, habitatoribus illius ciuitatis dolentibus & lugentibus meam expulſionem. Supplico igitur veſtræ potentiæ, vt iubeatis & meam cauſam ſub præſentia veſtræ pietatis examinari, & placitum terminum dari: vt & ego cum cunctis alijs, conſuetas orationes pro perpetua veſtra potentia ſemper exoluam, pijſſimi atque victores Principes. Sabinianus Epiſcopus dictaui, & ſubſcripſi, & offero veſtræ pietati. . Beronicianus vir deuotus, ſecretarius diuini conſiſtorij, petitionem legit.

Sabinianus Episcopi deprecatoria pro iustitia obtinenda, ad Chalcedonensem Synodum.

Per omnia Dei amantiſſimis, & ſanctiſſimis patribus & Archiepiſcopis, Leoni, Anatolio, Maximo, & omni ſancto Concilio, petitio & deprecatio data à Sabiniano Epiſcopo.

MVlta quidem atque diuerſa ſunt circa genus humanum Domini Chriſti beneficia: hæc autem in præſenti tempore circa ſanctas eius Eccleſias cura propria quædam exiſtit atque præcipua, ſicut ipſæ res clamant. Congregauit enim veſtrum angelicum Concilium per pijſſimos revera & Chriſtianiſſimos noſtros Imperatores, ad errorem perſpiciendum, & confuſionem atque ſeditionem, quæ ante hos paulo plus duos annos in Epheſo facta eſt, deſtruendã, & veritatem atque iuſtitiam declarandam. Vnde & ego illam tempeſtatem & fluctuationem expertus, ad veſtrum confugi tranquilliſſimum portum, ſuggerens, quia Dioſcurus Alexandrinus auctoritate ſua, inſuper & tyrannide, me quidem à Perrhenorum Eccleſia, commiſſa mihi ſecundum canones à ſanctiſſimo Epiſcopo metropolis noſtræ Stephano, expulit. E diuerſo autem introduxit Athanaſium, virum depoſitum in Antiochenſium ſplendidiſſima ciuitate à multis Dei amantiſſimis Epiſcopis. Quæ vero poſt hæc geſta ſunt, & quomodo ciuitas vniuerſa cum amaris lacrymis atque gemitibus circumfuſa à me ægre ſeparabatur, & violentam meam lugebat excluſionem, me dicere, puto, ſuperfluum eſt. Vnde rogo & ſupplico veſtræ pietati, vt iniuſtitiam quam paſſus ſum, nullatenus deſpiciatis; ſed etiam iubeatis, me impetrare quæ iuſta ſunt: quatenus etiam in hoc ſ Dei clementia collaudetur, qui per veſtram angelicam, & à Deo honoratam Synodum deſtruxit quidem errorem, & luci reddidit veritatem. Sabinianus Epiſcopus obtuli hanc petitionem, à me dictatam atque ſubſcriptam.

ſ clementiſſimus Deus

Glo-

πων· καὶ χειροτονεῖ με ἐπίσκοπον Πέῤῥης, ἐξ ἧς καθῃρέθη Ἀθανάσιος, ἐγγράφως ἐπὶ βαρυτάτοις κεφαλαίοις κατηγορηθεὶς, καὶ μὴ δυνηθεὶς ποτε ἀπολογήσασθαι πρὸς τὰ ἐπαγόμενα αὐτῷ ἐγκλήματα, ἀλλά ποτε μὲν παραιτούμενος τὴν ἐπισκοπὴν, ποτὲ δὲ διαφόρως παρακόπτων τὰς κλήσεις τῶν καλουσῶν αὐτὸν εἰς κρίσιν συνόδων διετέλει. οὗτος ἐν τῇ κατ' Ἔφεσον συνόδῳ ἐξ ἐπιτάγματος τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων προέδρου τῇ ἐμῇ ἐπεισῆλθεν ἐκκλησίᾳ, ἐγὼ δὲ παρὰ γνώμην χειροτονηθεὶς, ἐκβέβλημαι· καὶ πάντα τῶν οἰκούντων ἐκείνην τὴν πόλιν, ὀδυρμοῖς, καὶ θρήνοις χρησαμένων ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἐξόδῳ. ἱκετεύω τοίνυν τὸ ὑμέτερον κράτος, κελεῦσαι, καὶ τὴν κατ' ἐμὲ ὑπόθεσιν παρούσης ὑμῶν τῆς εὐσεβείας ἐξετασθῆναι, καὶ τὸ ἀρεσκόμενον πέρας λαβεῖν· ἵνα κἀγὼ μετὰ τῶν ἄλλων ἁπάντων τὰς συνήθεις εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους ποιῶμαι διαπαντὸς, εὐσεβέστατοι, καὶ καλλίνικοι βασιλεῖς. Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος ὑπηγόρευσα· καὶ ὑπογράψας ἐπιδίδωμι τῇ ὑμετέρᾳ εὐσεβείᾳ. Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τὴν διδασκαλίαν ἀνέγνω.

Τοῖς τὰ πάντα θεοφιλεστάτοις, καὶ ἁγίοις πατράσι, καὶ ἀρχιεπισκόποις, Λέοντι, Ἀνατολίῳ, Μαξίμῳ, καὶ πάσῃ τῇ λοιπῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, δέησις, καὶ ἱκεσία παρὰ Σαβινιανοῦ ἐπισκόπου.

ΠΟλλαὶ μὲν, καὶ διάφοροι, αἱ περὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τοῦ δεσπότου Χριστοῦ εὐεργεσίαι· ἡ δὲ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ περὶ τὰς αὐτοῦ ἁγίας ἐκκλησίας γινομένη κηδεμονία, ἰδική τις τυγχάνει, καὶ ἐξαίρετος, καθὼς τὰ πράγματα βοᾷ. συνήθροισε γὰρ τὴν ὑμετέραν ἀγγελικὴν σύνοδον διὰ τῶν ὡς ἀληθῶς εὐσεβεστάτων, καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, ἐπὶ τῷ τὴν πλάνην ἰδεῖν, καὶ τὴν μὲν πρὸ τούτων τῶν ἐνιαυτῶν δύο, μικρῷ πρὸς, ἐν Ἐφέσῳ γινομένην σύγχυσίν τε, καὶ ἀκαταστασίαν, καταργῆσαι, τὴν δὲ ἀλήθειαν, καὶ δικαιοσύνην φωτίσαι. ὅθεν κἀγὼ τῆς ζάλης ἐκείνης, καὶ τῶν κλυδώνων πειραθεὶς, ἐπὶ τὸν ὑμέτερον κατέφυγον εὔδιον λιμένα, διδάσκων, ὡς Διόσκορος, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων, αὐθεντίᾳ, ἔτι δὲ καὶ τυραννίδι, ἐμὲ μὲν τῆς ἐγχειρισθείσης μοι κατὰ κανόνας τῶν Περῥηνῶν ἐκκλησίας διὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου, καὶ μητροπολίτου ἡμῶν Στεφάνου, ἐξέωσεν, ἀντεισήγαγε δὲ Ἀθανάσιον, ἄνδρα καθαιρεθέντα ἐν τῇ Ἀντιοχέων μεγαλοπόλει ὑπὸ πλείστων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. οἷα τοίνυν καὶ τὰ μετὰ ταῦτα γέγονε, καὶ ὅπως πᾶσα ἡ πόλις μετὰ πικρῶν δακρύων, καὶ ὀδυρμῶν περιχυθεῖσα, δυσαποσπάστως εἶχε περὶ ἐμὲ, καὶ τὴν ἐμὴν ἐπένθει βιαίαν ἐκβολὴν, τάχα περιττὸν ἐμὲ λέγειν. διὸ παρακαλῶ, καὶ καθικετεύω τὴν ὑμετέραν φιλοθεΐαν, μὴ περιιδεῖν τὴν κατ' ἐμοῦ γινομένην ἀδικίαν, ἀλλὰ κελεῦσαι, τῶν δικαίων με τυχεῖν· ὅπως καὶ ἐν τούτῳ ὑμνηθῇ ὁ φιλάνθρωπος θεὸς, διὰ τῆς ὑμετέρας ἀγγελικῆς, καὶ θεοτιμήτου συνόδου, καταργήσας μὲν τὴν πλάνην, φωτίσας δὲ τὴν ἀλήθειαν. Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος, ἐπιδέδωκα, ὑπαγορεύσας, καὶ ὑπογράψας τήνδε τὴν δέησιν.

Οἱ με-

Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀποκρινέσθω Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πέρρης. Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· τὸ ἐμὸν πρᾶγμα ἀπὸ μακροῦ χρόνου κατῆρκται· καὶ τούτου ἤκουσαν οἱ τῆς μακαρίας μνήμης, Κύριλλός τε, καὶ Πρόκλος· καὶ φανεροὺς τύπους ἔγραψαν τῷ Ἀντιοχείας γενομένῳ ἐπισκόπῳ Δόμνῳ· συνέθετο ἐκεῖνος πληροῦν ταῦτα. αἰσθόμενος τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίου Κυρίλλου, ἀνεπήδησεν, καὶ ἐκάλει ὡς κρίσει·
A

ἐγὼ δὲ * ἀντέγραψα· ὡς, εἰ μὲν βούλοιτο ἐμμεῖναι τοῖς τύποις, τοῖς δοθεῖσι παρὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων, ἕτοιμός εἰμι· εἰ δὲ ἕτερόν τι βούλεται, οὐκ ἐπακούω τῇ κλήσει· ἅπαξ γὰρ οἱ προλαβόντες ἅγιοι ἐπίσκοποι φανερὰ ἐτύπωσαν. ᾐτιασάμην δὲ καὶ αὐτοὺς, τοὺς συσκευασαμένους με· καὶ ἐκέλευσαν μὴ παρεῖναι τῇ κρίσει αὐτοὺς τοὺς αἰτιαθέντας παρ' ἐμοῦ. ἀξιῶ, εἰ παρίσταται τῇ ὑμετέρᾳ ἐξουσίᾳ, τὰ γράμματα τῶν ἀρχιεπισκόπων ἀναγνωσθῆναι. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· τὰ γράμματα Πρόκλου, καὶ Κυρίλλου, τῶν τῆς εὐλαβοῦς μνήμης, ἀναγινωσκέσθωσαν. καὶ ἐπιδοθέντος χαρτίου παρὰ Ἀθανασίου τοῦ ἐπισκόπου, Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀνέγνω.
B

*ἀντίγραψα. (margin)

Ἀντίγραφον συνοδικοῦ γράμματος.

Κυρίῳ μου ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, καὶ συλλειτουργῷ Δόμνῳ, Κύριλλος ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Συναλγεῖν ἡμᾶς ἀδελφοῖς ἀναγκαῖον, * καὶ οἵτινες τῶν συλλειτουργῶν πεπονθέναι τι δυσχεραίνονται, καὶ τοῦτο, παρὰ κληρικῶν ἰδίων, οὓς ἦν ἀναγκαῖον ὑπέχειν, ὥσπερ πατρὶ, τὸν αὐχένα, καὶ ὑποπεπλέχθαι κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ θεῷ, καὶ τοῖς τῆς ἐκκλησίας κανόσι διηγορευμένον. τοῦτο πῶς οὐ τῶν αἰσχίστων ἐστὶ τολμώμενον; τοιαῦτα φησὶ πεπονθέναι ἑαυτὸν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος· * ἰδὼν καὶ τὸ τῆς συναχθείσης κατὰ τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν συνόδου κατενεχθῆναι δάκρυον. φησὶ γὰρ, τινὰς τῶν * ἀπ' αὐτοῦ ὄντων κληρικῶν κατευθυνθῆναι τοσοῦτον, ὡς, τό γε ἧκον εἰς ἐγχειρημάτων δύναμιν, καὶ ἐξῶσαι τῆς ἱερωσύνης αὐτὸν, καὶ καθαιρέσεως ψῆφον ἐπ' αὐτὸν ἐξενεγκεῖν. βούλονται γὰρ τοὺς μὲν οἰκονόμους τῆς ἐκκλησίας, ἤγουν τοὺς τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων χειριστὰς, ἐκβαλεῖν, στῆσαι δὲ αὐτοὶ τοὺς κατὰ γνώμην ἰδίαν· καὶ πρὸς τούτοις ἔτι καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν διπτύχων περιελεῖν αὐτοῦ τὸ ὄνομα, ἕτερά τε ἄττα ἀπηχῆ, καὶ ἀνοσιότητος γέμοντα, δρᾶσαι· ἃ καὶ ἡ τῶν συνεζευγμένων λιβέλλων περιέχει δύναμις. ἐπειδὴ δέ ἐστι τῶν ἀτόπων, τὰ τοιαῦτα τολμᾶσθαι παρὰ κληρικῶν κατὰ τῶν ἰδίων ἐπισκόπων, καὶ ἀδύνατον ἀμήχανον αὐτὰ, καταξιωσάτω ἡ σὴ ὁσιότης, εἰ τῆς Ἀντιοχέων ἐστὶ μακρὰν ἡ πόλις, ἣν διοικεῖν ἔλαχεν ὁ μνημονευθεὶς θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ἤτοι δι' οἰκείων γραμμάτων ἐπιτρέψαι τὴν ἀκρόασιν· ὥστε κληθέντας τοὺς τὴν * αἰτίασιν ὑπομένοντας, ἀπολογήσασθαι· καὶ εἰ εὑρεθεῖεν ἔνοχοι τοῖς αἰτιάμασιν, ἀπολισθῆσαι τῆς ἱερᾶς λειτουργίας. ὃ γὰρ
C
D
E

*ἀντί (margin) · *ὅτι ἰ. (margin) · *ὑπ' αὐτὸν ὄντων (margin) · *αἰτίαν (margin)

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Reſpondeat Athanaſius reuerendiſſimus Epiſcopus. Athanaſius reuerendiſſimus Epiſcopus Perrhæ dixit: Mea cauſa à longo tempore inchoata eſt: & hanc audierunt beatæ memoriæ Cyrillus & Proclus, & certas formas ſcripſerunt Domno, qui fuit Antiochenus Epiſcopus; promiſitq. ille eas complere. Et cum cognouiſſet mortem beati Cyrilli, reſiliuit, & ad iudicium me vocauit. Ego reſcripſi, quia ſi vellet permanere in datis ſententijs ab Archiepiſcopis, paratus eſſem: ſi vero vellet aliud aliquid, non audire me eius citationem. Semel enim præcedentes Epiſcopi rem certiſſimam decreuerunt. Accuſaui autem eos qui aduerſum me machinati ſunt: & iuſſerunt non intereſſe iudicio eos qui à me fuerant accuſati. Rogo itaque, ſi videtur veſtræ poteſtati, Archiepiſcoporum litteræ relegantur. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Litteræ Procli & Cyrilli reuerendiſſimæ memoriæ relegantur. Et tradita ſcheda ab Athanaſio reuerendiſſimo Epiſcopo, Beronicianus deuotus ſecretarius diuini conſiſtorij legit.

RESCRIPTVM SYNODICARVM litterarum.

Domino meo dilectiſſimo fratri & conſacerdoti Domno, Cyrillus in Domino ſalutem.

Cyrilli Epiſcopi Alex. epiſtola ad Domnum Antiochenum, pro cauſa Athanaſii Perrhæ Epiſcopi.

Condolere nos fratribus neceſſarium eſt, quando quidam conſacerdotum aliqua ſe paſſos affirmant, & hoc à proprijs clericis, quos erat neceſſarium ſubdere tamquam patribus ceruicem, & eſſe ſubiectos ſecundum placitum Dei, & Eccleſiæ regulas talia decernentes. Hoc ergo præſumi, "quouis modo turpiſſimum eſt. Tanta namque paſſum ſe dicit reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius, vt etiam congregata in regia ciuitate Synodus lacrymas daret. Ait enim, quoſdam clericos qui ſub eo conſtituti ſunt, in tantam audaciam proſiliiſſe, vt quod attinet ad præſumptionis vim, & expellerent eum à ſacerdotio, & ſuper eum "damnationis ſententiam ferrent. Volunt enim œconomos Eccleſiæ, aut certe Eccleſiaſticarum rerum diſpenſatores eijcere, & quoſdam alios ſibi propria auctoritate conſtituere: ſuper hæc autem etiam de ſacris diptychis nomen eius auferre, & alia quædam abſurda, & ſceleribus plena perpetrare, quæ ſubiectorum libellorum virtus noſcitur continere. Quia vero nimis incongruum eſt, præſumi talia à clericis aduerſus Epiſcopos proprios, & hæc deſpicere nos impoſſibile eſt: dignetur tua ſanctitas (ſi ab Antiochia longe eſt ciuitas, cuius gubernationem ſortitus eſt memoratus religioſiſſimus Epiſcopus Athanaſius) quibuſdam per proprias litteras audientiam delegare; quatenus euocati hi qui accuſati ſunt, reſpondeant: & ſi inuenti fuerint "accuſationibus rei, à ſacro miniſterio decidant. Quod enim

" quomodo non turpiſſimum ſit (margin) · " depoſitionis (margin) · " criminibus obnoxij. (margin)

enim ipſi aduerſus patrem proprium præſumpſerunt, hoc iuſte ſuſtineant, quando omnem ‖ conſequentiam prætermiſerunt, & omnem legem tranſcendere præſumpſerunt, & pro nihilo eſſe iudicauerunt ſenectutem exhonorare patria. Dicuntur autem non modo primum tales eſſe cœpiſſe, ſed iam in multis ‖ culpati ſunt adhuc valde peioribus aſperioribuſque. Aſſerit autem eum ſe ſuſpectum babere, qui nunc ius metropoliticum prouinciæ obtinet, ex qua eſt. &, ſicut iam dixi, nihil moleſti eſt, ſi ijs qui ei ſuſpecti ſunt, indicare non liceat. Dic fraternitati, quæ apud te eſt, ſalutem. Salutat te in Domino, quæ nobiſcum eſt.

‖ ordinē contempſerūt,

‖ cōdemnati ſunt peioribus quoque & audacibus cœptis,

A γὰρ αὐτοὶ τετολμήκασι κατὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς, τοῦτο πάθοιεν ἂν δικαίως, πάσης ἀλογήσαντες ἀκολουθίας, καὶ πάντα θεσμὸν ὑπερβάντες, καὶ παρ' οὐδὲν ποιησάμενοι τὸ ἀτιμάσαι πατέρα. λέγονται δὲ, καὶ οὐ νῦν πρότερον ἄρξασθαι εἶναι τοιοῦτοι, ἀλλ' ἤδη κατηγορεῖσθαι καὶ ἐπὶ πολλοῖς ἔτι χείροσι, καὶ θρασυτέροις ἐγχειρήμασι. φάσκει δὲ ὕποπτον * ἔχειν τὸν λαχόντα νῦν εἰς τὸ μητροπολιτικὸν δίκαιον τῆς ἐπαρχίας ἐξ ἧς ἐστι· καὶ ὡς ἔφθην ἤδη, τὸ λυποῦν οὐδὲν, ἐξεῖναι τοὺς ἐν ὑποψίᾳ μὴ δικάζειν αὐτῷ. πρόσειπε τὴν σὺν σοὶ ἀδελφότητα· σὲ ἡ σὺν ἐμοὶ ἐν κυρίῳ προσαγορεύει.

* εἶναι

B

RESCRIPTVM SYNODICARVM litterarum.

Procli Epiſcopi epiſtola ad Domnū Antiochenum, pro cauſa Athanaſii Perrhæ Epiſcopi.

Sanctiſſimo & Dei amantiſſimo fratri & conſacerdoti Domno, Proclus in Domino ſalutem.

CHaritas ‖ ſancta, Deo dilectiſſime, maximum in hoc eſt donum. Vinciens enim ad concordiam ‖ magnus artifex Deus naturam quā ſabricatus eſt, beneuolentia eos coniunxit, qui ratione reguntur, vt dum alij aliorum caſus proprios C ducerent, ac vnuſquiſque ex ſe res alterius metiretur, in inſolubilem conſenſionis vnanimitatem ea connecterentur, quæ vnius naturæ ſunt. Ea enim quæ affectu diſiuncta ſunt, neceſſario in mutuum exitium ruunt: quæ vero voluntate vnita ſunt, non facile à firmitate propria dilabuntur. Vnde & beatus Paulus multitudinem fidelium & coniunctionem Eccleſiæ, corpori comparauit, dicens: Vos eſtis corpus Chriſti, & membra ex ‖ membro: omnino prædicans multitudinis conſpirationem, & ex concordia membrorum prohibens, ne contentionis morbo, cui bella ſunt amica, laboremus. Cur autem hæc D ſcribam, Dei amantiſſime pater, rogo paululum ‖ vt agnoſcas. Dei amantiſſimus Eccleſiæ Perrhenorum Epiſcopus Athanaſius, incredibilem ſimul, & audientibus non mediocriter moleſtam ‖ pompam defleuit, dicens clericos ſuos velut ‖ exutos ratione ſubiectionis, & putantes ſibi ſufficere voluntatem, vt eſſent ſacrorum tyranni, expuliſſe eum ab Eccleſia, cum iuſta ratio nulla ſubſiſteret: & quantum ad eos attinet, in tantam væſaniam exiliſſe, vt etiam damnarent eum, & operibus perſuaderent, quia in voluntate procacium, & non in decreto regularum, ſacrorum ordo conſiſtat: œconomos E autem & curatores propria voluntate conſtituiſſe Eccleſiæ Dei, & Epiſcopi nomen de ſacris diptychis abſtuliſſe; & vt breuiter dixerim, palam Eccleſiaſticum ordinē expuliſſe: adijciens, quoniam nutriuit circa hæc iſtorum præſumptionem veteribus eorum & ſceleratis operibus non rationabilis venia data. Nam præceſſoribus eius ſimilia facientes, inde gradu facto, impetum ſuum ad peiora cumularunt, cum prius meritas pœnas non ſuſtinuerint, aditu illis dato, vt neque in poſterum ſibi temperarent. Sed tu, Dei amantiſſime, dignare, à nobis rogatus

‖ mutua

‖ optimus

Epheſ.5. 1.Cor.12.

‖ parte:

‖ agnoſcere ne graueris.

‖ tragœdiam

‖ abiecta cogitatione

Ἀντίγραφον συνοδικοῦ γράμματος.

Τῷ ὁσιωτάτῳ, καὶ θεοφιλεστάτῳ, καὶ συλλειτουργῷ Δόμνῳ, Πρόκλος ἐν κυρίῳ χαίρειν.

ΤΟ φιλάλληλον, θεοφιλέστατε, μέγιστον ἐν τούτῳ τυγχάνει δῶρον· συνδεσμῶν γὰρ εἰς ὁμογνωμοσύνην ὁ ἀριστοτέχνης θεὸς, ἣν ἐδημιούργησε φύσιν, τῇ διαθέσει τοὺς λόγῳ διοικουμένους συνέσφιγξεν· ἵν' οἰκειούμενοι τὰ ἀλλήλων πάθη, καὶ ἕκαστος ἐφ' ἑαυτοῦ τὰ τοῦ ἑτέρου μετρῶν, εἰς ἄλυτον συμπνοίας ὁμοφροσύνην συμπλέκοιτο τὰ ὁμοφυῆ. τὰ μὲν γὰρ ἀφεστῶτα κατὰ σχέσιν, πρὸς τὴν ἀλλήλων ἀναγκαίως ὠθεῖται φθοράν· τὰ δὲ ἑνωμένα κατὰ γνώμην, οὐ ῥᾳδίως ἀπολισθαίνει τοῦ οἰκείου ἀσφαλοῦς. διὸ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν, καὶ τὸ συγκρότημα τῆς ἐκκλησίας, σώματι ἀπείκασε, λέγων· ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέλους, πάντως διαγορεύων τὴν τοῦ πλήθους σύμπνοιαν, καὶ ἀπαγορεύων νοσεῖν τὴν φιλοπόλεμον ἀντίστασιν, ἐκ τῆς τῶν μελῶν συμφωνίας. πρὸς τί δὲ ταῦτα γράφω, θεοφιλέστατε, μικρὸν ἀνάσχου μαθεῖν. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος τῆς Περρέων ἐκκλησίας Ἀθανάσιος ἄπιστον ὁμοῦ, καὶ πλημμελοῦσαν οὐ μετρίως τοὺς ἀκούοντας ἀπεθρήνησε τραγῳδίαν, φήσας, τοὺς αὐτοῦ κληρικοὺς, ὥσπερ ἀποδυσαμένους τὸν λογισμὸν τῆς ὑποχειριότητος, καὶ νομίσαντας, ἀρκεῖν αὐτοῖς ἐκ τοῦ βούλεσθαι, καὶ εἶναι ἱεροτυράννους, ἀπώσασθαι μὲν αὐτὸν τῆς ἐκκλησίας σὺν οὐδενὶ δικαίῳ λόγῳ, καὶ τό γε ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ὅσον ἧκεν εἰς μανίας ὑπερβολὴν, καθελεῖν, καὶ τοῖς ἔργοις πεῖσαι, ὅτι ἐν τῇ γνώμῃ τῶν * προπετευομένων, ἀλλὰ μὴ ἐν τῇ ψήφῳ τῶν κανόνων, ἡ τῶν ἱερῶν κρατύνεται τάξις· οἰκονόμους τε, καὶ φροντιστὰς κατ' οἰκείαν αὐθεντίαν ἐπιστῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τῶν ἱερῶν δέλτων περιελεῖν τὸ ὄνομα τοῦ ἐπισκοπεύοντος· καὶ συντόμως εἰπεῖν, ἀναφανδὸν ἐξορχήσασθαι τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν, προσθεὶς, ὡς ἔθρεψεν αὐτῶν τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα τόλμαν ἡ τῶν πάλαι παρ' αὐτῶν ἀνοσιουργηθέντων οὐκ εὔλογος συγγνώμη· τοῖς γὰρ πρὸ αὐτοῦ τὰ ὅμοια πεποιηκότες, ὁδῷ τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκορύφωσαν, ἐφ' οἷς μὴ πάλαι ἀξίαν δεδώκασι δίκην, τοῦ μηδὲ αὖθις σωφρονῆσαι ἐσχηκότες ἐφόδιον. ἀλλ' αὐτὸς, θεοφιλέστατε, καταξίωσον, παρ' ἡμῶν δυσωπούμενος·

* προπετευομένων,

μένης· δύνασαι γὰρ οἰκειώσασθαι τοῦ συνιερέως τὰς ἀσθενείας, μάλιστα πειθόμενος τῷ μακαρίῳ Παύλῳ, βοῶντι· εἰ πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· καὶ εἰ μακρὰν τῶν Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως ἡ πόλις, ἐν ᾗ ταῦτα ἐδραματουργήθη, ἀπῴκισαι, τινὰς τῶν ἀσυγγένων, καὶ ἀπροσωπολήπτων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ἀκοῦσαι τῆς ὑποθέσεως. ὑφορᾶται γὰρ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς μητροπόλεως, ὡς τῇ τῆς μανίας τῶν ἀντιπάλων φλογὶ τὴν ἐκ δυσμενείας κατ' αὐτοῦ παρέχοντα δύναμίν τε, καὶ ὕλην. καὶ εἰ ἐλεγχθεῖεν ἐφ' οἷς ᾐτιάθησαν οἱ παρ' αὐτοῦ καταβοώμενοι, καὶ εἰς ἀπόνοιαν τὸν Ἀβεσαλὼμ ἐκεῖνον μιμησάμενοι, ἐπίσης ἐκείνῳ δέξασθαι καὶ τὴν ἐκ τοῦ παραδείγματος τιμωρίαν. οὕτω γὰρ μισεῖ ὁ θεὸς τοὺς κατὰ πατέρων ἐξοπλιζομένους, ὡς ἐν πάσῃ τῇ κτίσει στηλιτεύειν τοὺς πατραλοίας. οἶδα δέ, θεοφιλέστατε, ὡς πάντας περιπτυσσόμενος ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ, καὶ γέμων συμπαθείας, οἰκειώσῃ τὸν πρεσβύτην, καὶ ἀπομάξεις αὐτοῦ τὸ τῆς θλίψεως δάκρυον, καὶ χαριῇ αὐτῷ τὸ μισοπόνηρον, καὶ τοὺς τῆς ἱερωσύνης ἐπιβούλους, *μετὰ τοὺς ἐλέγχους ὀργῇ δικαίᾳ χρησάμενος, καὶ ἀμύνῃ, τὸ πρέπον ἐχούσῃ, παρασκευάσεις ἐκποδὼν γενέσθαι, πονηρὰν *νομὴν, τὸ κοινὸν τῆς ἱερωσύνης καταβλάπτουσαν, ἐπιστημόνως ἐκτέμνων. εἰ γὰρ δοίη τις, τοὺς τολμῶντας, ἃ μὴ δεῖ, καὶ εἰς τοσοῦτο φθάνοντας θράσους, ὡς καὶ τοιούτων κατατολμᾷν, δι' ὧν ἱερωσύνην καθυβρίζουσιν, οἰκτείρειν ἀκρίτως, ἀφ' ὧν τὸν ἔλεον περὶ ἀνομίας *θηρῶνται, καὶ παρακαλεῖν, λείπεται οὐδέν, ἢ πάντας τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προεστῶτας παίγνιον εἶναι καὶ τῶν διαβολικῶν ὀργάνων. ἀλλ' ὁ θεὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν σὴν θεοσέβειαν προεχειρίσατο, ἐπὶ τῷ καὶ παύειν ἀδικίας, καὶ τόλμας ἀναστέλλειν, καὶ ἱερωσύνῃ καμνούσῃ βοηθεῖν, καὶ ταῖς οἰκείαις λοιδορίαις χώραν μὴ παρέχειν· ἀλλὰ μετὰ διάγνωσιν, τῷ μὲν συκοφαντουμένῳ, εἴ γε συκοφαντεῖται, βοηθεῖν, τὸν δὲ συκοφαντοῦντα, εἴ γε ἀληθῶς συκοφαντεῖ, ἐκτέμνειν. μὴ τοίνυν νομίσῃ σου ἡ θεοσέβεια, ὡς ἐφ' ὕβρει τοῦ θρόνου τῆς μεγίστης Ἀντιοχέων πόλεως κατέλαβε τὰ τῇδε ὁ μνημονευθεὶς θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος· ἀλλ' ὑφορώμενός τινας, ὡς φησί, τοὺς ταραχαῖς χαίροντας, καὶ οἰκείῳ πάθει στρατευομένους, δέδωκε πρὸς καιρὸν τόπον τῇ ὀργῇ· ἐπεὶ τό, τε ἀνεξίκακον, καὶ ἥμερον, καὶ φιλοδίκαιον τῆς σῆς θεοσεβείας κηρύττων οὐ παύεται· καὶ ἄλλως οὐκ αἰτιώμενος, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ δυσωπῶν αἰδεσιμωτέραν γενέσθαι τὴν ἐπ' αὐτῷ μεσιτείαν. διὸ καὶ τοῖς παροῦσιν αὐτὸν ἐφοδιάσαντες γράμμασι, θαῤῥεῖν εἴπομεν, ἐγώ τε, καὶ ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος, καὶ συλλειτουργὸς ἡμῶν Κύριλλος, ὃς διὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν ἡμῖν ἀγάπην αἰδεσθεὶς τοὺς ἐπιστείλαντας, βοηθήσεις πάντως τῷ κομίζοντι. πᾶσαν τὴν σὺν σοὶ ἀδελφότητα πλεῖστα προσαγορεύω.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· μετὰ τὰς ἐπιστολάς, τί ἐπράχθη; Σαβινιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀξιῶ, τὰ ὑπομνήματα ἀναγνωσθῆναι· καὶ

* καὶ

* γνώμην, καὶ.

* θηρῶνται, παρακαλῶν,

A tus (potes enim) conſacerdotis infirmitates tibi proprias efficere, obediens præcipue beato Paulo dicenti: Si patitur vnum membrum, compatiuntur omnia membra: & ſiquidem longe ab vrbe Antiochena ciuitas conſtituta eſt, in qua hæc perpetrata noſcuntur, aliquos Dei amantiſſimorum Epiſcoporum ipſi vrbi vicinos, perſonas non accipientes, ad audiendum hanc cauſam ſanctitas tua deputet. Formidat enim religioſiſſimum metropolitanum Epiſcopum, tamquam væſanæ flammæ inimicorum eius ex odio aduerſus eum vim præbentem atque materiam. Et ſi quidem conuicti fuerint, in B quibus accuſantur, ij de quibus conqueritur, & qui ſuperbiam Abſalom imitati ſunt, ſimili exemplo plectantur. Sic enim odit Deus eos, qui aduerſus patres armantur, vt patrum inuaſores in omni mundo infamia notet. Noui autem, Dei amantiſſime, quoniam omnes complectens in Chriſti viſceribus, & commiſeratione plenus, conſolaberis ſenem, & lacrymas eius tribulationis abſterges, [l]& donabis ei odium malignitatis, & ſacerdotij aduerſarios poſt conuictionem furori iuſto & competenti vindictæ ſubijciens, expelles [a]omnem peſſimam voluntatem, & communis ſacerdotij peſtem, ſcienter C abſcidens. Nam ſiquis conceſſerit, vt præſumptoribus & inconuenienter in tantam procacitatem exilientibus, vt [ll]Dei Pontificibus contumeliam inferre audeant, miſericordia illis ſine iudicio fiat, [ll]ex quibus oleum iniquitatis ſupplicationibus aucupantur: nihil eſt reliquum, niſi vt omnes Eccleſiarum præſules in luſum & opprobrium fiant, [ll]& per hæc ſtabiliatur diabolicum inſtrumentorum. Sed Deus ad hoc tuam religioſitatem præordinauit, vt & iniuſtitias remoueas, & præſumptiones comprimas, & ſacerdotio laboranti ſuccurras, & [ll]multis maledictis locum non præbeas: ſed poſt cognitionem, ei D quidem qui calumniam patitur, adiutorium feras: illum vero qui calumniam facit, ſi vere eſt calumniatus, abſcindas. Non igitur tua religioſitas arbitretur, quia tamquam ad iniuriam ſedis Antiochenæ maximæ ciuitatis huc venit memoratus Dei amantiſſimus Epiſcopus; ſed metuens quoſdam, ſicut ait, ſeditionibus gaudentes, & paſſioni propriæ militantes, dedit ad tempus locum iræ: nam alioqui patientiam, & manſuetudinem, & iuſtitiam tuæ religioſitatis prædicare non ceſſat: nec vt accuſet, (abſit hoc) ſed [ll]vt ſupplicet honeſtiorem in ſe compo- E ſitionem effici. Vnde & præſentibus eum litteris conſolantes, confidere iuſſimus ego atque ſanctiſſimus Epiſcopus & conſacerdos noſter Cyrillus, quòd propter charitatem, quæ continetur in nobis, habens reuerentiam ſcribentibus, harum litterarum gerulum modis omnibus adiuuabis. Omnem, quæ tecum eſt, in Chriſto fraternitatem, plurimum ſaluto.

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Poſt epiſtolas quid actum eſt? Sabinianus reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Supplico geſta legi, & ipſa vos edo-

1. Cor. 12.

[l]& te ei improbitatis oſorem exhibebis,

[a]malum, quod ſerpendo paſcitur, & communitatem ſacerdotij lædit, ſapienter excidens.

[l]ſacerdotium dedecorent,

[ll]ex eo quod miſericordiam pro ſcelere deprecari conantur;

[ll]ipſis quoque diabolicis inſtrumentis.

[ll]proprijs

[ll]vt hæc pro ſe interceſſio ad animũ verecundia permouendũ eſſet grauior. Itaque illũ cõmeatu præſentibus litteris dato,

edocebunt. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Interlocutiones geſtorum quę porriguntur, legantur. Conſtantinus deuotus ſecretarius diuini conſiſtorij, ex ſcheda illi à Sabiniano reuerendiſſimo Epiſcopo data, cuius initium erat diſru- (° proxime ſequentia.) ptum, ° reliqua legit.

ANTIOCHENVM CONCILIVM.

IN Antiochenſium ſanctiſſima Eccleſia in porticu æſtiualis ſecretarij, facto Concilio, & reſidentibus ſanctiſſimis Epiſcopis, Domno eiuſdem Antiochiæ, Theodoro Damaſci, Valerio Anazarbi, Pompeiano Emeſæ, Polychronio Epiphaniæ ſecundæ Ciliciæ, Damiano Sidonis, Iamblicho Chalcidis, Theoctiſto Berrhœæ, Gerôtio Seleuciæ, Ioſepho Heliopolis, Timotheo Doli- (° Heracleæ,) chis, Benetio Bibli, Epiphanio ° Arcæ, Paulo Ptolemaidis, Stephano Epiphaniæ Syriæ ſecundæ, Boſphoro Orthoſiadis, Thoma Mopſueſtiæ, Iordane Abilæ, Paulo Antaradi, Barane Alexandriæ, Mara Vrimorum, Sabba Palti, Mara Anaſarthæ, Ioanne Theodoſiopolis, Daniele Carrhenſium, Sophronio Conſtantinæ, Vranio (° Rhoſaphæ,) Himerorum, Mariniano ° Iotapæ; Tatianus diaconus & notarius dixit: Perrhenſes clerici libellos & nunc iterum obtulerunt veſtræ ſanctitati, aduerſus reuerendiſſimum Epiſcopum Athanaſium. Quia igitur adeſt ſanctum Concilium, præ manibus habeo libellos, & ſi præcipit tua ſanctitas, eos relego.

Domnus Epiſcopus Antiochiæ dixit: Vbi ſunt, qui libellos obtulerunt? Tatianus diaconus dixit: Foris ſunt. Domnus Epiſcopus dixit: Ingrediantur. Tatianus diaconus dixit: Adſtitit Iſaacius, qui libellos obtulit. Domnus Epiſcopus dixit: Solus Iſaacius libellos obtulit, an alij cum eo? Tatianus diaconus dixit: Solus Iſaacius obtulit libellos. Domnus Epiſcopus dixit: Dicat Iſaacius ſi ipſe libellos obtulit. Iſaacius primicerius lectorum dixit: Etiam, quæſo ſanctitatem tuam. Domnus Epiſcopus dixit: Lege illos. Et lecti ſunt. Domnus Epiſcopus dixit: Quoniam memoria facta eſt & Ioannis ſubdiaconi, & ipſe ingrediatur. Tatianus diaconus dixit: Adeſt Ioannes ſubdiaconus. Domnus Epiſcopus dixit: Præſentibus eis lege coniunctos libellos. Et lecti ſunt. Domnus Epiſcopus dixit: Vbi ſunt ipſi libelli? Tatianus diaconus dixit: Habeo eos præ manibus. Domnus Epiſcopus dixit: Lege etiam eos. Et lecti ſunt. Domnus Epiſcopus dixit: Quando delegauimus cauſam beatiſſimo Panolbio, qui tunc Metropolitanus erat eius prouinciæ, vt cauſam audiret, quæ ſubſecuta ſunt? Tatianus diaconus dixit: Habeo eiuſdem beatiſſimi Panolbij epiſtolam, per quam edocuit quæ ſecuta ſunt. Domnus Epiſcopus dixit: Lege eam. Et lecta eſt. Domnus Epiſcopus dixit: Habes exempla- (° recuſationis) ria ° repudij reuerendiſſimi Epiſcopi Athanaſij?

Tatia-

A καὶ ταῦτα διδάσκει ὑμᾶς. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· αἱ * διδασκαλίαι τῶν προκομιζομένων ὑπομνημάτων ἀναγινωσκέσθωσαν. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου, ἀπὸ χαρτίου ἐπιδοθέντος αὐτῷ παρὰ Σαβινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, οὗ ἡ ἀρχὴ ἔφθαρτο, τὰ ἑξῆς ἀνέγνω. (* διαλαλιαί.)

ΕΝ τῇ Ἀντιοχέων ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ στοιδίῳ τοῦ θερινοῦ σηκρήτου, συνόδου γινομένης, καὶ καθεσθέντων τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, Δόμνου τῆς αὐτῆς Ἀντιοχείας, Θεοδώρου Δαμασκοῦ, B Βαλερίου Ἀναζάρβου, Πομπηιανοῦ Ἐμέσης, Πολυχρονίου Ἐπιφανείας τῆς δευτέρας Κιλικίας, Δαμιανοῦ Σιδῶνος, Ἰαμβλίχου Χαλκίδος, Θεοκτίστου Βεῤῥοίας, Γεροντίου Σελευκείας, Ἰωσὴφ * Ἡλιουπόλεως, Τιμοθέου Δολίχης, Βενετίου Βίβλου, Ἐπιφανίου Ἡρακλείας, Παύλου Πτολεμαΐδος, Στεφάνου Ἐπιφανείας δευτέρας Συρίας, Φωσφόρου Ὀρθωσιάδος, Θωμᾶ Μοψουεστίας, Ἰορδάνου Ἀβίλης, Παύλου Ἀντιαράδου, Βαραὼν Ἀλεξανδρείας, Μάρα Οὐρίμων, Σάββα Πάλτου, Μάρα * Ὀνοσαρθῶν, Ἰωάννου Θεοδοσιουπόλεως, Δανιήλου Καῤῥῶν, Σωφρονίου Κωνσταν- C τίνης, Οὐρανίου Οὐρῶν, Μαριανοῦ Ῥοσαφᾶς· Τατιανὸς διάκονος, καὶ νοτάριος, εἶπεν· οἱ ἀπὸ Πέῤῥης ὁρμώμενοι κληρικοὶ λιβέλλους καὶ νῦν πάλιν ἐπιδεδώκασι τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιότητι κατὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου. ἐπειδὴ τοίνυν πάρεστιν ἡ ἁγία σύνοδος, ἔχω μετὰ χεῖρας τοὺς λιβέλλους καὶ εἰ κελεύσειεν ἡ σὴ ὁσιότης, τούτους ἀναγνώσομαι. (* Ἡλιουπόλεως. * Ἀνασαρθῶν.)

Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· ποῦ εἰσιν οἱ τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδωκότες; Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· ἔξω εἰσίν. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰσίτωσαν. Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· ἕστηκεν Ἰσαάκιος, ὁ τοὺς λιβέλ- D λους ἐπιδεδωκώς. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· μόνος Ἰσαάκιος δέδωκε τοὺς λιβέλλους, ἢ καὶ ἄλλοι σὺν αὐτῷ; Τατιανὸς διάκονος εἶπε· μόνος Ἰσαάκιος ἐπιδέδωκε τοὺς λιβέλλους. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· λεγέτω Ἰσαάκιος, εἰ αὐτὸς ἐπιδέδωκε τοὺς λιβέλλους. Ἰσαάκιος ἀρχαναγνώστης εἶπε· ναί· δέομαι τῆς ἁγιωσύνης σου. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνάγνωθι τούτους. καὶ ἀνεγνώσθησαν. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπειδὴ ἐμνημονεύθη καὶ Ἰωάννου ὑποδιακόνου, εἰσίτω καὶ οὗτος. Τατιανὸς διάκονος εἶπε· πάρεστι καὶ Ἰωάν- E νης ὁ ὑποδιάκονος. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· παρόντων αὐτῶν, ἀνάγνωθι τοὺς συνεζευγμένους λιβέλλους. καὶ ἀνεγνώσθησαν. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· ποῦ εἰσιν οὗτοι οἱ λίβελλοι; Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· ἔχω μετὰ χεῖρας. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνάγνωθι καὶ τούτους. καὶ ἀνεγνώσθησαν. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἡνίκα παρεπέμψαμεν τὴν δίκην τῷ μακαριωτάτῳ Πανολβίῳ τῷ τηνικαῦτα μητροπολίτῃ τῆς ἐπαρχίας, ὥστε διαγνῶναι τῆς ὑποθέσεως, τίνα παρηκολούθησαν; Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· ἔχω τοῦ αὐτοῦ μακαριωτάτου Πανολβίου ἐπιστολήν, δι᾽ ἧς ἐδίδαξε τὰ παρακολουθήσαντα. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνάγνωθι καὶ ταύτην. καὶ ἀνεγνώσθη. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἔχεις τὰ ἀντίγραφα τῶν παραιτήσεων τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου;

Τατια-

Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· ἔχω μετὰ χεῖρας καὶ τὰ ἀντίγραφα, καὶ τὰ αὐθεντικὰ, λαβὼν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀναγινωσκέσθω τὰ αὐθεντικὰ κατὰ τάξιν. καὶ ἀνεγνώσθη.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· ἐπεὶ εὐνοϊκῶς διέκειτο περὶ τὸν εὐλαβέστατον Ἀθανάσιον ὁ μακαρίτης Πανόλβιος, ὁ τῶν Ἱεραπολιτῶν τηνικαῦτα ἐπίσκοπος, διὰ τῶν οἰκείων παραιτήσεων ἐδίδαξεν ὁ αὐτὸς εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος. δῆλος τοίνυν ἐστὶ φυγὼν τὴν δίκην, καὶ μηδὲ τῷ φίλῳ ἑαυτοῦ τὴν κατ' αὐτὸν ἐμπιστεύσας ἀκρόασιν.

Βαλέριος ἐπίσκοπος Ἀναζάρβου εἶπε· δῆλός ἐστιν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος συνειδὼς ἑαυτῷ τινα, ἅπερ καὶ κατηγόρηται, τῷ μὴ βουληθῆναι παρὰ τῷ αὐτοῦ φίλῳ, τῷ μακαριωτάτῳ Πανολβίῳ δικάσασθαι, κατὰ τὰς παρ' αὐτοῦ γραφείσας παραιτητικὰς ἐπιστολάς.

Πομπηϊανὸς ἐπίσκοπος Ἐμίσης εἶπε· φίλου τυγχάνοντος αὐτῷ τοῦ παμμακαρίου Πανολβίου τοῦ ἐπισκόπου, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος δῆλός ἐστιν, ὡς ὑπὸ κακοῦ συνειδότος τοῦτο πεποίηκε.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας εἶπεν· ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, οὐδὲ τῷ αὐτοῦ φίλῳ θαῤῥήσας τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν, δῆλός ἐστι φαύλῳ συνειδότι φυγὼν τὴν δίκην.

Ἰάμβλιχος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰ ἑαυτῷ ἐθάῤῥει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, οὐκ ἂν τὴν ἀκρόασιν Πανολβίου τοῦ φίλου αὐτοῦ παρῃτήσατο· ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς παραιτητικοῖς γράμμασι, τοῖς πρὸς αὐτὸν, ὡμολόγησεν· ἀλλ' ἴσως ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλαυνόμενος, ἔφυγε τὴν κλῆσιν τὴν ἐπὶ τοῦ προειρημένου μακαρίου Πανολβίου.

Δαμιανὸς ἐπίσκοπος Σιδῶνος εἶπε· μεγάλως ἑαυτὸν ἠδίκησε, καὶ ὑπεύθυνον κατέστησε τοῖς ἁγίοις κανόσιν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, τρίτον κληθεὶς παρὰ τοῦ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης Πανολβίου, τοῦ τότε τηνικαῦτα τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπισκόπου τυγχάνοντος, καὶ τρίτον παραιτησάμενος, καὶ μὴ ἀπαντήσας.

Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπε· τὰ μέγιστα ἑαυτὸν ἠδίκησεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, μήτε τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου ἀνασχόμενος, καὶ τοῦτο κληθεὶς δικάσασθαι, φυγὼν τὴν ἀκρόασιν· ὡς καὶ αἱ παρ' αὐτοῦ τρεῖς παραιτητικαὶ ἐπιστολαὶ διεγνώρισαν.

Βενέτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βίβλου εἶπε· τὰ παραιτητικὰ γράμματα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἐδίδαξεν ἡμᾶς, ὡς γνήσιος ἐτύγχανεν ὁ τότε μητροπολίτης αὐτῷ, ὁ μακάριος Πανόλβιος παρ' ᾧ τὰς ἀποκρίσεις ἔδει ποιήσασθαι. ὅθεν οὐκ ἐχρῆν τὴν κλῆσιν φυγεῖν, εἰ μή πού γε τὸ συνειδὸς αὐτῷ ἐνεπόδιζε.

Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βεῤῥοίας εἶπεν· εἰ εἶχε καθαρὸν τὸ συνειδὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, οὐκ ἂν παρῃτήσατο τοῦ μακαρίου Πανολβίου τὴν κλῆσιν, φίλου αὐτοῦ τυγχάνοντος.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Ἄρκης εἶπεν· ἔδειξεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὡς ἑαυτὸν τῆς παῤῥησίας

A Tatianus diaconus dixit: Præ manibus habeo & exemplaria & authentica, quæ accepi à Dei amantiſſimo Epiſcopo Ioanne Hierapolitanorum metropolis. Domnus Epiſcopus dixit: Legantur authentica per ordinem. Et lecta ſunt.

Theodorus Epiſcopus Damaſci dixit: Quoniam fauorabilis erat circa reuerendiſſimum Epiſcopum Athanaſium beatæ memoriæ Panolbius Hierapolitanus quondam Epiſcopus, per proprios repudij libellos edocuit idem reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius. Manifeſtus eſt igitur, litem fugiens, & neque amico proprio audientiam ſuam credens.

B Valerius Epiſcopus Anazarbi dixit: Manifeſtus eſt reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius tamquam ſibi conſcius nonnullorum, de quibus accuſatur, eo quòd noluerit apud amicum proprium Panolbium cauſam dicere, ſecundum epiſtolas repudij ab eo conſcriptas.

Pompeianus Epiſcopus Emiſæ dixit: Cum amicus eius exiſteret beatæ memoriæ Panolbius Epiſcopus, certum eſt quòd reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius hoc conſcientia mala fecit.

Polychronius Epiſcopus Epiphaniæ dixit: Reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius neque ſuo C amico committens accuſationem ſuam, certum eſt praua conſcientia declinaſſe iudicium.

Iamblichus Epiſcopus Chalcidis dixit: Si confideret reuerendiſſimus Athanaſius, audientiam Panolbij amici proprij non fugiſſet, ſicut ipſe in litteris repudij ad eum datis profeſſus eſt. Sed forſan conſcientia compulſus, euocationem declinauit à prædicto beato Panolbio factam.

Damianus Epiſcopus Sidonis dixit: Maxime ſibi ipſi nocuit, & reum ſe canonibus ſanctis eſſecit reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius, citatus à reuerendæ memoriæ Panolbio, qui tunc erat Hierapolitanorum metropolitanus Epiſco- D pus, & tertio reſpuens, nec occurrens.

Gerontius Epiſcopus Seleuciæ dixit: Valde ſibimetipſi nocuit reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius, neque amicum ſuum prædictum Panolbium paſſus, & præcipue euocatus ad iudicium, & audientiam fugiens, ſicut ″tria eius repudia manifeſtant.

″ tres eius epiſtolæ recuſatoriæ

Benetius reuerendiſsimus Epiſcopus Bibli dixit: Lectio litterarum repudij reuerendiſſimi Epiſcopi Athanaſij docuit nos, quia purus amicus fuit ei, qui tunc Metropolitanus erat, hoc eſt beato Panolbio, apud quem reſpondere oportebat. Vnde non oportuit euocationem effu- E gere, niſi forte eius conſcientia impediſſet.

Theoctiſtus Epiſcopus Berrhœæ dixit: Si munda habuiſſet conſcientiam reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius, non repudiaſſet audientiã beati Panolbij, cum eius vtique amicus eſſet.

Epiphanius Epiſcopus Arcæ dixit: Oſtendit reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius, quia ſemetip-

metipſum ab Epiſcopatu Perrhenorum Eccleſiæ fecit extraneum, repudium tertio mittens, dum vtique beatum Panolbium Hierapolitanorum Epiſcopum amicum haberet, qui poſſet, niſi ipſe ſibi conſcius eſſet, eius negotium bene diſponere.

Maras Epiſcopus Vrimorum dixit: In eo quod reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius iudicium beati Panolbij declinauit, qui tunc Hierapolitanorum erat Epiſcopus, apparet quia conſcientia ſua conuictus eſt.

Baranes Epiſcopus Alexandriæ dixit: Maxime ſibi nocuit reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius, non obediens tunc metropolitano beatæ memoriæ Panolbio, & præcipue cum eius amicus exiſteret: vnde certum eſt, quia non recta conſcientia viuens, talem audientiam declinauit, & ad recuſationes venit.

Stephanus Epiſcopus Epiphaniæ dixit: Superfluam rem eſſe iudico, poſt [a] tria repudia, & terminum habentia, cauſam reuerendiſſimi Epiſcopi Athanaſij in examinationẽ adduci. Quomodo enim elegit hanc à ſancto Concilio iudicari, dum proprij amici ſui beatæ memoriæ Panolbij, ſicut ipſe in repudijs manifeſtauit, videatur declinaſſe iudicium?

[a] tres recuſationes, & eas cum iureiurando.

Phoſphorus Epiſcopus Orthoſiadis dixit: Ea quæ à reuerendiſſimo Epiſcopo Athanaſio ſunt ſcripta ad beatæ memoriæ Panolbium, qui tunc Hierapolitanorum erat Epiſcopus, manifeſtant, quoniam iudicium fugiens, reus à Perrhenorum diſceſſit Epiſcopatu.

Daniel Epiſcopus Carrhenſium dixit: Palam eſt quia directis repudij litteris reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius ad beatæ memoriæ Panolbium, qui tunc Metropolitanus erat, refutando iudicium, ab Epiſcopatu ſemetipſum fecit extraneum.

Ioannes Epiſcopus Theodoſiopolis dixit: Ijs quæ placent ſancto Concilio veſtro & ego conſentio.

Sophronius Epiſcopus [b] Conſtantiæ dixit: Ex repudij litteris, quæ relectæ ſunt, deprehenditur reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius quia ad iudicium venire noluit, & Epiſcopatum quoque repudiauit.

[b] Conſtantinæ

Ioſeph Epiſcopus [c] Iuliopolis dixit: Tertio repudiando reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius, & nolendo apud amicum ſuum beatæ memoriæ Panolbium, qui tunc metropolitanus erat Epiſcopus, occurrere, & cauſam dicere, & ſemetipſum ab illatis ſibi criminibus liberare, certum eſt quoniam conſcientia mala ſit vſus.

[c] Heliopolis

Timotheus Epiſcopus Doliches dixit: Oportebat quidem reuerendiſſimum Epiſcopum Athanaſium ab exordio, euocatum tertio à beatæ memoriæ Panolbio, qui tunc metropolitanus Epiſcopus erat, occurrere, & allegationibus ſuis vti, cum ſecundum ea quæ nunc lecta ſunt, amicum ſuum eumdem eſſe definiret. Quia igitur ſæpe

A τῆς ἐκκλησίας ἀπηλλοτρίωσε, τὴν ἐπισκοπὴν παραιτησάμενος, [a] τρὶς ἐπιστολὰς, καὶ ταῦτα, φίλον ἔχων τὸν μακάριον Πανόλβιον, τὸν γενόμενον τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπίσκοπον, δυνάμενον, εἰ μὴ ἑαυτῷ συνῄδει, καὶ κατ' αὐτὸν δεόντως τυπῶσαι.

[a] ἐπίσκοπ.

Μάρας ἐπίσκοπος Οὐρίμων εἶπε· τῷ φυγεῖν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον τὴν κρίσιν τοῦ μακαρίου Πανολβίου, τοῦ τὸ τηνικαῦτα τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπου, δῆλός ἐστιν ἐλεγχόμενος ὑπὸ τοῦ συνειδότος.

B Βαραίης ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· τὰ μέγιστα ἑαυτὸν ἠδίκησεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, μὴ ὑπακούσας τῷ τηνικαῦτα μητροπολίτῃ τῷ μακαρίῳ Πανολβίῳ, καὶ ταῦτα, φίλῳ αὐτοῦ τυγχάνοντι. ὅθεν δῆλός ἐστιν, ὡς οὐκ ὀρθῷ συνειδότι συζήσας, ἀπέφυγε τὴν τοιαύτην κρίσιν, καὶ ἐπὶ τὰς παραιτήσεις ἦλθεν.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας εἶπε· περιττὸν εἶναι μετὰ τρεῖς παραιτήσεις, καὶ ταῦτα, [b] ὅρον ἐχούσας, ἐξετάσει παραδοθῆναι τὸ πρᾶγμα, τὸ κατὰ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον. πῶς γὰρ ἂν ἕλοιτο παρὰ τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ δικάσασθαι, ὁπότε ἐπὶ τοῦ οἰκείου φίλου τοῦ μακαρίου Πανολβίου, ὡς αὐτὸς ἐν ταῖς παραιτητικοῖς αὐτοῦ ἐσήμανε, τὴν κρίσιν φαίνεται ἀποφυγών;

[b] ὅρκον

C Φωσφόρος ἐπίσκοπος Ὀρθωσιάδος εἶπε· τὰ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου γραφέντα πρὸς τὸν μακάριον Πανόλβιον, τὸν τηνικαῦτα ἐπισκοποῦντα τῆς Ἱεραπολιτῶν, δηλοῖ, ὡς τὴν κρίσιν φεύγων, τῆς Περρηνῶν ἀνεχώρησεν ἐπισκοπῆς.

Δανιῆλος ἐπίσκοπος Καρρῶν εἶπε· ἐδήλωσε τὰ πεμφθέντα παραιτητικὰ γράμματα παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου πρὸς τὸν μακάριον ἐπίσκοπον Πανόλβιον, ὡς παραιτησάμενος τὴν κρίσιν, ἀλλότριον ἑαυτὸν τῆς ἐπισκοπῆς κατέστησεν.

D Ἰωάννης ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως εἶπε· τοῖς δόξασιν ὑμῶν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, καὶ αὐτὸς συναινῶ.

Σωφρόνιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης πόλεως εἶπεν· ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων παραιτητικῶν γραμμάτων δῆλός ἐστιν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὡς κρίσιν μὴ θέλων ἐλθεῖν, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν παραιτησάμενος.

Ἰωσὴφ ἐπίσκοπος [c] Ἡλίου πόλεως εἶπε· τρίτον παραιτησάμενος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, καὶ μὴ βουληθεὶς ἐπὶ τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου, τοῦ τὸ τηνικαῦτα τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου, ἀπαντῆσαι, καὶ δικάσασθαι, καὶ ἑαυτὸν ἐλευθερῶσαι τῶν ἐπιφερομένων αὐτῷ ἐγκλημάτων, δῆλός ἐστι κακῷ συνειδότι χρησάμενος.

[c] ἰσ. Ἰου.

E Τιμόθεος ἐπίσκοπος Δολίχης εἶπεν· ἔδει μὲν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον παρὰ τὴν ἀρχὴν, τρίτον κληθέντα παρὰ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Πανολβίου, τοῦ τὸ τηνικαῦτα τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπισκόπου, ἀπαντῆσαι, καὶ ταῖς προφάσεσιν αὐτοῦ χρήσασθαι δικαιολογίαις, ὁπότε ἀπὸ τῶν νυνὶ ἀναγνωσθέντων, καὶ φίλον αὐτὸν ἑαυτοῦ ἐκάλεσεν. ἐπειδὴ τοίνυν πολλά-

A πολλάκις κληθεὶς, παρῃτήσατο, ὑπεύθυνον ἑαυτὸν κατέστησε τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῷ.

Παῦλος ἐπίσκοπος Ἀράδου εἶπε· τρίτον εἰς ἀκρόασιν κληθεὶς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τοῦ μακαρίου Πανολβίου, τοῦ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπισκόπου, καὶ τούτου φίλου αὐτοῦ τυγχάνοντος, ὡς ἀπὸ τῶν ἀναγνωσμένων ἐμάθομεν, καὶ τρίτον παραιτησάμενος τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας, δῆλός ἐστιν, ὡς οὐ καλῷ συνειδότι πληττόμενος, ἔφυγε τὸ κριτήριον.

Παῦλος ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος εἶπε· τοῖς καλῶς, καὶ ἐνθέσμως παρὰ τῶν προλαβόντων ἁγίων πατέρων ἀποφανθεῖσι κατ' αὐτοῦ, τὰ ὅμοια κατατίθημι.

B Σάββας ἐπίσκοπος Πάλτου εἶπε· τρίτον παραιτησάμενος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, καὶ ὀμνύσας ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι, ποῖον λόγον ἔχει λοιπὸν περὶ ἐπισκοπῆς κινεῖν τῆς Περρηνῶν ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα, ἐπὶ τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου, τοῦ τηνικαῦτα τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου, μὴ δικασάμενος.

*Ἀναςαρθῶν

Μάρας ἐπίσκοπος *Ονοσαρθῶν εἶπε· γνησίως φιλούμενον αὐτὸν ἔδειξεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου Πανολβίου τοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου διὰ τῶν * πρὸς αὐτὸν παραιτητικῶν ἐπιστολῶν. Φυγὼν τοίνυν τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀκρόασιν, δῆλός ἐστι πονηρῷ συνειδήσει τοῦτο πεποιηκώς.

*πρὸς σ.

C Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· μετὰ τὰς παραιτήσεις ποῦ διῆγεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος; Ἰσαάκιος ἀρχιαναγνώστης εἶπεν· ἐξῆλθε τὴν πόλιν, καὶ ἐπὶ τῇ χώρᾳ Σαμοσατέων διῆγε καθ' ἑαυτὸν ἐν ἰδίῳ χωρίῳ· καὶ πάλιν κατῆλθεν ἐν Σαμοσατέων τῇ πόλει. ἐπειδὴ δὲ ἐνταῦθά εἰσι κληρικοί, παρακαλῶ τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον, εἰσελθεῖν καὶ αὐτοὺς, καὶ εἰπεῖν αὐτοὺς, ἅπερ καὶ αὐτοὶ εἴδωσιν. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· εἰσίτωσαν. καὶ εἰσελθόντων αὐτῶν, Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· ἑστήκασιν οἱ εὐλαβέστατοι κληρικοί. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· στήτωσαν κατὰ τάξιν οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι, καὶ οἱ εὐλαβέστατοι διάκονοι. D Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· ποῦ διῆγε μετὰ τὰς παραιτήσεις ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος; Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· τί λέγουσι καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί; Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐξ ἐκείνου ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Πέρρην. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· πόσους ἐχειροτόνησε; Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· ταύτας τὰς χειροτονίας μετὰ τὰς τρεῖς παραιτήσεις λέγεις γεγενῆσθαι παρ' αὐτοῦ; Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰπάτωσαν καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοὶ, ὅπερ ἴσασι, καὶ τί μετὰ ταῦτα παρηκολούθησε; Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὑμεῖς τίνος ἕνεκεν ἀπήλθετε ἐν Ἱερᾷ πόλει; Δόμνος E ἐπίσκοπος εἶπεν· οἶδα κἀγὼ, ἐκδεδημηκέναι τὸν ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον· καὶ γὰρ ἐκόμισέ μοι γράμματα τῶν θεοφιλεστάτων, καὶ ἁγίων ἐπισκόπων, τοῦ κυρίου Πρόκλου φημὶ, καὶ τοῦ κυρίου Κυρίλλου. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὅσια γράμματα διὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου κεκόμισται τῶν ἁγιωτάτων, καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. κελευσάτω οὖν ἡ ὁσιότης, ταῦτα ἀναγνωσθῆναι ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀναγνωσθήτωσαν. καὶ ἀνεγνώσθη.

A ſæpe euocatus repudiauit, reum ſemetipſum illatorum ſibi criminum conſtituit.

Paulus Epiſcopus Aradi dixit: Tertio ad audientiam euocatus reuerendiſſimus Athanaſius à Panolbio metropolitano Epiſcopo, & maxime eius amico, ſicut ex his quæ ſunt lecta, didicimus, & tertio Perrhenorum Epiſcopatum repudians, apparet non bona conſcientia percuſſum declinaſſe iudicium.

Paulus Epiſcopus Ptolemaidis dixit: His quæ recte ac rite à præcedentibus ſanctis Patribus aduerſus eum pronuntiata ſunt, ſimilia decerno.

Sabbas Epiſcopus Palti dixit: Tertio repu-B diando reuerendiſſimus Athanaſius, & coniurando alium pro ſe ordinari debere, quam de reliquo rationem habet de Epiſcopatu Perrhenorum ſanctæ Dei Eccleſiæ nunc mouere, & præcipue cum apud amicum ſuum beatæ memoriæ Panolbium cauſam non dixerit?

Maras Epiſcopus Anaſarthæ dixit: Integre ſemetipſum diligi monſtrauit reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius à beatæ memoriæ Panolbio metropolis Epiſcopo, per epiſtolas repudij ad eum directas. Fugiens itaque audientiam eius, apparet hoc conſcientia mala feciſſe.

Domnus Epiſcopus Antiochiæ dixit: Poſt hæc C repudia vbi degebat reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius? Iſaacius ‖ Archidiaconus dixit: Egreſſus eſt de ciuitate, & in regione Samoſatorum degebat ‖ apud ſemetipſum in proprio prædio, & denuo deſcendit in ciuitatem Samoſatorum. Quoniam autem hic ſunt clerici, rogo ſanctum veſtrum Concilium ingredi eos, & dicere quæ ipſi quoque nouerunt. Domnus Epiſcopus dixit: Ingrediantur. Et illis ingreſſis, Tatianus diaconus dixit: Adſunt reuerendiſſimi clerici. Domnus Epiſcopus dixit: Stent ſecundũ ordinem reuerendiſſimi Presbyteri, & reuerendiſſimi diaconi. Theodorus Epiſcopus Damaſci D dixit: Vbi degebat poſt repudia reuerẽdiſſimus Epiſcopus Athanaſius? ᵇ Domnus Epiſcopus dixit: Quid dicunt & reliqui clerici? Theodorus Epiſcopus dixit: Ex illo regreſſus eſt Perrhen. Domnus Epiſcopus dixit: Quot ordinauit? Theodorus Epiſcopus dixit: Iſtas ordinationes poſt ᵇ repudia à ſe facta, cõſtituit? Domnus Epiſcopus dixit: Dicant & reliqui clerici, qui nouerũt, quid poſtea ſubſecutum ſit. Theodorus Epiſcopus dixit: Vos cuius rei cauſa eſtis Hierapolim profecti? Domnus Epiſcopus dixit: Noui & ego domo profectum eſſe reuerendiſſimum Epiſcopum Athanaſium. nam detulit mihi litteras Dei a-E mantiſſimorum & ſanctiſſimorum Epiſcoporũ, ideſt, domni Procli, & domni Cyrilli. Theodorus Epiſcopus dixit: Diuinæ litteræ per Dei amantiſſimum Epiſcopum Athanaſium perlatæ ſunt ſanctiſſimorum Archiepiſcoporum: iubeat tua ſanctitas, has relegi coram ſancto Concilio. Domnus Epiſcopus dixit: Legãtur. Et lectæ ſunt.

‖ primicerius Lectorum

‖ ſolitarius in

Deſunt reſponſiones clericorum.

ᵇ tres recuſationes, factas dicis ab illo?

A Theodorus Epiſcopus dixit: Videtur reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius nihil verum docuiſſe ſanctiſſimos & Dei amantiſſimos Archiepiſcopos domnum Proclum & domnum Cyrillum, cum etiam apud beatum Panolbium, qui fuit eius metropolita & eius amicus, ſicut ipſe in repudijs à ſe datis oſtendit, repudiauit Perrhæ Epiſcopatum, & non à clericis eſt expulſus, ſicut edocuit: ſed ipſe tertio ab eodem Panolbio euocatus, audientiam illatorum ſibi criminum refutauit, & propriam ciuitatem reliquit: adijciens & hoc in repudijs ſui litteris, quoniam ante duos aut tres annos hoc apud ſe deliberatum fuiſſet, vt ab Epiſcopatu recederet.

B Valerius Epiſcopus dixit: Perſpexi & ego, quoniam reuerendiſſimus Athanaſius falſa docuerit Dei amantiſſimos & ſanctiſſimos Archiepiſcopos Proclum & Cyrillum. Nam & propria voluntate ex ſcripto repudiauit Epiſcopatum: & tertio à beatæ memoriæ Panolbio euocatus, audientiam declinauit: vſus [a] etiam repudio, & propria voluntate ciuitatem deſeruit, & non à proprijs clericis eſt expulſus.

[a] quibuſdam recuſationibus,

Polychronius Epiſcopus dixit: Manifeſta eſt Dei amantiſſimi Epiſcopi Athanaſij circa cauſã ſuam [b] argumentatio, calumniam facientis (quaſi de violentia ſua) reuerẽdiſſimis Eccleſię ſuæ clericis; qui cũ à ſemetipſo ab Eccleſiaſtico miniſterio diſceſſerit, & ante multa tẽpora in profectionẽ longinquam abierit, [c] cauſam illis adſcripſit.

[b] nugatio,

[c] culpam

C Pompeianus Epiſcopus dixit: Hæc eadem & nos cognouimus, quòd mentitus eſt reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius, & alia pro alijs edocuit Dei amantiſſimos & ſanctiſſimos Epiſcopos Proclum & Cyrillum.

D Iamblichus Epiſcopus dixit: Dati repudij libelli à reuerendiſſimo Epiſcopo Athanaſio beatæ memoriæ Panolbio, qui tunc metropolitanus Epiſcopus & amicus eius erat, ſicut & ipſe monſtrauit, docent nos quia inaniter calumniam fecit apud ſanctiſſimos & venerãdiſſimos Archiepiſcopos Proclum & Cyrillum de reuerendiſſimis ſuis clericis, cum ipſe Epiſcopatum Perrhenorum ſponte reliquerit, & coniurauerit, alium pro ſe ordinari Epiſcopum.

Timotheus Epiſcopus dixit: Hæc eadem, quæ Dei amantiſſimi Epiſcopi, & ego perſpexi.

E [d] Daniel Epiſcopus dixit: Admiratus ſum, quomodo paſſus ſit reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius (euocatus à metropolitano Epiſcopo beatæ memoriæ Panolbio vt ſatisfaceret, & tertio repudians Epiſcopatum) importunus exiſtere Dei amantiſſimis Archiepiſcopis Proclo & Cyrillo, & nihil eos veri edocere.

[d] Damianus

Gerontius Epiſcopus dixit: Hæc eadem & ego perſpexi, quia nihil veritatis edocuit ſanctiſſimos & Dei amanriſſimos Epiſcopos Proclum & Cyrillum reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius.

Theo-

Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· Φαίνεται ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος μηδὲν ἀληθὲς διδάξας τοὺς ἁγιωτάτους, καὶ θεοφιλεστάτους ἀρχιεπισκόπους, τὸν κύριον Πρόκλον, καὶ τὸν κύριον Κύριλλον· ὅπου καὶ ἐπὶ τοῦ μακαρίου Πανολβίου, τοῦ γενομένου αὐτοῦ μητροπολίτου, φίλου αὐτοῦ τυγχάνοντος, καθὼς ἐν ταῖς ἐπιδοθείσαις παρ' αὐτοῦ παραιτήσεσιν ἐγνωρίσε, παρῄτηται τὴν τῆς Πέῤῥης ἐπισκοπὴν, καὶ οὐχ ὑπὸ τῶν κληρικῶν ἐξηλάθη, ὡς ἐδίδαξεν· ἀλλ' αὐτὸς τρίτον παρ' αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου κληθεὶς, παρῃτήσατο τὴν ἀκρόασιν τῶν ἐπιφερομένων αὐτῷ ἐγκλημάτων· καὶ τὴν πόλιν ἀπέλιπε· προσθεὶς καὶ τοῦτο ἐν τοῖς παραιτητικοῖς αὐτοῦ συγγράμμασιν, ὅτι δύο, ἢ τριῶν ἐνιαυτῶν τοῦτο παρ' αὐτῷ κέκριτο τοῦ ἀποστῆναι τῆς ἐπισκοπῆς.

Βαλέριος ἐπίσκοπος εἶπε· συνεῖδον κἀγὼ, ὡς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ψευδῆ ἐδίδαξε τοὺς θεοφιλεστάτους, καὶ ἁγιωτάτους ἐπισκόπους, Πρόκλον, καὶ Κύριλλον· καὶ γὰρ καὶ οἰκείᾳ γνώμῃ τὴν ἐπισκοπὴν παρῃτήσατο ἐγγράφως· καὶ τρίτον παρὰ τοῦ μακαρίου Πανολβίου κληθεὶς, ἔφυγε τὴν κρίσιν, ἀλλὰ χρησάμενος παραιτήσεσι, καὶ οἰκείᾳ γνώμῃ τὴν πόλιν ἀπολιπὼν, καὶ οὐχ ὑπὸ τῶν ἰδίων κληρικῶν [*] ἐξηλάθη.

[*] ἐξελαθείς.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος εἶπε· πρόδηλος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἡ περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ ἀδολεσχία, συκοφαντήσαντος τοὺς τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ εὐλαβεστάτους κληρικούς [*] ἑαυτῷ γὰρ ἀναχωρήσας τῆς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας, καὶ πρὸ πλείστων χρόνων εἰς ἀποδημίαν μακρὰν ἀπεληλυθὼς, ἐκείνοις τὴν αἰτίαν ἐπέγραψε.

[*] ἴσως, ὡς ἑαυτοῦ

Πομπηιανὸς ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς συνείδομεν, ὡς ἐψεύσατο ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, καὶ ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων ἐδίδαξε τοὺς θεοφιλεστάτους, καὶ ἁγιωτάτους ἐπισκόπους, Πρόκλον, καὶ Κύριλλον.

Ἰάμβλιχος ἐπίσκοπος εἶπεν· οἱ ἐπιδοθέντες λίβελλοι τῶν παραιτήσεων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου τῷ μακαρίῳ Πανολβίῳ, τῷ τηνικαῦτα ἐπισκόπῳ τῆς μητροπόλεως τυγχάνοντι, καὶ φίλῳ αὐτοῦ ὄντι, ὡς καὶ αὐτὸς ἐδίδαξε, διδάσκουσιν ἡμᾶς, ὡς μάτην ἐσυκοφάντησε παρὰ τοῖς ἁγιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις, Πρόκλῳ, καὶ Κυρίλλῳ, τοὺς εὐλαβεστάτους κληρικοὺς αὐτοῦ, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπολιπὼν τὴν Πεῤῥαίων ἐπισκοπὴν, καὶ ὁρκώσας ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι ἐπίσκοπον.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐτὰ συνεῖδον κἀγὼ τοῖς θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις.

Δαμιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐθαύμασα, πῶς ἠνέσχετο ὁ ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, κληθεὶς παρὰ τοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου τοῦ μακαρίου Πανολβίου ἀπολογήσασθαι, καὶ παραιτησάμενος τρὶς τὴν ἐπισκοπὴν, ἐνόχλησαι τοῖς θεοφιλεστάτοις ἀρχιεπισκόποις, Πρόκλῳ, καὶ Κυρίλλῳ, μηδὲν ἀληθὲς διδάξας.

Γερόντιος ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐτὰ συνεῖδον κἀγὼ, ὡς μηδὲν ἀληθὲς ἐδίδαξε τοὺς ἁγιωτάτους, καὶ θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, Πρόκλον φημὶ, καὶ Κύριλλον, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος.

Θεόδω-

A Θεόκτιστος ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐτὰ συνεῖδον κἀγὼ, ὡς ψευδῆ ἐδίδαξε τοὺς ἁγιωτάτους, καὶ ὁσιωτάτους ἀρχιεπισκόπους, Πρόκλον φημὶ, καὶ Κύριλλον, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος.

Στέφανος ἐπίσκοπος εἶπε· κἀγὼ οὕτω συνεῖδον μᾶλλον ἐψεύσατο καὶ ἐπὶ τῶν ἁγιωτάτων, καὶ θεοφιλεστάτων ἀρχιεπισκόπων, Πρόκλου, καὶ Κυρίλλου, τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον. οὔτε γὰρ παρὰ τῶν κληρικῶν φαίνεται ἀπελαθεὶς, ἀλλὰ μᾶλλον οἰκείᾳ γνώμῃ τὰς παραιτήσεις ποιησάμενος.

Βαλέριος ἐπίσκοπος Λαοδικείας εἶπε· τὰ αὐτὰ B κἀγὼ συνεῖδον τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ.

*Βαράνης *Βάρνας ἐπίσκοπος εἶπε· κἀγὼ συναινῶ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, κἀκεῖνα σύμφημι εἶναι, ἃ καὶ αὐτοὶ καλῶς ἔχειν ἐδοκίμασαν.

Παῦλος ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐτὰ κἀγὼ συνεῖδον τοῖς προλαβοῦσιν ἁγίοις πατράσι, σύμψηφος *αὐτοῖς ὤν. *αὐτοῖς

Ἰωσὴφ ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐτὰ συνεῖδον κἀγὼ τοῖς θεοφιλεστάτοις, καὶ ἁγιωτάτοις ἐπισκόποις.

Μάρας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐλήλεγκται ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, C ὡς ψευδῆ ἐδίδαξε τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους.

Σάββας ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰ τὴν ἡσυχίαν ἠγάπα ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, οὐκ ἔδει αὐτὸν μετὰ παραίτησιν, καὶ ὅρκους, ἐνοχλῆσαι τοῖς ἁγίοις πατράσι, καὶ ἀρχιεπισκόποις, Πρόκλῳ, καὶ Κυρίλλῳ.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐτὰ κἀγὼ συνεῖδον.

Δανιῆλος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὁμοίως κἀγὼ συνεῖδον.

Σωφρόνιος ἐπίσκοπος εἶπε· κἀγὼ τοῖς πρὸ ἐμοῦ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις συναινῶ.

Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἡνίκα ἐδεξάμην τὰ D γράμματα τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Πρόκλου, καὶ Κυρίλλου, μέμνημαι καὶ αὐτὸν ἐνταῦθα συγκαλέσας, καὶ τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους τῆς ἐπαρχίας, ὥστε ἐξετάσαι τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. ἀναγινωσκέσθωσαν τοίνυν ἀμφότεραι αἱ ἐπιστολαί. καὶ ἀνεγνώσθησαν. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνάγνωθι καὶ ἣν ἔγραψεν ἐπιστολὴν ὁ θεοφιλέστατος Ἰωάννης, ὁ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπίσκοπος· ὁ αὐτὸς εἶπεν· οἶδα, ἡνίκα ἐδεξάμην τὴν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἐπιστολὴν, εὐθὺς συγκαλέσαι με τὴν ἁγίαν σύνοδον κατὰ τὰς αὐτοῦ παρα- E κλήσεις, ἐπιστείλας τι καὶ πρὸς αὐτὸν, ὥστε παραγενέσθαι τῆς ἁγίας συνόδου *συγκεκροτημένης. ἀνάγνωθι τοίνυν τὴν παρ' ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν γραφεῖσαν ἐπιστολήν. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· τί πρὸς ταῦτα ἀντέγραψεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος; ὁ αὐτὸς εἶπεν· ἀνάγνωθι καὶ τὸ συνοδικὸν γράμμα τὸ πρὸς αὐτὸν γενόμενον. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· τίς ταύτην αὐτῷ ἀπεκόμισε τὴν ἐπιστολήν; ὁ αὐτὸς εἶπε· τίνα ἐστὶ τὰ ἀγράφως ῥηθέντα ἔτι παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου; Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνάγνωθι καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ γραφεῖσαν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον.

*ἐν-συγκεκροτημένης

Theoctiſtus Epiſcopus dixit: Hæc ipſa & ego perſpexi, quia falſa docuerit ſanctiſſimos & venerabiliſſimos Archiepiſcopos Proclum & Cyrillum reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius.

Stephanus Epiſcopus dixit: Et ego ita perſpexi, quia magis mentitus eſt etiam apud ſanctiſſimos & Dei amantiſſimos Archiepiſcopos Proclum & Cyrillũ reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius. Nam neque à clericis videtur expulſus, ſed potius propria voluntate repudia fecit.

Valerius Epiſcopus Laodiceæ Syriæ dixit: Et ego hæc ipſa perſpexi, quæ ſanctum Concilium.

[Epiphanius Epiſcopus *Arcæ dixit: Hæc ipſa & ego cognoſco, quæ ſanctum Concilium.] *Heracleæ

Baranes Epiſcopus dixit: Et ego conſentio ſancto Concilio Dei amantiſſimorum Epiſcoporum, & illa conſtituo, quæ & ipſi bene ſe habere comprobauerunt.

Paulus Epiſcopus dixit: Hæc ipſa & ego perſpexi, quæ præcedentes ſanctiſſimi patres, & cum eis quoque decerno.

Ioſeph Epiſcopus dixit: Hæc ipſa & ego perſpexi, quæ Dei amantiſſimi & ſanctiſſimi Archiepiſcopi [decreuerunt.]

Maras reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Conuictus eſt reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius falſa docuiſſe Dei amantiſſimos Epiſcopos.

Sabbas Epiſcopus dixit: Si quietem diligeret reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius, non eum oportuerat poſt repudium & iuſiurandum, importunum exiſtere ſanctiſſimis patribus & Archiepiſcopis Proclo & Cyrillo.

Ioannes Epiſcopus dixit: Similiter & ego perſpexi.

Daniel Epiſcopus dixit: Similiter & ego perſpexi.

Sophronius Epiſcopus dixit: Præcedentibus me Dei amantiſſimis Epiſcopis & ego conſentio.

Domnus Epiſcopus dixit: Quando ſuſcepi litteras Dei amantiſſimorum Procli & Cyrilli, memor ſum quia & eum huc euocaui, & Dei amantiſſimos Epiſcopos prouinciæ, vt hæc cauſa examinaretur. Relege itaque ambas epiſtolas. Et lectæ ſunt. Domnus Epiſcopus dixit: Quid reſcripſit ad hæc reuerendiſſimus Epiſcopus Athanaſius? *Domnus Epiſcopus dixit: Lege & epiſtolam, quam ſcripſit religioſiſſimus Ioannes Hierapolitanorum metropolis Epiſcopus. Idem dixit: Noui, quando ſuſcepi à reuerendiſſimo Epiſcopo Athanaſio litteras, quia mox conuocaui ſanctum Concilium ſecundum eius preces, mittens etiam ſcripta ad eum, vt adeſſet in hoc ſancto Concilio. Relege itaque à me ad eum miſſam epiſtolam. Idem dixit: Lege etiam ſynodicas litteras ad eum datas. Domnus Epiſcopus dixit: Quis ei detulit hanc epiſtolam? Idem dixit: Quæ ſunt præter hæc ex non ſcripto dicta à reuerendiſſimo Epiſcopo Athanaſio? Domnus Epiſcopus dixit: Lege etiam epiſtolam ab eo conſcriptam ſancto Concilio. Tatianus dia-

*Deſunt reſponſiones hic & alibi.

A diaconus dixit: Habeo & epiſtolas religioſiſſimorum Epiſcoporum domni Ibæ & domni Andreæ, quas miſerunt euocati à tua ſanctitate, & occurrere non valentes. Domnus Epiſcopus dixit: Lege & eas per ordinem. Tatianus diaconus dixit: Alios libellos obtulit ſancto Concilio reuerẽdiſſimus Philippus ſubdiaconus ſanctæ Dei Eccleſiæ Perrhenſis: & ſi iubet veſtra ſanctitas, hos quoque relego. Domnus Epiſcopus dixit: Lege. Theodorus Epiſcopus dixit: Ea quæ poſita ſunt in libellis, ſolus noſti, an & alij ſimul ſciunt? Philippus ſubdiaconus dixit: Nouit hæc etiam reuerendiſſimus presbyter Fronton exœconomus. B Domnus Epiſcopus dixit: Dicat reuerendiſſimus Fronton, quid de hac cauſa nouit. Domnus Epiſcopus dixit: Hæc Dominica quæ eſt? Theodorus Epiſcopus dixit: Quis ſcit hæc? Fronton presbyter dixit: * Theodorus diaconus, qui commanebat cum ipſo Epiſcopo Athanaſio. Theodorus Epiſcopus dixit: Quid noſti in cauſa columnarum argentearum? ‖ Si vere conſcius eras illo tempore reuerendiſſimo Epiſcopo Athanaſio? Domnus Epiſcopus dixit: Dicant etiam iſti, quorum memoriam fecit Fronton presbyter, quid nouerunt. Theodorus Epiſcopus dixit: Si hic ſunt, C quorum memoriam fecit reuerendiſſimus Mares [presbyter,] & ipſi quæ nouerunt, propria voce teſtentur. Tatianus diaconus dixit: Adſtant Mares & Theophilus diacones. Theodorus Epiſcopus dixit: Quid noſtis in cauſa? [Qui poſtquam libellorum meminerant,] Domnus Epiſcopus dixit: Lege eos. Theodorus Epiſcopus dixit: Numquid non ſufficient nobis, quæ iam dicta ſunt, atque depoſita, ſcandalis complere omnium aures?

* Theophilus

‖ Squidem certum eſt te illo tempore ſimul fuiſſe cum reuerendiſſimo Epiſcopo Athanaſio.

Domnus Epiſcopus dixit: Quid perſpicit veſtra ſancta Synodus fieri oportere?

D Theodorus Epiſcopus dixit: Si opinionis ſuæ curã habuiſſet Athanaſius reuerendiſſimus Epiſcopus, non declinaſſet examinationem criminum ſibimet illatorum, & quod maius eſt, audientia delegata beatæ memoriæ Panolbio, qui fuit Hierapolitanus Epiſcopus, & eius amicus, & circa eum valde fauorabilis, ſicut ipſe Athanaſius proprijs litteris ſæpius intimauit. A quo tertio ad audientiã euocatus, non obediuit, ſed etiam tertio Epiſcopatũ Perrhenſem ex ſcripto repudiauit per ea, quæ ad eumdem beatæ memoriæ Panolbium ſcripſit, in quibus etiam rogauit, dicens * à ſe ſilentium complectendum. Sed hoc E non fecit, ſed longa itinera aggreſſus, turbauit aures ſanctiſſimorum & Dei amantiſſimorum Archiepiſcoporum, id eſt, domni Procli & domni Cyrilli, nihil verum memoratos ſanctiſſimos viros edocens: ſed etiam poſtea ſępius euocatus, tam à ſanctiſſimo patre noſtro & Archiepiſcopo domino Domno, quàm à præſenti ſancto Concilio, quatenus ſemetipſum à criminibus ſibi illatis exueret, venire non voluit. Quid ergo Eccle-

* ſe quietem amplecti.

ſiaſticis

A συνόδου. Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· ἔχω καὶ ἐπιστολὰς τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων, τοῦ κυροῦ Ἴβα, καὶ τοῦ κυροῦ Ἀνδρέου ἃς ἐπέστειλαν κληθέντες ὑπὸ τῆς σῆς ὁσιότητος, καὶ μὴ δυνηθέντες ἀπαντῆσαι. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνάγνωθι καὶ ταύτας κατὰ τάξιν. Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· ἑτέρους λιβέλλους ἐπιδέδωκε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ὁ εὐλαβέστατος ὑποδιάκονος Φίλιππος τῆς κατὰ Πέῤῥαν ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας· καὶ εἰ κελεύσειεν ἡ ὑμετέρα ὁσιότης, τούτους ἀναγνώσομαι. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνάγνωθι. B Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ ἐγκείμενα τοῖς λιβέλλοις μόνος οἶδας, ἢ καὶ ἄλλοι συνίσασιν; Φίλιππος ὁ ὑποδιάκονος εἶπεν· οἶδε ταῦτα καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Φρόντων ὁ ἀποικονόμος. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· λεγέτω ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Φρόντων, τί περὶ τῆς ὑποθέσεως οἶδε ταύτης; Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· αὕτη ἡ δομινίκα * τίς ἐστι; Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· τίς οἶδε ταῦτα; Φρόντων πρεσβύτερος εἶπε· Θεόφιλος διάκονος, ὁ συμμείνας τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· τί οἶδας ἐν τῇ ὑποθέσει C τῇ κατὰ τοὺς κίονας τοὺς ἀργυροῦς, εἴπερ ἀληθῶς * συνῆσθα κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ; Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰπάτωσαν καὶ οὗτοι, ὧν μνήμην ἐποιήσατο Φρόντων ὁ πρεσβύτερος, ἅπερ ἐπίστανται. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰ ἐνταῦθά εἰσιν, ὧν μνείαν ἐποιήσατο ὁ εὐλαβέστατος Μάρης, καὶ αὐτοὶ οἰκείᾳ φωνῇ καταθέσθωσαν, ἅπερ ἐπίστανται. Τατιανὸς διάκονος εἶπε· ἵστανται Μάρης καὶ Θεόφιλος, οἱ διάκονοι. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· τί οἴδατε ἐν τῷ πράγματι; Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνάγνωθι τούτους. D Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς οὐκ ἀρκούντων τῶν ἤδη ῥηθέντων, σκανδάλου πληρῶσαι τὰς ἁπάντων ἀκοάς.

* τί δαί

* συνῆδα.

Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· τί συνορᾷ ὑμῶν ἡ ἁγία σύνοδος δεῖν γενέσθαι;

Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰ τῆς ὑπολήψεως τῆς ἑαυτοῦ ἐφρόντιζεν Ἀθανάσιος ὁ ἐπίσκοπος, οὐκ ἂν ἔφυγε τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἐπαχθέντων αὐτῷ, καὶ τὸ δὴ μεῖζον, τῆς ἀκροάσεως ἀφορισθείσης τῷ μακαρίῳ Πανολβίῳ, τῷ γενομένῳ τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπῳ· ὃν καὶ φίλον αὐτῷ γεγενῆσθαι, καὶ εὐνοϊκῶς περὶ αὐτὸν διακεῖσθαι, ὁ αὐτὸς Ἀθα- E νάσιος δι' οἰκείων γραμμάτων πολλαχῶς ἐσήμανεν· ἀλλὰ καὶ τρίτον τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Πέῤῥης παρῃτήσατο ἐγγράφως, δι' ὧν πρὸς τὸν αὐτὸν μακαρίτην ἐπέστειλε Πανόλβιον· ἐν οἷς παρεκάλει, διὰ τὸ καὶ ἡσυχίαν ἀσπάζεσθαι, φήσας. τοῦτο δὲ οὐκ ἐποίησεν· ἀλλὰ μακρὰς ὁδοὺς στείλας, ἠνώχλησε τὰς ἀκοὰς τῶν ἁγιωτάτων, καὶ θεοφιλεστάτων ἀρχιεπισκόπων, τοῦ κυρίου φημὶ Πρόκλου, καὶ τοῦ κυρίου Κυρίλλου, μηδὲν ἀληθὲς τοὺς μνημονευθέντας ἄνδρας διδάξας. ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα πολλάκις κληθεὶς, τοῦτο μὲν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπου κυρίου Δόμνου, τοῦτο δὲ καὶ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, ἀποδύσασθαι τὰ ἐπαγόμενα αὐτῷ ἐγκλήματα, παραγενέσθαι οὐκ ἠβουλήθη. τί οὖν τοῖς ἐκκλησιαστι-

κοῖς

τοῖς δοκεῖ θεσμοῖς, τὸν ἐπί τισιν ἀτοπίαις ἐγκαλούμενον, καὶ τρίτον καλούμενον, καὶ μὴ παραγινόμενον, ἐκπίπτειν ἧς ἔχει τιμῆς; Φαίνεται δὲ ὁ μνημονευθεὶς Ἀθανάσιος, οὐ τρίτον μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλάκις κληθεὶς, καὶ μὴ ὑπακούσας, μηδὲ τοῖς ἐπαγομένοις ἐγκλήμασι βουληθεὶς ἀποκρίνασθαι. τούτου ἕνεκεν ἀλλότριον * ἑαυτὸν τῆς ἱερωσύνης κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς εἶναι ** κρίνω, καὶ χρῆναι φημὶ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ἱεραπολιτῶν τὸν κύριον Ἰωάννην, τὴν ταχίστην ἐπίσκοπον τῆς Περρηνῶν ἐνθέσμως χειροτονῆσαι· ὅπως κἂν ὀψέ ποτε ἐν εἰρηνικῇ καταστάσει ἡ αὐτὴ γένηται πόλις, ἀπαλλαγεῖσα τοῦ σάλου, καὶ τοῦ θορύβου, τοῦ ἐν τῷ διετεῖ τούτῳ χρόνῳ ἐν αὐτῇ γενομένου.

* αὐτὸν
** ἐπικρίνω

Βαλέριος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπειδὴ φαίνεται αὐτόθεν παραιτησάμενος τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως ὁ προρρηθεὶς Ἀθανάσιος, ἀποφυγὼν καὶ τὴν κρίσιν τοῦ μακαρίου Πανολβίου, ἔτι τε καὶ τοῦ μετὰ ταῦτα γενομένου αὐτοῦ μητροπολίτου, καὶ νῦν δὲ ἐνθέσμως κληθεὶς παρά τε τοῦ κοινοῦ πατρὸς, καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου, καὶ τῆς συναθροισθείσης ἐνταῦθα ἁγίας συνόδου, ὁμοίως καὶ τὴν ἐξέτασιν ἀπέφυγε, διαφόρως ὑπερθέμενος, δῆλός ἐστιν ὀφείλων καταψηφισθῆναι. τοιγαροῦν ἀλλότριον αὐτὸν κἀγὼ τῆς ἱερωσύνης ἐδοκίμασα, καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου ἀξίας· καὶ ὀφείλει ἐκ παντὸς ἐκεῖ χειροτονηθῆναι ἕτερος ἐπίσκοπος, ὡς τούτου ἅπαξ ἀλλοτριωθέντος· ὥστε παύσασθαι νῦν γοῦν τὴν ὀρφανίαν τῆς Περρηνῶν πόλεως.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὀρθὴ, καὶ δικαία ἐξενήνεκται ψῆφος παρὰ τῆς ἐνταῦθα ἀθροισθείσης ἁγίας συνόδου κατὰ τοῦ προειρημένου Ἀθανασίου· καὶ γὰρ κληθεὶς τοσαυτάκις ἐνθέσμως, καὶ ἀκολούθως, καὶ παραιτησάμενος, ὑπό τε τοῦ μητροπολίτου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου, ὑπό τε τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν, καὶ ὑπὸ τῆς παρούσης ἐνταῦθα ἁγίας συνόδου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἡμῶν Δόμνου, καὶ μὴ ὑπακούσας, διαφόροις δὲ ἀναβολαῖς χρησάμενος, ἑαυτῷ ἐπιγράφεται τὴν παντελῆ ἀποβολὴν τῆς ἀρχιερωσύνης. τοιγαροῦν συντίθεμαι καὶ αὐτὸς τοῖς κανονικῶς, καὶ ἐνθέσμως διαγορευθεῖσιν ὑπὸ τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου· καὶ παρακαλῶ, ὥστε ἐπίσκοπον χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ, πρὸς τὸ ἡμᾶς, καὶ τὴν αὐτὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν, συντριβῆς, καὶ ταλαιπωρίας ἀπαλλαγῆναι.

Μάρας ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐτὰ κἀγὼ συντίθεμαι· καὶ ἀλλότριον κρίνω τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον, τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον· ἐπειδὴ πολλάκις κληθεὶς, οὐχ ὑπήκουσε· καὶ παρακαλῶ, ὥστε τὴν ταχίστην ἐπίσκοπον χειροτονηθῆναι ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἐκκλησίᾳ.

A fiaſticis ſanctionibus placet? eũ qui pro quibuſdam rebus incongruis euocatur, & tertio vocatus non venit, cadere honore quem habet. Manifeſtum eſt autem, memoratum Athanaſium non ſolum tertio, ſed etiam frequenter euocatum non obediſſe, neque illatis criminibus reſpondere voluiſſe. Huius rei gratia alienum eum à ſacerdotio ſecundum Eccleſiaſticas leges eſſe decerno, & oportere Dei amantiſſimum Epiſcopum Hierapolitanorum domnum Ioannem, velociter Epiſcopum in Eccleſia Perrhenorum regulariter ordinare, vt tandem aliquando in pacifica quiete eadem ciuitas conſtituatur, li-
B bera à fluctuatione atque tumultu, qui in hoc duorum annorum tempore in ea fuit.

Valerius Epiſcopus dixit: Quoniam dudum videtur examinationem cauſæ repudiaſſe prædictus Athanaſius, declinando iudicium beatæ memoriæ Panolbij, inſuper etiam & eius ſucceſſoris metropolitæ, & nunc etiã regulariter euocatus à communi patre & Archiepiſcopo Domno, & à ſancto Concilio hic congregato, ſimiliter examinationem fugit, ᵃfrequenter differendo, certum eſt, quoniam debet condemnari. Igitur extraneum eum & ego à ſacerdotio iudica-
C ui, & ab Epiſcopi dignitate; & debet ᵇ ab omnibus illic ordinari alter Epiſcopus, tamquam hoc ſemel alienato: quatenus vel nunc deſinat eſſe patre (quod violenter ſuſtinuit) orbata Perrhenorum ciuitatis Eccleſia.

ᵃ diuerſis modis
ᵇ omnino

Timotheus Epiſcopus dixit: Recta & iuſta prolata eſt ſententia à congregato hic ſancto Concilio aduerſus prędictum Athanaſium. Nam toties conſequenter & regulariter euocatus à metropolitano ſuo beatæ memoriæ Panolbio, & Dei amãtiſſimo & ſanctiſſimo Epiſcopo Ioanne metropolita noſtro, & à præſenti ſancto Concilio, ſed etiam à ſanctiſſimo & Dei amantiſſimo Epiſcopo noſtro Domno, & non obaudiens,
D diuerſis vero dilationibus vſus, ſibimet omnem ſacerdotij priuationem adſcribat. Igitur & ego conſentio ijs quæ regulariter & legitime ſunt decreta à ſancto veſtro Concilio: & ſupplico vt Perrhenorũ ſanctiſſimæ Eccleſiæ ordinetur Epiſcopus, vt & nos & eadem ſanctiſſima Eccleſia contritione & miſeria liberemur.

Maras Epiſcopus dixit: His eiſdem & ego conſentio, & alienum eſſe decerno ab honore Epiſcopatus Athanaſium, qui Perrhæ fuit Epiſcopus, quoniam ſæpe vocatus non obediuit: & ſupplico, vt velociter in Perrhenorum Eccleſia ordinetur Epiſcopus.

E Pompeianus Epiſcopus Emeſæ dixit: His quæ regulariter & eccleſiaſtice definita ſunt à ſanctiſſimis & Dei amãtiſſimis metropolitis Theodoro & Valerio & ego conſentio, quæ vtique iuſte ab eis decreta ſunt; approbans & ego Athanaſium, qui Perrhæ fuit Epiſcopus, eſſe & ab Epiſcopatu omnimodis alienum, & ab honore Pontifica-

Πομπηιανὸς ἐπίσκοπος εἶπε· τοῖς κανονικῶς, καὶ ἐκκλησιαστικῶς διαγορευθεῖσιν ὑπὸ τῶν ἁγιωτάτων, καὶ θεοφιλεστάτων μητροπολιτῶν, Θεοδώρου, καὶ Βαλερίου, κἀγὼ συντίθεμαι δικαίως ὑπ' αὐτῶν κριθεῖσι, δοκιμάσας κἀγὼ, Ἀθανάσιον, τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον, ἀλλότριον εἶναι παντάπασι καὶ τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ τῆς ἀρχιε-

tificatus : & rogo alium Epiſcopum pro eo conſtitui in eadem ciuitate, vt vel nunc à tumultu & ſeditionibus eadem Perrhenorum ſancta Dei Eccleſia liberetur.

Iamblichus Epiſcopus dixit: Simul decerno & ego ea quæ regulariter & legitime conſtituta ſunt a Dei amantiſſimis & ſanctiſſimis Epiſcopis, ideſt, Theodoro & Valerio metropolitis, de Athanaſio, qui quondam Perrhenorum fuit Epiſcopus. Vnde & ego rogo ſanctiſſimum Ioannem Epiſcopum huius pridem metropolitam, iſto ſecundum veſtram approbationem alieno ab Epiſcopatu facto, alium Pontificem conſtituere ſanctiſſimæ Perrhenorum Eccleſiæ.

Vranius Epiſcopus dixit : Athanaſium Epiſcopum euocatum, vt ſatisfaceret de illatis ſibi maximis nefarijsq. criminibus, & non obedientem citationi canonicæ Dei amantiſſimi & ſanctiſſimi Archiepiſcopi noſtri Domni, & præſentis ſancti magniq. Concilij, quoniam conſcientia mala videtur alligatus : hunc & ego decerno indignum & eatraneum omni Eccleſiaſtico miniſterio, Epiſcopiq. vocabulo.

Damianus Epiſcopus dixit: Oportebat Athanaſium, qui Perrhenorum Eccleſiæ fuit Epiſcopus, [i] in quibuſdam criminibus accuſatum, & euocatum à beatiſſimo Panolbio ſuo tunc metropolita, & curam eius habente, obaudire, & ſuis allegationibus vti: at hoc quidem non fecit, ſed per longa itinera profectus, & moleſtus exiſtens auribus religioſiſſimorum Epiſcoporum Procli & Cyrilli, & deferens litteras, quarum gratia & iterum euocatus eſt a ſanctiſſimo Archiepiſcopo noſtro Domno & ſancto Concilio, obaudire contempſit. Cum ergo hoc non fecerit, & ego decerno alienum eum exiſtere a dignitate Pontificatus, & oportere vt amantiſſimus Dei Ioannes Epiſcopus Hierapolitanorum metropolis Epiſcopum [m] conſecret pro eo Perrhenorum ſanctæ Eccleſiæ.

Polychronius Epiſcopus dixit: [n] Luctus & gemitus cauſa nobis effectus eſt Athanaſius quondam Perrhenorum Epiſcopus. Diuerſis enim criminibus accuſatus, iudicium declinauit, tertio euocatus a beatæ memoriæ Panolbio Hierapolitanorum Epiſcopo, cum vtique eius amicus exiſteret, ſicut ipſe in repudij ſui litteris declarauit, & nunc quoque ſæpius a Dei amantiſſimo & ſanctiſſimo Archiepiſcopo Domno, & hoc congregato Concilio; obedire citationi non voluit, ſed permanſit multo tempore illudens, & [o] fallens Eccleſiaſticas ſanctiones. Propter hæc igitur omnia, ſemetipſum ab omni Pontificatus miniſterio [p] denudauit, Epiſcopiq. vocabulo ; & ſit quoque depoſitus etiam meo decreto : & ordinabitur alter Epiſcopus ſanctæ Perrhenſi Eccleſiæ, qui poſſit ei ſoluere malorum calamitatem.

Theoctiſtus Epiſcopus dixit: Conſentio his quæ bene & regulariter definita ſunt a ſancto Con-

[i] de notis

[m] perficiat

[n] Lamentationis

[o] conculcans

[p] abſcidit.

A ἀρχιερατικῆς τιμῆς· καὶ παρακαλῶ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ καταστῆναι ἐπίσκοπον τῆς αὐτῆς πόλεως· ἵνα κἂν νῦν ἀπαλλαγῇ ταραχῶν, καὶ θορύβων ἡ αὐτὴ κατὰ Πέῤῥην ἁγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία.

Ἰάμβλιχος ἐπίσκοπος εἶπε· σύμψηφος γίνομαι κἀγὼ τοῖς ἐνθέσμως, καὶ κανονικῶς τυπωθεῖσι παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων· φημὶ Θεοδώρου, καὶ Βαλερίου, τῶν μητροπολιτῶν, περὶ Ἀθανασίου τοῦ ποτὲ ἐπισκόπου τῆς Περῤῥηνῶν. ὅθεν ἀξιῶ τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην τὸν μητροπολίτην, τούτου ἀλλοτρίου γενομένου κατὰ τὴν [x] ἡμετέραν δοκιμασίαν τῆς ἐπι-B σκοπῆς, ἄλλον πρόεδρον δεῖξαι τῇ Περῤῥηνῶν ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ.

[x] ὑμετέραν.

Οὐράνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀθανάσιον τὸν ἐπίσκοπον κληθέντα εἰς τὸ ἀπολογήσασθαι περὶ τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῷ μεγάλων, καὶ ἀθεμίτων ἐγκλημάτων, καὶ μὴ ὑπακούσαντα τῇ ἐνθέσμῳ κλήσει τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Δόμνου, καὶ τῆς παρούσης ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου, ἀπὸ συνειδότος κακοῦ ἀγχόμενον· τοῦτον κἀγὼ συμψηφίζομαι ἀνάξιον, καὶ ἀλλότριον πάσης ἐκκλησιαστικῆς C λειτουργίας, καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου προσηγορίας.

Δαμιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· ἔδει Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον τῆς Περῤῥηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον, ἐπὶ φανεροῖς ἐγκλήμασιν αἰτιαθέντα, καὶ κληθέντα ὑπὸ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ γενομένου μητροπολίτου αὐτοῦ, καὶ φροντίζοντος αὐτοῦ, ὑπακοῦσαι, καὶ χρήσασθαι τοῖς ἑαυτοῦ δικαίοις· ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ πεποίηκεν, ἀλλὰ μακρὰν στειλάμενος ὁδὸν, καὶ ἐνοχλήσας τὰς ἀκοὰς τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Πρόκλου, καὶ Κυρίλλου, καὶ κομίσας τὰ γράμματα, ὧν ἕνεκα καὶ αὖθις ἐκλήθη παρά τε τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου D ἡμῶν Δόμνου, παρά τε τῆς ἁγίας συνόδου, ὑπακοῦσαι οὐκ ἠβουλήθη. ἐπεὶ οὖν μὴ πεποίηκε, ἐδοκίμασα κἀγὼ ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι τῆς ἀρχιερατικῆς ἀξίας καὶ χρῆναι τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην, τὸν τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπίσκοπον, ἀντ' αὐτοῦ προχειρίσασθαι τῇ Περῤῥηνῶν ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ πρόεδρον.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος εἶπε· θρήνων, καὶ ὀδυρμῶν πρόξενος ἡμῖν ἐγένετο Ἀθανάσιος, ὁ ποτὲ τῆς Περῤῥηνῶν γενόμενος ἐπίσκοπος. ἐπὶ ἐγκλήμασι γὰρ διαφόροις κατηγορηθεὶς, τὴν κρίσιν ἀπέφυγε τρίτον κληθεὶς ὑπὸ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ τῆς Ἱεραπολι-E τῶν ἐπισκόπου, καὶ πάντα φίλου τυγχάνοντος αὐτοῦ, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς παραιτητικοῖς αὐτοῦ ἐδήλωσε γράμμασι. καὶ νῦν δὲ πολλάκις κληθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου, καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, τοῦ κυροῦ Δόμνου, καὶ τῆς ἐνταῦθα συνελθούσης συνόδου, ὑπακοῦσαι τῇ κλήσει οὐκ ἠθέλησεν· ἀλλ' ἔμεινεν ἐπὶ πολὺν χρόνον, παίζων, καὶ [z] πατῶν τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμούς. τούτων οὖν ἕνεκεν πάντων ἑαυτὸν τῆς ἱερατικῆς ἀπέτεμε λειτουργίας, καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου προσηγορίας. καὶ ἔστω καθῃρημένος καὶ τῇ ἐμῇ ψήφῳ· χειροτονηθήσεται δὲ ἕτερος ἐπίσκοπος τῇ ἐν Πέῤῥῃ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ, ὁ δυνάμενος αὐτῇ λῦσαι τὴν συμφορὰν τῶν κακῶν.

[z] ἀποδύων.

Θεόκτιστος ἐπίσκοπος εἶπε· συντίθεμαι τοῖς καλῶς, καὶ ἐνθέσμως ὁρισθεῖσι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου·

δου· ὥστε ἀλλότριον εἶναι τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον, τὸν γενόμενον τῆς Πέρρης ἐπίσκοπον· καὶ ψηφιζόμεθα, ὥστε ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι ἄλλον τῇ Περρηνῶν ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐπίσκοπον.

Βενέτιος ἐπίσκοπος εἶπε· τοῖς κανονικῶς παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἐξενεχθεῖσι, συντίθεμαι καὶ αὐτὸς, κρίνας Ἀθανάσιον, τὸν Πέρρης γενόμενον ἐπίσκοπον, ἀλλότριον τοῦ λοιποῦ τῆς ἀρχιερατικῆς τυγχάνειν τιμῆς, καὶ δεῖν ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ πρόεδρον προβληθῆναι τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

Γερόντιος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπειδὴ πολλάκις κληθεὶς Ἀθανάσιος, ὁ γενόμενος Πέρρης ἐπίσκοπος, ὑπό τε τοῦ μητροπολίτου αὐτοῦ, τοῦ μακαρίου Πανολβίου, ὑπό τε τοῦ θεοφιλεστάτου Ἰωάννου, τοῦ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπισκόπου, καὶ τοῦ πανανιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Δόμνου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς παρούσης ἐνταῦθα ἁγίας συνόδου, οὐ παρεγένετο, τοῦτον κἀγὼ ἀλλότριον κρίνω κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς τῆς ἐπισκοπῆς· καὶ παρακαλῶ, τὴν ταχίστην χειροτονηθῆναι ἐπίσκοπον ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

Στέφανος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπὶ μεγίστοις ἐγκλήμασι κατηγορηθεὶς Ἀθανάσιος, ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Περρηνῶν πόλεως, καὶ πολλάκις κληθεὶς, καὶ οὐδὲ ἅπαξ ὑπακούσας, ἀλλὰ μακρὰν ὁδὸν ἑλόμενος στείλασθαι, καὶ ὀχλῆσαι τὰς ἀκοὰς τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Πρόκλου, καὶ Κυρίλλου, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν ὑπό τε τοῦ ἐξάρχου τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως κληθεὶς, καὶ τῆς ἀθροισθείσης ἁγίας συνόδου, καὶ οὐδὲ οὕτως ὑπακούσας, δίκαιός ἐστιν ἐξωσθῆναι τῆς ἀρχιερωσύνης, ἑτέρου ἀντ' αὐτοῦ καθισταμένου προέδρου τῇ προειρημένῃ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ.

Ἰωσὴφ ἐπίσκοπος εἶπεν· ἔδει μὲν ἀπαντήσαντα τὸν Ἀθανάσιον, τὸν γενόμενον τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον, ἀποδύσασθαι τὰ ἐπιφερόμενα αὐτῷ ἐγκλήματα· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο, πολλάκις κληθεὶς, οὐ πεποίηκεν, ἡ δὲ παροῦσα ἁγία σύνοδος κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς ψῆφον ἐξήνεγκε κατ' αὐτοῦ, συντίθεμαι κἀγὼ πᾶσι τοῖς ἐνθέσμως ὁρισθεῖσι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, κρίνας ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι τῆς ἀρχιερωσύνης, χρῆναι δὲ ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ πρόεδρον καταστῆναι.

Φωσφόρος ἐπίσκοπος εἶπε· συναινῶ κἀγὼ τοῖς ἐνθέσμως ὁρισθεῖσι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου· καὶ ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι δοκιμάσας τῆς ἐπισκοπῆς τὸν προειρημένον Ἀθανάσιον, παρακαλῶ, καὶ συμψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ προχειρισθῆναι ἐπίσκοπον τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας.

Θωμᾶς ἐπίσκοπος εἶπε· τῶν κατηγόρων Ἀθανασίου πολλάκις, πάλαι τε τῷ Πανολβίῳ τῷ μακαρίῳ τῷ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπῳ γενομένῳ, καὶ τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν κυρῷ Δόμνῳ, καὶ νῦν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ παρενοχλησάντων, κλήσεών τε πολλάκις γενομένων, ὥστε τὴν τῶν κατηγοριῶν γενέσθαι ἐξέτασιν, μὴ ἀπαντήσας Ἀθανάσιος, ἑαυτὸν ἔξω τῶν τῆς [a] ἀρχιερατικῆς πεποίηκεν ἔργων· καὶ μετὰ τὴν τῆς ἁγίας συνόδου ψῆφον ἀναγκαίως ἡ τῶν Περρηνῶν ἁγία τοῦ θεοῦ ἐκκλη-

[a] ἀρχιερωσύνης

A Concilio, quatenus alienus ſit ab honore Pontificatus Athanaſius, qui Perrhæ fuit Epiſcopus: & decerno, vt pro eo alius Perrhenorum ſanctiſſimæ Dei Eccleſiæ ordinetur Epiſcopus.

Benetius Epiſcopus dixit: His quæ regulariter à ſancto Concilio ſunt prolata, conſentio etiam ipſe, iudicans Athanaſium Perrhæ quondam Epiſcopum poſthac alienum eſſe à Pontificatu, & oportere pro eo Pontificem Eccleſiæ Dei conſtitui.

Gerontius Epiſcopus dixit: Quoniam ſæpe vocatus Athanaſius Perrhæ quondam Epiſcopus & à Metropolita ſuo beatæ memoriæ Panolbio, & à Ioanne Hierapolitanorum metropolitano Epiſcopo, & ab Archiepiſcopo noſtro Domno, ſed & à præſenti ſancto Concilio, non adfuit; hunc & ego alienum eſſe decerno ſecundum Eccleſiaſticas ſanctiones ab Epiſcopatu: & rogo velociter Epiſcopum ordinari pro eo ſanctiſſimæ Perrhenorum Eccleſiæ.

Stephanus Epiſcopus dixit: De maximis criminibus accuſatus Athanaſius Perrhenorum quondam Epiſcopus, & ſæpius euocatus, & nec ſemel obaudiens, ſed longa itinera eligens proficiſci, & moleſtus exiſtere auribus religioſiſſimorum Epiſcoporum Procli & Cyrilli, & propterea rurſus ab Exarcho Orientalis diœceſis euocatus, & à congregato ſancto Concilio, & neque ſic obaudiens, dignus eſt expelli à Pontificatu, alio pro eo prædictæ Eccleſiæ conſtituto Pontifice.

Ioſeph Epiſcopus dixit: Oportebat quidem occurrere Athanaſium Perrhenorum Eccleſiæ quondam Epiſcopum, & ab illatis ſibi criminibus ſemetipſum [a] exuere. Sed quoniam ſæpe euocatus, hoc non fecit; ſanctum præſens Concilium in eum ſententiam protulit ſecundum Eccleſiaſticas ſanctiones. Vnde & ego conſentio omnibus quæ ab eis legaliter definita ſunt, iudicans eum alienum eſſe à Pontificatu; oportere autem alium pro eo Pontificem Perrhenorum ſanctæ Dei Eccleſiæ ordinari.

[a] purgare,

Phoſphorus Epiſcopus dixit: Conſentio & ego his quæ regulariter definita ſunt à ſancto Concilio, alienum eſſe iudicans ab Epiſcopatu prædictum Athanaſium: rogo autem, & vnà decerno, alium pro eo Perrhenorum ſanctiſſimæ Dei Eccleſiæ ordinari Pontificem.

Thomas Epiſcopus dixit: Accuſatoribus Athanaſij frequenter olim quidem beatæ memoriæ Panolbio, qui metropolis fuit Epiſcopus, & ſanctiſſimo Archiepiſcopo noſtro Domno, & nunc etiam ſancto Concilio, moleſtis exiſtentibus, & vocationibus ſæpe factis, vt accuſationũ examinatio proueniret, non occurrens Athanaſius, ſemetipſum extraneum ab [b] efficacia Pontificatus effecit. Vnde poſt ſententiam ſancti Concilij, neceſſario Perrhenorum ſanctiſſima Dei Eccle-

[b] adminiſtrationis

A Eccleſia, tanto tempore ſine præſule manens, ſuſcipiat Pontificem à ſanctiſſimo Metropolita & religioſiſſimis Epiſcopis prouinciæ regulariter ordinatum.

Paulus Epiſcopus Ptolemaidis dixit: Conſentio his, quæ decreta ſunt ab hoc ſancto Concilio, & alienum ab Epiſcopatu iudico prædictum Athanaſium, atque decerno alium pro eo velociter Perrhenorum ſanctæ Dei Eccleſiæ ordinandum Epiſcopum.

Paulus alius Epiſcopus dixit: His quæ Eccleſiaſtice & regulariter à ſancto Concilio ſunt decreta, particeps ſum, alienum iudicans ab hono- B re Epiſcopatus Athanaſium Perrhenorum quondam Epiſcopum, & decerno alium pro eo celerius eidem ſanctiſſimæ Dei Eccleſiæ conſtituendum Epiſcopum.

Maras Epiſcopus dixit: Et ego hæc ipſa conſtituo, & alienum iudico ab honore Pontificatus Athanaſium Perrhenorum quondam Epiſcopum, quoniam ſæpius euocatus non obaudinit: & decerno alium pro eo Perrhenorum ſanctæ Dei Eccleſiæ ordinari debere.

Baranes Epiſcopus dixit: His quæ regulariter definita ſunt à Dei amantiſſimis Epiſcopis, conſona loquor & ego, alienum iudicans ab omni C Pontificatus honore, & dignitate Epiſcopatus eumdem Athanaſium, & decerno alium pro eo Perrhenorum ſanctę Dei Eccleſiæ conſtituendũ.

Epiphanius Epiſcopus dixit: His quæ bene & regulariter à ſancto Concilio ſunt decreta, conſentio & ipſe, alienum iudicans ab honore Pontificatus Athanaſium Perrhenorum quondam Epiſcopum; & decerno celeriter alium conſtitui eidem Perrhenorum Eccleſiæ, qui eam poſſit pro Dei voluntate gubernare.

Iordanus Epiſcopus dixit: His quæ ſecundum Eccleſiaſticos canones à ſancto Concilio bene ſunt prolata, conſentio, alienum iudicans ab ho- D nore Pontificatus Athanaſium Perrhenorum quondam Epiſcopum, & decerno alium pro eo Perrhenorum ſanctæ Dei Eccleſiæ ordinandum.

Ioannes Epiſcopus dixit: Conſentio & ego ipſe iis quæ canonice & legitime definita ſunt à ſancto Concilio, & alienum ab Epiſcopatu iudico Athanaſium, approbans alterum Pontificem conſtituendum Eccleſiæ Perrhenorum.

Daniel Epiſcopus dixit: Conſentio omnibus his quæ regulariter ſancto Concilio placuerunt, & alienum iudico Athanaſium ab Epiſcopatu, approbans alterum pro eo Perrhenorum ciuitati ordinandum Epiſcopum.

E Sophronius Epiſcopus dixit; Ea quæ regulariter atque legaliter à ſancto Concilio definita ſunt, & ipſe ſequens, alienum iudico Athanaſium ab Epiſcopatu, approbans alterum pro eo Perrhenorum ſanctæ Dei Eccleſiæ conſtituendum Epiſcopum.

Sabbas Epiſcopus dixit: Conſentio & ego omnibus quæ dicta ſunt, & vnâ decerno cum ſan
cto

A ἐκκλησία, τοσοῦτον ἀπροστάτευτος μείνασα χρόνον, λήψεται πρόεδρον, χειροτονούμενον ἀκολούθως παρά τε τοῦ θεοφιλεστάτου μητροπολίτου, καὶ τῶν τῆς ἐπαρχίας θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων.

Παῦλος ἐπίσκοπος εἶπε· συντίθεμαι τοῖς ἀποφανθεῖσι παρὰ τῆς ἁγίας ταύτης συνόδου, καὶ ἀλλότριον τῆς ἐπισκοπῆς κρίνω τὸν προειρημένον Ἀθανάσιον· καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ συντόμως χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

Παῦλος ἄλλος ἐπίσκοπος εἶπε· τοῖς ἐκκλησιαστικῶς, καὶ κανονικῶς ὁρισθεῖσι παρὰ τῆς ἁγίας συ- B νόδου, σύμψηφός εἰμι· ἀλλότριον κρίνω τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον, τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον· καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ διὰ ταχέων προβληθῆναι τῇ αὐτῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

Μάρας ἐπίσκοπος εἶπε· κἀγὼ τὰ αὐτὰ συντίθεμαι· καὶ ἀλλότριον κρίνω τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον, τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον· ἐπειδὴ πολλάκις κληθεὶς, οὐχ ὑπήκουσε· καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

C Βαράνης ἐπίσκοπος εἶπε· τοῖς ἐνθέσμως ὁρισθεῖσιν ὑπὸ τῶν παρόντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, σύμφωνα κἀγώ φημι, ἀλλότριον κρίνας παντελῶς τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς, καὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐπισκοπῆς τὸν αὐτὸν Ἀθανάσιον· καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ χειροτονηθῆναι.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος εἶπε· τοῖς καλῶς, καὶ ἐνθέσμως ἀποφανθεῖσιν ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου, συντίθεμαι καὶ αὐτὸς, ἀλλότριον κρίνας τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον, τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκο- D πον· καὶ ψηφίζομαι, διὰ τάχους ἕτερον προβληθῆναι τῇ αὐτῇ Περρηνῶν ἐκκλησίᾳ, δυνάμενον διοικῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸ τοῦ θεοῦ βούλημα.

Ἰορδάνης ἐπίσκοπος εἶπε· τοῖς κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου καλῶς ἀποφανθεῖσι συντίθεμαι, ἀλλότριον κρίνας Ἀθανάσιον τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς, τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον· καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος εἶπε· συντίθεμαι καὶ αὐτὸς ἐγὼ τοῖς κανονικῶς, καὶ ἐνθέσμως ψηφισθεῖσι παρὰ E τῆς θείας συνόδου· καὶ ἀλλότριον κρίνας τῆς ἐπισκοπῆς Ἀθανάσιον, δοκιμάζω ἕτερον πρόεδρον καταστῆναι τῇ Περρηνῶν ἐκκλησίᾳ.

Δανιῆλος ἐπίσκοπος εἶπε· σύμφημι πᾶσι τοῖς κανονικῶς δόξασι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ· καὶ ἀλλότριον κρίνας Ἀθανάσιον τῆς ἐπισκοπῆς, δοκιμάζω ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν πόλει.

Σωφρόνιος ἐπίσκοπος εἶπε· τοῖς κανονικῶς, καὶ ἐνθέσμως ὁρισθεῖσι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ αὐτὸς ἐξακολουθῶν, ἀλλότριον κρίνω τῆς ἐπισκοπῆς Ἀθανάσιον· καὶ δοκιμάζω ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ καταστῆναι τῇ Περρηνῶν ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

Σάββας ἐπίσκοπος εἶπε· συντίθεμαι κἀγὼ τοῖς διαλαληθεῖσι πᾶσι· καὶ σύμψηφός εἰμι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ.

νόδῳ, ἀλλότριον δοκιμάσας εἶναι τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον· ἐπειδὴ κληθεὶς παρὰ πάσης τῆς ἐπαρχίας, καὶ τῶν μητροπολιτῶν αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν, καὶ διδασκάλου, καὶ πάσης τῆς παρούσης τῆς ἁγίας συνόδου, οὐχ ὑπήκουσε· καὶ δοκιμάζω, ὥστε ἕτερον ἐπίσκοπον ἀντ' αὐτοῦ καταστῆναι τῇ Περρηνῶν ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, τὸν δυνάμενον αὐτῇ λῦσαι τὴν συμφορὰν τῶν κακῶν.

Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐμοὶ μὲν ἀπευκτὸν ἦν, τοιαύτην ἐξενεχθῆναι κατὰ ἐπισκόπου ψῆφον· ἐπειδὴ δὲ καὶ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ συνέδοξεν, ἀλλότριον Ἀθανάσιον εἶναι κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς τῆς ἐπισκοπῆς ἀξίως, αἰτιαθέντα μὲν ἐπὶ πολλοῖς, καὶ μεγάλοις ἐγκλήμασι, φυγόντα δ' ἀεὶ τὸ κριτήριον, καὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, βεβαιῶ ταῦτα κἀγώ· καὶ τοῖς κοινῇ πᾶσι δόξασι συμψηφίζομαι, κρίνας αὐτὸν ἀλλότριον εἶναι τῆς ἱερωσύνης· καὶ ἐπιτρέπω τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ, καὶ τοῖς τῆς ἐπαρχίας θεοσεβεστάτοις ἐπισκόποις, ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον τῇ ἐν Πέρρῃ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ. καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν προειρημένων ἐπισκόπων.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· εἴ τινες τῶν τηνικαῦτα ἅμα Δόμνῳ καθελόντων τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον προσεδρεύουσι τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ, παρελθέτωσαν εἰς μέσον. * Καὶ παρελθόντων εἰς μέσον, Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ, Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερροίας, Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας, Δαμιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σιδῶνος, Ἰωσὴφ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡλιουπόλεως, Σάββα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πάλτου, καὶ Σωφρονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντίνης, οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀθανάσιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον, λεγέτωσαν οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ τηνικαῦτα καθεῖλον;

*Ῥωμαϊστὶ, λέγεται, λέγομεν, λέγω.

Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπε· κληρικοὶ τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας αἰτιάσεις δεδώκασι κατ' αὐτοῦ· καὶ κληθεὶς οὐ παρεγένετο, εἰπὼν τινὰς ἐχθροὺς ἔχειν, καὶ δεύτερον κληθεὶς, οὐ παρεγένετο· ὡς δὲ τρίτη κλῆσις ἐπὶ αὐτῷ γεγένηται, καὶ παρῃτήσατο ἐλθεῖν, κατὰ τοὺς κανόνας ἐξηνέχθη ἀπόφασις, ἢ καθαιρεθῆναι αὐτόν.

Θεόκτιστος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βερροίας εἶπε· κληθεὶς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τῆς συνόδου, τῆς συναχθείσης ἐν Ἀντιοχείᾳ, τρίτον, οὐ παρεγένετο· καὶ κατεκρίθη ἀπὸ τοῦ μὴ παραγενέσθαι.

Γερόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπεν· ἡμεῖς καθείλομεν αὐτόν· ἐπειδὴ κανονικῶς ἐκλήθη τρίτον, καὶ οὐκ ἀπήντησε· καὶ κατὰ τοὺς κανόνας καθῃρέθη παρὰ πάντων τῶν συνελθόντων· βαρέα γάρ τινα ἐνέκειτο τοῖς λιβέλλοις, τοῖς κατ' αὐτοῦ· καὶ ἐκλήθη κανονικῶς, καὶ οὐκ ἀπήντησε.

Δαμιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σιδῶνος εἶπε· κληθεὶς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος

A ᶜto Concilio, alienum iudicans eſſe ab honore Pontificatus Athanaſium, quoniam euocatus ab omni ſua prouincia, ſuiſq. Metropolitis, & ſanctiſſimo patre noſtro atque doctore, & ab omni hoc ſancto Concilio, non obediuit: approbo autem, quatenus pro eo Perrhenorum ſanctæ Dei Eccleſiæ alter ordinetur Epiſcopus, qui poſſit ab ea hanc malorum congeriem auertere.

Domnus Epiſcopus dixit: Mei quidem voti non fuit, talé aduerſus Epiſcopum proferre ſententiam. Quia vero ſancto Concilio digne complacuit, alienum exiſtere Athanaſium ſecundum Eccleſiaſticas ſanctiones ab Epiſcopatu, B tamquam multis magniſq. criminibus accuſatum, ſemper vero iudicium & examinationem cauſæ fugientem; confirmo hæc etiam ego, & in his quæ omnibus communiter placuerunt, concors exiſto, iudicans eum alienũ eſſe à Pontificatu: & "præcipio Dei amantiſſimo Epiſcopo Ioanni, & ipſius prouinciæ religioſiſſimis Epiſcopis, alium pro eo Perrhenorum ſanctæ Dei Eccleſiæ Epiſcopum ordinare.

"permitto

Et ſubſcriptiones prædictorum Epiſcoporum.

CONCIL. CHALCED.

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Si qui eorum, qui tunc cum Domno depoſuerunt Athanaſium reuerendiſſimum Epiſcopum, aſſident ſancto C Concilio, in medium tranſeant. * Et tranſeuntibus in medio Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Damaſci, Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Berrhœæ, Gerontio reuerendiſſimo Epiſcopo Seleuciæ, Damiano reuerendiſſimo Epiſcopo Sidonis, Ioſeph reuerendiſſimo Epiſcopo Heliopolis, Sabba reuerendiſſimo Epiſcopo Palti, Sophronio reuerendiſſimo Epiſcopo Conſtantinæ, Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Dicant reuerendiſſimi & ſanctiſſimi Epiſcopi pro qua culpa tunc Athanaſium reuerendiſſimum depoſuerunt de Epiſcopatu.

*Latine, legi, legimus, legit.

Theodorus reuerendiſſimus Epiſcopus D Damaſci dixit: Clerici Perrhenorum Eccleſiæ accuſationes obtulerunt aduerſus eum, & euocatus non adfuit, dicens quoſdam ſe inimicos habere; & ſecundo euocatus non adfuit. Cum vero tres euocationes in eum factæ fuiſſent, & venire recuſaſſet, ſecundũ canones aduerſus eum depoſitionis eius prolata ſententia eſt.

Theoctiſtus reuerendiſſimus Epiſcopus Berrhœæ dixit: Tertio euocatus religioſiſſimus Epiſcopus Athanaſius à Concilio Antiochiæ congregato, non adfuit: & ideo quòd non adfuit, damnatus eſt.

Gerontius reuerendiſſimus Epiſcopus Seleu- E ciæ dixit: Nos depoſuimus eum, quoniam regulariter euocatus tertio, non occurrit, & ſecundum regulas depoſitus eſt, ab omnibus qui tunc conuenerant. Grauia enim quædam poſita erant in libellis aduerſus eum prolatis, & euocatus regulariter "obaudire contempſit.

"occurrere

Damianus reuerendiſſimus Epiſcopus Sidonis dixit: Tertio euocatus Athanaſius reuerendiſſimus

diſſimus Epiſcopus à ſancto Concilio Antiochiæ congregato, non obaudiuit: & ſecundum regulas ab omnibus qui tunc conuenerant, condemnatus eſt.

Ioſeph reuerendiſſimus Epiſcopus Heliopolis dixit: Euocatus à ſancto Concilio Antiochiæ congregato in auditorio & ſemel & ſecundo & tertio reuerendiſſimus Athanaſius, & non adueniens, damnationi ſubmiſſus eſt.

Sabbas reuerendiſſimus Epiſcopus Palti dixit: Aderam in iudicio. Detulerat Athanaſius ſacram, vt non ſederet neque domnus Theodorus in cauſa, neque Ioannes metropolita. Sedebant ambo in cauſa. Dicebam ad eos: Quia ſi iudices eſtis, audite negotium. Si vero non ſubſcribitis, egredimini. Simpliciter contentione facta ſobſcribere noluerunt. Ad vltimum euocatus eſt tertio, & non venit: & propterea depoſuimus eum.

Sophronius reuerendiſſimus Epiſcopus Conſtantinæ dixit: Nihil diſcuſſum eſt eorum quæ aduerſus eum erant, & in præſentia eius per probationem nihil examinatum eſt. Sed ex vna parte accuſauerunt illi. Nos autem non credidimus vni parti, quoniam accuſatores quæcumque volunt dicunt, nec omnino oportet accuſatoribus credi. Euocatus eſt autem propter hæc ſemel: dixit cauſam, pro qua non adeſſet, [quoſdam ſe inimicos habere in Synodo:] quæ poſita eſt in geſtis. Iterum ſecundo euocatus eſt. Rurſus tertio euocatus eſt. Cum autem non obaudiſſet tertio, deponēs eum prolata ſententia eſt.

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Dicat Athanaſius reuerendiſſimus Epiſcopus, cur tertio euocatus à ſancto Antiocheno Concilio, non occurrit, vt proprijs allegationibus vteretur.

Athanaſius reuerendiſſimus Epiſcopus dixit: Quoniam inimicus meus erat ipſe qui iudicabat, Antiochenus. Et rogo hæc relegi, & veritatem probari. Abierunt [tredecim] clerici, & ipſi decreuerunt nolentes. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Sabinianus reuerendiſſimus Epiſcopus quoniam poſt depoſitionem Athanaſij reuerendiſſimi ordinatus eſt à prouinciali Concilio, in Perrhenorū ciuitatis Epiſcopatu (ſicut nos perſpicimus) manere debet. Neque enim ex vna parte remotus, iuſtum eſt vt præiudicium patiatur: quoniam neque vocatus eſt, neque contradictio ei ſeruata eſt. Athanaſius vero depoſitus, tamquā euocationibus non obaudiens, poſtea vero ex vna parte à Dioſcoro Epiſcopatum obtinere iuſſus, interim, ſicut perſpicimus, debet quieſcere. Cauſas vero illatas ei, examinandas eſſe decernimus apud ſanctiſſimum Epiſcopum Antiochiæ Maximum, & Concilium quod cum eo eſt: ita tamen, vt intra octo menſes, à præſenti die numerandos, examinatio fiat eorum qui dudum accuſationem aduerſus eum propoſuerunt: aut ſi quiuis alius contra eum de his ipſis inſtare voluerit: & ſi quidem conuictus fuerit omnia præſumpſiſſe, quæ ei criminaliter, ſeu

Reſpondendi locus ei ſeruatus.

A παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, τῆς συναθροισθείσης ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ, τρίτον, οὐχ ὑπήκουσε· καὶ κατὰ τοὺς κανόνας καθῃρέθη παρὰ πάντων, τῶν τότε συνελθόντων.

Ἰωσὴφ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως εἶπε· κληθεὶς ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, τῇ κατὰ Ἀντιόχειαν συνελθούσῃ, ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἅπαξ, καὶ δεύτερον, καὶ τρίτον, ὁ εὐλαβέστατος Ἀθανάσιος, καὶ μὴ παραγενόμενος, ὑπεβλήθη τῇ καθαιρέσει.

Σάββας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πάλτου εἶπε· * παρήμην εἰς τὸ δικαστήριον· ἦν δὲ Ἀθανάσιος ἐνεγκὼν σάκραν, μὴ καθεσθῆναι μηδὲ τὸν κύριον B * Θεοδώρητον εἰς τὴν δίκην, μηδὲ Ἰωάννην τὸν μητροπολίτην· ἐκάθηντο οἱ δύο εἰς τὴν δίκην· ἔλεγον πρὸς αὐτούς· ὅτι εἰ δικασταί ἐστε, ἀκούσατε τοῦ πράγματος, εἰ δὲ μὴ ὑπογράφετε, ἐξέλθετε· ἁπλῶς φιλονεικία ἐγένετο· καὶ οὐκ ἤθελον ὑπογράψαι. τέλος ἐκλήθη τρίτον, καὶ οὐκ ἦλθε, καὶ διὰ τοῦτο καθείλομεν αὐτόν.

* πρῶτον

* Θεόδωρον

Σωφρόνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης πόλεως εἶπεν· οὐδὲν ἐξήτασται τῶν κατ' αὐτόν, καὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ κατὰ σύστασιν οὐδὲν ἐξητάσθη· ἀλλὰ ἐκ μιᾶς μοίρας ᾐτιάσαντο ἐκεῖνοι· ἡμεῖς δὲ οὐκ C ἐπιστεύσαμεν τῇ μιᾷ μοίρᾳ· ἐπειδὴ οἱ κατήγοροι ὅσα θέλουσι λέγουσι· οὐ πάντως δὲ δεῖ πείθεσθαι τοῖς κατηγοροῦσιν. ἐκλήθη διὰ ταῦτα ἅπαξ, εἶπε τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ παρεγένετο· ἥ τις ἔγκειται τοῖς ὑπομνήμασι. πάλιν ἐκ δευτέρου ἐκλήθη. πάλιν ἐκλήθη ἐκ τρίτου. ὡς οὐχ ὑπήκουσεν ἐκ τρίτου, ἐξηνέχθη ψῆφος, ἡ καθελοῦσα αὐτόν. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· λεγέτω Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, τίνος ἕνεκα τρίτον κληθεὶς παρὰ τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν συνόδου, οὐκ ἀπήντησε, ταῖς οἰκείαις δικαιολογίαις D χρησόμενος. Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ἐπειδὴ ἐχθρός μου ἦν αὐτὸς ὁ κρίνων, ὁ Ἀντιοχείας· καὶ ἀξιῶ, ταῦτα ἀναγνωσθῆναι, καὶ δειχθῆναι τὴν ἀλήθειαν· ἀπῆλθον οἱ κληρικοὶ, καὶ αὐτοὶ ἐψηφίσαντο, μὴ θελήσαντες. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Σαβινιανὸς μὲν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐπειδὴ μετὰ τὴν καθαίρεσιν Ἀθανασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐχειροτονήθη ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν συνόδου ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Περρηνῶν πόλεως, καθὼς ἡμεῖς συνορῶμεν, μένειν ὀφείλει· οὐδὲ γὰρ ἐκ μιᾶς μοίρας ἀποκινηθεὶς, δίκαιός E ἐστι προκρίματι παθεῖν, ὁπότε οὐ μετεκλήθη, οὐδὲ ἀπολογία αὐτῷ ἐφυλάχθη. Ἀθανάσιος δὲ καθαιρεθεὶς, ὡς μὴ ὑπακούσας ταῖς κλήσεσι, μετὰ ταῦτα δὲ ἐκ μιᾶς μοίρας παρὰ Διοσκόρου τῆς ἐπισκοπῆς ἀντέχεσθαι κελευσθεὶς, τέως, καθὼς συνορῶμεν, ἡσυχάζειν ὀφείλει, τὴν δὲ περὶ τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῷ δίκην σκοπηθῆναι δικαιοῦμεν ἐπὶ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχείας Μαξίμου, καὶ ἐπὶ τῆς μετ' αὐτοῦ συνόδου· οὕτω μέντοι, ὥστε ἐντὸς ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας ἀριθμουμένων τὴν ἐξέτασιν γενέσθαι τῶν ἤδη κατ' αὐτοῦ τὴν κατηγορίαν πεποιημένων, ἢ καὶ ἑτέρου τινὸς τῷ πράγματι συνισταμένου. καὶ εἰ μὲν ἐλεγχθείη πεπλημμεληκὼς ἅπαντα τὰ ἐγκληματικῶς, καὶ χρηματικῶς αὐτῷ

Digitized by Google

αὐτῷ ἐπενεχθέντα, καὶ ἐμφερόμενα τοῖς ὑπομνήμασιν, ἢ καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν ἄξιον *ὑπάρχον καθαιρέσεως, μὴ μόνον αὐτὸν ἀλλότριον εἶναι τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς, ἀλλὰ καὶ τοῖς δημοσίοις ὑποπίπτειν νόμοις. εἰ δὲ ἐντὸς ταύτης τῆς προθεσμίας μὴ ἐναχθείη, ἢ ἐναγόμενος μὴ ἐλεγχθείη, ὡς προείρηται, Ἀθανάσιον μὲν τὴν ἐπισκοπὴν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς αὐτῆς πόλεως, ἀναλαβεῖν διὰ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Μαξίμου, τοῦ τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως, Σαβινιανὸν δὲ τὸν εὐλαβέστατον καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ἐπισκοπῆς ἔχειν, καὶ ὑποκατάστατον εἶναι, τρεφόμενον, ὡς ἂν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῶν Ἀντιοχέων Μάξιμος πρὸς τὴν δύναμιν τῆς κατὰ Πέῤῥην ἁγιωτάτης ἐκκλησίας διατυπώσῃ. τούτων ἀκούσασα ἡ ἁγιωτάτη σύνοδος, λεγέτω, εἰ τοῖς τυπωθεῖσιν ἐπιψηφίζεται, ἢ τι ἕτερον τυποῖ;

Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· τούτου οὐδὲν δικαιότερον. Κῦρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀναζαρβοῦ εἶπεν· ὁ θεὸς δι' ὑμῶν ἐλάλησεν. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· οὐδὲν δικαιότερον· οὐδὲν ἀκριβέστερον· αὕτη δικαία κρίσις· αὕτη δικαία ψῆφος· τὰ τυπωθέντα πέρατι παραδοθῇ· μετὰ τοῦ θεοῦ ὑμεῖς δικάζετε. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι, καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, εἶπον· τὰ παρ' ἡμῶν μὲν δοκιμασθέντα, τυπωθέντα δὲ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, βέβαια μενέτω.*

*Ῥωμαϊστὶ, αἰτοῦμεν, αἰτήσομεν, αἰτῶ.

ΠΡΑΞΙΣ ΙΕ΄.

τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

Ὅροι ἐκκλησιαστικοὶ, ἐκφωνηθέντες παρὰ τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς ἐν Χαλκηδόνι συναχθείσης.

ΚΑΝ. α΄.

Τοὺς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων καθ' ἑκάστην σύνοδον ἄχρι τοῦ νῦν ἐκτεθέντας κανόνας, κρατεῖν ἐδικαιώσαμεν.

ΚΑΝ. β΄.

Εἴ τις ἐπίσκοπος ἐπὶ χρήμασι χειροτονίαν ποιήσαιτο, καὶ εἰς πρᾶσιν καταγάγῃ τὴν ἄπρατον χάριν, καὶ χειροτονήσῃ ἐπὶ χρήμασιν ἐπίσκοπον, ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, ἢ ἕτερόν τινα τῶν ἐν τῷ κλήρῳ κατηριθμημένων, ἢ προβάλλοιτο ἐπὶ χρήμασιν ἢ οἰκονόμον, ἢ ἔκδικον, ἢ προσμονάριον, ἢ ὅλως τινὰ τοῦ κανόνος, δι' αἰσχροκέρδειαν οἰκείαν, ὁ τοῦτο ἐπιχειρήσας, ἐλεγχθεὶς, περὶ τὸν οἰκεῖον κινδυνευέτω βαθμόν· καὶ ὁ χειροτονούμενος μηδὲν ἐκ τῆς κατ' ἐμπορείαν ὠφελείσθω χειροτονίας, ἢ προβολῆς· ἀλλ' ἔστω ἀλλότριος τῆς ἀξίας, ἢ τοῦ φροντίσματος, οὗπερ ἐπὶ χρήμασιν ἔτυχεν. εἰ δέ τις καὶ μεσιτεύων φανείη τοῖς οὕτως αἰσχροῖς, καὶ ἀθεμίτοις λήμμασιν, καὶ οὗτος, εἰ μὲν κληρικὸς εἴη, τοῦ οἰκείου ἐκπιπτέτω βαθμοῦ, εἰ δὲ λαϊκὸς, ἢ μονάζων, ἀναθεματιζέσθω.

ſeu pecunialiter ſunt illata, & geſtis inſerta, aut vnum ex illis, quod "damnatione ſit dignum, non ſolum eum alienum eſſe ab eodē Epiſcopatu, ſed etiā legibus publicis eſſe ſubdendū. Si vero intra hoc tempus non agatur aduerſus eum, " neque conuincatur, ſicut prædictum eſt; Athanaſius quidem Epiſcopatum eiuſdem recipiat ciuitatis & Eccleſiam per ſanctiſſimum Epiſcopum Antiochiæ Maximum: Sabinianus vero reuerendiſſimus Epiſcopus & dignitatem Epiſcopatus habeat, & ſubſtitutus ſit, & paſcatur, ſicut reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochenorum Maximus ſecundum facultatem Perrhenorum ſanctiſſimæ Eccleſiæ diſpoſuerit. Hæc audiens ſanctiſſima Synodus dicat, ſi ea quæ ſunt ordinata, "decernit, an aliud quid diſponit.

" depoſitione

" vel ſi agetur, non conuincatur,

" confirmat,

Maximus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ dixit: Hoc nihil iuſtius. Cyrus reuerendiſſimus Epiſcopus Anazarbi dixit: Deus per vos locutus eſt. Sancta Synodus dixit: Nihil iuſtius, nihil integrius. hoc iuſtum iudicium: hæc iuſta ſententia. Quæ diſpoſita ſunt, effectui mancipentur, quia cum Deo vos iudicatis.

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Ea quæ " à nobis quidem approbata ſunt, diſpoſita vero à ſancto Concilio, firma conſiſtant. *

" nobis quidem viſa

*Latine, legi. legimus, legit.

Explicit Actio decimaquarta.

ACTIO DECIMAQVINTA

Concilij Chalcedonenſis,

Definitiones Eccleſiaſticæ editæ à ſancta & generali Synodo Chalcedone congregata.

CAN. I.

Regulas ſanctorum Patrum, per ſingula nunc vſque Concilia conſtitutas, proprium robur obtinere decreuimus.

CAN. II.

Si quis Epiſcopus per pecunias fecerit ordinationem, & ſub pretio redegerit gratiam, quæ non poteſt " vendi, ordinaueritq. per pecunias Epiſcopum, aut chorepiſcopum, aut presbyterum, aut diaconum, vel quemlibet ex his qui connumerantur in clero, aut promouerit per pecunias diſpenſatorem, aut defenſorem, vel manſionarium, vel quemquam omnino qui ſubiectus eſt regulæ, pro ſuo turpiſſimo lucri commodo: is qui hoc attentaſſe probatus fuerit, proprij gradus periculo ſubiacebit: & qui ordinatus eſt, nihil ex hac ordinatione vel promotione per negotiationem facta, proficiat, ſed ſit alienus à dignitate vel " ſollicitudine, quam pecunijs acquiſiuit. Si quis vero mediator tam turpibus & nefandis datis vel acceptis extiterit; & ipſe, ſi quidem clericus fuerit, proprio gradu decidat: ſi vero laicus aut monachus, anathematizetur.

" emi,

" cura,

Can. III.

Peruenit ad ſanctam Synodum, quòd quidam qui in clero videntur allecti, propter lucra turpia conductores alienarum poſſeſſionum fiant, & ſæcularia negotia ſub cura ſua ſuſcipiant, Dei quidem miniſterium paruipendentes, ſæcularium vero diſcurrentes domos, & propter auaritiam, patrimoniorum ſollicitudinem ſumentes. Decreuit itaque ſanctum hoc magnumq. Concilium, nullum deinceps, non Epiſcopum, non clericum, vel monachum, aut poſſeſſiones conducere, aut negotijs ſæcularibus ſe immiſcere, præter pupillorum (ſi forte leges imponant) inexcuſabilem curam, aut ciuitatis Epiſcopus Eccleſiaſticarum rerum ſollicitudinem habere præcipiat, aut orphanorum & viduarum, earum quæ ſine vlla prouiſione ſunt, ac perſonarum quæ maxime Eccleſiaſtico indigent adiutorio, & propter timorem Domini [cauſa depoſcat.] Si quis autem de cetero tranſgredi hæc ſtatuta tentauerit; qui eſt huiuſmodi, Eccleſiaſticis increpationibus ſubiacebit.

[marg.: ſunt; defenſione; pœnis]

Can. IIII.

Qui vere & ſincere ſingularem ſectantur vitam, competenter honorentur. Quoniam vero quidam vtentes habitu monachali, Eccleſiaſtica negotia ciuiliaq. conturbant, circumeuntes indifferenter vrbes, necnon & monaſteria ſibi inſtituere tentantes: placuit nullum quidem vſquam ædificare, aut conſtituere monaſteriũ, vel oratorij domum, præter conſcientiam ciuitatis Epiſcopi. Monachos vero per vnãquamque ciuitatem aut regionem ſubiectos eſſe Epiſcopo, & quietem diligere, & intentos eſſe tantummodo ieiunio & orationi, in locis in quibus renuntiauerunt ſæculo, permanentes, nec Eccleſiaſticis vero nec ſæcularibus negotijs communicent, vel in aliquo ſint moleſti, propria monaſteria deſerentes: niſi forte his præcipiatur propter opus neceſſarium ab Epiſcopo ciuitatis. Nullum vero recipere in monaſterijs ſeruum, vt ſit cum eis monachi obtentu, præter ſui domini conſcientiam. Tranſgredientem vero hanc definitionem noſtram, excommunicatum eſſe decernimus, ne nomen Dei blaſphemetur. Verumtamen Epiſcopum conuenit ciuitatis, competentem monaſteriorum prouidentiam gerere.

[marg.: ſolitariam; voluntatẽ; permiſſum fuerit; monachus; voluntatẽ]

Can. V.

De his qui tranſmigrant de ciuitate in ciuitatem, Epiſcopis aut clericis, placuit vt Canones, qui de hac re à ſanctis Patribus ſtatuti ſunt, habeant propriam firmitatem.

Can. VI.

Nullum abſolute ordinari debere, presbyterum aut diaconum, nec quemlibet in gradu Eccleſiaſtico, niſi ſpecialiter in Eccleſia ciuitatis aut pagi, aut in martyrio, aut monaſterio, qui ordinandus eſt pronuntietur. Qui vero abſolute ordinantur, decreuit ſancta Synodus irritam haberi huiuſcemodi manus impoſitionẽ, & nuſquam poſſe miniſtrare, ad ordinantis iniuriã.

[marg.: ordine; habere]

ΚΑΝ. γʹ.

Ἦλθεν εἰς τὴν ἁγίαν σύνοδον, ὅτι τῶν ἐν τῷ κλήρῳ κατειλεγμένων τινὲς διʼ οἰκείαν αἰσχροκέρδειαν ἀλλοτρίων κτημάτων γίνονται μισθωταὶ, καὶ πράγματα κοσμικὰ ἐργολαβοῦσι, τῆς μὲν τοῦ θεοῦ λειτουργίας καταῤῥᾳθυμοῦντες, τοὺς δὲ τῶν κοσμικῶν ὑποτρέχοντες οἴκους, καὶ οὐσιῶν χειρισμοὺς ἀναδεχόμενοι διὰ φιλαργυρίαν. ὥρισε τοίνυν ἡ ἁγία σύνοδος, μηδένα τοῦ λοιποῦ, μὴ ἐπίσκοπον, μὴ κληρικὸν, μὴ μονάζοντα, ἢ μισθοῦσθαι κτήματα, ἢ πράγματα, ἢ ἐπεισάγειν ἑαυτὸν κοσμικαῖς διοικήσεσι· πλὴν εἰ μή που ἐκ νόμων καλοῖτο εἰς ἀφηλίκων ἀπαραίτητον ἐπιτροπήν· ἢ ὁ τῆς πόλεως ἐπίσκοπος ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρέψει φροντίζειν πραγμάτων, ἢ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν ἀπρονοήτων, καὶ τῶν προσώπων τῶν μάλιστα τῆς ἐκκλησιαστικῆς δεομένων βοηθείας, διὰ τὸν φόβον τοῦ κυρίου. εἰ δέ τις παραβαίνειν τὰ ὡρισμένα τοῦ λοιποῦ ἐπιχειρήσοι, ὁ τοιοῦτος ἐκκλησιαστικοῖς ὑποκείσθω ἐπιτιμίοις.

ΚΑΝ. δʹ.

Οἱ ἀληθῶς, καὶ εἰλικρινῶς τὸν μονήρη μετιόντες βίον, τῆς προσηκούσης ἀξιούσθωσαν τιμῆς. ἐπειδὴ δέ τινες τῷ μοναχικῷ κεχρημένοι προσχήματι, τάς τε ἐκκλησίας, καὶ τὰ πολιτικὰ διαταράττουσι πράγματα, περιϊόντες ἀδιαφόρως ἐν ταῖς πόλεσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μοναστήρια ἑαυτοῖς συνιστᾷν ἐπιτηδεύοντες, ἔδοξε μηδένα μηδαμοῦ οἰκοδομεῖν, μηδὲ συνιστᾷν μοναστήριον, ἢ εὐκτήριον οἶκον, παρὰ γνώμην τοῦ τῆς πόλεως ἐπισκόπου· τοὺς δὲ καθʼ ἑκάστην πόλιν καὶ χώραν μονάζοντας, ὑποτετάχθαι τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀσπάζεσθαι, καὶ προσέχειν μόνῃ τῇ νηστείᾳ, καὶ τῇ προσευχῇ, ἐν οἷς τόποις ἀπετάξαντο προσκαρτεροῦντες, μήτε δὲ ἐκκλησιαστικοῖς, μήτε βιωτικοῖς παρενοχλεῖν πράγμασιν, ἢ ἐπικοινωνεῖν, καταλιμπάνοντες τὰ ἴδια μοναστήρια· εἰ μή ποτε ἄρα ἐπιτραπεῖεν διὰ χρείαν ἀναγκαίαν ὑπὸ τοῦ τῆς πόλεως ἐπισκόπου· μηδένα δὲ προσδέχεσθαι ἐν τοῖς μοναστηρίοις δοῦλον ἐπὶ τῷ μονάσαι παρὰ γνώμην τοῦ ἰδίου δεσπότου. τὸν δὲ παραβαίνοντα τοῦτον ἡμῶν τὸν ὅρον, ὡρίσαμεν ἀκοινώνητον εἶναι, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ βλασφημῆται. τὸν μέντοι ἐπίσκοπον τῆς πόλεως χρὴ τὴν δέουσαν πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῶν μοναστηρίων.

ΚΑΝ. εʹ.

Περὶ δὲ τῶν μεταβαινόντων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἐπισκόπων, ἢ κληρικῶν, ἔδοξε τοὺς περὶ τούτων κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἔχειν τὴν ἰδίαν ἰσχύν.

ΚΑΝ. ϛʹ.

Μηδένα δὲ ἀπολελυμένως χειροτονεῖσθαι, μήτε πρεσβύτερον, μήτε διάκονον, μήτε ὅλως τινὰ τῶν ἐν ἐκκλησιαστικῷ τάγματι· εἰ μὴ ἰδικῶς ἐν ἐκκλησίᾳ πόλεως, ἢ κώμης, ἢ μαρτυρίῳ, ἢ μοναστηρίῳ ὁ χειροτονούμενος ἐπικηρύττοιτο· τοὺς δὲ ἀπολύτως χειροτονουμένους ὥρισεν ἡ ἁγία σύνοδος ἄκυρον ἔχειν τὴν τοιαύτην χειροθεσίαν, καὶ μηδαμοῦ δύνασθαι ἐνεργεῖν, ἐφʼ ὕβρει τοῦ χειροτονήσαντος.

CAN. / ΚΑΝ.

KAN. ζʹ.

A

Τοὺς ἅπαξ ἐν κλήρῳ κατειλεγμένους, ἢ καὶ μονάσαντας, ὡρίσαμεν, μήτε ἐπὶ στρατείαν, μήτε ἐπὶ ἀξίαν κοσμικὴν ἔρχεσθαι· ἢ τοῦτο τολμῶντας, καὶ μὴ μεταμελουμένους, ὥστε ἐπιστρέψαι ἐπὶ τοῦτο, ὃ διὰ θεὸν πρότερον εἵλοντο, ἀναθεματίζεσθαι.

KAN. ηʹ.

Οἱ κληρικοὶ τῶν πτωχείων, καὶ μοναστηρίων, ὑπὸ τῶν ἐν ἑκάστῃ πόλει ἐπισκόπων τὴν ἐξουσίαν κατὰ τὴν τῶν ἁγίων πατέρων παράδοσιν διαμενέτωσαν· καὶ μὴ καταυθαδιάζεσθαι, ἢ ἀφηνιᾶν τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου. οἱ δὲ τολμῶντες ἀνατρέπειν τὴν τοιαύτην διατύπωσιν καθ' οἷον δή ποτε τρόπον, καὶ μὴ ὑποπειθόμενοι τῷ ἰδίῳ ἐπισκόπῳ, εἰ μὲν εἶεν κληρικοί, τοῖς τῶν κανόνων ὑποκείσθωσαν ἐπιτιμίοις, εἰ δὲ μονάζοντες, ἢ λαϊκοί, ἔστωσαν ἀκοινώνητοι.

B

KAN. θʹ.

Εἴ τις κληρικὸς πρὸς κληρικὸν πρᾶγμα ἔχοι, μὴ καταλιμπανέτω τὸν οἰκεῖον ἐπίσκοπον, καὶ ἐπὶ κοσμικὰ δικαστήρια κατατρεχέτω· ἀλλὰ πρότερον τὴν ὑπόθεσιν γυμναζέτω παρὰ τῷ ἰδίῳ ἐπισκόπῳ, ἢ γοῦν γνώμῃ αὐτοῦ τοῦ ἐπισκόπου, παρ' οἷς ἂν τὰ ἀμφότερα μέρη βούληται, τὰ τῆς δίκης συγκροτείσθω. εἰ δέ τις παρὰ ταῦτα ποιήσῃ, κανονικοῖς ὑποκείσθω ἐπιτιμίοις. εἰ δὲ καὶ κληρικὸς ἔχοι πρᾶγμα πρὸς τὸν ἴδιον ἐπίσκοπον, ἢ πρὸς ἕτερον, παρὰ τῇ συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας δικαζέσθω. εἰ δὲ πρὸς τὸν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας μητροπολίτην, ἐπίσκοπος, ἢ κληρικὸς, ἀμφισβητοίη, καταλαμβανέτω ἢ τὸν ἔξαρχον τῆς διοικήσεως, ἢ τὸν τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, καὶ ἐπ' αὐτῷ δικαζέσθω.

C

KAN. ιʹ.

Μὴ ἐξεῖναι *κληρικὸν ἐν δύο πόλεων καταλέγεσθαι ἐκκλησίαις κατὰ τὸ αὐτό, ἐν ᾗ τε τὴν ἀρχὴν ἐχειροτονήθη, καὶ ἐν ᾗ προσέφυγεν, ὡς μείζονι δῆθεν, διὰ δόξης κενῆς *ἐπιθυμίαν· τοὺς δέ γε τοῦτο ποιοῦντας, ἀποκαθίστασθαι τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ ἐξ ἀρχῆς ἐχειροτονήθησαν, καὶ ἐκεῖ μόνον λειτουργεῖν. εἰ μέντοι ἤδη τις μετετέθη ἐξ ἄλλης εἰς ἄλλην ἐκκλησίαν, μηδὲν τοῖς τῆς προτέρας ἐκκλησίας, ἤτοι τῶν ὑπ' αὐτὴν μαρτυρίων, ἢ πτωχείων, ἢ ξενοδοχείων, ἐπικοινωνεῖν πράγμασι. τοὺς δέ γε τολμῶντας μετὰ τὸν ὅρον τῆς μεγάλης, καὶ οἰκουμενικῆς ταύτης συνόδου πράττειν τι τῶν νῦν ἀπηγορευμένων, ὥρισεν ἡ ἁγία σύνοδος, ἐκπίπτειν τοῦ οἰκείου βαθμοῦ.

* κληρικῷ

* ἐπιθυμίας·

D

E

KAN. ιαʹ.

Πάντας τοὺς πένητας, καὶ δεομένους ἐπικουρίας, μετὰ δοκιμασίας, ἐπιστολίοις, εἴτουν εἰρηνικοῖς ἐκκλησιαστικοῖς μόνοις ὡρίσαμεν ὁδεύειν, καὶ μὴ συστατικοῖς· διὰ τὸ τὰς συστατικὰς ἐπιστολὰς προσήκειν τοῖς οὖσι μόνοις ἐν ὑπολήψει παρέχεσθαι προσώποις.

KAN. ιβʹ.

Ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, ὥς τινες παρὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς προσδραμόντες δυναστείαις, διὰ πραγ-

CAN. VII.

Qui ſemel in clero deputati ſunt, aut monachorum vitam ‖ expetiuerunt, ſtatuimus, neque ad militiam, neque ad dignitatem aliquam venire mundanam: aut hoc tentantes, & non agentes pœnitentiam, ‖ quominus redeant ad hoc, quod propter Deum primitus elegerunt, anathematizari.

‖ legerunt,

‖ ita vt

CAN. VIII.

Clerici, qui præficiuntur ptochodochijs, & qui [ordinãtur] in monaſterijs [& baſilicis Martyrum,] ſub Epiſcoporum qui in vnaquaque ciuitate ſunt, ſecundum ſanctorum Patrum traditiones, poteſtate permaneant, nec per contumaciam ab Epiſcopo ſuo diſſiliant. Qui vero audent euertere huiuſcemodi formam quocumque modo, nec proprio ſubijciuntur Epiſcopo: ſi quidem clerici ſunt, canonum ‖ correptionibus ſubiaceant: ſi vero laici vel monachi fuerint, communione priuentur.

i. mendicorũ hoſpitijs.

‖ cenſuris

CAN. IX.

Si quis clericus aduerſus clericum habet negotium, non deſerat proprium Epiſcopum, & ad ſæcularia percurrat iudicia: ſed prius actio ventiletur apud Epiſcopum proprium, vel certe conſilio eiuſdem Epiſcopi, apud quos vtræque partes voluerint, iudicium ‖ obtinebunt. Si quis autem præter hæc fecerit, canonicis correptionibus ſubiacebit. Quòd ſi clericus habet cauſam aduerſus Epiſcopum proprium, vel aduerſus alterum, apud Synodum prouinciæ iudicetur. Quòd ſi aduerſus eiuſdem prouinciæ Metropolitanum Epiſcopus vel clericus habet querelam, petat aut Primatem diœceſeos, aut ſedem regiæ vrbis Conſtantinopolitanæ, & apud ipſam iudicetur.

‖ agitetur.

CAN. X.

Non liceat clericum conſcribi in ‖ duabus ſimul Eccleſijs, & in qua ab initio ordinatus eſt, & ad quam confugit, quaſi ad potiorem, ob inanis gloriæ cupiditatem. Hoc autem facientes, reuocari debere ad ſuam Eccleſiam, in qua primitus ordinati ſunt, & ibi tantummodo miniſtrare. Si vero iam quis tranſlatus eſt ex alia in aliam Eccleſiam, prioris Eccleſiæ, vel martyriorum quæ ſub ea ſunt, aut ptochodochiorum, aut xenodochiorum rebus in nullo communicet. Eos vero qui auſi fuerint poſt definitionem magnæ & vniuerſalis huius Synodi, quidquam ex his quæ nunc ſunt prohibita, perpetrare; decreuit ſancta Synodus à proprio gradu excidere.

‖ duarum vrbium ſimul

CAN. XI.

Omnes pauperes & indigentes auxilio, cum proficiſcuntur, ſub probatione epiſtolijs vel Eccleſiaſticis pacificis tantummodo ‖ commendari decreuimus, & non commẽdatitijs litteris, propterea quod commendatitias litteras ‖ honoratioribus tantummodo perſonis præſtari conueniat.

‖ ſ. cõmeare

‖ ijs ſolis perſonis quæ ſunt ſuſpectæ, præſtari

CAN. XII.

Peruenit ad nos, quòd quidam præter Eccleſiaſtica ſtatuta facientes, conuolarunt ad pote-

ſtates,

ſtates, & per ° pragmaticam ſacram in duo prouinciam vnam diuiſerunt, ita vt ex hoc facto duo Metropolitani ° eſſe videantur in vna prouincia. Statuit ergo ſancta Synodus, de reliquo nihil ab Epiſcopis tale tentari: alioquin, qui hoc adniſus fuerit, amiſſioni gradus proprij ſubiacebit. Quæcumque vero ciuitates iam litteris Imperialibus ° metropolitani nominis honore ſubnixæ ſunt, honore tantummodo perfruantur, & qui Eccleſiam eius gubernat Epiſcopus, ſaluis ſcilicet veræ metropoli priuilegijs ſuis.

° pragmaticas Imperiales ° ſint
° metropolis nomine honoratę ſunt,

A πραγματικῶν βασιλικῶν τὴν μίαν ἐπαρχίαν εἰς δύο κατέτεμον· ὡς ἐκ τούτου δύο μητροπολίτας εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ. ὥρισε τοίνυν ἡ ἁγία σύνοδος, τοῦ λοιποῦ μηδὲν τοιοῦτον τολμᾶσθαι παρὰ ° ἐπισκόπου· ἐπεὶ τὸν τοῦτο ἐπιχειροῦντα, ἐκπίπτειν τοῦ οἰκείου βαθμοῦ. ὅσαι δὲ ἤδη πόλεις διὰ γραμμάτων βασιλικῶν τῷ τῆς μητροπόλεως ἐτιμήθησαν ὀνόματι, μόνης ἀπολαυέτωσαν τῆς τιμῆς, καὶ ὁ τὴν ἐκκλησίαν αὐτῆς διοικῶν ἐπίσκοπος, δηλονότι σωζομένων τῇ κατ' ἀλήθειαν μητροπόλει τῶν οἰκείων δικαίων.

° ἐπισκόπων· l.

CAN. XIII.

Peregrinos clericos & lectores in alia ciuitate, ° præter commendatitias litteras ſui Epiſcopi, nuſquam penitus miniſtrare debere.

° ſine commendatitijs litteris

ΚΑΝ. ιγ΄.

B Ξένους κληρικοὺς, καὶ ἀναγνώστας, ἐν ἑτέρᾳ πόλει δίχα συστατικῶν γραμμάτων τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, μηδ' ὅλως μηδαμοῦ λειτουργεῖν.

CAN. XIV.

Quoniam in quibuſdam prouincijs conceſſum eſt lectoribus & Pſalmiſtis vxores ducere: ſtatuit ſancta Synodus, non licere cuiquam ex his accipere ſectæ alterius vxorem. Qui vero ex huiuſmodi coniugio iam filios ſuſceperunt, ſi quidem præuenti ſunt, vt ex ſe geniti apud hæreticos baptizarentur, offerre eos Eccleſiæ catholicæ communioni conueniet: non baptizatos autẽ, non poſſe eos vlterius apud hæreticos baptizare: ſed neque ° copulari debet nuptura hæretico, aut Iudæo, vel Pagano; niſi forte perſona orthodoxæ copulanda promittat ſe ad orthodoxam Fidem transferre. Si quis hanc definitionem ſanctæ Synodi tranſgreſſus fuerit, correptioni canonicæ ſubiacebit.

° coniungere in matrimonium cũ hæretico.

ΚΑΝ. ιδ΄.

Ἐπειδὴ ἔν τισιν ἐπαρχίαις συγκεχώρηται τοῖς ἀναγνώσταις, καὶ ψάλταις γαμεῖν, ὥρισεν ἡ ἁγία σύνοδος, μὴ ἐξεῖναί τινα αὐτῶν ἑτερόδοξον γυναῖκα λαμβάνειν· τοὺς δὲ ἤδη ἐκ τοιούτων γάμων παιδοποιήσαντας, εἰ μὲν ἔφθασαν βαπτίσαι τὰ ἐξ αὐτῶν τεχθέντα παρὰ τοῖς αἱρετικοῖς, προσάγειν αὐτὰ τῇ κοινωνίᾳ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· μὴ βαπτισθέντα δὲ, C μὴ δύνασθαι ἔτι βαπτίζειν αὐτὰ παρὰ τοῖς αἱρετικοῖς, μήτε μὴν συνάπτειν πρὸς γάμον αἱρετικῷ, ἢ ἰουδαίῳ, ἢ ἕλληνι· εἰ μὴ ἄρα ἐπαγγέλλοιτο μετατίθεσθαι εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τὸ συναπτόμενον πρόσωπον τῷ ὀρθοδόξῳ. εἰ δέ τις τοῦτον τὸν ὅρον παραβαίη τῆς ἁγίας συνόδου, ° κανονικῶς ὑποκείσθω.

° ἐπιτιμίῳ κανονικῷ. Lat.

CAN. XV.

Diaconiſſam non ordinandam eſſe ° ante annum quadrageſimum, & hanc cum ſummo libramine. Si vero ſuſcipiens manus impoſitionem, & aliquantum temporis in miniſterio permanens, ſemetipſam tradat nuptijs, gratiæ Dei contumeliam faciens, anathematizetur huiuſmodi, cum eo qui eidem copulatur.

° mulierem

ΚΑΝ. ιε΄.

Διακόνισσαν μὴ χειροτονεῖσθαι γυναῖκα πρὸ ἐτῶν τεσσαράκοντα, καὶ ταύτην μετὰ ἀκριβοῦς δοκιμασίας· εἰ δέ γε δεξαμένη τὴν χειροθεσίαν, καὶ χρόνον τινὰ D παραμείνασα τῇ λειτουργίᾳ, ἑαυτὴν ἐπιδῷ γάμῳ, ὑβρίσασα τὴν τοῦ θεοῦ χάριν, ἡ τοιαύτη ἀναθεματιζέσθω μετὰ τοῦ αὐτῇ συναφθέντος.

CAN. XVI.

Virginem, quæ ſe Domino Deo conſecrauit, ſimiliter & monachum, non licere nuptialia iura contrahere. Quòd ſi hoc inuenti fuerint perpetrantes, ° excommunicentur. [Confitentibus autem] decreuimus, vt habeat anctoritatem eiuſdem loci Epiſcopus miſericordiam eis humanitatemq. largiri.

° ſint excommunicati.

ΚΑΝ. ιϛ΄.

Παρθένον ἑαυτὴν ἀναθεῖσαν τῷ δεσπότῃ θεῷ, ὡσαύτως δὲ καὶ μονάζοντα, μὴ ἐξεῖναι γάμῳ προσομιλεῖν. εἰ δέ γε εὑρεθεῖεν τοῦτο ποιοῦντες, ἔστωσαν ἀκοινώνητοι. ὡρίσαμεν δὲ ἔχειν τὴν αὐθεντίαν τῆς ἐπ' αὐτοῖς φιλανθρωπίας τὸν κατὰ τόπον ἐπίσκοπον.

CAN. XVII.

Singularum Eccleſiarum ruſticas parochias, vel ° in poſſeſſionibus, manere inconcuſſas illis Epiſcopis, qui eas retinere noſcuntur, & maxime ſi per tricennium eas abſque vi obtinentes, ° ſub diſpenſatione rexerunt. Quòd ſi intra tricennium facta eſt de his, vel fiat altercatio, licere eis qui ſe læſos aſſerunt, apud ſanctam Synodum prouinciæ de his mouere certamen. Quòd ſi quiſquam à ſuo Metropolitano læditur, apud Primatem diœceſeos, aut apud ſanctam Conſtantinopolitanam ſedem iudicetur, ſicut ſuperius dictum eſt. Si qua vero ciuitas poteſtate Imperiali nouata eſt, aut ° ſi protinus innouetur, ciuiles diſpoſitiones & publicas, Eccleſiaſticarum

° regionarias.
° ſ. ſua
° in poſterũ

ΚΑΝ. ιζ΄.

Τὰς καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἀγροικικὰς παροικίας, ἢ ἐγχωρίους, E μένειν ἀπαρασαλεύτους παρὰ τοῖς κατέχουσιν αὐτὰς ἐπισκόποις, καὶ μάλιστα, εἰ τριακονταετῆ χρόνον ταύτας ἀβιάστως διακατέχοντες ᾠκονόμησαν. εἰ δὲ ἐντὸς τῶν τριάκοντα ἐτῶν γεγένηταί τις, ἢ γένηται περὶ αὐτῶν ἀμφισβήτησις, ἐξεῖναι τοῖς λέγουσιν ἠδικῆσθαι, περὶ τούτων κινεῖν παρὰ τῇ συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας. εἰ δέ τις παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδικοῖτο μητροπολίτου, παρὰ τῷ ἐπάρχῳ τῆς διοικήσεως, ἢ τῷ Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ δικαζέσθω, καθὰ προείρηται. εἰ δέ τις ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας ἐκαινίσθη πόλις, ἢ αὖθις καινισθείη, τοῖς πολιτικοῖς, καὶ δημοσίοις

δημοσίοις τύποις, καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν παροικιῶν ἡ τάξις ἀκολουθείτω.

ΚΑΝ. ιη΄.

Τὸ τῆς συνωμοσίας, ἢ φατρίας ἔγκλημα, καὶ παρὰ τῶν ἔξω νόμων πάντη κεκώλυται, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐν τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ τοῦτο γίνεσθαι ἀπαγορεύειν προσήκει. εἴ τινες τοίνυν ἢ κληρικοὶ, ἢ μονάζοντες εὑρεθεῖεν συνομνύμενοι, ἢ φατριάζοντες, ἢ κατασκευὰς τυρεύοντες ἐπισκόποις, ἢ συγκληρικοῖς, ἐκπιπτέτωσαν πάντη τοῦ οἰκείου βαθμοῦ.

ΚΑΝ. ιθ΄.

Ἦλθεν εἰς τὰς ἡμετέρας ἀκοὰς, ὡς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αἱ κεκανονισμέναι σύνοδοι τῶν ἐπισκόπων οὐ γίνονται· καὶ ἐκ τούτου πολλὰ παραμελεῖται τῶν διορθώσεως δεομένων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. ὥρισε τοίνυν ἡ ἁγία σύνοδος κατὰ τοὺς τῶν ἁγίων πατέρων κανόνας δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπιτοαυτὸ συντρέχειν καθ᾽ ἑκάστην ἐπαρχίαν τοὺς ἐπισκόπους, ἔνθα ἂν ὁ τῆς μητροπόλεως ἐπίσκοπος δοκιμάσῃ, καὶ διορθοῦν ἕκαστα τὰ ἀνακύπτοντα· τοὺς δὲ μὴ συνιόντας ἐπισκόπους, ἐνδημοῦντας ταῖς ἑαυτῶν πόλεσι, καὶ ταῦτα ἐν ὑγείᾳ διάγοντας, καὶ πάσης ἀπαραιτήτου, καὶ ἀναγκαίας ἀσχολίας ὄντας ἐλευθέρους, ἀδελφικῶς ἐπιπλήττεσθαι.

ΚΑΝ. κ΄.

Κληρικοὺς, εἰς ἐκκλησίαν τελοῦντας, καθὼς ἤδη ὡρίσαμεν, μὴ ἐξεῖναι εἰς ἄλλης πόλεως τάττεσθαι ἐκκλησίαν, ἀλλὰ στέργειν ἐκείνην, ἐν ᾗ ἐξ ἀρχῆς λειτουργεῖν ἠξιώθησαν, ἐκτὸς ἐκείνων, οἵτινες ἀπολέσαντες τὰς ἰδίας πατρίδας, ἀπὸ ἀνάγκης εἰς ἄλλην ἐκκλησίαν μετῆλθον. εἰ δέ τις ἐπίσκοπος μετὰ τὸν ὅρον τοῦτον ἄλλῳ ἐπισκόπῳ προσήκοντα δέξηται κληρικὸν, ἔδοξεν ἀκοινώνητον εἶναι καὶ τὸν δεχθέντα, καὶ τὸν δεξάμενον, ἕως ἂν ὁ μεταστὰς κληρικὸς, εἰς τὴν ἰδίαν ἐπανέλθῃ ἐκκλησίαν.

ΚΑΝ. κα΄.

Κληρικοὺς, ἢ λαϊκοὺς, κατηγοροῦντας ἐπισκόπων, ἢ κληρικῶν, ἁπλῶς, καὶ ἀδοκιμάστως, μὴ προσδέχεσθαι, εἰ μὴ πρότερον ἐξετασθῇ αὐτῶν ἡ ὑπόληψις.

ΚΑΝ. κβ΄.

Μὴ ἐξεῖναι κληρικοῖς μετὰ θάνατον τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου διαρπάζειν τὰ διαφέροντα αὐτῷ πράγματα· καθὼς καὶ τοῖς πάλαι κανόσιν ἀπηγόρευται· ἢ τοὺς τοῦτο ποιοῦντας, κινδυνεύειν εἰς τοὺς ἰδίους βαθμούς.

ΚΑΝ. κγ΄.

Ἦλθεν εἰς ἀκοὰς τῆς ἁγίας συνόδου, ὡς κληρικοί τινες, καὶ μονάζοντες, μηδὲν ἐγκεχειρισμένοι ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀκοινώνητοι γενόμενοι παρ᾽ αὐτοῦ, καταλαμβάνοντες τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ πολὺ ἐν αὐτῇ διατρίβουσι, ταραχὰς ἐμποιοῦντες, καὶ θορυβοῦντες τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν, ἀνατρέπουσί τε οἴκους τινῶν. ὥρισε τοίνυν ἡ ἁγία σύνοδος, τοὺς τοιούτους ὑπομιμνήσκεσθαι μὲν πρότερον διὰ τοῦ ἐκδίκου τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπὶ τῷ ἐξελθεῖν τῆς βασιλευούσης πόλεως. εἰ δὲ τοῖς αὐ-

τοῖς

carum quoque parochiarum ⁱordines ſubſequantur.

Can. XVIII.

Coniurationis vel conſpirationis crimen & à ⁱveteribus legibus eſt omnino prohibitum: multo magis hoc in Dei Eccleſia ne fiat, admonere conueniet. Si qui ergo clerici, vel monachi reperti fuerint coniurantes, aut conſpirantes, aut inſidias ponentes Epiſcopis, aut conclericis, gradu proprio penitus ⁱabſcindantur.

Can. XIX.

Peruenit ad aures noſtras, quòd in prouincijs ſtatuta Epiſcoporũ Concilia minime celebrentur, & ex hoc plurima negligantur Eccleſiaſticarum cauſarum, quę correctionibus indigeant. Decreuit itaque ſancta Synodus, ſecundum canones Patrum bis in anno Epiſcopos in idipſum ⁱin vnamquamque prouinciam conuenire, quò metropolitanus Epiſcopus probauerit, & corrigere ſingula, ſi qua fortaſſis emerſerint. Quicumque vero non aduenerint Epiſcopi, reſident autem in ſuis ciuitatibus, & hoc, ſi in ſua incolumitate conſiſtunt, omniq. inexcuſabili & neceſſaria occupatione probantur liberi, fraterno corripiantur affectu.

Can. XX.

Clericos in Eccleſia miniſtrantes, ſicut iam conſtituimus, in alterius ciuitatis Eccleſia ⁱſtatutos fieri non oportet: ſed ⁱcontentos eſſe, in quibus ab initio miniſtrare meruerunt: exceptis illis, qui ⁱproprias amittentes prouincias, ex neceſſitate ad aliam Eccleſiam tranſierunt. Si quis autem Epiſcopus poſt hanc definitionem ſuſceperit clericum ad alium Epiſcopum pertinentem, placuit, & ſuſceptum & ſuſcipientem communione priuari, donec is qui migrauerat clericus ad propriam fuerit regreſſus Eccleſiã.

Can. XXI.

Clericos aut laicos accuſantes Epiſcopos aut clericos, paſſim & ſine probatione ad accuſationem recipi non debere, niſi prius eorum diſcutiatur exiſtimationis opinio.

Can. XXII.

Non licere clericis poſt obitum ſui Epiſcopi, res ad eum pertinentes diripere, ſicut antiquis quoque eſt canonibus conſtitutum. Quòd ſi hoc facere tentauerint, graduum ſuorum periculo ſubiacebunt.

Can. XXIII.

Peruenit ad aures ſancti Concilij, quòd quidam clerici & monachi, quibus nihil ab Epiſcopo ſuo commiſſum eſt, aliquando vero & communione ab eo priuati, peruenientes ad vrbem regiam Conſtantinopolitanam, in ea diutius immorantur, excitantes turbas, & ſtatum Eccleſiaſticum commouentes, ſubuertentes etiam quorumdam domos. Decreuit itaque ſancta Synodus, huiuſmodi primo quidem per defenſorem Conſtantinopolitanæ ſanctiſſimæ Eccleſiæ commoneri, vt egrediantur ab vrbe regia. Quod ſi

ijdem

ⁱ ordo ſubſequatur.
ⁱ ſæcularibus
ⁱ excidant.
Can. 5. Concilij Nicæni.
ⁱ per
ⁱ collocari
ⁱ bes contentos eſſe, in qua
ⁱ ſua patria amiſſa.

iiſdem negotijs impudenter inſiſtant, etiam nolentes idem defenſor expellat, vt ad propria loca perueniant.

C AN. XXIV.

Quæ ſemel ex voluntate Epiſcopi dedicata, ſunt monaſteria, perpetuo manere monaſteria, & res quæ ad ea pertinent, monaſterio reſeruari: nec poſſe ea vltra fieri ſæcularia habitacula. Qui vero hoc fieri permiſerint, canonum correptionibus ſubiacebunt.

C AN. XXV.

Quoniam quidam Metropolitanorum (quantum * comperimus) commiſſos ſibi greges negligunt, & ordinationes Epiſcoporum facere differunt: placuit ſanctæ Synodo, intra tres menſes ordinationes Epiſcoporum celebrari, niſi forte neceſſitas ǁ inexcuſabilis coëgerit tempus dilationis extendi. Quòd ſi hoc minime fecerit, correptioni Eccleſiaſticæ ſubiacebit: verumtamen redditus Eccleſiæ viduatæ, penes œconomum eiuſdem Eccleſiæ integri reſeruentur.

* rumore
ǁ ineuitabilis

C AN. XXVI.

Quoniam in quibuſdam Eccleſijs (vt rumore comperimus) præter œconomos, Epiſcopi facultates Eccleſiaſticas tractant: placuit, omnem Eccleſiam habentem Epiſcopum, habere œconomum de clero proprio, qui diſpenſet res Eccleſiaſticas ſecundum ſententiam Epiſcopi proprij, ita vt Eccleſiæ diſpenſatio præter teſtimonium non ſit, & ex hoc diſpergantur Eccleſiaſticæ facultates, & ſacerdotio [maledictionis] contumelia ‡ procuretur. Quòd ſi hoc minime fecerit, diuinis conſtitutionibus ſubiacebit.

‡ ingeratur.

C AN. XXVII.

Eos qui rapiũt mulieres etiã ſub nomine ǁ ſimul habitandi, aut cooperantes, aut ǁ conniuentes raptoribus, decreuit ſancta Synodus, vt ſi quidem clerici ſunt, decidant gradu proprio; ſi vero laici, anathematizentur.

ǁ coniugij,
ǁ conſentientes

Canones qui ſequuntur, non extant in codicib. Græcis mſ. quos habuimus huius Concilij, nec etiam in Latinis, neque in Collectionib. Dionyſij & Iſidori. Cuius rei cauſa ea eſſe videtur, quia Anatolij CP. Epiſcopi circumuentione ac fraude, cum Sedis Apoſtolicæ Legati è Synodo egreſsi eſſent, Patribus Concilij propoſiti, atque ab eis ſubſcripti fuerant: ex quorum primo, qui eſt xxviij. duorum Patriarcharum Alexandrini & Antiocheni priuilegia à Concilio Nicæno eis data, infringebantur, & primatus eius in Eccleſia poſt Romanum Pontificem ſtatuebatur. Quod beatus Leo indignè ferens, eoſdem reiecit & infirmauit, vt apparet ex ipſius epiſt. lxi. ad Epiſcopos Synodi Chalcedon. & epiſt. lxij. ad Maximum Antiochenum, & alios. Recenſentur tamen à Th. Balſamone, Io. Zonara, & alijs Græcis Canonum collectoribus. Et cum idem xxviij. canon relectus ſit in ſequenti Actione, petentibus ipſis Apoſtolicæ Sedis Legatis, illos hic adſcribendos putauimus, non vt eis aliquid authoritatis adiungatur, ſed vt rei geſtæ ſeries non ignoretur.

C AN. XXVIII.

Sanctorum Patrum decreta vbique ſequentes, & canonem, qui nuper lectus eſt, centum & quinquaginta Dei amantiſſimorum Epiſcoporum agnoſcentes, eadem quoque & nos decernimus ac ſtatuimus de ǁ priuilegijs ſanctiſſimæ Eccleſiæ Conſtantinopolis nouæ Romæ. Etenim antiquæ Romæ throno, quòd vrbs illa imperaret, iure Patres priuilegia tribuerunt. Et eadem conſideratione moti centum quinquaginta Dei amantiſſimi Epiſcopi, ſanctiſſimo nouæ Romæ throno æqualia priuilegia tribuerunt, recte iudicantes, vrbem, quæ & Imperio & ſenatu honorata ſit, & æqualibus cum antiquiſſima regina Roma priuilegijs fruatur, etiam in rebus Eccleſiaſticis, non ſecus ac illam, extolli ac magnificari, ſecun-

ǁ primatu, & ſ. ſ.

τοῖς πράγμασιν ἐπιμένοιεν, ἀναισχυντοῦντες, καὶ ἄκοντας αὐτοὺς διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐκδίκου ἐκβάλλεσθαι, καὶ τοὺς ἰδίους καταλαμβάνειν τόπους.

ΚΑΝ. κδʹ.

Τὰ ἅπαξ καθιερωθέντα μοναστήρια κατὰ γνώμην ἐπισκόπου, μένειν εἰς τὸ διηνεκὲς μοναστήρια· καὶ τὰ προσήκοντα αὐτοῖς πράγματα, φυλάττεσθαι τῷ μοναστηρίῳ, καὶ μηκέτι δύνασθαι γίνεσθαι ταῦτα κοσμικὰ καταγώγια· τοὺς δὲ συγχωροῦντας τοῦτο γίνεσθαι, ὑποκεῖσθαι τοῖς ἐκ τῶν κανόνων ἐπιτιμίοις.

ΚΑΝ. κεʹ.

Ἐπειδὴ δέ τινες τῶν μητροπολιτῶν, ὡς περιηχήθημεν, ἀμελοῦσι τῶν ἐγκεχειρισμένων αὐτοῖς ποιμνίων, καὶ ἀναβάλλονται τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων, ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἐντὸς τριῶν μηνῶν γίνεσθαι τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων, εἰ μή ποτε ἄρα ἀπαραίτητος ἀνάγκη παρασκευάσῃ ἐπιταθῆναι τὸν τῆς ἀναβολῆς χρόνον· εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιήσῃ, ὑποκεῖσθαι αὐτὸν κανονικῷ ἐπιτιμίῳ· τὴν μέντοι πρόσοδον τῆς χηρευούσης ἐκκλησίας σώαν φυλάττεσθαι παρὰ τῷ οἰκονόμῳ τῆς ἐκκλησίας.

ΚΑΝ. κϛʹ.

Ἐπειδὴ δὲ ἔν τισιν ἐκκλησίαις, ὡς περιηχήθημεν, δίχα οἰκονόμων οἱ ἐπίσκοποι τὰ ἐκκλησιαστικὰ χειρίζουσι πράγματα, ἔδοξε πᾶσαν ἐκκλησίαν ἐπίσκοπον ἔχουσαν, καὶ οἰκονόμον ἔχειν ἐκ τοῦ ἰδίου κλήρου, οἰκονομοῦντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ κατὰ γνώμην τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου· ὥστε μὴ ἀμάρτυρον εἶναι τὴν οἰκονομίαν τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐκ τούτου τὰ τῆς ἐκκλησίας σκορπίζεσθαι πράγματα, καὶ λοιδορίαν τῇ ἱερωσύνῃ προστρίβεσθαι· εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιήσῃ, ὑποκεῖσθαι αὐτὸν τοῖς θείοις κανόσι.

ΚΑΝ. κζʹ.

Τοὺς ἁρπάζοντας γυναῖκας καὶ ἐπ᾽ ὀνόματι συνοικεσίου, ἢ συμπράττοντας, ἢ συναινοῦντας τοῖς ἁρπάζουσιν, ὥρισεν ἡ ἁγία σύνοδος, εἰ μὲν κληρικοὶ εἶεν, ἐκπίπτειν τοῦ οἰκείου βαθμοῦ, εἰ δὲ λαϊκοί, ἀναθεματίζεσθαι αὐτούς.

ΚΑΝ. κηʹ.

Πανταχοῦ τοῖς τῶν ἁγίων πατέρων ὅροις ἑπόμενοι, καὶ τὸν ἀρτίως ἀναγνωσθέντα κανόνα τῶν ρνʹ. θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων γνωρίζοντες, τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ὁρίζομεν, καὶ ψηφιζόμεθα περὶ τῶν πρεσβείων τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης· καὶ γὰρ τῷ θρόνῳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, διὰ τὸ βασιλεύειν τὴν πόλιν ἐκείνην, οἱ πατέρες εἰκότως ἀποδεδώκασι τὰ πρεσβεῖα· καὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ κινούμενοι οἱ ρνʹ. θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, τὰ ἴσα πρεσβεῖα ἀπένειμαν τῷ τῆς νέας Ῥώμης ἁγιωτάτῳ θρόνῳ, εὐλόγως κρίναντες, τὴν βασιλείᾳ καὶ συγκλήτῳ τιμηθεῖσαν πόλιν, καὶ τῶν ἴσων ἀπολαύουσαν πρεσβείων τῇ πρεσβυτέρᾳ βασιλίδι Ῥώμῃ, καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, ὡς ἐκείνην, μεγαλύνεσθαι πράγμασι,

μασι, δευτέραν μετ' ἐκείνην ὑπάρχουσαν, καὶ ὥστε τοὺς τῆς Ποντικῆς, καὶ τῆς Ἀσιανῆς, καὶ τῆς Θρᾳκικῆς διοικήσεως μητροπολίτας μόνους, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἐπισκόπους τῶν προειρημένων διοικήσεων χειροτονεῖσθαι ὑπὸ τοῦ προειρημένου ἁγιωτάτου θρόνου τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας· δηλαδὴ ἑκάστου μητροπολίτου τῶν προειρημένων διοικήσεων, μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων, χειροτονοῦντος τοὺς τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπους, καθὼς τοῖς θείοις κανόσι διηγόρευται· χειροτονεῖσθαι δὲ, καθὼς εἴρηται, τοὺς μητροπολίτας τῶν προειρημένων διοικήσεων παρὰ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου, ψηφισμάτων συμφώνων, κατὰ τὸ ἔθος, γινομένων, καὶ ἐπ' αὐτὸν ἀναφερομένων.

ΚΑΝ. κθʹ.

Ἐπίσκοπον εἰς πρεσβυτέρου βαθμὸν φέρειν, ἱεροσυλία ἐστίν. εἰ δὲ αἰτία τις δικαία ἐκείνους ἀπὸ τῆς πράξεως τῆς ἐπισκοπῆς ἀποκινεῖ, οὐδὲ πρεσβυτέρου τόπον κατέχειν ὀφείλουσιν. εἰ δὲ ἐκτός τινος ἐγκλήματος ἀπεκινήθησαν τοῦ ἀξιώματος, πρὸς τὴν τῆς ἐπισκοπῆς ἀξίαν ἐπαναστρέψουσιν.

Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· οὗτοι οἱ λεγόμενοι ἀπὸ τῆς ἐπισκοπικῆς ἀξίας εἰς τὴν τοῦ πρεσβυτέρου τάξιν καταληλυθέναι, εἰ μὲν ἀπὸ εὐλόγων τινῶν αἰτιῶν καταδικάζονται, εἰκότως οὐδὲ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἐντὸς ἄξιοι τυγχάνουσιν εἶναι τιμῆς· εἰ δὲ δίχα τινὸς αἰτίας εὐλόγου εἰς τὸν ἥττονα κατεβιβάσθησαν βαθμὸν, δίκαιοι τυγχάνουσιν, εἴ γε ἀνεύθυνοι φανεῖεν, τὴν τῆς ἐπισκοπῆς ἐπαναλαβεῖν ἀξίαν τε, καὶ ἱερωσύνην.

ΚΑΝ. λʹ.

Ἐπειδὴ οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τῆς Αἰγύπτου, οὐχ ὡς μαχόμενοι τῇ καθολικῇ πίστει, ὑπογράψαι τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνεβάλοντο, ἀλλὰ φάσκοντες, ἔθος εἶναι ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ διοικήσει, παρὰ γνώμην καὶ διατύπωσιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου μηδὲν τοιοῦτον ποιεῖν, καὶ ἀξιοῦσιν ἐνδοθῆναι αὐτοῖς, ἄχρι τῆς χειροτονίας τοῦ ἐσομένου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως ἀρχιεπισκόπου, εὔλογον ἡμῖν ἐφάνη, καὶ φιλάνθρωπον, ὥστε αὐτοῖς μένουσιν ἐπὶ τοῦ οἰκείου σχήματος, ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει, ἔνδοσιν παρασχεθῆναι, ἄχρις ἂν χειροτονηθῇ ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων ἀρχιεπίσκοπος. ὅθεν μένοντες ἐπὶ τοῦ οἰκείου σχήματος, ἢ ἐγγύας παρέξουσιν, εἰ τοῦτ' αὐτοῖς δυνατὸν, ἢ ἐξωμοσίᾳ καταπιστευθήσονται.

A *ſecundam poſt illam exiſtentem: vt & Pontica & Aſianæ & Thraciæ diœceſis Metropolitani ſoli, præterea Epiſcopi prædictarum diœceſum, quæ ſunt inter barbaros, à prædicto throno ſanctiſſimæ Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ ordinentur: vnoquoque ſcilicet prædictarum diœceſum Metropolitano cum prouinciæ Epiſcopis, prouinciæ Epiſcopos ordinante, quemadmodum diuinis canonibus eſt traditum. ordinari autem, ſicut dictum eſt, prædictarum diœceſum Metropolitanos à Conſtantinopolitano Archiepiſcopo, conuenientibus de more factis electionibus, & ad ipſum relatis.*

CAN. XXIX.

Epiſcopum in presbyteri gradum deducere, eſt ſacri-
B *legium. Si qua autem iuſta cauſa illos ab Epiſcopali actione remouet, nec presbyteri debent locum obtinere. Sin autem abſque vllo crimine dignitate moti ſunt, ad Epiſcopalem dignitatem redibunt.*

Anatolius religioſiſſimus Conſtantinopolitanus Archiepiſcopus dixit: Ii qui dicuntur ab Epiſcopali dignitate ad presbyteri ordinem deſcendiſſe, ſi iuſtis quidem de cauſis condemnantur, iure nec presbyteri honore digni ſunt. Sin autem ſine aliqua probabili cauſa ad inferiorem gradum depreſſi ſunt, iure, ſi quidem nulli ſunt culpæ affines, Epiſcopatus auctoritatem & ſacerdotium recipient.

CAN. XXX.

C *Quoniam religioſiſſimi Epiſcopi Aegypti, non vt catholicæ Fidei aduerſantes, ſanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis epiſtolæ ſubſcribere diſtulerunt, ſed dicentes in Aegyptiaca diœceſi hanc eſſe conſuetudinem, vt præter voluntatem & mandatum Epiſcopi nihil tale faciant, & petunt concedi ſibi dilationem vſque ad ordinationem futuri magnæ ciuitatis Alexandrinorum Archiepiſcopi; iuſtum nobis & humanum viſum eſt, vt ipſis in proprio habitu in Imperiali vrbe manentibus, remiſſio concedatur, donec ordinatus fuerit Alexandrinus Archiepiſcopus. Vnde in proprio habitu manentes, vel fideiuſſores dabunt, ſi hoc ab eis fieri poteſt, vel eorum iuriiurando fides habebitur.*

ALTERA EDITIO CANONVM CONCILII CHALCEDONENSIS.

CAN. I.

Iſidori Mercatoris. REgulas à ſanctis Patribus in vnaquaque Synodo vſque nunc prolatas, teneri ſtatuimus.

CAN. II.

Si quis Epiſcoporum, accepta pecunia, ordinationem fecerit, & ſub pretium deduxerit impretiabilem gratiam, atque ordinauerit per pecunias Epiſcopum, ſiue Chorepiſcopum, ſiue presbyterum, ſiue diaconum, aut quemcumque alium qui connumeratur inter clericos, aut accepta pecunia ordinauerit œconomum, ideſt defenſorem, ſiue [a] paramonarium: quicumque ergo hæc meditatus fuerit, ſi conuictus fuerit, ipſe quidem ſubeat gradus ſui periculum; & qui ſic ordinatus fuerit, nullum habeat fructum ex huiuſmodi mercimonio & creatione probroſa, ſed ſit alienus & dignitatis & ſollicitudinis eius, quã
E per pecunias introiuit. Sed & ille, qui inſtans tam turpibus & illicitis datis, interceſſor apparuit, ſi quidem clericus fuerit, de proprio decidat gradu: ſi vero laicus, ſiue monachus fuerit, anathema ſit.

[a] manſionarium.

CAN. III.

Peruenit ad ſanctam Synodum, quia de his qui in clero connumerantur, quidam propter turpis lucri gratiam, alienarum poſſeſſionum conductiones, & cauſas ſæculares ſuſcipiunt, & ſe ipſos

quidem

quidem à miniſterijs ſanctis per deſidiam ſepa- A
rant, ad domos autem ſæcularium concurrunt,
& ſubſtantiarum eorum gubernationes auaritiæ
cauſa ſuſcipiunt. Decreuit ergo ſancta & ma-
gna Synodus, neminem deinceps eorum, hoc eſt,
Epiſcopum, ſiue clericum, aut monachum, con-
ducere poſſeſsiones, aut miſceri ſæcularibus pro-
curationibus: niſi forte qui legibus ad minorum
tutelas ætatum, ſiue curationes, inexcuſabiles at-
trahuntur, aut cui ipſius ciuitatis Epiſcopus Ec-
cleſiaſticarum rerum commiſerit gubernacula,
vel orphanorum, ac viduarum, quæ indefenſæ
ſunt, & earum perſonarum, quæ maxime Ec-
cleſiaſtico indigent adminiculo, propter timo- B
rem Dei. Si quis vero tranſgreſſus fuerit ſtatu-
ta, correptioni Eccleſiaſticæ ſubiaceat.

CAN. IIII.

Qui vere & pure ſolitariam eligunt vitam, di-
gni ſunt conuenienti honore. Quia tamen qui-
dam monachi habitu vtentes, res communes di-
ſturbant, indifferenter ciuitates circumeuntes,
necnon & monaſteria per ſe ipſos propria præ-
ſumptione conſtituere tentant: placuit, nemi-
nem aut ædificare, aut conſtituere monaſteria,
aut oratorij domum, ſine conſcientia ipſius ciui-
tatis Epiſcopi. Eos vero, qui per ſingulas ciui-
tates ſeu poſſeſsiones in monaſterijs ſunt, ſubie- C
ctos eſſe debere Epiſcopo, & quieti operam da-
re, atque obſeruare ieiunia & orationes, in locis
in quibus ſemel Deo ſe deuouerunt, permanen-
tes: & neque communicare Eccleſiaſticis, neque
ſæculares aliquas tractare actiones, relinquen-
tes propria monaſteria: niſi forte iubeantur, pro-
pter vrgentes neceſsitates, ab ipſius ciuitatis
Epiſcopo. Et neminem ſeruorum ſuſcipi in mo-
naſterium, vt ſit cum eis monachus, niſi cum do-
mini proprij conſcientia. Prætereuntem vero
hæc, decreuimus extra communionem eſſe, ne
nomen Domini blaſphemetur. Conuenit vero
ciuitatis Epiſcopo, curam ſollicitudinemq. ne- D
ceſſariam monaſterijs exhibere.

CAN. V.

Propter eos Epiſcopos ſiue clericos, qui de
ciuitate ad ciuitatem tranſeunt, placuit, defini-
tiones datas à ſanctis Patribus, habere propriam
firmitatem.

CAN. VI.

Neminem abſolute ordinari presbyterum, vel
diaconum, vel quemlibet in Eccleſiaſtica ordi-
natione conſtitutum, niſi manifeſte in Eccleſia
ciuitatis, ſiue poſſeſsionis, aut in martyrio, aut
in monaſterio, qui ordinatur, mereatur ordina-
tionis publicatæ vocabulum. Eorum vero, qui E
abſolute ordinantur, decreuit ſancta Synodus
vacuam haberi manus impoſitionem, & nullum
eius tale factum valere, ad iniuriam ipſius qui
eum ordinauit.

CAN. VII.

Eos, qui ſemel in clero taxati fuerint, ſiue in
monaſterijs deputati, decreuimus neque ad mi-
litiam, neque ad honores ſæculares venire. Eos
autem, qui hoc auſi fuerint facere, & non eius rei
pœnitere maluerint, vt ad hoc idem reuertantur,
quod ante obtentu Dei propoſuerunt ſibi, ana-
thematizari.

CAN. VIII.

Clerici in ptochijs, & in monaſterijs, aut mar-
tyrijs conſtituti, ſub poteſtate ſint eius, qui in ea
eſt ciuitate Epiſcopus, ſecundum traditionem
ſanctorum Patrum: nec per præſumptionem re-
cedant à ſuo Epiſcopo. Eos vero, qui auſi fue-
rint reſcindere huiuſmodi inſtitutionem quo-
cumque modo, vel ſi noluerint ſubiacere proprio
Epiſcopo; ſi quidem fuerint clerici, pro perſona-
rum ordinatione ſubiaceant condemnationibus
canonum: ſi vero monachi ſeu laici fuerint, com-
munione priuentur.

CAN. IX.

Si clericus aduerſus clericum habeat nego-
tium, non relinquat ſuum Epiſcopum, & ad ſæcu-
laria iudicia non concurrat: ſed prius negotium
agitetur apud proprium Epiſcopum, vel certe (ſi
fuerit iudicium ipſius Epiſcopi) apud arbitros
ex vtraque parte electos audiatur negotium. Si
quis vero contra hæc fecerit, canonum ſubiaceat
correptionibus. Et ſi clericus aduerſus ſuum,
vel alium Epiſcopum habeat cauſam, apud au-
dientiam Synodi prouinciæ eius conquiratur. Si
vero contra ipſius prouinciæ metropolitanum
Epiſcopum, Epiſcopus ſiue clericus habeat con-
trouerſiam, pergat ad ipſius diœceſis Primatem,
aut certe ad Conſtantinopolitanæ regiæ ciuita-
tis ſedem, vt eorum ibi proprium negotium [a] ex- [a] terminetur.
quiratur.

CAN. X.

Non licere clericum in Eccleſijs duarum ciui-
tatum ordinari, ſed in ea, in qua ab initio ordina-
tus eſt, & cuius expetitio erat ante profugium.
Et ſi propter vanæ gloriæ deſiderium contigerit,
vt poſt ad maiorem Eccleſiam confugerit, cum
indubitanter reuocari debere ad eam, in qua ab
exordio ordinatus eſt, & ibi tantummodo mini-
ſtrare. Si quis vero iam tranſlatus eſt ab alia in
aliam Eccleſiam, nihil habeat commune cum
priore Eccleſia, ſiue ſub hac Eccleſia conſtitutis
martyrijs, ſiue in ptochijs, vel xenodochijs, aut
eorum negotijs. Eos vero qui auſi fuerint poſt
ordinationem huius magnæ & vniuerſalis Syno-
di agere quæ prohibita ſunt, ſtatuit ſancta Syno-
dus cadere de proprio gradu.

CAN. XI.

Omnes pauperes, & indigentes Eccleſiaſticis
auxilijs, cum proficiſcuntur, ſub probatione epi-
ſtolij, ſiue pacificis, quæ dicuntur Eccleſiaſticæ,
tantummodo commendari ſtatuimus, & non
commendatitijs epiſtolis: quia commendatitias
epiſtolas, quas dicimus, eos tantum accipere
conuenit, qui in opere ſunt clariores.

CAN. XII.

Peruenit ad nos, quòd quidam præter Eccle-
ſiaſticos ordines affectantes potentiã, per prag-
maticam formam, vnam prouinciam in duas di-
uidant, ita vt ex hoc inueniantur duo metropoli-
tani Epiſcopi in vna eademq. eſſe prouincia.
Statuit ergo ſancta Synodus, deinceps nihil tale
attentari à quolibet Epiſcopo: eos vero qui tale
aliquid attentauerint, de proprio gradu cadere.
Si quæ vero antea ciuitates per pragmaticam
Imperialem Metropolitani nominis honore de-

eoratæ ſunt, nomine ſolo perfruantur, & qui Eccleſiam eius regit Epiſeopus, priuilegio metropolitano Epiſeopo iure proprio reſeruato.

CAN. XIII.

Extraneum clerieum & lectorem extra eiuitatem ſuam ſine eommendatitijs litteris proprij Epiſcopi nuſquam penitus liceat miniſtrare.

CAN. XIV.

Quia in quibuſdam prouineijs eonceditur pſalmiſtis & lectoribus vxores accipere; ſtatuit ſancta Synodus, prorſus non licere euiquam ex his alterius ſectæ accipere vxorem. Si quis vero præuenit, & habet iam de tali coniugio filios, ſi forte præuenerint eos iam apud hæreticos baptizari, debent eos offerre ſanctæ Eeeleſiæ catholicæ, vt ibi communieent. Qui vero adhuc baptizati non ſunt, omnimodo non poſſe eos in hæretica Eeeleſia baptizari, nec in matrimonio iungi hæretico, Iudæo, vel pagano; niſi forte ſpoponderit ſe venire ad orthodoxam Fidem, dum eoniungitur perſonæ orthodoxæ. Si quis vero hane definitionem ſanctæ Synodi prætericrit, regularum eondemnationibus ſubiaceat.

CAN. XV.

Diaconiſſam non debere ante quadraginta annos ordinari, & hoc eum diligenti probatione. Si vero ſuſeeperit ordinationem, & quantocumque tempore obſeruauerit miniſterium, & poſtea ſe nuptijs tradiderit, iniuriam faciens Dei gratiæ, hæe anathema ſit, cum eo qui in illius nuptijs conuenit.

CAN. XVI.

Si qua virgo ſe dedieauerit Deo, ſimiliter & monaehus, non licere eis iungi nuptijs. Si vero inuenti fuerint hoc facientes, maneant exeommunieati. Statuimus vero poſſe in eis facere humanitatem, ſi ita probauerit loci Epiſcopus.

CAN. XVII.

Per ſingulas Eeeleſias paroehias ruſticanas, ſiue in poſſeſſionibus, manere immobiles apud eos, qui eas retinent, Epiſeopos, & maxime ſi eas ſine violentia iam per triginta annos tenentes gubernauerunt. Si vero intra triginta annos etiã facta fuerit, aut fiat de his ᵃ altercatio, licere eis qui ſe dixerint læſos, propter eas mouere apud Synodum prouinciæ eertamen. Si quis vero putauerit ſe à proprio Metropolitano grauari, apud Primatem diœceſeos, aut apud Conſtantinopolitanæ eiuitatis ſedem agat iudicium, ſicut dictum eſt. Si vero quælibet eiuitas per anctoritatem Imperialem renouata eſt, aut ſi renouetur in poſterum, ciuilibus & publicis ordinationibus etiam Eccleſiarum parochianarum ſequatur ordinatio.

ᵃ dubitatio.

CAN. XVIII.

Coniurationum & conſpirationum crimen, quod apud Græcos dicitur phratria, publicis etiã legibus eertum eſt penitus inhiberi: hoc multo magis in ſancta Dei Eccleſia ne fiat, conuenit abdicari. Si qui vero elerici vel monachi inuenti fuerint coniurantes, aut phratrias vel factiones componentes aliquas ſuis Epiſcopis, aut alijs clericis, omnino cadant de proprio gradu.

CAN. XIX.

Peruenit ad aures noſtras & hoc, quòd in prouineijs conſtituta Epiſcoporum concilia minime eelebrentur: & quòd inde multæ, quæ correctione opus habent, Eccleſiaſticæ res negligantur. Statuit igitur hæe ſancta Synodus, ſecundum Patrum regulas bis in anno in vnum conuenire per ſingulas prouineias Epiſcopos, vbi ſingula quæ emerſerint, corrigantur. Qui vero noluerint conuenire Epiſcopi, conſtituti in ſuis eiuitatibus, & eum hoc maxime in ſui corporis ſanitate conſiſtentes, etiam omnibus alijs vrgentibus & inexeuſabilibus negotijs liberi ſunt, lieere eos fraternæ eharitatis admonitionibus corripi.

Can. 5. Conc. Nicæni.

CAN. XX.

Clericos in ſuis Eceleſijs conſtitutos, ſicut iam definiuimus, non licere in alterius ciuitatis Eccleſijs ordinari; ſed acquieſcere in ea, in qua ab initio miniſtrare meruerunt: exceptis illis, qui proprias ciuitates perdiderunt, & ex neceſſitate ad alias Eccleſias migrauerunt. Si vero quicumque Epiſeopus poſt definitionem iſtam ſuſceperit clerieum ad alium Epiſcopum pertinentem; placuit ſanctæ Synodo, & hunc qui ſuſceperit, & eum qui ſuſeeptus eſt, tamdiu excommunieatos manere, quamdiu ipſe clericus ad propriam Eccleſiam reuertatur.

CAN. XXI.

Clericos, ſiue laicos, qui accuſauerint Epiſcopum, aut clericos, temere atque indifferenter non debere ſuſcipi in accuſationem, niſi prius eorum opinio fuerit perſcrutata.

CAN. XXII.

Non licere elericis, poſt mortem Epiſcopi ſui rapere pertinentes ad eum res, ſicut iam præeedentibus regulis ſtatutum habetur. Si vero hæc fecerint, periclitari ſe nouerint in proprio gradu.

CAN. XXIII.

Peruenit ad aures ſanctæ Synodi, quia clerici quidam & monachi nihil habentes ſibi iniunctum à proprio Epiſeopo, interdum vero etiam illi, qui ab eo fuerant excommunicati, veniant ad regiam ciuitatem Conſtantinopolitanam, & multis temporibus in ea conſiſtentes, perturbationes tranquillitati Eccleſiaſticæ inferant, & diuerſorum domos corrumpant. Statuit igitur ſancta Synodus, hos quidem primum commoneri per defenſorem Conſtantinopolitanæ ſanctæ Eccleſiæ, vt exeant de regia ciuitate. Si autem in eodem propoſito improbe perdurauerint, etiam inuitos eos expellat ipſe defenſor, vt ad ſua loca redeant.

CAN. XXIV.

Quæ ſemel conſecrata fuerint monaſteria cum iudicio ſui Epiſcopi, maneant perpetuo monaſteria, & res ad ea pertinentes, conſeruari ipſis monaſterijs decreuimus, nec vlterius poſſe ea fieri ſæcularia habitacula. Qui vero permiſerint hæc fieri, ſubiaceant his condemnationibus, quæ per canones conſtitutæ ſunt.

CAN. XXV.

Quoniam quidam Metropolitanorum, ſicut ad nos perlatum eſt, negligunt creditum ſibi gregem, & differunt ordinationes facere Epiſcoporum: placuit ſanctæ Synodo intra tres menſes fieri ordinationes Epiſeoporum, niſi forte inexcuſa-

cuſabilis neceſſitas coegerit tempus ordinationis amplius prorogari. Si autem quis Epiſcoporum hæc non obſeruauerit, ipſum debere Eccleſiaſticæ condemnationi ſubiacere: redditus vero eiuſdem viduatæ Eccleſiæ integros reſeruari apud œconomum eiuſdem Eccleſiæ placuit.

CAN. XXVI.

Quia in quibuſdam Eccleſijs, ſicut ad nos peruenit, ſine œconomo Epiſcopi res Eccleſiaſticas tractant: placuit, omnes Eccleſias Epiſcopos habentes, etiam œconomum habere de proprio

A clero, qui gubernet Eccleſiæ res cum arbitrio ſui Epiſcopi, vt non ſine teſtimonio ſit gubernatio ipſarum rerum Eccleſiaſticarum, & ex hoc eueniat res eiuſdem Eccleſiæ diſpergi, & ſacerdotali dignitati obtrectatio generetur. Si vero quis hoc non obſeruauerit, diuinis ſubiaceat regulis.

CAN. XXVII.

Eos, qui ſibi rapiunt vxores, vel eos qui eis auxilium præſtiterint, ſtatuit ſancta Synodus, ſi quidem clerici fuerint, cadere de proprio gradu: ſi vero laici fuerint, anathema ſint.

ACTIO DECIMASEXTA

Concilij Chalcedonenſis.

B

Numerus videtur corruptus, nã Actio xvij. habita ſunt prid. kal. Nouemb. & xv. eodem die poſt Legatorum diſceſſũ, vt ipſi teſtantur, hæc autem die ſequenti, quare legendum eſſet Kalendis Nouembris. tamen quia in omnib. codd. inſ. quos habuimus, tã Græcis, quã Latinis ſic reperitur, nihil mutare voluimus.

‡ prædictis magnificentiſſimis & glorioſiſſimis iudicibus, ac etiam reuerendiſſimis Epiſcopis.

Conſulatu domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, & qui fuerit nuntiatus, * quinto kal. Nouembris, Chalcedone ſecundum iuſſionem diuiniſſimi & pijſſimi domini noſtri Marciani perpetui Auguſti, congregatis in ſanctiſſima Eccleſia ſanctæ martyris Euphemiæ, ‡ magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro militum & exconſule & patricio Anatolio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo præfecto ſacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentiſſimo & glorioſiſſimo magiſtro ſacrorum officiorum Vincomalo: congregatis etiam Paſchaſino & Lucentio reuerendiſſimis Epiſcopis, & Bonifacio reuerendiſſimo Presbytero, habentibus locum ſanctiſſimi Archiepiſcopi ſenioris Romæ Leonis, &

C

Anatolio reuerendiſſimo Archiepiſcopo magni nominis Conſtantinopolis, &

Maximo reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Syriæ, &

Iuuenali reuerendiſſimo Epiſcopo Hieroſolymorum, &

Quintillo reuerendiſſimo Epiſcopo Heracleæ Macedoniæ, habente locum Anaſtaſij reuerendiſſimi Theſſalonicenſium Epiſcopi, &

Thalaſſio reuerendiſſimo Epiſcopo Cæſareæ Cappadociæ, &

Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Epheſi, &

Luciano reuerendiſſimo Epiſcopo Byziæ, habente locum religioſiſſimi Cyriaci Epiſcopi Heracleæ Thraciæ, &

Euſebio reuerendiſſimo Epiſcopo Ancyræ Galatiæ, &

Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Cyzici, &

Petro reuerendiſſimo Epiſcopo Corinthi, &

Florentio reuerendiſſimo Epiſcopo Sardium, &

Eunomio reuerendiſſ. Epiſcopo Nicomediæ, &

Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Nicææ, &

Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Coënſi, habente locum Sedis Apoſtolicæ ſenioris Romæ, &

Eleutherio reuerendiſſimo Epiſcopo Chalcedonenſium, &

Baſilio reuerendiſſ. Epiſcopo Seleuciæ Iſauriæ, &

Meletio reuerendiſſimo Epiſcopo Lariſſæ, habente locum reuerendiſſimi Domni Epiſcopi

ΠΡΑΞΙΣ ΕΚΚΑΙΔΕΚΑΤΗ.

τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου.

Ὑπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου, πρὸ πέντε καλανδῶν Νοεμβρίων, ἐν Χαλκηδόνι κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ, τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, συνελθόντων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας τῶν προειρημένων μεγαλοπρεπεστάτων, καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, ἐπὶ δὲ καὶ τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων,

---

Apameæ Syriæ, &

Amphilochio reuerendiſſimo Epiſcopo Sidæ, &

Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Tarſi, &

Cyro reuerendiſſimo Epiſcopo Anazarbi, &

Conſtantino reuerendiſſimo Epiſcopo Boſtrorum Arabiæ, &

Photio reuerendiſſimo Epiſcopo Tyri, &

Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Damaſci, &

Stephano reuerendiſſ. Epiſcopo Hierapoleos, &

Iba reuerendiſſimo Epiſcopo Edeſſæ, &

D

Symeone reuerendiſſimo Epiſcopo Amidæ, &

Epiphanio reuerendiſſimo Epiſcopo Pergæ, habente locum reuerendiſſimi Olympij Epiſcopi Conſtantiæ, &

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtiæ, &

Seleuco reuerendiſſimo Epiſcopo Amaſiæ, &

Conſtantino reuerendiſſ. Epiſcopo Melitenæ, &

Patricio reuerendiſſimo Epiſcopo Tyanorũ, &

Petro reuerendiſſimo Epiſcopo Gangrorum, &

Calogero reuerendiſſ. Epiſcopo Claudiopolis, &

Apragmonio reuerendiſſimo Epiſcopo Tij, &

Atarbio reuerendiſſimo Epiſcopo Trapezuntis, habente locum reuerendiſſimi Dorothei Epiſcopi Neocæſareæ, &

E

Photino archidiacono, habente locum Theoctiſti reuerendiſſimi Epiſcopi Piſſinuntis, &

Romano reuerendiſſimo Epiſcopo Myrorum, &

Critoniano reuerendiſſimo Epiſcopo Aphrodiſiadis Cariæ, &

Nunechio reuerendiſſimo Epiſcopo Laodiceæ Phrygiæ, &

Mariniano reuerendiſſ. Epiſcopo Synnadorũ, &

Oneſiphoro reuerendiſſimo Epiſcopo Iconij, &

Vigilantio reuerendiſſimo Epiſcopo Lariſſæ Theſſaliæ, &

Perga-

καὶ τῆς λοιπῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου, ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης· καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, Πασχασῖνος, καὶ Λουκήνσιος, οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι, ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, εἶπον· εἰ προστάττει ἡ ὑμετέρα μεγαλειότης, ἔχομεν διδασκαλίαν ὑποβαλεῖν. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· λέγετε, ὃ βούλεσθε. Πασχασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ Ῥώμης, εἶπεν· οἱ δεσπόται τῆς οἰκουμένης, φροντίζοντες ὑπὲρ τῆς ἁγίας καθολικῆς πίστεως, δι᾽ ἧς τὸ βασίλειον αὐτῶν αὔξεται, καὶ ἐπιδίδωσιν, ὁρίσαι ταύτην κατηξίωσαν, ἵνα μία πίστις διὰ τῆς ἀγαθῆς εἰρήνης ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις φυλάττηται. μείζονι περισσοῦ φροντίδι ὅτι καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἡ τούτων φιλανθρωπία προνοῆσαι κατηξίωσεν· ἵνα μή τις αὖθις ἀψιμαχία μεταξὺ τῶν ἐπισκόπων τοῦ θεοῦ, ἢ σχίσματα, ἢ σκάνδαλα ἀναφυῇ. τῇ χθὲς δὲ ἡμέρᾳ ἀναχωρησάσης τῆς ὑμετέρας ὑπεροχῆς, καὶ τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως, ὑπομνήματα τινὰ λέγεται πεπρᾶχθαι ἅπερ ἡμεῖς ὑπεναντίον τῶν κανόνων, καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιστήμης, φάσκομεν γεγενῆσθαι. ταῦτα αἰτοῦμεν, ἵνα ἡ ὑμετέρα ἐνδοξότης προστάξῃ ἀναγνωσθῆναι· ἵνα πᾶσα γνῷ ἡ ἀδελφότης, πότερον δίκαια, ἢ ἄδικα τὰ πεπραγμένα. οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· εἴ τινά ἐστιν ὑπομνήματα μετὰ τὴν ἡμετέραν ἀναχώρησιν πεπραγμένα, ἀναγινωσκέσθω. καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως, Αέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας, εἶπεν· ὁμολόγηται, ὅτι τὰ περὶ τῆς πίστεως τύπον ἐδέξατο πρέποντα· ἔθος δὲ ἐν ταῖς συνόδοις, μετὰ τὸ τὰ καιριώτατα πάντων τυπωθῆναι, καὶ ἕτερά τινα ἀναγκαῖα γυμνάζεσθαι, καὶ τυποῦσθαι. ἔχομεν, τουτέστιν, ἡ Κωνσταντινουπολιτῶν ἁγιωτάτη ἐκκλησία, φανερά τινα διαπράξασθαι· παρεκαλέσαμεν τοὺς κυρίους τοὺς ἐπισκόπους, τοὺς ἀπὸ Ῥώμης, κοινωνοὺς γενέσθαι τῶν πραττομένων· παρῃτήσαντο, λέγοντες, ἐντολὰς μὴ εἰληφέναι τοιαύτας. ἀνηνέγκαμεν καὶ ἐπὶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν· ἐκελεύσατε τὴν ἁγίαν σύνοδον τοῦτο αὐτὸ διασκοπῆσαι. προελθούσης τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας, οἱ ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι, ὡς κοινοῦ ὄντος ἐνταῦθα τοῦ πράγματος, ἀναστάντες ἐζήτησαν τὴν

A Pergamio reuerendiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Piſidiæ, &
Epiphanio reuerendiſſimo Epiſcopo Pergæ, &
Attico reuerendiſſimo Epiſcopo Nicopolis veteris Epiri, &
Martyrio reuerendiſſimo Epiſcopo Gortynæ, &
Luca reuerendiſſimo Epiſcopo Dyrrhachij, &
Francione reuerendiſſimo Epiſcopo Philippopolis, &
Sebaſtiano reuerēdiſſimo Epiſcopo Berrhœæ, &
Baſilio reuerēdiſſimo Epiſcopo Traianopolis, &
Tryphone reuerendiſſimo Epiſcopo Chij, &
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Berrhoę, &
B Gerontio reuerendiſſimo Epiſcópo Seleuciæ Syriæ, &
Euſebio reuerendiſſimo presbytero, obtinente locum Macarij Epiſcopi Laodiceæ Syriæ, &
Euſebio reuerendiſſimo Epiſcopo Dorylæi,

Et reliquo ſancto & vniuerſali Concilio, quod ſecundum ſanctionem diuiniſſimi & pijſſimi domini noſtri Imperatoris in Chalcedonenſium ciuitate collectum eſt: & reſidentibus omnibus ante cancellos ſancti altaris, Paſchaſinus & Lucentius reuerendiſſimi Epiſcopi, vicarij Sedis Apoſtolicæ, dixerunt: Si imperat magnificentia veſtra, habemus quædam referre vobis. Glo- C rioſiſſimi Iudices dixerunt: Quod vultis edicite. Paſchaſinus ſanctiſſimus Epiſcopus, vicarius Sedis Apoſtolicæ, dixit: Domini totius orbis pro catholica & orthodoxa Fide decertantes, per quam & augetur eorum & lucet Imperium, ſancire dignati ſunt, quatenus vnam Fidem teneant omnes Eccleſiæ pro bono pacis. "Maior autem eorum tranquillitati cura eſt, in quibus poſt hæc prouidere dignati ſunt, ne qua rurſus contentio inter ſacerdotes Dei, aut ſchiſma, aut aliquod naſcatur ſcandalum. Heſterna enim die, poſtquam poteſtas veſtra ſurrexit, & humilitas noſtra [veſtigia veſtra ſecuta eſt,] quædam D geſta facta dicuntur, quæ nos & præter canones "Eccleſiaſticos & diſciplinam æſtimamus effecta. Poſcimus ergo, vt veſtra magnificentia relegi hæc præcipiat, vt omnis fraternitas inſpiciat, vtrū iuſta, an iniuſta ſint ea quæ geſta ſunt. [Qua voce Græce interpretata per Beronicianū deuotum ſecretarium diuini conſiſtorij,] Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Si qua geſta poſt noſtrum diſceſſum facta ſunt, relegantur. Et antequam recenſerentur, Aëtius archidiaconus ſanctæ Eccleſiæ Conſtantinopolis dixit: "Confitendum eſt, quia formam ea quæ de Fide ſunt, congruam ſuſceperunt. Conſuetudo autem eſt in E Synodis, poſtquam ea quæ ſunt omnium præcipua, fuerint definita, & alia quædam neceſſaria "exerceri atque formari. Habuimus, hoc eſt, Conſtantinopolitana ſanctiſſima Eccleſia, certa quędam, quæ agere deberemus: rogauimus dominos Epiſcopos de Roma, vt communicarent ijs geſtis: refutauerunt, dicentes, talia ſe non ſuſcepiſſe mandata. Retulimus & ad veſtram magnificentiam, & iuſſiſtis, vt præſens ſanctum Concilium hoc ipſum inſpiceret. Procedente veſtra magnificentia, ſanctiſſimi Epiſcopi qui hic ſunt, tamquam de communi cauſa ſurgentes popo-

" Maiore autem cura & nunc & in poſterum illorum clementia prouidere dignata eſt,

" & Eccleſiaſticam diſciplinam

" Certū eſt,

" examinari

ſecrunt ǁ hæc fieri geſta. Et adſunt hic, neque in occulto geſtum eſt, neque furtim ſunt geſta, ſed conſequenter atque canonice facta. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Geſta quæ confecta ſunt, relegantur.

ǁ hæc actionem celebrant.

Et oblata ſcheda ab Aëtio archidiacono Conſtantinopolitano, Beronicianus deuotus ſecretarius diuini conſiſtorij legit.

Definitiones ſanctorum Patrum ſequentes vbique, & regulam quæ nunc relecta eſt, centum quinquaginta Dei amantiſſimorum Epiſcoporum, qui congregati ſunt, piæ memoriæ Imperatore magno Theodoſio, in regia ciuitate Conſtantinopoli noua Roma, cognoſcentes, & nos eadem definimus de priuilegijs eiuſdem ſanctiſſimæ Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ nouæ Romæ. Etenim ſedi ſenioris Romæ, propter Imperium ciuitatis illius Patres ǁ conſequenter priuilegia reddiderunt. Et eadem intentione permoti centũ quinquagiota Dei amantiſſimi Epiſcopi, æqua ſanctiſſimæ ſedi nouæ Romæ priuilegia tribuerunt, rationabiliter iudicantes, Imperio & ſenatu vrbem ornatam, æquis ſenioris regiæ Romæ priuilegijs frui; & in Eccleſiaſticis, ſicut illam, maieſtatem habere negotijs, & ſecundam poſt illam exiſtere, & his qui de Ponto ſunt, & de Aſia & Thracia, diœceſibus, Metropolitanos ſolos, rurſus autem & qui inter Barbaros ſunt, Epiſcopos præfatarum diœceſum ordinari à prædictæ ſanctiſſimæ Conſtantinopolitanæ ſedis ſanctiſſima Eccleſia: quippe, vt vnuſquiſque Metropolita præfatarum diœceſum cum Epiſcopis ſuæ prouinciæ, ordinet ſuæ regionis Epiſcopos, ſicut diuinis canonibus eſt præceptum. Ordinari autem, ſicut dictum eſt, Metropolitas præfatarum diœceſum à Conſtantinopolitano Archiepiſcopo, decretis conſonis ſecundum morem factis, & ad eum relatis.

ǁ merito primatum

Subſcriptiones.

Anatolius Epiſcopus Conſtantinopolis nouæ Romæ, definiens ſubſcripſi.

Maximus Epiſcopus Antiochiæ Syriæ, definiens ſubſcripſi.

Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum, definiẽs ſubſcripſi.

Cyriacus Epiſcopus Heracleæ metropolis, per Lucianum Epiſcopum Byziæ definiens ſubſcripſi.

Diogenes Epiſcopus metropolis Cyzici, definiens ſubſcripſi.

Florentius Epiſcopus Sardium Lydię metropolis, definiens ſubſcripſi.

Romanus Epiſcopus metropolis Myrorum, definiens ſubſcripſi.

Baſilius Dei gratia Epiſcopus Seleuciæ metropolis Iſauriæ, definiens ſubſcripſi.

Cyrus Epiſcopus Anazarbi metropolis, definiens ſubſcripſi.

Eleu-

A τὴν πρᾶξιν ταύτην γενέσθαι. καὶ πάρεισιν ἐνταῦθα, οὔτε ἐν παραβύστῳ πέπρακται, οὔτε κλοπῆς τρόπῳ· καὶ ἔστιν ἡ πρᾶξις ἀκόλουθος, καὶ κανονική. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· ἡ γενομένη πρᾶξις ἀναγινωσκέσθω. καὶ ἐπιδοθέντος χαρταρίου παρὰ Ἀετίου ἀρχιδιακόνου τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησίας, Βερονικιανὸς, ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κωνσιστωρίου, ἀνέγνω.

Παντιχοῦ τοῖς τῶν ἁγίων πατέρων ὅροις ἑπόμενοι, καὶ τὸν ἀρτίως ἀναγνωσθέντα κανόνα τῶν ρν΄. θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τῶν συναχθέντων ἐπὶ τοῦ B εὐσεβοῦς τῆς μνήμης μεγάλου Θεοδοσίου, τοῦ γενομένου βασιλέως ἐν τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει, νέᾳ Ῥώμῃ, γνωρίζοντες, τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ὁρίζομεν, καὶ ψηφιζόμεθα περὶ τῶν πρεσβείων τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης. καὶ γὰρ τῷ θρόνῳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, διὰ τὸ βασιλεύειν τὴν πόλιν ἐκείνην, οἱ πατέρες εἰκότως ἀποδεδώκασι τὰ πρεσβεῖα· καὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ κινούμενοι οἱ ρν΄. θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, τὰ ἴσα πρεσβεῖα ἀπένειμαν τῷ τῆς νέας Ῥώμης ἁγιωτάτῳ θρόνῳ, εὐλόγως κρίναντες τὴν βασιλείᾳ, καὶ C συγκλήτῳ τιμηθεῖσαν πόλιν, καὶ τῶν ἴσων ἀπολαύουσαν πρεσβείων τῇ πρεσβυτέρᾳ βασιλίδι Ῥώμῃ· καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, ὡς ἐκείνην, μεγαλύνεσθαι πράγμασι, δευτέραν μετ' ἐκείνην ὑπάρχουσαν, καὶ ὥστε τοὺς τῆς Ποντικῆς, καὶ τῆς Ἀσιανῆς, καὶ τῆς Θρακικῆς διοικήσεως μητροπολίτας μόνους, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἐπισκόπους τῶν προειρημένων διοικήσεων χειροτονεῖσθαι ὑπὸ τοῦ προειρημένου ἁγιωτάτου θρόνου, τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, δηλαδὴ ἑκάστου μητροπολίτου τῶν προει- D ρημένων διοικήσεων μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων χειροτονοῦντος τοὺς τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπους, καθὼς τοῖς θείοις κανόσι διηγόρευται· χειροτονεῖσθαι δὲ, καθὼς εἴρηται, τοὺς μητροπολίτας τῶν προειρημένων διοικήσεων παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· ψηφισμάτων συμφώνων κατὰ τὸ ἔθος γενομένων, καὶ ἐπ' αὐτὸν ἀναφερομένων. Ὑπογραφαί.

Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μάξιμος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας, ὁρίσ. ὑπέγ.

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ὁρίσας ὑπέγ.

E Κυριακὸς ἐπίσκοπος Ἡρακλείας μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Λουκιανοῦ ἐπισκόπου Βύζης.

Διογένης ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Κυζίκου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Μύρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βασίλειος ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος Σελευκείας τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κύρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀναζαρβοῦ, ὁρίσ. ὑπέγραψα.

Ἐλευ-

Ἐλευθέριος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Χαλκηδόνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ταρσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Καλόγηρος ἐπίσκοπος τῆς Κλαυδιουπολιτῶν μητροπόλεως Ονωριάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Στεφάνου πρεσβυτέρου.

Σέλευκος χάριτι θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀμασείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πέτρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Γαγγρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Βόστρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μελέτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης, τὸν λόγον ποιούμενος ὑπέρ τε τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Δομνοῦ Ἀπαμείας Συρίας, καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φραγκίων ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Φιλίππου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Νουνέχιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Λαοδικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Συννάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ὀνησίφορος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἰκονίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Πισιδίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κριτωνιανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀφροδισιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐτύχιος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας Συρίας δευτέρας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Μελετίου ἐπισκόπου Λαρίσσης.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βύζης, καὶ Ἀρκαδιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥόδου, ὁρίσας ὑπέγραψα, διὰ Τρύφωνος ἐπισκόπου Χίου.

Ἴβας ἐπίσκοπος Ἐδέσσης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀβραάμιος ἐπίσκοπος Κιρκησίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀντίοχος ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος Σινώπης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἰβώρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Καλλίνικος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Παύλου πρεσβυτέρου.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλαναίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μάρκος ἐπίσκοπος Ἀρεθούσης, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Τιμοθέου ἐπισκόπου Βαλαναίων.

Πρό-

A Eleutherius Epiſcopus metropolis Chalcedonenſis, definiens ſubſcripſi.

Theodorus Epiſcopus metropolis Tarſi, definiens ſubſcripſi.

Calogerus Epiſcopus metropolis Claudiopolis Honoriadis, per Stephanum presbyterum definiens ſubſcripſi.

Seleucus Dei gratia Epiſcopus metropolis Amaſiæ, definiens ſubſcripſi.

Petrus Epiſcopus metropolis Gangrorũ, definiens ſubſcripſi.

Photius Epiſcopus metropolis Tyri, definiens ſubſcripſi.

B Theodorus Epiſcopus metropolis Damaſci, definiens ſubſcripſi.

Couſtãtinus Epiſcopus metropolis Boſtrorum, definiens ſubſcripſi.

Meletius Epiſcopus Lariſſæ, ſermonem faciens pro ſanctiſſimo Domno Epiſcopo Apameæ Syriæ, & pro me, definiens ſubſcripſi.

[Stephanus Epiſcopus Hierapoleos, ſimiliter.

Baſilius Epiſcopus Traianopolis, ſimiliter.]

C Franciou Epiſcopus Philippopolis metropolis, definiens ſubſcripſi.

Nunechius Epiſcopus metropolis Laodiceæ, definiens ſubſcripſi.

Marinianus Epiſcopus metropolis Synnadorum, definiens ſubſcripſi.

Oneſiphorus Epiſcopus metropolis Iconij, definiens ſubſcripſi.

Pergamius Epiſcopus Antiochiæ Piſidiæ, definiens ſubſcripſi.

Critonianus Epiſcopus Aphrodiſiadis metropolis, definiens ſubſcripſi.

[a] Eutychianus Epiſcopus Epiphaniæ Syriæ ſecundæ, definiens ſubſcripſi per Meletiũ Epiſcopum Lariſſæ. [a] Eutychius

D Euſebius Epiſcopus Dorylęi, definiens ſubſcripſi.

Lucianus Epiſcopus Byziæ & Arcadiopolis, definiens ſubſcripſi.

Ioannes Epiſcopus Rhodi, definiens ſubſcripſi per Tryphonem Epiſcopum Chij.

Ibas Epiſcopus Edeſſę, definiens ſubſcripſi.

Abraamius Epiſcopus Circenſij, definiens ſubſcripſi.

Theodorus Epiſcopus Claudiopolis, definiens ſubſcripſi.

E [b] Antiochus miſeratione diuina Epiſcopus Sinopæ, definiens ſubſcripſi. [b] Antilochus

Rufinus Epiſcopus Samoſatenſis, definiens ſubſcripſi.

Vranius Epiſcopus [c] Himerorum, definiens ſubſcripſi. [c] Ibororum

Callinicus Epiſcopus Apameæ, definiens ſubſcripſi per Paulum presbyterum.

Timotheus Epiſcopus Balanæorum, definiens ſubſcripſi.

Marcus Epiſcopus Arethuſæ, definiens ſubſcripſi per Timotheum Epiſcopum Balanæorum.

A Proclus Epiſcopus Adranorum ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

Theodoſius Epiſcopus ciuitatis Canothæ, definiens ſubſcripſi.

Hormiſda Epiſcopus Philippopolis, definiens ſubſcripſi.

Paternus chorepiſcopus, pro Iordane Epiſcopo Abilæ definiens ſubſcripſi.

Meliphthongus miſeratione diuina Epiſcopus Iuliopolis ſanctæ Dei Eccleſiæ, definiens ſubſcripſi.

Ioſeph Epiſcopus Heliopolis, definiẽs ſubſcripſi.

B Damianus Epiſcopus ciuitatis Sidonis, definiens ſubſcripſi.

Ioannes Epiſcopus Flauiadis ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

Indimus Epiſcopus Irenopolis, definiens ſubſcripſi.

Iulianus Epiſcopus ciuitatis Rhoſi, definiens ſubſcripſi.

Aretas Epiſcopus Eluſæ, definiens ſubſcripſi.

Beryllus Epiſcopus Ailę, definiẽs ſubſcripſi.

Olympius Epiſcopus Paneadis, definiens ſubſcripſi.

C Vranius Epiſcopus Emeſæ, definiens ſubſcripſi.

Theodorus Epiſcopus Tripolis, ſimiliter.

Paulus Epiſcopus Aradi, definiẽs ſubſcripſi.

Daniel Epiſcopus Lampſaci, definiens ſubſcripſi.

Leontius Epiſcopus Aſcalonis, definiens ſubſcripſi.

Lucianus Epiſcopus Ipſenopoleos, definiẽs ſubſcripſi.

Alexander Epiſcopus Seleuciæ Piſidiæ, definiens ſubſcripſi.

D Stephanus Epiſcopus *Prymneſiæ, definiens ſubſcripſi. (* Permaneſſi.)

Polycarpus Epiſcopus ciuitatis Gabalorũ, definiens ſubſcripſi.

Leucus Epiſcopus Templi Apollinis, definiens ſubſcripſi.

Natiras Epiſcopus eccleſię Gazæ, definiens ſubſcripſi.

Gennadius Epiſcopus Moſynęorum ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

Alphius Epiſcopus ciuitatis Mindi, definiẽs ſubſcripſi.

Gennadius Epiſcopus Acmonæorum, definiens ſubſcripſi.

E Dionyſius minimus Epiſcopus Antiochiæ ciuitatis, definiens ſubſcripſi.

Ioannes minimus Epiſcopus ciuitatis Alindorum, definiens ſubſcripſi.

Dionyſius minimus Epiſcopus ciuitatis Heracleæ Lagmi, definiens ſubſcripſi.

Ioannes minimus Epiſcopus Gnidi, definiens ſubſcripſi.

Euſebius Epiſcopus Selencobeli, per Paulum Epiſcopum Mariamnæ definiens ſubſcripſi.

[Paulus Epiſcopus Mariamnæ, ſimiliter.]

Poly-

Πρόκλος ἐπίσκοπος Αδραίων πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεοδόσιος ἐπίσκοπος πόλεως Κανώθης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ορμίσδας ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πατέρνιος χωρεπίσκοπος ὑπὲρ Ιορδάνου ἐπισκόπου Αβίλης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μολίφθογγος ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Ιυλιούπολιν ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ιωσὴφ ἐπίσκοπος Ηλιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Δαμιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Σιδῶνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ιωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Φλαβιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ινδιμος ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ιουλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Ρωσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Αρέτας ἐπίσκοπος Ελούσης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βήρυλλος ἐπίσκοπος Αιλᾶ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ολύμπιος ἐπίσκοπος Πανεάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Οὐράνιος ἐπίσκοπος Εμέσης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Τριπόλεως, ὁμοίως.

Παῦλος ἐπίσκοπος Αράδου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Δανιὴλ ἐπίσκοπος Λαμψάκου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Ασκάλωνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λουκιανὸς ἐπίσκοπος τῆς Ιψηλιτῶν πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Αλέξανδρος ἐπίσκοπος Σελευκείας Πισιδίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ποιμανηνοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πολύκαρπος ἐπίσκοπος πόλεως Γαβάλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λεῦκος ἐπίσκοπος πόλεως Απόλλωνος ἱεροῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Νατίρας ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Γάζαν ἐκκλησίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς Μοσυναίων πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Αλφειὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μύνδου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς Ακμοναίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Διονύσιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Αντιοχείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ιωάννης ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Αλινδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Διονύσιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ηρακλείας Λάτμου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ιωάννης ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Κνίδου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Σελευκοβήλου, ὁρίσας ὑπέγραψα, διὰ Παύλου ἐπισκόπου Μαριάμμης.

Πολυ-

A Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Επιφανίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ρωμανὸς ἐπίσκοπος Εὐδοξιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Αὐρήλιος ἐπίσκοπος ἐκ τῶν μερῶν τῆς Αφρικῆς, ἐπιγνοὺς ὑπέγραψα.

Πατρίκιος ἐπίσκοπος Ακρασσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βασσιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μοψυεστίας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Σωφρονίου ἐπισκόπου Αναζαρβοῦ.

Ρῆνος ἐπίσκοπος Ιανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ζηνόδοτος ἐπίσκοπος τῆς Τελμισσῆς πόλεως, καὶ Μακρᾶς τῆς νήσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

B Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Αντιφελλῶν πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φίλιππος ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος πόλεως Σαλβυραίων ἐπαρχίας Λυκίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ανδρέας ἐπίσκοπος Λυκίας πόλεως Τλωαίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ρωμανὸς ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Βυβωναίων πόλεως, Λυκίας ἐπαρχίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θωμᾶς ἐπίσκοπος πόλεως Εὐαρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

C Θεόκτιστος ἐπίσκοπος τῆς Πισινουντίων πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου μου.

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λέσβου, Τενέδου, Προσελήνης, Αἰγιαλῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Εὐελπίστου χωρεπισκόπου μου.

Τρύφων ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Χίον ἁγίας ἐκκλησίας, ὑπέγραψα.

Δοκιμάσιος ἐπίσκοπος Μαρωνείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Σερῆνος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Μαξιμιανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

D Εὐφράσιος ἐπίσκοπος Λαγανίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐστόχιος ἐπίσκοπος Δοκιμίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Νακωλείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πιόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Τρωάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πέτρος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Δαρδάνου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

x Ιλιέων, Θεοσέβιος ἐπίσκοπος πόλεως x Ιλίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

E Εὐλάλιος ἐπίσκοπος Πιονίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐτρόπιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Αδάδων Πισιδίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ολύμπιος ἐπίσκοπος Σωζοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μυσιανὸς ἐπίσκοπος Λιμένων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φίλιππος ἐπίσκοπος Λυστάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Γέμελλος ἐπίσκοπος πόλεως Στρατονικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κύριλλος ἐπίσκοπος πόλεως Παταρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐλά-

Polychronius Epiſcopus Epiphaniæ, definiens ſubſcripſi.

Romanus Epiſcopus Eudoxiopolis, definiens ſubſcripſi.

Aurelius Epiſcopus ex partibus Africanis, definiens ſubſcripſi.

Patricius Epiſcopus Acraſſi, definiens ſubſcripſi.

Baſſianus Epiſcopus Mopſueſtenus, per Sophronium Epiſcopum Anazarbi definiens ſubſcripſi.

Rhenus Epiſcopus Ionopolis, definiēs ſubſcripſi.

Zenodotus Epiſcopus Telmiſſæ ciuitatis, & Longæ inſulæ, definiens ſubſcripſi.

Theodorus miſeratione diuina Epiſcopus Antiphellenſis ciuitatis, definiens ſubſcr.

Philippus miſeratione diuina Epiſcopus ciuitatis a Liburnæ, prouinciæ Lyciæ, definiens ſubſcripſi. a Salburæorum.

Andreas Epiſcopus Lyciæ ciuitatis Tloæorum, definiens ſubſcripſi.

Romanus miſeratione diuina Epiſcopus ciuitatis Bubonæorum, prouinciæ Lyciæ, definiens ſubſcripſi.

Thomas Epiſcopus ciuitatis b Euareæ, definiens ſubſcripſi. b Eurome, l.

Theoctiſtus Epiſcopus ciuitatis Piſinuntis, per Photinum archidiaconum meum definiens ſubſcripſi.

Florentius Epiſcopus Lesbi, Tenedi, Proſelenes, Aegialorum, per Euelpiſtum chorepiſcopum meum definiens ſubſcripſi.

Tryphon Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ in Chio, definiens ſubſcripſi.

Docimaſius Epiſcopus Maroneæ, definiens ſubſcripſi.

Serenus minimus Epiſcopus Maximianopolis, definiens ſubſcripſi.

Euphraſius Epiſcopus Laganiæ, definiens ſubſcripſi.

Euſtochius Epiſcopus Docimij, definiens ſubſcripſi.

Baſilius Epiſcopus Nacolię, definiēs ſubſcr.

Pionius Epiſcopus ciuitatis Troadis, definiens ſubſcripſi.

Petrus minimus Epiſcopus ciuitatis Dardaui, definiens ſubſcripſi.

Theoſebius Epiſcopus ciuitatis Ilij, definiens ſubſcripſi.

Eulalius Epiſcopus Pioniorum, definiens ſubſcripſi.

Eutropius minimus Epiſcopus Adadorum Piſidiæ, definiens ſubſcripſi.

Olympius Epiſcopus Sozopolis, definiens ſubſcripſi.

Muſianus Epiſcopus Limenum, definiens ſubſcripſi.

Philippus Epiſcopus Lyſiadis, definiēs ſubſcripſi.

Gemellus Epiſcopus ciuitatis Stratonicíæ, definiens ſubſcripſi.

Cyrinus Epiſcopus ciuitatis Patarorum, definiens ſubſcripſi.

 Eula-

Sibilis, — Eulalius Epiſcopus ciuitatis [a] Silbij, definiens ſubſcripſi. A

Modeſtus Epiſcopus ciuitatis Sebaſtiæ, definiens ſubſcripſi.

Epiphanius Epiſcopus ciuitatis Midaij, definiens ſubſcripſi.

Thomas Epiſcopus Theodoſiopolis, definiens ſubſcripſi.

Paulus Epiſcopus ciuitatis Ariſtij, definiens ſubſcripſi.

Ioannes Epiſcopus Trapezopolis, definiens ſubſcripſi.

Tynchanius Epiſcopus Apolloniadis ciuitatis, definiens ſubſcripſi. B

Photius Epiſcopus Tyri metropolis, ſubſcripſi & pro Petro Epiſcopo Bibli, & pro Heraclito Epiſcopo Arcæ, & pro Phoſphoro Epiſcopo Orthoſiadis, & pro Porphyrio Epiſcopo Botrorum.

Papias Epiſcopus ciuitatis Erizorum, definiens ſubſcripſi.

Ioannes minimus Epiſcopus Amazonis, definiens ſubſcripſi.

Theodoretus minimus Epiſcopus Alabandorum, definiens ſubſcripſi.

Calandion Epiſcopus Halicarnaſſi ciuitatis Cariæ, per Iulianum presbyterum meum definiens ſubſcripſi. C

Neoptolemus Epiſcopus Cornenſis, prouinciæ Lycaoniæ, definiens ſubſcripſi.

Paulus Epiſcopus ciuitatis Derbæ, definiēs ſubſcripſi.

Plutarchus Epiſcopus ciuitatis Lyſtrorum, definiens ſubſcripſi.

Eugenius Epiſcopus ciuitatis Cannorum, definiens ſubſcripſi.

Rufus Epiſcopus ciuitatis Hydæ, definiens ſubſcripſi.

Acholius Epiſcopus Larandorū, definiens ſubſcripſi. D

Tyrannus Epiſcopus Homonadorum, definiens ſubſcripſi.

Thomas Epiſcopus Porphyrionis, definiēs ſubſcripſi.

Euander Epiſcopus ciuitatis Diocleæ, definiens ſubſcripſi.

Ioannes Epiſcopus ciuitatis Arcæ, definiens ſubſcripſi.

[Dardanius Epiſcopus Bargylæ, ſimiliter.]

Dionyſius Epiſcopus Attaliæ ciuitatis Lydiæ, definiens ſubſcripſi.

Sagalorū, — Andreas Epiſcopus ciuitatis [b] Sectoriorum, per Dionyſium Epiſcopum Attaliæ Lydiæ definiens ſubſcripſi. E

Sabbas Epiſcopus Palti, definiens ſubſcripſi per Acholium Epiſcopum Laraudorum.

Mirus Epiſcopus ſanctæ Dei Eccleſiæ Eulandræ ſubſcripſi manu mea.

Abercius minimus Epiſcopus Hierapoleos Phrygiæ Salutaris, definiens ſubſcripſi.

Cyriacus Epiſcopus Eucarporum, definiēs ſubſcripſi.

Autocrorum, — Aquilas minimus Epiſcopus [c] Androſiorum, definiens ſubſcripſi.

Eulo-

A Εὐλάλιος ἐπίσκοπος πόλεως Σιβλιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μόδεστος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Μηδαίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θωμᾶς ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρίστου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τραπεζοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

B Τυγχάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπολλωνιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου μητροπόλεως, ὑπέγραψα, καὶ ὑπὲρ Πέτρου ἐπισκόπου Βίβλου, καὶ Ἡρακλείτου ἐπισκόπου Ἀρκης, καὶ ὑπὲρ Φωσφόρου ἐπισκόπου Ὀρθωσιάδος, καὶ ὑπὲρ Πορφυρίου ἐπισκόπου Βοτρύων.

Παπίας ἐπίσκοπος πόλεως Ἐριζῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀμαζόνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

C Θεοδώρητος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀλαβανδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Καλανδίων ἐπίσκοπος πόλεως Καρίας Ἀλικαρνασοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου μου.

Νεοπτόλεμος ἐπίσκοπος Κόρνων ἐπαρχίας Λυκαονίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Δέρβης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πλούταρχος ἐπίσκοπος πόλεως Λύστρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐγένιος ἐπίσκοπος πόλεως Καννῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

D Ροῦφος ἐπίσκοπος πόλεως Ὕδης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀχόλιος ἐπίσκοπος Λαρανδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Τύραννος ἐπίσκοπος Ὁμαναδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θωμᾶς ἐπίσκοπος Πορφυρέων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὔανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Διοκλείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Βαργυλίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Διονύσιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀτταλείας τῶν Λυδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀνδρέας ἐπίσκοπος πόλεως Σαγάλων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Διονυσίου ἐπισκόπου.

E Σάββας ἐπίσκοπος πόλεως Παλτοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα δι' Ἀχολίου ἐπισκόπου πόλεως Λαρανδων.

Μῖρος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Εὐλανδρα ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ.

Ἀβέρκιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Ἱεραπολιτῶν πόλεως Φρυγίας Σαλουταρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κυριακὸς ἐπίσκοπος τῆς Εὐκαρπαίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀκύλας ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Αὐροκρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐλό-

A Εὐλόγιος ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φίλιππος ἐπίσκοπος πόλεως Αδανέων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Αὐγούστης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κυριακὸς ἐπίσκοπος πόλεως Τροκνάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ τοῦ πρεσβυτέρου μου Χρυσίππου.

B Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Αντιπατρίδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐδόξιος ἐπίσκοπος πόλεως Χώματος Λυκίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

*Λιμύρων Στέφανος ἐπίσκοπος ἐλέῳ θεοῦ *Μύλων Λυκίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πατρίκιος ἐπίσκοπος Αδριανοῦ θηρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἑρμείας ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Αβύδου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Δαυὶδ ἐπίσκοπος Αδριανῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

C Ἡράκλειος ἐπίσκοπος Αζώτου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Αράζων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος Πέῤῥης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Παυλῖνος ἐπίσκοπος Απαμείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Τύραννος ἐπίσκοπος Γερμανικουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Δανιὴλ ἐπίσκοπος Κάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

D Ἀττικὸς ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος Ζήλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Νόης ἐπίσκοπος Κηφᾶ, ὁρίσας χειρὶ ἐμῇ.

Βαλεριανὸς ἐπίσκοπος Λαοδικείας τῆς Φοινίκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κῦρος ἐπίσκοπος πόλεως Σινιανδοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βασσωνᾶς ἐπίσκοπος Νέας πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐπείθιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Στρατονικέων Καρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

E Εορτίκιος ἐπίσκοπος μητροπόλεως Πισιδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Γερμανικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεοδώρητος ἐπίσκοπος Κύρου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος πόλεως Δολιχῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Παρίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βεῤῥοίας, ὑπέγραψα διὰ Γεροντίου ἐπισκόπου Σελευκείας.

Πέτρος ἐπίσκοπος Γαβουλᾶ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐλ-

Eulogius Epiſcopus Philadelphiæ, definiẽs ſubſcripſi.

Alexander Epiſcopus ciuitatis Sebaſtæ, definieus ſubſcripſi.

Philippus Epiſcopus ciuitatis Adanorum, definiens ſubſcripſi.

[Hypatius Epiſcopus Zephyrij, ſimiliter.]

Theodorus Epiſcopus Auguſtæ, definiens ſubſcripſi.

Cyriacus Epiſcopus ciuitatis Trocnadorum, definiens ſubſcripſi per Chryſippũ presbyterum meum.

Polychronius Epiſcopus Antipatridis, definiens ſubſcripſi.

[Ioannes Epiſcopus Carrhorũ, ſimiliter.]

Eudoxius Epiſcopus Chomatis ciuitatis Lyciæ, definiens ſubſcripſi.

Stephanus miſeratione diuina Epiſcopus Limyrorum Lyciæ, definiens ſubſcripſi.

Patricius Epiſcopus Adrianitherorum, definieus ſubſcripſi.

Hermias minimus Epiſcopus ciuitatis Abydi, definiens ſubſcripſi.

Dauid Epiſcopus Adrianæ, definiens ſubſcripſi.

Heraclius Epiſcopus Azoti, definiens ſubſcripſi.

Leontius Epiſcopus Arazorum, definiens ſubſcripſi.

Sabinianus Epiſcopus Perrhæ, definiẽs ſubſcripſi.

Paulinus Epiſcopus Apameæ, definiens ſubſcripſi.

Tyrannus Epiſcopus Germanicopolis, definiens ſubſcripſi.

Daniel Epiſcopus ciuitatis Cadorum, definiens ſubſcripſi.

Atticus miſeratione diuina Epiſcopus Zelorum, definiens ſubſcripſi.

Noë Epiſcopus Cepha caſtelli, ſubſcripſi manu mea.

Valerius Epiſcopus Laodiceæ Phœnicis, definiens ſubſcripſi.

Cyrus Epiſcopus ciuitatis Siniandi, definieus ſubſcripſi.

Baſſouas Epiſcopus Neapolis, definiens ſubſcripſi.

Eupithius Epiſcopus Stratonicorum Cariæ, definiens ſubſcripſi.

Eorticius Epiſcopus Nicopolis Piſidiæ, definiens ſubſcripſi.

Ioannes Epiſcopus Germaniciæ, definiens ſubſcripſi.

Theodoritus Epiſcopus Cyri, definiens ſubſcripſi.

Timotheus Epiſcopus ciuitatis Dolichis, definiens ſubſcripſi.

Thalaſſius Epiſcopus Parij, definiens ſubſcripſi.

Gerontius Epiſcopus Seleuciæ, definiens ſubſcripſi.

Theoctiſtus Epiſcopus Berrhœæ ſubſcripſi per Gerontium Epiſcopum Seleuciæ.

Petrus Epiſcopus Gabulę, definiens ſubſcr.

Euol-

Digitized by Google

Euoltius Epiſcopus Zeugmatis, definiens ſubſcripſi.

Fonteianus Epiſcopus Sagalaſſi, definiens ſubſcripſi.

Ruſticus Epiſcopus Afer, definiens ſubſcripſi.

Anianus Epiſcopus Capitoliadis, definiens ſubſcripſi.

Zebennus Epiſcopus ciuitatis Pellæ, definiens ſubſcripſi.

Ioannes Epiſcopus Tiberiadis ſanctæ Eccleſiæ, definiens ſubſcripſi.

Menecrates Epiſcopus ciuitatis Caryſſorum, definiens ſubſcripſi.

Pancratius Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ Libyadis, definiens ſubſcripſi.

Coſſinius Epiſcopus Hierocæſareç, definiēs ſubſcripſi.

Alcimedes minimus Epiſcopus Silandri, definiens ſubſcripſi.

Setorum. Amachius Epiſcopus ciuitatis 'Septoriorum, definiens ſubſcripſi.

Aetherius Dei gratia Epiſcopus Pompeiopolis, definiens ſubſcripſi per Epiphanium presbyterum.

Themiſtius Epiſcopus Amaſtridis, definiēs ſubſcripſi per Philotimum presbyterum.

Paulus Epiſcopus Tripolis, definiens ſubſcripſi.

[Muſonius Epiſcopus Zoarorum, ſimiliter.
Meſſalinus Epiſcopus Laodiceæ, ſimiliter.]

Manaſſes. 'Olympius Epiſcopus Theodoſiopolis magnæ Armeniæ, definiens ſubſcripſi.

Fronton Epiſcopus Phaſelitarum, definiens ſubſcripſi.

Diogenes Epiſcopus Cyzici metropolis, definiens ſubſcripſi & pro abſentibus religioſiſſimis Epiſcopis qui ſub me ſunt, Timotheo Germæ, Alexandro Ocæ, Philoſtorgio Scepſiæ, Gemello Melitopolis, Eutychiano Bareæ, Acacio Prœconneſi.

Stephanus Epiſcopus Hierapolis ſubſcripſi & pro abſentibus qui ſub me ſunt, religioſiſſimis Epiſcopis Vranio, Mara, Dauid, Coſma, 'Marino. Mariano.

Nunechius Epiſcopus metropolis Laodiceæ ſubſcripſi & pro his qui ſub me ſunt, religioſiſſimis Epiſcopis, Heraclio, Symmacho, Philippo, Philadelphio, Phileto, Tatiano, Antiocho, Zoſimo, Epiphanio, Arabio, Caio, Euagora.

Lucentius reuerendiſſimus Epiſcopus, Sedis Apoſtolicæ vicarius, dixit: Primo gloria veſtra perpendat, qua circumuentione cum ſanctis Epiſcopis geſtum ſit, vt non conſcriptis canonibus, quorum mentionē fecerunt, ſubſcribere ſint coacti. [Et interpretata voce per Beronicianū deuotū ſecretariū diuini conſiſtorij,] reuerēdiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Nemo coactus eſt. Lucentius reuerendiſſimus Epiſcopus, vicarius Sedis Apoſtolicæ, dixit: Accedit ad cumulum, quòd trecentorum decē & octo con-

Verſio Latina nonnihil diſtat à verbis Græcis, quæ corrupta videntur, & interpretis ſenſus ex integriori textu deſumptus.

A Εὐόλκιος ἐπίσκοπος Ζεύγματος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φοντηϊανὸς ἐπίσκοπος Σαγαλάσσου, ὁρίσας ὑπέ-ὑπέγραψα.

Ῥουστίκιος ἐπίσκοπος Ἀφρὸς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀνιανὸς ἐπίσκοπος Καπιτωλιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ζέβεννος ἐπίσκοπος πόλεως Πέλλης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῆς ἐν Τιβεριάδι ἁγίας ἐκκλησίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

B Μενεκράτης ἐπίσκοπος πόλεως Καρυστῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Παγκράτιος ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Λιβυάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κοσσίνιος ἐπίσκοπος Ἱεροκαισαρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀλκιμήδης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Σιλάνδρου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀμάχιος ἐπίσκοπος πόλεως Σετῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Αἰθέριος ἐπίσκοπος χάριτι τοῦ θεοῦ Πομπηϊουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἐπιφανίου ἐλέῳ θεοῦ πρεσβυτέρου. C

Θεμίστιος ἐπίσκοπος Ἀμάστριδος, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Φιλοτίμου πρεσβυτέρου.

Παῦλος ἐπίσκοπος Τριπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μανασσῆς ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως μεγάλης Ἀρμενίας, ὁρίσας ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ.

Φρόντων ἐπίσκοπος τῆς Φασηλιτῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

D Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τῶν ὑπ' ἐμὲ, Τιμοθέου Γέρμης, Ἀλεξάνδρου Ὀκῆς, Φιλοστοργίου Κεψίου, Γεμέλλου Μιλητουπόλεως, Εὐτυχιανοῦ Βάρεως, Ἀκακίου Προικοννήσου, τῶν ὅρων.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῶν ὑπ' ἐμὲ, Οὐρανίου, Μάρα, Δαυὶδ, Κοσμᾶ, Μαριανοῦ, τῶν ὅρων.

Νουνέχιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Λαοδικείας, ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπ' ἐμὲ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Ἡρακλείου, Συμμάχου, Φιλίππου, Φιλαδελφίου, Φιλητοῦ, Τατιανοῦ, Ἀντιόχου, Ζωσίμου, Ἐπιφανίου, Ἀραβίου, E Γαΐου, Εὐαγρίου, τῶν ὅρων.

Λουκήνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, τοποτηρητὴς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, εἶπε· πρῶτον ἡ ὑμετέρα ἐνδοξότης ἐδοκίμασεν, ὅσα ἐπὶ περιφρονήσει τῶν ἐπισκόπων ἐπράχθη· ἵνα μή τις κατ' ἀνάγκην ὑπογράψαι τοῖς μνημονευθεῖσι κανόσι βιασθῇ.

Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· οὐδεὶς ἠναγκάσθη. Λουκήνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, καὶ τοποτηρητὴς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, εἶπε· Φαίνεται * προσσεσωρεύσθαι τοῖς ὅροις τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ *ἴσ. προσσεσωρεῦσθαι

καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα ἑκατὸν πεντήκοντα, τὰ νῦν μνημονευθέντα, μὴ ἐμφερόμενα δὲ ἐν τοῖς συνοδικοῖς κανόσι, ταῦτα φάσκουσιν ὡρίσθαι. εἰ τοίνυν ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις τῷ βενεφικίῳ ἐχρήσαντο, τί νῦν ζητοῦσιν, ᾧ μὴ κατὰ κανόνας ἐχρήσαντο; Αἴτιος, ἀρχιδιάκονος τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησίας, εἶπεν· εἰ περὶ τούτου τοῦ κεφαλαίου ἐντολὰς εἰλήφασί τινας, προσενέγκωσι. Βονιφάτιος, ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, εἶπεν· ὁ μακαριώτατος, καὶ ἀποστολικὸς ἐπίσκοπος μετὰ πολλὰ, καὶ τοῦτο ἡμῖν ἐνετείλατο. καὶ ἀπὸ τοῦ χάρτου ἀνέγνω.

Τὸν ὅρον τῶν ἁγίων πατέρων μηδὲ μιᾷ προπετείᾳ ἐλαττοῦσθαι, ἢ μειοῦσθαι. φυλαττέσθω τοιγαροῦν τοῦ ἡμετέρου προσώπου ἡ ἀξία πᾶσι τρόποις ἐν ὑμῖν· κἄν τινες τυχὸν πεποιθότες δυνάμει τῶν ἰδίων πόλεων, παρασυλεῦσαι ἐπιχειρήσωσι, τούτους ἐκβάλλεσθαι κατὰ τὸ τῷ δικαίῳ πρέπον.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἑκάτερον μέρος τοὺς κανόνας προβαλλέτω. Πασχασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, καὶ τοποτηρητὴς ἀνέγνω.

Τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων. κανὼν ἕκτος. ἡ ἐκκλησία Ῥώμης πάντοτε ἔσχε τὰ πρωτεῖα. ἐχέτω τοιγαροῦν καὶ ἡ Αἴγυπτος, ὥστε τὸν ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας πάντων ἔχειν ἐξουσίαν· ἐπειδὴ καὶ τῷ Ῥώμης ἐπισκόπῳ τοῦτο σύνηθές ἐστιν. ὁμοίως καὶ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις τὰ πρωτεῖα σωζέσθω ταῖς ἐκκλησίαις. ″ καὶ τοῦτο δὲ πρόδηλον, ὡς εἴ τις χωρὶς γνώμης τοῦ μητροπολίτου γένηται ἐπίσκοπος, τὸν τοιοῦτον ἡ σύνοδος ἡ μεγάλη ὥρισε, μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον. ἐὰν μέντοι ἡ ἐκείνων πάντων γνώμη εὔλογος ᾖ, καὶ κατὰ κανόνα ἐκκλησιαστικὸν, δύο δὲ, ἢ τρεῖς, δι' οἰκείαν φιλονεικίαν ἀντιλέγωσι, κρατείτω ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος. ἐπειδὴ δὲ ἡ συνήθεια κεκράτηκε, καὶ παράδοσις ἀρχαία ἐστὶν, ὥστε καὶ τὸν ἐν Αἰλίᾳ ἐπίσκοπον τιμᾶσθαι, ἐχέτω τὴν ἀκολουθίαν τῆς τιμῆς, τῇ μητροπόλει σωζομένου τοῦ οἰκείου ἀξιώματος.

″ καθόλου δὲ.

Κωνσταντῖνος σηκρητάριος ἀπὸ βιβλίου, ἐπιδοθέντος παρὰ Ἀετίου ἀρχιδιακόνου, ἀνέγνω.

Τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων κανὼν ς'. τὰ ἀρχαῖα ἔθη κρατείτω, τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, ὥστε τὸν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον πάντων ἔχειν ἐξουσίαν· ἐπειδὴ καὶ τῷ ἐν Ῥώμῃ ἐπισκόπῳ τοῦτο σύνηθές ἐστιν· ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις, τὰ πρεσβεῖα σώζεσθαι ταῖς ἐκκλησίαις. καθόλου δὲ πρόδηλον ἐκεῖνο, ὅτι εἴ τις χωρὶς γνώμης τοῦ μητροπολίτου γένοιτο ἐπίσκοπος, τοῦτον ἡ σύνοδος ἡ μεγάλη ὥρισε μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον. ἐὰν μέντοι τῇ κοινῇ πάντων ψήφῳ, εὐλόγῳ οὔσῃ, καὶ κατὰ κανόνα ἐκκλησιαστικὸν, δύο, ἢ τρεῖς δι' οἰκείαν φιλονεικίαν ἀντιλέγωσι, κρατείτω ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος.

A conſtitutionibus poſtpoſitis, centũ quinquaginta, qui in ſynodicis canonibus non habentur, mentionem tantum feciſſe noſcuntur, quæ dicunt ante octoginta prope annos conſtituta fuiſſe. Si ergo his temporibus hoc beneficio vſi ſunt, quid nunc [a] requirunt? Si numquã vſi ſunt, quare requirunt? [Qua voce per Conſtantinũ deuotum ſecretariũ diuini conſiſtorij Græce interpretata,] Aëtius archidiaconus ſanctiſſimæ Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ dixit: Si de hoc capitulo aliquod mandatũ acceperunt, proferant. Boniſacius presbyter, Sedis Apoſtolicæ Vicarius, dixit: Beatiſſimus B & Apoſtolicus Papa, inter cetera hoc nobis mandauit. Et ex chartula recitauit.

Sanctorum quoque Patrum conſtitutionem prolatam, nulla patiamini temeritate violari, vel imminui, ſeruantes omnimodis perſonę noſtræ in vobis, [quos vice noſtra trãſmiſimus,] dignitatẽ: ac ſi qui forte ciuitatũ ſuarum [b] ſplendore confiſi, aliquid ſibi tentauerint vſurpare, hoc qua dignum eſt conſtantia retundatis.

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Vtraque pars canones proponat. Paſchaſinus reuerendiſſimus Epiſcopus, Vicarius Sedis Apoſtolicæ, recitauit.

C Trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum canon ſextus. Quòd Eccleſia Romana ſemper habuit primatum. Teneat [c] autem & Aegyptus, vt Epiſcopus Alexandriæ omnium habeat poteſtatem, quoniam & Romano Epiſcopo hæc eſt conſuetudo. Similiter autem & [d] qui in Antiochia conſtitutus eſt, & in ceteris prouincijs, primatus habeant Eccleſiæ ciuitatum ampliorum. Per omnia autem manifeſtum ſit, quòd ſi quis præter voluntatem metropolitani Epiſcopi fuerit ordinatus, hunc ſtatuit hæc ſancta Synodus, non debere eſſe Epiſcopum. Sane ſi communi conſenſui & ra- D tionabiliter probato, & ſecundum Eccleſiaſticam regulam ſtatuto, duo aliqui aut tres per contentionem ſuam contradicunt, illa obtineat ſententia, in qua plures fuerint numero [ſacerdotes.] Quoniã vero mos antiquus obtinuit & vetuſta traditio, vt etiam Aelię, ideſt, Hieroſolymorũ Epiſcopo deferatur, habeat conſequenter honorem ſuum: ſed Metropolitano ſua dignitas ſalua ſit.

Conſtantinus deuotus ſecretarius diuini conſiſtorij, ex dato codice ab Aëtio archidiacono Conſtantinopolitanorum ſanctiſſimæ Eccleſiæ, recitauit.

E Regula ſexta trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum. Antiquæ conſuetudines teneant in Aegypto, vt Alexandrinos Epiſcopus omnium habeat poteſtatem, quoniam & Romano Epiſcopo hæc conſuetudo eſt. Similiter autem & [e] Antiocheno, & in alijs prouincijs, primatus habeant Eccleſiæ ciuitatum. Vniuerſaliter autem illud manifeſtum eſt, quia quiſquis præter voluntatem Metropolitani fiat Epiſcopus, hunc ſancta Synodus definiuit non debere eſſe Epiſcopum. Sane ſi communi omnium conſenſui rationabiliter probato, & ſecundum Eccleſiaſticam regulam ſtatuto, duo aliqui vel tres per contentionem ſuam contradicunt, [f] definitio obtineat plurimorum.

[a] requirunt, quo non ſecundũ Canones vſi ſunt?

[b] potentia

[c] igitur

[d] in Antiochia, & in alijs prouincijs, primatus Eccleſijs cõſeruetur.

[e] in Antiochia,

[f] ſententia

Syno-

Idem ſecretarius relegit ex eodẽ codice ſynodicum ſecundæ ſynodi.

A ᵃ Synodicũ primi Concilij ſub Nectario Epiſcopo Conſtantinopolis, Epiſcoporum centum quinquaginta. Hæc conſtituerunt Epiſcopi, qui in Conſtantinopolim Dei gratia conuenerunt ex diuerſis prouincijs, ſecundũ euocationẽ Dei amantiſſimi Principis Theodoſij, ſub Nectario Epiſcopo Conſtantinopolitano: Non ᵉ reculari fidem, neque regulas trecentorum decem & octo Patrum, qui in Nicæa Bithyniæ conuenerunt, ſed maneat illa ᶠ propria. Et anathematizentur omnes hæreſes, & proprie Eunomianorum, vel diſſimilem Filium Patri credentium, & Arianorum, [ſeu Eudoxianorum, & Semiarianorum,] ſeu B Pneumatomachorum, & Sabellianorum, & Marcioniſtarũ, & Photinianorum, & Apollinariſtarum. Epiſcopi autem ᶜ ſuper diœceſim, quæ trans finem ſunt Eccleſiarum, non tranſcendant, neque confundant Eccleſias: ſed ſecundum regulas, Alexandriæ quidẽ Epiſcopus ea ſolum quæ ſunt in Aegypto, diſponat: Orientis autem Epiſcopi, Orientem ſolum gubernent: ſeruatis ᴴ autem primatibus, ſecundum canones Nicænos, Antiochenæ Eccleſiæ: & Epiſcopos Aſianæ diœceſis Aſianam diœceſim tantummodo gubernare, & Ponticos Ponticam, & Thraciæ Thraciam ſolum. C Ineuocatos autem Epiſcopos ᴵ ſuper diœceſim, vel pro ordinatione, vel pro alijs Eccleſiaſticis ordinationibus nullatenus aduenire: ſeruata autem ſupraſcripta de prouincijs vel regionibus regula, manifeſtum eſt, quia ᵛ ſecundum vnamquamque prouinciam eiuſdem Synodus prouinciæ gubernatura eſt, ſecundum ea quæ in Nicæa ſunt conſtituta. Eas autem, quæ ſunt in barbaris gentibus, Dei Eccleſias gubernari oportet ſecundum hanc, quæ ᵛ per Patres conſuetudo tenet. Epiſcopatum tamen Conſtantinopolitanum habere primatus D honorem poſt Romanum Epiſcopum, propterea quòd ſit noua Roma.

ᵉ impugnari

ᶠ firma.

ᵗ contra Spiritum ſanctũ pugnantium.

ᶜ vltra diœceſim, ad Eccleſias quæ ſunt vltra terminos, non

ᴴ honoribus primatus.

ᴵ vltra

ᵛ vniuſcuiuſque prouinciæ res eiuſdem

ᵛ Patrũ tempore conſuetudo tenuit.

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Hi qui relecto tomo ſubſcripſerunt Aſiani & Ponti ſanctiſſimi Epiſcopi dicant, ſi voluntate propria, vel impoſita ſibi aliqua neceſſitate coacti ſubſcripſerunt. Et tranſeuntibus in medio Ponticis & Aſianis Epiſcopis qui ſubſcripſerunt, Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: ᵇ Coram Deo, cum voluntate ſubſcripſi.

ᵇ Tamquam coram

Florentius Epiſcopus Sardium Lydiæ dixit: Nulla mihi illata eſt neceſſitas, ſed ſponte ſubſcripſi.

E Romanus Epiſcopus Myrorum dixit: Non ſum coactus. Ego gratum habeo ſub ſede Conſtantinopolitana eſſe, quoniam & ipſe me honorauit, & ipſe me ordinauit. Mihi iuſtum videtur, & voluntate ſubſcripſi.

Calogerus Epiſcopus Claudiopolis Honoriadis dixit: Secundum ſententiam ſanctorum Patrum centum quinquaginta, voluntate propria, non coactus ſubſcripſi.

Seleucus Epiſcopus Amaſiæ dixit: Ante me tres ſunt ab hac Sede ordinati Epiſcopi, & ᵈ inueniens hanc conſequentiam, & ego ſequutus

ᵈ cum hanc ordinem inueniſſem, &

Ὁ αὐτὸς σηκρητάριος ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου συνοδικὸν τῆς δευτέρας συνόδου. Τάδε ὥρισαν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει χάριτι θεοῦ συνελθόντες ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπίσκοποι ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν κατὰ κλῆσιν τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως Θεοδοσίου, ἐπὶ Νεκταρίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· μὴ ἀθετεῖσθαι τὴν πίστιν, μηδὲ τοὺς κανόνας τῶν πατέρων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ, τῶν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας συνελθόντων, ἀλλὰ μένειν ἐκείνην κυρίαν, καὶ ἀναθεματισθῆναι πᾶσαν αἵρεσιν, καὶ ἰδικῶς τὴν τῶν Εὐνομιανῶν, ἤτοι ἀνομοίων, καὶ τὴν τῶν Ἀρειανῶν, ἤγουν πνευματομάχων, καὶ τὴν τῶν Σαβελλιανῶν, καὶ τὴν τῶν Μαρκιανιστῶν, καὶ τὴν τῶν Φωτεινιανῶν, καὶ τὴν τῶν Ἀπολιναριστῶν· τοὺς δὲ ὑπὲρ τὴν διοίκησιν ἐπισκόπους ταῖς ὑπερορίοις ἐκκλησίαις μὴ ἐπιβαίνειν, μηδὲ συγχέειν τὰς ἐκκλησίας, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας, τὸν μὲν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον τὰ ἐν Αἰγύπτῳ μόνον οἰκονομεῖν, τοὺς δὲ τῆς Ἀνατολῆς ἐπισκόπους τὴν ἀνατολὴν μόνην διοικεῖν· φυλαττομένων τῶν ἐν τοῖς κανόσι τοῖς κατὰ Νίκαιαν πρεσβείων τῇ Ἀντιοχέων ἐκκλησίᾳ, καὶ τοὺς τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως ἐπισκόπους τὰ κατὰ τὴν Ἀσιανὴν διοίκησιν μόνον οἰκονομεῖν, καὶ τοὺς τῆς Ποντικῆς τὰ τῆς Ποντικῆς μόνον, καὶ τοὺς τῆς Θρᾴκης τὰ τῆς Θρᾴκης μόνον· ἀκλήτους δὲ ἐπισκόπους ὑπὲρ διοίκησιν μὴ ἐπιβαίνειν ἐπὶ χειροτονίᾳ, ἤ τισιν ἄλλαις οἰκονομίαις ἐκκλησιαστικαῖς. Φυλαττομένου δὲ τοῦ γεγραμμένου περὶ τῶν διοικήσεων κανόνος, εὔδηλον, ὡς τὰ καθ᾽ ἑκάστην ἐπαρχίαν ἡ τῆς ἐπαρχίας σύνοδος διοικήσει, κατὰ τὰ ἐν Νικαίᾳ ὡρισμένα. τὰς δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἔθνεσι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας οἰκονομεῖσθαι χρὴ κατὰ τὴν κρατήσασαν συνήθειαν ἐπὶ τῶν πατέρων· τὸν μέντοι Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον ἔχειν τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς μετὰ τὸν Ῥώμης ἐπίσκοπον, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νέαν Ῥώμην.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· εἰ ὑπογράψαντες τῷ ἀναγνωσθέντι τόμῳ ἐκ τῶν τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως, καὶ Ποντικῆς ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι, λεγέτωσαν, εἴ γε οἰκείᾳ γνώμῃ, ἢ ἀνάγκης τινὸς αὐτοῖς ˣ ὑποτεχθείσης, ὑπέγραψαν. καὶ παρελθόντων αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ, Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· ἀπὸ γνώμης ὑπέγραψα, ὡς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

ˣ ἴσ. ἐπενεχθείσης,

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Σάρδεων εἶπεν· οὐδεμία μοι ἀνάγκη ἐπήχθη, ἀλλ᾽ ἑκουσίως ὑπέγραψα.

Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων εἶπεν· οὐκ ἠναγκάσθην ἐγώ· ἡδέως ἔχω, ὑπὸ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως εἶναι· ἐπειδὴ καὶ αὐτός με ἐτίμησε, καὶ αὐτός με ἐχειροτόνησεν. ἐμοὶ δίκαιον φαίνεται, καὶ ἀπὸ γνώμης ὑπέγραψα.

Καλόγηρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως εἶπε· κατὰ γνώμην τῶν ἁγιωτάτων πατέρων τῶν ρν᾽. ἰδίᾳ γνώμῃ ὑπέγραψα, μὴ ἀναγκασθείς.

Σέλευκος ἐπίσκοπος Ἀμασείας εἶπε· πρὸ ἐμοῦ τρεῖς ἐπίσκοποι ἐχειροτονήθησαν ὑπὸ τοῦ θρόνου τούτου· καὶ εὑρὼν

Digitized by Google

A ρων τούτων τὴν ἀκολουθίαν, ἠκολούθησα· καὶ νῦν ἑκουσίως ἐποίησα, βουλόμενος εἶναι ὑπὸ τὸν θρόνον τοῦτον.

Ἐλευθέριος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος εἶπεν· ἐπιστάμενος, ὡς καὶ ἐκ τῶν κανόνων, καὶ ἐκ τῆς προλαβούσης συνηθείας, ἔχει τὰ δίκαια ταῦτα ὁ Κωνσταντινουπόλεως θρόνος, μεθ' ἡδονῆς ὑπέγραψα.

Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν εἶπε· πρὸ ἐμοῦ τρεῖς ἐχειροτονήθησαν ὑπὸ τοῦ τῆς βασιλευούσης πόλεως· κἀγὼ μετ' αὐτοὺς ὁμοίως. καὶ διὰ τοῦτο συνεθέμην, ὡς συνήθειαν ἔχων· καὶ ἑκουσίως ὑπέγραψα.

Νουνέχιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας εἶπεν· ἡ δόξα τοῦ
B θρόνου Κωνσταντινουπόλεως, δόξα ἡμῶν ἐστι· τῆς γὰρ ἐντεῦθεν τιμῆς καὶ ἡμεῖς μετέχομεν. ἐπειδὴ καὶ τὰς μερίμνας ἡμῶν ἀναδέχεται· καὶ ἀγαπῶμεν, τὸν καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν μητροπολίτην ὑπὸ τοῦ θρόνου τούτου χειροτονεῖσθαι· ὅθεν καὶ ἑκὼν ὑπέγραψα.

Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος Συννάδων εἶπεν· ὡς καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ χειροτονηθέντων ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἁγιωτάτου θρόνου, καὶ ἐμοῦ δι' αὐτοῦ, ἑκουσίως ὑπέγραψα· ἐπειδὴ καὶ οἱ κανόνες τὰ πρεσβεῖα παρέχουσι τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἁγιωτάτῳ θρόνῳ.

Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπε· καὶ οἰκείᾳ
C γνώμῃ τὴν ὑπογραφὴν πεποίημαι· καὶ ἐν πᾶσι τὸν ὁσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς βασιλευούσης νέας Ῥώμης διὰ τιμῆς, καὶ θεραπείας, ὡς πατέρα ἐξαίρετον ὄντα, ἔχειν ἡμᾶς πρεπῶδές ἐστι. τοσοῦτον δὲ μόνον ἀξιῶ, ὥστε, εἴ τινα ἢ κατὰ ἄγνοιαν τῆς αὐτοῦ ὁσιότητος, ἢ συναρπαγὴν, εὑρίσκεται πραττόμενα, ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ δόξης, καὶ τῆς εἰρήνης τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς πρὸς θεὸν αὐτοῦ παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμήσεως, ταῦτα, ὡς ἐπὶ πατρὸς, ἐξετασθῆναί τε, καὶ φυλαχθῆναι.

Κριτωνιανὸς ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος εἶπεν· ἀπὸ
D οἰκείας γνώμης τὴν ὑπογραφὴν πεποίημαι, ἀκολουθῶν τῷ σκοπῷ τῶν ἁγιωτάτων πατέρων, καὶ χρεωστῶν τῷ θρόνῳ τούτῳ, ἐφ' ᾧ κἀγὼ ἐχειροτονήθην, καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ, καὶ πάσης προστασίας ἡ ἐκκλησία ἡμῶν τετύχηκεν.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· ἑκὼν ὑπέγραψα· ἐπειδὴ καὶ τὸν κανόνα τοῦτον τῷ ἁγιωτάτῳ Πάπᾳ ἐν Ῥώμῃ ἐγὼ ἀνέγνων, παρόντων τῶν κληρικῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀπεδέξατο αὐτόν.

Ἀντίοχος ἐπίσκοπος Σινώπης εἶπεν· ἑκὼν ὑπέγραψα, ἀκολουθήσας τῷ μητροπολίτῃ μου, καὶ τῷ κανόνι
E τῶν ρν'. οἱ λοιποὶ ἐβόησαν· ἑκόντες ὑπεγράψαμεν.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀναγνωσθεισῶν τῶν ὑπογραφῶν, καὶ τῆς ἑκάστου τῶν ὑπογραψάντων καταθέσεως φανερᾶς γενομένης, ὡς οὐδεμιᾷ ἀνάγκῃ, ἀλλὰ γνώμῃ οἰκείᾳ ὑπέγραψαν, οἱ μὴ ὑπογράψαντες ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι, τί διδάσκουσι;

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· ἐγὼ ἐμὸν λόγον ἔχω εἰπεῖν, οὐδὲν πρόκριμα φέροντα τῇ κοινότητι. ὅτι παντελῶς ἀπέχω τοῦ ἐπιθυμεῖν χειροτονεῖν, ἐκ πραγμάτων ἐδήλωσα. ὁ γὰρ ἀρτίως καταθέμενος ὁσιώτατος ἐπίσκο-

A quutus ſum. Et nunc propria voluntate feci, ſub hac ſede eſſe volens, [quia & prouidetur mihi.]

Eleutherius Epiſcopus Chalcedonenſis dixit: Sciens quia & per canones & per conſuetudinem præcedentem habet hæc inra Conſtantinopolitana ſedes, cum ‖ voluntate ſubſcripſi. ‖ voluptate

Petrus Epiſcopus Gangrorum dixit: Ante me tres ſunt ordinati à ſede regiæ ciuitatis, & ego poſt ° tantos ſimiliter. Et ob hoc conſenſi ° eos his quę cõſuetudo habnit, & ſponte ſubſcripſi.

Nunechius Epiſcopus Laodiceæ dixit: Glo-
B ria ſedis Conſtantinopolitanæ, gloria noſtra eſt. Huius enim honoris nos ſumus quoque participes, quoniam ſollicitudines noſtras ſuſcepit, & ‖ diligimus vt vniuſcuiuſque prouinciæ metropolis à ſede hac ordinetur. vnde & ſponte ſubſcripſi. ‖ gratum habemus

Marinianus Epiſcopus Synnadorum dixit: Cũ ſint & priores mei à ſede Conſtantinopolitana ſanctæ Eccleſię ordinati, & ego ipſe quoque per eam, ſponte ſubſcripſi, quoniam & canones primatum præbent Conſtantinopolitanæ ſanctiſſimæ ſedi.

Pergamius Epiſcopus Antiochiæ Piſidiæ
C dixit: Et propria voluntate ſubſcripſi, & in omnibus ſanctiſſimum Archiepiſcopum regiæ ciuitatis nouæ Romæ in honore & ‖ cura, ‖ obſequio, ſicut patrem præcipnum, habere nos connenit. Hoc ſolum rogo, vt ſi qua ant per eorum ſanctitatis ignorantiam, aut per ſubreptionẽ inueniuntur agi, pro eius gloria, vel pace ſanctarum Eccleſiarum, & eius ad Denm ‖ coram omnibus comprobatione, hæc tamquam coram patre diſcutiantur atque ſeruentur. ‖ apud omnes commẽdatione,

Critonianus Epiſcopus Aphrodiſiadis dixit: Ex propria volnntate ſubſcripſi, ſequens intentionem ſanctorum Patrum, & debitor
D huius ſedis exiſtens, ‖ quoniam & ego ordinatus ſum, & priores mei, & omne patrocinium Eccleſia noſtra ‖ promeretur. ‖ à qua ‖ conſecuta eſt.

Euſebius Epiſcopus Dorylæi dixit: Sponte ſubſcripſi, quoniam & hanc regulam ſanctiſſimo Papæ in vrbe Roma ego relegi, præſentibus clericis Conſtantinopolitanis, eamq. ſuſcepit.

Antiochus Epiſcopus Sinopæ dixit: Sponte ſubſcripſi, ſequens Metropolitam meum, & regulam centum quinquaginta.

Ceteri reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Sponte ſubſcripſimus.

E Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Relectis ſubſcriptionibus, & vniuſcuiuſque ſubſcribentium depoſitione manifeſtata; quia nulla neceſſitate, ſed voluntate propria ſubſcripſerunt; hi qui non ſubſcripſerunt ſanctiſſimi Epiſcopi, quid edocent?

Euſebius Epiſcopus Ancyrę Galatiæ dixit: Ego meum dicturus ſum verbum, nullum in commune præiudicium faciens. Quoniã penitus deſiſto à deſiderio ordinationis, rebus oſtendi. Petrus etenim Epiſcopus, qui modo teſtatus eſt, de Gangris eſt Epiſcopus. Ante

A hone enim qui fuit, ego ordinaui. Omnis enim ciuitas ad me venit in Ancyra, decreta portantes. Reſpondi eis, dicens: Ego non ſum ex ijs qui ordinare deſiderant. Commemorabant vero mihi priores, qui fuerant ordinati ab Epiſcopo Ancyranorum, [a] duos aut tres. Ego dixi: Quæcumqoe mihi dicatis, ego meip ſum [b] iudicio non ſubmitto. Poſt hæc veniunt rogantes beatum Proclum. Et cum diceret, Philippus reuerendiſſimus presbyter Conſtantinopolitanæ ſanctæ Eccleſiæ dixit: Religioſitas tua ſcripſit de Callinico, & poſt ſanctitatem tuam Petrum ordinauit beatus Proclus. Euſebius Epiſcopus Ancyræ dixit: Direxit beatus Proclus ad me ſcripta. Ordinaui eũ. Hoc totum allegatio non eſt, ſed meæ voluntatis probatio, vt poſt hæc inferam quod peto, vel [c] id quod contradico. Profectus ſum in Gangra, inthronizaui Epiſcopum. Sic euenit, vt moreretur intra paucos dies. Rurſus omnes de ciuitate adeontes rogabant vt fieret alter Epiſcopus. Dixi hæc ipſa vobis, & nunc reſpondeo: Ego non deſidero ordinare. Reſpicientes meum [d] in his rebus faſtidium, venerunt Conſtantinopolim, & deduxerunt domnum Petrum, qui nunc conſeſſus eſt. Hoc ergo ſit pro meæ teſtimonio voluntatis: & quòd ego ordinare non cupio. Rogo autem, vt ciuitates pro ordinationibus non ſoluant. Si enim non in ciuitatibus ipſis hi qui eliguntur à ciuitate, ordinantur, à Synodo prouinciæ comprobati, ſoluuntur ſubſtantiæ. Et hoc probatum habeo, qui pro eo qui ante me fuit, multa reddidi debita. Philippus presbyter dixit: Ex regula [e] hoc interemptum eſt. Hæc legibus & regulis [f] interempta ſunt. Altaria munda ſunt. Euſebius Epiſcopus Ancyræ dixit: [g] Propter Deum, opinio clara eſt ſanctiſſimi Epiſcopi Anatolij, ſed nullus immortalis exiſtit.

Anatolius Epiſcopus Conſtantinopolis dixit: A quo ordinatus es ipſe? Euſebius dixit: Hic malo meo repertus ſum, & ordinatus à beato Proclo. Thalaſſius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Pergimus ad domnum Anatolium Archiepiſcopum, & [h] ordinamus illud.

Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Ex his quæ geſta ſunt, & ab vnoquoque depoſita, perpendimus, [i] omnem quidem primatum & honorem præcipuum ſecundum canones, antiquæ Romæ Dei amantiſſimo Archiepiſcopo conſeruari. Oportere autem ſanctiſſimum Archiepiſcopum regiæ Conſtantinopolis nouæ Romæ [k] eiſdem primatibus honoris & ipſum dignum eſſe, & poteſtatem habere ordinare Metropolitas in Aſiana & Pontica & Thracia diœceſibus, ſecundum hunc modum, vt decreto facto à clericis vniuſcuiuſque metropolis, & poſſeſſoribus, atque clariſſimis viris, ſuper hæc & à reuerendiſſimis Epiſcopis prouinciæ, omnibus aut pluribus, eligatur is, quem præfati

[a] vnum, alterum, tertium.
[b] in iudiciũ non conjicio.
[c] ſ. ad
[d] in hac re propoſitũ,
[e] hæc ſublata ſunt.
[f] ſublata
[g] Per Dei gratiam,
[h] ſtatuimus
[i] Penes omnia
[k] eiuſdẽ primatus honore frui, & ipſum ſua auctoritate poteſtatem

A ἐπίσκοπος, καὶ τὸν πρὸ τούτου ἐγὼ ἐχειροτόνησα. ἅπασα γὰρ ἡ πόλις ἦλθε πρὸς ἐμὲ εἰς τὴν Ἄγκυραν, καὶ ἐκόμισαν τὰ ψηφίσματα· ἀπεκρινάμην αὐτοῖς, λέγων· ἐγὼ οὐκ εἰμὶ τῶν ἐπιθυμούντων χειροτονεῖν. ἀνεμίμνησκόν με τοὺς πρότερον χειροτονηθέντας παρὰ τοῦ Ἀγκυρανοῦ ἐπισκόπου, ἕνα, δεύτερον, τρίτον. ἐγὼ εἶπον· ὅσα μοι ἐὰν λέγητε, ἐγὼ ἐμαυτὸν δίκῃ οὐκ ἐμβάλλω. μετὰ ταῦτα ἔρχονται, παρακαλοῦσι τὸν μακάριον Πρόκλον. καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτόν, Φίλιππος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἐκκλησίας εἶπεν· ἡ θεοσέβειά σου ἔγραψε περὶ Καλλινίκου· μετὰ δὲ τὴν θεοσέ-

B βειάν σου, Πέτρον ἐχειροτόνησεν ὁ μακάριος Πρόκλος. Εὐσέβιος Ἀγκύρας εἶπεν· ἐπέστειλεν ὁ μακάριος πρὸς ἐμέ· ἐχειροτόνησα αὐτόν. ταῦτα πάντα οὐκ ἔστι δικαιολογία, ἀλλὰ ἀπόδειξις τῆς ἐμῆς προαιρέσεως· ἵνα μετὰ ταῦτα ἐπαγάγω, τί αἰτῶ, ἢ πρὸς [l] τίνας τι λέγω. ἀπῆλθον εἰς τὴν Γάγγραν, ἐνεθρόνισα τὸν ἐπίσκοπον· οὕτως συνέβη, ἀπέθανεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν· πάλιν πάντες οἱ τῆς πόλεως προσελθόντες μοι, παρεκάλουν, ὥστε ποιῆσαι ἄλλον ἐπίσκοπον· τὰ αὐτὰ ὑμῖν ἀπεκρινάμην καὶ νῦν· ἐγὼ οὐκ ἐπιθυμῶ χειροτονεῖν. θεασάμενοι τὴν ἐμὴν προαίρεσιν ἐπὶ τούτῳ, ἦλθον ἐπὶ Κωνσταντινούπο-

C λιν, καὶ ἤγαγον τὸν κύριον Πέτρον, τὸν νῦν καθεζόμενον. ταῦτα μὲν οὖν ἔστω μαρτυρία τῆς ἐμῆς προαιρέσεως· καὶ ὅτι τοῦ χειροτονεῖν οὐκ ἐπιθυμῶ. παρακαλῶ δέ, τὰς πόλεις διὰ χειροτονίαν μὴ λύεσθαι. ἐὰν μὲν γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐταῖς οἱ ψηφιζόμενοι παρὰ τῆς πόλεως, χειροτονῶνται παρὰ τῆς συνόδου τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν δοκιμαζόμενοι, λύονται αἱ οὐσίαι. καὶ ἀπὸ πείρας εἰμί· ἐπειδὴ ὑπὲρ τοῦ πρὸ ἐμοῦ πολλὴν ὀλίγην ἀποδέδωκα. Φίλιππος πρεσβύτερος εἶπεν· ἀπὸ τοῦ κανόνος ταῦτα ἀνήρηται. ταῦτα νόμοις, καὶ κανόσιν ἀνήρηται. καθαρεύει τὰ

D θυσιαστήρια. Εὐσέβιος Ἀγκύρας εἶπε· διὰ τὸν θεὸν λάμπει ἡ ὑπόληψις τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου. ἀλλ᾽ οὐδεὶς ἐστιν ἀθάνατος.

Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ὑφ᾽ οὗ ἐχειροτονήθης αὐτός; Εὐσέβιος εἶπε· τῷ κακῷ μου εὑρέθην ἐνταῦθα, καὶ ἐχειροτονήθην παρὰ τοῦ μακαρίου Πρόκλου. Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας εἶπεν· ἀπερχόμεθα πρὸς τὸν κύριον τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀνατόλιον· καὶ τυπώσωμεν αὐτό.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἐκ τῶν πεπραγμένων, καὶ ἐκ τῆς ἑκάστου καταθέσεως, συνορῶμεν, πρὸ

E πάντων μὲν τὰ πρωτεῖα, καὶ τὴν ἐξαίρετον τιμήν, κατὰ τοὺς κανόνας, τῷ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ φυλάττεσθαι· χρῆναι δὲ τὸν ὁσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, τῶν αὐτῶν πρεσβείων τῆς τιμῆς ἀπολαύειν, καὶ αὐτὸν ἐξ αὐθεντίας ἐξουσίαν ἔχειν τοῦ χειροτονεῖν τοὺς μητροπολίτας, ἔν τε τῇ Ἀσιανῇ, καὶ Ποντικῇ, καὶ Θρᾳκικῇ, ταῖς διοικήσεσι, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ὥστε ψηφίζεσθαι μὲν παρὰ τῶν ἑκάστης μητροπόλεως κληρικῶν, καὶ κτητόρων, καὶ λαμπροτάτων ἀνδρῶν, ἔτι μὴν καὶ παρὰ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων πάντων, ἢ τῶν πλειόνων, καὶ ἐπιλέγεσθαι, ὅνπερ ἂν οἱ προειρημένοι ἄξιον εἶναι τῆς κατὰ τὴν μητρο-

[l] τί ἀντιλέγω. l.

μητρόπολιν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον δοκιμάσουσιν· ἀναφέρεσθαι δὲ παρὰ πάντων τῶν ἐπιλεξαμένων τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῷ ἐν αὐτῷ εἶναι, εἴτε βούλεται, τὸν ἐπιλεγέντα ἐνταῦθα παραγενόμενον, χειροτονηθῆναι, εἴτε κατ' ἐπιτροπὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῇ ψήφῳ τῆς ἐπισκοπῆς τυχεῖν· τοὺς μέντοι κατὰ πόλιν ὁσιωτάτους ἐπισκόπους χειροτονεῖσθαι παρὰ πάντων, ἢ τῶν πλειόνων τῆς ἐπαρχίας, εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τὸ κῦρος ἔχοντος τοῦ μητροπολίτου, κατὰ τὸν κείμενον τῶν πατέρων κανόνα, καὶ μηδὲν ἐπικοινωνοῦντος ταῖς ἐκείνων χειροτονίαις τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως. ταῦτα παρ' ἡμῶν ἐσκοπήθη. τὰ δὲ παριστάμενα αὐτῇ, ἡ ἁγία, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος διδάξαι καταξιωσάτω.

Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· αὕτη δικαία ψῆφος· ταῦτα πάντες λέγομεν· ταῦτα πᾶσιν ἀρέσκει. αὕτη δικαία κρίσις· τὰ τυπωθέντα κρατείτω· αὕτη δικαία ψῆφος· πάντα δεόντως ἐτυπώθη. δεόμεθα, ἀπολύσατε ἡμᾶς. τὴν σωτηρίαν τῶν βασιλέων ἀπολύσατε ἡμᾶς. πάντες τῇ ἀποφάσει ἐμμένομεν· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν.

Λουκήνσιος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὁ ἀποστολικὸς θρόνος, ἡμῶν παρόντων, προσέταξε, πάντα πράττεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο, εἴ τι δήποτε πρὸ τοῦ δικαστηρίου παρὰ κανόνας τῇ χθὲς ἡμέρᾳ ἐπράχθη, ἀπόντων ἡμῶν, τὴν ὑμετέραν ὑπεροχὴν αἰτοῦμεν, ὥστε κελεῦσαι περιαιρεθῆναι· * ἵνα μὴ φιλονεικία τις ἐξ ἡμῶν ἔγκειται τούτοις τοῖς ὑπομνήμασιν, * ἀλλὰ γινώσκειν ἡμᾶς σαφῶς, τί τῷ ἀποστολικῷ, καὶ πάσης ἐκκλησίας προὔχοντι ἐπισκόπῳ ἐνεγκεῖν· ἵνα αὐτὸς ἢ περὶ τῆς οἰκείας τοῦ θρόνου ὕβρεως, ἢ περὶ τῆς ἀνατροπῆς τῶν κανόνων, δυνηθῇ ἀποφήνασθαι.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ὅσα διελαλήσαμεν, πάντα ἡ σύνοδος ἐκύρωσε.*

* εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ φιλονεικία. l.
* ἵνα ἢ ἐν τινι.
* Ῥωμαϊστὶ, ἀνέγνων, ἀνέγνωμεν, ἀνέγνω.

A ſati metropolitanæ Eccleſię Epiſcopi dignum eſſe probauerint: referatur autem ab omnibus eligentibus ſanctiſſimo Archiepiſcopo regiæ Conſtantinopolis, vt penes eum ſit, ſi velit, hunc qui electus eſt aduenire, & hic ordinari, an ſecundum eius permiſſionem in prouincia * Epiſcopatus mereri decretum. vniuſcuiuſque tamen ciuitatis ſanctiſſimos Epiſcopos ordinari ab omnibus, aut pluribus prouinciæ reuerendiſſimis Epiſcopis, poteſtatem habente Metropolitano ſecundum Patrum regulas definitam, etiam nihil communicante in illorum ordinationibus ſanctiſſimo Archie- B piſcopo regiæ Conſtantinopolis. Hæc à nobis inſpecta ſunt. Quæ autem ſibi videantur, ſanctum & vniuerſale Conciliũ docere dignetur.

* Epiſcopis
* ex decreto Epiſcopatũ conſequi.

Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Hęc iuſta ſententia, hæc omnes dicimus, hæc omnibus placent, hoc iuſtum decretum. Quæ conſtituta ſunt, valeant. Hæc iuſta ſententia. Omnia ordinate decreta ſunt. Supplicamus, dimittite nos. Per ſalutem Imperatorum dimittite nos. Omnes in hac ſententia permanemus, omnes eadem dicimus.

Lucentius reuerendiſſimus Epiſcopus, vicarius Sedis Apoſtolicæ, dixit: Sedes Apoſto- C lica * nobis præſentibus humiliari non debet: & ideo quæcumque in præiudicium canonum vel regularum heſterna die geſta ſunt nobis abſentibus, ſublimitatem veſtram petimus vt circumduci iubeatis: ſin aliàs, contradictio noſtra his geſtis inhæreat, vt nouerimus quid Apoſtolico viro * vniuerſalis Eccleſiæ Papę referre debeamus: vt ipſe aut de ſuæ ſedis iniuria, aut de canonum euerſione poſſit ferre ſententiam.

* præcepit nobis præſentibus omnia fieri. &
* & totius Eccleſię præcipuo Epiſcopo.

[Ioannes reuerendiſſimus Epiſcopus Sebaſtiæ dixit: Omnes in ſententia veſtræ magnificentiæ permanemus.] Illuſtriſſimi Iudi- D ces dixerunt: Quod interlocuti ſumus, tota Synodus approbauit. *

* Latine, legi, legimus, legit.

Explicit Actio xvi. & vltima.

Digitized by Google

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ· ΕΝ Ω, ΤΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ΕΝΙΑ.
ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΑ ΜΕΤ᾽ ΑΥΤΗΝ.

TERTIA PARS, IN QVA CONTINENTVR
nonnulla ad Concilium ſpectantia, & alia quæ poſt Concilium acta ſunt.

ALLOCVTIO SANCTI ET vniuerſalis Chalcedonenſis Concilij, ad Marcianum pijſſimum & amatorem Chriſti Imperatorem.

Quòd non innouans aliquid aduerſus Nicænam fidem nunc ſanctiſſimus Archiepiſcopus Leo ſcripſit epiſtolam ad ſanctæ memoriæ Flauianum Conſtantinopolitanæ regiæ vrbis Epiſcopum, ſed ſanctos Patres ſecutus ſit, qui & poſt magnam Synodum Nicænam, hæreſes quæ per vnumquodque tempus exortæ ſunt, ſimiliter refutauerunt.

I. ET hoc veſtrum decebat Imperium, vt ſuæ circa ſubiectos ſibi **A** prouidentiæ ex his quæ ad Deũ pertinent, initium ſumeret; & primo contra diabolũ pro pietate [a] militia conueniret. Vnde nobis [b] impenetrabilem in omni errore propugnatorem Deus prouidit, & Romanæ Eccleſiæ Papam ad victoriam præparauit, doctrinis eum [c] per omnia veritatis accingens, vt quemadmodum feruens affectu Petrus, & hic affectu feruentiore decertans, omnem ad Deũ ſenſum intelligentiamq. perducat. Sed ne quis fidei eius concordiam vitans, & propriæ ſeductionis conuictioné celare contendens, quaſi **B** peregrinam quamdam & [d] ignoratam regulis, epiſtolæ eius ſeriem accuſet, aſſerens quòd non liceat [e] cuiquam exponere Fidem præter Patres, qui apud Nicæam concorditer conuenerunt; vnam quidem eſſe velut principali loco trecentorum decem & octo Patrum doctrinæ confeſſionem, lex nobis Eccleſiæ præcipit, quam velut [f] commune ſanctorum decretum, ad eorum qui vocantur in adoptioné filiorum, tradimus firmitatem. Aduerſus autem eos qui veritati reſiſtunt, [g] variæ nobis certaminum cauſæ tributæ ſunt, à pijs viris congruenter adhibitæ contra ea quæ ab his fallaciter inferuntur. Et credentibus quidem ſuf- **C** ficit ad vtilitatem, Fidei indiſcuſſa perſpectio, ad [h] confeſſionem pij dogmatis deuotos pertrahens animos. His autem qui doctrinam rectam peruertere moliuntur, ad ſingula quæ male pariunt, oportet occurrere, & eorum [i] obiectis congrua quæque prouidere. Nam ſi omnes

a caſtra colligeret.
b inuictum
c vndique
d à regulis alienam,
e fieri expoſitionem fidei, præter illam quæ à Patribus apud Nicæã facta eſt;
f commune à ſanctis editam teſſeram tradimus initiandis, vt eos de adoptione filiorum ſecuros faciamus.
g variæ n. e. ſubſidia tributa
h conſentiendum dogmatis pietatis
i machinis apta opponere præſidia.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ἁγίας συνόδου πρὸς τὸν εὐλαβέστατον, καὶ φιλόχριστον βασιλέα Μαρκιανόν.

Ὅτι οὐ καινοτομῶν τι, καὶ κατὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως, νῦν ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων ἐποιήσατο τὴν ἐπιστολὴν τὴν πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις ἐπίσκοπον τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανόν, ἀλλὰ τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἀκολουθῶν, τοῖς καὶ μετὰ τὴν μεγάλην σύνοδον, τὴν ἐν Νικαίᾳ, τὰς κατὰ καιρὸν ἀναφυείσας αἱρέσεις ὁμοιοτρόπως ἐλέγξασιν.

A Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς ὑμετέρας βασιλείας ἐπάξιον, τῆς τῶν ὑπηκόων ἐκ τῶν τῷ θεῷ προσηκόντων ἐπιμελείας κατάρχεσθαι, καὶ πρῶτον ἐξ εὐσεβείας κατὰ τοῦ διαβόλου συγκροτῆσαι στρατόπεδον. ὅθεν ἄτρωτον * ὑμῖν ἐκ πλάνης ὁ θεὸς ἐπενόησε πρόμαχον, καὶ τὸν τῆς Ῥωμαίων πρὸς νίκην εὐτρέπισε πρόεδρον, τοῖς τῆς ἀληθείας αὐτὸν πανταχόθεν περισφίγξας διδάγμασιν· ἵνα, ὡς ὁ θερμὸς τῷ πόθῳ Πέτρος μαχόμενος, ἅπαν πρὸς θεὸν ἐφελκύσηται νόημα. ἀλλὰ μή τις τῆς πίστεως αὐτοῦ τὴν ὁμόνοιαν παραιτούμενος, καὶ τῆς οἰκείας ἀπάτης τὸν ἔλεγχον **B** ἐπικαλύπτειν πειρώμενος, ὡς ξένην τινὰ, καὶ τοῖς κανόσιν οὐ νενομισμένην τῆς ἐπιστολῆς διαβάλλῃ τὴν σύνταξιν, ὡς οὐκ ἐξὸν εἶναι λέγων, ἔκθεσιν τινὰ πίστεως παρὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ τῶν πατέρων γενέσθαι. μίαν μὲν γὰρ ὡς κεφαλαίῳ τὴν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ, διδασκαλίαν ὁ τῆς ἐκκλησίας εἶναι παρακελεύεται νόμος· ἣν, ὡς κοινὸν ἐξ ἁγίων σύνθημα, τοῖς μυουμένοις πρὸς τὴν τῆς υἱοθεσίας παρεγγυῶμεν ἀσφάλειαν· πρὸς δὲ τοὺς ἀντιφρονοῦντας ποικίλαι τῶν ἁγίων ἡμῖν ἀφορμαὶ παραδέδονται, τοῖς ὑπ᾽ αὐτῶν ψευδῶς ἐπαγομένοις παρὰ τῶν εὐσεβούντων * προσ- **C** αρμοζόμενον. τοῖς μὲν γὰρ οἰκείοις ἀρκεῖ πρὸς ὠφέλειαν ἡ τῆς πίστεως ἀπερίεργος κατανόησις, ὡς συγκαταθέσει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων τοὺς εὐγνωμονοῦντας προσάγουσα· τοῖς δὲ τὴν ὀρθὴν διαστρέφειν πειρωμένοις διδασκαλίαν, δεῖ πρὸς ἕκαστον, ὧν αὐτοὶ γεννῶσι, προσαπαντᾶν, καὶ ταῖς αὐτῶν μηχαναῖς ἀντιτιθέναι τὰ

* ἡμῖν l.
* προσαρμοζόμεναι l.

τὰ πρόσφορα. εἰ μὲν οὖν ἅπαντες τῷ τῆς πίστεως ἠρκοῦντο συνθήματι, καὶ τῆς εὐσεβείας οὐκ ἐκαινοτόμουν τὴν τρίβον, ἔδει τοὺς τῆς ἐκκλησίας μηδὲν τῷ συμβόλῳ προσεπινοεῖν εἰς ἀπόδειξιν. ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ τῆς εὐθείας πρὸς τὰς τῆς πλάνης ὁδοὺς ἐκτρέπονται, καινήν τινα πορείαν ἑαυτοῖς ἐπινοοῦντες τῷ ψεύδει, ἀνάγκη καὶ ἡμᾶς ταῖς τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ἐπιστρέφειν εὑρέμασι, καὶ ταῖς αὐτῶν ἐπινοίαις ἀντιπέμπειν τὸν ἔλεγχον, οὐχ ὡς τι λεῖπον τῇ πίστει καινουργοῦντας ἀεὶ πρὸς εὐσέβειαν, ἀλλ' ὡς τοῖς παρ' ἐκείνων καινοτομουμένοις ἐπινοοῦντας τὰ πρόσφορα. καὶ ἵνα τῷ ὑμετέρῳ κράτει γένηται κατάδηλον τὸ λεγόμενον, αὐτῶν τῶν τῆς πίστεως ῥημάτων ἀρξώμεθα, τὰς τῶν πατέρων, ὡς ἕκαστος ἔχει περὶ αὐτῶν, παρατιθέντες ἐννοίας. εἶπεν ἡ πίστις.

Πιστεύω εἰς ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ὁμοούσιον τῷ πατρί. τοῦτο τέλειον τοῖς εὐγνωμονεῖν πειρωμένοις πρὸς ὁμολογίαν τὸ ῥῆμα, μίαν τοῦ υἱοῦ πρὸς πατέρα τῆς θεότητος ὑποφαῖνον τὴν φύσιν· ὥστε μὴ ἄλλης μὲν οὐσίας τὸν υἱὸν, ἑτέρας δὲ τὸν πατέρα προσεπινοεῖν τῷ φρονήματι, καὶ ταῖς Ἀρείου κατὰ τῆς εὐσεβείας κακοτεχνίαις συμφέρεσθαι. ἀλλ' ἐπειδὴ Φωτεινὸς καὶ Μάρκελλος ἑτέραν κατὰ τοῦ υἱοῦ βλασφημίαν ἐκαινοτόμησαν, οὐκ εἶναι τοῦτον παντελῶς ταῖς συκοφαντίαις ἀρνούμενοι, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα καλεῖσθαι, διαβεβαιούμενοι, καὶ μέχρι μόνον φωνῆς τῆς κλήσεως τὸ διάφορον ὁριζόμενοι, τὸ τῶν τριῶν ὑποστάσεων οἱ πατέρες ἀντεισήγαγον δόγμα, οὐκ ἔξωθεν τῆς γραφῆς αὐτοῖς ἀναπλάσσοντες τὸ εὕρημα, οὐδὲ τῆς πίστεως, ὡς ἀτελῆ, παραδραμόντες τὴν ἔννοιαν, ἀλλ' αὐτὴν ταῖς θεοπνεύστοις σαφηνίζοντες ῥήσεσι, καὶ τῷ τοῦ ὁμοουσίου καλῶς ἐναγωνιζόμενοι πράγματι, καὶ δεικνύντες, * καὶ μίαν ἐπὶ δύο προσώπων ἡμῖν οὐσίαν ἡ πίστις ἐξέθετο, οὐκ αὐτὴν τοῦ υἱοῦ τὴν ὕπαρξιν περιέγραψατο. πάλιν ἔφη· καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀρκοῦσαν τοῖς εὐσεβέσι τῆς τοῦ πνεύματος θεολογίας παραδοῦσα τὴν ἔννοιαν· ἡ γὰρ ὁμοίως τῷ πατρὶ, καὶ υἱῷ, τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ πιστεύειν διαγορεύσασα, δηλονότι ὡς εἰς θεὸν ἔχειν τὰς ἐλπίδας ἐπέταξε, μίαν ἐν τριάδι φύσιν τοῖς παραδεχομένοις γνωρίζουσα. ἀλλ' ἐπειδήπερ ἁπλῆν ἡ πίστις τηνικαῦτα τοῦ πνεύματος τὴν διδασκαλίαν ἐξέθετο, οὐδενὸς οὔπω περὶ αὐτοῦ προσερίζοντος, οἱ τῆς Ἀρείου σπορᾶς ἐν ἑαυτοῖς τὴν λύμην φυλάξαντες, τοῖς περὶ τοῦ υἱοῦ στενωθέντες ἐλέγχοις, ἐπὶ τὸ πνεῦμα τὴν βλασφημίαν μετήνεγκαν, ἀναπόδεικτον αὐτοῖς εἶναι τὴν συκοφαντίαν οἰόμενοι· καὶ τὴν τοῦ κτίσματος εὐτέλειαν αὐτῷ τολμηρῶς ἐπεφήμισαν. ὅθεν οἱ μετὰ ταῦτα τῆς ἀληθείας ὑπερασπίζοντες, τὴν αὐτῶν λύμην ταῖς εὐμηχανίαις ἀπεσείσαντο, κύριον αὐτὸ, καὶ θεὸν, καὶ πατρὸς ἔχον τὴν ἐκπόρευσιν, κατὰ τὴν τῆς πίστεως διάνοιαν ἀποφαίνοντες. οὕτω μὲν οὖν

* ἴσ. ι.

A omnes contenti eſſent Fidei conſtitnto,&pietatis ſemitam nulla innouatione turbarent, deceret Eccleſiæ filios nihil ‖ amplius excogitare,quàm Symbolo conſtaeeſſe declaratum. (‖ vltra Symbolum ad fidem faciendam excogitare.) Sed quia multi à recta linea per anfractus erroris exorbitant, nouum quoddā ſibimee iter mendacij conſtruentes: neceſſe nobis eſt, veritatis eos innentione conuertere, commenta quoque eorum ſdeuia ſalutaribus adiectionibus] reſutare, non vt nouū ad pietatem(quaſi Fidei deſit) ſemper aliquid exquirentes, ſed vt contra ca quæ ab illis innouata ſunt, excogitantes quæ ſalubria iudicantur. Et vt man-
B ſuetudini veſtræ, quod dicimus, enidenter appareat, ab ipſis Fidei ſermonibus inchoëmus, ſanctorum Patrum, qualiter quiſque de his ſenſerit, decreta ſubdentes. Dixit fides.

Credo in vnum Dominum IESVM Chriſtū filium Dei, conſubſtantialem Patri. Hoc verbum perſectum eſt, atque ſufficiens his qui ad confeſſionem Fidci deuotum animum deferre contendunt, vnam diuinitatis naturam Patris Filijq. ſignificans, ita vt non alterius quidem ſubſtantiæ Patrem, alterius vero Filium ſenſus excogitet; & Arij contra pietatem ſententis, malignitatibus conueniat. Sed quia
C Pbotinus atque Marcellus aliam aduerſus Filium blaſphemiam innouarunt, enm prorſus exiſtere audaci calumnia negantes, ſed vnum eumdemq. ipſum Patrem & Filium & Spiritum ſanctum appellatum eſſe affirmantes, & vſque ad vocabulorum tantummodo ſonum ‖ Trinitatis definiuere ſubſtantiam: contra eos quoque trinm ſubſiſtentiarum Patres intulere doctrinam, non extra Scripturam ſanctam hanc inuentionem ſibi confingentes, nec intelligentiam Fidei veluti imperſectam penitus tranſeuntes, ſed eam dinínitus inſpiratis explanantes eloquijs, & pro ‖ Homouſij, (‖ diſtinctionem afferentes:)
D ideſt, vnius eſſentiæ confeſſione optime deſudantes, & oſtendentes quòd vnam duarum perſonarum nobis eſſentiam Fides ediderit, nequaqnam Filij ſubſiſtentiam denegauerit. (‖ Homouſij re ſtre nue decertantes,) Iterum ait Symbolum: Credo & in Spiritum ſanctum: ſufficientem intelligentiam, quòd Spiritus ſanctus Dens ſit, pijs mentibus tradens. Si euim ſimiliter vt in Patrem & Filium, ita etiam & in Spiritū ſanctum credere iuſſit; manifeſtum eſt quòd quippe vt in Deum ſpem nos habere pręcipit, vnam naturam inſinuans in Trinitate credentibus. Sed quia tunc fides ſimplicem de Spiritu ſancto doctrinam pro-
E tulit, nullo adhuc certamen afferente de eo: illi qui de Arij ſtirpe progeniti ſunt, apud ſemetipſos hanc peſtilentiam retinentes, veris reſutationibus conuicti de Filio, in Spiritum ſanctum ſuam blaſphemiam tranſtulerunt, arbitrantes calumniam ſuam non poſſe ‖ detegi, cum temerarie eum inter creaturæ vilia deputarent. (‖ conuinci, & audacter creaturæ humilitatem ipſi tribuerunt.) Vnde qui deſenſionem veritati poſtea detulerunt, pijs reniſi argumentationibns, eorum penitus expulere contagia, Dominum illum & Deum ex Patre procedentem, ſecundum Fidei ‖ documenta declarantes. Sic (‖ ſenſum)

igitur audaces aduerſus diuinitatem, qui colore pietaris adner ſus Fidem ſimulato, regulam Fidei ſubruebant, ab aſſertoribus Trinitatis capti atque protriti ſunt. Sed quia etiã illa, quæ bene de Dominicæ incarnationis diſpenſatione probantur eſſe fide diſpoſita, alijs hæretici malignis inuentionibus ſubuertere ſunt moliti, iterum gratia & contra eorum ferales impetus nobis propugnatores veritatis oſtendit, confidentius aſſerentes, quòd "integra & diuina de incarnatione Dei Verbi, dignaq. tantæ clementiæ Symboli intelligentia comprobetur. Ait enim: Deſcendit, & incarnatus eſt, & inhumanatus eſt. "Quod deſcendit quidem, hæc dicta ſunt, ſpontaneæ poteſtatis condeſcenſionem deſcribentia: dicens vero, Incarnatus eſt, veram aſſumptionem noſtræ carnis, & ex Virgine per vnitatem natiuitatis oſtendit. Quod vero inhumanatus eſt, in ipſo noſtræ naturæ plenitudinem ex anima rationali & corpore manifeſtane. Sed neſcio quomodo contra Fidem "hanc malignus multifidam perniciem excogitauit hominibus, tamquam inimicus "arcem diuinæ prouidentiæ circa nos violare contendens: & his quidem iuxta id quod aſſumptum eſt, natiuitatem perſuaſit ex Virgine denegare, velut in honorem atque reuerentiam noſtri Saluatoris & Domini gloriæ, vocabulum Dei genitricis ab eius generatione ſubripiens: illos autẽ aduerſus ipſam eiuſdem vnigeniti diuinitatẽ impie atque impudenter armauit, conuertibilem eam atque paſſibilem, profanis inſtigãs prædicare ſermonibus, diſtributor plane malarum rerum dignis miniſtratoribus, quæ ſune blaſphema ſacrilegaq. diſpertiens, ita vt per illos quidẽ aſſumptæ formæ adimerentur indicia, per iſtos autem tantummodo carnis vnitio diceretur. Et illi quidem negarent animæ medicinam, hi vero ineſſe quidem animã corpori, ſed eam præter intelligentiam eſſe faterentur. "Per hos etiam hoſtis antiquus vnitionis niſus eſt ſacramenta diuidere, & purum, tamquam de propheta aliquo, id quod apparuit pro nobis, aſſerere: per illos autem differentiam negare naturarum, & nihil Redemptoris noſtri diuinitatis, humanitatisq. relinquere proprium: ſimulq. fermenti inſtar, diſpenſationis negotia vniuerſa miſcere. Verum non latuit indormitabilem oculum, naturæ noſtræ communis inimicus: ſed tamquã luminaria confeſtim patres noſtros, his quos tenebrarum peruaſerat error, oſtendie: qui cunctis reſerarent intelligentiam Fidei, & incarnationis beneficia diligenter prædicnrent, quomodo diſpenſationis ſacramentum ſit ab initio ex vtero "diſpoſitum, quomodo & Dei genitrix ſit virgo vocitata, propter eum qui virginitatem eius dignatus eſt etiam "ſacrare poſt partum, vterumq. (vt decebat Deum) integritate ſignare: quomodo ſecundum veritatem mater dicta ſit propter carnem, quam ex ſe omnium Domino "miniſtrauie: quomodo de Ieſſæ radice ortus ſit, quomodo ſemen

Abrahæ

" integræ & diuinæ & dignæ Dei Verbi clementia ſunt illæ Symboli de incarnatione ſententiæ.

" Cum in eo quod deſcendit, ſpontaneam poteſtatis condeſcenſionem deſcribant: in eo quòd incarnatus eſt, veram noſtræ carnis aſſumptionem oſtendant, & illam per vnionẽ ex Virgine natiuitatem probent. In eo vero quod homo factus eſt, in ipſo

" hioc

" quod ſummum fuit diuinæ circa nos prouidentiæ abripere contendens.

" & hi quidem vnionis myſterium diuiderent, & ſimplicem eſſe, vt in propheta quopiã, partum aſpectabilem dicerent; illi vero naturarũ differentiam refutarent, nullamq. in Saluatore noſtro diuinitatis humanitatisq. proprietatem relinquerent, & vt in vniuerſum dicamus, omnia diſpenſationis geſta miſcerent.

" perfectum

" ſeruare

" mutuauit; Eſai. 11.

A οὕτως οἱ κατὰ τῆς θεότητος τολμηταί, οἱ τὸ εὐσεβείας προσωπεῖον κατὰ τῆς πίστεως τὴν πίστιν ὀρύττοντες, τοῖς τῆς τριάδος συνηγόροις ἑάλωσαν. ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ καλῶς τῇ πίστει περὶ τῆς οἰκονομίας τεθέντα, ταῖς αὐτῶν ἐπηρεασκωρίαις ἀνατρέπειν ἐπεχείρουν, πάλιν ἡ χάρις καὶ πρὸς τὴν τούτων ἔφοδον ἡμῖν ἀνέδειξε στρατηγούς, δεικνῦντας, ὡς ἐντελῆ τε, καὶ θεῖα, καὶ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου φιλανθρωπίας ἐπάξια τὰ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ συμβόλου τυγχάνει νοήματα. ἔφη γάρ· κατελθόντα, καὶ σαρκωθέντα, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. τῷ μὲν κατελθόντα, B τὴν ἑκούσιον τῆς ἐξουσίας ὑπογράφοντα συγκατάβασιν· τῷ δὲ σαρκωθέντα, τὴν ἀληθῆ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς ἀνάληψιν ὑποφαίνοντα, καὶ "τὴν ἐκ παρθένου καθ' ἕνωσιν γεννήσεως τὴν ἀπόδειξιν ἐνδεικνύμενα· τῷ δὲ ἐνανθρωπήσαντα, τὴν ψυχῆς λογικῆς, καὶ σώματος, ἐν αὐτῷ τῆς ἡμετέρας φύσεως συμπλήρωσιν παρεχόμενα. ἀλλ' οὐκ οἶδ', ὅπως πολυσχιδῆ τοῖς ἀνθρώποις ἐντεῦθεν ὁ πονηρὸς τὴν ἀπώλειαν ἐπενόησε, τῆς εἰς ἡμᾶς, ὡς ἐχθρός, τοῦ θεοῦ προνοίας τὸ κεφάλαιον ἀφαρπάζειν βουλόμενος· καὶ τοὺς C μὲν ἔπεισε τὴν ἐκ παρθένου κατὰ τὸ ληφθὲν ἀπαρνεῖσθαι γέννησιν, ὡς ἐν τιμῇ δῆθεν, καὶ φειδοῖ τῆς τοῦ σωτῆρος ἀξίας, τὴν θεοτόκος τοῦ γένους ὑποκλέπτων φωνήν· τοὺς δὲ κατ' αὐτῆς ἀνέδην τῆς τοῦ μονογενοῦς θεότητος ὥπλισε πρὸς ἀσέβειαν, τρεπτὴν, καὶ παθητὴν αὐτὴν ὑποπτικῶς ἀνακηρύξαι τοῖς ῥήμασι, μεριστὴς τῶν κακῶν ὑπηρέταις ἀξίοις διανέμων τὰ βλάσφημα· ὥστε τοὺς μὲν τῆς ληφθείσης μορφῆς ἀνελεῖν τὰ γνωρίσματα, τοὺς δὲ μέχρι σαρκὸς μόνης ὁμολογῆσαι ἕνωσιν· καὶ τοὺς μὲν τῆς ψυχῆς τὴν ἰατρείαν ἀρ- D νήσασθαι, τοὺς δὲ ταύτην δίχα νοῦ παρεῖναι λέγειν τῷ σώματι· καὶ τοὺς μὲν τὸ τῆς ἑνώσεως διασπᾶσθαι μυστήριον, καὶ ψιλόν, ὡς ἐπὶ προφήτου τινές, εἰπεῖν τὸ φαινόμενον, τοὺς δὲ τὸ τῶν φύσεων παραιτεῖσθαι διάφορον, καὶ μηδὲν τῆς τοῦ σωτῆρος θεότητος, καὶ ἀνθρωπότητος, καταλιπεῖν ἰδίωμα, φύρειν δὲ ἁπαξαπλῶς ἅπαντα τῆς οἰκονομίας τὰ πράγματα. ἀλλ' οὐκ ἔλαθε τὸν ἀκοίμητον ὁ τῆς φύσεως ἐχθρὸς ὀφθαλμόν· ἀλλ' ὡς φωστῆρας εὐθὺς τοῖς ἐν πλάνῃ τοὺς πα- E τέρας ἀνέδειξε, τῆς πίστεως ἅπασιν ἀναπτύσσοντας τὴν διάνοιαν, καὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως ἀκριβῶς τὴν εὐεργεσίαν κηρύττοντας, πῶς ἄνωθεν ἐκ μήτρας τῆς οἰκονομίας κατήρτισται τὸ μυστήριον, πῶς καὶ θεοτόκος, διὰ "τὸν τὴν παρθενίαν αὐτῇ καὶ μετὰ τὴν κύησιν χαρισάμενον, καὶ θεοπρεπῶς τὴν μήτραν σφραγίσαντα, καὶ κατὰ ἀλήθειαν μήτηρ, διὰ τὴν ἐξ αὐτῆς, ἣν ἐδάνεισε σάρκα, τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων ἡ παρθένος ὠνόμασται· πῶς ἀνέτειλεν ἐκ τῆς Ἰεσσαὶ ῥίζης ὁ κύριος· πῶς σπέρματος Ἀβραὰμ ὁ κύριος ἐπελάβε-

το·

" ἴσ. τῆς

" τὸν κ.

τὸ· πῶς τῆς ἡμετέρας ἐν αὐτῷ φύσεως τὴν ἀρχὴν ἐπεδείξατο· πῶς θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος ὁ μονογενὴς ἀναπέφανται· πῶς ἐν αὐτῷ τῶν φύσεων μεμαρτύρηται τὸ διάφορον· πῶς τοῦ προσώπου τὸ μοναδικὸν ἀποδέδεικται· πῶς Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς, καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας· πῶς πρόσφατος, καὶ ἀΐδιος· πῶς οὐράνιος, καὶ ἐπίγειος· πῶς ὁρατὸς, καὶ ἀόρατος· πῶς ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα· καὶ ὁμοούσιος αὐτὸς τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· πῶς ὁ αὐτὸς ἀπαθὴς, ὡς θεὸς, καὶ παθητὸς, ὡς ἄνθρωπος, ἀποδέδεικται. τούτοις οἱ πατέρες τὸν πονηρὸν κατηγωνίσαντο τοῖς ῥήμασι. ταύτην ἐπὶ τῷ συμβόλῳ κατὰ τῶν συκοφαντεῖν ἐγχειρούντων τὴν συνηγορίαν πεποίηνται, οὐκ ἄλλο τῆς πίστεως ἡμῖν πρὸς ὁμολογίαν ἐπεισάγοντες σύνθημα, ἀλλὰ τὸ κακῶς παρ' ἐχθρῶν παραποιούμενον, διασώζοντες, καὶ τοῖς κατὰ καιρὸν ἐφαρπάζειν ἐπιχειροῦσι παραπετιλόμενοι. οὕτως ὁ μέγας Βασίλειος, ὁ τῆς χάριτος ὑπηρέτης, τὴν τῶν ὑποστάσεων, ὡς ἐν ἐπιστολῇ, σαφήνειαν διευκρίνησε, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀκριβῆ διδασκαλίαν παρέδωκε, ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν συμποιμένων ἀπαιτήσας τὴν συγκατάθεσιν. οὕτως Δάμασος, τὸ τῆς Ῥώμης πρὸς δικαιοσύνην καλλώπισμα, τοῖς πρὸς Παυλῖνον τὴν οἰκονομίαν διήρθρωσε γράμμασι, πείσας τοῖς καλῶς κριθεῖσι τοὺς τῆς αὐτοῦ κοινωνίας μετέχειν βουλομένους, ἐπιψηφίσασθαι. οὕτως οἱ μετὰ ταῦτα πανταχῇ ποικίλως ἐπὶ τοῖς τῶν αἱρετικῶν ἀθροισθέντες καινίσμασι, κοινὴν, ὡς σύμψυχοι, τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως ψῆφον ἐξενήνοχαν· ἅπερ ἀδελφικῶς ἑαυτοῖς ἐδοκίμασαν, ταῦτα τρανῶς τοῖς ἀποῦσι διαπορθμεύσαντες. καὶ οἱ μὲν ἐκ Σαρδικῆς κατὰ τῶν Ἀρείου λειψάνων ἀγωνισάμενοι, τοῖς ἐν ἀνατολῇ τὴν κρίσιν ἐξέπεμπον· οἱ δὲ ἐνταῦθα τὴν Ἀπολιναρίου λύμην φωράσαντες, τοῖς ἐν δύσει τὴν ψῆφον ἐγνώριζον· ὧν τῶν μὲν Ὅσιος ἐξῆρχε τῆς γνώμης, τῶν δὲ Νεκτάριος σὺν Γρηγορίῳ τὴν ἡγεμονίαν ἦγε. οὕτως ἐν Ἐφέσῳ τὸ περὶ τῆς θεοτόκου κριθὲν, ἐκυρώθη τοῖς γράμμασι· καὶ τὰς περὶ τῆς θεότητος, καὶ ἀνθρωπότητος τοῦ κυρίου χρήσεις μεθ' ὑπογραφῆς ἐψηφίζοντο, χειρὶ, καὶ γλώττῃ τὴν τῶν φύσεων ἐν ἑνὶ προσώπῳ παριστῶντες ὁμολογίαν. εἰ δέ τις μέχρι τούτου εἶναι τοῖς τῇ πίστει συνηγορεῖν βουλομένοις προστέθει τὴν ἄδειαν, μάλιστα μέν τοι τοῖς αἱρετικοῖς τοῦτο νομοθετείτω τὸ πρόσταγμα, ἐκείνους παυσάτω τῆς ἀδικίας, μὴ τοὺς ποιμένας τῆς ἀντιλήψεως· πᾶς γὰρ νόμος τοῖς πονηροῖς ἀπαγορεύει τὴν ἁμαρτίαν, οὐ τοὺς κριτὰς ἀπείργει τῆς ἐξουσίας. ἄλλως τε μανθανέτωσαν, ὡς καὶ νῦν ἔξεστιν, ἀμφισβητήσεως φυείσης, ταῖς τῶν πατέρων ἑρμηνείαις τὴν ἡμετέραν ἐπισυνάπτειν ὁμολογίαν, καὶ πείθειν, ὡς οὐκ ἀπᾷδον τῆς ἐκείνων διανοίας ἐπιδεικνύμεθα φρόνημα, ἀλλὰ μάρτυσιν αὐτοῖς πρὸς τὴν τῆς ἡμετέρας πίστεως βεβαίωσιν χρώμεθα. οὕτω τοῖς Ἀθανασίου πρὸς Ἐπί-

κτητον

A Abrahæ mundi conditor apprehenderit, quo- *Hebr. 2.*
modo in ſeipſo noſtræ [a]prnbauerit naturæ pri- [a] *natura oſtenderit initia,*
mitias, quomodo perfectus Deus & perfectus
homo vnigenitus apparuerit, quomodo in eo
ſub teſtimonijs claruerit diffetentia natura-
rũ, quomodo perſonę ſingularitas demonſtra-
ta ſit, quomodo IESVS Chriſtus heri & ho- *Hebr. 13.*
die, ipſe & in ſæcula: quomodo recens, & ſem-
piternus: quomodo cæleſtis, atque terrenus:
quomodo viſibilis, & inuiſibilis: quomodo con
ſubſtantialis Patri ſecundum diuinitatem, &
conſubſtantialis idem ipſe matri ſecundũ hu-
manitatem: quomodo idem impaſſibilis vt
B Deus, & vt homo paſſibilis ſit, probatur. His
inimicum patres noſtri proſtrauere ſermoni-
bus: hanc pro Symbolo defenſionem contra
eos qui calumniam tentauerunt ſtruere, pro-
tulerunt, non aliud nobis ad confeſſionẽ profe-
rentes ſignaculum Fidei, ſed quod male ab ho
ſtibus cortuptum fuerat, inſtaurantes, atque
obſiſtentes eis qui per illa tempora ſubripere
nitebantur, [& cuſtodes ſinguli eorum, quibus
præerant, effecti ſunt ad ſalutem.] Sic magnus
ille Baſilius miniſter gratię, ſubſiſtentiarũ eui-
dentiam, vt in epiſtola, mire declarauit, & ſan-
cti Spiritus doctrinã diligentius tradidit, con-
C ſacerdotum ſuorum eliciens etiã ſubſcriptio-
ne conſenſum. Sic quoque Damaſus Romanæ
vrbis decus ad iuſtitiam, litteris ad Paulinum
datis, diſpenſationis ſactamenta patefecit,
admonens, vt his quæ bene decreta ſunt, ſi qui
communionis ſuæ participes velint eſſe, con-
ſentiant. Ita & qui poſtmodum vbique aduer-
ſus varias hæreticorum congregati ſunt noui-
tates, commune de Fide decretum vnanimi-
ter ediderunt, ea quæ fraterno conſenſu pro-
bauerant, abſentibus euidentiſſime intiman-
tes. Et illi quidem, qui apud Sardicam contra
reliquias Arij [b] conuenerunt, Orientalibus di- [b] *certauerunt,*
D rexerunt ſui conſtituta iudicij. Qui vero in
[c] hac vrbe Apollinaris detexerunt peſtilentiã, [c] *his partibus*
Occidentalibus proprium innotuere decre-
tum: & illis quidem Hoſius ad proferendã ſen-
tentiam [d] præerat; horum autem Nectarius cũ [d] *dux fuit,*
Gregorio tenuit principatum. Sic & apud
Epheſum, id quod de Dei genitrice iudicatũ
eſt, ſcripto firmatum eſt. Et de Deitate atque
humanitate Domini teſtimonia cum propria
ſubſctiptione [e] protulerunt, manu & lingua na- [e] *roborarunt,*
turarum profeſſionem in vna perſona pariter
approbantes. Si quis autem cenſet, hucuſque
cõſiſtere debere eos, qui Fidem pro facultate
E defendere cupiunt, maxime quidẽ hoc præce-
ptũ hæreticis promulgare debebit, illos ab im
pugnatione remouens, non anertens à prote-
ctione paſtores. Omnis enim lex iniuſtos à de-
lictis cohibet, [f] non iudices à poteſtate diſiun- [f] *non poteſtatem iudicibus adimit.*
git. Aliàs autem doceantur indociles, quia & *Ceterum diſcant,*
nunc licet, vt ambiguitate quæſtionis exorta,
Patrum interpretationibus noſtram confeſ-
ſionẽ [g] coaptemus, ſatisfacientes quòd in nullo [g] *adiungere ac docere quòd*
diſcordem intelligentiæ eorum detulerimus
animum, ſed his vtamur teſtibus ad noſtræ Fi-
dei firmitatem. Sic Athanaſij ad Epictetum

A amplectimur litteras: ſic tamquam propriam Gregorij ad Cledoniũ epiſtolam vbique proferimus. Et quid oportet plura dicere? Si enim per epiſtolas Eccleſię dogmata declarari pro vnaquaque quæſtione, dignum [r] culpa iudicant, ipſum in primis beatiſſimum Cyrillum quilibet potuerit denotare, qui litteris ſuis, quod ſentiebat, Orientalibus expreſſit. Necnon & magnum Proclum huic vituperationi ſubijciet, qui eiſdem Orientalibus volumen ad Armenios [s] pro Fidei congruentia deſtinauit. His autem conſociabitur ad culpam & ſapientiſſimus Ioannes Antiochenus Epiſcopus, qui hæreticorum maledicta repellens, B & Apoſtolicæ doctrinæ rectiſſimum dogma declarans, totius Orientis confeſſionem, velut ex vno ore, ſanctiſſimo Proclo, & ei qui per idem tempus mundi regebat gubernacula, deſtinauit. Non igitur nobis admirandi Romanæ vrbis Præſulis epiſtolam, velut innouationis [t] offendiculum criminentur; ſed ſi non eſt diuinis ſcripturis [u] coaptata redarguant, ſi non præcedentium Patrum ſententijs [x] adunata, ſi non impiorum accuſationem continet, ſi non defenſionem Nicænæ Fidei profert, ſi non eorum qui nouitates appetunt, commenta ſubruit, ſi non vaniloquorum contagia C prodigioſa ſubuertit. Si quis enim Patrum deprauat intelligentiam, hic pœnæ tranſgreſſionis habetur obnoxius, non qui tranſgreſſionẽ ſua cura redarguit. Qui enim ſponte ſua nullo contra confligente, [y] profeſſionem verbis proprijs defert, hic vt elatus non immerito comprobatur. Qui vero eis qui praua ſentiũt, obluctatur: is contra inimicorũ adinuẽtiones linguam prudenter exercet, quæ ab illis male prolata ſunt, veritatis nitẽs ratione diſſoluere. Sed ô vos Chriſti amantes, & Imperio ſuperno nutu vobis conceſſo digniſſimi, cõpenſate ei fidẽ, qui beneficia tãta conceſſit; ſtudioq. D circa puriſſimam confeſſionem, pro conceſſis honoribus præſtantiã veſtræ deuotionis oſtendite, malignorum quidem molimina refrænantes, omnibus vero piæ confeſſionis [z] declarantes in vnitate concordiam, ac velut ſignaculum ſacræ doctrinæ, Concilij huius à vobis congregati prædicationem, Petri ſedis auctoritate roborantes. Confidere namque oportet veſtram pietatem, quia nihil præter Fidẽ, quæ olim à ſanctis Patribus annuntiata eſt, venerabilis Romanus Pontifex innouauit. Atque vt nulla his qui Apoſtolicum virum per E inuidiam lacerare nituntur, relinquatur occaſio, conſonantia epiſtolæ eius ſanctorum Patrum teſtimonia, ad certiorem notitiam veſtræ pietatis, ex multis pauca ſubdidimus.

[r] reprehenſione

[s] ad fidei ſuæ concordiam demonſtrandam

[t] crimen obijciũt,

[u] congruens

[x] concordet,

[y] expoſitionem Fidei per iactantiam profert,

[z] concordiam proponentes, & ſacrorum dogmatũ velut ſignaculum per Synodum à vobis congregatam, Petri Sedis prædicationem roborantes.

Teſtimonia ſanctorum Patrum, qui & duas naturas in Chriſto confeſſi ſunt, & conſubſtantialem Patri Deum Verbum, etiam nobis ſecundum carnem ex Maria conſubſtantialem factum, veraciter aſſeruerunt.

Lib. 2. contra Eunom.

Sancti Baſilij, ex his quæ contra Eunomium ſcripſit.

Ego enim & hoc quod eſt in forma Dei exiſtere,

A κτητον φιλοτιμούμεθα γράμμασιν· οὕτως ὡς οἰκείαν τὴν πρὸς Κληδόνιον Γρηγορίου ἐπιστολὴν περιφέρομεν. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; εἰ γὰρ τὸ δι' ἐπιστολῶν τὸ τῆς ἐκκλησίας σαφηνίζεσθαι φρόνημα πρὸς ἑκάστην ζήτησιν, μέμψεως ἄξιον, αὐτὸν ἄν τις πρῶτον τὸν μακάριον γράψαιτο Κύριλλον, ὃς τοῖς ἑαυτοῦ γράμμασι τοῖς τῆς ἑῴας τὸ οἰκεῖον ἐτράνωσε φρόνημα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν μέγαν τῇ αὐτῇ τις ἂν Πρόκλον περιβάλοι γραφῇ, τὸν πρὸς Ἀρμενίους τόμον τοῖς τῆς ἀνατολῆς εἰς συμφωνίας ἀπόδειξιν διαπέμψαντα. κοινωνήσει δὲ τῆς αἰτίας καὶ ὁ σοφὸς τῆς Ἀντιοχέων B Ἰωάννης, ὃς τὰς αἱρετικῶν τὰς λοιδορίας ἀποσειόμενος, καὶ τῆς ἀποστολικῆς διδαχῆς τὸ εὐθὲς ἐνδεικνύμενος, τῆς ἑῴας ὡς ἐκ μιᾶς γλώττης τῷ ὁσίῳ Πρόκλῳ, καὶ τῷ τῆς οἰκουμένης τὰ σκῆπτρα διέποντι τὴν ὁμολογίαν ἐξέπεμψε. μὴ τοίνυν ἡμῖν τοῦ θαυμασιοῦ τῆς Ῥώμης προέδρου τὴν ἐπιστολὴν, ὡς καινοτομίας ἔγκλημα, προσφερέτωσαν· ἀλλ', εἰ μὴ σύμφωνος ταῖς γραφαῖς, ἐλεγχέτωσαν· εἰ μὴ τοῖς προλαβοῦσι πατράσιν ὁμόδοξος· εἰ μὴ πρὸς δυσσεβῶν κατηγορίαν γέγονε· εἰ μὴ * τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως τὴν συνηγορίαν ἐνδείκνυται· εἰ μὴ τῶν καινοτομεῖν ἐπιχειρούντων C ἀνατρέπει τὸ μύθευμα· εἰ μὴ τῶν ματαιοφρονούντων καταγωνίζεται τερατείαν. εἰ γάρ τις τῶν πατέρων παραχαράττει τὴν ἔννοιαν, οὗτος τῆς τῆς παραβάσεως εὐθυνῶν ὑπέχρεως, οὐχ ὁ τῆς παραβάσεως ἐπιφέρων τὸν ἔλεγχον. ὁ μὲν γὰρ ἐξ οἰκείας γνώμης, οὐδενὸς μαχομένου, τοῖς αὐτοῦ ῥήμασι φιλοτιμούμενος ἐκτίθησιν, οὗτος ὡς ἀλαζὼν ἂν εἰκότως ἁλίσκοιτο. ὁ δὲ τοῖς κακῶς φρονεῖν ἐγνωκόσι μαχόμενος, τῇ τῶν ἐχθρῶν ἐπινοίᾳ προσαρμόζει τὴν γλῶτταν, τὰ παρ' ἐκείνων κακῶς ἐπαγόμενα τοῖς τῆς ἀληθείας διαλύειν πειρώμενος. D ἀλλ' ὦ φιλόχριστοι, καὶ τῆς ἄνωθεν ὑμῖν κληρωθείσης βασιλείας ἐπάξιοι, τῇ πίστει τὸν εὐεργέτην ἀμείψασθε, καὶ τῇ περὶ τὴν ὁμολογίαν σπουδῇ τῆς τιμῆς τὴν εὐγνωμοσύνην ἐνδείξασθε· τῶν μὲν πονηρῶν τὰς ὁρμὰς ἀνακόπτοντες, πᾶσι δὲ τῆς εὐσεβοῦς ὁμολογίας τὰς συμφωνίας βραβεύοντες, καὶ καθάπερ σφραγῖδα τῶν εὐσεβῶν δογμάτων τῇ παρ' ὑμῶν ἀθροισθείσῃ συνόδῳ τῆς Πέτρου καθέδρας βεβαιοῦντες τὸ κήρυγμα. θαρρεῖν γὰρ χρὴ τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν, ὡς οὐδὲν τῆς πάλαι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων καταγγελθείσης πίστεως ὁ θεοφιλὴς τῆς Ῥώμης παρακεκίνηκε E πρόεδρος. καὶ ἵνα μηδεμία τοῖς ἐκ φθόνου τὸν ἀποστολικὸν ἄνδρα διαβάλλειν πειρωμένοις καταλίπηται πρόφασις, τὰς συμφώνους τῇ ἐπιστολῇ τῶν ἁγίων πατέρων χρήσεις πρὸς ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ ὑμετέρου κράτους ἐκ πολλῶν ὀλίγας παρατεθείκαμεν.

* ἴσ. τῆς

Ὅτι καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες δύο φύσεις ἐν Χριστῷ εἰρήκασι, καὶ τὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ θεὸν λόγον, ὁμοούσιον ἡμῖν ἐκ Μαρίας κατὰ σάρκα γενόμενον.

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τοῦ πρὸς Εὐνόμιον.

Ἐγὼ γὰρ καὶ τὸ ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχειν, ἴσον

τὸ

τὸ ἐν οὐσίᾳ θεοῦ ὑπάρχειν δυνάμει φημί. ὡς γὰρ τὸ μορφὴν ἀνειληφέναι δούλου, ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος τὸν κύριον ἡμῶν γεγενῆσθαι σημαίνει, οὕτω λέγων, ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχειν, τῆς οὐσίας τῆς θεϊκῆς παρίστησι πάντως τὴν ἰδιότητα.

Τοῦ μακαρίου Ἀμβροσίου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν βασιλέα Γρατιανόν.

Φυλάξωμεν διαφορὰν θεότητος, καὶ σαρκός. εἷς ἐν ἑκατέρᾳ φθέγγεται υἱὸς τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ ἑκατέρα φύσις ἐστίν.

Τοῦ μακαρίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον.

Φύσεις μὲν γὰρ δύο, θεὸς, καὶ ἄνθρωπος· ἐπεὶ καὶ ψυχὴ, καὶ σῶμα. υἱοὶ δὲ οὐ δύο, οὐδὲ θεοί.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ περὶ υἱοῦ δευτέρου λόγου.

Καὶ τοῦτό ἐστιν, ὃ ποιεῖ τοῖς αἱρετικοῖς τὴν πλάνην, ἡ τῶν ὀνομάτων ἐπίζευξις. ἐπαλλαττομένων τῶν ὀνομάτων διὰ τὴν σύγκρασιν. σημεῖον δὲ, ὡς ἡνίκα αἱ φύσεις διΐστανται ταῖς ἐπινοίαις, συνδιαιροῦνται καὶ τὰ ὀνόματα.

Τοῦ μακαρίου Ἀθανασίου ἐκ τοῦ κατὰ αἱρέσεων λόγου.

Καὶ ὥσπερ οὐκ ἂν ἠλευθερώθημεν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, εἰ μὴ φύσει σὰρξ ἦν ἀνθρωπίνη, ἣν ἐνεδύσατο ὁ λόγος· οὐδὲν γὰρ κοινὸν ἦν ἡμῖν πρὸς τὸ ἀλλότριον, οὕτως οὐκ ἂν ἐθεοποιήθη ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὴ φύσει ἐκ τοῦ πατρὸς, καὶ ἀληθινὸς, καὶ ἴδιος ἦν αὐτοῦ ὁ λόγος, ὁ γινόμενος σάρξ· καὶ διὰ τοῦτο γὰρ τοιαύτη γέγονεν ἡ συνάφεια, ἵνα τῷ κατὰ φύσιν τῆς θεότητος συνάψῃ τὸν φύσει ἄνθρωπον.

Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Διάκρινον λοιπὸν τὰς φύσεις, τήν τε τοῦ θεοῦ, τήν τε τοῦ ἀνθρώπου· οὔτε γὰρ κατ' ἔκπτωσιν θεοῦ γέγονεν ἄνθρωπος· οὔτε κατὰ προκοπὴν ἐξ ἀνθρώπου θεός· θεὸν γὰρ λέγων, καὶ ἄνθρωπον, δὸς τὰ παθήματα τῇ σαρκὶ, δὸς τὰ θαύματα τῷ θεῷ.

Ἀντιόχου ἐπισκόπου Πτολεμαΐδος.

Μὴ συγχέῃς τὰς φύσεις, καὶ οὐχὶ ναρκήσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν.

Τοῦ μακαρίου ἐπισκόπου Φλαυιανοῦ Ἀντιοχείας εἰς τὰ θεοφάνια.

Τίς ὡς ἀληθῶς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; τίς ἂν λόγῳ παραστήσειε τῆς εἰς ἡμᾶς εὐεργεσίας τὸ μέγεθος; ἀνθρωπίνη φύσις θεότητι συνάπτεται· μενούσης ἐφ' ἑαυτῆς ἑκατέρας φύσεως.

Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τί γὰρ ἐπάγει; καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. μονονουχὶ λέγων· μηδὲν ἄτοπον ὑποπτεύσῃς ἀπὸ τοῦ, ἐγένετο· οὐ γὰρ τροπὴν εἶπε τῆς ἀτρέπτου φύσεως ἐκείνης, ἀλλὰ σκήνωσιν, καὶ κατοίκησιν· τὸ δὲ σκηνοῦν οὐ ταυτὸν ἂν εἴη τῇ σκηνῇ· ἀλλ' ἕτερον ἐν ἑτέρῳ σκηνοῖ· ἐπεὶ οὐδ' ἂν εἴη σκήνωσις· οὐδὲν γὰρ ἐν ἑαυτῷ κατοικεῖ. ἕτερον δὲ εἶπον κατ' οὐσίαν· τῇ γὰρ ἑνώσει, καὶ τῇ συναφείᾳ,

A ſtete, ac ſi in eſſentia Dei æquinalere pronuntio. Sicut enim hoc quod formam ſerui ſuſcepit, in ſubſtantia humana Dominum noſtrum factum eſſe ſignificat: ita cum dicit, quod in forma Dei eſt, diuinæ ſubſtantiæ proprietatem ſine dubitatione commendat. (idem valere atque in eſſentiâ Dei exiſtere)

Beati Ambroſii ex his quæ ſcripſit ad Gratianum Imperatorem.

Seruemus differentiam diuinitatis & carnis. Vnus in vtraque loquitur Filius Dei, quia in eodem vtraque natura eſt. (*Lib. 1. de Fide. c. 4.* distinctionem)

B *Beati Gregorij Theologi ex epiſtola ad Cledonium.*

Naturæ quidem duæ, Deus & homo, quia & anima & corpus: filij autem non duo, neque duo Dij. (*Epiſt. 1.*)

Eiuſdem ex ſecundo ſermone de Filio.

Et hoc eſt quod facit hæreticis ſeductionem, nominum prolata ſeiunctio. Signum eſt autem, quia vbi naturæ ſecernuntur intelligentijs, ſimul ſecernuntur & nomina. (hæreticis cauſa erroris eſt, nominum coniunctio, variatis nominibus propter commixtionem.)

S. Athanaſii ex his quæ ſcripſit aduerſus hæreſes.

Et ſicut non eſſemus liberati à peccato atque maledicto, ſi non caro naturæ eſſet humanæ, (*Orat. 4. contra Arian. prope fin.*)
C quam induit Verbum (nihil enim commune nobis eſt ad alienum) ſic nequaquam homo Deus fieret, ſi non natura eſſet ex Patre, & verum atque conſempiternum eſſet eius Verbũ, quod factum eſt caro. Idcirco namque talis eſt facta connexio, vt ei qui iuxta naturam diuinitatis eſt, illum hominem, qui eſt humanæ naturæ, coniungeret. (ipſum coniungeret qui natura ſua homo eſt.)

Amphilochij Epiſcopi Iconij de explanatione Euangelij ſecundum Ioannem.

Diſcerne iam naturas tam Dei, quàm hominis. Neque enim per amiſſionem Dei factus eſt homo, neque ſecundum profectum ex
D homine Deus eſt. Deum enim dico & hominem. da paſſiones carni, da Deo miracula. (dicens & hominem, da)

Antiochi Epiſcopi Ptolemaidis.

Non confundas naturas, & non obſtupeſces circa diſpenſationem.

Beati Flauiani Epiſcopi Antiocheni in Theophania.

Quis revera loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius? Quis verbo collati nobis beneficij magnitudinem poſſit exprimere? Humana natura Deitati coniungitur, ita tamen, vt in ſe vtraque natura permaneat. (*Pſal. 105.*)

E *Beati Ioannis Epiſcopi Conſtantinopolitani de explanatione Euangelij ſecundum Ioannem.* (*Homil. 11.*)

Quid enim intulit? Et habitauit in nobis. (*Ioan. 1.*) Hoc fere dicens, Nihil incongruum ſuſpiceris ex hoc quod factum eſt. Non enim conuerſionem dixit illius inconuertibilis naturæ, ſed habitationem & commorationem. Id autem quod habitat, non ipſum eſt quod habitaculum, ſed alterum in altero inhabitat. alioquin iam non erit habitatio. nihil enim in ſeipſo habitat. Alterum autem dixi iuxta ſubſtantiam. Per vnitionem enim & connexionem,

vnum

vnum eſt Deus Verbum & caro, nequaquã facta confuſione vel ᵃpermixtione harum ſubſtantiarum, ſed vnitione quadam ineffabili atque inenarrabili.

ᵃ interemptione

Beati Attici [Conſtantinopolitani Epiſcopi] ex epiſtola ad Eupſychium.

Quid igitur oportebat operari illum ſapientiſſimum? mediatione aſſumptæ carnis, & vnitione Dei Verbi ad hominem qui ex Maria eſt, vtrumque factum eſt, ita vt ex vtroque vnitus Chriſtus, quatenus Deus eſt in propria impaſſibilis Deitatis dignitate perſiſteret: quatenus vero per carnem cum morte congreſſus, ſimul & per cognatam carnis naturam contemptum mortis oſtenderet, pariterq. etiam per ipſius mortem noui Teſtamenti iura firmarentur.

Beati Procli ex ſermone: Puer natus eſt nobis, filius datus eſt nobis.

Et naturas ratione diuide, & vnitatem myſterij diuinis extolle præconijs.

Beati Cyrilli ex epiſtola ad Neſtorium.

Conc. Epheſ. par. 1. c. 8.

Et quia diuerſæ quidem ſunt naturæ, quæ ad vnitionem veraciſſimã conuenerunt: vnus vero ex vtraque eſt Chriſtus & Filius: non quòd naturarum differentia per vnionem ſublata ſit.

Eiuſdem ex epiſtola ad Ioannem Antiochenum Epiſcopum deſtinata.

Conc. Epheſ. par. 3. c. 14.

Vnus enim Dominus IESVS Chriſtus, licet non ignoretur differentia naturarum, ex quibus ineffabilem vnitionem dicimus eſſe ᵇcelebratam.

ᵇ perfectam.

Eiuſdem ex epiſtola ad Neſtorium.

Aduertentes igitur modum ᶜincarnationis, vt dixi, videmus quòd duæ naturæ per indiuiduam vnitionem inconfuſe atque inconuertibiliter inuicem ſibi conuenerunt. Caro namque caro eſt, & non Deitas, licet Dei ſit facta caro. Similiter etiam Verbum Deus eſt, & non caro, licet diſpenſatorie propriam fecerit carnem.

ᶜ inhumanationis.

Eiuſdem ex epiſtola ad beatum Ioannem directa.

In epiſtola Ioannis Antiocheni ad Cyrillum quæ hæc eadẽ retulit in epiſt. ſua ad ipſum Ioannem, par. 3. Conc. Epheſini c. 30. & 34.

Duarum namque naturarum vnitio facta eſt: idcirco vnum Chriſtum, vnum Filium, vnum Dominum confitemur. Secundum hanc inconfuſibilis vnitatis intelligentiã confitemur ſanctam Virginem Dei genitricem, propterea quòd Deus Verbum incarnatus eſt, & homo factus, ex ipſa conceptione vnierit ſibi quod ex ea ſumptum eſt templum.

Sancti Ioannis Archiepiſcopi Conſtantinopolitani de explanatione Euangelij ſecundum Matthæum.

Et quemadmodum quis ᵈin meditullio pugnæ poſitus, duobus quibuſdam inuicem ſibi diſcordantibus, vtraſque manus extendens, ſumens vtrumque coniungat: ſic etiam Chriſtus fecit, vetus nouo, diuinam naturam humanæ, ſua noſtris clementer adiungens.

ᵈ in medio pugnæ ſpatio

R E-

A φύσις, ὅν ἐστιν ὁ θεὸς λόγος, καὶ ἡ σὰρξ· οὐ συγχύσεως γινομένης, οὐδ' ἀφανισμοῦ τῶν οὐσιῶν· ἀλλ' ἑνώσεως ἀῤῥήτου τινὸς, καὶ ἀφράστου.

Τοῦ μακαρίου Ἀττικοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εὐψύχιον ἐπιστολῆς.

Τί τοίνυν ἐχρῆν, τὸν πάνσοφον πραγματεύσασθαι; μεσιτείᾳ τῆς προσληφθείσης σαρκὸς, καὶ ἑνώσει τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὸν ἐκ Μαρίας ἄνθρωπον, ἑκάτερα γίνεται· ὥστε τὸν ἐξ ἀμφοῖν ἑνούμενον Χριστὸν, θεότητι μὲν διατιθέμενον, ἐπὶ τοῦ οἰκείου μένειν τῆς ἀπαθοῦς θεότητος ἀξιώματος, σαρκὶ δὲ θανάτῳ

B προσομιλήσαντα, ὁμοῦ μὲν ἀποδεῖξαι τῇ ὁμοφύλῳ τῆς σαρκὸς φύσει τὴν κατὰ τοῦ θανάτου ὑπεροψίαν, ὁμοῦ δὲ κρατύνεσθαι τῇ τελευτῇ τῆς καινῆς διαθήκης τὰ δίκαια.

Τοῦ μακαρίου Πρόκλου ἐξ ὁμιλίας, τῆς εἰς τὸ, παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Καὶ τὰς φύσεις τῷ λόγῳ δίελε, καὶ τὴν ἕνωσιν τοῦ μυστηρίου θεολόγησον.

Τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἐκ τῆς πρὸς Νεστόριον ἐπιστολῆς.

Καὶ ὅτι διάφοροι μὲν αἱ πρὸς τὴν ἑνότητα τὴν

C ἀληθινὴν συνενεχθεῖσαι φύσεις, εἷς δὲ ἐξ ἀμφοῖν Χριστὸς, καὶ υἱὸς, οὐχ ὡς τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνῃρημένης διὰ τὴν ἕνωσιν.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην ἐπιστολῆς.

Εἷς γὰρ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, κἂν ἡ τῶν φύσεων μὴ ἀγνοῆται διαφορὰ, ἐξ ὧν τὴν ἀπόῤῥητον ἕνωσιν πεπρᾶχθαι φαμέν.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Νεστόριον ἐπιστολῆς.

Ἐννοοῦντες τοίνυν τῆς ἐνανθρωπήσεως τὸν τρόπον, ὡς ἔφην, ὁρῶμεν, ὅτι δύο φύσεις συνῆλθον ἀλλήλαις

D καθ' ἕνωσιν ἀδιάσπαστον, ἀσυγχύτως, καὶ ἀτρέπτως· ἡ γὰρ σὰρξ σάρξ ἐστι, καὶ οὐ θεότης· εἰ καὶ γέγονε * θεοῦ σάρξ. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ λόγος θεός ἐστι, καὶ οὐ σὰρξ, εἰ καὶ ἰδίαν ἐποιήσατο τὴν σάρκα οἰκονομικῶς. * θεοῦ l.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν μακάριον Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείας πατριάρχην ἐπιστολῆς.

Δύο γὰρ φύσεων ἕνωσις γέγονε. διὸ ἕνα Χριστὸν, ἕνα υἱὸν, ἕνα κύριον ὁμολογοῦμεν. κατὰ ταύτην τὴν τῆς ἀσυγχύτου ἑνώσεως ἔννοιαν ὁμολογοῦμεν τὴν ἁγίαν παρθένον θεοτόκον· διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι, καὶ ἐνανθρωπῆσαι, καὶ ἐξ αὐτῆς συλλήψεως ἑνῶ-

E σαι ἑαυτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου.

Καὶ καθάπερ τις ἐν μεταιχμίῳ τοῖς δύο τινῶν ἀλλήλων διεστηκότων, ἀμφοτέρας ἁπλώσας τὰς χεῖρας, ἑκατέρωθεν λαβὼν συνάψειεν, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐποίησε, τὴν παλαιὰν τῇ καινῇ συνάπτων, τὴν θείαν φύσιν τῇ ἀνθρωπίνῃ, τὰ αὐτοῦ τοῖς ἡμετέροις.

ΕΠΙ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΑΛΕΙΣΑ ΠΑΡΑ τῆς ἁγίας συνόδου τῷ ἁγιωτάτῳ Πάπᾳ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντι.

Ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη, καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ κατὰ θεοῦ χάριν, καὶ θέσπισμα τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, συναχθεῖσα ἐν τῇ Χαλκηδονέων μητροπόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας, τῷ ἁγιωτάτῳ, καὶ μακαριωτάτῳ τῆς Ῥωμαίων ἀρχιεπισκόπῳ Λέοντι.

B Ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. ταύτην εἰς οἰκείαν ἡμῖν ἡ χάρις τὴν προφητείαν ἐφήρμοσεν· οἷς τὸ τῆς εὐσεβείας ἐβεβαιώθη κατόρθωμα. τί γὰρ πίστεως πρὸς εὐφροσύνην αἰώνιον; τί τῆς δεσποτικῆς γνώσεως πρὸς χορείαν φαιδρότερον; ἣν αὐτὸς ἄνωθεν ὁ σωτὴρ πρὸς σωτηρίαν ἡμῖν παρέδωκε, φήσας· πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· ἣν αὐτὸς ὥσπερ χρυσῆν σειρὰν τῷ προστάγματι τοῦ θεμένου καταγομένην εἰς ἡμᾶς, C διεφύλαξας, πᾶσι τῆς τοῦ μακαρίου Πέτρου φωνῆς ἑρμηνεὺς καθιστάμενος. ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀρχηγῷ σοι τοῦ καλοῦ πρὸς ὠφέλειαν χρησάμενοι, τῆς ἀληθείας τοῖς τῆς ἐκκλησίας τέκνοις τὸν κλῆρον ἐδείξαμεν, οὐ καθ' ἕνα ἕκαστος ἐν παραβύστῳ τὴν διδασκαλίαν ποιούμενοι, ἀλλὰ κοινῷ πνεύματι, μιᾷ συμπνοίᾳ, καὶ ὁμονοίᾳ τῆς πίστεως τὴν ὁμολογίαν γνωρίζοντες· καὶ ἦμεν ἐν κοινῇ χορείᾳ τοῖς πνευματικοῖς, ὡς ἐν βασιλικοῖς δείπνοις, ἐντρυφῶντες ἐδέσμασιν· ἅπερ διὰ τῶν σῶν γραμμάτων ὁ Χριστὸς τοῖς εὐωχουμένοις ηὐτρέπισε· D καὶ τὸν ἐπουράνιον νυμφίον ἐν ἡμῖν ὁρᾶν ἐδοκοῦμεν ἐνδιαιτώμενον. εἰ γὰρ ὅπου εἰσὶ δύο, ἢ τρεῖς, συνηγμένοι εἰς τὸ αὐτοῦ ὄνομα, ἐκεῖ ἔφη εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῶν, πόσην περὶ πεντακοσίους εἴκοσιν ἱερέας τὴν οἰκείωσιν ἐπεδείκνυτο, οἳ καὶ πατρίδος, καὶ πόνου, τῆς εἰς αὐτὸν ὁμολογίας τὴν γνῶσιν προέθηκαν; ὧν σὺ μὲν, ὡς κεφαλὴ μελῶν ἡγεμόνευες, ἐν τοῖς τὴν σὴν τάξιν ἐπέχουσι τὴν εὔνοιαν ἐπιδεικνύμενος. βασιλεῖς δὲ πιστοὶ πρὸς εὐκοσμίαν ἐξῆρχον, ὡς Ζοροβάβελ καὶ τῷ Ἰησοῦ, τῆς ἐκκλησίας, καθάπερ Ἱερουσαλὴμ, τὴν ἐν τοῖς δόγμασιν οἰκοδομίαν ἀνανεοῦν προθυμούμενοι. E καὶ ἦν αὖ ὁ ἀντικείμενος, ὡς θὴρ ἔξω τῆς μάνδρας καθ' ἑαυτὸν ὠρυόμενος, οὐδένα ἔχων λαβεῖν, εἰ μὴ ἑαυτὸν αὐτῷ πρὸς θήραν ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων πάλαι γενόμενος ἐπίσκοπος ἐπέρριψε πρόεδρος· ὃς πολλὰ πρότερον ἐργασάμενος δεινὰ, ἀπέκρυψε τοῖς δευτέροις τὰ πρότερα. τόν τε γὰρ μακάριον ἐκεῖνον τὸν ἐν ἁγίοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ποιμένα Φλαβιανὸν, τὴν ἀποστολικὴν προϊσχόμενον πίστιν, καὶ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Εὐσέβιον, παρὰ πᾶσαν τὴν τῶν κανόνων ἀκολουθίαν καθεῖλε· καὶ τὸν ἐπὶ δυσσεβείᾳ κατακεκριμένον Εὐτυ-

RELATIO SANCTAE SYNODI *Chalcedonenſis ad ſanctiſsimum Papam Romanæ Eccleſiæ Leonem, de omnibus geſtis generaliter.*

Sancta & magna & vniuerſalis Synodus, quæ per gratiam Dei & ſanctionem piiſſimorum & amatorum Chriſti Imperatorum noſtrorum collecta eſt in Chalcedonenſium metropoli prouinciæ Bithyniæ, ſanctiſſimo & beatiſſimo Romanorum Archiepiſcopo Leoni.

B II.

REpletum eſt gaudio os noſtrum, & lingua noſtra exultatione. *Pſal. 125.* Hanc tamquam propriam nobis prophetiam gratia coaptauit, à quibus pietatis eſt reſtitutio cõfirmata. Quid enim Fide ſublimius ad lætandum? Quid agnitione Dominica feſtiuius ad "coronas, *(choreas,)* quam nobis olim Saluator ipſe tradidit ad ſalutem, inquiens: Euntes, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, docentes eos ſeruare omnia, quęcumque mandaui vobis. *Matth. 28.* Quam veluti auro textam "ſeriem, *(catenam,)* ex [veſte Chriſti &] præcepto C legiſlatoris "venientem *(deductam)* vſque ad nos, ipſe ſeruaſti, vocis beati Petri omnibus conſtitutus interpres, [eius Fidei beatificationẽ ſuper omnes adducẽs.] Vnde & nos, "quippe vt inchoatore bonorum, te ad vtilitatem vtentes, *(tamquam tanti boni duce & auctore ad communem vtilitatem)* Eccleſiæ filijs hereditatem ſortemq. veritatis oſtendimus, non ſingulatim "faciente in occulto vnoquoque doctrinam, *(quiſque in abdito doceretur,)* ſed vno ſpiritu, vna conſpiratione atque concordia confeſſionem Fidei declarantes: & eramus in communi "corona *(choro)* gaudij, quaſi in Imperialibus cenis, delicijs ſpiritualibus epulãtes, quas per tuas litteras Chriſtus præparauerat "inuitatis, *(conuiuantibus,)* & ſuper D cæleſtẽ ſponſum inter nos conuerſantem nos cernere putabamus. Si enim vbi ſunt duo aut tres congregati in nomine eius, ibi ſe in medio eorum fore perhibuit: *Matth. 18.* quantam circa quingentos viginti ſacerdotes "peculiaritatẽ *(familiaritatem)* potuit demonſtrare, qui & patriæ & labori ſuæ confeſſionis notitiam prætulerunt? Quibus tu quidem ſicut membris caput præeras in his, qui "tuum tenebant ordinem, *(tuas vices gerebant,)* beneuolentiam præferens. Imperatores vero fideles ad ordinandum decentiſſime præſidebant, ſicut Zorobabel & Ieſus, Eccleſiæ, tamquam *1. Eſdr. 3.* Hieruſalem, ædificationem renouare circa E dogmata adnitentes. Et erat vtique aduerſarius tamquam beſtia extra caulas apud ſemetipſum rugiens, nullum præualens capere, niſi ſemetipſum ei ad capiendum iniecíſſet is, qui Alexandrinorum quondam Pontifex fuit. Qui multa prius peſſime operatus, priora ſequentibus ſuperauit. Nam beatum illum inter ſanctos Conſtantinopolis paſtorem Flauianum, Apoſtolicam proferentem Fidem, & Dei amantiſſimum Epiſcopum Euſebium, præter omnem canonum conſequentiam depoſuit atque damnauit: & Eutychem pro impietate

pietate damnatum, ſuæ tyrannidis decretis [a]innoxium ſtatuit; & dignitatem, quæ à veſtra illi ablata fuerat ſanctitate, (quippe vt ab eo qui hac gratia erat indignus) ille reſtituit; & in ſumma, ſicut ſingularis ferus, in vineam irruens, quam optimam reperit plantationem, euertit; quam vero, vt inſtuctuoſam eradicatam, rurſus induxit: & eos quidem, qui ea quæ paſtorum ſunt, ſapiunt, abſcidit; eos vero qui lupi [b]demonſtrati ſunt, ſuper oues impoſuit. Et poſt hæc omnia, inſuper & contra ipſum, cui vineæ cuſtodia à Saluatore commiſſa eſt, extendit inſaniam, ideſt, contra tuam quoque Apoſtolicam ſanctitatem; & excommunicationem meditatus eſt contra te, qui corpus Eccleſiæ vnire feſtinas. Et dum de talibus pænitere eum potius oporteret, dum deberet miſericordiam lacrymis poſtulare, tamquam de bonis [male ſobrius] exultabat, epiſtolam quidem tuæ reſpuens ſanctitatis, omnibus vero dogmatibus veritatis aduerſans. Et quidem oportebat eum mox inter illos, in quorum ſe ipſe ſtatuit parte, relinquere. Quoniam vero Saluatoris profitemur nos eſſe diſcipulos, qui omnes homines ſaluos fieri vult, & ad agnitionem veritatis accedere; opere hanc in eo miſericordiam feſtinauimus confirmare, & eum cum fraterna manſuetudine ad iudicium vocabamus, non quaſi tentantes abſcindere, ſed excuſationis ei locum [c]ſaluandi cauſa tribuentes: & orabamus eum declarari victorem contra eos, qui eum diuerſis criminationibus accuſabant; vt feſtina celebriq. lætitia Concilium dimittentes, in nullo ſuperaremur à ſatana. Sed ille in ſemetipſo [d]inſcriptã conuictionem conſcientiæ habens, refutatione iudicij, accuſationibus ſuis aſſenſit, & legitimas ad ſe factas tres euocationes abiecit. Propterea ergo decretum, quod ipſe contra ſemetipſum peccando protulerat, hoc (prout potuimus leuigando) firmauimus, lupum paſtorali pelle nudantes, qua prius quoque figura tantummodo, ſeu in ſpeciem conuincebatur obtectus. Vſque ad hæc nobis triſtia prouenientia ceſſauerunt, & bonorũ gratia mox effulſit: & vnum zizaniorum euellentes, mundo tritico vniuerſum mundum cum voluptate compleuimus. Et tamquam euellendi ac plantandi poteſtatem ſumentes, inciſionem quidem vno homine tenus coanguſtauimus, bonorum vero vbertatem diligenter plantauimus. Deus enim erat qui operabatur, & quę ſuo thalamo concilium coronauit [e]ornata decore victoriæ Euphemia; quæ tamquam propriam confeſſionem, Fidei definitionem ſuſcipiens à nobis, ſuo ſponſo per piiſſimum Imperatorem, & amicam Chriſti Auguſtam obtulit, omnem quidem perturbationem contrariorum ſedans, veritatis autem confeſſionem roborans, vt amicam, & manu ac lingua vniuerſorum decretis [f]pro demonſtratione ſubſcribens. Hæc ſunt, quæ tecum, qui ſpiritu præſens eras, & complacere tamquam fratribus deliberaſti, & qui pæne per tuorum Vicariorum

Pſal. 79.

1. Tim. 2.

[a] abſoluit;

[b] manifeſti erant,

[c] vt mederemur, tribuentes & optabamus illis ſuperiorẽ euadere qui eum diuerſis criminibus accuſabant,

[d] vehementi conſcientiæ redargutione conuictus,

[e] victrix Euphemia;

[f] vt omnibus manifeſta eſſet.

A Εὐτυχῆ, τῆς τῆς τυραννίδος αὐτοῦ ψήφοις ἠθώωσε· καὶ τὴν παρὰ τῆς ὑμῶν ὁσιότητος, ὥσπερ ἀναξίου τῆς χάριτος, ἀφαιρεθεῖσαν ἀξίαν ἀπέδωκε· καὶ ὡς μονιὸς ἅπαξ ἄγριος ἐπιπεσὼν τῇ ἀμπέλῳ, τὴν μὲν ἀρίστην εὗρε φυτείαν, ἀνέτρεψε· τὴν δὲ ὡς ἄκαρπον, ἐρριμμένην, εἰσήγαγε. καὶ τοὺς μὲν τὰ ποιμένων φρονοῦντας, ἀπέτεμε· τοὺς δὲ λύκους ἀποδεδειγμένους, τοῖς προβάτοις ἐπέστησε· καὶ πρὸς τούτοις ἅπασιν, ἔτι καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ τῆς ἀμπέλου τὴν φυλακὴν παρὰ τοῦ σωτῆρος ἐπιτετραμμένου τὴν μανίαν ἐξέτεινε, λέγομεν δὴ, τῆς σῆς ὁσιότητος, καὶ ἀκοινωνησίαν κατὰ σοῦ, τὸ σῶμα τῆς ἐκκλησίας ἑνοῦν σπουδάσαντος, ἐμελέτησε. καὶ δέον ἐπὶ τούτοις μετανοῆσαι, δέον δάκρυσιν αἰτῆσαι τὸν ἔλεον, ὡς ἐπὶ σεμνοῖς, ἐπηγάλλετο, τὴν μὲν ἐπιστολὴν τῆς σῆς ὁσιότητος διαπτύων, πᾶσι δὲ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασιν ἀνθιστάμενος. καὶ ἔδει μὲν, αὐτὸν εὐθὺς ἑαυτὸν ἐφ' ἧς ἔταξε καταλεῖψαι μερίδος· ἐπειδὴ δὲ τοῦ σωτῆρος τὴν μαθητείαν ἐπαγγελλόμεθα, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἔργῳ ταύτην ἐπ' αὐτῷ κυρῶσαι τὴν φιλανθρωπίαν ἐσπεύδομεν· καὶ πρὸς κρίσιν ἀδελφικῶς ἐκαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀποτέμνειν πειρώμενοι, ἀλλ' ἀπολογίας αὐτῷ χώραν πρὸς ἰατρείαν παρέχοντες· καὶ ηὐχόμεθα κρείττονα φανῆναι τῶν ποικίλαις αὐτὸν γραψαμένων αἰτιάσεσιν, ἵνα φαιδροὶ φαιδρῶς τὸν σύλλογον διαλύσαντες, ἐν μηδενὶ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ. ἀλλ' οὗτος ἐν ἑαυτῷ [g]ἄκραντον τοῦ συνειδότος ἔχων τὸν ἔλεγχον, τῇ παραιτήσει τῆς κρίσεως ταῖς κατηγορίαις συνέθετο· καὶ τὰς ἐνθέσμους τρεῖς ἐπ' αὐτῷ γινομένας κλήσεις παρώσατο. διὰ ταῦτα τοιγαροῦν, ἣν αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ τοῖς πλημμελήμασιν ἐξήνεγκε ψῆφον, ταύτην ὡς ἐνῆν μετρίως ἐκυρώσαμεν, τῆς ποιμαντικῆς δορᾶς τὸν λύκον γυμνώσαντες· ἣν καὶ πάλαι σχήματι περικείμενος, ἀπηλέγχετο. μέχρι τούτων ἡμῖν ἵστατο τὰ στυγνὰ, καὶ τῶν καλῶν ἡ χάρις εὐθὺς ἐπέλαμψε· καὶ ἓν ζιζάνιον ἀνασπάσαντες, πᾶσαν τοῦ καθαροῦ σίτου τὴν οἰκουμένην μεθ' ἡδονῆς ἐπληρώσαμεν· καὶ ὡς ἐκριζοῦν, καὶ καταφυτεύειν τὴν ἐξουσίαν δεξάμενοι, τὴν μὲν ἐκτομὴν μέχρις ἑνὸς ἐστενώσαμεν, τῶν δὲ καλῶν τὴν εὐκαρπίαν ἐπιμελῶς ἐρριζώσαμεν. θεὸς γὰρ ἦν ὁ ἐνεργῶν, καὶ ἡ τὸν σύλλογον τῷ νυμφῶνι στεφανώσασα καλλίνικος Εὐφημία· ἡ ὥσπερ οἰκείαν ὁμολογίαν, τῆς πίστεως παρ' ἡμῶν δεξαμένη τὸν ὅρον, τῷ ἑαυτῆς νυμφίῳ διὰ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως, καὶ τῆς φιλοχρίστου βασιλίδος προσήγαγε, πᾶσαν μὲν τῶν ἀντικειμένων ταραχὴν κατευνάσασα, τὴν δὲ τῆς ἀληθείας, ὡς φίλην, ὁμολογίαν κρατύνασα, καὶ χειρὶ, καὶ γλώττῃ, τῆς πάντων ψήφοις ἐπιψηφίσασα πρὸς ἀπόδειξιν. ταῦτά ἐστιν, ἅπερ σὺν σοὶ, τῷ πνεύματι παρόντι, καὶ συνευδοκεῖν, ὡς ἀδελφοῖς, ἐγνωκότι, καὶ μονονουχὶ διὰ τῆς τῶν σῶν

τοποτη-

[g] ἰσχυρὰν Lat.

παρατηρητῶν ὁρωμένῳ σοφίας, ἠρκέσμεθα. γνωρίζομεν δὲ, ὡς καὶ ἕτερά τινα τῆς τῶν πραγμάτων εὐταξίας, καὶ τῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν εὐσταθείας ἕνεκα ὡρίσαμεν, πεπεισμένοι καὶ τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην διδαχθεῖσαν ἀποδέχεσθαί τε ταῦτα, καὶ βεβαιοῦν. τὸ γὰρ ἐκ πολλοῦ κρατῆσαν ἔθος, ὅπερ εἶχεν ἡ Κωνσταντινουπολιτῶν ἁγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία εἰς τὸ χειροτονεῖν μητροπολίτας τῶν διοικήσεων τῆς τε Ἀσιανῆς, καὶ Ποντικῆς, καὶ Θρακικῆς, καὶ νῦν κατὰ συνοδικὴν ἐκυρώσαμεν ψῆφον, οὐ τοσοῦτον τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεώς τι A παρέχοντες, ὅσον ταῖς μητροπόλεσι τὴν εὐταξίαν B πρυτανεύοντες, διὰ τὸ πολλοὺς πολλάκις, τελευτώντων τῶν ἐπισκόπων, ἀνακύπτειν θορύβους, ἀνηγεμονεύτων ὄντων τῶν ἐν αὐταῖς κληρικῶν τε, καὶ *λαϊκῶν, καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν συγχεόντων· ὅπερ οὐδὲ τὴν ὑμετέραν ἔλαθεν ἁγιότητα, μάλιστα τῶν Ἐφεσίων ἕνεκεν, πλεονάκις ὑμῖν διενοχληθέντων. ἐβεβαιώσαμεν δὲ καὶ τὸν τῶν ρν΄. ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροισθέντων ἐπὶ τοῦ τῆς εὐσεβοῦς μνήμης τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου κανόνα, τὸν διαγορεύοντα μετὰ τὸν ὑμέτερον ἁγιώτατον, καὶ ἀποστολικὸν, τὰ πρεσβεῖα τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἔχειν, C πεπεισμένοι, ὡς τῆς ἀποστολικῆς παρ᾽ ὑμῖν κρατούσης ἀκτῖνος, καὶ ἐπὶ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίαν, συνήθως κηδόμενοι, πολλάκις ταύτην ἡπλώσατε, διὰ τὸ ἄφθονον ὑπάρχειν ὑμῖν τὴν τῶν οἰκείων ἀγαθῶν πρὸς τοὺς γνησίους μετάδοσιν. ἅπερ τοίνυν ὡρίσαμεν πρὸς ἀναίρεσιν μὲν πάσης συγχύσεως, βεβαίωσιν δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας, ταῦτα ὡς οἰκεῖά τε, καὶ φίλα, καὶ πρὸς εὐκοσμίαν ἁρμόδια, περιπτύξασθαι καταξίωσον, ἁγιώτατε, καὶ μακαριώτατε πάτερ. οἱ γὰρ τὸν τόπον τῆς ὑμετέρας ἁγιότητος ἐπέχοντες ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι, Πασχασῖνος, καὶ D Λουκήνσιος, καὶ ὁ σὺν αὐτοῖς θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Βονιφάτιος, τοῖς οὕτω τυπωθεῖσι σφοδρῶς ἀντειπεῖν ἐπεχείρησαν, πάντως ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἄρξασθαι καὶ τοῦτο τὸ καλὸν προνοίας βουλόμενοι, ἵνα καθάπερ τῆς πίστεως, οὕτω καὶ τῆς εὐταξίας ὑμῖν λογισθῇ τὸ κατόρθωμα. ἡμεῖς γὰρ θεραπεύοντες τούς τε εὐσεβεστάτους, καὶ φιλοχρίστους βασιλέας ἐπὶ τούτῳ ἡδομένους, τήν τε λαμπρὰν σύγκλητον, καὶ πᾶσαν, ὡς εἰπεῖν, τὴν βασιλεύουσαν, εὔκαιρον ἐνομίσαμεν τὴν ἐπ᾽ αὐτῇ *περὶ τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου βεβαίωσιν τῆς E τιμῆς, καὶ ὡς ἐκ τῆς σῆς ὁσιότητος ταύτην ἐναρχθεῖσαν, δι᾽ ὧν ἀεὶ θάλπειν ἐσπούδακας, θαρρήσαντες ἐκυρώσαμεν· εἰδότες, ὡς πᾶν τὸ παρὰ τῶν τέκνων γινόμενον κατόρθωμα, εἰς τοὺς οἰκειουμένους πατέρας ἀνατρέχει. παρακαλοῦμεν τοίνυν, τίμησον καὶ ταῖς σαῖς ψήφοις τὴν κρίσιν, ὥσπερ ἡμεῖς τῇ κεφαλῇ τὴν ἐν τοῖς καλοῖς συμφωνίαν εἰσενηνόχαμεν, οὕτω καὶ ἡ κορυφὴ τοῖς παισὶν ἀναπληρώσει τὸ πρέπον. οὕτω γὰρ καὶ βασιλεῖς εὐσεβεῖς θεραπευθήσονται, οἱ τὴν τῆς σῆς ὁσιότητος, ὡς νόμον, βεβαιώσαντες κρίσιν, καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως θρόνος τὴν ἀμοιβὴν ἀποδέξεται.

*λαῶν,

*περὶ τ.

riorum ſapientiam videbaris à nobis, effecimus. Indicamus vero, quia & alia quædam pro rerum ipſarũ ordinata quiete, & propter Eccleſiaſticorum ſtatutorum definiuimus firmitatem, ſcientes quia & veſtra ſanctitas addiſcens, & probatura & confirmatura eſt eadem. Eamnamque conſuetudinem, quæ ex longo iam tempore "permanſit, quam habuit Conſtantinopolitanorum ſancta Dei Eccleſia ad ordinandum Metropolitanos prouinciarum, tam Aſianæ, quàm Ponticæ, & Thraciæ, & nunc ſynodali decreto firmauimus, non tam ſedi Conſtantinopolitanæ aliquid præſtantes, quàm metropolitanis vrbibus quietem congruam prouidentes, eo quòd frequenter Epiſcopis vitam finientibus, multæ turbæ naſcuntur, clericis ac populis qui per eaſdem ſunt ciuitates, abſque rectore remanentibus, & Eccleſiaſticum ordinem confundentibus: quod nec veſtram latuit ſanctitatem, maxime propter Epheſios, °vnde quidam vobis ſæpius importuni fuerunt. Confirmauimus autem & centum quinquaginta ſanctorum Patrum regulam, qui in Conſtantinopoli congregati ſunt ſub piæ memoriæ maiore Theodoſio, quæ præcepit, poſt veſtram ſanctiſſimam & Apoſtolicam Sedem "honorem habere Conſtantinopolitanam, [quæ ſecunda eſt ordinata;] confidentes, quia lucente apud vos Apoſtolico radio, & vſque ad Conſtantinopolitanorum Eccleſiam, conſuete gubernando, illum ſpargentes, hunc ſæpius expandiſtis, eo quòd abſque inuidia conſueueritis veſtrorum bonorum participatione ditare "domeſticos. Quæ igitur ad interemptionem quidem totius confuſionis, confirmationem vero Eccleſiaſticæ ordinationis definiuimus, hæc ſicut propria & amica, & "ad decorem conuenientiſſima, dignare complecti, ſanctiſſime & beatiſſime Pater. Qui enim locum veſtræ ſanctitatis obtinent ſanctiſſimi Epiſcopi Paſchaſinus & Lucentius, & qui cũ eis eſt reuerendiſſimus presbyter Bonifacius, his ita conſtitutis vehementer reſiſtere tentauerunt, proculdubio à veſtra prouidentia inchoari & hoc bonum volentes, vt ſicut Fidei, ſic bonæ ordinationis vobis deputetur effectus. Nos enim "curantes tam piiſſimos & Chriſti amicos Imperatores, qui ſuper hoc delectantur, quàm clariſſimum Senatum, & totam (ſicut dicere conuenit) Imperij ciuitatem, opportunum credidimus eſſe honoris eius confirmationem ab vniuerſali Concilio celebrari, & velut hæc à tua ſanctitate fuerint inchoata, eo quòd fouere ſemper ſtudeas, "roborauimus, præſumẽtes, dum nouerimus, quia quidquid rectitudinis à filijs fit, ad patres recurrit, facientes hoc ſibi proprium. Rogamus igitur & tuis decretis noſtrũ honora iudicium; & ſicut nos capiti in bonis "adiecimus conſonantiam, ſic & ſummitas tua filijs quod decet adimpleat. Sic enim & "pij Principes complacebunt, qui tamquam legem tuæ ſanctitatis iudicium firmauerunt, & Conſtantinopolitana ſedes ſuſcipiet præmium, quæ omne

" obtinuit.

" quorum cauſa ſæpe moleſtia affecti fuiſtis.

" primatum

" ſincera charitate coniunctos.

" ordini

" obſequentes non modo piiſſimis & Chriſtianiſſimis Imperatoribus, quibus id gratum erat, verum etiam clariſſimo Senatui, & toti, vt ita dicamus, regiæ vrbi,

" roborare auſi ſumus, ſcientes quidquid à filijs recte geritur,

" impendimus

" pijs Principibus gratum erit.

omne ſemper ſtudium vobis ad cauſam pietatis explenit, & ſemetipſam vobis ad concordiam eodem zelo coniunxit. Vt autem cognoſcatis, quia nihil alicui donando per gratiam fecimus, aut per inimicitias aduerſando, ſed vt nutu gubernati diuino; omnem vobis geſtorum vim inſinuauimus, ad comprobationem noſtræ ſinceritatis, & ad eorum quæ à nobis geſta ſunt, [a] firmitatem & conſonantiam.

[a] confirmationem atque conſenſionem.

A πᾶσαν ἀεὶ σπουδὴν πρὸς τὴν τῆς εὐσεβείας ὑμῖν ἐκπληρώσας ὑπόθεσιν, καὶ τῷ ζήλῳ συνάψας ἑαυτὸν ὑμῖν πρὸς ὁμόνοιαν. ἵνα δὲ γνῶτε, ὡς οὐδὲν πρὸς χάριν, ἢ πρὸς ἀπέχθειαν πεποιήκαμεν, ἀλλ᾽ ὡς θείῳ κυβερνώμενοι νεύματι, πᾶσαν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων τὴν δύναμιν ἐγνωρίσαμεν εἰς σύστασιν ἡμετέραν, καὶ τῶν πεπραγμένων βεβαίωσίν τε, καὶ συγκατάθεσιν.

EDICTVM VALENTINIANI, ET Marciani Imperatorum, quo prohibentur diſputationes de Fide coram vulgo.

Imperatores Cæſares, Flauius Valentinianus, & Flauius Marcianus, de Chriſtianæ Fidei rebus edictum ciuibus noſtris Conſtantinopolitanis.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ, ΦΛΑΥΙΟΣ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΣ, καὶ Φλαύιος Μαρκιανὸς, αἰώνιοι αὔγουστοι,

B περὶ τοῦ κωλῦσαι τὰς περὶ [b] τῶν χριστιανῶν διαλέξεις πρόθεμα τοῖς πολίταις ἡμῶν τοῖς Κωνσταντινουπολίταις.

[b] πι ἴσ. τῆς πί

III. Tandem aliquando, quod ſummis votis atque ſtudijs optabamus, euenit. Remota eſt de orthodoxa Chriſtianorum lege contentio, tandem remedia culpabilis erroris inuenta ſunt, & diſcors populorum ſententia in vnum conſenſum, concordiamq. conuenit. E diuerſis enim prouincijs religioſiſſimi ſacerdotes Chalcedonem venerunt iuxta noſtra præcepta, & quid obſeruari in religione debeat, perſpicua definitione docuerunt. Ceſſet igitur iam profana contentio. Nam vere impius atque ſacrilegus eſt, qui poſt tot ſacerdotum ſententiam, opinioni ſuæ aliquid tractandum relinquit. Extremæ quippe dementiæ eſt, in medio & perſpicuo die commenticium lumen inquirere. Quiſquis enim poſt veritatem repertam aliquid vlterius diſcutit, mendacium quærit. Nemo itaque vel clericus, vel militaris, vel alterius cuiuſlibet condicionis, de Fide Chriſtiana publice turbis adunatis & audientibus tractare [c] conetur in poſterum, ex hoc tumultus & perfidiæ occaſionem requirens. Nam iniuriam facit iudicio religioſiſſimæ Synodi, ſi quis ſemel iudicata, ac recte diſpoſita, reuoluere, & publice diſputare contendit, cum ea quæ nunc de Chriſtiana Fide ſtatuta ſunt, iuxta Apoſtolicas expoſitiones, & ſtatuta ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta, definita eſſe noſcantur. Nam in contemptores huius legis pœna non deerit: quia non ſolum contra Fidem bene compoſitã veniunt, ſed etiam Iudæis & Paganis ex huiuſcemodi certamine [d] profanant veneranda myſteria. Igitur ſi clericus erit qui publice tractare de religione auſus fuerit, à conſortio clericorum remouebitur: ſi vero militia præditus ſit, cingulo ſpoliabitur: cæteri etiam huius criminis rei, de hac regia vrbe pellentur, pro vigore iudiciario etiam competentibus ſupplicijs ſubiugandi. Conſtat enim, hinc hæreticæ inſaniæ exordia, fomitemq. præberi, dum publice quidam diſputant atque contendunt.

L. 4. C. de ſumm. Trinit. & fid. cath.

[c] audeat

[d] diuulgant

Μόλις ποτὲ τὸ διὰ μεγίστης εὐχῆς ὑπάρχον ἡμῖν, καὶ σπουδῆς, ἀποβέβηκε· καὶ ἡ περὶ τοῦ νόμου τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἐκποδὼν φιλονεικία γεγένηται· μόλις εὕρηται τὰ τῆς ἐπιψόγου πλάνης ἰάματα· καὶ τῶν δήμων ἡ διαφωνοῦσα διάνοια πρὸς μίαν ἐλήλυθε συνῳδίαν, καὶ ὁμόνοιαν. ἐκ διαφόρων

C γὰρ ἐπαρχιῶν εὐλαβεῖς κατὰ τὴν Χαλκηδονέων πόλιν ἐπίσκοποι συνηθροίσθησαν ἐξ ἡμετέρου προστάγματος, καὶ δι᾽ ὅρου σαφῶς, ἐπὶ τῇ θρησκείᾳ τί δέοι παραφυλάττειν, ἐδίδαξαν. ἡ βέβηλος τοίνυν ἔρις τοῦ λοιποῦ σχολαζέτω· καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀσεβὴς, καὶ ἱερόσυλος, ὃς μετὰ τοσούτων ἐπισκόπων ἀπόφασιν τῇ οἰκείᾳ τί ποτε γνώμῃ καταλιμπάνει πρὸς ἔρευναν. ἐπείπερ ἐσχάτης δηλονότι παρανοίας ἐστὶ τὸ μεσούσης ἡμέρας φῶς σεσοφισμένον ζητεῖν. ὁ γὰρ τι μετὰ τὴν εὕρεσιν τῆς ἀληθείας διερευνώμενος περαιτέρω, ψεῦδος ζητεῖ. μηδεὶς οὖν κληρικὸς, ἢ γοῦν στρατευόμενος, ἢ γοῦν ἑτέρας αἱρέσεως οἱασδήποτε, περὶ

D τῆς χριστιανῶν πίστεως, δημοσίᾳ συναγομένων ὄχλων, καὶ ἀκροωμένων, εἰς τὸ ἑξῆς διαλέξεις ποιεῖσθαι τολμάτω, ταραχῆς ἐκ τούτου, καὶ κακοδοξίας προφάσεις ἐπινοῶν. τῇ κρίσει γὰρ ὕβριν ποιεῖ τῆς ἁγίας συνόδου, ὅς τις ἂν τὰ ἅπαξ κριθέντα, καὶ ὀρθῶς τυπωθέντα, πάλιν ἀνακυλίειν ἐκ διαλέξεως, καὶ δημοσιεύειν φιλονεικοίη· ὁπότε τὰ νῦν περὶ τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως ὁρισθέντα, κατὰ τὰς τῶν τιη΄. διδασκαλίας, καὶ τῶν ρν΄. τυπωθέντα γινώσκεται. οὐδὲ γὰρ ἐλλείψει τιμωρία κατὰ τῶν τοῦδε καταφρονούντων

E τοῦ νόμου· ἐπειδήπερ οὐ μόνον κατὰ τῆς πίστεως τῆς εὖ διατεθείσης ἐναντίοι χωροῦσιν, ἀλλὰ γὰρ ἰουδαίοις τε, καὶ ἕλλησιν ἔκπυστα διὰ τῆς τοιᾶσδε φιλονεικίας τὰ σεπτὰ ποιοῦσι μυστήρια. Οὐκοῦν, εἰ μὲν εἴη κληρικὸς ὁ περὶ θρησκείας δημοσίᾳ φιλονεικεῖν τολμῶν, ἀποκινηθήσεται τοῦ καταλόγου τῶν κληρικῶν, εἰ δὲ στρατείᾳ κοσμούμενος, τὴν ζώνην ἀφαιρεθήσεται. καὶ οἱ λοιποὶ δὲ οἱ ἔνοχοι τῷ ἐγκλήματι τούτῳ τῆς βασιλίδος αὐτῆς ἐλαθήσονται πόλεως, κατὰ τὴν τῶν δικαστηρίων κίνησιν καὶ τῆς ἁρμοζούσης ὑποβληθησόμενοι τιμωρίας. δῆλον γὰρ, ἐντεῦθεν τῇ μανίᾳ τῶν αἱρετικῶν τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ἐκβάσεις ποιεῖν παρέχεσθαι, ἐν ὅσῳ τινὲς διαλέγονται δημοσίᾳ, καὶ ἐρίζουσιν.

ζουσιν. ἅπαντας τοίνυν τὰ παρὰ τῆς ἁγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ὁρισθέντα παραφυλάττειν ὀφείλουσι, τοῦ λοιποῦ μηδὲν ἀμφιβάλλοντας. διὰ τοῦδε τοιγαροῦν ὑπομνησθέντες τοῦ τῆς γαληνότητος ἡμῶν διατάγματος τῶν δυσσεβῶν φωνῶν ἀπολήξατε, καὶ τοῦ περὶ τῶν θείων περαιτέρω ζητεῖν. ὅπερ ἀθέμιτον. ἐπειδήπερ οὐ μόνον ἐκ θείας κρίσεως, καθάπερ πιστεύομεν, τὸ ἁμάρτημα τὸ τοιοῦτον τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῇ τῶν νόμων, καὶ τῇ τῶν δικαζόντων αὐθεντίᾳ σωφρονισθήσεται. ἐδόθη πρὸ ἑπτὰ εἰδῶν φεβρουαρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ, καὶ φιλοχρίστου, βασιλέως Μαρκιανοῦ, προτεθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τὴν σύνοδον, βεβαιοῦσα τὰ παρ' αὐτῆς πεπραγμένα.

Τὴν εὐαγῆ τῆς καθολικῆς τῶν ὀρθοδόξων πίστεως ἁγιότητα φανερὰν, καὶ ἀναμφίβολον καταστῆναι πᾶσιν ἡ ἡμετέρα γαληνότης ἐθέλουσα, ὅπως ἂν ἡ περὶ τὸ θεῖον μείζων παραδοθῇ τοῖς ἀνθρώποις εὐσέβεια, τὴν τοσαύτην, καὶ τοιαύτην τῶν ἐξ ἁπάσης σχεδὸν ἐπαρχίας συνειλεγμένων ἐπισκόπων σύνοδον, κατὰ τὴν Χαλκηδονέων πόλιν ἀθροισθῆναι παρεκελεύσατο· κἀκεῖ διασκέψεως ἐπὶ πλείστας ἡμέρας γεγενημένης, τὸ τῆς πίστεως τῶν χριστιανῶν εὗρεν ἀληθὲς, καὶ ἀνόθευτον· εὐχαῖς γὰρ, καὶ λιταῖς πλείσταις τὸ θεῖον παρακεκλήκασι, μὴ λαθεῖν αὐτοὺς τὴν εὐαγῆ, καὶ πληρεστάτην ἀλήθειαν· ἠκολούθησαν τε τοῖς τύποις τῶν ἁγίων πατέρων, ἐκείνοις, δηλαδὴ, τοῖς ὑπὸ τῶν τιη΄. ἁγιωτάτων ἐπισκόπων κατὰ τὴν Νικαέων ἀποφανθεῖσιν, ὁμοίως δὲ κἀκείνοις, ἅπερ οἱ ἑκατὸν πεντήκοντα κατὰ τήνδε τὴν βασιλίδα πόλιν ὥρισαν συνελθόντες· καὶ ἐκείνοις δὲ, τοῖς ἤδη πάλιν κατὰ τὴν Ἔφεσον ὁρισθεῖσιν· ὅτι τῆς ἀληθείας ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κελεστῖνος ὁ τῆς Ῥωμαίων, καὶ Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐπίσκοπος, ἐξῆρχον. καθ' ὃν καιρὸν ἀπεκλείσθη καὶ Νεστορίου ἡ πλάνη· αὐτοῦ καταδικασθέντος τοῦ ταύτης αὐθέντου γεγονότος· ὧν ὀρθῶς, καὶ προσκυνητῶς ἐν Χαλκηδόνι ζητηθέντων, Εὐτυχὴς ὁ διαβεβαιούμενος ἀθέμιτα πάμπολλα, μετὰ τῆς συνηγορίας τῆς ἑαυτοῦ καταβέβληται· ὅπως ἂν αὐτῷ μὴ περαιτέρω παρασχεθῇ ἡ τοῦ ἀπατᾶν τοὺς ἀνθρώπους εὐχέρεια. τούτων τοίνυν θρησκευτικῶς, καὶ πιστῶς τυπωθέντων, ἅπερ θεμελιοῦν τὴν τῶν ὀρθοδόξων προσκυνητὴν γινώσκεται πίστιν, οὕτως, ὡς μηδεμίαν τοῦ λοιποῦ τοῖς συκοφαντεῖν εἰωθόσι τὸ θεῖον, ἀμφιβολίαν ὑπολιμπάνεσθαι· ἱερῷ τῆς ἡμετέρας ἡμερότητος διατάγματι, τὴν ἁγίαν βεβαιώσαντες σύνοδον, ὑπεμνήσαμεν ἅπαντας, ὥστε τῶν περὶ θρησκείας παύσασθαι διαλέξεων. ἐπειδήπερ οὐχ εἷς, καὶ δεύτερος εὑρεῖν οἷός τε ἦν τὸ τοσοῦτον μυστήριον· ὁπότε μάλιστα σὺν καμάτῳ μεγίστῳ, καὶ μεγάλαις εὐχαῖς, τοσοῦτοι ἅγιοι ἱερεῖς, εἰ μὴ θεοῦ, καθάπερ πιστευτέον ἐστὶν, ἡγουμένου, φθάσαι πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας ἀνίχνευσιν οὐκ ἂν ἠδυνήθησαν. πλὴν, ὡς ἔγνωμεν ἐναργεῖ λογισμῷ, τινὲς ἐν τῇ μανίᾳ τῆς αὐτῆς διαστροφῆς ἐμμένειν, οὐ παύονται· καὶ περὶ θρησκείας δη-

A dunt. Vniuerſi ergo quæ à ſancta Synodo Chalcedonenſi ſtatuta ſunt, cuſtodire debebunt, nihil poſtea dubitaturi. Hoc itaque noſtræ commoniti ſerenitatis edicto, abſtinete à profanis vocibus, & vlterius definite de diuinis diſputare; quod nefas eſt. Quia non ſolum diuino iudicio peccatum hoc, prout credimus, punietur, verum etiam legum & iudicum auctoritate coercebitur. Datum Conſtantinopoli vij. idus Februarij, Sporatio viro clariſſimo, & qui fuerit nuntiatus, Conſulibus.

B *EDICTVM PIISSIMI ET CHRIſtianiſſimi Imperatoris Marciani, propoſitum Conſtantinopoli, de confirmatione geſtorum Chalcedonenſis Synodi, & eorum obſeruatione.*

Venerabilem catholicæ orthodoxorum Fidei ſanctitatem, manifeſtam & indubitatã IIII.
vniuerſis conſtituere cupiens noſtra ſerenitas, vt maior erga diuinitatis obſequia hominibus religio traderetur, tantam atque talem Synodũ, ex omnibus pæne prouincijs coadunatis Epiſcopis, in Chalcedonenſi ciuitate colligi iuſſit, atque ibi plurimis diebus tractatu habito, quid C verum & infucatum Chriſtianæ Fidei eſſet, inuenit. Votis enim & orationibus plurimis exorauere diuinitatem, quatenus ſancta & plena veritas eos non lateret. Secutiq. ſunt ſtatuta venerabilium Patrum, ea videlicet quæ apud Nicæam trecentorum decem & octo ſanctorum Epiſcoporum ſententia ſunt definita: ſimiliter & quæ centum quinquaginta in hac ampliſſima coadunati vrbe conſtituerunt, atque ea quæ apud Epheſum pridem ſtatuta ſunt, cum beatiſſimæ recordationis Cæleſtinus Romanæ vrbis, & Cyrillus Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopi, veritatis duces fuerunt. Quo tempore etiam & Neſto- D rianus error excluſus eſt, eius auctore damnato. Quibus ita rite & venerabiliter apud Chalcedonam inquiſitis, Eutyches, qui plura affirmabat illicita, cum ſua aſſertione deiectus eſt, ne decipiendorum vlterius hominum ei præberetur facultas. Ordinatis itaque religioſe, & fideliter quæ venerandam orthodoxorum Fidem fundaſſe noſcuntur, ita vt nulla in poſterum dubitatio, vel illis qui calumniari diuinitatem aſſolent, relinqueretur; ſacro noſtræ ſerenitatis edicto venerandam Synodum confirmantes, admonuimus vniuerſos, vt de religione diſputare deſinerent, quoniam vnus & alter tanta ſecreta inue- E nire non poſſet, maxime cùm ſummo labore & magnis orationibus tot venerabiles ſacerdotes, niſi Deo, vt credendum eſt, auctore, ad indaginem veritatis non potuerint peruenire. Verum ſicut manifeſta ratione cognouimus, non deſinunt quidã in eadem peruerſitatis inſania permanere, & publice de religione contendere po-

pulis coadunatis, & myſteria diuina ſub Iudæorum paganorumq. obtutibus publicare, & [f] profanare quæ rectius colenda ſunt, quàm inquirenda. Oportuerat itaque in eadem pertinacia perſiſtentes, ſtatuta dudū animaduerſione compeſci, vt pœna corrigeret, quos reuerentia iuſſionum emendare non potuit. Verum in hoc ſecuti conſuetudinem noſtram, noſcentes præ omnibus quòd diuinitas pietate lætetur, pœnam nocentium [g] credidimus differendam, iterata hac ſancientes noſtræ clementiæ iuſſione, vt in futurum à prohibitis omnes abſtineant, nec conuenticula colligant ſuper religione certantes: quia in huiuſmodi peruerſitate & vanitate detecti, & ſtatutas dudum ſuſcipient pœnas, & iudiciario motu, prout religioſis temporibus conuenit, punientur. Oportet enim Chalcedonenſem Synodum ſequi, in qua omnibus diligenter quæſitis, ea definita ſunt, quæ pridem tres prædicti cœtus, Apoſtolicam fidem ſecuti, omnibus obſeruanda tradiderunt. Datum tertio idus Martij, Conſtantinopoli, Sporatio viro clariſſimo, & qui fuerit nuntiatus, Conſulibus,

[f] in vulgus proferre

[g] putauimus remittendam,

Et eodem exemplo ſcriptum Palladio viro illuſtri prætori Orientis, Valentiniano viro illuſtri prætori Illyrici, Tatiano viro illuſtri præfecto Vrbis, Vincomalo viro illuſtri magiſtro ſacrorum officiorum, & Conſuli deſignato,

A μοσίας φιλονεικεῖν, συναγομένου τοῦ πλήθους, ὥστε τὰ θεῖα μυστήρια ἰουδαίων τε, καὶ ἑλλήνων δημοσιεύειν ἐπ' ὄψεσι· καὶ ἐκπομπεύειν, ἅπερ σέβειν ἄμεινον, ἢ ζητεῖν ἐχρῆν· τιμωρουμένους ἐν τῇ αὐτῇ τυγχάνοντας ἐπιμονῇ, διὰ τῆς ὁρισθείσης ἤδη σωφρονισθῆναι κολάσεως. ὅπως οὓς ἡ τιμωρία διορθώσειεν, οὓς τῶν [k] πραγμάτων τὸ σέβας, ἐπανορθοῦν οὐ δεδύνηται. ἀλλὰ τῷ ἔθει τῷ ἡμῶν ἀκολουθοῦντες ἐν τούτῳ, καὶ πρὸ πάντων γινώσκοντες, ὡς τὸ θεῖον χαίρει τῷ εὐσεβεῖ, τὴν τῶν [l] ἐνοχῶν ὑπερθέσθαι ἡγησάμεθα τιμωρίαν, διὰ τῆσδε τῆς ἐπαναληφθείσης κελεύσεως
B τῆς ἡμετέρας θεσπίζοντες, ὥστε εἰς τὸ ἑξῆς τῶν κεκωλυμένων πάντας ἀπέχεσθαι, καὶ μὴ συνάγειν ὀχλαγωγίαν τοὺς περὶ θρησκείας ἐρίζοντας· ἐπειδήπερ οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ διαστροφῇ καὶ ματαιότητι φωραθέντες, καὶ τὰς ὁρισθείσας ἤδη κολάσεις ἐκδέξονται, καὶ τῇ τῶν δικαστηρίων κινήσει, καθάπερ τοῖς εὐσεβέσι καιροῖς ἁρμόζει, τιμωρηθήσονται. χρὴ γὰρ ἕπεσθαι τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ, ἐν ᾗ πάντων ἐπιμελῶς ζητηθέντων, ταῦτα διώρισται, ἃ πρότερον αἱ τρεῖς μνημονευθεῖσαι σύνοδοι, αἱ τῇ τῶν ἀποστόλων ἀκολουθήσασαι πίστει, τὰ πᾶσι φυλακτέα παραδεδώ-
C κασιν. ἐδόθη πρὸ τριῶν εἰδῶν μαρτίων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατείᾳ Σπορακίου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου.

Ἐγράφη Παλλαδίῳ ἐπάρχῳ τῶν κατὰ τὴν ἀνατολὴν πραιτωρίων· Οὐαλεντινιανῷ ἐπάρχῳ τῶν κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν πραιτωρίων· Τατιανῷ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως· Βιγκομάλῳ μαγίστρῳ τῶν θείων ὀφφικίων, καὶ ὑπάτῳ δεσιγνάτῳ.

[k] πραγμάτων ι.

[l] ἀνοχῶν ι.

EPISTOLA LEONIS PAPAE AD Anatolium Conſtantinopolitanum Epiſcopum.

Leo Epiſcopus Anatolio Epiſcopo.

V. MAnifeſtato, ſicut optauimus, per gratiam Dei lumine Euangelicæ veritatis, & ab vniuerſali Eccleſia pernicioſiſſimi erroris nocte depulſa, ineffabiliter gaudemus in Domino, quòd creditæ nobis diſpenſationis labor ad deſidera-
D tum peruenit effectum, ſicut etiam epiſtolæ tuæ textus eloquitur, vt ſecundum Apoſtolicam do-
1. Cor. 1. b ctrinam, idipſum dicamus omnes, & non ſint in nobis ſchiſmata; ſimus autem perfecti in eodem ſenſu, & in eadem ſententia. In cuius operis deuotione gratulamur dilectionem tuam eſſe conſortem, vt & corrigendis tua prodeſſet induſtria, & ab omni te deuiantium participatione & factione purgares. Deceſſore enim tuo beatæ memoriæ Flauiano, propter defenſionem catholicæ veritatis eiecto, non immerito credebatur, quòd ordinatores tui contra ſanctorum canonum con-
E ſtituta viderentur ſui ſimilem conſecraſſe. Sed adfuit miſericordia Dei, in hoc te dirigens atque confirmans, vt malis principijs bene vtereris, & non te iudicio hominum, ſed Dei prouectum benignitate monſtrares. Quod vere ita accipiendum eſt, ſi hanc diuini muneris gratiam alia offenſione non perdas. Virum enim catholicum, & præcipue Domini ſacerdotem, ſicut nullo errore implicari, ita nulla oportet cupiditate vio-
Eccli. 18. d lari. Dicente quippe Scriptura ſancta: Poſt concupiſcentias tuas non eas, & à voluntate tua auertere: multis mundi huius illecebris, multis vanitatibus reſiſtendum eſt, vt veræ continentiæ obtineatur integritas, cuius prima eſt labes ſuperbia, initium tranſgreſſionis & origo peccati. quoniam mens potentiæ auida, nec abſtinere nouit à vetitis, nec gaudere conceſſis, dum inordinato prauoq. progreſſu, impunitarum tranſgreſſionū augentur exceſſus, & crebreſcunt culpæ, quæ toleratæ ſunt ſtudio Fidei reparandæ, & amore concordiæ. Poſt illa itaque ordinationis tuæ nō inculpata principia, poſt conſecrationem Antiocheni Epiſcopi, quam tibimet contra canonicam regulam vindicaſti, doleo etiam in hoc dilectionem tuam eſſe prolapſam, vt ſacratiſſimas Nicænorum canonum conſtitutiones conareris infringere, tamquam opportune ſe tibi hoc tempus obtulerit, quo ſecundi honoris priuilegium ſedes Alexandrina perdiderit, & Antiochena Eccleſia proprietatem tertiæ dignitatis amiſerit; vt his locis iuri tuo ſubditis, omnes metropolitani Epiſcopi proprio honore priuentur. Quibus inauditis, & numquam ante tentatis, ita præueniris exceſſibus, vt ſanctam Synodum ad extinguendā ſolum hæreſim & confirmationem Fidei catholicæ ſtudio Chriſtianiſſimi Principis congregatā, in occaſionem ambitus trahas, & vt conniuentiam ſuam tibi dedat impellas: tamquam refutari nequeat, quod illicite voluerit multitudo, & illa Nicænorum canonum per ſanctum vere Spiritum ordinata conditio, in aliqua vmquam ſit parte ſolubilis. Nulla ſibimet de multiplicatione congregationis ſynodalia Concilia blandiantur,

tur, neque trecentis illis decem atque octo quan
tumlibet copioſior numerus ſacerdotum vel com
parare ſe audeat, vel præferre, cùm tanto diuini-
tus priuilegio Nicæna ſit Synodus conſecrata, vt
ſiue per pauciores, ſiue per plures Eccleſiaſtica
iudicia celebrentur, omni penitus auctoritate ſit
vacuum, quidquid ab illorum fuerit conſtitutio-
ne diuerſum. Nimis ergo hæc improba, nimis
ſunt praua, quæ ſacratiſſimis canonibus inue-
niuntur eſſe contraria. In totius Eccleſiæ per-
turbationem ſuperba hæc tendit elatio, quæ ita
abuti voluit concilio ſynodali, vt fratres in Fidei
tantummodo negotium conuocatos, & definitio-
ne eius cauſæ, quæ erat curanda, perfunctos, ad
conſentiendum ſibi aut deprauando traduceret,
aut terrendo compelleret. Inde enim fratres no-
ſtri, ab Apoſtolica Sede directi, qui vice mea Sy-
nodo præſidebant, probabiliter atque conſtanter
illicitis auſibus obſtiterunt, aperte reclamantes,
ne contra ſtatuta Nicænæ Synodi, præſumptio
reprobæ nouitatis aſſurgeret. Nec poteſt de eo-
rum contradictione dubitari, de quibus in epi-
ſtola tua etiam ipſe conquereris, quòd conatibus
tuis voluerint obuiare. In quo eos quidem mul-
tum mihi, hæc ſcribendo, commendas: ſed temet-
ipſum, quòd eis parere nolueris, dum illicita mo-
liris, accuſas, ſuperflue non concedenda appe-
tens, & inſalubriter contraria concupiſcens, quæ
nullum vmquam potuerunt noſtrum obtinere
conſenſum. Abſit enim à conſcientia mea, vt tam
praua cupiditas meis ſtudijs adiuuetur, ac non
Rom.12.d potius & meo, & omnium qui non alta ſapiunt,
ſed humilibus conſentiunt, opere ſubruatur. San-
cti illi & venerabiles Patres, qui in vrbe Nicæna,
ſacrilego Ario cum ſua impietate damnato, man
ſuras vſque in finem mundi leges Eccleſiaſtico-
rum canonum condiderunt, & apud nos in toto
orbe terrarum in ſuis conſtitutionibus viuunt, &
ſiquid vſquam aliter quàm illi ſtatuerunt, præſu-
mitur, ſine cunctatione caſſatur; vt quæ ad per-
petuam vtilitatem generaliter inſtituta ſunt, nul
la commutatione varientur; nec ad priuatum
trahantur commodum, quæ ad bonum ſunt com-
Prou.22. mune præfixa. Et manentibus terminis, quos
conſtituerunt patres, nemo in ius tendat alienũ:
ſed intra fines proprios atque legitimos, prout
quis valuerit, in latitudine ſe charitatis exer-
ceat. cuius ſatis vberes fructus Conſtantinopo-
litanus poteſt Antiſtes acquirere, ſi magis humi-
litatis virtute nitatur, quàm ſi ſpiritu ambitionis
Rom.11.c infletur. Noli, frater, altum ſapere, ſed time, &
Chriſtianiſſimorum Principum pijſſimas aures
improbis petitionibus inquietare deſiſte, quibus
certum habeo, modeſtia te magis, quàm elatione
placiturum. Perſuaſioni enim tuæ in nullo peni-
tus ſuffragatur quorumdam Epiſcoporum ante
ſexaginta, vt iactas, annos facta ſubſcriptio, num-
quamq. à prædeceſſoribus tuis ad Apoſtolicę Se-
dis tranſmiſſa notitiam, cui ab initio ſui caducæ,
dudumq. collapſæ, ſera nunc & inutilia ſubijcere
fulcimenta voluiſti, eliciendo à fratribus ſpeciē
conſenſionis, quam tibi in ſuam iniuriam vere-
cundia fatigata præberet. Memento quid Do-
Matth.18 minus ei, qui vnum de puſillis ſcandalizauerit,

A comminetur: & ſapienter intellige, quale ſit iu-
dicium Dei ſubiturus, qui tot Eccleſijs, tot ſacer-
dotibus ſcandalum inferre non metuit. Fateor
enim, ita me dilectione vniuerſæ fraternitatis
obſtringi, vt nemini prorſus in his quæ contra ſe
poſcit, aſſentiam: poſſiſq. euidenter agnoſcere,
me dilectioni tuæ beneuolo animo contraire, vt
ſaniore conſilio ab vniuerſalis te Eccleſiæ per-
turbatione contineas. Non conuellantur pro-
uincialium iura primatuum, nec priuilegijs anti-
quitus inſtitutis metropolitani Antiſtites frau-
dentur. Nihil Alexandrinæ ſedi eius, quam per
ſanctum Marcum Euangeliſtam beati Petri diſci
B pulum meruit, pereat dignitatis: nec Dioſcoro
impietatis ſuæ pertinacia corruente, ſplendor
tantæ Eccleſiæ tenebris obſcuretur alienis. An-
tiochena quoque Eccleſia, in qua primum prædi-
cante beato Apoſtolo Petro, Chriſtianum nomen Act.11.
exortum eſt, in paternæ conſtitutionis ordine
perſeueret, & in gradu tertio collocata, numquã
ſe fiat inferior. Aliud enim ſunt ſedes, aliud præ-
ſidentes. Et magnus vnicuique honor eſt inte-
gritas ſua. Quæ enm in quibuſlibet locis pro-
pria ornamenta non perdat, quanto magis in
Conſtantinopolitanæ vrbis magnificentia poteſt
eſſe glorioſa, ſi per obſeruantiam tuam, & defen-
C ſionem paterni canonis, exemplum probitatis
multi habeant ſacerdotes? Hæc tibi ſcribens,
frater in Domino, hortor ac moneo, vt depoſito
ambitionis deſiderio, ſpiritu potius ferueas cha-
ritatis, eiuſq. virtutibus, ſecundum doctrinam Rom.12.
Apoſtolicam, proficienter orneris. Eſt enim pa-
tiens & benigna, & non æmulatur, non agit per- 1.Cor.13. b
peram, non inflatur, non eſt ambitioſa, non quæ-
rit quæ ſua ſunt. Vnde ſi charitas non quærit
propria, quantum peccat qui concupiſcit aliena?
A quibus volo vt te prorſus abſtineas, memorq.
ſis eius ſententiæ quæ dicit: Tene quod habes, ne Apoc.3.d
alius accipiat coronam tuam. Nam ſi inconceſ-
D ſa quæſieris, ipſe te tuo opere atque iudicio, vni-
uerſalis Eccleſiæ pace priuabis. Frater autem &
coepiſcopus noſter Lucianus, & filius noſter Ba-
ſilius diaconus, quantum in ipſis fuit, ſtudioſe his
quæ eis iniunxeras, adfuere: ſed actioni eorum
iuſtitia negauit effectum. Data xj. kal. Iunij,
Herculano viro clariſſ. Conſule.

EPISTOLA EIVSDEM AD MARcianum Auguſtum.

Leo Epiſcopus Romanæ & vniuerſalis Eccleſiæ,
Marciano Auguſto.

E MAgno munere miſericordię Dei, totius VI.
Eccleſiæ catholicæ multiplicata ſunt gau-
dia, cùm ſancto & glorioſo clementiæ veſtræ ſtu-
dio pernicioſiſſimus error extinctus eſt, vt labor
noſter citius ad deſideratum perueniret effectũ,
quem Deo ſeruiens principatus veſter, & fide &
poteſtate iuuiſſet. Quia etſi in virtute Spiritus
ſancti, inter quaſlibet diſſenſiones per Sedis Apo-
ſtolicæ famulatum Euangelij erat defendenda li-
bertas, manifeſtior tamen apparuit gratia Dei,
quæ præſtitit mundo, vt in victoria veritatis, au-

ſtores tantum violatæ Fidei deperirent,& ſua integritas Eccleſię redderetur. Bellum igitur,quod pacis noſtræ inimicus excitauerat,adeo feliciter, dextera Domini pugnante, confectum eſt, vt triumphante Chriſto,omnium ſacerdotum eſſet vna victoria, & coruſcante lumine veritatis, erroris tenebræ cum ſuis aſſertoribus pellerentur. Nam ſicut in ipſa Domini reſurrectione credenda,ad corroboranda initia Fidei, multum ſecuritatis acceſſit quòd quidam Apoſtoli de corporea Domini IESV Chriſti veritate dubitarunt, & viſu atque contactu fixuras clauorum, & vulnus lanceæ perſcrutando,ambiguitatem cunctis, dum ambigunt, abſtulerunt: ita nunc quoque dum aliquorum infidelitas confutatur, omnium hæſitantium corda firmata ſunt, & profecit vniuerſis ad illuminationem, quod quibuſdam intulit cæcitatem. In quo opere digne & iuſte exultat veſtra clementia,quæ fideliter proprieq. proſpexit, vt Orientalibus Eccleſijs diabolicæ inſidiæ non nocerent, ſed ad propitiandum Deum efficaciora vbique offerrētur holocauſta, quando per mediatorem Dei & hominum, hominē Chriſtum IESVM, eadem confeſſio plebium, eadem ſacerdotum,eadem eſſet & Regum, glorioſiſſime fili, & clementiſſime Auguſte. His autem, propter quę tanta facta eſt congregatio ſacerdotum, bono & optabili fine compoſitis, miror & doleo, quòd pacem vniuerſalis Eccleſiæ diuinitus reformatam, ambitionis rurſus ſpiritus inquietat.

Ioan. 20. — 1. Tim. 2.

Quamuis enim neceſſarie ſibi frater meus Anatolius conſuluiſſe videatur, vt ordinatorum ſuorum errorem deſerens, in aſſenſum catholicæ Fidei ſalubri correctione tranſiret; cuſtodire tamen debuit, vt quod [b] veſtro beneficio noſcitur conſecutus, nullius cupiditatis prauitate turbaret. Nos enim veſtræ fidei & interuentionis habentes intuitum, cum ſecundum ſuæ conſecrationis auctores eius initia titubarent,benigniores circa ipſum quàm iuſtiores eſſe voluimus,quò perturbationes omnes, quæ operante diabolo fuerant excitatæ, adhibitis remedijs leniremus: quæ illum modeſtum magis, quàm immoderatum facere debuerunt. Qui etiam ſi præcipuis meritis, optimoq. iudicio legitime fuiſſet ac ſolemniter ordinatus, contra reuerentiam tamen canonum paternorum,contra ſancti Spiritus inſtituta,contra antiquitatis exempla, nullis poſſet ſuffragijs adiuuari. Apud Chriſtianum,& vere religioſum, vereq. orthodoxum Principem loquor: multum Anatolius Epiſcopus proprio detrahit merito, ſi illicito creſcere optat augmento. Habeat,ſicut optamus, Conſtantinopolitana ciuitas gloriam ſuam, ac protegente dextera Dei, diuturno clementiæ veſtræ fruatur imperio. Alia tamen ratio eſt rerum ſæcularium, alia diuinarum: nec præter illam petram,quam Dominus in fundamento poſuit,ſtabilis erit vlla conſtructio. Propria perdit, qui indebita concupiſcit. Satis ſit prædicto, quòd veſtræ pietatis auxilio,& mei fauoris aſſenſu, Epiſcopatum tantæ vrbis obtinuit. Non dedignetur regiam ciuitatem, quam Apoſtolicam non poteſt facere ſedem; nec vllo ſperet modo, quòd per aliorum poſſit offenſiones augeri. Priuilegia enim Eccleſiarum,ſanctorum Patrum canonibus inſtituta, & venerabilis Nicænæ Synodi fixa decretis,nulla poſſunt improbitate conuelli, nulla nouitate mutari. In quo opere, auxiliante Chriſto,fideliter exequendo, neceſſe eſt me perſeuerantem exhibere famulatum, quoniā diſpenſatio mihi credita eſt,& ad meum tendit reatum, ſi paternarum regulæ ſanctionum, quæ in Synodo Nicæna ad totius Eccleſiæ regimen, ſpiritu Dei inſtruente,ſunt conditæ, me (quod abſit) conniuente, violentur, & maior ſit apud me vnius fratris volūtas,quàm vniuerſæ domus Domini communis vtilitas. Et ideo ſciens glorioſam clementiam veſtram Eccleſiaſticæ ſtudere concordiæ, & his quæ pacificæ congruunt vnitati, pijſſimum præſtare conſenſum precor, & ſedula ſuggeſtione vos obſecro,vt auſus improbos,vnitati Chriſtianæ,paciq. contrarios,ab omni pietatis veſtrę abdicetis aſſenſu,& fratris mei Anatolij,nocituram ipſi,ſi perſtiterit,cupiditatem ſalubriter comprimatis;ne ea quæ veſtræ gloriæ atque temporibus inimica ſunt,cupiens,maior ſuis velit eſſe prioribus: liberumq. illi ſit quantis potuerit ſplendere virtutibus,quarum non aliter particeps erit, niſi charitate magis voluerit ornari, quàm ambitione diſtendi. Hanc autem improbi deſiderij conceptionem, numquam quidem debuit intra cordia ſui recipere ſecretum: ſed cum illi fratres & coepiſcopi mei,qui vice mea aderant, obuiarent, ab illicito appetitu, eorum ſaltem ſalubri contradictione ceſſaſſet. Nam & veſtræ pietatis apices, & ipſius ſcripta declarant, Legatos Sedis Apoſtolicæ, ſicut oportuit,contradictione iuſtiſſima ei reſtitiſſe, vt inexcuſabilior eſſet præſumptio,quæ ſe nec increpata cohiberet. Vnde quia conuenit fidei veſtræ vel gloriæ, vt ſicut hæreſis Deo per vos agente deſtructa eſt, ita etiam omnis ambitus retundatur: agite, quod & Chriſtianæ eſt probitatis & regiæ, vt prædictus Epiſcopus pareat patribus,cōſulat paci, neque ſibi æſtimet licuiſſe, quòd Antiochenæ Eccleſiæ ſine vllo exemplo, contra ſtatuta canonum, Epiſcopum ordinare præſumpſit; quod nos amore reparandæ Fidei, & pacis ſtudio retractare ceſſauimus. Abſtineat ergo ab Eccleſiaſticarum iniuria regularum, & illicitos declinet exceſſus, ne ſe ab vniuerſali Eccleſia,dum inimica paci tentat, abſcindat. Quem opto magis irreprehenſibiliter agentem diligere,quàm in hac præſumptione, quæ illum ab omnibus ſeparare poterit, perdurare. Frater autem & coepiſcopus meus Lucianus, qui cum filio meo Baſilio diacono clementiæ veſtræ ad me ſcripta portauit, omni deuotione partes ſuſceptæ legationis impleuit: qui non eſt æſtimandus negotio defuiſſe,quem potius cauſa deſeruit. Data xj. kal. Iunij, Herculano viro clariſs. Cōſule.

Al. noſtro — Matth. 16.

EPISTOLA EIVSDEM LEONIS Papæ ad Pulcheriam Auguſtam.

Leo Epiſcopus, Pulcheriæ Auguſtæ.

VII.

SAnctis & Deo placitis clementiæ veſtræ ſtudijs defenſam contra hæreticos catholicam Fi-

Fidem, & vniuerſæ Eccleſiæ redditam pacem, A ineffabiliter cum veſtra pietate gaudemus, gratias agentes miſericordiæ omnipotentis Dei, *Ioan 3.* quòd exceptis his, qui magis dilexerunt tenebras, quàm lucem, neminem paſſus eſt Euangelica veritate fraudari, vt abſterſa erroris caligine, in omnium cordibus puriſſimum lumen oriretur, nec de infirmis quorumdam animis tenebroſus ille exultaret inimicus; quem non ſolum hi qui illæſi ſteterant, ſed etiam quos fecerat nutare, ſuperauerunt; vt errore abolito, per totum *Philip. 2.* mundum Fides vera regnaret, & omnis lingua confiteatur, quoniam Dominus IESVS Chriſtus in gloria eſt Dei Patris. Confirmato autem in B vnitate Euangelij vniuerſo mundo, & in eodem ſenſu directis cordibus omnium ſacerdotum, optimum fuerat, ſupra illa, propter quæ ſancta eſt Synodus congregata, & quæ ſecundum pietatis veſtræ ſtudium probabili ſunt fine concluſa, nihil quod tanto bono contrarium eſſet, inferri: nec per occaſionem Epiſcopalis Concilij, id in commune appeti, quod non licuit concupiſci. Frater enim & coepiſcopus meus Anatolius parum conſiderauit, quanto pietatis veſtræ beneficio, & mei fauoris aſſenſu Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ ſacerdotium fuerit conſequutus: & non tam de adeptis gauiſus, quàm de immodi- C cis appetendis ſupra menſuram ſui honoris accenſus eſt, credens huic tam intemperanti cupiditati poſſe prodeſſe, quòd ei quorumdam conſenſum præbuiſſe dicitur extorta ſubſcriptio; quũ tam deſtruendis mox conatibus contradictio fratrum & coepiſcoporum meorum vicem meam agentium, fideliter & laudabiliter obuiaret. Quoniam contra ſtatuta paternorum canonum, quæ ante longiſſimæ ætatis annos in vrbe Nicęna ſpiritualibus ſunt fundata decretis, nihil cuiquã audere conceditur, ita vt ſiquis diuerſum aliquid decernere velit, ſe potius minuat, quàm illa corrumpat: quæ ſi, vt oportet, à cunctis Pontificibus D intemerata ſeruentur, per vniuerſas Eccleſias tranquilla erit pax & firma concordia, nullæ de menſuris harum diſſenſiones, nullæ de ordinationibus lites, nullæ de priuilegijs ambiguitates, nullæ erunt de alieni vſurpatione certamina: ſed ea quæ iure charitatis rationabilis eſt, & morum & officiorum ſeruabitur vnanimitas: & ille vere erit magnus, qui fuerit totius ambitionis alie- *Matth. 20.* nus, dicente Domino: Quicumque voluerit inter vos maior fieri, ſit veſter miniſter: & quicumque voluerit inter vos primus eſſe, erit veſter ſeruus. Sicut filius hominis non venit miniſtrari, ſed miniſtrare. Et tamen hæc illis tunc inſinua- E bantur, qui de puſillo volebant creſcere, & de infimis ad ſumma tranſire. Conſtantinopolitanæ

A vero præſuli Eccleſiæ (quia amplius quàm aſſecutus eſt concupiſcit) quid illi ſatisfaciet, ſi tantæ vrbis magnificentia & claritudo non ſufficit? Superbum nimis eſt & immoderatum, vltra fines proprios tendere, & antiquitate calcata, alienum ius velle præripere, atque vt vnius creſcat dignitas, tot Metropolitanorum impugnare primatus, quietiſq. prouincijs, & olim ſanctæ Synodi Nicænæ moderatione diſpoſitis, bellum nouæ perturbationis inferre; atque vt venerabilium Patrum decreta ſoluantur, quorumdam Epiſcoporum proferre conſenſum, cui tot annorum ſeries negauit effectum. Nam ſexageſimus fere B annus huius iactantiæ eſſe iactatur, qua ſe prędictus Epiſcopus æſtimat adiuuari, fruſtra cupiens id ſibi prodeſſe, quod etiam ſi quiſquam auſus eſt velle, nullus tamen potuit obtinere. Agnoſcat cui ſucceſſit viro: & repulſo omni ſpiritu elationis, Flauiani modeſtiam, Flauiani humilitatem, quæ illum vſque ad Confeſſoris gloriam prouexit, imitetur. Cuius ſi velit ſplendere virtutibus, laudabilis erit, & in omni loco plurimum dilectionis acquiret, non ambiendo humana, ſed promerendo diuina. Hæc autem obſeruantia, vniuſcuiuſque illi animum ſpondet copulandũ, & eam Apoſtolicæ Sedis dilectionem, quam Conſtanti- C nopolitanæ Eccleſiæ ſemper impendimus, nulla mobilitate violandam: quia ſi interdum immoderati præſules aliquas incidunt culpas, Eccleſiarum tamen Chriſti integra gratia perſeuerat. Conſenſiones vero Epiſcoporum, ſanctorum canonum apud Nicæam conditorum regulis repugnantes, vnita nobiſcum veſtræ fidei pietate, in irritum mittimus, & per auctoritatem beati Petri Apoſtoli, generali prorſus definitione caſſamus; in omnibus Eccleſiaſticis his legibus obſequentes, quas ad pacificationem omnium ſacerdotum, per trecentos decem & octo Antiſtites Spiritus ſanctus inſtituit, ita vt etiam ſi multo D plures aliud, quàm illi ſtatuere, decernerent, in nulla reuerentia ſit habendum, quidquid fuerit à prædictorum conſtitutione diuerſum. Prolixitatem itaque epiſtolæ meæ, qua neceſſe habui explicare quid ſentiam, rogo vt per fratrem & coepiſcopum meum Lucianum, qui, quantum in ipſo eſt, ſollicitudinem ſuſceptæ legationis eſt fideliter exequutus, & per filium meum Baſilium diaconum, pietas veſtra dignanter accipiat. Et quia moris veſtri eſt, pro pace & vnitate Eccleſiæ laborare, fratrem meum Anatolium Epiſcopum ex veſtra inſinuatione dilectũ, ſalubriter in his quæ E ipſi profutura ſunt, continete; vt gloria clementiæ veſtræ ſicut magnificatur de fide reparata, ita prędicetur de ambitione compreſſa. Data xj. kal. Iunij, Herculano viro clariſſ. Conſule.

ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ ΘΕΙΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ, πεμφθέντων τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μονάζουσι.

Τὸ μηδὲν μηδαμῶς ἁμαρτεῖν ἴδιον ὑπάρχει τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ, καὶ δεσπότου· τῶν δὲ συνετῶν ἐστιν ἀνδρῶν, ἐπείπερ ἀνθρώπους ὄντας, οὐχ

οἷόν

EXEMPLAR EPISTOLAE SCRIPTAE ab Imperatore Marciano Alexandrinis monachis, per Ioannem Decurionem.

VIII.

IN nullo qualibet modo delinquere, propriũ eſt Dei omnium, Dominiq. cunctorum: ſapientium autem virorum eſt, quando, cum ſint

 ho-

hominiſ,eſt eis impoſſibile non peccare,vt dum peccauerint, repente pænitentiam agant,vt pænitendo vitia corrigant. Nam permanere in peccatis, & θ in eis exerceri, & feſtinare malo malum accumulare, omnino malignum & valde veſanum eſt. Quod aliquos Alexandriam, eiq. vrbi vicina loca habitantes reuerendiſſimos monachos paſſos eſſe cognouimus; & credentes non per ſimplicitatem morum hoc eos pertuliſſe,diuinis litteris vſi ſumus, declarantibus orthodoxam noſtram fidem. Et quia ſancta catholicaq. Synodus, quæ Chalcedone facta eſt, circa Apoſtolicam Fidem nihil penitus innouauit; ſed per omnia Athanaſij,& Theophili, & Cyrilli,reuerendæ memoriæ Alexandrinorũ Pontificũ ſecuta doctrinam, damnauit quidẽ Eutychis blaſphemiam, nihil aliud ſapientem, quàm Apollinarij impiam doctrinam: abſcidit autem & impietatem Neſtorij. * Ab illo miſſus oppugnare ſanctam & orthodoxam Fidem, nihil ſe mali facere putauit, ſi Eutychis impietatem imitaretur,qui contra piam orthodoxorum religionem inſurrexit, æmulans quidem Photinum à veritate alienum, imitator vero eſſe ſtudens Deo repugnantis ſententiæ Apollinarij, & Valentini, & Neſtorij; calumniator aperte oſtenſus ſanctiſſimi Concilij, quod nuper propter Fidei ardorem in Chalcedonenſiũ vrbe noſtro nutu congregatum eſt, quod trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum Symbolum ad conſtituendã Fidem editum confirmauit; nihil, vel addendo, vel minuendo, immutans ab eorumdem ſanctorum Patrum magiſterio: iuſtum vero cenſens, vt Eutyches qui veritatem oppugnaret, & Fidei fluctuationem afferre cuperet, à nomine orthodoxorum alienus eſſet. Cuius improbam ac temerariam præſumptionem Theodoſius ſequens, in Palæſtinorum regionem ſe confert,circumuenit ac decipit ignaros,alia pro alijs ſanctam Synodum docuiſſe fingens. Aſſeruit enim, quòd ipſa ſancta Synodus duos filios, & duos Chriſtos, & duas perſonas adorari docuerit, quòdq. contra Symbolum ſanctorum Patrum Fidem interpretata ſit. Cumq. inde multitudinem hominum deceptorum collegiſſet, ſimplicium, vt ita dicam, imperitiam adiutricem nactus, Aelienſium vrbem inuadit, incendia domorum perpetrans,cædes religioſorum hominum, liberationes eorum qui ſummis criminibus conuicti eſſent: quibus facinoribus, religionis opinionem aucupans, periculoſe auctoritatem ſibi arrogauit: & perfringens carceres, vt ſontibus, quantum in ipſo eſſet, iudicio ereptis,omnibus,vt ita dicam, flagitiorum ac ſcelerum liberam facultatem præberet. In ipſam porro ſanctionem, & maieſtatis noſtræ leges peccans, portas vrbis clauſit, ſibiq. Epiſcopatus, præter omnes certe leges, nomen vſurpauit, ſanctiſſimo Iuuenale & ſuperſtite, & in ipſa vrbe degente; diuina ſi-

mul

θ ea defendere,

Hæc non cohæret cum ſuperioribus, & aliquid deeſſe videtur tã in Græco, quàm in Latina interpretatione, quæ ab hoc loco vſque ad ſinem deſumpta eſt ex mſ. cod. Vat.

A εἶναί τι μὴ πταίειν, τὸ ἁμαρτήσαντας αὐτίκα μεταμελεῖσθαι, καὶ διορθοῦσθαι τῇ μεταμελείᾳ τὰ σφάλματα. τὸ δὲ ἐπιμένειν τοῖς πταίσμασι, καὶ τούτοις ἐπαγωνίζεσθαι, καὶ σπουδάζειν κακῷ τὸ κακὸν ἐπισωρεύειν παμπονήρου τινός, καὶ λίαν ἐξεστηκότος ἐστίν. ὅπερ τινας τῶν τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ περὶ αὐτὴν οἰκούντων εὐλαβῶν μοναχῶν πεπονθέναι μαθόντες, καὶ νοήσαντες, μὴ δι' ἁπλότητα τρόπων τοῦτο αὐτοὺς ὑπομεμενηκέναι, θείοις ἐχρησάμεθα γράμμασιν· ἃ δηλοῦσιν τὴν ἡμετέραν ὀρθόδοξον πίστιν· καὶ ἐπειδήπερ ἡ ἁγία, καὶ καθολικὴ σύνοδος ἡ ἐν Χαλκηδόνι γενομένη, περὶ τὴν ἀποστολικὴν πίστιν οὐδὲν ἐκαινοτόμησε· διὰ πάντων δὲ τῇ Ἀθανασίου, καὶ Θεοφίλου, καὶ Κυρίλλου, τῶν τῆς εὐλαβοῦς μνήμης γενομένων ἐπισκόπων τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, ἀκολουθήσασα διδασκαλίᾳ, καθεῖλε μὲν τὴν Εὐτυχοῦς βλασφημίαν, οὐδὲν ἕτερον, ἢ τὰ Ἀπολιναρίου φρονοῦσαν ἀσεβῆ διδάγματα· ἐξέκοψε δὲ καὶ τὴν Νεστορίου δυσσέβειαν· * παρ' ἐκείνου πεμφθεὶς πολεμῆσαι τῇ ἁγίᾳ καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει, οὐδὲν ᾠήθη διαπράττεσθαι φαῦλον, εἰ τὴν Εὐτυχοῦς δυσσέβειαν μιμήσαιτο. ὃς κατὰ τῆς εὐσεβοῦς τῶν ὀρθοδόξων θρησκείας ἐπανέστη· ζηλῶν μὲν Φωτεινὸν τὸν τῆς ἀληθείας ἀλλότριον, μιμητὴς δὲ εἶναι τῆς θεομάχου γνώμης Ἀπολιναρίου, καὶ Βαλεντίνου, καὶ Νεστορίου, σπουδάζων· συκοφάντης ἄντικρυς ἀποδεικνύμενος, τῆς πρώην κατὰ τὴν Χαλκηδονέων πόλιν συγκροτηθείσης διὰ τὸ περὶ τὴν πίστιν θερμὸν ἡμετέρῳ νεύματι ἁγιωτάτης συνόδου· ἣ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων πρὸς συγκρότησιν τῆς πίστεως τὸ σύμβολον ἐβεβαίωσεν, οὐδὲν κατὰ προσθήκην, ἢ μείωσιν τῆς τῶν αὐτῶν ὁσίων πατέρων διδασκαλίας ἐναλλάξασα· Εὐτυχῆ δέ, ὡς τῇ ἀληθείᾳ μαχόμενον, καὶ τὴν πίστιν περισαλεῦσαι βουληθέντα, ἀλλότριον εἶναι τοῦ τῶν ὀρθοδόξων ὀνόματος δικαιώσασα. οὗ τὴν μοχθηράν, καὶ ῥιψοκίνδυνον τόλμαν Θεοδόσιος ἀκολουθῶν, καταλαμβάνει μὲν τὴν Παλαιστινῶν χώραν, ἀπατᾷ δὲ τοὺς οὐκ εἰδότας, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων δεδογματίσθαι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου πλαττόμενος. ἔφησε γάρ, ὡς ἡ αὐτὴ ἁγιωτάτη σύνοδος δύο υἱούς, καὶ δύο Χριστούς, καὶ δύο πρόσωπα προσκυνεῖσθαι ἐδογμάτισε· καί, ὡς ὑπεναντίον τοῦ συμβόλου τῶν ἁγίων πατέρων τὴν πίστιν ἡρμήνευσεν. ἐντεῦθέν τι αὐτῷ πλῆθος τῶν ἀπατηθέντων ἀθροίσας, καὶ τὴν τῶν ἀφελῶν, ὡς εἰπεῖν, ἄγνοιαν κτησάμενος σύμμαχον, τὴν Αἰλιέων κατατρέχει πόλιν, ἐμπρησμοὺς οἰκιῶν, φόνους εὐλαβῶν ἀνδρῶν, ἀφέσεις τῶν ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις ἐγκλήμασιν ἑαλωκότων τολμῶν· δι' ὧν εὐλαβοῦς τινος δόξαν θηρώμενος ἐπικινδύνως ηὐθέντησε· καὶ τὰς εἱρκτὰς ἀναρρηγνύς, ἵνα τῶν ὑπευθύνων, τό γε ἐπ' αὐτῷ, τῆς δίκης ἐλευθερωθέντων, πᾶσιν, ὡς εἰπεῖν, τοῖς πλημμελεῖν ἀνευθύνοις παράσχῃ τὴν εὐχέρειαν. καὶ εἰς αὐτὴν δὲ τὴν καθοσίωσιν, καὶ τοὺς τῆς ἡμετέρας θειότητος νόμους ἐξαμαρτάνων, ἀπέκλεισε μὲν τῆς πόλεως τὰς πύλας, ἑαυτῷ τε τὸ τῆς ἐπισκοπῆς βεβαίως παρὰ πάντας τοὺς κανόνας ἐνεχείρησεν ὄνομα, Ἰουβεναλίου τοῦ ὁσιωτάτου, καὶ περιόντος, καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως τυγχάνον-

τος

τος, ὁμοῦ τὰ θεῖα, καὶ τὰ ἀνθρώπινα χραίνων τε, καὶ συγχέων δίκαια. ἐντεῦθέν τε ὁδῷ βαδίζων ἐπὶ τὰ χείρονα, τὰς κατὰ τὴν Παλαιστίνην πάσας ἁγιωτάτας ἐκκλησίας, καὶ πόλεις τοῖς μείζοσι περιβάλλει κακοῖς, τοὺς μὲν εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους ἀναιρεῖσθαι παρασκευάζων, ἐν δὲ ταῖς χειροτονῶν, οὓς ἐβούλετο. προσέταξε γὰρ, μανίᾳ τῷ θράσει κεχρημένος, τοὺς πάλαι ψήφῳ δικαίᾳ κατὰ τοὺς θείους κανόνας τῶν πόλεων ἐπισκόπους, ὡς αὐτῷ παρέστη, ἀλλοτρίους τῆς ἱερωσύνης καθίστασθαι, καὶ τῶν θρόνων, οἷς ἐκληρώθησαν, ἀπελαύνεσθαι· ἐπιστρατεύει δὲ καὶ Ἰουβεναλίῳ τῷ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ πανταχόθεν διὰ τοῦ πεμφθέντος πλήθους, τὴν ἀναίρεσιν αὐτοῦ πραγματευόμενος. οὕτω γὰρ ᾤετο, βεβαίως μὲν καθέξειν τὴν οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν ἐπισκοπὴν, κατορθώσειν δὲ τελείως τὰ τῆς εἰκαίας ἐπιχειρήσεως. Ἰουβενάλιον μὲν οὖν τὸν ὁσιώτατον ἐπίσκοπον ἥ τε ἁγία τριὰς, καὶ ὡς τὸ πρᾶγμα ἔδειξε, τὸ περὶ τὴν πίστιν θαρρεῖν διέσωσε· Σεβηριανὸς δὲ ὁ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης ἐπίσκοπος τῆς Σκυθοπολιτῶν, ἅμα ἑτέροις ὑπὲρ ἐκείνου δυσσεβῶς ἀναιρεθεὶς πάρεργον τῆς Θεοδοσίου κατέστη μανίας. ταῦτα καὶ τὰ τούτων δεινότερα τολμήσας Θεοδόσιος, ἐπειδὴ τῶν κατ᾽ αὐτὸν ἁπάντων τῷ ἡμετέρῳ κράτει γνωρισθέντων, πανταχόθεν ἀνιχνευθῆναι σὺν τοῖς αὐτοῦ δορυφόροις, καὶ τῶν κακῶν κοινωνοῖς προσετάχθη, δραπετεύει μὲν ἐκ τῆς Παλαιστινῶν, ἣν οὕτω διέθηκεν, αὐτοῖς ἐπιδεικνὺς τοῖς πράγμασιν, ὡς ὑπηρέτης, καὶ πρόδρομος τοῦ ἀντιχρίστου γέγονε. τόπους δὲ ἐκ τόπων ἀμείβων, τὰς μὲν ἁγιωτάτας ἐκκλησίας διαταράττων, τοὺς δὲ περὶ τὴν πίστιν ἁπλουστέρους ἕτερα παρὰ τὴν ἀλήθειαν φρονεῖν, καὶ δυσσεβῶς τὸ θεῖον θρησκεύειν παρασκευάζων, οὕτως, ὡς ἐμάθομεν, τὸ τῆς εὐλαβείας οἰκητήριον, καὶ τοῖς ἁγίοις ἀνδράσι βατὸν, Σινᾶ κατείληφεν ὄρος· ἐν ᾧ τὰ παρ᾽ ὑμῶν, φίλα μὲν τῷ κρείττονι, παρὰ δὲ ἡμῖν πάσης ἀξία τιμῆς, ἵδρυται μοναστήρια. καὶ διὰ τὸ ἐν αὐτῷ λανθάνειν ἐπιμελετᾷ κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας, καιρὸν αὐτῷ γενήσεσθαι προσδοκᾷ. ἀλλ᾽ ἐκείνου μὲν, οὐδεὶς λόγος. ὁπότε περ οὐδὲ τῆς τιμωρίας τῶν πεπλημμελημένων αὐτῷ τε, καὶ τοῖς αὐτοῦ δορυφόροις, εὕροι τις ἂν μέτρον ἄξιον. τὸ δὲ ἡμέτερον κράτος, εἰ καὶ λίαν τεθάρρηκεν, ὡς οὐδενὶ τρόπῳ τὸ πονηρὸν, καὶ θεομάχον Θεοδοσίου φρόνημα τὴν ἀληθῶς, καὶ βεβαίαν ἐν ὑμῖν στηριχθεῖσαν πίστιν παρασαλεῦσαι δυνήσεται, ὅμως, ἵνα μή τι τοῦ δαίμονος ἔργον, ᾧ διακονεῖται, παρὰ τὴν ὑμῶν τε, καὶ τοῦ ἡμετέρου κράτους πρόθεσιν ἰσχῦσαι δυνηθῇ, τοῖσδε τοῖς θείοις γράμμασι τὴν ὑμετέραν προτρέπει εὐλάβειαν, τὸν οὕτως ἀνόσιον, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀλλότριον, τῶν τε ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν πολέμιον, ἅμα τοῖς αὐτοῦ συνεργοῖς πανταχόθεν ἀνιχνευθέντα παραδοῦναι τῷ τὴν ἐπαρχίαν ἰθύνοντι, εἰς τὸ μέγιστον τοῦ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου τῆς ἕω ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου δικαστήριον ἀχθησόμενον· οὐχ ἵνα δίκην ὑπόσχῃ πάντων, ἀλλ᾽ ἵνα τοῦ λοιποῦ γοῦν τὰς εὐλαβεῖς, καὶ περὶ τὸ θεῖον ἀφελέστερον διακειμένας ἐκ τοῦ περινοστεῖν ἐπ᾽ ὀλέθρῳ τῶν τόπων, οὓς ἂν καταλάβοι, δελεάζειν παύσηται ψυχάς. ἴσω γὰρ ἡ ὑμετέρα εὐλάβεια, ὡς

ἡμεῖς

A mul & humana iura violans & conturbans. Hinc ad atrociora progrediens, omnes Palæſtinæ ſanctiſſimas Eccleſias atque vrbes in grauiora mala incommodaq. adducit, cædes deſignans reuerendiſſimorum Epiſcoporum; in nonnullis vero vrbibus quos ſibi libuiſſet ordinans. Inſana enim audacia vſus iuſſit Epiſcopos ciuitatũ iuſto pridem ſuffragio ex diuinis regulis creatos, alienos, vt ipſi quidem viſum eſt, à ſacerdotio haberi, ſedibusque, quibus aſſignati fuerant, expelli. Bello autem ſanctiſſimum Epiſcopum Iuuenalem oppugnat, per immiſſam vndique multitudinem cædem eius moliens. ſic enim autumat, Epiſcopatu ſe, nihil ad ipſum pertinente, eſſe potiturum, conatusq. ſuos tandem proceſſuros. Iuuenalem quidem ſanctiſſimum Epiſcopum & ſancta Trinitas, & vt res ipſa oſtendit, Fidei conſtantia ſeruauit: at Seuerianus piæ memoriæ Epiſcopus Scythopolis vnà cum alijs pro illo nefarie interemptus, væſaniæ Theodoſij fuit parergon atque "additamentum. Hæc & his tetriora auſus Theodoſius, poſtquam allatis ad poteſtatem noſtram eius facinoribus, vndecumque ipſius veſtigijs inquiri vnà cum ſatellitibus ſuis, ſcelerumq. ſocijs, eſt iuſſus, è Palæſtina quam ſic affecerat, profugit, rebus ipſis oſtendens, miniſtrum ſe ac præcurſorem Antichriſti fuiſſe. Loca porro è locis identidem mutans, ſanctiſſimas perturbans Eccleſias, idq. ſtudens, vt qui in Fide ſimpliciores ſunt, aliena à veritate ſentiant, impieq. diuinitatem colant; in montem Sina, vt certiores facti ſumus, domicilium religionis, quo ſanctis viris aditus eſt, peruenit; in quo à vobis exorta, chara Deo, ac digna quibus nos omnem honorem habeamus, ſita ſunt monaſteria: vbi latitans, meditatur etiam orthodoxiam oppugnare, & occaſionem ſibi fore ſperat. Atque illius quidem nulla iam habenda eſt ratio: quandoquidem nec "deſignatorum ab eo, ipſiusq. ſatellitibus facinorum pœnæ dignum modum quiſquam inuenire poteſt. Noſtra autem poteſtas, quamuis admodum confidit, pernicioſam ac Deo repugnantem Theodoſij ſententiam nullo modo poſſe commouere veſtræ Fidei ſtabilitatem; tamen ne dæmonis opus, cuius ille eſt adminiſter, præter veſtrum noſtræq. poteſtatis propoſitum, quidquam valere queat, decreuit, veſtram reuerentiam per has ſacras litteras hortari, vt tam nefarium hominem, alienum ab orthodoxa Fide, hoſtem ſanctiſſimarum Eccleſiarum, vnà cum ipſius adiutoribus vndique inueſtigatum tradatis prouinciæ rectori, vt in maximum glorioſiſſimi magiſtri militum Orientis, exconſulis & patricij, iudicium adducatur: non vt tot flagitiorum pœnam ſuſcipiat, ſed vt in poſterum certe religioſas & circa numen diuinum ſimplicius affectas animas, ad perniciem loca omnia circumeundo, ineſcare deſinat. Sciat enim reuerentia ve-

ſtra

" quoddam aliud agentis opus.

" commiſſorum

(Marginal letters in the Latin column: B at "tumat", C at "oſtendens", D at "torum ab eo", E at "uinciæ rectori".)

ſtra, nos vſque à maioribus orthodoxam Fidem colere, ac diuinis ſcripturis edoctos ſanctam Trinitatem adorare, treceutorum decem & octo almæ memoriæ Patrum Symbolum amplecti, id ſequi, iuxta id credere: Photini, & Apollinarij, & Valentini, & Neſtorij, & Eutychis, & aliorum, quotquot contra Symbolum ſentire decreuerunt, ſcelus aſpernantes, credentes vero Dominum noſtrum ac ſaluatorem IESVM Chriſtum de Spiritu ſancto & Maria virgine Deipara natum eſſe; profitentes vnum ac eumdem filium IESVM, Deum perfectum & hominem perſectum eumdem; Deum vere & hominem vere eumdem; nulloq. modo diuiſum, aut ſeparatum, aut conuerſum Saluatorem Chriſtum iugiter adoramus. In hac fide Deum precamur, vt ſtabiliter maneamus: aperte anathematizantes eos qui duos filios dicunt, aut duos Chriſtos, aut duas perſonas; vel qui dixerunt, aut ſcripſerunt, aut præſumunt dicere. Quam quidem ſanctiſſimam Fidem, quæ vera eſt, atque orthodoxa, ſanctum Concilium firmauit proxime Chalcedone celebratum, vno ore vnoq. ſeuſu religionem ſanctam & orthodoxam colens: peruerſamq. ſolius Eutychis opinionem condemnauit ſuffragio cum ſanctis Patribus ſentieute.

A ἡμᾶς ἐκ προγόνων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως γεγονότας, καὶ ταῖς θείαις γραφαῖς τὴν ἁγίαν τριάδα προσκυνεῖν διδαχθέντας, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ τῆς ὁσίας μνήμης πατέρων τὸ σύμβολον ἀσπαζόμεθα. οὕτω βαδίζοντες, καὶ κατ' αὐτὸ πιστεύοντες, τήν τε Φωτεινοῦ, καὶ Ἀπολιναρίου, καὶ Οὐαλεντίνου, καὶ Νεστορίου, καὶ Εὐτυχοῦς, τῶν τε ἄλλων πάντων, ὅσοι τῷ συμβόλῳ ἐναντία φρονεῖν ἐγνώκασι, δυσσέβειαν ἀποθούμενοι, πιστεύοντες δὲ τὸν δεσπότην ἡμῶν, καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τετέχθαι· καὶ ὁμολογοῦντες ἕνα, B καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν, θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον αὐτὸν, θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτὸν, οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον, ἢ χωριζόμενον, ἢ τρεπόμενον, τὸν σωτῆρα Χριστὸν προσκυνοῦμεν διαπαντὸς, ἐν ταύτῃ τῇ πίστει ἀσαλεύτως μένειν εὐχόμενοι, ἀναθεματίζοντες φανερῶς τοὺς λέγοντας δύο υἱοὺς, ἢ δύο Χριστοὺς, ἢ δύο πρόσωπα, ἢ εἰπόντας, ἢ γράψαντας, ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας. ἣν τινα προειρημένην ἁγιωτάτην πίστιν, ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον οὖσαν, καὶ ἡ κατὰ Χαλκηδονέων ἔναγχος συγκροτηθεῖσα ἁγιωτάτη σύνοδος ἐβεβαίωσε, συμφώνῳ χρησαμένη C περὶ τὴν διαγῆ, καὶ ὀρθόδοξον θρησκείαν φρονήσασα, καὶ τὴν Εὐτυχοῦς μόνου κακοδοξίαν ὁμογνώμων τοῖς ἁγίοις πατράσι ψήφῳ καταδικάσασα.

EIVSDEM EPISTOLAE MARCIANI Imperatoris altera verſio, quæ vſque ad verba illa, Abſcidit autem & impietatem Neſtorij, *eadem eſt cum ſuperiori, Græco textui, cui reſpondet, appoſita: exinde vero nihil cum eo commune habet.*

& venerabile Symbolum trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum, qui in Nicæa conuenerunt, integrum per omnia cuſtodiuit, neque imminutione, neque adiectione vexatum. Et credit quidem noſtra tranquillitas, ſanctas litteras noſtras, necnon & præcepta propoſita dudum in Alexandrinorum magna ciuitate, ſufficere ad perſuaſionē eorum, qui neſcio quo modo adhuc dubitant, eo quòd nihil innouatum ſit à ſancto catholicoq. Concilio, & quatenus nullus decetero dubitaret, huius rei gratia relinquatur. Neque enim quemlibet ita ſimpliciorem eſſe credimus, vt legens tantas doctrinas, ſic clare pronuntiantes Fidem orthodoxam, hactenus in ipſo errore permaneat. Si vero fortaſſe ſint aliqui (quod non credimus) inſitam nobis clementiam non ſequentes, volumus iterum eis per has ſacratiſſimas litteras noſtras certiſſime ſatisfieri: quia ſanctorum & venerabilium Patrum doctrinas ſequens ſanctiſſima catholicaq. Synodus, cuncta diſpoſuit, & Eutychis quidem peremit impietatem; quem Dioſcorus eſt ſecutus, & alij quidam, qui libros Apollinaris non dubitauerunt plebi diſpergere, vocabula ſanctorum Patrum eis attitulantes, quatenus ad plenum ſimplicium mentes ſua ſalſitate deciperent. Confirmauit autem trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum in Nicæa conuenientium venerabile Symbolum, nihil nec auferens, nec adijciens, ſecundum quod baptizata noſtra tranquillitas, ab ætate adoleſcentiæ ſapit, & vt in eo conſiſtat exoptat; credens Dominum noſtrum & ſaluatorem Chriſtum filium Dei vnigenitum, coæternum & conſubſtantialem Patri, propter nos & propter noſtram ſalutem humanatum, natum ex Spiritu ſancto & Maria virgine Dei genitrice, & eſſe Deum & hominem vere eumdem, non alium & alium (abſit hoc) ſed vnū eumdemque, D nullo modo partitum, aut ſeparatum, aut conuertibilem. Eos aut qui dicunt, aut aliquando duos filios, aut duas perſonas, etiam nos tamquā Dei inimicos abominamur & anathematizamus. Hæc igitur & nunc agnoſcentes, ſi qui forſitan eſtis adhuc ſalſitate decepti, ad veritatem recurrere feſtinate, neſandis voſmetipſos, & canonibus contrarijs collectionibus abſtinentes, ne ſuper hoc, quòd animas veſtras perditis, etiā legali caſtigationi ſubdamini: vnite vero vos omnes ſanctiſſimæ & catholicæ orthodoxorum Eccleſiæ, quæ vna eſt, ſicut & venerabiles definitiones Patrum nos docent. Hoc enim agentes, E animam quidem veſtram ſaluti donabitis, Deo vero cunctorum, quæ ſunt placita, facietis; ſed & noſtræ tranquillitati vos commendantes, eius cura fruemini. Propterea ſiquidem & Ioannem videlicet Decurionem eligentes miſimus, qui certiſſime valeat ea quæ de Fide ſunt, explanare. Nam & ſanctorum Epiſcoporum vniuerſali catholicorum Concilio interfuit, & vniuerſa quæ geſta ſunt, clare nouit: vt per omnia ſatisfactione ſuſcepta, hi qui (quod non credimus) adhuc dubitant, tandem aliquando ad veram & immaculatam Fidem remeare feſtinent.

EXEM-

ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ ΘΕΙΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ πεμφθέντων ἀρχιμανδρίταις, καὶ λοιποῖς ἐν Αἰλίᾳ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν οἰκοῦσι μοναχοῖς παρὰ τοῦ θειοτάτου, καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου, Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου.

Ἐντυχὸν τὸ ἡμέτερον κράτος ταῖς δεήσεσιν, ἃς πρὸς τὴν εὐσεβεστάτην, καὶ θειοτάτην δέσποιναν τὴν ὁμόζυγον τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ἐξεπέμψατε, τοῖς πράγμασιν ἐπείσθη, ὡς οὐχ ἱκετηρίαν ἐπέμψατε· δεήσεως δὲ προσχήματι τὸν ἀσεβῆ, καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ νόμοις, καὶ τῇ πολιτείᾳ τῶν Ῥωμαίων ἐναντίον καθεστῶτα σκοπὸν ὑμῶν ἀπεδείξατε. δέον γὰρ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, καὶ πλεῖν ὑπὸ τοὺς ἱερέας, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν μαθήμασι προσομιλεῖν, διδασκάλων τάξιν ὑπὸ τῆς ἄγαν αὐθαδείας ἑαυτοῖς ἐπινοήσατε, οἱ μηδὲ τὰ παρὰ τῶν διδασκόντων ὀρθῶς μαθεῖν ἀνεχόμενοι· πείσαντες δὲ ἑαυτοὺς ἀνοήτως, ὅτι δεῖ μᾶλλον ὑμῖν πάντας ἀκολουθεῖν πρὸς τὴν τῆς πίστεως εἴδησιν, ἢ ταῖς τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ προφητῶν βίβλοις, τοῖς τε παρὰ τῶν τῆς θείας μνήμης πατέρων παρηγγελμένοις. ὥσπερ δὲ τῶν προλαβόντων ἐλάττονα πλημμελοῦντες, εἰ ψευδέσι διδασκαλίαις τὰ παρ' ὑμῶν τετολμημένα ἐπισκιάζειν βουληθείητε, οὐδὲν τῆς ἀληθείας ἐχόμενον ταῖς ἱκετηρίαις ἐδιδάξατε· φάσκοντες μήτε τῶν ἐμπρησμῶν, μήτε τῶν φόνων, μήτε τῶν ἄλλων ἀτοπημάτων ὑμᾶς αἰτίους, ἢ τὰ μοναστήρια καθεστάναι, τῶν δὲ τὴν πόλιν οἰκούντων, καί τινων ξένων ἔργον γεγενῆσθαι τὰ μνημονευθέντα δεινά. ἔλαθε δὲ οὐδὲν τῶν τετολμημένων τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν, καὶ πράξεσιν ὑπομνημάτων, καὶ ἀναφοραῖς τῶν καθ' ἕκαστον φανερωθέντων· ὅπως τε ἡ τῶν Αἰλιέων παρ' ὑμῶν, ὥσπερ ὑπὸ πολεμίων, κατελήφθη πόλις, τῶν οἰκεῖν τὰ μοναστήρια, καὶ τοῖς τοιούτοις προσεδρεύειν μόνον τόποις ὀφειλόντων· ἥ τε τοῦ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης διακόνου ἀσεβῶς τολμηθεῖσα σφαγή· καὶ ὡς τὸ ἐκείνου σῶμα μετὰ τὴν ἀναίρεσιν, καὶ τῆς κοινῆς χηρευομένης ὁσίας, ἑλκόμενον ἀναισθήτως ὑβρίζετο· ὅπως τε ἐνεπρήσθησαν μὲν αἱ οἰκίαι, αἱ δὲ τῆς πόλεως ἀπεκλείσθησαν πύλαι, ὡς ἐν αὐτονομίᾳ τά τε τείχη τῆς πόλεως ἐφυλάττετε, καὶ τῆς εἱρκτῆς βιαίως ἀνοιχθείσης, τοῖς τὰ δεινὰ τετολμηκόσιν ἄφεσις τῶν τιμωριῶν, καὶ φυγῆς* ἐπικινδύνου παρείχετο πρόφασις. προβαίνοντες δ' ἐπὶ χεῖρον τοῦ κακοῦ, τοῖς ὑστέροις χαλεποῖς μικρὰ τὰ προλαβόντα δεικνύντες, Ἰουβενάλιον τὸν ὁσιώτατον ἐπίσκοπον, καὶ ἑτέρους εὐλαβεῖς ἱερέας διὰ τοῦ πεμφθέντος ἀνελεῖν ἠβουλήθητε. ὡς δὲ τῆς ἐλπίδος ὁ σταλεὶς ἐσφάλη, πάρεργον τῆς αὐτοῦ μανίας, καὶ τῶν ἀποστειλάντων αὐτὸν ἐποιήσατο Σεβηριανὸν, τὸν τῆς ὁσίας μνήμης ἐπίσκοπον ξίφει διαχρησάμενος, μηδὲ τῶν συνόντων αὐτῷ φεισάμενος. ταῦτα, καὶ τούτων δεινότερα πλημμελήματα, καὶ ὅπως τετόλμηται, καὶ τινῶν διαπραξαμένων, γνωρίζεται διαφόρως ἐν δικαστηρίοις ἰδικῶς ἀποδειχθέντα, καὶ ταῖς θείαις ἡμῶν ἀκοαῖς μηνυθέντα, ἔλεγχον ἀκριβῆ φέροντα τῆς ὑμε-

*ἐπικινδύνου

EXEMPLAR SACRAE EPISTOLAE miſſæ à ſacratiſſimo & pijſſimo domino noſtro Marciano perpetuo Auguſto ad archimandritas, monachos, & reliquos habitantes in Aelia, & circa eam.

IX.

Agnoſcens noſtra maieſtas preces, quas ad ſacratiſſimam pijſſimamq. noſtræ tranquillitatis coniugem direxiſtis, rebus ipſis mihi perſuaſum eſt, quòd non ſupplicationes miſeritis, ſed ſub obtentu precum, impiam, & Dei legibus, Romanæq. reipublicæ contrariam exiſtentem, veſtram demonſtraueritis intentionem. Nam cum oportuerit vos quieti vacare, & eſſe ſub ſacerdotibus, eorumq. doctrinis [a]obedire, doctorum potius ordinem audacia vehementi adſumere præſumpſiſtis, qui neque à recte docentibus doceri patimini, & vobiſipſis ſtulte perſuadetis, quòd cunctos oporteat circa apertæ Fidei ſcientiam vos potius ſequi, quàm ſanctorum Apoſtolorum, Prophetarumq. volumina, & à ſanctæ memoriæ Patribus mandata contradita. Et quaſi minus, quàm [b]priores delinquere vos putaretis, ſi falſis [c]doctrinis veſtras præſumptiones obumbrare velletis, nihil veritatis in veſtris precibus docuiſtis, aſſerentes neque incendiorum, neque homicidiorum, neque aliarum incongruatum rerum eſſe vos auctores, aut monaſteria; ſed & incolas ciuitatis, & quoſdam peregrinos memoratarum rerum originem extitiſſe. Sed nihil horum quæ tentatà ſunt, noſtram latuit pietatem; quando & monimentorum geſtis, [d]& ſingulorum relationibus nobis apertum eſt, quomodo & Aelienſium ciuitas à vobis velut hoſtibus capta ſit, qui habitare in monaſterijs, & eiuſmodi locis [e]obſeruare debuiſtis. Inſuper & venerandæ memoriæ diaconi commiſſa cædes, & quòd illius corpus poſt necem etiam communi ſepultura priuatum, inſenſibiliter tractum ſubdebatur iniurijs. Quomodo etiam domus incenſæ, & portæ clauſæ ſint ciuitatis, & quaſi [f]legibus proprijs ciuitatis cuſtodiebatis muros, & carcere violenter aperto, [g]malorum præſumptoribus remiſſio pœnarum, & periculoſæ fugæ præbebatur occaſio. [h]Proficientibus autem ad peiora, poſtremis minora fuiſſe præcedentia demonſtrantes, Iuuenalem ſanctiſſimum Epiſcopum, & alios reuerendiſſimos ſacerdotes per quemdam ad hoc deſtinatum interficere voluiſtis. Cum vero is qui miſſus fuerat, fuiſſet ſpe ſua deceptus, [i]ſine effectu ſuam væſaniam, & eorum à quibus miſſus fuerat, eſſe nō ſinens, Seuerianum ſanctæ memoriæ Epiſcopū gladio percutiens, neque his qui erant cum eo, pepercit. Hæc ergo & his peiora delicta, & quomodo præſumpta, & quibus agentibus, [aut inuitantibus] acta ſint, [k]manifeſtant ea quæ frequenter in diuerſis iudicijs propriè demonſtrata, & ſacratiſſimis noſtris auribus intimata ſunt, certiſſimum indicium veſtrę voluntatis

[a] inſtrui,
[b] priora peccata fuerint
[c] ſuggeſtionibus veſtra facinora
[d] & relationibus ſingula nobis manifeſtata ſunt,
[e] tantummodo reſidere
[f] in ſtatu ciuitatis legibus libero
[g] facinoroſis hominibus
[h] Malo autē in peius progrediente,
[i] acceſſoriū ſuæ vęſaniæ opus effecit, Seuerianum
[k] manifeſta ſunt, cum diuerſis modis in tribunalibus propriè ſint

ob quam tatis habentia, "quàm prompte ad maxime delinquendum deſcenderitis, non Dei Fidem defendere vel fouere volentes, ſed vobis ipſis præfecturas & ſacerdotia, quorum vos oſtendiſtis omnimodis alienos, in perditionem ciuitatum vindicare ſtudentes. Noſtra ſiquidem pietas admiratur, qua cauſa Eutychem quidem anathematizatis, bene in hac parte facientes, Theodoſio vero, qui proiectæ audaciæ eſt, vos ipſos contradidiſtis, ſapienti ea quæ ſunt Eutychis, qui Valentini & Apollinaris contra orthodoxam Fidem æmulatus inſaniam, ſanctiſſimas quidem conturbat Eccleſias, ciuitatibus vero ſubuerſionis & importabilis vexationis exiſtit occaſio: vobis etiam factus eſt adeo nefandarum & iniquarum actionum princeps. Et impietatis quidem "ſuæ ac delictorum omnium pœnas digniſſimas "dabit omnium Domino & ſaluatori Chriſto, quorum excitaſtis originem. Nõ enim patietur diuina poteſtas ſine ſupplicio pertranſire ea, quæ in eius fidem blaſpheme, & in ſanctas Eccleſias, & in ſanctos viros miſerande peremptos, nefande commiſſa ſunt. Noſtra vero tranquillitas nihil tale fieri contra monachos imperauit, ſed vt tantummodo Acilienſium "ſedaretur ciuitas, quatenus de cetero " quies eius ab omnibus ſeruaretur. Veſtra vero procacitas" mandatis contraria monachorum agens, bellum aduerſus communem quietem aſſumpſit: & multitudinem congregans latronum, & aliorum inique agere ſolitorum, armaq. contra legitime viuentes commouens, cauſa cædis & deuaſtationis, aliarumq. crudelium rerum, prouinciæ habitatoribus fuit; ita vt mota maieſtas noſtra indignaretur "rerum talium commiſſoribus, ſed per inſitam clementiam ſuperata, cædis & incendiorum auctores, pœnas luere iuberet. licet etiam aduerſus vos iuſtum eſſet, vt noſtra indignatio progrederetur, qui relictis monaſterijs, in quibus vos perpetuo reſidere veſtra profeſſio iubet, ea auſi eſtis, quæ vltimo ſupplicio digna ſunt. Nam etiam docere potius, quàm diſcere præſumitis, diuina neſcientes eloquia aperte præcipientia, quia non eſt diſcipulus ſuper magiſtrum ſuum, nec ſeruus ſuper dominum ſuum. Quas doctrinas Saluatoris animarum noſtrarum, aut ſanctiſſimorum Apoſtolorum & patrum ſecuti eſtis? Non enim proprias ſequentes impietates, dicere audebitis, quòd ad cædes, aliaq. delicta quæ vos egiſtis, ſanctorũ documenta progrediantur. Sed quia duas naturas audientes, perturbatas veſtras animas fuiſſe docuiſtis, veluti quadam nouitate auribus veſtris illata; ſcitote, quia vobis quidẽ harum rerum examinationem facere non congruit, qui ſubtilitatem huius rei intelligere nequitis. Nos autem Patrum ſuſcipientes doctrinas, naturam intelligimus veritatem. Hoc enim eſt quod ſapimus, ſimul & dicimus: quia Dominus

Marginal notes: vestræ; dabitis; contineretur; ad quietẽ habitantiũ; professioni; commiſſis ſceleribus; Matt. 10.

A ὑμετέρας γνώμης, ἀφ' ἧς προχείρως ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλημμελεῖν ἐτράπητε· οὐ τὴν περὶ θεοῦ πίστιν ἐκδικεῖν, ἢ γοῦν συγκροτεῖν βουλόμενοι· ἀλλ' ἑαυτοῖς τὰς προεδρίας, καὶ τὰς ἱερωσύνας· ὧν ἀλλότριοι παντάπασι πεφήνατε, προσποιεῖν ἐπὶ λύμῃ τῶν πόλεων ἐσπουδακότες. θαυμάζειν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ πάρεστι, τίνος ἕνεκεν Εὐτυχῆ μὲν ἀναθεματίζετε, καλῶς γε τοῦτο ποιοῦντες, Θεοδοσίῳ δὲ τῷ πάντα τολμηρῷ ἑαυτοὺς ἐξεδώκατε τῷ φρονοῦντι τὰ Εὐτυχοῦς ὃς τὴν Βαλεντίνου, καὶ Ἀπολιναρίου κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλώσας μανίαν, τῆς μὲν ἁγιωτάτης ἐκ- B κλησίας θορύβων, τῆς δὲ πόλεσιν ἀνατροπῆς, καὶ βλάβης γεγένηται πρόξενος ἀφορήτου· ὑμῖν δὲ κατέστη τῶν οὕτως ἀφορήτων, καὶ παρανόμων πράξεων ἀρχηγός. τῆς μὲν οὖν δυσσεβείας, καὶ τῶν πλημμελημάτων πάντων ὑφέξετε δίκας ἀξίας τῷ τῶν ὅλων δεσπότῃ, καὶ σωτῆρι Χριστῷ, ὧν τὴν αἰτίαν δεδώκατε. οὐ γὰρ ἀνέξεται ἡ θεία δύναμις ἀτιμώρητα παραβλῆναι τὰ εἰς αὐτὴν πίστιν δυσφήμως, καὶ εἰς τὰς ἁγίας ἐκκλησίας, καὶ εἰς τοὺς ὁσίους ἄνδρας ἐλεεινῶς ἀναιρεθέντας ἀθεμίτως τετολμημένα. ἡ δὲ ἡμετέρα γαληνότης οὐδὲν τοιοῦτον κατὰ τῶν μοναχῶν C προσέταξε γενέσθαι· μόνην δὲ τὴν Αἰλιαίων καταστῆναι πόλιν, τοῦ λοιποῦ γοῦν ἐπὶ τῇ τῶν οἰκούντων ἡσυχίᾳ φυλαχθησομένην. τὸ δὲ ὑμέτερον θράσος ἐναντία τοῖς τῶν μοναχῶν παραγγέλμασι " διαπραττόμενον, πόλεμον ἤρατο κατὰ τῆς κοινῆς εὐταξίας· καὶ πλῆθος ἀθροῖσαν τῶν τε λῃστευόντων, καὶ ἄλλως παρανομεῖν εἰωθότων, καὶ ὅπλα κατὰ τῶν ἐννομημένων κινῆσαν, σφαγῆς, καὶ ἁλώσεως, καὶ ἑτέρων χαλεπῶν τοῖς τὴν χώραν οἰκοῦσιν αἴτιον κατέστη, ὡς κινηθὲν τὸ ἡμέτερον κράτος, ἐπαγανακτῆσαι μὲν τοῖς πεπλημμελημένοις, ἐμφύτῳ δὲ φιλανθρωπίᾳ " νικη- D θὲν, τοὺς τῶν φόνων, καὶ τῶν ἐμπρησμῶν εὑρισκομένους αἰτίους, δίκας ὑποσχεῖν παρακελεύσασθαι· εἰ καὶ ὅτι καὶ καθ' ὑμῶν ἦν τὰ τῆς ἀγανακτήσεως προβῆναι, καταλειψάντων μὲν τὰ μοναστήρια, οἷς ὑμᾶς διαπαντὸς προσεδρεύειν τὸ ἐπάγγελμα παρακελεύεται, τολμησάντων δὲ τοιαῦτα, ἃ τῶν ἐσχάτων τιμωριῶν ἄξια καθέστηκεν· ἐπειδὴ καὶ διδάσκειν ἀντὶ τοῦ μανθάνειν ἐπιχειρεῖτε, οὐκ εἰδότες τὰ θεῖα λόγια φανερῶς διαγορεύοντα, ὡς οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. E ποίαις διδασκαλίαις τοῦ σωτῆρος τῶν ὑμετέρων ψυχῶν, ἢ τῶν ἁγιωτάτων ἀποστόλων, καὶ πατέρων ἠκολουθήσατε; οὐ γὰρ ἂν τῆς οἰκείας ἑπόμενοι δυσσεβείας λέγειν τολμήσετε, ὡς ἐπὶ φόνοις, ἢ πλημμελήμασιν ἑτέροις, ἅπερ ὑμεῖς διεπράξασθε, τὰ τῶν ἁγίων " προβαίνει διδάγματα. ἐπειδὴ δὲ δύο φύσεις ἀκούοντες, τὰς ὑμετέρας ψυχὰς θορυβεῖσθαι ἐδιδάξατε, ὥς τινος καινοφωνίας τῆς ἡμετέρας ἀκοαῖς προσαγομένης, ἴστε, ὡς ὑμῖν μὲν τὴν περὶ τούτων ἐξέτασιν πολυπραγμονεῖν οὐ προσήκει, συνιέναι τὴν ἐπὶ τούτοις λεπτότητα μὴ δυναμένοις. ἡμεῖς δὲ τὰς τῶν πατέρων " ἐκδεξάμενοι διδασκαλίας, τὴν φύσιν νοοῦμεν ἀλήθειαν. τοῦτο γάρ ἐστιν ὃ φρονοῦμεν, καὶ φαμέν· ὅτι περ ὁ δεσπότης ἡμῶν, καὶ σωτὴρ Ἰησοῦς

Marginal notes: διαπειθόμενον; ἴσ. νικηθὲν, ι.; ὑμεῖται; ἐκλεξάμενοι

εἷς Χριστὸς, θεὸς ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπος ἀληθῶς A ἐστὶν ὁ αὐτός· καθὼς καὶ ὁ ἁγιώτατος ἀπόστολος Παῦλος, τὴν φύσιν ἀλήθειαν νοῶν, ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ διδάσκει, σαφῶς λέγων· ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς· ἐκ τούτων φανερῶς, ὅτι φύσις ἐστὶν ἡ ἀλήθεια σημαίνει. εἰ καὶ ὅτι περὶ φύσεων ἐν τῷ τῆς πίστεως οὐ περιέχεται συμβόλῳ, τῷ ἐκτεθέντι παρὰ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων. οὔτε γὰρ τις περὶ τούτου ζήτησις ἐκινήθη· οὔτε δὲ νῦν καινοτομία τις κατὰ τῆς αὐτῆς ἐπινοηθῇ πίστεως· ἀλλὰ τοῖς B τῶν ἁγίων, τῶν ἐπὶ ὀρθοδοξίᾳ λαμψάντων, ἐκυρώθη παραγγέλμασι. ὑμεῖς δὲ οἱ μὴ χρῆναι λέγοντες φυσιολογεῖν, αὐτὸ τοῦτο ποιοῦντες ἁλίσκεσθε, διαῤῥήδην ἐν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀποστελλομέναις δεήσεσι φύσεως μεμνημένοι, καὶ λέγοντες· πῶς τίκτει παρθένος, καὶ πάλιν μένει παρθένος; καὶ πῶς γεννᾷ κατὰ φύσιν τὸν ὑπὲρ φύσιν; καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δέ· ὁ γὰρ λόγος σὰρξ ἐγένετο· πῶς δὲ γέγονε; πῶς χωρισθῆναι δύναται; γέγονε δὲ, οὐ τραπεὶς τὴν φύσιν, οὐδὲ μεταβληθεὶς τὴν θεότητα. ὁρᾶτε οὖν, πῶς φύσεως πανταχοῦ μέμνησθε, οἱ πρὸς αὐτὸ C τὸ τῆς φύσεως ὄνομα ταραττόμενοι, καὶ πανταχόθεν ἑαυτοῖς τοῦ συκοφαντεῖν τὰ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἀληθῶς ἐπὶ τῇ πίστει κυρωθέντα, ἀφορμὰς περιποιεῖτε ἁμαρτάνοντες καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι ψευδόμενοί φατε ὡς ἐδογματίσθη λέγειν δύο υἱοὺς, καὶ δύο Χριστοὺς, ὅπερ οὐχ οὕτως ἔχει. ἀπαγορεύοντες γὰρ, ἀναθηματίζομεν τοὺς τοῦτο λέγοντας, ἢ γράψαντας, ἢ εἰπόντας, ἢ καὶ τολμῶντας λέγειν. τὸ γὰρ ἡμέτερον κράτος τῷ συμβόλῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων τὸν τε προλαβόντα χρόνον ἠκολούθησε, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς πείθεται, πιστεῦον τὸν δεσπότην ἡμῶν, καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τετέχθαι. τὴν γὰρ ὀρθόδοξον πίστιν, ὡς παρελάβομεν, διηνεκῶς φυλάττειν σπουδάζομεν. ὃν τρόπον καὶ ἡ ἁγία σύνοδος, ἡ τῆς κατὰ τὴν Χαλκηδονέων ἔναγχος συνεκροτήθη, πιστεύουσα διδάσκει, βεβαιοῦσα τὸ σύμβολον * τοῖς τε αὐτοῖς ἁγίοις πατράσι, καὶ τῇ συνόδῳ, τῇ κατ' Ἔφεσον, ἧς Κελεστῖνος καὶ Κύριλλος, οἱ τῆς ὁσίας λαβοῦς μνήμης, προβέβληντο, τὴν Νεστορίου πλάνην ἐξωθούμενοι. καὶ ἡ μὲν ἡμετέρα γαληνότης οὐδενὶ τὸ σύνολον ἀνάγκην ἐπαχθῆναι προσέταξεν· ὥστε ἢ ὑπογράφειν, ἢ συναινεῖν, ἃ οὐ βούλοιτο. οὐδὲ E γὰρ ἀπειλαῖς, ἢ βίᾳ τινὰ πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας ὁδὸν ἕλκειν βουλόμεθα. τὸ δὲ ἐναντίον ὑμεῖς, πρὸς τοῖς ἤδη τετολμημένοις, διὰ ξιφῶν, καὶ ἑτέρων χαλεπῶν, ἔτι μὴν καὶ ὕβρεων, καὶ αἰκισμῶν εἰς γυναῖκας λαμπρὰς, καὶ σεμνὰς γενομένων, ἀνάγκην ἐπάγειν οὐκ ὠκνήσατε πολλοῖς, πεισθῆναι μὲν ταῖς διεστραμμέναις ὑμῶν διδασκαλίαις, ἐκβοήσεσι δὲ, καὶ ὑπογραφαῖς ἀναθεματίζειν τὴν αὐτὴν ἁγιωτάτην σύνοδον, καὶ τὸν ὁσιώτατον πατριάρχην τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντα, καὶ τοὺς ἄλλους ὁσίους πατέρας· ὑπὲρ ἧς τόλμης ἀναγκαίως δώσετε λόγον τῷ

* καὶ σύμφωνα φρονοῦσα.

A nus noſter IESVS Chriſtus, Deus vere & homo vere eſt idem: ſicut & ſanctiſſimus Apoſtolus Paulus naturam ipſam veritatem intelligens, in epiſtola ad Galatas clare docet, ita dicens: Sed *Galat. 4.* tunc quidem neſcientes Deum, ſeruiſtis eis, qui natura non ſunt dij; hoc eſt, ignorantes vere Deum, eis qui vere non ſunt dij. ex his palam ſignificans, quia natura veritas eſt. Sed dicitis, quia de naturis in Fidei Symbolo nihil continetur à trecentis decem & octo ſanctis Patribus expoſito. Neque enim vlla de hac re tunc quæſtio mota erat, neque nunc aliqua nouitas aduerſus eam fidem excogitata eſt; ſed ſancto- B rum patrum, qui in orthodoxa Fide claruerunt, firmata eſt traditio. Vos autem qui dicitis, Non oportet naturarum rationes exquiri, hoc ipſum facere compertum eſt, aperte in ſupplicationibus à vobis directis, naturarum memoriam facientes, atque dicentes: Quomodo parit virgo, & manet virgo? Et quomodo generat per naturã eum, qui ſuper naturam eſt? Verbum enim caro factum eſt. Quomodo autem factum eſt? quomodo ſeparari poteſt? Factum vero eſt non natura mutatum, neque diuinitate conuerſum. Videte igitur quomodo naturam vbique com- C memoratis, qui propter ipſum nomen naturæ turbamini, & vndique vobis ipſis calumniandi ea, quæ à ſancta Synodo pro Fide vere firmata ſunt, occaſionem exquiritis, etiam in eo peccantes, quòd mentientes adſeritis, prorſus definitum eſſe dici debere duos filios, & duos Chriſtos; quod ita non eſt. Nos enim hoc * abdicantes, *prohibentes,* anathematizamus eos qui hoc ſcripſerunt, aut dixerunt, aut dicere forte præſumunt. Noſtra namque tranquillitas Symbolum trecentorum decem & octo Patrum & iampridem ſecuta eſt, & ei in poſterum tempus aſſentit, credens Dominum noſtrum ſaluatorem IESVM Chriſtum D ex Spiritu ſancto & Maria virgine Dei genitrice natum. Orthodoxam namque Fidem, ſicut accepimus, ſeruare in perpetuum feſtinamus, quemadmodum etiam ſancta Synodus nuper in Chalcedonenſium ciuitate celebrata, credens docet, Symbolum confirmans, & conſona ſapiens ipſis ſanctis Patribus, Epheſinoq. Concilio, cuius Cæleſtinus & Cyrillus reuerendæ memoriæ præſules fuerunt, errorem Neſtorij condemnantes. Ac noſtra clementia nulli penitus neceſſitatem præcepit imponi, quatenus aut ſubſcriberet, aut conſentiret inuitus. Non enim terrore aut violentia aliquos volumus ad viam trahere verita- E tis. Vos autem è contrario præter ea quæ dudum auſi eſtis, gladijs, alijsq. crudelitatibus, inſuper & iniurijs & * tormentis in mulieres hone- *contumelijs* ſtas & nobiles perpetratis, neceſſitatem plurimis non dubitaſtis inferre, vt conſentirent veſtris peruerſis doctrinis, & clamoribus atque ſubſcriptionibus anathematizarent eamdẽ ſanctam Synodũ, & ſanctiſſimũ Patriarcham Sedis Apoſtolicæ maximæ Romæ Leonem, & alios ſanctiſſimos Patres: pro quibus auſibus neceſſarie red-

A reddituri eſtis Deo omnium domino rationem, in cuius iniuriam, ſi dici fas eſt, talia facere præſumpſiſtis, iure opprobrium & irriſio ſceleſtis paganis & hæreticis effecti, quibus eſtis exemplum confuſionis redditi. Quia vero & Samaritas accuſaſtis, tamquam ipſi aduerſus ſanctas Eccleſias crudelia & neſanda commiſerint, & cædes, & alia ſimul incongrua perpetrarint: cognoſcite quia ſanciuimus, vt inquiſitione ſubtiliſſima ſubſecuta per virum ſpectabilem Comitem Dorotheum, ea quidem quæ direpta ſunt, ſanctis Dei Eccleſijs, & eis qui perdiderunt, reſtituantur; illi autem qui harum rerum inueniuntur auctores, legitimæ vltioni ſubiaceant: B cum horum criminum vltio nihil ad vos pertineat, quos oporter, agnoſcentes quomodo credat noſtra potentia, & à noſtra pietate pariter inuitatos, à ſancta & orthodoxa Fide nullatenus deuiare, ſed ſedere potius in monaſterijs, & orationibus ad Deum fuſis vacare, & conſona veſtræ profeſſioni ſemper efficere, nullaſq. turbas omnino miſcere: neque his quæ ad perditionem animarum à prauis doctoribus proferuntur, incaute conſentientes, neque propter eorum impios cœtus ab orthodoxa Fide, & Dei vos ſeparantes Eccleſijs. Collectas vero canonibus con- C trarias nequaquam facere præſumatis, ſcientes ea, quæ dudū ſancita ſunt à diuæ memoriæ priorum temporum Principibus, qui ſanctam catholicamq. religionem corroborantes, maximis ſupplicijs extraneas collectas præſumentes facere ſubdi ſanxerunt. Nos autem credentes fore vt priorum vos pænitentia capiat, clementiam nullatenus denegauimus, multis vtique precibus vtente ſanctiſſimo Iuuenale, per quas nos exorauit hæc ad vos ſcripta tranſmitti. Agnoſcentes autem diuerſorum precibus, quòd à militibus cuſtodire iuſſis Aelienſium ciuitatem, & equorum multitudine atque virorum ve- D ſtra *monaſteria conturbantur, etiam in hoc indignari, Dorotheum virum ſpectabilem Comitem ab hac vos moleſtia liberare ſanciuimus, licet nec antea iniuriam fieri monaſterijs, aut veſtra *refugia ſuſtinere præceperimus anguſtias.

* oratoria

* hoſpitia

A τῶν ὅλων δεσπότῃ θεῷ· οὗ περ, εἰ θέμις εἰπεῖν, ἐφ' ὕβρει ταῦτα πράττειν ἐτολμήσατε· ἐπονείδιστοι καὶ καταγέλαστοι δικαίως τοῖς τε μιαροῖς ἕλλησι, καὶ ταῖς αἱρέσεσι καταστάντες· εἰς ὑπόδειγμα αἰσχύνης γεγόνατε. ἐπειδὴ δὲ καὶ τοὺς Σαμαρείτας ᾐτιάσασθε, ὡς κατὰ τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν δεινὰ, καὶ ἀθέμιτα τολμήσαντας, καὶ φόνους, ἢ ἕτερά τινα ἄτοπα πλημμελήσαντας, γινώσκετε, ὡς ἐθεσπίσαμεν, ζητήσεως παρακολουθησάσης ἀκριβοῦς παρὰ τοῦ περιβλέπτου κόμητος Δωροθέου, τὰ μὲν ἁρπαγέντα ταῖς ἁγιωτάταις ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς ἀπολέσασιν ἀποκατασταθῆναι, B τοὺς δὲ τούτων εὑρισκομένους αἰτίους, τιμωρίαν τὴν ἐκ τῶν νόμων ὑποσχεῖν, τῆς ἐπὶ τούτοις ἐκδικήσεως οὐδὲν ὑμῖν προσηκούσης, οὓς χρὴ διδαχθέντας, ὅπως τὸ ἡμέτερον κράτος πιστεύει, καὶ παρὰ τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας προτραπέντας, μὴ χωρίζεσθαι τῆς ἁγίας, καὶ ὀρθοδόξου πίστεως, προσεδρεύειν δὲ τοῖς μοναστηρίοις, καὶ ταῖς πρὸς τὸ κρεῖττον σχολάζειν εὐχαῖς, σύμφωνα τῷ ἐπαγγέλματι διαπραττομένους, καὶ μηδένα θόρυβον παντάπασιν ἐμποιοῦντας, μήτε μὴν τοῖς ἐπὶ ἀπωλείᾳ τῶν ψυ- C χῶν παρὰ τῶν φαῦλα διδασκόντων λεγομένοις, ἁπλῶς πειθομένους. μήτε διὰ τὰς ἐκείνων ἀσεβεῖς συμβουλάς, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν χωριζομένους. παρασυνάξεις μηδὲ ὅλως ποιεῖν τολμήσητε· εἰδότες τὰ πάλαι νομοθετηθέντα παρὰ τῶν τῆς θείας λήξεως ἐν τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις γεγονότων βασιλέων, οἳ τὴν ἁγίαν, καὶ καθολικὴν συγκροτήσαντες θρησκείαν, μεγίσταις ἐπιτιμίαις τοὺς παρασυνάγειν τολμῶντας ὑποβάλλεσθαι θεσπίζουσι. μεταμεληθῆναι δὲ ὑμῖν τῶν προτέρων πιστεύοντες, οὐδὲ τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἠρνησάμεθα, πολλαῖς D παρακλήσεσι χρησάμενοι τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Ἰουβεναλίου· δι' ὧν ἡμᾶς ἐξεδυσώπησε, ταῦτα πρὸς ὑμᾶς τὰ θεῖα χαράξαι γράμματα. διδαχθέντες δὲ ταῖς δεήσεσιν, ὡς ὑπὸ τῶν φυλάττειν κελευσθέντων στρατιωτῶν τὴν Αἰλιέων πόλιν, τῷ τε τῶν ἵππων, καὶ ἀνδρῶν πλήθει θορυβεῖται τὰ ὑμῶν εὐκτήρια, καὶ ἀγανακτήσαντες πρὸς τοῦτο, Δωρόθεον τὸν περίβλεπτον κόμητα ὑμᾶς ἐλευθεροῦν τῆς ἐνοχλήσεως ἐθεσπίσαμεν· εἰ καὶ ὅτι οὐδὲ πρὸ τούτου ἐνυβρισθῆναι τὰ μοναστήρια, ἢ τὰς ὑμῶν ξενίας στενοχωρηθῆναι προσετάξαμεν.

INTERPRETATIO LEGIS A THEODOſio iuniore, cum ſeductus fuiſſet à Chryſaphio, aduerſus Flauianum & ſocios pro Eutyche promulgatæ: quam religioſiſſimi Marciani Principis lex ſubſecuta deſtruxit.

X. OLim quidem prius Neſtorius, qui fuit Conſtantinopolitanus Epiſcopus, noua & peſtifera, præter illa quæ tradita ſunt, tentans inducere, dogmatum Chriſtianorum puræ & orthodoxæ Fidei contraria, à ſancta Synodo eſt eiectus, quæ Epheſi ex vniuerſo orbe principali ſanctione conuenit. Quæ ſancta Synodus pariter confirmauit etiam catholicam Fidem, ab Epiſcopis qui Nicææ congregati ſunt, traditam. Et nos confirmantes quæ ſalubriter definita ſunt ab E eodem ſancto Concilio quod Epheſi congregatum eſt, generalem promulgauimus legem, quæ tam prædictum Neſtorium, quàm eos qui ei ſimilia ſapiunt, damnat, præcipientes, ne Chriſtiano ſaltem nomine cenſerentur, ſed vt Simoniani potius vocarentur, quoniam blaſphemiam Simonis dilexerunt. Definiuimus etiam, certis eos debere vltionibus ſubiacere, quas continet præfata præceptio. Quoniam vero præſenti tempore, dum poſt illa iampridem quietæ eſſent Eccleſiæ, Flauianus Conſtantinopolitanus Epiſcopus, & Euſebius alter Epiſcopus, pernicioſas ſeductio-

ductiones ſequendo Neſtorij, ſchiſmata Eccleſijs iniecerunt; præcepimus rurſus in eiuſdem ciuitatis Epheſi ſanctiſſimam Eccleſiam vndique conuenire concilium, vt eum omni ſubtilitate vera Fide firmata, à ſanctis Eccleſijs iniecta per eos hæreſis auferatur. Hæc ipſa igitur ſancta Synodus definiuit, obtinere quidem Fidem, quæ Nicææ à trecentis decem & octo Patribus tradita eſt, excludi vero ab Epiſcopatu non ſolum Flauianum & Euſebium, ſed & Domnum, qui fuit Antiochenus Epiſcopus, & Theodoretum, & alios quoſdam, qui in eadem præfatæ hæreſeos cæcitate participant, & ob hoc ſacerdotalibus indigni ſunt ſedibus. Et nos igitur eiuſdem ſanctæ Synodi decreta laudamus, atque firmamus, hanc orthodoxam Fidem putantes atque nominantes, quæ à trecentis decem & octo Patribus expoſita eſt, & firmata in ſanctis Concilijs quæ Epheſi congregata ſunt. Vt vero & in reliquum tempus perfectiſſima fiat totius ſolutio quæſtionis, iubemus vt in omni orbe terrarum, huic ipſi Fidei quæ in Nicæa prolata eſt, vndique Epiſcopi vniuerſi ſubſcribant per Metropolitanos ſingulorum locorum, & hoc ipſum nobis per proprias eorum litteras intimetur. Omnino autem nullus, qui Neſtorij ac Flauiani, & eorum qui eiuſdem hæreſis ſententia detinentur, vllo modo Epiſcopus ordinetur. Sed & ſiquis iam maligno præuentu eſt ordinatus, aut ſiquis de cetero per concurſum fuerit ſimulationemq. prouectus, is orthodoxorum Pontificũ decreto proijciatur. Et nec vſque ad verbum eidem ſanctæ Fidei vel adijciatur aliquid, vel dematur. Sed nec habeat aliquis, aut legat, aut tranſcribat, proferatve Neſtorium, vel [a] terminos eius, aut codices noxios, & maxime quos contra ſolas Porphyrius edidit Chriſtianas litteras; neque Theodoreti ſcripta: ſed quicumque huiuſmodi codices habet, publice illos proferat, & cunctis videntibus igni tradantur. Et eos qui hanc religionem colunt, vel doctores eorum, nullus neque in ciuitate, neque in agro, neque in ſuburbio ſuſcipiat, neque eos ſecum patiatur habere conſeſſum: alioquin rebus eius publicatis, ipſe perpetuo exilio relegabitur. Quicumque hoc egerit, vel qualiſlibet extiterit, vel quiſquis codices habuerit, interdictam fidem Neſtorij ac Theodoreti continentes, aut interpretationes eorum, vel qui vocantur ſermones allocutorij, ſiue traditiones, iiſdem tormentis ſubiaceat, vel ſi ea quæ ſunt ab illis cõpoſita, alterius nomine fuerint prænotata.

[a] decem

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΑΤΡΑΠΗΝΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ τοῦ τῆς ἁγίας μνήμης Φλαβιανοῦ, τοῦ ἐπισκόπου τῆς βασιλευούσης ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ βεβαιωθῆναι τὰ μετὰ ταῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τυπωθέντα.

DE INFIRMANDIS IIS, QVAE contra ſanctæ memoriæ Flauianum Epiſcopum Conſtãtinopolitanæ vrbis iniuſte ſunt prolata, & confirmandis iis, quæ poſtea de eo conſtituta ſunt à ſancta Synodo Chalcedonenſi.

Οἱ βασιλεῖς Παλλαδίῳ τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἐπάρχῳ τῶν πραιτωρίων, Οὐαλεντινιανῷ ἐπάρχῳ τοῦ Ἰλλυρικοῦ, Τατιανῷ ἐπάρχῳ πόλεως, Βιγκομάλῳ μαγίστρῳ τῶν θείων ὀφφικίων, καὶ ὑπάτῳ δεσιγνάτῳ.

Valentinianus & Marcianus Auguſti, Palladio præfecto prætoriorum Orientis, Valentiniano præfecto Illyrici, Tatiano præfecto Vrbis, Vincomalo magiſtro diuinorum officiorum, & Conſuli deſignato.

Οὐδέποτε δόξα τῷ θανάτῳ τῶν ἐνδόξων ἀπόλλυται· οὐδὲ συναποθνήσκουσι τοῖς τελευτῶσιν αἱ ἀρεταί· μᾶλλον δὲ τῶν ἀγαθῶν ἡ ὑπόληψις αὔξεται τῇ τελευτῇ· ἐπειδήπερ ἅπας ὁ κατὰ τῶν τελευτώντων ἐκποδὼν γίνεται φθόνος. ἐντεῦθεν μετὰ τοσαύτης σπουδῆς, καὶ ἐπαίνων, τὰ τῶν προγόνων διαφημίζεται κατορθώματα. ἐντεῦθεν ἡμῖν τῶν ἀρίστων ἡ μνήμη μετὰ μεγίστης ἐπιτελεῖται τῆς προσκυνήσεως. ἐντεῦθεν τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν αἱ ψυχαὶ πολλάκις τὰς εὐκλεεῖς εἵλοντο τελευτάς. συνωμολόγηται γάρ, ἐκείνους μόνους εἰς τὸ διηνεκὲς ἀποθνήσκειν, ὧν ἥτε ζωή, καὶ ὁ θάνατος σιωπᾶται. τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος οὕτως ἔχειν, ἥτε θεία, καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐπιδείκνυσι κρίσις. ἐπειδὴ γὰρ φθόνῳ ψευδεῖ ὑπὸ τῆς ἀσέβου συνταχθείσης συκοφαντίας ὁ τῆς ἁγίας, καὶ προσκυνητῆς μνήμης Φλαβιανός, ὁ ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως ἐπίσκοπος τῆς ἀρχιερωσύνης ἦν ἐκβληθείς, καίτοι κατὰ τὸ ἀληθὲς οὐκ ἦν ἕτερος τῆς ἐπισκοπῆς πληρέστερον ἔχειν, ἢ τῷ τὴν πίστιν, ἣν παρειλήφει, φυλάττειν· οὗτος γὰρ μόνος ἀξιοῦται τοῦ τυγχάνειν ἐπίσκοπος, ὅμως τὰ τούτου λείψανα ἡ βασιλικωτάτη αὕτη πόλις ἐζήτησε, καὶ ἀπέλαβεν· ὡς μακαριώτερον αὐτὸν τῶν

XI.

Gloria numquam [b] glorioſi morte perimitur; nec pereunt cum morientibus virtutes: immo etiam obitu exiſtimatio augetur proborum hominum, quia omnis aduerſum mortuos euaneſcit inuidia. Inde tanto ſtudio ac præconijs maiorum facta laudantur, inde optimorum virorũ maxima cum veneratione memoria celebratur, inde magnorũ virorum animi exitus appetiuere glorioſos: quia compertum erat, eos ſolummodo perpetuo mori, quorum de vita ac morte taceretur. Id ita eſſe, etiam præſenti tempore diuinum oſtendit, humanumq. iudicium. Cum enim falſa inuidia & improbe concinnata calumnia, religioſæ ac venerabilis recordationis Flauianus huius almæ Vrbis Epiſcopatu fuiſſet expulſus (quamuis hoc fuit plenius retinere ſacerdotium, fidem quam acceperat, conſeruare: is enim ſolus eſt, qui eſſe mereatur Epiſcopus) tamen ita eius reliquias & expetijt hæc [c] ſacratiſſima ciuitas & recepit, vt beatior

[b] glorioſorũ hominum

[c] egregia

tior omni viuente videretur: vt exitus ille qui putabatur acerbus, optandus credatur fuiſſe, quo illam immortalem mercatus eſt laudem: ſequuturumq. eſt illud, quod meritis eius diuinitas præſtitit, vt venerabilis Synodus innumerabilium pæne ſacerdotum Chalcedonem conueniret: quæ dum Fidem diligenter inquirit, auctoritate beatiſſimi Leonis Epiſcopi æternæ vrbis Romæ, & religionis fundamenta "conſtituit, Flauiano & anteactæ vitæ palmam, & mortis tribuit glorioſæ. Ergo quoniam venerabilis recordationis Flauianus tanto ac tali decoratus eſt teſtimonio, vt Eutyches qui contra ſenſerat, cum ſceleratis dictis ſuis ab omnibus vno ore damnaretur; aboleatur illa conſtitutio, quæ ſceleratorum ſubreptione, poſt obitum ſanctæ memoriæ Flauiani aduerſus eum lata cognoſcitur, ceſſentq. in totum ea, quorum initium fuit iniquum, & iniuſta ſententia nihil obſit Euſebio quoque & Theodoreto religioſis Epiſcopis, qui eadem lege continentur: quoniam non poſſunt ſacerdotes conſtitutione damnari, quos ſynodicum ornat de conſeruata religione decretum. Expulſa itaque illa ſanctione, retineat vitæ gloriæq. ſuæ Flauianus, quam meretur, perpetuam laudem, ceteris conſtantiæ erga Fidem futurus exemplum. Illuſtriſſima igitur & magnifica auctoritas tua hanc ſaluberrimam legem, edictis propoſitis, ad omnium notitiam faciat peruenire. Datum Conſtantinopoli pridie nonas Iulij, Sporatio viro clariſſ. & qui fuerit nuntiatus, Conſſ.

" conſtituit,

DE CONFIRMANDIS QVAE A ſancta Synodo Chalcedonenſi contra Eutychem & eius monachos conſtituta ſunt.

Iidem Auguſti "Palladio præfecto prætorij.

" eiſdem præfectis.

XII. AMplæ omnipotenti Deo habendæ atque agendæ ſunt gratiæ, quòd ſcelera nec latere prorſus, nec durare impunita permittit. Horum enim alterum, lædendi habet plurimam facultatem: alterũ peccandi ceteris præſtat exemplum. Curæ igitur eſſe diuinitati hominum actus, & maxime reuerentiam religionis, proxime in confirmanda catholica Fide euidenter apparuit, cum Eutychem ſceleratorum dogmatum ſectatorem, nec "latere, vt diu lateret, ſiuit; nec patefacto ſcelere, paſſa eſt pœnam ſceleris euitare. Sententijs itaque diuinis humaniſq. damnatus, ſynodicum decretum, vt merebatur, excepit, reus diuinitati, cui faciebat iniuriam; reus hominibus, quos decipere conabatur. Proxime etenim innumerabiles ex toto pæne orbe beatiſſimi Epiſcopi Chalcedone congre-

" latere diutius, vt latebat, ſiuit,

A τῶν τῶν ζώντων ὀφθῆναι. ὥστε τὴν τελευτὴν ἐκείνην τὴν χαλεπὴν νομισθεῖσαν, δι' εὐχῆς τισὶ δεῖν γεγενῆσθαι· δι' ἧς ἐκείνην τὴν ἀθάνατον εὐφημίαν ἐπραγματεύσατο. καὶ δὴ τούτοις ἐπηκολούθησεν ἐκεῖνο, ὅπερ τοῖς αὐτοῦ γέρασιν ὁ θεὸς ἐδωρήσατο· ὥστε προσκυνητὴν σύνοδον ἀναριθμήτων σχεδὸν ἐπισκόπων συνελθεῖν εἰς τὴν Χαλκηδονέων· ἥτις ἐν ὅσῳ τὰ κατὰ τὴν πίστιν ἐπιμελῶς ἐξεζήτει, διὰ τῆς αὐθεντίας τοῦ μακαριωτάτου Λέοντος, τοῦ τῆς αἰωνίας τῆς δόξης Ῥώμης ἐπισκόπου, καὶ τῆς θρησκείας κυροῖ τὰ θεμέλια, Φλαβιανῷ τὸ βραβεῖον τῷ τε παρῳχηκότος βίου,
B καὶ τῆς ἐνδόξου παρέσχηκε τελευτῆς. ἐπεὶ δὴ τοίνυν ὁ τῆς προσκυνητῆς μνήμης Φλαβιανὸς τῇ τοιαύτῃ κεκόσμηται μαρτυρίᾳ, ὥστε Εὐτυχῆ, τὸν τἀναντία πεφρονηκότα, μετὰ τῶν μυσαρῶν αὐτοῦ ῥημάτων καταδικασθῆναι παρὰ πάντων ἑνὶ στόματι, ἀπαλειφέσθω τὰ τῆς διατάξεως ἐκείνης· ἥτις καθ' ἁρπαγὴν τῶν μυσαρῶν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ κατ' αὐτοῦ τεθεῖσα γινώσκεται. καὶ καθόλου σχολαζέτω τὰ ἐξ ἀδικίας τὴν ἀρχὴν ἐσχηκότα, ἥ τε ἄδικος ἀπόφασις μηδὲν βλαπτέτω, μηδὲ Εὐσέβιον, μηδὲ Θεοδώρητον, τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκό-
C πους. οὓς ὁ ὅρος ὁ αὐτὸς περιέχει· ἐπειδήπερ οὐ δύνανται ἐκ διατάξεως ἐπίσκοποι κατακρίνεσθαι· οὓς ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῇ τῆς πίστεως, συνοδικὴ ψῆφος ἐκόσμησεν. ἐκβληθείσης τοιγαροῦν τῆς νομοθεσίας ἐκείνης, κατεχέτω τοῦ βίου, καὶ τῆς δόξης τῆς ἑαυτοῦ Φλαβιανός, ἧσπερ ἠξίωται, τὸν αἰώνιον ἔπαινον, τῆς εὐσεβείας τῆς περὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ τοῖς λοιποῖς "ἐσομένης ὑπόδειγμα. ἡ ὑπερλαμπρὸς τοιγαροῦν, καὶ μεγαλοφυὴς αὐθεντία σου τὸν σωτηριώδη τουτονὶ νόμον, προτεθέντων ἐδίκτων, εἰς τὴν ἁπάντων ποιησάτω γνῶ-
D σιν ἐλθεῖν. ἐδόθη πρὸ μιᾶς νονῶν Ἰουλίων, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπατείᾳ Σφωρακίου τοῦ λαμπροτάτου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου.

" ἐσομένου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΕΒΑΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑΥΤΑ, ἅπερ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, τῆς ἐν Χαλκηδόνι, κατὰ Εὐτυχοῦς, καὶ τῶν αὐτοῦ μοναχῶν ὡρίσθη.

Οἱ αὐτοὶ Αὔγουστοι τοῖς αὐτοῖς ὑπάρχοις.

MΕγίστας τῷ παντοκράτορι θεῷ χρὴ ἔχειν, καὶ ὁμολογεῖν τὰς χάριτας· ὅτι τὰ μύση οὔτε
E λανθάνειν παντελῶς, οὔτε διαμένειν ἀτιμώρητα συγχωρεῖ· ὧν θάτερον μὲν τοῦ βλάπτειν πλείστην ἔχει τὴν ἄδειαν, θάτερον δὲ τοῦ ἁμαρτάνειν ὑπόδειγμα δίδωσι τοῖς λοιποῖς. τοιγαροῦν ἐν φροντίδι τὰς τῶν ἀνθρώπων πράξεις ὑπάρχειν τῷ θεῷ, καὶ τὸ τῆς θρησκείας μάλιστα σέβας, πρώην ἐν τῷ κυροῦσθαι τὴν καθολικὴν πίστιν περιφανῶς ἀνεδείχθη· ἡνίκα τὸν τοῖς μυσαροῖς ἑπόμενον δόγμασιν Εὐτυχῆ, καὶ λανθάνειν, ὡς ἐλάνθανεν, ἐπὶ πλέον οὐκ εἴασε, καὶ ἁλόντα, τοῦ μύσους τὴν τιμωρίαν διαφυγεῖν, οὐκ ἠνέσχετο. ὅθεν ταῖς ψήφοις οὕτως θεοῦ τε καταδικασθείς, καὶ ἀνθρώπων, ὅρον συνοδικόν, ὡς ἦν ἄξιος, ὑπήνεγκεν, θεῷ τε ὑπεύθυνος ὤν, ᾧ τὴν ὕβριν ἐποίει, καὶ ἀνθρώποις ἔνοχος, οὓς ἀπατᾶν ἐπεχείρει. πλεῖστοι γὰρ ἔναγχος ἐκ πάσης, ὡς εἰπεῖν, τῆς οἰκουμένης ὁσιώτατοι κατὰ τὴν Χαλκηδόνα ἀθροισθέντες ἐπίσκοποι,

τὰ τοῦ

τοῦ μνημονευθέντος Εὐτυχοῦς φαυλότητι πλάσματα, μετὰ τῆς πλάνης τῆς ἐν Ἐφέσῳ συνόδου, τῆς αὐτοῦ χάριν γεγενημένης, ἐξέβαλον, τοῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἀκολουθήσαντες δόγμασι, τοῖς τε ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἐκτεθεῖσι, καὶ τοῖς ἐν ταύτῃ τῇ πόλει παρὰ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ, ἡνίκα τὴν Νεστορίου πλάνην ἐξέκλεισαν, προεδρευόντων, Κελεστίνου τε τοῦ τῆς Ῥωμαίων, καὶ Κυρίλλου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως, ἐπισκόπων. τὰ κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην τοίνυν διδασκαλίαν ὑπὸ τῆς προσκυνητῆς συνόδου, τῆς ἐν Χαλκηδονέων, ὁρισθέντα, κατ᾽ ἐκείνην τὴν πίστιν, δι᾽ ἧς τὸν θεὸν σέβομεν, φυλάττεσθαι διὰ παντὸς ὁρίσαμεν, καὶ θεσπίζομεν. ἀκόλουθον γὰρ σφόδρα καθέστηκε, τῶν ἐπισκόπων, τῶν καθαρᾷ διανοίᾳ τὸν θεὸν θρησκευόντων, τοὺς τύπους, τοὺς ὑπὲρ τῆς ἁγιωτάτης, καὶ ὀρθοδόξου πίστεως πεφυκότας, κατὰ τοὺς τῶν πατέρων κανόνας, μετὰ μεγίστου φυλάττεσθαι τοῦ σεβάσματος. ἐπειδὴ δὲ τῆς βασιλικῆς προνοίας ἐστὶ, πᾶν φαῦλον ἐν ἀρχῇ καταπαύειν, καὶ τὴν ἑρπύουσαν νόσον διὰ τῆς τῶν νόμων ἰατρείας ἐκτέμνειν, διὰ τοῦδε τοῦ νόμου θεσπίζομεν, τοὺς ὑπὸ τῆς μανίας Εὐτυχοῦς ἀπατωμένους, καθ᾽ ὑπόδειγμα τῶν Ἀπολιναριστῶν, οἷς ἠκολούθησεν Εὐτυχὴς, καὶ οὓς οἱ σεπτοὶ τῶν πατέρων τύποι, τουτέστιν οἱ τῆς ἐκκλησίας κανόνες, καὶ αἱ θεῖαι διατάξεις τῶν πάλαι βασιλέων καταδικάζουσι, μηδένα ἔχειν πρεσβύτερον, μηδέ τινας κληρικοὺς, ἢ ἔχειν, ἢ ὀνομάζειν· καὶ αὐτὸν Εὐτυχῆ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου προσηγορίας, ἧς ἀνάξιος ὢν ἐγυμνώθη, καθόλου στερίσκεσθαι. εἰ δέ τινες, αὐτίκα παρὰ τῶν παρ᾽ ἡμῶν ὁρισθέντων, ἐπισκόπους, ἢ πρεσβυτέρους, ἢ καὶ λοιποὺς κληρικοὺς χειροτονῆσαι τολμήσειεν, αὐτούς τε τοὺς χειροτονουμένους, καὶ τοὺς χειροτονοῦντας, ἢ προσποιοῦντας ἑαυτοῖς κατὰ πρόληψιν τὸν βαθμὸν τὸν τῶν κληρικῶν, μετὰ τὸ καταδικασθῆναι τῇ τῶν ὑπαρχόντων ἀποβολῇ, καὶ ἐξορίᾳ διηνεκεῖ συσχεθῆναι, προστάττομεν. τοῦ συνιέναι τε, ἤτοι συνάγεσθαι, ἢ μοναχοὺς συναθροίζειν, ἢ οἰκοδομεῖν μοναστήριον, οὐδεμίαν αὐτοὺς ἔχειν κελεύομεν ἄδειαν· καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς τόπους, εἰ παραθεῖεν ἴσως ποτὲ συνιέναι, δημοσιεύεσθαι· ὅμως, εἰ τοῦ δεσπότου τοῦ τόπου ἐγνωκότος συνέλθοιεν· ὡς εἴ γε ἀγνοοῦντος, τὸν διοικητὴν, ἤτοι μισθωτὴν τοῦ τόπου, βασανισθέντα ῥάβδοις, μετὰ δημοσιώσεως ἐξορίαν ὑποστῆναι, θεσπίζομεν. πρὸς δὲ τούτοις, οὐδὲν αὐτοὺς ἐκ διαθήκης δέχεσθαι, οὐδὲ τοῖς ἐκ τῆς αὐτῆς πλάνης ὑπάρχουσι καταλιμπάνειν, ἀλλ᾽ οὐδεμίαν μετιέναι στρατείαν, ἀνεχόμεθα, εἰ μή τι ἄρα τὴν τῶν κορταλίνων, ἢ τῶν λιμιτανέων. εἰ δὲ καί τις ἐν ἑτέρᾳ παρὰ τὴν προειρημένην εὑρεθείη στρατείᾳ, ἢ διὰ τὸ ἠγνοῆσθαι αὐτοῦ τὴν ἐν τῇ θρησκείᾳ ἀναστροφὴν, ἢ καὶ διὰ τὸ μετὰ τὴν ζώνην εἰς ταύτην αὐτὸν ἐληλυθέναι τὴν πλάνην, τῆς στρατείας ἀφαιρεθεὶς, τοῦτο καρπὸν τῆς οἰκείας κακοδοξίας ἐχέτω, τὸ καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, καὶ τῆς τοῦ παλατίου στερίσκεσθαι μετουσίας· καὶ μήτε ἑτέρωθι, εἰ μὴ ἐν ᾗ ἐτέχθησαν κώμῃ, ἢ πόλει, αὐτοὺς ἀναστρέφεσθαι. ὡς εἴ γε τινὲς τούτων ἐκ ταύτης ὁρμῶνται τῆς πανευδαίμονος πόλεως, ὃ πιστεύειν ἀθέμιτον, ἀπὸ ταύτης τῆς τε βασιλίδος πόλεως, καὶ τοῦ θείου κομιτάτου, καὶ πάσης ἐλαυνέσθωσαν

A gregati, improba prædicti Eutychis, vna cum
"Synodo eius cauſa habita, expulere commenta, ("errore Synodi Epheſinæ eius cauſa habita,")
ſequuti ſanctorum definita maiorum, quæ vel
apud Nicæam à trecentis decem & octo conſti-
tuta ſunt, vel in hac poſtea alma vrbe à centum
quinquaginta ſunt Epiſcopis decreta, vel apud
Epheſum, cum Neſtorij eſt error excluſus, præ-
ſidentibus Cæleſtino Romanæ vrbis, & Cyrillo
Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopis. Ea igitur, quæ
ſunt iuxta priſtinam diſciplinam à reuerenda
Synodo Chalcedonēſi definita, illa fide qua Deū
colimus, "per omnia ſeruanda cenſuimus, atque ("perpetuo")
cenſemus: quia valde conſequens eſt [quingen-
B torum viginti] ſacerdotum pura mente Deum
colentium definita, quæ pro orthodoxorum Fi-
de ſacroſancta ſecundum Patrum regulas pro-
ceſſerunt, ſumma cum veneratione ſeruare. Ve-
rum quoniam "principalis prouidentiæ eſt, om- ("regia")
ne malum inter initia opprimere, & ſerpentem
morbum, legum medicina reſecare: hac lege
decernimus, eos qui Eutychetis decipiuntur er-
rore, ad exemplum Apollinariorum, quos Eu-
tyches ſecutus eſt, quosq. venerabiles paren-
tum regulæ, ideſt, Eccleſiaſtici canones & Prin-
cipum diuorum ſacratiſſima ſcita condemnant,
[nullum Epiſcopum,] nullum habere presby-
C terum, nullos habere, vel appellare clericos, ip-
ſumq. Eutychem nomine presbyteri (quo & in-
dignus & ſpoliatus eſt) in totum carere. Si qui
autem contra definita noſtra Epiſcopos, presby
teros, ceterosq. clericos auſi fuerint creare, tam
"factos, quàm facientes, vel præſumentes ſibi ("ordinatos, quàm ordinantes,")
clericorum gradum, bonorum amiſſione per-
culſos, exilio perpetuo præcipimus contineri.
Coeundi, vel colligendi, vel congregandi mona-
chos, aut ædificandi monaſteria, iubemus nul-
lam eos habere licentiam: locaq. ipſa, in quæ
forte conuenire aliquando tentauerint, confi-
ſcari, ſi tamen domino loci ſciente conuenerint:
D quòd ſi ignaro, actorem conductoremq. loci fu-
ſtibus cæſum, *deportationem ſubire cenſemus. (*boniſq. publicatis, &c.)
Ipſos præterea nihil ex teſtamento cuiuſquam
capere, nihil eis qui eiuſdem erroris ſunt, relin-
quere teſtamento, ad nullam eos patimur adſpi-
rare militiam, niſi forte ad cohortalitiam, vel
limitaneam. Si quis autem extra prædictam
militiam inuentus fuerit militare, vel quia igno-
rabatur eius in religione peruerſitas, vel quia
poſt adeptum cingulum ad hunc deuenerit er-
rorem: ſolutus militia, infidelitatis ſuæ fructum
hunc habeat, vt optimorum hominum & palatij
E communione priuetur: nec alibi, quàm in quo
natus eſt vico vel ciuitate verſetur. Quòd ſi qui
eorum in hac "alma vrbe (quod credi nefas eſt) ("feliciſſima")
geniti ſunt, tam hac ciuitate venerabili, quàm
ſacratiſſimo comitatu, & omni excludatur me-
tropo-

tropolitana ciuitate. Et hæc quidem generaliter circa omnes conſtituimus, qui tali labe polluti ſunt, vel polluentur. Eos autem qui ante hac clerici orthodoxæ Fidei fuere, & monachi qui [p] quondam Eutychis habitauere diuerſoriū (neque enim monaſterium dicendum eſt, quod religionis habuit inimicos) qui ad hoc vſque inſaniæ proceſſerunt, vt relicto venerabilis religionis cultu, & ſynodico decreto, quod totius pæne orbis Chalcedone coadunati decreuere ſacerdotes, infauſtam Eutychetis ſequantur aſſertionem: quia vera luce deſerta, tenebras eligendas eſſe crediderunt, omnibus pœnis, quę vel hac, vel præcedentibus legibus aduerſus hæreticos definitæ ſunt, iubemus teneri: immo extra Rnmanum expelli ſolum, ſicut præcedentes religioſiſſimæ conſtitutiones de Manichæis conſtituere: ne eorum venenatis fraudibus, ſceleratisq. commentis, innocentum & infirmorum animi decipiantur. Comperimus præterea quædam eos in contumeliam religionis, & inuidiam venerabilis ſynodicę definitionis, fuiſſe mētitos, conſcriptisq. libris & chartarum [q] tomis plura finxiſſe, quæ eorum inſaniam aduerſus veram Fidem aperte ſignarent: atque ideo præcipimus, vbicumque huiuſmodi ſcripta reperta fuerint, ignibus cremari. Eos vero qui vel ſcripſerint, vel alijs legenda tradiderint docendi ſtudio vel diſcendi, cenſemus cum publicatione bonorum deportatione puniri. Docendi etenim hanc infauſtam hæreſim, ſicut pridem edictis ſerenitatis noſtræ continetur, omnibus adimimus facultatem; quia vltimo ſupplicio coërcebitur, qui illicita docere tentauerit. Eos vero, qui diſcendi ſtudio audierint ſcelerata diſſerentem, decem librarum auri mulcta compeſcimus. Ita enim materia ſubtrahetur erroris, ſi peccatorum & doctor defuerit & auditor, Palladi parēs chariſſime. Illuſtris itaque & magnifica auctoritas tua edictis propoſitis, omnibus faciat nota, quæ iuſſimus, cognoſcentibus moderatoribus prouinciarum, eorumq. officijs, defenſoribus etiam ciuitatum, quòd ſi ea quæ pura fide & ſancto propoſito cuſtodienda cenſuimus, aut neglexerint, aut permiſerint temerari, ſinguli denarum librarum auri mulcta perculſi, vt religionis legumq. proditores etiam de exiſtimatione laborabunt. Datum quinto kal. Auguſti, Conſtantinopoli, Sporatio viro clariſſ. & qui fuerit nuntiatus, Conſs.

Eodem exemplo ſcripta Valentiniano viro illuſtri præfecto Illyrici, & Tatiano præfecto Vrbis, & Vincomalo magiſtro officiorum, & Conſuli deſignato.

EXEM-

[p] in eodem cū Eutyche habitauere diuerſorio,

[q] plurium tomis ea finxiſſe,

A μητροπόλεως. καὶ ταῦτα μὲν γενικῶς περὶ πάντων ὁρίζομεν, τῶν κεχραισμένων τῷ μιάσματι τούτῳ τοῦ νοσήματος, ἢ μελλόντων ἐνέχεσθαι. τοὺς μέντοι πρὸ τούτου κληρικοὺς ὄντας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ μοναχοὺς, τοὺς τὸ αὐτὸ οἰκήσαντας Εὐτυχεῖ καταγώγιον, οὐδὲ γὰρ λέγειν προσήκει μοναστήριον, ὅπερ τοὺς τῆς εὐσεβείας ἔσχεν ἐχθροὺς, τοὺς ὡς πρὸς τοῦτο ἐλάσαντας μανίας, ὥστε καταλειφθείσης τῆς εὐσεβοῦς προσκυνουμένης θρησκείας, καὶ τῆς συνοδικῆς κρίσεως, ἣν σχεδὸν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συναχθέντες ἐν Χαλκηδόνι ὥρισαν ἱερεῖς, ἀκολουθῆσαι τοῖς
B φαύλοις διδάγμασιν Εὐτυχοῦς· ἐπειδήπερ τὸ ἀληθὲς φῶς καταλείψαντες, τὸ σκότος ἐπιλέξασθαι δεῖν ᾠήθησαν, πάσαις ταῖς τιμωρίαις, ταῖς καὶ τῷδε τῷ νόμῳ, καὶ ταῖς [x] προηγουμέναις κατὰ τῶν αἱρετικῶν ὡρισμέναις, κατασχεθῆναι κελεύομεν· καθάπερ αἱ πρότερον εὐσεβεῖς διατάξεις περὶ Μανιχαίων ἐτύπωσαν· ὅπως ἂν μὴ ταῖς τούτων πεφαρμαγμέναις ἀπάταις, καὶ τοῖς ἐναγεστάτοις σοφίσμασι, τῶν ἀκάκων, καὶ ἀσθενεστέρων λογισμοὶ δελεάζωνται. πρὸς τούτοις ἔγνωμεν, ἵνα ψεύδεσθαι εἰς ὕβριν τῆς εὐσεβείας τούτους, καὶ φθόνον τῶν ὡρισμένων περὶ τῆς
C ἁγίας συνόδου, καὶ συγγραφομένων βιβλίων τε, καὶ τόμων ἐν χάρταις πάνυ πολλοῖς, ταῦτα πλάττειν ἅπερ τὴν μανίαν αὐτῶν ὑπεναντίον τῆς ἀληθοῦς πίστεως σαφέστατα διελέγχει. καὶ διὰ τοῦτο προστάττομεν, ἔνθα δ' ἂν εὑρεθῇ τὰ τοιάδε γράμματα, πυρὶ κατακαίεσθαι· τοὺς δὲ συγγραψαμένους, ἢ πρὸς ἀνάγνωσιν δεδωκότας ἑτέροις, σπουδῇ τοῦ μαθεῖν, ἢ διδάξαι, θεσπίζομεν τῇ μετὰ δημεύσεως ἐξορίᾳ κολάζεσθαι· τὸ δὲ διδάσκειν τὴν ἀσεβῆ ταύτην αἵρεσιν, καθάπερ ἤδη τοῖς ἐδίκτοις τῆς ἡμετέρας γαλήνης περιέχεται, πάντων τὴν ἄδειαν περιείλομεν· ὅτι
D γε δὴ διὰ τῆς ἐσχάτης κολασθήσεται τιμωρίας, ὁ τὰ ἀθέμιτα διδάσκειν ἐπιχειρῶν· τοὺς δὲ σπουδάζοντας ἀκροᾶσθαι τῶν τῇ μυσαρᾷ διαλέξει χρωμένων, δέκα λιτρῶν χρυσοῦ τιμωρίᾳ καθυποβάλλομεν. οὕτω γὰρ ἡ πρόφασις ἡ τῆς πλάνης, ὑφελκυσθήσεται, εἰ τῶν ἁμαρτημάτων, ἐλλείψει καὶ ἀκροατὴς, καὶ διδάσκαλος. ἡ ὑπερλαμπροτάτη τοιγαροῦν, καὶ μεγαλοφυὴς αὐθεντία σου, προτεθέντων ἐδίκτων, πᾶσιν, ἃ προστετάχαμεν, γνώριμα ποιησάτω. εἰδότων τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχόντων, καὶ τῶν τάξεων
E τούτων, καὶ τῶν ἐκδικούντων τὰς πόλεις, ὡς εἴ γε τὰ καθαρᾷ πίστει, καὶ ἁγίᾳ προθέσει φυλαχθῆναι παρ' ἡμῶν θεσπισθέντα, ἢ ῥᾳθυμίας ἀξιώσωσιν, ἢ συγχωρήσωσι παραβαίνεσθαι, ἕκαστος ἀνὰ δέκα λιτρῶν προστίμῳ χρυσοῦ βαλλόμενος, ὡσπερεὶ προδόται τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν νόμων, καὶ περὶ αὐτὴν ἐσονται κάμνοντες τὴν ὑπόληψιν. Ἐδόθη δὲ πρὸ πέντε καλανδῶν αὐγούστων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπατείας Σφωρακίου τοῦ λαμπροτάτου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου.

Καὶ ὡσαύτως ἐγράφη Οὐαλεντινιανῷ ἐπάρχῳ τοῦ Ἰλλυρικοῦ, καὶ Τατιανῷ ἐπάρχῳ πόλεως, καὶ Βιγκομάλῳ μαγίστρῳ, καὶ ὑπάτῳ δεσιγνάτῳ.

[x] προηγημένας

ANTI-

A ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΓΡΑΜματος, γραφέντος Βάσσῃ ἡγουμένῃ ἀσκητηρίου ἐν Αἰλίᾳ, παρὰ τῆς εὐσεβεστάτης, καὶ φιλοχρίστου Αὐγούστης, Πουλχερίας.

Τὴν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος περὶ τὴν ἁγίαν, καὶ ὀρθόδοξον πίστιν σπουδήν τε, καὶ προθυμίαν, καὶ ὅπως αὐτὴν διὰ πάντων αὔξειν τε, καὶ συγκροτεῖσθαι σπουδάζομεν, οὐδενὶ μὲν ἀμφίβολον εἶναι νομίζομεν· πλέον δὲ πάντων ἀκριβῶς ἐπίστασθαι τὴν σὴν εὐλάβειαν, τεθαῤῥήκαμεν. ἐπειδὴ δὲ ἀνεφάνη ἐν τοῖς νῦν καιροῖς ὁ τοῦ Σίμωνος πλάνης, μᾶλλον δὲ τοῦ ἀντιχρίστου πρόδρομος Θεοδόσιος, ὃς ὅπως
B μὲν διέθηκε τὴν Αἰλιέων πόλιν, καὶ τὰς ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἁγιωτάτας ἐκκλησίας ἐτάραξε, μυρία δεινὰ κατά τε τῶν θείων, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων διαπραξάμενος, συκοφαντῶν τε τὴν ἁγίαν, καὶ οἰκουμενικὴν ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθεῖσαν σύνοδον, ὡς τὸ σύμβολον τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων παρασαλεύσασαν, καὶ δύο υἱοὺς, καὶ δύο Χριστοὺς, καὶ δύο πρόσωπα προσκυνεῖσθαι, δογματίσασαν, οὐδὲ τὴν ὑμετέραν λέληθεν εὐλάβειαν, ἀναγκαῖον ἡγήσατο ἡ ἡμετέρα εὐσέβεια, διὰ τῶν περὶ τούτου
C καταπεμφθέντων θείων ἡμῶν συλλαβῶν, ἐλέγξαι μὲν τὰς τοῦ μνημονευθέντος μυσαροῦ ἀνδρὸς ψευδολογίας, τὴν δὲ ἡμετέραν ἐκ προγόνων ἡμῖν παραδοθεῖσαν φανερῶσαι πίστιν· καὶ ὅτι κατὰ τὸ σύμβολον τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πιστεύομεν· ὅπερ καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος, μηδὲν τούτῳ προσθεῖσα, μή τι μὴν αὐτοῦ μειώσασα, ἐβεβαίωσε. καὶ διὰ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ δεσπότου ἡμῶν, καὶ σωτῆρος Χριστοῦ, γνόντες οἱ τὴν Αἰλιέων πόλιν οἰκοῦντες, τήν τε τῆς ἐμῆς γαληνότητος, καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου δεσπότου τῆς οἰκουμένης, καὶ ὁμοζύγου τῆς ἐμῆς θειότητος,
D ἀληθῆ, καὶ ὀρθόδοξον πίστιν, ταύτῃ τε προσέδραμον, καὶ διαφόροις εὐφημίαις τὸν δεσπότην ἡμῶν, καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν, τήν τε ἡμετέραν ἀνύμνησαν βασιλείαν, καὶ συγγνώμην ἐπὶ τοῖς προλαβοῦσιν αὐτῶν ᾐτήσαντο πταίσμασι. καὶ περὶ μὲν αὐτῶν ὁ θειότατος, καὶ εὐλαβέστατος δεσπότης, καὶ ὁμόζυγος τῆς ἐμῆς γαληνότητος, τῇ συνήθει αὐτοῦ φιλανθρωπίᾳ κεχρημένος, τύπον δέδωκε τὸν τῇ αὐτοῦ πρέποντα εὐσεβείᾳ· ἡ δὲ ἡμετέρα γαληνότης, λογιζομένη τὰς Θεοδοσίου, τοῦ προλεχθέντος μυσαροῦ, καὶ ἀνοσίου συκοφαντίας, μὴ καί τινας εὐλαβεστάτων γυναικῶν
E τὰς ἁπλουστέρας ἠπάτησε, καὶ ταῖς αὐτοῦ μαγγανείαις τε, καὶ ψευδολογίαις, ἀπαγαγεῖν ταύτας τῆς ἀληθείας ἐξίσχυσε, πανταχόθεν τε βουλομένη τὴν τοῦ μνημονευθέντος μυσαροῦ ἀπελεγχθεῖσαν ἐξαλεῖψαι δυσσέβειαν, τούτου ἕνεκα τάδε πρὸς ὑμᾶς τὰ θεῖα ἡμῶν καταπέμπομεν γράμματα· δι' ὧν τήν τε ἐκ πατέρων ἡμῶν παραδοθεῖσαν ἡμῖν, φανεροῦμεν πίστιν· πάσαις δὲ ταῖς τῷ θεῷ ἀνακειμέναις γυναιξὶ δήλην ταύτην δι' ὑμῶν γενέσθαι βουλόμεθα· ὅτι περ ἡμεῖς, τὴν μὲν πίστιν κατὰ τὸ ἐκτεθὲν σύμβολον παρὰ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων, φυλάττομεν· βδελυσσόμεθα δὲ τὴν Φωτεινοῦ, καὶ Ἀπολιναρίου, καὶ Βαλεντίνου, καὶ Νεστορίου δυσσέβειαν, καὶ πρὸς τούτοις, τὴν νεαρὰν Εὐτυχοῦς κακοδοξίαν· καὶ πιστεύομεν,

EXEMPLVM REGIARVM LITTErarum ſcriptarum ad Baſſam præfectam monaſterij in Aelia, à pijſſima & Chriſti amante Auguſta Pulcheria.

Serenitatis noſtræ ſtudium, animumq. in ſanctam & orthodoxam Fidem, & quomodo eã vſquequaque amplificari & celebrari ſtudemus, nemini dubium eſſe arbitramur: maxime vero omnium id noſſe certo tuam reuerentiam confidimus. Sed quoniam his temporibus extitit Simonis erroris imitator, vel potius Antichriſti præcurſor Theodoſius, qui quemadmodum affecerit Aelienſium ciuitatem, Palæſtinæq. ſanctiſſimas Eccleſias turbauerit, contra diuina & humana iura perpetrans innumerabilia mala, & calumnians ſanctam & vniuerſalem Chalcedone collectam Synodum, quaſi Symbolum trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum commouerit & labefactarit, & duos filios, duosq. Chriſtos, ac duas perſonas adorari oportere docuerit, nec reuerentiam tuam latet; neceſſarium duxit pietas noſtra, per ſacras noſtras litteras antea miſſas redarguere memorati nefarij viri mendacia, noſtramq. fidem, nobis à maioribus traditam, declarare: & quòd iuxta Symbolum trecentorum decem & octo Patrum credimus; quod quidem ſancta Synodus Chalcedone habita, nihil vel addens vel imminuens, confirmauit. Cum vero benignitate atque humanitate Domini noſtri & ſaluatoris Chriſti, ij qui Aelienſium vrbem incolunt, cognouiſſent meæ ſerenitatis, & religioſiſſimi domini orbis terræ & coniugis maieſtatis meæ, veram & orthodoxam Fidem, ad eam accurrerunt, multisq. laudibus Dominum noſtrum & ſaluatorem IESVM Chriſtum, ac noſtram poteſtatem celebrarunt, veniamq. delictorum, quæ ante commiſerant, orarunt. Ac de illis quidem ſacratiſſimus & pijſſimus dominus & coniux meæ ſerenitatis, ſolita vſus humanitate, eum typum dedit, qui ipſius pietatem deceat. noſtra autem ſerenitas conſiderans præfati ſceleſti ac nefarij Theodoſij calumnias, metuensq. ne quas è religioſis feminis ſimpliciores circumſcripſerit, ſuisq. præſtigijs & fallacijs eas valuerit à veritate abducere, volensq. vndique delere memorati ſceleſti hominis conuictam impietatem: idcirco has ad vos ſacras noſtras litteras dirigimus, quibus Fidem nobis vſque à patribus traditam declaramus, eamq. volumus omnibus Deo conſecratis feminis per vos manifeſtam eſſe: quòd nos Fidem ſecundum expoſitum Symbolum à trecentis decem & octo ſanctis Patribus ſeruamus; deteſtamur vero Photini, & Apollinarij, & Valentini, & Neſtorij impietatem; ad hæc vero & nouellam improbamq. Eutychis ſententiam: & credimus XIII.

Do-

Dominum & ſaluatorem noſtrum Iesvm Chriſtum de Spiritu ſancto & Maria virgine Deipara natum eſſe; confitentes vnum & eundem Filium Iesvm, Deum perfectum,& hominem perfectum eundem; Deum vere,& hominem vere eundem; nulloq. modo diuiſum, aut ſeparatum, aut conuerſum ſaluatorem Chriſtum ſemper adoramus:in hac Fide ſine fluctuatione perſeuerare optantes,& anathematizantes eos, qui dicunt duos filios, aut duos Chriſtos, aut duas perſonas, vel qui dixerunt, aut ſcripſerunt, aut dicere audent. Quam quidem ſanctam & orthodoxam Fidem vniuerſalis etiam Synodus, quæ proxime Chalcedone habita fuit, confirmauit: nullamq. vel additionẽ vel detractionem fecit in expoſito ſancto Symbolo à trecentis octodecim ſanctis Patribus: ac ſolius Eutychis peruerſam opinionem condemnauit ſuffragio ſanctis Patribus concinente. Quamobrem reuerentia tua cognita ſerenitatis noſtræ vera & orthodoxa Fide, orare pro nobis ac noſtro imperio aſſidue ſtudeat.

EXEMPLVM SACRARVM LITTErarum ſcriptarum Archimandritis & reliquis monachis in Aelia & circa eam habitantibus, à ſacratiſſima domina noſtra Pulcheria perpetua Auguſta.

XIV. Preces equidem, quas ad noſtram direxiſtis pietatem, indicium veſtri erroris oſtendunt. Sacratiſſimus autem & manſuetiſſimus Imperator, noſtræ tranquillitatis coniux,& noſtra ſerenitas pietatem omnibus rebus præponere indicauimus,& clementiam nobis inſitam amplectimur. Quæ autem eius pietas, veſtras ſupplicationes agnoſcens, vobis ſcripſerit, litteræ diuinitatis eius oſtendunt, quas vobis multis precibus Iuuenalis ſanctiſſimi Epiſcopi, eius exorata tranquillitas deſtinauit. Noſtra vero ſerenitas culpat equidem ea, quæ dudum à vobis aduerſus venerabilem religionem, communemq. diſciplinam præſumpta ſunt, agentibus illa, quæ ſunt inſtituto & profeſſioni monachorum valde contraria. Monet autem diuinis ſyllabis, vt licet tarde, tamen ad meliora reſpicientes, omnẽ veſtrarum animarum abijciatis errorem, & veritatem Fidei cognoſcatis, quam à progenitoribus ſuſcipiens noſtra pietas, vniuerſo tempore conſeruat, ſicut tradiderunt ſanctæ memoriæ trecenti decem & octo venerabiles Patres, ſine contradictione credens; & Neſtorij impietatem expulſam ab Epheſino ſancto Concilio, cui Cæleſtinus & Cyrillus reuerendæ memoriæ præſidebant, tamquam inimicam Dei iuſtiſſime reſpuit, ac neceſſarie odio habet Eutychis *reſultationem contra rectam doctrinam: qui Valentini & Apollinaris aduerſus Fidem orthodoxam dogmatibus eruditus, religionem veram ſtu-

* Prebellionem

A τὸν δεσπότην, καὶ σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τεχθῆναι ὁμολογοῦντες ἕνα, καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν, θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον τὸν αὐτόν· θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτόν· οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον, ἢ χωριζόμενον, ἢ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν, προσκυνοῦμεν διαπαντός· ἐν ταύτῃ τῇ πίστει ἀσαλεύτως διαμένειν εὐχόμενοι, καὶ ἀναθεματίζοντες τοὺς λέγοντας δύο υἱοὺς, ἢ δύο Χριστοὺς, ἢ δύο πρόσωπα, ἢ εἰπόντας, ἢ γράψαντας, ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας. ἣν τινα ἁγίαν, B καὶ ὀρθόδοξον πίστιν, καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἔναγχος οἰκουμενικὴ συγκροτηθεῖσα σύνοδος, ἐβεβαίωσε· μηδεμίαν προσθήκην, ἢ μείωσιν ἐν τῷ ἐκτεθέντι ἁγίῳ συμβόλῳ παρὰ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων ποιήσασα, τὴν Εὐτυχοῦς μόνου κακοδοξίαν συμφώνῳ τοῖς ἁγίοις πατράσι ψήφῳ καταδικάσασα. μαθοῦσα τοίνυν ἡ σὴ εὐλάβεια τὴν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ἀληθῆ, καὶ ὀρθόδοξον πίστιν, εὔχεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας, ἐκτενέστερον σπουδαζέτω.

C ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ ΘΕΙΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, γραφέντων ἀρχιμανδρίταις, καὶ λοιποῖς ἐν Αἰλίᾳ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν οἰκοῦσι μοναχοῖς, παρὰ τῆς θειοτάτης δεσποίνης ἡμῶν Πουλχερίας, τῆς αἰωνίας Αὐγούστης.

Αἱ μὲν δεήσεις, ἃς ἀπεστείλατε πρὸς τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν, ἔλεγχον τῆς ὑμετέρας φέρουσι πλάνης· ὁ δὲ θειότατος, καὶ ἡμερώτατος βασιλεὺς, ὁμόζυγος τῆς ἐμῆς γαληνότητος, καὶ ἡ ἡμετέρα D θειότης, τὴν μὲν εὐσέβειαν προτιμᾷν ἐγνώκαμεν πάντων, τὴν δὲ φιλανθρωπίαν, ἔμφυτον οὖσαν ἡμῖν, ἀσπαζόμεθα. καὶ οἷα μὲν ἡ αὐτοῦ γαληνότης, ἐντυχοῦσα ταῖς ἱκετηρίαις, ἀπέσταλκεν ὑμῖν, τὰ τῆς αὐτοῦ θειότητος σημαίνει γράμματα· ἃ ταῖς πολλαῖς ἱκεσίαις τοῦ Ἰουβεναλίου, τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου, δυσωπηθεῖσα ἡ αὐτοῦ γαληνότης, πρὸς ὑμᾶς ἀντέγραψε· τὸ δὲ ἡμέτερον κράτος μέμφεται μὲν τοῖς ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ κατὰ τῆς εὐαγοῦς θρησκείας, καὶ τῆς κοινῆς εὐταξίας τολμηθεῖσι παρ᾽ ὑμῶν, ἐναντία διαπραττομένων τοῦ τῶν μοναχῶν ἐπαγγέλματος. E παραινεῖ δὲ ταῖς θείαις συλλαβαῖς, ὀψὲ γοῦν ποτε πρὸς μεταμέλειαν * ὑμῶν τῶν γινομένων ἀποδόντας, πᾶσαν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν ἀπώσασθαι πλάνην, ἐπιγνῶναι δὲ τῆς πίστεως τὴν ἀλήθειαν, ἣν ἐκ προγόνων λαβοῦσα, εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἡ ἡμετέρα φυλάττει εὐσέβεια, ὡς μὲν ἐδίδαξαν οἱ τῆς ὁσίας μνήμης τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτὼ ἅγιοι πατέρες, ἀναντιρρήτως πιστεύουσα· τὴν Νεστορίου δὲ δυσσέβειαν ἀπελαθεῖσαν παρὰ τῆς κατ᾽ Ἔφεσον ἁγίας συνόδου, ἧς, Κελεστῖνος καὶ Κύριλλος, οἱ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης, προβέβληντο, ὡς θεομάχον, δικαίως ἀποστρεφομένη· μισήσασα δὲ ἀναγκαίως καὶ τὴν Εὐτυχοῦς κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας ἐπανάστασιν· ὃς ταῖς Βαλεντίνου, καὶ Ἀπολιναρίου, κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως διδασκαλίαις ὁδηγηθεὶς, τὴν ἀληθῆ θρη-

* ἴσ. ὑμᾶς ἢ ὑμῶν

A θρησκείαν διαταράττειν ἐσπούδασεν. ἑπομένη δὲ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, τῇ κατὰ τὴν Χαλκηδονίων ἔναγχος συγκροτηθείσῃ, ἐφ' οἷς ἑρμηνείᾳ συμφώνῳ τὸ σύμβολον τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων ἐβεβαίωσε, πιστεύει τὸν δεσπότην ἡμῶν, καὶ σωτῆρα Χριστὸν, ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τεχθῆναι, διδαχθεῖσα νοεῖν τὴν φύσιν ἀλήθειαν εἶναι, καὶ τὸν δεσπότην ἡμῶν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτόν. οὕτω γὰρ καὶ ὁ ἁγιώτατος Παῦλος ὁ ἀπόστολος διδάσκει ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ ῥήμασι τούτοις· ἀλλὰ τότε μὲν, οὐκ εἰδότες θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς· τουτέστιν, ἀγνοοῦντες τὸν ἀληθῶς θεὸν, τοῖς μὴ κατὰ ἀλήθειαν οὖσι θεοῖς ἐδουλεύσατε. τούτοις γὰρ ἡμᾶς σαφῶς διδάσκει τοῖς ῥήμασι, τὴν φύσιν ἀλήθειαν νοεῖν. μάτην δὲ τὰς ὑμετέρας ἔπληξε ψυχὰς ψευδὴς ὑπόνοια· οἷον δὴ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης ἁγιωτάτης συνόδου διδαξάσης, ἢ τῆς ἡμετέρας γαληνότητος πιστευσάσης, δύο υἱοὺς, ἢ δύο Χριστοὺς, διὰ τῶν δύο φύσεων νοεῖσθαι. ἔχει δὲ οὐχ οὕτως ἡ ἀλήθεια. ἀπαγορεύοντες γὰρ, ἀναθεματίζομεν τοὺς τοῦτο γράψαντας, ἢ εἰπόντας, ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας. τὸ δὲ ἡμέτερον κράτος ἕνα, καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον, τὸν αὐτὸν θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτὸν, οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον, ἢ τρεπόμενον, τὸν σωτῆρα Χριστὸν ὁμολογεῖ διαπαντὸς, ἐν ταύτῃ τῇ πίστει διαμένειν ἀσαλεύτως εὐχόμενον. διδαχθέντες τοίνυν τὸ ἁπλοῦν, καὶ ἀληθὲς τῆς ἡμετέρας πίστεως, ὅπερ φυλάττειν σπουδάζομεν κατὰ τὴν τῶν ἁγίων πατέρων ἀληθεστάτην παράδοσιν· εἰδότες δὲ καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, καὶ τὸν φιλάνθρωπον σκοπὸν τοῦ γαληνοτάτου δεσπότου τῆς οἰκουμένης, καὶ ὁμοζύγου τῆς ἐμῆς εὐσεβείας, καὶ τοῖς πράγμασι πεισθέντες, δι' ὧν μόνῃ τῇ πρὸς τὸ κρεῖττον εὐσεβείᾳ τοὺς οὕτω δυσσεβῆ, καὶ παράνομα τετολμηκότας δίκαις ὑποβαλεῖν τῆς ἀξίας ἀνεβάλετο. καὶ τῆς εἰς τὸν ἑξῆς δὲ χρόνον τιμῆς, καὶ συγκροτήσεως, παρ' ἡμῶν πληρωθήσεσθαι προσδοκῶντες, τοῦ λοιποῦ γοῦν πᾶσαν ἀμφισβήτησιν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν ἀνέλετε, τοῖς τε μοναστηρίοις προσκαρτεροῦντες, καὶ τὸν μονήρη βίον εὐλαβῶς μετιόντες, τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν μηδόλως χωριζόμενοι· ὡς ἂν μή τις ὑμῶν, ὅπερ οὐκ ἐλπίζει τὸ ἡμέτερον κράτος, αἱρέσεως [a] ὀνόματι ἀληθείας πολεμούσης ἐπιγράψῃ. γινώσκετε δὲ, ὡς ἡ αὐτοῦ γαληνότης θείοις γράμμασι πρὸς Δωρόθεον, τὸν περίβλεπτον κόμητα, ἐκέλευσεν, ἀκριβῆ ζήτησιν προτεθῆναι περὶ τῆς τῶν πραγμάτων ἁρπαγῆς, τῆς λεγομένης παρὰ τῶν Σαμαρειτῶν τετολμῆσθαι. καὶ ὅσα μὲν ἂν ἐπιδειχθείη ληφθέντα, ταῦτα ταῖς τε ἁγιωτάταις ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς ἀπολέσασι, παρ' αὐτῶν ἀποδοθῆναι, ἐθέσπισεν· ὑπέχειν δὲ τοὺς εὑρισκομένους αἰτίους τὰς ἐκ τῶν νόμων εὐθύνας. τὰ δὲ μοναστήρια, καὶ τὰ οἰκήματα ὑμῶν, τῆς παρὰ τῶν στρατιωτῶν ὀχλήσεως, φροντίδι τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς, ἐλεύθερα φυλαχθῆναι, προσέταξε. πιστεύει γὰρ ἅμα ἡμῖν τὸ [b] αὐτοῦ κράτος, ὡς διὰ τῆς τοιαύτης προνοίας, καὶ προτροπῆς, τῶν τε πρότερον ὑμῖν πεπραγμένων μεταμελήσῃ,

[a] ἴσ. ὀνόματι

[b] αὐτοῦ ι.

ſtuduit conturbare. Sequitur autem ſanctum Concilium, quod nuper Chalcedone congregatum eſt, quando interpretatione conſona, trecentorum decem & octo Patrum Symbolum confirmauit; & credit Dominum noſtrum & ſaluatorẽ Chriſtum ex Spiritu ſancto & Maria virgine natum, erudita intelligere naturam eſſe veritatem, & Dominum noſtrum IESVM Chriſtum Deum vere & hominem vere eumdem. Sic enim & ſanctiſſimus Paulus Apoſtolus docet in epiſtola ad Galatas, his verbis loquens: Sed tunc quidem nescientes Deum, ſeruiſtis natura non exiſtentibus dijs: hoc eſt, neſcientes eum qui vere Deus B eſt, his qui vere dij non ſunt, [c] ſeruiſtis. His itaque verbis clare nos docet naturam intelligere veritatem. Fruſtra vero veſtras animas falſa percuſſit opinio, quaſi ſancta Chalcedonenſis Synodus congregata docuerit, aut tranquillitas noſtra crediderit duos filios, aut duos Chriſtos per duas naturas intelligendos: ſed non ita veritas habet. Nos enim abdicantes hoc, anathematizamus eos qui hoc dixerunt, aut ſcripſerunt, aut dicere fortaſſe præſumunt. Noſtra namque poteſtas vnũ eumdemq. Filium IESVM Chriſtum Deum perfectum, & hominem perfectum eumdem, nullo modo diuiſum, vel muta- C tum, ſaluatorem Chriſtum confitetur: ſemperq. in ea fide optamos inconcuſſe perſiſtere. Agnoſcentes igitur ſimplicitatem veritatemq. noſtræ Fidei, quam cuſtodire ſtudemus ſecundum ſanctorum Patrum veram traditionem, ſcientes etiam orthodoxam Fidem & clementiſſimam intentionem tranquilliſſimi rerum domini, & pietatis meæ coniugis, & rebus ipſis credentes, per quas ſolũ pietatem in Deum reſpiciens, eos qui ſic peccare præſumpſerunt, digna vltione caſtigare diſtulit, [d] in futuro tempore honore, noſtriſq. beneficijs cumulari ſperantes, de cetero cunctam dubitationem ab animis veſtris aufer- D te, & in veſtris monaſterijs perdurantes, & ſolitariam vitam [e] reuerenter agentes, à recta Fide & veritate Eccleſiarum vos nolite ſeiungere, ne (quod non ſperat noſtra clementia) tamquam veritatis impugnatoribus, nomen adſcribatur hæreſeos. Scitote etiam, quia tranquillitas eius, diuinis litteris ad Dorotheum comitem deſtinatis, iuſſit ſubtiliſſimam inquiſitionem fieri de ſubreptione rerum; quæ à Samaritis dicuntur eſſe præſumpta, & quæcumque direpta monſtrantur, ea ſanctiſſimis Eccleſijs, & qui eas perdiderunt, ab eis reddi ſanciuit; vtq. raptarum rerum auctores, pœnas debeant legitimas ſuſtinere. E Monaſteria vero & habitacula veſtra ab importunitate militum, eiuſdem viri ſollicitudine, libera & ſine moleſtia conſeruari præcepit. Credit enim nobiſcum eius tranquillitas, quia per hanc prouidentiam atque exhortationem, & priorum vos actuum pænitebit, & [f] catholicæ Eccle-

Galat. 4.

[c] ſeruierunt.

[d] & à nobis poſthac honore atque fauore cumulari

[e] religioſe

[f] catholica Eccleſia cõcordi fide vnietur in pace

Eccleſiæ concordi fide poſſitis vniri in pace & vnanimitate, orthodoxa religione ſeruata. *Et alia manu.* Deus vos cuſtodiat multis annis, reuerendiſſimi.

EXEMPLVM SACRARVM LITTErarum piiſſimi Imperatoris Marciani ad ſanctam Synodum in Palæſtina congregatam.

XV. Pietatis noſtræ feruorem erga Fidem, quantoq. quotidie ſtudio circa ſanctiſſimam & orthodoxam Fidem vtamur, neminem quidem latere putamus: ante omnes vero penitus noſſe reuerentiam veſtram, atque vniuerſos, qui Deo amabili ordine ſanctiſſimorum Epiſcoporum continentur. Qui vero Chriſtianorum generi ex inſtituto bellum facit, inuidus diabolus non deſinit molimina excogitare contra ſanctam & orthodoxam Fidem: ac priores hæreſes deſperans, aliam nunc adinuenit per impij Eutychis prauam opinionem, qui Photini & Valentini & Neſtorij cum Deo pugnantem ſententiam æmulatus eſt: quæ nobis peperit impium & præcurſorem Antichriſti, & imitatorem Simonis erroris Theodoſium: qui aſpernatus veritatem (quomodo enim ei aſſenſurus fuerat, qui partis Antichriſti ſit, vel potius totum eum induerit?) & peruidens, quòd niſi quædam fingeret aſtutia & impietate ſua digna, non eſſet habiturus qui eũ audirent; quaſdam excogitauit & compoſuit litteras, quas ſolus poterat fingere diabolus: ac per eas ſanctam, quæ Chalcedone habita eſt, Synodum calumniari non deſtitit; quaſi quæ docuiſſet duos filios, & duos Chriſtos, & duas perſonas adorari debere. Sic ſimpliciorum animas decipiens, & quoſdam alios diabolo deditos, habuit qui ad eum accurrerent: quinimmo & monachos & eremitas, & multitudinem ex ijs colligens, ciuitates euertit, cædesq. in ijs medijs perpetrat; nec quorumcumque, ſed ſanctorum & religioſorum virorum: audet vero & incendia, & ſeditiones, & rerum nouarum motum contra ipſam rempublicam, diuinorum ſimul & humanorum confuſionem faciens; carceres perrumpens, & homicidas, qui ſimilia atque ipſe auſi ſunt, aliosq. qui ob nefaria crimina ad ſupplicium cuſtodiuntur, dimittens; tamquam impunitatem omnibus dans quorumlibet facinorum. Et quaſi priora leuia ſint, addit & alia his grauiora. Nam impietati ſuæ laxans habenas, inuadit ſedem ter beati Apoſtoli Iacobi, ratus ſe eam tuto non habiturum, niſi eum qui iuxta ſanctos canones in ea pridem collocatus eſt, ſanctiſſimum Epiſcopum Iuuenalem de medio tolleret. Quare immiſit qui eum interficerent. Cum autem prædicto viro potitus non eſſet, propter eius fidei ſtabilitatem, & ſanctæ Trinitatis opem ac fauorem in eum; Seuerinum ſanctiſſimum Scythopolitarum Epiſcopum vnà cũ ijs qui cum ipſo erant, interfecit. Venit autem,

vt

μελέτῃ, καὶ τὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἑνωθῆναι τῇ συμφώνῳ πίστει, ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁμονοίᾳ τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας φυλαττομένης.

ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ ΘΕΙΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ *τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ, πεμφθέντων τῇ ἐν Παλαιστίνῃ ἁγίᾳ συνόδῳ.*

Τὸ περὶ τὴν πίστιν θερμὸν τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας, καὶ ὁπόσῃ ὁσημέραι κεχρήμεθα σπουδῇ περὶ τὴν ἁγιωτάτην, καὶ ὀρθόδοξον πίστιν, ἡγούμεθα, μηδένα μὲν λανθάνειν, πρὸ δὲ πάντων ἀκριβῶς εἰδέναι τήν τε ὑμετέραν εὐλάβειαν, καὶ πάντας τοὺς τῷ θεοφιλεῖ καταλόγῳ τῶν ὁσιωτάτων ἱερέων περιεχομένους. ὁ δὲ τῷ γένει τῶν χριστιανῶν ἐξ ἔργου πολεμῶν βάσκανος διάβολος, οὐ παύεται μηχανήματα ἐπινοῶν κατὰ τῆς ἁγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν προλαβουσῶν αἱρέσεων ἀπογνούς, ἑτέραν ἐφεῦρε νῦν διὰ τοῦ δυσσεβοῦς Εὐτυχοῦς κακοδοξίαν, τοῦ τὴν Φωτεινοῦ, καὶ Ἀπολιναρίου, καὶ Βαλεντίνου, καὶ Νεστορίου θεομάχον ζηλώσαντος γνώμην· ἥ τις ἡμῖν ἀπέτεκε τὸν δυσσεβῆ, καὶ πρόδρομον τοῦ ἀντιχρίστου, μιμητὴν δὲ καὶ τῆς Σίμωνος πλάνης Θεοδόσιον· ὃς ἀπειθήσας τῇ ἀληθείᾳ· πῶς γὰρ ἔμελλε ταύτῃ πείθεσθαι ὁ τῆς μερίδος τοῦ ἀντιχρίστου ὑπάρχων, μᾶλλον δὲ ὅλον αὐτὸν ἐνδεδυμένος; καὶ συνιδών, ὡς εἰ μὴ πλάττοιτό τινα τῆς αὐτοῦ πανουργίας, καὶ δυσσεβείας ἄξια, οὐχ ἕξει τοὺς ὑπακούοντας, ἐπινοεῖ τινα, καὶ συντάττει γράμματα· ἅπερ ἠδύνατο πλάσασθαι μόνος ὁ διάβολος· καὶ δι' αὐτῶν τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίαν συκοφαντεῖν οὐκ ἐπαύσατο σύνοδον, ὡς δογματίσασαν δύο υἱούς, καὶ δύο Χριστούς, καὶ δύο πρόσωπα, ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι· οὕτω τε τὰς τῶν ἁπλουστέρων ἀπατήσας ψυχάς, καί τινας ἄλλους τῷ διαβόλῳ ἐκδεδομένους, ἔσχεν αὐτῷ συντρέχοντας· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μοναχούς, καὶ ἐρημίτας, καὶ πλῆθος ἐκ τούτων συναγαγών, ἀνατρέπει μὲν πόλεις, ἐργάζεται δὲ φόνους ἐν μέσαις αὐταῖς, καὶ οὐδὲ τῶν τυχόντων, ἀλλ' ὁσίων, καὶ εὐλαβῶν ἀνδρῶν· τολμᾷ δὲ ἐμπρησμούς, καὶ στάσεις, καὶ νεωτερισμοὺς κατὰ τῆς πολιτείας αὐτῆς, σύγχυσιν τῶν θείων ὁμοῦ, καὶ ἀνθρωπίνων ἐργαζόμενος, ἀναρρηγνὺς εἱρκτάς, καὶ φονέας τοὺς τὰ παραπλήσια αὐτῷ τολμήσαντας, καὶ ἑτέρους, ἐπὶ ἀθεμίτοις ἐγκλήμασι φυλαττομένους πρὸς τιμωρίαν, ἀφιείς ὥσπερ ἄδειαν διδοὺς πᾶσι τοῦ πλημμελεῖν διὰ τούτων, ἃ βούλοιντο. καὶ ὡς μικρῶν ὄντων τῶν προλαβόντων, ἐπάγει καὶ ἕτερα τούτων βαρύτερα. τῇ γὰρ ἑαυτοῦ ἐπιτρέψας δυσσεβείᾳ, ἐπιπηδᾷ τῷ θρόνῳ τοῦ τρισμακαρίστου ἀποστόλου Ἰακώβου, ἡγησάμενος, μὴ ἕξειν τοῦτον ἀσφαλῶς, εἰ μὴ τὸν κατὰ τοὺς ἁγίους κανόνας ἐνιδρυθέντα πάλαι αὐτῷ ὁσιώτατον ἐπίσκοπον Ἰουβενάλιον ἀνέλοι. ἐπιπέμπει τοίνυν αὐτῷ τοὺς ἀναιρήσοντας· ἀποτυχὼν δὲ τοῦ προλεχθέντος ἀνδρός, διὰ τὸ τῆς πίστεως αὐτοῦ ἑδραῖον, καὶ τὴν τῆς ἁγίας τριάδος περὶ αὐτὸν ῥοπήν, Σευηριανὸν τὸν ὁσιώτατον τῆς Σκυθοπολιτῶν ἐπίσκοπον, ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ ἀναιρεῖ. γέγονε δέ, ὥς γε

ἐνόμι-

ἐνόμιζεν, ἐν καθέξει τοῦ θρόνου. οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τούτῳ, καὶ τοὺς ἐν ἑτέραις πόλεσιν ὄντας εὐλαβεῖς ἐπισκόπους, τῶν τε ἁγίων ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς ἱερωσύνης ἀπελαύνει, ἑτέρους δὲ τοὺς κοινωνοῦντας αὐτῷ τῆς ἀσεβείας, καὶ τῶν ἀθεμίτων πράξεων, ἀντ' αὐτῶν καθιστᾷ. ταῦτα μὲν οὖν τὰ παρ' αὐτοῦ πλημμελημένα, ἴστε πάντες ἀκριβῶς, ἐπείπερ τὸ πολὺ τῶν πεπραγμένων μέρος κατὰ τῆς ὑμῶν εὐλαβείας *ἐγύμνασεν. ἃ παρελθόντα εἰς ἀκοὰς τῆς ἡμετέρας γαληνότητος, ἅμα τῷ ἀκουσθῆναι, δικαίῳ τύπῳ, καὶ οὐκ ἀξίαν μὲν τῶν αὐτοῦ ἀδικημάτων ἐπάγοντι τιμωρίαν, φιλανθρωπίᾳ δὲ σωφρονίζοντι, τὰ ἀδικήματα διελύθη. ὅπερ αἰσθόμενος, δραπετεύει ἀπὸ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν, καὶ φεύγει τὴν Παλαιστινῶν ἅπασαν, ἣν κακῶς διέθηκεν, ὡς αὐτοψεὶ παρείληφεν ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη. ἐν δὲ τῷ Σινᾶ ὄρει, ἅμα τισὶ κοινωνοῦσιν αὐτῷ τῶν ἀθεμίτων βουλευμάτων, ἑαυτὸν ἐγκατακρύπτει· πάντως που ἐμφωλεύων αὐτόθι κατὰ τῆς ἀληθείας, καὶ βουλόμενος τὰ πάλαι ἐγχειρηθέντα αὐτῷ, εἰς πέρας ἀγαγεῖν, καὶ τὰς τῶν ἐκεῖσε ἁπλουστέρων ψυχὰς ταῖς ἰδίαις ψευδολογίαις ἐξανδραποδίζειν, συκοφαντῶν τὴν ἁγίαν σύνοδον, καὶ λέγων τινὰ κατ' αὐτῆς, μᾶλλον δὲ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας· ἃ τῇ δυσσεβεῖ τε ψυχῇ, καὶ γλώττῃ ἐκείνου μόνου ἁρμόδια. διὸ ἐπαγρυπνοῦσα τῇ περὶ τὴν ἁγιωτάτην ὀρθόδοξον πίστιν σπουδῇ ἡ ἡμετέρα εὐσέβεια, ἐκ γὰρ αὐτῆς τὴν ἡμετέραν βασιλείαν ἠρτῆσθαί τε, καὶ συγκροτεῖσθαι πιστεύομεν, πρὸς Μακάριον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον, καὶ τοὺς ἐν τῷ προλεχθέντι ὄρει ἀρχιμανδρίτας τε, καὶ μοναχοὺς πάντας, θεῖα κατέπεμψε γράμματα, ἐλέγχουσα μὲν τὴν μανίαν, καὶ ἀσέβειαν Θεοδοσίου τοῦ μιαροῦ, παραινοῦσα δὲ φεύγειν τὰς αὐτοῦ ψευδολογίας. τὴν δὲ ἁπλῆν, καὶ ἀμώμητον πίστιν σέβειν· καθὼς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ παρειλήφαμεν, τοῦτόν τε ἐκδιῶξαι ἐκ τῶν προλεχθέντων σεβασμίων τόπων· ὡς ἂν μὴ καὶ οὗτοι χρανθεῖεν ἐκ τῆς Θεοδοσίου δυσσεβείας, ἢ καὶ παραδοῦναι αὐτὸν μετὰ τῶν αὐτοῦ δορυφόρων τῷ τῆς ἐπαρχίας ἡγουμένῳ, διαχθησόμενον εἰς τὸ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηγοῦ τῆς ἕω, ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρικίου δικαστήριον· ἐπειδὴ δέος ἐστί· πολύτροπον γὰρ κακὸν ὁ διάβολος ὃν Θεοδόσιος ἐνδέδυται, μή πως τούτους ἀποφυγὼν τοὺς τόπους, πλησιάσας δὲ πάλιν τοῖς τῆς Παλαιστίνης, τὰς αὐτοῦ δυσσεβείας ἐνσπείρῃ τοῖς μέρεσι, καὶ τὰς τῶν ἀφελεστέρων πλανήσῃ ψυχάς. τάδε τὰ θεῖα ἡμῶν γράμματα πρὸς τὴν ὑμετέραν καταπέμπομεν εὐλάβειαν, παραινοῦντες τῇ ὑμετέρᾳ ὁσιότητι, παραφυλάττεσθαι μὲν τὴν τοῦ μιαροῦ παρουσίαν, προκαταλαμβάνειν δὲ τὰς τοῦ πλήθους ἀκοὰς, καὶ διαθέσεις, κηρύττοντες μὲν τὴν ἀλήθειαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διδάσκοντες δὲ, ὡς ἡμεῖς ἐκ πατέρων τῆς ἁγίας, καὶ ὀρθοδόξου πίστεως ὑπάρχοντες, κατὰ τὸ σύμβολον τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων πιστεύομεν· μισοῦμεν δὲ, καὶ βδελυττόμεθα τὴν Φωτεινοῦ, καὶ Ἀπολιναρίου, καὶ Βαλεντίνου, καὶ Νεστορίου, δυσσέβειαν, καὶ πρὸς τούτοις τὴν νεαρὰν Εὐτυχοῦς κακοδοξίαν· καὶ πιστεύομεν τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα

Ἰησοῦν

* ἐγύμνασεν.

A vt quidem arbitrabatur, in poſſeſſionem ſedis: Nec vero eo contentus, eos qui in alijs ciuitatibus erant, religioſos Epiſcopos è ſanctis Eccleſijs & è ſacerdotio expulit; alios autem impietatis ſuæ ac nefariorum facinorum ſocios, pro ijs inſtituit. Hæc itaque ab eo auſa omnes certo ſcitis; quandoquidem magnã ſcelerum partem in veſtram reuerentiam exercuit. Quæ quidem cum ad aures noſtræ ſerenitatis veniſſent, ſimulatque audita ſunt, iuſta ſentẽtia, nec tamen ſatis dignam eius iniurijs pœnam irrogante, ſed humaniter caſtigante, compreſſa facinora ſunt. Quod cum ſenſiſſet, Hieroſolymis aufugit; ac B vitat Palæſtinam vniuerſam, quam multis malis affecerat, ſicuti ipſis oculis ſanctitas veſtra accepit: ſeipſum vero in Sina monte vna cum quibuſdam ſceleſtorum conſiliorum participibus occultat, eo ſe quaſi in latibulum, inq. ferarum cubicula abdens, ac comparans ſe aduerſus veritatem. Cumq. vellet conatus ſuos ad exitum adducere, ſimpliciorumq. illic animas mendacijs ſuis captiuare, obtrectans ſanctæ Synodo, quædam contra eam effutiuit, vel potius contra ſalutem ſuam, quæ impiæ ipſius ſolius menti & linguæ conſentanea ſunt. Quamobrem ſtudio ſanctiſſimæ noſtræ Fidei inuigilans pietas C noſtra (ab ea enim imperium noſtrum pendere, & firmari confidimus) ad Macarium reuerendiſſimum Epiſcopum, & ad archimandritas, monachosq. omnes, qui in præfato monte degunt, ſacras litteras miſit, ſcelerati Theodoſij væſaniam & impietatem redarguens, exhortans fugere eius commenta, falſosq. ſermones; ſimplicem vero & inculpatam Fidem colere, ſicut à ſanctis trecentis octodecim Patribus qui Nicææ fuerunt, accepimus; & eum eijcere è prædictis venerabilibus locis, ne ipſa quoque polluantur Theodoſij ſcelere: vel etiam eum tradere vnà cum ipſius ſatellitibus prouinciæ præfecto, vt D perducatur ad magnificentiſſimi & glorioſiſſimi prætoris Orientis exconſulis & patricij iudicium: quandoquidem metus eſt (nam omnimodum malum eſt diabolus; quem Theodoſius induit) ne ex ijs locis effugiens, & in Palæſtinam ſe referens, illis partibus ſcelera ſua inſerat, ſimpliciorumq. animas circumueniat. Sacras porro litteras noſtras ad veſtram dirigimus reuerentiam, ſanctitatem veſtram hortantes, vt præcaueatis nefarij hominis aduentum, & plebis aures atque animos præoccupetis, veritatem orthodoxæ Fidei prædicantes ac docentes, quòd nos vſque à patribus in ſancta & orthodoxa Fi- E de ſumus, & iuxta Symbolum trecentorũ octodecim ſanctorum Patrum credimus; odimus vero ac execramur Photini, & Apollinarij, & Valentini, & Neſtorij impietatem, ac præterea recentem peruerſamq. Eutychis opinionem. Et credimus Dominum noſtrum & ſaluatorem

IE-

A IESUM Chriſtum de Spiritu ſancto & Maria virgine Dei genitrice natum eſſe, confitentes vnum & eumdem filium IESUM, Deum perfectum & hominem perfectum eumdem, Deum vere & hominem vere eumdem: nulloq. modo diuiſum, aut ſeparatum, aut conuerſum ſaluatorem Chriſtum adoramus. In hac fide non fluctuantes permanere optamus, anathemarizantes eos, qui dicunt duos filios, aut duos Chriſtos, vel qui dixerunt, ſcripſerunt, vel dicere præſumunt. quam quidem ſanctam & orthodoxam fidē nuper Chalcedone congregata œcumenica Synodus etiā confirmauit, nulla additione B aut diminutione in expoſito ſancto Symbolo à trecentis octodecim ſanctis Patribus facta: Eutychis ſolius mala opinione condemnata ſuffragijs cœtui ſanctorum Patrum conſentientibus. Hac enim Fide poteſtas noſtra freta eſt, in eaq. permanere & ſtudet & optat, noſtrumq. ab ea cuſtodiri imperium. Noſtram itaque veram & colendam & orthodoxam Fidem, quam & Sancta Synodus quæ Chalcedone facta eſt, confirmauit, vniuerſæ multitudini prædicantes, & ma C xime archimandritis, qui ſententiam ſecuti non ſunt neſarij Theodoſij, qui ciuitates & Eccleſias, quantum quidem in ipſo fuit, euertit, conſuetas orationes pro nobis ac Romano ſtatu intentius facere ne intermittatis.

A Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ θεοτόκου τετέχθαι, ὁμολογοῦντες ἕνα, καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν, θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον τὸν αὐτόν· θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτὸν, οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον, ἢ χωριζόμενον, ἢ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν προσκυνοῦμεν, ταύτῃ τῇ πίστει ἀσαλεύτως διαμένειν εὐχόμενοι, ἀναθεματίζοντες τοὺς λέγοντας δύο υἱοὺς, ἢ δύο Χριστοὺς, ἢ εἰπόντας ἢ γράψαντας, ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας· ἣν τινα ἁγίαν, καὶ ὀρθόδοξον πίστιν, καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἔναγχος οἰκουμενικὴ συγκροτηθεῖσα σύνο- B δος ἐβεβαίωσε, μηδεμίαν προσθήκην, ἢ μείωσιν ἐν τῷ ἐκτεθέντι ἁγίῳ συμβόλῳ παρὰ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων ποιήσασα, τὴν δ' Εὐτυχοῦς μόνου κακοδοξίαν συμφώνῳ τοῖς ἁγίοις πατράσι ψήφῳ καταδικάσασα. ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ πίστει τὸ ἡμέτερον πέποιθε κράτος, καὶ ἐν ταύτῃ διαμένειν σπεύδει τε, καὶ εὔχεται, καὶ τὴν ἡμετέραν δι' αὐτῆς φυλάττεσθαι βασιλείαν. τὴν τοίνυν ἀληθῆ, καὶ σεπτὴν, καὶ ὀρθόδοξον πίστιν ἡμῶν ἥν τε καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος ἐβεβαίωσε, τῷ πλήθει C παντὶ κηρύττοντες, καὶ μάλιστα τοῖς ἀρχιμανδρίταις, τοῖς μὴ ἀκολουθοῦσι τῇ γνώμῃ τοῦ μυσαροῦ Θεοδοσίου, ὃς τὰς πόλεις, καὶ τὰς ἐκκλησίας τό γε ἐπ' αὐτῷ ἀνατρέψαντος, τὰς συνήθεις εὐχὰς ὑπέρ τε ἡμῶν, καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς καταστάσεως, ἐκτενέστερον ποιεῖν, μὴ κατοκνήσητε.

EPISTOLA LEONIS PAPAE AD Epiſcopos, qui in ſancta Synodo Chalcedonenſi congregati fuerunt.

Leo Epiſcopus, ſanctæ Synodo apud Chalcedonem habitæ.

XVI. OMnem quidem fraternitatem veſtram noſſe non ambigo, definitiones ſanctæ Synodi, quæ ob confirmationem Fidei in Chalcedonenſi ciuitate celebrata eſt, toto corde me fuiſſe complexum: quia nulla ſinebat ratio, vt qui vnitatem catholicæ Fidei dolebam ab hæreticis fuiſſe turbatam, non exultanter in integrum rediiſſe gauderem. Hoc autem non ſolum ex ipſo beatiſſimæ conſenſionis affectu, ſed etiam ex epiſtolis meis, quas poſt reditum meorum ad Conſtantinopolitanæ vrbis antiſtitem dedi, potuiſſetis agnoſcere, ſi vobis reſponſionem Sedis Apoſtolicæ manifeſtare voluiſſet. Ne ergo per malignos interpretes dubitabile videatur, vtrum quæ in Synodo Chalcedonenſi per vnanimitatem veſtram de Fide ſtatuta ſunt approbem; hæc ad omnes fratres & coepiſcopos noſtros, qui prædicto Concilio interfuerunt, ſcripta direxi, quæ glorioſiſſimus & clementiſſimus Princeps, ſicut popoſci, in notitiam veſtram mittere pro catholicæ Fidei amore dignabitur, vt & fraterna vniuerſitas, & omnium fidelium corda cognoſcant, me non ſolum per fratres, qui vicem meam executi ſunt, ſed etiam per approbationem geſtorum ſynodalium, propriam vobiſcum iniſſe ſententiā, in ſola videlicet Fidei cauſa (quod ſæpe dicendum eſt) propter quam generale Concilium & ex præcepto Chriſtianorum Principum, & ex conſenſu Apoſtolicæ Sedis placuit congregari, damnatis hæreticis, qui ſi corrigi voluiſſent, nulla penitus reſideret de vera Domini noſtri IESU Chri- D ſti incarnatione dubitatio. Vnde ſi quis vmquam auſus fuerit vel Neſtorij perfidiam tueri, vel Eutychetis ac Dioſcori impium dogma defendere, à catholicorum communione reſecetur, nec habeat eius corporis participationem, cuius abnegat veritatem, fratres chariſſimi. De cuſtodiendis quoque ſanctorum Patrum ſtatutis, quæ in Synodo Nicæna inuiolabilibus ſunt fixa decretis, obſeruantiam veſtræ ſanctitatis admoneo, vt iura Eccleſiarum, ſicut ab illis trecentis decem & octo Patribus diuinitus inſpiratis ſunt ordinata, permaneant. Nihil alienum improbus ambitus concupiſcat, nec per alterius imminutionem, E ſuum aliquis quærat augmentum. Quantumlibet enim extortis aſſentationibus ſeſe inſtruat vanitatis elatio, & appetitus ſuos Conciliorum æſtimet nomine roborandos, infirmum atque irritum erit, quidquid à prædictorum Patrum canonibus diſcreparit. Quorum regulis Apoſtolica Sedes quàm reuerenter vtatur, ſcriptorum meorum, quibus Conſtantinopolitani antiſtitis conatus repuli, poterit ſanctitas veſtra lectione cognoſcere, & me, auxiliante Domino noſtro, & catholicæ Fidei, & paternarum traditionum eſſe cuſtodem. Data duodecimo kal. Aprilis, Opilione viro clariſſ. Conſ.

EIUS-

EIVSDEM EPISTOLA AD MAXI-mum Antiochenum Epiſcopum.

Leo catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus, Maximo chariſſimo fratri, Epiſcopo Antiocheno.

XVII. QVantum dilectioni tuæ placeat communis
Fidei ſacratiſſima vnitas, & pacis Eccleſia-
ſticæ tranquilla concordiã, litterarum tuarum
textus oſtendit, quas ad nos filij noſtri Mariniа-
nus presbyter, & Olympius diaconus detulere,
eo nobis gratiores, quòd per ipſas alloquia al-
terna miſcemus, & magis magisq. innoteſcit gra
tia Dei, qua fit, vt per totum mundũ de manife-
ſto catholicę veritatis lumine gaudeatur. Quam-
uis (quod multum dolemus) quidam adhuc, ſi-
cut ſermo indicat nuntiorum, tenebras ſuas dili-
gant, & cum vbique diei ſplendor exortus ſit, etiã
nunc cæcitatis ſuæ delectentur obſcuro: & per-
dita fide, ſolo & vacuo remanſerint nomine Chri
ſtiani, non habentes intelligentiam, qua errorem
ab errore diſcernant, & blaſphemiam Neſtorij
ab Eutychis impietate diſtinguant. Nec enim
ideo excuſabilis videri aliqua eorum falſitas po-
teſt, quia ipſi ſunt in ſua peruerſitate contrarij.
Nam cum Neſtorium Eutychetis diſcipuli dete-
ſtentur, & Eutychem anathematizent Neſtorij
ſectatores; catholicorum iudicio pars vtraque
damnatur, & ambæ ſimul hæreſes à corpore Ec-
cleſiæ reſecantur, quia neutra falſitas nobiſcum
poteſt habere concordiam. Nec intereſt, quo
ſacrilegio ab incarnationis Dominicæ veritate
diſcordent, dum id quod prauiſſime ſentiunt, nec
auctoritas Euangelij, nec ratio recipiat ſacra-
menti. Et ideo, frater chariſſime, oportet dile-
ctionem tuam toto corde perſpicere, cuius Ec-
cleſiæ gubernaculis te Dominus voluerit præſi-
dere, & eius meminiſſe doctrinæ, quã præcipuus
Apoſtolorum omnium beatiſſimus Petrus, per
totum mundum quidem vniformi prædicatione,
ſed ſpeciali magiſterio in Antiochena & Romana
vrbe fundauit: vt illum in ſuæ glorificationis do-
micilio præeminentem, ea intelligas repoſcere
inſtituta, quæ tradidit, ſicut ab ipſa quam confeſ-
ſus eſt, veritate ſuſcepit. Neque vllo modo ſi-
nas in Orientalibus Eccleſijs, maximeq. in his
quas Antiochenæ ſedi ſacratiſſimorum Patrum
Nicæni canones deputauere, ab improbis hære-
ticis Euangelio inſultari, & vel Neſtorij vel Eu-
tychetis à quoquam dogma defendi. Quoniam,
ſicut dixi, catholicę Fidei petra, cuius cognomen
beatus Apoſtolus Petrus ſumpſit à Domino, nul-
lum recipit ab vtraque impietate veſtigium, ſed
euidenter atque perſpicue & Neſtorium anathe-
matizat, qui Verbi carnisq. naturam in beatæ
Virginis coniunctione ſeiungens, vnumq. Chri-
ſtum in duos diuidens, aliam deitatis, & aliam
humanitatis voluit eſſe perſonam, quum omnino
vnus idemq. ſit, qui & ſecundum ſempiternam
deitatem de Patre eſt natus ſine tempore, & de
matre natus in tempore: & Eutychem ſimiliter
execratur, qui in Domino IESV Chriſto verita-
tem humanæ carnis euacuans, ipſum Verbum in
carnem aſſerit transformatum, vt naſci, nutriri,
A proficere, pati, mori, atque ſepeliri, & die tertio
ſuſcitari, ſolius fuerit deitatis, quæ ſeruilis formę
non veritatem ſuſceperit, ſed figuram. Summa
itaque vigilantia cautum te eſſe conuenit, ne
quid ſibi hæretica prauitas audeat vindicare,
quum te deceat his ſacerdotali auctoritate reſi-
ſtere, noſq. ſæpius de profectu Eccleſiarum tuis
relationibus, quid agatur, inſtruere. Dignum eſt
enim, te Apoſtolicę Sedis in hac ſollicitudine con
ſortem, & ad augendam fiduciam priuilegia ter-
tiæ ſedis agnoſcere, vt in nullo cuiuſquam ambi-
tione minuantur: quia tanta apud me eſt Nicæ-
norum canonum reuerentia, vt ea quæ ſunt à ſan-
B ctis Patribus conſtituta, nec permiſerim, nec pa-
tiar aliqua nouitate violari. Etſi enim diuerſa
nonnumquam ſunt merita Præſulum, tamen iura
permanent ſedium: quibus etſi poſſunt æmuli
perturbationem aliquam fortaſſis inferre, non
tamen poſſunt minuere dignitatem. Vnde cum
aliquid pro Antiochenæ Eccleſiæ priuilegijs di-
lectio tua agendum eſſe crediderit, proprijs lit-
teris ſtudeat explicare, vt & nos conſultationi
tuæ abſolute & congrue reſpondere poſſimus.
Nunc autem ad omnia generaliter pronuntiare
ſufficiat, quòd ſi quid à quoquam contra Nicę-
norum canonum ſtatuta in quacumque Synodo
C vel tentatum eſt, vel ad tempus videtur extortũ,
nihil præiudicij poteſt inuiolabilibus inferre de-
cretis. Et facilius erit quarumlibet conſenſio-
num pactum diſſolui, quàm prædictorum cano-
num regulas ex vlla parte corrumpi. Subrepen-
di enim occaſiones non prætermittit ambitio: &
quoties ob intercurrentes cauſas generalis con-
gregatio facta fuerit ſacerdotum, difficile eſt vt
cupiditas improborum non aliquid ſupra men-
ſuram ſuam moliatur appetere. Sicut etiam in
Epheſina Synodo, quæ impium Neſtorium cum
dogmate ſuo perculit, Iuuenalis Epiſcopus ad
D obtinendum Palæſtinæ prouinciæ principatum,
credidit ſe poſſe ſufficere, & inſolentes auſus per
commentitia ſcripta firmare. Quod ſanctæ me-
moriæ Cyrillus Alexandrinus Epiſcopus merito
perhorreſcens, ſcriptis ſuis mihi, quid prædicta
cupiditas auſa ſit, indicauit, & ſollicita prece mul
tum popoſcit, vt nulla illicitis conatibus præbe-
retur aſſenſio. Nam cuius epiſtolæ ad nos exem-
plaria direxiſti ſanctæ memoriæ Cyrilli, eam in
noſtro ſcrinio requiſitam, nos authenticam no-
neris reperiſſe. Hoc tamen proprium definitio-
nis meæ eſt, vt quantumlibet numerus ſacerdo-
tum amplior, aliquid per quorumdam ſubre-
E ptionem decernat, quod illis trecẽtorum decem
& octo Patrum conſtitutionibus inueniatur ad-
uerſum, id iuſtitiæ conſideratione caſſetur: quo-
niam vniuerſæ pacis tranquillitas non aliter po-
terit cuſtodiri, niſi ſua canonibus reuerentia in-
temerata ſeruetur. Si quid ſane ab his fratribus,
quos ad ſanctam Synodum vice mea miſi, præter
id quod ad cauſam Fidei pertinebat, geſtum eſſe
perhibetur, nullius erit penitus firmitatis: quia
ad hoc tantum ab Apoſtolica Sede ſunt directi,
vt excuſſis hæreſibus, catholicæ eſſent Fidei de-
fenſores. Quidquid enim præter ſpeciales cau-
ſas ſynodalium conciliorum ad examen Epiſco-

pale deſertur, poteſt aliquam dijudicandi habere rationẽ, ſi nihil de eo eſt à ſanctis Patribus apud Nicæam definitum. Nam quod ab illorum regulis conſtitutioneq. diſcordat, Apoſtolicæ Sedis numquam obtinebit conſenſum. Quanta vero hoc diligentia cuſtodiatur à nobis, exemplaribus eius epiſtolæ, quam ad Conſtantinopolitanum Epiſcopum, refrẹnantes ipſius cupiditatem, direximus, inſtrueris: quam in omnium fratrum & ſacerdotum noſtrorum facias notitiam peruenire, vt nouerint pacẽm Eccleſiaſticam per concordiam Deo placitam debere ſeruari. Illud quoque dilectionem tuam conuenit præcauere, vt præter eos qui ſunt Domini ſacerdotes, nullus ſibi ius docendi & prædicandi audeat vindicare, ſiue ſit ille monachus, ſiue ſit laicus, qui alicuius ſcientiæ nomine glorietur. Quia etſi optandum eſt, vt omnes Eccleſiæ filij, quæ recta & ſana ſunt ſapiant; non tamen permittendum eſt, vt quiſquam extra ſacerdotalem ordinem conſtitutus, gradum ſibi prædicatoris adſumat, quum in Eccleſia Dei omnia ordinata eſſe conueniat, vt in vno Chriſti corpore & excellentiora membra ſuum officium impleant, & inferiora ſuperioribus non reſultent. Data iij. idus Iunij, Opilione viro clariſſ. Conſule.

EIVSDEM LEONIS PAPAE EPIſtola ad Marcianum Auguſtum.

Leo Epiſcopus, Marciano Auguſto.

XVIII. QVod ſæpiſſime multa iam experimenta docuerunt, ſanctum pietatis veſtræ ſtudium circa religionem Chriſtianam glorioſis perſeuerat & creſcit augmentis: & hæc fides veſtræ clementiæ non ſolum me, ſed & omnes Domini ſacerdotes conſolatur & roborat, dum in Chriſtianiſſimo Principe ſacerdotalem experimur affectum. Quem ſi Orientalium partium ſacerdotes ſtudeant imitari, nihil ſcandalorum neque pax neque fides Chriſtiana patietur. Vnde cum Conſtantinopolitanus Epiſcopus ad omnem pietatis profectum præſenti clementiæ veſtræ doceatur exemplo, ſi fideliter veſtris acquieſcat hortatibus, habebit in me ſinceræ gratiæ animum: tantum, vt quod verbis ſpondet, corde perficiat. Si vero quæ Deo & pietati veſtræ diſplicent, pertinaci intentione delegerit, ſalua manſuetudinis veſtræ reuerentia, vtar cum omnibus, & pro omnibus, vobis quoque annitentibus, aduerſus ſuperbientem liberiore conſtantia, quem (quod ſæpe dicendum eſt) mallem pro ſanctis actibus fraterna charitate complecti, glorioſiſſime Imperator. Quia vero ſuggeſtiones meas pro tranquillitate catholicæ Fidei libenter accepiſtis, ſignificatum mihi fratris & coepiſcopi mei Iuliani, quẽ excepiſtis pijſſime, ſermone cognoſcite, Eutychem impium pro ſuis quidem meritis exulare, ſed in ipſo ſuæ damnationis loco, multa aduerſus integritatem catholicam blaſphemiarum deſperatius venena profundere, & quod in illo totus mundus exhorruit atque damnauit, impudentia maiore, vt innocentes decipere poſſit, euomere.

A Plenum itaque rationis æſtimo, vt veſtra clementia ad longinquiora eũ iubeat & ſecretiora tranſferri. Monaſterio vero eius Conſtantinopoli conſtituto, in quo habitatores ipſius monachi Euangelica Apoſtolicaq. doctrina crebrius ſunt & plenius roborandi, ſalubriter, vt arbitror, fiet, ſi is qui ipſi monaſterio præpoſitus eſſe dicitur, à ſocietate veneratoris veſtri Iuliani Epiſcopi, quem in ſpeculis propter Fidem illic eſſe conſtitui, non recedat, cuius aſſidua viſitatione, profectus ſeruorum Dei illic habitantium poſſit augeri. Petitionem autem de feſtiuitate Paſchali gaudeo ita à veſtra pietate ſuſceptam, vt confeſtim Ne-
B ctarium agentem in rebus Alexandriam mitteret, de errore remouendo, quem ſanctæ memoriæ Theophili conſtitutio videtur inferre. De qua re, ſicut ſcribere dignamini, quidquid ad pietatis veſtræ notitiam perlatum fuerit, iubere me noſſe, vt de obſeruantia, quam non licet eſſe diuerſam, quid potiſſimum ſit tenendum, Eccleſia vniuerſalis agnoſcat. Precor autem, quod veſtræ noui clementiæ conuenire, vt eos maxime tueamini contra omnes inſidias, quos mihi & veſtræ manſuetudini propter amorem Fidei placere cognoſcitis; vt eos Conſtantinopolitanus Epiſcopus lædendi non habeat facultatem. Data xvij. kal.
C Maij, Aetio & Studio viris clariſſ. Conſs.

SACRA MARCIANI IMPERATOris contra hæreticos.

Imperator Marcianus Auguſtus, Palladio præfecto prætorij.

LIcet iam etiam ſacratiſſima conſtitutione manſuetudinis meæ cautum ac definitum ſit, XIX. l. cap. ij.
quæ in eos ſeueritas exercenda ſit, qui Eutychetis, vel Apollinaris hæreticam peruerſitatem ſecuti, à religione & Fide catholica deuiarunt: Ale-
D xandrinæ tamen vrbis ciues atque habitatores tantis ſunt Apollinaris infecti venenis, vt neceſſarium fuerit ea quæ ante ſanximus, repetita nunc etiam lege decernere. Oportet enim, vt ſit numeroſa ſeueritas ſanctionum, vbi eſt licentia crebra culparum. Cuſtodiendæ præterea orthodoxæ Fidei cura, tanto à ſerenitate mea adhiberi impenſior debet, quanto res humanas diuinæ præcedunt. Quicumque ergo vel in hac ſacra vrbe, vel in Alexandrina ciuitate, vel in omni Aegyptiaca diœceſi, diuerſiſq. alijs prouincijs Eutychetis profanam peruerſitatem ſequuntur, & ita non credunt, vt trecenti decem & octo ſan-
E cti Patres tradiderunt, catholicam Fidem in Nicæna ciuitate fundantes, centũ quoque & quinquaginta alij venerabiles Epiſcopi, qui in hac alma vrbe Conſtantinopolitana poſtea conuenerunt, & ſicut Athanaſius & Theophilus & Cyrillus ſanctæ recordationis Epiſcopi Alexandrinæ ciuitatis crediderunt, quos etiam Epheſina Synodus (cui beatæ memoriæ Cyrillus præfuit, in qua Neſtorij error expulſus eſt) in vniuerſis ſecuta eſt, quos & nuper venerabilis Chalcedonenſis Synodus eſt ſecuta, prioribus Concilijs ſacerdotum ex omni prorſus parte cõſentiens, nihilq. adi-

L. Quicumque C. de hær. & Manich.

adimens ſacroſancto Symbolo, neque adijciens,
ſed Eutychetis dogmata funeſta condemnans;
ſciant ſe eſſe hæreticos Apollinariſtas. Apollina-
ris enim facinoroſiſſimam ſectam, Eutyches &
Dioſcorus mente ſacrilega ſunt ſecuti. Ideoq.
omnes hi, qui Apollinaris vel Eutychetis per-
uerſitatem ſequuntur, illis pœnis, quæ diuorum
retro Principum conſtitutionibus contra Apolli-
nariſtas, vel ſerenitatis noſtræ ſanctione poſt-
modũ contra Eutychianiſtas, vel hac ipſa augu-
ſtiſſima lege contra eoſdẽ decreta ſunt, nouerint
ſe eſſe plectendos. Ideirco Apollinariſtæ, hoc eſt
Eutychianiſtæ, quibus etſi eſt in appellatione
diuerſitas, eſt tamen in hæreſis prauitate coniun-
ctio; & diſpar quidem nomen, ſed idem ſacri-
legium; ſiue in hac alma vrbe, diuerſiſq. pro-
uincijs, ſiue in Alexandrina ciuitate, ſeu in Ae-
gyptiaca diœceſi ſunt, neque ita credunt, vt
prædicti venerabiles Patres credebant, neque
viro reuerendiſſimo Alexandrinæ vrbis antiſtiti
Proterio Fidẽ orthodoxam tenenti cõmunicant,
ſecundum ſacratiſſimas diuorum retro Principũ
cõſtitutiones, quæ de Apollinariſtis promulgatæ
ſunt, nõ habeant poteſtatem faciendi teſtamenti,
& condendæ vltimę voluntatis, neque id capiant,
quod ipſis ex teſtamento cuiuſquam fuerit dere-
lictum, nihil etiam ex donatione aliqua conſe-
quantur: ſed ſiquid in ipſos vel liberalitate vi-
uentis, vel morientis fuerit voluntate collatum,
id fiſco noſtro protinus addicatur. Ipſi vero in
nullos aliquid ex facultatibus ſuis, donationis
titulo & iure transfundant. Epiſcopos quoque,
vel presbyteros, alioſq. clericos illis creare &
habere non liceat, ſciẽtibus tam Eutychianiſtas,
vel Apollinariſtas, qui auſi fuerint cuiquam Epi-
ſcopi, vel presbyteri, vel clerici nomẽ imponere,
quàm hos qui conati fuerint impoſitum ſibi no-
men ſacerdotale retinere, pœnam exilij & facul-
tatum ſuarum amiſſionem ſubituros. Eos vero
qui antehac catholicarum Eccleſiarũ clerici, vel
orthodoxę Fidei monachi fuerunt, & relicto vero
& orthodoxo omnipotentis Dei cultu, Apolli-
naris vel Eutychetis hæreſim & dogmata abo-
minanda ſectati ſunt, vel poſtea ſectabuntur, om-
nibus pœnis, quæ vel hac, vel prioribus legibus
aduerſus hæreticos conſtitutæ ſunt, iubemus te-
neri, & extra ipſum quoque Romani Imperij
ſolum pelli, ſicut de Manichæis præcedentiũ le-
gũ ſtatuta ſanxerunt. Vniuerſi præterea Apolli-
nariſtæ vel Eutychianiſtæ, nõ Eccleſias, non mo-
naſteria ſibi conſtruant, paraſynaxes & conuen-
ticula tam diurna, quàm nocturna non contra-
hant, neque ad domum, neque ad poſſeſſionem
cuiuſquam, neque ad monaſterium, neque ad
quemcumque alterius locum, operatores ſectæ
funeſtiſſimæ congregentur. Quod ſi fecerint, &
hoc factum fuiſſe domino volente conſtiterit,
poſt rem in examine iudicis approbatam, domus
vel poſſeſſio, in quam conuenerint, fiſco ſine
dilatione ſocietur: monaſterium vero, eius ci-
uitatis orthodoxæ Eccleſiæ, in cuius territo-
rio eſt, iubemus addici. Si vero ignorante do-
mino, ſciente vero qui penſiones domus exigit,
vel conductore, vel procuratore, vel actore

A prædij, paraſynaxes & conuenticula interdi-
cta collegerint: conductor, vel procurator,
ſiue actor, vel quicumque eos in domum, vel
in poſſeſſionem, vel monaſterium receperint,
ac paſſi fuerint illicitas paraſynaxes, conuen-
tuſq. celebrare; ſi vilis & abiectæ condicionis
ſint, fuſtibus publice & in pœnam ſuam, & in
aliorum coerceantur exemplum: ſi honeſtæ vero
perſonæ ſint, decem libras auri mulctæ nomine
fiſco noſtro cogantur inferre. Nullum præterea
Apollinariſtam vel Eutychianiſtam ad aliquam
iubemus adſpirare militiam, niſi ad cohortalitiã,
vel limitaneam. Si qui vero extra prædictã mili-
B tiam inuenti fuerint militare, ſoluto cingulo, ho-
neſtorum hominũ & palatij communione priuen-
tur: nec in aliqua, quàm in ea in qua nati ſunt, ci-
uitate vel vico ac regione verſentur. Si qui vero
in hac alma vrbe nati ſunt, tã ſacratiſſimo comi-
tatu, quàm omni per prouincias metropolitana
ciuitate pellantur. Nulli inſuper Eutychianiſtæ
vel Apollinariſtæ, publice vel priuatim aduocãdi
cœtus, circulos contrahendi, & hæretico more
diſputãdi, ac peruerſitatem facinoroſi dogmatis
aſſerendi, ſit facultas. Nulli etiã contra venera-
bilem Chalcedonenſem Synodum liceat aliquid
vel dictare, vel ſcribere, vel edere atque emitte-
C re, aut aliorum ſuper eadẽ reſcripta proferre: ne-
mo huiuſmodi habere libros, & ſacrilega ſcripto-
rũ audeat monimenta ſeruare. Quòd ſi qui in his
criminibus fuerint deprehenſi, perpetua depor-
tatione damnentur. Eos vero qui diſcendi ſtudio
audierint de infauſta hæreſi diſputantes, decem
librarum auri, quæ fiſco noſtro inferendæ ſunt,
iubemus ſubire diſpendium. Omnes vero huiu-
ſcemodi chartæ ac libri, qui funeſtũ Eutychetis,
hoc eſt Apollinaris, fuerint dogma complexi,
incendio concrementur, vt facinoroſæ peruerſi-
tatis veſtigia ipſa flammis combuſta depereant.
Aequum namque eſt, vt immaniſſima ſacrilegia
D par pœnæ magnitudo percellat, Palladi pater
chariſſime, atque amantiſſime. Illuſtris igitur &
magnifica auctoritas tua, quæ hac ſacratiſſima
conſtitutione decreuimus, in hac alma vrbe, di-
uerſiſq. prouincijs, ac præcipue in Aleaandrina
ciuitate, & per vniuerſam Aegyptiacã diœceſim,
edictis ex more propoſitis, ad omnium notitiam
faciat peruenire, vt cuncta, quam ſtatuimus in
eos qui rei fuerint deprehẽſi, ſeueritas protinus
exerceatur: ſcientibus moderatoribus prouin-
ciarum, eorumq. apparitoribus, defenſoribus
etiam ciuitatum, quòd ſi ea quæ legis huius reli-
gioſiſſima ſanctione cuſtodiẽda decreuimus, aut
E neglexerint, aut aliqua permiſerint temeritate
violari, denarum librarum auri mulctam fiſco
noſtro cogentur inferre, inſuper etiam exiſtima-
tionis ſuæ periculum ſuſtinebũt. Ea quoque, quæ
de Paganis per omne Romanũ Imperium æqua-
liter valitura perennitatis noſtræ lege decreui-
mus, inſtantiſſime in eos exerceantur, quos con-
ſtiterit, profanos ritus, ac ſimulacrorum impios
cultus, & interdicta ſibi ſacrilegia celebrare.
Data ſub die kalend. Auguſti, Conſtantinopoli,
diuo Valentiniano octauum, & Anthemio viris
clariſſ. Conſs.

RESCRIPTVM SYNODICARVM litterarum Iuuenalis ſanctiſsimi Epiſcopi Hieroſolymorum, ad reuerendos presbyteros & archimandritas, & reliquos monachos Palæſtinæ prouinciæ ſub eius diœceſi conſtitutos.

XX. CVm ſummus & primus Apoſtolorum Petrus
Matth.16 dixiſſet: Tu es Chriſtus filius Dei viui; Dominus intulit, dicens: Beatus es Simon Bar-iona, quia caro & ſanguis non reuelauit tibi, ſed Pater meus qui in cælis eſt. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiã meam, & portæ inferi non præualebunt aduerſus B
eam. Super hanc confeſſionem roborata eſt Eccleſia Dei, & fidem, quam nobis ſancti tradiderũt Apoſtoli, hanc Eccleſia cuſtodiuit, & cuſtodiet vſque ad finem mundi. Quam & ſanctum quoque magnumq. & vniuerſale Concilium Nicenũ trecentorũ decem octo ſanctorum Patrum expoſuit, quamq. ſanctũ quoque magnumq. & vniuerſale Concilium nuper congregatũ Chalcedone ſecutum eſt: huic neque adijci, neque ſubtrahi poteſt. Calumniatores autẽ & tranſgredientes mandatũ
Exod. 20. Dei, quod præcipit: Non falſum teſtimonium dices aduerſus proximum tuum; conuenit auer-
Pſal. 100. ſari. Nam ſi rex Dauid propheta dicebat: Eum, C
qui derogabat occulte aduerſus proximum ſuũ, hunc perſequebar: ſuperbo oculo & auaro corde, cum eo non edebam cibum: quanto magis nos debemus auerſari eos, qui falſum teſtimonium dicũt aduerſus tantos ſanctiſſimos Patres, magis autem aduerſus cunctum terrarũ orbem? Veſtra itaque reuerentia fidem quam ſuſcepit, teneat. Gratia enim Chriſti hæc & ab Apoſtolis data, & à Patribus eſt ſanctis expoſita, hæc etiã nunc valet, & vſque ad finem mundi vigebit. Quomodo
Galat. 1. Galatis ſcribẽs, dicebat Apoſtolus: Si quis vobis euangelizauerit præter quod accepiſtis, anathema ſit. Deus autem etiam errantes ſuæ coniungat D
Ezech. 18. & 33. Eccleſiæ, qui per Prophetam dicit: Viuo ego, dicit Dominus, Nolo mortem peccatoris, ſed vt conuertatur & viuat.

Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum, in Domino valere vos opto.

Irenaus Epiſcopus Cæſareæ, in Domino valere vos opto.

Paulus Epiſcopus Parali, in Domino valere vos opto. Et conſequenter trium Palæſtinarum Epiſcopi ſubſcripſerunt.

EXEMPLAR EPISTOLAE LEONIS Imperatoris primi ad Anatolium Epiſcopum Conſtantinopolitanum.

Imperator Cæſar Leo pijſſimus, victor, & triumphator maximus, ſemper Auguſtus, Anatolio regiæ ciuitatis Epiſcopo.

XXI. VOtum quidem meæ pietatis fuit, vniuerſas orthodoxorum ſanctas Eccleſias, necnon & ciuitates ſub Romano Imperio conſtitutas, maxima frui quiete, nihilq. contingere, quod poſſit earum ſtatum, tranquillitatemq. turbare. Qualia vero in Alexandrinorum ciuitate nuper euenerint, iam quidem noſſe tuam credimus ſanctitatem. Vt tamen perfectius cuncta cognoſcas, & quæ cauſa tanti tumultus confuſionisq. fuerit, exemplaria precum quas reuerendiſſimi Epiſcopi & clerici à prædicta ciuitate & Aegyptiaca diœceſi ad regiam Conſtantinopolim venientes, contra Timotheum meæ clementiæ porrexerũt, necnon & exemplaria precum, quas hi qui in ſacratiſſimum noſtrum ¹expeditum pro Timotheo ¹comitatũ
ab Alexandrina ciuitate venientes, noſtræ tranquillitati obtulerunt, tuæ ſanctitati direximus,
B quatenus quod actum eſt de prædicto Timotheo, quem Alexandrinorum populus, & honorati, & curiales, & naucleri Epiſcopũ ſibi petunt, alijsq. negotijs, quæ ipſarum precum continet textus; ad hæc autem & de Chalcedonenſi Concilio, cui nullo modo conſentiunt, quemadmodum libelli adiuncti oſtendũt, clare ſanctitas tua poſſit agnoſcere. Tua ſiquidem reuerentia omnes orthodoxos Epiſcopos, qui in præſenti in hac vrbe regia commorantur, necnon & reuerendiſſimos clericos ad ſe repente faciat conuenire, & diligenter omnia pertractantes atque diſcutientes, quoniam Alexandrinorum ciuitas perturbata
C eſt, pro cuius diſciplina & quiete, maxima ſollicitudo nobis exiſtit, & de prædicto Timotheo, & de Chalcedonenſi Concilio, quid in commune ſapitis, ſine quolibet humano terrore, & abſque gratia cuiuſcumque vel odio, ſolummodo omnipotentis Dei timorem veſtris oculis proponentes, (quoniam ſicut noſtis, de tali cauſa intemeratæ diuinitati rationem eritis ſine dubio reddituri) cum omni celeritate meam facite cognoſcere pietatem: vt ex omnibus veſtris litteris hæc integre cognoſcentes, formam cõgruam dare poſſimus, quatenus Aegyptiaca diœceſis & Alexandrinorum ciuitas, pro cuius quiete nos præ om-
D nibus conuenit cogitare, tranquillitate ſanctarũ Eccleſiarum, & diſciplina & inconcuſſa pace potiatur.

Huic ſubiecta ſunt & ſequentes preces, quæ vnà cum ſuperiori epiſtola directæ ſunt & alijs metropolitanis Epiſcopis, & monachis quibuſdam, videlicet,

Leoni reuerendiſſimo vrbis Romæ Pontifici.
Baſilio Epiſcopo Antiochiæ Syriæ.
Iuuenali Epiſcopo Hieroſolymorum.
Epiphanio Epiſcopo Syriæ ſecundæ.
Dorotheo Epiſcopo Damaſci Phœniciæ Libaniſiæ.
Pelagio Epiſcopo Tarſi Ciliciæ primæ.
Oreſto Epiſcopo Anazarbi Ciliciæ ſecundæ.
Stephano Epiſcopo Hierapoleos.
Ibæ Epiſcopo Edeſſæ Oſroenæ.
Symeoni Epiſcopo Amidæ Meſopotamiæ.
Antipatro Epiſcopo Boſtrorum Arabiæ.
Baſilio Epiſcopo Seleuciæ Iſauriæ.
Olympio Epiſcopo Scythopoleos.
Sabino Epiſcopo Conſtantiæ Cypri.
Ioanni Epiſcopo Patrenſi.
Euſtathio Epiſcopo Beryti.
Eunomio Epiſcopo Nicomediæ.

Ana-

Digitized by Google

Anaſtaſio Epiſcopo Ancyræ.
Theoctiſto Epiſcopo Piſſinuntis.
Alypio Epiſcopo Cæſareæ Cappadociæ primæ.
Patricio Epiſcopo Tyanenſi.
Charterio Epiſcopo Claudiopoleos.
Petro Epiſcopo Gangrenſi.
Seleuco Epiſcopo Amaſeæ.
Ioanni Epiſcopo Sebaſtiæ.
Ortio Epiſcopo Molitianenſi.
Petro Epiſcopo Cænorum.
Eleutherio Epiſcopo Chalcedonenſi.
Iuliano Epiſcopo Tabiæ.
Adelphio Epiſcopo Arabyſſi.
Euethio Epiſcopo Cyzici.
Ioanni Epiſcopo Epheſi.
Eleutherio Epiſcopo Sardenſi.
Agapito Epiſcopo Rhodi.
Critoniano Epiſcopo Aphrodiſiadis.
Petro Epiſcopo Myrenſi.
Pergamio Epiſcopo Antiochiæ Piſidiæ.
Epiphanio Epiſcopo Pergæ.
Palladio Epiſcopo Iconij.
Nunechio Epiſcopo Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ.
Mariniano Epiſcopo Synnadenſi.
Amphilochio Epiſcopo Sidæ.
Aetherico Epiſcopo Smyrnæ.
Philippo Epiſcopo Hierapoleos.
Ioanni Epiſcopo Heracleæ Europæ.
Baſilio Epiſcopo Traianopolis.
Gregorio Epiſcopo Adrianopolis.
Valeriano Epiſcopo Marcianopolis.
Valentino Epiſcopo Philippopolis.
Euxitheo Epiſcopo Theſſalonicenſi.
Petro Epiſcopo Corinthi.
Eugenio Epiſcopo Nicopolitano.
Martyrio Epiſcopo Gortinenſi.
Vigilantio Epiſcopo Lariſſæ.
Lucæ Epiſcopo Dyrrhacheno.
Vrſicino Epiſcopo Scupenſi.
Zoſimo Epiſcopo Sardicæ.
Luciano Epiſcopo Byzano.
Theotimo Epiſcopo Tomizano.
Iacobo monacho Niſibeno.
Symeoni monacho.
Varadato monacho.

EPISTOLA AEGYPTIORVM EPIſcoporum, & cleri Alexandrini, ad Leonem Auguſtum.

Pijſſimo, & Chriſtianiſſimo, & diuinitus electo, victori, triumphatori, ſemper Auguſto Leoni. Oblatæ preces ab vniuerſis Epiſcopis veſtræ Aegyptiacæ diœceſis, & clericis ſanctiſſimæ Eccleſiæ veſtræ maximæ ciuitatis Alexandrinæ.

XXII. **A** Superna gratia modo diuinitus condonatus, iuſte non ceſſas pro communi vtilitate cogitare, poſt Deum cunctorum venerabilis Imperator. Quapropter etiam omnis fortitudo verborum tuis vincitur actibus, quibus diuinitas exoratur: & verba quidem ad hæc eis neceſſaria

A non ſunt, quibus opera facere noſcuntur indiciū. Nuper enim electus à Deo, & purpura exornatus, optimum indicaſti propoſitum tuum magnū oſtendere, quem ipſe omnium creator elegit, benignis initijs largitorem remunerando bonorū, quando repente in ipſo principio, voce veſtra ex ſcripto procedente pijſſima ad ſanctiſſimos metropolitanos Epiſcopos, inerumpibilem Eccleſiæ catholicæ crepidinem roboraſtis, & priorum omnium pijſſimorumq. Principum conſtituta pro orthodoxa religione firmaſtis. Inſuper & ea quæ nuper à ſanctæ & beatæ memoriæ Marciano principe noſtro ſancita ſunt, conſona decernentes, ni-
B hil aliud eſtis mercati, quàm pacem omnium, & ſtabilitatem reipublicæ, frænantes linguas eorū, qui aduerſus Eccleſias Chriſtianas conſurgunt, & blaſphemant Deum, aut in eum quocumque modo delinquunt. Iniuria namque Dei manifeſta eſt, hæreticorum abſcindentium ſemetipſos à recta Fide licentia. Quapropter hanc optime ſciens, venerabilis Imperator, maligni prolem exiſtere, ſemper inſidiantis quieti ſanctarū Chriſti Eccleſiarum, earumq. immutilatam pacem conſiſtere non ſinentes, recte prouidentiam tuam ſtuduiſti mox adhibere, ei per omnia reſiſtentem: quod eſt opus pijſſimorum Principum pro or-
C thodoxa Fide pugnantium, & reſiſtentium primitus malis extrinſecus venientibus, & animabus fidelium aduerſantibus. Hunc igitur animum te poſſidente religioſum & tutorem humani generis, tantumq. circa Chriſtum ſtudium demonſtrantem adimus & nos, importabilia mala paſſi, licet peccatores, Chriſti Pontifices, quæ neque ſermonibus ſufficimus præſentare, nec lugere digne valemus. Quemadmodum autem noſtra ſit geſta calamitas, enarramus. Catholica ſiquidē, intemerata & Apoſtolica fide in Nicæa à ſanctis tunc trecentis decem & octo Patribus poſita, & vbique firmata, & apud omnes verbum veritatis
D recte prædicantes habita, quam etiam vnaquæque per tempora orthodoxorum Epiſcoporum, ad peremptionem quidem ſępius exortarum contra rectam Fidem vanarum quæſtionum, cuſtodiam vero recte confidentium patrum, firmauit atque roborauit; ſimili quoque modo & Chalcedone ſanctum & vniuerſale Concilium congregatum dudum ſub pio ſanctæ memoriæ principe Marciano, hanc inuiolatam incontaminatamq. ſeruauit, abſcindens quidem zizaniæ peſtem, à quibuſdam rectis ſuperſeminatam dogmatibus, confirmans autem venerabilis Nicænæ fidei, ſicut diximus, Symbolum ſalutare, & fingens ine-
E uerſibiles terminos ſuper eum, ſicut gratia Spiritus ſancti dictabat; formamq. conſtituit, per quā omnem adiectionem, omnem imminutionem aduerſus confeſſionem rectam penitus abnegauit. Quapropter & noſtro Aegyptio Concilio neceſſarie cum Archiepiſcopo noſtro ſanctæ memoriæ Proterio, indubitanter ei conſentiente, & ea ſapiente, & vnanimiter cum vniuerſis totius orbis Chriſti ſacerdotibus, & præ omnibus ſummis ſanctis Epiſcopis, id eſt, Romano Leone, regiæ Conſtantinopolis Anatolio, & Antiocheno Baſilio, & Iuuenali Hieroſolymorum, & omnibus orthodo-

xis Epiſcopis, laborantibus nobis, ſecundum ſan-
ctum Apoſtolum, pro Euangelicæ fidei firmitate,
& in Chriſto ſapientibus cum noſtris Eccleſijs &
ciuitatibus, & incommutata pace orthodoxi po-
puli apud nos, & apud Alexandriam conſiſtente,
excepto Timotheo, qui ſemetipſum ab Eccleſiæ
catholicæ fide diſrupit pariter & abſcidit, mox
poſt ſanctum Chalcedonenſe Concilium, dum
tunc dignitate presbyterij fungeretur, cum qua-
tuor aut quinque ſolis Epiſcopis & paucis mo-
nachis, hæretica Apollinaris & eius ſimilium ſe-
cta languentibus, propter quam damnati tunc
regulariter à ſanctæ memoriæ Proterio, & omni
Aegyptiaco concilio, etiam imperiali nutu digne
exilium ſunt experti. Hunc Timotheum mali-
gnus inuenit arma ſuæ machinationis aptiſſima,
quem nouimus quidē boni cuiuſlibet extorrem,
diabolicæ vero mentis ſolummodo inſtrumentū
opportunum exiſtere. Qui dudum inhians in epi-
ſcopatum Alexandrinæ maximæ ciuitatis, ſicut
rei euentus oſtendit, appetens quod eum opor-
tebat effugiſſe, ſi tamen ſaperet, bene præponens
ſchema, quod vitare ſe primitus doloſe fingebat,
inſidiatusq. tranſitum ſanctæ memoriæ principis
Marciani, quo migrauit ad Deum, blaſphemis
vocibus impudenter aduerſus eum inſurgens, &
ſanctum & vniuerſale Chalcedonenſe Concilium
anathematizans inuerecunde, & vulgus populi
ſeditioſorum & vilium congregans, eumq. con-
tra ſanctas regulas, Eccleſiaſticam diſciplinam,
& communem rempublicam legesq. coarmans,
irruit in Eccleſiam ſanctam Dei, habentem pa-
ſtorem atque doctorem ſanctiſſimum noſtrum
tunc patrem, Archiepiſcopumq. Proterium, &
collectas ſolitas celebrantem, & orationes fun-
dentem omnium noſtrum Saluatori Chriſto pro
veſtræ pietatis Imperio, & Chriſtianiſſimo veſtro
palatio, congregatis in ipſa ciuitate magnificen-
tiſſimis iudicibus, & curia, & plebe fideli, omniq.
clero ſimul & monachis. Hoc itaque malo pro-
cedente, & vix adhuc facta die, dum in epiſcopio
ſecundum conſuetudinem degeret Deo amabilis
Proterius, adſumens ſecum Timotheus iuſte con
demnatos duos Epiſcopos, & clericos ſimiliter,
qui (ſicut diximus) in exilio fuerant habitare
damnati, tamquam manus impoſitionem ſuſce-
pturus à duobus, nullo penitus orthodoxorum
Epiſcoporum ex diœceſi Aegyptiaca præſente,
vt moris eſt in talibus Alexandrinorum Epiſco-
porum ordinationibus intereſſe, vt credit, ade-
ptus eſt pontificatus ſedem, adulterium aperte
præſumens in Eccleſia proprium ſponſum haben
te, & agentem in ea diuina myſteria, & ſedem
propriam regulariter exornantem. Iſte optimus
odibilem Deo & vndique periculoſam differri nō
ſinens actionem, cum rabie quadam [a] incontem- ſ incomprehenſibili
nibili repente ſemetipſum inthronizauit, legem
& ordinem eccleſiaſticum, irrationabilem iram
populi permixti eſſe confidens, & neque regulas
patrum, non legem Imperialem, aut ſanctiones
Eccleſiaſticas, non ordinem, non poteſtatem Im-
perialem, non iudicialem ſeueritatem mente
percipiens, mox ordinationes effecit Epiſcopo-
rum ſimul & clericorum, Epiſcopus ſine impoſi-

A tione manus exiſtens. Sed neque priorem habens
presbyteratus ordinem, baptiſma fecit: & omnes
operationes, quæ ei nullatenus agere compete-
bant, exercuit. His ita audacter & nefande per
eum quotidie procedentibus, poſt aliquot dies
dum alibi degeret, magnificus & glorioſiſſimus
dux Dionyſius ciuitati adfuit laboranti, & egit
quatenus peſtifer Eccleſiæ crudeliſſimus tyran-
nus, etiam ab ipſa ciuitate recederet. Quo facto,
Eccleſiæ & ciuitati communē vtilitatē conſuluit.
Sic ergo decurſis paucis diebus, dum commotio
& irrationabilis ira pro Timotheo meditaretur
ab aliquibus contra ſanctæ memoriæ Proterium,
B nihil aliud erat quod faceret ille beatæ memo-
riæ, quàm vt locum daret iræ, ſecundum quod Rom. 12.
ſcriptum eſt, vt ad ſacrum Baptiſterium ſe con-
ferret, inuaſionem fugiens contra ſuam concur-
rentium necem. In quo ſcilicet loco, & barbaris
& cunctis ferocibus hominibus timor fuit, etiam
neſcientibus loci culturam, & exinde gratiam
emanantem. Hi vero tamen qui ab initio inten-
tionem Timothei ad effectum perducere feſtina-
bant, neque in illis intemeratis locis eum ſaluari
volentes, neque cultum loci metuentes, nec tem-
pus, cum eſſet ſalutaris Paſchæ feſtiuitas, nec ip-
ſum ſacerdotium paueſcentes, quod eſt mediatio
C Dei & hominum, percuſſerunt inculpabilem vi-
rum, eumq. crudeliter occiderunt, etiam cum
alijs ſex, & circumducentes eius vbique cadauer
vulneratum, crudeliterq. trahentes per omnia
pæne ciuitatis loca inſenſibile corpus plagis ſine
miſericordia verberabant, diuidentes membra-
tim eum, & neque interiora more canum guſtare
parcentes illius viri, quem nuper habere ſe me-
diatorem Dei & hominum putauerunt; traden-
tesq. reliquum eius corpus igni, etiam diſperge-
bant eius cineres in ventos, ferocitatem beſtia-
rum omnium tranſcendentes. Horum ſiquidem
omnium auctor fuit, & ſapiens (ſi Deo placet)
D architectus Timotheus; primo ſiquidem adulter,
poſtea etiam homicida, pæne manibus proprijs
hoc nefas efficiens; & propterea condemnandus,
quando agenti, qui iubet malum fieri, in ſuppli- Rom. 1.
cio proximus eſt. Adiecit etiam his malis ſine
timore peiora, dum inique contra regulas opera-
tur. Hactenus agit ſacra myſteria, qui neque
laicorum communionem habere ſanctis canoni-
bus poteſt: & gubernat quidem auctoritate ſua
ſanctam Alexandrinorum Eccleſiam, res autem
eius, vt viſum fuerit ei, male deuaſtat, & habentes
alimenta pauperes ab Eccleſia, eius ſolatio pri-
uat omnimodis, alijs hæc ſceleratiſſimis expen-
E dendo. Et aperte quidem Epiſcopos condemna-
tos quatuor aut quinque, contrarios orthodoxæ
Fidei, ſicut diximus, exiſtentes, alios quidem ſe-
cum habet, alios vero per ciuitates mittit, vt in
eis Epiſcopos orthodoxos perſequantur: ſed &
alios ordinare non ceſſat. Eos autem qui regu-
lariter conſiſtunt, velut communicatores ſancti
& vniuerſalis Concilij, & ſanctæ memoriæ Prote-
rij, anathematizauit; & ſic expulit omnem ſan-
ctiſſimum vrbis Alexandriæ clerum communi-
cantem ſimiliter generali Concilio, & ſanctæ me-
moriæ Proterio Archiepiſcopo: ſed etiam cleri-

cos,

eos, qui in noſtris Ecclesijs & à nobis ſunt ordinati, omnes velut hæreticos anathematizando vere monſtrauit. Orthodoxos vero ſenes, & ſanctæ memoriæ Theophilum Alexandrinorum ciuitatis Epiſcopum, & ſanctæ memoriæ Cyrillum, & beatæ memoriæ Proterium, omnes antiquitus ordinatos, & vt diximus, anathematizauit, & à ſacerdotio cunctio prohibuit. Addidit autem iſtis malis etiam hoc, quòd ex venerabilibus diptychis abſtulit quidem ſanctæ memoriæ Proterij vocabulum; poſuit vero ſuum nomen, & Dioſcori ab vniuerſali Concilio condemnati, cuius nec ordinationes ſuſcepit. Sic vndique velut ebrius eſſe varia calliditate cõuincitur, & per ſingulas ciuitates & venerabilia monaſteria præcipit, vt nullus communionem ſuſcipiat aut ab Epiſcopis aut clericis, qui communicatores ſunt aut fuerũt ſancti & vniuerſalis Chalcedonenſis Concilij, & memoriæ venerandæ Proterij, nec putet clericos, qui à nobis ſunt ordinati: ſed pro illis iubet alios introduci tã quos ipſe ordinat, quàm quos alios facere iubet. Hinc igitur cunctas Aegyptiacæ diœceſis ſanctas Eccleſias obtinente caligine atque mærore, eiſq. confuſione rerum in eis ſic exiſtentium cumulatis, coacti ſumus, contemnentes ſalubritatem propriam, multo itineris labore ſuſcepto, de ciuitatibus noſtris exire, & leporibus atque ranis formidoloſiorem agere vitam, propter calumnias à Timotheo, eiq. concordantibus contra nos ſingulos meditatas, & tamquam ad ſereniſſimum & influctuabilem portum, id eſt, ad veſtræ tranquillitatis veſtigia conuolare, deferentes conſacerdotes noſtros in quibuſdam latentes locis, propter inſidias ab his factas, nec valentes nobiſcum longa itinera properare, expectanteſq. per nos veſtræ pietatis auxilia, & vnam eamdemq. nobiſcum ſimul cum Alexandrinis omnibus clericis habẽtes fidem. Quia vero ſic aperta ſunt, quæ quotidie à Timotheo præſumuntur, vt neque conuictionibus aut laboribus egeant ad probandum, quando eius ſuperbia manifeſtata eſt, & contra regulas Patrum, & contra ſanctiones Eccleſiarum, contraq. ipſam rempublicam, contra omne cingulum & poteſtatem, præſumimus autem dicere aperte, etiã contra veſtrę pietatis Imperium; ſupplicamus & deprecamur veſtram Chriſtianiſſimam poteſtatẽ, vt orthodoxam & intemeratam Fidem & integre vbique ſeruatam, & indubitabiliter conſiſtentem, nulloq. noſtrorum circa eam diſcrepante, ſed, ſicut diximus, concordantibus nobis cum omnibus totius orbis ſacerdotibus, non patiamini tyrannidem rectitudinem Fidei ſuſtinere, ſed vindicare potius ſanctas Patrum regulas, & ordinem Eccleſiaſticum, ciuilemq. diſciplinam, & ſanctorum magnorumq. Conciliorum, diuerſis temporibus pro orthodoxę Fidei vigore celebratorum iniuriam: & ſcribere dignemini ſanctiſſimo Romanæ ciuitatis Archiepiſcopo, quatenus hæc ei à veſtra tranquillitate nota fiant: necnon & Antiocheno, & Hieroſolymitano, & Theſſalonicenſiũ vrbis Epiſcopo, & Epheſino, alijſq. quibus viſum veſtræ fuerit poteſtati; (nam Archiepiſcopo huius regiæ ciuitatis Anatolio declarata eſt noſtris libellis huiuſmodi cauſa) vt eorum ſanctitas certiſſime cognoſcens mala quæ prouenerunt contra orthodoxorum Eccleſias & Epiſcopos per Timotheum, veſtræ pietati renuntiet, quid in tantis malefactis, ſanctorum Patrum regulis ſit decretum. Et tunc ſanciat quidem veſtra potentia, vt qui ita vaſtauit Eccleſiaſticas ſanctiones, ab Alexandrinorum Eccleſia ſancta recedat, cui præſederat tyrannico modo, & non legitima diſpoſitione tentauit atque perfecit, tantarumq. præſumptionum pœnæ ſubiaceat. Deinde iubeat, ſicut ſanctæ Patrum regulę præcipiunt, & antiqua conſuetudo tradit, Aegyptiacæ diœceſis omnem ſynodum orthodoxam, & communicatricem totius orbis Epiſcoporum, quempiã ſanctæ vitæ eligere dignum ſacerdotio virum, & communicatorem vniuerſalis Concilij, & veſtræ pariter pietatis, & qui ſedi ſancti Marci Euangeliſtæ irreprehenſibilis eſſe videatur, quiq. poſſit vita Alexandrinorum populum in ſanctitate atque iuſtitia gubernare, noſq. valeat velut propria membra defendere, & ſit ad ſatisfaciendum idoneus verbo ſimul & doctrina, ſecundum Apoſtolum, vt poſſit erudire reſultantes, & ad veritatem cum ſatisfactione reducere. *Tit. 1.* Si vero (quod non credimus) poſtquam ſecuta fuerint hæc quæ popoſcimus ſupplicantes, opus fuerit etiam Synodo, non pro cauſa Fidei, quia, ſicut prædiximus, nullo modo dubitamus, ſed propter Timothei nouitates & vanitates, & nefandos actus: neque hoc euitamus, neque ſegnes ad hoc erimus, ſed potius confidentes accedemus: quia ipſa noſtra iuſtitia defenſionem nobis apportat, quando nobis nullum ſermonem facientibus pro redargutione vel probatione eorum, ipſa quæ ab illis iam contra ſanctas regulas praue commiſſa ſunt, & hactenus perpetrantur, pæne vocem ſuam aduerſus eos emittũt, nec occultari poſſunt. Cumq. ipſe cum ſuis inſtanter vſque ad præſens, impudenterq. deroget & anathematizet ſummos Archiepiſcopos, id eſt, Romanum Leonem, & Conſtantinopolitanum Anatolium, & Baſilium Antiochenum, cunctumq. Chalcedonenſe Conciliũ, omneſq. totius orbis Epiſcopos, & vndique orthodoxos clericos ſimul & laicos: hinc itaque veſtram tranquillitatẽ ſuppliciter exoramus, quatenus dum petitiones noſtræ perueniant ad effectum, ſancire iubeatis veſtræ ſyllabis pietatis, Timotheum ab appetita væſania prohiberi; vt nec ordinationes aliquas tamquam Epiſcopus faciat Epiſcoporum, ſeu clericorum, aut quorumlibet aliorum, neque collectas debeat celebrare, aut quodlibet aliud Epiſcopi opus efficere, vel contra noſtras ciuitates, aut Eccleſias, aut aduerſus nos aliquid tentare vel innouare, quãdo abſolute cõtrarius apparuit & Concilio, & catholicæ ſimul Eccleſiæ: ſed neque vt res Alexandrinæ Eccleſiæ vt viſum ei fuerit, diſpergat, ne ſicut male putat, per pecunias ſuæ vtilitati proſpiciat: ſed vt concilio ſenioris cleri Alexandrinæ ciuitatis, præter eos ſcilicet qui ab ipſo nunc ſine iudicio & contra regulas ordinati ſunt, conſtituat, qui etiam dudum indiciũ diligentiæ fauoriſq. ſanctæ Eccleſię temporibus patrum præcedentium pręhuc-

bucrunt: quatenus & prouidere rebus Eccleſiæ,
& cuſtodire eius redditus poſſit domino, hęc for-
ma à veſtra pietate proferatur. Clericos vero
vniuerſos honore dignos, & in reuerentia ſene-
ſcentes, qui ab eo ſunt, ſicut iam diximus, expulſi,
Iſ redire "ſanciri pręcipite ſine calumnia ad ſuas Eccleſias,
in pace celebrantes pro veſtra pietate ſolemnes
orationes, cum quiete ſeruari, vrbemq. pariter &
in ea ſanctas Eccleſias conſtitutas, ad Chriſti glo
riam, & ſalutem & perpetuitatem veſtræ Chri-
ſtianiſſimæ pietatis: litteras dirigentes pro his
quæ poſcimus, ad magnificentiſſimum Dionyſiũ
ducem, necnon & ad ſingularum prouinciarum
iudices; quatenus ea quæ à veſtra manſuetudine
ſunt ſancita, & ſeruentur, & effectui cõtradantur.

Neſtor Epiſcopus ciuitatis Flagonitorum, his precibus ſubſcripſi.
Athanaſius Epiſcopus Toicenæ ciuitatis, ſimiliter.
Pulſaminon Epiſcopus Niciotorum ciuitatis, ſimiliter.
Theonas Epiſcopus Vantenæ ciuitatis, ſimiliter.
Pæmen Epiſcopus Eleſmatis, ſimiliter.
Athanaſius Epiſcopus Thoitorum, ſimiliter.
Apollo Epiſcopus Autithorum, ſimiliter.
Harpocras Epiſcopus Gauæorum, ſimiliter.
Paulus Epiſcopus Taneos, ſimiliter.
Eſaias Epiſcopus ciuitatis Naucratenæ, ſimiliter.
Iſaac Epiſcopus Thincos, ſimiliter.
Petrus Epiſcopus Sciuorum Mandrorum, ſimiliter.
Maurion Epiſcopus Cotenopolitanus, ſimiliter.
Maximus Epiſcopus Gazulenus, ſimiliter.
Ammonius presbyter Alexandrinus & æconomus, ſimiliter.
Timotheus presbyter & æconomus eiuſdem Eccleſiæ, ſimiliter.
Aaron presbyter, & Macarius presbyter, ſimiliter.
Theodorus diaconus, & Proterius diaconus, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM Ægyptiacæ diœceſis, ad Anatolium Archiepiſcopum Conſtantinopolitanum.

Sanctiſſimo & Dei amantiſſimo Archiepiſcopo
Conſtantinopolitanæ & catholicæ Eccleſiæ
Anatolio, Epiſcopi Aegyptiacæ diœceſis.

XXIII. SIcut paterni pontificatus & ſucceſſionis gu-
bernacula retines, ſic & illorum integritate
imitaris zelum, & omnes quidem diuerſis tem-
poribus ſæuientes exaſperatos contra ſacras re-
gulas, & ſanctam intemeratamq. Fidem, & hære-
ticos operarios à ſancta & venerabili Eccleſia
remouiſti, liberamq. eam omni diſcordia & hæ-
retico ſenſu monſtraſti: quod etiam nunc credi-
mus & à tua ſanctitate fieri, & ab alijs ſanctiſſi-
mis Archiepiſcopis, qui eiuſdem honoris ſortiti
ſunt ſedem, magis autem ab omnibus ſanctiſſi-
mis totius orbis Archiepiſcopis contra Timo-
theum, qui Alexandrinæ Eccleſiæ pontificalem
ſedem ſibi tyrannico abripuit modo, & contra
eos qui tantæ vęſaniæ cooperatores exiſtunt, eo
quòd commune ſit omnibus Chriſti pontificibus,
bellum aduerſus eos adſumere. Iam itaque pre-
ces offerentes pijſſimo & Chriſtianiſſimo noſtro
Principi, licet non omnia quæ præſumpta ſunt,

A valeremus edicere propter multitudinem ini-
quitatum ab eo factarum contra ſacras venera-
bileſq. regulas, & aduerſus ipſam rempublicam:
Verumtamen vt virtutis noſtræ veræ humilitatis
fuit, hæc tamquam in tabula depingentes, eius
pietati narrauimus, poſcentes auxilium præberi
ſanctis Eccleſijs in Aegypto conſtitutis, & corre-
ctionem vitijs quæ commiſſa ſunt, adhiberi. Ni-
hilominus autem & tuam ſanctitatem adimus
per hos libellos, & denuo ſuggerimus, quod nar-
rantes ore proprio dudum effecimus, quæ quidē
præſumpta ſint aduerſus ſanctas regulas à me-
morato Timotheo, quæ vero etiam contra ſan-
B ctam immaculatamq. Fidē commiſſa ſunt, quem-
admodum iura ab eo ſint ſacerdotij conculcata,
& ad quantam deriſionem Iudæis atque Gentili-
bus, & alijs qui non recte circa orthodoxam Ec-
cleſiam catholicamq. conſiſtunt, Chriſtianorum
ſacramenta perduxerit: & quemadmodum ipſam
rempublicam in peiorem ſtatum mutauerit, qui
ſanctiſſimas quidē Eccleſias in Aegypto poſitas,
earumq. orthodoxos paſtores, & cum diſciplina
Chriſti ouilia gubernantes, expulit ab Eccleſijs
cum ſacerdotibus ſuis: venerabilia vero mona-
ſteria, & quæ olim Fide orthodoxa claruerunt,
iuuenum, virginumq. ſubuertit, vt pæne omnes
C Aegyptiacæ Eccleſiæ vna cum monaſterijs pro-
pter prædictas cauſas & perſecutiones à Timo-
theo factas, in calamitate ſint poſitæ. Obſcure
loquentes, ne credamur ſuperflua quædam dice-
re veritati, ſermoni noſtro ponentes ordinem,
conamur vt poſſumus, breuiter ea quæ aduerſus
nos, magis autem quæ aduerſus veritatem ſunt
facta, depromere. Igitur poſt turbam, quæ nuper
facta eſt ſanctis Eccleſijs à quibuſdam hæreticis,
qui tunc clerici erant, & ſanctiſſimæ Alexandri-
norum Eccleſię ſedis pontificatum deſiderabant,
cum in ſancta pace conſiſterent Aegyptiacæ &
Alexandrinæ ſanctiſſimę Eccleſiæ, & concorda-
D rent omnes ſancto vniuerſali Chalcedonenſi Con
cilio, eo quòd conſonet, nihilq. mutatum habeat,
neque augmentum, nec imminutionem obtineat
à ſancto Concilio, quod certo tempore in Nicæa
ciuitate à trecentis decem & octo ſanctiſſimis
Epiſcopis celebratum eſt, pręſumpta ſunt, reli-
gioſiſſime pater, contra Alexandrinam ſanctiſſi-
mam Eccleſiam, quę nec ſermo, nec omne ſęcu-
lum quolibet tempore nouit effecta, ſed neque
tyrannorum quilibet tale malo ſui capitis ali-
quando tractauit. Quidam enim Timotheus Ale
xandrinę Eccleſię presbyter, malignitate inſignis
exiſtens, & ſub figmento ſemper continentem
E oſtendens vitam, & opportunum propriæ volun-
tatis cognomen habens furoris, illo tempore de-
ſiderio detentus in ſedis Alexandrinæ pontifica-
tu, & hoc non adipiſcens, præcipue dum ſacerdo-
tio fuiſſet deiectus ſententia ſynodali Dioſcorus,
nihil mali reliquit, quo molitus non eſt cõtra ſan-
ctam Eccleſiam, donec deſiderium proprium ad-
impleret. Inſidiatus ergo mortem, magis autem
tranſitum ad cælos, pij & beatæ memoriæ Impe-
ratoris Marciani, & hunc quaſi congruum ſibi iu
dicauit, vt ſuam perficeret voluntatem, redimens
quoſdam monachos negligentes, qui in ſuburba-
nis

A nis habitare noſcuntur, & ſemetipſos, ſicut & ille, ex quo Chalcedonenſe ſanctum & vniuerſale Concilium celebratum eſt, à communione generalis Eccleſię ſuſpenderunt, turbiſq. gaudentibus ſemper adhuc ſuperſtite ſanctæ memoriæ Archiepiſcopo noſtro Proterio, & ſolemnia atque decentia Pontifice celebrante myſteria, & collectas ſine aliqua ſeditione faciente nobiſcum, & cum omni Alexandrino clero, & concurrente omni curia ad collectas quæ ab eo celebrabantur pro communi ſalute, pro pijſſimo atque Chriſtianiſſimo Principe noſtro, & omni palatio & eius exercitu; miſit in ciuitatem, vt turbam atque tumultus facerent, tamquam nouitas quædam, aut permutatio B reipublicæ & orthodoxæ Fidei facta fuerit in tranſitu piæ memoriæ Principis Marciani: tantamq. commouit ſeditionem, totam vt vrbem complens ſimplicium virorum & ſeditioſis conſentientium, & ſine iudicio talium voluntatibus conſonantium, vt etiam nefarij clamores fierent, nullusq. poſſet liberorum, & manſuete viuentiũ illo die procedere. Deinde alia congregata eſt multitudo permixta atque redempta, eiuſdem Timothei molitione collecta in maiorem Alexandrinæ ciuitatis Eccleſiam, vna cum prædictis monachis, & ſumens duos Epiſcopos conſentientes ſibi, & propterea ſub indignatione factos Eccleſię C à pontificali ſede Alexandrinę Eccleſię, nullamq. communionem habentes cum ſancta catholicaq. Eccleſia, ſemetipſum inthronizauit, & quaſi Archiepiſcopum demonſtrauit, dum vere catholicus Archiepiſcopus cum omni clero in epiſcopio conſiſteret. Et repente quidem acceſſit baptiſmata & ordinationes efficere diaconorum atque presbyterorum, necnon & Epiſcoporum: & alia cœpit niti, quæcumque facere competunt vero Pontifici. Et eos quidem quos ordinauit, diſtribuit in Alexãdrinas ſanctas, Aegyptiacaſq. Eccleſias; præcipiens omnes religioſiſſimos presbyteros Eccleſiarum, atque diaconos à præceſ- D ſoribus tranſitum ad cælos habentibus, ordinatos, id eſt, à Theophilo, & Cyrillo, & Proterio, ab Eccleſijs expelli, nullum vlterius ſacerdotij miniſterium habituros. Extendens autem ſuam væſaniam, & quaſi incrementum ſuæ ſuperbiæ & concupiſcentiæ operatus, conſiderans quia non poſſit aliter ſtudium ſuæ intentionis efficere, niſi ab humanis rebus auferret, quod etiam fecit, cum qui regulariter iure Archiepiſcopus, & catholicæ paſtor fuit Eccleſiæ, ſanctæ memoriæ Proterium, ſuadens aliquos, ſicut rerum euentus oſtendit, homicidas veros contra inſurgere, qui eum orantem in baptiſterio peremerunt, & per omnem (vt E ita dicamus) vrbem trahentes, & velut in pompa eius reliquias deducentes vndique vulneratas, & membratim inciſas, non reſpuerunt etiam carnis eius & internorum viſcera ſancta guſtare; igniq. tradentes reliquum eius corpus, ventis etiam cinerem diſpargebant, omnem beſtiarum tranſcendentes ferocitatem: non ſenectutem, non canos, non pontificatum, mediatorem Dei & hominum, non tempus erubeſcentes. Commiſerunt enim homicidium tempore ſancto Paſchæ, quo etiam dæmones ſalutari paſſione perterriti conquieſcunt. Ruſum etiam augmentum malorum efficiens per eos, qui cum eo dudum fuerunt, & quaſi ſemetipſum in malis exercens, condemnatos quidem in ſcripto clericos & Epiſcopos in communionem ſuſcepit, & miniſtrare præcepit ſanctis & venerabilibus ſacrificijs: ſanctum vero & vniuerſale Concilium Chalcedone celebratum, quod nec augmentum, nec imminutionem, ſicut prædiximus, habet à ſancta Nicæna Synodo, anathemati ſubdidit cũ omnibus ei communicantibus: nullumq. religioſorum Epiſcoporum ex Aegypto, aut Alexandrinorum clericorũ ei communicantium ſuſcepit, niſi qui illi abrenuntiare B præſumunt, quod hactenus nemo fidelium fecit. Inſuper omnes totius orbis Epiſcopos, eorumq. venerabiles clericos anathematizans, parua ſiquidem hæc eſſe iudicans, & ad ſatietatẽ hæreticæ ſuæ vęſaniæ non poſſe ſufficere, etiam in venerabili diptycho (in quo piæ memoriæ tranſitum ad cęlos habentium Epiſcoporum vocabula continentur, quæ tempore ſanctorum myſteriorum ſecundum ſanctas regulas releguntur) poſuit ſuum nomen & Dioſcori, qui ſub damnatione anathematis à Deo & vniuerſali Concilio eſſe decretus eſt, & deleuit exinde ſanctæ memorię, & ſecundum Deum viuentis Proterij nomen regu- C lariter Archiepiſcopi conſtituti. Et ne polluamus vltra ſermonem, dum ſingulas eius volumus præſumptiones edicere, vſque ad ea quæ dicta ſunt, linguam præcurrentem refrenantes, aliquo modo reticuimus. Nolumus enim recordari, quemadmodum conatus eſt in ſanctiſſimas Aegyptiacæ diœceſis Eccleſias, in quibus Dei amantiſſimi & orthodoxi Epiſcopi cõſtituti ſunt, hæreticos Epiſcopos deſtinare, & in venerabilibus monaſterijs clericos; & quemadmodum concutiat virginum monaſteria, conturbans eas, & terrorem eis ſuæ tyrannidis imponens; vel ad quantam vęſaniam inſiliuit, ita vt etiam pontifi- D cales ſedes, in quibus reſedit ſanctæ memoriæ Proterius, poſtquam fregit eas, igni contraderet, aqua marina venerabilia ſanctaq. altaria in ſanctis Eccleſijs, vbi ædificata ſunt atque dicata, diluerit; ne audientes in incredulitatem forte ducantur, aut certe rectæ Fidei inimici lætentur: à quo & alia multa valde præſumpta ſunt, quę narrari ſermone non poſſunt. Quia vero terribilia ſunt, & omnem vęſaniam valde tranſcendunt, quę in talibus ſanctiſſimis tẽporibus ſunt ab eo commiſſa aduerſus ſanctam inteneratamq. Fidem, & contra ſanctas & venerabiles regulas, communemq. diſciplinam, magis autem contra ſancta- E rum Eccleſiarum ſtatum, & aduerſus ipſam rempublicam, eiuſq. leges; hæc ferre minime præualentes, neque permittenda cenſentes, multam itineris fatigationem, marinaq. pericula, & incertam vitam ipſius, noſtrarumq. Eccleſiarum curas ſecundo loco ponentes, ad hanc regiam venimus ciuitatem, conſacerdotes in occulto velut in perſecutione tyrannica dimittentes, & preces pijſſimo & Chriſtianiſſimo Principi, & tuæ ſanctitati fundentes, atque poſcentes, quatenus miſericordiam præbeatis ſtatui communi, & ſaluti orthodoxæ plebis, Eccleſiarum pariter vnitati; necnon & ſan-

& ſanctorum & Dei amantiſſimorum patrum noſtrorum laboribus ſeratis auxilium, qui diuerſis tẽporibus pericula ſunt perpeſſi, multaq. contra inimicos habuere certamina, quatenus ſancta & intemerata Fides, immobilis & intentabilis poſſit ab omni hæretica ſapientia cuſtodiri; noſtroſq. gemitus ſynodicis litteris ſanctiſſimo Eccleſiæ Romanæ Pontifici Leoni, necnon & Antiocheno, & Hieroſolymitano, atque Theſſalonicenſi, & Epheſino, Dei amantiſſimis Epiſcopis, vel alijs, quibus fuerit viſum, Eccleſijs indicetis, (quoniam hoc delictum Iſio eſt communis) vt omnes totius orbis Epiſcopi cognoſcentes ea, quæ præſumpta ſunt à Timotheo, & quia nouitates exercuit contra ſanctas regulas, & religionẽ orthodoxam, litteris ſynodicis pijſſimo & Chriſtianiſſimo Principi noſtro, veſtræq. ſanctitati ſecundum venerabiles patrum regulas reſcribentes, dignam formam, quæ in hoc placuerit, præbere non differant. Si vero proſpexeritis oportere fieri vniuerſale Concilium pro ſalute fideliũ populorum, & ſtatu ſanctarum Eccleſiarum, vt terminus debeat regulariter in his quæ à Timotheo ſunt nefande commiſſa, proferri, ne malignis alijs viris occaſio perpetrandi ſimilia præbeatur, & hoc fieri deprecamur, ſanctiſſime & Dei amantiſſime Pontifex. Paulo minus autem nos tranſſerat etiam hoc ad obiurgationem eorum, quæ à Timotheo ſunt præſumpta contra ſanctæ memoriæ Proterium, declarare: quod facimus, vt nullam ille poſſit habere in ſuis delictis excuſationis occaſionem, & omnes audientes agnoſcant, quia nihil contra eum pro inimicitiarum cauſa ſuggeſſimus. Nam cum poſt mortem ſanctæ memoriæ Archiepiſcopi noſtri Proterij tantam rabiem contra eum & veſaniam demonſtrauerit, vt etiam pontificalem ſedem, in qua ille ſedit, igne cremaret, & de venerabili diptycho eius nomen auferret, & qui ab eo fuerant ordinati, eccleſiaſticum & ſacerdotale miniſterium celebrare prohiberet, eiuſq. generis proximos valde perſequeretur; ſubſtantiam quoque eius, quam à parentibus habuerat, deuaſtaret: quomodo manifeſtus non eſt, quia cædem contra eum ipſe commiſit, rebus ipſis voluntatem Timothei valde pandentibus, & quemadmodum eſſe veſanus apparuit contra memoriam illius, qui beate defunctus eſt? Supplicamus igitur, vt nulla ſubreptio apud "angelum veſtræ ſanctitatis obtineat, per eos qui pro eo ſermonem videntur efficere, ſed res ipſas inſpicite, quia non ſolũ aduerſus viuum infeſſus extitit, ſed etiam contra defunctum: & ſanctis regulis placitam contra eum formam dare dignemini.

" f. animum

EPISTOLA QVORVMDAM EPIſcoporum Aegyptiacæ diœceſis pro Timotheo nefando Archiepiſcopo Alexandrinæ Eccleſiæ, ad Leonem Imperatorem Auguſtum.

Pijſſimo & Chriſtianiſſimo Imperatori orthodoxo Leoni, victori, triumphatori, ſemper Auguſto, Epiſcopi & clerici Aegyptiacæ diœceſis ab Archiepiſcopo Timotheo Aeluro deſtinati.

XXIV.

1. Pet. 3.

SCriptum eſt, omni poſcenti rationem eſſe reddendam de ſpe, quæ in nobis eſt, atque multo magis pijſſimo & Chriſtianiſſimo Principi. Nos itaque ſanctiſſimi & Dei amantiſſimi patris noſtri & Archiepiſcopi Timothei litteras tranquillitati veſtræ detulimus, gratiarum actione pleniſſimas, & quòd Alexandrinorum magna ciuitas, auſpice Deo, ſub veſtræ pietatis Imperio pacem habeat, & cum quiete multa tam ipſa ciuitas, quàm ſanctiſſimæ Eccleſiæ & venerabilia monaſteria gubernentur. Quia vero neceſſarie viſum eſt, etiam ſpem noſtram & fidem breuiter veſtræ mãſuetudini declarare; ſuggerimus, nos trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum, qui in Nicæna ciuitate collecti ſunt, & per ſanctum Spiritum ſunt locuti, Symbolum atque Fidem tenere & cuſtodire, & neque augmentũ aliquod, nec imminutionem recipere. Ea namque, quæ à ſancto Spiritu dicta atque cõſcripta ſunt, fas non eſt aliquo modo retractari, nec augmentum aliquod, nec imminutionem eis inferre, ſicut ſcriptum eſt: Noli tranſponere terminos æternos, quos poſuerunt patres tui: quando neque interpretatione eget prædictorum ſanctorum Patrum Fidei Symbolum, cum per ſe interpretatum ſit, & clare prædicet myſteria pietatis. Hanc ergo Fidem firme & inconcuſſe atque immobiliter detinemus. Hæc ad ſatisfactionem perfectam manſuetudini tuæ ſuggerimus, & ita credimus tam nos, quàm Dei amãtiſſimus Archiepiſcopus noſter Timotheus. Hoc autem manifeſtum tuæ facimus pietati de prædicto Archiepiſcopo noſtro Timotheo, quia confidens de tua pietate, eidem Symbolo trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum, in quo baptizati eſtis, bonamq. confeſſionem cõfeſſi, credere, & in eo perſiſtere, & ſpem ſalutis habere. Et communicauit tuæ pietati, & confitetur ſe orthodoxum ita ſapientẽ atque credentem, vt etiam collectas & ſine ſanguine ſacrificia celebret pro veſtra potentia. Quia vero ſatisfecimus præcepto veſtræ tranquillitatis, ſuppliciter exoramus, vt annuaris precibus noſtris, & Dei amantiſſimo & ſanctiſſimo Archiepiſcopo noſtro reſcribatis, & nos ad eius ſanctitatem protinus dirigatis. Speramus enim, quoniam Deus qui tuæ ſerenitati pium hoc donauit Imperium, paceṁq. in Alexandrina ciuitate diſpenſare dignatus eſt, veſtrum corroborabit amplius principatum, maioremq. pacem donabit cuncto terrarum orbi & ſanctis Eccleſijs. Quia vero veſtra pietas imperauit, quemadmodum de Synodis ſapiamus; noſtram ſententiam facimus manifeſtam, quoniam communicat Eccleſia Synodis in Epheſo celebratis. Synodum vero centum quinquaginta neſcimus: nouimus autem, quia beati patres noſtri & Archiepiſcopi poſt Concilium*, atque in Conſtantinopolitana Eccleſia congregati ſunt. Synodum enim Chalcedonenſem Eccleſia maximæ ciuitatis Alexandrinę non ſuſcipit. * * * * *

Prou. 22.

EPISTOLA LEONIS PAPAE AD Leonem Imperatorem.

Leo Epiſcopus Leoni Auguſto.

XXV. Litteras clementiæ tuæ, plenas virtute fidei & lumine veritatis, veneranter accepi: quibus cuperem etiam in eo quod præſentiam meam pietas veſtra neceſſariam exiſtimat, obedire, vt maiorem fructum conſpectu veſtri ſplendoris aſſequerer: ſed magis id vobis arbitror placiturum, quod eligendum ratio demonſtrauit. Nam cùm ſancto & ſpiritali ſtudio in vniuerſo mundo pacem Eccleſiæ muniatis, B nihilq. ſit conuenientius Fidei defendendæ, quàm his, quæ per omnia inſtruente Spiritu ſancto irreprehenſibiliter definita ſunt, inhærere; ipſi videbimur bene ſtatuta conuellere, & auctoritates, quas Eccleſia vniuerſalis amplexa eſt, ad arbitrium hæreticæ petitionis infringere; atque ita nullum colligendis Eccleſijs modum ponere, ſed data licentia rebellandi, dilatare magis quàm ſopire certamina. Vnde, quia poſt illas Epheſinæ ſynodi impietates, quibus Dioſcori ſcelere Fides catholica refutata, & peruerſitas Eutychiana ſuſcepta eſt, nihil ad ‖ conſeruationē Fidei Chriſtianæ vtilius potuit ordinari, quàm C vt prædicti facinus ſancta Synodus Chalcedonenſis aboleret, & tanta illic haberetur cæleſtis cura doctrinæ, vt nihil in cuiuſquam opinione reſideret, quod à prædicationibus vel propheticis vel Apoſtolicis diſſonaret; ea ſcilicet moderatione ſeruata, vt rebellibus tantum ac pertinacibus ab Eccleſiæ vnitate reiectis, nulli correcto venia negaretur. Quid probabilius, quid religioſius poterit pietas veſtra decernere, quàm vt quæ non tam humanis, quàm diuinis ſunt ſtatuta decretis, nullus vltra ſinatur impetere, ne vere digni ſint tantum Dei munus amittere, D qui de veritate ipſius auſi fuerint dubitare? Cum ergo vniuerſalis Eccleſia per illius principalis petræ ædificationem facta ſit petra, & primus Apoſtolorum beatiſſimus Petrus voce Domini dicentis audierit: Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam: quis eſt, niſi aut antichriſtus, aut diabolus, qui pulſare audeat inexpugnabilem ‖ firmitatem? qui in malitia ſua inconuertibilis perſeuerans, per vaſa iræ, ſuæ apta fallaciæ, falſo diligentiæ nomine, dum veritatem ſe mentitur inquirere, mendacia deſiderat ſeminare. Atque contemnenda & vitanda merito ſibi incontinens furor & E impietas cæca præſcripſit, vt dum diabolico inſtinctu in ſanctam Alexandrinam ſæuit Eccleſiam, quales eſſent qui Chalcedonenſem Synodū retractari cupiunt, diſceretur; in qua nullo modo accidere potuit, vt à nobis contra ſanctam Nicænam Synodum ſentiretur, quod hæretici mentiuntur, qui ſe fidem Nicæni Concilij tenere confingunt, in quo ſancti & venerabiles Patres noſtri contra Arium congregati, non carnem Domini, ſed deitatem Filij homouſion Patri eſſe firmauerunt: in Chalcedonenſi autē Concilio aduerſum Eutychianam impietatē definitum eſt, de ſubſtantia Virginis matris Dominum IESVM Chriſtum ſumpſiſſe noſtri corporis veritatem. Apud Chriſtianiſſimum igitur Principem, & inter Chriſti prædicatores digno honore numerandum, vtor catholicæ Fidei libertate, & ad conſortium te Apoſtolorum ac Prophetarum ſecurus exhortor, vt conſtanter deſpicias ac repellas eos, qui ſe Chriſtiano nomine priuauere: nec patiaris impios parricidas ſacrilega ſimulatione de Fide agere, quos conſtat ‖ Fidem velle vacuare. Cum enim clementiam tuam Dominus tanta ſacramenti ſui illuminatione ditauerit, debes incunctanter aduertere, regiam poteſtatem tibi non B ſolū ad mundi regimen, ſed maxime ad Eccleſiæ præſidium eſſe collatam; vt auſus nefarios comprimendo, & quæ bene ſunt ſtatuta, defendas, & veram pacem his quæ ſunt turbata, reſtituas: depellendo ſcilicet peruaſores iuris alieni, & antiquæ fidei ſedem Alexandrinæ Eccleſiæ reformando: vt correctionibus tuis Dei iracundia mitigata, regiæ ciuitati non retribuat quæ ante admiſſa ſunt, ſed remittat. Conſtitue ante oculos cordis tui, venerabilis Imperator, omnes qui per totum orbem ſunt Domini ſacerdotes, pro ea tibi Fide, in qua totius mundi eſt redemptio, ſupplicare: in qua te ſpecialius ambiunt, qui Apo C ſtolicæ Fidei ſectatores, Alexandrinæ Eccleſiæ præſederunt, agentes apud pietatem tuam, ne hæreticos homines, & merito pro ſua peruerſitate damnatos, vti ſua perſuaſione patiamini, cū ſiue impietatem erroris aſpicias, ſiue opus perpetrati furoris attendas; non ſolum ad ſacerdotij honorem admitti nequeant, ſed ab ipſo Chriſtiano nomine mereantur abſcindi. Nam (quod exorata pietatis veſtræ venia dixerim) quodam contagio ſplendorem veſtræ ſerenitatis offuſcant, cum ſacrilegi parricidæ id audeant petere, quod nec innocentes liceat obtinere. Oblatæ ſunt glorioſiſſimæ pietati veſtræ preces, quarum exem D pla veſtris litteris ſubdidiſtis: ſed in his, quæ catholicorum ſunt deplorantium, ſubſcriptio continetur: & quia cauſa probabilis eſt, fiducialiter nomina ſingulorum, vel dignitas ſui honoris aperitur. In illis autem, quas orthodoxo Principi hæretica porrigere non formidauit obreptio, ſub incerto confuſæ vniuerſitatis vocabulo, ideo certum nomen retrahitur, ne non ſolum paucitas perſonarum, ſed etiam meritum detegatur. Latere enim ſibi vtile exiſtimat eorum quantitas, quorum eſt & qualitas indicata: nec incongrue, cuius loci homines ſint, profiteri metuunt, qui meruere damnari. In vna ergo catholicorum ſup E plicatio continetur, in alia hæreticorū commenta panduntur. Hic ſacerdotum Domini, & totius Chriſtiani populi, ac monaſteriorum deſletur euerſio: ibi immanium ſcelerum continuatio demonſtratur, vt quod non licuit audiri, liceat dilatari. Nonne perſpicuum eſt, quibus pietas veſtra ſuccurrere, & quibus debeat obuiare, ne Alexandrina Eccleſia, quæ ſemper fuit domus orationis, ſpelunca nunc fit latronum? Manifeſtū quippe eſt, per crudeliſſimam immaniſſimamq. væſaniam, omne illic cæleſtium ſacramentorum lumen extinctum. Intercepta eſt ſacrificij oblatio,

‖ confirmationem

Matth. 16.

‖ veritatem?

‖ à Fide deuiare.

Matth. 21

orthodoxas, poſt illam maximam, ei conſonas
exiſtentes, & pro illius confirmatione diuerſis
temporibus celebratas, recte probauit, & ſolum-
modo, ſicut diximus, ſemen zizaniorum tunc or-
tum exterminauit, ne vlla ex hoc malitiæ radix
per eos qui inerudite contendunt, denuo pullu-
laret, & putam intemeratamq. noſtram Fidem
in aliquo noceret, quatenus ab hoc aliqui ſimpli-
cium fœdarentur. Nunc igitur famoſiſſime & fi-
deliſſime noſter Princeps, inſertæ tibi iuſtitiæ
congruit ſancire, ne quorumdam mala voluntas,
ſeu heretica prauitas, cuncto orbi terrarum &
omnibus Chriſti ſacerdotibus vnitis ſecundum
Deum, & pacem habentibus, vexationis com-
munis & contritionis fiat occaſio, & ſacris ca-
nonibus ſuum robur contra Timotheum ſpernen
tem eos, per nos demonſtrantibus decernere, vti
quæ neceſſaria ſunt, vt per veſtræ pietatis impe-
rium, ſicut in illis quoque contra talium rerum
præſumpta prouenire ſancitum eſt, hæc ſecun-
dum legum ſeueritatem effectui contradantur,
ad vindictam cõtemptarum Eccleſiæ ſactionum,
& innoxij ſanguinis, hoc eſt, ſanctæ memoriæ
Proterij orthodoxi Alexandrinæ ciuitatis Epi-
ſcopi, ſicut viſum fuerit pietatis veſtræ tranquil-
litati, Chriſtianiſſime ac fideliſſime Imperator
Auguſte, immaculata & intemerabili dextera.

EPISTOLA EPISCOPORVM Europæ ad Leonem Imperatorem.

Protecto, pio & Chriſtianiſſimo domino totius
orbis terrarum, & Imperatori perpetuo Au-
guſto Leoni, Ioannes reuerendiſſimus Hera-
cleæ, Theophronius Epiſcopus Aphrodiſiadis,
Theotechnus Epiſcopus Cyclenſis, & Babu-
las Epiſcopus nouæ Theodoſiupolis Europæ
veſtræ.

XXVII. Pietatis veſtræ & Chriſtianitatis Imperium
clarius purpura atque diademate pro Fidei
cauſa lucet. Vere namque, piiſſime & Chriſtia-
niſſime Imperator, Leo quidem contra hoſtes
exiſtis, circa mites autem & ſubditos, manſuetiſ-
ſimi Dauid imitator agnoſceris, quippe diuini-
tus adeptus Imperium. Eodem namque modo
etiam eos qui inordinati videntur, & contra ſan-
ctas regulas ſemetipſos armauerunt, & ſeditio-
nes impias & ſceleſtas arripiunt, imperiali au-
ctoritate cõprimitis, & de mundi quiete cogitan-
tes, incommotas & ſine fluctibus ſanctas vbique
conſeruatis Eccleſias. Præſtet igitur omnium
Dominus Chriſtus veſtrum Imperium, indecli-
nabiliter confeſſionem Fidei conſeruantem, lon-
gæuis annorum curriculis ſanctorum interceſſio-
nibus permanere. Sacras igitur & Chriſtianiſſi-
mas litteras à veſtra tranquillitate directas, cum
multo ſtudio relegentes, in quibus præcepiſtis
nobis clarius explanare, quid de ſancto magnoq.
& vniuerſali Chalcedonenſi Concilio ſentiamus,
& de Timotheo, quem Alexandrinorum populus
ſibimet ordinauit Epiſcopum; per hanc humi-
lem noſtram relationem veſtræ pietati ſignifica-
mus, quomodo cunctis ſanctiſſimis orthodoxiſq.

A Concilijs & concordamus & conſentimus. Pri-
mum quidem dogmata & expoſitionem trecen-
torum decem & octo ſanctorum ſequimur Pa-
trum, eorumq. fidem indeclinabiliter cuſtodi-
mus, in quam etiam baptizati ſumus & baptiza-
mus. Poſt quos, centum quinquaginta ſanctorum
Patrum, qui in regiam Conſtantinopolim con-
gregati ſunt, conſtituta ſeruamus. Necnon etiam
Epheſinum Concilium, quod ſub beatæ memorię
Cæleſtino, ſucceſſore ſancti & venerandi & cu-
ſtodis clauium regni cælorum Petri, & ſub ſan-
ctæ memoriæ Cyrillo Alexandrino Pontifice con
gregatum eſt, propter hæreſim nefandam pro-
B phanamq. Neſtorij: pręcipue tamen per Dei gra-
tiam Chalcedone collectum magnum ſanctumq.
& vniuerſale Concilium, eo quòd prædicta Con-
cilia firmauerit, nihilq. quod illis bene videatur
placuiſſe, commouerit, nec augmentum quoddã
vel detractionem fecerit, aut quidquam ex his
quæ tunc fuere definita, commouerit, aut aliquid
incongruenter interpretatum ſit. Quod Conci-
lium velut anchoram cautam firmamq. ſerua-
mus, quando contra omnem hæreticam tyranni-
dem ſcutum inexpugnabile & arma extitit, quæ
nequeant ſuperari. Huius igitur formas ſiue de-
finitiones nullus recta ſapientium mutilare præ-
C ſumat: & neque vnum iota aut vnũ apicem poſ-
ſumus aut commouere, aut violare horum, quæ
ab eo recte ſunt & inculpabiliter definita. Sequi-
mur autem & famoſiſſimorum ſanctorum Patrũ
doctrinas rectas, miſericordia regis omnium
Chriſti euangelicum adepti ſacerdotium, recte
ſapimus ſemper, & ſicut ſapit Apoſtolica Roma-
norum ſedis Eccleſia, & ſicut ſapuerunt beatæ fa-
muſæq. memoriæ patres & Epiſcopi regiæ Con-
ſtantinopolis, & ſicut omnes totius orbis Epi-
ſcopi, recte verbum prædicantes veritatis ſapi-
mus, ſic regentes populos prædicamus, rectam
eis proponentes intemeratamq. doctrinam. De
D Timotheo vero, ſicut continent preces ſubditæ
ſacratiſſimis veſtris & Deo amãtiſſimis litteris,
quia eius immiſſione ſanctæ memoriæ Proterius
orthodoxus ſanctuſq. pater & Alexandrinorum
Epiſcopus, in ſacratiſſimi baptiſterij loco perem-
ptus eſt, membratimq. conciſus, & locis omni-
bus circumtractus, & poſt hæc igni contraditus,
aliaq. paſſus, quæ propter ſceleris exaggeratio-
nem terretur lingua proferre: ſanctiſſimum qui-
dem Proterium in ordine & choro ſanctorũ Mar-
tyrum ponimus, & eius interceſſionibus miſeri-
cordem & propitium Deum nobis fieri poſtula-
E mus: Timotheum vero, qui talia perpetrauit in
beatæ memoriæ Proterio, qui fuit Epiſcopus, cu-
iuſq. conſilio atque tractatu factum eſt ſcelus
huiuſmodi, quod etiam humanos auditus pro-
pter excellẽtiam crudelitatis obturat, tamquam
tyrannum & ſanguinarium, & propter immen-
ſam ſui crudelitatem antiquos tyrannos, qui ſe-
metipſos aduerſus triumphatores Martyres ar-
mauerunt, tranſcendentem, quiq. Epiſcopatum
arripuit, alienum à ſacerdotio & Epiſcopatus di-
gnitate & extraneum eſſe decernimus. Sanctiſſi-
mos autem & conſacerdotes noſtros, qui ab eo
contra Eccleſiaſticas ſanctiones excommunicati

ſunt atque damnati, & cõſacerdotes noſtros eos, & comminiſtros, & coepiſcopos, & communicatores habemus, & optamus ſanctis eorum orationibus Dei clementiam promereri. Similiter autem ſiue archimandrita, ſiue presbyter, ſiue diaconus, ſiue quis alius in clero conſtitutus, excommunicatus ab eo eſt propter bonæ memoriæ Proterium Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopum, huic communicamus, & eſſe eum in clericatus dignitate decernimus. Nam lupus, qui paſtori non pepercit, nec ouibus parcit. Eos autem qui in damnatorum locis ab eo ſunt conſtituti, ſiue Epiſcopi ſint, ſiue archimandritæ, ſiue presbyteri, ſiue diacones, ſiue quilibet in clero humiliori conſiſtens; hos indignos graduum, in quibus ſunt præter Eccleſiaſticam conſequentiam ordinati, cùm obumbratam velut theatralem dignitatem videantur ſortiti eſſe, decernimus. Veſtræ ſiquidem tranquillitatis eſt, Alexandrini populi curam habere, & à ſancta Dei aula lupum expellere, & inuulneratum inconſumptumq. gregem Saluatoris Chriſti ſeruare, & concordiam multamq. pacem Alexandrinorum ciuitati concedere, ad gloriam Chriſti, & exaltationem pijſſimi veſtræ Chriſtianitatis Imperij.

Ioannes Epiſcopus. Incolumem veſtram pietatem Deus omnium nobis donet longæuis temporibus ſanctorum orationibus.

Theotechnus Epiſcopus Cyclenſis, ſimiliter.

Theophronius Epiſcopus Aphrodiſiadis, ſimiliter.

Babulas Epiſcopus nouæ Theodoſiopolis, ſimiliter.

EPISTOLA LVCIANI EPISCOPI Byzenſis, ad Leonem Imperatorem.

Pijſſimo & Chriſtianiſſimo Domino Imperatori, perpetuo Auguſto Leoni, Lucianus humilis Byzæ metropolitanus Epiſcopus.

XXVIII. DAtis mihi pijs atque venerabilibus litteris veſtræ Chriſtianitatis Imperij, & relegente me ſacros apices veſtros, ac inueniente in eis ſeruentiſſimum circa orthodoxam Fidem zelum, & excellentem pietatis intentionem, & quia valde pro ſanctarum Eccleſiarum pace curatis, necnon & veſtras ciuitates ſub quiete manere, & omnes ſubiectos in tranquillitate conſiſtere feſtinatis, & ſacerdotes Chriſti pro Fidei robore ad concordiam inuitatis, & ea quæ diſcerpta ſunt inſidijs inimici, voluntate Dei coniungere decertatis: & mea humilitas ſuam indicat voluntatem, inquantum intelligere poteſt, principaliter equidem de Timotheo, quem etiam lectioni ſubiectæ preces edocuerunt ſacerdotij appellatione & operatione nimis indignum, qui ſecundum ſanctorum Patrum regulas expellendus, niſi forte propter magnitudinem clementiæ ſanctis ſummorum thronorum Archiepiſcopis quidquã de eo aliud videatur: eo quòd & piјſſimæ veſtræ diuinitus factæ, clementeſq. litteræ manifeſtant, valde vos de vrbe Alexandrina cogitare. De ſancto vero & vniuerſali Chalcedonenſi Concilio, quod concordat & trecentis decem & octo ſanctis Patribus qui in Nicæa conuenerunt, & centum quinquaginta qui poſt hæc in vrbe regia congregati ſunt, & eis qui in Epheſo ſub Cæleſtino Romanæ vrbis, & Cyrillo Alexandrinorum ſanctis Epiſcopis conuenerunt, etiã animo quidquam ſumere, quod ſit ei contrarium, impij atque hæretici ſenſus eſſe indicaui.

EPISTOLA VALENTINI EPISCOPI Philippopolis ad Leonem Imperatorem.

Per omnia piјſſimo & Chriſtianiſſimo Imperatori, triumphatori & Auguſto Leoni, humilis Valentinus in Domino æternam ſalutem.

CVm & ante Imperium virtutibus regnauerit Chriſtianiſſima veſtra tranquillitas, & in Imperio ſupra purpuras & diadema Fidei rectitudine decoratur & coronatur. XXIX. Nam compenſationem iuſtitiæ potius quàm donum à Chriſto regalia ſceptra percipientes, compenſationem rurſus Deo redditis, veſtrum Imperium conſeruanti, dum inceſſabiliter cogitatis, quatenus ſecuram ab omni hæretica tempeſtate Eccleſiam eius & ſine fluctuatione ſeruetis. Quemadmodum gentium bella amantium ſuperbas cogitationes ad terram deponere feſtinaſtis, ita & prauos ſenſus hæreticorum aduerſus Chriſtum latrantium, velut puluerem exufflantes ad nihilum vſque perducetis, & ſecundum vocabulum veſtrum, inimicis quidẽ Dei & veſtri Imperij, tamquam Leo ſæuus occurritis: circa eos autem qui pie Deum colunt, & Imperij veſtri ſceptris obediunt, ouium paſtoris imitatores & oues ſimpliciores exiſtitis. Igitur pro Eccleſiaſtica pace & ſalute filiorum Eccleſiæ multam prouidentiam pietas veſtra gerens, ſacratiſſimis ſuis ſyllabis adorandisq. ſanciuit, vt mea paruitas ſanctiſſimos prouinciæ Epiſcopos in vnum colligens, quę humilitati noſtræ placerent, & regulis conuenirent, & Fidei rectæ congruerent, indicaremus veſtræ Chriſtianitatis Imperio: maxime autem de crudelibus malignisq. rebus, & omnis tragœdiæ narratione maioribus, quæ nuper Alexãdriæ prouenerunt, ſimul & de Chalcedonenſi ſancto magnoq. & vniuerſali, gratia Chriſti celebrato Concilio: cuius termini non ex nobis, ſed gratia ſancti Spiritus ſunt confixi, nihil metuentes, neque pro gratia vel inimicitijs decernentes, ſed Dei ſolummodo iudicium iniudicabile formidantes, ad notitiam veſtræ Chriſtianiſſimæ tranquillitatis referre deberemus. Quapropter & in vnũ nosq. ſimul & noſtri clerici congregati, habentes timorem Dei præ oculis, ſub ea quæ à veſtra ſunt pietate ſancita, ſuggerimus veſtræ tranquillitati, quoniam & vnitatem colimus, & iniquorum communionem abominamur, & ſanctorum Patrum Concilia complectimur, & ea quæ ab eis ſunt definita atque decreta, cuſtodire intranſgreſſibiliter exoramus. Timotheum vero, qui totius malitiæ culmen excedit, & inhumanitatis crudelitatem tranſcendit, homicidam, patrisq. necatorem, qui Epiſcopo ſuperſtite Eccleſiam eius adulterauit, & ſponſum eius occidit, & tyrannico modo & impudenter ſemetipſum in ſe-

dem

dem eius impoſuit, ſicut preces oblatæ tranquillitati veſtræ declararunt, non oportere neque inter viuos examinari, palam eſt: numquam dignitate Pontificatus indui, & in ſancto altari ſtare, & diuinitati miniſtrare credendus eſt. Quid etiam dicamus de populo indiſcreto, qui ab eo ad impietatem armatus eſt, & amplius quàm eorum fluuius inundauit iniquitatibus, malitiæ turre vltra Pharum, qui apud eos excellenter accenditur, & vſque ad cælos flammas impietatis extendit? Victoriam dicam iudicans hanc eſſe, ad comparationem aliarum rerum, quæ ab eo ſine timore commiſſa ſunt, qui etiam vnam naturam negantes, cuncta ferocitate veſtiti ſunt. De ſancto vero & vniuerſali Chalcedonenſi Concilio, cuius princeps non homo, ſed Chriſtus, qui eſt ſuper omnia Deus & rex æternus, deinde paſtores totius orbis extitere doctores, præſentibus eis & ſacratiſſimo veſtro ſenatu, & culmine eminentium poteſtatum, & diuæ memoriæ ter beato principe Marciano, omnibus obſignantibus hanc eſſe pietatis viam, patrumq. fidem impollutam & immutabilem, ſanctorumq. Apoſtolorum doctrinam in nullo mutatam, neque diſcordantem expoſitæ Fidei à ſanctis Patribus in Nicæno Concilio congregatis: cum vtique ea doceat ſimol & alliget, & aperte ab omni hæretica nos ſecta diſcernat. In hac ergo perduramus, hanc tenemus, & ea quæ in ea ſunt explanata, intranſgreſſibiliter obſeruamus, omnemq. hereticam prauitatem abominamur; Deo ſemper hymnos pacificos exoluentes, qui nobis cuſtodem rectæ Fidei veſtram potentiam condonauit.

Valentinus Epiſcopus Philippopolitanæ metropolis ſanctiſſimæ Eccleſiæ, manu mea ſubſcribens, his quæ ſunt ſupra ſcripta, conſentio.

Epictetus Epiſcopus Diocletianopolis, ſimiliter. Et reliqui ſimiliter.

EPISTOLA SEBASTIANI EPISCOPI ad Leonem Imperatorem.

Poſt Deum domino totios orbis pijſſimo & Chriſtianiſſimo noſtro Principi Leoni, in Domino ſalutem, humilis & vltimus Sebaſtianus Epiſcopus.

XXX. TVum quidem, pijſſime Imperator, laudabilem & glorioſiſſimum inter homines principatum omnium Dominus Chriſtus quotidianis diebus bonis incrementis maximum ſplendidiſſimumq. demonſtrat, & de cetero demonſtrabit, hoc ſemper efficiens propter Fidem rectam, quæ ab infantia eſt vobis inſerta, & propter reuerentiam, quam diuinitati ſalubriter exhibetis. Quod autem ſupplicamus, ſacratiſſime Imperator, illud eſt, ne patiamini illius venerabilis & inter ſanctos habitantis maximi viri Marciani, tanti talisq. principis poſt mortem opinionem nunc à culicibus lacerari, neque tuum ita præcipuum, & vltra gloriam conſtitutum Imperium contemptibile illudere volentibus oſtendatis: ſed veritatis experimentum ſumant ſtulti, ſcientes quia terribile eſt incidere in manus Dei viui. *Hebr. 10.* Hoc autem in ordine primo pijſſime noſſe ſupplicamus, quia ſicut Soli ad demonſtrandum quia Sol eſt, nihil minus eſt; ita illi magno ſanctoq. & vniuerſali Chalcedonenſi Concilio, bonorum quidem omnino nihil deeſt: neque enim eget augmento, neque detractione, cum ſit à ſancto Spiritu, velut diuino quodam ſale conditum. Nam qui in eo illo tempore condemnati, & indigni pontificali ſtatu eſſe decreti ſunt, ſententia hoc magni Dei tamquam impij pertulerunt. Qui vero ſuſcepti ſunt, velut iniuſtam & tyrannicam circumuentionem paruo tempore ſuſtinentes, repente decreto ſancti Spiritus iuſte ſuſcepti ſunt: inter quos noſtrorum temporum ſecundus Abel beatus Flauianus exiſtit. Tanti ſiquidè & talis probatiq. Concilij amplectere iudicium, ſereniſſime orthodoxe Imperator. Taliter namque ſapuiſſe comperimus omnes, qui verbo & doctrina, & vita mirabili, Deo per diuerſa tempora placuerũt, id eſt, beatum Athanaſium, qui ſæpius proprijs ſanciuit dogmatibus, quia erat in corpore paſſibili impaſſibilis, & in mortali immortalis. Sic & Baſilius magnus, & Gregorius Nazianzenus, & alter Gregorius Nyſſæ, & poſt Ioannes Conſtantinopolitanus, verborum ſimul & cogitationum pelagus benedictum. Scito ſiquidem neſandum Timotheum, & eos qui ſimilia cum immenſa tyrannide ſapuerunt, ac ſapiunt, alienos à nobis factos ab orthodoxorum Epiſcopatu. Bene autem & digne tuorum temporum, Imperator egregie, ſi preces ab Aegyptiaco Concilio tibi datas rationabiles exiſtentes, & omni approbatione dignas, tamquam orthodoxas ſuſcipias, & alia cuncta tamquam ſatanæ opera, & cogitationes animas corrumpentes effugias, ſolumq. vobis ſufficiat Chalcedonenſe Concilium, cum ſolum omnia orthodoxorum antiqua Concilia in ſemetipſo Spiritus ſancti virtute conſtringat. Incolume ſemper conſiſtens atque creſcens veſtrum Imperium, Dominus orbi terrarum longis dignetur ſeruare temporibus, Imperator ſacratiſſime.

EPISTOLA THEOTIMI EPISCOPI Scythiæ ad Leonem Imperatorem.

Domino pijſſimo, & Chriſtianiſſimo Imperatori noſtro Leoni, Theotimus humilis Scythiæ regionis Epiſcopus.

DEcet tuam pietatem, venerabilis Imperator Auguſte, Eccleſiarum tranquillitate gaudere, & tribulationes populi conturbati & tempeſtates, tranquilliſſimis veſtris allocutionibus ad pacis iura transferre. Propterea ſi quidem vos Deus cælitus diuino nutu ſuo muniuit, vt ea quidem quæ ſana ſunt, imperiali poteſtate integra ſemper ſaluaq. cuſtodiatis; quæ vero vexata ſunt atque corrupta, veſtræ pietatis medicina curetis. Nihil itaque Deo amabilius eſt, nihil acceptius, quàm vt illa vos ſapiatis, quæ à Dei Patris ſapientia didiciſtis, & illa doceatis, quæ ab ipſis Fidei veſtræ incunabulis ſaluberrime eſtis eruditi. Et quoniam ſacratiſſimis veſtris ſyllabis XXXI.

admonuiſtis, vt quæ ſapimus de ſancto Chalcedonenſi Concilio, noſtris litteris referamus ad veſtræ notitiam pietatis; cognoſcat veſtra ſerenitas, quoniam nihil amplius, nihil minus, quàm quæ in Chalcedonenſi Concilio à ſanctis Patribus integre atque perfecte definita ſunt, credimus, aut conſentimus. Neque enim aliud nos vltra ſapere, quàm ea quæ tantorum Patrum termino ſanctus Spiritus erudiuit. Vnde manſuetiſſime Imperator, & ego, & omnis Eccleſia Dei ſic ſapimus, & in conſenſu noſtro ſanctorum Patrũ definitiones fide & deuota cõfeſſione firmamus. De Timotheo vero ſic ſapimus: quoniam ſecundum virtutem precum, adhuc viuo exiſtente Epiſcopo, impudenti intentione ab excommunicatis eſt ordinatus, exordinatum & excommunicatum Eccleſiaſtica regula eum eſſe decernit: neque manus impoſitionem illorum Epiſcoporum in ſancta Eccleſia permittit quamdam habere virtutem, qui Chriſti fidem violantes, ordinationem impoſitam ſibimet amiſerunt. Nunc igitur noſtræ confeſſionis verbum facientes ſaluberrimis veſtris auribus manifeſtum, depoſcimus Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, vt veſtrum Imperium catholicæ Fidei robore confortatum, & crucis virtute munitum, ab omni ſuſpectione bellorum intactum ſemper cuſtodire dignetur. Optamus veſtram tranquillitatem diuina prouidentia ſemper incolumem, & coronam Imperij veſtri intemeratam & impollutam multis annis nobis diuinitas donare dignetur, domine ſacratiſſime & venerabilis Imperator.

EPISTOLA EPISCOPORVM MOESIAE ſecundæ, ad Leonem Imperatorem.

Domino pijſſimo, victori, ſemper Auguſto Leoni, Marcianus, Martialis, Monophilus, Marcellus, Petrus & Dittas Epiſcopi ſecundæ Mœſiæ.

XXXII. TRanquilliſſime Principum, deſiderium habens pij propoſiti, verbum Fidei, quam tenes, tibi fieri manifeſtum, ſacris litteris hoc à noſtra humilitate fieri præcepiſtis, vt vobis aperte ſignificaret de ſancta & incomprehenſibili Deitate, quam humana lingua nec comprehendere, nec ſcribere poteſt, ſed potius cum mundo corde colere debet & adorare. Hoc autem adſtruimus, confiteri nos, & perdurare in fide, quam in vrbe Nicæna trecenti decem & octo Patres, condemnata impietate Arij, tradiderũt in toto orbe terrarum: necnon & quæ à ſanctis centum quinquaginta Patribus in vrbe Conſtantinopolitana de ſancto Spiritu, pro delenda Macedonij perſona, prolata eſt: inſuper & quæ in Epheſo ad depoſitionem impietatis Neſtorianæ formam accepit: ſuper hæc autem & quæ ad peremptionem Eutychianæ væſaniæ de humanatione Saluatoris, in Chalcedonenſium ciuitate multis ſanctis Epiſcopis conuenientibus per iuſſionem Leonis Romani Pontificis, qui vere caput eſt Epiſcoporum, & venerabilis ſacerdotis & Patriarchæ Anatolij Concilio celebrato, ſub duobus Imperatoribus confirmata eſt. Quod Concilium nos cum omni A clero & populo Chriſtiano vſque ad finem tenentes & poſſidentes, in eo concupiſcimus permanere. Timotheum vero, qui poſtea per odium atque crimen, ſicut publicis libellis agnoſcitur, ſceleſtiſſime contra Proterium reuerendiſſimum virum, Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopum, operatus eſt, & condemnatis viris ſibimet per obreptionẽ indigne Epiſcopatus nomen impoſuit, hunc cum his qui ſimilia præſumpſerunt, in ordine ſacerdotum nec numerari, ſed ſub anathemate, & inter Simoniacos reputandum eſſe decernimus. De Synodo vero, quam petunt fieri quidam poſt decretum Patrum, qui Chalcedone definierunt, nos B nec optamus, nec fieri conſentimus, ne maiora ſcandala generentur, ſed magis contra principes tanti ſceleris vltionem proferri decernimus.

Marcianus Epiſcopus ciuitatis Abritica, confirmaui & ſubſcripſi.

Martialis Epiſcopus ciuitatis Apiarenſis, ſimiliter.

Monophilus Epiſcopus ciuitatis Doroſtrij, ſimiliter.

Marcellus Epiſcopus ciuitatis Nicopoleos, ſimiliter.

Petrus Epiſcopus ciuitatis Nouenſis, ſimiliter.

Ditta Epiſcopus ciuitatis Odyſſæ Scythiæ, ſimiliter.

Et hæc Latine quidem data, eſt in Græco interpretata, & iterum tranſlata de Græco in Latinum.

C *EPISTOLA EPISCOPORVM PRIMAE Syriæ, ad Leonem Imperatorem.*

Sacratiſſimo & pijſſimo amatori Chriſti Auguſto, & à Deo competenter honorato Imperatori Leoni, Baſilius, Maximus, Theoctiſtus, Domnus, Gerontius, Flauianus, Sabacurus, & Petrus Epiſcopi primæ Syriæ.

OMnibus ſiquidem, ſicut lux, veſtra potentia ad beneficia propoſita, æquos radios indigentibus velut in menſura condonat, præcipue vero illis, qui amatores rectæ Fidei, & eamdem D circa Deum, quam vos, obtinent pietatem: cuius præceptores quidem ſunt doctores rectorũ dogmatum, & qui diuerſis temporibus extiterunt lumina veritatis. Cuſtos autem omnium præcipuus præs, quando & culturæ à vobis dilatæ ſuſceptor & fideliſſimus conſeruator exiſtis. Quapropter non auream in his coronam vobis offerimus, nec qualem hi qui mundanarum rerum obtinent poteſtatem, propter beneficia ſibi collata, beneficiorũ grates exoluunt; ſed ex famoſiſſimis actionibus compoſitam, quas conſuerunt ſtudia virtute bonaq. vita fulgentia generare. Quarum natura immarceſcibilis, non ad breue tempus E apud ſuſcipientes manet, ſed in æternum benè agentibus præmia & vbertatem epulationis extendit. Quomodo enim repenſare poſſumus ei terrena, qui vtitur cæleſti prudentia? Quid de noſtris retribuamus illi, cui diuina carpere moris eſt? Tranſeant ergo paupertatis noſtræ negotia ad fauoris culmen, diuina dogmata deducantur ad mediũ, quæ etiam vos amplectentes, æternam vobis gloriam radicaſtis. Hæc enim à nobis Saluator docenda prædicauit, & Spiritus ſancti gratia conſtruxit, dudum quidem ſcripturas ſanctas legentibus hæc prænuntians, poſtea vero à XXXIII.

Nicæ-

Digitized by Google

Nicænis Patribus pro communi vtilitate cenfirmans. Non enim tempus aliquod horum Fidei Symbolum permutauit, nec quælibet ars verborum eorum ſenſus conuertit: ſed velut in quamdam petram omnis hæreticorum impetus in hæc verba percuſſus, in ſpumam repente diſſoluitur. Siue enim creaturam dicat aliquis Filium Dei ſecundum Patris naturam, per hanc fidem male ſentire conuincitur: ſiue noſtræ formæ veritatem in eo neget, tamquam pietatis inimicus expellitur: ſiue ſancti Spiritus diuinam tentauerit permutare ſubſtantiã, velut Fidei alienus abijcitur. Nam hæc quaſi vera lux, obumbrationem nullatenus recipit falſitatis. Dum enim dicit: Ex Deo natus eſt, hoc eſt, de ſubſtãtia Patris ante ſæcula, & non factum; conſubſtantialitatẽ confirmat, & omnem eis, qui aduerſa ſapiunt, fomitem impietatis excludit. Rurſus cum dicit: Qui propter noſtram ſalutem deſcendit, & incarnatus eſt, & humanatus eſt, & natus ex Maria virgine; diſpenſationis interpretatur omne miraculum. Similiter autem eum in ſancto Spiritu vnam & eamdẽ, quam in Patre & Filio, profitetur fidem, impietatem perimit eorum qui ſancto Spiritui reluctantur. Ex his itaque ſermonibus coarmati, etiã poſteri veritatis propugnatores, conſiderantes verborum virtutem, malis adinuentionibus Fidem violare tentantibus, linguas oppoſuerunt, non ipſi quidquam nouitatis & per cõtentionem inuenientes, ſed verbis Symboli Patrum velut in acie repugnantes. His enim qui diuinitatis Vnigeniti naturam paſſibilem eſſe calumniantur, reſponſionem contrariam objciunt, inconuertibilem & immutabilem ſubſtantiam Dei docentes. Eos, qui primitias noſtræ naturæ in Vnigenito reſpuunt, ex eodem ſimiliter arguunt, ex ipſa nuncupatione explanantes, quòd ad incarnationem & humanationem nihil aliud, quàm aſſumptionem & vnitionem noſtrę naturæ monſtrauit. Hos ita centum quinquaginta magni Patres, & qui vniuerſale Concilium Chalcedonenſe ſancti Spiritus voluntate celebrauere, ſecuti ſunt, vnum eumdemq. Filium, & ſecundum diuinam, & ſecundum humanam naturam docentes; eumdemq. de Patre ſecundum diuinitatem, eumdem de matre ſecundum humanitatem, tamquam Deum impaſſibilem; *eumdem ſecundum quod ſumptum eſt de nobis, conſubſtantialem nobis; eumdem ſecundum natiuitatem de Patre, conſubſtantialem genitori, & hoc quod fuit ante ſæcula natura, manifeſtantem, & quod in ſe aſſumpſit nouiſſimis diebus, veritate ſeruantem: non alium & alium per hæc denuntiantes, ſed eumdem filium Dominum & Deum, & quęcumque de eo dicuntur, competenter glorificantes. Hanc Synodum, tamquam concordem illis, per omnia cuſtodimus, & eos quidem qui in ea anathematizati ſunt, & anathematizamus, Eutychem, & Neſtorium: eos vero qui in ea claruerunt, valde laudamus, & omnes abſolute, qui paternam ſortem nobiſcum vna cuſtodiunt, tamquam fratres recipimus: eos autem, qui parentalem rectitudinem negant, velut extraneos iudicamus, nihil aliud in eis amplius cogitantes. Quos enim alie-

[* ſ. deeſt, eumdem tamquam hominem paſſibilem;]

A nos fides efficit, quid oportet à nobis alijs omnino delictorum ſupplicijs? De Timotheo ſiquidẽ, qui Alexandrinum pontificatum & Aegyptiacæ diœceſis arripuit poteſtatem, ſnperuacaneum etiam aliquid dicere iudicamus. Quid enim amplius dicamus de eo, qui à confeſſione pia per ea quæ dudum & nunc agit & loquitur, ſicut ex precibus veſtrę maieſtati prolatis oſtenditur, ſemetipſum fecit extraneum? Denique ipſe & defenſores eius aperte litteris, quas veſtræ obtulerant tranquillitati, bellum ſe habere contra Eccleſiam monſtrauerunt, tanta Concilia, hoc eſt, centum quinquaginta, & eorum qui Chalcedone collecti,

B abdicantes audacter. Quapropter multis maximiſq. accuſationibus aduerſus eum factis, non arbitramur oportere, vt hæc à nobis examinentur; niſi forte etiam Gentiles, qui à pietate ſegregati ſunt, omnino culpemus quòd non omnes Eccleſiæ cuſtodiunt ſauctiones. Contra hos enim qui prima fronte alienigenæ ſunt, & in ſummis rebus nequaquam nobis communicare proponunt, decernere aliquid de reliqua conuerſatione, nullus derelictus eſt locus, & tamquam legum aliquarum tranſgreſſores caſtigare, dum vtique alienatione Fidei ab omni corpore ſint abſciſſi, & procul à rebus noſtris ſemetipſos abſtraxerint.

C Si quis enim in diuinis cauſis elegerit, quæ noſtra ſunt ſequi, tunc in eum definitiones canonum in reliquis delictis examinamus. ſi vero ſummitate concordiæ communionis noſtrę ab Eccleſiaſticis legibus longe diſcordat, iſte nimis extraneus eſt. De delictis autem & præſumptionibus, quas nefande commiſit, reipublicæ legibus, & earum præſulibus ſecundum rationem iudicio competenti ſubdetur. Veſtræ igitur erit clementiæ, ea quidem quæ ſunt pietatis, extendere & ornare, & ad celſitudinem decoris ſubuehere: ea vero quæ huic ſunt aduerſa, reſoluere: oſtendentis ſimul ad clementiam & malignitatis abiectionem,

D per quæ in vobis imitatio diuina formatur, ad vtilitatem ſubiectorum cuncta diſponens, & veram manſuetudinem & pacem tribuens vniuerſis, quæ veſtræ pietati repenſationem bonorum per ea quæ geritis, pollicetur.

Baſilius Epiſcopus opto incolumem veſtram pietatem multis annorum curriculis conſeruari Dei Eccleſijs & Romano Imperio, religioſiſſime & piiſſime, & Chriſto amabilis Imperator.

Maximus Epiſcopus Laodiceæ, ſimiliter.
Theoctiſtus Epiſcopus Berrhææ, ſimiliter.
Gerontius Epiſcopus Seleuciæ, ſimiliter.
Flauianus Epiſcopus Gabalæ, ſimiliter.
E *Domnus Epiſcopus Chalcidis, ſimiliter.*
Cyrus Epiſcopus Onoſarthæ, ſimiliter.
Petrus Epiſcopus Gabbi, ſimiliter.
Sabbas Epiſcopus Palti, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM SYRIAE ſecunda, ad Leonem Imperatorem.

Religioſiſſimo atque piiſſimo & Chriſtianiſſimo Auguſto, & honorato competenter à Deo Imperatori Leoni, Epiphanius, Euſebius, Elias, Diogenes, Maximus, Paulus & Magnus Epiſcopi ſecundæ Syriæ.

XXXIV. OStendit, pijſſime Principum, dominus omnium Chriſtus amorem circa ſanctas Eccleſias ſuas eximium, & ad terminum etiam nunc adduxit promiſſionem, qua in ſanctis Euangelijs *Matth. 16.* Petro dictum eſt: Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam, & portæ inferni non prænalebunt aduerſus eam: quando veſtram tranquillitatem pij Imperij Auguſta veſte circumdedit, & mirabile non eſt. Nam cum Deus ſit, & ſine mendacio verba protulit, & firmas ſuas promiſſiones ſemper oſtendit. Vnde vos largitorem poteſtatis optime cognoſcentes, ea quæ gloriam eius declarare nouerunt, hæc ſtatuere laboratis, confidentes quoniam ex hoc veſtræ gloriæ culmen augebitur, dum eum qui glorificauit, glorificare denuo feſtinatis. Quapropter nos beneficiorum veſtrorum culmen experti, pro pietate veſtra diuinitati inceſſabilibus orationibus ſupplicamus, vt ſuo decreto terrarum orbi gubernatorem donatum, longo tempore conſeruare dignetur ad exaltationem ſanctarum Eccleſiarũ, & æternam conſtantiam rerum. Confidimus autem, quoniam noſtras ſuſcipiet preces, vidẽs nos pro ſua gloria cogitantes, & propterea orationes pro veſtro facientes Imperio. Igitur dignatum eſt veſtri culmen Imperij, pijs ſyllabis indicare, vt affectum quem circa Fidem habemus, aperiamus. Complentes ergo quod ſcriptum eſt, ſine aliqua dilatione veſtræ ſanctioni velociter obedimus. *1. Pet. 3.* Ait enim: Parati ſemper ad ſatisfactionem omni petenti vos rationem de ſpe, quæ in vobis eſt. Et ſi vnicuique, pijſſime Principum, iubet ſermo diuinus de pietate proferre cum præparatione reſponſum, quanto magis nobis, qui propter communem vtilitatem hoc facere feſtinamus? Significamus ergo quam ſententiam habemus circa venerabilem confeſſionem, & quæ Concilia vera decernimus, quæ hanc Fidem firmam eſſe per ſanctas ſcripturas aſſeruerunt. Eſt itaque prima quidem Synodus poſt Apoſtolicam fundationem, velut crepido quædam immobilis trecentorum decem & octo Patrum, qui in Nicæa ſub diuæ memoriæ Conſtantino collecta eſt, & Arij vęſaniam publicauit, & conſubſtantialitatis ſcientiam cunctis aperuit. Poſt illam vero, centum quinquaginta Patrum, quæ in regia Conſtantinopoli congregata eſt, quæ Deum ſanctum Spiritum declarauit aperta confeſſione: & his duabus conſentire ea quæ in Epheſo ſunt prius geſta, didicimus. Poſt quas ſanctas & vniuerſales Synodos, & eam quæ Chalcedone celebrata eſt, & cum ſumma integritate tradi per omnia feſtinauit, tamquam voluntatem Dei dicimus & congregatam pariter, & firmatam. Rectam enim & immaculatam adſeruit Fidem, nihil vlterius dici aut ſanciri conſentiens, quàm ea quæ poſita ſunt in venerabili Symbolo trecentorum decẽ & octo Patrum. Hæc autem & dudum ſcripſimus veſtræ potentiæ, cum ſubſcriptionibus ſubditis reuerendiſſimorum Epiſcoporum prouinciæ deſtinantes. Quia vero & de Timotheo, qui Alexandrinorum Eccleſiam quadam fluctuatione commouit, nos ſignificare ſanxiſtis, ſacratiſſimas regulas ſequentes, & his edocti per Dei gratiam, Eccleſiaſtico tramite noſtrum peragere tempus, auctorem homicidij & adulterij hunc talem operarium eſſe decernimus, legentes ea quæ precibus ſanctiſſimorum Epiſcoporum, veſtram maieſtatẽ adeuntium, continentur. Ex quibus etiam nos extincti ſuper eum decretum tale protulimus, cum & efficacem & penetrantem ſuper omnem gladium bis acutum proponentes Dei ſermonem: *Hebr. 4.* & licet neque ab initio poſſederit, (nam quomodo habere potuit, qui ſecundum quod ſcriptum eſt, non accepit?) *1. Cor. 4.* tamen alienum eum à cuncta dicimus ſacerdotij dignitate. Veſtræ igitur pietatis eſt, ſanctiſſimum etiam in hoc agere zelum, & illa ſancire, quæ legibus & ſacris canonibus, & cunctis Dei Eccleſijs pacem conferre videantur. Incolumem pietatem veſtram multis annorum curriculis conſeruari Dei Eccleſijs, & Romano principatui deprecamur, religioſiſſime & Chriſto amabilis Imperator.

Epiphanius Epiſcopus Epiphaniæ.
Euſebius Epiſcopus Arethuſæ, ſimiliter.
Elias Epiſcopus Seleuciæ, ſimiliter.
Diogenes Epiſcopus Lariſſæ, ſimiliter.
Magnus Epiſcopus Mariamnæ Euphrateſiæ, ſimil.

EPISTOLA EPISCOPORVM prouinciæ Oſroene, ad Leonem Imperatorem.

Deo amantiſſimo & pijſſimo atque Chriſtianiſſimo Auguſto, digne à Deo coronato Imperatori Leoni, Nonnus, Damianus, Ioãnes, Abrahamius, Ioannes, Petronius, Elias, Baſilius, Epiſcopi Oſroenæ prouinciæ.

XXXV. NOn eſt mirabile, ò victor atque Chriſtianiſſime Principum, vt qui deſuper ſceptrorum potentiam ſumpſit, cum cõſilio Dei, qui hæc præbuit, cuncta faciat, atque immobilia ſacerdotij iura cuſtodiat, nihilq. patiatur propter multam manſuetudinem rerum ſibi competentium præter eius decernere voluntatem. Et hoc maximũ eſt inter alia nimis indicium, quod deſignant etiã litteræ veſtræ, quas nuper nobis dirigere tranquillitas veſtra dignata eſt, per quas ea quæ crudeliter ſunt præſumpta contra ſanctas regulas à Timotheo, qui tyrannice ſedem diuinitus ſacerdotibus condonatam tenuit in Alexandrina ciuitate, cognouimus. Omnium enim iniquitatum res plenæ ſunt, & piæ intentioni veſtræ tranquillitatis, & immaculatæ Fidei valde contraria. Vos enim ex quo purpuram & coronam geritis, orthodoxum lumen, Eccleſiarum omnium Domini Chriſti diuerſam ſemper habuiſtis curam. Quæ vero in Alexandria geſta ſunt, ſicut preces continent eorum, qui eas "pietati veſtræ apices obtulerunt, omnem tranſcendunt iniquitatem. Vos Fidem orthodoxam cuſtoditis, ſcientes ab ea optime commoneri. Timotheus autem ad eius deſtructionem nihil non pręſumpſit. Vos pacis eſtis auctores, illi nouorum certaminum inuentores. Vos ſine ſanguine ſubiectos viuos virtute Dei legibus cuſtoditis: illi nutricem ſuam pontificali ſanguine compleuerunt. Vos cum benedictione competenti ad diuina loca ſemper acceditis: illi prin-

" *ſ. pietatis veſtræ apici*

principium ſceleris ibidem commiſerunt. Quo-
modo ergo poſſibile eſt his ira ſe habentibus, aut
humilibus nobis, aut vobis pie regnantibus, inter
ſacerdotes conſtituere harum rerum auctorem?
Et de Timothei quidem cauſa hanc ſententiam
nos habemus. Vt autem correctio in eo fieri de-
beat, eſtis vos domini per auctoritatem Imperij,
quam eſtis iuſtitiæ ſuffragio conſecuti. De ſancto
autem Concilio Chalcedone celebrato, ex quo
ſemetipſos penitus abſciderũt, id eſt, Timotheus,
& huic ſimilia ſapientes, ad peremptionem dog-
matum bene expoſitorum à beatis Patribus in
Nicæa collectis, quæ etiam idem ſanctum Chal-
cedonenſe Concilium confirmauit, non infirma-
uit; corroborauit, non ſubuertit; laudauit, & non
infregit: quid oportet aliquid nos vel dicere,
orantes cum his quæ ab illis decreta ſunt, quibus
etiam præfulget Symbolum à ſanctis Patribus in
Nicæna vrbe ſignatum, & viuere & vitam huius
ſæculi terminare? Ab illo enim nos ſancto & bea-
to Concilio, nullus præter mortem poterit ſepa-
rare, quomodo & vos tranquilliſſimi, quæ ab his
ſancita ſunt, optime veſtris ſyllabis confirmaſtis.

*Nonnus Epiſcopus Edeſſenæ Metropolis, incolu-
mem veſtram pietatem multis annorum curriculis
conſeruari Dei Eccleſijs, & Romano Imperio, Domi-
nus præſtet Chriſtus, piiſſime & Chriſtianiſſime Deo
amabilis Imperator.*

Damianus Epiſcopus Callinici, ſimiliter.
Abrahamius Epiſcopus Circiſu, ſimiliter.
Baſilius Epiſcopus Balienſis, ſimiliter.
Ioannes Epiſcopus Carenſis, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM Meſopotamiæ, ad Leonem Imperatorem.

Religioſiſſimo atque piiſſimo, & Chriſtianiſſimo
Auguſto, & à Deo coronato, & honorato Im-
peratori Leoni, Maras, Maronius, Noe, Euſe-
bius, Reticius, Valaras, Maras, Abrahamius,
Epiſcopi veſtræ Meſopotamiæ regionis.

XXXVI. OMnium Chriſtus atque Saluator, qui huma-
num genus tamquam facturam propriam
miſeratus, ab impietatis profunditate & ignora-
tione peccati ad celſitudinem ſcientiæ pietatis
euexit, & lumen quidem Eccleſiam ſuam, id eſt,
corpus fidelium nominauit, inuictam vero eam
Matth. 16. etiam inferni portis eſſe conſtituit, & operatio-
nibus eam tamquam Deus vndique roborauit;
non ſolum per piſcatores diſcipulos ſuos, magnũ
myſterium veritatis annuntiantes, non iam hu-
1. Cor. 2. manæ prudentiæ verbis, ſed cæleſti ſapientia, &
ignea ſancti Spiritus lingua fundauit & auxit:
ſed etiam per pios poſtea Principes, & collabo-
rantes piſcatoribus, ad prædicationem pietatis
euexit. Quorum pij Imperij ſucceſſorem, & Fi-
dei ſalutaris heredem etiam nunc ſuis donauit
Eccleſijs, & omnibus quæ ſub cælo ſunt rebus,
tranquilliſſimam Chriſtianitatis veſtræ poten-
tiam, ad confirmationem Eccleſiaſticæ pacis, ſal-
uantis vos ſpe ſimul & fide, & conſtantiam totius
orbis terrarum, & pelagi rationalis fidelium po-
pulorum. Igitur à Deo propter inſertam vobis

A fidem hanc & pietatem regalia ſceptra ſuſcipien
tes, Chriſtianiſſime Principum, manſuetudine
atque clementia largitorem remuneratis Impe-
rij, quando pro humana ſalute & Eccleſiarum
pace cum ſacerdotibus Chriſti curam congruam
ante alias cogitationes, & beneficia tamquam
pij Principis exhibetis: & vt fideles Chriſti ſa-
cerdotes regalibus veſtris & pijs litteris hono-
ratis, eosq. ad hanc vtilitatem participes vos ha
bere non piguit. Huic ergo conſilio obedientes,
voluntati ac prouidentiæ veſtræ potentiæ altam
pacem & longæuam optantes vitam, congregati
in veſtra Meſopotamia, ex his quæ apud vos pio
B propoſito geſta ſunt, noſtram ſententiam decla-
ramus. Sanciuit itaque Chriſtianitatis veſtræ po
teſtas, vt relegentes oblata vobis aduerſus Ti-
motheum preces, ſyllabis pietatis veſtræ ſubie-
ctis, indicaremus veſtræ tranquillitati, quam de
eo ſententiam habere poſſumus, cum Dei videli-
cet hoc timore facientes. Quas preces non ſine
dolore, non ſine lacrymis relegentes, & ſcelus nõ
modicum, & narrationem auribus terribilem in
eis inuenientes, nihil aliud præter hoc dicimus,
Chriſtianiſſime Principum, "qui ſufficit omni au- " ſ. quod
ditui & menti fidelium, in his quæ nefande à Ti-
motheo geſta ſunt, cum hæc vera probentur, iu-
C ſtam contra eum habere vos indignationem, &
pias leges veſtras erigere, & vt ſacerdotes Chri-
ſti lugeant eum, qui talium rerum cooperator
effectus eſt, & hoc in ſchemate ſacerdotis, cùm
vtique neque poſſit eſſe, neque laicorum vti com Locus mendoſus.
munione fidelium, non quia ſacerdotis & homi-
num ſibi debeat nomen imponere. Igitur de re-
bus triſtitia plenis & fletibus, hæc à noſtra humi-
litate ad notitiam pietatis veſtræ perducta ſunt,
cum poſſitis per ſapientiam vobis à Deo celebra
tam, quando in manibus eius veſtra corda ſer- Prou. 21.
uantur, & cogitare decenter Eccleſias Chriſti ab
huiuſmodi ſcelere liberare. De ſpe autem & fide,
D quæ in nobis eſt, in qua nutriti ſumus, & in qua
ex hac vita oramus abire, confeſſionem quam
habuimus & habemus, mãſuetiſſime Principum,
ſequentes principaliter, & velut ſuper firmiſſimũ
fundamentum noſtra verba & vitam ſuper Euan-
gelicam & Apoſtolicam prædicationem Trinita-
tis ædificantes, deinde & expoſitam à ſanctis Pa-
tribus, qui in Nicæa collecti ſunt, ſequimur Fi-
dem, reuerenter autem, & velut tutamen noſtræ
vitæ, etiam ſanctum Concilium, quod Chalce-
done celebratum eſt, obtinemus atque ſeruamus;
quòd nihil in Symbolo Fidei expoſito Nicææ à
ſanctis trecentis decem & octo Patribus eſt adie-
E ctum. Sancta ſiquidem Chalcedonenſis Synodus
impietatem hæreticorum ſingulorum temporum
abdicauit, & prædicationem Trinitatis confir-
mare ſecundum diuinas ſcripturas, & piiſſimorũ
Patrum expoſitiones atque traditiones per om-
nia feſtinauit. Hæc & de fide & de ſpe, quæ in no-
bis pro ſatisfactione eſt, etiam cum timore Dei
manifeſta veſtræ facimus poteſtati, hęc tamquam
ſolita ſaluare defendimus, hæc cum ſacerdotibus
Chriſti pietas veſtra tenens atque confirmans, in
pace Imperij retinacula gubernabit, Eccleſiam
Chriſti immobiliter conſeruando, regni cælorum

arrhas firmiſſimas poſſidebit, & nos ſacerdotes & populum fidelem cum ſtudio magno clamare faciet ad Dominum Chriſtum: Saluum fac Domine regem tuum, & exalta cornu eius Imperij, quod eſt & erit gloria tuorum Domine ſacerdotum, ſimul & Eccleſiarum tuarum. *Pſal. 19.*

Maras Epiſcopus veſtræ Meſopotamiæ, incolumem veſtram pietatem multis annorum curriculis conſeruari Eccleſijs Dei, & Romano pariter optamus Imperio, religioſiſſime & Chriſto amabilis Imperator.

Zoras Epiſcopus, ſimiliter.
Maronius Epiſcopus, ſimiliter.
Noe Epiſcopus, ſimiliter.
Euſebius Epiſcopus ſimiliter.
Reticius Epiſcopus ſimiliter.
Valaras Epiſcopus ſimiliter.
Maras Epiſcopus ſimiliter.
Abrahamius Epiſcopus ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM PHOEniciæ maritimæ, ad Leonem Imperatorem.

Domino amantiſſimo & Chriſtianiſſimo, & à Deo decenter honorato Imperatori Leoni, Dorotheus, Euſtathius, Megas, Theodorus, Rufinus, Caſſius, Paulus, Heraclitus, Antiochus, Nonnus, Magnus, Thomas Epiſcopi oræ maritimæ Phœniciæ, in Domino ſalutem.

XXXVII. GLorificat quidem omne genus humanum Dominum Chriſtum, quoniam ſcriptis veſtræ pietatis lætari promeruit: plus autem collaudat Deum chorus ſacerdotum, quoniam veſtris bonis in communi participatur, & quia rurſus ratione præcipua honorem vobis ipſis debitum promeretur. Decebat enim eum, qui culmen Imperij diuina largitate ſortitus eſt, Dei ſanctas Eccleſias venerari. Optime namque confiditis, quoniam his bene diſpoſitis, omnis manus hoſtiũ vertitur in timorem: & qui pridem imprudenter reſiſtere didicerant, propter veſtræ fidei magnitudinem confuſi, venient ad ruinam. Imitatores enim eorum Principum conſtituti, qui iuſtitia & æquitate claruerunt, facillime rebus præſentibus præualebitis. Pro Dei ſiquidem legibus dimicatis, velut integri cuſtodes earum, & ſanctorum habentes curam, æquo cum eis honore fruemini, cogitantes vt nullius hominis diſciplina minor inueniatur, & pro ſubiectorum quiete præcipuã ſtudetis habere ſollicitudinem. Et hæc quidem quantum ad conſolationem pertinet corporalẽ, pro eius vtilitate gerere veſtra ſerenitas non quieſcit: potiorem vero habet induſtriam, vt Fidei orthodoxæ cultus in hominũ animabus oriatur: quatenus veſtra pietate adducantur Regi regum, qui à Deo, vt eſſent, plaſmati ſunt. Hanc itaque deuotionem poſſidens apud Deum, & ſanctas Eccleſias multiplicare quotidie ſtudens veſtra tranquillitas, ſequendo quidem reuerendæ memoriæ, & in ſanctorum choro laudantẽ Conſtantinum, & tenendo veſtigia pię memorię Marciani, pro pace Eccleſiarum maximam diligentiam gerit veſtra religio. Quapropter ſancire dignati eſtis, vt per vniuerſos prouinciarum Epiſcopos manifeſtum veſtræ tranquillitati fiat, quã voluntatem habemus de glorioſo Concilio Chalcedone celebrato. Qua de re noſtram aperte ſententiam declaramus, quia nulla ratione aut modo diſcordat ab expoſitione ſanctorum Patrũ Nicææ congregatorum: nec tamquam minus habeat doctrina maiorum, qui in Nicæa fuerunt, hoc geſtum eſt, ſed vt per Chalcedonenſe Concilium, illorũ expoſitionis reueletur intentio. Quia enim alij aliter, &, vt volunt, pijs ſyllabis violenti ſunt, & familiarem malæ ſectæ nequitiam immaculatæ Fidei ſuperimponere moliuntur; huius rei gratia peſtiferam eorum & callidam redarguens voluntatem, & omnem putatiuam opinionem Dominicæ inhumanationis abdicãs, eos qui prodigioſe, non ex Dei genitrice Virgine eſſe noſtrũ fermentum credũt, deſtruxit, & veſanam rabiem figmenta talia cogitantium publicauit. Neque enim augmentum aut correctionem, neque imminutionem aut deciſionem fecit Chalcedonenſe Concilium Patrum ſpiritali concordia collectorum. Eſt enim & ex hoc indicium ſumere manifeſtum, eo quòd diuino decreto & approbatione cuncti conuenientes, rectæ confeſſioni in his quæ ſunt placita, conſenſerunt, & nulla (Dei gratia) ſecuta eſt diſcordia. Et de his quidem, vt congruit, indicauimus, immobiliter noſtram ſententiam roborantes, & ſcientes quia omnipotenti Deo valde placemus, & veſtræ maieſtati hoc modo ſatisfacimus, quando nihil contrarium, nec extraneum à Nicænorum Patrum Symbolo ſectatur Chalcedonenſe Conciliũ diuinitus inſpiratum, ſed magis vt dictis maiorum conſonat atque concordat, ita cõtra maleuolos ſemper illud amplectitur. De eo ſiquidẽ, qui Epiſcopalem vocationem Alexandrinæ ciuitatis abripuit, ſicut eum preces oblatæ plurima contra Patrum regulas feciſſe deſignant, hoc tantummodo dicimus: quia ſecundum ea quæ precibus ſunt inſerta, menſuras Eccleſiaſticæ vindictæ tranſcẽdit. Cur enim dicat quilibet, vt ei dignitatis nuditas inferatur, quam neque primitus habuit, nec illi poſt hæc acceſſit? Hic enim, ſicut preces de eo edocent, & legum & Eccleſiaſticorum canonum pro nihilo habuit ſanctiones. Et quę aures huius ſceleris dicta non reſpuant? quæ lingua ea quæ ſcripta ſunt in illis precibus, explicare cuncta præualeat? Veſtræ ſiquidem ſolummodo erit iuſtitiæ atque ſapientiæ cogitatio, celerem terminum rebus imponere. Quod autem nunc noſtram mentem effugerat, nõ erat reminiſci ſuperfluum: quia enim quaſi gloriantes hi, qui pro eo petitiones obtulerunt, dixerunt, quòd Timotheus Symbolum trecentorum decem & octo Patrum, ſicut affirmauerunt, amplectitur, ex hoc apparebit hic ſimulatione & arrogantia magis vſus. Nam qui præter eorum formam ac terminos inuerecunde omnia perpetrauit, & aperte contra eos bella ſuſcepit, illos primitus impugnauit, in quorum minime conſtituto permanſit. Igitur piiſſime Imperator Leo, veſtrum eſt, vt in eum formam congruam deferatis. Extingue armiger Dei, ſicut tuæ conuenit religioni, impetus frequentium tempeſtatum, & ſanctis Eccleſijs Dei ita diſpone

pacem

pacem, quatenus pro veſtra potentia, & omni ſacro palatio, & victoria fidelis exercitus orationes ſuas emittant, pro omni vitæ veſtræ tempore, quam Deo placeat conſeruare.

Dorotheus Epiſcopus Tyri. Incolume pium veſtrum & Chriſtianum Imperium, pro beneficio & pace cunctarum Eccleſiarum, ſancta Trinitas cuſtodire dignetur, piiſſime & Chriſto amabilis Imperator.

Euſtathius Epiſcopus Beryti, ſimiliter.
Megas Epiſcopus Sidonis, ſimiliter.
Theodorus Epiſcopus Tripolis, ſimiliter.
Heraclitus Epiſcopus Arceſi, ſimiliter.
Nonnus Epiſcopus Orthoſiadis, ſimiliter.
Atticus Epiſcopus Aradiæ Conſtantiæ, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM PHOEniciæ ſecundæ, ad Leonem Imperatorem.

Dei amantiſſimo & pijſſimo, atque Chriſtianiſſimo domino totius orbis terrarum, & à Deo decenter honorato Imperatori Leoni, Ioannes, Veranius, Petrus, Ioannes, Ioannes, Thomas, Dada, Euſebius, Theodorus, Abraamius, Petrus & Euſtathius, Epiſcopi Phœnicíæ ſecundæ Libaniſiæ.

XXXVIII. *Prou. 21.* VEre cor regis in manu Dei, & cor Dei in conſilio regis: propterea qui ab eo Imperij retinacula ſunt ſortiti, numquam decipiuntur, ſubiectos autem magna ſollicitudine gubernantes: Dei enim cor habent, vnde poſſident donum ſapientiæ atque "ſolatij, vnde meruerint coronari. Ex illa ſiquidem manu, rerum domine, adeptus ſapientiam, habes immobilem atque robuſtam in te fidei rectæ crepidinem. Igitur cõſulere nos veſtra ſerenitas pia ſanctione dignata eſt de immaculata Fide, quæ in nobis eſt, quam videamur habere voluntatem. Hoc enim nos docent Apoſtolicæ ſanctiones, quod à Patribus ſanctis caute percipimus, tam ab his qui in Nicæa per ſanctum Spiritum cõgregati ſunt, & quæ ſunt ſancti Spiritus, ibi ſanxerunt, quàm à centũ quinquaginta Patribus, qui cum eo Spiritu, inimicis eiuſdem Spiritus corde pacifico reſtiterunt. Necnon & de beatis Patribus Chalcedone collectis, qui ſuperiora quidem Concilia multitudine trãſcenderunt, nihil autem horum quæ ab illis recte probata ſunt, reliquerunt, quod non competenter inſinuauerint. Si enim ea quæ à Patribus Chalcedone congregatis ſancita ſunt, infirma iudicauerimus: & ea quæ in Nicæa decreta ſunt, ſine dubitatione deſtruimus. Horum namque illa non peremptio, ſed robur exiſtunt. Si autem ea quæ in Nicæa conſtituta ſunt, vel vſque ad vnum ſermonem refutare voluerimus, & Apoſtolorum ſanctiones læſiſſe videbimur. Vbi enim fundamentum rectæ & immobilis Fidei poſuerunt ſapientiſſimi architecti, illic prædictorum Patrum ſanctiones ædificatæ ſunt. Qua gratia noſtras animas non negamus, neque ſanctos Patres, aut quæ ab eis noſcuntur eſſe ſancita. De ſancto quidem Chalcedonenſi Concilio, & quæ illic pie definita ſunt, hanc nos habemus cum veſtra pietate ſententiam. De impia vero tyrannide Timothei

† *ſ. conſilij.*

A Aegyptij, qua vſus eſt, ſacerdos equidem factus non eſt, ſed potius Eccleſiæ adulter apparuit. Quid dicam, qui eam, quam Saluator proprio ſanguine liberauit, ille pontificali ſanguine voluit adipiſci, & factus eſt non paſtor ouium Chriſti, ſed importabilis lupus; non pater, ſed parricida; non ſponſus, ſed thalami violator? Hæc enim omnia continentur in precibus tranquillitati veſtræ porrectis, quas relegentes, amare fleuimus. Quomodo enim ingemiſcere non poteramus, audientes hæc in Canonum ſubuerſionem fuiſſe commiſſa, & per mutationem Eccleſiaſticarum ſanctionum, & diſciplinæ digreſſionem, B ſacerdotum necem, ſacrorum (quantum ad præſumptiones attinet) pollutionem? Nam licet ſacra omni violatione ſint libera, verumtamen audacium niſus, eorumq. conſcientia violata eſt, *Tit. 1. d* ſecundum Apoſtoli dictum. Hæc itaque de illius præſumptione proferimus, quoniam non eſt fas, vt veſtræ fidei tranquillitas hunc dignum debeat iudicare. Qui enim rebus diuinis illuſit, magis autem tyrannidem ei intulit, quiq. eiuſmodi malis ſemina miniſtrauit quidem, monſtrauit etiam poſteris cauſas ſcandalis plenas, & ſuæ malitiæ imitatores effecit, nequaquam nos vocamus ſacerdotem, aut ſuis criminibus innoxium eſſe deC cernimus. Nos itaque ex his quæ agnouimus, omni venia hunc virum exuimus: veſtra Chriſtianiſſima maieſtas de ciuitatis illius emendatione deliberet. quidquid enim vultis, manſuetiſſimi domini, adimplere poteritis. Pio namque Principi nihil impoſſibile, quod non poſſit modo pietatis adimplere. Dominus enim vniuerſorum gubernat Imperium, & ipſe auctoritate ſua imperauit fluctuanti mari vt quieſcat, & tam vobis *Matth. 8.* mundi rectoribus, quàm eis qui reguntur à vobis, ſuo imperio tranquillitatis pignora condonauit.

Ioannes Epiſcopus, incolumem veſtram pietatem D *multis annorum curriculis cuſtodiri Eccleſijs Dei, & Romano deprecamur Imperio, venerabilis & piiſſime atque Chriſtianiſſime Imperator.*

Vranius Epiſcopus Emeſæ, ſimiliter.
Petrus Epiſcopus Helíopolis, ſimiliter.
Ioannes Epiſcopus Abilæ, ſimiliter.
Ioannes Epiſcopus Almirenſis, ſimiliter.
Thomas Epiſcopus Euariæ, ſimiliter.
Dadas Epiſcopus Comoarenus, ſimiliter.
Euſebius Epiſcopus Abydenus, ſimiliter.
Theodorus Epiſcopus Caſtridanabeni, ſimiliter.
Abraamius Epiſcopus Coradenſis, ſimiliter.
Euſtathius Epiſcopus Saracenorum, ſimiliter.

E

EPISTOLA EPISCOPORVM PROuinciæ Iſauriæ, ad Leonem Imperatorem.

Pijſſimo & Chriſtianiſſimo Imperatori noſtro Auguſto, & à Deo competenter honorato principi Leoni, Epiſcopi Iſauriæ prouinciæ, Baſilius, Ioannes, Iulianus, Nunnechius, Epiphanius, Ammonius, Paulus, Conon, Euphronius, Sabbatius, Athanaſius, Hermophilus, Iulianus, Theon, Dacianus, Paulus, Orention.

Quem

XXXIX. QVem alterum decebat Imperatorem, talia pro talibus præcipere, & ſcribere nobis ſubiectis, & leges pro rebus diuinis ponere ſacerdotibus æquo iudicio puras, præter veſtram ſolummodo pietatem, quam ipſe proprie Deus elegit, & ex totius mundi potentia coronauit, & ſupra reipublicæ retinacula conſtituit, violentia tempeſtatis nullatenus imminente? Quapropter bonam retributionem, * quæ proſpicitis, Chriſto referre deſideratis. Abel ſacrificiorum puritatem feciſtis: [a] in quo enim æquale eſt ſacrificium cum veritate fidei & amicitia pacis. Zelatus es actibus tuis, tranquilliſſime Imperator, Conſtantinum illum memoriæ immortalem, maximum, B pium, amatorem Chriſti, & indubitanter apud omnes beatum, qui Abelis viuens imaginem in animabus hominum poſſedit in æternum: qui cū Dauid quidem ſicut rex & propheta ſtat apud Deum, cum Petro autem & Paulo & tonitrui filijs, quaſi ſimilis eis, in prædicationibus veritatis effulget. Ille enim, quando cum Romanorum ſceptris Deus ordinauit, Eccleſiæ membris intexuit, multam caliginem & tempeſtatem quamdam imminere luci puriſſimæ dogmatum veritatis inſpiciens, & creaturarum adoratione imminuta, à falſis ſimulatoribus pietatis denuo eam videns inſtitui contra Chriſtianam fidem, & ſacerdotes, qui vere Filium eſſe Dei, & de ſubſtantia Patris ante ſæcula natum credunt & prædicant, ſemetipſum per ſanctum Spiritum increatæ Trinitatis imperio & adorationi ſubijciens, ſuū in terra firmauit regnum, & pietatis radios in terra mixtos omni caligine, ex illo tempore vſque ad præſens per omnes (vt ita dixerim) terras explicuit: factus ſemen, & radix, & cultura, & ſcintilla nobis ſalutis inextinguibilis. Sed rurſum Chriſtianiſſima veſtra *, honorabilis Imperator, ad illius tendit intentionem. Eccleſiæ ſiquidem Alexandrinæ ædificatore nequitię languorem ferente certaminis, & membra corporis vniuerſorum fidelium diſſipante, quæ pro ſalute communi debebant alterutris eſſe ſociata: quatenus, qui ſanæ ſunt mentis, in definitionibus Nicæni Concilij permanerent, quas dudum Patres congregati Chalcedone ſignantes, [b] ouilium rationalium ouium tradiderunt. Alijs vero quemdam Timotheum eligentibus, repugnantem dogmatibus Patrum qui Chalcedone collecti ſunt, & petentibus eum principem, ouiumq. paſtorem, qui illis derogare præſumit, quæ admirari magis oportet, & accuſat Patrum Chalcedonenſium conſtituta, & fratres hæc amplectētes expellit. Ita cum his rebus odia & perſecutiones variæ ſint obortæ, ſicut oppreſſorum preces contra opprimentes eos, pietati veſtræ oblatæ denuntiant, tu piiſſime velut manſuetiſſimus pater potius quàm regnator, poteſtate regali interim quieſcendum rebus ita commiſſis decreuiſti, & ſacerdotibus huius paſſionis medicinam impartire dignatus es, & ſpiritalem aduocaſti ſententiam, decreto ſacerdotum communi magis volens ad incolumitatem membra languentia reuocare, vt hæc res quamdam reuerentiam & memoriam Dei præberet, & aſperitatem rerū, & certamen exor-

A tum, & feruorē iracundiæ creſcentis * egerit, ipſe cœpiſti. Itaque pijs veſtri Imperij ſanctionibus, vt ſententiam quam vnuſquiſque noſtrum in ſuo gerit animo, reuelaret, & aperte veſtræ maieſtatis imperio declararet, de his quæ à Patribus Chalcedone ſancita ſunt, & Timotheo, quem aliqui Alexandriæ præſidere depoſcunt. Volentes autē examinatione certiſſima fulgere Deo amabilem vndique veritatem, etiam timorem nobis propoſuiſtis futuri iudicij, quatenus neque inimicitia, neque circa quoſdam gratia faciente, deberemus obumbrare quod iuſtum eſt. Seruientes igitur nutui veſtræ poteſtatis, & omnes pari- B ter congregati, & tractantes atque vniuerſa conſiderantes, vt erant, hoc dicimus: quia Chalcedonenſis Concilij intentio eſt valde firmiſſima. Sequitur enim prædicationes Euangelij, & ſanctorum Patrum qui dudum in Nicæna vrbe collecti ſunt, Symbolum inuiolatum omnino cuſtodit: omnem quidem dogmatis nequitiam ab impijs adinuentam procul abijciens, & ſenſum verborum Symboli ſanctæ Fidei ſubtiliter inueſtigans, & hæc faciens manifeſta: necnon & centum quinquaginta Patrum, qui olim in regia ciuitate conuenerunt, piiſſimam legem immobilem inuiolatamq. cuſtodiens, quam illi vniuerſi, de ſancti C Spiritus ſubſtantia, eiusq. dominatione poſuerūt, blaſphemam Macedonij religantes linguam, & vnam naturam eſſe eamdemq. Patri, & Filio, & ſancto Spiritui publice confitentes. Deſtructæ ſunt autem hoc conſtituto, etiam impietates variæ, importabiliaq. commenta Manichæorum, quæ ſub figmento reuerentiæ obumbrata videbantur. Multis etenim rationibus egit illa Synodus, multisq. verbis, non quò nouitates aliquas contra definitiones iam bene fixas introduceret: ſed vt interpretatione latiori, conamen contra Symbolum meditatum, latronibus veritatis auferret. Quia enim ſtultitiam ſectantes Eu- D tychis, veram naturam Dominicæ carnis, pietatis prædicationi ſubripiebant, extraneum eum omnino facientes à nobis, qui ex nobis eſt, Dominum IESVM Chriſtum, nihil eum de matre ſua ſecundum carnem beata virgine Maria aſſumpſiſſe confitentes, ſimulabant autem ſe Patrū in Nicæa conuenientium dogmata ſequi, necnon & Cyrilli amplecti nimis & honorare decreta, cum ſint valde callidi, & patrum noſtrorum concordiam & amicitias ſe habere mentiantur, quādo voluerint eorum filijs fraudes ingerere: remoti patres operatione ſancti Spiritus, piiſſimam beati Cyrilli linguam ad accuſationem væſaniæ E iſtorum euocare crediderunt, qui olim dum Alexandrinam gubernaret Eccleſiam, & aperte contra Neſtorij væſaniam dimicaret, & beato Cæleſtino incolumis Eccleſiæ Romanorū paſtori particeps eſſet, aduerſus Neſtorij impietatem in priori Patrum Epheſi Concilio, pro veritatis defenſione maximus propugnator emicuit, quando vno fonte & iiſdem ſyllabis à ſe conſcriptis, & impietatem Neſtorij perculit, & contra zizania prauæ ſectæ Eutychis, quæ iam quidem tunc germinabant, nondum tamen videbantur aperte, falcem ſectionis apertiſſime præparauit. Propterea

namque

Geneſ. 4.

a ſ. in eo

* ſ. deeſt maieſtas, aut quid ſimile.

b ſ. ouilibus

namque epiſtolam ab illo ſapientiſſimo Patre
conſcriptam, Patres illi ad medium deduxerunt,
in qua cum omni ſubtilitate nos docuit diſpenſa-
tionis Dominicæ ſacramentum: quomodo & in-
carnatus vnigenitus Filius permanſit filius vnus
exiſtens, demonſtrans in eo & humanæ naturæ,
quam aſſumpſit ex Virgine, inconuertibilem ſer-
uari proprietatem, & paternæ ſubſtantiæ gloriã
ſine aliquo temperamento conſiſtere, nequaquã
aſſumptam à Domino carnem alterum filium in
glorificatione Trinitatis introducens, quod Ne-
ſtorius nouiter aſſerebat: ſed exiſtentem ante ſæ-
cula Filium inuiſibilem, in nouiſſimis diebus re-
uelatum nobis. Neque ſecundum Eutychis va-
nitatem, carnem Domini cognationem docens
hominum declinare: propter quod Deus Verbũ
incarnatus, homo factus eſt, apprehendens (ſicut
Hebr. 2. Paulus ait) ſemen Abrahæ, & particeps proxime
nobis factus ſanguinis & carnis, & formam ſerui
ſuſcipiens, totius dominus creaturæ, & per om-
nia ſimilis factus nobis abſque peccato, qui eſt
impermutabilis per figuram paternæ ſubſtantiæ.
Huic autem etiam illam epiſtolam, quæ à Patri-
bus Orientalis Eccleſię ſcripta dinoſcitur, Patres
ſanctiſſimi coniunxerunt, ſtudentes vndique cel-
ſam & tutiſſimam itineri regio pietatis circum-
ferre maceriam, ne forſan agentes inter puſilli
cuiuſdam ſenſus circumuentionem concluſi, aut
in foueam Neſtorij ruerent, aut in alterius præ-
cipitij profunditatem inciderẽt, quam Eutyches
poſtea ſuffodit, quam tamen iam prius effoſſam
& à diligentibus cultoribus coopertam, ipſe de-
nuo in interitum ſuæ animæ rurſus aperuit. Mi-
ramur igitur, quomodo hi qui veſtræ pietati pre-
ces pro Timotheo porrexerunt, confitentur co-
gnoſcere & amplecti Synodum Patrũ, qui Epheſi
contra Neſtorium conuenerunt, homines, qui
per ea quæ geſſerunt, etiã illam vt Chalcedonen-
ſem, penitus denegant. Nam litteræ eiuſdem epi-
ſtolæ ad impium Neſtorium à Cyrillo conſcriptę,
in Concilio vtroque florentes, in Epheſino quidẽ
blaſphemantem Neſtorium arguerunt, in Chal-
cedonenſi vero Eutychis vęſaniam deſtruxerunt,
& propter eaſdem ſyllabas in illo quidem Conci-
lio, omnium laudibus Cyrillus coronatus eſt, ſa-
piens Alexandrinorum pater: & rurſus in iſto
Concilio poſt mortem, quaſi præceptor prædica-
tus eſt pietatis, nihil amplius ex epiſtolis beatiſ-
ſimi Cyrilli, his qui Chalcedone conuenerunt, ad
medium deducẽtibus, niſi illas litteras, quas Deo
amabilis Leo Romanæ pater Eccleſiæ, ad ſanctæ
memoriæ Flauianum contra Eutychis væſaniam
conſtituens deſtinauit, in quibus & ipſe vocibus
beatiſſimi Cyrilli concordare dinoſcitur. Et has
quidem Synodus deduxit ad medium, non quaſi
validiores eas Symbolo Patrum in Nicæa conue-
nientium eſſe decernens, (nullus hoc putet) ſed
aperte volens per ipſas arguere eos, qui ſimulant
ſe quidem Symbolum Nicænorum Patrum am-
plecti, dum autem nullum volunt proferre ſer-
monem quo veritas carnis Dominicæ deſigna-
tur, peſſima ſemina Manichæorum latenter ſim-
pliciorum inſerunt animabus, à quibus maiore
cuſtodia opus eſt, quàm ab impia calliditate Ne-

A ſtorij. Ille ſiquidem aperte vnum Chriſtum in
duos diuidens filios, Patrum Symbolo ſemetip-
ſum pandit inimicum: iſti vero vnum quidem
eumdemq. ſe venerari, colere, & adorare dicen-
tes, ſicut Symbolum docet, vnitarum vero dua-
rum naturarum proprietates perimentes, & ne-
que paſſibilitatem carnis Dominicæ, neque im-
paſſibilitatem diuinitatis eius eſſe confitentes,
dubiam circa incautos habentes ſententiam, ma
ximas læſiones eis inſpirare moliuntur. Nam aut
conuerſionem factam ſuſpicari concedunt circa
diſpenſationis ſacramentum, aut aliquid puta-
tiuum, aut phantaſiam, aut confuſionem, aut tran
B ſitum falſe per Virginem figuratum, & non geſtã
vere natiuitatem Domini, dicunt. Hęc enim om-
nia germina ſunt doloſæ radicis, quæ mortẽ ani-
mabus his obedientibus afferunt. Propterea ſi-
quidem ad peremptionem væſaniæ totius hære-
ticæ, prædictis epiſtolis eguerunt. Nam & poſt
expoſitionem ſubtiliſſimam harum litterarum
rurſus Patres qui ſanctum Concilium Chalcedo-
nenſe celebrauerunt, Symbolum Patrum Nicæ-
norum pro lapide ſumentes, vbique hoc ſolum
circumferri & prędicari ad illuminationem fide-
lium ſanciuerunt. Quapropter omnium man-
ſuetiſſime & venerabilis Imperator, quiſquis lau
C dat Chalcedonenſe Concilium, & Epheſinum &
Nicænum valde miratur: qui autem hoc reſpuit,
neque illorum legibus acquieſcit, ſed ſimulat tan
tummodo ſe colere pietatem. Pro cauſa vero Ti-
mothei quid amplius veſtræ pietatis potentiæ
nos dicamus? Si enim preces contra eum datas
ſequuntur vt cauſæ, & omnia quæ ibi ſunt poſi-
ta, opere (ſicut illi aſſerunt) facta noſcuntur, nul-
lus ei per Canones ſanctorum Patrum veniæ ſer-
mo relinquitur. Hæc ergo vobis ſcribere, veſtra
tranquillitatẽ præcipiente, curauimus. Deus au-
tem ſapientia veſtræ pietatis Imperij, membra
Eccleſiæ ſemper vniat, ſitq. communium medi-
D cus paſſionum, & manſuetiſſimum veſtrum Im-
perium perpetuo tranquille & manſuete cuſto-
diat, affectu nos paterno regentem.

*Baſilius Epiſcopus miſericordia Dei Seleuciæ me-
tropolis veſtræ Iſauriæ, incolumem veſtram pietatem
multis annorum curriculis, Eccleſiæ Dei & toti orbi
terrarum, oro ſeruari, piiſſime & Chriſtianiſſime trium-
phalis Imperator.*

Iulius Epiſcopus Calendereos, ſimiliter.
Nunnechius Epiſcopus Latmi & Calẽdri, ſimiliter.
Stephanus Epiſcopus Daliſandi, ſimiliter.
Epiphanius Epiſcopus Ceſtri, ſimiliter.
Ammonius Epiſcopus Zotapæ, ſimiliter.
E *Paulus Epiſcopus Hierapoleos, ſimiliter.*
Conon Epiſcopus Libyadis, ſimiliter.
Acacius Epiſcopus Antiochiæ, ſimiliter.
Sebaſtianus Epiſcopus Sebaſtiæ, ſimiliter.
Euphronius Epiſcopus Anemorij, ſimiliter.
Athanaſius Epiſcopus Philadelphiæ, ſimiliter.
Hermophilus Epiſcopus Diocæſareæ, ſimiliter.
Iulianus Epiſcopus Hermopolis, ſimiliter.
Theon Epiſcopus Hellinoſy, ſimiliter.
Paulus Epiſcopus Olbi, ſimiliter.
Orentio Epiſcopus Domitiopolis, ſimiliter.

EPI-

EPISTOLA EPISCOPORVM Ciliciæ primæ, ad Leonem Imperatorem.

Dei amantiſſimo, atque piiſſimo & Chriſtianiſſimo Auguſto, à Deo competenter honorato Imperatori Leoni, Pelagius, Alexander, Philippus, Hypatius, Chryſippus, Seleucus, Euſtathius, Titus, Epiſcopi primæ Ciliciæ, in Domino ſalutem.

XL. CHriſtianiſſima intentio veſtræ potentiæ, & propoſitum pietatis, ex multis quidem rebus nobis innotuit, præcipue autem ex litteris veſtræ pietatis nuper ad nos directis; quibus B peruigilem circa pietatem laborem ſuum tranquillitas veſtra demonſtrauit. Quapropter omnium Deum laudantes, & linguas ad fauorem, & corda ad ſupplicationes inceſſabiliter commonentes, pro pio veſtræ ſerenitatis Imperio, congregauimus Dei amantiſſimos Epiſcopos vniuerſæ prouinciæ pro quibus ſancire ſuis litteris pietas veſtra dignata eſt, & concordi mente decreuimus, Timotheum quidem contra ſanctorũ Patrum regulas & Eccleſiaſticas ſanctiones ſacerdotium inuaſiſſe ſeditione populi pariter & tumultu. Hæc enim nos lectæ contra eum preces edocuerunt, quem neque ſacerdotem arbi- C tramur, nec omnino in ordine Epiſcoporum conſtitui patimur. Magnam etenim Synodum ſanctorum Patrum Chalcedone collectam amplectimur, & ſalutarem eſſe decreuimus: & non ſolum propter multitudinem Pontificum ibidem congregatorum, & ſententiam ſancti & pij Imperatoris Marciani vna cum eis prolatam; ſed quia & ſanctorum Patrum in Niceno Concilio cõgrua & conuenientia, & in nullo contraria eam ſapuiſſe conſpicimus. Hæc quidem per noſtram ſententiam declaramus. Veſtra vero pietate Romano Imperio incolumi permanente, credimus in pace & conſtantia ſanctas Dei Eccleſias conſer- D uari Chriſto, veſtrum pium propoſitum Deo dirigente ad illa gerenda, quæ eius Eccleſijs videantur eſſe vtilia, & per veſtram manſuetudinem eis pacis iura præbente.

Pelagius Epiſcopus Tarſi, incolume veſtrum Imperium tempore longo ſanctis Eccleſijs, & Romano conſeruet Imperio, piiſſime atque Chriſtianiſſime.

Alexander Epiſcopus, Philippus Epiſcopus, ſimil.

Hypatius Epiſcopus, Seleucus Epiſcopus, Euſtathius Epiſcopus, ſimiliter.

Titus Epiſcopus, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM Piſidiæ, ad Leonem Imperatorem.

Per omnia Chriſtianiſſimo, victori atque triumphatori, & à Deo competenter honorato Imperatori Leoni, Pergamius Epiſcopus Antiochiæ Piſidiæ metropolis, Eutropius Epiſcopus Adandenus, Paulinus Epiſcopus Apamenus, Libanius Paralenus, Alexander Seleuciæ, Marnus Gortynæ, Baſſus Paneapoleos, Florentius Adrianopolis, Metrophilus Metropolis, Theodorus Theodoſiopolis, Marcianus Philomeli, Eugenius Synnadorum, Politianus Sozopolis, Attalus Malinopoleos, Caſtinus Limenopoleos.

XLI. COgnoſcentes ſanctionem veſtram zelo diuino eſſe completam, & placationem Dei voluntate ſancta conſerentem, & ſubiectis per fidẽ inenarrabilem quietem ac diſciplinam, quæ ad ſalutem pertinent, piiſſime prouidentẽ, per quam præcepiſtis nobis, vt de Timotheo, qui in omni impietate noſcitur accuſatus, necnon & de his quæ pro Fide catholica placuerunt ſancto & vniuerſali Concilio Chalcedone celebrato, quid cõ- B muniter ſentiamus, ſine timore cuiuſquam hominis, & abſque gratia vel inimicitijs indicemus, tamquam reddituri incircũſcriptibili Dei iudicio rationem: veſtræ potentiæ noſtris ſignificamus apicibus, Timotheum quidem, qui iam damnatus oſtenditur, ſicut plurimi venerabilium Epiſcoporum Aegyptiacæ diœceſis, & reuerendiſſimi clerici in ſcriptis affirmantes, veſtræ clementiæ ſuggeſſerunt nouiſſime, contra Eccleſiaſticas ſanctiones ad ſacerdotij miniſterium fuiſſe perductum, ſed etiam eos, qui cum ſcirent eum fuiſſe damnatum, communicare illi ſine periculo crediderunt, extraneos eos eſſe à Dei Eccleſia C iudicamus, ſecundum conſequentiam regularem nulla eis venia nec ſpe reſtitutionis vllo modo remanente, ſicut tertia & octogeſima regula de talibus aperte decernit, cuius initium eſt: Si quis Epiſcopus à Synodo depoſitus, aut presbyter, aut diaconus ab Epiſcopo proprio &c. Nam vt is, qui & illi ſententiæ ſuccubuit, & ante tantorum inenarrabiliumq. malorum, & multis lacrymis lugendorum auctor extitit, dignum debeat ſecundum leges ſubire ſupplicium, poſtquam cognoſcitur talia præſumpſiſſe, noſtrum non eſt edicere, ſed probare decet, & iudicare veſtram Chriſtianiſſimam maieſtatem: quatenus & pro om- D nibus cogitetis, & pia quiete placetis Deum, & proprium muniatis Imperium, & ſubiectos ab iniqua peſte huiuſmodi liberetis. Si vero fidem ſancti Chalcedonenſis vniuerſaliſq. Concilij Timotheus negare præſumit, & quicumque nefandorum eius actuum miniſtri ſocijq. reperiuntur, nihil mirum eſt. Nam qui à diuina pace monſtrantur extranei, ſine dubio & ab Eccleſiaſticis ſanctionibus ſimul, & æquitatis contra Romanum Imperium * contenti ſunt inimici, non eſt mirandum, ſi etiam à ſenſibus proprijs exciderunt, væ ſane blaſphemantes & anathematizantes ſaluberrimæ Fidei doctores atque cuſtodes ſanctiſſi- E mos, & apoſtolicos patres, & Archiepiſcopos, omneſq. ſimul Dei amantiſſimos Epiſcopos, ſequentes ſanctiſſimos Epiſcopos, qui per generationes ſingulas rectæ Fidei lumina fuiſſe noſcuntur, & Dei amantiſſimos ſenioris & nouæ Romæ Archiepiſcopos, qui his cõcordes exiſtunt. Quorum firma & immobilis & inexpugnabilis fides in Chriſto probata eſt apud ſanctam & vniuerſalem Synodum Chalcedone celebratam, cuius per Dei gratiam communicatores & fuimus, & vſque ad vitæ terminum in Deo permanebimus, ſecundum centum quinquaginta ſapientes &

Eſt can. 4. Concilij Antioch.

egre-

egregios medicos, qui diuerſo modo paſſiones & ſubtiliter perſcrutantur, & tunc congruam ſimul & ſingularem medicinam offerunt ægrotantibus: cogitantes pro correctione eorum quæ in Alexandria contigerunt, diuino zelo feruentes, in memorata ſanctione præcepiſtis, quatenus omnia diligenter tractentur, & à ſanctiſſimis Epiſcopis comprobentur, quoniam nunc Alexandrina ciuitas conturbatur, pro cuius quiete & diſciplina maximam ſe habere ſollicitudinem ſignificauit veſtra clementia. Quapropter edicimus, Timotheo ſiquidem conſentientes, & qui pro eo veſtræ Chriſtianitati preces proprias obtulerunt, velut Epiſcopi & clerici Aegyptiacæ diœceſis, cùm non B ſapiunt, vt apparet, ſapere ſe confidunt, quando ſic aperto mendacio impudenter incumbunt. Videntur enim in prædictis precibus, pietatis veſtræ ſanctioni ſubiectis, contra litteras manſuetudinis veſtræ locuti, & contra glorioſam cogitationem, quam pro Alexandrina ciuitate & eius diſciplina geritis, tractaſſe. Affirmantes enim maximam pacem, memoratam ciuitatem & ſanctiſſimas Eccleſias & monaſteria poſſidere, aperte rebus ipſis capti ſunt, & aduerſus pietatis veſtræ vocem & cogitationem ſine metu locuti. Plenam namque caliginem, & à malis imminentibus nubem, diſciplinam eſſe dicentes & pacem, & in Eccleſia Ale- C xandrinorum diuinitus attributam, quoniam huiuſmodi viri putabantur contra veritatem & veſtra optima cōſilia properantes, pacemq. Dei vocantes perſecutiones, & bellum contra orthodoxos ſacerdotes & clericos geſtum, nouamq. tyrannidem contra ſacras regulas inquirentes, clare in

1. Cor. 14. ſacrum illud incurrere videntur eloquium: Non eſt, inquit, indiſciplinationis, ſed pacis Deus, ſicut in ſanctorum vniuerſis Eccleſijs agnoſcitur. Hi etenim ad perditionem parati ſunt, ſecūdùm Pro-

Pſalm. 5. phetam dicentem: Perdes omnes qui loquuntur mendacium. Quomodo autem iſti credendi ſunt ſapere, & tenere cauſam ab omni mendacio ſegre D gatam, aut diuinam ſapientiam ſalutaré, hoc eſt, ſalubrem fidem, quam præcipue ſeruare promittunt, dicentes in prædictis precibus ſuis, incōcuſſe atque firme & immobiliter ſe credere Symbolo in Nicæa ciuitate à ſanctis trecentis decem & octo Patribus explanato, & neque augmentum, neque detractionem hoc poſſe recipere, neque opus habere qualibet interpretatione, cùm per ſe, vt aiūt, videatur interpretatum: centum quinquaginta vero ſanctorum Patrum Concilium ignorare ſe profitentes, docentesq. communicare Alexandrinam Eccleſiam Epheſijs Concilijs: adijcientes & hoc, quòd Synodum Chalcedone celebratam Ec- E cleſia Alexandrina non recepit. Per hæc igitur oſtenduntur ſimiles eſſe eorum, qui neſcientes exponentem optime ſalutis remedia medicinam, & paſſiones prouenientes ſubtiliter edocentem, impudenter totum ſe noſſe promittunt. Sic enim & iſti, neque temporum diuerſorum languores hæreſim ſcientes, nec medicinam congruam infirmis opportune prolatam ab ſpiritualibus medicis, ſanctis ſcilicet & orthodoxis ſacerdotibus, qui per tempora Synodos impleuerunt, inſpicientes, harum rerum non habentes diſcretionem,

A ſuperfluos & erroneos in ſuis precibus poſuerunt ſermones. Nam ſi hæc, quæ memorauimus, agnouiſſent, non arbitrarentur augmentum aut detractionem factam in ſancto Symbolo à trecentis decem & octo ſanctis Patribus explanato, nec per ſe dicerent illud interpretatum, quod pauciſſimis quidem ſermonibus, ſed perfectis ſenſibus ſcripturæ diuinæ per viros eius ſcientiæ peritiſſimos videretur eſſe completum. Quorum veritatem ignorantes, & qualis quantaq. hæretico tunc procedente languore prolata ſit medicina diuinitus inſpirata, in illud incurriſſe diuinum videntur eloquium, quod ait: Nolite fieri ſapientes apud voſ- *Rom. 12.*

B metipſos. Propter hæc enim ignorauerunt hæreticos, qui poſtea per diuerſa tempora varijs languoribus ſunt exorti, necnon etiam eos, qui opportune & neceſſarie eorum infirmitatibus ſaluberrimę Fidei congruam obtulerunt ſalutaris adiutorij medicinam, ſicut ſanctiſſimi centum quinquaginta Patres infirmitati languoris Macedonij, qui diuinitatem ſancti Spiritus negauit, obtulerunt, aperte firmitatem rectæ Fidei docentes, & diuinitatem vnitatis inſeparabiliter adorandam. Rurſus igitur alia paſſione nata circa inhumanationem Dei Verbi per callidum erroneumq. Neſtorium, ſancti Patres qui illo tempore Epheſi cō- C uenerunt, ſuſcipientes pariter Orientalium Epiſcoporum probatiſſimam ſibi concordiam, perfecte prædictum languorem inenarrabili fide curauerunt. Similiter autem Timothei ſequaces ignorare videntur, quemadmodum poſtea Eutyches, cum in profundum phantaſiæ praua ignorantiæ ſuæ ſecta corruerit, principatu hæretico ſuffocatus ſit, & quia pro eo duo ſunt celebrata Concilia, prius in Epheſo, & poſtea Chalcedone, & quia *Pſeudoſynodus Epheſina.* quæ Epheſi quidem facta eſt, nō ſufficit eius ægritudinis, vt oportebat, diſcernere paſſionem, & offerre quæ erant neceſſaria medicinæ. Quæ vero Chalcedone per Dei gratiam congregata eſt, eius D ſolatio ita præualuit, vt ægritudinem aperte cognoſceret, & remedium medicinæ ſalutaris offerret. Igitur notum eſt ſapientibus vniuerſis, quia niſi diuerſæ diuerſisq. temporibus hæreſes exortę fuiſſent, nequaquam opus eſſet conſilio ſpiritualium medicorum. Nam vbi infirmitas, illic opus eſt ſine dubio medicina. Et quia non ſicut defenſores Timothei putant, adiectio quædam Symbolo trecentorum decem & octo Patrum eſt facta, quando emergentibus varijs ægritudinibus ſpiritalis & neceſſaria eis oblata eſt medicina; ſimul quia corpori eſt ægrotanti ſimilis incredulitas. Et quemadmodum oculis dudum ægrotantibus, E & caute atque competenter à medicis qui tunc inuenti fuerint, curatis, ſi rurſus contingat aliquē viſceribus forte dolere, quicumque poſtea reperti fuerint, non deſinunt adhibere medicinam: ita hæretica infirmitate temporibus diuerſis exorta, mirum non eſt, ſi à pijſſimis temporum quorumque Principibus, Deo amantiſſimi Epiſcopi pro imminente cura conuocati, medicinæ vtilia remedia porrexerunt. Quæ cum ita ſint, nonne ignorantia manifeſta eſt, & nouiſſima in Timothei *in- *f. defenſoribus* ſcitia atque ſuperbia, quando omnibus quidem orthodoxis & religioſiſſimis Epiſcopis quicum-

que nunc ſunt, & qui ad Deum iam migrauerunt,
aperte calumniantur quaſi adiectionem quamdã
in ſacro trecentorum decem & octo ſanctorum
f. quum Patrum Symbolo feciſſe videantur? & † quaſi pro
credulitate ſua dicãt, quia in prædicto ſacro Sym-
bolo nullum ipſi augmentum, aut detractionem
quamcumque recipiant, nonne plenum eſt hoc to-
tius falſitatis indicium, cum dicant centum quin-
quaginta ſanctorum Patrum ſe ignorare Conci-
lium? Vnde magis videntur, quia non ſolum ta-
lium medicorum neceſſariam curã prorſus igno-
rant, ſed etiam ipſam infirmitatem Macedonij,
pro qua videntur eſſe collecti. Quam ſcilicet igno-
B rantes, cum ſit vtique manifeſta & nimis inſignis
etiam ſimplicibus orthodoxis, & in laico ordine
conſtitutis, multo magis varium Neſtorij erroré,
necnon Eutychis impietates, væſaniam phanta-
ſiamq. neſcire panduntur. Et propterea inaniter
& indiſcrete in ſuis precibus dixerunt, ſe Epheſijs
communicare Concilijs, cùm prius vtique ſit ſine
dubitatione ſuſceptum, ſecundum vero nô ſolum
priori conſiſtat aduerſum, ſed etiam vniuerſis ſan-
ctis Epiſcopis, qui olim luminaria fuiſſe proban-
tur Eccleſiæ, quorum famoſiſſimam & religioſiſſi-
mam multitudinem dinumerare difficile eſt. Præ-
cipue tamen aduerſarij eſſe panduntur immorta-
C lis & beatæ memoriæ Athanaſio Alexandrinæ ci-
uitatis Epiſcopo; cui dum inueniantur eſſe con-
trarij Timothei ſequaces, omnibus indubitanter
orthodoxis, & maxime fidelibus Aegyptijs, &
Dei zelum habentibus omnibus, omnino videbun-
tur inimici. Sed hæc equidem dicta ſunt de vno-
quoque capitulo petitionibus eorum inſerto, quã-
tum breuiter à noſtra dici potuit paruitate, vt
veſtræ pietatis imperio, ſicut pijs litteris impe-
rare dignati eſtis, indicaremus. Religioſiſſima
namque veſtra pietas decenter egit, vt ſe conti-
neret, & neceſſariæ diſcretioni Deoq. placenti
committeret examinationem horum, qui nullam
D impietatis ſpeciem reliquerunt, ſed ſuper alia ma-
la etiam hoc adiecerunt, vt diabolica inſpirati
virtute, examinatione non facta, ſanctiſſimos Epi-
ſcopos & religioſiſſimos clericos in ſanctis or-
thodoxiſq. Eccleſijs enutritos, expellerent à mi-
niſterijs quæ Chriſti Domini gratia ſunt ſortiti.
Vt autem vndique diuino lumine veritatis, men-
dacij tenebræ ſequacium Timothei deſtruantur,
& à religioſiſſima pietate veſtra ſimul & æquitate
hæc impietas, iniquiſſimaq. ſuperbia radicitus
euellatur, decet eos aperte conuinci, quia cum
ſibi recte credere videantur, multum extra hanc
ſcientiam eſſe noſcuntur, nequaquam diuinum in-
E *Pſal. 51.* tendentes eloquium: Non cognouerunt, neque
intellexerunt, in tenebris ambulant. Vt autem
talis omnibus oſtendatur, & præcipue populo vo-
lenti Timotheum habere Pontificem, diuino no-
bis propoſito timore confidimus & hoc ſacræ ve-
ſtræ maieſtati ſuggerere, quatenus valde celerri-
me, & ſine qualibet obumbratione in ſua ignoran-
tia & prauæ ſectæ ſententia conuincatur Timo-
theus, & eius ſequaces Epiſcopi ſimul & clerici.
Igitur ſi placet veſtræ pietatis imperio, ſub cuſto-
dia eos foris Alexandrina ciuitate eſſe præcipite,
& ſeorſum eorũ ſingulos habitare, & diuinæ ſcri-

A pturæ libros quos voluerint, dato primitus ab eis
breue, quos habeant neceſſarios accipere; vt in-
tra certos dies arctiſſime cuſtoditi, ita vt nulli li-
ceat ad eos accedere, & verba eis ſenſuſq. diſſe-
minare, iubeantur exponere, quam virtutem ſcri-
pturæ diuinæ reſpicientes, rectæ Fidei Symbolum
ſuſceperunt, & fidem trecentorum decem & octo
ſanctorum Patrum immobiliter ſe tenere & cu-
ſtodire polliciti ſunt; quæ fuerunt Arianorum va-
riæ blaſphemiæ atque languores, quas nefande
ſanctarum ſcripturarũ textu nitebantur adſtrue-
re, & quemadmodum hæ à prædicto Symbolo
ſunt excluſæ. Non ſolum enim Arianorum, ſed
B & plurimæ ante hanc hæreſes exortæ, in diuinæ
ſcripturæ proloquijs putãtur incumbere. Iſti qui-
dem ſi venerabiliter reminiſcuntur omnium ſan-
ctæ memoriæ orthodoxorum Patrum, & quales
quique fuerunt, agnoſcunt inter eos reuerendæ
memoriæ Athanaſium ſimul & Cyrillum doctrina
copioſa pollentes, & paſtores Alexandrinæ ciui-
tatis inſignes, quos omnes orthodoxi ſequuntur,
& præcipue fideles Aegyptiorum. Quæ cum ita
ſint, in ſcriptis ſequaces Timothei declarare iu-
beantur, quomodo memorati ſancti Patres ſalu-
berrime crediderunt, & quomodo horum inue-
niuntur aduerſi qui cum Ario fuiſſe noſcuntur hę-
C retici, & qui ſunt iſti, aut quę ſapientes à recta Fi-
de receſſerunt: quo facto & caligo erroris ſimul
& prauæ ſectæ ſequentium Timotheum vbique
protinus aperitur, ipſis inſuper qui non cum di-
ſcretione, ſed ſine quadam probatione præuenti
ſunt, indicatur. Et ex hoc omni venia monſtra-
buntur extranei, qui rectæ Fidei vniuerſale Con-
cilium nefandiſſima voluntate & ſceleſtiſſima lin-
gua anathematizare præſumunt. Tum etiam prę-
ter Concilium Dei amantiſſimorum Epiſcoporũ,
ſapientiſſime & ſemper memorabiliter, velociter
veſtra pietas efficiet, vt dum primitus conuicta
fuerit atque notata praua eorum nefandiſſimaq.
D ſecta damnetur, & ea quæ pro recta Fide ſunt, &
Chriſto Deo placent, & diuinæ diſciplinæ paciq.
conueniunt, roborentur. Turpe ſatis, & rectitu-
dini veſtræ nimis indignum eſt, vt diuulgetur ge-
nerali Synodo nunc opus eſſe, dum hæc aperta
ſint & valde certiſſima: quatenus, vt dictum eſt,
plus valere videantur qui ſe diabolo tradiderunt,
& eius impietate ebriati. Et vt inſignis pompa
Concilij, occaſio quidem multis contemptus ſa-
cræ Fidei & detractionis exiſtit; frequentia vero
multorum indiſcrete loquentium, paganorum,
aut infidelium, & præcipue hæreticorum, plurimi
E (quod abſit) ſimplicium trahuntur ad lapſum; qui
dum illi putentur quidem de quibus volunt ho-
neſte loqui, ad varias autem blaſphemias rectæ
Fidei dogma perducant. Cur enim hoc capitulũ
eligunt, qui hactenus quod ſapiunt, ita neſciunt,
vt pro ſua fide frequenter egeant conuenire?

Pergamius Epiſcopus Antiochiæ Piſidiæ, ſubſcripſi quæ ſunt ſubiecta interceſſionibus omnium ſanctorum, armatus recta Fide, & omnia quæ pietati ſunt aduerſa, deuincens. Multo tempore à clementia diuina ſerueris, Chriſto amabilis, & honorate diuinitus Imperator.

Eutropius Epiſcopus Adadenorum ciuitatis, ſimiliter.

Pauli-

Paulinus Epiſcopus Apamenus, ſimiliter.
Libanius Epiſcopus Paralenus, ſimiliter.
Alexander Epiſcopus Seleuciæ, ſimiliter.
[illegible] *Maximus Epiſcopus Gortenus, ſimiliter.*
Baſſus Epiſcopus Neapaleos, ſimiliter.
Florentius Epiſcopus Adrianopolitanus, ſimiliter.
Metrophilus *Minophilus Epiſcopus Metropolitanorū, ſimiliter.*
Theodorus Epiſcopus Theodoſiopolis, ſimiliter.
Marcianus Epiſcopus Philameli, ſimiliter.
Eugenius Epiſcopus Synnadorum, ſimiliter.
Politianus Epiſcapus Sozopolitanus, ſimiliter.
Attalus Epiſcapus Malinopaleos, ſimiliter.
Caſtinus Epiſcopus Limenopaleos, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM SYNODI Sardianæ in Lydia, ad Leonem Imperatorem.

Domino piiſſimo, Chriſtiq. amantiſſimo Imperatori noſtro Leoni, perpetuo Auguſto, parua & humilis Synodus congregata in metropoli Sardianorum veſtræ Lydiæ.

XLII. PRimitus veſtræ pietatis Imperium nuper adeptæ ſanctiſſimæ Dei Eccleſiæ in Lydia conſtitutæ, augmentum magnæ tuitionis & zeli circa orthodoxam Fidem veſtræ tranquillitatis agnoſcunt. Vnde inceſſabiliter pro veſtræ Chriſtianitatis Imperio preces offerentes Deo, vt longæua * & in pace veſtra ſeruetur vita, nonnulli magis aliquã ſibi & ſuis ſacerdotibus atque populis quietam negotiantur vitam. Pro quibus enim hæc à noſtra paruitate ſuggeſta ſunt, breuiter indicamus. Quoniam diuina ſanctione per Eudoxium virum deuotum magiſtrianum religioſiſſimo noſtro metropolitę Aetherio data, conuocati ſumus in ciuitate Sardianorum litteris memorati ſanctiſſimi viri metropolitæ noſtri directis, congregatisq. nobis in vrbe prædicta, veſtræ pietatis litteræ ſunt directæ, necnon & preces, quæ videbantur de quibuſdam capitulis eis eſſe ſubiectæ: quas D audientes, de vtroque capitulo veſtræ pietati ſuggerimus. De principali namque capitulo, & quod ad ipſam Chriſtianorum fidei reſpicit ſummitatem, id eſt, de ſancto & vniuerſali Concilio Chalcedone collecto, cui regulariter præſederunt & maximæ Romæ ſanctiſſimus & beatiſſimus Archiepiſcopus Leo per venerabiles Epiſcopos directos & clericos, necnon & regiæ Conſtantinopolis ſanctiſſimus & venerabilis Archiepiſcopus Anatolius, & ſummi ſacerdotes qui ei concordes fuerunt, & ſimilia decreuerunt, necnon & omnes ſanctiſſimi totius orbis Epiſcopi, etiam hoc fatemur, quia neceſſario per illorum veſtigia gradien E tes, & reuerentiam eis habentes, eosq. venerantes, quæ pie & diuina inſpiratione conſtituta ſunt, quæ in prædicto ſancto & vniuerſali Concilio ſancita noſcuntur, eis concordes ſumus, quãdo nihil diſſonant à ſancto & vniuerſali Nicæno Concilio trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum. Deus enim, qui per illos olim Fidem regulariter expoſuit, ipſe etiam nunc per iſtos eam denuo, 1. Cor. 12. quoniam vnus & idem, ſecundum beatum Apoſtolum, Spiritus ſanctus operatus eſt vniuerſa. De Timotheo namque, qui tyrannice, ſicut agno-

A uimus, & contra regulas ſedem ſanctiſſimæ Eccleſiæ Alexandrinæ ciuitatis inuaſit, dum vtique eſſet eccleſiaſticæ correctioni contraditus, relegentes preces quæ ſyllabis pietatis veſtræ ſubiectæ ſunt à Dei amantiſſimis Epiſcopis Aegyptiacæ diœceſis, & venerabilibus clericis Alexandrinæ ciuitatis, per eas agnouimus, quia cum adulterio, quod in pontificatu commiſit, & homicidio, etiam anathematizare ſanctum Concilium Chalcedonenſe non timuit. Quibus auditis, animæ noſtræ profundo vulnere ſunt percuſſæ, deflentes quòd in tam venerabilibus temporibus ab aduerſario pietatis & inimico orthodoxæ Fidei, tantæ B obſeſſiones nobis inſurgunt. Legentes etiam preces, ab aliquibus Timotheo conſentientibus manſuetudini veſtræ pietatis oblatas, amplius defleuimus, & noſtra mente nimis exceſſimus pro tanta præſumptione. Quia ſuper ea quæ iam commiſerunt, non eos piguit etiam prædicto magno ſanctoq. Concilio, quantum ad eos attinet, contumelias inferre, & illud prorſus expellere. Totum tamen hoc veſtro iudicio, non perſonam reſpicientes, committimus, ſupplicantes vt omnium totius orbis ſanctiſſimorum Epiſcoporum poſt Deũ vitam veſtra pietas faciat eſſe ſecuram, & ſanctis Eccleſijs quietis & pacis iura concedat. Scimus C enim, quia Deus qui vobis perpetua regni ſceptra donauit, ſecundum beatum Salomonem, poſcentibus ſapientiam & prudentiam præbebit etiam Prouer. 8. in hac cauſa, quatenus benignitatem Imperialem per omnia demonſtretis, Chriſtianiſſimi atque piiſſimi.

Aetherius Epiſcopus Sardianorum Lydiæ. Chriſtus Deus Chriſtianiſſimum & inuictiſſimum veſtræ pietatis Imperium in augmenta Fidei & pacifica vita ſanctorum interceſſionibus conſeruare dignetur, piiſſime & religioſiſſime & Chriſto amabilis Imperator.

Paulus Epiſcopus Daldi, ſimiliter.
Aſianus Epiſcopus Philadelphiæ, ſimiliter.
D *Ioannes Epiſcopus Heraclidis, ſimiliter.*
Polycarpus Epiſcopus Gabalorum, ſimiliter.
Iulianus Epiſcopus Moſthenæ, ſimiliter.
Ioannes Epiſcopus Mæoniæ, ſimiliter.
Rufinus Epiſcopus Areopolis, ſimiliter.
Lucius Epiſcopus Apollinis, ſimiliter.
Gemellus Epiſcopus Stratoniciæ, ſimiliter.
Dionyſius Epiſcopus Attaliæ, ſimiliter.
Cyriacus Epiſcopus Apolloniadis, ſimiliter.
Theodotus Epiſcopus Gordi, ſimiliter.
Anatolius Epiſcopus Hellenorum, ſimiliter.
Leonides Epiſcopus Beanæ, ſimiliter.
Heraclidianus Epiſcopus Senus, ſimiliter.
E *Diamonius Epiſcopus Thyateranus, ſimiliter.*
Oneſiphorus Epiſcopus Blandi, ſimiliter.
Iulianus Epiſcapus Satalæ, ſimiliter.
Ioannes Epiſcopus Tripolis, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM PAMphyliæ regionis, ad Leonem Imperatorem.

Piiſſimo & Chriſtianiſſimo domino Imperatori Leoni, Epiphanius Epiſcopus Pergenſis, & qui cum eo ſunt reuerendiſſimi Epiſcopi, Epheſius, Porphyrius, Diodotus, Noyſimaras, Pau-

lus, Marcianus, Anxentius, Pierius, Ioannes,
Miccus, Innocentius, Polæmon, Theoſebius,
Epiſcopi Pamphyliæ regionis.

LIIII. DEcet quidem Deum omnis humana laus, &
omnis pariter oratio, pium vero Principem
famoſiſſimus ſermo. Nam & ipſe cum ſubiectis
adorat Imperij largitorem, & pacis prouiſorem
Dominum Chriſtum, qui protegit inuiſibiliter, &
eos qui aduerſus pacem gerunt bella, concidit.
Ait enim quodam loco ſacra ſcriptura, dum Ae-
gyptiorum multitudinem populus formidaret:
Exod. 14. Dominus pugnabit pro vobis, & vos tacebitis. &
hoc quidem frequenter operatus eſt Chriſtus, ſub
veſtræ vero pietatis Imperio palam gerens fer-
Locus corruptus uida, & vehementer expauit. Quæ cum eſſet ad
capiendum difficilis, & non crederetur poſſe ſub-
di, ſic potuit repente conſumi, vt decetero neque
nomen eius valeat inueniti. Ita ſiquidem Deus
protegit ac prouiſor exiſtit eorum, qui in eo cor-
dis pietate confidunt, qualem te quoque eſſe con-
tigit, Deo amabilis Imperator, qui non ſolum ex-
tranearum rerum prouiſor eſſe dinoſceris, ſed
etiam ſanctarum Dei Eccleſiarum pacem multo
labore conquiris, vt habeas eam tu quoque, qui
pro ea decertas, & pro eius vniuerſitate cunctam
diligenter operaris, quomodo & vno Chriſti cor-
pore, omnes qui eius ſunt, alligantur. Quis ita-
que ſermo digne poſſit veſtram laudare tranquil-
litatem, circa vtrumque ſic pie & paterna chari-
tate laborantem, & tuitionem ſuam ſummo ſtu-
dio conferentem? Quapropter competit vobis
Psal. 20. Pſalmiſtæ verbum: Sperauit in Domino, & in mi-
ſericordia Altiſſimi non commonebitur. Inuenia-
tur manus tua omnibus inimicis tuis, & dextera
tua inueniat omnes odientes te. Et hæc quidem
à nobis humillimis pro gratiarum actione refe-
runtur, pijſſime & Chriſto amabilis Imperator.
Dudum itaque litteras ad veſtram pietatem diri-
gens ego humilis, declaraui meam veſtræ pietati
ſententiam, qualis ſim circa orthodoxam Fidem,
necnon & ſanctum Chalcedonenſe Concilium.
Quia vero etiam nunc diuinis ſyllabis tranquilli-
tas veſtra præcepit, vt vna cum Deo amantiſſi-
mis Epiſcopis qui mecum ſunt, conueniens ſigni-
ficare debeam quid ſentiamus de eodem ſancto
Chalcedonenſi Concilio, & de Timotheo Alexan-
drino, ſicut aiunt, Epiſcopo: etiam rurſus commu
niter veſtrę maieſtati ſignificamus, quoniam gra-
tia Dei nulla parte ab eius pietate recedimus, niſi
quia læſionem iudicamus, diuiſionem ſimplicium
populorum, quam neſcio quomodo ignorantiam
facientē patiantur. Sicut enim iamdudum Chri-
ſtianiſſimis veſtris auribus indicaui, nulla alia do
ctrina tradita eſt à nobis accedentibus ad ſaluta-
re ſanctumq. baptiſma, niſi quæ à ſancto Nicæno
Concilio gratia ſpiritali prolata eſt, per quam &
nos meruimus peccatorum redemptione ſaluari,
& donum adoptionis adipiſci, vnde bona futura
percipere ſuſtinemus, & mundus pariter vniuer-
ſus. Non enim nos quidem per ea ad Chriſtum
acceſſimus; alios autem eadem nobiſcum parti-
cipare gratia prohibemus, dum omnia cōpleat,
& omnibus valde ſufficiat, nullusq. reſpuere po-

A teſt quo ipſe ſaluatus eſt. Non igitur dicant, quia
nos hanc ſolum prædicamus, & non eam colimus:
ſed & colimus, & veneramur, & prædicamus, &
cum ea de præſenti vita optamus egredi, & Chri-
ſto Domino per hanc credimus præſentari. Non
ergo mentē ſimplicium ſubuertentes hæc dicant.
Nos enim & Nicænam Synodum debito honore
veneramur, & Chalcedonenſem quoque ſuſcipi-
mus, veluti ſcutum eam contra hæreticos oppo-
nentes, & non anathema Fidei exiſtentem. Non
enim ad populum à Papa Leone, & à ſancto Chal-
cedonenſi Concilio ſcripta eſt, vt ex hoc debeant
ſcandalum ſuſtinere; ſed tantummodo ſacerdoti-
B bus, vt habeant quo poſſint repugnare contrarijs.
Duarum namque naturarum ſiue ſubſtantiarum
vnitatem in vno Chriſto declaratam inuenimus à
pluribus apud nos conſiſtentibus ſanctis & reli-
gioſiſſimis Patribus, & nequaquam veluti mathe-
ma, aut ſymbolum his qui baptizantur, hoc tra-
dimus, ſed ad bella hoſtium reſeruamus. Si vero
propter medelam eorum qui per ſimplicitatem
ſcandalizati noſcuntur, placuerit veſtræ poten-
tiæ, Chriſto amabilis Imperator, ſanctiſſimo Leo-
ni Romanæ ciuitatis Epiſcopo, necnon aliorum
pariter ſanctitati, propter iſtorum (ſicut dixi) cō-
deſcenſionem & ſatisfactionem, quatenus idem
C ſanctiſſimus vir litteris ſuis declaret, quia non eſt
ſymbolum, neque mathema epiſtola, quæ tunc
ab eo ad ſanctæ memoriæ noſtrum Archiepiſco-
pum Flauianum directa eſt, & quod à ſancto Con
cilio dictum eſt, ſed hæreticæ prauitatis potius
increpatio: ſimul & illud quod ab eis eſt dictum,
in duabus naturis, quòd forte eis dubium eſſe di-
noſcitur, dum à patre prolatum ſit propter eos,
qui veram Dei Verbi incarnationem negant, his
ſermonibus apertius indicatum, ita tamen, vt in
nullo ſanctæ Synodi fiat iniuria. Nihil enim dif-
fert, ſiue duarum naturarum vnitas inconfuſa
dicatur, ſiue ex duabus eodem modo referatur.
D Sed neque ſi vna dicatur Verbi natura, inferatur
autem incarnata, aliud quid ſignificat, ſed idem
honeſtiori ſermone declarat. Nam & inuenimus
ſæpius hoc dixiſſe ſanctos Patres. Apud veſtræ
pietatis Imperium, quod ſignificat veſtra poten- *Locus mendoſus*
tia decenter ago, quia ipſa Synodus permanebit,
ſicut Eccleſiæ membra diſcerpta copulabuntur
hoc ſermone curata, & ea quæ contra ſacerdotes
nefandè committuntur, ceſſabunt, & ora hære-
ticorum contra nos aperta damnabuntur, & om-
nia reducentur ad pacem, & fiet, ſicut ſcriptum *Ioan. 10.*
eſt, vnus grex & vnus paſtor. Quoniam & Domi-
nus Chriſtus multa cōdeſcenſione circa nos vſus,
E humanū ſaluauit genus: & quia cum diues eſſet, *2. Cor. 8.*
vtique diuinitate, pauper factus eſt pro nobis, ſe-
cundum quod homo fieri voluit, vt nos illa pau-
pertate ditaremur, ſicut beatus Paulus edicit. Et
iterum quo modo relinquens nonagintanouem *Lucæ 15.*
oues in cælis, perrexitq. quærere perditam, quod
conſtat in nobis: & quia cum inueniſſet, multam
nobis tuitionē exhibuit, ita vt eam humeris ſuis
imponeret, & cæleſtibus ordinibus copularet. in
quo & magnum gaudium factum dicit in cælo &
pro eius inuentione, & pro numeri ſupplemento.
His itaque quid ſentiamus de Chalcedonenſi Cō-
cilio,

cilio, nos humiles veſtræ pietati ſuggeſſimus. De
Timotheo vero, quantum nos humiles probare
potuimus, veſtræ tranquillitati ſuggerimus: quia
ſi ea quæ de eo continentur in precibus oblatis ve
ſtræ tranquillitatis Imperio, tanta & talia vera
comperiuntur, ſicut aſſerunt reuerendiſſimi Epi-
ſcopi, qui ea ſuppliciter obtulerunt; extraneus
ab omni ſacerdotali honore, & pia Canonum in-
tegritate dignoſcitur, ſicut nos humiles valemus
inſpicere. Omnis enim cauſa eius in iudicio &
probatione veſtri pendet Imperij, & integritate
ſanctorum ſummorumq. Patrum, quibus & nos
humiles iuſtum eſt obedire propter maximam
eorum ſcientiam ac ſapientiam, ſubtiliter talia
iudicare valentium. Nobis autem dari veniam
à veſtra poteſtate poſcimus, ſi quid vt homines
in his litteris incaute ſuggeſſimus. Inuitati enim,
aut potius iuſſi, & quod maius eſt, coniurati, hæc
ſcribere veſtræ tranquillitati præſumpſimus.

*Epiphanius Pergenæ ciuitatis Epiſcopus, incolu-
mem pietatem veſtram Dei Eccleſijs & Romano Im-
perio in Chriſto opto ſeruari ſemper, piiſſime & Chriſto
amabilis Imperator.*

Ephestius [a] *Epheſius Epiſcopus Comanenus, ſimiliter.*
Porphyrius Epiſcopus Palæopoleos, ſimiliter.
Diodotus Epiſcopus Lyſinenſis, ſimiliter.
Polemon Epiſcopus Tebennorum, ſimiliter.
Miccus Epiſcopus Adrianopolis, ſimiliter.
Maras Epiſcopus Codri, ſimiliter.
Neon Epiſcopus Gilſatenus, ſimiliter.
Paulus Epiſcopus Puglenſis, ſimiliter.
Martinus Epiſcopus Pellenſis, ſimiliter.
Hierius Epiſcopus Panemotici, ſimiliter.
Ioannes Epiſcopus Ariaſſi, ſimiliter.
Theoſebius Epiſcopus Maximinianopolis, ſimiliter.
Auxentius Epiſcopus Termiſſæ, ſimiliter.
Innocentius Epiſcopus Eudoxianus, ſimiliter.

EPISTOLA SYNODI MYRENSIS, ad Leonem Imperatorem.

Chriſto amantiſſimo, victori atque triumphato-
ri, & à ſancta Trinitate ſeruato Imperatori
Leoni, Synodus quæ per ſanctionem veſtræ ma-
ieſtatis in Myrena metropoli veſtræ Lyciæ
prouinciæ congregata eſt.

XLIIII. Litteras tranquillitatis veſtræ ſuſcepimus per
Branemundum magiſtrianum, plenas fide
ac pietate, zeloq. iuſtitiæ & agnitionis Dei. Ma-
num itaque tuam commodaturus Chriſto, ſacer-
dotes cooperatorios aduocaſti, & pro orthodoxa
religione propugnaturus, præſules eius ſocios ti-
bi in dimicationibus adeſſe decreuiſti, & ſanctio-
nes Eccleſiaſticas regulasq. ſanctorum Patrum
contemptas agnoſcens, eos qui hæc orant inuio-
labiliter conſeruari, ad defenſionem concurrere
præcepiſti, Pontificisq. necē vlciſcens ſicut Moy-
ſes maximus, per ſyllabas ſacras pæne clamare
Exod. 32. viſus es: Qui eſt Domini, veniat ad me. Sed &
preces criminibus cumulatas ſuſcipiens, vindictā
interim ſuſpendiſti, vt cum iuſte reum punire vi-
dereris, & iudices ad hoc conſtituiſti orthodoxos
totius orbis Epiſcopos; vt apud omnes iudica-
A tus, quaſi præſens ab omnibus iuſtam videretur
ferre ſententiam ille qui cunctos in eo qui inique
necatus eſt, vexaſſe cognoſcitur auditores. Sin-
gulos autem à ciuitate propria non traxiſti, ne
forſitan euocationem quaſi violentiam is qui euo
cabatur, accuſaret: ſed permiſiſti, tamquam com-
patiens vniuerſis, vt conſiſtentes in prouincia iu-
dicarent, quatenus ſatisfactione careat, quiſquis
poſt hæc forte ſuam voluerit mutare ſententiam.
Igitur & nos, ò Chriſto amabilis, & qui Imperium
à Chriſto ſortitus es, in tuis conſilijs exultamus,
videntes te pro orthodoxa Fide ita feruentiſſime
laborantem: Deumq. propter perpetuam veſtrā
B maieſtatem deprecamur, vt longo tempore ve-
ſtrum nobis conſeruet Imperium, & nequaquam
alij ſubiecti eſſe videamur. Suggerimus igitur,
quia de ſingulis quæ in ſacris litteris veſtris con-
tinentur, lectio apud nos cum laudibus celebrata
eſt atque lætitia: ſed precum cognitio eiſdem lit-
teris ſubditarum, noſtra gaudia violauit, Chriſto
amabilis & triumphabilis Imperator. Tremor
enim & terror recte ſingulorum corda cōmouit,
& fontes lacrymarum de pupillis oculorum val-
de fluxerūt, fletibus etiam genæ rigatæ ſunt, pro-
cellæq. malorum, & multa iacula calamitatum
ſubinde reuelata ſunt, & amara nūtia alia crude-
C lia præuenerunt. Et donec audiremus quidē, quia
viuente adhuc noſtro ſacerdote ordinatus eſt,
cognominus quia velut adulteri filius, ſic Abeſſa- 2. Reg. 18.
lom impudenter inſurrexit in patrem, & ſponſam
viui genitoris abripuit, & quia nefande ſemetip-
ſum conſtituit & irregulariter ſacerdotem. Quaſi
pelagi tempeſtate commota, ea quæ à populo in-
conſiderate fiunt, ad modicum quidē præualent,
tempore vero ſuperueniente ſoluuntur. Cum ve-
ro audiſſemus & necem præcedentem lectionem,
& in venerabilibus locis factam, & beſtiarum mo
do lacerationem corporis perpetratam, & mor-
tui nefandas iniurias, & membrorum humanorū
D crudeliſſimas ſectiones, & exuſti corporis cinerē,
& nullam compaſſionem Timotheum, aut auer-
ſionem aut odium habuiſſe cōtra huiuſmodi præ-
ſumptores, cum oportuerit eum mox dare lo-
cum, vt aliena violentia magis quàm eius propo-
ſito hæc facta monſtrarentur; ſed potius cum fe-
ſtiuitatem cum eis celebraſſe: tunc exiliuimus, &
vultum, ſecundum quod ſcriptum eſt, triſtem ha-
bentes atque demiſſum, & vtramque manum ad
inuicem conferentes, atque dicentes: Oblitus eſt Eſai. 49.
noſtri Dominus, reliquit nos Dominus. Quid iam
nos ſacerdotes faciemus? Quomodo paſtores,
cum mercenarium vidimus greges ita diſperge-
E re? Quomodo compatientes, cum hæc examinari
minime ſupplicamus? Quomodo reuerendi, qui
cultum ſancti baptiſmatis obſcuratū deſpicimus?
Quomodo Eccleſiæ præſules, nefandum adulte-
rium reticentes? Quomodo exemplum fidelium,
cùm paternarum regularum cuſtodes in tempo-
ribus pietatis Eccleſiæ fluctuantur? Tranquilli-
tas diuinæ ſcientiæ continet vniuerſa, & nauis or-
thodoxorum duceretur forſitan in profundum,
niſi Imperator pius exiſteret, pro purpura virtu-
tibus fulgens, armis vtens aduerſus hoſtes vene-
rabili Cruce: & hac vocatus appellatione, qua

per clementiam Chriſtus vocari dignatus eſt : A
Geneſ. 49. Recubans, inquit, ſoporatus eſt ſicut leo. Opor-
Hierem. 9. tebat tunc ſecundum prophetæ Hieremiæ vocẽ,
nouiſſimum quærere locum, & die noctuq. ea quę
ſunt commiſſa lugere. Non enim vna eſt mulier,
ſecundum hiſtoriam, quæ iniuſtitiam & vim per-
tuliſſe dinoſcitur. Breuiter itaque, Chriſto ama-
bilis Imperator, hiſtoriam quoque audire digna-
Iudic. 19. re. Aliquando Leuita vir violentiam paſſus in
coniuge, & contumeliam ferre non valens, & in-
iuriam ſceleris immenſam eſſe conſpiciens, dum
mulier mane mortua fuiſſet inuenta, plurimis cõ-
tumeliam inferentibus, diuidens eam in vndecim
partes, vndecim Iſrael tribubus deſtinauit : & B
propterea vndecim, & non duodecim, quia vnam
tribum ſciebat iniurioſos & luxurioſos habere
Iudic. 20. viros. Tunc omnes vndique ad vltionem velociſ-
ſime concurrerunt, pro litteris mulieris membra
ſuſcipientes, & velut inimicos fratres proprios
expugnantes, dum tanti ſceleris præſumptio at-
que mortis, dilectionem cognationis excluderet.
Inſuper etiam anathematizauerunt eos, ne ſpon-
ſam ab eis ſumerent, aut darent ſponſum eis : &
Iudic. 21. niſi remedium ſapientiæ fuiſſet poſt hæc inuentũ,
etiam nomen tribus Beniamin eſſet ablatum. Ea
ſiquidem quæ nunc geſta ſunt, illis comparata,
crudelitate maiora ſunt. Non enim vna Eccleſia C
hanc pertulit læſionem, nec vnus Sacerdos occi-
ſus eſt, ſed omnis Eccleſia, & omnis Pontifex eſt
1. Cor. 10. & 12. necatus (vnum enim, ſecundum beati Pauli vo-
cem, omnes pariter ſumus, & vnum membrum,
Epheſ. 4. & fratres, vnum habemus caput Chriſtum:) Ec-
cleſiaſticę ſanctiones & conſtituta conculcata, re-
gulæ ſanctorum Patrum ſpretæ ſunt. Dominus to-
tius orbis terrarum Chriſtus, nutritor pietatis, &
Luca 21. orthodoxæ Fidei propugnator, occaſionem dedit
loquendi coram regibus, & non timendi. Antiqui
iura loquebantur etiam audire nolentibus. Ipſe
autem, mitiſſime atque clemens, noſtras imbuit
Eſaia 5. aures, vt malum tamquam malum notemus: Væ, D
inquit, qui dicit malum bonum, & amarum dulce.
Ad inſtam igitur indignationem, rogamus, exci-
tamus atque ſupplicamus, vt baptiſteria & alta-
ria, ſacerdotium, regulas vindices patrum, ſce-
leris domino feruentiſſime vlto prouideas Eccle-
ſijs Saluatoris quietem. Quantum enim ex lectio-
ne precum & ſcelerum commiſſorum, quæ illic
referuntur, agnouimus, mercenarius, & non pa-
ſtor, probatus eſt Timotheus. Occulte namque,
latrocinanter, & non regulariter per ianuas ſan-
ctarum regularum ad ouium caulas ingreſſus eſt.
Adulter Timotheus, viuo adhuc ſponſo, in eius
ſedem vęſaniſſimus inſiliuit. Homicida Timo- E
theus: particeps eſt enim eorum, qui ſuum ſpiri-
talem patrem & chriſtum implacabiliter lacera-
runt. Sacerdotio indignus Timotheus: abripuit
enim, non accepit, honorem. Incredulo peior Ti-
motheus: negat enim ſanctum Chalcedonenſe
Concilium, ſicut per eos quos deſtinauit, ſcripſiſ-
ſe dinoſcitur, quod nullo modo à decreto ſancto-
rum Patrum in Nicæa cõuenientium, Dei vtique
& hominum celebrato timore, diſcordat. Cui
enim eorum qui ibidem congregati ſunt, ſicut ſub
Dioſcoro in Epheſo aduerſus bonæ memorię Fla-
uianum, terror illatus eſt, qui, ſicut ibi, dextera
calamum figens, atque digito demonſtrans eos
qui ante ianuas obſeruabant, aliquid reclamauit,
aut plagas forte ſuſtinuit? Nullus per ſubſellia ſe-
metipſum abſcondit, fugiens ſubſcriptionis ini-
quitatem. Hic nouum nil audiuimus: (nam neque
conſentire poteramus.) Quæ tradiderunt nobis
ab initio inſpectores & miniſtri Verbi, trecenti
decem & octo ſancti Patres qui in Nicæa conue-
nerunt, & Conſtantinopoli, aut qui in Epheſo ve-
nerande collecti ſunt, hæc in nobis ipſis, & dudum
in Chalcedone per nos obſignauimus, & non hæc
in aërem & inaniter ſunt ſoluta, Chriſto amabilis
Imperator. Sed etiam his litteris mox ad veſtram
tranquillitatem vſi ſumus, & pęne lacrymis no-
ſtram ſupplicationem, non atramento conſcripſi-
mus, rogantes & ſupplicantes, & tamquam pro-
ſtrati præſentes, vt non ſinatis inimicos Eccleſiæ
ſanctas Dei Eccleſias conturbare: ſed & faciatis
eas ſub quiete conſiſtere, & occaſionem fieri Sy-
nodum requirentibus abſcindatis. In nullo enim
diſcordamus in rebus, in quibus eſt nobis ſatisfa-
ctum, aut de Fide ſaluberrima dubitamus: & ſi
quis annuntiauerit nobis præter quod accepi- Galat. 1.
mus, anathema ſit. Expellite, ſecundum quod ſcri-
ptum eſt, de concilio peſtilentiam, & virum ſan-
guinum auferte de medio, & conſacerdotes qui
perſecutionem iniuſte paſſi ſunt, tamquam pij ve-
ſtro more protegite, Eccleſijs proprios ſponſos
redonate, & monaſteria congregate, & ſudores
ſanctæ memoriæ Athanaſij & Theophili & Cyril-
lo, qui orthodoxæ Fidei principes extiterunt, ne-
quaquam inutiles eſſe permittite: & Proterium
ſanctæ memoriæ, qui mediator Dei fuit & homi-
num, magna voce clamitantem, clementer audi-
te. Celare enim eius ſanguinem, ſicut Zachariæ,
terra non patitur, ne iterum celans, ſecunda vice
maledicatur.

*Petrus miſericordia Dei Epiſcopus Myrenæ metro-
polis ſanctæ Dei Eccleſiæ, ſubſcribens retuli. Incolu-
mem in Chriſto longo tempore maieſtatem veſtræ pie-
tatis oro.*

Eudoxius Epiſcopus Chomatenus, ſimiliter.
Cyrinus Epiſcopus Patarenus, ſimiliter.
Stephanus Epiſcopus Limyrenus, ſimiliter.
Eudoxius Epiſcopus Acalandenus, ſimiliter.
Leontius Epiſcopus Araxenus, ſimiliter.
Andreas Epiſcopus Tloæorum, ſimiliter.
Nicolaus Epiſcopus Acraſſenus, ſimiliter.
Athanaſius Epiſcopus Xanthenſis, ſimiliter.
Hypatius Epiſcopus Sidymenſis, ſimiliter.
Pannitius Epiſcopus Aſcandenus, ſimiliter.
Anatolius Epiſcopus Olympienſis, ſimiliter.
Cyrinus Epiſcopus Oeneandenus, ſimiliter.
Nicolaus Epiſcopus Gaunenus, ſimiliter.
Aquilinus Epiſcopus Padullenus, ſimiliter.
Nicolaus Epiſcopus Balburenus, ſimiliter.
Ariſtodemus Epiſcopus Phaſelitanus, ſimiliter.
*Euſtathius Presbyter ſubſcripſi pro Theodoro Epi-
ſcopo Antiphellenſi, & manibus dolente.*
*Carporus Presbyter ſubſcripſi in loco Palladij Epi-
ſcopi Corydallani, ſimiliter.*
*Gelaſius Presbyter ſubſcripſi in loco Romani Epi-
ſcopi Bunenſis ciuitatis, ſimiliter.*

Nico-

Nicolaus Archidiaconus ſubſcripſi in loco Heliodori Epiſcopi Narenſis, ſimiliter.

Timaſius Presbyter ſubſcripſi in loco Leontij Epiſcopi Calindeni, ſimiliter.

EPISTOLA AGAPITI EPISCOPI, ad Leonem Imperatorem.

Domino Chriſto amabili, atque victori Leoni, Agapitus miſericordia Dei Chriſti Epiſcopus veſtræ Rhodi.

XLV. DEſuper ſceptra regni ſuſcipiens, ſacratiſſime & inuictiſſime Principum, pro munere veſtræ pietati collato, Deum cęleſtem regem primitijs decentibus honoraſtis. Prima enim oblatio & acceptabile ſacrificium eſt, vt auriga mundi, & princeps totius orbis qui ſub ſole conſiſtit, adorandæ Trinitatis fidem ſeruet incolumem, & doceat ex his quæ facit & colit, timere & homines Deum, & talia ſectari, per quæ noſtrum ſeruatur genus, & cogitare pro communi republica, & totius populi diſciplina: quatenus optima cauſa pacis & nomen vbique præcellat & vigeat, & non inſtar beſtiarum contra ſuum genus homines ſinguli rabiem feritatis exerceant. His itaque bonis & alijs multiplicibus dudum & nunc per veſtrum Imperium conſtitutum diuinitus perfruentes, omnes oramus innumeris vos conſeruari temporibus, (vere namque ſacerdos & natura Imperator exiſtis;) ſed & omne genus humanum Deo conuenit ſupplicare pro Imperij veſtri longæuitate. Nam in principijs veſtræ ſerenitatis Imperij, tantam barbarorum multitudinē manu dextera ſubiugaſtis, & nimis importabilem deſtruxiſtis, vt perpetuum erigeretis trophæum in omni orbe terrarum, & altam pacem toto præberetis in mundo. Nihilominus autem & nunc pro humano genere cogitatis, ſaluberrimas has litteras & vtiles animarum ſacerdotibus deſtinantes, his quibus ligare & ſoluere peccata conceſſum eſt, communionis ſacræ ſollicitudinem committentes. Quapropter corroborati piarum veſtræ ſerenitatis auctoritate litterarum, ad hoc reſponſum confidentes acceſſimus, ſupplicantes Deo & veſtræ ſerenitatis Imperio, vt noſtras humiles voces dignemini placanter accipere, & ſi quid tamquam idiotæ paululum delinquimus, veniam condonare. Sacræ ſiquidem & incomparabiles veſtræ ſyllabæ poteſtatis, & mala quæ incredibiliter Alexandriæ prouenerunt, & Timothei geſta peſſima declararunt, qui, ſicut aiunt preces oblatæ pietati veſtræ à quibuſdam Dei amantiſſimis Epiſcopis Aegyptiacæ diœceſis, auctor tanti ſceleris eſſe dignoſcitur. Super hæc autem & ea quæ ſatisfactores Timothei fieri poſtulant, noſtræ paruitati manifeſtata ſunt. Iuſſiſtis itaque conſiderare concilium veſtræ prouinciæ inſularum, quid ſentiat de ſancto & vniuerſali Chalcedonenſi Concilio: & mihi quidem fuit optabile & nimis vtiliſſimū, ſecundum veſtræ pietatis iuſſionem cum omnibus Epiſcopis noſtræ prouinciæ præbere reſponſum. Sed quoniam euocatio quidem & ante ſuſceptionem ſacrarum pietatis veſtræ litterarum,

A & rurſus poſtquam ſuſceptæ ſunt, à me feſtinanter effecta eſt, ſed hiemalis temporis qualitas, ſicut pietas veſtra proſpicit, eos venire ad Metropolim nō permiſit, dum tribus millibus aut quatuor millibus ſtadiorum quidam abeſſe videātur: neceſſarium fuit, ne quod impedimentum fieret Eudoxio viro deuoto magiſtriano, præcepti pietatis veſtræ miniſtro ad reliqua reſponſa prouinciarum & commiſſa, vt velociter meam ſententiam facerem manifeſtam. Hoc enim etiam ipſe videlicet magiſtrianus compulit adimplere. Gradior itaque gratia Dei ad narrationem capitulorum præſentium, atque probationem hæreticam

B qua poſſum. Memoratus enim Timotheus ſi talis eſſe paruerit, qualem eum oblatæ preces veſtræ pietati à Dei amantiſſimis Aegyptiacæ diœceſis Epiſcopis atque clericis eſſe declarauerunt, non ſolum inter Epiſcopos ſiue clericos, ſed neque inter fideles laicos iuſte cōſtituendus eſt, qui & piorum Canonum diſciplinam vaſtauit, & Romanam rempublicā confuſione compleuit. Verumtamen quoniam Imperialis lex & Eccleſiaſticarum ſanctionum conſequentia cuſtoditur, ſi placet, hoc ſupplico, vt vocetur accuſatus ſacro veſtræ pietatis edicto: quatenus in præſenti conuinci poſſit coram veſtris auribus, quę circumueniri non poſ-

C ſunt, aut coram ſancta Synodo, quæ pro qualitate temporis in ciuitate regia poterit inueniri, ſi tamen placuerit poteſtati veſtræ, & ita dignam ſuorum actuum ſuſcipiat vltionem. Si vero, quod nō credo, in tantis & talibus criminibus accuſatus, diuinæ iuſſioni veſtræ obedire noluerit, nec ad proprium dominum ita pium, manſuetumq. principem concurrere feſtinarit, non ſolum ab ordine ſacerdotij, ſed & à Deo ſimul & principe & cūctis hominibus, ſicut reus, erit abijciendus. De ſancto ſiquidem vniuerſali Concilio Chalcedone Imperiali ſanctione collecto, ad confirmationem quidem atque cautelam orthodoxæ & catholicæ Fi-

D dei, & damnationem atque deſtructionem prauitatis Eutychianæ, quid dicamus, quando per omnia concordem ſenſum intemeratæ Fidei à trecētis decem & octo Patribus qui in Nicæa Chriſti gratia conuenerunt, & Patrum Chalcedone conuenientium reperimus? Non enim aliud quidquā præter illam immobilem & fundatam rectæ Fidei expoſitionem eos decreuiſſe, nec aliquod augmētum aut detractionem in Symbolo ſancto feciſſe cognouimus: ob quam rem & pæne omnes Occidentalium partium Deo amabiles Epiſcopi conſentientes ſibimet, & pariter decernente ſanctiſſimo atque beatiſſimo Leone Romanæ vrbis Ar-

E chiepiſcopo, litteris proprijs & oris ſui confeſſione ea quæ ab ipſis ſanctis Patribus Chalcedone collectis interpretata ſeu explanata ſunt de Domini noſtri IESV Chriſti incarnatione, confirmauerunt atque conſignauerunt. Vnde veſtram pietatem ſuppliciter exoramus, vt dum vna ſit dominatio Patris & Filij & Spiritus ſancti, & eiuſdē fidei vniuſcuiuſque baptiſmatis, & nos vnum atque idem ſapimus, & in vna ſancta & conſubſtantiali & adoranda Trinitate baptizati ſumus, ſicut (*Matth. 28.*) & Dominus noſter Deus & ſaluator IESVS Chriſtus ſanctis diſcipulis ſuis iniunxit: pacem quidē

& nunc ſanctis Eccleſijs conſeratis, & retinaculum ori apponatis hæretico, quod indiſciplinabilem eorum & inobedibilem arceat intellectum. Non enim ad Eccleſiarum ædificationem, ſed ad deſtructionem ſimplicium populorum, contentiones excitare noſcuntur. Hæc itaque à mea paruitate mediocriter, vt potui, dicta ſunt: tu vero domine Chriſto amabilis atque laudabilis, cuius poteſtas & virtus in manu Domini eſt, quod tibi reuelauerit Deus, & in tuo corde fuerit conſuete locutus, hoc in omnibus ſancire dignare. Nouimus enim & credimus, quoniam qui te vnxit in regem IESVS Chriſtus Deus & ſaluator noſter, ipſe tibi ſicut Dauid & Danieli ſuam ſapiētiam condonauit, ad robur quidem & augmentū ſanctarum Chriſti Eccleſiarum, & ad ædificationem atque conſtantiam fidelium populorum. Quæ tamen acta fuerint apud conſacerdotes in concilio apud nos celebrando ſecundum ſacram veſtram & adorabilem ſanctionem, poſt non multum veſtræ pietati declarabuntur.

Ego Agapitus Epiſcopus Rhodiorum, orans Dominum incolumem valere, & longo ſæculo conſeruari Chriſto amabile veſtra ſerenitatis Imperium, manu mea ſubſcripſi.

EPISTOLA IVLIANI EPISCOPI Coënſis, ad Leonem Imperatorem.

Pijſſimo atque fideliſſimo victori atque triumphatori Leoni, principi ſemper Auguſto, Iulianus humilis Epiſcopus Coënſis.

XLVI. EGo, domine Chriſto amabilis Imperator, illam ſapientiſſimam monitionem mente percipiens, qua dictum eſt, Cognoſce temetipſum, volui taciturnitate quieſcere, & maiorum patrū iudicium ſuſtinere. Non enim euocationis æqualitas parem rerum ſeruat effectum: ſed quando coactus cum euocatione concordat, tunc ſimilitudo nominum habet rerum quoque impermutabilem veritatem. D Verumtamen quoniam conſultare nos tranquillitas veſtra præcepit de vnoquoque capitulo quod continetur in precibus Deo amabilium conſacerdotum Aegyptiacæ diœceſis, manifeſtam meæ paruitatis facio voluntatē, mæſtus exiſtens, & lacrymarum imbribus irrigatus, quid loquar ignorans, captiuitatem ac deſtructionem vtique pietatis, illam tamen & Pontificis lugens inopinabilem necem. Ea ſiquidem quæ in Alexandrina ciuitate commiſſa ſunt, ex ipſa narratione declarant animi paſſionem, & ad vindictam tanti facinoris veſtram ſolummodo prouocant æquitatem. E Nam conſtituti vt orbem debeatis gubernare terrarum, indiſciplinationis ægritudinem ad interitum perducentem mederi ſummo ſtudio feſtinantes, non gladium euaginantes ad necem, ſed interminationis verbo indiſciplinatos regulariter perducentes ad obedientiæ voluntatem. Sententiam itaque quam contra ſe Timotheus nefandus exegit, ſanctiones apertius explanarunt, quas ſua tyrannide ſæpius abnegauit, diſciplinam Eccleſiaſticam confundendo, & iniurias inferendo inimicus, neſcio quo modo to- A tius Chriſtianitatis effectus. Captus enim in talibus, veſtram iuſtitiam debet experiri ſolummodo, quoniam ad magnitudinem commiſſorum eius, ſicut in precibus continetur, poteſtas Eccleſiaſticarum non ſufficit ſanctionum. Pando ſiquidem veſtræ potentiæ & quid de ſancto Chalcedonenſi Concilio ſentire dignoſcor. Hoc etenim nullatenus à veritate diſcordat, quoniam Fidem traditam à ſanctis beatiſq. trecentis decem & octo Patribus, conſona voluntate diuina inſpiratione firmauit, non dogma aliud introduxit, nō alterum Symbolum, non vanam expoſitionem, non dualitatem vnigeniti Filij Dei, neque nouitatem aliquam B celebrauit: ſed per omnia conſonat etiam ſacro Concilio centum quinquaginta ſanctorum Patrum pariter, & Epheſino, cui præſederunt ter beati & ſanctiſſimi patres Cæleſtinus Romanæ Pontifex ciuitatis, & Cyrillus Alexandrinus Epiſcopus. Supplicamus igitur veſtræ potentiæ, vt inuiolabiliter conſeruetis ea quæ à Chriſto per ipſum de ipſo bene ſunt conſtituta. Vbi enim tantorum erat congregata multitudo Pontificum, & ſanctorum præſentia Euangeliorum, & frequens ſimul oratio, illic creaturæ totius opificem, inuiſibili virtute credimus fuiſſe præſentem. Terror enim tūc nullus fuit Imperialis auctoritatis, quo- C niam ſanctæ piæq. memoriæ Marcianus, amoris diuini diademate coronatus, ſpiritalem quoque ſuſcipiens curam, feſtinauit Apoſtolorum dogmata confirmari à Præſulibus Eccleſiæ, deſiderio Fidei accenſus orthodoxæ: quem cum veſtra pietas imitatur, & victoriam contra barbaros adipiſcitur, & veritatis quoque deſtruit inimicos.

Iulianus humilis Epiſcopus definiens retuli.

EPISTOLA EPISCOPORVM SYNODI Cyzicenæ, ad Leonem Imperatorem.

Pijſſimo & Chriſtianiſſimo & iuſte à Deo poteſtatem totius orbis & dominationem ſortito, victori ſemper Auguſto Leoni, Concilium humilium Epiſcoporum, gratia Chriſti & nutu veſtræ tranquillitatis in Cyzicorum metropoli celebratum, quæ eſt Helleſpontinæ regionis.

QVantum ad fidem tuam, Chriſto amabilis atque pijſſime Principum, neque ſermo ad XLVII. fauorem eſſe valebit æqualis. Claret enim, quoniā diuina pietas apud vos potius gubernat Imperiū. Nam propter eius fidei conſtantiam, voluntatem requiritis ſacerdotum, quatenus ex omni concordia venerabilis Fidei iura ſeruentur. Vnde ſtudio veſtræ ſerenitatis Chriſtus omniū Dominus præbet effectum. Igitur ſanctioni veſtræ pietatis omni virtute & celeriter miniſtrantes, ea quæ nobis cum magna deliberatione atque Concilio placuerunt, per has mediocres litteras indicamus. Sacras etenim veſtræ manſuetudinis litteras relegentes, directas nobis per Eudoxium virum deuotum magiſtrianum, mox in ipſis principijs inuenimus fulgere pietatem, & maximum veſtræ ſerenitatis & fidele certamen. Super hæc autem & de morte ſacerdotis inquiſitionem illic poſitā, quam homicidæ quidam non timuerunt ſuo iure com-

Digitized by Google

committere in ſanctę memoriæ Proteriũ Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopum, & ſicut poſitum eſt in precibus eorum, qui & poſt mortem eius animam venerantur, ipſum quidem perimere ſanctiſſimo in Baptiſterio non timuerunt, per totam ciuitatẽ trahentes, poſt hæc autem igni eius reliquias contradentes, cinerem in ventos diſpergere præſumpſerunt: quod peccatum omni quidem tragœdia, & quibuſlibet fabulis aut huiuſmodi figmẽtis verborum poeticorum videtur immenſius, & nihil horum lamentationi Hieremiæ ſecundum. Quis etenim ſeoſum habens, non clamet, hos præſumptores crudeliores eſſe quàm beſtias, quæ tamen poſt mortem ſe in conſanguineis neſciunt vindicare? Quis autem mortuum ita violare præſumens, vel ſolo nomine ſit acceptabilis Chriſtianus? Sacerdotis autem ſanguis velocem habuit vltionem à Domino Chriſto, quem ſacerdotij eſſe conſtat auctorem, ſicut in ſanctis docemur ſcri-

Matth. 23. pturis: quia ſanguis ſancti Zachariæ Hieruſalem non eſſe pertulit impunitam. Quia etſi fuiſſet aliquid ab eo contra leges factum, quod poſſit eum facere à dignitate Epiſcopatus alienum, oportebat non homicidis manibus, ſed legum iudicio ſacrarum & ciuilium hæc finiri. Ergo quod in eo præſumptum eſt, ſi veritas precibus ineſt, valde crudeliſſimum eſſe dignoſcitur: veſtra tamen hoc ſolummodo, maxime Principum, vindicta indiget, aut certe clementia. Et præcipue quidem ciuitati Alexandrinæ parcendum eſt, ſicut etiam proſpicit veſtra tranquillitas. Si vero etiam populum, qui indiſciplinationem æſtimat eſſe legẽ, oportet ſine emendatione dimitti, & hoc in veſtræ pendet pietatis arbitrio. Timotheus autem, qui nunc Alexandriæ eſt conſtitutus Epiſcopus, ſicut in precibus continetur, in ea ſede permanere non poteſt. Si vero amiſit presbyterij dignitatem, & habuit cum iuſta damnatione exiliũ; quæ tamen rurſus non ex concilio ſanctorum Patrum regulariter ſunt abolita: deinde cum ſecundum ſacras regulas Epiſcopi conſecratio celebretur conuenientibus prouinciæ cunctis Epiſcopis, & ſi per ægritudinem forte aut pro alijs neceſſarijs & ineuitabilibus cauſis abſentes ſint, proprijs tamẽ litteris ordinationi factæ conſentientibus: ſi duo homines, & hi quoque damnati, Timotheum ordinauerunt nequaquam Aegyptiaco conſentiente Concilio, ſuperfluum eſt huiuſmodi hominem in Epiſcopatus ordine permanere, ſi tamen, vt diximus, preces nequaquam à veritate diſcedunt. Sed & petitiones pro eo veſtræ tranquillitati porrectas legentes, inuenimus gratiarum actionem apud veſtram pietatem factam, & poſt hæc propriæ fidei expoſitionem. Dixerunt enim ſanctam quidem Synodum in Nicæa factam ſe ſuſcipere, & ſecundum eorum expoſitionem credere: centum quinquaginta vero reuerendiſſimorum Epiſcoporum Concilium, & quod pridem Chalcedone celebratum eſt, penitus ignorare. Vnde huiuſmodi ſenſus oſtendit, quòd cõtrarij cultores ſint ſanctorum Epiſcoporum qui in toto orbe conſiſtunt. Nam ſi Concilium factũ contra hęreſes reſpuunt, quale eſt & ſub Nectario ſanctæ memoriæ in maxima ciuitate regia ex diuerſis prouincijs congre-

A gatum, palam eſt quoniam illas hæreſes prohibere nolint, ſed eas potius amplectuntur, quas ſanctiſſimi Patres hæc pie conſtituentes anathemati ſubdiderunt: denique prima regula in eis eſt poſita, quæ anathematizat apertis ſermonibus hæreſes vniuerſas. Canon 1. Conc. CP. Qui ergo hanc Synodum refutant ita ſanctam ac venerandam, quam præ omnibus quidem veritas confirmauit, deinde & tanto tempore robur accepit, certum eſt quia non in vno capitulo ſuſtinent ſcandalum, ſed in multis hæreſibus languere noſcuntur. Nam qui legem veritatis adiutricem refugiunt, aperti ſunt veritatis ipſius inimici, quando hanc Synodum, quam

B ſe ignorare confingunt, & Proterius Deo amabilis tunc Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopus, vir anima venerandus, vna cum eis præſens & ipſe firmauit. Nos autem eorum maximam ignorantiã de ineffabili inhumanatione damnamus, quia eum à Cyrillo ſanctæ ac beatæ memoriæ & ipſo Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopo, diuinas litteras doceri putentur, aut definitiones ab eo diuina inſpiratione de ineffabili humanatione expoſitas ignorarunt, aut hactenus ſub pietatis figmento latuerunt, quando ſanctæ memoriæ Cyrillo vſque ad mortem communicauerunt, & poſt eius terminum diuerſa ſentire noſcũtur. Nos igitur mox

C vt ſyllabas pietatis veſtræ ſuſcepimus cõgregati, veſtræ tranquillitati ſignificamus, quia nouimus Chalcedonenſe Concilium fuiſſe ſecutum expoſitionem trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui in Nicæna vrbe conuenerunt, aſſidente quoque tunc temporis ipſi venerando Concilio ſanctæ piæq. memoriæ Marciano, & ſacratiſſimo Chriſtianiſſimoq. ſenatu. Vnde ſanctorum Patrũ ſequimur per omnia voluntatem. Nos ergo veſtræ pietatis iuſſionibus omni virtute velociter miniſtrauimus: Dominus autem omnium & protector Chriſtus conſeruet veſtræ pietatis Imperium, vt ad tempora longa procedat: quatenus

D veſtra tranquillitate ſalua, in pace Dei ſanctiſſimæ Eccleſiæ & totius orbis terræ conſiſtat.

Euoptius humilis Epiſcopus metropolis Cyzici, incolumem propter omnes veſtram pietatem & longo tempore conſeruari, ſanctam & conſubſtantialem deprecans Trinitatem, ſubſcripſi.

Petrus Epiſcopus Dardani, ſimiliter.
Timotheus Epiſcopus Ceramenſis, ſimiliter.
Thalaſſius Epiſcopus Parij, ſimiliter.
Dauid Epiſcopus Andrianæ, ſimiliter.
Pionius Epiſcopus Troadis, ſimiliter.
Alexander Epiſcopus Occæ, ſimiliter.
Theoſebius Epiſcopus Ilij, ſimiliter.
E *Hermias Epiſcopus Abydi, ſimiliter.*
Patricius Epiſcopus Adrianotheres, ſimiliter.
Sotominus Epiſcopus Mileti, ſimiliter.
Polytenus Epiſcopus Scepſij, ſimiliter.
Sabbas Epiſcopus Pioniæ, ſimiliter.
Armonius Epiſcopus Lampſaci, ſimiliter.
Ioannes Epiſcopus Pœmaneus, ſimiliter.
Domninus Epiſcopus Varenus, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM Armeniæ primæ, ad Leonem Imperatorem.

Piiſſimo

Pijſſimo & Chriſtianiſſimo Imperatori, victori, ſemper Auguſto Leoni, Ioannes, Gregorius, Auxentius, Euſtathius, Epiphanius, Epiſcopi primæ Armeniæ, in Domino ſalutem.

XLVIII. DEus verus Dominus noſter IESVS Chriſtus ſemper optima naturæ humanæ dona concedens, nullum tempus ſine ſua prouidentia dereliquit. Qua gratia etiam nunc Fidei veræ proſpiciens, quæ noſtræ ſalutis ſpes eſt, in te pio & Chriſtianiſſimo Principe quodam ſecũdo Dauid, cornu Imperij reclinauit: quem ſibi nouit religioſe à cunabolis ſeruiturum, hunc ſua ſententia in omni orbe terrarum imperare ſanciuit: quatenus ex veſtro Imperio profluerent bona ſubiectis, & vbique pietatis prædicatio præualeret, veſtra vtique manſuetudine nihil aliud præter Fidẽ ſceptra regalia iudicante. Quarum rerum teſtis eſt & præſens zelus, & ſtudium illa firmandi, vnde firmitas veſtri accedat Imperij. A Deo namque vnctus in regem, mox ei qui vnxit, ipſa principia commendaſti, optime ſatis cogitationibus ſimul & vocibus ei deſeruiens, & vt hæc bene conſiſterent, præteritis omnibus apud cunctos pro Fide orthodoxa decertatus es, omni ſcilicet mala ſecta prorſus expulſa, atque ſublata, in idem conuenientibus & adinuicẽ concordantibus, qui nuper, quod fieri non oportuerat, videbantur eſſe diuiſi. Quia vt proſpicit veſtræ pietatis intentio, ad vnã reduxiſtis Eccleſiam non ſolum eos qui per diſſenſionem noua paſſione languebant, ſed etiam eos, quorum erat à priſcis temporibus mens corrupta, & à recta & regia via recedentes, ad loca praua & ſpinoſa blaſphemi erroris abierant: vt ſecundum Euangelicam vocem, omnes Eccleſiæ vnum ouile conſiſterent, & vnus paſtor Dominus Chriſtus eſſet. Sed hæc quidem omnia proueniãt in veſtro ſemper Imperio. Quia vero & meæ ſimul humilitati pijs litteris eſtis iubere dignati, vt quid ſentiam de his quæ in Alexandria facta ſunt, manifeſtem, licet & exaggeratio rerum ibi geſtarum neque ſententiæ tribuit facultatem, caligine rerũ triſtium mentibus obumbrante: hoc tamen vobis inſinuo, quia ſi vera ſunt quę in precibus religioſiſſimorũ Epiſcoporum & clericorum Aegyptiacæ diœceſis cõtinentur, & auctor Timotheus inuenitur tantorum & talium ſcelerum, quæ propter nimietatem, vt arbitror, non creduntur, alienus à ſacerdotio cum his qui ſimilia perpetrarũt, apud ſanctos Canones iudicabitur. Et hæc quidẽ de his quæ in Alexandria geſta ſunt, cum ſancto concilio quod mecum eſt, deliberans, religioſitati veſtræ ſignificaui. Fidem vero ſolam trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum, qui Dei gratia conuenerunt in Nicæna vrbe ſub piæ memoriæ principe Conſtantino, ſeruamus, qua ab infantia ſumus imbuti, & in ſacerdotio alios imbuere nouimus; quamq. & poſt hæc Epiſcopi congregati in ciuitate regia firmauerunt, & propriã iudicarunt, & ipſa ſibi cooperatrice vtentes, & doctrina diuinitus inſpirata, ſancti ſcilicet Spiritus blaſphemias & zizania radicitus amputãtes; quamq. nihilominus & definitio à ſancto Chalcedonenſi Concilio explanata firmauit, præcipue repugnans væſaniæ nefandi Neſtorij, & ſanctam Synodum quæ Epheſi eſt celebrata, confirmans, cuius Præſules fuerunt Deo amabiles & ſanctiſſimæ memoriæ Romanorum & Alexandrinorum Epiſcopi, Cæleſtinus & Cyrillus, qui maxime aduerſus ſceleratam blaſphemiam Neſtorij ſuis reſponſionibus doctrinisq. claruerunt: quorum epiſtolæ aduerſus eumdem impium Neſtorium ad Orientales vniuerſos datæ, & ab eodem ſanctę memoriæ Cyrillo contra eumdem Neſtorium anathemata propoſita, ſunt firmata atque roborata. Igitur indicamus prolatam definitionem à ſancto Chalcedonenſi Concilio, non ſicut Fidei Symbolum, ſed ſicut definitionem eſſe poſitam, ad peremptionem [b] Neſtorianæ væſaniæ, & excluſionem eorum qui ſalutem incarnationis Domini noſtri IESV Chriſti denegare noſcuntur: & agnoſcant omnes qui ob hoc ſcandalum patiuntur, quia neque nos poſt orthodoxum Symbolum à trecentis decem & octo ſanctis Patribus traditũ, aut augmentum, aut diminutionẽ in his quæ ſunt perfecte & à ſancto Spiritu definita, ſuſcipimus, Fidem aliam neſcimus: quia neque eſt, nec patimur hoc audire, licet quidam eſſe dicant. Si vero quibuſdam volunt calumniari verbis, etiam hoc veſtræ ſerenitati indicare confidimus, quoniam ea quæ illis videntur eſſe dubia ad intelligendum, ſic reſpicere noſcantur effectum. Sunt enim quędam in definitione, quę recte intelligantur orthodoxa: ſunt vero aliqui, qui ſi ea aliter velint aſpicere, inuenient hæc ſenſus dubios parientia. Multi quidem & ſcripturas diuinas non intelligentes, ſicut ſcriptæ ſunt, propriæ blaſphemię dogmata genuerunt, quos Dominus Chriſtus ſua clementia, vt ſacra pietatis veſtræ prudentia diligentiaq. conuertat, & vere prædicare verbum veritatis edoceat, & hoc ſapere, quod ſancta dictat Eccleſia, cuius caput quidem eſt Chriſtus, vos autẽ robur ac fundamentum, imitantes immobilem Chriſti petram, ſuper quam omnium creator Eccleſiam ſuam ædificans, omnibus Chriſtianis pietatis requiem condonauit: qui etiam veſtram ſerenitatem ſemper conſeruare dignetur in talibos vigilantem, & inſidiantem beſtiam Chriſti ouilibus à ſeptis Fidei orthodoxæ repellentem. Credimus enim, quia poſtquam noſtris litteris hæc indicauimus, cuncta veritatis via & omnis modus veſtræ panditur pietati; quatenus ſopiantur ſcandala, & ad Fidem rectam membra diſcordantia reducantur, Domino Chriſto deſuper quadam inſpiratione veſtram tranquillitatem ad bona omnia dedocente.

Ioannes Epiſcopus miſericordia Dei Sebaſtæ metropolis ſanctæ Dei Eccleſiæ, manu mea ſubſcribens, ſecundum ſanctionem veſtræ pietatis prædictam, epiſtola meam ſententiam nuntiaui, quam habeo pro fide trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum in Nicæa conuenientium, quam & ſanctum Chalcedonenſe Concilium confirmauit: ſimul & pro Timotheo, quem preces his aduerſarium oſtenderunt, & conſeruari veſtram poteſtatem temporibus longis exopto.

Ioannes Epiſcopus Nicopolitanus, ſimiliter.

Gregorius Epiſcopus Sebaſtopolis, ſimiliter.

Maxentius Epiſcopus Bariſſaræ, ſimiliter.

Euſta-

Ioan. 10.

[b] Eutychianę

Matth. 16.

Euſtathius Epiſcopus Colonæ, ſimiliter.
Epiphanius Epiſcopus Atalensi, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM Armeniæ ſecundæ, ad Leonem Imperatorem.

Religioſiſſimo & pijſſimo & Chriſtianiſſimo Imperatori, ſemper Auguſto Leoni, Otrius, Acacius, Ioannes, Adelphius, Hormiſda, Longinus, ſecundæ Armeniæ Epiſcopi, in Domino ſalutẽ.

XLIX. *2.Reg.2.* DEus, qui glorificantes ſe glorificat, ſecundum cor ſuum apicem veſtræ tranquillitatis B inueniens inexpugnabilem palmam & honorem Fidei conſiſtentem, placidus præbuit vobis, Chriſtianiſſime Principum, ſuper omnes homines ſine prohibitione aliqua poteſtatẽ. Inſurgentes enim inopinabiliter ſubdidit victorijs atque incomparabilibus triumphis, & veſtram pietatem excellentiſſimis honoribus exornauit, immutilata & ſine litigio, & ab alijs indiuiſa præbens ſceptra veſtri Imperij, vt firmas atque claras in vobis diuinas ſeruantes formas, optima voluntate ſeruetis. Bonum enim circa Dominum Deum fauorem vobis habentibus, manſuetis vocibus ad legalem & mirabilem vitam conuerſationemq. deducitur, C quidquid ſub ſceptro veſtri Imperij gubernatur: æqua vero ſorte ſalutis veſtræ vtilitati reliquorũ hominum ponens, inconcuſſam catholicis totius orbis Eccleſijs pacem ſine tumultuatione confertis, & Dei clementiam imitantes, neque paruulos neque humiles deſpicitis, quando per commodum condeſcenſionis ſumitis culmen, ad nos etiam pro Fidei cauſa deponitis, ſociosq. nos, qui pro abiectione noſtra nihil in terra ſumus, inter veſtras accipitis curas, non egentes collatione noſtra: & in hoc vtique magnitudinem incomparabilis Dei clementiæ demonſtrantes. Quapropter quoniam iuſſi ſumus, vltra nos quoque præ- D ſumimus, & quid ſentiamus, veſtræ pietati ſuggerimus. Nos igitur, venerabilis Imperator, in vltimo mundi loco degimus, multo ſpatio à regia ciuitate diſtantes, ſed à veſtræ potentiæ in nullo diuiſi fauore, circa Fidem equidem rectam ſententiam poſſidemus, ad ſermones vero contentionũ linguas habemus ſegnes. Cohabitamus enim circa Armenios barbaros, fideles quidem, ſed recte Romano eloquio non vtentes, breui quodam ſpatio ab eis, magis autem interciſione Euphratis fluminis ſeparati, & propter frequentem barbarorum permixtionem, longos nequiuimus proferre ſermones. Vitamus autem etiam doctrinas E extraneas proferentes, quia eloquia quidem ſancti Spiritus renuunt, & propriam doctrinam in Euãgelicis eruditionibus afferre noſcuntur. Nos etenim ſecundam inhabitantes Armeniam, vna & immobili vtimur voluntate, & in vna Fide conſiſtimus, communiter omnes, & ſeorſum ſinguli pro veſtra maieſtate ad Deum facientes orationem, ab omni hæreſi & lingua blaſphema ſeparati, vnamq. doctrinam ſuper omnia claram à ſanctis trecentis decem & octo Patribus percipientes, patrum Fidem inuiolabilem conſeruamus,

A quæſtiones vero de Deo tamquam inutiles & noſtra cogitatione ſuperiores effugimus, & aliud quidquam aut dicentes valde declinamus, à ſuperfluis quęſtionibus abſtinemus, & lectiones impias refutantes, ab earum prauitate inimica Eccleſiæ ſumus extranei, & triticum fidei à zizanijs ſeparatum vobis fidelibus imperantibus conſeruamus, in traditione Patrum doctrinæ ſufficientiam poſſidentes, & nihil ſuperuacaneum quemquam loqui ſinentes. Superflui namque perſcrutatores diuinarum rerum, & dogmatum quæſitores, & quaſi pietatem ſuis ſyllabis comprehendẽtes, cum loquuntur, aut aliud quidquam de ſcien- B tia diuina delinquunt, eleuantur mox contra Deum, & volens vnus quis aliquid conſtituere, propriam fidem ſcribit, à catholica Eccleſia ſemetipſum abrumpit, rectis dogmatibus contradicit, fideles & fortiter inſtantes & manentes in fide vehemẽter impugnare nititur, & lingua propria debellatur. Vnde ne ſæpius aduerſitate diaboli diuiſi, & in multas diſcreti ſententias, rectam patrum imminuamus Fidem, propugnatores vos Fidei, quia immenſis iam beneficijs Dei imaginem conſeruaſtis, Deus inſtituit, quatenus contra operantes ſcandala, veſtra obijcientes auxilia, atque ſolatium laborantibus in Euangelio confe- C rentes, triumphum cum eis pariter habeatis. Sancta ſiquidem & catholica Eccleſia, Euangelicam percipiens fidem, in qua tu quoque vocatus es, pijſſime Principum, & confeſſus bonam confeſſionem, in ea conſiſtis, atque traditiones tenes quaſcumque præcepit, & vocante IESV Chriſto, non poteris amoueri: ab iniquis autem comprimitur quidem, non tamen annihilatur, ſed floret potius, pietatis illuſtrata dogmatibus, & veſtra ſimul irradiata fide, ſuſcipit bella hoſtium ſibi placentium, & eorũ mala conſilia nihilominus auerſatur, peregrinis & vanis doctrinis per diuerſa non fertur. Omnibus enim blaſphemijs impieta- D tis initium eſt languor peſſimus, quo ſe magis amare volunt. Vnuſquiſque enim horum vocationem Chriſti ad nomen proprium transferre volens, iniquas blaſphemias aduerſus Chriſtum eructare dignoſcitur, qui ex nobis fuerunt, non *1.Ioan.2.* manſerunt nobiſcum. A recta namque & regia digreſſi via, & redemptorem noſtrum Chriſtum impudenter abnegantes, & ipſi vocatione qua vocati ſunt, facti probantur extorres, & obedientes ſibimet, impie ſuum habere vocabulum pro Chriſtiana religione fecerunt, qui nõ in alia baptizati ſunt fide, aut alios Chriſti diſcipulos habuerunt, alium modum baptiſmatis introducentes, aut E Chriſtum alium prædicantes. Vnus enim Domi- *Ephes.4.* nus, vna fides, vnum baptiſma. Quidam vero imitantes Iudæ voluntatem, à ſemetipſis blaſphemię malitiam genuerunt, & Chriſti vocabulo cum ipſa pietate priuati, eos qui ſub eorum nomine crediderunt, ſuo nomine vocari quadam deceptione fecerunt. Hinc enim trecenti decem & octo Patres fidem in diuerſis corporibus habentes vnam, confidenter bellum pro pietate geſſerunt, & veritatem nimis manſuetiſſime defendentes, & mentem væſanam hoſtium Eccleſiæ reuelantes, eos quoque qui & tunc ſimul erant, & nos qui poſt

mul-

multum tempus ſumus exorti, Symbolo Fidei ad veritatis iura perducere non quieſcunt. Accedentibus enim ad baptiſma, tradimus quod & accepimus, non augmentum aliquod facientes aut detrimentum hoc. Huic namque doctrinæ nihil aſfectione minus eſt. Contra omnes itaque abominandas hæreſes veritatem confidenter opponimus, ne velut impræparati ſecundum ſcripta ſpiritalia condemnemur. Et eis quidem qui ſacrilegium in diuinas perpetrant ſcripturas, & corda ſibimet faciũt adhærere ſimplicium, nos qua poſſumus virtute reſiſtimus: nerui vero & arma Eccleſiarum & virtus, vos eſtis, Chriſtianiſſimi Principum. Nam & beatæ memoriæ Conſtantinus, princeps militiæ omnipotentis Chriſti, trecentos decem & octo ſanctos Patres habens armigeros, & Dominico bello vincens, maximus quidem apud Regem regum apparuit, in omnibus autem Dei Eccleſijs tempore longo & obliuione memoriam poſſedit fortiorem, & ab omni pio ore laudatur. Igitur quaſi paternæ ſuccedentes hereditati ſacratiſſimi Principes, qui ſceptra illius ſuſceperunt, in Synodo centum quinquaginta Patrum & Fidem trecentorum decem & octo Patrum pijs & Deo decibilibus ſanctionibus firmauerunt, & inuentorem nouorum dogmatum confuderunt, inanem depellentes ab Eccleſia peſtẽ, æqualem Patris & Filij & Spiritus ſancti ſubſtantiam, virtutem atque diuinitatem annuntiantes, in nullo dignitatem, auctoritatem aut dominationem penitus imminutam. Rurſus ergo diabolus arma ſuæ malitię Neſtorij linguam exacuens, in duos filios diuidere vnum & ſolum Chriſtum nefanda voluntate pręſumpſit, & rem vnitatis veræ diſſoluens, ſeorſum in hominem, & ſeorſum in Dominum Chriſtum filium Dei viui impia machinatione diſcreuit. Quo facto, mox beatæ memoriæ Cæleſtinus Petri ſedis ſententiæq. ſucceſſor, & Cyrillus Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopus, & Acacius magnus noſter pater & doctor, cum multitudine ſibimet aggregata ſapientes, impetum contra veritatem factum deſtruentes, inuentorem mendacij cum ipſo mendacio pariter expulerunt, & ſanctorum trecentorum decẽ & octo Patrum Fidem roborauerunt. Sed neque hac diabolus deuictione confuſus, dogma Valentini olim ſopitum, per Eutychen denuo renouauit, ſurrexitq. dicens cęleſte corpus aſſumpſiſſe Dominum IESVM Chriſtum, & ad homines aduenisse.

Quem ſi fas eſſet, callidum verbis, non vero intellectu contendentem, vt non dicam dogmatum nummularium, vt cum corpore ad cælos educeretur, oſtenderemus ei Dominum gloriæ, figuras clauorum in manibus habentem, & his potius quàm inacceſſibili luce fulgentem. *Ioan. 20.* In carne enim is qui ſemper eſt, apparuit; factus eſt ex muliere creator omnium, factus ſub lege, vt eos qui ſub lege erant, redimeret, *Galat. 4.* vt filiorum adoptionem reciperemus. Pauper factus eſt, cùm eſſet diues: *2. Cor. 8.* & participationem meæ carnis elegit, ex ſemine Abrahæ factus eſt, *Hebr. 2.* & ſanguine & carne participatus, proxime nobis vniens & compaginans in vnum diuinæ naturæ peccatricem noſtram ex tranſgreſſione naturam. Caro enim & oſſa, ſecundum Euangeliſtam, *Luc. 24.* Deum oſtenderunt, & Deus naturæ in carne & oſſibus manifeſtatus eſt, vt cùm à vita noſtra mortalitas ſit abſorpta, nequaquam ſit iam mors, vita viuente per mortẽ. *2. Cor. 5.* Viuus enim Dei ſermo in morte ſemetipſum oſtendens quia vita eſt, mortem nequaquam eſſe declarauit, & robur atque integritatẽ ſuæ præſentiæ demonſtrare volens, ad diſcipulos ait: Palpate me & videte, quia ſpiritus carnem & oſſa non habet, ſicut me videtis habere. *Luc. 24.* Factus vtique ſecundum nos homo, qui permanſit Deus: mediator effectus Dei & hominum, *1. Tim. 2.* primitiæ dormientium, *1. Cor. 15.* primogenitus ex mortuis, ſecundus Adam, caput corporis Eccleſiæ. *Coloſſ. 1.* Ait namque Propheta: Et homo eſt, & quis agnoſcet eum? *Hierem. 17.* Quod enim ait, Et homo eſt, augmentum & aſſumptionẽ oſtendit eius qui eſt, & futuri in ſæcula diuinitatem interpretatur. Cum itaque adoramus Chriſtum, qui & diſpenſatiue pro noſtra ſalute ſuſcepit carnẽ paſſionis, & diuinæ nobis impaſſibilitatis iura donauit. * Sic enim Concilium ſanctorũ Patrum Chalcedone celebratum ſapiens, & trecentorum decẽ & octo Patrum inuiolabilem & intentabilem cuſtodiuit Fidem, & fortiter in eruditis viris fatuitatibus reſiſtens, catholicis Eccleſijs in toto orbe fundatis contulit bona pacis. Cum quibus nos quoque in vno corpore congregati per fidem, veſtrum Imperium immutilatum, & ad filiorum filios peruenire, ab omnium Domino deprecamur. Si vero quidam decerpentes congruentia ſyllabarum compoſitionesq. verborum, bella & lites mouere tentant aduerſus Eccleſias, Deus reſiſtet eis. Nos autem intentionem exponentium Fidẽ, & mentem probantes, nequaquam à verborum compoſitione recedimus, ſed & propugnatores dogmatum, & perfectos cuſtodes Fidei trecentorum decem & octo Patrum habemus, & ſanctos Patres Chalcedone collectos, ſicut & ipſos trecentos decem & octo Patres, honoramus. Nihil enim adijcientes illorum Symbolo, os obnoxium multis ſupplicijs damnauerunt. Igitur ſanctionem pietatis veſtræ ſuſcipiens vna cum ſanctiſſimis Epiſcopis noſtræ prouinciæ, relegensq. preces ab Alexandrinis clericis veſtræ maieſtati porrectas priores atque poſteriores, in prioribus quidem inuaſionem ouium factam contra paſtorem fleui, & contra ipſum ſacerdotium ſeditionẽ noui Dathan & Abiron nimis ingemui. *Num. 16.* Pudor enim cunctus per arrogantiam eſt expulſus, omnis lex & timor imperialis & iudicium eſt contemptui, & ſacerdotales ſanctiones vexauerunt nefandiſſimę voluntates, manus contra ſacerdotes armantes, quas debuerant optime temperare, & donũ perceperunt, dignum ſuæ ſalutis pignus. Habens etenim mentem ratione priuatam, ſicut precibus ſumus edocti, ſi tamen veræ ſunt, ſceleratus Timotheus principatus amorem vtilitati præponens, ad res nefandas acceſſit, ſedibus non ſibi competentibus irruens, adhuc viuo Eccleſiæ ſacerdote, diſpenſationemq. Eccleſiæ petulanti voluntate diripiens, & principium ſacerdotij faciens ſanguinis effuſionem: ſed etiam ſanctorum gregum cædis factus occaſio, impudenter cuſtodem conſtituit ſemetipſum, qui neque vocari dignatus eſt

Chri-

Digitized by Google

Chriſtianus, quando cruentis manibus venerabilia myſteria non dubitat impia præſumptione contingere, & poſt damnationem illam operari, quæ eum, neque alios agentes, ſanctorum Patrum regulæ videre permittunt. Qui neque ſuſtinens, vt ſecundum regulas ordinaretur Eccleſiaſticas, & ab his qui ſimili caſtigationi videbantur eſſe ſubiecti, factus Epiſcopus, ab omnibus Eccleſijs ſemetipſum excommunicaſſe dignoſcitur, quaſi faciens diuinæ gratiæ donis iniuriam. Deinde cum non valeat curare quæ ab eo male præſumpta ſunt, ſi tamen quæ de ipſo dicta ſunt, cum veritate concordant, Patrum concilijs obloquitur: & cùm ei mala patriæ non ſufficiant, omnes conturbare tentat Eccleſias; quaſi poteſtatem habens gerendi quæcumque voluerit: & neque viuis neque mortuis Præſulibus parcit Eccleſiæ, ſed quaſi contra omnes poteſtatem impietatis adeptus, primùm & Patrum Synodo derogat, quam ſpiritu diuino ſtatuit ſedes Alexandrina. Quod mihi videtur feciſſe, vt effugiat homicidij adulterijq. ſupplicia. Illic namque in ipſis principijs contra homicidas excommunicationis decreuerunt pœnā. Non ſuſcipit autem ſanctum & vniuerſale Chalcedonenſe Concilium, neſciens quia etiam ante hoc à trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum fide ſemetipſum fecit extraneum, quam ſanctum vtique Chalcedonenſe Concilium confirmauit ac roborauit. Oportebat enim eum aſcendentem tyrannice ad thronum beatæ memoriæ Cyrilli, illius libris incumbere, & doctrinā illius poſſidere. Sed vos pij, tamquam vniuerſos Principes optima virtute ſuperantes, Fidem defendite tyrannidem ſuſtinentem, Patrū ſanctionibus conferte virtutem, ſacerdotibus donate à periculis libertatem, prohibete eos qui irregulariter contra Eccleſias nituntur inſurgere: quatenus ſine ſeditione & lite atque bello veſtris temporibus ſanctæ Dei Eccleſiæ conſtitutæ, inceſſabiliter pro veſtra longæuitate atque ſalute emittant Domino Chriſto ſuas orationes, vt longis pacificiſq. temporibus vniuerſo orbi terrarum & omnibus ſanctis & catholicis Dei Eccleſijs condoneris, per omnia inuictiſſime & Chriſtianiſſime triumphator ſemper Auguſte.

[b] Otrius

[b] *Treſius miſericordia Dei Epiſcopus Melitenæ metropolis ſanctæ & catholicæ Eccleſiæ, propria manu ſubſcribens, ſecundum ſanctionem veſtræ pietatis, meā ſententiam per præfatam epiſtolam protuli, quid ſentio in confeſſione ſanctorum Patrum in Nicæa conuenientium, quam ſecutum eſt & Chalcedonenſe ſanctum & vniuerſale Concilium: ſimul & quod ſapio ſuper Timotheum, quem preces accuſauerunt: & cuſtodiri veſtram poteſtatem ſanctis Eccleſijs & omni orbi terrarum temporibus longis exoro.*

Ioannes Epiſcopus Arcæ, ſimiliter.

Adelphius Epiſcopus Arabiæ, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM CAPpadociæ primæ, ad Leonem Imperatorem.

Religioſiſſimo & à Deo infulas Imperiales adepto, Leoni Auguſto, Alypius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, in Domino ſalut em

A Maximus omnium Dominus Deus, munus optimum & ſanctis Dei Eccleſijs & toti orbi terrarum veſtrum condonauit Imperium. Et hoc nos non aliqua coniectura dicimus, ſed ipſo rerum experimento eruditi proferimus. Nam quando in ipſo principio veſtri regni, quod à Deo in omni orbe ſuſcepiſtis, non aliunde, niſi vnde decebat, Imperij feciſtis initium, maximum eſt indicium voluntatis veſtræ, quam habetis circa beneficij largitorem. Mox enim vt ad Imperium acceſſiſtis, bene etiam hoc diſpenſante pro nobis Domino noſtro IESV Chriſto, repente iuſta Dei ſententia in veſtra pietate monſtrata eſt, magis B autem in nobis. Nam virtus imperantis commune bonum eſt, & vtile ſingulorum, redditusq. per vos & à vobis cunctis ſanctis Dei Eccleſijs honor, litteris vbique currentibus atque ſignificantibus & quam habeatis circa Fidem orthodoxam voluntatem, & quia nihil veritati præponitis. Hinc itaque nobis fiducia conceditur, & bonorū omnium ſpem habere confertur ſub tali Principe conſtitutis, qui & ſubiectorum ſalutem rebus omnibus ſuperponit. Quia vero contigit turbas atque tumultus emergere, & in his magis rebus, vbi vobis maximum eſt ſtudium, id eſt, circa Dei Eccleſias pacis iura conferre, quam bonitatis ini- C micus diabolus ab eis auferre, & violentiam inferre tentauit: neque in hac cauſa noſtram probaris neglexiſſe cautelam, inuigilas autem, & cuncta conſideras ſecundum bonos paſtores, ne lupis liceat oues arripere: aut certe ſecundum optimos medicorum, alligas vulnera, & eis præbes denuo medicinam. Coopetetur itaque Dominus huic veſtræ pietatis intentioni, & modum inueniat, quatenus omnia quæ diuiſa ſunt, copulentur, & diſrupta totius corporis membra, rurſus compaginentur, & totum Eccleſiæ corpus ſalubritati reddatur, vnitumq. ſeruetur. De his enim, vnde mihi veſtris litteris præcepiſtis, id eſt, de ſan- D cto Chalcedonenſi Concilio, & Alexandrinis malis, quæ cum fieri non oportuerit, facta dicuntur: hoc tantum dico, quia ſimiliter ignoraui & quæ Chalcedone ſunt geſta, quia nec in Synodo fui; & ea quæ Alexandriæ facta ſunt, nunc vix audiui; ſimul & quomodo defunctus eſt ſanctæ memoriæ Proterius, & quia eo viuente is qui nunc Epiſcopus factus dicitur, ordinatus eſt. Quia vero iuſſiſtis me de his omnibus ignorantem, meā vobis ſententiam declarare, colligere feſtinaui Epiſcopos ſub me conſtitutos, (ſunt enim duo) quorum vnus, ſicut præcepiſtis, aduenit, & ipſe mecum fecit ſententiam manifeſtam: alter vero infirmita- E te detentus, occurrere quidem non valuit, ſuam vero voluntatem, ad me datis litteris indicauit, quas etiam meæ ſuggeſtioni coniungens, pariter deſtinaui. His itaque ſic ſe habentibus, veſtræ pietati ſignifico, quia ea quidem quæ particulariter examinata ſunt atque geſta à ſanctis Epiſcopis in Chalcedonenſi collectis ciuitate, non legi, (neque enim à ſanctæ memoriæ tunc Epiſcopo Thalaſſio, qui interfuit ſancto Concilio, aliquid hic amplius eſt allatum ex his quæ geſta noſcuntur) ſed tantummodo definitionem expoſitam ab illo ſancto Concilio, ab eo delatam inſpexi; quam

L.

A relegens ſalubriter, congruenterq. ſuſcipiens atque intelligens, & (vt reor) mente recta eam vt oportebat examinans, comperi à recta Fide non diſſonare. Nam & trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum Nicææ conuenientium laudat Fidem, & eam ſequi omni intentione feſtinat, & inuiolabiliter immobiliterq. cuſtodit; in qua, gratia Domini noſtri IESV Chriſti, & baptizati ſumus & credimus, & in qua credere accedentes ex gentibus edocemus; ſed & reliquos omnes ſanctos ſequitur Patres, & eos qui poſt illos in regia ciuitate collecti, & rurſus qui Epheſi conuenerunt: & vt ſimpliciter dicatur, omnes qui in Fide & recto dogmate ſunt præclari, ſocios aſ- B ſerit & Fidei communicatores. Inſcribit & ſanctæ memoriæ Cęleſtinum, & maximũ Cyrillum, qui vbique noſcitur approbatus, & maxime in anathematibus prolatis contra Neſtorium, & ei ſimilia ſapientes: ſed etiam eos qui cum illis pro pietate dimicarunt atque decertarunt contra Neſtorium veritatis inimicum, & qui iniquitatẽ locutus eſt in excelſum: necnon aduerſus eos, quicumque adulterare vera dogmata cognoſcuntur, & quod ſummum eſt, Dominum noſtrum IESVM Chriſtum non confitentur ex ſancta Maria virgine Dei genitrice incarnatum noſtra carne, & per omnia ſecundum nos factum peccatum C propter ſalutem noſtram: quod ab omnibus qui recte crediderunt & credunt, intelligi & dici omnes agnoſcimus, quia hãc gratiam adepti ſumus. Ergo quantum ad definitionẽ, quam etiam legi, nihil habeo in quo ſanctum Concilium poſſim de mala ſecta culpare. Si vero non propter Fidem, ſed propter alia quædam quaſi non ſecundum regulas à ſanctis trecentis decem & octo Patribus in Nicæna vrbe prolata, facta ſunt, quęſtio nunc exorta eſt, hæc non vniuerſalem debent tumultũ facere, ſed veſtrę indigẽt examinatione pietatis. Vobis namque hęc inquirentibus, & ſacras regulas relegentibus, bene noui quia correctionem D cauſa ſuſcipiet. Nullus itaque iudicet, quia ſupra me, & vltra quàm mihi conuenit, hæc locutus ſum. Nam neque hęc ipſa dicerem, niſi coniurationem in veſtræ pietatis ſyllabis poſitam formidarẽ, compellentem nos quæ vera ſunt cum fiducia declarare. De his autem quæ in Alexandrina ciuitate facta vulgantur, hoc tantummodo dico, quia lamentatione digna ſunt quæ geſta dicuntur, & ſi vera facta ſunt, aut à Timotheo qui Epiſcopus dicitur ordinatus, aut à quolibet alio, & ſicut conſcripta ſunt in libellis pietati veſtræ ab accuſatoribus eius oblatis, ita contigerunt, in- E dignos ſacerdotio huiuſmodi operarios eſſe dico. Veſtrum eſt autem omnia diſponere ſapienter, & prouide huius mali impetum cohibere, ne vlterius poſſit accidere. Igitur quæ de prędictis cauſis noui, atque dicere debui, hæc ſunt. Quæ vero ipſius negotija, & omni mundo profutura ſint, opto ſi quid meę orationes proſint, vt Dominus IESVS Chriſtus cuncta bona ſua veſtro Imperio pręſtet, & nobis in ſe ſperantibus longis temporibus veſtrum cuſtodiat principatum, diſpenſantem manſuete atque clementer & religioſe, quę noſtra ſunt.

Pſal 74.

Alypius miſericordia Dei Epiſcopus metropolis Cæſarea prima Cappadociæ, ſanctæ Dei Eccleſiæ, obediens bis quæ pie mihi à veſtra poteſtate præcepta ſunt, hæc meis ſcriptis inſinuaui.

Vnius Epiſcopus Nyſſænus, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM ſecunda Cappadocia, ad Leonem Imperatorem.

Pijſſimo & Chriſtianiſſimo, amabili Imperatori, ſemper Auguſto Leoni, Patricius, Euſtathius, Nebulius, Theodoſius, Ariſtomachus, Cyrus, Ambroſius, Patrophilus, Epiſcopi ſecundæ Cappadociæ.

INtentio pia, & ſtudium quod circa rectam Fidem geritis, munus Romanorum vobis contulit principatum, ò ſacratiſſime & Chriſto amabilis Imperator. Quam fidem in vtroque conſeruans, vis equidem ſanctas Eccleſias eſſe, & eas augeri, necnon vnumquemque ad Fidem rectam, quam à prima iuuentute ſerenitas veſtra ſeruauit, adducere, quamq. etiam vobis nunc tempus eſt aperte omnibus explanare. Quia vero noſtrã ſententiam, quid ſapiamus, ſacris litteris manifeſtare ſanxiſtis, & agnoſcere voluiſtis, quid de ſancto Chalcedonenſi Concilio ſentiamus, & de his quę Alexandrię geſta dicuntur, conuocatis in vnum ſanctis Epiſcopis ſecundę Cappadocię hoc egimus. Conuenientes enim in vnum vnà cum clericis, primũ quidem pro vita veſtrę tranquillitatis orauimus ad cuſtodiam ſanctarum Eccleſiarum, necnon ipſius rectæ & venerabilis Fidei, & pace vndique per victoriam cunctarũ gentium longius propaganda. Relectis autem precibus ex vtraque parte vobis oblatis, hoc eſt, à ſanctiſſimis Epiſcopis Aegyptiacæ diœceſis, & ab alijs, indicamus quia & ab initio in his quę definita ſunt à ſancto & vniuerſali Chalcedonẽſi Concilio, tunc conſenſimus, & nunc in præſenti ſubſcripſimus, & ea ita ſeruamus, ſicut antiquum ſanctum & vniuerſale Concilium ſanctorum trecentorum decem & octo Patrum in Nicęna vrbe celebratũ, ſecundũ quod & baptizati ſumus, & noſmetipſos bonæ confeſſioni tradidimus, ſacerdotiumq. ſortiti clementia Domini noſtri Saluatoris Chriſti, ad fidem eius eos qui imbuuntur, adducimus. Necnon & alias Synodos, quas per ſingula tempora congregari neceſſariæ res exegerunt, ſicut in his iudicatur, per omnia cuſtodimus, quòd à ſancto Spiritu celebratæ ſint, & de his quæ placuerunt, conſtitutę noſcãtur: & arbitramur quia quicumque ſancto & vniuerſali Chalcedonenſi Concilio aduerſari nituntur, ſemetipſos non intelligunt, quando & ſanctorũ trecentorum decẽ & octo Patrũ in Nicęno Concilio inimici apertiſſime comprobantur. Nam ſi ſancta Chalcedonenſis Synodus hanc Synodum ſuſcepit atque firmauit tamquam veritatem habentem, & rectæ Fidei firmitatem (vtraque enim ineſt in ſe) quomodo non aperte illi quoque repugnare noſcuntur? Non enim prudentis eſt animi, in parte quidem ſuſcipere, in parte vero aliquid reprobare, & pro-

LL

Digitized by Google

& propria abijcere ſententia, quę ab illis ſunt vtiliter definita. Et de ſancto quidem Chalcedonenſi Concilio hæc dicta ſufficiant. De his autem quæ Alexandriæ non bene geſta ſunt, dudum quidem ſufficienter fleuimus, & nunc etiam nequaquam lamentari quieſcimus. Qui enim modus noſtrarum erit lacrymarum, cùm multa & importabilia videantur quæ in ea vrbe contigerunt, ſanctis Eccleſijs paſſis iniurias, licet hoc vel dicere præſumptiuum ſit, & neque pudore prohibitis eis, qui ſanctum Baptiſterium inuaſerunt, quiq. forſitan & in eo ſanctam gratiam adepti ſunt, ad redemptionem priſtinorum vtique peccatorum? Cum vero adijcitur, quia & in his locis ſacerdotis interfectio perpetrata eſt, quomodo non erit ita terribile, vt omnem auditum valeat obturare? Dum autem etiam depompatum dicatur omne corpus, iniurijſq. ſubiectum cum iam caruerit ſenſu, & membra diuiſa, igniq. contradita, collectuſq. cinis, ſecundum quod illis placuit, diſperſus eſt, quomodo non erit hoc miſerandum, & multarum lacrymarum rigatione digniſſimum? præcipue dum quis animo cogitet, quia neque poſt mortem, defuncto ſacrificij oblationem fieri permiſerunt, ſed tāquam extra naturæ legem enm punire feſtinauerunt, qui iam nequaquam harum iniuriatum videbatur habere ſenſum. Ea vero quæ de Timòtheo geſta ſunt, penitus non laudamus: ſacerdotium habere non poteſt. Primum quidem, quia oportet eum qui ex quacumque cauſa deponitur, ſuſtinere, & neque ad eum gradum accedere, neque ad maiorem currere dignitatem, antequam is qui eum depoſuit, ſoluat ſententiam in eo prolatam, aut certe ſanctorum Epiſcoporum Synodus quæ perſpexerint iuſta definiant. Depoſitos autem Epiſcopatu ſeu clericatu alijs hanc conferre dignitatem, lex Eccleſiaſtica nulla permittit. Si autem etiam ſinamus per conceſſionem, quia duo Epiſcopi fuerunt fidei præconio digni; neque hoc modo deficiente numero ordinatio Epiſcopi potuit prouenire, quando hoc ſacris Canonibus inhibetur. Dum vero habente Epiſcopo in ſua Eccleſia ſacerdotinm, & in nulla parte reprehenſo, neque remoto, alter in Eccleſia dicatur introductus, & culpabile & omni ratione probatur incongruum. Quia vero, ſicut precibus indicatur, omnia quæ de Timotheo geſta ſunt, ſine venia ſunt, & omni conſequentia videntur extranea, & ſacerdotio diſſonantia, non ſolum ſi hæc omnia in eo probantur effecta, ſed vel ſi vnum tantummodo horum quæ prædicta ſunt, contigit, neque ſic eum ſubtilitates Canonum ſacerdotium habere permittunt. Quòd ſi etiam inſidiatus agnoſcitur ſanctæ memoriæ Proterio aut voluntate, ant opere, palam eſt quia & ſacris Canonibus expellitur, & apud leges bene poſitas odibilis inuenitur. Hæc itaque ſunt, quæ in vnum conuenientes atque deliberantes pariter apptobauimns: veſtra vero pijſſima Chriſtianiſſimaq. ſerenitas, quæ ſuper nos prouide ſortita videtur Imperium, multis boniſq. fruatur temporibns; & ſicut oramus, ſanctiſſimas ſub quiete ſeruet Eccleſias, & pacem omni conferat mundo, omneſq. gentes vobis, quæ ſub ſole ſunt conſtitutæ, ſuccumbant, quod dudum gratia Domini Chriſti conſtat eſſe iam factum, vt rurſus ad meliorem ſtatum Romanus perueniat principatus.

Patricius Epiſcopus Tyanorum metropolis, ſecundum veſtræ pietatis ſanctionem, meam manifeſtaui ſententiam de Chalcedonenſi Synodo, qaia oam ſuſcipio, nihil contrariam ſanctis Patribus ſapientem. ſimiliter autem & de Timotheo, ſicut ſupra ſcriptum eſt: & manu mea ſubſcripſi, & poteſtatem veſtram multis oro cuſtodiri temporibus.

Euſtathius Epiſcopus Paterni, ſimiliter.
Theodoſius Epiſcopus Nazianzi, ſimiliter.
Ariſtomachus Epiſcopus Colonorum, ſimiliter.
Cyrus Epiſcopus Cabiſtuliæ, ſimiliter.
Ambroſius Epiſcopus Aſunæ, ſimiliter.
Patrophilus Epiſcopus Iaſtinopolis, ſimiliter.
Aaebrius Epiſcopus Doalæ, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM prouinciæ Ponti, ad Leonem Imperatorem.

Pijſſimo & Chriſtianiſſimo Imperatori, Cæſari Leoni, triumphatori, ſemper Auguſto, Euippus, Petrus, Ioannes, Gratianus, Epiſcopi prouinciæ veſtræ Ponti.

VOs equidem inuictiſſimos atque Chriſtianiſſimos principum quis non laudet, terratum orbem ſapientia gubernantes, & principatum fortiter obtinentes, & optimum æquitatis fundamentum, hoc eſt, amorem quem circa nos geritis, digna ædificatione ponentes? Aperte namque per hæc monſtratur, quia nulli fuit aliquando cuiuſlibet rei ſic feruentiſſimus amor, ſicut veſtræ pietatis Imperio, vt Chriſtianorum populus poſſit augeri, & ad maximam gloriam poteſtatemq. perduci, quem penitus in malis eſſe non ſinitis. Nec vos ab huiuſmodi voluntate ſuſpendit neque fauot populi, neque multitudo pecuniarum, nec quæſtus gloriæ, neque quòd rex regum eſſe videris & nominaris, nec omnia reliqua, quibus agnoſcitur humana felicitas. Nihil itaque horum omnium vos ita lætificat, quomodo vt per veſtram maieſtatem nos exultemus, & per nos veſtrum apud Deum & homines approbetur Imperium, & inſolubilis apud vos poteſtas permaneat in æternum. Propterea ſiquidem alienigenarum quidam populus, qui pridem noſtram prouinciam veluti ſuam inuaſerat, non magno labore ſubiectus eſt, ſed & omnes circa Romanum Imperium gentes inimicæ deſtructæ ſunt. Vos autem hæc omnia ſecundo loco ponentes, tamquam diuina mann protecti, noſtram concotdiam valde requiritis, bene ſcientes, quia veſtra ſecuritas Eccleſiarum pace conſiſtit. Nam ſi fuerit pax inconcuſſa, immobiliter ſeruabuntur vniuerſa. Nos itaque quis digne poſſit flere, ſciens verborum facta conſiderare, & paſſiones lamentationibus æquare? Quoniam pacem, quam à patribus percepimus, non ſeruamus, & eius tantum nomen audiuimus, hanc nec leuiter venerari cognoſcimur. Solutum eſt enim vinculum charitatis, theſaurorum noſtrorum pax direpta eſt. O quanta ſunt mala! protrahimur enim paſſionibus noſtris ad gemitus. Noſtra fuit cha-

LII.

A charitas aliquando, paterna eſt hæc hereditas, quam in nobis per diſcipulos Dominus theſaurizauit, dicens: *Ioan 13.* Mandatum vobis do nouum, vt diligatis ad inuicem. Sed hanc hereditatem priores quidem ſucceſſores filij à patribus ſuſcipientes, vſque ad noſtros patres inuiolabiliter ſeruauerunt: hæc autem luxurioſa generatio non ſeruauit. Quomodo lapſæ ſunt de manibus noſtris, charitate defluente, diuitiæ? Nos charitate pauperes ſumus, & inimici de malis noſtris locupletantur. *Pſal. 72.* Ait enim Pſalmiſta: Zelatus ſum ſuper iniquos. Nos paululum tranſeuntes, quod ſcriptum eſt legamus: *Ibid.* Zelati ſumus ſuper iniquos, pacem peccatorum videntes. B Illi ſiquidem ſunt concordes alterutris, & ſibimet copulantur, & velut funes ſua perplexione roborantur: nos autem nec conſentimus ad inuicem, neque noſtris ſententijs concordamus, cum nullus ignoret, quia ſanctæ & laudabilis Trinitatis primum bonum ſit pax & indiuiſio. Vnde & Deus vnus & eſt, & eſſe creditur, non minus propter concordiam aut æqualitatem ſubſtantiæ, ſed etiam vt nomen hoc vnitatis Deo ſit commune cum alijs, quibus gaudet. Pax enim, & charitas, & ſimilia vocitatur, per hæc nomina nobis præſtans, vt his virtutibus transformemur ad Deum. Secũdæ vero C poſt Deum poteſtates, id eſt, Angelicæ cæleſteſq. virtutes nihil ita libenter habent, quomodo quietem tumultusq. vacationem. Deinde ſiue leges creaturæ reſpiciamus, quia cælum & terra & mare & totus hic mundus, maximum Dei elementum atque mirabile, quod etiam Deus declarat, donec conſtiterit, & pacem ad ſemetipſum habuerit, manens in proprijs naturæ terminis, & nihil alterius contingens, neque vincula ſuæ harmoniæ digrediens, quibus artifex ratio omnia colligauit, mundus eſt, quod vocatur præcipua pulchritudo, qua nihil poterit quilibet hic clarius aut magnificentius inuenire: mox autem vt pacem amiſerit, & D mundus eſſe ceſſauit, & illud pacis bonum quale fuerit, tumultuatione monſtratur. Et vt relinquamus populos, & ciuitates, & choros, & militias, & domos, & nauium complementa, & coniugia, atque ſocietates pace quidem creuiſſe, tumultuatione vero defeciſſe; ad Iſrael veniamus, & aliorum flagello corripiamur. Illi namque donec pacem habuerunt & adinuicem & ad Deum, ſanctus populus, *Deut 7. & 14.* & pars Domini, & regale ſacerdotium vocabantur, & à principibus regebantur gubernatis *Exod. 13.* à Deo, & columnæ eos ignis & nubis nocte dieq. *Exod. 13.* deducebant vt inter eos adſtantes, mare vero *Exod 14.* * Moyſis virga percuſſum, velut vitrum in aliqua ſummitatis parte vſque ad finem ſectum, E ab initio littoris vſque ad terminum alterius probatur eſſe diuiſum, vt & Moyſes cum omni populo in fundo conſtitutus ſine vlla infuſione, adustus etiam ſole, & pedibus abyſſos in ſiccitate ſundi ingrediens, non timuerit repentinum murum ex fluctibus fabricatum, hinc & hinc inſtar muri conſpiciens aquas fuiſſe coagulatas. Eſurientibus autem cibus eſt cælitus allatus, *Exod 16.* fontem petra ſitientibus miniſtrauit: *Exod 20.* pugnantibus autem manuum extẽſio pro innumeris millibus fuit, *Exod. 17.* & triumphos oratio contulit, itinera præparauit. Ab horum facie flumina recedebant, imitantia mare cognatum. *Ioſue 3.* Sol ſtetit iuſti oratione vinctus, & proprio *Ioſue 10.* curſu ſubſiſtens, occaſionem perſequendi conceſſit, augmentum quotidianæ menſuræ largitus eſt. Sed & propter ſacerdotum ambitum, tubarumq. *Ioſue 6.* ſonum, murus hoſtium fortiſſimus eſt commotus. At vbi iam mente languere cœperunt, & legem, vmbram futurorum, ſæpius conculcare, & Prophetas clamantes ſpernere, deinde Euangelica miracula quæ per Chriſtum ſunt facta, reſpicientes, id eſt, conceptum ſine permixtione, incorruptam natiuitatem ex Virgine, & deſuper inuiſibiliter teſtificantes voces ei, cuius ſupereminet dignitas, B & naturalium infirmitatum ſalubritatem non aliqua medicina, ſed puro ſermone & iuſſu voluntatis effectam, & mortuorum regreſſionem, & timorem dæmonum, & poteſtatem paſſionum in aere. Et ſuper maria greſſum, *Matth 14. & 15.* non diuiſo per vtrumque pelago, nec in fundo nudato gradientibus ſecundum miracula Moſeos, ſed ipſa ſuperficie greſſibus quaſi terræ conſtipatione ſubſtrata, per quamdam fortitudinem procedente veſtigio, & ciborum copiam, quantam ille voluit miniſtratam, & epulas in deſerto largiſſimas, cum multa millia paſcerentur, quibus non cælitus manna fluebat, neque terra frugifera de ſua natura res C neceſſarias dabat, ſed de ineffabilibus horreis diuinæ virtutis hæc munificentia procedebat: paniſq. præparatus miniſtrorum fructificatus in manibus, & amplificatus ſatietate comedentium, ita vt reliquiæ multis alijs menſis copiam miniſtrarent, & de panum epulis totidem numero cophini, quot ſunt Apoſtoli, remanerent. Hæc itaque miracula videntes ſinguli, grauiter valde reſpiciebant; ſed & piſcium epulas, quas maria non præbebant, ſed ille qui etiam mari hoc genus inſeruit: pro tantis beneficijs mordacitate concuſſi, & inuidentes ſuæ ſaluti, vt Domini bona paterentur, crimen hoc maximum iudicantes, aduerſus D Saluatorem & Chriſtum magis accenſi ſunt, in multaſq. diuiſi partes, aduerſus ſemetipſos poſtea ſunt conuerſi, crucifixo Domino eos ad hanc pœnam vtique compellente. Igitur quanta in oppreſſione ſint paſſi, non victum porrigentes filijs, ſed eos pro victu negantes, & famis remedium carorum pignora facientes, longum eſt enarrare. Verumtamen vna eſt horum maxima valde calamitas, quòd in totum mundum diſperſi ſunt, vt & cultus deficeret eorum, & Hieruſalem pauimentum vix poſſit agnoſci: ad quam eis ad hoc tantum licet accedere, quantum poſſunt deſolationem eius in die lugere. Sed nos etiam huiuſmodi E habẽtes exempla, ad diſcordiæ mala procedimus. Heu mihi, quia ditati ſumus in malis, & omnia tenebræ conceperunt, & operuerunt vniuerſa, multum nouem plagis Aegyptiorum grauiora. *Exod. 10.* Palpabiles tenebras iam timemus, ne ſumus expectati illius ignis hæc præſentia comprehendat, ne in bis antichriſtus adſit, & * tempus habeat ſuæ potentiæ noſtra vitia præſenteſq. labores. Non enim contra bene valentium muros accedit, aut charitate coarmatos aggreditur. Propterea inquit Hieremias in Lamentationibus: *Thren. 1.* Ego defleo, & quæro oculis meis fontes lacrymarũ. Paſſiones

ſuffi-

* i. occaſionẽ & opportunitatem

A ſufficientes & voto ſapientes, vt lamentationem operentur, & vtero doleo, non eſt quomodo releuetur dolor, aut quibus ſermonibus hoc agatur, quia deuictis inimicis, à nobis ipſis modo deſtruimur, tamquam vęſani carnes proprias comedentes, nec ſentientes quia alterutros iaculamus, & ab alterutris in fugam conuertimur. Nam ſi preces oblatæ veſtræ potentiæ à religioſiſſimis Epiſcopis Aegyptiacæ prouinciæ & reuerendiſſimis clericis cum veritate concordant, quæ magnitudo eſt relicta nequitiæ? aut vbi ſic amarus terminus alicuius tragœdiæ poterit inueniri? Quis ſine lacrymis in hac narratione grauitatem * philoſophiæ non poſſit excedere, audiens mediatorem
B Dei & hominum, qui cum Angelis ſtetit, qui cum Archangelis choros egit, in venerabili Paſchæ tēpore, quo etiam latrocinantium collegia requieſcunt, arma non mouentur, prætoria nihil agunt, & vnum omnibus Chriſtianis ſtudium eſt, à rebus alijs vacantibus, Chriſto per orationis puritatem in paſſionis atque reſurrectionis ſacramento cōmunicare, ab ſpiritaliter pariente matre fuiſſe protractum, & ab eis qui ab ipſo in eo fonte naſcuntur initiati, pariter & quia ſacerdos ſacrificiorum ſine ſanguine celebratorum necatus eſt, & manus ſacrificia faciens, ſuo ſanguine violata eſt, quia in multas partes ferro diuidebatur corpus
C eius, diuerſis contumelijs ſauciatum, & irrationali populo luſus effectum, viris atque mulieribus atque iuuenibus calamitatem hanc pro pompa gerentibus, igniq. contraditum, & pyramide tracta in ciuitate Chriſtiana in cinerem diſſolutum? Hoc tamen geſtum eſt, vt per omnia elementa ſacerdos victor exiſteret, in terra punitus, igne conſumptus, in aërem diſperſus, & vt aſſolet, per minutas partes & atoma direptus, ad vicinas aquas vndis effuſus, ita vt nec ſepulturam ſanctam promereretur, quæ etiam impijs non negatur. Quantum credendum eſt, tunc paganos atque Iudæos taliter conſpicientes, noſtra myſteria deriſiſſe?
D Hæc igitur erunt poſteris fabulæ incredibiles & amaræ. Sed quis horum malorum auctor, ſi tamen accuſatores veri ſunt? Is vtique qui adhuc viuente Pontifice, in Marci ſedem prorupit aſcendere, & adultero modo thalamos inuiolabiles attentare, ad ſacrum altare pedibus non lotis accedens, qui ſuis manibus Pontifex ordinatus eſt, qui omnes ſimul patrum terminos commouit, & ſententiam in ſua damnatione prolatam, ipſe ſicut putauit, abſoluit; & alio iudicio Epiſcoporum non indigens, nefandam atque imaginariam ordinationem ſuam à damnatis Epiſcopis, & hoc
E duobus, accepit, cum regulæ Patrum ſanctam & venerabilem colentium Trinitatem, vel tres Epiſcopos corporaliter adeſſe in huiuſmodi diſpenſationibus omnino proſpiciant. Hic autem non tali obſeruatione prouectus, quoniam non poterat virtute hanc bonitatem Præſulis Eccleſię Alexandrinæ tranſcendere, alium molitus eſt modum, per quem conſpicuus è contrario videretur, & idem paſſus, quod prouenit eis qui furoris immenſitate cæcantur, & quidquid prius occurrerit eis, irrumpunt, licet ſit quoquo modo parcendū: qui cum tales ſint, alios medicare contendunt,

Concil. Nicæn. can. 4.

A neque hoc manſuete, aut mitiſſime faciunt, ſed velut quidam medicus imperitus, incidere ſolummodo & occidere præparatus, cui recte dicendum eſt: Medice, cura teipſum. Abſtulit itaque de diptychis eum, qui lege & ordine aſcenſu ſpiritali honorandus erat, & conſcripſit illum, qui dogmate tantorum Epiſcoporum de Pontificali cathedra proiectus eſt. His igitur ita geſtis, vt dictum eſt, (non enim nos harum rerum integritatem nouimus, in vltimo quodam loco Ponti degentes) huiuſmodi emendatio veſtra tranquillitate nunc eget: quia niſi cauſa languoris ablata fuerit, non poterit ſanitas reparari. Quia vero

Luc. 4.

Dioſcorum.

B etiam de Concilio fecerunt memoriam hi qui multa primitus cōmiſerunt, etiam de cauſa quiduis nos pati contingat, pro veritate licet ſuſtinentes pericula non celamus, dum liberam poteſtatem & fiduciam vtique ſumpſerimus: quatenus in nullo diſſimilitudinis imago poſita, principali figura disiungi, & propterea ſæpius vera ſententia ſupplantari, multis vtique propter honoris affectum atque potentiæ, qui neque pręſumptionem, neque faſtum, ſed vitam deberent ſequi, virtutum contraria facientibus, quiq. à veritate propterea diuelluntur, & cum eis abrumpitur etiam multa pars plebis, cui mos eſt ſeditionibus congaudere,
C & cum volātibus pariter aduolare. Huiuſmodi ſiquidem conſpirationibus armatorum acquieſcendum eſt, dum magis ordo Epiſcopalis per miracula conquiratur. Quid enim de eis, qui Gregorij magni, ciuitatis noſtræ Epiſcopi, & aliorum eiuſdem vocabuli Epiſcoporum, & Baſilij, & immortalitatis amatoris Athanaſij dogmata ſapiunt, aliud poſt tanta tempora poteſt credi? Aut aliquid conuertibiliter de inconuertibili poterunt cogitare, & ſecundis ſemper priora diſſoluere, & non magis per quietem impetum tergiuerſantium, ſemper quæſtiones de Deo quærentium, deſtruere, & aliquando poſt longas turbas, ſanctis
D Dei Eccleſijs pacis iura conferre? Sicut enim rerum materies, vehementi ſpiritu irruente, in ſemetipſa contrita, ignem & flammam ſponte frequenter emittit, nequaquam prius hoc paſſa, donec ſpiritus flare ceſſabit, aut certe ſi celatus ignis in paleis, nulla reſpiratione flammæ conceſſa, neque ea quę ſunt vicina conſumit, nec omnino valet extingui, ſed pro flamma vapor quidem per paleas fertur in aera, ſi vero quamdā reſpirationem ſumit, fumum conuertit in flammas: ſic & nunc agitur, dum adhuc intus ſunt querimoniæ, quæ contra nos machinari noſcuntur. Si vero conuenientes contra nos certamen decreuimus
E excipere, quod neque aures audiant, neque oculi videant aliquando, pia veſtra potentia ſceptra Imperij gubernante, metus eſt ne forſitan ad impudentiſſima bella perueniamus, & confuſio magna præualeat, & nullam pacem alterutrum expectemus. Vnde conſiderandum eſt, quia iam Rex cæleſtis ad ianuas eſt, nouiſſima ſuſtineamus, & ipſum Dominum in gloria paterna venturum, iam non ſub imagine, ſed aperte reſpiciendum, iudicaturum omnem humanam naturam, timoris & ſpei futurorum ambiguitatem pendentem, & propter euentum vtriuſque rei fortiter inhian-

Gregorius Neocæſarienſis Epiſcopus, θαυματουργὸς dictus.

tem. Quia vero etiam de his qui Chalcedone conuenerunt, conſulere nos veſtra tranquillitas dedignata non eſt, dicimus, quoniam multitudinem illorum virorum reſpicientes ſenectute ſapientiaq. pollentium, in cunctis ſpiritalibus donis admirandorum, ſuper hæc & Fidem glorificantium pij numeri quos in Nicæna vrbe ſanctus Spiritus congregauit, necnon & quos idem Spiritus in regia vrbe collegit, cui etiam nos conformati eſſe dinoſcimur, & pie conſeruamus quæ ab eis prouiſa ſunt, & numquam tantum Concilium denegamus. Hæc ergo breuiter piſcatorie & non Ariſtotelice ſuggeſſimus. Si quid vero inerudite dictum eſt, aut velut ignorantibus compoſitionem ornatumq. ſermonis, aut velut à negotijs longe poſitis, veniam ſupplicamus veſtram tribuere pietatem.

Euippus miſericordia Dei Epiſcopus metropolis Neocæſarea ſancta Dei Eccleſiæ, ſubſcripſi, & oro pacificum veſtræ Imperium pietatis longis conſeruari temporibus pro ſanctarum Dei Eccleſiarum & totius orbis ſtatu, piiſſime & Deo amabilis Imperator.

Petrus Epiſcopus Comanus, ſimiliter.

Ioannes Epiſcopus Polemonij, ſimiliter.

Gratianus Epiſcopus Ceraſuntis, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM prouinciæ Helleſponti, ad Leonem Imperatorem.

Piiſſimo & Chriſtianiſſimo terræ domino, poſſidenti cæleſte regnum, perpetuo Auguſto, Imperatori Leoni, Seleucus, Vranius, Erythrius, Aelianus, Hyperitius, Paulus, humiles Epiſcopi Helleſponti prouinciæ.

LIII. DIgnæ ſanctiones actuum veſtrorum, qui vobis Imperij retinacula * gubernarunt. Secundum Fidem namque Apoſtolicam, catholicamq. virtutem vobis agentibus Deus potẽtiam mundi commiſit, quam pace Deo placita gubernatis. Sancti itaque prouinciæ noſtræ Deo amabiles Epiſcopi conuenientes in vnum, relegere veſtræ ſerenitatis epiſtolam & preces annexas, vt quod ſecundum ſanctiones Eccleſiaſticas placeret, vobis indicaretur. Conſiderantes ergo prædictas preces, & earum lectiones velut oculis inſpicientes, necem ſanctiſſimi ſacerdotis in venerabili Baptiſterij loco præſumptam, in quo etiam his qui peſſima facinora committunt, refugientibus ſalus eſt; necnon & peregrinam quamdam & ineffabilem, quæ neque apud feroces barbaros agitur, in eius corpore factam rabiem, & non ſolum aduerſus eum, ſed etiam contra totius ordinem ſacerdotij & pietatis pariter perpetratam, horumq. ſcelerum, Iudaica væſania atque ſuperbia commiſſorum, auctorem fuiſſe Timotheum: lamentatione ſimul & lacrymis etiam nũc ſumus impleti, & neque medium tempus luctum noſtrũ potuit imminuere; quia temporibus Chriſtianis & veſtris, à Chriſtianis quoque talia in ſacerdote proprio committuntur, quæ à ſæculo facta non ſunt, nec quilibet ſermo hæc retuliſſe cognoſcitur. Quæ audientes, & vix abſtinentes à lacrymis, indicamus, quoniam qui hoc ſcelus vere geſſerunt, nequaquam Epiſcopatu digni ſunt: ſed neque is qui ab eis ordinatus eſt, ſacerdotium poterit obtinere, vel ſi regulariter prouenisſet, quando etiã is qui dicitur ordinatus, vt * audiuerunt, damnatus erat à ſanctiſſimæ memoriæ Epiſcopo ſuo Proterio, & Concilio ſanctorum Epiſcoporũ Aegyptiacæ diœceſis, quiq. à duobus ſolummodo ſimiliter ſecum condemnatis, & neque numerum ordinantium complentibus regularem, nefandã ordinationem dicitur ſuſcepiſſe, viuo Pontifice, & ea quæ ſunt ſacerdotij celebrante. Et ſuper hoc orthodoxos ac venerabiles Epiſcopos pæne totius Aegyptiacæ diœceſis à proprijs ſedibus excluſiſſe, necnon & clericos & monachos à proprio ciuitatum ſuarum ordine repuliſſe, & irregulares homines & mendaces in locis expulſorum tentauit euehere. Sed & alia plurima perpetrata dicuntur, quæ cuncta ſacris Canonibus fieri prohibentur, & ea ſanctionibus Eccleſiaſticis excluduntur. Super hæc autem, dicit ſe non ſuſcipere ſanctam & vniuerſalem Synodum Chalcedone celebratam, quæ per omnia Fidem trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum in Nicæa conuenientium, inuiolabilem cuſtodiuit, ſimul & quæ in reliquis Concilijs definita ſunt, hoc eſt, & ſanctorum Patrum in regia ciuitate congregatorum, & prioris Epheſij, & naſcentes hæreſes ſpiritalibus gladijs radicitus amputauit, & ita Fidẽ inuiolatam prædictorum trecentorum decem & octo ſanctorũ Patrum per omnia roborauit, in qua & nati ſumus, & baptizati, & baptizamus, & in ea vitam finire ſemper oramus. Si vero lucem cæci, & veritatem mendaces accuſant, illi quidem propter cæcitatem viſus, illi vero eo quòd eorum error & malitia pariter arguantur, nouimus quia omnes hæretici ſanctas Synodos, eorum malas ſectas deſtruentes, accuſant. Sic enim Ariani & Eunomiani de trecentis decem & octo Nicænis Patribus agunt; Macedoniani vero de centum quinquaginta in Conſtantinopolitana vrbe congregatis, Neſtoriani autem Epheſiæ Synodo, Eutychianiſtæ vero, & Apollinariſtæ, & ceteri malorum adinuentores, ſexcentis triginta Patribus Chalcedone conuenientibus aduerſantur, inimicas veritati deſtructiones extendunt, & per ſuam væſaniam mentiri probantur. Igitur Timotheum, qui Apollinariſta cognoſcitur, & propterea ſemetipſum à ſancto Concilio facit extraneum, irregulariter ordinatum, & tanti mali reum, ſi tamen accuſatores veri probantur, nequaquam Epiſcopum nominamus, aut communicatorem ſacerdotij ſumimus qui his ita malis videtur obnoxius: & ſupplicamus piæ veſtræ potentiæ, quatenus ſanctarũ Eccleſiarum prouidentiam ſolemniter habeatis, & diſciplinam Aegyptiacæ diœceſis dignã veſtra rectitudine teneatis: quatenus fuga quidem perſecutionem patientium depellatur, & eis qui turbati fuerant, pax alta reuocetur, ſanctisq. Eccleſijs illic poſitis vnitas conferatur. Noſtræ vero Eccleſiæ, Deo gratiæ, veſtrę prouidentia pietatis, in pace & vnanimitate & Fidei rectæ concordia magna conſiſtunt, noſtraq. voce depoſcunt, quatenus reſiſtatur eis qui ſynodum fieri quærunt.

Nam

Google

Nam ſi ſæpius conueniamus, aliud quidquam ſapere poterimus præter ea quæ nobis ſunt tradita à ſanctis Patribus,& ſanctis Concilijs explanata. Nihil enim aliud ſtudent, qui optant ſynodos cōgregari, niſi vt vaſa ſacra plurimi ſanctorum Epiſcoporum vendentes, pro ſumptibos & expenſis & ſubuectionibus animalium pretia vniuerſa con ſumant, & aliqui eorum in peregrinatione aut mari vitæ huius luce priuati,onus hoc atque peccatum congregantibus Concilium prouidere noſcantur. Sed iubete potius ſingulos ſacerdotum in propria Eeclcſia poſitos, & vbi conſtituti ſunt, permanentea, orationes & preces pro veſtræ ſerenitatis Imperio celebrare.

Seleucus gratia Dei Epiſcopus Amaſiæ metropolis ſanctæ Chriſti Eccleſiæ, manu mea ſubſcripſi, ſecundum religioſam ſanctionem veſtrę pietatis meam ſententiam per prædictam epiſtolam manifeſtans, vna cum Dei amantiſſimis Epiſcopis cunctæ prouinciæ, quid ſentiam, & pro recta Fide trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum in Nicæa conuenientium, quam & Chalcedonenſe Concilium confirmauit: necnon & de Timotheo, qui precibus accuſatus eſt: & multis temporibus à Deo ſeruari veſtrum oramus Imperium.

Vranius Epiſcopus Iboreæ, ſimiliter.
Erythrius Epiſcopus Amiſi, ſimiliter.
Aelianus Epiſcopus Sinopenſis, ſimiliter.
Hyperitius Epiſcopus Tili, ſimiliter.
Paulus Epiſcopus Adratenus, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM Paphlagoniæ regionis, ad Leonem Auguſtum Imperatorem.

Pijſſimo & Chriſtianiſſimo, amabili Imperatori, & regnum cæleſtium poſſidēti Auguſto Leoni, Petrus, Aetherius, Olympius, Saturnellus, Hyperius, Epiſcopi Paphlagoniæ regionis.

LIV. ERexiſtis equidem olim Dei ſanctas Eccleſias, primum hoc iuſtum ſacrificium offerentes Domino Chriſto, quod iura omnia pietatis tranſcendat,& propriā virtutem habeat: & quatenus ea quæ à diuæ memoriæ Marciano cōſtituta ſunt, firma permaneant. Nunc itaque orta nobis eſt Chriſto amabilis, & regnū à diuinitate ſuſcipiens veſtra tranquillitas, vt magna intentione concordię & indiuiſe recta piaq. ſeruetur Fides in ſanctis Dei vbique conſtitutis Eccleſijs. Agnouimus etenim veſtræ pietatis oraculo, quia pro Alexandrinæ ciuitatis pace curam maximam habeat veſtra ſerenitas. Ex precibus autem ſubiectis inoenimus Proterij quidem beatę memorię ab eadem Eccleſia facta exeluſione, & voluiſſe Timotheum in eadem ciuirate ſomere Pontificatus officium, & machinatum vt memoratus vir cum pœna de præſenti vita recederee. Ad hæc autem confiteri Timothei ſectatores, quia trecentorum quidem decem & octo Patrum, & Concilij Epheſi congregati ſequantur fidem: centum vero quinquaginta ſanctorum Patrum Concilium in regia ciuitate celebratum, & ſanctam & vnioerſalem Chalcedonenſem Synodum denegare noſcūtur. Sancientes ergo quæ cōmuniter ſapimus Epiſcopi Paphlago- A niæ regionis, ad notitiam pietatis veſtræ deducimus. Præcedente ſiquidem noſtra oratione ac ſupplicatione ad Dominum noſtrum IESVM Chriſtum emiſſa pro veſtrę ſerenitatis Imperio,& vnitate ſanctarum Eccleſiarum, & cum multa deliberatione diuinas litteras intuentes,& preces ſubiectas eis; veſtræ pietati ſoggerimus, quia cuncti ante nos Deo amabiles Epiſcopi doctrinam ſanctorum Euangeliorum & Apoſtolorum percipiētes, & ſequentes Fidem ſanctorum Patrum Apoſtolicam confeſſionem docentium, tradiderunt nobis vnam cum fideli populo huiuſmodi fidem. Vnde Dominum & Deum noſtrum orantes, rem- B publicam potentiamq. veſtram à Deo nobis conceſſam longa ætate ſeruari, nequaquam ſeparamur à traditione decem & octo ſanctorum Patrum, neqoe Concilium ſanctorum centum quinquaginta in regia ciuitate celebratum, neque ſanctam & vniuerſalem Synodum in metropoli Chalcedonenſi factam *: ſed neque augmentum aut imminutionem à traditione ſanctorum trecentorum decem & octo Patrom eas habere dicimus, ſed ad peremptionem eorum factas, qui quantum ad ſe, gratiam ſancti Spiritus denegare noſcūtor, & in ſancti myſterij Chriſti Domini diſpenſatione. * Quamobrem repugnant & cōtumelias infe- *ſ. doct,etiã.* C runt etiam illi magno ſanctoq. Concilio trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum. Non enim ſine periculo eſſe putauerunt ſancti Patres, ſi tacerent hæreticorum incredulitatem, nitentium ſancti illius Concilij iura † conuertere,& nō aperta narratione ſanctā veramq. Fidem omnibus explanarent. Quapropter oſtenditur, quia iſti qui nunc ſancta Coneilia denegant, non zelo pietatis, ſed inconſtanti contentioſaq. ſententia non ſolum contumelias patribus ſanctis inferunt, ſed etiam vniuerſo ordini ſaeerdotum. De Timotheo vero, & quæ ab eo maehinata dicuntur, (ſi tamen veræ preees ſunt, quas veſtræ ſerenitati porrexerūt D reuerēdiſſimi clerici Alexandrinæ ciuitatis,& ſanctiſſimi Epiſcopi Aegyptiaeæ diœceſis) dicimus quia dura videntur & valde crudelia quæ ab eo commiſſa ſunt, & cunctos iniquitatis terminos tali operatione tranſeendont, ita vt non ſolum ſacerdotij gradu probetur indignus, ſed etiam ab ordine ſit laieorum remouendus, præſomens cum multis criminibus quæ geſſit, contumelias quoque Concilijs ſanctis inferre: de qoo Domini quidem Dei opus eſt, vt ei remittatur opus quod fecit aduerſus ſaeerdotem nihil ſibi nocentem: veſtrum vero eſt, triumphator maxime Principum, vt iuſtum ſacrificium offeratis Domino Deo, tan- E torum ſcelerum vindictam vobis placitam facientes. Deprecamur autem,& veſtram pietatem totis viribus exoramos, vt Apoſtolieam doctrinam in quam creditis, immobilem conſeruetia in pace multa & tranquillitate ſub veſtræ pietatis Imperio,& in elero & omni populo in fide ſaluberrima conſtituto, & vt eis qui inaniter alia Concilia fieri deſiderant, reſiſtatis,& vt nobis veſtra pietate donetis, quatenus ſub quiete degentes, ſecundum fidem & traditionem ſanctorum Patrū confitētes, in pace inuiolabili & diſciplina ſeruemur, orationi diuinæ ſopplicationiq. vacantes, & vita

ſ. conuellere,

atque conuerſatione Domino Chriſto placentes ad honorem orthodoxæ Fidei: & fundentes Domino Deo preces pro veſtra ſerenitate, quatenus Dominus Chriſtus veſtrę pietatis Imperio ſuę infundat dexteræ claritatem, quæ vos ſua pace conſeruet, & fortitudinem vobis atque virtutem pręſtet, ſimul magnificentiſſimis maximisq. proceribus, & glorioſe ſapienti iuſtiſſimoq. veſtro Senatui, ad peremptionem ferocitatis malignorum, & vnanimitatem ſanctarum Chriſti Eccleſiarum, & totius Romanæ pacis & diſciplinæ)

Petrus Epiſcopus Gangrenæ metropolis ſanctæ Dei Eccleſiæ, manu mea ſubſcripſi, & ſecundum ſanctionem veſtræ pietatis propria ſententia declaraui, ſicut in hac epiſtola probatur eſſe prædictum, vna cum Deo amantiſſimis Epiſcopis noſtræ prouinciæ, quam habemus voluntatem in orthodoxa Fide trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum Nicææ conuenientium, quam & ſanctum Chalcedonenſe Concilium confirmauit; necnon & de Timotheo, qui in precibus accuſatus eſt: & oramus orthodoxum & Chriſti amabilem principatum veſtrum multis à Deo Domino conſeruari temporibus.

Aetherius Epiſcopus Pompeiopolis, ſimiliter.

Olympius Epiſcopus Surenſis, ſimiliter.

*Saturnelius Epiſcopus Amaſtrenæ ciuitatis, * pro ſanctiſſimo Epiſcopo, eo quòd ægrotaret, ſubſcripſi ſimiliter.*

[Margin: * f. pro me & ſanctiſſ. Epiſcopo Hypetio, eo]

EPISTOLA EPISCOPORVM Dardaniæ, ad Leonem Imperatorem.

Domino pijſſimo & inuictiſſimo, atque Chriſtianiſſimo perpetuo Auguſto, Imperatori Leoni, Vrſilius, Dalmatius & Maximus, Epiſcopi veſtræ Dardaniæ.

LV. ET agnouimus & inuenimus in lectione Imperij veſtri, Saluatoris Dei iudicium, & quia virtute ſua cunctas regno veſtro ſubdidit barbaras nationes, & per vos eius pietas firma inuiolabilisq. conſiſtit, & vt nemo præſumat apud pium Imperatorem aliquid iniquum petulantia ſcelerata ſuggerere: quia ſicut in ſua pace omnia diuina conſiſtunt, ita nihil ſacramentorum Dei per fidem tranquillitatis veſtræ humana varietate mutatur. Quid enim ita præceps eſt, aut ſic impiũ poterit iudicari, quàm credere pietatem Fidei terminis Apoſtolicis communitam, innumerabilibus ſacerdotibus & omnibus ſanctarum ſcripturarum teſtimonijs roboratam, necnon & decretis Nicæni, Chalcedonenſisq. Concilij iudicio confirmatam, inanibus & profanis præſumptionibus poſſe violari, dum ad omnem perfectionem catholicæ Fidei, ſapientiſſimi Salomonis doctrina ſufficiat? Ait enim: Sentite de Domino in bonitate, & in ſimplicitate cordis quærite eum. Quid ergo peſſima calliditate nequitia faciet, cui vltra bonitatem nequaquam licet excedere? Sed ſicut oſtenderunt litteræ, meæ humilitati directæ, hæc Timotheus reſpuiſſe dinoſcitur, qui Epiſcopatum ambiens Epiſcopi morte percepit: quapropter aliorũ ſcelus eius ruina factum eſt, & in fraterno concilio non vocatur, quando fratris necator eſſe cognoſcitur, vtique à reuerendæ memoriæ Proterio, quantum ad fidem eius, in nullo læſus: cuius tali morte hic ordinatus, veſtrę tranquillitatis iudicio nullum poterit eius gradus habere robur. Igitur religio veſtræ pietati commiſſa ab æterno Deo, inuictiſſime Principum, conſeruetur: cuius clementia Imperium, quod vobis collatum eſt, in omni gloria longa ætate muniatur. Et ſicut veſtra manſuetudo diuina propitiatione continuis temporibus cuſtoditur, ſic & ſacra myſteria nullorum ſceleſtis præſumptionibus vulnerentur, ſed pietatis veſtræ laboribus pax mundo collata, in ſua ſoliditate intranſgreſſibili pietate ſeruetur.

[Margin: Sapien. 1.]

Vrſilius Epiſcopus Dardaniæ, incolumem tranquillitatem tuam pro pace mundi, & catholicis Eccleſijs, multis annis virtus æterna cuſtodiat, domine piiſſime & inuictiſſime perpetue Auguſte.

Dalmatius Epiſcopus Nentinæ, ſimiliter.

Maximus Epiſcopus Diocletianenſis, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM metropolis Corinthi, ad Leonem Imperatorem.

Pijſſimo & inuictiſſimo domino totius terrarum orbis, & Chriſtianiſſimo Imperatori Leoni, Petrus Epiſcopus metropolis Corinthi, & reliqui Epiſcopi reuerendiſſimi ſub me conſtituti, Athanaſius, Rufinus, Alexander, Candidus, Agatherus, Alexander, Architimus, Cyriacus, Thales, Domitius, Hoſius, Conſtantinus, Iſicius, Ioannes, Athanaſius, Timotheus, Aphobius, Zoilus, Plutarchus, Gerontius, in Domino ſalutem.

LVI. IN omnibus quidem, quibus propter religioſum Imperium veſtrum reſpublica bene regitur, omnium Dominus glorificatur Chriſtus; pręcipue autem in quibus orthodoxæ Fidei inconcuſſa iura ſeruare ſtudet veſtra tranquillitas, pro quibus ſancta & adoranda Trinitas intentionem veſtram remunerans, & victorias de inimicis, & omnia ſicut optatis præbuit, & præbebit veſtræ pietatis Imperio. Vnde vero dignata eſt nobis ſcribere veſtra tranquillitas, & aperte iuſſit noſtram manifeſtare ſententiam, hæc pietatis veſtræ potentiæ declaramus, quia ea quæ à Chalcedonenſi ſancto & vniuerſali Cõcilio definita ſunt, tamquam ſanctis Synodis præcedentibus conſona, & in nullo contraria, aut ſanctorum trecentorum decem & octo Patrum Nicæno Concilio, aut Conſtantinopolitano centum quinquaginta, aut Epheſio ſub beatæ memoriæ Cyrillo celebrato, omnibus ſententijs manere immutilata decreuimus. Nihil enim dubium in eadem ſancta ſalutari Fide derelictum eſt, nec conuenit de tali cauſa ſæpius fieri tractatus vniuerſales, quaſi in verborum nouitate, & non in fide inconcuſſa, rectaq. conuerſatione, ſalus humani generis conſtituta ſit. Timotheum vero, ſicut ex his quæ ſunt ſcripta, cognouimus, nec regulariter nec conſequenter ſacerdotium obtinere proſpicimus. Quo tamen modo oporteat eius cauſam, & ſanctas Eccleſias in illa conſtitutas regione, diſponi ſecundum Deum, in veſtræ pietatis & iuſtitiæ pendet

det arbitrio, quæ non minus paci Eccleſiarum, quàm ſecuritati ciuitatum & ſubiectorum prouidere dignatur, perfecte ſciens quibus imperare diuino iudicio conſtituta ſit, docta pariter Eccleſiaſticas ſanctiones & proprias leges, & per vtraque tam orthodoxam Fidem, quàm reipublicæ iura diſponens. Noſtras igitur orationes, quas pro veſtræ ſerenitatis Imperio inceſſanter offerimus, omnium Deus & Dominus placatus accipiat: quatenus & omnis mundus per vos, & ſanctæ eius Eccleſię cum omni pace & tranquillitate & fide orthodoxa gubernentur.

Petrus Epiſcopus metropolis Corinthi. ſancta & conſubſtantialis Trinitas, quæ tuum genus ad munimen Fidei orthodoxæ & ſalutem generis humani conſtituit, pium tranquillitatis tuæ longiſſimo tempore ſeruet Imperium, venerabilis Imperator.

Athanaſius Epiſcopus Athenienſis, ſimiliter.
Rufinus Epiſcopus Theſpinenſis, ſimiliter.
Alexander Epiſcopus Patrenus, ſimiliter.
*Candidus Epiſcopus *, ſimiliter.*
Agatherus Epiſcopus Megarenſis, ſimiliter.
Alexander Epiſcopus Elateæ, ſimiliter.
Architimus Epiſcopus Thebarum, ſimiliter.
Cyriacus Epiſcopus Caryſtenus, ſimiliter.
Thales Epiſcopus Argi, ſimiliter.
*Domitius Epiſcopus *, ſimiliter.*
Hoſius Epiſcopus Lacedæmonis, ſimiliter.
Conſtantinus Epiſcopus Chalcidis, ſimiliter.
Iſicius Epiſcopus Tanagrenſis, ſimiliter.
Ioannes Epiſcopus Meſſenæ, ſimiliter.
Athanaſius Epiſcopus Proponti, ſimiliter.
Timotheus Epiſcopus Megalopoleos, ſimiliter.
Aphobius Epiſcopus Coronæ, ſimiliter.
Zoilus Epiſcopus Carſtæ, ſimiliter.
Plutarchus Epiſcopus Plataenſis, ſimiliter.
ß Gerontius *ß Georgius Epiſcopus *, ſimiliter.*

EPISTOLA EPISCOPORVM primæ Galatiæ, ad Leonem Auguſtum Imperatorem.

Religioſiſſimo & Chriſtianiſſimo, amabili Imperatori, Auguſto Leoni, Anaſtaſius, Iulianus, Proclianus, Epiphanius, Daniel, Amatius & Euphraſius Epiſcopi primæ Galatiæ.

LVII. QVi ſermo ſufficiat ad laudem Domini Chriſti, tantam felicitatem humano generi conferentis, & ſuam prouidentiam in totius vitæ tẽpore demonſtrantis? Ecce cùm venerandæ memoriæ Principem Marcianum ad Deum proficiſcentem, & de gloria ad gloriam demigrantem, & de terrenis ſceptris cæleſte Imperium poſſidentem, veſtram potentiam Deus inuexit in regnum eius, & pietati pariter ſuccedentem: quatenus hæc per Apoſtolicam veſtram religionem in Eccleſijs conſeruata permaneant. Quapropter mox vt Deus vos ad ſolium Imperiale perduxit, primitias largitori veſtro clariſſimas obtuliſtis, id eſt, legem hanc erroneis dogmatibus reſiſtentem, Eccleſiaſticæ veritatis adiutricem. Semper enim diuinarum rerum curam habentes, neque tumultum qui Alexandriæ proueniſſe dicitur, ſine

A examinatione digniſſima reliquiſtis: ſed veſtræ pietatis oraculis primæ Galatiæ Synodum ſanctorum Epiſcoporum in metropoli Galatiæ conuenire ſanxiſtis, quatenus deliberationem ſubtiliſſimam adhibentes, & relegentes vtriuſque partis ſubiectas oraculo veſtro preces oblatas à ſancto Aegyptiaco concilio, & clericis Alexandrinæ ciuitatis, necnon & Timothei defenſoribus, noſtram ſententiam panderemus, quid de ſancto Chalcedonenſi Concilio, & de his quæ Alexandriæ geſta ſunt, ſentiamus. Quapropter omnibus nobis celeriter congregatis, hæc principia, hoc noſtrum fuit initium, vt omnium Dominum roB garemus, quatenus vobis tantum ſtudium pro Eccleſia eius habentibus, ſupernam retributionem conferat, pietatemq. veſtram maxima longęuitate cuſtodiat pro dogmatum ſacrorum. * Deinde [f deeſt, defenſione.] conſiderantes etiam preces; quæ ſapimus, veſtro Imperio declaramus. Fidem itaque habemus atque ſeruamus, in qua & nati ſumus, & cum qua pergere ad Dei terribile iudiciũ omnes oramus, in qua etiam baptizati ſumus, & abſque merito ad ſacerdotium euocati, ad fidem gratiam accipientes imbuimus. Quam fidẽ venerabilis Euangeliſtarum numerus, & chorus tradidit glorioſus Apoſtolorum, quibus vtique ſacramenta cæleſtia C deſuper inſpirata ſunt; ſed & numerus trecentorum decem & octo ſanctorum Epiſcoporum collectus in Nicæna vrbe ſanciuit. Apoſtolicam religionem perfecte & Apoſtolico ſpiritu cõſcribens, & diuina Eccleſiæ noſtræ dogmata cum magnanimitate cuſtodiens: necnon & aliæ ſanctorum Epiſcoporum Eccleſiæ catholicæ Synodi, quæ neceſſario pro inſurgentibus hæreſibus ſunt collectæ, hanc ſeruari cum integritate iuſſerunt. Nihilominus & Chalcedonenſis, nutu Chriſtianiſſimi Principis congregata, æquam de ea habuit voluntatem, definiens illorum ſanctorum Patrum dogmata intemerata immobiliaq. ſeruari: & quaD ſi ex quodam diametro vtramque redarguẽs veritatis aduerſitatem, quæ duo æqua impietate perducere probantur in præceps. Et deſtruens Neſtorij nefandi væſaniam, diuiſionem & ſectionem diſpenſationis Domini Chriſti peſſime dictantis, necnon & Apollinaris furorem, qui confuſionem in eiuſdem Vnigeniti inhumanationem introduxit, & multa alia vane locutus eſt à veritate * poſita. Bonam igitur confeſſionẽ Fidei trecentorum decem & octo noſtrorum Patrum & Chalcedonenſis Synodus & aliæ decreuerunt inuiolabilem permanere, & nos, qui Eccleſiarum Galatiæ prouinciæ ſortiti ſumus Epiſcopatum, E cum omnibus Eccleſiarum populis hanc perfecte ſeruamus. Inſolubilis enim eſt firmitas dogmatum Apoſtolorum, Patrumq. noſtrorum, augmento non egens, imminutionem nequaquam ſuſcipiens: ſed qualis fuit à Patribus conſcripta & tunc prædicata, vſque ad finem ſæculi conſeruanda eſt, & ab omni nouitate manebit extranea. Nullus itaque ad rationem Eccleſiaſticæ veritatis Apoſtolo Paulo maior eſt, quia vas electionis eſſe promeruit. [Act. 9.] Hic enim doctrinas imbuit, quarum eruditionem, in tertium cælum aſcendens, [2.Cor. 12.] accepit. Nullus ad miniſtrandum ſupernis ſacra-

mentis decentior Angelo, quoniam pura natura A
nouit miniſtrare puriſſimis. Sed ſiue Paulus voluerit aliquid iubere quod primitus ipſe non docuit, ſeu Angelus, hoc Eccleſia Dei non ſuſcipit, ſciens quia ſcriptum eſt *. Ergo ſiue Angelus prędicet præter quod Paulus docuit, & chorus trecentorum decem & octo ſanctorum prædicauit Epiſcoporum, non terremur angelica dignitate, vt aliud doceamus præterquàm ſumus à ſanctis Patribus eruditi: nec Pauli merito ſubdimur, qui

Ibidem. raptus eſt in paradiſum, eiq. verba ineffabilia

Galat. 1. ſunt credita. Hæc enim lex eſt: Siue ego, inquit, vel Angelus de cælo annuntiauerit vobis præter quod accepiſtis, anathema ſit. Non quia Paulus B
erat in ſuis dogmatibus permutandus, qui per Chriſtum & monebatur & loquebatur; nec quia Angelus de cælo ad miniſteriũ noſtræ ſalutis mittendus erat, vt aliquid extra gratiam ſacramentorum prædicare pateretur: ſed vt tantorum merito, cunctis aliquid contra Eccleſiaſtica dogmata nitentibus, omne conamen nouitatis abrogaretur. Nos itaque omni virtute ſeruamus ſanctorum Patrum dogmata, & ſanctum Conciliũ Chalcedonenſe cognoſcimus, quod ſcilicet paternorum dogmatum diuitias ſanctis Eccleſijs inuiolabiliter conſeruabit. Qui vero ab eo Concilio ſemetipſos abſcindunt, ignorãt quia nomine Chal- C
cedonenſe Concilium denegantes, rebus autem ipſis à cuncto totius mundi collegio ſacerdotum ſine dubio ſegregantur. Illud ab omnibus celebratum eſt, quòd eorum qui ibi collecti ſunt, nullus penitus diſcordauit. Sed & ſi pauci quidam pro aliquibus neceſſitatibus per prouincias remanſerunt, ad communionem eius attracti ſunt, quoniam antiqua Eccleſiæ dogmata ſeruare dinoſcitur. Ea ſiquidem quæ Alexandriæ perpetrata diuulgantur, dudum quidem fama ad nos perduxit, ſed nunc integritatem inſertã precibus agnoſcentes, & menſuram noſtri gemitus non habentes, fontes requirimus lacrymarum, & luctus Hiere- D
miæ lamentationibus pares, ſcientes vtique fletũ paſſionibus adæquare. Quis enim valeat abſtinere, licet animum habeat adamante fortiorem, audiens in ſacris locis nullum pudorem fuiſſe ſeruatum, ſanctumq. locum communis redemptionis noſtræ, hoc eſt, venerabile Baptiſterium, multorum virorum, quantum ad eorum attinet voluntatem, inuaſione fuiſſe temeratum, dum diuina omnia nequaquam iniuriarum moli ſuccumbant, & hæc perpetrata ab illis forſitan, qui peccatorum redemptionem ibidem ſuſceperunt? Et quid eſt crudelius, ſacerdotis necem etiam auribus valde terribilem, iram nec vſque ad interitũ E
illius habentem finem, ſed vltra naturam indiſciplinabiliter excedentem? Solet enim contra aduerſarios furor inſurgere: quem vero quilibet inimicum non habet, hunc honorandum natura docet. Omnis ciuitas ſcelerum immanitate completa eſt, & per omnes plateas & omnes porticus ſecta membra, myſteria ſacra celebrantis, tractare feruntur, & ad nouiſſimum incenſa atque cõſumpta, & ad cineres vſque redacta. Et neque in his ſolummodo doctorem atque Pontificem ſiſtere paſſi ſunt, ſed etiã in ventos miſerabiliter diſper-

A ſerunt. Hæc igitur quantum virtus fuit valde deflentes, de Timotheo tantorum malorum auctore, ſicut preces docuerunt, quas bene ſe habere credimus, ſecundum piam ſanctionem veſtræ potentiæ nuntiamus, ſi re vera accuſantium verba cum accuſationis veritate concordant, alienum eum ab omni ſacerdotio eſſe demonſtrant. Nam eum qui ex quacumque cauſa depoſitus eſt, non ſolum ad maiorem gradum venire lex Eccleſiaſti- *Concil. Nicæn. can. 1.*
ca non permittit, ſed neque in ordine, in quo fuit, permanere, niſi deponens propria ſententia eum rurſos abſoluat, aut certe ſynodus ſanctorum Epiſcoporum aliquid de eo diſponat. Sed etiam Epi-
B ſcopi, qui à ſua dignitate depoſiti videbantur, ſicut edocuerunt, lex non eſt vt alium poſſint ad officium euehere, quod ipſi videbantur amiſiſſe: & duo ſolummodo, licet ſuper omnes honorabiles *Concil. Nicæn. can. 4.*
exiſterent, & omni accuſatione liberi eſſent, ordinationem tamen Epiſcopi celebrare Eccleſiaſtico ordine prohibeantur. Quòd autem & viuo Pontifice Eccleſiam gubernante, & nullo propter ordinationem regulariter procedente decreto, conſtitutus dicitur, omnem tranſcendit iniquitatem. Quòd vero & necem ita crudelem aggreſſus eſt, aut cooperatus, ſicut edocuerunt, non ſolum hoc regulis interdictum, ſed etiam legibus & commo-
C ni iure naturæ prohibitum eſt. Igitur ſi veræ monſtrantur accuſantium preces, nihil horum ſacerdotio conferre poteſt ſacrarum ſubtilitas litterarum veſtrarum. Itaque inuictum & triumphale Imperium agnoſcens quæ bene ſe habere decreuimus, æquum ordinem ſuæ prudentię ſanctis ſeruet Eccleſijs, atque dignetur diſciplinam cõmuni pietatis cuſtodire collegio, omniq. virtute ac fortitudine bono * Chriſti corporis vnanimitatem pacemq. ſeruare. Sciatq. veſtra tranquillitas, & agnoſcant qui neſcio quomodo ſunt ſeducti, quia neque Chalcedonenſe Concilium, neque quilibet alius, cui pietatis Eccleſiæ Apoſtolicæ participiũ
D ineſt, alienam tenet Fidem præter antiquam illã Euangelicam, quam chorus trecentorum decem & octo Patrum ſuperna gratia inſpiratus, Eccleſijs Chriſti immobili religione dereliquit. Qui vero proprijs quidem paſſionibus inſtigati, zeli autem figmentum ſibimet apponentes, & ſimpliciores ſeducentes, Alexandrinam Eccleſiam turbauerunt, ipſi iudicium portabunt, quicumque eſſe noſcuntur. Intantum enim nec recta intentione, nec ſermone veritatis vtuntur contra ſanctum Chalcedonenſe Concilium, quia nõ ſolum ab illo ſe ſeparant, ſed neque ſanctorum Patrum Concilium in regia ciuitate factum, ſe ſuſcipere profi-
E tentur, cum & ibi dogmata ſanctorum trecentorum decem & octo Patrũ ſubtiliter reſeruari pręceptum ſit, & in ipſa ſancta Synodo inter primos fuerit, cui illo tempore pontificium Alexandrinę ciuitatis videbatur eſſe commiſſum, vir Apoſtolicus, & ab omni macula ſermonum aut actuum ſegregatus. Sed qui donauit venerabile veſtræ pietatis Imperium Romano principatui, & Dei ſanctis Eccleſijs, longa ſerenitatis veſtrę tempora dignetur efficere, pacemq. per vos & vnitatem ouilibus Chriſti conferre, ſubijciatq. vobis omnes aduerſarias nationes: quatenus vndique pace

Chriſti

Chriſti muniti, patrum dogmata inuiolabilia conſeruetis, & omnem rempublicam æquitatis ordine diſponatis.

Anaſtaſius Epiſcopus Ancyræ metropolis ſanctæ Dei Eccleſiæ, manu mea ſubſcribens ſecundum pietatis veſtræ ſunctionem, per prædictum epiſtolam inſinuaui quid ſentiam de confeſſione ſanctorum Patrum Nicææ congregatorum, quam Chalcedonenſis ſancta Synodus ſecuta eſſe dinoſcitur, & de Timotheo qui precibus accuſatus eſt, & ſeruari vos temporibus longis oro.

Iulianus Epiſcopus, ſimiliter.
Proclianus Epiſcopus, ſimiliter.
Epiphanius Epiſcopus, ſimiliter.
Amatius Epiſcopus, ſimiliter.
Daniel Epiſcopus, ſimiliter.
Euphraſius Epiſcopus, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM veteris Epiri, ad Leonem Auguſtum Imperatorem.

Deo amantiſſimo atque pijſſimo & Chriſtianiſſimo, victori, triumphtori, ſemper Auguſto Leoni, humilis Epiſcopus Eugenius in Domino ſalutem.

LVIII. NOs equidem humillimi voluimus, & hoc ſuperna gratia promerentes, noſtra mente quieſcere, & taciturnitatis pelagus in ſancti & adorandi Spiritus pace retinere, vt ſic abſtinentes, ſiue propter humanam inopiam, aut infirmitatem, dicendi timorem tanti delicti apud nos haberemus. Sed quia proprij principatus adulter extollitur, & in ſublime ſemper eleuatur, ſuiſq. ſcintillis multorum corda ſuccendit, vt pulchritudinem ſapientiſſimam ſolummodo Dei conturbet Eccleſiarum, ſumma neceſſitas nobis incubuit mutare propoſitum, vt à vobis prouocati, per hanc dicendi orationē egrediamur in aërem, Dei fide noſtros obturantes auditus, vt ita Sirenarum mortiferum peccatum, ſiue earum (ſecundum Hieremiam) [*Hiere. 9.*] filiarum mortem tranſeuntes, per ipſum pelagus vitæ tecum ſobrie veniamus. Suſcipe igitur hoc pijſſime, ſuſcipe libenter à nobis munus noſtrum omnium ſacerdotum, & reliquorum in miniſterio diuinæ ſcientiæ, qui conſtituti ſunt, prædicationem tuæ iuſſionis quaſi ex vna curia conſenſuq. ſcriptam. Fideli namque fideliterq. interroganti Principi lucrum eſt ſacerdotibus, immortalis libri ſanctam offerre reſponſionē, vt ex te denuo, Chriſtianiſſime, & tuæ tranquillitatis Imperio in omnem terram & cunctos homines cum manſuetudine pietatis poculum miniſtrent, vno omnium noſtro Domino vnigenito Dei filio gubernante, qui ſolus in omnibus ſæculis perpetuo regnans, & tibi Imperatori coronam, quando oportuit, latenti, immo magis claro nutu ſuperimpoſuit. Primum tibi ſignum regalis dignitatis, beati Dauid fundibulam laudabili voluntate committens, per deſerta diſcurrens, aptiſſime beſtias iacularis. Nos autem ſub arbore pacis poſiti, ſine timore in aura delectabili commoramur. Iaculare ergo, iaculare potentiſſime, ſecundum Danielem, [*Daniel 8.*] etiam Libyæ hircum

A paternæ fidei iaculo, vt nequaquam perditus ventilet ea quæ ſunt ad Auſtrum. Ille namque paululum exiliens ad vltima Libyæ regionis, illam immedicabilem Alexandrinorū vrbi influit paſſionem, vt ſacerdotis ſui interemptorem, amatorem Dei populo demonſtraret, & viro ſacrilego ſacerdotij priuilegia nefande committeret, qui non ſolum à ſacerdotali voluntate, ſicut preces de eo conſcriptę referunt, alienus oſtenditur, ſed etiā omni affectioni vulgi peregrinus agnoſcitur, licet quibuſcumque verbis, geſtorum delere nitatur auditus. Nam ſi ei animo concepti adulterij non imminuerit crimen, hoc ſolummodo paternę tra-
B ditionis deſtructori poſſit, quod eſt, ſufficere, vt in eo iuſte poſſit vltio prouenire. Cui namque clarum non eſt (niſi qui forte ſponte bona ſcire deſpicit) quid per ſacratiſſima ſanctiſſimi & beatiſſimi & poſt Deum patris noſtri Leonis ſcripta ſancitum eſt? Tacemus enim quæ primitus ſub ſanctæ memoriæ Principe Marciano coram omni populo in ciuitate Chalcedonenſi de Fide orthodoxa ſunt prolata ad confuſionem quidem maleficorum & væſanorum hominum, & commemorationem atque conſolationem piorum & fidelium. Quæ Fides & ab illo ſancto omnibusq. honorando Concilio teſtimonium bonum promeruit, &
C definitio ſcientiæ clarioris vno nutu ab omnibus obſignata eſt, ipſam formam detinēs, quæ dudum in ſancto Nicæno Concilio, & Epheſino primo apud recte ſapientes conſtituta dignoſcitur. In qua præcipue æternitas & humanitas (ſic enim dicendum eſt) vnius Vnigeniti cuſtoditur, hoc eſt, in vno Domino noſtro IESV Chriſto incarnato Dei Verbo oratione ſeruata, vt in nomine IESV [*Philip. 2.*] Chriſti, ſicut ait Apoſtolus, omne genu flectatur, cæleſtium, terreſtrium & infernorum, & omnis lingua confiteatur, quia Dominus IESVS Chriſtus in gloria eſt Dei Patris. Quieſcant igitur, quieſcant, & hoc per te pijſſime, qui modicum bonum
D putant munus taciturnitatis exiſtere. Quieſcant confundere & Dei Eccleſias conturbare, & curioſis ſermonibus auditus perſonare ſimplicium: vel tuam rectam Fidem, ſi metum futuri iudicij non habent, erubeſcant. Cur ventis ſermonum tranquillitatem ſanctæ Fidei noſtræ conturbant? Cur concilia aduerſus Deum in omni loco & gente faciunt reſidere viliſſima? Cur tela contra nos dæmonibus ſubminiſtrant? Cur de morte paruulorum cogitantes, noſtræ immortalitatis auctorem *paſcua ſectantur qui adhuc terrenas cauſas tractare noſcuntur? Cur certant ſua ſcientia ſecundum Adam fieri velut dei, qui adhuc nec quæ ſunt [*Geneſ. 3.*]
E hominum, agunt? Cur lenem noſtram mollemq. pacem impugnant pro zelo, ſimplicitatem ſancti noſtri & celandi myſterij ſuffocantes? quo myſterio non ſolum nos, ſed & omnes miniſtri ſpiritus ſuperantur. Quapropter gloriamur velut codicillos nos habere creditę dignitatis huius, qua diuinitas tractatur, & immenſæ ſcientiæ cum menſura congrua miniſtrare dicatur. Iterum à nobis dicatur & hoc, domine Deo amantiſſime, & cum omnibus hominibus in omni loco poſitis. In hoc enim tibi librum reſponſionis de confeſſione & oratione concludimus, quod à ſanctis Patribus &

ab

ab initio & hactenus dicitur: Pater & Filius & Spiritus ſanctus in ęterna Trinitate eſt, vnius principatus virtus, qui eſt ſuper omnia benedictus in ſæcula Deus. Rom. 9.

Eugenius Epiſcopus Epiri. Incolumem veſtram pietatem omnium Dominus noſter Iesvs *Chriſtus pollentem, magna longauitate conſeruet, & ſanctæ noſtræ & beatiſſimæ Fidei ſanctionibus, per omnia Deo amantiſſime atque piſſime.*

Valerianus Epiſcopus Phœniciæ, ſimiliter.
Claudius Epiſcopus Auciaſmi, ſimiliter.
Soterichus Epiſcopus Corcyræ, ſimiliter.
Hypatius Epiſcopus Adrianopolis, ſimiliter.
Didacus Epiſcopus Phocæ, ſimiliter.
Eugenius Epiſcopus Euromæ, ſimiliter.
Vranius Epiſcopus Dodonææ, ſimiliter.
Stephanus Epiſcopus Bothroti, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM noua Epiri, ad Leonem Imperatorem.

Piiſſimo & Chriſto amantiſſimo, à Deo principe conſtituto, victori, triumphatori ſemper Auguſtu Leoni, Lucas Epiſcopus, Artemius, Antonius, Philocaris, Euſebius, Nazarius & Paulus Epiſcopi Epiri.

LIX. RElegentes ea quæ nobis à veſtra tranquillitate ſunt ſcripta, & agnoſcentes mox inter ipſa principia non ſulum pro Fide catholica ſanctarum Eccleſiarum, ſed pro ciuitate quæ ſub veſtri Imperij ſceptro dinumeratur, tantam vus habere ſollicitudinem, quantam oportet gerere diuino nutu Rumana Imperia cunſcendentem, & tranquille omnia gubernãrem, vt vndique totius orbis terrarum inconcuſſa & ſine fluctu ſit nauis; maximas gratias Saluatori noſtro Iesv Chriſto debere nos confitemur, urantes pariter, vt Chriſtianum nobis veſtrum Imperium multis temporibus cunſeruetur, quod nobis & ſingulis vtique & pariter vniuerſis ſpes maximas & demonſtrat, & donat. Decet enim & ſimul & ſingulatim vniuerſus, quaſi de quodam pectoris noſtri cubiculo bona veſtra proferre, quorum prima & maxima eſt, pacis vtilitas. Relegentes igitur oblatas vobis preces ab Alexandrinis, in malorum tempeſtate maxima conſtitutis, & agnoſcentes ſcelera à dæmone ibi commiſſa, amariſſime in his ingemiſcentes, & propria membra lugentes quæ tali calamitate noſcuntur afflicta, paululumq. reſpirantes, & communem de his rebus tractatum habentes omnes Epiſcopi in veſtra Epiro conſtituti, ſecundum ea quæ à veſtra tranquillitate ſancita ſunt, hæc veſtris pijs auribus indicamus: gratias primitus etiam in hoc agentes, quoniam parcentes nuſtris infirmitatibus atque laboribus, & maximam propter hiemis vehementiam nuſtri ſolemniter curam habentes, præcipitis vt ſinguli noſtrum in regione prupria de præſentibus rebus ſuam debeant proferre ſententiam. Quapropter dicimus, quòd ſi ea quæ ab Alexandrinis in accuſatione deducta ſunt, cum veritate cuncordant, (non enim ex vna parte verba ſuſcipienda ſunt) nec ordinatio Timothei firma conſiſtit, & ab Epi-

A ſcopatu, quem arripuiſſe dicitur, eſt penitus alienus. Si autem oportet eum ſermonem ſatisfactionis in præſentia vocatum præbere pro his quæ commiſit, ſicut & conuenit, & iuſtum ſimul & piũ eſt, ſi etiam veſtræ tranquillitati complacet, vt ſecundum petitiunes ſupplicum nihil ab eo in medio tempore aduerſus Fidem catholicam penitus innuuetur, cum præcipue Imperator piæ memuriæ Marcianus deponendos eſſe ſanciuerit etiam recte factos Epiſcopos, ſi quid mutilare aut commuuere ex his quæ Chalcedone à ſancto & vniuerſali Concilio ſunt definita, tentauerit, ſicut ipſa monimenta ibi confecta teſtantur, in qui-

B bus quoddam ſignaculum definitionibus, memorati Principis ſanctio ſuppoſita eſt. E. cap. xij. Ea vero quæ Chalcedone conſtituta ſunt à ſancto & vniuerſali Concilio de Fide catholica, inquantum doctrinas & expoſitiones & interpretationes perfectorum Patrum noſtrorum ſequi valuimus, eſſe conſona iudicauimus his quæ Nicææ à ſanctis trecentis decem & octo Patribus definita ſunt, & poſtea in regia ciuitate à centum quinquaginta Patribus explanata, in quibus etiam perduramus. Et licet plurimis ſermunibus extendatur expoſitiu Fidei cathulicæ Chalcedone celebrata, tamen ad illas reſpicit, quarum in pręcedentibus probatur fuiſſe

C memoria, & veluti paucarum illarum eſt interpretatiu ſyllabarum. Si quis igitur ſobrie ac fideliter, & non contentioſe de his voluerit cogitare, in tantorum decretis conſentit, quorum etiam multus numerus ad ſatisfactionis ſufficit rationẽ. Non enim in verbu fidei omnium vnanimiter potuit ſententia conuenire, niſi ſanctus Spiritus illic pro cauſa veritatis interfuiſſet. Cum ergo grandia ſint hæc quæ mota noſcuntur, & egeant veſtræ Chriſtianitatis auxilio, ſupplicamus tantis malis reſiſtere, & rebus inoptabilibus repugnare. Dignumq. veſtra pietate trophæum cum ſuperno ſolatiu contra diabolum confidenter erigite, flam-

D mam hanc, antequam in ſublime conſcendat, extinguite: languoremque, priuſquàm velut morbus inficiat vniuerſa, curate. Nam medicorum ægritudines curantium illos potius admiramur, qui neque ad ægritudinem venire permittunt. Non patiaris horum ſcelerum cumulum fieri poſteris in exemplum: habeant loca ſancta proprium cultum, Eccleſiæ inuiolabile ſecuritatis ius, Pontificisq. cautela baptiſteria purgentur à nece. Dele iam venerabilis Imperator, impietatis monumenta: doceantur omnes pietatis exercere culturam.

Lucas Epiſcopus Dyrrhachenus. Incolumem ſemper

E *in omnibus modis pium veſtræ ſerenitatis principatum, multis in pace temporibus Dominus Chriſtus conſeruare dignetur, Deo amabilis, victor & triumphator Auguſte.*

Artemius Epiſcopus Eſcampenus, ſimiliter.
Antoninus Epiſcopus Lychnidij, ſimiliter.
Philocharis Epiſcopus Vallidi, ſimiliter.
Euſebius Epiſcopus Apolloniadis, ſimiliter.
Nazarius Epiſcopus Aulonæ, ſimiliter.
Paulus Epiſcopus Prinatenus, ſimiliter.

EPISTOLA EPISCOPORVM Cretæ, ad Leonem Imperatorem.

Pijſſimo Imperatori, & Chriſto amabili domino, Auguſto Leoni, Martyrius humilis Epiſcopus veſtræ Gortynæ.

LX. TEmpus nobis eſt lyram ſumere diuinitus in-
ſpirati Pſalmiſtæ Dauid, principatu tranquil
litatis veſtræ. Ille namque ſolus idoneus eſt hym-
nus piæ veſtræ magnitudini proferri, in quo ait:
Pſal. 19. Saluum fac Domine regem, & exaudi nos. Et ite-
Pſal. 20. rum in alijs modulationibus dicit: Domine, in
B virtute tua lætabitur rex, & in ſalutari tuo exul-
tabit vehementer, & reliqua quæ in ipſo Pſalmo
ſunt, pro veſtræ potentiæ ordinatione dicta cre-
duntur. Scieos enim ex illo tempore geſtorum
Locus mutilus. talia Prophetarum, quia per quæ confirmatis ea
quæ Dei ſunt, per ea quoque veſtrum roboratis
Imperium. De his antem quæ nos veſtra ſaneiuit
pietas iudicare, ego & mei conſacerdotes recte
conſiſtentes inſinuauimus, quia ſanctum Chalce-
donenſe Concilium concordare credimus expo-
ſitioni Fidei trecentorum decem & octo Patrum
in Nicæa vrbe congregatorum, in qua baptizati &
baptiaantes, & prolatum exinde omnibus Symbo-
C lum intemeratũ inuiolatumq. ſeruantes, vitam in
eo complere reliquam: & his quæ poſtea definita
ſunt à ſanctis centum quinquaginta ſacerdotibus
in ciuitate regia Conſtantinupoli congregatis:
necnon & his quæ in Epheſina Synodo priori, quæ
Neſtorij diabolicas blaſphemias abſcidit, & væ-
ſaniam Eutychis vna deſtruxit, & quæcunque in-
ter bæc orta eſt hæretica blaſphemia. Et dicimus
tranquillitati veſtræ, quia ab initio totius hære-
ticæ blaſphemiæ inexperta eſt veſtra Creta, de-
cem Martyribus prouincialibus paſſionis tempo-
re deprecantibus Saluatorem Deum, vt libera à
tentationibus hæreticis, ſemper ab æſtu eorum
D prouincia ſeruaretur. Et ſecundum magniloquum
2. Tim. 2. Apoſtolum Paulum ſcribeotem fugiendas quæ-
ſtiones legales, quæ lites noſcuntur ſæpe genera-
re. De his enim quæ in ſanctæ memoriæ Proterium
geſta ſunt, non eſt qui non grauiter & abſque hu-
mana natura hæc facta decernat. Veſtræ vero pie-
Prou. 21. tatis eſt, cuius anima, ſecundum ſcripturam diui-
nam, in manu diuina conſiſtit, ſecundum propriam
clementiam eã quæ ſunt commiſſa corrigere. Ti-
motheus vero, ſi viduata ſanctiſſima Eccleſia Epi-
ſcopus ordinatus eſt, decreto ciuium vniuerſorum
& religioſiſſimorum Epiſcuporum vniuerſæ pro-
E uinciæ, aut omnium aut plurimorum conuenien-
tium vna, & reliquis aut propter ſenectutem, aut
propter ægritudinem, aut quamcumque neceſſa-
riam cauſam abſentibus, à tribus tamen vt parum
Epiſcopis inculpabilibus & communicatoribus
regulariter ordinatus atque conſtitutus eſt, fir-
mitatem eum ſedis habere decernimus. Si vero
aliquid horum defuit, neceſſe eſt ordinationem
pariter dijudicare.

Martyrius Epiſcopus Gortynæ. Incolumem veſtram poteſtatem, iuuentem pacem ſanctarum Dei Eccleſiarum, ſancta & viuificatrix Trinitas omni tempore vitæ conſeruet, piiſſime & Chriſto amabilis Imperator.

*Cyrillus Epiſcopus * Subtuns, ſimiliter.*
Euphronius Epiſcopus Hierapinæ, ſimiliter.
Gennadius Epiſcopus Gnoſſi, ſimiliter.
Proſdocius Epiſcopus Lappæ, ſimiliter.
Euphrata Epiſcopus Cherſoneſi, ſimiliter.
** Nicais Epiſcopus Catamenſis, ſimiliter.*
Sebon Epiſcopus Doniæ, ſimiliter.

EPISTOLA VARADATI MONACHI ad Leonem Imperatorem.

Terræ mariſq. & totius generis bumani domino, orbis terrarum victori, & pijſſimo Auguſto Leoni Imperatori, pauper Varadatus in Domino ſalutem.

TErribiles litteras Imperij veſtri ſuſcipiens LXI.
per Eutropium Magiſtrianum, veſtræ diui-
nitatis famulum, valde gauiſus ſum (ſemper enim
gratiam tranquillitatis veſtræ ſuſcepimus) eo
quòd * poſſit poteſtas veſtra ſollicita pro ſanctis
Eccleſijs Domini IESV Chriſti, cunctiſq. paupe-
ribus ſub veſtro Imperio conſtitutis. Propterea
enim in omni Imperio Romanorum veſtram pie-
tatem Deus elegit, conſerens vobis intellectum
ſapientiæ, ſicut ſcriptum eſt: Principium ſapien- *Pſal. 110.*
C tiæ timor Domini; quæ ſapientes mundi tranſcen- *Prou. 1. & 9.*
dit: quatenus conterat veſtra diuinitas eos qui
iniquiſſime conuerſantur, & liberet iuſtos de ma-
nibus impiorum. Audiuimus enim quomodo in-
cedunt lupi ſuper greges, & rapiunt oues ab oui-
libus ſuis, & non metuunt à voce paſturum. Qua-
propter repente, amice Leo, rugies, fieſq. illis val-
de terribilis, & pro metu, Leonis impetum fugien-
tes, quod abripuerunt, de ſuo redimittunt. Sic
ergo veſtram facere condecet pietatem, vt ſicut
nomen eſt Imperij veſtri, ita prædiectur in toto
mundo terribile pietatis veſtræ decretum, ſicut
ſcriptum eſt: Secundum nomen tuum Deus, ita & *Pſal. 47.*
D laudatio tua. Sed & Salomon, Dauid filius, ait: Si- *Prou. 19.*
milis eſt ira regis furori leonis. Et Deus omnipo-
tens glorificauit nomen Leonis ſuper omnia quæ
in terra ſunt, vt ſubijciat omnes volentes extolli
contra timorem Dei. Scriptum eſt enim, quia dixit
Deus omnipotens Semei prophetę, vt iret ad Hie- *3. Reg. 13.*
roboã regem, & argueret eum in quibus delique-
rat: dixitq. Deus prophetæ, ne comederet panem,
aut biberet aquam in illo loco. Et cum locutus
fuiſſet propheta regi Hieroboam ſecundum ver-
ba Dominica, & audiuit verba mendacij; cumq.
comediſſet panem, & bibiſſet aquam in illo loco,
E iuſſit leoni Deus, & depoſuit de aſino ſuo prophe-
tam, & diſcerpſit eum, & membratim in via proie-
cit, eo quod tranſgreſſus eſt præceptum Domini.
Dixerat enim ei, ne comederet, aut biberet: &
comedit & bibit. Et ſcriptum eſt quid fecit leo
prophetæ, vſque in hodiernum diem. Sic decet
nomen pietatis veſtræ terribilla ferre præcepta
in omni terra contra omnes qui præſumunt diui-
na mandata corrumpere. Iſti enim ſunt filij Ti-
mothei, qui latenter egit inique, necauit hominẽ,
& tulit eius vxorem. Et quidem Deus omnipo-
tens eum facere noluit, ſed neque veſtra diuini-
tas hoc perpetrare præcepit: & cum deberent
omni-

omnipotenti ſupplicare Deo, vt miſereretur eis, & rogare veſtræ pietatis Imperium, vt eis cederet de ſanguine quem habent in manibus, per diuerſa diſcurrunt, fallacijs volentes, ſicut ſcriptum eſt, *Matth.24.* multos à fide recta decipere, ſi potuerint; faciunt etiam electos errare, ſicut ſcriptum eſt in ſancto *Ioan.1.* Euangelio. Fides enim hæc recta eſt & inuicta, vt ſcriptũ eſt: In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Et ipſum Verbũ habitauit in Maria, & ſicut legitur, induit corpore *de figmento Dei Patris & Domini noſtri *Rom.1.* Iesv Chriſti. Et teſtis eſt beatus Paulus, quia Chriſtus Iesvs de Maria eſt natus ex ſemine Dauid in Spiritu ſancto, miſſus à Patre qui in cælis eſt, vt in mundum veniens & ambulans renouaret omnem carnem in carne ſua, & reſurgere nos faceret à morte in carne ſua; & omnia in eo nobis oſtendit. Nam & protoplaſtus homo ab eius Patre factus eſt, & propterea poſtquam perijt, in Filij vita quæſitus eſt. Et iterum propter aduerſarium diabolum, qui filius noluit fieri lucis, & propterea debellabat homines, & omnem carnem hominis in concupiſcentia obligabat, Deus omnipotens facturam ſuam deperire non voluit, ſed miſit Spiritum *Luc.1.* ſanctum ſuum ad Mariam Galilæam, in corpore quod ille deceperat, in quo etiam ſeducebat inimicus, vt per eum deuinceretur atque cõfunderetur. Corpus enim Domini noſtri Iesv Chriſti omnem carnem viuificauit, vt per corpus proprium oſtenderet iuſtitiæ templum. Per ipſum *Galat.5.* enim ſumus liberati, ſicut beatus Paulus ait, & *Eſai.6.* Eſaias propheta teſtatur. Cum enim vidiſſet Dominũ Deum, ait: Væ mihi in labijs iniquis, & Dominum Deum vidi. Et ſumens Angelus carbonem ignis ab altari per ferrum, poſuit in ore Prophetæ, *Ibid.* dixitq. Prophetæ Angelus: Tranſijt iniquitas tua. Rogamus veſtrum Imperium, vt ad eos dicere iubeatis, quare per ferrum carbonem ſuſtulit Angelus, & Eſaias propbeta digitis carnis appropinquare non potuit, quoniam vrebantur. Et dicere ſi nequiuerint coram veſtro Imperio & victoria, etiam nos quod nobis iuſſit veſtra tranquillitas, dicimus cum veritate, monſtrantes ſicut *Pſal.2.* in ſanctis ſcripturis de virga ferrea legitur: eſt enim virga Chriſtus, ſicut ſcriptum eſt, in igne, & fit ignis. Numquid poſſunt digiti carnis appropinquare ei, & non vri? Sed per forfices ferreas, quæ ſimiles ferro ſunt, & dum per eas tenta fuerit virga ferrea, iam tunc tenet carnis digitis, nec vruntur. Sed etiam & ipſi, qui tenent [a]in fundum *[a] Sf. infundunt* virgam ferream, & ignem qui ſimilis eſt, in aqua, & tunc poſſunt digiti tenere, & non vri. Ita fa*Matth.3.*ctum eſt & in Ioanne, qui ſecundum ſimilitudinem artificis, tenuit baptizando in aqua Dominum ad ſimilitudinem ignis. Et tunc datum eſt ſanctis ſacerdotibus Dei tenere corpus ſanctum filij Dei, & non vruntur communicantes hominibus cibum *Eccli.29.* æternum. Legitur, Vita hominis, panis & aqua: non eſt panis, qualem comedunt Iudæi, & operarij non credentes, quia vita eſt hominum: ſed corpus, quod intus eſt filius Dei, ex Maria virgine, & eſt figmentum Dei, qui eſt filius Dei, pa*Ioan.6.*nis qui de cælo deſcendit. Non enim aqua, quæ ex multis eſt fontibus, vita eſt hominum, (nam

A ſunt multi aquam non habentes) ſed aqua, quæ vita hominum eſt, aqua eſt baptiſmatis, quæ eſt ex Deo. Sicut enim virga ferrea fit ignis, & abſque forcipe ferrea non tenetur; ſic & Verbũ quod *Ioan.1.* erat in principio, teneri non poterat & fieri vita hominum, niſi induiſſet carnem, vt in eo corpore ſecundum ſimilitudinem teneretur. Non poterat autem ſine corpore hominis hoc teneri, ſicut nec Eſaias illud tenuit digitis carnis, quoniam nondum indutum carne Verbum Dei. Quomodo enim oſtendere poterunt, ex quo eſt plaſmatus Adam, vſque dum veniſſet Chriſtus, & indutus fuiſſet carnem ex Maria virgine, quia potuit quiſquam B electorum tenere Verbum, quod ante luciferum *Pſal.109.* eſt, ſicut multi nunc comedunt? Numquid non diligebat Deus, ſicut diligit nunc, eos qui in hac generatione ſunt? Diligebat eos, & in eis valde gaudebat. Sicut enim ſapiens artiſex maſſam fermentat, & non rèpente eam conſperſionem permiſcet, ſed ſpatio alicuius momenti quieſcit, & tunc ſumens conſperſionem, fermentat eam, & ita amicis ſuis præbet ad comedendum: ita nunc geſtum eſt, vt ſufficiant hæc exempla non credentibus. *Geneſ.18.* Abraam, cum dixiſſet Saræ vt faceret fermenti ſata tria, non dixit ei nomen, eo quòd non erat fermento conſperſum. Et cum veniſſet Deus, & C donaſſet gratiam Patris, ait: Simile eſt regnum *Matth.13. Luc.13.* cælorum homini, qui accepit farinæ ſata tria, & abſcondit in eis modicum fermenti. Quis enim Prophetarum antiquorum aut nouiſſimorum dixit, vt miſceretur conſperſioni fermentum, niſi ipſe Chriſtus, qui venit vt diuinitas eius voluit, & permiſcuit plaſma Patris, ſecundum voluntatem *Pſal.39.* Patris ſui, ſicut ſcriptum eſt: Veni facere voluntatem tuam Deus? Scimus enim, quia Verbum in principio erat ante plaſma & ante ſolem, & ſic manſit donec hoc plaſmate opus eſſet. nam & fermentum mundi ante plaſma. Quod autem præ D ſumpſerunt atque locuti ſunt coram veſtræ ſerenitatis Imperio, ſicut didicimus ex his quæ conſcripta ſunt, quoniam dicunt ſufficere ſibi Concilium in Nicæna vrbe celebratum, & nequaquam in Chalcedonenſi Concilio conſentire: exprobret eis veſtra diuinitas per ſapientiam ſanctorũ Apoſtolorum, qui dum congregati eſſent in Hieruſalem, præter Paulum Apoſtolum, omnes ſimul librum Actuum conſcripſerunt propter fidem Domini Iesv Chriſti, & permanet in ſanctis Eccleſijs quod ſcripſerunt, & poſt multos annos venerunt ex eis in magnam ciuitatem Antiocbenam, & venit ſimul beatus Paulus ad eos. Et congre E gatis eis in ſancta magnaq. Eccleſia, ſurgens beatus Paulus, ſicut ſcriptum eſt, arguit beatum Pe*Galat.2.*trum coram omni eccleſia. Sic enim dixit Petro: Si tu, cum ſis Iudæus, in præputio viuis, quomodo cogis gentes Iudaice viuere? Et non contradixit Petrus, & reliqui Apoſtoli Paulo, ſed verba Pauli cum gratia ſuſceperunt, permanentes in vera fide, quæ per Paulum eis adiecta eſt. Et ſi iſti, qui cùm eſſent lumina mundi, & multo tempore cum Chriſto Domino conuerſati, ſuſceperunt ſermonem Pauli, quem in nouiſſimo Deus elegit: quanto magis debent, qui miſſi ſunt à Timotheo ad veſtrum Imperium, ſuſcipere doctrinam ſancti

Con-

Concilij,& beati ſemperq. memorabilis Mareia- A
ni,& quæcumque iuſta ſunt de vera fide Chalce-
donenſi? Diſpoſita vero nequaquam maligna ſua
machinatione conſentiunt in ſancto Concilio, &
in Prophetis,aut in Apoſtolis. Sufficit beatus Da-
uid exprobrans & confundens non ſentientes ſu-
ſcipere Verbũ Dei, quem quotidianis diebus in
Pſal. 71. ſuis auribus audiunt. Ait enim Dauid: Ante ſo-
lem fuit nomen eius. Et quando natus eſt de ſan-
cta virgine Maria, dixit ei denuo Deus omnipo-
Pſalm 2. tens: Ego hodie genui te. Et metuendum eſt at-
que terribile, putare mentiri Deum in ſermoni-
Pſal. 71. bus ſuis,quibus ait: Ante ſolem fuit nomen eius.
Pſalm. 2. Et iterum cum natus eſſet de Maria virgine,Ego B
Pſal. 86. hodie genui te.Sed rurſus ait: In Sion nominatus
eſt,& ipſe fundauit eam. Et ipſe Dauid in ſancto
Pſal. 109. Spiritu ait de ſeipſo: Dixit Dominus Domino
meo,Sede à dextris meis. Hæc ergo, quæ theſau-
rizauerũt nobis Apoſtoli & Prophetæ,& iuſti ha-
bitantes in montibus & in ſpeluncis, qui placue-
runt in conſpectu Dei, ea ſcripſimus veſtræ pie-
tati,ad gloriam Dei & Chriſti & Spiritus ſancti.
Et dudum quidem ſancti & venerabiles Archie-
piſcopi veſtræ tranquillitati veram Fidem ſcri-
pſerunt, & de Chalcedonenſi Concilio, (ſimilia
enim ſunt coram Deo) & qualis fuit oblatio
Abraam prius, & Iob in medio, & ſanctorum C
nouiſſime offerentium; ita ſuſcepit Deus legiſla-
tionem ſancti Concilij prioris & poſterioris. Vel-
lem autem, vt iuberet veſtra diuinitas coram ſe
filijs Timothei: Abraam vnum agnum obtulit, *Geneſ. 22.*
& ſuſcepit Deus & lætatus eſt: & Iob ſeptẽ agnas *Iob 42.*
& ſeptem boues vnam oblationem Deo,& ſuſce-
pit Deus,& lætatus eſt: & ſancti Apoſtoli tres pa-
nes,qui ſunt corpus Chriſti,& ſuſcepit. Quid pu-
tas dicturi ſunt Timothei filij: Similis eſt ouis
Abraam illis quatuordecim, quas obtulit Iob?
An certe dicturi ſunt, quia non fuit ſimilis vna
ouis Abraam, illis quatuordecim Iob? Iam nos
omnes filij Abraam ſumus, vocati in vera fide. *Rom. 4.*
Sed Abraam & Iob, qui placuerunt Deo, mini- *Galat. 3.*
me hoc baptiſma ſuſceperunt. Numquid nos di-
uiſi ſumus ab eis? Abſit,ſed credimus quia & ipſi
& nos filij ſumus omnipotentis. Sic decet crede-
re veſtrum Imperium, & veram ſtatuere Fidem.
Deus enim perfectus eſt, & non poſſunt homines
perſcrutari diuinitatem eius. Sicut enim ſolem
non poteſt quilibet minuere aut mutare, ſic nec
factorem ſolis poterit in æternum. Hæc cum tre-
more ſcripſi veſtræ pietatis Imperio, ſeptima &
viceſima die Auguſti menſis,anno ſecundo Impe-
rij, indictione decima. Saluto veſtram diuinita-
tem,& omnes diligentes tranquillitatem veſtrã,
& deprecor omnipotentem Deum,vt ſtatuat ve-
ſtrum Imperium longæuis in hoc mundo tempo-
ribus,& in futuro ſæculo coram Deo.

Finis Concilij Chalcedonenſi.

QVINTA SYNODVS GENERALIS CONSTANTINOPOLITANA SECVNDA.

Digitized by Google

HISTORIA
QVINTAE SYNODI
CONSTANTINOPOLITANAE.

ADVERSVS orthodoxam Fidem, quam varijs laborantem procellis Chalcedonenſe Concilium prouidentiſſimis decretis, velut ancheris, tranquilla pace fundauerat, haud multo poſt noua rurſum exorta tempeſtas eoſdem fluctus, hoc eſt, Eutychianos ac Neſtorianos, ſed & exoletos iam errores Origenis excitauit. Ab horum trium officina, ſeu voragine potius, iterum magni per omnem Eccleſiam motus: atque ut ſeorſim pauca de ſingulis, Eutychianus primùm furor, qui in multorum animis metu potius quàm voluntate repreſſus latebat, vbi licuit, è ſuis erupit latebris, turbulentiſſimeq. tres commouit Patriarchatus Orientis, Alexandrinum, Antiochenum, Conſtantinopolitanum. Alexandriæ ſiquidem audito ſtatim obitu Marciani Imperatoris, qui dum ſuperſtes fuit, Chalcedonenſem fidem & legibus & armis ſtrenue vindicabat, ea ſoluti formidine ſacrilegum extulere caput quicumque Dioſcoro fauebant, quorum anteſignani tunc erant [α] Timotheus Aelurus, & Petrus Moggus. Hi primum ſtipati turbis hæreticorum adoriuntur Proterium, ex Chalcedonenſi decreto tunc Epiſcopum Alexandriæ, iugulant in Eccleſiæ Baptiſterio latitantem, dilaniant, in ignem inijciunt, cinerumq. reliquias in ventos diſſipant. Aegerrime id tulit Leo Imperator, qui Marciano ſucceſſerat: cumq. accepiſſet Alexandrinos ita furere ex odio Chalcedonenſis Synodi, de ea Synodo ſingulos Epiſcopos qui eam celebrauerant, per litteras interim rogauit: qui per eam occaſionem honorificentiſſimis Synodum teſtimonijs proſequuti ſunt: extantq. eorum ad Leonem Imperatorem epiſtolæ. Paulo ante Proterij cædem Epiſcopatum inuaſerat Aelurus: aduerſus quem licet & Epiſcoporum conſenſus, & pietas Imperatoris multa ſeueriſſime decreuerit, perficere tamen non potuit, quin ex eo tempore Alexandrina ſedes in duos Epiſcopos multis annis diuiſa fuerit, catholicum vnum, alterum Eutychianum: nam Petrus etiam Moggus, alijq. illi ſimiles ea dignitate potiti ſunt, non ſine grauibus catholicorum vexationibus & ærumnis.

[α] Ex Liberato c. 15 hæc omnia.

Hæc Eutychiani debacchati ſunt Alexandriæ: neque ſegnius Antiochiæ auctore Seuero: qui [β] Sozopoli Piſidiæ ortus, Beryti forenſibus ſtudijs aliquando operam dedit: mox ex cauſidico monachus, ex monacho factus Eutychianus, eamq. ob rem monaſterio eiectus ab Abbate Nephalio, Conſtantinopolim venit, vbi Anaſtaſii Imperatoris & Senatorum adeptus gratiam, & collectitijs perditorum hominum copijs ſeptus, Flauianum pium & catholicum Epiſcopum [γ] Antiocheno deturbat Epiſcopatu, eiusq. occupat ſedem. Vixdum ea potitus, ſanctam Chalcedonenſem [δ] Synodum contra iuramentum ſuum publice anathematizat, populatur Eccleſias, ſurit aduerſus pios terroribus, exilio, verberibus: trecentos [ε] in primis monachos, quorum nec potuit minis, nec blanditijs labefactare conſtantiam, nefario ſcelere trucidat, inhumatos nocturnis canibus prædam relinqui iubet: tandem luctu, cruore, cadaueribus funeſtat omnia. Mirum eſt ab vno homine & quot hominum cædes, & quàm multiplex hæreſeon colluuies.

[β] Euagr. lib. 3. c. 33 & Niceph. lib. 16 c 29.

[γ] Liberat. c. 19. Niceph. lib. 16. c. 29.

[δ] Synodus CP. ſub Mena, act. 1

[ε] Epiſt Monachorũ ad Hormiſdam Papã.

Has fere Eutychianorum furias Antiocheni paſſi ſunt, neque vero minus infeſtas Conſtantinopolitani, primum quidem ſub Acacio Epiſcopo, qui [ζ] Petri Moggi in Alexandrino Epiſcopatu retinendo callidus fautor, & Chalcedonenſis fidei fraudulentus proditor, doloſis artibus diu Romanorum Pontificum eludere conatus eſt vigilantiam: deinde [η] ſub Anthimo, qui abdicato Trapezuntis Epiſcopatu, Conſtantinopolitanum per ſummum ſcelus arripuit, ac nefaſtis hæreticorum ritibus vitijsq. fœdauit. Quæ cùm grauiter ferret [θ] Agapetus Romanus Pontifex, qui per id tempus Theodati Gothorum regis cauſa Conſtantinopolim venerat, non modo Anthimi conſalutatione, omniq. communione abſtinuit, ſed & eum, obſiſtente licet Theodora Auguſta, Patriarchatu deiecit, Mena ſpectata pietatis viro in illius locum ſuffecto, quem & ſua ipſe manu conſecrauit in ſancta Maria baſilica, toto plaudente populo ac Senatu. Eaq. acta omnia poſtmodum recepta ſunt tum in prouinciali Synodo, quam Menas præſentibus

[ζ] Liberat. c 16. & 17.

[η] Synod. CP. ſub Mena, act. 1

[θ] Liberat. c. 21.

Apoſtolicæ Sedis Legatis coegit, tum Iuſtiniani Imperatoris conſenſu ac ſanctione: quibus duabus rebus repreſſa vis quorumdam hæreticorum aliquantum conquieuit. Hactenus de Eutychianis.

Sed & nihilo minus tranſuerſum agebat Orientem Neſtoriana hæreſis, quam magnopere fouebant libelli quidam à tribus auctoribus editi, quorum primus fuit Theodorus Mopſueſtiæ Epiſcopus, qui ante Epheſinam Synodum contra [a] *Eunomium & Apollinarem aſſertores naturæ vnius in Chriſto, ita ſcripſerat, vt vnam tamen Chriſti perſonam, & Deum carne indutum, & Mariam Dei fuiſſe matrem,* [c] *palam inficiaretur. Itaque cum Neſtorianæ ſegetis ac lolij ſementem fecisse videretur, multa de eo fuerat olim inter Proclum Conſtantinopolitanum, Cyrillum Alexandrinum, & Ioannem Antiochenum diſceptatio. Neſtoriani autem damnato Neſtorio, cum eius* [γ] *libros catholicis interdictos eſſe perſpicerent, ne deeſſet vnde populus Neſtorianum venenum haurire poſſet, Theodori Mopſueſteni euulgarunt opuſcula, neque Græco ſolum idiomate, ſed Syrorum etiam, Armeniorum, atque Perſarum. Alter fuit Theodoretus Cyrenſis Epiſcopus, qui duodecim Epheſinæ fidei capitibus à Cyrillo conſcriptis totidem obiecerat anathematiſmos. Tertius Ibas Edeſſenæ ciuitatis Epiſcopus, qui ſcripta ad Marim Perſam epiſtola, coarguit Rabulam deceſſorem ſuum quòd immerito Mopſueſtenum, quem de Eccleſia optime meritum, doctoremq. fuiſſe ſtrenuum in multis aduerſus hæreticos dimicationibus aiebat, anathemate damnaſſet. Fuit hæc epiſtola compluribus offendiculo, trahebatq. rudiores ad Mopſueſteni ac Neſtorij partes, quorum dogmata continebat. Quæ cum renuntiata fuiſſent Proclo Conſtantinopolitano Epiſcopo, veritus nequid inde detrimenti pateretur Eccleſia, Ioannem Antiochenum per litteras hortatur ac rogat, vt Ibam velut ex inſidijs ſcelus anhelantem coerceat. Neglexit Ioannes, Domnus etiam ſucceſſor eius. Itaque res integra* [δ] *defertur ad Imperatorem Theodoſium iuniorem, & Flauianum Conſtantinopolitanum Epiſcopum, quorum iuſſu Photius & Euſtathius Epiſcopi coacta Synodo Beryti in Phœnicia, de Iba præſentis cauſa cognoſcunt. Credi vix poteſt, quot & quæ flagitiorum genera ſuo Epiſcopo Clerus Edeſſenus obiecerit. Sed rebus vltro citroq. diligenter diſcuſſis, placuit Synodo, vt ille & anathema Neſtorio diceret, & retineret Epiſcopatum. Verum longe immitius egit Dioſcorus, eiusq. ſectatores, qui Ibam duas Chriſti naturas prædicantem aduerſus Eutychem, crudeliter perſecuti ſunt, tamquam ab Epheſina Synodo & à Cyrillo diſſidentem. Quocirca abſentem & inauditum, varijsq. afflictum carceribus condemnarunt. Quæ res cùm multorum deinde contentionibus agitaretur, non ſine graui Eccleſiæ perturbatione, prouocauit Ibas ad Chalcedonenſe Concilium: quod relectis Berytenſibus actis, Ibam anathema Neſtorio dicentem, communioni Eccleſiaq. ſuæ reſtituendum duxit. De illius tamen epiſtola ad Marim Perſam nihil diſtincte atque enucleate, nihil communi & vnanimi iudicio definiuit. Illa igitur quaſi nondum per Eccleſiam damnata, in ſuam aliorumq. perniciem complures vtebantur. Hæc de Eutychis & Neſtorij aut clientibus aut patronis.*

[a] Liberat. c. 10.
[c] Quinta Synod. CP. collat. 4. & Iuſtinian. in edicto de cōfeſſ. Fidei.
[γ] Liberat c. 10. Quinta Synod. CP. collat. 1. in epiſt. Iuſtiniani ad Synod.
[δ] Synod. Chalced. act. 10. ex Synodo Berytẽn.

Acceſſit ijs & tertia calamitas ex duobus [ε] *Monachis nouæ Lauræ (erat id ſancti Sabæ monaſterium in Palæſtina) Nonno & Leontio Byzantino. Hi licet imperitiſſimi, collectos ex Origenis voluminibus maximos quoſque errores in omnem diſperſerunt Orientem, quorum hæc ſumma eſt: Ante corpus ipſum, aiunt, anima eſt, quæ quidem in cælis peccata commiſerit. Ad hæc, cælum, ſolem, lunam, ſtellas, & aquas quæ ſupra cælos ſunt, animatas & rationales quaſdam virtutes eſſe. Præterea, quòd in reſurrectione, corpora hominum rotunda & orbiculari ſpecie excitabuntur: Et quòd omnium impiorum hominum, ipſorumq. etiam dæmonum tormenta, finem habebunt: Quòdq. impij & dæmones in priorem ſuum ordinem & ſtatum reſtituentur: Inſuper quòd pro dæmonibus quoque Chriſtum crucifigi, atque id ipſum ſæpius ſæculis futuris pati oportebit à ſpiritibus malignitatis qui in cælo ſunt. Horum amentia, ac veluti furiale malum ne latius manaret in dies, ſuppliciter id poſtulantibus* [ζ] *Monachis quibuſdam Hieroſolymitanis, Pelagio Diacono Vigilij Papæ apocriſiario, & Mena Conſtantinopolitano Patriarcha, Iuſtinianus Imperator non modo ſanctiſſimis legibus Eutychianos, ſed etiam Origeniſtas ſeueriſſimo coercuit edicto, quod poſtea Patriarcharum omnium, & Vigilij Papæ potiſſimum ſuffragio comprobatum fuit, in quo præter alia illud habetur, Ex Origenis opuſculis Manetem, Arium, ac fere pleroſque omnes hæreticos, tamquam immanes feras è caueis, erupiſſe.*

[ε] Cyrill. Monachus in vita S. Sabæ. Iuſtinian. Imp. in epiſt. ad Menam contra Orig. Niceph. lib. 17. c. 27.
[ζ] Liberat. c. 23.

Eam condemnationem haud parum dolenter audiuit [η] *Theodorus Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopus, quippe addictiſſimus Origeni, ſecta Acephalus, & Pelagio Diacono valde infenſus. Vt igitur,*

[η] Liberat. c. 23. & 24.

tur,

tur, quas poſſet, Origenis & Acephalis ferret ſuppetias, Iuſtiniano Imperatori, cuius gratiam & familiaritatem ſibi conciliauerat, in primis ſuadet, ne tot ſe laboribus curiſq. conficeret in Acephalis inſectandis, & Chalcedonenſi Synodo tuenda: facile negotia res poſſe componi, ſi Mopſueſteni libellos, Ibæ epiſtolam, & Theodoreti Anathematiſmos publico edicto damnaret. Nec enim alias ob cauſas, aiebat, quicumque cum Eutyche faciunt, licet in varias ſectas diuiſi, à Chalcedonenſibus actis abhorrent, niſi quod primum ea Synodus Theodoretum & Ibam propter hæreſim ſuis deiectos ſedibus, in eiſdem repoſuit: deinde quod Ibæ epiſtolam Theodori laudes continentem approbauit. His itaque ſi maculis expurgaretur, ſanctiſſimam Synodum ab vniuerſis receptum iri. Hæc Theodorus Iuſtiniano, & quidem mendaciſſime, ſed & vaferrime. Nec enim Chalcedonenſis Synodus Theodoreto & Ibæ niſi poſt dignos pœnitentiæ fructus & publicam Fidei profeſsionem, Epiſcopi dignitatem reſtituit: nec Mopſueſteno honorem vllum haberi voluit. Cum enim de eo priuatim ac propriè nihil tunc quæſitum fuiſſet, nec definitum quidquam fuit: ſed ſi qua eius mentio facta eſt in iis quæ Ibas ſcripſerat, ea tantum hiſtoricè recitata ſunt, quo modo multa & priuatorum & Epiſcoporum epiſtolæ in Conciliis legi ſolent. Nec enim parum differunt conciliaris diſquiſitio, & recitatio ſimplex: quia ſi de ſingulis quæ recitantur, iudicandum eſſet, in infinitum res abiret. Quocirca Theodorus Epiſcopus Cæſareæ mala fide cum Iuſtiniano agebat, nec vt Eccleſiæ pax redderetur, ſed vt Chalcedonenſi Concilio, quod expurgandum eſſe contendebat, fidem abrogaret.

Hæc igitur cum ſuis aſſeclis adnitebatur Theodorus. Sed obſtrepebant Neſtoriani, eo quòd per Neſtorii libros cum nequirent venenum ſuum populis propinare, id conabantur efficere per ea quæ Mopſueſtenus, Theodoretus & Ibas ſcripta reliquerant. [a] *Magnas igitur tunc altercationes & contentiones excitarunt hæc tria Capitula: primum quidem de libris Theodori Mopſueſteni, alterum de Theodoreti anathematiſmis aduerſus Cyrillum, tertium de Ibæ epiſtola. Ea namque probabantur à multis, à pleriſque viciſſim vt impia reiiciebantur. Iuſtinianus Imperator de iis abſentes interrogauit Epiſcopos, qui per litteras ea Capitula grauiſſime deteſtati ſunt. Verum poſt eam deteſtationem cum plurimi à defendendis tribus Capitulis dimoueri non poſſent, auctoritate primum Vigilii* [b] *Papæ, cuius in ea re primæ partes erant, deinde Iuſtiniani Imperatoris hortatu, ea Capitula ad œcumenici Concilii diſquiſitionem deducta ſunt, ſicut & Acephalorum & Origeniſtarum cauſa: quos ne vllo loco conſiſtere paterentur Epiſcopi, ipſorummet Epiſcoporum frequentiſſimo ſenatu illos condemnari par erat. Itaque Iuſtiniani Imperatoris anno xxvii. poſt Conſulatum Baſilii anno xii. Conſtantinopolitana quinta Synodus indicitur. Adfuere Eutychius Conſtantinopolitanus Epiſcopus, qui Menæ demortuo ſucceſſerat, Apollinaris Alexandrinus, Domninus Antiochenus, tres qui Euſtochii Patriarchæ Hieroſolymitani vices gerebant, videlicet Stephanus, Georgius, Damianus:* [γ] *omnes fuerunt centum ſexaginta quinque Epiſcopi. Vigilius Papa per id tempus Conſtantinopoli verſabatur. Qui vt Synodo intereſſet, etiam atque etiam rogatus eſt, primum quidem à tribus Patriarchis & ſeptemdecim Epiſcopis, id nomine totius* [δ] *Concilii ſuppliciter orantibus: deinde à tribus patriciis cum Epiſcopis ab Imperatore miſſis: nullis tamen precibus adduci potuit, vt à maiorum ſuorum, qui Synodis* [ε] *generalibus abſtinuerant, conſuetudine recederet, eo præſertim, quòd ex Apoſtolicæ Sedis dignitate non videbatur eſſe, inter externos ferè Epiſcopos conſidere: paucos enim ſecum duxerat ex Italia, quippe qui non ad Synodum, ſed ad Imperatorem profectus fuerat. Prolixe tamen ſuam voluntatem & aſſenſum pollicitus eſt rebus omnibus, quæ ſacro approbante Concilio legitimè definitæ fuerent.*

a Quinta Synod. CP. coll. 1. in epiſt. Iuſtin. Imp.

β Epiſt. Vigilii Papæ, & Eutychii ad Vigiliũ, in V. Synod. CP. coll. 1.

γ Zonar. in Iuſtiniano. Photius de vii. Synodis.

δ Quinta Syn. CP coll. 2. & 3.

ε Leo epiſt. 13. & 45.

Quæ ſimul ac Synodus accepit, Patres in Secretario Concilium auſpicantur iii. nonas Maii. Ac principio actum eſt de Theodoro [ζ] *Mopſueſteno: & in medium productis hinc eius libris, illinc Cyrilli, Procli, Rabulæ diſputationibus aduerſus eum, anathema Theodoro Mopſueſteno, eiuſq. libris, conclamatum eſt, definitumq. (quod tunc inter plurimos controuerſum erat) hæreticos etiam poſt mortem ab Eccleſia poſſe damnari. Itum deinde eſt ad epiſtolam* [η] *Ibæ, & cum ea collatis Chalcedonenſibus actis, placuit illam vt abhorrentem à recta Fide, anathemate notatam tolli de medio. Idem conſtitutum* [θ] *in Anathematiſmos Theodoreti; præter ea verò nihil, eo quòd cùm Neſtorium palam eiuraſſet, fuerat is à Leone & à Chalcedonenſibus Patribus in communionem receptus. His peractis editi ſunt xiiii. Canones, quibus orthodoxa Fides aduerſus Neſtorium, Acephalos, alioſq. qui ab Eutyche & Seuero erant, explicata fuit. Atque hæc ſunt quæ colliguntur ex actis Quintæ Synodi quæ ad nos peruenerunt.*

ζ Collat. 4 & 5

η Collat. 6.

θ Can. 13.

Actum etiam fuit in hac Synodo de erroribus [ι] *Origenis, Didymi, & Euagrii: lectiſq. Eulo-*

ι Niceph. lib. 17. c. 27.

gij, Cononis, Cyriaci, & Pancratij monachorum libellis, quos illi contra impietatem Origenis Synodo obtulerant, prolatisq. in medium ſcriptis quæ aduerſus Origenem à Iuſtiniano edita, & à Vigilio Papa confirmata erant, omnes Patres vno ore Origenis errores damnarunt, eiusq. impietatem communi ſuffragio deteſtati ſunt.

Hanc porro Quintam Synodum grauiſſimis ſententijs approbauerunt Romani Pontifices, primum Vigilius, (cuius [α] *auctoritate celebrata fuit:) deinde* [β] *Pelagius, qui inſignem epiſtolam in eius defenſionem ſcripſit: tum ſanctus Gregorius* [γ] *Magnus, Nicolaus* [δ] *primus, Leo* [ε] *nonus, ceterique: Synodi quoque œcumenicæ Sexta & Septima, & reliquæ. Illam tamen Apoſtolica auctoritate confirmatam, Iuſtiniani etiam Imperatoris armatam præſidijs non veriti ſunt plerique varijs* [ζ] *inceſſere calumnijs, quòd à Chalcedonenſi Synodo diſſentiſſet: quòd innoxios aliquot Epiſcopos, etiam vita functos, vexaſſet immeritò; quòd Tria capitula longo vſu recepta ſuſtuliſſet. Itaque tam late diſſeminatum hoc malum fuit, vt non modo aliquot Epiſcopi ſeorſim illam repudiarent, ſed etiam priuata quadam* [η] *Synodus ex Iſtriæ, Liguriæ, Venetiarum, aliarumq. Italiæ vrbium Epiſcopis, atque in primis Paulinus* [θ] *Aquileienſis, & Honoratus Mediolanenſis auſi fuerint tam Synodum decretis publicis execrari, non modo inconſulto Romano Pontifice, ſed etiam palam aduerſante. Quare coactus fuit* [ι] *Pelagius agere cum Narſete patricio, & totius Italiæ moderatore, vt tam perditam hominum peruicaciam Principis auctoritate compeſceret: Paulinum vero & Honoratum nefarij ſchiſmatis auctores militum cuſtodiæ traditos Conſtantinopolim mitteret. Ea res plus adhuc excitauit incendij, donec poſtea beatorum* [κ] *Pontificum Gregorij & Sergij ſanctiſſimis monitis atque decretis ita ſedata res eſt, vt Quintam Synodum qui reijciebant Epiſcopi venerarentur.*

[α] Sexta Synod. act. 18. Euagr. lib.4.c.29. Niceph. lib.17. c. 27.
[β] In epiſtolis ad Narſetem.
[γ] Lib.1.ep.24. lib. 2. epiſt. 10. & 36. lib. 3. epiſt.37.
[δ] Epiſt. ad Mich Imp.
[ε] Epiſt. ad Petrum Antioch.
[ζ] Ex Greg. lib. 3.epiſt.1.3.4.& 37. & lib. 12. epiſt.7.
[η] Pelagius epi. ad Narſetem. Paul.Diac. lib. 3.c.12.
[θ] Beda lib. de ſex ætat.
[ι] Pelagius epiſt. ad Narſet.
[κ] Paul. Diac. lib.4.c.4.

QVIN-

QVINTA SYNODVS GENERALIS, CONSTANTINOPOLITANA SECVNDA.

CONSESSIO, SEV COLLATIO Prima.

Anno Dñi. 553.

IMPERII Domini Iuſtiniani perpetui Auguſti anno xxvij. poſt Conſulatum Baſilij anno xij. die quarto Nonas Maias, Indictione I. Conſidentibus in ſecretario venerabilibus Epiſcopis huius regiæ ciuitatis,

Eutychio ſanctiſſimo Patriarcha regiæ Conſtantinopolis nouæ Romæ,

Apollinario ſanctiſſimo Archiepiſcopo Alexandrinæ magnæ ciuitatis,

a Domnino ſanctiſſimo Patriarcha a Theopolitanæ magnæ ciuitatis, (a Domno a Antiochenæ)

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Raphiæ, &

Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Tiberiadis, &

Damiano religioſiſſimo Epiſcopo ſ Sozuſæ, vicẽ agentibus Euſtochij ſanctiſſimi Epiſcopi Hieroſolymitani, (ſ Sozytanæ,)

Benigno religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ ſ Pelagoniæ, vicem agente Eliæ beatiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis, (ſ Macedoniæ, aliàs, Paphlagoniæ,)

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Cæſareæ primæ Cappadociæ prouinciæ,

Andrea religioſiſſimo Epiſcopo Epheſi,

Sextiliano religioſiſſimo Epiſcopo Tunienſi, vicem agente Primoſi religioſiſſimi Epiſcopi Carthaginis,

Megethio religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ Thraciæ,

Anaſtaſio religioſiſſimo Epiſcopo Tabiæ, vicem agente Dorothei religioſiſſimi Epiſcopi Ancyræ,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Ilienſi, vicem agente Euprepij religioſiſſimi Epiſcopi Cyzicenæ ciuitatis,

Euſebio religioſiſſimo Epiſcopo Tyri,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Nicomediæ,

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Nicææ,

Conſtantino religioſiſſimo Epiſcopo Chalcedonenſi,

Petro religioſiſſimo Epiſcopo Tarſi,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Cucuſorum, vicem agente Palladij religioſiſſimi Epiſcopi Melitenæ,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Cæſareæ Palæſtinæ,

Pompeiano religioſiſſimo Epiſcopo Byzacij,

Amazonio religioſiſſimo Epiſcopo Edeſſæ,

Alexandro religioſiſſimo Epiſcopo Gangrorum,

Thoma religioſiſſimo Epiſcopo Apameæ Syriæ,

A Euphranta religioſiſſimo Epiſcopo Tyanorum,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Syriæ,

Boſphorio religioſiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Boſtræ,

Philippo religioſiſſimo Epiſcopo Myrorum,

a Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Seleuciæ Iſauriæ, (a Theodoto)

Iuliano religioſiſſimo Epiſcopo Sardienſi,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Gortynæ,

B Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Damaſci,

Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Rhodi,

Firmo religioſiſſimo Epiſcopo Tipaſon Africanæ prouinciæ,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Antiochię Piſidiæ,

Phoca religioſiſſimo Epiſcopo Stalienſi,

Eulogio religioſiſſimo Epiſcopo Pergæ,

Seueriano religioſiſſ. Epiſcopo Aphrodiſiadis,

Cyriaco religioſiſſimo Epiſcopo Amidæ,

Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Synnadorum,

C Petro religioſiſſimo Epiſcopo Sidæ,

Abraamio religioſiſſ. Epiſcopo Sergiopolitano,

Aſignio reuerendiſſimo Epiſcopo Traianopolitano, vicem agente Ioannis religioſiſſ. Epiſcopi Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Adrianopolitano Thraciæ,

Creſco religioſiſſimo Epiſcopo Cuiculi,

Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano ſecundæ Cappadociæ,

D Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Laodiceæ, ſiue Theodoriadis,

Auxanone religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Phrygiæ,

Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Maximianopolitano,

Aetherio religioſiſſimo Epiſcopo Anazarbi,

Dometio religioſiſſimo Epiſcopo Chalcidis,

Valeriano religioſiſſimo Epiſcopo Obbæ Africanæ prouinciæ,

Dionyſio religioſiſſ. Epiſcopo Seleuciæ Syriæ,

E Theodoro religioſiſſ. Epiſcopo Dryziparorum,

Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Pompeiopolitano Paphlagoniæ,

Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianæ Cypſeliranorum,

Romano reuerendiſſimo Epiſcopo Gabalorum,

Gregorio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Armeniæ,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Nyſſæ,

Baſilio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Camulianorum,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Barcuſorum, A
Creſconio reuerendiſſimo Epiſcopo Zatarenſi, prouinciæ Numidiæ,
Sergio reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Cynon ſecundæ Aegypri,
Chriſtophoro reuerendiſſimo Epiſcopo Arcadiopolitano Aſiæ,
Theodoſio reuerendiſſimo Epiſcopo Bybli,
Leontio reuerendiſſimo Epiſcopo Areæ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Myrinæ,
Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Amphipolitano,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Clyſmatis,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Beriſſæ, B
Ariſtodemo reuerẽdiſſimo Epiſcopo Philomelij,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Adrianopolis Piſidiæ,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Erythrorum,
Diogeniano reuerendiſſimo Epiſcopo Sozopolitano,
Baſſo reuerendiſſimo Epiſcopo Thamiatenſi,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Cymæ,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Cratiæ,
Reſtituto reuerendiſſimo Epiſcopo Mileon Africanæ prouinciæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Leontopolirano Aegypti, C
Aemiliano reuerendiſſimo Epiſcopo Antipyrgi,
Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Magoëdenſi,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopn Pruſæ,
Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Ptolemaidis,
Sotero reuerendiſſimo Epiſcopo Aulonis,
Zoſimo reuerendiſſimo Epiſcopo Antandri,
Cypriano reuerendiſſimo Epiſcopo Coryci,
Elia reuerendiſſimo Epiſcopo Diocletianopolitano,
Theona reuerendiſſimo Epiſcopo [b] Cyſſon,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Lymirorũ,
Gennadio reuerendiſſimo Epiſcopo Zenopolitano, D
Aſyneretio reuerendiſſimo Epiſcopo Aradi,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Botryon,
Philippo reuerendiſſimo Epiſcopo Phelli,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Demyriangelis,
Genethlio reuerendiſſimo Epiſcopo Dorylæi,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Conſtantinæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo [c] Leontopolitano,
Seuero reuerendiſſimo Epiſcopo Taborum,
Theoctiſto reuerendiſſ. Epiſcopo Halicarnaſſi,
Coſma reuerendiſſimo Epiſcopo Malli,
Dionyſio reuerendiſſimo Epiſcopo Megarenſi, E
Callinico reuerendiſſimo Epiſcopo Opuntis,
Paſchaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Aegij,
Eraſmo reuerendiſſimo Epiſcopo Cibyræ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ Euphratenſis,
Nonno reuerendiſſimo Epiſcopo [d] Dauſarorum,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Balaneon,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Cireeſij,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtæ,
Conſtantino reuerendiſſimo Epiſcopo Midaij,
Macario reuerendiſſimo Epiſcopo Prymneſiæ,

[a] noua Iuſtiniana ſecunda
[b] Cuſſitanorum,
[c] Helenopolitano,
[d] Dauron,

A Megalo reuerendiſſimo Epiſcopo Myrenorum,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Iſindorum,
Niceta reuerendiſſimo Epiſcopo Epiphaniæ,
Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Dionyſij,
Pelagio reuerendiſſimo Epiſcopo Azanorum,
Hierone reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Phrygiæ,
Glauco reuerendiſſimo Epiſcopo Alionorum,
Procopio reuerendiſſimo Epiſcopo [e] Antenoo,
Petro reuerendiſſ. Epiſcopo Domitiopolitano,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo [f] Coloniæ,
Vranio reuerendiſſimo Epiſcopo Trallienſi,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo [g] Ceraſuntis,
B Phronymo reuerendiſſimo Epiſcopo Sinnaij,
Macedonio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Bithyniæ,
Ecdicio reuerendiſſimo Epiſcopo Teni inſulæ,
Eulogio reuerẽdiſſimo Epiſcopo [h] Danaborum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Coradenſiũ,
Elpidophoro reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolirano Cariæ,
Cyrione reuerendiſſimo Epiſcopo Dadimorum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Laodiceæ,
Sila reuerendiſſimo Epiſcopo Tiberiopolirano,
Diugene reoerendiſſimo Epiſcopo Auguſtopolirano,
C Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Ingelon,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Zeugmatis,
Dorymenio reuerendiſſimo Epiſcopo Adraon,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Læri,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Gargaron,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Comanorũ,
Rufino reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtiæ Armeniæ,
Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Semneon,
Cyriaco reuerendiſſimo Epiſcopo Caſatanorũ,
Siſinnio reuerendiſſimo Epiſcopo Præneti,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Batnon,
Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Rachlæ,
D Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Porthmi,
Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Stectorij,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Amaſiæ,
Psulo reuerendiſſimo Epiſcopo Adraſſi,
Euandro reuerendiſſimo Epiſcopo Gnidi,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Carpathij,

[e] Antinoi,
[f] Coloneaſium,
[g] Caſareorum,
[h] Daborum,

Diodorus Archidiaconus & Primicerius reuerendiſſimorum Notariorum dixit: Theodorus vir ſpectabilis Silentiarius ante religioſiſſimum veſtrum ſecretum eſt, miſſus à pijſſimo & Chriſtianiſſimo Imperatore, & ſuggerimus ad quod placuerit. Sanctiſſimus Archiepiſcopus & Patriarcha Euthychius dixit: Ingrediatur. E Quo facto, ſanctiſſimus Archiepiſcopus & Patriarcha Apollinarius dixit: Pro qua cauſa veſtra magnitudo ad nos venit? Theodorus vir ſpectabilis Silentiarius dixit: Pijſſimus & Chriſtianiſſimus noſter Dominus miſit me ad veſtrã beatitudinem, dare vobis pijſſimam formam legendam ante ſanctam veſtram Synodum. Sanctiſſimus Archiepiſcopus & Patriarcha Domninus dixit: Pijſſima forma, cuius mentionem fecit Theodorus magnificus, competenter ſuſcepta recitetur. Et cùm ſuſcepiſſet Stephanus diaconus & notarius & inſtrumentarius, recitauit.

IN NOMINE DOMINI DEI noſtri IESV Chriſti. Imperator Cæſar Flauius Iuſtinianus, Alamannicus, Gotthicus, Francicus, Germanicus, Anticus, Alanicus, Vandalicus, Africanus, pius, felix, inclytus, victor ac triumphator, ſemper Auguſtus, beatiſſimis Epiſcopis & Patriarchis, Eutychio Conſtantinopolitano, Apollinario Alexandrino, Domnino Theopolitano, Stephano, Georgio & Damiano religioſiſſimis Epiſcopis vicem agentibus Euſtochij viri beatiſſimi Archiepiſcopi Hieroſolymitani & Patriarchæ, & reliquis religioſiſſimis Epiſcopis ex diuerſis prouincijs in hac regia vrbe degentibus.

SEmper ſtudium fuit orthodoxis & pijs Imperatoribus patribus noſtris, pro tempore exortas hæreſes per congregationem religioſiſſimorum Epiſcoporum amputare, & recta Fide ſincere prædicata, in pace ſanctam Dei Eccleſiam cuſtodire. Quapropter & Conſtantinus piæ recordationis Ario blaſphemante & dicente, Non eſſe Filium conſubſtantialem Deo Patri, ſed creaturam, & ex non extantibus factum eſſe; congregauit Nicææ ex diuerſis diœceſibus trecentos decem & octo ſanctos Patres: & cùm ipſe etiam Concilio interfuiſſet, & adiuuiſſet eos qui conſubſtantialem Filium Patri confeſſi ſunt, condemnata Ariana impietate, ſtudium habuit rectam Fidem obtinere. Expoſito itaque ſancto Symbolo, vel mathemate Fidei, per hoc ſancti Patres confeſſi ſunt, conſubſtantialem eſſe Filiũ Deo Patri, quod vſque tunc apud plurimos dubitabatur. Sed & Theodoſius ſenior piæ recordationis, Macedonio negante deitatem ſancti Spiritus, & Apollinario vel Magno eius diſcipulo in diſpenſatione incarnati Dei Verbi blaſphemantibus & dicentibus; ſenſum humanum non recepiſſe Deum Verbum, ſed carni vnitum eſſe animam irrationabilem habenti: congregatis in regia vrbe centum quinquaginta ſanctis Patribus, cùm & ipſe particeps fuiſſet Concilij, damnatis prædictis hæreticis vnà cũ impijs eorum dogmatibus, fecit rectam prædicare Fidem. Secuti enim ijdem ſancti Patres expoſitam rectam Fidem à trecentis decem & octo ſanctis Patribus, explanauerunt de deitate ſancti Spiritus, & perfecte de diſpenſatione incarnati Dei Verbi docuerunt. Iterum Neſtoi:o impio alium dicente Deum Verbum, & alium Chriſtum, & hunc quidem natura Filiũ Dei Patris, illum autem gratia filium impie introducẽte, & ſanctam glorioſam ſemper Virginem Dei genitricem eſſe negante, cùm pæne omnes Orientales partes ſua impietate adimpleſſet idẽ Neſtorius, Theodoſius iunior piæ recordationis cõgregauit priorem Epheſinam ſanctam Synodum, cui præſidebant Cæleſtinus & Cyrillus ſancti patres, & directis Iudicibus, qui deberent Concilio intereſſe, compulit & ipſum Neſtorium ibi peruenire, & iudicium propter eum procedere: & tali examinatione facta, ſecuti ijdem ſancti Patres per omnia, ea quæ de Fide definita ſunt ab anterioribus ſanctis Patribus, condemnauerunt Neſto-

A rium, vna cum eius impietate. His ita ſubſecutis, cum inſurrexiſſent contra Cyrillum ſequaces Neſtorij impij, feſtinauerunt (quantum in ipſis fuit) refutare condemnationem contra Neſtorium factam: ſed prædictus piæ recordationis Theodoſius, vindicans ea quæ ita recte contra Neſtorium & eius impietatem fuerant iudicata, fecit firmiter obtinere contra eum factam condemnationem. Et poſt hæc iterum cùm Eutyches demens emerſiſſet, negando conſubſtantialem nobis eſſe carnem Domini, multis interea motis tam Conſtantinopoli, quàm Epheſi, tanta pro illo facta eſt hæreticorum circumuentio, vt

B etiam eijceretur propter eum Flauianus religioſæ memoriæ regiæ vrbis Epiſcopus. Piæ autem recordationis Marcianus cõgregauit Chalcedone ſanctos Patres, & magna contentione inter Epiſcopos facta, non ſolum per ſuos Iudices, ſed etiam per ſeipſum in Concilium peruenit, & ad concordiam omnes perduxit. Qui ſancti Patres in omnibus ſecuti ea quæ pro Fide definita ſunt à prædictis tribus ſanctis Concilijs, & quæ iudicata ſunt de hæreticorũ damnatione & impietate eorum, damnauerunt & anathematizauerunt Eutychen dementem, & impia eius dogmata, necnon & Neſtorium cum impijs

C eius dogmatibus, quoniam tunc feſtinauerunt quidam defendere Neſtoriũ & impia eius dogmata. Super hæc autem ijdem in Chalcedone ſancti Patres anathematizauerunt eos qui aliud Symbolum tradiderunt aut tradunt, præter hoc quod expõſitum eſt à trecentis decem & octo ſanctis Patribus, & explanatum à centum quinquaginta ſanctis Patribus. His itaque omnibus per diuerſa tempora ſubſecutis, prædicti piæ recordationis noſtri patres ea quæ in vnoquoque Concilio iudicata ſunt, legibus ſuis corroborauerũt & confirmauerunt, & hæreticos qui definitionibus prædictorum ſanctorum quatuor Concilio-

D rum reſiſtere, & Eccleſias conturbare conati ſunt, expulerunt. Defuncto autem Marciano diuæ recordationis, cùm contentio eſſet per diuerſa loca de Chalcedonẽſi ſancto Concilio, Leo piæ recordationis ad omnes vbique ſacerdotes ſcripſit, vt vnuſquiſque eorum propriam ſententiam manifeſtaret de eodem ſancto Concilio: & cùm alius alium Epiſcopum non expectaſſet, ad hoc quod interrogati ſunt, reſponderunt. Exiguo autem tempore tranſacto, iterum inſurrexerunt Neſtorij & Eutychis ſequaces, & tãtas turbas in ſanctis Dei Eccleſijs fecerunt, vt diuiſiones & ſchiſmata in eis fierent, & nullam commu-

E nionem ad ſe inuicem Eccleſiæ haberent. Nec enim præſumebat aliquis de ciuitate ad ciuitatem veniens communicare, nec clericus ex alia ciuitate in aliam ciuitatem veniens, in Eccleſiã procedere. Cùm autem ſecundum ſuam miſericordiam Dominus Deus reipublicæ gubernationem nobis credidit, initium & fundamentum noſtri Imperij fecimus, coniungere diuiſos ſacerdotes ſanctarum Dei Eccleſiarum ab Oriente vſque Occidentem, & omnem contentionem amputantes quæ contra Chalcedonenſem ſanctam Synodum ab Eutychis & Neſtorij impio-

rum ſequacibus mouebatur, fecimus prædicare A
camdem ſanctam Synodum cum prædictis alijs
ſanctis tribus Concilijs in Dei Eccleſijs, certe
ſcientes, quòd ea quæ ab ea de Fide expoſita
ſunt, conſonant per omnia alijs tribus ſanctis
Concilijs: & multis quidem ad eamdem ſanctam
Synodum contradicentibus ſatisfecimus; alios
autem qui perſeuerauerunt eidem ſancto Con-
cilio contradicẽtes, expulimus ſic à ſanctis Dei
Eccleſijs & venerabilibus monaſterijs, vt con-
cordia & pace ſanctarum Eccleſiarum & earum
ſacerdotum firmiter cuſtodita, vna & eadem Fi-
des, quam ſanctæ quatuor Synodi confeſſæ ſunt,
in ſanctis Dei Eccleſijs prædicetur. His ita pro B
firmitate ſanctarum quatuor Synodorum Deo
propitio per nos factis & obtinentibus in ſan-
cta Dei Eccleſia, Neſtorij ſequaces propriam
impietatem applicare volentes ſanctæ Dei Ec-
cleſiæ, & non potentes hoc per Neſtorium face-
re, feſtinauerunt eam introducere per Theodorũ
Mopſueſtenum doctorem Neſtorij, qui multo pe-
iora Neſtorio blaſphemauit, & ſuper alias innu-
merabiles ſuas blaſphemias contra Chriſtum
Deum noſtrum factas, alium dixit Deum Verbũ,
alium Chriſtum, necnon & per impia conſcripta
Theodoreti, quæ contra rectam Fidem & Ephe-
ſinam primam ſanctam Synodum, & contra ſan C
ctæ memoriæ Cyrillum & duodecim eius capi-
tula expoſuit, & inſuper ſceleratam epiſtolam,
quam dicitur Ibas ad Marin Perſam ſcripſiſſe,
quæ plena eſt omni impietate Theodori & Ne-
ſtorij. Per hanc etenim impiam epiſtolam non
ſolum impietatẽ, ſed etiam ipſas perſonas Theo-
dori & Neſtorij, quas maxime laudat & iudicat,
eadem impia epiſtola feſtinauerunt condemna-
tionem liberare, dicentes eam ſuſceptam eſſe à
ſancta Chalcedonenſi Synodo. Hoc autem di-
cunt non pro defenſione ſanctæ Synodi, ſed no-
mine eius, ſicut putant, ſuam impietatem con-
firmare feſtinantes. Certum autem eſt, quòd D
impia intentio eſt iſta vindicantiũ, vt ſi eis eue-
nerit, nõ prædicetur Deus Verbum homo factus
eſſe, nec ſancta glorioſa ſemper virgo Maria Dei
genitrix prædicetur. Hæc enim Theodorus &
Neſtorius in ſuis conſcriptis impie expoſuerũt,
& qui epiſtolam ſcripſit, in ea blaſphemat. Nos
igitur ſequentes ſanctos Patres, & volentes rectã
[a] ſ. aliqua Fidem ſine [a] quadam macula in Dei Eccleſijs
prædicari, & impiorum conatum reſecare, pri-
mum quidem & in veſtris vos degentes Eccleſijs
interrogauimus de prædictis impijs tribus capi-
tulis, & veſtram nobis voluntatem manifeſtam
feciſtis, pro qua & comprobauimus vos, quòd in- E
dubitanter & cum omni alacritate rectam Fidẽ
confeſſi eſtis, & impiam condemnaſtis. Quoniã
vero & poſt condemnationem à vobis factam, in
eiſdem ipſis permanent quidam, eadem impia
tria capitula vindicantes, ideo vocauimus vos
ad regiam vrbem, hortantes communiter con-
uenientes, quam habetis pro his voluntatẽ, ite-
rum manifeſtare. Et Vigilio enim religioſiſſimo
Papæ antiquioris Romæ, cum perueniſſet ad
hanc regiam ciuitatem, de tribus capitulis ſub-
tiliter omnia manifeſtauimus, & interrogaui-

A mus eum quid ſapit de hoc: & ipſe non ſemel
nec bis, ſed etiam ſæpius in ſcriptis & ſine ſcri-
ptis anathematizauit impia tria capitula.
Quòd vero eiuſdem voluntatis ſemper fuit de
condemnatione trium capitulorum, & per plu-
rima alia declarauit, & per condemnationem
Ruſtici & Sebaſtiani, aliquando diaconorum an-
tiquioris Romæ, qui cum primũ ſuſcepiſſent fa-
ctum ab eo iudicatum, in quo anathematizauit
eadem impia capitula, poſtea ſuſceperunt & de-
fenderunt eorum impietatem. Sed etiam Valen
tiniano Epiſcopo Scythię, & Aureliano Arelati,
quæ eſt prima ſanctiſſimarum Galliæ Eccleſia-
B rum, ſcripſit & manifeſtauit de condemnatione
iſtorum capitulorum, & præcepit eis nihil ſuſci-
pere quod à cõdemnatis Diaconis ſcribitur con-
trarium prædicto iudicato: & compendioſe di-
cere, ſemper in eadem voluntate perſeuerauit.
Et hæc omnia per ſuum tempus vobis manifeſta
faciemus. Quomodo vero poſtea, cùm perue-
niſſetis, ſicut dictum eſt, ad hanc regiam ciuita-
tem, ſcripta facta ſunt adinuicem à veſtra ſancti-
tate & à Vigilio religioſiſſimo Papa antiquioris
Romæ, vt omnes vos vniti conueniatis, & pro-
pter illos qui ſiue ex ignorantia, ſiue ſcientia
impietatem capitulorum defendunt, congruum
C iudicium eis quæ à ſanctis quatuor Synodis pro
Fide definita ſunt, proferatis; mandauimus illi
etiam per noſtros Iudices, & per quoſdam ex vo-
bis, vt vnà cum omnibus conueniret, & commu-
niter diſceptaret de prædictis capitulis, vt for-
ma daretur rectæ Fidei conueniens, & quòd &
ipſum & veſtram ſanctitatem in ſcriptis interro-
gauimus de hoc, vt aut tamquam impia capitu-
la ab omnibus condemnarentur, aut ſi putat re-
cta eſſe, aperte ſuam manifeſtaret voluntatem.
Alienum enim eſt Chriſtianorum, cum recta Fi-
de impia ſuſcipere, & non à malis recta diſcer-
nere. Illa vero nobis mandauit, quòd de prædi-
D ctis tribus capitulis per ſemetipſum faciẽs, por-
riget nobis. Adhortamur igitur etiam vos de
his diſceptare. Scire etenim vos volumus, quòd
nos ea quæ à ſanctis quatuor Concilijs, Nicæno,
Conſtantinopolitano, Epheſino primo, & Chal-
cedonenſi, de vna eademq. Fide expoſita & defi-
nita ſunt, & de Eccleſiaſtico ſtatu regulariter di-
ſpoſita ſeruamus, & defendimus, & ea ſequi-
mur, & omnia quæ conſonant iſtis, ſuſcipimus &
amplectimur. Quidquid autem non conſonat
iſtis, vel à quacumque perſona ſcriptum inue-
niatur contra ea quæ de vna eademq. Fide à ſan-
ctis quatuor Concilijs vel vno ex his, definita
E ſunt, hoc tamquam alienũ omnino pietatis exe-
cramur: ſequimur autem in omnibus ſanctos Pa-
tres & doctores ſanctæ Dei Eccleſiæ, id eſt, Atha-
naſium, Hilarium, Baſilium, Gregorium Theolo-
gum, & Gregorium Nyſſenum, Ambroſium,
Theophilum, Ioannem Conſtantinopolitanum,
Cyrillum, Auguſtinum, Proculum, Leonem, &
omnia quæ ab his de Fide recta & ad condem-
nationem hæreticorum conſcripta & expoſita
ſunt, ſuſcipimus. In prædictis igitur omnibus
permanentes, illos patres & ſacerdotes ſuſcipi-
mus, qui ea quæ à ſanctis quatuor Concilijs de

Fide

Fide expoſita ſunt, & à prædictis ſanctis Patribus prædicata ſunt, ſeruant & prædicant in ſancta Dei Eccleſia. Quando vero hæretici per omnia Theodorum & Neſtorium & eorum impietatem vindicare volentes, ſicut prædictum eſt, & ſuſceptam eſſe dicunt à ſancto Chalcedonenſi Concilio impiam epiſtolam quæ ad Marim Perſam ab Iba ſcripta eſſe dicitur: hortamur vos conſiderare ea quæ à Theodoro impie tam in alijs ſcripta ſunt, quàm in Iudaico ſymbolo, quod & Epheſi & Chalcedone prolatum, anathematizatum eſt ab vtraque Synodo cum his qui ita ſapuerunt, vel ſapiunt: conſiderare autẽ & quæ de ipſo & eius blaſphemijs ſancti Patres conſcripſerunt, & anteceſſores noſtri promulgauerunt, necnon & quæ Eccleſiaſticarum hiſtoriarum ſcriptores de eo expoſuerunt. Ex his etenim omnibus cognoſcetis, quòd ab illo tempore condemnatus eſt tam ipſe, quàm blaſphemiæ eius à ſanctis Patribus, & quòd propter iſtas ſuperioribus temporibus deletum eſt & nomen eius à ſacris diptychis Eccleſiæ, cuius fuit Epiſcopus. Hortamur autem etiam illud diſceptare, quod vane profertur ab eis, qui dicunt non oportere poſt mortem hęreticos anathematizari; & ſequi in hoc doctrinam ſanctorum Patrum, qui non ſolum viuentes hæreticos condemnauerunt, ſed & poſt mortem, vtpote in ſua impietate mortuos anathematizauerunt, ſicut eos qui iniuſte condemnati ſunt, reuocauerunt poſt mortem, & in ſacris diptychis ſcripſerunt: quod factum eſt & in Ioanne, & in Flauiano religioſæ memoriæ Epiſcopis Conſtantinopolitanis. Sçit enim veſtra reuerentia, quòd poſitum eſt à Domino in Euangelio de ipſo, quòd qui credit in eum, non iudicatur: qui autem non credit in eum, iam iudicatus eſt, quòd non credit in nomine vnigeniti Filij Dei. Manifeſtum autem eſt, quòd hoc non tantum de viuis, ſed etiam de his dictum eſt qui in ſua impietate mortui ſunt. Inſuper autem hortamur vos inſpicere & quæ impie ſcripta ſunt à Theodoreto contra rectam Fidem & Epheſinam primam ſanctam Synodũ, & contra ſanctæ memoriæ Cyrillum, & contra duodecim eius Capitula, & quæ impie idẽ Theodoretus conſcripſit pro Theodoro & Neſtorio & blaſphemijs eorum contra ſanctæ memoriæ Cyrillum. Examinare autem & de impia epiſtola, quæ dicitur ab Iba ad Marim Perſam ſcripta eſſe: in qua ſcriptor eius abnegat, Deum Verbum hominem factum eſſe, & ſanctam glorioſam ſemper virginem Mariam Dei genitricẽ eſſe. Condemnat autem eadem impia epiſtola & Epheſinam primam ſanctam Synodum, tamquã ſine iudicio & quæſtione Neſtorio condemnato: & ſanctæ quidem memoriæ Cyrillum Eccleſiæ doctorem, hæreticum vocat, & impia dicit duodecim eius Capitula; Theodorum autem & Neſtorium & eorum impietatem defendit & laudat. Et quoniam, ſicut dictum eſt, præſumunt quidam dicere, & epiſtolam quæ prædictam impietatem continet, ſuſceptam eſſe à Chalcedonenſi ſancto Concilio, hortamur vos conferre ea quæ dicta ſunt ab eodem ſancto Concilio in de-

Chryſoſtomus intelligit.

Ioan. 3.

A finitione pro Fide expoſita, cum his quæ in impia epiſtola continentur, vt vndique recta quidẽ confirmentur, impia autem condemnẽtur. Omnia igitur prædicta cum omni ſubtilitate diſceptantes, ſicut ſacerdotes decet, in mente habentes Dei timorem & futurum iudicium, & nihil pietati & rectæ Fidei & veritati & Dei gloriæ & honori præponentes, in mente autem habentes & Apoſtolicam pronuntiationem, quæ contra eos qui contraria rectæ Fidei tradunt, prolata eſt, manifeſte dicentem, quòd licet nos vel angelus de cælo euangelizauerit vobis præterquam quod euangelizauimus vobis, anathema B ſit. Sicut prædiximus, & modo iterum dico: Si quis vobis euangelizauerit præterquam accepiſtis, anathema ſit. ſcientes autem & Petri Apoſtoli præceptum, dicentis: Parati ſemper eſtote ad ſatisfactionem omni petenti vos rationem de ſpe quæ in vobis eſt; celeriter de his quæ interrogauimus, veſtram manifeſtate voluntatem. Cùm enim qui de recta Fide interrogatur, diu protrahit, nihil aliud eſt niſi abnegatio rectæ confeſſionis. In interrogationibus enim & reſponſis quæ de Fide ſunt, non eſt primus vel ſecundus, ſed qui in recta confeſſione paratior inuenitur, acceptabilis apud Deum eſt. Diuinitas C vos ſeruet per multos annos, ſancti ac religioſiſſimi Patres.

Galat. 1.

1. Petr. 3.

Datum iiij. nonas Maias, Conſtantinopoli, Imperij domini Iuſtiniani perpetui Auguſti anno xxvij. poſt Conſulatum Baſilij viri clariſſimi anno xij.

Stephanus & Georgius & Damianus religioſiſſimi Epiſcopi, vicẽ agentes Euſtochij ſanctiſſimi Patriarchæ Hieroſolymitani, per vnum ex ipſis, Stephanum religioſiſſimum Epiſcopum E Raphiæ, dixerunt: Theodorus vir magnificus exeat, cùm ſatisfecerit pijſſimi Imperatoris iuſſioni. Et cum exiſſet vir ſpectabilis Silentiarius, ſancta Synodus dixit: Certis conſtitutis, quæ lecta Imperiali forma continentur, quoniam inter nos & Vigilium ſanctiſſimũ antiquioris Romæ Papam ſcripta quædam facta ſunt ad præſentem cauſam reſpicientia, neceſſarium eſſe putamus ante alia omnia hæc lectione manifeſtari. Et cum ſuſcepiſſet Stephanus notarius & inſtrumentarius, recitauit.

Sanctiſſimo & beatiſſimo domino & conſacerdoti Vigilio Eutychius.

D SCientes quantorum bonorum cauſa eſt pax Dei, cuſtodiens corda & ſenſus fidelium, & colligens eos, vt vnum idemq. ſapiant in recta Fidei confeſſione, & ad perficienda diuina mandata, & propitium Deum faciens in his quæ recta ſunt concordantibus: ideo feſtinantes vnitatem conſeruare, ad Apoſtolicam Sedem veſtrę beatitudinis manifeſtum facimus, quòd nos ſemper & ſeruauimus & ſeruamus Fidem ab initio traditam à magno Deo & ſaluatore noſtro Iesv Chriſto ſanctis Apoſtolis, & ab illis in omni mundo prædicatam, & à ſanctis Patribus explanatã, & maxime ab his qui in ſanctis quatuor Synodis congregati ſunt, quos per omnia & in omnibus amplectimur & ſuſcipimus: id eſt, trecentos de-

cem

A cem & octo ſanctos Patres qui Nicææ congregati ſunt, & ſanctum Symbolum ſiue mathema Fidei expoſuerunt, & Arianam impietatem anathematizauerunt, & eos qui ſimilia eis ſapuerũt vel ſapiunt. Suſcipimus autem & centum quinquaginta ſanctos Patres Conſtantinopoli congregatos, qui idem ſanctum mathema explanauerunt, & de Deitate ſancti Spiritus dilucidauerunt, & hæreſim Macedonianam, ſanctum Spiritum impugnantem, & impium Apollinarium condemnauerũt, cum his qui ſimilia illis ſapuerunt vel ſapiunt. Suſcipimus autem & ſanctos ducentos Patres in Epheſina prima Synodo con B gregatos, qui per omnia ſecuti ſunt idem ſanctum Symbolum ſiue mathema, & condemnauerunt Neſtorium impium, & impia eius dogmata, & eos qui ſimilia ei aliquando ſapuerunt vel ſapiunt. Adhæc autem ſuſcipimus & ſexcentos triginta ſanctos Patres Chalcedone congregatos, qui etiam ipſi per omnia conſenſerunt prædictis tribus Synodis, & ſecuti ſunt prædictum Symbolum ſiue mathema à trecentis decem & octo ſanctis Patribus expoſitum, & à centum quinquaginta ſanctis Patribus explanatum, & anathematizauerunt eos, qui aliud præter prædictum Symbolum præſumunt docere, aut expo C nere, aut tradere ſanctis Eccleſijs Dei. Condemnauerunt autem & anathematizauerunt & Eutychem, & Neſtorium, & impia eorum dogmata, & eos qui ſimilia eis ſapuerunt vel ſapiunt. His ita ſe habentibus, certum facimus, quòd omnia quæ à prędictis ſanctis quatuor Synodis iudicata & definita ſunt, & ſeruauimus, & ſeruamus: quia etſi per diuerſa tempora prædictæ ſanctæ quatuor Synodi factæ ſunt, tamen vnam eamdemq. confeſſionem Fidei ſeruauerunt, & prædicauerunt. Suſcipimus autem & amplectimur & epiſtolas Præſulum Romanæ Sedis Apoſtolicæ, tam aliorum, quàm Leonis ſanctæ memoriæ D de recta Fide ſcriptas, & de quatuor ſanctis Concilijs, vel vno eorum. Cùm igitur prædicta omnia & ſeruauimus & ſeruamus, & in his nobiſipſis inuicem conſentimus, neceſſarium eſt conferri de Tribus capitulis, vnde quibuſdam quæſtio nata eſt. Et ideo petimus, præſidente nobis veſtra beatitudine, ſub tranquillitate & ſacerdotali manſuetudine propoſitis ſanctis Euangelijs, communi tractatu eadẽ Capitula in medio proponenda, quæri & conferri, & finem quæſtioni imponi Deo placitum, & conuenientem his quæ à ſanctis quatuor Concilijs definita ſunt: quoniam ad augmentum pacis & concordiam Ec E cleſiarum pertinet, vt omni de medio diſſenſione ſublata, quæ à prædictis quatuor ſanctis Concilijs definita ſunt, inconcuſſa ſeruentur, ſanctarum Synodorum reuerentia in omnibus cuſtodita. His autẽ & ſubſcripſi incolumis in Domino. Ora pro nobis ſanctiſſime & beatiſſime frater.

Ego Eutychius miſericordia Dei Epiſcopus Conſtantinopolis nouæ Romæ, omnibus ſupra ſcriptis ſubſcripſi.

Item reuerendiſſimus Stephanus recitauit.

Dilectiſſimo fratri Eutychio & Epiſcopis ſub te conſtitutis, Vigilius [illegible]

A Repletum eſt gaudio os noſtrũ, & lingua noſtra exultatione, quod diſcordiæ confuſione ſubmota, pacem Deus ſuæ reformauit Eccleſiæ, vt impleretur quod dictũ eſt: Ecce quàm bonum & quàm iucundum habitare fratres in vnũ. Valde enim nos in Domino exultare conuenit, quòd charitatis veſtræ ſcripto nobis eſt oblata profeſſio, cuius tenor ita ſeſe habet: Scientes quatotorum bonorum cauſa eſt pax Dei, cuſtodiens corda & ſenſus fidelium, & colligens eos vt vnum idemq. ſapiant in recta Fidei confeſſione, &c. His autem & ſubſcripſimus, huius profeſſionis orthodoxæ claritatem libenter ample B xi, eadem nos per omnia & in omnibus approbantes, cuſtodituros atque inuiolabiliter ſeruaturos Deo noſtro profitemur auctore. Omnibus igitur, quæ profeſſio veſtra cõtinet, in ſua perenniter firmitate durantibus, popoſcit veſtra fraternitas, vt nobis præſidentibus de Tribus capitulis, ex quibus quæſtio nata eſt, ſub tranquillitate & ſacerdotali manſuetudine ſanctis propoſitis Euangelijs conferatur, & finis quæſtioni ipſi Deo placitus, & conueniens ijs quæ à memoratis ſanctis quatuor Concilijs definita ſunt, imponatur: vt omni de medio diſſenſione ſublata, quæ ab eiſdem quatuor ſanctis Synodis de C finita ſunt, inconcuſſa ſeruentur, earumdem Synodorum reuerentia in omnibus cuſtodita. Quã profeſſionem paternarum traditionum memorem & ſequacem, tam in fraternitate veſtra, quàm in omnibus ſimilia confeſſis atque confitentibus, omni laude pleniſſimam iudicauimus, & noſtros ex ea re vere fratres agnoſcimus. Vnde diuinæ clementiæ ſupplicamus, vt omnes nos in hac confeſſione & paternis traditionibus permanentes, noſtro digni reperiamur officio, & in die diuini iudicij nulli præuaricationi paternarum conſtitutionum inueniamur obnoxij. Qui D bus ita prædictis poſtulationibus veſtrum deſideriũ cognoſcentes annuimus, vt de Tribus capitulis, ex quibus quæſtio nata eſt, facto regulari conuentu, ſeruata æquitate, medijs ſacroſanctis Euangelijs, collationẽ cum vnitis fratribus [a] habeamus, & finis detur placitus Deo, & conueniẽs his quæ à ſanctis quatuor ſunt definita Concilijs: ſcientes vtique, ſicut & communis profeſſionis teſtimonio declaratur, memoratarum Synodorum in omnibus reuerentiam cuſtodiri. Deus te incolumem cuſtodiat, frater chariſſime. Datum viij. Idus Ianuarias, Imperij domini Iuſtiniani perpetui Auguſti anno xxvij. poſt Conſulatum Baſilij viri clariſſimi anno xij.

E Sancta Synodus dixit: Licet ſæpius glorioſiſſimi Iudices, & quidam ex nobis, ſicut Imperialibus litteris continetur, adhortati ſunt Vigilium religioſiſſimum Papam antiquioris Romæ cõmuniter conuenire pro his quæ mouentur de Tribus capitulis, rationabile tamen & Deo amabile arbitramur eſſe & nunc conuenire nobiſcum, & de iiſdẽ Tribus capitulis diſceptare, & formam vnà nobiſcum imponere rectæ Fidei conuenientem. Hoc igitur iam nunc procedat. Et cum acceſſiſſent ex petitione ſanctæ Synodi ſanctiſſimi Patriarchæ, Eutychius Conſtantinopoli-

Pſal. 125.

Pſal. 132.

Reliqua vt ſ. in epiſt. Eutychij ad Vigilium, dempta ſubſcriptione, quæ hic aliis verbis ſequitur.

[a] ſ. habentis;

politanus, Apollinarius Alexandrinus, Domni- A nus Theopolitanus, Benignus Heracleæ Pelagonienſis, vicem agens Eliæ Epiſcopi Theſſalonicenſis, Theodorus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, Andreas Epheſi, Megethius Heracleæ Thraciæ, Ioannes Nicomediæ, Stephanus Nicææ, Conſtantinus Chalcedonenſis, Euſebius Tyri, Ioannes Cæſareæ Palæſtinæ, Amazonius Edeſſæ, Thomas Apameæ Syriæ, Pompeianus de Byzaeio, Phocas Stalienſis prouinciæ Præualienſis, Theodorus Leontopolitanus, Stephanus de Clyſmate, Aemilianus Antipyrgi religioſiſſimi Epiſcopi, ex nomine totius Concilij ad ſanctiſſimum Papam Vigilium, alijs Epiſcopis in eodem B venerabili Epiſcopio relictis, & rediſſent ijdem ſanctiſſimi Patriarchæ vnà cum religioſiſſimis Epiſcopis, ſanctiſſimi Patriarchæ & qui cum eis peruenerunt ad ſanctiſſimum Papam religioſiſſimi Epiſcopi, dixerunt: Sicut nobis omnibus viſum eſt, peruenientes ad ſanctiſſimum Papam antiquioris Romæ Vigiliũ, petiuimus eius beatitudinem conuenire & diſceptare vnà nobiſcũ de Tribus capitulis ſecundum ſcripta quæ inter nos & ipſum facta ſunt, manifeſtantes eius beatitudini, quòd ſereniſſimus noſter Imperator pias litteras ad nos direxit, adhortans nos de eiſdem Tribus capitulis reſpondere: qui modo C quidem propter corporis infirmitatem dixit nõ poſſe ad hanc petitionem reſpondere: in poſterũ autem die pollicitus eſt manifeſtare quod ei de tali conuentu placuerit. Oportet igitur præſentem differre diem.

COLLATIO SECVNDA.

IMPERII Domini Iuſtiniani perpetui Auguſti anno xxvij. poſt Conſulatũ Baſilij viri clariſſ. anno xij. die viij. Idus Maias, Indictione I. Conſidentibus in ſecretario ve- D nerabilibus Epiſcopis huius regiæ ciuitatis,

Eutychio ſanctiſſimo Patriarcha regiæ Conſtantinopolis nouæ Romæ,
Apollinario ſanctiſſimo Archiepiſcopo Alexandrinæ magnæ ciuitatis,
*Domnino ſanctiſſimo Patriarcha Theopolitanæ magnæ ciuitatis,
Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Raphiæ, &
Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Tiberiadis, &
Damiano religioſiſſimo Epiſcopo Sozuſæ, vicẽ agentibus Euſtochij ſanctiſſimi Epiſcopi Hieroſolymitani,
E Benigno religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ Pelagoniæ, vicem agente Eliæ beatiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis,
Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Cæſareæ primæ Cappadociæ prouinciæ,
Andrea religioſiſſimo Epiſcopo Epheſi,
Sextiliano religioſiſſimo Epiſcopo Tunienſi, vicem agente Primoſi religioſiſſimi Epiſcopi Carthaginis,
Megethio religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ Thraciæ,
Anaſtaſio religioſiſſimo Epiſcopo Tabiæ, vicem agente Dorothei religioſiſſimi Epiſcopi Ancyræ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Ilienſi, vicem agente Euprepij religioſiſſimi Epiſcopi Cyzicenæ ciuitatis,
Euſebio religioſiſſimo Epiſcopo Tyri,
Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Nicomediæ,
Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Nicææ,
Conſtantino religioſiſſimo Epiſcopo Chalcedonenſi,
Petro religioſiſſimo Epiſcopo Tarſi,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Coeoſorum, vicem agente Palladij religioſiſſimi Epiſcopi Melitenæ,
Ioanne religioſiſſ. Epiſcopo Cæſareæ Palæſtinæ,
Pompeiano religioſiſſimo Epiſcopo Byzacij,
Amazonio religioſiſſimo Epiſcopo Edeſſæ,
Alexandro religioſiſſimo Epiſcopo Gangrorum,
Thoma religioſiſſimo Epiſcopo Apameæ Syriæ,
Euphrauta religioſiſſimo Epiſcopo Tyanorum,
Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Syriæ,
Boſphorio religioſiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ,
Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Boſtræ,
Philippo religioſiſſimo Epiſcopo Myrorum,
Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Seleuciæ Iſauriæ,
Iuliano religioſiſſimo Epiſcopo Sardienſi,
Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Gortynæ,
Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Damaſci,
Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Rhodi,
Firmo religioſiſſimo Epiſcopo Tipaſon Africanæ prouinciæ,
Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Piſidiæ,
Phoca religioſiſſimo Epiſcopo Stalienſi,
Eulogio religioſiſſimo Epiſcopo Pergæ,
Seueriano religioſiſſ. Epiſcopo Aphrodiſiadis,
Cyriaco religioſiſſimo Epiſcopo Amidæ,
Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Synnadorum,
Petro religioſiſſimo Epiſcopo Sidæ,
Abraamio religioſiſſimo Epiſcopo Sergiopolitano,
Aſignio reuerendiſſimo Epiſcopo Traianopolitano, vicem agente Ioannis religioſiſſ. Epiſcopi Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ,
Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Adrianopolitano Thraciæ,
Creſconio religioſiſſimo Epiſcopo Cuiculi,
Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano ſecundæ Cappadociæ,
Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Laodiceæ, ſiue Theodoriadis,
Auxanone religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Phrygiæ,
Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Maximianopolitano,
Aetherio religioſiſſimo Epiſcopo Anazarbi,
Dometio religioſiſſimo Epiſcopo Chalcidis,
Valeriano religioſiſſimo Epiſcopo Obbæ Africanæ prouinciæ,
Dionyſio religioſiſſ. Epiſcopo Seleuciæ Syriæ,
Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Dryziparorum,

Seuero

Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Pompeiopolitano Paphlagoniæ,
Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianæ Cypſelitanorum,
Romano reuerendiſſimo Epiſcopo Gabalorum,
Gregorio reoerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolis Armeniæ,
Ioanner euerendiſſimo Epiſcopo Nyſſæ,
Baſilio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Camulianorum,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Bareuſorum,
Creſconio reuerendiſſimo Epiſcopo Zatarenſi, prouinciæ Numidiæ,
Sergio reuerendiſſimo Epiſcopo Cynon ſecundæ Aegypti,
Chriſtophoro reuerendiſſimo Epiſcopo Arcadiopolitano Aſiæ,
Theodoſio reuerendiſſimo Epiſcopo Bybli,
Leontio reuerendiſſimo Epiſcopo Areæ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Myrinæ,
Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Amphipolitano,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Clyſmatis,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Beriſſæ,
Ariſtodemo renerẽdiſſimo Epiſcopo Philomelij,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Adrianopolis Piſidiæ,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Erythrorum,
Diogeniano reuerendiſſimo Epiſcopo Sozopolitano,
Baſſo reuerendiſſimo Epiſcopo Thamiatenſi,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Cymæ,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Cratiæ,
Reſtituto reuerendiſſimo Epiſcopo Mileon Africanæ prouinciæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Leontopolitano Aegypti,
Aemiliano reuerendiſſimo Epiſcopo Antipyrgi,
Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Magoedenſi,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Pruſæ,
Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Ptolemaidis,
Sotero reuerendiſſimo Epiſcopo Aulonis,
Zoſimo reuerendiſſimo Epiſcopo Antandri,
Cypriano reuerendiſſimo Epiſcopo Coryci,
Elia renerendiſſimo Epiſcopo Diocletianopolitano,
Theona reuerendiſſimo Epiſcopo Cyſſon,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Lymirorũ,
Gennadio reoerendiſſimo Epiſcopo Zenopolitano,
Aſyncretio reuerendiſſimo Epiſcopo Aradi,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Botryon,
Philippo reuerendiſſimo Epiſcopo Phelli,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Demyriangelis,
Genethlio reuerendiſſimo Epiſcopo Dorylæi,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Conſtantinæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Leontopolitano, ([a] al. Helenopolitano.)
Seuero reuerendiſſimo Epiſcopo Taborum,
Theoctiſto reuerendiſſ. Epiſcopo Halicarnaſſi,
Coſma reuerendiſſimo Epiſcopo Malli,
Dionyſio reuerendiſſimo Epiſcopo Megarenſi,
Callinico reuerendiſſimo Epiſcopo Opuntis,

A Paſchaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Aegij,
Eraſmo reuerendiſſimo Epiſcopo Cibyræ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ Euphratenſis,
Nonno reuerendiſſimo Epiſcopo Dauſarorum,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Balaneon,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Circeſij,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtæ,
Conſtanrino reuereudiſſimo Epiſcopo Midaij,
Macario reuerendiſſimo Epiſcopo Prymneſiæ,
Megalo reuerendiſſimo Epiſcopo Myrenorum,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Iſindorum,
Niceta reuerendiſſimo Epiſcopo Epiphaniæ,
B Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Dionyſij,
Pelagio reuerendiſſimo Epiſcopo Azanorum,
Hierone reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Phrygiæ,
Glauco reuerendiſſimo Epiſcopo Alionorum,
Procopio reuerendiſſimo Epiſcopo Antinoi,
Petro renerendiſſ. Epiſcopo Domitiopolitano,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Colonæ,
Vranio reuerendiſſimo Epiſcopo Trallienſi,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Ceraſuntis,
Phronymo reuerendiſſimo Epiſcopo Sinnaij,
Macedonio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Bithyniæ,
C Ecdicio reuerendiſſimo Epiſcopo Teni inſulæ,
Eulogio renerẽdiſſimo Epiſcopo Danaborum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Coradenſiũ,
Elpidiphoro reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Catiæ,
Cyrione reuerendiſſimo Epiſcopo Dadimorum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Laodiceæ,
Sila renerendiſſimo Epiſcopo Tiberiopolitano,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Auguſtopolitano,
Theodoro renerendiſſimo Epiſcopo Ingelon,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Zeugmatis,
Dorymenio reuerendiſſimo Epiſcopo Addaon,
D Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Læri,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Gargaron,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Comanorũ,
Rufino reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtiæ Armeniæ,
Conòne reuerendiſſimo Epiſcopo Semneon,
Cyriaco reuerendiſſimo Epiſcopo Caſatanorũ,
Siſinnio reuerendiſſimo Epiſcopo Præneri,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Batnon,
Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Rachlæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Porthmi,
Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Stectorij,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Amaſeæ,
E Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Adraſſi,
Euandro reuerendiſſimo Epiſcopo Gnidi,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Carpathij,

[b] Diodorus Archidiaconus & primicerius reuerentiſſimorum notariorum dixit: Meminit ſancta veſtra Synodus geſtorum quæ apud vos habita ſunt pro inſinnatione ſacrorum apicum, quos inuictus noſter Imperator direxit ad veſtram beatitudinem, & quòd ante duos iſtos dies iterum conueniſtis ad beatiſſimum Papam antiquioris Romæ, tam Eutychius, quàm Apollinarius & Domninus ſanctiſſimi Patriar- ([b] al. Theodoſio)

Patriarchæ, & religioſiſſimi Epiſcopi Benignus Heracleæ [a] Pelagoniæ, vicem agens Eliæ religioſiſſimi Epiſcopi Theſſalonicẽſis, Theodorus Cæſareæ Cappadociæ, Andreas Epheſi, Megethius Heracleæ Thraciæ, Ioannes Nicomediæ, Stephanus Nicææ, Conſtantinus Chalcedonenſis, Euſebius Tyri, Ioannes Cæſareæ Palæſtinæ, Amazonius Edeſſæ, Theodotus Seleuciæ, Thomas Apameæ Syriæ, Pompeianus Byzacij, Phocas Stalienſis, Theodorus Leontopoleos, Stephanus de Clyſmate, Aemilianus Antipyrgi, quatenus idẽ religioſiſſimus Papa ſecundum promiſſa ſua de ſuo conuentu manifeſtet. Sancta Synodus dixit: Ordinis graria, ea quæ acta ſunt in iſto ſancto Concilio, manifeſtentur. Er lecta ſunt. Diodorus Archidiaconus & primicerius reuerendiſſimorum notariorum dixit: Petunt omnes alij religioſiſſimi Epiſcopi, & vos ſanctiſſimos Patriarchas, & religioſiſſimos Epiſcopos qui vobiſcum fuerunt ad ſanctiſſimum Papam Vigiliũ, explanare quæ ſubſecuta ſunt.

[a] Macedoniæ,

Sanctiſſimi Patriarchæ & religioſiſſimi Epiſcopi qui cum illis conuenerunt ad ſanctiſſimum Papam Vigilium, dixerunt: Secundum promiſſionem heſterno die factam à beatiſſimo Papa antiquioris Romæ Vigilio, peruenimus ad eum ſexto die inſtantis Maij menſis, id eſt, ante duos dies, commonentes quidem eius beatitudinem quæ inter nos in ſcriptis complacuerunt; adhortantes vero eum conuenire vnà nobiſcum, & tractare & diſponere de tribus Capitulis, de quibus pijſſimus Imperator nos eiusq. beatitudinem in ſcriptis interrogauit. Ille vero reſpondit, non poſſe vna nobiſcum conuenire, eo quòd plurimi quidem hic ſunt Orientales Epiſcopi, pauci vero cum eo: facere autem per ſemetipſum in ſcriptis ſuam ſententiã, & offerre pijſſimo Domino. Ideo enim & inducias poſtulaſſe ab eius ſerenitate, vt intra eas ſuam voluntatem manifeſtarer. Nos vero dicebamus: Scit veſtra beatitudo, quòd in his quæ inter nos in ſcriptis facta ſunt, promiſiſtis vnà cum Epiſcopis qui nobiſcum & communicant & vniti ſunt, conuenire & requirere de his tribus Capitulis. Nos vero & communicamus, & vniti vobiſcum ſumus, & non decet omnium noſtrum conuentum differri propter Occidentales Epiſcopos. Nec enim in ſanctis quatuor Synodis multitudo Occidentalium Epiſcoporum inuenta eſt vmquã, ſed duo vel tres Epiſcopi, & certi clerici. Nunc vero adeſt quidem veſtra beatirudo, multi etiam alij ex Italia præſto ſunt Epiſcopi, ſunt etiam ex Africa Epiſcopi, & ab Illyrico, & nihil eſt quod prohibeat conuenire vos vnà nobiſcum ſecundum ea quæ inter nos in ſcriptis facta ſunt: & melius eſt cum charitate decente ſacerdotes conuenire, & vnam pro cauſa ſententiam ſtatuere, vt tunc quæſtio communem in ſcriptis definitionem ſuſcipiat. Hoc enim cognoſcẽs & pijſſimus Imperator, inducias dabit omni modo, cum promiſſio communis à nobis omnibus ei data fuerit pro cauſæ definitione. Si vero non vultis ſecundum ea quæ in ſcriptis nobis placuerunt, conuenire, cognoſcat veſtra beatitudo, quòd oportet & nos in

A vnum conuenientes noſtram manifeſtare voluntatem. Nec enim iuſtum eſt, vel tam Chriſtianiſſimum Imperatorem, vel fidelem populum ſcandalizari ex dilatione, quæ in medio circa reſponſionem efficitur. Et his dictis, promiſimus omnia ſuggerere pijſſimo Domino. Quo à nobis facto, promiſit eius ſerenitas tranſmittere quoſdam glorioſiſſimos Iudices vnà cum religioſiſſimis Epiſcopis ad eumdem beatiſſimum virum, vt de eiſdem etiam iterum eum adhortarentur.

Diodorus Archidiaconus & primicerius reuerendiſſimorum notariorum dixit: Quoniam ſicut promiſit pijſſimus Imperator, heſterno die B deſtinauit ad religioſiſſimum Papam Vigilium, Petrum patricium & Conſtantinum viros glorioſiſſimos, miſſi autem ſunt & à veſtro ſancto Concilio Theodorus Cæſareæ Cappadociæ, Benignus Heracleæ Pelagoniæ, Andreas Epheſi, Megethius Heracleæ Thraciæ, Conſtantinus Chalcedonis, Euſebius Tyri, Ioannes Cæſareæ Palæſtinæ, Amazonius Edeſſæ, Theodotus Seleuciæ, Phocas Staliẽſis, Theodorus Leontopoleos, Aemilianus Antipyrgi, religioſiſſimi Epiſcopi; & præſto ſunt prædicti glorioſiſſimi Iudices, iuſſi à pijſſimo Imperatore dicere ante ſanctam Synodum quæ præſentibus eis ſubſecuta ſunt: hoc C ipſum ſuggerimus.

Sancta Synodus dixit: Prædicti glorioſiſſimi viri, ſecundum quod iuſſum eſt à pijſſimo Imperatore, dignentur dicere quæ ipſis præſentibus ſubſecuta ſunt. Liberius glorioſiſſimus patricius, Petrus glorioſiſſimus patricius & magiſter officiorum, Patricius glorioſiſſimus patricius, & Conſtantinus glorioſiſſimus Quæſtor ſacri palatij, per glorioſiſſimum Quæſtorem Conſtantinũ dixerunt: Et primo die inſtantis Maij menſis ſecundum iuſſionem pij Domini peruenimus ad beatiſſimum Papam Vigilium, vnà cum glorioſiſſimis patricijs, Belliſario, Cethegn & Ruſtico; D & ſeptimo die inſtantis Maij menſis peruenimus iterum ad eumdem beatiſſimum virum vnà eum Theodoro Cæſareæ Cappadociæ, Benigno Heracleæ Pelagoniæ, Andrea Epheſi, Megethio Heracleæ Thraciæ, Conſtantino Chalcedonis, Euſebio Tyri, Ioanne Cæſareæ Palæſtinæ, Amazonio Edeſſæ, Theodoto Seleuciæ, Phoca Stalienſis ciuitatis, Theodoro Leontopoleos, & Aemiliano Antipyrgi religioſiſſimis Epiſcopis. In vtroque autem die eamdem reſponſionẽ diximus à pijſſimo Domino, id eſt, vt conueniret vnà nobiſcũ omnibus, & tractaret de tribus Capitulis, his qui volunt fiduciam habentibus contradicendi, E vt per communẽ conſenſum omnium, finem ſuſciperet cauſa trium Capitulorum. Et plurimis de hoc motis, poſtulauit inducias accipere vt ſolus reſpondeat. Nos vero ad eum diximus, quòd ſolus quidem ſæpius in ſcriptis & ſine ſcriptis condemnaſti iſta tria Capitula: pijſſimus autem Dominus in communi vult te vnà cum alijs conuenire, & ſic de his iudicium fieri. De inducijs vero & per alios ſuggeſſit tua beatitudo pijſſimo Domino, & reſpõdit eius maieſtas, quòd ſi quidem conueniaris vnà cum beatiſſimis Patriarchis & religioſiſſimis Epiſcopis ſecundum

A quod inter vos viſum eſt, debentes tractare & communiter de tribus Capitulis diſponere, præbeo non ſolum quantas nunc dicitis inducias, ſed etiam longiores: ſin autem per ſemetipſam vult tua beatitudo ſuam manifeſtare voluntatẽ, neceſſe eſt nos etiam ab his qui propter hoc vocati ſunt religioſiſſimi ſacerdotes, & tantũ tempus hic commorati ſunt, ſynodice diſcere quam de his habent voluntatem. Nos enim non poſſumus Dei Eccleſiam vlterius in tanta confuſione relinquere, maxime hæreticis calumniantibus eius ſacerdotes tamquã Neſtorij ſequaces. Et iterum promiſit ſolus facere & tranſmittere B pijſſimo Domino.

Sancta Synodus dixit: Et religioſiſſimi Epiſcopi, qui vnà cum glorioſiſſimis Iudicibus ad ſanctiſſimum Papam Vigilium fuerunt, quæ ſubſecuta ſunt dicant. Religioſiſſimi Epiſcopi dixerunt: Secundum iuſſionem pijſſimi Imperatoris & præceptum veſtrę ſanctitatis fuimus vnà cum Liberio glorioſiſſimo patricio, Petro glorioſiſſimo patricio & magiſtro officiorum, & Patricio glorioſiſſimo patricio, & Conſtantino glorioſiſſimo Quæſtore ſacri palatij, ad ſanctiſſimũ Papam Vigiliũ, & ingreſſis nobis glorioſiſſimus Magiſter & glorioſiſſimus Quæſtor propoſuerũt C præſentibus nobis iuſſionem pijſſimi Imperatoris ſanctiſſimo Papæ, & multa dicta ſunt ſimilia illis, quæ & ante à veſtra ſanctitate præcedenti die apud eumdem ſanctiſſimum Papam mota ſunt, & quæ nunc expoſuerunt glorioſiſſimi Iudices, ſcimus & nos mota eſſe apud ipſius ſanctitatem. Glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Nos quidem hoc quod iuſſi ſumus à pijſſimo Imperatore, impleuimus, & imus ad ſacrum eius palatium, in eius obſequium permanſuri: vos autem Dei rimorem ptæ oculis habentes, celerem finẽ imponere cauſæ dignamini conuenientem his quæ à ſanctis quatuor Concilijs de Fide recta D definita ſunt: ſcientes quòd pijſſimus Imperator ſpecialiter iuſſit nobis dicere veſtræ ſanctitati, quòd ipſe quæ à ſanctis quatuor Concilijs de vna eademq. Fide definita & iudicata ſunt, & ſeruauit & ſeruat, & vindicauit & vindicat: & omnia quidem quæ conueniunt his quæ ab ijſdẽ ſanctis Concilijs pro recta Fide definita ſunt, & ſuſcipit & ſeruat: omnia autem contraria his quæ ab ipſis de Fide recta iudicata ſunt, & reijcit, & aliena de Eccleſia indicat eſſe. Nam & ſanctas quatuor Synodos maieſtas ipſius ſacris Eccleſiæ diptychis inſeri & prędicari fecit: quòd ante Imperium diuinitus ei datum, in ſancta E Eccleſia non procedebat.

Et cum receſſiſſent glorioſiſſimi Iudices, ſancta Synodus dixit: Certis conſtitutis, quæ & nunç apud beatiſſimum Papam Vigilium ſubſecuta ſunt per expoſitionem glorioſiſſimorũ Iudicum & religioſiſſimorum Epiſcoporum, cùm nos per omnia quod decet & ſeruauimus & ſeruamus, & ſæpius petiuimus ſanctiſſimum Papã Vigilium vnà nobiſcum conuenire, & definitionem vnà nobiſcum his quæ mouentur imponere, quoniam ex religioſiſſimis Epiſcopis qui in hac regia ciuitate degere noſcuntur, non ſunt in noſtro Concilio præſentes, de Africanis quidẽ Primaſius reuerendiſſimus vnus Byzacenæ parœciæ Epiſcopus, de Illyrico autem Sabinianus, & Proiectus, & Paulus religioſiſſimi Epiſcopi: Theodorus reuerẽdiſſimus Epiſcopus Lymiron, Anatolius reuerendiſſimus Epiſcopus Cymæ, Diogenianus reuerendiſſimus Epiſcopus Sozopolitanus, vnà cum Ammonio, Petro & Theodoro reuerendiſſimis Presbyteris, & Eccleſiæ huius regiæ vrbis defenſoribus, pergant, & adhortentur eos venire, & partem fieri huius ſancti Concilij. Et cùm iſſent deſtinati reuerendiſſimi viri ad prædictos religioſiſſimos Epiſcopos, & reuerſi ſunt, Theodorus Epiſcopus Lymiron dixit: Pro iuſſione veſtræ beatitudinis fuimus tã ego, quàm Ammonius reuerendiſſimus presbyter & huius ſanctæ magnæ Eccleſiæ defenſor, in domũ Marinæ ad Primaſium reuerendiſſimum Epiſcopum Afrum, & adhortati ſumus eum vt veniret, & conſideret veſtræ ſanctitati. Ille autem dixit: Papa non præſente, non venio. Ammonius preſbyter & defenſor Eccleſiæ dixit: Vera docuit Theodorus reuerẽdiſſimus Epiſcopus Lymiron. ita enim diximus, & audiuimus ab eo. Anatolius Epiſcopus Cymæ dixit: Secundum iuſſionem beatitudinis veſtræ fuimus tam ego, quàm Petrus reuerendiſſ. presbyter & defenſor huius ſanctæ magnæ Eccleſiæ, in loco qui dicitur Palea, in domo pijſſimi & tranquilliſſimi Imperatoris, ad Sabinianum reuerendiſſimum Epiſcopũ Zaparenæ ciuitatis Illyricianæ diœceſeos, & adhortati ſumus eum vt conueniret, & conſideret veſtræ ſanctiſſimæ Synodo: qui dixit, nõ poſſe venire eo quòd non præſto eſt Archiepiſcopus eius Benenatus; dixit autem quòd ego illi reſpondeo. Petrus presbyter & defenſor Eccleſiæ dixit: Vera dixit Anatolius reuerendiſſ. Epiſcopus Cymæ: ſic etenim & diximus, & audiuimus ab eo. Diogenianus Epiſcopus Sozopolitanus Piſidiæ dixit: Secundum iuſſionem veſtræ beatitudinis perueni vnà cum Theodoro reuerendiſſimo presbytero & defenſore huius ſanctæ Eccleſię ad Proiectum reuerendiſſimum Epiſcopum Naiſitanum Illyricæ diœceſeos, qui habitat in domo Maxentiani, & diximus ei tale reſponſum, quòd hortãtur vos ſanctiſſimi Patriarchæ & reliqui omnes fratres veſtri religioſiſſimi Epiſcopi, venire in ſanctam Synodum, & dixit quòd Archiepiſcopum Benenatum accedo, & ad eum reſpondeo. Cùm autem perueniſſemus ad Paulum religioſiſſimum Epiſcopum ſecundę Iuſtinianæ, qui habitat in domo Germani prope portum Cæſarij, & dixiſſemus ei quæ veſtra ſanctitas iuſſit, reſpondit, quòd Archiepiſcopum habeo, & ei reſpondeo. Theodorus presbyter & defenſor Eccleſiæ dixit: Secundum iuſſionem veſtræ beatitudinis cum perueniſſem vnà cum Diogeniano reuerendiſſimo Epiſcopo Sozopolitano ad prædictos reuerendiſſimos Epiſcopos Proiectum Naiſitanum, & Paulum ſecundæ Iuſtinianæ, adhortati ſumus eos venire in iſto ſancto Concilio: reſponderũt illa quæ edocuit prædictus reuerendiſſimus Epiſcopus Diogenianus.

Sancta Synodus dixit: Oportebat quidem

Pri-

Primaſium,& Sabinianum,& Proiectum,& Paulum religioſiſſimos Epiſcopos,cõuocatos ab hoc ſancto Concilio,aduenire,& participes fieri omnium quæ mouentur, maxime cum & piiſſimus Imperator & nos ipſi licentiam dedimus vnicuique ſuam voluntatem,quam pro his quę mouentur.habet,facere manifeſtam:quoniam vero hoc non fecerunt,de Primaſio quidem ſecundum Eccleſiaſticam traditionem opportuno tempore quæ oporter diſponantur: Sabiniano autem, & Proiecto, & Paulo reuerendiſſimis Epiſcopis licebit,ſecundum quod petierunt, ad Benenatum religioſiſſimum Epiſcopum accedere, qui communicat nobis, & conſentit his quæ ab iſta Synodo aguntur,ſicut oſtendût ea quæ ſæpius ſcripſit & fecit: & quòd Phocas religioſiſſimus Epiſcopus ſub eius diœceſi conſtitutus, præſto eſt huic ſancto Concilio, & eius vices agit: & hæc quidem ſic ordinentur. Incongruum autem ſacerdotibus eſſe putantes, protrahere dandum à nobis reſponſum Chriſtianiſſimo Imperatori, Apoſtolo maxime Petro dicente: Oportet nos paratos eſſe ad ſatisfactionem omni poſcenti nos rationem de noſtra ſalute; Deo iuuante, futuro die conuenientes, quæ oportet agemus.

1.Petr.3.

COLLATIO TERTIA.

IMPERII Domini Iuſtiniani perpetui Auguſti anno xxvij. poſt Conſulatũ Baſilij viri clariſſ. anno xij. die vij. Idus Maias, Indictione I. Conſidentibus in ſecretario venerabilibus Epiſcopis huius regiæ ciuitatis,

Eutychio ſanctiſſimo Patriarcha regiæ Conſtantinopolis nouæ Romæ,

Apollinario ſanctiſſimo Archiepiſcopo Alexandrinæ magnæ ciuitatis,

[a]Domnino ſanctiſſimo Patriarcha [b]Theopolitanæ magnæ ciuitatis, — *[a] Domno [b] Antiochenæ*

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Raphiæ, &

Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Tibenadis, &

Damiano religioſiſſimo Epiſcopo [c]Sozuſæ, vicẽ agentibus Euſtochij ſanctiſſimi Epiſcopi Hieroſolymitani, — *[c] Sozytanæ.*

Benigno religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ [d]Pelagoniæ, vicem agente Eliæ beatiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis, — *[d] Macedoniæ, alias, Paphlagoniæ,*

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Cæſareæ primæ Cappadociæ prouinciæ,

Andrea religioſiſſimo Epiſcopo Epheſi,

Sextiliano religioſiſſimo Epiſcopo Tunienſi,vicem agente Primoſi religioſiſſimi Epiſcopi Carthaginis,

Megethio religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ Thraciæ,

Anaſtaſio religioſiſſimo Epiſcopo Tabiæ, vicem agente Dorothei religioſiſſimi Epiſcopi Ancyræ,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Ilienſi, vicem agente Euprepij religioſiſſimi Epiſcopi Cyzicenæ ciuitatis,

Euſebio religioſiſſimo Epiſcopo Tyri,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Nicomediæ,

A Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Nicææ,

Conſtantino religioſiſſimo Epiſcopo Chalcedonenſi,

Petro religioſiſſimo Epiſcopo Tarſi,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Cucuſorum, vicem agente Palladij religioſiſſimi Epiſcopi Melitenæ,

Ioanne religioſiſſ. Epiſcopo Cæſareæ Palæſtinæ,

Pompeiano religioſiſſimo Epiſcopo Byzacij,

Amazonio religioſiſſimo Epiſcopo Edeſſæ,

Alexandro religioſiſſimo Epiſcopo Gangrorum,

Thoma religioſiſſimo Epiſcopo Apameæ Syriæ,

Euphrantá religioſiſſimo Epiſcopo Tyanorum,

B Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Syriæ,

Boſphorio religioſiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Boſtræ,

Philippo religioſiſſimo Epiſcopo Myrorum,

[e]Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Seleuciæ Iſauriæ, — *[e] Theodoſio*

Iuliano religioſiſſimo Epiſcopo Sardienſi,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Gortynæ,

Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Damaſci,

Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Rhodi,

Firmo religioſiſſimo Epiſcopo Tipaſon Africanæ prouinciæ,

C Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Antiochię Piſidiæ,

Phoca religioſiſſimo Epiſcopo Stalienſi,

Eulogio religioſiſſimo Epiſcopo Pergæ,

Seueriano religioſiſſ. Epiſcopo Aphrodiſiadis,

Cyriaco religioſiſſimo Epiſcopo Amidæ,

Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Synnadorum,

Petro religioſiſſimo Epiſcopo Sidæ,

Abraamio religioſiſſimo Epiſcopo Sergiopolitano,

Aſignio reuerendiſſimo Epiſcopo Traianopolitano, vicem agente Iuannis religioſiſſ. Epiſcopi Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ,

D Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Adrianopolitano Thraciæ,

Criſco religioſiſſimo Epiſcopo Cuiculi,

Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano ſecundæ Cappadociæ,

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Laodiceæ,ſiue Theodoriadis,

Auxanone religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Phrygiæ,

Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Maximianopolitano,

Aetherio religioſiſſimo Epiſcopo Anazarbi,

Dometio religioſiſſimo Epiſcopo Chalcidis,

E Valeriano religioſiſſimo Epiſcopo Obbæ Africanæ prouinciæ,

Dionyſio religioſiſſ. Epiſcopo Seleuciæ Syriæ,

Theodoro religioſiſſ. Epiſcopo Dryziparorum,

Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Pompeiopolitano Paphlagoniæ,

Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianæ Cypſelitanorum,

Romano reuerendiſſimo Epiſcopo Gabalorum,

Gregorio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolis Armeniæ,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Nyſſæ,

Baſilio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Camulianorum,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Barcuſorum,
Creſconio reuerendiſſimo Epiſcopo Zatarenſi, prouinciæ Numidiæ,
¶ nouæ Iuſtinianæ ſecundæ
Sergio reuerendiſſimo Epiſcopo * Cynon ſecundæ Aegypti,
Chriſtophoro reuerendiſſimo Epiſcopo Arcadiopolitano Aſiæ,
Theodoſio reuerendiſſimo Epiſcopo Bybli,
Leontio reuerendiſſimo Epiſcopo Arcæ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Myrinæ,
Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Amphipolitano,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Clyſmatis,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Beriſſæ,
Ariſtodemo reuerẽdiſſimo Epiſcopo Philomelij,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Adrianopolis Piſidiæ,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Erythrorum,
Diogeniano reuerendiſſimo Epiſcopo Sozopolitano,
Baſſo reuerendiſſimo Epiſcopo Thamiatenſi,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Cymæ,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Cratiæ,
Reſtituto reuerendiſſimo Epiſcopo Mileon Africanæ prouinciæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Leontopolitano Aegypti,
Aemiliano reuerendiſſimo Epiſcopo Antipyrgi,
Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Magœdenſi,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Pruſæ,
Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Ptolemaidis,
Sotero reuerendiſſimo Epiſcopo Aulonis,
Zoſimo reuerendiſſimo Epiſcopo Antandri,
Cypriano reuerendiſſimo Epiſcopo Coryci,
Elia reuerendiſſimo Epiſcopo Diocletianopolitano,
¶ Ceſſitanorum.
Theona reuerendiſſimo Epiſcopo * Cyſſon,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Lymirorũ,
Gennadio reuerendiſſimo Epiſcopo Zenopolitano,
Aſyncretio reuerendiſſimo Epiſcopo Aradi,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Botryon,
Philippo reuerendiſſimo Epiſcopo Phelli,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Demyriangelis,
Genethlio reuerendiſſimo Epiſcopo Dorylæi,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Conſtantinæ,
¶ Helenopolitano,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo * Leontopolitano,
Seuero reuerendiſſimo Epiſcopo Taborum,
Theoctiſto reuerendiſs. Epiſcopo Halicarnaſſi,
Coſma reuerendiſſimo Epiſcopo Malli,
Dionyſio reuerendiſſimo Epiſcopo Megarenſi,
Callinico reuerendiſſimo Epiſcopo Opuntis,
Paſchaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Aegij,
Eraſmo reuerendiſſimo Epiſcopo Cibyræ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ Euphratenſis,
¶ Dauron.
Nonno reuerendiſſimo Epiſcopo * Danſarorum,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Balaneon,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Circeſij,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtæ,

A Conſtantino reuerendiſſimo Epiſcopo Midaij,
Macario reuerendiſſimo Epiſcopo Prymneſiæ,
Megalo reuerendiſſimo Epiſcopo Myrenorum,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Iſindorum,
Niceta reuerendiſſimo Epiſcopo Epiphaniæ,
Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Dionyſij,
Pelagio reuerendiſſimo Epiſcopo Azanorum,
Hierone reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Phrygiæ,
Glauco reuerendiſſimo Epiſcopo Alionorum,
Procopio reuerendiſſimo Epiſcopo Antinoi,
Petro reuerendiſſimo Epiſcopo Domitiopolitano,
B Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Colonæ,
Vranio reuerendiſſimo Epiſcopo Trallienſi,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo * Ceraſuntis, ¶ Ceſuntorum.
Phronymo reuerendiſſimo Epiſcopo Sinnaij,
Macedonio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Bithyniæ,
Ecdicio reuerendiſſimo Epiſcopo Teni inſulæ,
Eulogio reuerẽdiſſimo Epiſcopo * Danaborum, ¶ Debenu.
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Cotadenſiũ,
Elpidophoro reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Cariæ,
Cyrione reuerendiſſimo Epiſcopo Dadimorum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Laodiceæ,
C Sila reuerendiſſimo Epiſcopo Tiberiopolitano,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Auguſtopolitano,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Ingelon,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Zeugmatis,
Dorymenio reuerendiſſimo Epiſcopo Adraon,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Læri,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Gargaron,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Comanorũ,
Rufino reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtiæ Armeniæ,
Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Semneon,
Cyriaco reuerendiſſimo Epiſcopo Caſatanorũ,
D Siſinnio reuerendiſſimo Epiſcopo Præneti,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Batnon,
Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Rachlæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Porthmi,
Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Stectorij,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Amaſeæ,
Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Adraſſi,
Euandro reuerendiſſimo Epiſcopo Gnidi,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Carpathij,

Diodorus Archidiaconus & primicerius reuerendiſſimorum notariorum dixit: Heſterno die conuentione facta, interlocuta eſt veſtra ſanctitas, vt hodierno die ſancta veſtra Synodus E colligatur, & ſuggerimus ad quod placuerit. Sancta Synodus dixit: Ordinis gratia omnia quæ geſta ſunt recitentur. Quo facto, ſancta Synodus dixit: Omnibus proponentes, & ſacerdotibus conuenire putantes initium facere geſtorũ, quæ apud nos habentur, de tribus Capitulis, de quibus in ſcriptis interrogati ſumus à piiſſimo & tranquilliſſimo Imperatore, & manifeſtum omnibus facere de Fide recta, & ſanctis Patribus & doctoribus, qui per diuerſa tempora in ſancta Dei Eccleſia ſplenduerunt: Confitemur Fidem tenere & prædicare ab initio donatam à magno

Deo & ſaluatore noſtro Iesv Chriſto ſanctis Apoſtolis, A & ab illis in vniuerſo mundo prædicatam, quam & ſancti Patres confeſſi ſunt, & explanauerunt, & ſanctis Eccleſijs tradiderunt, & maxime qui in ſanctis quatuor Synodis conuenerunt; quos per omnia & in omnibus[a] ſequuntur, & ſuſcipimus cum alijs ſanctis Patribus: & ſanctas quatuor Synodos, id eſt, trecentos decem & octo ſanctos Patres Nicææ congregatos; & centum quinquaginta qui Conſtantinopoli conuenerũt; & Epheſi prima ducentos, & Chalcedone ſexcentos triginta: & omnia quæ à prædictis ſanctis quatnor Concilijs pro vna eademq. Fide definita ſunt, ſuſcipimus: & omnes cõdemnatos à prędictis B ſanctis quatuor Concilijs, tamquam condemnatos & anathematizatos habemus vnà cũ alijs hæreticis. His ita ſe habentibus, certum facimus, quòd omnia quæ à prædictis ſanctis quatuor Concilijs, ſicut prædictum eſt, pro recta Fide definita ſunt, & de ſtatu Eccleſiaſtico regulariter diſpoſita, & ſeruauimus, & ſeruamus. Licet enim per diuerſa tempora contra exortos hæreticos prædictæ ſanctæ quatuor Synodi factæ ſint, tamen vnam eamdemq. confeſſionem rectæ Fidei ſeruauerunt & prædicauerunt: & ideo omnia quidem conſonantia his quæ à memoratis ſanctis quatuor Concilijs pro recta Fide definita C ſunt, ſuſcipimus; omnia vero qnæ non conſonant his quæ definita ſunt ab ijſdẽ quatuor ſanctis Concilijs pro recta Fide, vel ad iniuriam, vel ad contrarietatem earumdem quatuor Synodorum, vel vnius ex his, & ad defenſionem hæreticorum & eorum impietatis ſcripta ſunt, aliena pietatis iudicãres, condemnamns & anathematizamus. Super hæc ſequimur per omnia & ſanctos patres & doctores Eccleſiæ, Athanaſium, Hilarium, Baſilinm, Gregorium Theologũ, & Gregorium Nyſſænum, Ambroſium, Auguſtinum, Theophilum, Ioannem Conſtantinopolitannm, Cyrillum, Leonem, Proculum; & ſuſcipi- D mns omnia, quæ de recta Fide & condemnatione hæreticorum expoſuerunt. Suſcipimns autem & alios ſanctos & orthodoxos Patres, qui in ſancta Dei Eccleſia rectam Fidem irreprehenſibiliter vſque ad finem ſuæ vitæ prædicauerunt. Hac igitur recta confeſſione in ſancta Dei catholica & Apoſtolica Eccleſia ſeruanda & prædicanda, ſi qnis ſemetipſum ab eins communione ſeparet, contraria ei ſapiens, talis ſemetipſum alienans rectæ Fidei, & hæreticis connumerans, iuſte à ſancta Dei Eccleſia condemnatur & anathematizatur. De diſceptatione autem trinm E capitulorum, hoc eſt, de Theodoro Mopſueſteno & ſcriptis eius, & de epiſtola quæ dicitur Ibæ ad Marin Perſam ſcripta, & de conſcriptis Theodoreti, quæ contra rectam Fidem & ſanctæ memoriæ Cyrillum, & contra duodecim eius capitula expoſita ſunt, pro quibns & interrogauit nos pijſſimus & trãquilliſſimus Imperator, quoniam ſpeciali indigent conuentu, alio die, Deo adiuuante, conueniamus.

[a] ſ. ſequimur.

COLLATIO QVARTA.

Imperii Domini Iuſtiniani perpetui Auguſti anno xxvij. poſt Conſulatũ Baſilij viri clariſſ. anno xij. die iiij. Idus Maias, Indictione I. Conſidentibus in ſecretario venerabilibus Epiſcopis huius regiæ ciuitatis,

Eutychio ſanctiſſimo Patriarcha regiæ Conſtantinopolis nouæ Romæ,

Apollinario ſanctiſſimo Archiepiſcopo Alexandrinæ magnæ ciuitatis,

[b] Domnino ſanctiſſimo Patriarcha [c] Theopolitanæ magnæ ciuitatis,

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Raphiæ, &

Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Tiberiadis, &

Damiano religioſiſſimo Epiſcopo [d] Sozuſæ, vicẽ agentibus Euſtochij ſanctiſſimi Epiſcopi Hieroſolymitani,

Benigno religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ [e] Pelagoniæ, vicem agente Eliæ beatiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Cæſareæ primæ Cappadociæ prouinciæ,

Andrea religioſiſſimo Epiſcopo Epheſi,

Sextiliano religioſiſſimo Epiſcopo Tunienſi, vicem agente Primoſi religioſiſſimi Epiſcopi Carthaginis,

Megethio religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ Thraciæ,

Anaſtaſio religioſiſſimo Epiſcopo Tabiæ, vicem agente Dorothei religioſiſſimi Epiſcopi Ancyræ,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Ilienſi, vicem agente Euprepij religioſiſſimi Epiſcopi Cyzicenæ ciuitatis,

Euſebio religioſiſſimo Epiſcopo Tyri,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Nicomediæ,

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Nicææ,

Conſtantino religioſiſſimo Epiſcopo Chalcedonenſi,

Petro religioſiſſimo Epiſcopo Tarſi,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Cuenſorum, vicem agente Palladij religioſiſſimi Epiſcopi Melitenæ,

Ioanne religioſiſſ. Epiſcopo Cæſareæ Palæſtinæ,

Pompeiano religioſiſſimo Epiſcopo Byzacij,

Amazonio religioſiſſimo Epiſcopo Edeſſæ,

Alexandro religioſiſſimo Epiſcopo Gangrorum,

Thoma religioſiſſimo Epiſcopo Apameæ Syriæ,

Euphranta religioſiſſimo Epiſcopo Tyanorum,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Syriæ,

Boſphorio religioſiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Boſtræ,

Philippo religioſiſſimo Epiſcopo Myrorum,

[f] Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Seleuciæ Iſauriæ,

Iuliano religioſiſſimo Epiſcopo Sardienſi,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Gortynæ,

Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Damaſci,

Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Rhodi,

Firmo religioſiſſimo Epiſcopo Tipaſon Africanæ prouinciæ,

[b] Domno
[c] Antiochenæ
[d] Ꝭ Scytane,
[e] Ꝭ Macedoniæ, alibi, Paphlagoniæ.
[f] Theodoto

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Antiochię Piſidiæ,
Phoca religioſiſſimo Epiſcopo Stalienſi,
Enlogio religioſiſſimo Epiſcopo Pergæ,
Seueriano religinſiſs. Epiſcopo Aphrodiſiadis,
Cyriaco religioſiſſimo Epiſcopo Amidæ,
Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Synnadorum,
Petro religioſiſſimo Epiſcopo Sidæ,
Abraamio religioſiſſimo Epiſcopo Sergiopolitano,
Aſignio reuerendiſſimo Epiſcopo Traianopnlitano, vicem agente Ioannis religioſiſs. Epiſcopi Laodiceæ Phrygiæ Pacatiaoæ,
Ioanne religinſiſſimo Epiſcopo Adrianopolitano Thraciæ,
Creſco religioſiſſimo Epiſcopn Cuiculi,
Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano ſecundæ Cappadociæ,
Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Laodiceæ, ſiue Theodoriadis,
Auxanone religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Phrygiæ,
Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Maximianopolitano,
Aetherio religioſiſſimo Epiſcopo Anazarbi,
Dometio religioſiſſimo Epiſcopo Chalcidis,
Valeriano religioſiſſimo Epiſcopo Obbæ Africanæ prouinciæ,
Dionyſio religioſiſs. Epiſcopo Seleuciæ Syriæ,
Theodoro religioſiſs. Epiſcnpo Dryziparorum,
Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Pompeiopolitano Paphlagoniæ,
Georgio religioſiſſimn Epiſcopo Iuſtinianæ Cypſelitanorum,
Romano reuerendiſſimo Epiſcopo Gabalorum,
Gregorio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolis Armeniæ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Nyſſæ,
Baſilio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Camulianorum,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Barcuſorum,
Creſconio reuerendiſſimo Epiſcopo Zatarenſi, prouinciæ Numidiæ,
Sergio reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Cynon ſecundæ Aegypti, [a]] nouæ Iuſtinianæ ſecūdæ
Chriſtophoro reuerendiſſimo Epiſcopo Arcadiopolitano Aſiæ,
Theodoſio reuerendiſſimo Epiſcopo Bybli,
Leontio reuerendiſſimo Epiſcopo Areæ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Myrinæ,
Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Amphipolitano,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Clyſmatis,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Beriſſæ,
Ariſtodemo reuerēdiſſimo Epiſcopo Philomelij,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Adriannpolis Piſidiæ,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Erythrorum,
Diogeniano reuerendiſſimo Epiſcopo Sozopolitano,
Baſſo reuerendiſſimn Epiſcopo Thamiatenſi,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Cymæ,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Cratiæ,

A Reſtituto reuerendiſſimo Epiſcopo Mileon Africanæ prouinciæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Leontopolitano Aegypti,
Aemiliano reuerendiſſimo Epiſcopo Antipyrgi,
Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Magoedenſi,
Theoctiſto reuerendiſſimn Epiſcopo Pruſæ,
Georgio religioſiſſimn Epiſcopo Ptolemaidis,
Sotero reuerendiſſimo Epiſcopo Aulonis,
Zoſimo reuerendiſſimo Epiſcopo Antandri,
Cypriano reuerendiſſimo Epiſcopo Coryci,
Elia reuerendiſſimo Epiſcopo Diocletianopolitano,
B Theona reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Cyſſon, [a]] Cuſſitanorum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Lymirorū,
Gennadio reuerendiſſimo Epiſcopo Zenopolitano,
Aſyncretio reuerendiſſimo Epiſcopo Aradi,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Botryon,
Philippo reuerendiſſimo Epiſcopo Phelli,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Demyriangelis,
Genethlio reuerendiſſimo Epiſcopo Dorylæi,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Conſtantinæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo [b] Leontopolitano, [b]] Helenopolitano,
Seuero reuerendiſſimo Epiſcopo Taborum,
C Theoctiſto reuerendiſs. Epiſcopo Halicarnaſſi,
Coſma reuerendiſſimo Epiſcopo Malli,
Dionyſio reuerendiſſimo Epiſcopo Megarenſi,
Callinico reuerendiſſimo Epiſcopo Opuntis,
Paſchaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Aegij,
Eraſmo reuerendiſſimo Epiſcopo Cibyræ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ Euphratenſis,
Nonno reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Dauſarorum, [a] Dauron,
Srephano reuerendiſſimo Epiſcopo Balaneon,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Circeſij,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtæ,
Conſtantino reuerendiſſimo Epiſcopo Midaij,
D Macario reuerendiſſimo Epiſcopo Prymneſiæ,
Megalo reuerendiſſimo Epiſcopo Myrenorum,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Iſindorum,
Niceta reuerendiſſimo Epiſcopo Epiphaniæ,
Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Dionyſij,
Pelagio reuerendiſſimo Epiſcopo Azanorum,
Hierone reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Phrygiæ,
Glauco reuerendiſſimo Epiſcopo Alionorum,
Procopio reuerendiſſimo Epiſcopo Antinoi,
Petro reuerendiſs. Epiſcnpo Domitiopolitano,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Coloniæ, [a]] Coloneñſium,
Vranio reuerendiſſimo Epiſcopo Trallienſi,
E Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo [b] Ceraſuntis, [b]] Cæſareorum,
Phronymo reuerendiſſimo Epiſcopo Sinnaij,
Macedonio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Bithyniæ,
Ecdicio reuerendiſſimo Epiſcopo Teni inſulæ,
Eulogio reuerēdiſſimo Epiſcopo [a] Danaborum, [a] Daborum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Coradenſiū,
Elpidophoro reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Cariæ,
Cyrione reuerendiſſimo Epiſcopo Dadimorum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Laodiceæ,
Sila reuerendiſſimo Epiſcopo Tiberiopolitano,
Dioge-

Digitized by Google

Diogenc reuerẽdiſs. Epiſcopo Auguſtopolitano,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Ingeloo,
Iuliano reucrendiſſimo Epiſcopo Zeugmatis,
Dorymenio reuerendiſſimo Epiſcopo Adraoo,
Ioanne reuereodiſſimo Epiſcopo Læri,
Theodoro reuereodiſſimo Epiſcopo Gargaron,
Theodoro reuereodiſſimo Epiſcopo Comanorũ,
Rufino reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtiæ Armeniæ,
Conone reoerendiſſimo Epiſcopo Semneon,
Cyriaco reuerendiſſimo Epiſcopo Caſatanorũ,
Siſinnio reuerendiſſimo Epiſcopo Præneti,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Batnon,
Anaſtaſio reuereodiſſimo Epiſcopo Rachlæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Porthmi,
Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Stećtorij,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Amaſiæ,
Paulo reuereodiſſimo Epiſcopo Adraſſi,
Enandro reuerendiſſimo Epiſcopo Gnidi,
Mena rcnerendiſſimo Epiſcopo Carpathij,

Diodorus Archidiaconus & primicerius reuereodiſſimorum notariorum dixit: Anteriore die cum conueniſſet veſtrum ſanctum Conciliũ, & quædam lecta fuiſſent, interlocuti eſtis vt alio die de exortis tribus capitulis quæſtio procedat. Nunc igitur collecta veſtra ſancta Synodo, ſuggerimus ad quod placucrit. Sancta Synodus dixit: Quæ iam geſta ſuot, recitentur. Quo facto, ſancta Synodus dixit: Ad longum tempus extenſis quæ de Theodoro mouentur qui Mopſueſtenæ ſanctæ Eccleſiæ fuit Epiſcopus, & epiſtola quæ dicitur Ibæ, necnon Theodoreti cõſcriptis, nemiocm quidem omniũ latuit quæ ipſe Theodorus in diuerſis codicibus expoſuit, & quæ ad aliorum duorum capitulorum examinatiooem pertinent. Neceſſario autem conſtituto quæſtionem de his communiter procedere, notarij noſtri prima vice ſcripta ex Theodori codieibus in medio proferant, qnorum gratia & à ſanctis Patribus ſcimns eum accuſatum eſſe. Notarij dixerunt: Habemus præ manibus ſcripta quæ ex Theodori codicibus collegiſtis. Sancta Synodus dixit: Legaotur. Et cum accepiſſet Calonymus diaconus & notarius, recitauit.

THEODORI MOPSVESTENI ex tertio libro contra impium Apollinarium.

1. *Quomodo igitur tn, cui ſuper omnes maxime decet mentium regimen, illum qui ex virgine natus eſt, Deum eſſe, & ex Deo conſubſtantialem Patri exiſtimari dicis, niſi forte ſancto Spiritui imputare illius creationem nos iubes? Sed quis eſt Deus ex Deo, & conſubſtantialis Patri? is idem qui ex Virgine natus erat, ò mirandũ, & qui per Spiritum ſanctum ſecundum diuinas ſcripturas plaſmatus eſt, & confictionem in muliebri accepit ventre? Inerat forſitan, quia mox quàm plaſmatus eſt, & vt templum Dei eſſet accepit: non tamen exiſtimandũ nobis eſt, Deum de virgine natum eſſe: niſi forte idem exiſtimandũ nobis eſt, & quod natum eſt, & quod eſt in nato templo, & qui in templo eſt Deus Verbum: non tamen nec ſecundum tuam vocem pronuntiandum eſt, omnino ex virgine Deum natum eſſe, & ex Deo conſubſtantialem Patri. Nam ſi non homo eſt, ſicut dicis, aſſumptus, qui natus eſt ex virgine, Deus vero incarnatus, quomodo qui natus eſt, Deus ex Deo, & conſubſtantialis dicetur Patri, carne non potente hanc vocem ſuſcipere? Nam eſt quidem dementia, Deum ex virgine natum eſſe dicere. Hoc enim nihil aliud eſt, quàm ex ſemine eum dicere Dauid de ſubſtantia virginis genitum, & in ipſa plaſmatum: quia quod ex ſemine Dauid & de ſubſtantia virginis eſt, in materno vẽtre conſtitit, & ſancti Spiritus plaſmatum virtute, natum fuiſſe dicimus de virgine. Vt autẽ aliquis ex hoc concedat dicere ipſis, quòd Deus ex Deo & conſubſtantialis Patri natus eſt ex virgine, eo quòd eſt in templo nato, ſed non per ſe natus eſt Deus Verbum, incarnatus vero, ſicut dicit iſte ſapiens. Si igitur cum carne eum natum eſſe dicunt, quod autem natum eſt, Deus ex Deo, & conſubſtantialis Patri eſt, neceſſe eſt hoc & carnem dicere. Quòd ſi non idcirco caro eſt, quoniam nec Deus ex Deo, nec conſubſtantialis Patri, ſed ex ſemine Dauid, & conſubſtantialis ei, cuius ſemen eſt, & non id quod natũ eſt ex virgine, Deus eſt ex Deo, & conſubſtantialis Patri: niſi forte pars nati, prout ipſe in inferioribus partem Chriſti nominat Deitatem: ſed non diuina natura ex virgine nata eſt. Natus autem eſt ex virgine, qui ex ſubſtantia virginis conſtat, non Deus Verbum ex Maria natus eſt. Natus autem eſt ex Maria qui ex ſemine eſt Dauid. Non Deus Verbum ex muliere natus eſt, ſed natus ex muliere, qui virtute ſancti Spiritus plaſmatus eſt in ea. Non ex matre natus, eſt conſubſtantialis Patri; ſine matre enim eſt, ſecundum beati Pauli vocem; ſed qui in poſterioribus temporibus in materno ventre ſancti Spiritus virtute plaſmatus eſt, vtpote ſine patre propterea dictus.*

Et poſt alia.

2. *Mox autem in ipſo plaſmato Deus Verbum factus eſt: nec enim in cælum aſcendenti ſolum inerat, ſed etiã ex mortuis reſurgenti, vtpote & reſuſcitans eum ſecundum ſuam promiſſionem. Nec reſurgenti ex mortuis ſolum inerat, ſed etiam crucifixo, & baptizato, & Euangelicam poſt baptiſma conuerſationem peragenti, necnon etiam ante baptiſma legalem adimplenti conſtitutionem, & præſentato ſecundum legem, & circumciſo, & partus pannis obuoluto. Erat autem forte in ipſo & naſcente, & cum in materno vtero eſſet à prima ſtatim plaſmatione: diſpenſationi enim quæ circa eum erat, ordinem imponebat, vtpote & particulatim ipſum ad perfectionem perducens.*

Et poſt alia.

3. *Et per tempus quidem ad baptiſma ducens, poſt illud autem ad mortem: deinde ſecundum ſuam pronuntiationem reſuſcitans, ducens in cælum, collocans eum ad dexteram Dei per ſuum coniunctionem, ex qua ſedet & adoratur ab omnibus, & omnes iudicabit. Iſtorum autem omnium finem apud ſe habebat Deus Verbum, cum in eo erat, & omnia per ordinem complebat, quem ordinem ipſe arbitrabatur bene habere præfinitione quidem & voluntate, quam antea ſtatuit pro his quæ euentura erant, & bona voluntate quam circa eum habebat, ab initio ſimiliter inerat ei: per ordinem autem ſibi placitum ad perfectionem ducebat ipſum.*

Ex eodem libro.

4. *Suum autem cooperationem ad propoſitu operis præſtabat ei qui aſſumptus eſt: vbi hoc facit, in loco ſenſus*

fuiſſe deitatem illi qui aſſumptuc eſt. Nec enim eis,
quibuſcumqne ſuam donauit cooperationem, ſenſus lo-
cnm eius obtinebat. Si autem & modo præcipuã quam-
dam cooperationem donauit illi qui aſſumptuc eſt, non
hoc faciebat locum ſenſus deitatem obtinere. Sed ſi
deitat pro ſenſu fiebat illi qui aſſumptus eſt, ſecun-
Matth. 26. dnm veſtra verba, quomodo timorem in paſſione ſnſci-
piebat? quid vehementioribnc orationibns ad immi-
nentem neceſſitatem indigebat, quas cum magna qni-
Matth. 27. dem & clamoſa voce, cum plurimis antem lacrymis
Hebr. 5. (ſecundum beatum Paulum) referebat Deo? quomodo
timore tanto detinebatur, vt ex immenſa trepidatione
Luc. 22. fontes ſudoris dimitteret, Euangeliſta aperte dicente,
B quòd globis ſanguinis ſimilis ſudor deſcendebat? Quid
Ibid. autem & Angeli adaentu & viſitatione egebat, ani-
mam reficientis in experimento malorum, confortantis
eius alacritatem, excitantis eum ad imminentem paſ-
ſionis neceſſitatem, tolerare fortiter mala ſuadentis, vr-
gentis ad petientiam & tolerantiam malorum, oſten-
dentis præſentinm malorum fructum ex paſſione, muta-
tionem in gloriam bonã circa eum poſt paſſionem ſntu-
Ibid. ram? Qui enim (ſecnudum Euangeliſta vocem) con-
fortabat eum, Angelns ſcilicet, verbis iſtis fortem eum
faciebat, & infirmitati naturæ ſuperiorem fieri cohor-
tabatur, & corroborando cogitationec eiuc, fortem eum
faciebat.

C Et poſt alia, in eodem libro idem Theodorus
ex perſona Chriſti quaſi reſpondentis ad Petrũ
Matth. 16. dicentem Chriſto de paſſione crucis, Propitius
tibi Domine, non erit tibi iſtud; ita intulit.

5. *Vade poſt me ſatana, ſcandalum mihi ec, qnòd non
ſapis ea quæ Dei ſunt, ſed ea quæ hominum. Non eſt
confuſio mihi mors, non fugiam ipſam vt indecentem,
ad humanam gloriam reſpiciens: ſuſtinebo autem me-
liore animo experimentum mortis pro plurimis bonis
futuris, in quibus & ipſe ſuero, & per me omnes: ne
mihi animum lædas, neque turbes, tamquam confuſio-
ne dignum ſugere admonens mortic experimentum.*

D Et poſt alia.

6. *Quod enim dictum eſt, Ducebatur à ſpiritu, aperte
Matth. 4. hoc ſignificat, qnòd ab eo regebatnr, ab eo ad virtutem
propoſitorum confortabatur, ab eo ad hæc qua oporte-
bat, dncebatur; ab eo, quod decebat, docebatur; ab eo
cogitationibus corroborabatur, vt ad tantum certamen
Rom. 8. ſufficeret, ſicut & beatus dicit Paulnc: Quicumque
enim ſpiritu Dei aguntur, hi ſunt filij Dei: duci ſpiritu
dicent illos, qui ab eo gubernautur, ab eo docentur, ab
eo ad meliuc conſtitnuntur, ab eo competentium doctri-
Luc. 4. nam accipiunt. Cum dixiſſet autem Euangeliſta, quòd
Spiritu ſancto plenus regreſſus eſt à Iordane, aperte de-
monſtrauit, qnòd huius cauſa Spiritus ſancti habitatio-
nem in baptiſmate ſuſcepit, vt inde propoſitam cape-
E ret virtntem. Vnde & ad certamen illud, quod pro no-
bis erat ad diabolum effecturus, ſpiritn ducebatur.*

Poſt alia.

7. *Dicant igitur nobis omniũ ſapientiſſimi: Si pro ſen-
ſu Domino Chriſto qui eſt ſecundum carnem, deitas fa-
cta eſſet, ſicut dicunt, quid ſancti Spiritus cooperatione
ad hæc Chriſtus indigebat? nec enim vnigeniti deitac
ſpiritu indigebat ad iuſtificationem, ſpiritu indigebat
ad vincendum diabolum, ſpiritu indigebat ad operanda
miracula, ſpiritu indigebat vt doceretur ea quæ decebat
peragere, ſpiritn indigebat vt immaculatus appareret.
Si enim pro ſenſu quidem deitas, ſufficiebat autem ad*

A *omnia eius virtus, neceſſe erat inde omnia fieri, vt
ſuperflua eſſes ſancti Spiritus habitatio. Sed nunc vn-
ctum eſſe dicit ipſum ſpiritu, & habitaſſe in eo ſpiritum,
& ad omnia adiuuaſſe propoſita, & doctrinam inde ip-
ſum accepiſſe & virtutem, & inde impetraſſe iuſtifica-
tionem, & inde immaculatum factum eſſe.*

Eiuſdem Theodori ex quarto libro contra
impium Apnllinarium.

Hoc quod ante ſæcula erac, dicit in vltimis factum 8.
*eſſe temporibus, vtpote quibuſdam hoc confitentibus,
cum nemo ex his qui pietatis curã habent, iſtum pati-
tur morbum habere dementiæ, vt dicat, eum qui ante
ſæcula eſt, in vltimis factum eſſe. Et ex his infert, quòd
B neceſſe eſt & hoc quod in vltimis eſt, ante ſæcula eſſe,
& accuſat eos qui non omnia ſimiliter cnm obuerſione
dicunt, quaſi his qui vnum eſſe filium confitentur, ne-
ceſſitatem habentibus cum obuerſione omnia dicere. Et
quis non beatificet veſtram dementiam? Quis autem
non optet tales impetrare doctorec, tantam confuſionem
rationi pietatis introducẽtes, vt dicerent, quòd hoc quod
ante ſæcula eſt, factum eſt in vltimic, & hoc alienarent
ſua natura, & ad deterius deducerent? Deinde obuer-
terent, quòd & hoc quod eſt in vltimis, ante ſæcula eſt:
cnm oporteret forte dicere, quòd qui ante ſæcula erat,
aſſumpſit hunc qui in vltimis erat, ſecundũ beati Pauli
vocẽ. Veſtras igitur leges ſequentec, & à tua ſapientia
C conſtitutam obuerſionem, immo magis ſubuerſionẽ, ſu-
ſcipientes, age omnia ſimul confundamus, & nulla iam
ſit diſcretio nec Dei formæ, nec ſerui formæ: nec Dei tem
pli, nec eius qui in templo habitauit: nec eiuc qui ſolu-
tus eſt, nec eius qui ſuſcitauit: nec eiuc qui perfectuc eſt
in paſſionibus, nec eius qui perfecit: nec eius qui memo-
riam meritus eſt, nec eius qui memor factus eſt: nec eius
qui viſitatus eſt, nec eius qui viſitauit: nec eius qui pau-* Pſalm. 8.
*lo minus ab angelis minoratus eſt, nec eius qui minora-
uit: nec eius qui gloria & honore coronatus eſt, nec eius
qui coronauit: nec eius qui conſtitutus eſt ſupra opera
manuũ Dei, nec eius qui conſtituit: nec eius qui accepit
iſta ad ſubleuationẽ, nec eius qui dedit ſubleuationem.*

D Eiuſdem Theodori ex tertio libro contra
impium Apollinarium.

Iſtum igitur virum, in quo ſtatuit omnium facere 9.
*iudicium, ad fidem ſuturorum, cum reſuſcitaſſet eum ex
mortuis, & iudicem omnium demonſtraſſet, ſecundum* Act. 17.
*beati Pauli vocem, merito vnitate ad ſeipſum digna-
tus eſt, & per coniunctionem ad ſe factam, talium
participem fecit, vt & adorationis communionem ha-
beret: omnibuc quidem diuinæ naturæ debitam adora-
tionem reddentibus, comprehendentibus autem adora-
tione & illum, quem inſeparabiliter fecit ſibi coniunctũ;
ex quo maniſeſtum eſt, quòd ad maiora eum perduxit.*

E Et poſt alia.

Ego quidem quem videtic, nihil quidem facere poſ- 10.
ſum ſecundum meam naturam, cum homo ſim; operor Ioan. 14.
*autem, quia in me manens Pater omnia facit. Quoniã
enim & ego in Patre, & Pater in me, Deus autem Ver-
bum vnigenitus in me eſt, certum eſt, quòd & Pa-
ter cum ipſo in me manet, & opera facit. Et non eſt
mirandum de Chriſto hæc exiſtimari, cum euidenter ip-
ſe de ceteris hominibus dicat: Qui diligit me, verbum* Ibid.
*meum obſeruabit, & Pater meus diliget eum, & ad
eum veniemus, & manſionem apud eum faciemus. Si
enim apud vnumquemque huiuſmodi hominum & Pa-
ter & Filius manſionem faciunt, quid mirandum eſt ſi*

in De-

Digitized by Google

in Domino ſecundum carnem Chriſto ambo ſimul putarentur manere, communione eorum ſecundum ſubſtantiam, communionem etiam manſionis forſitan ſuſcipiente?

Et poſt alia.

11. *Ita & animam, vtpote humanam, & immortalem conſtitutam, & ſenſus participem prius accipiens, & per reſurrectionem in immutabilitatem conſtituens, ſic & nobis eorumdem iſtorum per reſurrectionem præbuit communionem. Ideo ante reſurrectionem ex mortuis*
Matth. 10. *increpat quidem Petrum vt ſuis eum vocibus ſcandalizantem, & in magna trepidatione per tempus paſſio-*
Luc. 22. *nis conſtitutus, apparitione Angeli indiget, confortantis eum ad patientiam & tolerantiam imminentium* B *malorum: poſt reſurrectionem autem ex mortuis, & in cælos aſcenſum, impaſſibilis factus & immutabilis omnino, & ad dexteram ſedens Dei, iudex eſt vniuerſi orbis terrarum, vtpote in eo diuina natura faciente iudicium.*

Et poſt alia.

12. *Sic igitur & hic ſapientiſſime omnium habere nos doces Chriſti ſenſum, vt ſanctum Spiritum habentes, illum qui ſenſus Chriſto aliquam virtutem adimplebat, prudentiam ei præſtans ad omnia quæ agenda erant, ſicut & in præcedentibus demonſtrauimus, quòd ab ipſo*
Matth. 4. *quidem in eremum ad certamina quæ contra diabolum erant, ducebatur; vnctione autem illius & ſcientiam,* C *& vim eorum quæ agenda erant, accipiebat: & illius particeps factus, non ſolum miracula faciebat, ſed etiã quomodo vti oportebat miraculis, ſciebat ſubtiliter, vt notam quidem faceret gentibus pietatem, pateretur autem laborantium infirmitates, & ſic ad effectum ſuam voluntatem educeret: & iuſtificabatur inde, & imma-*
ſeparatione *culatus oſtendebatur, ſiue "ſeparatione peiorum, ſiue cuſtodia meliorum, ſiue etiam paulatim ad meliora profectibus.*

Eiuſdem ex interpretatione Euangelij ſecundum Ioannem, libro ſexto.

13.
Ioan. 20. *Hoc quidem quod eſt, Ad Patrem meum & Patrem veſtrum, & Deum meum & Deum veſtrum, nemo ſic* D *demens eſt, vt alij cuidam conuenire diceret, niſi templo Dei Verbi, aſſumpto pro noſtra ſalute homini; qui & mortuus eſt, & reſurrexit, & aſcenſurus eſſet in cælos,*
ſuis Deum. *& patrem ſibi adſcripſit cum diſcipulis "Domini, & ipſe gratia adoptionem meritus, & Deum ſuum appellat, quia cum ceteris hominibus ſimiliter vt eſſet accepit. Vnde propter communitatem quidem naturæ, Patrem meum & Patrem veſtrum dicit, & Deum meum & Deum veſtrum: diuiſit autem iterum ſuam perſonam*
ipſis, principium *"ab ipſis; præcipuum gratiæ ſignificans, propter quam ad Deum Verbum coniunctione in loco veri filij ab omnibus honoratur hominibus.*

Eiuſdem Theodori ex eodem libro commenti E ſecundum Ioannem: quibus dicit, quòd demen-
Ioan. 20. tiæ eſt dicere, quòd poſt reſurrectionẽ inſufflans Dominus ſuis diſcipulis, dedit illis Spiritum ſanctum.

14. *Hoc quod dictum eſt, Accipite, pro accipietis, dicit. Si enim cum inſufflaſſet, Spiritum dediſſet diſcipulis, quod valde quidam ſtulte exiſtimauerunt, ſuperfluum erat dicere poſtea his, & maxime in tempore aſcenſus*
Luc. 24. *ad cælos, non ſeparari ab Hieruſolem, ſed expectare pro-*
Act. 1. *miſſionem Spiritus. Et in ſequentibus: Sed accipietis virtutem ſuperueniente Spiritu ſancto in vos. Et aduen-* A *tum autem ipſum ſancti Spiritus ſuper diſcipulos, aperte Lucas factum eſſe dicit quinquageſimo die reſurre-* Act. 2.
ctionis poſt aſcenſum. Et illud "autem animaduertendum eſt, quòd ſi ab inſufflatu ſuſcepiſſent Spiritum, non "tamen
diceret, Accipite, ſed, Quoniam accepiſtis: Hoc enim quod dictum eſt, Accipite, his conuenit qui nondum acceperunt.

Eiuſdem Theodori ex commento ſecundum Ioannem Euangelij, vbi dicit, quòd cum palpaſſet Thomas poſt reſurrectionem Dominum, &
dixiſſet, Dominus meus & Deus meus, non dixit Ioan. 20.
hoc de Chriſto tamquam Domino & Deo, ſed quaſi de puro homine, ſtupefactus quòd reſuſci- B tauit eum Deus, & propter hoc glorificationem obtulit Thomas Deo.

Dicit ad Thomam: Infer digitum tuum huc, & vi- 15.
de manus meas, & porrige manum tuam, & mitte in latus meum, & noli eſſe incredulus, ſed fidelis. Quoniã, dicit, non credis, & tactum ſolum ſufficere tibi ad credendum putas, (hæc enim dicens, non me latuiſti) tange manu, & cape experimentum, & diſce credere, & non diffidere. Thomas quidem cum ſic crediдiſſet, Dominus meus & Deus meus, dicit, non ipſum Dominũ & Deum dicens (non enim reſurrectionis ſcientia docebat & Deũ eſſe eum qui reſurrexit) ſed quaſi pro miraculoſo facto Deum collaudat.

C Eiuſdem Theodori ex commento quod eſt in Actus Apoſtolorum, libro primo, in quo dicit, quòd baptizari in nomine IESV Chriſti, ſimile eſt ſcripto illi, quod baptizati ſunt in Moyſe: & vocari Chriſtianos, ſimile eſt illi, quod vocantur Platonici, & Epicuræi, & Manichæi, & Marcioniſtæ ab inuentoribus dogmatum.

Ille autem dixit, oportere pœnitentiam agentes eos 16.
pro crucis iniquitate, & agnoſcentes Saluatorẽ & Dominum & omnium auctorem bonorum IESVM Chri-
ſtum, "quomodo propter iſta peruenit & aſſumptus eſt "quoniam
de diuina natura, in ipſum quidem fidem ſuſcipere, & eius diſcipulos fieri ante omnia ad baptiſma acceden- D *tes, quod & ipſe tradidit nobis, præformationẽ quidem habens ſperationis futurorum, in nomine autem celebrandum Patris & Filij & ſancti Spiritus. Hoc enim*
quod eſt, Vt baptizetur vnuſquiſque in nomine IESV Act. 2.
Chriſti, non hoc dicit, vt vocationem quæ in nomine Patris & Filij & ſancti Spiritus eſt, relinquentes, IESVM Chriſtum in baptiſmate vocent: ſed quale eſt
hoc, quòd in Moyſe baptizati ſunt in nube & in mari, 1. Cor. 10.
vt diceret, quia ſub nube & mari Aegyptiorum ſeparati ſunt, liberati eorum ſeruitute, vt Moyſis leges attenderent; tale eſt, Et baptizetur vnuſquiſque in nomine IESV Chriſti, vt cum ad ipſum acceſſiſſent tamquam ſaluatorem & omnium bonorum auctorem, & E *doctorem veritatis, ab ipſo, vtpote auctore bonorum & doctore veritatis, vocarentur: ſicut omnibus hominibus quamcumque ſectam ſequentibus, conſuetudo eſt ab ipſo dogmatis inuentore vocari, vt Platonici & Epicuræi, Manichæi & Marcioniſtæ, & ſi quidam tales dicuntur. Eodem enim modo & nos nominari Chriſtianos indicauerunt Apoſtoli, tamquam per hoc certũ facientes, quòd illius doctrinam oportet attendere: ſic quod & ab ipſo datum eſt, ſuſciperent baptiſma, in ipſo quidem primo conſtitutum, qui & primus baptizatus eſt: ab ipſo autem & ceteris traditum, vt ſecundum præformationem futurorum celebretur.*

Eiuſ-

Google

Eiuſdem Theodori ex libro quartodecimo de Incarnatione, vbi dicit, quòd imago erat Chriſtus Dei Verbi, & ſicut imago imperialis adorabatur ab omnibus.

17. *Et ſecundum duas rationes locum imaginis obtinet. Qui enim amant quoſdam, poſt mortem eorum ſæpius imagines ſtatuentes, hoc ſufficiens mortis ſolatium habere arbitrantur, & eum qui non videtur, nec præſens eſt, tamquam in imagine aſpicientes putant videre, ita flammam deſiderij & vigorem placantes. Sed etiam illi, qui per ciuitates habent Imperatorum imagines, tamquam præſentes & videndos honorare videntur eos qui non ſunt præſentes, cultu & adoratione imaginum. Iſta autem vtraque per illum adimplentur.* B *Omnes enim qui cum illo ſunt, & virtutem ſequuntur, & debitorum Dei parati redditores, diligunt eum, & valde honorãt: & charitatem quidem ei diuina natura, licet non aſpiciatur, adimplet in illo qui ab omnibus videtur, ſic omnibus exiſtimantibus, vt ipſum videntibus per illũ, & illi ſemper præſentibus: & honorem vero omnem ſic attribuunt, tamquam imagini Imperiali, cum quaſi in ipſo ſit diuina natura, & in ipſo ſpectetur. Si enim & Filius eſt qui inhabitare dicitur, ſed cum eo eſt etiam Pater, & inſeparabiliter omnimodo ad Filium eſſe ab omni creditur creatura; & Spiritus autem non abeſt, vtpote etiã in loco vnctionis factus ei, & cum eo eſt ſemper qui aſſumptus eſt; & non mirandum eſt, cum etiam* C *in quibuſlibet hominibus virtutem ſequẽtibus cum Filio & Pater eſſe dicitur: Veniemus enim & ego & Pater, & manſionem apud ipſum faciemus.* Ioan. 14. *Quòd autem & ſpiritus eiuſmodi hominum inſeparabilis eſt, certum eſt omnibus.*

Eiuſdem Theodori Mopſueſteni de commento ſecundum Lucam Euangelij.

18. Luc. 3. *Hoc enim, quòd, Hic eſt Filius meus dilectus, in quo mihi complacuit, in baptiſmate adoptionem demonſtrat *ſecundum comparationem Iudaicæ adoptionis, quia & ad illos dictum erat: Ego dixi, dij eſtis, & filij excelſi omnes. &, Filios genui & exaltaui; eius adoptionis præcipuum, eo quòd dixit, dilectus, & in quo mihi complacuit, oſtendens.* D *Propter hoc & vox Patris fiebat adoptionem confirmans, & Filij nominatione per adoptionem ſecundum gratiam eum qui vere filius eſt, demonſtrabat: cuius coniunctio ad veram & firmam adoptionem iſtum conſtituebat: & Spiritus ſanctus in ſpecie columbæ deſcendens, permanſit ſuper eum, quatenus in coniunctione ad eum qui vere Filius eſt, eius cooperationi intentus maneat, firmam adoptionis habẽs dignitatem: per omnia autem in quo primo adoptionis præformabatur baptiſma, dico autem Domini Chriſti, ex Patre & Filio & Spiritu ſancto hoc quod fiebat, complebatur.*

* ſed non ex comparatione. Pſal. 81. Eſai. 1.

Eiuſdem ex interpretatione octaui Pſalmi.

E 19. ** Ideo ergo differentiam quidem Dei Verbi & recepti hominis tantam nobis oſtendit Pſalmus: diuiſa vero hæc in nouo Teſtamento inueniuntur, Domino quidem in ſe accipiente primordia Pſalmi, in quibus factorem eum dicit eſſe creaturæ, & eleuatam habere ſuper cælos magnificentiam, & mirificari in omni terra; Apoſtolo autem ſecunda, quæ de homine ſunt, qui tantum beneficium meruit, in IESV accipiente; quomodo non manifeſtum, quòd alterum quidem nos diuina Scriptura docet euidenter eſſe Deum Verbum, alterum vero hominem, & multam eorum eſſe nobis oſtendis differentiam?*

A *Nam iſte quidem memorat, ille autem memoriam meretur: & iſte quidem viſitat, alter autem cum viſitationẽ meretur, beatus dicitur: & iſte quidem beneficiũ dando minuit paulo minus ab angelis, ille autem & per talem minutionem beneficium accepit: & iſte quidem gloria & honore coronat, alter autem coronatur, & pro his beatus dicitur: & iſte quidem conſtituit ipſum ſupra omnia opera manuum eius, & omnia ſubiecit ſub pedibus eius, alter autem meritus eſt dominari eis, quorum antea non habebat poteſtatem.* Pſalm. 8.

Eiuſdem ex principio commenti, quod in duodecim Prophetas ſcripſit, abnegans prophetias de Chriſto eſſe prædictas.

B *Sed non volentes iſta conſiderare, voces omnes trahere ad Dominum tentans Chriſtum, vt & quæ de populo facta ſunt, ſimili modo intelligerent, & riſum præſtarent Iudæis, quando ex ſcriptorum ſequentia nihil ad Dominum Chriſtum pertinentes oſtendunt voces.* 20.

Et poſt alia infert.

Tale eſt, Et quòd non derelicta eſt anima eius in inferno, nec caro eius vidit corruptionem. 21. *Nam Propheta quidem ſupra modum ipſam ponit circa populũ prouidentiam, volens dicere, quoniam inextentabiles eos ab omnibus conſeruauit malis. Quoniam autem hoc verum & ex ipſis rebus euentum accepit in Domino Chriſto, frequentiſſime de eo loquens beatus Petrus, vtitur voce,* C ** oſtendens quoniã quod de populo ſupra modum dictum eſt, ex quadam ratione vtente voce Propheta, hoc verum euentum in ipſis rebus accepit nunc in Domino Chriſto.* Pſal. 15. Act. 2. & 13.

Et poſt alia infert.

Eumdem intellectum habet & illud: Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea, & ſupra veſtimentum meum miſerunt ſortem. 22. Pſal. 21. *Quòd enim Pſalmus nullatenus conuenit Domino, certum eſt. Neque enim erat Domini Chriſti, qui peccatum non fecit, nec inuentus eſt dolus in ore eius, dicere, Longe à ſalute mea verba delictorum meorum.* 1. Petr. 2. Pſal. 21. *Sed & ipſe Dominus dum ſecundum communem hominum legem in paſſione opprimeretur, Deus meus,* Matth. 27. D *Deus meus, quare me dereliquiſti, emiſit vocẽ: & Apoſtoli, Diuiſerunt ſibi veſtimẽta mea, & ſuper veſtimentum meum miſerunt ſortem, ad eum traxerunt manifeſte: quoniam quod ſupra modum dictum fuerat prius à Dauid propter illata ei mala, hoc ex operibus euenit in Domino Chriſto, cuius & veſtimenta diuiſerunt, & ſorti tunicam ſubiecerunt.*

Eiuſdem in Pſalmo vigeſimoprimo.

Foderunt manus meas & pedes, & omnia perſcrutabantur, & quæ agebam, & quæ conabar. 23. Pſal. 21. *Nam foderunt, ex tranſlatione dixit eorum, qui per effoſſionem ſcrutari quæ in profundo ſunt tentant. Dinumerauerunt omnia oſſa mea, totius meæ fortitudinis & totius* E *meæ ſubſtantiæ derentatores facti ſunt, vt etiã numero mea ſubijcerent. Iſtud autem ex conſuetudine quam habent hoſtes, dixit: qui quando obtinuerint, numero & talibus ſubtilem notitiam inuentorum faciunt. Propterea & ſequenter dicens, Ipſi vero conſiderauerunt & conſpexerunt me, intulis, Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea, & ſupra veſtimentum meum miſerunt ſortem. Conſiderates autem me, ait, & conſpicientes quòd omnia eis euenerunt in me deſiderata, (conſpicere enim ita vt apud nos, dicitur pro eo quod eſt, Vidit in eum quæ volebat pati eum) iam tamquam me omnino malis dedito, ſicut hoſtes mea poſt vaſtationem & captiuitatem*

diuiſo-

Matth. 27. *diuiſerunt, forte diuiſionem eorum facientes. Et Euan-*
Ioan. 19. *geliſta quidem in Domino verba ex rebus aſſumens,*
eis vſus eſt, ſicut & in alijs diximus. Nam quòd non
Pſal. 21. *pertineat ad Dominum Pſalmus, in ſuperioribus eui-*
denter oſtendimus. At vero beatus Dauid ſupra mo-
dum iſta magis ex his quæ ab Abſalom facta ſunt, di-
xit, quoniam dum receſſiſſet Dauid, iure belli metropo-
2. Reg. 16. *lim ingreſſus, omnes quidem obtinuit res regales, non*
piguit autem etiam patris cubile inquinare.

Eiuſdem de interpretatione ſexageſimi octaui Pſalmi, in verbo illo, Dederunt in eſcam meam fel, & in ſiti mea potauerunt me aceto.

24. *Quomodo cibi & potus ſuaues quidem ſunt in tem-*
pore gaudij, inſuauia autem & amara in triſtitia, talia B
erant, inquit, quæ ab illis fiebant, vt ex triſtitia & ira
eſſet quidem mihi in locum fellis cibus, eſſet autem &
potio aceto nihil differens. Maxime autem hoc fit in
iracundijs quæ in tribulatione fiũt, quod veriſimile erat
pati eos contra ſuos. Vſus autem eſt Euangeliſta hoc
Pſal. 68. *teſtimonio in Domino, & ipſe autem Dominus, Zelus*
Ioan. 2. *domus tuæ comedit me, de ſeipſo dicens; & beatus Pau-*
Rom. 11. *lus de Iudæis loquens, Fiat menſa eorum &c. & bea-*
Act. 1. *tus Petrus de Iuda, Fiat habitatio eius deſerta. Et cer-*
te diuerſis conſtitutis rebus, nõ quaſi Pſalmo modo qui-
dem pro his dicto, iterum autem de illo, & iterum de
alio: ſed quia de Iudæis dicta ſunt plura, qui ſe ſepara-
uerunt de Deo & lege, conuincentia illorum indeuotio- C
nem, neceſſarius eſt teſtimoniorum vſus ſimul & ex re-
Pſal. 68. *bus captus, qualis eſt, Dederunt in eſcam meam fel, &*
in ſiti mea potauerunt me aceto.

Eiuſdem Theodori ex libro primo de Incarnatione, interpretationem facientis de confeſ-
Matth. 16. ſione Petri, in qua dicit, Tu es Chriſtus filius Dei viui.

25. *Sicut igitur per huiuſmodi confeſſionem non deita-*
Ioan. 1. *tis Nathanael habens ſcientiam oſtenditur, (Iudæi &*
Samaritæ talia ſperantes plurimum, quantum Dei Ver-
bi à ſcientia longe erant?) ſic & Martha per confeſſio-
Ioan. 11. *nem illam, non deitatis habens tunc ſcientiam proba-*
tur, manifeſte autem nec beatus Petrus. Adhuc ete- D
nim ipſis ſufficiebat tunc, reuelationem illam ſuſcipien-
Matt. 16. *tibus, præcipuum aliquid & maius de ipſo præter cete-*
rorum hominum phantaſiam accipere. Poſt reſurre-
ctionem autem ſpiritu perducti ad ſcientiam, tunc reue-
lationis perfectam ſcientiam ſuſcipiebant, vt ſcirent,
quia præcipuum ipſi præter ceteros homines non aliquo
puro honore ex Deo peruenit, ſicut in ceteris homini-
bus, ſed per vnitatem ad Deum Verbum, per quam om-
nis honoris ei particeps eſt poſt in cælos aſcenſum.

Eiuſdem de interpretatione Euangelij, libro primo.

26. *Matthæus quidem Euangeliſta poſt tentationes di-*
Matt. 4. *cit, quòd accedentes angeli miniſtrabant ei: ſcilicet cum* E
eo conſtituti, & cooperantes, & omnibus circa eum Deo
miniſtrantes, quòd iam per certamina ad diabolũ oſten-
ſus eſt clarior. Sed & quòd poſſuro ei aderant angeli,
Luc. 22. *ex Euangelijs diſcimus: & cum reſurrexit, in monu-*
Matt. 28. *mento viſi ſunt. Per omnia etenim iſta monſtrabatur*
dignitas Chriſti, quòd inſeparate ei angeli aderant, &
omnibus circa eum miniſtrabant. Sicut enim à peccan-
tibus ſeparantur, ſic & per meritum honoratis ſubue-
Ioan. 1. *niunt. Propter quod bene Dominus ait, quòd maius vi-*
debitis, & quòd cælum aperietur omnibus per me, &
omnes angeli ſemper mecum erunt, nunc quidem aſcen-
A *dentes, nunc vero deſcendentes, ſicut ad domeſticum Dei*
& amicum.

Eiuſdem Theodori ex libris de Incarnatione.

Plus inquietabatur Dominus & certamen habebat 27.
ad animæ paſſiones, quàm corporis, & meliore animo li-
bidines vincebat, mediante deitate ad perfectionem.
Vnde & Dominus ad hæc maxime inſtituens videtur
certamen. Cupiditate enim pecuniarum non deceptus,
& gloriæ deſiderio non tentus, carni quidem præbuit
nihil (nec enim illius erat talibus vinci,) animam au-
*tem ſi non recepiſſet, *ſed deitas eſt quæ eo vicerat, nul-* *
latenus eorum quæ facta ſunt, ad nos reſpicit lucrum.
(quæ enim ad conuerſationis perfectionem, ſimilitudo
B *deitatis & animæ humanæ?) Et videntur Domini cer-*
tamina non ad nos reſpiciens habere lucrum, ſed oſten-
tationis cuiuſdam gratia fuiſſe. Quòd ſi hoc dicere
non eſt poſſibile, (certum etenim eſt quòd illa propter
nos facta ſunt) & maius certamen inſtituit ad animæ
paſſiones, minus autem ad carnis, quanto & amplius
& magis inquietare illas contingebat, & magis illa
erat quæ & amplioris indigebat medicinæ, videlicet
quòd & carnem & animam aſſumens, per vtraque pro
vtriſque certabat: mortificans quidem in carne pecca-
tum, & manſuetans eius libidines, & facile capiendas
meliore ratione animæ faciens; erudiens autem animã,
& exercitans & ſuas paſſiones vincere, & carnis re-
C *frænare libidines. Hæc enim deitas inhabitans opera-*
batur, hæc inhabitans medebatur vtrique eorum.

Et dum recitabantur blaſphemiæ Theodori, ſancta Synodus exclamauit: Hæc iam condemnauimus, hæc iam anathematizauimus: anathema Theodoro Mopſueſteno, anathema Theodoro, & conſcriptis eius. Hæc aliena Eccleſiæ ſunt, hæc aliena orthodoxis ſunt, hæc aliena Patribus ſunt: hæc impietate plena ſunt, hæc aliena Synodis ſunt, hæc diuinas ſcripturas impugnãt. Vnus Theodorus, vnus Iudas.

Idem reuerendiſſimus Diaconus & notarius de eadem charta ſequentia recitauit.

D Eiuſdem ex libro cõtra Synuſiaſtas vel Apollinariſtas, quæ & propoſuit beatus Cyrillus, & refutauit,

Sed ſi caro erat, inquit, crucifixa, quomodo ſol radios 28.
auertit, & tenebræ occupauerunt terram omnem, & Matt. 27.
terræmotus, & petræ dirumpebantur, & mortui ſurre-
xerunt? Quid igitur dicunt & de tenebris in Aegypto Exod. 10.
factis in temporibus Moſis, non per tres horas, ſed per
tres dies? Quid autem propter alia per Moſen facta Ioſue 10.
miracula, & quæ per Ieſum Naue, qui ſolem ſtare fe-
cit? qui ſol & in temporibus Ezechiæ regis & contra 4. Reg. 20.
naturam retrouerſus eſt? & de Eliſæi reliquijs, quæ 4. Reg. 13.
mortuum ſuſcitarunt? Si enim Verbum Deum paſſum
E *demonſtrant, quæ in cruce facta ſunt, & propter homi-*
nem non concedant hæc facta eſſe: & quæ in tempori-
bus Moſis, propter genus Abraam non erant, & quæ in
temporibus Ieſu Naue, & quæ in Ezechiæ regis.
Quòd ſi illa propter Iudæorum populum mirabiliter
facta ſunt, quomodo non magis quæ in cruce facta ſunt,
propter Dei Verbi templum?

Eiuſdem ex libro octauo de Incarnatione.

Manifeſtum autem eſt, quòd vnitas conuenit. Per 29.
eam enim collectæ naturæ, vnam perſonam ſecundum
vnitatem effecerunt. Sicut enim de viro & muliere Geneſ. 2.
dicitur, quòd iam non ſunt duo, ſed vna caro: dicamus Matt. 19.
& nos

& nos rationabiliter ſecundum vnitatis rationem, A quoniam non ſunt duæ perſonæ, ſed vna, ſcilicet naturis diſcretis. Sicut enim ibi non nocet numero duorum vnam dici carnem: certum eſt enim, ſecundum [a] quod vna dicitur: ita & hic non nocet naturarum differentia, perſonæ vnitas. Quando etenim naturas diſcernimus, perfectam naturam Dei Verbi dicimus, & perfectam perſonam: nec enim ſine perſona eſt, ſubſiſtentiã dicere perfectam: perfectam autem & hominis naturam, & perſonam ſimiliter. Quando autem ad coniunctionem reſpicimus, vnam perſonam tunc dicimus.

[a] quid

Eiuſdem ex ſeptimo libro de Incarnatione, in quibus dicit, nec ſecundum ſubſtantiam, nec ſecundum operationem vnitatem Dei Verbi fa- B ctam eſſe, ſed ſecundum bonam voluntatem.

30. Neque igitur ſubſtantia dicere neque operatione poſſibile eſt, habitationem Deum Verbum facere. Quid itaque ſupereſt, qua vtamur ratione, quæ in his propria videbitur ſeruari? Certum igitur eſt, quòd bona voluntate oportet dicere inhabitationem factam eſſe. Bona autem voluntas, dicitur bona & optima Dei voluntas, quam faciat illis placitus, qui ei adhærere feſtinant, eo quòd viſa ſunt ei de ipſis.

Et poſt alia.

Cognoſci autem perſonæ vnitatem, eo quòd omnia per eum perficit: quæ vnitas facta eſt ex inhabitatione quæ eſt ſecundum bonam voluntatem. C Vnde dicentes Filium Dei iudicem venturum eſſe de cælis, ſimul hominis & Dei Verbi aduentum intelligimus: non quòd ſimiliter ei Deus Verbum traducitur ſecundum naturã, ſed quòd bona voluntate vnitas omni modo cum eo erit vbicumque fuerit, eo quòd & omnia perfecit per eum.

Eiuſdem de interpretatione Symboli trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum.

31. Sed Chriſtum quidem ſecundum carnem & aſſumptam ſerui formam, eum autem qui eam aſſumpſit, ſuper omnia nominaut Deum, intulit tamen hoc ſecundũ coniunctionem, vt per ſignificationem nominum naturarum, manifeſtam & diuiſionem faciat. Nemo igitur neque eum qui ſecundum carnem ex Iudæis eſt, dicat D Deum: nec iterum Deum qui eſt ſuper omnia, ſecundũ carnem ex Iudæis.

Eiuſdem ex commento Epiſtolæ ad Hebræos.

32. IESVM enim dicit à Nazareth, quem vnxit Deus
Act. 10. Spiritu ſancto & virtute. Qui autem de ſpiritu vnctus eſt, omnimodo aliquid inde aſſumpſit. Quis autem furens dicat, de ſpiritu aliquid aſſumpſiſſe diuinã naturam, necnon & participum? Participes enim eius videlicet vocat, qui & ipſi vncti ſunt. Qui autem vncti ſunt, & in hoc participes eius iuſte facti, non aliter vnctionis communicare dicantur, niſi ei qui aſſumptus eſt. Et hoc ipſum autem demonſtratur, quòd mercedem
Pſal. 44. iuſtam accepit. Pro hoc enim, inquit, quòd dilexiſti iu- E ſtitiam, & odiſti iniquitatem, pro his præcipuam vnctionem meruiſti.

Eiuſdem Theodori de interpretatione ſecundum Ioannem Euangelij, de libro primo.

33. Rabbi, tu es filius Dei, tu es rex Iſrael. hoc eſt: Tu
Ioan. 1. es ille, qui de longe prædicatus eſt Chriſtus. Hoc enim ſcilicet de Chriſto ſperabat, ſicut domeſtico conſtituto præter omnes Deo.

Et poſt alia.

34. Certus quidem & ipſe erat, Filium Dei non ſecundũ deitatis dicens natiuitatem, ſed ſecundum quod domeſticus Deo erat: per quod filij Dei, qui per virtutem domeſtici Deo conſtituti homines, interim vocabantur.

Eiuſdem Theodori ex libro ad baptizandos.

Quando enim dicit, De Filio ſuo, qui factus eſt 35.
ex ſemine Dauid ſecundum carnem, certum quidẽ quòd Rom. 1.
filium hic eum qui ex ſemine Dauid factus eſt ſecundũ carnem, non Deum dicit Verbum, ſed aſſumptam ſerui formam. Nec enim Deus ſecundum carnem, nec Deus ex ſemine factus eſt Dauid, ſed ſumptus pro nobis homo, quem filium beatus Apoſtolus manifeſte vocat. Ibid.

Eiuſdem Theodori ex eodem libro.

Renatus, alter factus es pro altero, non iam pars 36.
Adam mutabilis & peccatis circumfuſi, ſed Chriſti, qui omnino inculpabilis per reſurrectionem factus eſt.

Eiuſdem ex eodem libro.

Vt multam quidem eius faceret diligentiam, omnia 37.
autem illius propria faceret & toleraret, per omnes [b] eo ducto paſſiones, per quas eum ſecundum ſuam virtutem perfectum fecit, nec à mortuis ſecundum ſuæ naturæ legem recedens, ſed ſua præſentia & operatione & gratia liberans quidem eum de morte, & malis quæ inde ſunt; reſuſcitans autem eum de mortuis, & ad meliorem finem perducens.

[b] conductum

Eiuſdem Theodori ex eodem libro.

Deinde oſtendens cuius gratia paſſus eſt, diminutio- 38.
nem infert, quatenus citra Deum pro omnibus guſtaret Hebr. 2.
mortem: quia, diuina natura ita volente, ſeparata illa, ipſe per ſe pro omnium vtilitate guſtauit mortem: & oſtendens quòd deitas ſeparata quidem erat ab illo qui paſſus eſt ſecundum mortis experimentum, quia nec poſſibile erat illam mortis experimentum accipere, non tamen illi qui paſſus eſt, abfuerat ſecundum diligentiam.

Eiuſdem ex eodem libro.

IESVM enim, ait, de Nazareth, quem vnxit Deus 39.
ſpiritu & virtute, cuius vnctionem meritus, & imma- Act. 10.
culatus effectus eſt per omnia, & ad diuinam naturam meruit coniunctionem. Neque enim coniunctionem ſuſcepiſſet illam, niſi prius immaculatus factus fuiſſet, vt ſic condeceat illinc vnitatem.

Eiuſdem Theodori ex interpretatione ſecundum Matthæum Euangelij.

Nam & illud, Hic eſt Filius meus dilectus, in quo 40.
mihi complacuit, inſania euidens eſt de Deo Verbo pu- Matt. 3.
tare dicere eum. Qui enim dixit, Hic eſt Filius meus dilectus; & intulit, In quo mihi complacuit, ſignificauit quòd aperte ad comparationem hoc dicit aliorum filiorum, qui nec dilecti ei facti ſunt, nec placere nimis potuerunt ei.

Eiuſdem ex libro ad baptizandos.

Permanens autem, donec ſecundum ſuam creaturam 41.
& virtutem ſoluens mortis dolores, liberauit eum ineffabilibus illis vinculis, & de mortuis reſuſcitans, tranſtulit quidem in immortalem vitam; incorruptum autem eum & immortalem & immutabilem efficiens, in cælum duxit.

Et poſt alia.

Chriſtum iuſtificatum & immaculatum factum vir- 42.
tute ſancti Spiritus, ſicut beatus Paulus modo quidem
dicit, quòd iuſtificatus eſt in ſpiritu; modo vero, Qui 1. Tim. 3.
per ſpiritum æternum, immaculatũ ſe obtulit Deo, mo- Hebr. 9.
ri quidem fecit ſecundum legem hominum, vtpote autem impeccabilem virtute ſancti Spiritus factum, reſuſcitauit de mortuis, & ad vitam conſtituit meliorem:

immu-

Digitized by Google

immutabilem quidem animæ cogitationibus, incorruptum autem & indiſſolutum & carne faciene.

Et poſt alia.

1.Cor.15. *Deo autem gratias, qui nobis dedit victoriã per Dominum noſtrum* IESVM *Chriſtum; iſtorum cauſam fuiſſe nobis dicens Deum, qui contra omnes aduerſarios nobis dedit victoriam ſiue mortis, ſiue peccati, ſiue cuiuſcumque hinc naſcendi mali: qui Dominum noſtrum* IESVM *Chriſtum pro nobis hominem ſumens, & ipſum per reſurrectionem de mortuis ad meliorem tranſtulit finem, & in dextera ſua ſedere fecit, & nobis ad eum donauit communionem.*

Eiuſdem ex libro xij. de Incarnatione.

43. *Cum ergo interrogent, hominis genitrix, aut Dei genitrix Maria, dicatur à nobis, Vtraque, vnum quidem natura rei, alterum autem relatione. Hominis enim genitrix natura, quia homo erat & in ventre Mariæ, qui & proceſſit inde; Dei autem genitrix, quia Deus erat in homine nato; non in illo circumſcriptus ſecundum naturam, ſed quod in eo erat affectu voluntatis.*

Eiuſdem Theodori, quæ propoſuit ſanctus Cyrillus & refutauit.

44. 3.ſeſſ. *Gratia filius qui ex Maria eſt homo, natura autem Deus Verbum. Quod autem ſecundum gratiam, non natura: & quod ſecundum naturam, non gratia. Non duo filij. Sufficiat corpori quod ex nobis eſt, ſecundum gratiam filiatio, gloria, & immortalitas, quia templum Dei Verbi factum eſt. Non ſupra naturam eleuetur, & Deus Verbum pro debita à nobis gratiarum actione non iniurietur. Et quæ, eſt iniuria? Componere eum cum corpore, & putare indigere corporis ad perfectam filiationem. Nec ipſe Deus Verbum vult ſe Dauid filiũ eſſe, ſed Dominum: corpus autem hoc vocari Dauid filium, non ſolum non inuidit, ſed & propter hoc adfuit.*

Eiuſdem Theodori ex his quæ refutauit ſanctus Cyrillus.

45. *Quando erit quæſtio de natiuitatibus ſecundum naturam, ne Mariæ filius Deus Verbum exiſtimetur: mortalis enim mortalem generat ſecundum naturam, & corpus ſimile ſibi. Et duas natiuitates Deus Verbum non ſuſtinuit, vnam quidem ante ſæcula, alteram autem in poſterioribus temporibus.*

Eiuſdem ex interpretatione Epiſtolæ ad Hebræos.

46. *Ergo iam ceſſabunt ab impudente pugna; deſiſtent autem à vana contentione, erubeſcentes euidentiã prædictorum.* Hebr.2. *Plurimos enim, dicit, filios in gloriam ducentem. Ecce igitur in filiationis ratione Apoſtolus apparet aſſumptum hominem ceteris connumerans, non ſecundum quod illis ſimiliter filiationis particeps eſt, ſed ſecundum quod ſimiliter gratia filiationem aſſumpſit, Deitate ſola naturalem filiationem poſſidente.*

Eiuſdem ex libro xij. de Incarnatione.

47. *Sed ad hoc dicunt, quòd* IESVS *nomen, Saluatorem ſignificat. Saluator autem, dicit, quomodo ille homo dicatur? obliti quòd Ieſus dicebatur etiam filius Naue: & quod mirandum eſt,* [a] *qui ante ſic vocatus eſt, ſortuito in generatione, ſed tranſnominatus à Moſe. Certum autem eſt quòd non hoc imponere homini patiebatur, ſi diuinam naturam omnimodo ſignificabat.*

[a] quia non ſic vocatus for.

Eiuſdem ex eodem libro.

48. *Itaque non ſolum filium ipſum vocat, à Deo Verbo ſeparans, ſed etiam ſecundum filiationis rationem connumerans ceteris participibus filiationis conuincitur: quoniam gratia & ipſe particeps fuit filiationis, non naturaliter ex Patre natus, habens tamen ad ceteros excellentiam; quia vnitate ad ipſum filiationem poſſidet, quod ei firmiorem ipſius rei donat participationẽ.*

Theodori ex libro ſecundo de Incarnatione.

Homo IESVS *ſimiliter omnibus hominibus, nihil differens connaturalibus hominibus,* [a] *quàmq. ipſi gratiam dedit: gratia autem data naturam non immutat: ſed poſt mortis deſtructionem donauit ei Deus nomen ſupra omne nomen.* 49. Philip.2.

[a] quàm quod

Eiuſdem ex eodem libro.

Sed mei fratres, qui eiuſdem mihi matris filij, dicunt mihi: Non ſepara hominem & Deum, ſed vnum eumdemq. dic hominem. Dico connaturalem mihi, dico Deum. Si dicam connaturalem Deo, dico, Quomodo homo & Deus vnum eſt? Numquid vna natura hominis & Dei, domini & ſerui, factoris & facturæ? Homo homini conſubſtantialis eſt, Deus autem Deo conſubſtantialis eſt. Quomodo igitur homo & Deus vnum per vnitatem eſſe poteſt, qui ſaluificat & ſaluificatur, qui ante ſæcula eſt, & qui ex Maria apparuit? 50. 3.ſeſſ.

Eiuſdem ex quarto libro commenti ſecundum Matthæum de * hecatontarcho.

* i. Centurione

Bene intulit, Namque & ego homo ſum: vt dicat, Nihil mirandum ſi hoc potes, cum ſis homo accipiens à Deo: quoniam & ego cum hoc ſim, accipio obedientes, [a] *ſemel habens iubendi poteſtatem propter datoris indulgentiam.* 51. Matth 8.

[a] ſimul

Eiuſdem ex eodem libro.

Quapropter nec incongruum eſt, & te accepta iſta à Deo poteſtate, verbo ſolo iubentem abigere paſſiones. Nec enim tamquam filio Dei & ante vniuerſam creaturam exiſtenti, & creatori eorum quæ ſunt, acceſſit Centurio. 52.

Eiuſdem ex libro xiij. de Incarnatione.

Conſonantia & Apoſtolus dicit: Et manifeſte magnum eſt pietatis myſterium: qui manifeſtatus eſt in carne, iuſtificatus eſt in ſpiritu: iuſtificatum eſſe in ſpiritu dicens ipſum, ſiue quòd ante baptiſmum cum ſubtilitate competente legem cuſtodijt, ſiue quòd etiam poſt illud gratiæ conuerſationem cooperatione ſpiritus cum magna compleuit ſubtilitate. 53. 1.Tim.3.

Eiuſdem Theodori ex quartodecimo libro eiuſdem opuſculi.

Idem hoc dicemus iuſte & de Domino, quòd Deus Verbum ſciens eius virtutem, & ſecundum præſcientiam, ſtatim in ipſo initio complaſmationis inhabitare bene voluit, & vniens eum ſibi affectu voluntatis, maiorem quamdam præſtabat ei gratiam, vtpote gratiæ quæ in eum eſt, & in omnes homines diuidenda. Vnde & circa bona voluntatem integram ei cuſtodiebat. Non enim hoc docemus, quòd ille homo voluntatem habebat nullam, ſed quòd volebat quidem bonum, magis autem ei voluntarie plurimum aderat & boni deſiderium, & contrarij odium. Conſeruabatur vero à diuina gratia illi voluntas integra ab initio, Deo, qualis erit, ſubtiliter ſciente: qui & ad confirmandum eum magnam illi cooperationem habitatione ſua præſtabat pro omnium noſtrum ſalute. Vnde nec iniuſtum dicat aliquis eſſe, quòd præter omnes præcipuum aliquid datum eſt illi homini, qui à Domino aſſumptus eſt. 54.

Eiuſdem Theodori ex his quæ ſunt in Euangelium ſecundum Matthæum: in quibus dixit, quòd Deus creauit cõtraria, id eſt, bona & mala.

55. *Nam rationalis quidem proprium eſt, diſcretio bonorum & malorum. Cum vero non eſſent contraria, non erat ei poſſibile aliquid diſcernere. Primum igitur in his quæ creata ſunt, magnam contrarietatem fecit.*

Eiuſdem ex libro, quòd Deus peccatum docuit, & mortem introduxit.

56. *Quoniam autem non obaudiit Adam, deinde ſubditus eſt morti: & factum eſt hoc propter inobedientiam, quod & citra inobedientiam propter vtilitatem noſtrā à creatore factum eſt, edocti ſumus omnes peccatum.*

Eiuſdem Theodori ex libro quinto commenti de creatura, in quibus & bona & mala à Deo eſſe facta dicit.

57. *Nec igitur mortem non ſponte & præter iudicium ſuum intulit hominibus, neque peccato aditum ad nullam vtilitatem dedit: nec enim hoc fieri nolens non poterat: ſed quoniam ſciebat vtile eſſe nobis, magis autem omnibus rationabilibus, prius quidem malorum & deteriorum fieri aditum, poſtea autem deleri quidem hæc, introduci autem meliora: ideo in duos ſtatus diuiſit Deus creaturam, præſentem & futurum, in illo quidem ad immortalitatem & immutabilitatem omnia ducturus, in præſenti vero creatura in mortem & mutabilitatem interim nos dimittens. Nam ſi quidem ſtatim ab initio immortales nos fecerit & immutabiles, nullam differentiam ad irrationabilia haberemus, proprium neſcientes bonum. Ignorantes enim mutabilitatem, immutabilitatis ignorabamus bonum: neſcientes mortem, immortalitatis lucrum neſciebamus: ignorantes corruptionem, non laudabamus incorruptionem: neſcientes paſſionum grauamen, impaſſibilitatem non mirabamur. Compendioſe dicere, ne longum ſermonem faciam: neſcientes malorum experimentum, bonorum illorum non poteramus ſcientiam mereri.*

Eiuſdem de eiſdem, & angelos, & homines, & dæmones ſimiliter malos eſſe dicentis.

58. *Neceſſe eſt autem, omnia ſimul rationabilia, inuiſibilia dico, & nos ipſos, quibus mortale quidem eſt corpus, anima autem per omnia * eiuſdem inuiſibilibus & rationabilibus ſubſtantijs, hic quidem præſentem mutabilitatem pati, vt optima erudiamur doctrina religioſitatis, & ad beneuolentiam conſtituamur.*

* ſ. immortalis, cum eiſdem

Eiuſdem interimentis iudicium, & dicentis quòd mutabilia & mortalia omnia facta ſunt, & iterum omnia immutabilia & immortalia ſtatim poſt reſurrectionem erunt ſecundum ſimilitudinem Chriſti.

59. *Quod quidem placuit Deo, hoc erat in duos ſtatus diuidere creaturam: vnum quidem qui præſens eſt, in quo mutabilia omnia fecit: alterum autem qui futurus eſt, cum renouans omnia ad immutabilitatē transferet: quorum principium nobis oſtendit in diſpenſatione Domini Chriſti, quem ex nobis exiſtentem reſuſcitauit ex mortuis, & immortalem corpore, & immutabilem fecit * animam: per quod demonſtrauit, quia circa vniuerſam creaturam hoc futurum eſt.*

* ſ. anima:

Eiuſdem ex quarto libro de creatura.

60. *Illo certo conſtituto, quòd quemadmodum nobis per reſurrectionem & corpus incorruptum & immutabilis anima erit, eodem modo & inuiſibilibus & rationabilibus naturis immutabilem mereri continget, nunc quidem accipientibus conuerſionem, ſicut verſa multoties decem millia dæmonum oſtendunt, tunc autem in immutabilitatem nobiſcum futuris.*

Eiuſdem ex quinto libro, quòd ſciens Deus expedire hominibus peccatū, hoc fieri diſpoſuit.

Nam ſciebat quidem quòd peccabunt omnimodo, concedebat vero hoc fieri, expedire eis cognoſcens: quoniam nec erat poſſibile eum, qui cum fecerit non extantes, & tantorum quidem demonſtrauerit dominos, tanta vero bona propoſuerit vt eis fruantur, non prohibere peccati aditum, ſi expedire eis hoc cognoſceret. Sed enim non erat poſſibile, nos aliter diſcere peccatum, & paſſionum moleſtiam & deteriora, & noſtram infirmitatem in his demonſtrandam, ad oſtendendam magnitudinem immutabilitatis, quam poſtea nobis eſſet donaturus, niſi ſic ab initio hæc fuiſſent à Deo diſpenſata, vt collatione & experimento infinitorum illorum bonorum poſſemus ſcire magnitudinem: & huius gratia, vtpote profuturum nobis, peccatum intrare dimittens, magnum in eius bello auxilium inuenit. 61.

Eiuſdem Theodori detrahentis quæ ſunt de flammea framea & de Cherubim dicta. Geneſ. 3.

Nam flammeam quidem frameam dicunt, vt dicat quia ignis eſt terribilis coruſcans, in habitu gladij extenſus, vt bifariam terribilis quidam viſus eſſet videntium, & ex natura & ex habitu eius quod oſtendebatur: quam & verti dixit, vt aſſiduitate motus coruſcans, terribiliorem & maiorem videnti timorem faceret. Cherubim vero animalium dicit quaſdam formas terribiles, & potentes tremefacere videntem. Sicut enim nos animalia quædam forſitan ianuis conſtituimus, ſic Deus flammeam frameam conſtituit & Cherubim, vt per ea Adam cum timore, quæ eſt terribilis de viſu, prohibitus introitu Paradiſi, merito caſtigaretur. Non enim inuiſibiles quaſdam virtutes dicit Cherubim hic, ſicut quidam arbitrantur: quoniam non aliquid valebat inuiſibilis natura ibi, cum ſenſibilis viſus eſſe deberet, & quæ Adam caſtigaret. Nec igitur flammea framea natura erat ignis, ſed talis viſus: nec Cherubim animalia, ſed viſus talis. 62.

Eiuſdem Theodori reprobantis & librum Iob, & contra conſcriptorem eius, id eſt, ſanctum Spiritum, dicentis quòd pagana ſapiens hunc librum conſcripſit.

His quæ pro doctrina hominum ſcripta ſunt, & Salomonis libri connumerandi ſunt, id eſt, Prouerbia & Eccleſiaſta, quæ ipſe ex ſua perſona ad aliorum vtilitatem compoſuit, cum prophetiæ quidem gratiam non accepiſſet, prudentiæ vero gratiam, quæ euidenter altera eſt præter illam, ſecundum beati Pauli vocem. 63. 1. Cor. 12.

Et poſt alia.

Erat igitur ſatis idoneum, ſuperuacua quidem omnia verba auferre ſcriptura: quæ autem ad ſignificationem vitæ eius neceſſaria erant exponere, quæ omnia ſufficiebant quemlibet ad meliora conuertere, & æmulatorem facere boni. Nunc vero cum hoc non feciſſet, ad vani honoris amorem non neceſſarium reſpiciens, non in minimis exiſtimationi iuſti nocuit apud eos, qui diuinas Scripturas non cum debita deuotione iudicare ſolent, & ex hoc multos fecit ſcripta inculpare, & ad accuſationem ea trahere beati Iob. 64.

Et poſt alia.

Ipſa ſtatim verba, ex quibus incipere eum dicit conſcriptor, cum perueniſſent amici, quis conſideranter omnia videns, omnia vel dicens, putet aut dicat iuſti vnquam menti conuenire? Maledicta enim tam multa colligere ſtatim ab initio, & rebus ea imponere quæ maledi- 65. Iob 3.

ledictum ſuſcipere non poßunt, quia nec ſubſiſtere creduntur, quis exiſtimet vira conuenire, qui cum tanta ſapientia & virtute & reuerentia ſuam vitam gubernaſſet?

Et per omnia reprobans ſcripturam Iob, & conſcriptori maledicens (idem autem eſt dicere ſancto Spiritui) in fine interpretationis blaſphemiæ ſuæ ita dicit:

66. Iob 42. *Paruum autem & iſtud flagitium ad hoc quod in fine poſitum eſt. Hoc enim quod dixit, tertiam filiam ſuam Amalthea cornu eum vocaſſe, nihil aliud eſt, quàm oſtendere eum paganicis fabulis aßentientem, & idololatriæ figmenta diligentem, certo quidem conſtituto, quòd nec ſcire quidem de Ioue & Saturno & Iunone paganicas fabulas poterat Iob beatus, homo barbarus & Edomitanus genere. Quòd ſi & ſciret, ſed non filiæ ſuæ mirabiliter diuinitus natæ, ex idololatriæ paganis fabulis nomen imponeret, decorare eam exiſtimans ſi ita nominata fuiſſet. Hæc enim erat paganicis fabulis conſentientis, & idololatriæ diligentis figmenta, & filiam decorare per ea volentis, & deſiderantis & ſibi & filiæ ſuæ ad fabularum figmenta communionem eße videri. Sed quòd omne hoc figmentum eſt, omnibus certum eſt.*

Et poſt alia.

67. *Et conſcriptor quidem manifeſtus eſt, ex amore magno & importuno vani honoris hoc paſſus. Vt enim ſemetipſum oſtenderet & extranea eruditum eſſe doctrina, & paganorum fabularum ſcientiam habuiße, quas de illis quos deos putabant, firmas habebant, minimum exiſtimauit nominationem iſtam inde acceptã iuſto imponere, quaſi per eam filiam ſuam decorare volenti. Mihi vero ex tota libri conſcriptione certus eſt conſcriptor paganica ſcientia eſſe eruditus, ad cuius imitationem præſentem volens ſcripturam componere, nocuit hiſtoriæ pulchritudini. Qui enim apud illos tragœdias componunt, cauſas quidem accipiunt ab his quæ multi loquuntur, quando etiam eas contigerit quodammodo apud plurimos opinionem veritatis habere: pura autem cauſa vtentes, ſuam artem & ſapientiam in compoſitione fabularum oſtendere feſtinant, & perſonas introducentes ſibi placitas, & voces circumponentes eis, à quibus clariores fieri arbitrantur & decorari, vt & querimoniam & laudem quæ à ſcriptis infertur, ſiue per intellectum, ſiue per ipſa verba ſcriptor peccauerit, non ad perſonas quarum verba confingit, legentes referant, ſed ad fabulæ conſcriptorem. Et iſte autem cum inueniſſet & de beato Iob hiſtoriam maximam & claram, quæ in ore omnium ſimiliter ferebatur non ſolum Iſraelitici generis, ſed & aliorũ, quem etiam clariorem Dei teſtimonium faciebat quod factum eſt ad prophetam, gloriam ex magnitudine cauſæ volens ſuſcipere, hanc ſcripturam compoſuit, non cogitans quòd multa differentia eſt inter hiſtoriam iuſti ſecundum diuina ſcriptura & ſimplicitatem & ſubtilitatem propoſitam, & inter verba ſuperflua, & ad probationem conficta. Inde & illas plaſmationes fecit, in quibus certantem ad Deum* Iob 12. & ſeqq. *fecit diabolum, & voces ſicut voluit circumpoſuit, alias quidẽ iuſto, alias vero amicis: in quibus vocibus quantum competenti exceſſit, dictum eſt etiam in ſuperioribus.* Iob 40. *Illum autem Elium in poſtremo introduxit tanta iniuriæ plena dicentem aduerſus iuſtum, & in fine perſona magnitudinis diuinæ naturæ circumpoſuit talem dictionem, in qua non piguit etiam figmentum *cetus addere. Ex hoc autem importuno vani honoris amore, & nominationem hanc ex fabulis paganicis arreptam, beato Iob applicauit.* *ceti

Adhæc autẽ deſpernit idẽ Theodorus & Canticum canticorum, & ſicut ad amatam ſibi hæc Salomonem ſcripſiſſe dicit, infanda Chriſtianorum auribus de hoc exponens. Habet autem ſic.

Cum me piguiſſet Cantica canticorum perlegere, 68. *quoniam neque ſecundum propheticam ſpeciem expoſita ſunt, neque ſecundum hiſtoriarum traditionem, ſicut ſcriptura Regnorum, neque demonſtratiua admonitione ſtudij vtuntur, neſcio quomodo tuarum litterarum præceptum de Cantico canticorum exigens à nobis irrecuſabiliter cauſam, fecit me circa eam diligentiorem, violenter quidem. Et ſic nec enim ceſſaui, & initio ipſo lectionis quaſi ſtudioſa alacritate oſcitans frequenter & dormitans, ſicut conuiuio codicis nuptiali, & hoc regali, perçantatus.*

Et poſt pauca.

Sed ſic per ſapientiam Gentibus & Iudæis prædicabilem & terribilem exiſtentem vt ſolertem. Vnde & 69. *pax ei firmior, quàm in anterioribus temporibus erat, timore ſumma circa ea prudẽtia frænatis gentibus bella amantibus, Aegyptiacum conuiuium facit, Salomonem apud Iudæos vitioſum, tamquam legum paternarum præuaricatorem, abdicantium alienigenas nuptias, & ad puellæ conuiuium * cecidit fugiendæ quidem etiam ipſo patrio deformi colore (nocturnorum enim colorum Aegyptus genitrix) magis vero fugiendæ, quoniam qui genus habebat ex Cham, qui heres fuit antiquæ maledictionis Noe, ex quibus paſſus eſt aliquid Salomon circa coniugis deſiderium, & opprobrio præuaricationis irritatus, componit Canticã excuſationem, vt gratior etiam vxori ſit, canticis delectans pro ea factis: & improperantes ſapienter percuſſit, tamquam conſcripti cauſam illi dantes lætitiarum, & non pœnitentia propter nuptias tamquam prauas. Vnde ab oſculis nuptialibus ſtatim ei & initium eſt, tamquam ſiſtenti nouam nuptam reclamantem vituperantibus: Oſculetur me ſponſus ab oſculis oris eius, & veſtrum mihi cura nulla opprobrium latrantium. Et iterum irritatio ad vituperationes pro ſponſa ſua calidior: Nigra ſum & bona, filiæ Hieruſalem, ſicut tabernacula Cedar, ſicut pellis Salomonis. Ne mihi, dicit, calorem ad vituperationem proponite, niſi forte etiam bene compoſitarum ædificationum ex nigra lapide Arabiæ miraculum, vituperationem eße putatis: quorum lapidum mihi membra ſimilia ſunt, ſicut quidam lapides pretioſi. Cæruleo enim ipſo coloris, quod vituperantes canitis, ſimilitudo eſt talium lapidum, & regalis purpuræ, & regalis non ſimpliciter, ſed qualem Salomon circumdatur, qui plus omnibus regibus ornamenta amat. Sed & ceteri Cantici expoſitio, irritatio eſt vituperationum tamquam inſipientium, & ſine cauſa alienigena vocantium ea quæ cognita ſunt.* Exod 34. 3. Reg. 3. Geneſ 9. Cant. 1. Ibid.

Et poſt alia.

Qui enim canit omnem cantationem, ſe delectat: ego 70. *vero quidem cano propoſitam cantationem: quibus vero cano, non cum illis me delectans cano: nolebam enim mearum nuptiarum detractionis eße in ſæcula conſcriptor. Neceſſitate autem excuſationis valens canere, quorum non volo, cantationem canere cogor, vt ſit mihi canticum ſuper morem cantici. Canere enim modo cum*

A ſponſa cogor, quæ vituperant publicam excuſationem, & clamare ea quæ abſcondere nubentibus decet. Quoniam enim confligere nos vituperationibus putant, & reprehenſionum opprobriis diuidere, audiant nos noſtros amplexus cauentes calidius, & nuptialium noſtrorum vnguentorum amplius odorem accipiant: circumſanent canticis tragicis noſtrorum oſculorum: clama tuam nigritudinem ſponſa purpuream, gratioſam clama: tuum genus vituperatur laudabilis originis, Iſrael congentile. Incipe initio reſponſionis ad eos: Ex calidis oſculis meis cognoſcant, quòd amatoriis ſermonibus adinuicem fruimur: diſcant percutientes vituperationibus tacitam citharam nuptias amantem: cognoſcant maledictionibus, quòd ſaltare in meis nuptiis à nobis putati B ſunt. Non maledicere ſciant, quòd excitauerunt amorem reſonantem iucundiora vituperatoribus: intret aures eorum amarus aliquis in corde ſtimulus noſtrorum oſculorum. Sed intellectus quidem conſcriptori eiuſmodi eſt, hebetat vero intellectum, eo quòd ſine nomine conſcriptionem fecit, tantummodo non clamans ad Iſrael, quòd non ipſius Salomonis eſt conſcriptor, ſed neceſſitate æmulationis.

Et poſt pauca.

71. Quæ omnia oportet legentes librum cogitando, nec ad impudicitiæ hortationem putare eſſe conſcriptionem ſapientiſſimi, & propter hoc odiſſe: (qualis enim eſſet vtilitas Salomoni feſtinare ad conſcriptionem impudi- C citiæ, cui & ſine conſcriptione poteſtas erat impudicitiæ?) nec collaudare codicem, ſicut habentem propheticam dictationem bonorum Eccleſiæ. Si enim propheticam gratiam meruiſſet, mentionem alicubi Dei feciſſet: (in nulla enim prophetica ſcriptura Deus non memoratur:) ſed ſcire debent omnes, æmulationis nuptialis codicem menſale canticum eſſe, ſicut & de amore poſtea conuiuium Plato conſcripſit. Vnde nec Iudæis, nec nobis publica lectio vnquam Cantici canticorum facta eſt, tamquam domeſticus & nuptialis Salomonis conuiuiis cantus opprobria ſponſæ ſonans.

D Iſti ſunt theſauri impietatis Theodori.

Sceleratum ſymbolum impii Theodori.

Habetur in Act. 6. Conc. Epheſ. 436. EOS qui nunc primum erudiuntur Eccleſiaſticorum dogmatum ſubtilitatem, ſeu ab aliquo hæretico errore tranſire volunt ad veritatem, doceri oportet & conſiteri, quòd credimus in vnum Deum Patrem ſempiternum, qui non poſtea cœpit eſſe, ſed ſupra conſtitutum ſempiternum: ſed neque poſtremo factum patrem, quia ſemper & Deus erat & pater. Credimus autem & in vnum Filium Dei vnigenitum, qui eſt de ſubſtantia Patris, vt vere filium, qui & eiuſdem ſubſtantiæ eſt, cuius & eſt & creditur filius. Et in Spiritum autem ſanctum, qui ex Dei eſt ſub- E ſtantia, qui non filius, Deus autem eſt ſecundum ſubſtantiam, quia illius eſt ſubſtantiæ, cuius eſt Deus & Pater, ex quo ſecundum ſubſtantiam eſt. Nos enim,

1. Cor. 2. inquit, non ſpiritum huius mundi accepimus, ſed ſpiritum qui ex Deo eſt, à creatura quidem ipſum ſegregans omni, Deo autem coniungens, ex quo ſecundum ſubſtantiam eſt, propria autem ratione præter omnem creaturam, quam non ſecundum ſubſtantiam, ſed cauſa opificationis ex Deo eſſe putamus: & neque filium putantes, neque per filium eſſentiam accipientem. Confitemur autem Patrem vnum perfectum perſona, & Filium ſimiliter, & Spiritum ſanctum

A eodem modo. Salua autem ratione pietatis nobis Patrem & Filium & Spiritum ſanctum non tres aliquas ſubſtantias diuerſas putare, ſed vnam eamdem naturam deitatis cognoſcentes. Oportet autem & de diſpenſatione, quam pro noſtra ſalute in ea diſpenſatione quæ eſt circa Dominum Chriſtum, Dominus effecit Deus, ſcire quod Deus verum hominem aſſumpſit perfectum, à ſemine conſtitutum Abraam & David, Matth. 1. Rom. 1. ſecundum declarationem ſcripturarum diuinarum, hoc conſtitutum natura, quod erant illi quorum de ſemine erat: hominem perfectum ſecundum naturam, & ex anima intellectuali & carne conſiſtentem humana: quem hominem conſtitutum ſecundum noſtram natu- Galat. 4. B ram Spiritus ſancti virtute in Virgine factum, & natum ex muliere, & factum ſub lege, vt omnes nos redimeret à legis ſeruitute, quam longe ante ſtatuit, adoptionem recipientes ineffabiliter coniunxit ſibi: qui mortem quidem eum ſecundum legem hominum ſuſtinere fecit, reſuſcitauit autem ex mortuis, & eduxit in cælum, & ſedere fecit in dextera Dei, vnde ſuper Epheſ. 1. omnem conſtitutus Principatum, & Poteſtatem, & Dominationem, & Virtutem, & omne nomen quod nominatur non ſolum in hoc ſæculo, ſed etiam in futuro, ab omni creatura ſuſcipit venerationem, vt inſeparabilem ad diuinam naturam habens coniunctionem, relatione Dei & intellectu, omni ei creatura veneratio- C nem attribuente. Et neque duos dicimus filios, neque duos dominos, quoniam vnus filius ſecundum ſubſtantiam Deus Verbum, vnigenitus filius Patris, cui iſte coniunctus & particeps, communionem habet filii nomine & honoris: & Dominus ſecundum ſubſtantiam Deus Verbum, cui coniunctus iſte communionem habet honoris. Et ideo nec duos dicimus filios, nec duos dominos: quoniam certo conſtituto ſecundum naturam Domino & Filio, inſeparabilem habens ad eum coniunctionem, qui pro noſtra aſſumptus eſt ſalute, cum illo honorem & nominationem Filii & Domini habet, non tamquam noſtrum vnuſquiſque per ſeipſum ſubſiſtens filius, (vnde & filii multi ſecundum Galat. 3. b & alibi. D beatum dicimur Paulum) ſed ſolus præcipuum habens hoc, vt in coniunctione ad Deum Verbum, tam filiationis quàm dominationis particeps ſit, amputans omnem intellectum dualitatis filiorum & dominorum. Præbet autem nobis in coniunctione ad Deum Verbum, omnem habere eius & fidem, & intellectum, & viſionem, pro quibus & venerationem relatione Dei ab omni ſuſcipit creatura. Vnum ergo filium dicimus & Dominum IESVM Chriſtum, per quem omnia facta ſunt: principaliter quidem Deum Verbum intelligentes, qui ſecundum ſubſtantiam & filius Dei, & Dominus eſt. Deinde ſimul mente accipientes ſum- Act. 10. f ptum IESVM, qui eſt de Nazareth, quē vnxit Deus E ſpiritu & virtute, vt coniunctione ad Deum Verbum, filiationis & dominationis participem conſtitutum, qui 1. Cor. 15. ſecundus Adam à beato vocatur Paulo, eiuſdem quidem natura conſtitutus Adam, & oſtendens nobis futurum ſtatum, & tantam habens ad illum differentiam, quanta fiet eius qui ineffabilia præbet futuri ſtatus bona, ad eum qui præſentium triſtium dedit initium. Simili autem modo & ſecundus homo vocatur, vt ſtatum ſecundum manifeſtans: quia prioris quidem initium dedit Adam mortalis & paſſibilis & multorum pleni dolorum, in quo & demonſtrauit ad eum habere ſimilitudinem: ſecundum autem oſten-

dit

dit Dominus Chriſtus. Iſte de cælis in futuro viſus, omnes nos in communionem educet ſuam. Nam primus, (*Ibid.*) *dicit, homo de terra terrenus, ſecundus homo Dominus de cælo, id eſt, inde in futuro appariturus, vt omnes ad* (*Ibid. f*) *imitationem adducat ſui. Vnde addit: Qualis terrenus, tales & terreni; & qualis cæleſtis, tales & cæleſtes. Et quomodo induimus imaginem terreni, induemus & imaginem eius qui de cælo eſt. In eo apparente, & cum omnibus videntibus qui iudicandi ſunt, in occulto conſtituta diuina natura faciet iudicium. Tem-* (*Act. 17 g*) *pora enim ignorantiæ noſtræ deſpiciens Deus, nunc annuntiat hominibus, vt omnes vbique pœnitentiã agant: quoniam ſtatuit diem, quo iudicet de orbe terrarum in æquitate in viro, cui conſtituit fidem præſtare, ſuſcitans* B *eum de mortuis. Iſta Eccleſiaſticorum dogmatum doctrina: & omnis qui contraria ei ſapit, anathema ſit.*

Et poſtquam lectæ ſunt blaſphemiæ Theodori Mopſuesteni, & impium eius ſymbolum, ſancta Synodus exclamauit: Hoc ſymbolum ſatanas compoſuit. Anathema ei qui hoc ſymbolũ com- (*Act. 6. 442*) poſuit. Hoc ſymbolum Epheſina prima Synodus vnà cum auctore eius anathematizauit. Vnum tantummodo Fidei Symbolum ſcimus, quod Nicæni ſancti Patres expoſuerunt & tradiderunt. Hoc & ſanctæ tres Synodi tradiderũt: in hoc omnes baptizati ſumus, & nos in hoc baptizamus. Anathema Theodoro Mopſueſteno. C Iſte Euangelia reprobauit, iſte diſpenſationem iniuriauit. Anathema illis qui non anathematizant eum. Defenſores eius, Iudæi ſunt: ſequaces eius, pagani ſunt. Multis annis Imperatorem: Orthodoxum Imperatorem multis annis: Chriſtianum Imperatorem multis annis. Et hoc bonum tibi ſeruabatur. Zizania tu ieciſti, Eccleſias tu emundaſti. Theodorum Mopſueſtenũ omnes anathematizamus. Theodorum & conſcripta eius omnes anathematizamus.

Et poſt acclamationes ſancta Synodus dixit: Multitudo lectarum blaſphemiarum, quas contra magnum Deum & ſaluatorem noſtrum I*ESVM* D Chriſtum, immo magis contra ſuam animã Theodorus Mopſueſtenus euomuit, iuſtam eius facit condemnationem. Vnde oportebat quidẽ nos nihil aliud expectantes, & per Synodum ſententiam anathemati ſubijcere. Verumtamen licet manifeſta ſint, quæ ſancti Patres, & leges Imperiales, & hiſtoriæ conſcriptores contra eum dixerunt; tamen quia oportet in examinatione quæ contra eum prouenit, nihil prætermitti ſubtilitatis, alio die etiam cetera audiamus.

COLLATIO QVINTA. E

IMPERII Domini Iuſtiniani perpetui Auguſti anno xxvij. poſt Conſulatũ Baſilij viri clariſſ. anno xij. die †viij. Idus Maias, Indictione I. Conſidentibus in ſecretario venerabilibus Epiſcopis huius regiæ ciuitatis, Eutychio ſanctiſſimo Patriarcha regiæ Conſtantinopolis nouæ Romæ,

† Leg. iij. Idus. nam Diodorus Archidiaconus paulo infra dicit, Theodori blaſphemias lectas fuiſſe anteriore die, qui erat iiij. Idus, vt initio præcedentis Collationis ponitur.

Apollinario ſanctiſſimo Archiepiſcopo Alexandrinæ magnæ ciuitatis,

Domnino ſanctiſſimo Patriarcha Theopolitanæ magnæ ciuitatis, A

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Raphiæ, &

Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Tiberiadis, &

Damiano religioſiſſimo Epiſcopo [a] Sozuſæ, vicẽ agentibus Euſtochij ſanctiſſimi Epiſcopi Hieroſolymitani,

[a] Ȝ Sozyanæ.

Benigno religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ [b] Pelagoniæ, vicem agente Eliæ beatiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis,

[b] Ȝ Macedoniæ, alias, Paphlagoniæ,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Cæſareæ primæ Cappadociæ prouinciæ,

Andrea religioſiſſimo Epiſcopo Epheſi,

Sextiliano religioſiſſimo Epiſcopo Tunienſi, vi- B cem agente Primoſi religioſiſſimi Epiſcopi Carthaginis,

Megethio religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ Thraciæ,

Anaſtaſio religioſiſſimo Epiſcopo Tabiæ, vicem agente Dorothei religioſiſſimi Epiſcopi Ancyræ,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Ilienſi, vicem agente Euprepij religioſiſſimi Epiſcopi Cyzicenæ ciuitatis,

Euſebio religioſiſſimo Epiſcopo Tyri,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Nicomediæ,

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Nicææ,

C Conſtantino religioſiſſimo Epiſcopo Chalcedonenſi,

Petro religioſiſſimo Epiſcopo Tarſi,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Cucuſorum, vicem agente Palladij religioſiſſimi Epiſcopi Melitenæ,

Ioanne religioſiſſ. Epiſcopo Cæſareæ Palæſtinæ,

Pompeiano religioſiſſimo Epiſcopo Byzacij,

Amazonio religioſiſſimo Epiſcopo Edeſſæ,

Alexandro religioſiſſimo Epiſcopo Gangrorum,

Thoma religioſiſſimo Epiſcopo Apameæ Syriæ,

Euphranta religioſiſſimo Epiſcopo Tyanorum,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis D Syriæ,

Boſphorio religioſiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Boſtræ,

Philippo religioſiſſimo Epiſcopo Myrorum,

[b] Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Seleuciæ Iſauriæ,

[b] Theodoro

Iuliano religioſiſſimo Epiſcopo Sardienſi,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Gortynæ,

Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Damaſci,

Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Rhodi,

Firmo religioſiſſimo Epiſcopo Tipaſon Africanæ prouinciæ,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Antiochiæ Pi- E ſidiæ,

Phoca religioſiſſimo Epiſcopo Stalienſi,

Eulogio religioſiſſimo Epiſcopo Pergæ,

Seueriano religioſiſſ. Epiſcopo Aphrodiſiadis,

Cyriaco religioſiſſimo Epiſcopo Amidæ,

Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Synnadorum,

Petro religioſiſſimo Epiſcopo Sidæ,

Abraamio religioſiſſimo Epiſcopo Sergiopolitano,

Aſignio reuerendiſſimo Epiſcopo Traianopolitano, vicem agente Ioannis religioſiſſ. Epiſcopi Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Adrianopolitano Thraciæ, A
Criſeo religioſiſſimo Epiſcopo Cuiculi,
Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano ſecundæ Cappadociæ,
Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Laodiceæ, ſiue Theodoriadis,
Auxanone religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Phrygiæ,
Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Maximianopolitano,
Aetherio religioſiſſimo Epiſcopo Anaaarbi,
Dometio religioſiſſimo Epiſcopo Chalcidis,
Valeriano religioſiſſimo Epiſcopo Obbæ Africanæ prouinciæ, B
Dionyſio religioſiſs. Epiſcopo Seleuciæ Syriæ,
Theodoro religioſiſs. Epiſcopo Dryziparorum,
Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Pompeiopolitano Paphlagoniæ,
Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianæ Cypſelitanorum,
Romano reuerendiſſimo Epiſcopo Gabalorum,
Gregorio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolis Armeniæ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Nyſſæ,
Baſilio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Camulianorum, C
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Barcuſorum,
Creſconio reuerendiſſimo Epiſcopo Zatarenſi, prouinciæ Numidiæ,
Sergio reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Cynon ſecundæ Aegypti,

a] nouæ Iuſtinianæ ſecundæ

Chriſtophoro reuerendiſſimo Epiſcopo Arcadiopolitano Aſiæ,
Theodoſio reuerendiſſimo Epiſcopo Bybli,
Leontio reuerendiſſimo Epiſcopo Areæ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Myrinæ,
Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Amphipolitano,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Clyſmatis, D
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Beriſſæ,
Ariſtodemo reuerẽdiſſimo Epiſcopo Philomelij,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Adrianopolis Piſidiæ,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Erythrorum,
Diogeniano reuerendiſſimo Epiſcopo Sozopolitano,
Baſſo reuerendiſſimo Epiſcopo Thamiatenſi,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Cymæ,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Cratiæ,
Reſtituto reuerendiſſimo Epiſcopo Mileon Africanæ prouinciæ, E
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Leontopolitano Aegypti,
Aemiliano reuerendiſſimo Epiſcopo Antipyrgi,
Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Magoedenſi,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Pruſæ,
Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Ptolemaidis,
Sotero reuerendiſſimo Epiſcopo Anlonis,
Zoſimo reuerendiſſimo Epiſcopo Antandri,
Cypriano reuerendiſſimo Epiſcopo Coryci,
Elia reuerendiſſimo Epiſcopo Diocletianopolitano,

Theona reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Cyſſon,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Lymirorũ,
Gennadio reuerendiſſimo Epiſcopo Zenopolitano,

a] Caſſienſium.

Aſyncretio reuerendiſſimo Epiſcopo Aradi,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Botryon,
Philippo reuerendiſſimo Epiſcopo Phelli,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Demyriangelis,
Genethlio reuerendiſſimo Epiſcopo Dorylæi,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Conſtantinæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Leontopolitano,

a] Helenopolitano.

Seuero reuerendiſſimo Epiſcopo Taborum,
Theoctiſto reuerendiſs. Epiſcopo Halicarnaſſi,
Coſma reuerendiſſimo Epiſcopo Malli,
Dionyſio reuerendiſſimo Epiſcopo Megarenſi,
Callinico reuerendiſſimo Epiſcopo Opuntis,
Paſchaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Aegij,
Eraſmo reuerendiſſimo Epiſcopo Cibyræ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ Euphratenſis,
Nonno reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Dauſarorum,

a Dauſenſ.

Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Balaneon,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Circeſij,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtæ,
Conſtantino reuerendiſſimo Epiſcopo Midaij,
Macario reuerendiſſimo Epiſcopo Prymneſiæ,
Megalo reuerendiſſimo Epiſcopo Myrenorum,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Iſindorum,
Niceta reuerendiſſimo Epiſcopo Epiphaniæ,
Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Dionyſij,
Pelagio reuerendiſſimo Epiſcopo Azanorum,
Hierone reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Phrygiæ,
Glauco reuerendiſſimo Epiſcopo Alionorum,
Procopio reuerendiſſimo Epiſcopo Antinoi,
Petro reuerendiſſimo Epiſcopo Domitiopolitano,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Colonæ,
Vranio reuerendiſſimo Epiſcopo Trallienſis,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Ceraſuntis,
Phronymo reuerendiſſimo Epiſcopo Sinnaij,

a] Cæſareenſium.

Macedonio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Bithyniæ,
Ecdicio reuerendiſſimo Epiſcopo Teni inſulæ,
Eulogio reuerẽdiſſimo Epiſcopo [a] Danaborum,

a Daborum.

Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Coradenſiũ,
Elpidophoro reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Cariæ,
Cyrione reuerendiſſimo Epiſcopo Dadimorum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Laodiceæ,
Sila reuerendiſſimo Epiſcopo Tiberiopolitano,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Auguſtopolitano,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Ingelon,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Zeugmatis,
Dorymenio reuerendiſſimo Epiſcopo Adraon,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Læri,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Gargaron,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Comanorũ,
Rufino reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtiæ Armeniæ,
Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Semneon,
Cyriaco reuerendiſſimo Epiſcopo Caſatanorũ,

Siſinnio

Siſinnio reuerendiſſimo Epiſcopo Præneti,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Batnon,
Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Rachlæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Porthmi,
Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Stectorij,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Amaſeæ,
Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Adraſſi,
Euandro reuerendiſſimo Epiſcopo Gnidi,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Carpathij,

Diodorus Archidiaconus & primicerius reuerendiſſimorum notariorum dixit: Scit veſtra ſancta Synodus, quòd anteriore die lectis blaſphemijs Theodori Mopſueſteni, interlocutionẽ feciſtis, oſtendentem quidem impietatem ipſius Theodori & eius conſcriptorum, iubentem autẽ altero die recitari quæ de ipſo ſancti Patres dixerunt, & Imperialibus legibus & hiſtoricis conſcriptis continentur. Quoniam igitur hæc præ manibus habemus, ſuggerimus ad quod placuerit. Sancta Synodus dixit: Ea quæ iam geſta ſunt, recitentur. Quo facto ſancta Synodus dixit: Sicut & antea interlocuti ſumus, recitentur ea quæ contra Theodorum Mopſueſtenum & eius blaſphemias ſancti Patres ſcripſerunt, & quæ Imperialibus legibus & hiſtoricis conſcriptis continentur. Et cum ſuſcepiſſet [a] Theodorus reuerentiſſimus Diaconus & notarius, recitauit.

[a] Diodorus

Sanctæ memoriæ Cyrilli ex primo libro eorum quæ contra Theodorum ſcripſit.

THEODORVS. *Si quis velit abuſiue & filium Dei Deum Verbum filium Dauid nominare, propter Dei Verbi templum quod ex Dauid eſt, nominet, & illum qui eſt ex ſemine Dauid, filium Dei, gratia, non natura appellet, naturales patres non ignorans, neque ordinem ſubuertens: neque eum qui incorporalis eſt, etiam corpus dicens: & ante ſecula ex Deo, & ex Dauid: & paſſum, & impaſſibile: corpus, non eſt incorporale: quod eſt deorſum, non eſt deſurſum: quod eſt ante ſecula, non eſt ex ſemine Dauid: quod paſſum eſt, non eſt impaſſibile: nec enim iſta ad eumdem intellectum obuertuntur: quæ ſunt corporis, non ſunt Dei Verbi: & quæ ſunt Dei Verbi, propria non habet corpus. Naturas confiteamur, & diſpenſationes non abnegemus.*

CYRILLVS. Qui dicit oportere non abnegari diſpenſationes, humanitatis myſterium omnino eradicat. Præſumit enim dicere, quòd neque factus eſt homo vnigenitus Dei Verbum, neque ex ſemine apparuit ſancti Dauid: ſed filiorum introducit aperte dualitatem, inæqualem naturam & falſam nomine. Hoc enim quod abuſiue dicitur, omnimodo oſtendit vtique quòd vere nõ eſt hoc quod dicitur: mutuatur enim alterius appellationem. Ergo ſi abuſiue Dei Verbum vocatur homo, non eſt factus homo manifeſte. Si abuſiue filius & Deus ille qui ex ſemine eſt Dauid, neque Deus neque filius natura & veritate eſt. Falſa igitur in vtroque hæc appellatio & ipſa res eſſe merito intelligitur: vterque enim hoc nominatur, quod non eſt.

Ex eodem libro.

THEODORVS. *Et conuenit eos qui bene aſpiciunt, quandoquidem naturales patres quærimus, neque Deum Verbum, Dauid vel Abraæ filium nominare, ſed factorem: neque*

A *corpus ante ſecula ex Patre, ſed ſemen Abraæ & Dauid ex Maria natum. Et cum de naturalibus natiuitatibus ſit ratio, neque Mariæ filius Deus eſſe Verbum exiſtimetur. Mortalis enim mortalem generat ſecundum naturam, & corpus, quod ſibi ſimile eſt. Duas natiuitates Deus Verbum non ſuſtinuit, vnam quidem ante ſecula, alteram autem in vltimis temporibus: ſed ex Patre quidem natura genitus eſt, templũ vero quod ex Maria natum eſt, ex ipſo vtero ſibi fabricauit.*

CYRILLVS. Deinde breue procedens, & quibuſdam per medium interpoſitis iterum dixit:

THEODORVS. *Cum vero de ſalutari diſpenſatione ratio mouetur, & Deus vocetur homo: non quòd hoc factus eſt, ſed*
B *quòd hoc aſſumpſit: & homo Deus, non tamquam incircumſcriptibilis factus, nec vbique exiſtens. corpus enim erat & poſt reſurrectionem palpabile, & tale receptum eſt in cælum, & ſic veniet ſicut receptum eſt.*

CYRILLVS. Ecce plane & euidenter contra diuinam quidem fertur ſcripturã, reprobat vero Chriſti myſterium, & quaſi increpat Deum Verbum, quod propter nos exinanitionem pati voluit, & quòd factus eſt homo, contriſtare videtur. Interimit enim omnino humanationem, & aduerſus ineffabilem ſapientiam extollit ſe, pene dicens Iudaice omnium noſtrum ſaluatori Chriſto: De bono opere non te lapidamus, ſed de blaſphemia, *Ioan. 10.*
C quòd tu cùm ſis homo, facis te Deum. Audiat igitur dicentem aperte: Si igitur non facio opera Patris mei, ne mihi credite: ſi vero facio, licet mihi non credatis, operibus meis credite. Cum enim ſciret, quòd diuina virtute & poteſtate vtebatur & cum apparuiſſet homo Dei Verbũ, abnegat ipſum eſſe Deum, & in homine magis habitaſſe dicit eum, vt Dei Verbum nobis hominem oſtenderet adorandum, & pura deitatis nominatione honoratũ. Conuictus igitur eſt ignoraſſe omnino virtutem myſterij Chriſti. *Ibid.*

Ex eodem libro.

THEODORVS. *Sed ſi caro, dicit, erat quæ crucifixa eſt, quomodo ſol*
D *radios auertit, & tenebræ occupauerunt totam terram, & terræmotus, & petræ dirumpebantur, & mortui reſurgebant? Quid igitur dicunt & de tenebris in Ægypto factis ſub tempore Moſis, non in tribus horis, ſed in tribus diebus? Quid vero de alijs per Moſen factis miraculis, & per Ieſum Naue, qui ſolem ſtare fecit, qui ſol ſub rege Ezechia & præter naturam retrouerſus eſt? & de Eliſæi reliquijs, quæ mortuum reſuſcitauerunt? Si enim Deum Verbum paſſum eſſe oſtendunt, quæ in tempore crucis facta ſunt, & propter hominem non concedant ea facta eſſe: & quæ ſub tempore Moſis propter genus Abraæ, & quæ ſub tempore Ieſu Naue & Eze-*
E *chiæ regis non erunt. Si vero illa propter Iudæorum populum miracula facta ſunt, multo magis quæ in cruce propter Dei Verbi templum.* *Matth. 27. Exod. 10. Ioſue 10. 4. Reg. 20. 4. Reg. 13.*

CYRILLVS. Stupefactum eſt cælum ſuper hoc, & contremuit amplius vehementer, dicit Dominus. O intolerabilem malignitatem! ò linguam loquentem iniquitatem aduerſus Deum, & mentem in altitudinem cornu extollentem! Parum eſſe tibi videtur, affixum eſſe ligno Dominum gloriæ? quem tu quidem neque filium verum, neque Deũ eſſe dicis: nos autem credimus, quod eſt vere filius & Deus, creator & opifex omnium. Neque enim erat homo ſimpliciter, ſed in ſpecie humana, qui *Hierem. 2.*

na, qui eſt ex Deo Patre Deus Verbũ: non tranſlationem vel mutationem, quæ eſt in carne, paſſus, vnitus vero magis ei ſecundum fidem ſacrarum litterarum. Iſte qui in carne paſſus, & ſuſpenſus in ligno eſt, miracula fecit in Aegypto, in omnibus per ſapientem Moſen ſuam gloriam manifeſtans.

Ex eodem libro.

THEODORVS. *Gratia filius, qui ex Moria eſt homo: natura vero Deus Verbum. Quod vero eſt gratia, non natura eſt: & quod eſt natura, non gratia. non duo filij. Sufficiat corpori quod ex nobis eſt, ſecundum gratiam filiatio, gloria, immortalitas, quòd templum Dei Verbi factum eſt: non ſupra naturam eleuetur, & Deus Verbum pro* B *debita à nobis gratiarum actione non iniurietur. Et quæ eſt iniuria? Componere ipſum cum corpore, & putare eum ad perfectam filiationem corporis indigere. Neque ipſe Deus Verbum vult ſeipſum filium Dauid eſſe, ſed Dominus: corpus vero vocari filium Dauid, non ſolum non inuidis, ſed etiam propter hoc peruenit.*

CYRILLVS. Ergo quoniam quod eſt gratia, non natura, & quod eſt natura, non gratia; non ſunt filij duo ſecũdum tuam rationem. Qui gratia quidem, & non natura filius eſt, non eſt vere filius. ſupereſt autem, vt ſtaret veræ filiationis gloria in eo qui eſt natura & non gratia, id eſt, in Deo Verbô, qui eſt ex Deo Patre. Expulſus eſt igitur, ſicut di- C xi, eſſe & dici filius Dei Chriſtus IESVS, per quem & ſaluificati ſumus, mortem eius annuntiantes, & confitentes reſurrectionem. Verbum enim fidei quod prædicamus, ad iſtam nos confeſſionem producit. Ergo in hominem fides eſt, & non in eum qui & natura & vere Dei Filius eſt. Si enim verum eſt, qui dicit gratia filiationem ſortitum eſſe ipſum, multitudini filiorum connumerabitur, id eſt nobis, quibus ſuperna gratia filiationem donat, ad quam vocati ſumus per IESVM Chriſtum, qui ex ſemine Dauid eſt ſecundum carnem. (Rom. 1.) Et certum te faciat, dicens diuinus Euangeliſta: (Ioan. 1.) D Qui vero acceperunt eum, dedit eis poteſtatem filios Dei fieri, credentibus in nomine eius. Deinde quomodo qui ab altero datam dignitatem filiationis ſortitus eſt, & nobis ipſis donare non ſuam magis, ſed acquiſitam ei extrinſecus gratiam?

Et poſt pauca.

Dedit ſeipſum in exinanitionẽ Filius, & cum in omnibus eſſet perfectus, voluit pati humilitatem, & ſecundum carnem ex muliere ſuſtinere natiuitatẽ, & appellatus eſt filius Abrahæ & Dauid. Non miratus es tam bonum diſpenſationis artificium, magis vero reprehendis myſterium: E iniuriam eſſe dicens incarnationem Vnigeniti, increpas conſilium Dei & Patris: inclamas vero etiam ipſum Filium, qui pati voluit propter te exinanitionem. Cum igitur audieris dicentem ad cæleſtem Patrem & Deum: (Pſal. 39.) Sacrificium & oblationem noluiſti, holocauſta & pro delicto non poſtnlaſti, corpus autem perfeciſti mihi: tum dixi, Ecce venio: in capite libri ſcriptum eſt de me, vt faciam voluntatem tuam Deus, volui: non recta cogitare forſitan Filium de ſua gloria dices. Elegit enim corporis perfectionem, & nõ alij magis factam, ſed ſibi ſecundũ A verba ipſius. Corpus enim perfeciſti, dicit: licet audieris Paulum dicentem de Deo Verbo: (Hebr. 2.) Ergo quia filij participes ſunt ſanguinis & carnis, & ipſe ſimiliter particeps factus eſt eorumdem. Et ſic ſapiens Ioannes ſcribit: (Ioan. 1.) Et Verbum caro factum eſt, & habitauit in nobis. ſurge contra eos clamans: *Non pro debita gratiarum actione à nobis iniurietur: Deus Verbum non factus eſt caro, Deus Verbum non particeps fuit vere ſanguinis & carnis: ſimiliter nobis non natus eſt ſecundum carnem ex muliere, non appellatus eſt filius Dauid. Hoc enim quod & nominari eum iniuriam eſt, & non ſecundum voluntatem ipſius, quomodo pati voluiſſet?* B Sed nos, ò ſapiens, glorificare conſueuimus Deum & Patrem, quia corpus perfecerit Filio: & ipſum vero dicimus Filium factum carnem, id eſt hominem, paſſum quidem eſſe propter nos exinanitionem, & noſtræ paupertatis ſubiiſſe humilitatem, permanſiſſe vero & ſic Deum, & Filium verum Dei & Patris. Quomodo igitur non voluit filius nominari Dauid, ſi humanatus eſt, & hoc non inuitus?

Ex ſecundo libro Cyrilli.

THEODORVS. (Pſalm. 8.) *Quid eſt homo quòd memor es eius? aut filius hominis, quòd viſitas eum? Conſideremus igitur, quis homo ſit, de quo ſtupeſcit & miratur, quòd Vnigenitus dignatus eſt eius memoriam viſitationemq. facere.* C *Sed quòd quidem non dictum eſt de omni, in ſuperioribus demonſtratum eſt: quòd autem non de vno quolibet, & hoc certum eſt. Vt autem omnia prætermittamus, quod omnibus credibilius eſt, Apoſtolicum teſtimonium excipiamus. Scribit igitur Apoſtolus ad Hebræos, narrans de Chriſto, perſonamq. ſuam non acceptabilem apud eos confirmans, ita dicit:* (Hebr. 2.) *Teſtificatus eſt vero alicubi quidam, dicens:* (Pſalm. 8.) *Quid eſt homo quòd memor es eius? aut filius hominis, quòd viſitas eum? Minoraſti eum paulo minus ab angelis, gloria & honore coronaſti eum, & conſtituiſti eum ſupra opera manuum tuarum: omnia ſubiecisti ſub pedibus eius. Et cùm teſtimonium* D *dixiſſet, interpretans ipſum, intulit: Subyciendo autem omnia, nihil dimiſit non ſubiectum. Modo autem nondum videmus omnia ei ſubiecta. Et quis homo eſt, docens nos, quoniam dubium erat à voce poſita apud beatum Dauid, intulit: Paulo autem minus ab angelis minoratum videmus IESVM, propter paſſionem mortis gloria & honore coronatum. Si igitur ex Euangelijs quidem erudimur, ad Dominum dixiſſe beatum Dauid omnia quæ ſunt Pſalmi, & cetera, & quod memor es, & viſitas, & minoraſti, & ſubiecisti, ex Apoſtolo vero IESVM eſſe diſcimus, de quo loquẽs Dauid dicit, quòd eius memor eſt, & quòd eum viſitauit, ſed etiam quod omnia ſubiecit ei, cùm paulo minus ab angelis minoraſ-* E *ſet eum, ceſſate vel vix aliquando à veſtra impudentia, cognoſcentes quod oportet. Videtis enim hominum ſceleratiſſimi, quanta naturarum eſt differentia, quòd hic quidem ſtupefactus eſt quia & memor eſſe hominis dignatur, & viſitare eum, ceterorumq. participem facere, quorum eum participem fecit: ille vero è contrario miratur, quòd tantorum particeps eſſe ſupra ſuam naturam meruit: & hic quidem tamquam beneficium dans mirificatur, & magna præſtans, & ſupra naturam eius qui conſequitur beneficium: ille vero tamquam beneficium conſequens, & maiora, quàm eſt, ab eo ſuſcipiens.*

Sobrij

Digitized by Google

1. Pet. 5. Pſal. 140. Pſalm. 74. Sobrij eſtote ebrij ex vino eorum, declamet A aliquis ſic errantibus. Impone homo tuæ linguæ oſtium & ſeram: ceſſa cornu in altitudinem extollens, & loquẽs iniquitatem aduerſum Deum. Quouſque inſultas patienti Chriſto? In mente *1. Cor. 8.* habe quòd ſcriptum eſt à diuino Paulo: Sic vero peccantes in fratres, & percutientes eorum infirmam conſcientiam, in Chriſtum peccatis. *Ezech. 16.* Et vt aliquid etiam ex propheticis loquar codicibus, iuſtificata ſunt Sodoma ex te, ſuperaſti *1. Cor. 1.* paganorum verboſitates, quas fecerunt contra Chriſtum, ſtultitiam exiſtimantes crucem; nihil eſſe oſtendiſti Iudaicæ ſuperbiæ crimina. Minorare præſumis, & quod ad te pertinet, detrahis B ad infamiam eum, qui ſupernas ſedes condecet, & vnà cum Deo & Patre eamdem ſedem habet. Eum enim qui ex mortuis reſurrexit, in ſedibus Deitatis ſedere dicit ſapientiſſimus Paulus. Di- *Hebr. 8.* xit enim, quòd talem habemus principem ſacer- *Epheſ. 1.* dotum, qui ſedet in dextera ſedis maieſtatis in excelſis: qui eſt ſuper omnem principatum, & poteſtatem, & dominationem, & nomen, quod nominatur non ſolum in hoc ſæculo, ſed & in fu- *Philip. 2.* turo. Flectitur enim ei omne genu, & omnis lingua confitetur, quòd Dominus IESVS Chriſtus in gloriam Dei Patris. Et quis eſt qui in his eſt tamquam Deus? Iterum idem ipſe explanauit, C qui eius myſteriorum ſacerdos eſt. Dixit enim: *Ibid.* Quòd exinaniuit ſeipſum, in ſimilitudine hominis factus eſt, & in habitu inuentus tamquam homo: & humiliauit ſeipſum, factus obediens vſque ad mortem, mortem autem crucis. Flectitur igitur omne genu cæleſtium & terreſtrium & inferorum ei qui crucem ſuſtinuit: quem puris & ſolis humanitatis menſuris inijciẽs aduerſarius, memoriam & viſitationem meruiſſe dicit à Deo Verbo, cùm certe oportet ſcire & ſapere, quòd non alter Deus Verbum erat præter ipſum filius ſeparatim & per partem, qui ex ſemine Dauid, D ſicut dicit, homo: ſed erat ipſe ex Deo Patre Deus Verbum, factus ſecundum nos, homo videlicet, & non alium quemdam magis quàm ſeipſum viſitatione & memoria dignans.

Ex eodem libro.

THEODORVS. T. 141. Hebr. 2. *Ceſſabunt ne iam ab impudente pugna? deſiſtent vero vana contentione, erubeſcentes dictorũ euidentiam? Multos enim, dicit, filios in gloriam ducentem. Ecce igitur in ratione filiationis connumerans Apoſtolus apparet aſſumptum hominem ceteris, non ſecundum quod ſimiliter illis filiationis particeps eſt, ſed ſecundũ quod ſimiliter gratiam aſſumpſit filiationis, deitate ſola naturalem filiationem poſſidente. Certum enim eſt illud,* E *quòd filiationis gloria præter ceteros homines ineſt ei præcipue per vnitatem quæ eſt ad illum. Vnde & in ipſa voce ſignificante filium, ſimiliter etiam ille comprehenditur. Sed ſermocinantur ad nos: Si duo perfecta dicitis omni modo, & duos filios dicemus. Sed ecce & filius dictus eſt in diuina ſcriptura per ſeipſum, diuinitate excepta, ceteris hominibus connumeratus, & non iam duos dicimus filios. Vnus vero filius in confeſſione eſt iuſte, quoniam naturarũ diuiſio neceſſario debet permanere, & perſonæ vnitio indiſſipabilis cuſtodiri.*

CYRILLVS. Pape inſaniam! Ignorauit omnifariam altitudinem myſterij Chriſti, qui ita frigidis & pue- A rilibus verbis confiſus eſt. Quod autem & prolati ſcripti virtutem minime intelligit, rectam vero ſemitam declinat, & transfertur iterum in ſceleratam ſibi propoſitam intentionem, ſtatim docemus. Quòd enim ante omnia ſtudium ei eſt, purum nobis hominem velle demonſtrare confeſſorem Patri, & ab vniuerſa creatura tamquam Deum adorandum, ipſe teſtis ingredietur. His enim qui ſecundum gratiam filij ſunt, & humanæ multitudini connumerans eũ, Verbi deitatem ſolam veræ filiationis gloriam habere contendit, pæne etiam increpans eum qui propter nos exinanitionem pati voluit: vel forſitan B etiam obijciens inhoneſtam ſuam dementiam diſcipulo dicenti, Et Verbum caro factum eſt. *Ioan. 1.* Sciendum igitur, quòd licet vnum alicubi dicat, & non magis duos filios, eijciens omnino eſſe Deum & filium eum, qui, ſicut ipſe dicit, de ſemine eſt Dauid; ad ſolum refert Deum Verbum, qui ex Deo Patre eſt, veræ filiationis gloriam. Hoc vero nihil aliud eſt, ſicut dixi, quàm non ſuſcipere modum humanitatis: omninò autem interimere diſpenſationem, per quam & ſalui facti ſumus, & mortem & peccatum tranſiuimus. & diabolicæ auaritiæ iugum depoſuimus.

Ex eodem libro.

C *Nemo artificio interrogationum decipiatur. Flagitioſum enim eſt, deponere quidem tantam teſtium nubem, ſecundum quod Apoſtolus dixit, aſtutis autem interrogationibus deceptas, aduerſariorum parti coniungi. Quæ vero ſunt, quæ cum arte interrogant? Hominis genitrix Maria, an Dei genitrix? Et, Qui crucifixus eſt, vtrum Deus, an homo? Sed iſtorum quidem certa eſt abſolutio & ex his quæ prædiximus in reſponſis, quæ ad interrogationes fuerant: tamen vero dicatur & iam nunc, quæ compendioſe reſpondere oportet, vt nulla eis occaſio aſtutiæ relinquatur. Cum igitur interrogant, Hominis genitrix, an Dei genitrix eſt Maria? dicatur à nobis, vtraque: vnum quidem natura* D *rei, alterum vero relatione. Hominis enim genitrix eſt naturaliter, quoniam homo erat in vtero Mariæ, qui & inde proceſſit: Dei autem genitrix, quoniam Deus erat in homine nato, non in eo circumſcriptus ſecundum naturam, ſed quod in eo eſt ſecundum affectum voluntatis. Itaque vtraque quidem dici iuſtum eſt, non autem ſecundum ſimilem rationem. Nec enim ſicut homo in vtero vt eſſet ſuſcepit initium, ſic & Deus Verbum. erat enim ante omnem creaturam. Itaque & vtraque dici iuſtum eſt, & vtrumque eorum ſecundum propriã rationem. Idem autem reſpondendum & ſi interrogant, Deus crucifixus eſt, an homo? quòd vtraque quidem, non autem ſecundum ſimilem rationem. Nam hic qui-* E *dem crucifixus eſt vtpote & paſſionem ſuſcipiens, & ligno affixus, & ab Iudæis detentus: ille autem, quòd erat cum ipſo ſecundum prædictam cauſam.*

THEODORVS, Hebr. 12. d *T. 142.* *CYRILLVS.* Inſuper autem his infert ſtatim procedens, quòd crucifixus homo erat habens Deum inhabitantem.

Iterum Cyrilli.

Quid dicis, ò fortis? Dei genitrix erat ſancta virgo, quòd nato ex ipſa Deus inerat, habitans ſecundum ſolum affectum voluntatis? Iſtam eſſe affirmas vnitatem? Ergo cum etiam in nobiſipſis manſionem faciat Deus exiſtens Verbum,

Sapien 7. bum, (inhabitat enim animabus ſanctorum per A ſanctum ſpiritum) confitearis ne ſecundum ſimilem modum etiam noſipſos ad ipſum habere vnitatem? Vbi igitur miraculum myſterij Chriſti aſpiciat aliquis? Nam quandoquidem creditur ſecundum nos homo fieri Deus Verbum, mirabile eſt vere myſterium, & miretur vtique aliquis boc merito & vehementer. Si autem in homine habitare dicatur ſecundum affectum voluntatis, aliam habet rationem res diſpenſationis. Meruimus enim, ſicut dixit, eiuſmodi gratiam, qui fide quæ in ipſum eſt, ſplenduimus. Non enim aliquis vtique dicat, quòd non voluntarie ineſt nobis: magis vero voluntarie ſiue ſe- B cundum voluntatem inſitam ei ad nos affectum fecerat. Sed nec à carne ſanctę Virginis initium eſſentiæ habuiſſe dicimus Deum Verbum, qui conſubſtantialis eſt Patri: erat enim ſemper vna cum eo ſubſiſtens: magis autem ſcimus ſecundum nos factum eſſe hominem. Itaque * iuſte Dei genitrix dicatur à nobis ſancta Virgo, quàm hominis genitrix, cum certe ſecundum carnem Chriſtum peperiſſet.

* tam iuſte

Et poſt alia.

Cum enim ad explanationem hoc propoſitum eſt, quod eſt: Cum introducit primogenitum in orbem terrarum, dicit, Et adorent eum C vniuerſi Angeli Dei, ſcribit iterum ſic.

Hebr. 1. Pſalm. 96.

THEODORVS. *Quis eſt igitur qui in orbem terrarum introducitur, & dominationem eius* [a] *incipit, de qua ei & adorari ab Angelis acquiritur? Nec enim inſaniens aliquis dicat, Deum Verbum eſſe introductum, qui omnia non extantia fecit, ineffabili eius virtute donans eis vt eſſent.*

[a] ſ. accipit.

CYRILLVS. Inſaniam igitur eſſe dicis, velle ſapere recte, & in mente habere veram & rectam & inadulteratam fidem? cùm certe plenos ſermones inſaniæ dicat aliquis eſſe, & valde merito, eos qui vnigenitum Dei Verbum abnegant introductum eſſe à Deo & Patre in orbem terrarum quum factus eſt bomo. Qui enim ſecundum naturam & D differentiam alijs omnibus ſuperior eſt, quoniam eſt creator eorum, & tantum eis ſubſtantialiter ſuperior & ſuperpoſitus eſt, quantum eſt minor factura factore, ingreſſus eſt in orbem terrarum quando appellatus eſt pars eius, ſecundum quod homo apparuit.

Et poſt panca.

Miror vero aduerſarium ſcripſiſſe, quòd numquam coniunctionem ad Deum Verbum meruiſſet & IESVS, niſi prius immaculatus eſſet effectus per vnctionem. Nam quidem primum diſiungit manifeſte & diſcernit, aperte duos di- E cens filios. Deinde dicat, quando, ſicut ait, immaculatus effectus eſt, & ad Deum Verbum coniunctionem meruit, vtrum ex ipſo vtero, aut cùm triceſimo anno eſſet. Peruenit quidem ad Iordanem, quæſiuit vero etiam Ioannis baptiſmum. Si quidem ex vtero ſanctus eſſet, quomodo dicit ſanctum effici eum, & non magis eſſe? Quod enim dicitur fieri, omnino neceſſe eſt intelligere quòd non erat, quod factum eſt. Sin autem erat ſanctus ſemper, & hoc non in tempore factus eſt, quomodo dicit Spiritum ſuper eum deuolaſſe, & coniunctione dignum ipſum demonſtraſſe, & addidiſſe ei quod deerat? Et hoc enim in alijs ſuis poſuit libris. Quid enim erat, quod omnino ad ſanctificationem deerat ei ex ipſo vtero, magis vero & ante ſecundum carnem natiuitatem ſancto & immaculato, & ſanctificanti creaturam? Cùm igitur dicat, quòd non vtique meruiſſet IESVS coniunctionem ad Deũ Verbum, niſi prius immaculatus effectus eſſet, plurimas ſimul accuſationes aduerſus ſua ſcribit vaniloquia. Nam primum quidem indecenter dicit, meruiſſe: deinde diſiungit in alterum ſeparatim filium, qui ex ſemine eſt Dauid, quem ipſum ſolum ſeparatim IESVM nominare impudenter contendit. Ad hæc, immaculatum effici eum dicere, tamquam hoc aliquando non habentem, plurimam hoc haber & blaſphemiam. Vnitus enim Deus Verbum ex ipſo vtero carni ſuæ, vnus erat, & ſic & immaculatus filius, ſanctus ſanctorum, & de ſua plenitudine ſpiritum dans non ſolum hominibus, ſed etiam ſurſum & in cælo rationabilibus virtutibus.

Matth. 3.

Et poſt pauca.

Multifarie multiſq. modis olim Deus locutus patribus in prophetis, in nouiſſimis diebus bis locutus eſt nobis in Filio. Per Filium enim locutus eſt nobis: certum eſt vero, quòd de aſſumpto homine. Cui enim di- C *xit aliquando angelorum, Filius meus es tu, ego hodie genui te? Nullum, dicit, participem fecit dignitatis filij. Hoc enim quod dixit, Genui te, quaſi per hoc participationem filiationis dedit: omnino vero aperte nullam habens ad Deum Verbum communionem, apparet hoc quod dictum eſt.* THEODORVS. Hebr. 1. Pſalm. 2.

Certe & in allocutionibus, quas fecit ad baptizandos, iterum dixit idem Theodorus: *Hoc vero non ex nobiſipſis inuenimus teſtimonium, ſed ex diuina edocti ſumus ſcriptura, quoniam & beatus Paulus ita dicit: Ex quibus Chriſtus ſecundum carnem, qui eſt ſuper omnia Deus. non quòd ex Iudæis & ſecundum carnem eſt, qui ſuper omnia Deus eſt: ſed hoc qui-* D *dem ad ſignificandam humanam naturam dixit, quam ab Iſraelitico genere eſſe ſciebat: illud autem ad oſtendendam diuinam naturam, quam ſupra omnia & omnibus dominantem ſciebat.* O ſurdi audite, & cæci videte, acclamauit aliquis ſanctorum eis qui fuerunt ex ſanguine Iſrael. Ego autem arbitror, & valde merito, hoc aptum eſſe non habentibus, vel non volentibus recte intelligere Chriſti myſterium. Nam obcęcauit quidem Deus ſæculi iſtius intelligentias infidelium, & lumen diuinum & intelligibile in mente & in corde non habentes merito errauerunt. Si vero quidam ſunt illumi- E nati, magis vero etiam doctoribus connumerati, qui ſimilibus morbis neſcio quomodo detenti ſunt, quid aliud eis aliquis acclamet, quàm hoc quod à Deo dictum eſt per vnum ſanctorum Prophetarum, Quòd laqueus facti eſtis ſpeculæ in viſitatione, & ſicut retia extenſa in ſtatumine, quam qui venantur, confixerunt? Qui enim quamplurimam vtilitatem ſubiectis magis facere debent, iſti fuerunt & laqueus, & rete, & ſcandali occaſio, & petaurum inferni. Et iſta dico miratus valde, & videre non potens, ad quid reſpicit intentio aduerſarij. Nam confeſſus eſt quidem euidenter, quòd per Filium locutus eſt

CYRILLVS. Rom. 9. Eſai. 42. 2. Cor. 4. Oſee 5.

nobis

nobis Deus & Pater: eſſe vero iſtum dicit aſſum-
ptum hominem, nullam habente Deo Verbo ad
hoc dictum communionem. Quomodo igitur
non omnibus manifeſta eſt aduerſus beatum
Paulum calumnia, magis vero ipſius veritatis
accuſatio? nec enim ſic intellexit Spiritum ſan-
ctum habens Apoſtolus. Iterum vero deriuat
dogmatum rectitudinem ad ſuam placentiam
aduerſarius.

EX LIBELLIS PORRECTIS

à Preſbyteris & Diaconis, qui tranſmiſſi ſunt
ab Epiſcopis & clericis & monachis, & cete-
ris magnæ Armeniæ, & Perſidis, & alijs genti-
bus, Proclo ſanctiſſimo Epiſcopo Conſtanti-
nopolitanæ ciuitatis.

FVit aliquis peſtifer homo, magis autem fera,
hominis habens formam diabolicam, men-
tito nomine Theodorus, qui ſchema & nomen
Epiſcopi habuit, in angulo & ignobili loco orbis
terrarum latitans, in Mopſueſteno ſecundæ Ci-
liciæ vili oppido, vere quidem & principaliter à
Paulo Samoſateno deſcendens, licet Photino &
ceteris hæreſiarchis in libro de Incarnatione
Domini noſtri IESV Chriſti, in toto ſuo propoſi-
to ipſis verbis inueniatur vſus, & ſi quid peius.
Iſte per machinationem & audaciam & errorem
diaboli volebat omnes homines acuta ſua ſicut
colubri lingua, & veneno quod ſub lingua aſpi-
dis eſt, deperire. Et interim quidem retinebatur
ſuo latibulo, timens poteſtatem eorum qui à
Luc. 10. magno Deo & ſaluatore noſtro IESV Chriſto ac-
ceperunt calcare ſupra colubros, & ſcorpios, &
omnes vires inimici: dico autem ſanctos Apo-
ſtolos, & qui conſequenter ab his ſuſceperunt,
Martyres, & Confeſſores, & Epiſcopos, & ceteros
ſanctos. Inuento autem, neſcio quomodo, tem-
pore, cœpit repere, & extra fines ſuos, fiduciam
gerens & in parœcia ad eum non pertinentem,
tamquam eruditus ſermocinator, & in Antio-
chia Syriæ in eccleſia alloquens, ſic dixit: *Homo*
IESVS. *Quid eſt enim homo, quòd memor es eius?*
Pſalm. 8. *Apoſtolus autem, de* IESV *dictum fuiſſe hoc, dixit.*
Hebr. 2. *Eum enim, qui paulominus ab angelis minoratus eſt,*
videmus, inquit, IESVM. *Quid ergo? Homo* IESVS
ſimiliter omnibus hominibus, nullam habens differen-
tiam ad homines eiuſdem generis, præter ea quæ gratia
ei dedit: gratia autem data, naturam non immutat:
Philip. 2. *ſed poſt mortis deſtructionem donauit ei Deus nomen*
ſupra omne nomen. Qui donauit, Deus eſt: cui dona-
Coloſſ. 1. *uit, homo* IESVS *Chriſtus, primitiæ reſurgentium. eſt*
Apocal. 1. *enim primogenitus ex mortuis. Aſcendit ergo, & ad*
dexteram Patris ſedet, & eſt ſupra omnia. O gratia,
quæ ſuper omnia data eſt IESV. *O gratia, quæ ſupe-*
rauit omnium naturam. Qui eſt eiuſdem mihi naturæ,
ſuper cælum demonſtratus eſt, in dextera Patris ſedet,
& dico ad eum: Non vna natura mea & tua? & tu
quidem in cælo, ego autem in paſſionibus: & tu quidem
ſupra omnem principatum & poteſtatem, ego autem in
Matth. 3. *cæno. Sed audiam ad ea, quod bene complacuit in me*
Eſai. 29. *Patri. Numquid dicit figmentum ei qui ſe finxit, Quare*
Rom. 9. *ſic me feciſti? Nihil habeo ad hoc quod dicam: ſed mei*
L. 141. *fratres, qui eiuſdem mihi matris filij ſunt, dicunt mihi:*
Ne diſiungas hominem & Deum, ſed vnum eundemq.
dic hominem. Dico connaturalem mihi, dico Deum. Si
A *dixero cõnaturalem Deo, dico, Quomodo homo & Deus*
vnum? Numquid vna natura hominis & Dei, domini
& ſerui, factoris & facturæ? Homo homini conſubſtan-
tialis, Deus autem Deo conſubſtantialis. quomodo ergo
Deus & homo vnũ per vnitatem eſſe poſſunt? ſaluans,
& qui ſaluatur? qui ante ſæcula, & qui ex Maria ap-
paruit? Sed vehementer doleo, quia mei fratres hæc
mihi dicunt, vt loquar in Eccleſia, quæ non eſt poſſibile
dicere bene ſapientes. Hæc ab impio Theodoro di-
cta poſuerunt, & inferunt ſic: Non qualemcum-
que autem tumultum ex impijſſimis ſuis verbis
Eccleſiæ mouens, cognitus eſt huc atque illuc à
rectitudine dogmatum declinans. Nec enim
B recta via eius, qui peruerſus eſt. Vnde multi cle-
ricorum fiduciam habuerunt cum conuincen-
tes: & miſerum autem Neſtorium moueri, & tæ-
dioſe, quæ ab eo dicta ſunt, ſuſcepiſſe: & alia mul-
ta perturbatio à populo facta eſt ex diſſonanti-
bus Chriſtianorum Eccleſiæ verbis eius, ſicut
continet epiſtola Ioannis Antiochiæ ad Neſto-
rium. Multo autem tempore ſcilicet perſeue-
rans Theodorus, perſuaſit multis & Neſtorio,
quòd Chriſtus filius Dei viui, qui de ſancta vir-
gine Maria natus eſt, non eſt qui ex Patre natus
Deus Verbum, conſubſtantialis genitori, ſed ho-
mo pro quantitate ſuæ voluntatis ex Deo Ver-
C bo cooperationem ſuſcipiens, & non prius meri-
tus coniunctionem Dei Verbi, antequam im-
maculatus fieret, vt particeps fiat immaculatio-
nis, ſolius nominis filiationis & dominationis.
Quomodo enim, inquit, *homo & Deus vnũ per vnitatẽ*
eſſe poteſt? qui ſaluat, & qui ſaluatur? qui ante ſæculu,
& qui ex Maria apparuit? dominus & ſeruus? factor
& factura? a Ita & talia ipſe Chriſti impugnator a f. 184.
Theodorus auſus eſt dicere, & in ſuis conſcri-
ptis inſeri fecit, fingens quaſi cõtradicere Ario,
& Eunomio, & Apollinario, & non penitus Deo
Verbo de ſubſtantia Dei Patris genito dans aut
ſecundum carnem de ſancta virgine Maria nati-
D uitatem, aut aliud aliquid de incarnatione &
humanatione: ſed IESV Chriſto, qui & vnctus eſt,
& participatur honorẽ, cuius particeps eſt pro-
pter ex Deo Verbo & vero & conſubſtantiali fi-
lio præparationem ſibi factam, vt conuerſetur
bene. Perſuaſo autem impio Neſtorio vnà cum
alijs, gaudebat iam diabolus, quòd per filium
ſuum Theodorum perſuaſit multis & Neſtorio
errori ſeruire. Non eſt autem contẽtus quorum-
dam in locis Syriæ perditione, ſed volebat mul-
to amplius terram comprehendere. Contigit
autem iſtam Eccleſiam viduam fieri, & neſcimus
ex quibus peccatis, aut quomodo obtinuit Epi-
E ſcopatum Neſtorius quorumdam circumuen-
tione, non habentium nec ex Deo accipientium
gratiam: & poteſtate abutens, exultabat ſua im-
pietate ſuperare auctorem ſuum Theodorum.
Miſeratus autem Deus Eccleſias, ſuſcitauit mul-
ta contra eum, in quibus & humiles conſtituti,
nihil prætermiſimus, vſque ad mortem pro veri-
tate certantes, ſicut & in noſtris contra Theo-
dorum & ſcripta eius libellis ad Alexandrinum
religioſiſſimũ Epiſcopum Cyrillũ diximus, & in
his quæ ad veſtram dicimus beatitudinem: & pe-
timus, poſtquam iſti perlecti fuerint, & illos per-
legere,

legere, quatenus fiat vnitas veſtra contra Theodorum, & ſacrilega capitula & dogmata eius, & eorum qui ſimilia ſapiunt vel docent: & ſicut Domino placuit condemnari manifeſte & nominatim in Epheſo ab vniuerſali Synodo ſacrilegum Neſtorium, ſic per vos etiam antea condemnatum ſine nomine, ſacrilegiorem in varia impietate Theodorum, nominatim condemnari, & eos qui ſecundum impijſsimam eius expoſitionem hactenus in Syria & Cilicia ſapiunt & docent.

Porrecta ſunt autem & impia capitula ex Theodori codicibus ſanctæ memoriæ Proclo ab Armenijs, quorum multa in antelaris continentur. Ad tales igitur libellos Armeniorum reſcribens ſanctæ memoriæ Proclus, inter alia dogmata, de Theodoro & eius impietate dicit.

PROCLI SANCTAE MEMORIAE à tomo ad Armenios ſcripto.

Habetur integer Gr. Lat. in tom. 1. Concil. poſt lib. Cyrilli contra Neſt. pag. 170. & 3. 161.

FVgiamus turbulentos & cœnoſos fallaciæ riuos, ſectas Deum impugnantes: dico Arij furorem diuidentem indiuiduam Trinitatem, Eunomij audaciam circumcludentem ſcientia incomprehenſibilem naturã, Macedonij rabiem ſeparantem à Deitate inſeparabiliter procedentem Spiritum, & nouam iſtam & recentem blaſphemiam, quæ Iudæorum multo amplius blaſphemiam ſuperat. Nam illi quidem eum qui eſt Filius, denegant, fraudantes ramo radicem: iſti vero ei qui eſt, alterum introducunt, detrahentes ſinceram naturam, vtpote multa generantem. Dicamus ergo cum Paulo: Chriſtus eſt pax noſtra, qui fecit vtraque vnum. Nam Iudæum & paganum per baptiſma in vnum nouum creauit hominem, virtute vniens conuerſatione diſtantia. Terreantur condemnatione nouæ impietatis inuentores: ſiquidem ea quæ diſtant, in conſonantiam vnita ſunt: qui autem vniuit, in dualitatem, quantum ad ipſos, diuiſus eſt.

Epheſ. 2.

Idem ſanctus Proclus in eodem tomo ad Armenios ſcripto, aduerſus eumdem impium Theodorum.

Pag. 192.

Iſta autem ad veſtram direximus charitatem, ex veſtris inuitati libellis, quos ad nos tranſmiſiſtis, dicentes quoſdã peſtiferos & monſtriloquos homines inuaſiſſe prouinciam veſtram, volentes per malitioſa conſcripta & obiectiones falſæ ſciẽtiæ, peruertere ſimplicem & [a] ſine machinatione orthodoxæ Fidei pulchritudinem. Sed quæ ſunt beati Pauli, iterum dico vobis: Videte ne quis ſit qui vos decipiat per philoſophiam & inanem fallaciam, ſecundum traditionem vani conſilij hominum, & non ſecundum Chriſtum. Fundamentum enim aliud ponere nemo poteſt præter poſitum, quod eſt Chriſtus IESVS.

[a] Sinfucatam

Coloſſ. 2.

1. Cor. 3.

SANCTI CYRILLI AD CLERICOS & Lamponem presbyterum.

CVm apud Aeliam commorarer, vir aliquis ex his qui nobiliter militant in palatio, epiſtolam multorum verſuum & grandem obtulit mihi ſignatam, quam ſe dicebat accepiſſe ab Antiochenis orthodoxis. Subſcriptiones autem erant in ea plurimorum clericorum, & monachorum, & laicorum. Accuſabant autem Orientales Epiſcopos, quaſi tacentes quidem Neſtorij nomen, & diſsimulantes eum auerſari, tranſilientes autem ad Theodori codices de Incarnatione factos, in quibus multo peiores Neſtorij blaſphemijs poſitæ ſunt. Pater enim fuit Neſtorij perfidiæ, & illius mala locutus, impius in his factus eſt, in quibus modo eſt. Et ſcripſi quidem reuerendiſſimo Epiſcopo Antiocheno, vt Theodori impia dogmata in Eccleſia nemo loquatur: accedens autem ad Alexandriam reuerendiſsimus diaconus & archimandrita Maximus, plurima inclamauit in Orientales, dicens orthodoxos nullum ibi locum habere, nec fiduciam loquendi de recta Fide. Dixit vero, quòd confingunt quidem confiteri Symbolum expoſitum Nicææ à ſanctis Patribus, male autem illud interpretantur: & adhortatus eſt me omnem expoſitionem Nicænæ Synodi interpretari plane, vt non ſubripiant quidam alia pro alijs exponentes, quod & feci. Habet igitur Tomos, vt offerantur & pijſsimis Reginis, & Chriſtianiſsimo & pijſsimo Domino. Feci enim in membranis ſcribi Tomum. Cum conſilio igitur eius ſicut bene habere perſpiciatis, opportune offerte. Oportet enim nos vndique pro recta Fide certare, & exortam aduerſus Chriſtum impietatem, quantum poſsibile eſt, è medio expellere feſtinare.

Eſt in 1. par. Conc. Epheſ. 695.

Eiuſdem ſancti Cyrilli Epiſtola ad Acacium Epiſcopum Melitenæ. Scripſit vero eamdem ad Theodotum Ancyræ, & ad Firmum Cæſareæ Cappadociæ.

NOn oportebat latere ſanctitatem tuã, aut forſitan & cognouit, quòd omnes Orientales religioſiſſimi Epiſcopi in Antiochia conuenerunt, cùm tranſmiſiſſet eis Tomum dominus meus ſanctiſſimus Epiſcopus Proclus, bonorum plenum intellectuum, & rectorum dogmatum. Erat enim ratio multa & longa de diſpenſatione Domini noſtri IESV Chriſti: ſuppoſuit vero etiam capitula quædam collecta à Theodori codicibus, quæ conſonantem Neſtorij perfidijs intellectum habent, & adhortatus eſt etiam illa anathematizare. Illi vero non paſsi ſunt, & ſcripſerunt ad me, quòd ſi contigerit anathematizari ea quæ ſunt Theodori, perueniet omnimodo macula etiam ad ſanctos noſtros patres, Athanaſium dico, & Baſilium, & Gregorios, & Theophilum, & ceteros. Nam ſcripſerunt & ipſi quædam conſonantia eis quæ ſunt Theodori. Et erat neceſſarium etiam me ad eos reſcribere, quæ & nota faciet tuæ ſanctitati religioſiſsimus Epiſcopus Daniel, qui Alexandriæ inuentus eſt, & in ſingula eorum quæ mota ſunt, ſubtiliter cognoſcit.

Epiſtola Cyrilli ad Rabbulam Epiſcopum Edeſſæ.

AD incomparabilem quamdam alacritatem & ad inexpugnabilem confidentiam noſtras excitat animas ſapientiſsimus Paulus, ſic ſcribẽs: Quis nos ſeparabit à charitate Chriſti? Tribulatio? an anguſtia? an perſecutio? an fames? an nuditas? an periculum? an gladius? Nihil enim intolerabile eſt eis, qui firmiter apud ſe ſtatuunt certamen Fidei certare, curſum perficere,

Rom. 8.

1.Tim.4. cere, fidẽ ſeruare, vt & incorruptionis mereaotur coronam. Sicut vero ſollicitos optime gubernare, non in ſerenitate nauigare, ſed in tempeſtate poſſe nauem ſeruare, probatiſſimos declarat: ſic etiam ſortitos Eccleſijs præſidere, non omnimodo rerum ſereoitas claros demonſtrat; magis vero ſolertia in tribulationibus, & fortitudo, & patientia, & fortiter reſiſtere inſtabilibus hæreticorum ſermonibus. Semper quidem tua ſplenduit ſanctitas, præcipue autem modo, facta omnibus Orientalibus colomna & fundamentum veritatis, & ſicut quemdam peſtiferum expellens morbum, nouæ & abominandæ hæreſeos Neſtorij blaſphemiam. Nam procedit quidem ex altera *Theodorus Mopſueſtenus.* radice (illius dico, qui de Cilicia erat) iſta impietas: arbitratus vero eſt, quòd tenebit orbem terrarum propter potentiam neſcio quomodo illi datam. Rapuit enim ſedem fortiſſimam, & factus eſt cibus draconi multa capita habenti: *Apoc. 18.* ſperauit vero etiam ipſe ſanctas Dei Eccleſias deuorare, & omnes apprehendere: & niſi nos ſaluaſſet Deus omnipotens, præualuiſſet vtique, quantùm ad potẽtiam conatuum pertinet eius, ſceleratasq. concutſiooes illorum qui eum continent.

EPISTOLA CYRILLI ad Monachos.

Habetur Gr. Lat. in 1. p. Conc. Epheſ. c. 48. 695. Chariſſimis & deſideratiſſimis Anaſtaſio, Alexandro, Martiniano, Ioanni, Paregorio presbyteris, & Maximino diacono, & ceteris orthodoxis patribus Monachorum, & eis qui vobiſcum ſolitariam vitam exercent, & in fide Dei confirmati ſunt, Cyrillus in Domino gaudere.

DEſiderinm ſtudiumq. quod circa doctrinam veſtra charitas habet etiamnum, non mediocriter collaudani, dignumq. eſſe dico omni ratione. Nam dininas deſiderare doctrinas, ſacrorumq. dogmatum ſolere defendere rectitudinem, quomodo non aliquis miretur? Hæc enim res vitæ infinitæ & beatæ prouiſor eſt, & ſtudium quod in his eſt, oon ſine mercede exiſtit.

Et poſt alia.

Pag. 697. Quoniam vero ſcripſit veſtra reuerentia, quòd deriuant quidam ad quod non conuenit, vim verborum quæ in Symbolo ſunt, aut non intelligentes recte, aut diligentes quorumdam conſcripta, in reprobum ſenſum abdncti; ideo ſcripſiſtis, quòd propter hoc oportet me de his ipſis ad vos facere doctrinam, & plane interpretari expoſitionis Fidei tenorem; arbitratus ſum oportere, quæ in mentem veniunt meam, breuiter dicere. Sequamur vero vbique ſanctorum Patrum confeſſiones & dogmata, recte & indeclinabiliter diſeutiendo quæ ab eis dicta ſnnt. Nam iam quidem & ſancta Synodus Ephesi collecta Dei voluntate, contra Neſtorij perfidiam iuſtam & ſubtilem ſententiam proferens, & aliorum vaniloquia, quæ poſt ipſum erunt, anr ante ipſum fuerunt, æqualia ſapientes ei, & dicere ant ſcribere præſumpſerunt, cum illo condemnauit, ſimilem eis condemnationem imponens. Conſequens enim erat, vno ſemel propter tam profana vaniloquia inculpato, non contra vnum magis

A peruenire, ſed vt ſic dicam, contra omnem eorum ſectam, ſine calumniam quam fecerunt aduerſus pia Eccleſiæ dogmata, duos colentes filios, & diuidentes indiuiduum, & crimen adſeribentes cælo & terræ, tanquam homini ſeruientibus. Adorat enim nobiſcum ſupernorum ſpirituum ſancta multitudo vnum Dominum IESVM Chriſtum. Ne autem tenor apud quoſdam Symboli ignoretur, quod in vniuerſis ſanctis Dei Eccleſijs & tenet & prædicatur, ſanctorum Patrum dogmata ſiue expoſitiones geſtis inſerui ibi confectis, vt ſcirent legentes, qnem debet intelligi ad modnm ſanctorum Patrum expoſitio, ſiue B ſincerum rectæ Fidei Symbolum. Arbitror charitatem veſtram & legiſſe librum, quem de his ipſis conſcripſimus. Ipſum vero etiam nunc, ſicut dixi, ipſis verbis apponens Symbolnm, ad hoc conuertar Deo iuuante, vt ſingula plane interpreter quæ in ipſo poſita ſunt. Scripſiſſe enim ſcio prædicabilem Petrum, Parati ſemper *1. Pet. 3.* ad ſatisfactionem omni petenti vos rationem de ſpe, quæ in vobis eſt.

EX EPISTOLA RABBVLAE beatæ memoriæ, ſcripta ad ſanctum Cyrillum contra impium Theodorum.

C IAm vero quidam vnitatem ſecundnm ſubſiſtentiam omnibus modis abdicant. Morbus enim aliquis ſublatens inueterauit Orienti, immedicabilis modo vnlneris depaſcens Eccleſiæ corpus, & plurimos quidem latens, apud autem quaſi ſtudioſos, & ſupercilia extollentes eruditione, latenter honoratus. Epiſcopus enim quidam prouinciæ Cilicum Theodorus, vir veriſimilis dicendi, & potens perſuadere, alia quidem ſuper tribunali Eccleſiæ ſtatim dicebat ad populi placentiam, alios autem laqueos perditionis in ſcriptis ponebat, qui in principijs quorumdam eius codicum anathemate circumcludebat inſpicientem non manifeſtare alijs ſcripta D iſta. Primum expoſuit, non eſſe vere Dei genitricem ſanctam Virginem, tamquam Deo Verbo non ſuſcipiente ſecundum nos natiuitatem. Hoc vſque adhuc latens, ne tempore ampliore confirmatum fortius putaretur, ſecundum iudicium Dei oblitus Neſtorius nouæ inciſionis auctor publicauit. Seqnitur autem hoc & quod eſt de humanatione: nec enim dicunt ſecundum ſnbſtantiam, vel ſecundum ſubſiſtentiam vnitum eſſe Deo Verbo hominem; ſed bona voluntate quadam, tamquam diuina natura oon ſuſcipiente alterum modum vnitatis propter nõ circumſcriptibile. Iſte & Dominum noſtrum IESVM E Chriſtum dixit non oportere adorare ſicut Dominum, ſed relatione Dei honorari ſicut imaginem quamdam; magis autem manifeſtius ſecundum eos dicere, ſicut inſtar aliquid relatione adſidentis dæmonis. Iſte & carnem Domini pronuntiauit nihil omnino prodeſſe, diſſipans Domini vocem, quæ eſt: Caro nihil prodeſt. Iſte *Ioan. 6.* & Apoſtolum dicit non cognouiſſe Chriſtum quòd Deus erat, ſed ſupra fidem quæ eſt in homine, ædificatam eſſe Eccleſiam. De gehenna *Matth. 16.* hic ratiocinationes eorum nõ eſt tutum per litteras ſignificare. Iſti ſunt theſauri impietatis

A eorum, quibus iamdudum latenter fruebantur, & volunt, ſi poſſibile eſt, vſque ad finem obumbrare timentes pias aures populi.

ABECCLESIASTICA hiſtoria Heſychij presbyteri Hieroſolymorum, de Theodoro.

ITa Photinum multis & alijs apud eos ſæculis, Theodorus quidam præcipue imitatus eſt: malitioſus quidem loquendi, & lingua paratiſſimus, & ipſe tamen inſtabilis voluntate, qui huc & illuc inclinans ferebatur. Clericatui enim Antiocheno à prima ætare connumeratus, & bene conuerſari pollicitus, ad ſæculares libidines reuerſus, iterum delectabatur. B In omnibus autem bonis imitabilis & beatus vir Ioannes Conſtantinopolitanus Epiſcopus ſcripſit epiſtolam, quæ vſque adhuc in codicibus legitur, & à peiore ad meliorem pœnitentiam eum transferre præualuit: & iterum bene conuerſari, iterum in clericatu eſſe cœpit, & Antiochia relicta in Tarſum tranſmigrauit, ex qua in Mopſueſtiam tranſijt, ordinatus in ea Epiſcopus, nondum Deo volente manifeſtam impietatis illius prædicationem fieri. Prima autem elementa ſuæ doctrinæ ex Iudaico vaniloquio incipiens, codicem in prophetiam Pſalmorum conſcripſit, omnes de Domino prædicationes abnegantem. C Culpatus vero & periclitatus, contraria ſibi dixit, non ex voluntate, ſed compulſus omnium querimonijs; & codicem ipſum delere pollicitus, latenter conſeruabat Iudaicæ impietatis viaticum. Igni enim ſua commentaria ſimulans tradere, malitioſe abſcondere illecebram conabatur. Tempus quidem plurimum in exiguo loco praua loquens, qui eſſet merito, latebat. Quoniam vero loquens conſtitutus, vana ſolitus loqui, doctoris famam conſecutus eſt, paucis quibuſdam apud eum ſtudentibus, qui veneno dictionum decipiebantur, calicem bibentes verbis quidem bene compoſitis coloratum, blaſphemis vero intellectibus & veneno plenum. D Senectute iam cana debilitatus, ſed minima pietatis ſcintilla, ſi qua forte in eo fuiſſet, inueterata, libros componere aduerſus Domini Dei apparitionem præſumpſit, quorum multitudinem prætermittentes (nec enim fas eſt impios reuoluere ſermones) vnius in præſenti memoriam faciamus. Chriſtum enim IESVM, generis noſtri ſaluatorem & Dominum, quem ſplendorem paternæ gloriæ & imaginem ſubſtantiæ Paulus vocat, ferre cum omnia dicens verbo ſuæ virtutis, qui purificationem noſtrorum fecit peccatorum, E & ad dexteram paternæ maieſtatis conſedit, de quo ad Coloſſenſes ſcripſit epiſtolam, quòd in eo omnia ſunt creata, quæ ſunt & in cælis & in terra, viſibilia & inuiſibilia, quòd per eum & in cum creata ſunt omnia, & ipſe eſt ante omnia: hunc non incarnatum Verbum, ſicut Euangelicis vocibus edocti ſumus, ſed hominem per vitæ prouectionem & paſſionum perfectionem coniunctum Deo Verbo ſcripſit ſtultus in omnibus, & hæc in myſticis ſermonibus auſus eſt: & ille quidem talia. Sed & ſequaces eius extollebantur, de quibus dicere conuenit, dicentes ſe ſapientes, ſtulti facti ſunt: mutauerunt enim vere & iſti gloriam incorruptibilis Dei in ſimilitudinem corruptibilis hominis, Chriſtum non ſicut Deum incarnatum glorificantes, ſed ſicut vnum ſimilem nobis hominem iniuriantes. Nos vero ad cetera orationis procedimus. Non enim multum tempus ſuperuiuens Theodorus, prædictis contra myſteriũ blaſphemijs & nouæ Hieruſalem iniuriam addidit, minorare & eã tamquam patriam incarnationis myſterij properãs.

Epiſt. ad Theodorũ lapſum.

Hebr. 1.

Coloſſ. 1.

Rom. 1.

LEX DIVINAE RECORDATIONIS Theodoſij & Valentiniani.

Habetur Gr. Lat. in Concil. Epheſ. p. 3. c. 46 711.

B DEbitam à nobis venerationem pijſſimę doctrinæ reddentes, eos qui auſi ſunt contra Deum impie conſcribere, debitæ condemnationi ſubijcere, & nominibus dignis vocari oportere exiſtimauimus. Iuſtum igitur circumdare eos confuſione ſuorum peccatorum, & in tali vocabulo permanere in æternum, quatenus nec viui liberentur, vt poſt mortem permaneant cõtempti & condemnati. Iterum igitur doctrina Diodori & Theodori & Neſtorij impiorum & peſtiferorum viſa eſt nobis abominanda eſſe: ſimiliter autem & omnes qui ſequuntur eorum errorem, & conſentiunt eorum impietati, iuſtum & ipſos eamdem nominationem mereri, & con- C fuſionem indui: ne, dum nominantur Chriſtiani, ex ipſo inueniantur decorati vocabulo, longe conſtituti à Chriſtianorum propoſito, & alienati à recta & immaculata Fide. Quapropter per hanc noſtram legem ſancimus, eos qui in omni terra vbique inueniuntur impijſſimo & inſtabili Neſtorij & Theodori propoſito conſentientes, Simonianos à præſenti nominari. Oportet enim eos qui antea in diuina doctrina creuerunt, poſtea vero ad illorum impietatem inclinatos, & illorum imitatos errorem, eadem nominatione Simonianos probari, ad ſimilitudinem Arij per ſanctionem diuinæ recordationis D mirabilis & prædicabilis Conſtantini, qui conſtituit Porphyrianos nominari Arianos: qui propter ſimilitudinem impietatis, nominationem Porphyrij impoſuit ei, qui auſus eſt & exiſtimauit veram Fidem humanorum potentia verborum circumſcribere, & codices peſtilentes & ineruditos ad memoriam relinquere poſterorũ. Nemo igitur audeat ſacrilegos codices ab eis expoſitos, & maxime à Theodoro & Neſtorio, & contrarios veræ doctrinæ & expoſitioni venerabilium Epiſcoporum qui Epheſi collecti ſunt, legere, aut poſſidere, aut ſcribere. Oportere enim eos codices cum omni diligentia requiri, & in- E uentos publice coram omnibus comburi. Per hoc enim radix impietatis amputabitur, ne in poſterum erroris ſemina generentur ad errorem ſimplicium, qui facile ad illius laqueos collabantur. Neque de cetero inueniatur prædictorum hominum memoria, vel alia appellatio præter Simonis: ſed neque in loco, vel in domo, vel in vico, aut agro, aut in ciuitate, vel in eius ſuburbanis conuenticolum eorum fiat, nec in manifeſto, nec in occulto. Tales enim iubemus omni priuari conuenticulo viuentes. Et hoc certum omnibus ſit, quòd ſi quis præterierit præ-

ſentem

ſentem noſtram ſanctionem, & Theodoro & Neſtorio aſſenſerit, illorum ſocios imitans, eius per gladij vltionem omnis ſubſtantia fiſco addicetur. Tua igitur illuſtris eminentia præſentem à nobis expoſitam legem manifeſtam faciat per omnem terram habitantibus, & proponi per ſingulas ciuitates dignetur: quatenus per huius legis recitationem cognoſcant omnes qui in quacumque prouincia ſunt, quæ ſuper his à nobis diſpoſita ſunt. Eamdem autem legem noſtram Græcis & Latinis ſcripſimus verbis ad recitantium * ſelicitatem.

* f. facilitatem.

Lex Theodoſij & Valentiniani, piæ recordationis Imperatorum, aduerſus Neſtorium & Theodorum, & eos qui ſimilia eis ſapiunt.

IAm prius quidem Neſtorius, qui Conſtantinopolitanæ ciuitatis fuit Epiſcopus, noua & monſtroſa dogmata pertentans introducere ſinceræ & orthodoxæ Fidei Chriſtianorum, eiectus eſt à ſancta Synodo quæ per ſanctionem Imperialem ex omni orbe terrarum Epheſi congregata eſt: quæ eadem ſancta Synodus ſimul etiam confirmauit expoſitam à Nicænis trecentis decem & octo Epiſcopis orthodoxam Fidem. Et nos corroborantes ea quæ pie decreta ſunt ab eodem ſancto Concilio Epheſi congregato, generalem conſtitutionem protulimus, condemnantem eumdem Neſtorium, eosq. qui ſimilia illi ſapiunt, vt non mereantur nominationem Chriſtianorum, ſed magis vocentur Simoniani, quoniam Simonis blaſphemiam dilexerunt: & ſtatuimus certas aduerſus eos pœnas, quæ præſenti conſtitutione continentur. Sed nec habeat aliquis, aut legat, aut ſcribat, aut proferat Neſtorium, ſeu illius libros, vel codices omnino nocibiles, vel ipſius Neſtorij, vel alterius, & maxime Neſtorij aduerſus ſolos Chriſtianos conſcripta, aut Diodori, & Theodori, & Theodoreti conſcripta: ſed vnuſquiſque habens tales codices, illos publice proferat, & in conſpectu omnium igni tradat. Et nemo eos qui talem ſectam colunt, vel illorum doctores, aut in ciuitate, aut in agro, aut in ſuburbano ſuſcipiat, aut vna cum eis conueniat. Quòd ſi quicumque tale aliquid perpetrauerit, publicatus perpetuo tradetur exilio: qui autem habet codices, continentes abdicatam fidem Neſtorij & Theodori, vel illorum interpretationes, & allocutiones, & traditiones, eiſdem ſubijcietur ſupplicijs, licet * lumen aliorum videantur, quæ ab illis compoſita ſunt.

Et ſancti vero Theophilus Alexandrinus, & Gregorius Nyſſænus, ſuſceptis querimonijs aduerſus Theodorum adhuc viuentem, & aduerſus impia eius conſcripta, ſcripſerunt aduerſus eum epiſtolas, quarum pars eſt.

Sanctæ memoriæ Theophili ad Porphyrium Antiochiæ Epiſcopum.

QVòd enim non patieris illos qui occaſione aduentionis Saluatoris noſtri Iεσν Chriſti præſumunt renouare Samoſateni Pauli dementiam, manifeſtum eſt, quoniam & qui in Nicæa conuenerunt Patres noſtri, & iſtam ſectam cum Arianorum prauitate anathematizauerunt, qui nec baptiſma ſequacium Pauli comprobauerunt, ſicut ſcriptæ ab eis definitiones continent. Et ipſe hic beatæ memoriæ Epiſcopus Athanaſius vltimam prædicti Pauli Samoſateni impietatem condemnauit in Tomo, quem dictauit.

Et poſt alia.

Quoniam autē accuſant quoſdam, tamquam ſcribentes ea quæ pertinent ad renouationem ſceleratæ ſectæ Pauli Samoſateni à Patribus cōdemnati, & propter hanc occaſionem * commouendam porrexiſſe tuæ reuerentię affirmant, cuius exemplum litteris ad me directis à tua reuerentia ſuppoſuiſti, iuſpiciens tua bonitas vnà cum conuenientibus religioſiſſimis Epiſcopis ea quæ ab ipſis oſtenduntur (dicunt enim probationes habere ſe) ſi inuenerit ſcripta contraria Apoſtolicis dogmatibus, dignetur Apoſtolicum amplecti zelum aduerſus talia innouantes. Iuſtum enim eſt, ea quæ impie ſcripta ſunt, pie amputari, & nuſquam inemendabiles permanere eos, qui qualiacumque incaute per inſcientiam & vanam gloriam ſcribere præſumpſerunt.

Porrecta autem ſunt & ipſi ſanctæ memoriæ Theophilo impia capitula ex codicibus Theodori.

Sancti Gregorij ad Theophilum.

QVi Apollinarij dogmata defendunt, per querimoniam, quam aduerſus nos faciunt, ſua confirmare conantur, carnale Verbum, & Dominum ſæculorum hominis filium, & mortalem filij Deitatem conſtruentes. Proferunt enim, quòd aliqui quaſi catholicæ Eccleſiæ exiſtentes, duos colunt filios in dogmate: vnum quidem ſecundum naturam, alterum autem ſecundum adoptionem poſtea acquiſitam, neſcio à quo talia audientes, & ad quam perſonam contendentes: nondum enim noui eum qui hæc ſubloquitur. Verumtamen quoniam hanc proponentes aduerſus nos cauſam, per hoc quòd videntur huic flagitioſo negotio repugnare, ſuas opiniones corroborant, bonum eſt tuam in Chriſto perfectionem, ſecundum quod in mente tibi * injeiat ſanctus Spiritus, exſcindere occaſiones eorum qui quærunt aduerſus nos occaſiones, & perſuadere eis qui iſta calumnialiter adſcribunt Dei Eccleſiæ, quòd eſt dogma tale in Chriſtianis nullum, neque prædicatur.

* f. injiciet

Ex his quæ Theodoritus defendens Theodorum, contra Cyrillum ſcripſit, per quæ teſtimoniū præbet idem Theodoritus, quòd Theodori ſunt iſtæ impietates, contra quas ſanctæ memoriæ Cyrillus ſcripſit.

P*Oſtea interpretationem accuſat octaui Pſalmi, & inculcat hæc verba diuini Theodori: Conſideremus igitur, quis eſt homo de quo ſtupeſcit & miratur quòd Vnigenitus dignatus eſt eius memoriam & viſitationē facere. Sed quòd quidem non dictum eſt de omni homine, in ſuperioribus demonſtratum eſt: quòd autem nec de vno quolibet, & hoc dictum eſt.*

Et poſt pauca, eiuſdem Theodori poſuit memoratus Theodoritus ſic habentia.

Ceſſate vel nunc vix aliquando à veſtra impudentia, agnoſcentes quod oportet. Videte enim omnium hominum ſceleratiſſimi, quanta naturarum eſt differentia,

tia, qaòd iſte qaidem ſtapeſcit quia & memoriam facere homiais dignatur, & viſitare eum, & ceterorum participem facere, quorum participem iam fecit ipſum: ille autem è contrario miratur, quòd tantorum particeps fieri ſuper ſuam naturam meruit. Et ille quidem, vtpote beaeficiam dans, mirificatar magua præſtans, & ſaper naturam beueficium accipientis: ille autem, vtpote beneficium accipiens, & maiora, quàm eſt ipſe dignus, accipieas.

Poſt hæc Theodoritus intulit iſta:

Cum poſuiſſet Cyrillus ex his quæ diuinus Theodorus contra Apollinarium ſcripſit, ſtatim iniurias inſert, & contumelias, & vituperationes, & dicit:
I. 140. Sobrij eſtote ebrij ex vino veſtro. Et clamet ali-
Pſal. 140. quis ita errantibus: Impone homo tuæ linguæ
Pſalm. 74. oſtium & ſeram: ceſſa cornu in altitudinem extollens, & loquens contra Deum iniquitatem. Quouſque inſultas contra patientem Chriſtum?
1. Cor. 8. In mente habe ſcriptum à diuino Paulo: Ita vero peccantes in fratres, & percutientes eorum ægrotantem conſcientiam, in Chriſtum peccatis. Et vt aliquid ex propheticis loquar codici-
Ezech. 16. bus, Iuſtificata eſt Sodoma à te, ſuperaſti paganorum verboſitates, quas fecerunt contra Chri-
1. Cor. 2. ſtum, ſtultitiam exiſtimantes crucem: nihil eſſe oſtendiſti Iudaicæ ſuperbiæ crimina.

Et cùm hæc poſuiſſet verba Cyrilli contra Theodorum dicta Theodoritus, ſic intulit:

Quid tibi zelum iatantum iaſlammauit veritatis defenſor, vt hanc & talem aduerſus eum pompam faceres, & paganis ſimul & Iudæis & Sodomitanis oſteaderes magis impium, & poſitas contra impios à diuina ſcriptura voces adſcriberes pietatis propugnatori?
Matth. 22. *Nonne Dominus Chriſtus ia ſacris Euaagelijs ia ſeipſum traxit Dauid diuiaationem? Nonne pueris cla-*
Matth. 21. *mantibus, Hoſanna filio Dauid, ipſe dixit Iudæis: Non*
Pſalm. 8. *legiſtis, Ab ore infantium & lactentium perfeciſti lau-*
Hebr. 2. *dem? Non diuinus Apoſtolus ex his deductum verbum ei adaptauit & cetera Pſalmi? Qaid igitur noaum dixit Theodorus, quòd tantis eum blaſphemijs lapidaſti, & iubens illi frænare linguam, ipſe percurrere iſtam effrænatam dimiſiſti? Vide ae qais te callidiorem exiſtimet his aduerſus Theodorum vti iaiurijs, quòd & ille Apollinarium, & qui ea qua ſunt illius ſapiunt, ſceleratiſſimos vocauit. Si hoc aon eſt, qao abſono dicto ſicut crapalam, qaautas huiuſmodi aduerſas eam blaſphemias effudiſti? Quid autem nouum præter ve-*
‖ ſ. dixerit? *teres illos doctores ‖ dixerit? Illoram enim vnuſquiſque hamanam naturam & viſitatam, & aſſumptam, & vactam eſſe à ſancto Spiritu, & cracifixam, & mortaam eſſe, & reſurrexiſſe, & ia calos receptam eſſe, & ſedem mereri quæ ad dexteram eſt, aperte & dilacide docuerunt. Tu vero cum ineffabilia, vt videtur, verba aa-*
2. Cor. 12. *diſſes, quæ Paalus audiait, magis hic alia qaædam & diuiniora, (alias vero nobis introducis præter Pauli doctrinas) ſic Paulum interpretaris, & dicis:* Sederat ipſum ex Deo Patre Verbum, factus certe ſecundum hominem, & non alium quemdam, ſed ſeipſum viſitatione & memoria dignans. *Quid his verbis magis ridiculum? Cuius enim Deus Verbum vi-*
Philip. 2. *ſitatioais indigeret? Atqai cum in forma Dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt æqaalis eſſe Deo, ſed ſemetipſum exinaaiait, formam ſerui accipiens: & angelicam*
Hebr. 2. *quidem naturam non aſſampſit, ſemen autem Abraam*
A *aſſampſit. Merito igitar Theodorus dixit, eum qui accepit, viſitare; aſſumptum autem, viſitatum eſſe. Ita antè & Propheta doceas, Domiaũ quidem eum qui viſitauit, vocat; hominẽ vero eum qui viſitationẽ meruit.*

Ex epiſtola Theodoriti ad Hierenatum digamum, teſtimonium præbentis quòd ſub accuſatione erat Theodorus, & dubitabatur de eo.

Quoniam vero inculpatis me, qaòd ſanctam & beatum reliqui patrem Theodorum ia coanumeratione Doctorum, acceſſarium exiſtimaui & de hoc breuiter dicere. Primum etenim, amantiſſimum mihi caput, multos & alios nobiles viros & nimis claros ſactos tacuimus.
B *Deinde illud oportet conſiderare, qaòd qui accuſatur, indubitabiles teſtes debet producere, quos neque accuſatorum aliquis inculpare poteſt. Si autem à perſecutoribus accuſatos, qui accuſatus eſt, ad teſtimoaium vocet, aec ipſe qui iudex eſt, patiatur ſuſcipere. Nam ſi laudes patrum conſcribens, iſtum ſanctum prætermiſi, iaiquũ feciſſe coafiteor, & circa Doctores iagratus fuiſſe. Si vero accuſatus ſatisfactionem obtuli, & indubitabiles produxi teſtes: quid ſiae cauſa, qui horum nihil volunt videre, inculpant? Quomodo autem veneror viram, teſtis eſt qui à nobis pro illo codex coaſcriptus eſt, in quo aduerſas eum ſactam inſcriptionem diſſoluimas, non timentes accuſatorum potentiam, aec futuras*
C *contra nos iaſidias.*

Diodorus Archidiaconus & primicerius reuerentiſſimorum notariorum dixit: Quoniam quidam dicunt, quòd ſanctæ memoriæ Cyrillus laudauit Theodorum Mopſueſtenum in quodam ſuo ſcripto, in quo dicunt quòd ſcriptum eſt, bono Theodoro: & ſuper hæc, quòd & ſanctæ memoriæ Gregorius Nazianzenus litteris vſus eſt ad Theodorum Mopſueſtenum, laudans eum. Qui autem ita hęc dicunt, & hoc adijciunt, quòd non oportet poſt mortem hæreticos anathematizari: hoc hic & ad ſcientiam venit ſancti veſtri Concilij. Ne quid eorum indiſcuſſum relin-
D quatur, neceſſarium putauimus & hæc veſtræ ſanctitati ſuggerere.

Sancta Synodus dixit: Quoniam proferunt quidam, quod dictũ eſt à ſancto Cyrillo, hoc eſt, quòd ſcriptum eſt, bono Theodoro, recitentur tam quæ antea, quàm quæ poſtea per ſequentia dicta ſunt, ad perfectiorem rei ſcientiam. Et cum ſuſcepiſſet Theodulus reuerentiſſimus Diaconus & notarius, recitauit.

Ex ſecundo libro Cyrilli Epiſcopi Alexandriæ, de eo quòd vnus eſt Chriſtus, contra Theodorum.

E QVòd tamen voluit impius Neſtorius dogmata Theodori ſequi, non abſolutionem ei accuſationum facit; magis vero grandiorem aduerſus eum ‖ in damnationẽ operabitur. Cum ‖ ſ. condemnationem
enim liceret ei ſanctorum Patrum rectis verbis & immaculatis de Deitate ſermonibus potiri, præpoſuiſſe dinoſcitur veritati mendacium. Prętermiſit enim quæ illorum ſunt; magis vero elegit turpibus adhærere, & tam diſtortis lætificare ſermonibus. Hunc vero qui talem habet voluntatem & dementiam, in hoc deſiluiſſe inculpet aliquis, arbitror & valde merito. Oportebat enim memoriam habere ſanctiſſimi Pauli, plane ſcri-

1.Theſſ.5. ſcribentis nobis : Eſtote prudentes oummularij: omnia probate, quod bonum eſt tenete : ab omni ſpecie mala abſtinete vns. Quod & agere ſoliti nos, & ſoliriorum probatores imitari feſtinantes, illa quidem quæ ſunt turpia & reproba dogmata reprobamus, ſuſcipimus vero & valde libenter omnia quæ reſplendent clara veritatis pulchritudine. Iterum vero nobis ratio conuertetur ad decentem ei & propoſitam viam. "Scriptum eſt igitur bono Theodoro aduerſus hæreſim Atianorum & Eunomianorum viginti pæne numero vel ampliores libri, necnon etiam alij, interpretantes Euangelicos & Apoſtolicos libros : quns quidem labores nollet aliquis increpare, magis autem decreto ſtudium honoraret, ſi ineſſet eis dogmatum rectitudo. Si vero quidam extra deſtinatum ambulet, & rectam viam veritatis relinquens, per ſemitam eat diſtortam, ſimpliciorumq. corda vulneret, adulteratorum eis inijciens intellectuum ſemina; tunc requieſcere non ſine damno erit eis qui populis præſident, mercedem vero habebunt & lucrum, ſi reſiſtant. Ergo quoniam in bis libris, ſiue memorati viri conſcriptis quæ modo nominauimus, inuenta ſunt quædam vltimæ impietatis plena, quomodo erat conſequens velle tacere? Diuidit enim iodiuiduum Chriſtum, & pro vno filio dualitatem colit à veritate excidentem, & quaſi falſis nominibus coloratam. Nam Deum Verbum, qui ex Deo Patre eſt, hominem vocari dicit, non tamen & hoc factum eſſe ſecundum veritatem : hominem vero cum qui ex Maria eſt, ſicut dicit, quem & carnem aſtute nobis nominat in multis locis, Deum quidem dicit & filiũ Dei, non autem hoc eſſe ſecundum veritatem,

" ſ. Scripti ſunt igitur à bono

Sancta Synodus dixit : Oſtenderunt ea quæ recitata ſune, quòd arguens magis Theodorum & impia eius conſcripta Cyrillus religioſæ memoriæ, non tamen laudem quamdam faciens de eo, huiuſmodi verbis vſus eſt. Recitentur & epiſtolæ Gregorij ſanctæ memoriæ, quas quidem dicunt ad Theodorum Mopſueſtenum ſcriptas eſſe.

Et cum ſuſcepiſſet idem reuerendiſſimus diaconus & notarius " Theodulus, recitauit.

" ſ. Diodorus

Theodoro Gregorius, commendans quoſdam adinuicem litigantes, & ſignificans quòd tam ſub ſua, quàm illius gubernatione ſunt. dicit autem ſic.

Greg. Naz. ep. 89. ad Theod. Tyanen.

QVæ à dominis meis chariſſimis Epiſcopis ſcripta ſunt ad tnam reuerentiam, hæc etiam à nobis ad te ſcripta eſſe exiſtimans, da obſecro manum mulieribus, nec deſpicias eas tyrannicam violentiam patientes ſub viri potentia, contra quem interpellanerunt.

Et poſt alia.

Duos qui in hac re grauentur, cognoſco, id eſt, tuam reuerentiam, & nos, ſi quod iuſtum eſt, deſpiciatur. Sub amborum enim gubernatione ſunc qui iudicantur, & timor eſt, ne veritas veriſimilibus verbis ſuperetur. Quapropter & iudica, & pro noſtra infirmitate pugnare feſtina.

Iterum aliam epiſtolam proferunt, quaſi ad Theodorum Mopſueſtenum ſcriptam à prædicto A ſancto Gregorio. Ex ipſa vero maxime conuincuntur mentientes. Adhortatur enim magis Tyanenſem Epiſcopum ad Martyrum feſtiuitatem peruenire, quæ in Arianais, prædio eiuſdem ſancti Gregorij, celebratur in menſe, quem ipſe Cappadocum lingua Dathuſa nominat. Arianza vero prædium eſt ſub Naaianzo. Nazianaus autem videlicet ſub Tyanenſi ciuitate tunc erat. Habet antem epiſtola ſic.

Debes quidem nobis vt infirmis remedium, enm vnum eſt à mandatis ægrotantium viſitatio. Debes autem etiam ſanctis Martyribus annualem honorem, quem in tuis Arianzis ſolem-B niter celebramus die xxij. noſtri menſis Dathuſæ: & non pauca Eccleſiaſticorum communis indigent diſceptationis. Propter omnia igitur impigre peruenire digneris. licet enim nimius ſit labor, ſed æqualis eſt merces.

Epiſt. 90. ad eumdem.

Alia epiſtola ad eumdem Theodnrum ſcripta, per quam rogat de paupcribns, & ptochotrophis ſuæ parœciæ, qui peccauerunt. Initium vero epiſtolæ ſic eſt : Audio te grauiter ferre factas "vobis à Monachis & pauperibus iniurias.

Epiſt 91. " Snobis

Et in fine.

Nunc pura omnes quidem ante pedes tuos cadere, & pauperes, & ptochotrophos, omnes vero C Monachos & virgines pro eis ſnpplicantes : da omnibus pro his gratiam, quoniam profligati ſunt ſatis, ſicnt certum eſt, ex quibus nos rogauerunt : & ante omnes da nobis, qui pro his precamur. Et ſi tibi graue eſſe videtur " ab illis eſſe exhonoratum, multo peius eſſe appareat, ſi te admonentes hæc nos non audiamur.

" nos ab illis eſſe exhonoratos,

Vtuntur autem & alia epiſtola eiuſdem S. Gregorij ad eumdem Theodorum, habente laudes eiuſdem Theodori. Oſtenditur autem etiam iſta magis ad Tyanenſem Epiſcopum ſcripta, per quam meminit monaſterij adhuc conſtituti in prædio, quod dicitur Paſa, ſub Tyanenſium D poſitum ciuitate. Habet autem ſic.

Deus te donauit Eccleſijs ad gloriam noſtrã, multorumq. ad vtilitatem, cum ita ſis ſubtilis cautusq. circa ſpiritalia, vt etiam nos facias cautiores, qni plus aliquid habere per ætatem putamur. Quoniam igitur voluiſti participes nos ſpiritalis habere diſceptationis, (dico autem propter iuramentum, quod Georgius Paſſenus iuraſſe apparet) quod placuit oobis, tnæ reuerentiæ demonſtremus, & cetera,

Et alia epiſtola ad eumdem, ex qua maxime oſtenditur, quòd ad Epiſcopum Tyanenſem omnes ſunt ſcriptæ. Rogat enim enm dare Epiſco-E pum Naaianzo, tamquam primum prouinciæ. Habet enim ſic

Tempus eſt mihi dicere quod habet ſcriptura: Ad quem clamabo, patiens iniquitatem? Quis porriget mihi manum tribulato? in quem grauamen Eccleſiæ perueniet, male ſic habentis & deſolatæ? Obteſtor coram Deo & electis Angelis, quòd non iuſta patitur grex Dei, ſine paſtore & ſine viſitatione conſtitutus propter noſtram infirmitatem. Me enim morbus detinet, citiusq. abduxit Eccleſię, & nũc omnino vltima expirantem, & amplius contribulatum difficultatibus.

Epiſt. 88. *Habac. 1.*

Et ſi quidem aliud caput haberet prouincia, ad illud clamare oportebat & teſtificari. Tua vero ſuperpoſita reuerentia, ad te reſpicere neceſſe eſt. Procura tuam Eccleſiam per quemuis modum, nec eam deſpicias * indigna agentem. Vt enim alia prætermittam, qualia nunc aduenientes Apollinaris ſequaces aliqua quidem commiſerunt, aliqua vero interminantur, à dominis meis Presbyteris cognoſces, Eulalio Chorepiſcopo & Eleuſio, quos ſtudioſe ad tuam reuerentiam direximus. Et hæc compeſcere non eſt noſtræ ætatis & infirmitatis, ſed tuæ ſolertiæ & virtutis: quoniam tibi cum alijs etiam præualere Deus præbuit ad commune patrocinium Eccleſiæ. Sin autem hæc dicens & ſcribens non audiar, quod reliquum eſt, ſolum hoc fiet, publice prædicare omnibus & notum conſtituere, quoniam Epiſcopo indiget Eccleſia, ne à noſtra infirmitate lædatur: vos autem hoc quod ſequetur, cognoſcetis.

Et aliam epiſtolam ſcripſit ad eumdem Tyanenſem Epiſcopum, per quam inculpauit eos qui trahere eum volebant ad Epiſcopatum Saſimorum, & maxime Helladium Cæſareæ: & cùm multa de eo dixiſſet, rogat & de Boſphorio Doharon Epiſcopo, qui ad Tyanẽſem tunc Epiſcopum accuſatus eſt, & iudicabatur apud eum. Habet autem ſic.

Addetur autem etiam illud litteris, dominum meum religioſiſſimum comminiſtrum Boſphorium, ſi quidem veſtra ex damnatione circa fidem inuenerit malum, quod nec dicere fas eſt, vt relinquam longum tempus noſtrumq. teſtimonium, ipſi hoc iudicate. Si vero parœciarum cauſa perfidiam illi inſerunt, nouumq. crimen, ne criminationibus ſubtrahamini, neque fortiores eas veritate faciatis, obſecro, ne multis triſtitiam iniciatis bene agere volentibus.

Et cùm ſurrexiſſet Euphranta vir religioſiſſimus Epiſcopus Tyanenſis, dixit: Doceo veſtram ſanctam Synodum, quæ & ante verba mea cognoſcitis, quòd ſine cauſa ſemetipſos decipiunt qui putant quòd Gregorius ſanctæ memoriæ ad Theodorum Mopſueſtenũ ſcripſit recitatas epiſtolas. Ego enim, vt & Tyanenſis Eccleſiæ Epiſcopus conſtitutus, & ex ipſa ortus prouincia, veritatem expono. Theodorus Epiſcopus fuit in mea ciuitate temporibus Gregorij ſanctæ memoriæ. Prædicatur enim in ſacris diptychis ita: Pro Eupſychio, Anthemio, Aetherio, Deodato, Calliopio, Longino, Theodoro. In illo autem tempore ſub Tyanenſi ciuitate erat & Dohara, & Nazianzus, vſque ad tempora huius pij Imperij. Pijſſimus autem Imperator cùm metropolitana iura dediſſet ciuitati, quæ quondam quidem Muciſſos, nunc vero Iuſtinianopolis nũcupatur, cum alijs ciuitatibus & Dohara & Nazianzum ſubiecit ei. Et Arianzus quidem prædium eſt, vnde ortus fuit idem ſanctæ memoriæ Gregorius, ſub Nazianzo conſtitutus, in quo prædio feſtiuitatem adhortatus eſt facere beatum Theodorum: & menſis autem apud Cappadocas prouinciali vocabulo Dathnſa adijcitur, cuius & ipſius vna ex epiſtolis memoriam facit.

A Prædium autem, quod dicitur Paſa, in quo & monaſterium poſitum eſt, cui tunc præſidebat Georgius monachus, quem epiſtola [a] Paſinum vocat, duodecim [b] millijs Tyanenſis diſtat metropoleos, & ſub eadem ciuitate eſt vſque hodie. Sed & Dohara ciuitas, ſicut dixi, ſub gubernatione eiuſdem Tyanenſis metropoleos tunc erat, & ordinationem Epiſcoporum Tyanenſis Epiſcopus faciebat. Vnde & hortatur eumdem beatum Theodorum tamquam metropolitanum prædictarum ciuitatum, ipſe iam ſenectute fatigatus, ordinare Epiſcopum in Nazianzo pro ſeipſo. Secunda vero Cilicia, ſub qua Mopſue-
B ſtia conſtituta eſt, nullam communionem nec vnquam habuit, nec habet ad ſecundam Cappadociam, aut ad prædia, vel ciuitates eius, cùm media ſit prima Cilicia, & diuidat Cappadociam & ſecundam Ciliciam. Secundæ autem Ciliciæ pars, Mopſueſtia eſt. Nec poſſibile erat ſanctæ memoriæ Gregorium pro gubernatione Eccleſiarum ſecundæ Cappadociæ, & pro ordinatione Epiſcoporum ſcribere Epiſcopo oppidi, & eius ſub alia parœcia conſtituti, & ſub Metropolitano alio, vt nec ius creandi haberet Epiſcopum.

[a] l. Paſſenum
[b] milliarijs

His ita dictis ab Euphranta reuerendiſſimo
C Epiſcopo metropolitano Tyanenſi, ſurrexit & Theodoſius reuerendiſſimus Epiſcopus ciuitatis, quæ olim quidem Muciſſos, nunc vero Iuſtinianopolis nuncupatur, & hæc dixit: Vere omnia docuit veſtram ſanctam Synodum Euphranta religioſiſſimus. Et ego enim hæc ſcio, qui & de illa prouincia ſum, & ſub mea gubernatione modo eſt & Dohara & Nazianzus, ſub qua Nazianzo & Arianzos prædium conſtitutum eſt: & nullam communionem vnquam habuit ad prædicta prædia vel ciuitates ſecunda Cilicia, vel eius Epiſcopi.

Sancta Synodus dixit: Et ipſæ quidem per ſe
D epiſtolæ ſancti Gregorij demonſtrant, quòd ad Theodorum religioſæ memoriæ Tyanenſem Epiſcopum, quæ ſecundæ Cappadociæ metropolis eſt, ſcriptæ ſunt, non [a] tamen ad impium Theodorum Mopſueſtenum. Adiectę ſunt autem & reuerendiſſimorum Epiſcoporum depoſitiones. De eo autem, quòd oportet & poſt mortem hæreticos anathematizari, iam quidem aliqua lecta ſunt: verumtamen & ſiquid aliud ad hoc pertinet, recitetur.

[a] ſ. autem

Diodorus Archidiaconus & primicerius reuerentiſſimorum notariorum dixit: Sunt nobis præ manibus quæ electa ſunt ad præſentem quæ-
E ſtionem pertinentia, eo quòd oportet hæreticos & poſt mortem condemnari.

Sancta Synodus dixit: Recitentur. Et cùm ſuſcepiſſet Photinus reuerentiſſimus Diaconus & notarius, recitauit.

Ex primo libro ſanctæ memoriæ Cyrilli, de eo quòd vnus eſt Chriſtus, contra Theodorum.

SVnt enim, ſunt qui Redemptorem & Dominum ſuum negant, & Filium quidem verum Dei Patris non dicunt eum eſſe, qui in vltimis ſæculi temporibus ex muliere ſecundum carnem natiuitatem propter nos ſuſtinuit: apparuiſſe

autem

autem magis orbi terrarum Deum recentem & poſterum, filiationis gloriam extrinſecus acquiſitam habentem ſicut & nos, & quaſi quibuſdam adulterinis gloriantem honoribus, vt iam anthropolatria & nihil aliud eſſet, & adoretur homo aliquis cum ſancta Trinitate tam à nobis, quàm à ſanctis Angelis. Hæc quidam valde ſuperbi, & magna ſapientes in diuinarum ſcripturarum ſcientia, ſuis ſcriptis inſeruerunt: & ſicut dicit omnium Dominus per vnum ſanctorum Prophetarum, laqueum ſtatuit ad corrumpendos homines. Quid enim aliud ſit, quàm laqueus & ſcandalum, lingua loquens diſtorta, & ſacris litteris abhorrentia, & traditioni ſanctorum Apoſtolorum & Euangeliſtarum impudenter reſiſtentia? Recuſandum igitur eos, qui tam malis culpis obnoxij ſunt, ſiue in viuis ſunt, ſiue non. Ab illo enim quod nocet, recedere neceſſarium eſt; & non ad perſonam reſpicere, ſed id quod Deo placet, oportet conſiderare.

Pſalm. 56. 118. 139. 140. 141.

Quod ſanctæ memoriæ Cyrillus Apoſtolica verba ſecutus, quæ dicunt: Hæreticum hominem poſt vnam & ſecūdam correptionem recuſa, ſciēs quia peruerſus eſt eiuſmodi, & peccat, & eſt à ſemetipſo dānatus, vſus eſt verbo quod eſt, Et recuſandos nobis tales eſſe, ſiue in viuis ſint, ſiue non.

ad Tit. 3.

Sed etiam in epiſtola ad Martinianum & alios Monachos ſcripta, idem ſanctæ memoriæ Cyrillus ita dicit:

Habetur in Conc. Epheſ. p. 1. c. 91. 697. & in 553.

Nam iam quidem & ſancta Synodus Epheſi collecta Dei voluntate, contra Neſtorij perfidiā iuſtam & ſubtilem ſententiam proferens, & aliorum vaniloquia qui poſt ipſum erunt, aut ante ipſum fuerunt, æqualia ſapientes ei, & dicere aut ſcribere præſumpſerunt, cum illo condemnauit, ſimilem eis condemnationem imponens. Conſequens enim erat, vno ſemel propter tam profana vaniloquia inculpato, non contra vnum magis peruenire, ſed, vt ſic dicam, contra omnem eorum ſectam, ſiue calumniam quam fecerunt aduerſus pia Eccleſiæ dogmata, duos colentes filios, & diuidentes indiuiduum, & crimen adſcribentes cælo & terræ, tamquam homini ſeruiētibus. Adorat enim nobiſcum ſupernorum ſpirituum ſancta multitudo omnium Dominum IESVM Chriſtum.

Et his recitatis, ſurrexit Sextilianus reuerendiſsimus Epiſcopus de Africana prouincia, vicem agens Primoſi religioſiſsimi Epiſcopi Carthaginienſis, & in medio ſtans, hæc dixit: Quoniam propoſita ſunt ſancta Euangelia, & oportet vnumquemque ea quæ ſunt ſuæ ſcientiæ, ad propoſitam quæſtionem pertinentia, facere manifeſta, doceo ſanctum veſtrum Concilium, quòd anterioribus temporibus in noſtra prouincia multi Epiſcopi congregati, & quædam de diuerſis cauſis ad Eccleſiaſticum ſtatum pertinentibus diſponentes, ſtatuerunt de Epiſcopis defunctis, qui hæreticis ſuas facultates relinquunt, ita vt poſt mortem anathemati ſubijciantur. Sunt vero etiam Auguſtini ſanctę memoriæ epiſtolæ dicentes, quòd ſi qui in vita ſua non recte ſapuerunt, licet non condemnati fuiſſent adhuc viuentes, vt demonſtrato peccato, iſti & poſt mortem anathemati ſubijciantur. Et ſi placet vobis, hæc ad lectionem porrigo.

Sancta Synodus dixit: Recitentur. Et cum ſuſcepiſſet idem Diaconus & notarius oblatam chartam, recitauit:

Sancti Auguſtini ad Bonifacium comitem de quibuſdam Donatiſtis accuſantibus Cęcilianū Epiſcopum, quòd in vita ſua codices Chriſtianicos ad concremandum tradidit, qui propter hāc cauſam ſemetipſos ſeparabant ab Eccleſia: cuius principium ſic habet.

Epiſt. 50. to. 2.

LAudo, & gratulor, & admiror, fili dilectiſſime Bonifaci, quòd inter curas armorum & bellorum, vehementer deſideras ea noſſe quæ Dei ſunt.

Et poſt alia.

Et Cæcilianum nequaquam fuiſſe traditorem, ſed à maioribus iſtorum falſis criminationibus & calumnioſis accuſationibus appetitum: non quia in eo Eccleſiæ cauſa conſiſtat; nullius enim iniquitas obſiſtit promiſsionibus Dei, nec poteſt alicuius perire criminibus hereditas Chriſti, quam ei donauit Pater, dicens: Pete à me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & poſſeſsionem tuam terminos terræ. Tamen qui propter ipſum occaſionem inuenerunt ſchiſmatis perpetrandi, oſtendendum eſt, purgatum fuiſſe in iudicio Epiſcopali, & innocentem pronuntiatum non ſolum ab Epiſcopis iudicibus, ſed etiam ab ipſo Conſtātino Imperatore, apud quem calumnioſe ab iſtorum patribus accuſatus eſt: vt agnoſcant, quàm iniuſte ab Eccleſia toto diffuſa orbe diuidantur propter eum, cuius nullum vmquam crimen non ipſi, non præceſſores eorum oſtendere potuerunt: quamuis (ſicut etiam in memorata epiſtola diximus) etſi vera eſſent quæ ab eis obiecta ſunt Cæciliano, & nobis poſſent aliquando monſtrari, ipſum iam mortuum anathematizaremus: ſed tamen Eccleſiam Chriſti, quæ non litigioſis opinionibus fingitur, ſed diuinis atteſtationibus comprobatur, propter quemlibet hominem relinquere non debemus.

Aut hæc ex alio Auguſtini libro excerpta ſunt, aut ſi ex hac epiſtola, nō verba ipſius, ſed ſententia refertur.

Pſalm. 2.

Epiſt. 50.

Eiuſdem ſancti Auguſtini, ex geſtis quæ apud Marcellinum virum clariſsimum Tribunum & notarium acta ſunt, capitulo centeſimo octogeſimoſeptimo.

Collat. Carthagin. in cognit. 3. diei.

Auguſtinus Epiſcopus Eccleſiæ catholicæ dixit: Non in hominibus ſpes ponenda eſt Eccleſiæ, ſi boni ſunt: neque ſi mali ſunt, iudicanda eſt Eccleſia Dei periſſe. Sed tamen etiam ipſorum cauſam tamquam fratrum noſtrorum ſuſcipimus, & ſi nobis oſtendi potuerint criminoſi, hodie illos anathematizamus: non tamen propter illos Eccleſiam à Deo promiſſam & exhibitam deſerimus aut relinquimus.

Eiuſdem ex epiſtola ad Catholicos.

Si forte iſti libri ita deſignant traditorem ſuum, ſicut deſignauit Dominus Iudam, legant in eis nominatim & expreſſe vel Cæcilianum vel ordinatores, eorumdem librorum * fuiſſe traditores, & ſi non eos anathematizauero, ipſe " eum iudicet tradidiſſe.

In epiſt. de vnitate Eccleſiæ, contra Petiliani epiſtolam, c. 3. 10 7. & habetur 24. q. 2. c. Sane.

** futuros*

" eum eis iudicet tradidiſſe.

Eiuſdem ex opere aduerſus Creſconium grammaticum Donatiſtam, libro tertio.

Lib. 3. c. 35.

Ego in Eccleſia ſum, cuius membra ſunt illæ omnes Eccleſiæ, quas ex laboribus Apoſtolorum natas atque firmatas ſimul in litteris canonicis nouimus. Earum communionem, quantum me adiuuat Dominus, ſiue in Africa, ſiue vbicumque, non deſeram. In hac communione ſi fuerunt, quos neſcio, traditores, cum eos demonſtraueris, & carne & corde mortuos deteſtabor, nequaquam tamen à viuis in eiuſdem Eccleſiæ ſanctæ vnitate manentibus, propter mortuos alienabor.

Et poſt panca.

Cap. 19. Sed dicis licere mihi etiam hodie de mortuis judicare, quia iudicium non tantum de viuis, B ſed etiam de mortuis fieri poteſt. Ecce volo iudicare, ſed vos cauſam ipſam non vultis agere.

Et cum ſurreaiſſet Benignus Epiſcopus Heracleæ Pelagoniæ, vicem agens Eliæ viri reuerendiſſ. Epiſcopi Theſſalonicæ, ita diait: Et quæ modo recitata ſunt Auguſtini ſanctæ memoriæ, conueniunt ſtatui tenenti ab initio in Eccleſia. Impium vero dogma iam † inculpatū & condemnatum eſt: & eos qui tali dogmati obnoxij ſunt, anathematizari vult Eccleſiæ traditio, licet mortui eſſent. Ideo & ſanctæ memoriæ Auguſtinus dicit: Quòd ſi modo conuinceretur Cæcilianus de his quæ inferuntur ei, etiam poſt mortem eum anathematiao. Et hæc dicebat de Cæciliano Epiſcopo Carthaginis, qui ſolus ex tota Africa peruenit ad Nicænum ſanctum Concilium. Sed etiam Valentinum, & Marcionem, & Baſilidem à nulla ſynodo anathematizatos, tamen eo quòd alienum pietatis erat dogma quod illi defendebant, etiam poſt mortem anathematizat Eccleſia Dei. Hoc vero etiam in Eunomium & Apollinarium factum. Hanc vero Eccleſiaſticam traditionem cuſtodiens & * Rambulas ſanctæ memoriæ Epiſcopus factus Edeſſenæ ciuitatis, qui in ſacerdotibus explenduit, Theodorum iſtum Mopſueſtenum etiam poſt mortem D in Eccleſia anathematizauit propter impia eius conſcripta, ſicut teſtimonium præbet etiam epiſtola, quæ ab Iba ad Marim hæreticum Perſam ſcripta eſſe dicitur: necnon etiam illi, qui cum Euſebio erant Nicomediæ Epiſcopo, prius ea quæ ſunt Arij ſapientes, tunc vero conſentientes Fidei prædicatæ à ſanctis Patribus Nicææ congregatis, & ſubſcribentes in ea, quoniam ad ſuum vomitū Arianicæ impietatis reuerſi ſunt, alij quidem viuentes, alij vero etiam poſt mortem anathematiaati ſunt, & ea Eccleſia Dei eapulſi ſunt, ſicut eſt à ſancti Athanaſij de hoc ſcriptis in hiſtorica narratione innenire. Maaime E vero fidem eis imponit Conſtantinus piæ recordationis per ſuam ſcriptionem ad Theodotum factam, ſignificans per eam, quòd & Euſebius & Theognis, illiſq. conſentientes eiecti ſunt de vniuerſali Eccleſia, tamquam contraria Nicænæ ſanctæ Synodo ſapientes, cuins pars fuerunt. Sed etiam Romanorum Eccleſia ante paucos annos Dioſcorum, qui fuit Papa eiuſdem Eccleſiæ, & poſt mortem anathematizauit, cum nec in fidem peccaſſet: & hoc ſciunt omnes qui degunt Romæ, & maxime qui in dignitatibus

† l. valde culpatum

Epiſt. 50.

* l. Rabbulas

Non fuit Papa, ſed electus in ſchiſmate contra Bonifaciū ſecundum.

A exiſtunt, qui etiam eidem Dioſcoro communicatores permanſerunt vſque ad eius mortem.

Et poſtquam dixiſſet Benignus religioſiſſimus Epiſcopus propoſitam depoſitionem, ſurrexit Theodorus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, Ioannes Epiſcopus Nyſſę, Baſilius Epiſcopus nouæ Iuſtinianopoleos, quondam Camulianēſium, & diaerunt: Iam quidem quam habet voluntatē ſancta Synodus veſtra de Theodoro Mopſueſteno, feciſtis manifeſtum, ſecundum Deum decentem aelum excitati aduerſus eum, & quæ ille blaſphemauit contra magnum Deum & ſaluatorem noſtrum IESVM Chriſtum. Quoniā vero B quidam diligentes Neſtorij perfidiam, idem vero eſt dicere Theodori inſaniam, non recuſant confingere quædam, & vtuntur verbis tamquam in epiſtola poſitis ſcripta à ſanctæ memoriæ Cyrillo ad Ioannē Antiochiæ Epiſcopum, pro hoc quòd non oportet quaſi Theodoro inſultare, eo quòd iam defunctus eſt: vt nihil eorum quæ ab eis dicuntur, veſtram lateat beatitudinem, aut indiſcuſſum permaneat, neceſſarium putauimus iſta ad vos referre. Nuſquam vero talis epiſtola ſcripta eſt à ſanctæ memoriæ Cyrillo, nec in eius fertur codicibus, qualem diuulgant illi. Habet autem conficta epiſtola ſic.

C *INſpexi litteras, quibus in vnum veſtra religioſitas congregata, tamquam ex communi Concilij voluntate ad me vſa eſt. Et de epiſtolæ quidem primordijs aliquid dicere, vel etiam † eloqui ſuperfluum exiſtimaui valde merito. Cum enim inſpexiſſem tamquam, vt aliquis dicat, vos ſpiritu excitatos, & nimis obſtupuiſſem, hoc quod neceſſarium eſt, facere feſtinaui. Quomodo enim non eſſem in mente habiturus tam mirandum ſollicitumq. veſtrum ſtudium, addam autem etiam agonem, quem vniuerſaliter ſuſcepiſtis pro viro non tantummodo mirabili, ſed etiam maximam gloriam apud vos conſecuto, Theodoro dico, inclamantibus quibuſdam, ſicut videtur, odium aduerſum * habentibus, D occaſionemq. facientibus impietatis, qua tenentur quædam praua capitula, ſicut quidam dixerunt, de quibus etiam veſtram reuerentiam perturbauerunt, exigentes illorum abdicationem. Hoc vero etiam nunc, ſicut epiſtola ſignificat veſtra, ad regiam accedentes vrbem perturbant, ſi forte eis contigerit perſuadere cum circumuentione quorumdam, per formas Imperiales anathemati ſubijci ea quæ ab eis proferuntur, ad criminandos eorum defenſores. Et propter hoc, ſicut mihi videtur & omni mentem habenti, non eſt ſas contriſtari, vel grauiter ferre eos qui recte ſapiunt, ſed etiam quàm longiſſime relinquere eiuſmodi habentes voluntatem, non dicam etiam in mente habere quod excogitauerunt, E cum maxime nec certa eſt perſona, quam ſupponit querimonia capitulorum * conuictio. Incerta autem conſtituta, etiam hi qui hoc egerunt, ſuper incertum currentes, & aërem verberantes inueniuntur. Sed his prætermiſſis, illud dicam, quòd conuenit eos qui quocumque modo vel docere produntur, vel ſcribere volunt, ſinceræ mentis oculo intueri diuinæ intellectum ſcripturæ, & ad eius intentionem recte pergere, & ſic ſuos ſermones diſponere in iudicio, timentes ne forte aliter quàm vt habet, è contrario docentes vel ſapientes, minimi vocentur in regno cælorum: cuius deſiderium eos qui ad hoc reſpiciunt, declinare compellit errores viæ, quæ ad*

† ſuibeo

* cum

illud

illud regnum perducit, & ad illam beatam vitam feſtinare. Dicam vero compendioſe ad vos religioſiſſimos hoc, quod etiam ad reuerendiſſimum Epiſcopum Conſtantinopolitanæ ciuitatis Proclum, veſtris litteris ſatisfaciens, ſcripſi ipſis verbis ſic: Quod prolata apud Epheſinam ſanctam Synodum expoſitione, tamquam à Theodoro expoſita, ſicut dicebant qui protulerunt, nihil ſanum habente, reprobauit quidem eam ſancta Synodus tamquam peruerſis plenam intellectibus, condemnans autem eos qui ita ſapiunt, diſpenſatiue nullam fecit viri mentionem, nec ipſum nominatim anathemati ſubiecit, nec vero alios propter diſpenſationem, ſicut videtur, ne forte magnam exiſtimationem viri, qua mirificatur, attendentes Orientales, ſeipſos ſepararent à coniunctione vniuerſalis Eccleſiæ corporis, & adderentur conſortio odioſo & execranda, & quamplurimis occaſiones ſcandalorum generarent. Solet enim vulgus rumoribus quibuſlibet cum plurima voluptate aures præſtare, & dicto citius à competenti ratione recedere: ſed iuſte audiens, licet non volunt, auctores iſtorum: Latetis voſipſos, aduerſus cinerem tendentes arcus: non enim ſupereſt qui à vobis accuſatur. Ac me nemo inculpet in iſta verba prolatum; ſed cedo exiſtimantibus graue eſſe defunctis inſultare, licet ſæculares ſint, quanto magis etiam eis qui in Epiſcopatu à vita diſceſſerunt? Prudentium enim eſt virorum, iuſtiſſime cedere prænoſcenti vniuſcuiuſque voluntatem, & ſcienti qualis vnuſquiſque noſtrum ſiet. Bene valentes vos & orantes pro nobis conſeruet Dominus, in omnibus religioſiſſimi.

Et iſta quidem continet conficta epiſtola. Quis autem inſpiciens eam, non ſtatim inueniet alienam eſſe compoſitionem intellectuũ & verborum, conferẽs ea cum alijs ſcriptis ſanctæ memoriæ Cyrilli? Verumtamen aperte inde falſitas eius oſtenditur. Ioannes enim Antiochiæ Epiſcopus ſcripſit ad ſanctæ memoriæ Cyrillum, dicens quædam de hoc, quòd non oportet anathematizari neque Theodorũ ipſum, neque conſcripta eius, tamquam conuenientia dictis à ſanctis Patribus, & ad ea reſcripſit ſanctus Cyrillus, plane reijciens Theodori conſcripta, & increpans dicentes iſta conſonare illis quæ ſancti Patres expoſuerunt: addens litteris etiam hoc, quòd non oportet Theodori ſcripta defendere tamquam conſonantia in omnibus Neſtorij vaniloquijs, & merito eiecta cum illis, vtpote anathemate quod aduerſus Neſtorium factum eſt, procedente etiam aduerſus eos qui ante illum ſimilia ei ſapuerunt. Habet igitur ſic epiſtola ſancti Cyrilli ad Ioannem reſcripta.

Habetur in Concil. Epheſ. par. 3. c. 44. 708.

NOn requieuit draco apoſtata, peſſima vere ac Deum impugnans beſtia, nec ceſſabit vmquam ab inſita ſibi prauitate: infinitam autem inuidiam aduerſus ſanctas Eccleſias nutriẽs in ſeipſo, linguas effrænatas ſceleratorum & profanorum hominum, cauteriatam habentium conſcientiam, excitare auſus eſt aduerſus dogmata veritatis. Sed captus vbique & victus eſt. Inefficacem enim eius prauitatem, inceptorumq. potentiam, omnium noſtrum Saluator Chriſtus demonſtrauit. *1. Tim. 4.*

Et poſt alia.

Erat igitur neceſſarium, claram nos propte-

A rea ducere feſtiuitatem, expulſa certe omni voce à quocumque dicta, quæ conſonat Neſtorij blaſphemijs. Proceſſit enim aduerſus omnes eadem ſequentes, vel iam ſecutos, quòd abſolute nos & veſtra ſanctitas dixit: Anathematizamus illos qui dicunt filios duos, & duos Chriſtos. Vnus enim, vt dictum eſt, prædicatur à nobis & vobis Chriſtus & Filius & Dominus, vnigenitus Deus Verbum, in ſimilitudine hominum factus, & in habitu inuentus vt homo, ſecundum vocem ſapientiſſimi Pauli. *Philip. 2.*

Et iterum.

Culpabiles vero ſectas Diodori & Theodori,
B & aliorum quorumdam, quos melius eſt non laudare, ne aliquid graue dicam, eo quòd ‖ ſicut velis omnibus deiecti ſunt à gloria Chriſti, ne quis diuulget, rogamus, ſanctis & orthodoxis noſtris patribus, Athanaſio, Baſilio, Gregorijs, & Theophilo, & alijs; ne quo modo ſcandali occaſio res fieret quibuſdam putantibus ſecundum veritatem ſic ſapere & docere eos, qui totius rectitudinis cultores fuerunt, & qui non Neſtorij ſolius blaſphemijs codices repugnantes reliquerunt, ſed etiam aliorum qui dogmata Neſtorij ante eum ſapuerunt & conſcripſerunt.

‖ plenis quodammodo velis aduerſus Chriſti gloriã ferantur.

Iſta ſunt quæ vere ad Ioannem Antiochenum
C ſcripſit ſanctus Cyrillus. Quòd autem nihil eorum quæ in conficta epiſtola continentur, ſcriptum eſt ab ipſo, oſtenditur etiam ex * quibus ſcripſit ad Acacium Melitenæ Epiſcopum, in quibus aperte narrat quæ ad Ioannem reſcripſit. Habent autem de hoc verba epiſtolæ ſic.

** ijs quæ*

REuerentiſſimus & religioſiſſimus Diaconus & archimandrita Maximus ad me peruenit, & talem virum aſpexi, ſicut oportebat in longo tempore deſiderantem videre. Vidi vero zelum eius & rectitudinem, & ſtimulum pietatis quem habebat in Chriſto. Contriſtatur vero ita, & plenum ſollicitudinis animum habet, vt &
D omnem laborem ſubire velit, quatenus Neſtorij perfidiam à Patribus Orientis radicitus perderet. Perlegi vero epiſtolam tuæ ſanctitatis, ſcriptam ad religioſiſſimum & reuerendiſſimum Epiſcopum Antiochiæ Ioannem, plurimæ plenam confidentiæ ſimul & amoris Dei. Scripſi autem & ego tales epiſtolas ad ipſum: ſed vt videtur, peiora vincunt. Confingentes enim quæ Neſtorij ſunt odiſſe, alio iterum ea introducunt modo, quæ Theodori ſunt admirantes, & certe æqualem, magis vero multo peiorem morbum impietatis habentia. Nec enim Theodorus Neſtorij fuit diſcipulus, ſed iſte illius: & velut ex
E vno loquuntur ore, & vnum malæ doctrinæ ex ſuo corde euomunt venenum. Scripſerunt ergo ad me Orientales, quòd non oportet quæ Theodori ſunt accuſari, ne ſicut dicunt, & beati Athanaſij, & Theophili, & Baſilij, & Gregorij dicta accuſentur. Quæ enim locutus eſt Theodorus, eadem & illi. Ego vero ſcribentes iſta non ſuſtinui, ſed fiducialiter dixi, quòd Theodorus quidem blaſphemam habuit linguam, & calamũ miniſtrantem ei: illi autem fuerunt totius orthodoxiæ doctores, & ſplenduerunt in ea. Perſuaſerunt vero ita Orientalibus, vt exclamationes fierent

in

in Eccleſijs à populis: Creſcat fides Theodori: ſic credimus, ſicut Theodorus; cùm eũ aliquando lapidaſſent in ſua Eccleſia auſum aliquid ſubloqui breue. Sed ſicut doctor vult, ſic ſapit grex. Ego quidem nec ceſſaui increpans ea quæ ſcripſerunt, nec ceſſabo. Quoniam vero oportebat & contradictiones ſcripras eſſe apud eos, inſpectis Theodori & Diodori libris, quos ſcripſerunt non de Incarnatione Vnigeniti, ſed magis contra incarnarionem, poſui aliqua capitulorum, & quo potui modo contradixi eis, declarãs vbique abominationis plenam eſſe ſectam eorum.

Sed etiam ad Theodoſium piæ recordationis Imperatorem conſonantia antelatis ſcribens, ita dicit:

Theodorus quidam fuit, & ante eum Diodorus: hic quidẽ Tarſi ciuitatis, ille vero Mopſueſtiæ. Iſti Neſtorij impietatis patres fuerunt. In ſuis enim libris, quos compoſuerunt, immaniter blaſphemauerunt contra Chriſtum omnium noſtrum Saluatotem, neſcientes ipſius myſterium. Voluit igitur impins Neſtorius, quæ ſunt illorũ, in medium proferre, & expulſus eſt à Deo de ſacra aula. Cùm veto anathemati ſubieciſſent dicta Neſtorij, aliqui Orientis Epiſcoporum alio modo iterum ea introducunt, admirantes ſcripta Theodori, & dicentes eum recta ſapniſſe & conſonantia ſanctis Patribus noſtris Athanaſio & Gregorio & Baſilio: mentiuntur vero contra ſanctos viros: ſcripſerunt enim quæ Theodori & Neſtorij blaſphemias impugnant. Quoniam igitur didici, quòd & ad pijſſimas veſtras aures quędam eorum referunt, rogo vt intactas & inniolatas animas veſtras conſeruetis ab impietatibus Theodori & Diodori. Sicut enim iam dixi, Neſtorius eorum verba locutus eſt, & propter hanc cauſam vt impius condemnatus eſt ab vniuerſali Synodo quæ collecta fuit in Epheſo Dei volnntate.

Et iſta quidem ad conuictionem epiſtolæ, quæ à defenſoribus Theodori falſo compoſita eſt. Conantur autem etiam illud aliquid malignum peragere. Circumcidunt enim verba quædam dicta à ſancto Cyrillo contra Synuſiaſtas, per quæ etiã ipſa volunt oſtendere illum dicentem, quòd non oportet defunctis inſultare. Omne vero contrarium continent ea, quæ ab ipſo in eodem libro dicta ſunt. Dicit enim, quòd ſine cauſa quidem ferri aduerſus defunctos non oportet, ne inimicitiæ hoc eſſe videatur: dogmatica vero propoſita quæſtione, licet defuncti ſint illi de quibus dicitur aliquid tale, non oportet tacere, ſed conuincere ea quæ male illi dixerunt. Habet vero ita pars quæ de hoc eſt:

Longa nobis modo elaborata eſt expoſitio, pro dogmatibus veritatis certare volentibus. Vnum enim Dominum IESVM Chriſtum declarat vbique, qui ex Deo Patre diuine proceſſit Deus Verbum, humanitet autem & ſecundum carnem ex muliere. Nec aliquis dicat, mentem habens circumſpicere ſingulas res ſcientẽ, quòd talem non habentibus fidem immaniter ſumus inuecti, vocante ad hoc interdum quadam triſtitia, quæ ad illos eſt quibus contradiximus. A Habet enim inde res ipſa coniunctionem, nec ignauam ſatisfactionem. Nam illi quidem iam mortui ſunt, & ab humanis rebus proficiſcentes, ad aliam vitam migrauerunt: inſipientia vero eſt, omnino non viuentibus, ſed iam defunctis, inimicabiliter inſultare. Quoniã vero dogmaticæ rectitudinis amatoribus dilecta eſt veritas, & vera dicere eos neceſſario decet, & exercitaros eſſe, vt poſſint vana ſolentibus loqui reſiſtere, arbitratus ſum oportere, innumerabili multitudine fratrum non mediocriter iniquitatẽ paſſa, ex quibus ſcripſerunt de omnium noſtrum Domino & ſaluatore Chriſto Diodorus Tarſi ciuitatis, & qui B Mopſueſtiæ fuit Epiſcopus, eloquẽtiſſimus Theodorus, pauca quædam dicere ad ea quæ illi dixerunt, & ſectę amborum deformitatem legentibus demonſtrare.

Intentione igitur ſancti Cyrilli, quæ in prolàtis continetur, demonſtrata, certũ facimus, quòd etiam alia vtuntur epiſtola ſcripta ad ſanctum Proclum ab eodẽ ſanctæ memoriæ Cyrillo, quædam de anathemate Theodori continente. Coactus autem eſt illa ſcribere ex litteris ſcriptis ab Ioanne & alijs Epiſcopis Oriẽtalibus pro Theodoro, cùm exigerentur anathematizare capitula Theodori, directa ipſis à Proclo ſanctæ memo- C riæ. Habet vero epiſtola ad ſanctum Proclum à ſanctæ memoriæ Cyrillo ſcripta ſic.

VIx aliquando multisq. ſudoribus ſanctitatis tuæ ſanctiq. Concilij apud Epheſum congregati, Neſtorij vaniloquia reiecerunt vbique Dei Eccleſiæ: nimium vero contriſtantur propter hoc quidam Orientalium, non ſolum laicorum, ſed etiam ſacerdotum. Sicut enim diuturnæ paſſiones difficiliores ad medicandum exiſtunt, vel forſitan etiam hoc omnino abnegant: * & anima ægrotans peruerſorum intellectuum * ſ. ſic & & dogmatum putredine, inſanabilem habet paſſionem. Verumtamen Dei gratia, ſiue occaſio- D ne, ſiue veritate vnum Chriſtum & loquuntut & prædicant, & impias Neſtorij verboſitates anathematizanerunt: & interim multa tranquillitas ibi eſt, & in fide quotidie confirmantur etiam illi qui aliquando dubitabant. Nnnc vero, ſicut ſcripſit ad me dominus meus ſanctiſſimus Epiſcopus Antiochiæ Ioannes, initium apud ipſos alterius tempeſtatis ſurrexit, & plurimus eſt timor, ne forſitan quidam inſtabiles ad priora renertantur. Dicunt enim quoſdam ad magnam illam ciuitatem perueniſſe, deinde interpellaſſe pijſſimos & Chriſtianiſſimos Imperatores, & poſtulaſſe per dininam eorum ſanctionem anathe- E matizari libros Theodori Mopſneſteni, ipſumq. memoratum virum: magnum vero eius nomen eſſe per Orientem, & mirificari niminm conſcripta eins: & ſicut dicunt, contriſtantur omnes, quòd vir nobilis & defunctus in communione Eccleſiarum, anathematizatur. Nunc vero quòd in conſcriptis eius inuenimus quædam nefarie dicta, & nimiæ plena blaſphemiæ, nulli dubium eſt recte ſapientium. Sciat vero tna ſanctitas, quòd prolata apud ſanctam Synodum expoſitione ab eo compoſita, ſicut dicebant qui protulerunt, nihil ſanum habente, reprobauit quidẽ eam

Actione 6. pag. 436.

ſancta

Digitized by Google

A ſancta Synodus vtpote peruerſis plenam intellectibus,& Neſtorianam impietatem quaſi effluentem: his vero condemnatis qui ſic ſapiunt, nullam viri memoriam ſecerat diſpenſatiue, nec ipſum nominatim anathemati ſubiecit propter diſpenſationem, ne quidam ad exiſtimationem viri reſpicientes, ſeſeipſos ab Eccleſijs ſeparent.

Et poſt alia.

Et per alium vero modum anathematizatis & eiectis Neſtorij blaſphemijs,vnà cum eis eiecta ſunt & quæ illius ſunt,plurimam habentia ad iſta conſonantiam. Et ſi quidem hoc agerent indubitanter per Orientem,nullumq. eſſet tumultum inde ſperare, dicebam vtique nullum eſſe impe- B dimentum, nunc exigi eos etiam in ſcriptis hoc facere: ſi vero, ſicut ſcribit dominus meus ſanctiſſimus Epiſcopus Antiochiæ Ioannes, eligant vtique magis comburi, quàm aliquid eiuſmodi peragere;quare flammam ſopitam reſuſcitamus, ſedatoſq. tumultus non opportune commouemus, ne forſitan vnquam vltima primis peiora inueniantur? Et hæc dico, vehementer quidem increpans quæ ſcripſit memoratus Theodorus, timens vero futuros à quibuſdam propter eam rem tumultus, ne forſitan aliquo modo ea quæ Neſtorij ſunt,lugere quidē coloratim incipiant, Homer. 19. Iliad. ſecundum illud quod alicubi à Poeta dictum eſt C apud Græcos, quòd occaſione Patrocli ſuas calamitates vnaquæque lugebat.

Iſta omnia demonſtrantia intentionem,quam habuit ſanctus Cyrillus de anathemate Theodori, relinquentes, illis vtuntur ſolis, quæ propter diſpenſationem dicta ſunt, vt perfecte à Neſtoriano errore illos abduceret adhuc in eo detentos,& compeſceret tumultus, quos ab hæreticis fore ſuſpicabantur. Proclus igitur ſanctæ memoriæ, acceptis à ſancto Cyrillo ſcriptis, acceptis vero etiam ab Orientalibus plurimis deprecationibus, vt ne anathematiaaretur Theodorus, nec impia eius conſcripta, ſcribit adhor- D tans eos vel Theodori blaſphemias anathematizare, & liberos ſeipſos tali ſuſpicione demonſtrare. Quoniam vero eiuſmodi diſpenſationē Cyrilli & Procli ſanctæ memoriæ non ſuſceperunt, è contrario vero permanſerunt defendentes etiam ipſas blaſphemias Theodori, & dicentes eas conſonare ſcriptis à ſanctis Patribus, videns ſanctus Cyrillus creſcentem impietatem, & inde ſimpliciorū læſionem timens, coactus eſt libros cōſcribere aduerſus Theodorū,& aduerſus eius blaſphemias,& poſt mortē eiuſdem Theodori & hæreticum & impiū, & ſuper paganos & ſuper Iudæos blaſphemū eum oſtendere his verbis: E

Hiere. 2. T. 547. a Expanit cælum propter hoc, & contremuit amplius vehementer, dicit Dominus. O intolerabilem malignitatem! ò linguam loquentem Pſalm. 74. iniquitatem contra Deum, & mentem cornu in altitudinem extollentem. Parum tibi eſſe videtur, affixum eſſe ligno Dominum gloriæ, quem tu quidem neque Filium verum,neque[a] Dominū eſſe dicis? Nos autem credimus, quòd vere eſt * & Deus,creator & opifex omnium. Nec enim erat homo ſimpliciter, ſed in ſpecie humana ex Deo Patre Verbum,non tranſlationem, nec mu-

[a] Deum

* Filius

A tationem in carnem paſſum,magis vero vnitum ei ſecundum fidem ſacrarum litterarum. Iſte qui carne paſſus eſt,& ſuſpenſus eſt in ligno, miracula fecit in Aegypto, per ſapientem Moſen ſuam gloriam manifeſtans.

Et iterum idem ſanctus Cyrillus aduerſus Theodorum & eius blaſphemias tradit: T. 549. a

1. Petr. 5. Sobrij eſtote ebrij ex vino veſtro, acclamet aliquis ſic errantibus. Pſal. 140. Impone homo tuæ linguæ oſtium & ſeram: ceſſa cornu in altitudinem ex- Pſal. 74. tollens,& loquens iniquitatem aduerſus Deum. Quouſque inſultas patienti Chriſto? In mente habe ſcriptum à diuino Paulo: 1. Cor. 8. Sic vero peccan- B tes in fratres, & percutientes eorum infirmam conſcientiam, in Chriſtum peccatis. Et vt aliquid ex propheticis loquar codicibus, iuſtificata eſt Sodoma ex te. Ezech. 16. Superaſti paganorum verboſitates,quas contra Chriſtum fecerunt,ſtultitiam exiſtimantes crucem; 1. Cor. 2. nihil eſſe oſtendiſti Iudaicæ ſuperbiæ crimina. Minorare præſumis, & quod ad te pertinet, detrahis ad infamiam eum, qui ſupernas ſedes condecet,& vnà cum Patre & Deo eamdem ſedem habet. Illum enim, qui ex mortuis reſurrexit, in Deitatis ſedibus ſedere inquit ſapientiſſimus Paulus. Hebr. 8.

Et Proclus autem ſanctæ memoriæ, aduerſus C Theodorum & eius impietatem in tomo ad Armenios ita dicit:

FVgiamus turbulentos & cœnoſos fallaciæ riuos,Deum impugnantes dico ſectas: T. pag. 118. Arij inſaniam diuidentem indiuiduā Trinitatem: Eunomij audaciam circumcludentem ſcientia inoccupabilem naturam: Macedonij rabiem ſeparantem à Deitate inſeparabiliter procedentē Spiritum: & nouam iſtam & vanā blaſphemiam, quæ Iudæorum plurimum vincit blaſphemiam. Illi enim eum qui eſt vere Filius,reprobant,fraudantes ramo radicem: iſti vero ei qui eſt,& alterum ſuperinducunt, diuulgantes tamquam mul- D ta generantem incorruptibilem naturam. Dicamus igitur cum Paulo: Chriſtus eſt pax noſtra, qui fecit vtraque vnum. Ephe. 2. Iudæum enim & paganum per baptiſma in vnum nouum hominē creauit,vniens virtute conuerſatione diſtantia. Horreant condemnationem factores nouæ impietatis: ſiquidem diſtantia in conuentionem vnita ſunt: ille autem qui vnijt, in dualitatem (quantum eſt in eis) diuiſus eſt.

Et iterum idem ex epiſtola ad Ioannem Antiochenum Epiſcopum, aduerſus eaſdem blaſphemias Theodori ita dicit: T. pag. 572.

Multi inclamant hic religioſiſſimum Epiſco- E pum Edeſſenorum Ibam, non ſolum clerici quidam Edeſſeni & monachi, ſed etiam primates & clari militiæ, quibus rectæ Fidei calidus zelus accenditur, quia tantum Neſtorij dementiam diligit, vt & quædam capitula, quæ ſuppoſita ſcripto à nobis ad Armenios tomo direxi tuæ reuerentiæ,ſtulta ac profana conſtituta, & omni impietate plena, transferret Syrorum voce & tranſmitteret vbique,vt multis ſimpliciorum inconſiderato auditu læſionem pernicioſorum ſuſcipientibus perſuaderet ita ſapere,ſicut abdicatum eſt Dei Eccleſiæ. Quæ quando poſt lectionem

nem eognoueris, feſtinare digneris cum omni alaeritate eum compellere tomo quidem ſeripto ad Armenios ſubſeribere, vaniloquium vero, magis vero monſtriloquium, vel, quod eſt verius dieere, Iudaieam impietatem capitulorum illorum condemnantem, viua voce & ſana manu anathematizare dementiam.

Et poſt pauea.

J. Ibid. Hic igitur eſt vnus Filius vnigenitus. Sed non ita quidam peruerſa mente & cogitationis dementia iſtorum capitulorum genitores facti, impiorum abortiuorum & ſibi pernicioſorum patres apparuerunt. Deinde ſi memoratus comminiſter Ibas cognoſcit ea quæ ad legentium & audientium deſtructionem euomita ſunt capitula, ſicut arbitror eum, cum ſit prudens, & à pueritia in diuinis ſcriptoris outritus, abominari ea & reijcere, confidenti voce & non erubeſcenti fronte quod in anima ſapit, oſtendat, omnia ſuppoſita ad Armenios epiſtolæ capitula reijciens ac deculeans, vtpote diabolicæ inſaniæ conſtituta, * inuentiones, & omnia anathemate digna iudieans.

* &

Dicant igitur, qui vtuntur dictis ſancti Cyrilli & Proeli quæ de Theodoro ſeripta ſunt, ſi non Iudæis, aut paganis, aut Sodomitanis, & hæreticis connumeratur: immo magis eorum omnium impietatem magnitudine ſuarum blaſphemiarũ ſuperans, & peruerſa mente & cogitationis dementia iſtarum blaſphemiarum genitor factus, impiorum abortiuorum, & ſibi pernicioſorũ pater apparens, & ad deſtructionem legentium & audientiũ euomens eiuſmodi blaſphemias, anathemati ſubiectus eſt. Certum enim eſt, quòd qui impius demonſtratus eſt, omnimodo ſeparatus eſt à Deo: ſicut etiam ille qui anathematizatus, tamquam impius ſeparatus eſt. Nihil enim aliud ſignificat anathema, niſi à Deo ſeparationem. Si vero & propter diſpenſationem aliquid Patres dixerunt, vt ſepararent ab errore Neſtorij tunc defenſores eius, tamen quoniam nec ſuſceperunt dicta illorum, & tempus quod diſpenſationis indigeret, præterijt, iam ad perfectum venerunt, & ſcripſeruot quæ ſuperius dicta ſunt, & poſt mortem eius aduerſus eum & impia eius conſcripta: ſicot etiam Paulus Apoſtolus eùm ad tempus conceſſiſſet circumciſionem Hebræis, necnon etiam ipſe circumcidiſſet propter diſpenſationẽ Timotheum; poſtea vero quod eſt perfectum docens, in epiſtola ad Galatas inquit: Ecce ego Paulus dico vobis, quòd ſi circũcidamini, Chriſtus vobis nihil prodeſt. Teſtificor vero rurſum omni homini circumcidenti ſe, quoniam debitor eſt legis faciendæ. Euacuati eſtis à Chriſto: qui in lege iuſtificamini, à gratia excidiſtis. Nos enim ſpiritu ex fide ſpem iuſtitiæ expectamus. Nam in Chriſto IESV neque circumciſio aliquid valet, neque præputium, ſed fides quæ per charitatem operatur. Et iterum: Ego vero, fratres, ſi circumciſionem prędico, quid adhuc perſecutionem patior? Ergo euacuatum eſt ſcandalum crucis. Vtinam & abſcindantur qui vos conturbãt. Et propter diſpenſationem iterum quamdam caſtificatus in templo vnà cum alijs, etiam ſtatutas

Act. 16. — Galat. 5. — Ibid. — Act. 21.

A pro caſtificatione legales oblationes offerens, infirmisq. condeſcendens, iterum [a] regit, dicens in epiſtola ad Coloſſenſes: Nemo ergo vos iudicet in cibo aut in potu, aut in parte diei feſti, aut neomeniæ, aut ſabbatorum, quæ ſunt vmbra futurorum. Et iterum: Si mortui eſtis cum Chriſto ab elementis mundi, quid adhuc tamquam viuentes in mundo, decernitis? Ne tetigeris, neque guſtaueris, neque contrectaueris: quæ ſunt omnia in corruptelam ipſo vſu, ſecundum pręcepta & doctrinas hominum. Per iſta vero Apoſtolus legalem diſpoſitionem & quaſi corporalia legis recuſans, docet quòd interdum diſpenſatio B per congruum tempus prodeſt, & interdum efficit læſionem ad temporis qualitatem. Cum enim opus eſt ignorantes vel errantes docere, tunc maxima diſpenſationis vtilitas eſt. Quando vero in doctrioa perfectionis tempus eſt, tunc relinquentes patientiam, ad perfectionem dogmatum peruenimus. Verumtamen nihil prohibet, etiam per alia exempla perſuadere defendẽtibus Theodorum, eiusq. conſcripta, quòd nihil prodeſt impie agentibus, ſi contigerit quoſdam vel ignorantia, vel præſumptione, vel etiam diſpenſatione quadam ſcripſiſſe aliquid pro eis. Nam Baſilius ſanctus quædam ſcripſit de Apollinario, ſed C non propter hoc eum condemnatione liberauit. Sunt vero quæ Baſilius ad Patrophilum Epiſcopum Megarum ſcripſit, iſta:

[a] corrigit. — Coloſſ. 2. — Ibid. — Epiſt. 82. poſt initium.

Non multum autem tempus in medio & profectio vſque ad Cilicas, & inde reditus, & ſtatim litteræ abdicationem habentes noſtræ communionis. Cauſa vero diruptionis, quòd Apollinario ſcripſimus, & compresbyterum noſtrum Diodorum habemus nobis communicantem. Ego vero Apollinarium quidem inimicum numquam exiſtimaui, ſed ſunt pro quibus hominem [b] erubeſco: non tamen ſic meipſum homini coniunxi, vt illius crimina ipſe ſuſcipiam, cùm habeo quæ- D dam etiam ego accuſare eum, inſpectis quibuſdam conſcriptis eius.

[b] veneror:

Et Athanaſius diuerſas epiſtolas ad Apollinarium ſcribit, tamqoam eadem in Fide ſapiẽtem: & tamen poſtea libros integros etiam poſt mortem Apollinarij ſcripſit aduerſus eum, cognitis illius in ſcripto blaſphemijs: & nihil Apollinario profuerunt, quæ ante ad illum, tamquam eadem in Fide ſapientem, ſcripta ſunt. Sed etiam Leo ſanctæ memoriæ Papa antiquioris Romæ & ſuſcepit Eutychem, & reſcripſit, comprobans eum, & tamen poſtea condemnauit & anathematizauit eum tamquam hæreticum. Et multos quidẽ E etiam alios inuenimus poſt mortem anathematizatos. Necnon etiam Origenem, & ſi ad tempora Theophili ſanctæ memoriæ vel ſuperius aliquis recurrerit, poſt mortem inueniet anathematizatum: quod etiam nunc in ipſo fecit & veſtra ſanctitas, & Vigilius religioſiſſimus Papa antiquioris Romæ. Præſumpſerunt vero Theodori defenſores etiam Ioannis ſanctæ memoriæ Epiſcopi Conſtantinopolitaoi litteras proferre quaſi ad Theodorum factas, laudes eiuſdẽ Theodori continentes. Quòd vero falſa iſta ſunt, teſtimonium præbent qui Eccleſiaſticas hiſtorias

Origenes in hac Synodo damnatus.

ſtudio-

ſtudioſe ſcripſerunt, aperte narrantes quòd ad Theodorum Mopſueſtenum, cùm à ſolitaria vita excidiſſet, ſcripta eſt epiſtola ab Ioanne multorum verſuum & vtiliſſima. Sed etiam Theodoritus ipſe in ſua Eccleſiaſtica hiſtoria mentionẽ fecerat conuerſationis, quam Ioannes & Theodorus ſimul in monaſterio exercuerunt: quod aperte demonſtrat eadem epiſtola, à ſæculari conuerſatione ad pudicam in monaſterio vitam reuocans eum. Sin autem & aliquis concedat ad ipſum Theodorum ſcriptam eam,* quod non eſt: ſed certum eſt, quòd Ioannes, qui cùm per totum ſuum Pontificatum veritatis verbum recte tractaſſet, ignorans tales blaſphemias conſcripſiſſe Theodorum, eiuſmodi ad illum litteras fecerat. Et quod dicitur à quibuſdam, quòd in communicatione & pace Eccleſiarum defunctus eſt Theodorus, mendacium eſt & calumnia magis aduerſus Eccleſiam. Ille enim in communicatione & pace Eccleſiarũ defunctus eſt, qui vſque ad mortem recta Eccleſiæ dogmata & ſeruauit & prædicauit. Quòd vero Theodorus non ſeruauit neque prædicauit recta Eccleſiæ dogmata, certum eſt etiam ex eius blaſphemijs. Verumtamen teſtimonium præbet etiam Gregorius Nyſſænus defenſoribus impietatis Apollinarij, criminantibus Eccleſiæ ſacerdotes propter Theodorum Mopſueſtenum, illiusq. blaſphemias proferentibus, in quibus aperte duos filios colens oſtendebatur. dicit idẽ Gregorius in epiſtola ad Theophilum ſic:

Lib. 5. c. vlt.

Gregorius Nyſſenus

Apollinarium dogmatum defenſores per querimoniam, quæ contra nos eſt, conantur ſua confirmare, carnale Verbũ, & Dominum ſęculorum hominis filium, & mortalem filij Deitatem facientes. Dicunt enim tamquam quibuſdam in catholica Eccleſia duos filios colentibus in dogmate, vnum quidem ſecundum naturam, alterum autem ſecundum adoptionem poſtea aſſumptũ. Neſcio à quo tale audierunt, & ad quam perſonam reluctantur. Nondum enim cognoui eum, qui talia loqui auſus eſt. Verumtamen quoniam iſtam proponentes aduerſus nos cauſam, per hoc quòd videntur tale flagitium impugnare, ſuas ſectas confirmant, bonum eſt vt tua in gratia perfectio, ſicut tibi in mentem ducet Spiritus ſanctus, incidat occaſiones, & perſuadeat eis qui iſta calumnialiter applicant Dei Eccleſiæ, quòd nullum eſt eiuſmodi dogma apud Chriſtianos, nec prædicatur.

Gregorio igitur ſancto clamante, apud Chriſtianos nullum eſſe eiuſmodi dogma colentium duos filios, Theodoro autem hoc colente per tota ſua conſcripta, quomodo conantur dicere, in communione Eccleſiarum talem impium & blaſphemum mortuum eſſe, cùm neque ſancti Patres ſuſceperunt eos, qui dixerunt aut ſcripſerunt, quòd conſonantia Athanaſio, & Baſilio, & Gregorijs, & alijs impius Theodorus in ſuis libris expoſuit? & merito. Qui enim talia ſcripſerunt, aliena piæ doctrinæ prædicatorũ ſanctorum Patrum ſapuerunt, ſicut licet volenti cum ſcriptis memoratorum ſanctorum Patrum conferre ea quæ ſunt Theodori, inuenire. Ille enim nimiæ blaſphemiæ ſua conſcripta adimplens, ad perniciem legentium & conſentientium illius impietati edidit: iſti vero maxima lumina Eccleſiæ, conſtituti ſuper excelſa tecta ſuorum operum firmæ ædificationis, pietatem cum plurimis periculis & omni fiducia prædicauerunt. Decet igitur veſtram ſanctitatem ea quidem quæ dicta ſunt, pro hæreticis auerſari: traditionem autem Eccleſiæ, quod certe facietis, in omnibus ſequi, & Eccleſiam liberare criminatione, quæ infertur ei propter Theodorum & eius conſcripta.

Diodorus Archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Præ manibus habemus & geſta, quæ Mopſueſtiæ confecta ſunt apud religioſam Synodum prouinciæ ſecundæ Ciliciæ, ex quibus manifeſtatur, quòd ex anterioribus temporibus nomen Theodori ſacris diptychis ejectum eſt. Sancta Synodus dixit: Recitentur. Et cum accepiſſet Theodulus reuerentiſſimus Diaconus & notarius, recitauit.

EXEMPLVM SACRAE EPISTOLAE ſcriptæ ad beatiſſimum Ioannem Metropolitanum Epiſcopum.

Epiſtola Iuſtiniani Imp.

Significamus tuæ ſanctitati colligere omnes religioſiſſimos Epiſcopos, qui de tua ſynodo ſunt, & peruenire in Mopſueſtenam ciuitatem, & requiſitionem ſubtilem facere conuenientibus vniuerſis ibi conſtitutis ſenioribus hominibus, ſiue clericis, ſiue laicis, & diſcere ab ipſis, ſi cognoſcunt tempus ex quo ablatum eſt nomen Theodori à ſacris diptychis. Si vero non meminerint ex quo hoc factum eſt, confiteantur hoc ipſum, quòd non cognoſcunt inſertum aut prædicatum in ſanctis diptychis nomen Theodori, & proferantur vobis & ipſa diptycha, vt cognoſcatis quis pro illo inſertus eſt: & tales confeſſiones geſtis recipiẽtes, & veſtris ſuggeſtionibus coniungentes, ſubſcribat & tua ſanctitas in ipſis, & ceteri religioſiſſimi Epiſcopi: & ſic dirigite vnam quidem ad nos, alteram vero ad ſanctiſſimum Papam. Et hoc tamen manifeſtum fiat, & vnuſquiſque eorum qui confitentur, dicant & manifeſtent quot eſt annorum: & vos vero in proprijs confeſſionibus ſignificate de prædicto capitulo, & quem pro Theodoro inſertum inueniſtis. Scripſimus autem & Marthanio viro magnifico pro hoc, vt ſine vlla dilatione iſta agerentur, & nobis mitterentur. Legi.

Datum decimo kalendas Iunias Conſtantinopoli, Imperij domini noſtri Iuſtiniani perpetuo Auguſti anno vigeſimoquarto, poſt Conſulatum Baſilij viri clariſſimi anno nono.

COSMAE SANCTISSIMO EPISCOPO Mopſueſtiæ.

Altera Iuſtiniani epiſtola.

Significamus tuæ ſanctitati, quòd iuſſimus Ioanni beatiſſimo Metropolitano § Anazarbenæ ciuitatis colligere omnes prouinciæ Epiſcopos, & peruenire in veſtram ciuitatem, & ſubtilem inquiſitionem facere conuenientibus omnibus apud vos conſtitutis ſenioribus hominibus, ſiue clericis, ſiue laicis, & diſcere ab illis, ſi cognoſcunt ex quo ablatum eſt nomen Theodori à ſanctis diptychis: ſi vero non meminerint de tempore, & quando hoc ipſum factum eſt, & hoc

§ J. Iuſtinianopolitanæ

ipſum confiteantur, quòd non cognoſcũt nomen Theodori in ſanctis diptychis inſertum, vel prædicatum ipſum in Eccleſia. Oportet igitur proferri & ipſa ſacra diptycha, vt omnes cognoſcãt religioſiſſimi Epiſcopi, quo ordine nomina Epiſcoporum in diptychis recitantur: & hoc ipſum manifeſtum vos facere per ſuggeſtionem veſtrã: & confeſſiones geſtis interuenientibus recipientes, & veſtris coniungentes ſuggeſtionibus, ſubſcribite omnes collecti Epiſcopi, & ſic dirigite vnam quidem ad nos, alteram vero ad ſanctiſſimum Papam. Et hoc vero fiat manifeſtum in confeſſionibus eorum, vt vnuſquiſque dicat & manifeſtet, quot eſt annorum. Legi.

Datum vndecimo kalendas Iunias Conſtantinopoli, Imperij domini noſtri Iuſtiniani perpetuo Auguſti anno vigeſimoquarto, poſt Conſulatum Baſilij viri clariſſimi anno nono.

SYNODVS MOPSVESTENA.

IMperij diuini & pijſſimi noſtri domini Flauij Iuſtiniani perpetuo Auguſti & Imperatoris anno [a] vigeſimotertio, poſt Conſulatum Flauij Baſilij viri clariſſimi annonono, ante xv. kalendas [b] Iunias, menſis Iunij xvij. inſtantis xiij. Indictionis, in Mopſueſtia colonia Chriſtianiſſima præſidente in religioſiſſimo [S] ſecreto venerandi Epiſcopij, Ioanne religioſiſſimo & ſanctiſſimo Metropolitano, conſidentibus autem Thoma religioſiſſimo Epiſcopo Aegææ ciuitatis, & Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Caſtabaleæ ciuitatis, & Niceta religioſiſſimo Epiſcopo Epiphaniorum, & Andrea religioſiſſimo Epiſcopo Flauiadeorum, & Procopio religioſiſſimo Epiſcopo Irenopolitanorum, & Vrbicio religioſiſſimo Epiſcopo Alexandrini oppidi, & Antonino religioſiſſimo Epiſcopo Roſeorum, & Coſma religioſiſſimo Epiſcopo Mopſueſtię ciuitatis, necnon etiam Marthanio viro magnifico, Comite domeſticorum, & omnibus religioſiſſimis Presbyteris, præſentibus autem & omnibus religioſiſſimis Diaconis, & Subdiaconis, & Lectoribus prædictæ Mopſueſtenæ ciuitatis ſanctiſſimæ Eccleſiæ; inſuper præſentibus Eumolpio & Theodoro clariſſimis Comitibus, & Hypatio & Paulo clariſſimis Tribunis, & Euſebona clariſſimo Palatino, & Paulo viro honeſto defenſore, & Stephano viro laudabili, & Paulo cognomine Neonis, alijsq. laudabilibus habitatoribus eiuſdem Mopſueſtenæ ciuitatis, Iulianus Diaconos & notarius dixit: Pijſſima iuſſio ſereniſſimi & Chriſtianiſſimi noſtri Domini ad veſtram peruenit ſanctitatẽ, quædam de Theodoro facto olim iſtius Mopſueſtenæ ciuitatis Epiſcopo, dicens agere voſmetipſos & veſtrum ſanctum Concilium: & hanc Marthanius vir magnificus per metropolim degenti veſtræ ſanctitati traſmiſit, qua ſuſcepta, competentibus præcepris prompto animo finem imponere feſtinans, ſtatim vſa litteris ad omnes ſanctiſſimos prouinciæ Epiſcopos, adhortando eos celeriter peruenire ad iſtam Mopſueſtenam ciuitatem, & agere ea quæ pie iuſſa ſunt. Similia vero & ad Coſmam religioſiſſimum huius Mopſueſtenæ optimæ ciuitatis Epiſcopum ſcripta ſunt ab eius pietate. Cùm iſta igitur ſic proceſſiſſent,

A adſunt, ſicut videtis, omnes ſanctiſſimi prouinciæ Epiſcopi, necnon etiam Marthanius vir magnificus, & ipſe ex diuinis præceptis iuſſus ea quę pie præcepta ſunt, ad effectum perducere. Adſunt nihilominus ex veſtra iuſſione & omnes religioſiſſimi clerici per iſtam ciuitatem ſanctæ Eccleſiæ, necnon etiam eius Defenſor honeſtua vir, inſuper & clariſſimi iſtius poſſeſſores & laudabilea habitatores, & illi quos ſeniores eſſe huius Defenſor putans, manifeſtos nobis fecit. Habemus præ manibus vtramque piam iuſſionem, & hoc ipſum per iuſſionem ſanctitatis veſtræ ſuggerimus.

Ioannes per miſericordiã Dei Epiſcopus Iuſti-
B nianopolitanæ metropolis, & Thomas Epiſcopus Aegon, & Stephanus Epiſcopus Caſtabaleorum, & Nicetas Epiſcopus Epiphaneorũ, & Andreas Epiſcopus Flauiadeorum, & Procopius Epiſcopus Irenopoleos, & Vrbicius Epiſcopus Alexandrini oppidi, & Antoninus Epiſcopus Roſeorum, & Coſmas Epiſcopus Mopſueſtiæ, dixerunt: Primum omnium ſemper ſtudium facit Chriſtianiſſimus noſter & ſereniſſimus Imperator circa Deum vigilantiam & inculpabilem venerationẽ. Cùm igitur ad ſanctarum Eccleſiarum ſtatum quædam acciderit cauſa, ſolitam & Deo vere dilectam alacritatem oſtendit. Et nos igitur pijs
C & Deo placitis ab Imperatore præceptis adminiſtrantes, omnia diligenter agamus quæ iuſte placita ſunt eius Imperio. Diuinis igitur in medium prolatis ſcripturis, & his quæ aguntur teſtimonium præbentibus, manifeſtæ fiant pijſſimæ iuſſiones ſereniſſimi Imperatoris, & agendis anteponantur.

Et prolata ſunt in medium ſancta Euangelia, & recitatæ & antepoſitæ ſunt pijſſimæ iuſſiones.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus, & ceteri reuerendiſſimi Epiſcopi dixerunt: Illos ad explananda & probanda capitula quæ à pijſſimo Imperatore exquiſita ſunt, productos reuerentiſſimos
D viros, & ætate ſubtilem ſcientiam habentes, oportet ſua explanare vocabula, & quem habendum ſacerdotij gradum ſortiti ſunt. Prouectos igitur ætate reuerentiſſimus Eccleſiæ Defenſor ab alijs ſeparet. Eugenius Diaconus & defenſor Mopſueſtenæ ſanctæ Eccleſiæ dixit: Secundum interlocutionem veſtræ ſanctitatis prouectos ætate reuerentiſſimos Presbyteros & Diaconos à ceteris ſeparaui, & ſtant ſicut videtis. Sanctiſſimi Epiſcopi dixerunt: Agatur quod pronuntiatum eſt.

Martyrius dixit: Martyrius dicor, presbyter ſum iſtius ſanctæ Eccleſiæ. Paulinus dixit: Pau-
E linus dicor, presbyter ſum iſtius ſanctæ Eccleſiæ. Stephanus dixit: Stephanus dicor, presbyter ſum iſtius ſanctiſſimæ Eccleſiæ. Olympius dixit: Olympius dicor, presbyter ſum iſtius ſanctiſſimæ Eccleſiæ. Ioannes dixit: Ioannes dicor, presbyter ſum iſtius ſanctæ Eccleſiæ. Thomaa dixit: Thomas dicor, presbyter ſum iſtius ſanctæ Eccleſiæ. Theodorus dixit: Theodorus dicor, presbyter ſum iſtius ſanctæ Eccleſiæ. Thomas dixit: Thomas dicor, presbyter iſtius ſanctæ Eccleſiæ. Eudoxius dixit: Eudoxios dicor, presbyter ſum iſtius ſanctæ Eccleſiæ. Paulus dixit:

[a] ſ. xxiiij. vt in præceden. epiſtola
[b] ſ. Iulij.
[S] ſ ſecretario

xit: Panlus dicor, presbyter ſum iſtius ſanctæ Eccleſiæ. Theodorus dixit: Theodorus dicor, preſbyter ſum iſtius ſanctæ Eccleſiæ. Paregorius dixit: Paregorius dicor, Archidiaconus ſum iſtius ſanctæ Eccleſiæ. Ioannes dixit: Ioannes dicor, diaconus ſum iſtius ſanctæ Eccleſiæ. Theodorus dixit: Theodorus dicor, diaconus ſum in hac ciuitate natus. Paulus dixit: Paulus dicor, diaconus ſum in hac ciuitate natus. Ioannes dixit: Ioannes dicor, diaconus ſum in hac ciuitate natus. Thomas dixit: Thomas dicor, diaconus ſum in hac ciuitate natus.

Sanctiſſimi Epiſcopi dixerunt: Idem ipſum agant & clariſſimi poſſeſſores & laudabiles huius habitatores, quos ſeniores iſtius ciuitatis honeſtus Defenſor demonſtrauit, & ab alijs ſeparati, ſua dicant vocabula & ſtatns.

Eumolpius dixit: Eumolpius dicor, comes ſum, in hac ciuitate natus. Theodorus dixit: Theodorus dicor, comes ſum, in hac ciuitate natus. Euſebonas dixit: Euſebonas dicor, palatinus ſum, in hac ciuitate natus. Stephanus dixit: Stephanus dicor, præfectianus ſum, in hac ciuitate natus. Paulus dixit: Paulus dicor cognomine Neonis, in hac ciuitate natus. Anatolius dixit: Anatolius dicor, principalis,* in hac ciuitate natns. Marinus dixit: Marinus dicor, in hac ciuitate natus. Euſtachius dixit: Euſtachius dicor, cognomine Rhoda, in hac ciuitate natus. Anatolius dixit: Anatolius dicor, in hac ciuitate natus. Rnfinus dixit: Rufinus dicor, architectus, in hac ciuitate natus. Comitas dixit: Comitas dicor, agens in rebus, & pater iſtius ciuitatis. Theodorus dixit: Theodorus dicor, agens in rebus, in hac ciuitate natus. Ioannes dixit: Ioannes dicor,ª tabularius, in hac ciuitate natus. Addæus dixit: Addæus dicor, ciuis ſum. Marcus dixit: Marcus dicor, præfectianus, in hac ciuitate natus. Ioannes dixit: Ioannes dicor, lecticiarius, in hac ciuitate natus. Nicetas dixit: Nicetas dicor, tabularius ſum, in hac ciuitate natus.

a J. tabulatarius,

Sanctiſſimi Epiſcopi dixerunt: Quoniam adeſt honeſtus huius ciuitatis Defenſor, & quæ dicta ſnnt à noſtris notarijs audiuit, inſuper planius nos per ſuam doceat vocem, ſi ſeniores de his viris qui ab ipſo in præſenti demõſtrati ſunt, non cognoſcit per iſtam ciuitatem. Paulus præfectianus & defenſor dixit: Iuſſus à veſtra ſanctitate, quos potui inuenire vere ſeniores in laicis conſtitutos, clariſſimos & honeſtiſſimos viros produxi, qui interrogati propoſitis ſcripturis de ſuo ſtatu, manifeſtantes ſubtilius explanant & ſua tempora, & quæ ſciunt ipſi illi magis pro ſemetipſis cognoſcentes.

Sanctiſſimi Epiſcopi dixerunt: Reuerentiſſimus ſacrorum cuſtos vaſorum iſtius ſanctiſſimæ Eccleſiæ afferat ad conſiderationem nobis & recitationem, huius *ſacra diptycha, in quibus ſanctæ memoriæ Sacerdotum iſtius optimę ciuitatis ſcripta continentur vocabula. Ioannes Presbyter & cimiliarcha dixit: Secundum iuſſionem veſtræ ſanctitatis, inter ſacra vaſa quæ à me ſeruantur, habentes diptycha iſta protuli, & ad re-

A citationem porrigo. Habeo autem & alios duos membraneos quaterniones veteriores iſtis, quæ nunc ſunt & recitantur, quos & ipſos protuli ſicut videtis.

Sanctiſſimi Epiſcopi dixerunt: Ad auditum noſtrę mediocritatis, ſed etiam illorum qui ad teſtimonium producti ſunt reuerentiſſimi & clariſſimi & honeſtiſſimi viri, recitentur ſacra diptycha, quæ declarant ſanctæ memoriæ connumerationem Sacerdotum iſtius Mopſueſtenæ ciuitatis, ex qno immaculata & orthodoxa Fides prædicatur, vſque ad hunc Sacerdotẽ qui in pręſenti tertiadecima Indictione defunctus eſt. Et

B recitati ſunt, & habent ſic: Pro requieſcentibus Epiſcopis, Protogene, Zoſimo, Olympio, Cyrillo, Thoma, Baſſiano, Ioanne, Auxentio, Palatino, Iacobo, Zoſimo, Theodoro, Symeone. Ex alio diptycho: Pro requieſcentibus Epiſcopis, Protogene, Zoſimo, Olympio, Cyrillo, Thoma, Baſſiano, Ioanne, Auxentio, Palatino, Iacobo, Zoſimo, Theodoro, Symeone. Et ex alijs diptychis: Pro requieſcentibus Epiſcopis, Protogene, Zoſimo, Olympio, Cyrillo, Thoma, Baſſiano, Ioanne, Auxentio, Palatino, Iacobo. Sanctiſſimi Epiſcopi dixerunt: Porrigantur & nobis ad recitationem & conſiderationem quæ manifeſta facta ſunt

C ſacra diptycha, vt vnuſquiſque noſtrum perlegat & inſpiciat. Oblata ſunt ſanctiſſimis Epiſcopis. Sanctiſſimi Epiſcopi dixerunt: Sunt etiam alia prolatis veteriora apud tuam reuerentiam? Ioannes Presbyter & cimiliarcha dixit: Iſta habeo domine, quæ & protuli. Sanctiſſimi Epiſcopi dixerunt: Propoſitis diuinis ſcripturis hoc ipſum explana. Ioannes Presbyter & cimiliarcha dixit: Per iſtam virtutem, non habeo alia diptycha iſtis veteriora, ſed omnia quæ habeo, protuli.

Sanctiſſimi Epiſcopi dixerunr: Cum ipſa cauſa, quoniam ad animæ reſpicit ſalutem, & reuerendiſſimus habitus veſter adhortatur vos nihil

D extra veritatem dicere, certum eſt quòd multam curam ſubtilitatis facietis. Vt vero omnis cogitatio praua foras reijciatur ab his quæ aguntur, & venerabilibus vos oportet iuramentis confirmare quæ dicturi eſtis. Sed vnuſquiſque ſanctas & inuiolatas tangens ſcripturas, per ipſas fidem præbeat nihil extra ea quæ cum veritate cognoſcit, in his quæ aguntur, dicere. Ad eamdem vero iuramenti fidem reſpicientes, etiam ſuam ætatem explanent, & pijſſimi Domini rerum iuſſionem ſequentes, dicant ſi tempus ſciunt & retinent, per quod Theodorus olim Epiſcopus factus iſtius ciuitatis, ſacrorum prædicatione dipty-

E chorum eiectus eſt, & quis illius in ijſdem ſacris diptychis locum ſuppleuit.

Martyrius Presbyter dixit: Per iſtam virtutẽ, quidquid ſcio, veritatẽ dicam. Sum annorũ octoginta plus minus; habeo autẽ in clero ordinatus ſexaginta plus, & neque ſcio, neque audiui, quòd recitatus eſt Theodorus, olim factns iſtius ciuitatis Epiſcopus, in ſacris diptychis; ſed audiui, quòd ſanctus Cyrillus Alexandriæ magnæ ciuitatis Epiſcopus factus, pro Theodoro taxatus eſt in diptychis, quibus inſcripti ſunt defuncti ſanctiſſimi Epiſcopi, & vſque adhuc ipſe inſcriptus

 eſt,

eſt,& prædicatur cum alijs Epiſcopis. Epiſcopũ enim in noſtra ciuitate nomine Cyrillum neque ſcio, neque audiui factum. Qui autem nunc inſertus eſt Theodorus,ante tres annos obijt, & de Galatia erat.

Paulinus Presbyter dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas,quod ſcio,cum veritate dico. Presbyter ſum Mopſueſtenæ ſanctiſſimæ Eccleſiæ,& ſum annorum ſeptuagintanouem: habeo autem quadragintanouem annos in clero,& neque ſcio,neque audiui Theodorum veterem,qui fuit Epiſcopus in iſta ciuitate,prædicari in ſacris diptychis ſanctiſſimæ noſtræ Eccleſiæ, aut quando ablatum eſt nomen ipſius ex diptychis. Audio vero cùm diptycha leguntur in diuino miniſterio, nomen Cyrilli in connumeratione requieſcentium Epiſcoporum. Factum vero Epiſcopum Cyrillum in hac ciuitate neque ſcio, neque audiui.

Stephanus Presbyter dixit: Per iſtam virtutẽ, quidquid ſcio,cum veritate dico. Sexagintanouem annorum plus minusve ſum;factus vero ſum presbyter ante hos tres annos, & nullatenus ſcio vel audiui Theodorum,qui olim in noſtra ciuitate fuit Epiſcopus, nominatum in ſacris diptychis. Cognoui autem, ex quo venerabili huic connumeror clero, quòd illo adempto ex ipſis aliquando, Cyrillus Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopus in illius loco inſertus eſt ſacris diptychis requieſcentium Epiſcoporum, qui vſque nunc pro ipſo prædicatur. Cyrillum vero factum noſtræ ciuitatis Epiſcopum neque ſcio, neque audiui. Theodorus vero, qui inſcriptus eſt ſacris diptychis,ante tres annos defunctus eſt.

Olympius Presbyter dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas, quidquid ſcio, veritatem dico. Annorum ſum ſexagintaquinque, in clero vero connumeror quinquagintaquinque, & nõ ſcio inſcriptum fuiſſe nomen Theodori ſacris diptychis, qui antea fuit hic Epiſcopus, neque audiui eum vmquam numerari: audiui vero ab illis qui ante me erant, quòd pro ipſo inſertus eſt ſanctus Cyrillus,qui fuit Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopus. Quando vero ademptum eſt nomen Theodori, & inſertus eſt pro ipſo Cyrillus, non memini. Factum vero Epiſcopum in iſta ciuitate Cyrillum, numquam audiui. Iſte enim qui nunc nominatur Theodorus in diptychis,ille eſt qui ante tres annos defunctus eſt Galata.

Ioannes Presbyter dixit: Per iſtam virtutem, & Deum qui locutus eſt per iſtas ſcripturas, veritatem dico. Annorum ſum ſexagintaquinque plus minus, habeo vero in clero annos vigintiocto,& neque ſcio, nec cũ eſſem laicus, nec poſtquam factus ſum clericus, Theodorum, qui olim Epiſcopus fuit iſtius ciuitatis,neque numerari in ſacris diptychis, nec quando eiectus eſt: prædicari vero ſcio in diptychis in connumeratione requieſcentium Epiſcoporum noſtræ ciuitatis ſanctum Cyrillum Archiepiſcopum Alexandrinæ ciuitatis. Epiſcopum vero nomine Cyrillum non ſcio fuiſſe,nec audiui in noſtra ciuitate. Ille enim qui nunc nominatur Theodorus in diptychis, ante tres annos obijt,& de Galatia erat.

Thomas Presbyter dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas,& Deum qui locutus eſt per ipſas, quidquid ſcio,veritatem dico. Sexaginta annorum ſum,domine; habeo vero in clero, licet peccator ſim,quinquagintaquinque annos; & non ſcio,neque audiui nomen veteris Theodori,qui hic Epiſcopus fuit, prædicari in ſacris diptychis, nec quando ablatus eſt, nec qui ipſum eiecit. Audiui vero à ſenioribus,quòd Cyrillus, qui fuit Alexandrinæ ciuitatis Epiſcopus, inſertus eſt ſacris diptychis pro Theodoro in connumeratione Epiſcoporum noſtræ ciuitatis, qui & vſque nunc prædicatur. Cyrillum autem Epiſcopum fuiſſe hic,neque audiui,neque ſcio. Iſte vero qui nunc nominatur cum mortuis Epiſcopis, Theodorus de Galatia oriundus, ante tres annos defunctus eſt.

Theodorus Presbyter dixit: Per iſtam virtutem, quidquid ſcio,cum veritate dico. Sum annorum ſexagintaduorum plus minus; quinquagintaquinque autem annos habeo in venerabili clero iſtius ſanctiſſimæ Eccleſiæ,& numquam audiui nomen Theodori veteris, qui fuit hic Epiſcopus,neque inſertum eſſe ſacris diptychis, neque recitari. Audiui vero ab antiquioribus, quòd pro Theodoro inſertus eſt ſanctus Cyrillus Epiſcopus Alexandriæ in requieſcentibus Epiſcopis. Cyrillum vero fuiſſe noſtræ Eccleſiæ,neque ſcio,neque audiui. Iſte vero qui nunc inſertus eſt diptychis Theodorus,Galata fuit,& ante tres annos defunctus eſt.

Thomas Presbyter dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas,quidquid ſcio, cum veritate dico. Sexaginta annorum ſum plus minus; in clero autem quinquaginta annos habeo, & non ſcio, neque audiui inſertum Theodorum,olim noſtræ ciuitatis Epiſcopum factum, neque audiui ipſum recitari cum requieſcentibus Sacerdotibus noſtræ ciuitatis. Fuiſſe vero in noſtra ciuitate Epiſcopum nomine Cyrillum,neque ſcio, neque audiui per quodcumque tempus. Iſte autem qui nunc recitatur Theodorus in ſacris diptychis, ille eſt qui ante tres annos obijt, & de Galatia erat.

Eudoxius Presbyter dixit: Per ſanctas ſcripturas,veritatẽ dico. Annos habeo in clero ſanctiſſimę Eccleſię quadragintaduos; ſum autẽ annorum ſexagintatrium,& nec cum eſſem laicus,nec clericus factus, ſcio hic inſcriptum eſſe aut prædicari in ſacris diptychis Theodorum veterem,qui fuit hic Epiſcopus, nec quando vel quis deiecit ipſum ex ſacris diptychis,ſcio. Audio vero prædicari in diptychis mortuorum Epiſcoporum noſtræ ciuitatis Cyrillum Epiſcopum Alexandriæ. Epiſcopum enim fuiſſe in noſtra ciuitate nomine Cyrillum,neque audiui, neque ſcio. Iſte vero qui prædicatur Theodorus in diptychis, qui ante tres annos obijt, de Galatia erat.

Paulus Presbyter dixit: Per iſtam virtutem, quidquid ſcio, veritatem dico. Quinquaginta octo annorum ſum,domine; habeo autem in clero vigintiocto annos,& non ſcio Theodorum,qui olim fuit Epiſcopus noſtræ ciuitatis, prædicari in ſacris diptychis,ſed neque pro ipſo quemquam inſertum ſcio. Theodorus vero,qui nunc recitatur,

Digitized by Google

tur, de Galatia erat, qui ante tres annos defunctus eſt.

Theodorus Presbyter dixit: Per iſtam virtutem, quidquid ſcio, cum veritate dico. Sum plus minus annorum quinquagintaduorum; ex quo autem clericus ſum, vigintiocto anni ſunt, & non ſcio neque audiui, nec cum laicus eſſem, nec ex quo clericus factus ſum, Theodorum, qui olim fuit Epiſcopus noſtræ ciuitatis, recitari vel ioſcriptum eſſe ſacris diptychis. Audiui vero à ſenioribus, quòd ſanctus Cyrillos Epiſcopus Alexandriæ ipſe pro illo inſertus eſt ſacris diptychis mortuorum Epiſcoporum noſtræ ciuitatis. Qui vero inſertus eſt ſacris diptychis Theodorus, ante tres annos defunctus, qui fuit noſter Epiſcopus, de Galatia erat.

Paregorius Archidiaconus dixit: Per iſtam virtutem, veritatem dico. Annorum ſum ſexagintaſex; habeo vero connumeratus venerabili clero annos vigintiocto, & non ſcio, nec cum laicus eſſem, nec poſtquam factus ſum clericus, inſertum ſacris diptychis nomen Theodori, qui ante fuit hic Epiſcopus, neque audiui ipſum recitari. Audiui vero à ſenioribus, quòd pro ipſo inſertus eſt ſanctus Cyrillus Epiſcopus Alexandrinæ ciuitatis, qui & vſque nunc prædicatur. Hic vero fuiſſe Cyrillum Epiſcopum, neque ſcio, neque audiui. Qui vero nunc recitatur Theodorus in ſacris diptychis, Galata erat, qui ante tres annos defunctus eſt.

Ioannes Diaconus dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas, quidqnid ſcio, com veritate doceo. Annorum ſum quinquagintaocto, habeo vero conoumeratus venerabili clero annos quadragintaocto, & non ſcio neque andiui inſertum nomen Theodori ſacris diptychis, qui antea hic fuit Epiſcopus, nec prædicari ipſum. Audiui vero aliquando, quòd pro ipſo inſertus eſt ſanctus Cyrillus Alexādrinæ ciuitatis, qui & vſque nunc prædicatur: neque ſcio, neque audiui hic fuiſſe Cyrillum Epiſcopum. Iſte vero qui ounc recitatur Theodorus in ſacris diptychis, Galata erat, qui aote tres annos defunctos eſt.

Thomas Diaconus dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas, veritatem dico. Quinquagintaquinque annorum ſum, qoadragintanouem habeo in clero, & non ſcio neque audiui inſcriptum eſſe ſacris diptychis vel recitari eum, qui olim fuit noſtræ ciuitatis Epiſcopus Theodorus. Audiui vero à ſenioribus hominibus, quòd beatos Cyrillus pro ipſo inſertus eſt, Alexandrinæ ciuitatis Pontifex, qui & vſque nunc recitatur in ſacris diptychis cum requieſcentibus Epiſcopis noſtræ ciuitatis. Cyrillum vero Epiſcopum fuiſſe in noſtra ciuitate neſcio, neque audiui. Iſte vero qui nunc recitatur in ſacris diptychis Theodorus, ante tres annos mortuus, de Galatia erar.

Ioannes Diaconus dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas, veritatem dico. Annorum ſum ſexagintaquinque plus minus; habeo vero in clero quinquaginta annos, & non audiui vnquam Theodorum, qoi olim fuit Epiſcopus noſtræ ciuitatis, in ſacris diptychis: neſcio quando inſertus eſt Cyrillus pro memorato Theodoro: ſcio vero prædicari in diptychis io connumeratione requieſcentium Epiſcoporum noſtrę ciuitatis Cyrillum Pontificem Alexandriæ, qui & vſque nunc prædicatur. Epiſcopum nomine Cyrillum nec ſcio, nec audiui noſtræ ciuiratis fuiſſe. Theodorus vero qui nunc recitatur in ſacris diptychis, ante tres annos defunctus, de Galatia erat.

Paulus Diaconus dixit: Per iſtam virtutem, quæ ſcio, dico cum veritare. Sum annorum quinqnagintaſex plus minus; habeo vero in clero connumeratus annos vigintitres, & nec cum laicus eſſem, nec poſtquā factus ſum clericus, ſcio Theodorum veterem noſtræ ciuitatis Epiſcopum, inſcriptum eſſe ſacris diptychis vel prædicari. Audiui vero, pro memorato Theodoro ſanctum Cyrillum Pontificem Aleſandrinæ ciuitatis inſertū eſſe, & prædicari in diptychis in connumeratione requieſcentium Epiſcoporum noſtræ ciuitatis, & vſque nunc recitari. Cyrillum vero nomine noſtræ fuiſſe ciuitatis Epiſcopum neſcio, nec audiui. Iſte vero qui nunc recitatur in ſacris diptychis Theodorus, ante tres annos defunctus, de Galatia erat.

Sanctiſſimi Epiſcopi dixerūt: Iſta quidem quæ reuerentiſſimorum clericorum ſcientiæ & memoriæ ſunt, declarant robur eorum quæ mota ſunt: ſupereſt vero, vt etiam præſentem rem teſtimonium conſequatur eorum qui extra ſacrum Concilium ſunt. Singulatim igitur præſentes clariſſimi & honeſtiſſimi & laudabiles viri introducti, qui etiam ætate priores demonſtrati ſunt, declarent tam vitæ tempus, quàm ea quæcumque ſciunt, propter cauſam quæ nunc mouetur, per præſentia diuina & venerabilia Euangelia prius confirmantes ea quæ dicturi ſunt.

Eumolpius Comes dixit: Per iſtam virtutem, quidquid ſcio, veritatem dico. Sum annorum plus minus ſexaginta: cognouit vero veſtra ſanctitas, quòd militabam miniſtrans diuinis & maximis iuſſionibus, & cum perueniſſem ad iſtam ciuitatem, commonicās in ſancta Eccleſia, nnmquam audiui prædicari in ſanctis diptychis nomen Theodori, qui fuit, ſicut dicitur à ſenioribus, Epiſcopus huius ciuitatis. Iſte enim qui nonc recitatur Theodorus, de Galatia erat, qui ante tres annos defunctus eſt.

Theodorus Comes dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas, quidquid ſcio, cū veritate dico. Quadragintaquinque annorum ſum plus minus, & nō ſcio nomen Theodori veteris, qui dicitur fuiſſe noſtræ ciuitatis Epiſcopus, recitari in ſacris diptychis. Theodorus vero qui diptychis nunc inſcriptus eſt, & prædicator cum mortuis Epiſcopis, de Galatia erat, & ante tres annos defunctus eſt.

Euſebonas Palatinus dixit: Per iſtam virtutem ſanctorum Euangeliorum, quidquid ſcio, cū veritate dico. Ex quo memini & conuenio in ſanctam Eccleſiam, non ſcio nomen Theodori veteris, quem dicunt huius ciuitatis Epiſcopum fuiſſe, in ſacris diptychis prædicatom: plus tamen ſum annorum quinquaginta.

Stephanus Præfectianus dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas, qoidqoid ſcio, veritatem dico.

Annorum ſnm ſexaginta vnius: nomen Theodori veteris Epiſcopi Mopſueſtenæ ciuitatis non audini in ſacris diptychis recitari. Audio vero in connumeratione Epiſcoporum noſtræ ciuitatis prædicari Cyrillum, qui, ſicut dicebant ſeniores, fuit Epiſcopus Alexandriæ magnæ ciuitatis, qui & vſque nunc cum requieſcentibus Epiſcopis noſtræ Mopſueſtenæ ciuitatis recitatur: quoniam ſimplicius magis quàm curioſius accedens, diuina & inuiolata ſolitus ſum myſteria ſuſcipere. Ille enim qui nunc inſertus eſt Theodorus, ante tres annos defunctus, de Galatia erat.

Paulus Neonis dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas, quidquid ſcio, cum veritate dico. Annorum ſum ſeptuaginta, & neque ſcio, neque audiui prædicari Theodorum veterem in ſacris diptyahis, qui fuit Epiſcopus noſtrę ciuitatis, nec quando leuatus eſt, vel quis pro illo inſertus eſt ſcio: niſi iſtum Theodorum de Galatia audio prædicari, qui ante tres annos defunctus eſt.

Anatolius Principalis dixit: Per iſtam virtutem, veritatem dico. Sum annorum ſexagintaquinque plus minusve, Theodorum veterem Antiochenum, noſtræ ciuitatis Epiſcopum neſcio in ſacris diptychis recitari, niſi Theodorum ante tres annos defunctum, qui de Galatia erat.

Marinus Præfectianus dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas, quidquid ſcio, veritatem dico. Annorum ſum ſexagintatrium plus minusve, & non ſcio vel inſertum eſſe, vel prædicari in ſacris diptychis nomen Theodori veteris, qni fuit Epiſcopus iſtius ciuitatis. Theodorus vero qui nunc recitatur, de Galatia erat, & ante tres annos defunctus eſt.

Euſtathius dixit: Per iſtam virtutē, quæ ſcio, cum veritate dico. Sum annorum ſeptuaginta plus minusve, & non ſcio Theodorum, qui olim Epiſcopus fuit Mopſueſtenæ ciuitatis, inſertum eſſe vel prædicari in ſacris diptychis noſtræ ſanctiſſimæ Eccleſiæ. Qui vero nunc recitatur in diptychis Theodorus ante tres annos defunctus, de Galatis erat.

Anatolius dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas, quidquid ſcio, cum veritate dico. Annorum ſum ſeptuagintatrium, & neſcio vel taxatum in ſacris diptychis ſacroſanctæ Eccleſiæ, vel prædicatum Theodorum veterem factum noſtræ ciuitatis Epiſcopū. Qui nunc vero nominatur, Theodorus eſt, qui ante tres annos defunctus eſt, Galata.

Rufinus architectus dixit: Per iſtam virtutem, quidquid ſcio, cum veritate dico. Septuaginta annorum ſum, & nec à parentibus meis audiui, nec ſcio, vel ex alio quodam audiui inſertū eſſe vel prædicari in ſacris diptychis nomen Theodori, qui olim fuit hic Epiſcopus. Theodorus vero qni nunc prædicatur in ſacris diptychis, ille eſt qui ante tres annos obijt.

Comitas agens in rebus, & pater ciuitatis, dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas, quidquid ſcio, veritatem dico. Neſcio nec audiui recitari nomen Theodori, qui olim fuit, ſicut dicunt, Epiſcopus noſtræ ciuitatis. Sum vero annorum quadraginta.

Theodorus agens in rebus dixit: Per iſtam

A virtutem, quidquid ſcio, veritatem dico. Sum annorum quinquaginta, & non ſcio vel audiui inſertum eſſe ſacris diptychis nomen Theodori veteris, qui fuit in hac ciuitate, ſicnt dicunt, Epiſcopus.

Ioannes † tabulatarius dixit: Per iſtam virtutem ſanctorum Euangeliorum, quidqnid ſcio, veritatem dico. Sum annorum ſexagintaſeptem plus minusve, & Theodorum veterem, qui fuit Epiſcopus noſtræ ciuitatis, non ſcio recitari. Iſte vero qui nunc prædicatur Theodorus, eſt de Galatia, qui ante tres annos mortuus eſt, qui fuit noſter Epiſcopus. † l. tabularius

B Addæus dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas, quidquid ſcio, cnm veritate dico. Sum, domine, ſexaginta annorum, & non ſcio, nec audiui vnquam prædicati in ſacris diptychis nomē Theodori veteris, qui hic Epiſcopus fuit. Ante tres autem annos defunctns eſt Theodorus de Galatia, qui hic Epiſcopus fuit, & ipſe prædicatur cū alijs Epiſcopis mortuis.

Marcus Præfectianus dixit: Per iſtam virtutem ſanctorum Euangeliorum, quidquid ſcio, cū veritate dico. Sum annorum quinquagintaquinque, & non ſcio, nec audiui in ſacris diptychis recitari Theodorum veterem, qui hic Epiſcopus
C fuit, niſi iſtum Theodorum Galatam, qui ante tres annos mortuus eſt.

Ioannes lecticiarius dixit: Per iſtas ſanctas ſcripturas, quidquid ſcio, veritatem dico. Sum annorum ſeptuaginta, & non ſcio, nec audiui prædicari in ſacris diptychis nomen Theodori veteris, qui hic fuit Epiſcopus, niſi iſtum Theodorum Galatā, qui ante tres annos mortuus eſt.

Nicetas tabulatarius dixit: Per iſtam virtutem, quidquid ſcio, cum veritate dico. Sum annorum quinquagintaqnatuor, & non ſcio, nec audiui nomen Theodori veteris in ſacris diptychis recitari ſanctiſſimæ noſtræ Eccleſiæ: ſed qui
D nunc recitatur, Theodorus eſt, qui ante tres annos mortuus eſt Epiſcopns.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Iuſtinianopolitanæ metropoleos, & Thomas Epiſcopus Aegææ ciuitatis, & Stephanns Epiſcopua Caſtabaleorum, & Nicetas Epiſcopus Epiphaneorū, & Andreas Epiſcopus Flauiadeorum, & Procopius Epiſcopus Irenopolitanorum, & Vrbicius Epiſcopus Alexandrinæ ciuitatis, & Antouinus Epiſcopus Roſeorum, & Coſmas Epiſcopus Mopſueſtiæ, dixerunt: Nec ciuitatem in alto poſitam tegere aliquis, nec abſcondere poterit, nec veritatis lumen obumbrare ſemper aliquis va-
E let. Splendet enim dilucide rectæ & immaculatæ Fidei lumen, & ſub nulla hæreſeos nube tenebris cooperitur: & nunc veritatis reuelata eſt ratio, & valde euidenter declarata eſt, Theodorū veterem, qui per iſtam ciuitatem fuit Epiſcopus, in antiquis temporibus extra prædicationem dinini myſterij fuiſſe, & ſacris diptychis eiectum eſſe: pro illo vero alterum conſtitutum eſſe, & in illius vocabulnm, inſcriptum eſſe Cyrillum ſanctæ memoriæ. Iſta enim demonſtrauit plane & ſine dubio teſtimonium, quod cum inramentis factum eſt, virorum religioſiſſimorum, & clariſſimorum

A morum & laudabilium, qui in præſenti in mediũ producti ſunt. Sed etiam nos ipſi, ſacra præ manibus gerentes diptycha eorum qui anteceſſerũt ſanctorum huius ciuitatis Epiſcoporum, inuenimus cum veritate, Theodori quidem veteris nullam penitus inſertam eſſe memoriam, Cyrilli vero ſanctæ memoriæ vocabulum inſertum eſſe: & inadulterata eſſe ſacra diptycha quæ prolata ſunt, ex ipſo conſideranimus viſu. Demonſtrant vero euidenter, Cyrillum ſanctæ memoriæ in alterius loco inſertum eſſe, eo quòd nullus per iſtã ciuitatem fuit paſtor eiuſdem vocabuli, ſecundũ quod teſtimoniorum robur explanat. Manife- B ſtum vero & illud teſtium fecit aſſertio, Theodorum, qui in fine ſacrorum diptychorum ſcriptus eſt, non eſſe illum veterem, ſed eum qui ante tres annos mortuus eſt, qui ex Galatia erat, quem & nos noſtræ connumerationis fuiſſe cognoſcimus. His igitur pro veritate demonſtratis, Chriſtianiſſimo & pijſſimo noſtro Imperatori nota omnia, ſecundum quod placuit eius Chriſtianæ ſerenitati, faciemus, & in omnibus ſanctiſſimo & beatiſſimo antiquioris Romæ Papæ. Sed & communi omnes voce cæleſtem ſupplicamus Deum: Saluum fac Domine Imperatorem, & exaudi eum in quacumque die te inuocauerit. *Pſalm. 19.*

C Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Iuſtinianopolitanæ metropoleos: apud me confecta ſunt ante poſita geſta, & ſubſcripſi.

Thomas miſericordia Dei Epiſcopus Aegææ ciuitatis: in conſpectu meo confecta ſunt ante poſita geſta, & ſubſcripſi.

Stephanus miſericordia Dei Epiſcopus Caſtabaleorum ciuitatis: coram me confecta ſunt ante poſita geſta, & ſubſcripſi.

Nicetas miſericordia Dei Epiſcopus Epiphaneorum ciuitatis: coram me confecta ſunt ante poſita geſta, & ſubſcripſi.

D Andreas miſericordia Dei Epiſcopus Flaniadeorum ciuitatis: coram me confecta ſunt ante poſita geſta, & ſubſcripſi.

Procopius miſericordia Dei Epiſcopus Irenopolitanæ ciuitatis: coram me confecta ſunt ante poſita geſta, & ſubſcripſi.

Vrbicius miſericordia Dei Epiſcopus Alexandrini oppidi: coram me confecta ſunt ante poſita geſta, & ſubſcripſi.

Antoninus miſericordia Dei Epiſcopus Roſeorum ciuitatis: coram me confecta ſunt ante poſita geſta, & ſubſcripſi.

Coſmas miſericordia Dei Epiſcopus Mopſueſtenæ ciuitatis: coram me confecta ſunt ante E poſita geſta, & ſubſcripſi.

PIISSIMO ET CHRISTIANISSIMO noſtro principi, merito diuinitus honorato, Flauio Iuſtiniano Auguſto & Imperatori, Ioannes, Thomas, Stephanus, Nicetas, Andreas, Procopius, Vrbicius, Antoninus & Coſmas humiles Epiſcopi veſtræ ſecundæ Cilicum prouinciæ.

SEmper quidem pro pietate ad Deum pertinente labores veſtræ Chriſtianitatis mirati ſumus, & mercedem vobis ſtudij, quod circa meliora & optima humanorum habetis, reddituram eſſe credimus cæleſtis regni participationem. A Nihilominus autem & nunc feſtinantiam, pijſſime, veſtram circa ſanctam vniuerſalis Eccleſiæ pacem conſiderantes ex his, quæ de Theodoro olim Mopſueſtenæ ciuitatis Epiſcopo pie nobis directa ſunt à veſtra Chriſtianiſſima ſerenitate, ſuperlaudamus & miramur circa recta dogmata zelum inuictiſſime tuum. Acceſſimus enim ad Mopſueſtenam ciuitatem vniuerſi qui per veſtrã ſecundam Ciliciam ſacerdotium ſumus ſortiti, Marthanio viro magnifico nobis ea quę aguntur complente, cùm hoc veſtra pietas iuſſiſſet, & religioſiſſimos eius clericos aduocauimus, necnon etiam clariſſimos & laudabiles huius habitato- B res, electis ab ipſis his qui ætate prouecti fuerũt, hoc quod iuſte à Chriſtianiſſimis vobis præceptũ eſt, interrogabamus quando Theodorus prior ſacris diptychis eiectus eſt, ſed etiam quis loco illius inſcriptus eſt. Iſta vero eos dicere adhortabamur ſanctis & adorãdis propoſitis Euangelijs. Illi vero nobis fidem eorum quæ dicenda erant, per venerabilia iuramenta affirmantes, & ætatem ſuam explanantes, ignorare dicebant ex quo Theodori vetuſti vocabulum ſacris diptychis deletum eſt. Cyrillus autem ſanctæ memoriæ Alexandrinæ magnæ ciuitatis Pontifex in illius loco inſertus eſt. Iſtis conſonare etiam ipſa C præ manibus habentes ſacra diptycha, teſte Deo, inuenimus. Sanctæ enim memoriæ Pontificum memoratæ Mopſueſtenæ ciuitatis nomina recitantes, Theodori quidem nullam memoriam inſertam eſſe reperimus, Cyrillum vero vnà cum ſanctis qui ad Deum ante abierunt, conſcriptũ, cùm nullus Cyrillus Mopſueſtenæ fuiſſet ciuitatis Epiſcopus. In fine vero connumerationis Theodorum conſcriptum eſſe iuniorem inuenimus, qui ex Galatia ortus, vnus noſtr. factus Concilij, ante tres annos defunctus eſt. Omnia igitur geſtis inſerentes, & humili huic ſuggeſtioni coniungentes, manifeſta ea quæ mota ſunt, vobis D Chriſtianiſſimis fecimus, orantes magnum & ſaluatorem Deum, vt nobis & paci ſanctarum Eccleſiarum te longæuum & veſtram Chriſtianiſſimam ſerenitatem cuſtodiat.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus veſtræ Iuſtinianopolitanæ metropolis, ſubſcripſi.

Thomas miſericordia Dei Epiſcopus veſtræ Aegææ ciuitatis, ſuggerens ſubſcripſi.

Stephanus miſericordia Dei Epiſcopus Caſtabaleæ ciuitatis, referens ſubſcripſi.

Nicetas miſericordia Dei Epiſcopus Epiphaniæ ciuitatis, ſuggerens ſubſcripſi.

E Andreas miſericordia Dei Epiſcopus veſtræ Flauiadeæ ciuitatis, ſuggerens ſubſcripſi.

Procopius miſericordia Dei Epiſcopus veſtræ Irenopolitanæ ciuitatis, ſubſcripſi.

Vrbicius miſericordia Dei Epiſcopus veſtri Alexandrini oppidi, ſuggerens ſubſcripſi.

Antoninus miſericordia Dei Epiſcopus veſtræ Roſeæ ciuitatis, ſuggerens ſubſcripſi.

Coſmas miſericordia Dei Epiſcopus veſtræ Mopſueſtenæ ciuitatis, ſuggerens ſubſcripſi.

Facta eſt vero & ſuggeſtio ad ſanctiſſimum Papam antiquioris Romæ Vigilium ab iiſdem Epiſcopis, ita habens.

*ſ. inter

A DEcebat vere, cum primam * ſacerdotes dignitatem ſortiti eſtis, ſanctiſſimi, ea quæ ad ſanctarum Eccleſiarum ſtatum reſpiciunt, manifeſta veſtræ diuinitus honoratæ beatitudini fieri. Hoc bene & Chriſtianiſſimus noſter Imperator conſiderans, & ad veſtram ſcientiam quædam, quæ de Theodoro quondam Mopſueſtenæ Eccleſiæ Epiſcopo mota ſunt, iuſſit referri. Pijſſimis enim ad nos litteris vſus, hortatus eſt ad Mopſueſtenam ciuitatem conuenire, quæ vna ſecundæ Ciliciæ eſt, & cum ſubtilitate perſcrutari, quando Theodorus, qui olim prædictæ ciuitatis fuit Epiſcopus, ſacris diptychis eiectus eſt, & manifeſta ea tam eius tranquillitati, quàm veſtræ diuinitus honoratæ facere beatitudini. B Statim igitur Mopſueſtiam accedentes, religioſiſſimum congregauimus clerum, & fidelem eius populũ, eligentes eos qui ſeniores ſunt, qui & retinere forſitan memoria poſſunt ſubtilitatem eius quod quærebatur: & diuina & adorãda eis proponentes Euangelia, vt ſuſpicionẽ ſui teſtimonij emundarent, dicere inuitauimus, ſi ſciunt quo tempore Theodori antiqui nomen ſacris eiectum eſt diptychis. Illi vero multos annos, & ſuam excedentes memoriam eſſe iurauerunt, ex quo nulla eiuſdem Theodori memoria ſacris diptychis infertur: C Cyrillum autem religioſæ memoriæ Alexandrinæ ciuitatis Pontificem in eius loco inſcriptum eſſe: quæ ex patribus ſuis audiſſe aſſeruerunt. Sed eorum quæ dicebantur, ſubtilitatem inueſtigantes, & per ipſa venimus ſacra diptycha, & mortuorum Epiſcoporum connumerationem conſiderabamus: & Theodori quidem in antiquioribus temporibus nullam memoriam inuenimus, in ipſo vero fine ſacrorum diptychorum Theodorus ſcriptus eſt, quem omnes nuper quidem mortuum eſſe dixerunt, ex Galatia vero ortum eſſe prouincia. Hunc & nos omnes noſtri Concilij partem factum, ante triennium mortuũ eſſe cognoſcimus. D Hæc ita habere, ipſa geſta vobis ſanctiſſimis manifeſtent: quæ humili ſuggeſtioni coniungentes, ad ſcientiam veſtram deſtinauimus. Sed petimus diuinitus inſpiratos vos religioſiſſimis & Deum placentibus veſtris orationibus nos humiles ſuſtulcire.

Et ſubſcripſerunt Epiſcopi in ea.

Sancta Synodus dixit: Sufficiunt quidem quæ dicta & prolata ſunt, Eccleſiaſticam traditionẽ demonſtrare, eo quòd oportet hæreticos & poſt mortem anathematizari. Et reliqua vero omnia quæ mota ſunt, oſtendunt quemadmodũ ex prolixis temporibus Theodorus Mopſueſtenus propter impia ſua conſcripta & poſt mortem à ca- E tholica Eccleſia eiectus eſt. Sed de his quidem ſententiã paulo poſt manifeſtemus: nunc vero & quæ collecta ſunt ex Theodoriti conſcriptis contra rectam Fidem expoſitis, & contra ſanctæ memoriæ Cyrillum & duodecim eius capitula, necnon pro Theodoro & Neſtorio & eorum blaſphemijs, recitentur. Et cum ſuſcepiſſet Photinus reuerendiſſimus Diaconus & notarius, recitauit.

EX HIS QVAE A THEODORITO ſcripta ſunt aduerſus duodecim capitula ſancti Cyrilli.

A Ex his quæ ad primum Anathematiſmum ſcripſit.

CErtum igitur eſt ex prædictis, quòd Dei forma non immutata in ſerui formam, ſed manens quod erat, ſumpſit ſerui formam. Si igitur non factus eſt caro Deus Verbum, ſed carnem viuam & rationabilem recepit, non ipſe natura ex Virgine natus eſt, conceptus eſt, complaſmatus & formatus, & initium inde vt eſſet accipiens, qui ante ſæcula eſt, & Deus eſt, & ᵇad Deum eſt, & cum Patre eſt, & cum Patre cognoſcitur & adoratur: ſed cùm ſibi templum in virginali vtero complaſmauit, cum illo erat qui complaſmatus & conceptus & formatus & natus eſt. Quapropter & ſanctam B *illam Virginem Dei genitricem appellamus, non quòd Deum natura genuit, ſed quòd hominem Deo vnitum, qui eum complaſmauit.*

Habetur in Concil. Epheſ. p. 2. c. 3. 196.

ᵇ apud

Eiuſdem Theodoriti ex his quæ ſunt aduerſus Anathematiſmum ſecundum.

Vnum quidem Chriſtum confitemur, diuinis doctrinis Apoſtolorum obedientes, & eundem per vnitatem Deum & hominem nominamus: vnitatem vero quæ eſt ſecundum ſubſiſtentiam, omnino ignoramus tamquam nouam & alienigenam diuinarum ſcripturarum, & Patrum qui eas interpretati ſunt.

Eiuſdem ex his quæ ſunt contra quartum Anathematiſmum.

C *Cui igitur adſcribamus hoc quod eſt: Deus meus, Deus meus, quare me dereliquiſti? & hoc quod eſt: Pater, ſi poteſt fieri, tranſeat calix iſte à me. & hoc quod eſt: Pater, ſaluum me fac ab iſta hora. & hoc quod eſt: Horam illam nemo cognouit, neque filius hominis: & alia quæ humiliter ab ipſo & à ſacris Apoſtolis de ipſo dicta & ſcripta ſunt? Cui eſuritionem & ſitim applicemus? cui laborem & ſomnum? cui ignorantiam & formidinem? Quis eſt, qui angelico indiguit auxilio? Si Dei Verbi hæc ſunt, quomodo ignorauit ſapientia?*

Matth. 27. Matth. 26. Ioan. 12. Marc. 13. Matth. 4. Ioan. 4. Luc. 22.

Et poſt alia.

Non erat Dei Verbi ignorantia, ſed ſerui formæ, quæ tantũ in illo tempore cognoſcebat, quanta inhabi- D *tans Deitas reuelauit.*

Eiuſdem ex ijs quæ ſunt aduerſus decimum Anathematiſmum.

Quis eſt, qui laboribus virtutis perfectus eſt, & non natura perfectus exiſtens? Quis eſt, qui experimento cognouit obedientiam, & iſtam ignorans ante experimentum? Quis eſt, qui cum reuerentia vixit, & cum labore forti & lacrymis ſupplicationes obtulit, & ſaluum ſe facere non potens, ſed obſecrans illum qui poterat ſaluum facere, & mortis liberationem poſtulans? Non Deus Verbum, qui immortalis eſt, qui impaſſibilis, qui incorporalis.

Hebr. 5.

Et poſt alia.

E *Sed id quod ex ſemine Dauid ſumptum ab ipſo eſt, quod eſt mortale, quod eſt paſſibile, quod timet mortem, licet poſtea deſtruxerit mortis potentiam propter vnitatem Dei qui hoc recepit, quod per omnem ambulauit iuſtitiam, & ad Ioannem dixit: Sine modo, ſic enim decet nos implere omnem iuſtitiam: hoc ſummi ſacerdotij appellationem accepit ſecundum ordinem Melchiſedech: illud enim habebat naturæ infirmitatem.*

Matth. 3.

Eiuſdem ex epiſtola quam ad monaſteria contra ſanctum Cyrillum ſcripſit.

Qui prope ſtant, derident noſtram pugnam, & noſtris fruuntur malis, & gaudent videntes nos à nobiſipſis con-

Digitized by Google

conſumptos. Cauſa vero iſtorum ſunt, qui Apoſtolicam A *corrumpere Fidem contendunt, & Euangelicis dogmatibus inſtabilem doctrinam imponere præſumunt, & impij Cyrilli Capitula cum anathemate in regiam ciuitatem tranſmiſerunt ſuſcipientes, & ſuis ſcriptionibus, vt putauerunt, confirmantes, quæ manifeſte ex amara Apollinarij radice exorta ſunt: eamdem vero habent Arij & Eunomij blaſphemiam. quòd ſi quis ſubtiliter perſpicere voluerit, nec ab inſania Valentini & Manæ & Marcionis aliena ſunt. Nam in primo quidem Capitulo diſpenſationem pro nobis factam eiecit, non recepiſſe Deum Verbum naturam humanam, ſed ipſum in carnem mutatum eſſe docens, & ſuſpicione & phantaſia Saluatoris noſtri humanationem, ſed non vere factã eſſe dogmatizans. Hæc vero ab impietate Marcionis & Manæ & Valentini generata ſunt. In ſecundo autem &* B *tertio Capitulo quaſi oblitus eorum quæ in principijs expoſuit, vnitatem quæ eſt ſecundum ſubſiſtentiam, introducit, & conuentum per vnitatem naturalem, temperationem quamdam & confuſionem per hæc nomina factam eſſe docens diuinæ naturæ & ſerui formæ. Hoc vero ab Apollinarij hæretica inſania natum eſt. In quarto vero Capitulo Euangelicarum & Apoſtolicarum vocum diuiſionem abdicat, & non permittit ſecundum orthodoxorum Patrum doctrinas, eas quidem quæ Deo conueniunt, voces in diuina excipere natura, humiliores vero & humaniter dictas recipi & applicari humanitati; & inde igitur eſt inuenire bene ſapientes impietatis cognationem. Arius etenim & Eunomius creaturam, & ex his quæ non ſunt, & ſeruum vnigenitum Dei Filium dicentes, humana, quæ à Domino Chriſto humaniter dicta ſunt, Deitati ipſius applicare auſi ſunt, alienum paternæ ſubſtantiæ & diſſimilem inde eum oſtendere feſtinantes. Super hæc, vt compendioſe dicã, ipſam impaſſibilem & non mutabilem Chriſti Deitatem, & pati, & crucifigi, & mori dicit. Hoc vero & Arij &* C *Eunomij * ſuperat. Nec enim hi, qui creaturam audent dicere creatorem omnium & opificem, in iſtam exceſſerunt impietatem. Blaſphemat vero & ſanctum Spiritum, non ex Patre ipſum procedere dicens ſecundum Domini vocem, ſed ex Filio eſſe. Et iſte vero Apollinarij ſeminum fructus eſt: propinquat vero & Macedonij maligna culturæ. Tales ſunt Aegyptij * partes maligni: patris vero peior progenies. Hæc cum oporteret vel abortiua facere in ipſa conceptione, aut ſtatim nata corrumpere eos quibus animarum medicina commiſſa eſt, vtpote pernicioſa, & noſtræ naturæ læſiones, nutriunt magnanimi, & multo digna eſſe ſtudio iudicant, ad perniciem tam ſuam quàm aliorum, qui aures eis patiuntur præſtare.*

* ſ. deſt. inſaniam

* parte

Ex allocutione Theodoriti dicta aduerſus ſanctum Cyrillum Chalcedone, ſtatim poſt Epheſinam primam Synodum, cùm ab Epheſo aſcendiſſet ad Conſtantinopolim vnà cum Orientalibus, pro Neſtorio quaſi iniuſte condemnato.

Vides quomodo & differentiam naturarum ſcio, & vnitatem non ſoluo, ò noue Chriſti impugnator, magis vero Dei impugnator? Hunc præſcripto conſilio & præſcientia Dei traditum capientes, per manum iniquorum adfigentes interfeciſtis, quem Deus reſuſcitauit ex mortuis, ſolutis vinculis inferni. D

Actor. 2.

Ex alia allocutione dicta in eadem ciuitate contra ſanctæ memoriæ Cyrillum.

Numquid ſoluo vnitatem, ò noue hæretice, neque tu confundis naturas? Dic inconfuſam vnitatem, & ſuſcipio vocem. Sed quid dicis, quòd vna natura duæ naturæ factæ ſunt? Quis te hæc propheta erudijt? quis Apoſtolorum primus, ſecundus, medius, vltimus, qui eſt poſt duodecim, Paulus, Barnabas? quis poſterior illis doctor? Diſce tuum doctorem. Hoc Aſterius Arianus genuit, & Apollinarius tuus pater. Teipſum enim filium illius conſtituiſti: cuius dogmatum heres factus es, ſis & appellationis heres merito.

Eiuſdem ex allocutione ſcripta in eadem ciuitate pro Neſtorio.

Habetur in aliis Conciliabuli Orientalium, in Concilio Epheſino inſertis, 466.

Chriſtus nobis præcedat ſermonem: Chriſtus, propter quem terribiles Propontidis contemnitis fluctus, vt noſtram vocem exaudiretis, imaginem putantes eſſe eam B *vocis veſtri paſtoris. Deſideratis enim audire iucundos ſibilos veſtri paſtoris, quem * compaſtores arundinibus occiderunt, ſicut arbitrantur: at Deus per Prophetam clamat: Paſtores plurimi corruperũt vineas meas, contaminauerunt portionem meam, poſuerunt portionem meam amabilem in deſertum inuium.*

Neſtorium intelligit.

* paſtores ſocij

Hiere. 12.

Epiſtola Theodoriti ad Epiſcopum Andream Samoſatenum, ſcripta ab Epheſo.

AB Epheſo ſcribens ſaluto tuam ſanctitatem, quam beatifico quidem infirmitatis, amabilem vero Deo exiſtimo, quoniã auditu, non experimento, cognouit mala quæ hic facta ſunt, mala omnem rationis vim ſuperantia, & hiſtoricam vincentia narrationẽ, continuisq. C *lacrymis & perpetuis fletibus digna. Periclitatur enim Eccleſiæ corpus dirumpi, magis id vero iam inciſionem ſuſcepit, niſi ille ſapiens medicus diuiſa & putrefacta membra reficeret & coniungeret. Inſanit iterum Aegyptus aduerſus Deum, & bellat cum Moſe & Aaron & famulis eius, & plurima pars Iſrael aduerſarijs conſenſit, nimis vero pauci ſunt ſani, qui & pro pietate labores ſponte ſuſtinent. Deculcata ſunt pietatis venerabilia. Illi qui depoſiti ſunt, ſacerdotalia miniſteria peragunt: & qui depoſuerunt, domi ſedent gementes. Illi qui cum depoſitis excommunicati ſunt, depoſitos liberauerunt depoſitione, ſicut arbitrati ſunt. Talem ludunt ſynodum Aegyptij, & Palæſtini, & Pontici, &* D *Aſiani, & cum his Occaſus. Plurima enim pars orbis terrarum morbum ſuſcepit. Quales mimi ridiculorum in tempore impietatis, ſic pietatem in comœdia luſerunt? Qualis vero comœdiæ ſcriptor talem vmquam fabulam recitauerit? Qualis vero tragœdiæ poeta digne fletus eorum conſcripſerit? Tanta & talia Dei Eccleſiæ mala inſultauerunt: magis vero breuiſſimam particulam narraui eorum quæ præſumpta ſunt.*

Eiuſdem ad Neſtorium, poſt vnitatem inter Orientales & ſanctiſſimum Cyrillum factam.

Domino meo reuerendiſſimo, & religioſiſſimo, & ſanctiſſimo patri, Epiſcopo Neſtorio, Theodoritus in Domino gaudere. E

QVòd non vrbana conuerſatione delector, nec ſæculari curatione, nec gloria, nec altis ſedibus ſum alligatus, arbitror ſcire tuam ſanctitatem. Licet enim & nihil aliud, ipſa tamen ſolitudo ciuitatis quam gubernare ſortitus ſum, ſufficit hanc me philoſophiam docere. Non ſolum enim ſolitudinem, ſed etiam plurimos habet rerum tumultus, qui poſſunt facere pigros etiam eos qui valde eis gaudent. Nemo igitur perſuadeat tuæ ſanctitati, quòd ego Epiſcopalem ſedem cupiens, cohibendo oculos meos, tamquam orthodoxas ſuſcepi Aegyptiacas litteras. Vt enim cum ipſa veritate dicam,

ſæpius

ſæpius eas perlegi, & ſubtiliter diſcuſſi, & hæretica illas amaritudine liberatas eſſe iaueni, & timui quomdam maculam eis imponere: & certe in odio habent quàm alius quidam, patrem illarum, tamquam auctorẽ tumultuum exiſtentem orbis terrarum: & ſpero nullas pœnas ſuſtinere huius gratia in die iudicij, quoniam intentionem iuſtus iudex exquirit. His vero quæ aduerſus tuam ſanctitatem iniuſte & contra leges facta ſunt, nec ſi ambas manus meas aliquis incidet, patiar conſentire, diuina videlicet gratia me adiuuante, & infirmitatem animæ ſupportante. Et hoc certum etiam exigentibus per litteras feci: direxi vero etiam tuæ ſanctitati, quæ reſcripſimus ad ea quæ ſcripſit nobis, vt cognoſcas quòd nullum nos tempus propter diuinam virtutem mutauit: nec multipedes vel verſipelliones docuit, quorum hi quidem petras, illi folia per colorem imitantur. Vniuerſam fraternitatem quæ tecum eſt, in Domino ego & qui mecum ſunt, plurimum ſalutamus.

Theodoriti ad Ioannem Epiſcopũ Antiochiæ.

QVoniam ſapienter gubernat Deus, & noſtræ prouidens concordiæ, & populorum procurans ſalutem, congregare nos in vnum præparauis, & conſonantes ſibi omnium oſtendit voluntates. Communiter enim perlegentes Aegyptiacas litteras, & examinantes earum ſubtiliter ſenſum, inuenimus conſonantes dictis à nobis eas quæ inde directæ ſunt, & palam contrarias duodecim Capitulis, quibus vſque ad præſens, vt alienis à pietate, repugnantes permanſimus. Nam illa quidem habebant, carnaliter carnem factum eſſe Dei Verbum, & per ſubſiſtentiam vnitatem, & conuentum per vnitatem naturalem, & Deum Verbum primogenitum factum ex mortuis. Abdicabant vero & vocum diuiſionem quæ de Domino factæ ſunt: & alia vero adhuc habebant Apoſtolicis quidem aliena, hæreticorum vero germina zizaniorum. Quæ vero nunc directæ ſunt, Euangelica generoſitate decorantur.

Hæc epiſtola non videtur eſſe Theodoriti, ſed potius ab hæreticis conficta, & vel ex eo falſitatis conuincitur, quia Ioannes Antiochenus obijt ante B. Cyrillum: nam extat eius epiſtola ad Domnum Ioannis ſucceſſorem, lecta in Concil. Chalced. Act. 14. qui Domnus ſuffectus fuit in locum prædicti Ioannis iam defuncti, vt habetur in ſeq. Act. pag. 579.

Theodoriti ad Ioannem Archiepiſcopum Antiochiæ epiſtola, ſcripta eum mortuus eſſet Cyrillus Archiepiſcopus Alexandriæ.

*SEro tandem & vix malus homo defunctus eſt. Boni enim & benigni ante tempus inde demigrant; mali vero in multo tempore vitam producunt. Et arbitror omnium diſpenſatorem bonorum prouidentem, celerius quàm tempus eſt, humanis tribulationibus eos abducere, & tamquam victores liberare luctationibus, & in meliorem vitam tranſducere: quæ vita præmium propoſitum eſt his qui pro virtute luctantur, ſine & triſtitia & ſollicitudine libera. Malitiæ vero amatores & operatores diutius concedit præſenti vita frui, vt aut ſatietatem caperent malignitatis, & virtutem poſtea diſcerent, aut pœnas darent & in hoc ſæculo, pro moleſtia ſuorum morum longo tempore amaris & malis vitæ præſentis fluctibus æſtuantes. Illum vero miſerum nec ad ſimilitudinem aliorum dimiſit noſtrarum animarum gubernator diutius eorum potiri quæ videntur eſſe delectabilia: ſed creſcentem quotidie viri malignitatem ſciens & corpori Eccleſiæ nocentem, quaſi quamdam peſtem amputauit, & abſtulit opprobrium à filijs Iſrael. Lætificauit quidem ſuperſtites illius diſceſſio: contriſtauit vero forſitan mortuos, & timor eſt, ne prægrauati eius conuerſatione, iterum ad nos remittant: vel illos diffugiat qui eum abducũt, ſicut ille tyrannus *Cyni Ciliciam. Procurandum igitur eſt, & oportet tuam ſanctitatem maxime hanc ſuſcipere feſtinantiam, & iubere*

* Locus corruptus, ſ. ſcriptum erat, Cyniſcũ. ex dialog. Luciani, qui inſcribitur, Tyrannus.

A *collegio mortuos abſportantium, lapidem aliquem maximum & grauiſſimum ſepulchro imponere, ne iterum huc perueniret, & inſtabilem voluntatẽ iterum demonſtraret. Infernis noua dogmata adſerat: ibi diu noctuq. ſicut vult ſermocinetur. Non enim timemus ne & illos diuideres, aduerſus pietatem publice alloquens, & morte circumdans naturam immortalem. Lapidabunt enim eum non ſolum qui diuina eruditi ſunt, ſed etiam & Nemrod, & Pharao, & Sennacherib, & ſi quis eorum ſimilis eſt Dei impugnator. Sed enim ſine cauſa multa loquor: ſilet enim miſer inuitus. Egredietur enim, dicit, ſpiritus eius, & reuertetur in puluerem ſuũ: in illo die peribunt omnes cogitationes. Iſte vero & aliud habet ſilentium. Nudata enim illius facta alligant linguam, obſtruunt os, frænant ſenſum, ſilere faciunt, in terram inclinare cogunt. Ideo plango miſerum & ploro. nec enim puram mihi delectationem fecit mortis eius nuntiatio, ſed dolore permixtam. Lætor enim & iucundor, eiuſmodi peſtilentia commune Eccleſia videns liberatum: contriſtor vero & ploro, cogitans quòd nec requiem malorum miſerabilis ſuſceperit, ſed maiora & peiora pertentans defunctus eſt. Somniauit enim, ſicut dicunt, & regiam vrbem perturbare, & pijs iterum dogmatibus repugnare, & tuam ſanctitatem accuſare, vtpote ea colentem. Sed videt Deus, & non deſpexit: immiſit vero frenum in os eius, & frænum in labia eius, & auertit eum in terra, ex qua ſumptus eſt. Fiat vero orationibus tuæ ſanctitatis, vt miſericordiam & veniam conſequatur, & vincat immenſa Dei clementia illius malignitatem. Rogo vero tuam ſanctitatem, ſoluere nobis animæ tumultus. Plurima enim & diuerſa famæ circumſonant, & nos perturbant, communes calamitates annuntiantes. Quidam vero & tuam reuerentiam proficiſci dicunt ad Comitatum ſine voluntate: & vſque nunc deſpiciebam, vtpote falſa, iſta quæ diuulgantur. Quoniam vero vidi ſola eademq. omnes dicentes, neceſſarium exiſtimaui veritatem à tua diſcere ſanctitate, vt vel rideamus vtpote falſa, aut vt vera merito lugeamus.*

Gen. 10. & 11. Exod. 5. 4. Reg. 19. Pſal. 145.

D Et iterum poſt mortem beati Cyrilli idem Theodoritus in allocutione dicta Antiochię, pręſente Domno, inſultans morti eius, hæc dicit.

Nemo neminem iam cogit blaſphemare. Vbi ſunt dicentes, quòd Deus eſt qui crucifixus eſt? Non crucifigitur Deus. Homo crucifixus eſt IESVS Chriſtus, qui ex ſemine eſt Dauid, filius Abraæ. Homo eſt qui mortuus eſt, IESVS Chriſtus: Deus vero Verbum reſuſcitauit ſuum templum. Qui eſt ex Dauid, ſicut Dauid eſt: homo hominem generat: qui vero natura Filius Dei eſt, hic eſt Deus Verbum. Chriſtus vero eſt filius Dauid, ſed templum eſt Filij Dei. Non iam eſt contentio: Oriens & Aegyptus ſub vno iugo eſt. Mortua eſt inuidia, & E *cum eo obruta eſt contentio: requieſcant Theopathitæ.*

Et iterum in alia allocutione ſic dixit.

Palpauit Thomas eum qui reſurrexit, & adorauit eum qui ſuſcitauit.

Sancta Synodus dixit: Et ex his quæ Theodoritus impie conſcripſit, miranda eſt ſubtilitas ſancti Chalcedonenſis Concilij. Sciens enim eius blaſphemias, prius quidem multis ſæpius vſa eſt contra eum exclamationibus: poſtea vero non aliter eum ſuſcepiſſet, niſi prius anathematizaſſet Neſtorium & eius blaſphemias, pro quibus antea ſcripſit defendens eas. Cùm itaque & quæ

Action. 8.

de

Digitized by Google

de his propoſita ſunt,finem acceperunt, alio die dereliquo Capitulo nobis quæſtio proponetur.

COLLATIO SEXTA.

IMPERII Domini Iuſtiniani perpetui Auguſti anno xxvij. poſt Conſulatũ Baſilij viri clariſſ. anno xij. die xiiij. kal. Iunias, Indictione I. Conſidentibus in ſecretario venerabilibus Epiſcopis huius regiæ ciuitatis,

Eutychio ſanctiſſimo Patriarcha regiæ Conſtantinopolis nouæ Romæ,

Apollinario ſanctiſſimo Archiepiſcopo Alexandrinæ magnæ ciuitatis,

§ Domno *Domnino ſanctiſſimo Patriarcha Theopolitanæ magnæ ciuitatis,

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Raphiæ, &

Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Tiberiadis, &

Damiano religioſiſſimo Epiſcopo Sozuſæ, vicẽ agentibus Euſtochij ſanctiſſimi Epiſcopi Hieroſolymitani,

Benigno religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ Pelagoniæ, vicem agente Eliæ beatiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Cæſareæ primæ Cappadociæ pronunciæ,

Andrea religioſiſſimo Epiſcopo Epheſi,

Sextiliano religioſiſſimo Epiſcopo Tunienſi,vicem agente Primoſi religioſiſſimi Epiſcopi Carthaginis,

Megethio religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ Thraciæ,

Anaſtaſio religioſiſſimo Epiſcopo Tabiæ, vicem agente Dorothei religioſiſſimi Epiſcopi Ancyræ,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Ilienſi, vicem agente Euprepij religioſiſſimi Epiſcopi Cyzicenæ ciuitatis,

Euſebio religioſiſſimo Epiſcopo Tyri,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Nicomediæ,

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Nicææ,

Conſtantino religioſiſſimo Epiſcopo Chalcedonenſi,

Petro religioſiſſimo Epiſcopo Tarſi,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Cucuſorum, vicem agente Palladij religioſiſſimi Epiſcopi Melitenæ,

Ioanne religioſiſſ. Epiſcopo Cæſareæ Paleſtinæ,

Pompeiano religioſiſſimo Epiſcopo Byzacij,

Amazono religioſiſſimo Epiſcopo Edeſſæ,

Alexandro religioſiſſimo Epiſcopo Gangrorum,

Thoma religioſiſſimo Epiſcopo Apameæ Syriæ,

Euphranta religioſiſſimo Epiſcopo Tyanorum,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Syriæ,

Boſphorio religioſiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Boſtræ,

Philippo religioſiſſimo Epiſcopo Myrorum,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Seleuciæ Iſauriæ,

Iuliano religioſiſſimo Epiſcopo Sardienſi,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Gortynæ,

Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Damaſci,

A Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Rhodi,

Firmo religioſiſſimo Epiſcopo Tipaſon Africanæ prouinciæ,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Antiochię Piſidiæ,

Phoca religioſiſſimo Epiſcopo Stalienſi,

Eulogio religioſiſſimo Epiſcopo Pergæ,

Seueriano religioſiſſ. Epiſcopo Aphrodiſiadis,

Cyriaco religioſiſſimo Epiſcopo Amidæ,

Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Synnadorum,

Petro religioſiſſimo Epiſcopo Sidæ,

Abraamio religioſiſſimo Epiſcopo Sergiopolitano,

B Aſignio reuerendiſſimo Epiſcopo Traianopolitano, vicem agente Ioannis religioſiſſ. Epiſcopi Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Adrianopolitano Thraciæ,

Creſconio religioſiſſimo Epiſcopo Cuiculi,

Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano ſecundæ Cappadociæ,

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Laodiceæ,ſiue Theodoriadis,

Auxanone religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Phrygiæ,

C Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Maximianopolitano,

Aetherio religioſiſſimo Epiſcopo Anazarbi,

Dometio religioſiſſimo Epiſcopo Chalcidis,

Valeriano religioſiſſimo Epiſcopo Obbæ Africanæ prouinciæ,

Dionyſio religioſiſſ. Epiſcopo Seleuciæ Syriæ,

Theodoro religioſiſſ. Epiſcopo Dryziparorum,

Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Pompeiopolitano Paphlagoniæ,

Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianæ Cypſelitanorum,

Romano reuerendiſſimo Epiſcopo Gabalorum,

D Gregorio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolis Armeniæ,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Nyſſæ,

Baſilio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Camulianorum,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Barcuſorum,

Creſconio reuerendiſſimo Epiſcopo Zatarenſi, prouinciæ Numidiæ,

Sergio reuerendiſſimo Epiſcopo Cynon ſecundæ Aegypti,

Chriſtophoro reuerendiſſimo Epiſcopo Arcadiopolitano Aſiæ,

Theodoſio reuerendiſſimo Epiſcopo Bybli,

E Leontio reuerendiſſimo Epiſcopo Areæ,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Myrinæ,

Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Amphipolitano,

Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Clyſmatis,

Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Beriſſæ,

Ariſtodemo reuerẽdiſſimo Epiſcopo Philomelij,

Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Adrianopolis Piſidiæ,

Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Erythrorum,

Diogeniano reuerendiſſimo Epiſcopo Sozopolitano,

Baſſo

Baſſo reuerendiſſimo Epiſcnpo Thamiatenſi,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Cymæ,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Cratiæ,
Reſtituto reuerendiſſimo Epiſcopo Mileon Africanæ prouinciæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcnpo Leontopolitano Aegypti,
Aemiliano reuerendiſſimo Epiſcopo Aotipyrgi,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Pruſæ,
Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Ptolemaidis,
Sotero reuerendiſſimo Epiſcopo Aulonis,
Zoſimo reuerendiſſimo Epiſcopo Antandri,
Cypriano reuerendiſſimo Epiſcopo Coryci,
Elia reuerendiſſimo Epiſcopo Diocletianopolitano,
Theona reuerendiſſimo Epiſcopo Cyſſon,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Lymirorũ,
Gennadio reuerendiſſimo Epiſcopo Zenopolitano,
Aſyneretio reuerendiſſimo Epiſcopo Aradi,
Stephano reuerendiſſimo Epiſenpo Botryon,
Philippo reuerendiſſimo Epiſcopo Phelli,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Demyriangelis,
Genethlio reuerendiſſimo Epiſcopo Dorylæi,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Conſtantinæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Leontopolitano,

[a] al. Helenopolitano.

Seuero reuerendiſſimo Epiſcopo Taborum,
Theoctiſto reuerendiſſ. Epiſcopo Halicarnaſſi,
Coſma reuerendiſſimo Epiſcopo Malli,
Dionyſio reuerendiſſimo Epiſcopo Megarenſi,
Callinico reuerendiſſimo Epiſcopo Opuntis,
Paſchaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Aegij,
Eraſmo reuerendiſſimo Epiſenpo Cibyræ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ Euphratenſis,
Nonno reuerendiſſimo Epiſcopo Dauſarorum,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Balaneon,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Circeſij,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtæ,
Conſtantino reuerendiſſimo Epiſcopo Midaij,
Macario reuerendiſſimo Epiſcopo Prymneſiæ,
Megalo reuerendiſſimo Epiſcopo Myrenorum,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Iſindorum,
Niceta reuerendiſſimo Epiſcopo Epiphaniæ,
Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Dionyſij,
Pelagio reuerendiſſimo Epiſcopo Azanorum,
Hierone reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Phrygiæ,
Glauco reuerendiſſimo Epiſcopo Alionorum,
Procopio reuerendiſſimo Epiſcopo Antinoi,
Petro reuerendiſſimo Epiſcopo Domitiopolitano,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Colonæ,
Vranio reuerendiſſimo Epiſcopo Trallienſi,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Ceraſuntis,
Phronymo reuerendiſſimo Epiſcopo Sinnaij,
Macedonio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Bithyniæ,
Ecdicio reuerendiſſimo Epiſcopo Teni inſulæ,
Eulogio reuerẽdiſſimo Epiſcopo Danaborum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Coradenſiũ,
Elpidiphoro reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Cariæ,

A Cyrione reuerendiſſimo Epiſcopo Dadimorum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Laodiceæ,
Sila reuerendiſſimo Epiſcnpo Tiberiopolitano,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Auguſtopolitano,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſenpn Ingelon,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Zeugmatis,
Dorymenio reuerendiſſimo Epiſcopo Adraon,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Lzri,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Gargaron,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Comanorũ,
Rufino reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtiæ Armeniæ,
B Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Semneon,
Cyriaco reuerendiſſimo Epiſcopo Caſatanorũ,
Siſinnio reuerendiſſimo Epiſcopo Præneti,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Batnon,
Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Rachlæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Porthmi,
Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Stectorij,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Amaſeæ,
Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Adraſſi,
Euandro reuerendiſſimo Epiſcopo Gnidi,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Carpathij,

[a] Diodorus Archidiaconus & primicerius reuerentiſſimorum notariorum dixit: Scit veſtra C ſancta Synodus, quòd præcedeoti die poſt quæſtinnem factam de Theodoriti conſcriptis, promiſiſtis alio die & quod ſupereſt examinare capitulum, id eſt, Epiſtolam quæ dicitur Ibæ. Hoc igitur ipſum ſuggerimus, ad quod placuerit.

[a] Theodorus

Sancta Synodus dixit: Quæ iam geſta ſunt, relegantur. Quo facto, ſancta Synodus dixit:

Qunniam pijſſimus Imperator his quæ ad nos ſcripſit, & hoc adiecit, quòd vindicare quidam conantes Epiſtolam quam Ibas ſcripſiſſe dicitur, præſumunt dicere ſuſceptam eam eſſe à ſancto Chalcedonenſi Concilio, verbis vſi vnius vel duorum religioſiſſimorum Epiſcoporum, qui in eo- D dem ſancto Concilio conuenerunt, quaſi pro eadem epiſtola dictis, cùm alij omnes non eiuſdem facti ſint voluntatis; neceſſarium eſſe putamus, propoſita quæſtione, recitationẽ ad Marim ſcriptæ Epiſtnlæ fieri. Et cùm ſuſcepiſſet Theodorus reuerentiſſimus Diaconus & notarins, recitauit.

INTERPRETATIO EPISTOLAE, quæ dicitur ab Iba Epiſcopo ſcripta eſſe ad Marim Perſam.

Concil. Chalc. act. 10. 569.

Compendioſe vero ſapientia tuæ lucida, quæ per pauca multa cognoſcit, qualia ante hoc & nunc facta ſunt, manifeſtare feſtinauimus: ſcientes quòd hæc tuæ reuerentia ſcribentes, omnibus per tuum ſtudium E *qui ibi ſunt, fuerint manifeſta quæ à nobis ſcribuntur, qui nullam immutationem à Deo datæ ſcripturæ acceperunt. Facio vero initium cauſæ ex verbis quæ & ipſe cognoſcis. Factum eſt certamen ex quo tua reuerentia hic fuit, duobus hominibus iſtis, Neſtorio & Cyrillo, & conſcripſerunt contra ſe verba nocibilia, quæ ſcandala erant audientibus. Neſtorius enim dixit in ſuis libris, ſicut & tua reuerentia cognoſcit, quòd beata Maria Dei genitrix non eſt, vt putaretur pluribus de ſecta Pauli Samoſateni eſſe, dicentis hominem purum eſſe Chriſtum. Cyrillus vero volens verba Neſtorij refutare, lubricauit, & inuentus eſt cecidiſſe in dogma Apollinarij. Conſcripſit*

A *ſcripſit enim & iſte ſimiliter illi, quòd ipſe Deus Verbum factus eſt homo, vt non ſit differentia inter templũ & inhabitantem in eo. Conſcripſit enim duodecim Capitula, quæ puto & tuam reuerentiam cognouiſſe, quòd vna natura eſt Deitatis & humanitatis Domini noſtri* I E S V *Chriſti, & quòd non oportet, inquit, diuidere voces dictas, quas aut ipſe Dominus pro ſe dixit, aut Euangeliſta de ipſo. Omni vero impietate ea plena ſunt & antequam nos dicamus, ſicut & tua ſanctitas cognoſcit. Quomodo enim poſſibile eſt accipi Verbum, quod ab initio eſt, pro templo quod ex Maria natum eſt? aut illud,* Pſalm. 8. *Minoraſti eum paulo minus ab Angelis, de Deitate Vnigeniti dictum fuiſſe? Eccleſia enim ſic dicit, ſicut & tua*

B *reuerentia cognoſcit, & ab initio edocta eſt, & firmata diuina doctrina ex verbis beatiſſimorum Patrum: Duæ naturæ, vna virtus, vna perſona, quod eſt vnus filius Dominus* I E S V S *Chriſtus. Propter hoc certamen victores & pij Imperatores iuſſerunt primates Epiſcoporum in Epheſinam ciuitatem congregari, & ſub omnibus libros Neſtorij & Cyrilli iudicari. Antequam vero omnes Epiſcopi, qui iuſſi ſunt congregari, in Epheſum peruenirent, antecedens idem Cyrillus aures omnium veneno obcæcanti oculos ſapientium obtinuit: inuenit* consum *vero" clauſas ex odio contra Neſtorium. Et antequam in Synodum perueniret vir ſanctiſſimus & reuerendiſſimus Archiepiſcopus Ioannes, de Epiſcopatu Neſtorium*

C *deiecerunt, iudicio & quæſtione non facta. Poſt duos vero dies deiectionis eius venimus in Epheſum; & cum didiciſſemus quòd in deiectione Neſtorij, quæ ab his facta eſt, duodecim Capitula conſcripta à Cyrillo contra conſtituta Fidei vera propoſuerunt & confirmauerunt, & eis conſenſerunt vtpote veræ Fidei conſonãtibus, omnes Orientis Epiſcopi ipſum Cyrillum deiecerunt, & contra alios Epiſcopos qui conſenſerunt Capitulis, excommunicationem ſtatuerunt. Et poſt hanc confuſionem vnuſquiſque in ſuam ciuitatem reuerſus eſt. Neſtorius vero, quoniam odio habebatur ſua ciuitati, & maioribus in ea conſtitutis, illuc reuerti non potuit. Et manſit Synodus Orientalis non communicãs Epiſcopis com-*

D *municantibus Cyrillo. Et propter hæc tribulatio multa inter eos facta eſt, & in certamine Epiſcopi ad Epiſcopos facti ſunt, & populi ad populos, & quæ ſcripta* Matth. 10. *ſunt, opere impleta ſunt, quòd erunt inimici hominis domeſtici eius. Et ex hoc maleloquia multa contra nos facta ſunt, tam paganorum, quàm hæreticorũ: nec enim audebat aliquis de ciuitate in ciuitatem, & à prouincia in prouinciam ire: ſed vnuſquiſque proximum vt inimicum perſequebatur. Multi vero non habentes timorem Dei ante oculos, occaſione zeli pro Eccleſiis, quam habebant inimicitiam occultam in corde ſuo, ad effectũ perducere feſtinauerunt. Quorum vnus ex ipſis eſt noſtra ciuitatis tyrannus, quem & ipſe non ignoras, qui*

E *occaſione Fidei non ſolum cum eo viuentes perſequitur, ſed etiam eos qui dudum ad Dominum abierunt. Qui vnus ex ipſis eſt beatus Theodorus prædicator veritatis & doctor Eccleſiæ, non ſolum in vita ſua hæreticos percuſſit in veram ſuam fidem, ſed etiam poſt mortem arma ſpiritalia in ſuis libris filijs Eccleſiæ dereliquit, ſicut & tua reuerentia cum eo collocuta cognouit, & ex his quæ ab eo conſcripta ſunt, credidit. Iſtum auſus eſt, qui omnia audet, in Eccleſia manifeſte anathematizare, qui propter zelum Dei non ſolum ſuam ciuitatem ab errore in veritatem conuertit, ſed etiam longe ægrotantes Eccleſias erudiuit ſua doctrina. Et de codicibus autem eius*

A *multa vbique inueſtigatio facta eſt, non quòd Fidei vera alieni facerant (vidi enim quòd illum viuentem frequenter laudabat, & in codicibus eius legebat) ſed propter inimicitiam occultam, quam habebat ad eum, quoniam conuicit eum manifeſte in Synodo. Iſtis vero malis inter eos tenentibus, & vnoquoque vt volebat, ſicut* Iudic. 19. & 21. *ſcriptum eſt, eunte, Deus noſter adorandus, qui ſemper ſua clementia curat Eccleſiam, excitauit fideliſſimi & victoris Imperatoris cor, mittere virum magnum & cognitum de ſuo palatio, qui compelleret virum religioſiſſimum & ſanctiſſimum Archiepiſcopum Orientis domnum Ioannem conciliari Cyrillo: ab ipſo enim Epiſcopatu deiectus erat. Et poſtquam ſuſcepit litteras Im-*

B *peratoris, direxit ſanctiſſimum & reuerendiſſimum Paulum Epiſcopum Emeſæ, ſcribens per eum veram Fidem, & mandans ei, quòd ſi iſti Fidei conſenſerit Cyrillus, & anathematizauerit dicentes quòd Deitas paſſa eſt, & dicentes quòd vna natura eſt Deitatis & humanitatis, vt ei communicet. Voluit autem Dominus, ſemper curans pro ſua Eccleſia ſanguine ſuo redempta, & cor Aegyptij mollire, vt ſine vexatione Fidei conſentiret, vt eam ſuſciperet, & omnes extra eam credentes anathematizaret. Et cum communicaſſent inuicem, certamen de medio ablatam eſt, & pax in Eccleſia facta eſt, & non iam de cætero in ea diſſidium, ſed pax ſicut prius eſt. Quæ vero ſunt verba à viro ſanctiſſimo & reuerendiſſi-*

C *mo Archiepiſcopo Ioanne ſcripta, & quæ reſcripta ſuſcepit à Cyrillo, ipſas epiſtolas huic quæ ad tuam reuerentiam ſcripta eſt, coniungens, direxi tuæ reuerentiæ, vt legens cognoſcas, & omnibus patribus noſtris pacem amantibus annunties, quòd certamen iam ceſſauit, & medius paries ablatus eſt inimicitiæ, & qui inordinate contra viuentes & mortuos irruerunt, in confuſione ſunt, ſatisfacientes pro ſuis culpis, & contraria priori ſua doctrinæ docentes. Non enim præſumit aliquis dicere, quòd vna eſt natura Deitatis & humanitatis; ſed confitentur in templum & inhabitantem in eo, qui eſt vnus filius* I E S V S *Chriſtus. Hæc vero ſcripſi tuæ reuerentiæ ex multo affectu, quem habeo ad te, confidens*

D *quòd tua ſanctitas noctu dieq. in doctrina Dei teipſum exerces, vt & multis prodeſſe poſſis.*

Sancta Synodus dixit: Scimus Proclum religioſæ memoriç litteris vſum eſſe ad Ioannem reuerendiſſimæ memoriæ Antiochenum Epiſcopũ, in quibus ſcripſit apud ſe accuſatum eſſe Ibam eo quòd Neſtorij dogmata diligit, & quædam ex impijs Theodori capitulis in Syrorum tranſtulit linguam, & hæc ſcripſit, & vbique tranſmiſit. Relegatur igitur prædicta epiſtola, ad præſentẽ quæſtionem reſpiciens. Et cum ſuſcepiſſet Calonymus reuerentiſſimus Diaconus & notarius, recitauit.

E EPISTOLA PROCLI EPISCOPI Conſtantinopolitani ad Ioannem Epiſcopum Antiochiæ.

ARbitror te cognoſcere, religioſiſſime, magis vero certe ſcio, non quamlibet à Deo colligere mercedem eos qui indormitabili mentis oculo Eccleſiaſticis inuigilãt neceſſitatibus, nocte dieq. procurare & conſulere quatenus bene quidem regatur omne, quantum populi familiariter coniunctum eſt, & à reprobis zizanijs pura ſit orthodoxa Fides: prouidentiam vero mereatur hoc, quòd ſecundum præſumptionem interim

aduerſariorum habeat morbum, vt & in eumdẽ
ſenſum & obedientiam transferatur, maxime di-
Hiere.15.d uina clamante ſcriptura: Qui eduxit dignum
ab indigno, ſicut os meum erit. Si enim negli-
gere proximos labentes ad deteriora, & ſocordia
præpoſiti rapinam factos faucibus lupi voracis
hominum, irrecuſabilis damnationis experimen
tum minitatur dormitanti, mercenarium, non
paſtorem, deſidioſum & diſſolutum ſcriptura vo-
cante: quomodo non per omnia iuſtum eſt, ſtu-
dioſum quidem in talibus perſequi, deſidioſum
vero in vrgentibus effugitare? In eodem enim
vtraque ſimilia ad vituperationem exiſtunt, &
irrecuſabilia ad condemnationem, & hoc quòd
ex quibus aliquis ipſe negligenter viuit, viden-
tes adhortatur in æmulationem deteriorum, &
quòd peccantes in fidem & delinquentes in vi-
tam, non ſtatim corrigit, licet deſpiciens, extra
tale ſupplicium non eſt conſtitutus. Eiuſmodi
vero exemplum non ex me refingo, ſed ex diuinis
1.Reg.2. ſcripturis eruditus ſcribo. Heli ille ætate fati-
gatus, & in Silo pertinentia ad legem ſacrificans,
ipſe quidem non operabatur quæ pueri audebãt,
cooperabatur vero illis, poſtquam non prohibe-
bat peccantes: quoniam ſecundum veram ratio-
Rom.1. nem, non prohibere flagitia, agenti cognatum
eſt. Et iterum pueri actionibus gradum iniurian-
tes, indignos ſe, per quæ peccabant, ſacerdotio
demonſtrantes, non ſolum eis quibus operaban-
tur, cadebant, ſed enim & ad peccandum alios
euocabant, imaginem peccati ſeſe æmulantibus
1. Reg. 4. proponentes. Propter quod pariter illatum eſt
ſupplicium & eis qui impia fecerunt, & ei qui nõ
prohibuit. Patri enim ad virtutem nocuit ſo-
cordia, filijs autem perniciem intulit inemenda-
tio: & ſenex in iuuenum tempeſtate naufragium
paſſus eſt, pro quibus affectum non gubernauit
increpatione. Ita oportet, religioſiſſime, eum
qui ſortitus eſt præeſſe populo, & tenere habenas
ſacerdotij, non ſolum procurare quomodo ipſe
probus appareat, ſed vt & hoc quod ab ipſo dici-
tur, ſit purum ab omni vituperatione. Hoc enim
quod prius eſt, etſi mirandum, ſed non tale, quale
eſt hoc, quod poſt illud dictum: quanto illud qui-
dem in vnum ſolum perficientem ea quæ ad vir-
tutem pertinent concludit, hoc vero multos pro-
uidentia ſaluos faciens, per ſingulos pietatis in-
I. pag. 164. duitur confidentiam. Ad quid vero dico? Quòd
multi inclamant hic religioſiſſimum Edeſſeno-
rum Epiſcopum Ibam, non ſolum quidam cleri-
ci Edeſſeni & monachi, ſed enim etiam primates
& clari militia, quibus rectæ Fidei calidus zelus
accenditur, quòd tantum diligit Neſtorij inſa-
niam, vt & quædam capitula, quæ ſuppoſui ſcri-
pto à nobis ad Armenios tomo, & direxi tuæ re-
uerentiæ, quæ ſunt ſtulta & profana, & omni ple-
na impietate, transferret voce Syrorum, & tranſ-
" vt mitteret vbique, " & multis ſimpliciorum incon-
ſiderato auditu læſionem pernicioſorum ſuſci-
pientibus, perſuaderet ſapere ſicut abdicatum
eſt Dei Eccleſiæ. Quæ quando per lectionem co-
gnoueris, feſtinare digneris eum omni alacrita-
te eum compellere, tomo quidem ſcripto ad Ar-
menios ſubſcribere, vaniluquium vero, magis ve-

A re monſtriloquium, vel quod eſt verius dicere,
Iudaicam impietatem capitulorum illorum con
demnantem, viua voce & "ſalua manu anathe- *" ſana*
matizare dementiam. Flagitium enim eſt, virum
non manifeſte oſtendi, qualis eſt. Siquidem enim
capitulorum illorum, quod non credo, morbum
habeat, defendat: ſi adeſt inſtabilibus cogitatio-
nibus Fidei vel verborum tenor, quomodo duos
dicit filios, vnum quidem ante ſæcula, alterum
vero in vltimis? Vel quomodo Chriſtus alter
præter Deum Verbum? Vel quomodo ſuper ter-
ram viſum, & hominibus conuerſatum calum- *Baruch.3.*
niatur purum aliquem, ſicut vnum ex coitu na-
B tis, ſed nõ ipſum, qui eſt ſine principio & increa-
bilis, ad quem non æſtimabitur alter, ſecundum
Prophetam? Si enim & viſus eſt carne, ſed ille
erat incarnatus, qui omni quidem principio ſu-
perior, omni vero paſſione liber, omni vero tranſ-
latione & immutatione alienus, qui ex Patre
ſplenduit ſuper ſenſum, & ex Virgine ortus eſt
ſuper rationem, qui hoc quod eſt creabile, in Dei-
tate non admittit, & hoc quod eſt phantaſiæ, in
carne reijcit: qui ſecundum veritatem & Deus
eſt, & factus eſt homo, & illud quidem quod erat,
permanſit, hoc vero quod factus eſt, ſaluum fe-
cit. Hic igitur eſt vnus Filius vnigenitus. Sed *I. pag. 164.*
C non ita quidam peruerſa mente & cogitationis
dementia capitulorum iſtorum genitores facti,
impiorum abortiuorum & ſibi pernicioſorũ pa-
tres apparuerunt. Deinde ſi memoratus commi-
niſter Ibas cognoſcit ea quæ ad deſtructionem
legentium & audientium euomita ſunt capitula,
ſicut & arbitror eum prudentem conſtitutum, &
à pueritia diuinis ſcripturis nutritum, abomi-
nari ea & reijcere, confidenti voce & non erube-
ſcente fronte quod in anima ſapit oſtendat, om-
nia ſubiecta ad Armenios epiſtolæ capitula abij-
ciens & calcans, vtpote diabolicæ inſaniæ inuen-
tiones conſtituta, & omnia anathemate digna
D eſſe iudicans: vt de viro hoc verum ſcientes qui
hic ſunt omnes, iam indiſcretam confidenter co-
gitationem ad illum habeant. Nec enim opor-
tet, religioſiſſime, ſicut & ipſe nobis conſenties,
eos deſpicere qui ſine cauſa læduntur, ad dete-
riora impetum habentes: ſed plurimam facere
rationem eorum qui ſcandalizantur, vt indiſcre-
tio extendatur in omnes cum concordia, horre-
ſcentes maxime terribiliſſimam illam in Euan-
gelijs condemnationem, quæ pro vno humilium *Matth. 18.*
ſcandalizato infertur audentibus vel deſpicien-
tibus. Si enim beatus Paulus exempla bonorum *1.Tim. 4. c & Tit. 2. b*
E operum ſacerdotes eſſe legitime ſtatuit, quomo-
do non magis Fidei auctores & doctores, ſine *Hebr. 11.*
qua placere impoſſibile eſt? Nam aliæ quædam
virtutes, vtpote ex moribus perfectionem acci-
pientes, naturam habent ad emendationem do-
ctricem: fides vero ſola, quæ eſt natura & ratio-
ne ſuperior, vtpote huic propinquans quod ſem-
per eſt & natura intelligibile & inoccupabile,
deprehẽſione & omni virtute melior eſt, per hoc
ſolum cedens charitati, quòd qui creditur Deus,
propter ſolam charitatem homo factus eſt. Ro-
go igitur ſtudium adſit effectum. Cognoſce
enim, religioſiſſime, quòd non alij cuidam gra-
tifica-

tiſicabitur memoratus Epiſcopus Ibas,obſecundans præſenti epiſtolæ,quantum ſibi ipſi. Habebit enim non ſolum eos qui nunc de ipſo dubitant,mirantes eum, ſed enim etiam ſanctiſſimũ noſtrum patrem Presbyterum & archimandritam Dalmatium nimium honorantem & mirantem,ſi videat ſapientem ea quæ piæ Fidei ſunt. Modo enim, vtpote ſuper alijs eo vulgato, memoratus ſanctiſſimus propter charitatem non mediocriter laceratur,quòd ij qui debent in diuinioribus prædicare,in aduerſis accuſantur,ſiue zelo dicentium, ſiue inuidia criminantium. Propter quod & Theodotum reuerendiſſimum noſtræ Eccleſiæ Diaconum ad tuam cum chartis reuerentiam direxi, vt cognoſcas, religioſiſſime, quòd non contemptibilem, ſed ſtudioſam exiſtimo cauſæ perfectionem.

Sancta Synodus dixit: Omnibus manifeſtum eſſe putamus ex epiſtola à Proclo religioſæ memoriæ ſcripta,quòd non libera eſt ab accuſatione apud eum propoſita ad Marim Perſam epiſtola. Nam Neſtorium vindicat,& impij Theodori conſcripta per omnia comprobat,quæ ſanctæ memoriæ Proclus præcepit eum anathematizare, vtpote duo per hæc colentem. Conſequens vero & ceterorum examinationem procedere,quæ ad præſens Capitulum pertinent.

Et cùm ſurrexiſſet Theodorus Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopus,Andreas Epheſi, Megethius Heracleæ Thraciæ, Euſebius Tyri, dixerunt: Commonemus veſtram ſanctitatem, ſubtiliter ſcientem,quòd antequam ſancta Synodus Chalcedone congregaretur, multis vicibus dinoſcitur Ibas accuſatus propter impia capitula & dogmata inſerta epiſtolæ, quam ipſe ad Marim Perſam ſcripſiſſe dicitur. Et primo quidem aliqui clerici Eccleſiæ Edeſſenæ ciuitatis & militantes, cùm ad regiam vrbem perueniſſent, interpellauerunt piæ recordationis Theodoſium, & Proclum ſanctæ memoriæ Epiſcopum tunc Conſtantinopolitanæ vrbis aduerſus eumdem Ibam,eo quòd dicebatur Neſtorij defendere impietatem, capitula impia Theodori tranſtuliſſe lingua Syrorum, & vbique tranſmiſiſſe: de quibus etiam ſcripſit ſanctæ memoriæ Proclus, ſicut cognouiſtis,ad Ioannem Epiſcopum Antiochiæ,vt compelleret Ibam recedere ab impietate Neſtorij, capitulorumq. Theodori, de qua accuſabatur. Cùm vero à ſcriptis Procli religioſiſſimæ memoriæ nulla emendatio pro querimonijs accuſatorum facta eſt, defuncto Ioanne,interpellauerunt Domnum eius ſucceſſorẽ, iterum Ibam accuſantes.[a] Quoniam vero non eos Domnus ſuſcepiſſet, iterum ijdem accuſatores occupata regia vrbe,de ijſdem interpellauerunt memoratum piæ recordationis Theodoſium, & Flauianum ſanctæ memoriæ tunc Epiſcopum Conſtantinopolitanæ vrbis factum poſt Proclum ſanctæ memoriæ. Et precibus ſuſceptis,tã diuinæ recordationis Theodoſius,quàm Flauianus ſanctæ memoriæ, delegauerunt examinationem,de quibus Ibas accuſabatur, Photio Epiſcopo Tyri,&[b] Eutychio Epiſcopo Berytiorum ciuitatis, & deputati ſunt executores

[a] Quum

Vide Concil. Calced. Act. ix. & x.

[b] Euſtathio

A cauſæ ab Imperatore quidem diuinæ recordationis Theodoſio, Damaſcius tribunus, Imperialibus litteris hoc ei permittentibus; à Flauiano vero ſanctæ memoriæ,Eulogius Diaconus Conſtantinopolitanæ ſanctæ Eccleſiæ, cum eius litteris factis ad Photium & Euſtathium. Qui executores cùm ad Tyrum perueniſſent, deduxerunt Ibam & eius accuſatores Photio & Euſtathio Epiſcopis. Accuſatores igitur Ibæ tam alias blaſphemias, quàm impiam epiſtolam ad criminandum eumdem Ibam propoſuerunt,quę ſuper alijs inſertis ei blaſphemijs, ſanctum quidem Cyrillum hæreticum vocat, & impia eius
B duodecim Capitula; primam vero Epheſinam ſanctam Synodum reprobat,tamquam ſine examinatione & quæſtione Neſtorio ab ea condemnato. Ibas igitur propoſitam ſuper his accuſationem effugiens,ſatisfaciens, inquit nihil eiuſmodi de ſancto Cyrillo dixiſſe poſtquam Orientalibus vnitus eſſet. Impia vero epiſtola per illa quæ in ea continentur, poſt vnitatem ſcripta eſſe oſtenditur. Apparet igitur Ibas per hoc quod dicit,nihil aduerſus Cyrillum poſt vnitatem dixiſſe, abnegans epiſtolam. Photius vero & Euſtathius non eiuſdem abnegatione contenti,perſpexerunt per ſuam definitionem Ibam ad Edeſ-
C ſam peruenire, & manifeſte in Eccleſia anathematizare Neſtorium,& impia eius dogmata,quę impia epiſtola vindicabat, & Epheſinam primã Synodum ab eadem impia epiſtola reprobatam ſuſcipere, tamquam à ſancto Spiritu congregatam,& æqualem eam habere ſanctæ Synodo trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum. Cũ hæc ita iudicata eſſent, & finem nõ ſuſcepiſſent, ſicut eſt inuenire ex his quæ poſtea mota ſunt, eijcitur Ibas ab Epiſcopatu, necnon etiã Domnus Antiochiæ Epiſcopus, accuſati tamquam ſanctum Cyrillum & ab eo prædicatam rectam Fidem iniuriantes & reprobantes. Et in loco
D quidem Domni ordinatur Maximus,in loco vero Ibæ Nonnus Edeſſenæ Eccleſiæ à Maximo ordinatur. Inde ſanctiſſimis Epiſcopis in vniuerſalem ſanctam Synodum Chalcedone conuocatis,non vocatus eſt Ibas, ſed Nonnus in ſancta Synodo conſedit vt Edeſſenæ Eccleſię Epiſcopus, qui etiam poſtea cum ſua Oſroena Synodo ad Leonem pię recordationis interrogantem de Chalcedonenſi Concilio & alijs quibuſdam, reſcribens,pars fuit eorum qui encyclias epiſtolas ſcripſerunt.

Habetur in 3. p. Conc. Calced. c. xxxv.

Poſt pronuntiatam igitur de Fide definitionẽ à ſancto Chalcedonenſi Concilio, cauſa de Iba
E mouetur: & priori vice in his quæ contra eum mouebantur,volens querimonias eorum de quibus accuſabatur, euitare, ipſe quidem vſus eſt iudicio Photij & Euſtathij,accuſator vero geſtis apud eos habitis, necnon impia epiſtola, etiam apud Chalcedonenſem Synodum recitata. Iterum effugiens Ibas de ea accuſationem ſtatim poſtea recitatam, nulla interlocutione de hoc facta,ſubſapiens idem Ibas dixit: Iubeat veſtra clementia litteras recitari clericorum Edeſſenæ ciuitatis, vt[a] cognoſcetetis quòd alienus ſum eorum quæ mihi inferuntur. Et vtitur litteris

Concil. Chalc. Act x. 16.

[a] cognoſcatis

magis clericorum Edeſſenę ciuitatis, vbique ti- A
mens pro impia epiſtola accuſationem. Et quòd
veritatem docuimus, cognoſcit veſtra ſancta Sy-
nodus, in memoria tenens etiam alia, & maxime
geſta Chalcedone confecta. Mirari igitur eſt,
quomodo his ita ſubſecutis, & manifeſta impie-
tate conſtituta quæ in epiſtola continetur, quã
i. deteſtatus eſt, & ſic J. — etiam ipſe Ibas [a]abnegauit, defendere iſtam ali-
qui conantur nomine ſancti Chalcedonẽſis Con
cilij, non tamquam pro illa curam habentes, ſed
ſuam confirmantes impietatem. Aſtutia enim
hæretica vtentes, ex interlocutionibus de Iba
factis in geſtis apud Chalcedonenſem ſanctam
Synodum habitis, vna quidẽ ſiue ſecunda vtun- B
tur, prolata quaſi pro epiſtola ad Marim Perſam
ſcripta; tentant vero etiam alias falſas inter-
pretari. Neceſſarium igitur eſſe putauimus, ve-
ſtræ beatitudini etiam hæc ſcienti manifeſta fa-
cere quæ ad hoc pertinent: illo certo conſtitu-
to, quòd in Concilijs non vnius vel ſecundi in-
terlocutionem attendere oportet, ſed hæc quæ
communiter ab omnibus vel amplioribus defi-
niuntur. Verum etiam ſi aliquis ſubtiliter re-
quiſierit & ea quæ ab vno vel ſecundo quaſi pro
eadem epiſtola dicta ſunt, planiſſimam in ipſis
inueniet epiſtolæ eiectionem. Cum enim etiam
ipſi comprobaſſent iudicium Photij & Euſta- C
thij, nihil aliud eſt quàm condemnare impiam
epiſtolam. Nam aduerſus eam & quæ in ea con-
tinentur, prununtiatum eſt Photij & Euſtathij
iudiciũ, per quod iuſſus eſt Ibas ſuſcipere Ephe-
ſinam primam ſanctam Synodum ab impia epi-
ſtola reprobatam, & anathematizare auctorem
malignę impietatis Neſtorium & ſequaces eius,
quos — [b]quæ defendebat eadem impia epiſtola. Hoc ve-
ro iudicium Photij & Euſtathij etiã omnes Epi-
ſcopi ſecuti, perſpexerunt ipſum anathematiza-
re Neſtorium & impia eius dogmata. Iuuena-
lis vero Hieroſolymitanæ ciuitatis Epiſcopus,
vt de hæreſi pœnitentiam agentem Ibam, veniã D
& clementiam, maxime propter ſenectutem, me-
ruiſſe interlocutus eſt, ſecundum Eccleſiæ tradi-
tionem: quam interlocutionem ita aperte pro-
latam aduerſus impiam epiſtolam, male inter-
pretari non recuſauerunt eius defenſores. Tha-
laſſius Cæſareæ primæ Cappadociæ Epiſcopus
aperte oſtẽdit in ſua interlocutione, quòd num-
quam ſuſcepiſſet Ibam, niſi pollicitus eſſet ana-
thematizare ea quæ ab accuſatoribus eius in
ſcriptis aduerſum eum depoſita ſunt. Certum
vero eſt, quòd accuſatores Ibæ epiſtolam protu-
lerunt ad Marim Perſam ſcriptam, in eius accu-
ſationem. Ioannes vero Sebaſtiæ Epiſcopus, & E
Seleucus Amaſiæ, & Conſtantinus Melitenæ, &
Patricius Tyanenſium, & Petrus Gangrorum,
& Atarbius Trapezuntenſium, vicem agens Do-
rothei Neocæſareæ, omnes metropolitani, pari-
ter ſimul interlocuti, eo quòd abnegauit Ibas
illa quæ ei inferebantur ab aduerſarijs eius,
quorum pars magna eſt epiſtola, perſpexerunt
ſuſcipi. Habet autem interlocutio: Definitio
religioſiſſimorum Epiſcoporum Photij & Eu-
ſtathij innocentem oſtendit reuerendiſſimum
Ibam: ſimiliter vero & abnegatio eius prom-

A ptiores nos ad ſuſcipiendum eum conſtituit.
Placet enim ſemper [a]Chriſti miſericordia. Si — Chriſto.
igitur & Iuuenalis tamquam ab aliqua hæreſi
pœnitentiam agentem Ibam ſuſcipi perſpexit,
& Thalaſſius & nominati Metropolitani tam-
quam in geſtis apud Photium habitis abnegan-
tem ea quæ ab aduerſarijs eius inferebantur, id
eſt, prolatam ad accuſationem eius epiſtolam ad
Marim Perſam ſcriptam, & omnes religioſiſſimi
Epiſcopi perſpexerunt eum anathematizare
Neſtorium, qui ab epiſtola defenditur: quomo-
do præſumunt iſtius defenſores calumniari in-
terlocutionem Eunomij, quaſi partem quidem
B condemnantem epiſtolæ, partem autem com-
probantem, cum tota epiſtola impietatis plena
eſt? Vnde & Ibas eam abnegauit, eo quòd dicit,
quòd poſt vnitatem non inuenior dixiſſe aliquid
aduerſum ſanctum Cyrillum: necnon etiam
Photio & Euſtathio ad eiuſmodi abnegationem
dicentibus, quòd ſufficit abnegatio hæreſeos ad
pietatem. Si vero aliquis concedat, prout illi
dicunt, priora quidem epiſtolæ impia eſſe, vlti-
ma vero recta eſſe, nec ſic epiſtola effugiet debi-
tam ſibi condemnationem. In omnibus enim
hęreſibus, licet contigerit quædam hęreticos re-
cta dicere, non ideo impia condemnatione libe-
C rantur. Hic vero nullam partem epiſtolæ appa-
ret Eunomius comprobaſſe: contrarius enim
vtique per hoc ipſe ſibi inueniretur, eadem col-
laudans & vituperans. Habet autem interlo-
cutio Eunomij ſic: Ex recitatis oſtenditur re-
uerendiſſimus Ibas innocens eſſe. De quibus
enim viſus eſt inculpari, tamquam maledixiſſet
ſancto Cyrillo, in poſterioribus recte confeſſus
recuſauit illa, de quibus inculpatus eſt. Vnde &
ego, ſi anathematizet Neſtorium & Eutychem,
& impia eorum dogmata, & conſentiat eis quæ
à religioſiſſimo Epiſcopo Leone ſcripta ſunt, &
huic vniuerſali Synodo, dignum eſſe Epiſcopatu
D iudico. Ex his Eunomius oſtenditur, quòd eiuſ-
modi fecit interlocutionem, geſta apud Photiũ
& Euſtathium habita attendens, in quibus ap-
paret Ibas confeſſus, quòd ante vnitionem qui-
dem factam inter beatum Cyrillum & Orienta-
les, cum alijs ei maledixit: poſt vnitionem vero
non inueniuntur, ſicut dicit, dixiſſe aliquid ad-
uerſus ſanctum Cyrillum. Qui vero dicunt prio-
ra quidem epiſtolæ impia eſſe, vltima eſſe recta,
calumniatores demonſtrantur. Poſteriora enim
inſerta epiſtolæ, maiori impietate plena ſunt, ſan
ctæ memoriæ Cyrillũ & ſimilia ei ſapientes iniu
riantia, & omnino impiã ſectam Neſtorij vindi-
E cantia. Propter hæc enim omnes ſimul Epiſcopi
conſonãter poſt factas interlocutiones exclama-
uerunt: Neſtoriũ modo anathematizet: dogma
eius modo anathematizet. Et ſic Ibas, Neſtorio
anathematizato & Eutyche, & impijs eorũ dog-
matibus, necnon etiã anathematizatis omnibus
non ita ſapiẽtibus ſicut ſapit ſancta Synodus, ſu-
ſceptus eſt. Oſtẽditur igitur Ibas etiã inde, quòd
non ſolum abnegauit, ſed etiã anathematizauit
epiſtolã contrariã per omnia conſtitutã expoſitę
definitioni à ſancto Chalcedonẽſi Concilio, ſicut
& veſtra beatitudo per inquiſitionem inueniet,

San-

Sancta Synodus dixit: Scimus & nos hæc ita ſubſecuta eſſe: tamen cautius æſtimantes talia iudicare ex his quæ in antecedentibus ſanctis Synodis diſpoſita ſunt, & ſcientes quòd in Epheſina prima ſancta Synodo de epiſtolis ſancti Cyrilli, & in ipſo Chalcedonenſi Concilio de epiſtola ſanctæ memoriæ Papæ Leonis quędam mota ſunt, neceſſarium eſſe putauimus, ex his quæ in prædictis ſanctis Synodis geſta ſunt, partes illas quæ hæc continent, manifeſtari, vt pro ampliore ſubtilitate & inde inſtructam ſic propoſitorum diſceptationem faciamus. Et cum ſuſcepiſſet Calonymus reuerendiſſimus Diaconus & notarius, recitauit.

Act. 1. 128.

PARS GESTORVM, QVAE in prima Epheſina ſancta Synodo habita ſunt pro epiſtolis ſanctæ memoriæ Cyrilli.

a notariorũ

Petrus Presbyter Alexandriæ & primicerius [a] notarius dixit: Habemus præ manibus ſanctiſſimi & reuerendiſſimi Cyrilli Archiepiſcopi epiſtolam ſcriptam ad reuerendiſſimum Neſtorium, ſuaſionis & admonitionis plenam, vtpote non rectę ſapiente eo: quam ſi iuſſerit veſtra ſanctitas, legam. Acacius Epiſcopus Melitenæ dixit: Quoniam religioſiſſimus & reuerendiſſimus presbyter Petrus, principium ſermonis faciens, ait miſſa eſſe quædam à reuerendiſſimo & ſanctiſſimo Epiſcopo Cyrillo ad reuerendiſſimũ Neſtorium, vtpote non recta doctrina vtentem, conſequens eſt & hæc legi. Et prolata eſt epiſtola ſanctæ memoriæ Cyrilli in Epheſo, ita habẽs.

Habetur in Concil. Epheſ. par. 1. c. 8. & in Chalced. act. 1. pag. 83.

Reuerendiſſimo & Dei cultori & conſacerdoti Neſtorio, Cyrillus in Domino ſalutem.

OBloquuntur quidam, ſicut audio, de mea opinione apud tuam reuerentiam, & hoc frequentius, conuentus maxime nobilium obſeruantes, vt puto delectare tuum æſtimantes auditum, & inconſultas emittunt voces, læſi quidem nihil, conuincti autem, & hoc vtiliter; vnus quidem quòd cæcos lædebat & pauperes; alter vero quòd contra matrem tetendit gladium; alius vero quòd cum ancilla aurum furatus ſit alienũ, & huiuſmodi ſemper habens opinionem, quam non optet aliquis contingere aliquibus etiam valde inimicis. Verumtamen non mihi multus de talibus ſermo eſt, vt non vltra Dominum & doctorem, neque ſuper patres exiſtentis in me breuitatis extendam menſuram. Non enim poſſibile eſt prauorum importunitates euitare, ſi quoquo modo quis eligat viuere. Sed illi quidem maledictione & amaritudine plenum habentes os, reddent omnium iudici rationem: conuertar vero rurſus ego ad hoc, quod me magis condecet, & commonebo etiam nunc vt fratrem in Chriſto, doctrinæ verbum & Fidei ſenſum cum omni cautela facere ad populos: cogitare etiã, quòd ſcandalizare vnum ſolum ex puſillis credentibus in Chriſtum, intolerabilem habet indignationem: ſi vero multitudo ſunt mærentiũ, quomodo non omni arte neceſſe eſt, vt oporteat prudentius auferre ſcandala, & ſanum Fidei dilatare ſermonem quærentibus veritatem? Erit vero hoc & valde recte, ſi ſanctorum Patrum legentes libros, magni eos æſtimare feſtinemus, &

Pſal. 13.

Matth. 18.

A probantes noſmetipſos, ſi ſumus in fide, ſecundũ quod ſcriptum eſt, illorum rectis & irreprehenſibilibus [b] ſectis noſtros intellectus optime coniungamus. Ait igitur ſancta & magna Synodus, ipſum ex Deo Patre naturaliter genitum Filium vnigenitum, ex Deo vero Deum verum, lumen de lumine, per quem omnia fecit Pater, deſcendiſſe, incarnari, humanari, pati, reſurgere tertia die, & aſcendere ad cælos. Hæc & nos ſequi oportet verba & dogmata, cogitantes quid incarnari & humanari ſignificet ex Deo Verbum. Non enim dicimus, quòd Verbi natura conuerſa facta eſt caro, neque quòd in totum hominẽ, B qui eſt ex anima & corpore, tranſlata eſt; illud vero magis, quòd carnem animatam anima rationabili vniens Verbum ſibi ſecundum ſubſiſtentiam, ineffabiliter & incomprehenſibiliter factus eſt homo, & appellatus eſt filius hominis, non ſecundum voluntatem ſolam aut complacitum, ſed neque vt in aſſumptione perſonę ſolius: & quòd differunt quidem quæ ad vnitatem veram collatæ naturæ, vnus vero ex vtriſque Chriſtus & filius, non quaſi differentia naturarum ablata propter adunationem, perfecerunt vero magis nobis vnum Dominum & Chriſtum & Filium, Deitatis & humanitatis per ineffabilem C & arcanum adunationis concurſum. Sic etiam dicitur, cùm ante ſæcula habeat eſſentiam, & genitus ſit ex Patre, naſci etiam ſecundum carnem ex muliere: non quaſi diuina eius natura in ſancta Virgine initium vt eſſet acceperit, neque quòd indiguerit neceſſario propter ſe ſecunda natiuitate poſt eam quæ ex Patre eſt: (eſt enim fatuum ſimul & indoctum, exiſtentem ante omnia ſæcula, & conſempiternum Patri, dicere opus habere vt eſſet ſecundum initium:) quoniam vero propter nos & propter noſtram ſalutem vniens ſibi ſecundum ſubſiſtentiam humanitatem, proceſſit ex muliere, ob hoc dicitur naſci D carnaliter. Non enim primum homo natus eſt communis de ſancta Virgine, & ſic deſcendit in eum Verbum: ſed ex ipſa vulua adunitam ſuſtinuiſſe dicitur natiuitatem carnalem, vtpote ſuæ carnis natiuitatem propriam faciens. Sic dicimus eum & pati & reſurgere; nõ qoaſi quòd Dei Verbum paſſum ſit in ſua natura, aut plagas, aut perforaturas clauorum, aut quęcumque alia vulnera, (impaſſibilis enim eſt Deitas, quòd & incorporea eſt) ſed quoniam quod factum eſt eius proprium corpus, paſſum eſt, hæc iterum ipſe dicitur pati pro nobis. erat enim impaſſibilis in corpore paſſibili. Secundum eum vero E modum & in moriendo intelligimus immortalem. etenim ſecundum naturam & incorruptibile, & vita, & viuificans eſt Dei Verbum. Quoniam vero proprium eius iterum corpus gratia Dei, ſecundum quod ait Paolus, pro omnibus guſtauit mortem, dicitur ipſe pati pro nobis mortem: non quaſi quòd in experimentum mortis venit, quod attinet ad eius naturam, ([b] ſtuporis enim eſt iſtud dicere aut ſentire) ſed ſicut nuper dixi, caro eius guſtauit mortem. Sic & reſurgente carne eius, iterum reſurrectio ipſius dicitur: non quaſi quòd ceciderit in corruptio-

2. Cor. 13.

b inſtitutis

Hebr. 2. d

b inſaniæ

nem, (abſit) ſed quia eius iterum reſurrexit corpus. Sic Chriſtum vnum & Dominum confitemur, non quaſi hominem coadorantes Verbo, [b] & non ſectionis phantaſia introducatur, cùm dicitur, con, ſed vt vnum & eumdem adorantes, quòd non alienum eſt à Verbo corpus eius, cum quo & ipſi conſidet Patri: non vt duobus iterũ conſidentibus filijs, ſed vt vno ſecundum vnitionem eum propria carne. Si autem ſecundum ſubſiſtentiam vnitionem vel quaſi impoſſibilem aut indecoram recuſamus, incidimus vt duos dicamus filios. Omnino enim neceſſe eſt diſtinguere & dicere, hominem quidem ſpecialiter filij vocatione honoratum, ſpecialiter autem iterum Dei Verbum filiationis nomen & rem naturaliter habentem. Non ergo diuidendus eſt in duos filios vnus Dominus IESVS Chriſtus. Proderit autem nullo modo rectæ Fidei rationi ita dicere, licet perſonarum vnitionem diuulgẽt quidam. Non enim dixit ſcriptura, quòd Verbum hominis perſonam aduniuit ſibi, ſed quia factum eſt caro. Quod vero caro factum eſt Verbum, nihil aliud eſt, niſi quòd ſimiliter nobis participauit ſanguinem & carnem, propriumq. corpus noſtrum fecit, & proceſſit homo ex muliere, non abijciens eſſe Deus, & ex Deo naſci Patre, ſed in aſſumptione carnis permanẽs quod erat. Hoc annuntiat vbique integræ Fidei ratio: ita reperimus ſanctos ſapuiſſe Patres: ſic præſumpſerunt Dei genitricem ſanctam Virginem, non quòd Verbi natura aut Deitatis eius initiũ eſſet accepta à ſancta Virgine, ſed vt nato ex ipſa ſancto corpore, animato etiam rationabiliter, cui & ſecundum ſubſiſtentiam adunitum Verbum, naſci dicitur ſecundum carnem. Hæc & nunc ex dilectione, quæ in Chriſto eſt, ſcribo, petens vt fratrem, & conteſtans coram Deo & electis Angelis, hæc nobiſcum & ſapere & docere, vt cuſtodiatur Eccleſiarum pax, & concordię & dilectionis vinculum indiſruptum permaneat ſacerdotibus Dei.

Margin: b ſ. vt — Ioan. 1. — Hebr. 2. d — θεοτόκον

Cyrillus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Audiuit ſancta & magna hæc Synodus quæ ſcripſi reuerendiſſimo Neſtorio, defendens rectam Fidẽ. Certus vero ſum, quòd nullo modo egreſſus inuenior à recta Fdei ratione, aut prætergreſſus expoſitum à ſancta & magna Synodo quæ illo tempore in Nicæa congregata eſt, Symbolum: & peto veſtram ſanctitatem dicere, vtrum recte & irreprehenſibiliter, & conſonanter ſanctæ illi Synodo talia ſcripſerim, an non.

Margin: Concil. Epheſ. Act. 1. 118. & Chalc. Act. 2. pag. 88.

Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Perlecta ſancta Fide quæ in Nicæa, & epiſtola ſanctiſſimi & reuerendiſſimi Epiſcopi Cyrilli, & quæ à ſancta Synodo expoſita ſunt, conſona inueniuntur: & his pijs dogmatibus conſentio, & hæc probo.

Firmus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Compendioſe & capitulariter dicta à ſancta Synodo quæ in Nicæa eſt, exponens tua reuerentia, ſubtiliter & ante pedes manifeſtam rem nobis & liquidiorem comprehenſionem expoſitæ Fidei fecit, vt nihil ſit in dictis ambiguum, omnibus ſibi inuicem conſonantibus & Fidei firmatæ. His igitur integre ſe habentibus & inconuertibiliter, & nullam innouationem inferentibus, & ego conſentio, eamdem Fidem à ſanctiſſimis Epiſcopis meis patribus ſuſcipiens.

Memnon Epiſcopus Epheſi metropoleos dixit: Fidei expoſitæ à ſanctis Patribus trecentis decem & octo Nicææ congregatis, conſona & epiſtola quæ lecta eſt, ſanctiſſimi & reuerẽdiſſimi patris Cyrilli continet, quibus conſentimus atque probamus, nihil minus inuenientes neque diſſonans.

Et poſtquam dixerunt centum viginti quatuor Epiſcopi conſonanter, in fine ita ſcriptum eſt: Et omnes qui ſupra ſcripti ſunt Epiſcopi, eadem deponunt, & ſic credunt ſicut Patres expoſuerunt, & epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi Cyrilli ſcripta ad Neſtorium Epiſcopum manifeſtat.

Palladius Epiſcopus Amaſeæ dixit: Conſequens eſt & epiſtolam reuerendiſſimi Neſtorij relegi, cuius mentionem fecit in initio religioſiſſimus Presbyter Petrus: vt cognoſcamus, ſi & illa conſonans eſt his quæ expoſita ſunt à ſanctis Patribus in Nicæa. Et relecta eſt.

Venerabili & reuerendiſſimo comminiſtro Cyrillo, Neſtorius in Domino ſalutem.

Margin: In Conc. Ephe. par. 1. c. 9.

INiurias quidem, quæ contra nos ſunt mirandarum tuarum litterarum, dimitto, vtpote medicinali patientia dignas, dilata rerum ipſarum reſponſione vſque ad tempus idoneũ. Quod vero taciturnitatem non patitur, quaſi magnum ferat, ſi taceatur, periculum, hoc vt poſſibile eſt, non ad multiloquium tendens, compendioſam narrationem facere tentabo, obſcuræ & indigeſtæ loquacitatis cauens faſtidium. Incipiam vero à ſapientiſſimis tuæ dilectionis vocibus, ipſas ijſdem ſermonibus apponens. Quæ ſunt igitur admirandæ tuarum litterarum doctrinæ voces? Sancta ([a] inquit) & magna Synodus, ipſum ex Deo & Patre ſecundum naturam genitum Filiũ vnigenitum, ex Deo vero Deum verum, lumen de lumine, per quem omnia fecit Pater, deſcendiſſe, incarnari, humanari, pati, reſurgere. Hæc ſunt tuæ reuerentiæ verba, & cognoſcis forte tua: audi vero & à nobis fraternam pro pietate admonitionem, & quam magnus ille Paulus amato à ſe Timotheo conteſtatus eſt: Attende lectioni, conſolationi, doctrinæ: hoc enim faciẽs, & teipſum ſaluum facies, & audientes te. Quid vero vult hoc quod dico, Attende? Quis ſanctorum tranſitorie legens traditionem [illegible] venia dignam ignorantiam ignoraſti; eo[illegible] paſſibilem dixiſſe arbitratus Patri conſempiternum Verbũ. Inſpice autem, ſi placet, dicta diligentius, & diuinum illum reperies Patrum chorum non conſubſtantialem Deitatem paſſibilem dicentes, nec recens natam Patri conſempiternam, nec reſurrexiſſe eam quæ ſolutum templum ſuſcitauit. Et ſi mihi aures in fraternam medelam præbueris, ipſas tibi ſanctorum Patrum voces apponens, à calumnia quæ contra illos eſt, liberabo, & ab illa quæ contra diuinas ſcripturas per illos eſt. Credo igitur & in Dominum noſtrum IESVM Chriſtum filium eius vnigenitum.

Margin: a inquis — 1. Tim. 4.

Con-

A Conſidera quomodo Dominus, & IESVS Chriſtus, & vnigenitus, & filius, primum ponentes communia Deitatis & humanitatis, vt fundamenta, nomina, tunc humanationis & paſſionis & reſurrectionis ſuperædificant traditionem, vt nominibus naturæ vtriuſque communibus quibuſdam ſignificatiuis propoſitis, neque filiationis proprietates ſecentur, neque ea quæ naturarum ſunt, in filiationis ſingularitate confuſionis exterminatione periclitentur. In hoc enim eis eruditor Paulus factus eſt, qui humanationis diuinæ mentionē faciens, & ea quæ paſſionis ſunt illaturus, prius ponens, Chriſtus, commune (ſicut paulo ante dixi) naturarum nomen, infert B dictum vtriſque condecens naturis. Quid enim dixit? Hoc ſapiatis in vobis, quod & in Chriſto IESV, qui cùm in forma Dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt eſſe æqualis Deo: ſed (ne per ſingula diſcurram) obediens factus eſt vſque ad mortem, mortem autem crucis. Quoniam enim memoriam mortis facturus erat, ne Deum Verbum ex hoc quiſquam paſſibile ſuſpicetur, ponit Chriſtum, tamquā impaſſibilis & paſſibilis ſubſtantię in ſingulari perſona appellationem ſignificatiuam, quatenus & impaſſibilis Chriſtus & paſſibilis ſine periculo vocetur: impaſſibilis quidem Deitate, paſſibilis autem corporis na- C tura. Multa de hoc potens dicere, & primum quidem, non natiuitatem in diſpenſatione, ſed hnmanationem ſanctos illos Patres commemoraſſe; promiſſionem breuiloquij à me in principijs factam, refrænantem ſentio ſermonem, & ad ſecundum tuæ dilectionis pergentem capitulū: in quo naturarum quidem laudabam diuiſionē, ſecundum humanationis & Deitatis rationem, & earum in vnius perſonæ coniunctionem, & Deum Verbum ſecunda ex muliere dicere non eguiſſe natiuitate, & paſſionis incapabilem profiteri Deitatem. Orrhodoxa enim, vt veritas D habet, hæc huiuſmodi ſunt, & omnium hæreſum malis ſectis circa Dominicas naturas contraria. Reliqua vero ſiquidem aliquam ſapientiam occultam inferebant legentium auribus incomprehenſibilē, tuæ eſt diligentiæ ſcire: mihi enim videbantur prima peruertere. In primis enim impaſſibilem prædicatum, & ſecundę natiuitatis incapabilem, iterum paſſibilē & recens creatū neſcio quo modo *intulit, quaſi ſecundū naturā Deo Verbo accidentibus templi copulatione corruptis: aut parum aliquid hominibus putatur, quòd ſine peccato templum, & à diuina inſeparabile natura, pro peccatoribus natiuitatē E & mortem ſuſtinet: aut non *crediderit, quòd Dominica vox ad Iudæos clamat: Soluite templum hoc, & in tribus diebus ſuſcitabo illud: non, Soluite diuinitatem meam, & in tribus diebus reſurget. Iterum & hic latius volens dicere, promiſſionis meæ memoria conticeo. Dicendum eſt tamen, breui ſermone me vtente vbique. Diuina ſcriptura *quandoque memoriam facit Dominicæ diſpenſationis, natiuitatem nobis aut paſſionem non Deitatis, ſed humanationis Chriſti tradidit, vt vocetur ſecundum ſcrupuloſam appellationem ſancta Virgo

Philip. 2. — * intuliſti, — * cre di debeat, *Ioan. 2.* — * quandocumque

A Chriſti genitrix, non Dei genitrix. Et audi hæc Euangelijs clamantibus: Liber, ait, generationis IESV Chriſti filij Dauid, filij Abraam. Et certum eſt, quia Dauid filius Deus Verbum non erat. Accipe & aliud, ſi placet, teſtimonium. Iacob autem genuit Ioſeph virum Mariæ, ex qua natus eſt IESVS, qui dicitur Chriſtus. Conſidera iterum alteram atteſtantem nos vocem: IESV vero generatio ita eſt. deſponſata enim matre eius Maria Ioſeph, inuenta eſt in vtero habens de Spiritu ſancto. Creaturam vero Spiritus quis vtique Vnigeniti æſtimabit Deitatē? Quid oportet dicere, quòd mater IESV erat ibi. B & rurſus: Cum Maria matre IESV. &, Quod in ea natum eſt, ex Spiritu ſancto eſt. &, Accipe puerum & matrem eius, & fuge in Aegyptum. &, De Filio eius, qui factus eſt ex ſemine Dauid ſecundum carnem. & de paſſione rurſus, Quòd Deus ſuū Filium miſit in ſimilitudinem carnis peccati, & de peccato condemnauit peccatum in carne. Et iterum: Chriſtus mortuus eſt pro peccatis noſtris. &, Chriſto paſſo carne. &, Hoc eſt non Deitas, ſed corpus meum, quod pro vobis frangitur: & mille alijs vocibus atteſtantibus hominum genus, non Filij putare Deitatem recentem, aut paſſionis corporeæ capabilem, C ſed coniunctam naturæ Deitatis carnem. Vnde & dominum Dauid Chriſtus ſemetipſum & filium nominat. Quid enim, ait, vobis videtur de Chriſto? cuius filius eſt? Dicunt ei, Dauid. Reſpondit IESVS, & dixit eis: Quomodo ergo Dauid in ſpiritu Dominum eum vocat, dicens: Dixit Dominus Domino meo, Sede à dextris meis? vtpote filius exiſtens omnino Dauid ſecundum carnem, ſecundum Deitatem autem dominus. Eſſe quidem Deitatis Filij corpus templum, & templum ſecundum ſummam quamdam & diuinam vnitam coniunctionem, vt quæ ſunt corporis, Deitas propria ducat, D bonum eſt confiteri, & Euangelicis traditionibus dignum. Nomini vero proprietatis adſcribere & carnis proprietates, natiuitatem dico, & paſſionem, & mortem, errantis eſt, frater, intelligentiæ ſecundum paganos, aut deſipientis Apollinarij & Arij, & quæ ſunt aliarum ægrotantiū hæreſum, magis vero ſi quid eſt illis grauius. Neceſſe eſt enim huiuſmodi, qui proprietatis nomine attrahuntur, & lactationis conſortem propter proprietatem Deum Verbum facere, & paulatim incrementi participem, & pauoris tempore paſſionis, auxilio etiam angelico indigentem. Et taceo circumciſionem, & ſacrifi- E cium, & ſudores, & eſuritionem, quæ propter nos carni contigerunt, adorabilia contingentia. In Deitate vero hæc falſe ſuſcepta, & nobis tamquam calumniatoribus iuſtæ condemnationis cauſa ſunt. Hæ ſunt ſanctorum Patrum traditiones, hæc diuinarum ſcripturarum præcepta. Sic quiſpiam & quæ ſunt miſericordiæ diuinæ, & quæ ſunt auctoritatis diuinæ, loquitur. Hæc meditare, in his eſto, vt tuus profectus manifeſtus ſit omnibus, Paulus ad omnes dicit. Quòd vero pro ſcandalizatis curam geras, bene facis eſſe ſollicitus, & gratulamur diuinorum curam

Matth. 1. — *Ibid.* — *Ibid.* — *Ioan. 2.* — *Matth. 1.* — *Matth. 2.* — *Rom. 1.* — *Rom. 8.* — *1. Pet. 3.* — *1. Pet. 4.* — *Luc. 22.* — *Matth. 22.* — *Pſal. 109.* — *Luc. 22.* — *1. Tim. 4.*

A gerenti animæ tuæ, & de nobis ſollicitæ. Cognoſce vero deceptum eſſe temetipſum ab eis, qui hic à ſancta Synodo depoſiti ſunt, vtpote ſapientes ea quæ Manichæorum ſunt, aut certe forſan à dilectionis tuæ clericis. Qui ſunt enim Eccleſiæ, quotidie proficiunt, & populorum tanta multitudo creſcit per gratiam Chriſti, vt videntes multitudines, quę ſunt Prophetæ clamẽt:
Eſa. 11. b Implebitur terra ad cognoſcendum Dominum, quaſi aqua multa cooperire maria. Principes vero incredibile gaudium habent, etiam quæ regni ſunt, illuminati dogmate. Et vt compendioſe dicam, illa in omnibus hæreſibus quæ contra Deum certant, & contra Eccleſiæ recta dogmata, B quotidie quis reperiet apud nos voce impleri:
2. Reg 3. Domus Saul ibat & infirmabatur, & domus Dauid ibat & confortabatur. Hæ à nobis, vtpote à fratribus ad fratrem ſuaſiones ſunt. Si vero aliquis contendit, clamabit per nos ad huiuſmodi Paulus:
1. Cor. 11. Nos talem conſuetudinem nõ habemus, nec Eccleſiæ Dei, Omnem quæ tecum eſt in Chriſto fraternitatem, ego & qui mecum ſunt, plurimum ſalutamus. Saluus & pro nobis orans permaneas, domine honoratiſſime & Dei cultor.

Concil. Epheſ. Act. 1. 143. Cyrillus Epiſcopus Alexandriæ dixit: Quid videtur ſanctæ & magnæ huic Synodo de nuper C lecta epiſtola? Putas videtur & ipſa conſona eſſe definitæ Fidei in Synodo ſanctorum Patrum, qui illo tempore congregati ſunt in Nicæa vrbe, an non?

Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Nullo modo conſona exiſtit piæ Fidei expoſitæ à ſanctis Patribus qui in Nicæa fuerunt: & anathematizentur ita credentes. aliena enim hæc omnia exiſtunt ab orthodoxa Fide.

Flauianus Epiſcopus Philippenſium dixit: Quæ ſunt in relecta epiſtola, ſimul omnia pugnantia exiſtunt omnino, & aliena proculdubio ab expoſita Fide in Nicæa à ſanctiſſimis Patri- D bus: & alienos eſſe à recta Fide ita credentes iudicamus.

Firmus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Formam pietatis apponens in principijs epiſtolæ, procedente ſermone nullo modo ſuum ſenſum obumbrare valens, nudum à velamine ſuum appoſuit ſenſum, diſſentientem à Fide ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo, & epiſtolæ ſanctiſſimi Epiſcopi Cyrilli contraria habentem.

Valerianus Epiſcopus Iconij dixit: Omnibus conſpicua eſt epiſtolæ diuerſitas reuerendiſſimi Neſtorij, non ſolum fidei ſanctorum Patrũ E Nicææ, & epiſtolæ reuerendiſſimi & ſanctiſſimi Archiepiſcopi Cyrilli diſſonaos, ſed nec ſibi conueniens.

Et cùm interlocuti eſſent ſequenter triginta-tres Epiſcopi, omnes Epiſcopi ſimul clamauerunt: Qui non anathematizat Neſtorium, anathema ſit. Iſtum recta Fides anathematizat: iſtum ſancta Synodus anathematizat. Qui communicat Neſtorio, anathema ſit. Omnes anathematizamus epiſtolam & dogmata Neſtorij. Hæreticum Neſtorium omnes anathematiza-

A mus. Communicantes Neſtorio omnes anathematizamus. Impiam fidem Neſtorij omnes anathematizamus. Impium dogma Neſtorij omnes anathematizamus. Impium Neſtorium omnes anathematizamus. Omnis mundus anathematizat impiam ſectam Neſtorij. Qui hunc non anathematizat, anathema ſit.

Iuuenalis Epiſcopus Hieroſolymorum dixit: Legantur & litteræ reuerendiſſimi & ſanctiſſimi Archiepiſcopi Romanorum Cæleſtini, quas deſtinauit de Fide.

EPISTOLA CAELESTINI Epiſcopi Romæ ad Neſtorium.

Habetur Gr. Lat. in Concil. Epheſ. p. 1 c. 18

B Dilectiſſimo fratri Neſtorio, Cæleſtinus.

ALiquantis diebus vitæ noſtræ, poſt nefandũ & ſæpe damnatum dogma Pelagij atque Celeſtij, catholica Fides quietem habuit, quando eos cum ſuæ ‖disputationis ſequacibus telo vnitæ ſententiæ Occidens Orienſq. percuſſit. (‖opinionis) Denique ſanctæ recordationis Atticus, catholicæ magiſter Fidei, & vere beati Ioannis etiam ad iſta ſucceſſor, eos ita perſecutus eſt pro Rege communi, vt his ne ſtandi quidem illic copia præſtaretur. Manſit nos poſt eius exitum ſollicitudo vel maxima, cùm ſucceſſor ſuus verum etiam in eius fidẽ ſuccederet, quæreremus; quia C difficile eſt continuari quæ bona ſunt. nam ſibi ſæpe alternis vicibus aduerſa ſuccedunt. Habuimus tamen poſt hunc, à quo eramus continuo deſerendi, ſanctum Siſinium, celebratũ ſimplicitate & ſanctitate collegam, eam fidem, quã inuenerat prædicantem. Legerat profecto ſimplex ſanctitas, & ſancta ſimplicitas, timendum
Rom. 11. c magis, quàm alte ſibi eſſe ſapiendum. & alibi,
Eccli. 3. c Altiora ſcrutanda non eſſe. & iterum, Si quis
Galat. 1. c aliud prædicauerit, quàm quod prædicauimus, anathema ſit. hoc tamen exeunte de ſæculo, cùm ſe ſollicitudo noſtra intantum, inquantum ei Dominus permiſit, extenderet, lętificauit ani- D mum noſtrum venientium narratio nuntiorum, quam mox firmauit eorum qui interfuerunt ordinationi tuæ, relatio collegarum; qui tibi teſtimonij tantum detulerunt, quantum ferri huic debuit, qui aliunde videbatur electus. Tanta enim ante opinione vixiſti, vt tuis te aliena ciuitas inuideret: tanto nunc horrore vitaris, vt tui in alijs videant qualiter fuerint liberati. Dudum ſumpſimus tuas epiſtolas, quibus in anguſto nihil potuimus dare reſponſi. erat enim in Latinum ſermo vertendus. quod cùm, licet ſero, facimus, ſancti fratris & coepiſcopi mei Cyrilli probatiſſimi ſacerdotis per filium meum E Poſſidonium diaconum, talia de te ſcripta ſuſcepimus, quibus his qui de tua ordinatione retulerant, periſſe ſuum teſtimonium doleremus. Bonis enim principijs tuis malus, quantum videmus, ſucceſſit euentus: bonis, inquam, principijs, quæ apud nos ita celebrata fuerant, vt reſponſum dantes ad relationem fratrum, nos faceremus participes gaudiorum. Sed conſiderantes nunc & querelam prædicti fratris, & interpretatas tandem epiſtolas tuas, apertas blaſphemias continentes, illud nobis Apoſtolicum
Galat. 4. b videmus eſſe dicendum: Vellem immutare vo-

cem

cem meam, quia confundor in vobis: quinim-
mo mutaui, niſi de præcipitijs ſe reuocet impius
diſputator. Neceſſe eſt enim, malum ex nobis
1. Cor. 5. e ipſis, ſicut præcipitur, auferamus. Legimus er-
go epiſtolarum tenorem, & eos libros, quos illu-
ſtri viro filio meo Antiocho reddente ſuſcepi-
mus. In his quidem à nobis veſtigatus, depre-
henſus & tentus es, quòd multiloquio vtebaris,
dum vera inuoluis obſcuris; rurſus vtraque con
fundens, vel confiteris negata, vel niteris negare
confeſſa. Sed in epiſtolis tuis apertam non tam
de Fide noſtra, quàm de te tuliſti ſententiam,
volens de Deo Verbo aliter quàm Fides habet
omnium, diſputare. Ecce in quam de te voca-
mur ſententiam: ecce quæ tuarum ſunt beneſi-
cia nouitatum: poſtquam ignoratus electus es,
& cognitus accuſaris. Iam nunc cum illo gen-
Rom. 8. d tium Doctore dicendum eſt: Nam quid oremus,
ſecundum quod oportet, neſcimus. Nonne hæc
Eccleſiæ illi verba conueniunt, quæ probatos ſi-
bi viros, non notitiam tuam, ſed famam ſecuta,
contempſit? Impoſitum eſt opinioni bene de te
credentium. Quis enim intra ouile velut rapa-
1. Cor. 11. cem lupum putaret abſcondi? Vox eſt eiuſdem
Apoſtoli, oportere etiam hæreſes eſſe, vt probati
manifeſti fiant. Aperi aures tuas, & eius ad Ti-
1. Tim. 6. motheum vel Titum dictos audito ſermones.
Tit. 3. b Quid his aliud præcipit, quàm vt nouitates eui-
tent vocum profanas? Ad impietatem quippe
iſta proficiunt, quæ ſemper ſpinas & tribulos in-
tulerunt. Timotheum certe etiam rogaſſe ſe
1. Tim. 1. dicit, vt Epheſi remanens denuntiaret quibuſdã,
ne quis aliter prædicaret. Ante oculos mihi
Hiere. 5. f Hieremiæ prophetæ verba ſunt: Horribilia, in-
quit, facta ſunt ſuper terram: Prophetæ iniqui-
tatem prophetant. Hæc, dicas volo, quaſi igno-
ta te tranſeunt, aut quaſi nota contemnis? Si
quaſi ignota te tranſeunt, non ſit pudori rectum
diſcere, quando timori non fuit docere peruer-
ſum. Si quaſi nota contemnis, intellige te inex-
Matth. 25. cuſabilem fore, quum à te commiſſi tibi talenti
a ſancto fœnore ſibi lucrum quæſiuerit ille rationem, qui per nos de hoc ªſan-
ctum fœnus vel lucrum ſemper expectat. Aſpi-
ce quæ pœna illum maneat, qui abſcondit acce-
ptum; qui integrum certe reſtituit quod acce-
pit. Vnde euidenter aduerte, quod ſit & quale
periculum, nec hoc quod acceperis reddidiſſe.
Ioan. 17. An tu Domino noſtro dicturus es: Quos dedi-
ſti mihi, cuſtodiui, cum ſic ſcindi in partes au-
diamus eius Eccleſiam? Qua conſcientia viuis,
pęne ab omnibus in hac ciuitate deſertus? Opta
ueram eos tunc fuiſſe tam cautos, quàm nunc
ſunt, cùm ſibi deſiderant ſubueniri. Vnde tibi in
has quæſtiones verba dirigere, quas ſit blaſphe-
mum cogitaſſe? Vnde in populos hæc Epiſcopo
prædicare, quibus Virginei partus reuerentia
ſaucietur? Non debent veteris Fidei puritatem
blaſphema in Deum verba turbare. Quis vm-
quam non dignus eſt anathemate iudicatus vel
adijciens vel detrahens Fidei? Plene etenim ac
manifeſte tradita ab Apoſtolis nobis, nec aug-
mentum nec imminutionem requirunt. Legi-
Apoc. 22. mus in noſtris libris non addi debere, nec detra-
hi: magna quippe & addentem & detrahentem

A pœna conſtringit. Vnde cauterium paramus &
ferrum; quod vltra non erunt fouenda vulnera,
quæ merentur abſcidi. Scimus certe, maiora
vitia maiore ſemper dolore ſanari. Inter multa,
quæ à te impie prædicata, vniuerſalis recuſat
Eccleſia, Symbolo ab Apoſtolis tradito plangi-
mus hæc verba fuiſſe ſublata, quæ nobis totius
ſpem vitæ ſalutiſq. promittunt. Quod quare
fiat, loquuntur epiſtolæ tuæ, de quibus nulla du-
bitatio eſt, quia eas ipſe miſiſti: quas in manus
noſtras nolueramus venire, ne de tanti cogere-
mur ſceleris genere iudicare. Omnium diſpu-
tationum tuarum vias breuis earum ſermo con-
B cluſit. Extendiſti te latius, multis anfractibus
circuiſti, ſero tamen diuerſo itinere perueniſti
ad impium conſtitutum. Scimus quid ille ca-
uerit, qui præcipit contentiones & pugnas legis Tit. 3. b
eſſe vitandas: Sunt enim, inquit, inutiles & va-
næ. Quod igitur vanum & inutile indicatur, ne-
mo dubitet minime profuturum. Itaque quam-
uis iam frater Cyrillus ſecundis te epiſtolis ſuis
aſſerat eſſe ᵇconuictum, intelligas volo, poſt pri- ᵇ conuentũ,
mam & ſecundam illius & hanc correptionem
noſtram, quam conſtat eſſe iam tertiam, ab vni-
uerſitate collegij & conuentu Chriſtianorum te
prorſus eſſe ſeiunctum, niſi mox quæ male dicta
C ſunt, corrigantur, niſi in eam viam redeas, quam
ſe Chriſtus eſſe teſtatur. Male in hunc arma de- Ioan. 14.
ſperatione mouiſti, qui te ſuper familiam ſuam, Matth. 24
velut fidelem prudentemq. ſeruum permiſerat
ante conſtitui. Perijt tibi huius vice officij bea-
titudo promiſſa: non ſolum non das cibum in
tempore, verum etiam veneno interficis, quos
ille ſuo ſanguine & ſua morte quæſiuit. Vene-
num namque eſt ſub tuis labijs, quæ maledictio- Pſalm. 13.
nis & amaritudinis plena videmus, cùm contra
eum qui ſuauis eſt, niteris diſputare. Vbi eſt di- Pſalm. 99.
ligentia paſtoralis? Paſtor bonus animam ſuam Ioan. 10.
ponit pro ouibus ſuis: mercenarius vero eſt, qui
D eas lupis dimittit & tradit. Quid hic tu paſtor
acturus es, qui Dominicum gregem pro lupis
ipſe ᶜdiſcerpis? Ad quemnam grex ſanctus ſepta ᶜ diſpergis?
confugiet, ſi intra ouilia Eccleſiæ ſaucietur?
ᵈQuis futurus eſt tuitione defenſus, qui te pati- ᵈ Qua
tur pro cuſtode raptorem? Et alias, inquit Do- Ibid. c
minus, habeo oues, quæ non ſunt de hoc ouili; &
illas oportet me adducere. Ille alias ſe promit-
tit adducere, tibi pereunt quas habebas: ſiqui-
dem certum ſit, quoties iſta contingunt, non
oues paſtoribus, ſed magis ouibus perire paſto-
res. Et vocem, inquit, meam audient. Quare? Ibid.
Vt fiat vnus grex. Ad illius vocem vnus fit grex,
E ad tuam vero aut inficitur, aut fugatur. Durum
eſt, vt in te de Actibus Apoſtolorum beati Pauli
verba conueniant: Ego, inquit, ſcio, quia intra- Act. 20. f
bunt poſt diſceſſum meum lupi graues in vos, nõ
parcentes gregi: & ex vobiſipſis exurgent ho-
mines loquentes peruerſa, vt abducant diſcipu-
los poſt ſe. Hæc à te alijs, quàm tibi dicta veli-
mus: docenda enim tibi fuerant, non diſcenda,
quæ dicimus. Nam quis ferat doceri Epiſcopũ
qualiter eſſe debeat Chriſtianus? Diligenter
aſpice, in quam condicionem voceris. Inceſſeris,
argueris, accuſaris. Quid horum conuenit ſa-
cerdo-

cerdoti? Duris dura reſponſio: ſi tamen viciſſitudo eſt, verbis blaſphema vindicare. An tibi à nobis exiſtimas eſſe parcendum, cùm animæ tuæ ita ipſe non parcas, vt omnibus velis & præteritis & præſentibus & futuris beneficium ſalutis auferre? Perſequar plane boni Domini mei fidelis ſeruus inimicos, cùm Propheta aſſerat, eos *Pſal. 138.* odio ſe odiſſe perfecto. *Deut. 7. & 13.* Moneor rurſus altero loquente, ne parcam. Quem hic ego reſpiciam? cui honoris aliquid ſeruem, quãdo agitur vt mihi totius ſpei meæ cauſa tollatur? Ipſius in Euangelio verba ſunt Domini, quibus ait, *Matth. 10.* non ſibi patrem, non matrem, non filios, non aliquam neceſſitudinem debere præponi. B Eſt enim talis frequenter pietas, ex qua naſcatur impietas, quũ *1. Ioan. 4.* vincente carnis affectu, charitati illi quæ Deus eſt, charitas præponitur corporalis. Eius intuitu aliquibus ſæpe deferimus: at cùm in hunc tenditur qui eſt ipſa dilectio, neceſſe eſt nec illa ſeruentur, quorum auctor vocatur ad cauſam. Expergiſcere tandem; quia non ſunt iſtæ dicendæ vigiliæ, quas non exhibes cuſtodiæ, ſed rapinæ. Dormire te volumus in hoc quod prædicas, & vigilare ad hoc quod impugnas. Quid dico? Leuius certe ferremus, ſi in vtroque dormires: nemo tibi perditus eſſet, nemo quæſitus: nullo animarum C diſpendio mæreret Eccleſia, nullo compendio lætaretur. ſatius ei eſſet, ſi hanc ſponſo ſuo ita vt ſuſceperas, reſignares. Sed quid multis *1. Cor. 3.* immoror? Loquente architecto Paulo, fruſtra per te ſuperædificatum aliquid quæro, in quo nõ inueni fundamentum. Audio vim maximam catholice ſentientes, quibus nos communicamus, clericos ſuſtinere, ita vt his etiam ciuitas interdicta dicatur. Lætamur eos præmium confeſſionis acquirere, ſed dolemus quòd Epiſcopo *Act. 9.* perſequente. Beatus Apoſtolus Paulus perſecutorem prædicatore mutauit: nefas eſt maximũ, prædicatorem perſecutore mutatum dicere. D Enumera retro hæreticos, qui huiuſmodi quæſtiones Eccleſijs intulerunt. Quis vnquam de hoc certamine victor reuertit? Habes certe tuę ciuitatis exemplum. Paulus ciuis Samoſatenus, occupata Antiochena Eccleſia, cùm aliqua prædicaret, collegit ſuorum ſeminum meſſem. Reliquos inuentores malorum, Eccleſijs occupatis, ſententiæ cenſura ſemper non diſpar eiecit. Hos quoque hæreticos, de quibus nos, velut eorum quæ geſta ſunt neſcius, conſulere voluiſti, ſedibus ſuis iniuſta dicentes expulit iuſta damnatio: quos illic inueniſſe requiem, non putamus eſſe mirandum. Inuenerunt enim impiam prædica E tionem, cuius comparatione ſe æſtiment innocentes. Hoc loco, quia opportunitas ſermonis expoſcit, tacere non poſſumus, quod ſtupemus. Legimus quàm bene teneas originale peccatũ, qualiter ipſam naturam aſſeras debitricem, & eum debitum merito reddere, qui deſcendit de genere debitoris. Quid tecum faciunt, qui ſunt hæc negando damnati? Numquam ſine ſuſpicione, ea quæ ſibi ſunt aduerſa conueniunt. Eijcerentur denique, ſi tibi quoque ſimiliter diſplicerent. Cur tamen nunc ea, quæ in hos tunc ſunt acta, quæruntur, cùm certum ſit illinc ad nos à

A catholico tunc antiſtite Attico, geſta directa? Cur non ſanctæ memoriæ Siſinius iſta quæſiuit? quia vtique ſub deceſſore ſuo probauerat eos iuſte damnatos. Defleant infelices, ſpe ſe hominũ fuiſſe deceptos, quibus iam potuit propter communionem ſola pœnitentia ſubuenire. Ecce ſcire de his incepiſti, ſi qua ante neſciſti. Cauſam tuam magis modo, quàm aliorum, catholica & feſtina deliberatione curato: quia conuenienter dicimus, Medice, cura teipſum, qui alijs deſideras ſubuenire. *Luc. 4.* Aegritudinis tuæ qualitas non recipit, aut præſtari permittit inducias. Alexandrinæ Eccleſiæ ſacerdotis fidem & probauimus, B & probamus: & tu admonitus per eum, rurſus eadem ſenti nobiſcum, ſi vis eſſe nobiſcum: cui fratri ſi à te prębetur aſſenſus, damnatis omnibus quæ hucuſque ſenſiſti, ſtatim hæc volumus prędices, quæ ipſum videas prædicare. nos enim quod contra fas eſt, etiam ſacerdotes volumus eſſe correctos: quibus vt præmiſſa "conuentione conſulimus, *" correctione* ita in hos neceſſe eſt damnationis ſententiam, ſi abutuntur noſtra ſalubri admonitione, firmemus. Hoc tamen erit poſt damnationem praui dogmatis plenum correctionis indicium, ſi reuocentur omnes ad Eccleſiam, qui propter Chriſtum caput eius videntur excluſi. C Quòd niſi fiat quod dicimus, eijciendus qui eiecit; quamuis in noſtra communione ſint iſti, in quos talis cognoſcitur extitiſſe. Ad clerũ quoque Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ, vel omnes qui cenſentur nomine Chriſtiano, qualis neceſſitas exigit, ſcripta direximus: vt ſi in peruerſæ diſputationis obſtinatione perſiſtes, neque hæc quæ frater Cyrillus nobiſcum prædicat, prædicabis, à noſtro collegio, cum quibus tibi non poteſt eſſe communio, te intelligant ſeparatum; ſcituri, & exemplo iam cauti, qualiter animæ ſuæ decocto & maturo iudicio debeant prouidere. Aperte igitur hanc noſtram ſcias eſſe ſen D tentiam, vt niſi de Chriſto Deo noſtro ea prædices, quæ & Romana & Alexandrina, & vniuerſalis Eccleſia catholica tenet, ſicut & ſacroſancta Conſtantinopolitanæ vrbis Eccleſia ad te vſque optime tenuit, & hanc perfidam nouitatem, quę hoc quod venerabilis ſcriptura coniungit, nititur ſeparare, intra decimum diem à primo innoteſcentis tibi huius conuentionis die numerandum, aperta & ſcripta profeſſione damnaueris, ab vniuerſalis te Eccleſiæ catholicæ communione deiectum. Quam formam ad te noſtri iudicij, per memoratum filium meum Poſſidoniũ Diaconũ cum omnibus chartis ad ſanctum con E ſacerdotem meum memoratæ Alexandrinæ vrbis Antiſtitem, qui ad nos ſuper hoc plenius retulit, deſtinauimus, vt agat vice noſtra; quatenus ſtatutum noſtrum & tibi, & vniuerſis fratribus innoteſcat: quia omnes debent noſſe quod agitur, quoties omnium cauſa tractatur.

Petrus Presbyter Alexandriæ & primicerius *Concil. Epheſ. Act. 1. 140.* notariorum dixit: His quæ lecta ſunt, conſona reſcripſit ſanctitas reuerendiſſimi Epiſcopi noſtri Cyrilli, quæ & præ manibus habemus, & ſi iubet veſtra reuerentia, legemus. Flauianus Epiſcopus Philippenſium dixit: Lecta & hæc inſo-

ran-

A rantur geſtis. Petrus Presbyter & primicerins notariorum legit.

Habetur Gr. Lat. in Concil. Epheſ. p. 1 c. 26

Reuerentiſſuno & ſanctiſſimo commininiſtro Neſtorio, Cyrillus & quæ conuenit Synodus Aleaandriæ de Aegyptiaca diœceſi, in Domino ſalutem.

Matth. 10.

SAluatore noſtro aperte dicente: Qui diligit patrem aut matrem ſuper me, non eſt me dignus; & qui diligit filium vel filiam ſuper me, non eſt me dignus: quid patiemur nos, qui à tua reuerentia eaigimur te diligere ſuper Chriſtum ſaluatorem omnium noſtrum? Quis nos in die indicij iuuare poterit? aut quã inueniemus eacuſationem, qui ſilentium ita longum dileximus B de factis à te contra ipſum blaſphemijs? Et ſi quidem temetipſum ſolum læderes, talia ſapiens & docens, minus vtique curæ eſſet: quoniam vero omnem ſcandalizaſti Eccleſiam, & fermentũ inſolitæ hæreſeos & extraneæ inieciſti populis, & non ibi ſolummodo conſtitutis, ſed etiam his qui vbique ſunt, (circumducti ſunt etenim tuarum expoſitionum codices) quæ iam pro noſtra taciturnitate ſufficiet ratio? aut quomodo non neceſſarium eſt meminiſſe dicentis Chriſti: Non *Ibid.* putaueritis quia veni mittere pacem ſuper terram: non veni mittere pacem, ſed gladium: veni enim diuidere hominem contra patrem ſuum, & C filiam contra matrem ſuam. Cum enim Fidea læditur, valeat quidem, vt irrita & infirma, circa parentes reuerentia, quieſcat autem & quæ in filios & fratres eſt affectionis lex, & pijs iam melior ſit mors quàm vita, vt meliorẽ reſurrectionem mercãtur, ſecundum quod ſcriptum eſt. *Hebr. 11.* Ecce igitur vnà cum Synodo quæ in magna Roma congregata eſt, præſidente ſanctiſſimo & reuerendiſſimo fratre & comminiſtro noſtro Cęleſtino Epiſcopo, etiam tertia te hac conteſtamur epiſtola, adhortãtes deſiſtere à [a]prauis ſic & diſtortis dogmatibus, quæ & ſapis & doces: pro his autem eligere rectam Fidem, quæ Eccleſija D ab initio tradita eſt per ſanctos Apoſtolos & Euangeliſtas, qui & perſpectores & miniſtri Verbi facti ſunt. *Luc. 1.* Aut ſi hoc non egerit tua reuerentia, ſecundum ſtatutas inducias in litteris memorati ſanctiſſimi & reuerendiſſimi comminiſtri noſtri Romanæ vrbis Epiſcopi Cæleſtini, cognoſce teipſum nullam communionem habere nobiſcum, neque locum aut verbum inter ſacerdotes Dei & Epiſcopos. Nec enim poſſibile eſt, deſpicere nos Eccleſias ſic perturbatas, & ſcandalizatos populos, & rectam Fidem diſpretam, & diſſipatos à te greges, qui ſaluare debueras, ſi quidem eſſes ſecundum nos rectæ glorię amator, E ſanctorum Patrum inueſtigans pietatem. Omnibus autem à tua reuerentia ſeparatis propter Fidem, vel depoſitis, tam clericis, quàm laicis, communicatores ſumus omnes. Nec enim iuſtum eſt, illos qui recte ſapere cognouerunt, tuis condemnari ſententijs, quia bene facientes contradixerunt tibi. Hoc enim ipſum indicaſti in epiſtola, quæ ſcripta eſt à te ad magnæ Romæ ſanctiſſimum Epiſcopum noſtrum Cæleſtinum. Non ſufficiet autem tuæ reuerentię confiteri ſolum Fidei Symbolum, quod expoſitum eſt illo

[a] *à vaniſſimis &c*

A tempore in ſancto Spiritu à ſancta & magna Synudo tunc temporis congregata in Nicænorum ciuitate: (intellexiſti enim & interpretatus es illud non recte, diſtorte autem magis, quamuis confitearis voce dictionem) ſed enim conſequẽs eſt in ſcriptis & cum iureiurando confiteri, quia & anathematizas quidem tua ſcelerata & abominanda dogmata, ſapies autem & docebis ea quæ & nos omnes qui per Occidentem & Orientem Epiſcopi, & doctores, & populis præſidentes ſumus. Conſenſit autem & Romana ſancta Synodus, & nos omnes, vt recte habentibus & irreprehenſibiliter epiſtolis ad tuam reuerentiam B ſcriptis ab Alexandrina Eccleſia. Subiecimus autem his noſtris litteris quæ te oporteat ſapere & docere, & à quibus conuenit abſtinere. Hæc enim catholicæ & Apoſtolicæ Eccleſiæ fides eſt, cui conſentiunt omnes & qui in Occidẽte ſunt, & qui in Oriente orthodoxi Epiſcopi.

Credimus in vnum Deum, Patrem omnipotentem, omnium viſibilium & inuiſibilium factorem. Et in vnum Dominum IESVM Chriſtum filium Dei, natum de Patre vnigenitum, hoc eſt, ex ſubſtantia Patris, Deum ea Deo, lumen ex lumine, Deum verum ex Deo vero, natũ, non factum, conſubſtantialem Patri; per quem C omnia facta ſunt, quæ in cælo & in terra ſunt. Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit, & incarnatus eſt, & homo factus, & paſſus eſt, & reſurreait tertia die, & aſcendit in cęlos, venturus iudicare viuos & mortuos. Et in Spiritum ſanctum. Eos autem qui dicũt: Erat aliquando quando non erat, & priuſquam naſceretur, non erat, & quia ex non extantibus factus eſt, aut ex alia ſubſtantia aut eſſentia, dicentes conuertibilem eſſe aut mutabilem Filiũ Dei, eos anathematizat catholica & Apoſtolica Eccleſia. Sequentes autem vbique ſanctorũ Patrum confeſſiones, quas fecerunt loquente in D eis ſancto Spiritu, & ſenſuum qui in eis ſunt, inueſtigantes intentionem, tamquam regalem ſemitam ambulantes, dicimus quòd ipſe vnigenitus Dei Verbũ, qui ea ipſa natus eſt Patris ſubſtantia, quia ex Deo vero Deus verus, lumen de lumine, per quem omnia facta ſunt quæ in cælo & in terra, propter noſtram ſalutem deſcendit, & ſemetipſum dedit in eainanitionem, & incarnatus eſt, & homo factus eſt, hoc eſt, carnem accepit de ſancta Virgine, & ſuã eam fecit ex vtero, & ſecundum nos pertulit natiuitatem, & proceſſit homo ex muliere: nõ hoc quod erat amitteus, ſed quamuis factus eſt in aſſumptione car- E nis & ſanguinis, etiam ſic manſit quod erat, Deus videlicet natura & veritate. Neque autem carnem dicimus in Deitatis naturam eſſe conuerſam, neque in naturam carnis ineffabilẽ Dei Verbi tranſlatam eſſe naturam. inconuertibilis enim eſt & immutabilis omnino, idem ipſe ſemper manens, ſecundum ſcripturas. Cùm videretur autem & infans, & pannis inuolutus adhuc, & in ſinu genitricis virginis, & tunc omnem implebat creaturam vt Deus, & conſidebat genitori. diuinitas etenim ſine quantitate & ſine menſura eſt, & circumterminationem nõ

ſuſci-

ſuſcipit. Vnitum autem eſſe carni ſecundum
ſubſiſtentiam confitentes Verbum, vnum adoramus Filium & Dominum IESVM Chriſtum: neque per partem ponentes & diuidentes hominē
& Deum, vtpote coniunctos ſibi inuicem dignitatis & auctoritatis vnitione, (nouitas enim vocis hoc eſt, & aliud nihil:) neque Verbum quod
ex Deo eſt, ſpecialiter Chriſtum nominantes, &
ſimili modo ſpecialiter quaſi Chriſtum, alterum
eum qui ex muliere eſt: ſed vnum ſolum ſcientes Chriſtum, Verbum quod ex Deo Patre eſt, cū
ſua carne. Tunc enim humaniter iunctus eſt nobiſcum, ipſe dans his qui digni ſunt accipere Spi-
Ioan. 3. e ritum, & non ad menſuram, ſicut dicit beatus
Euangeliſta Ioannes. Sed neque illud dicimus,
quòd habitauit Deus Verbum quaſi in homine
quodam de ſancta Virgine nato, vt non Deifer
Ioan. 1. homo intelligatur Chriſtus. Si enim & habitauit in nobis Deus Verbum, dictum eſt autem
Coloſſ. 2. etiam in Chriſto quòd habitat omnis plenitudo
Deitatis corporaliter: ſed tamē conſideramus,
quia factus caro, non ſicut in ſanctis habitare dicitur, eodem modo & in eo factam eſſe habitationem pronuntiamus, ſed vnitus ſecundum naturam, & non in carnem mutatus, talem fecit
habitationem, qualem vtique habere dicitur &
hominis anima in ſuo corpore. Vnus igitur
Chriſtus, & Filius, & Dominus; non velut coniunctione ſimpliciter habente homine ad Deum
per vnitatem dignitatis vel auctoritatis. non
enim æqualitas honoris vnit naturas. Ecce
enim Petrus & Ioannes æquales quidem honore
ſibi ſunt, eo quòd & Apoſtoli & ſancti diſcipuli:
verumtamen duo vnus non ſunt. Neque quidē
ſecundum appoſitionem intelligimus modum
coniunctionis: non ſufficit enim hoc ad vnitionem naturalem: neque quaſi ſecundum partici-
Sel. affectualem pationem ſeruilem factam eſſe coniunctionem
dicimus, ſicut nos adhærentes Domino, ſecun-
1. Cor. 6. dum quod ſcriptum eſt, vnus ſpiritus ſumus ad
eum. Magis autem coniunctionis nomen recuſamus, quia non poteſt ſignificare vnitionem: ſed
nec Deum aut Dominum Chriſti, Verbum quod
ex Patre eſt, nominamus, ne iterum aperte incidamus in duo vnum Chriſtum, & Filium, & Dominum, & blaſphemiæ crimen incurramus, Deū
& Dominum ſibi ipſum facientes. Vnitum enim,
ſicut prædiximus, Dei Verbum carni ſecundum
ſubſiſtentiam, Deus quidem eſt omnium, dominatur autem vniuerſitati. Neque vero ipſe ſui
ſeruus eſt aut dominus: ſtultum enim eſt, magis
autem & impium, ita ſapere vel dicere. Dixit
Ioan. 20. c enim Deum ſuum Patrem, cum ſit Deus natura
& de ſubſtantia eius: ſed non ignorauimus, quia
cùm eſſet Deus, & homo factus eſt ſub Deo, ſecundum legem conuenientem naturæ humanitatis. Ipſe vero ſui quomodo fieret Deus aut
Dominus? Ergo vt homo, & quantum pertinet
ad hoc quod decet exinanitionis menſuras, ſub
Deo nobiſcum ſemetipſum eſſe dicit. Sic factus
Galat. 4. eſt & ſub lege, cùm certe locutus eſſet ipſe legē,
& legiſlator exiſteret vt Deus. Recuſamus autem dicere de Chriſto: Propter eum qui induit,
eum qui indutus eſt veneror: propter inuiſibi-

A lem, adoro eum qui viſibilis eſt. Horribile eſt ad
hoc etiam illud dicere, quòd ille qui aſſumptus
eſt, ei qui aſſumpſit, coappellatur Deus. Qui
enim hæc dicit, incidit iterum in duos Chriſtū,
& hominem ſeparatim ponit, & Deum ſimiliter.
Denegat enim euidenter [a] vnitatem, per quam [a] vnitionem.
non vt alter quidam alteri coadoratur, neque
quidem coappellatur Deus: ſed vnus intelligitur Chriſtus IESVS filius vnigenitus, vna adoratione venerandus cum ſua carne. Confitemur autem, quia ipſe qui ex Deo Patre natus eſt
filius & Deus vnigenitus, cùm vtique ſecundum
ſuam naturam impaſſibilis eſſet, carne paſſus eſt
B pro nobis, ſecundum ſcripturas, & erat in crucifixo corpore, ſuæ carnis impaſſibiliter proprias
faciens paſſiones. Gratia autem Dei & pro om- Hebr. 2. b
nibus guſtauit mortem, dans ei ſuum corpus,
quamuis ſecundum naturam ipſe ſit vita & reſurrectio. Vt enim ineffabili virtute calcās mortem, in prima ſua carne fieret primogenitus ex Coloſſ. 1. c
mortuis, & primitiæ dormientium, & viam fa- 1. Cor. 15.
ceret etiam humanæ naturæ ad incorruptionis
recurſum, gratia Dei, ſicut modo diximus, pro Hebr. 2. b
omnibus guſtauit mortem, tertio autem die reſurrexit, cùm infernum ſpoliaſſet. Vnde licet
dicatur per hominem facta reſurrectio mortuo- 1. Cor. 15.
C rum, ſed intelligimus hominem factum ex Deo
Patre Verbum, & ſolutam eſſe per eum mortis
poteſtatem. Veniet autem in tempore vt vnus
Filius & Dominus in gloria Patris, vt iudicet
mundum ſecundum iuſtitiam, ſicut ſcriptum eſt. Pſal. 97. b
Neceſſario vero & illud adijciemus. annuntiantes enim ſecundum carnem mortem vnigeniti 1. Cor. 11.
Filij Dei, hoc eſt, IESV Chriſti, & ex mortuis
reſurrectionem, & ad cælos aſcenſionem confitentes, [a] ſine ſanguine in Eccleſijs [b] miniſterium [a] incruentum [b] ſacrificium
celebramus. Accedimus etiam ita ad myſticas
benedictiones, & ſanctificamur, participes facti
tam ſanctæ carnis, quàm venerabilis ſanguinis
D omnium noſtrum ſaluatoris Chriſti: & non vt
carnem communem accipientes, (abſit) neque
quidem vt viri ſanctificati & coniuncti Verbo
ſecundum vnitionem dignitatis, vel etiam quaſi
inhabitationem diuinam habentis: ſed vt viuificam vere, & ſuam ipſius Verbi. Vita enim exiſtens ſecundum naturam vt Deus, quoniam factus eſt vnum cum ſua carne, viuificā eam oſtendit. Itaque licet ad nos dicat: Amen amen Ioan. 6. f
dico vobis, niſi manducaueritis carnem Filij hominis, & biberitis eius ſanguinem: non vt hominis ſecundum nos vnius & hanc eſſe æſtimamus, (quomodo enim hominis caro viuifica erit
E ſecundum naturam ſuam?) ſed vt propriam vere factam eius, qui propter nos & filius hominis
factus & appellatus eſt. Euangelicas autem Saluatoris noſtri voces nec ſubſiſtentijs duabus,
neque quidem perſonis diuidimus: (nec enim
eſt duplex, vnus & ſolus Chriſtus, licet ex duabus
intelligatur & diuerſis rebus in vnitionem indiuiduā coadunatus; ſicut certe & homo ex anima intelligitur & corpore, & non duplex magis,
ſed vnus ex vtroque) ſed humanas etiam, &
præterea diuinas voces ab vno dictas eſſe exiſtimamus, recte ſapientes. Quando enim diuine

Digitized by Google

ª dicit de ſe ipſo: tine ª dicitur de ipſo: Qui videt me, videt & Pa-
Ioan. 14. b trem: &, Ego & Pater vnum ſumus, diuinam
Ioan. 10. e eius & ineffabilem intelligimus naturam, ſecun
dum quam vt vnum eſt ad ſuum Patrem pro-
Hebr. 1. pter identitatem ſubſtantiæ, imago etiam, & fi-
gura, & ſplendor gloriæ eius. Quando autem
humanitatis menſuram non dedignans Iudæos
Ioan. 8. e alloquitur: Modo me quæritis interficere ho-
minem, qui veritatem vobis locutus ſum: ite-
rum nihilominus ipſum, qui in æqualitate & ſi-
militudine eſt Patris, Deum Verbum & ex hu-
manitatis eius menſuris agnoſcimus. Si enim
eſt neceſſarium credere, quia Deus exiſtens na-
tura, factus eſt caro, ſiue homo animatus anima
rationali, qualem vtique habeat rationem eru-
beſcere quoſdam in vocibus eius, ſi factæ ſunt
homini condecentes? Si enim recuſet homini
decentia verba, quis eſt qui coegit eum fieri ſe-
cundum nos hominẽ? Qui vero deſcendit pro-
pter nos in ſpontaneam exinanitionem, ob quã
cauſam recuſaret exinanitioni conuenientia
verba? Vni igitur perſonæ omnes voces Euan-
gelijs inſertæ, applicandæ ſunt, id eſt, vni ſubſi-
1. Cor. 8. ſtentiæ incarnati Verbi. Dominus enim vnus
IESVS Chriſtus, ſecundum ſcripturas. Sin au-
Hebr. 3. tem vocetur Apoſtolus & princeps ſacerdotum
confeſſionis noſtræ, vtpote ſacrificans Deo &
Patri fidei confeſſionem, quæ à nobis ipſi, & per
ipſum Deo & Patri offertur, necnon & ſancto
Spiritui: iterum ipſum eſſe dicimus ex Deo ſe-
cundum naturam Filium vnigenitum, & non
homini attribuemus præter ipſum alteri ſacer-
1. Tim. 2. dotij nomen & ipſam rem. Factus eſt enim me-
ª pacis. diator Dei & hominum, & conciliator ª in pa-
Ephef. 5. ce, ſemetipſum dedicans in odorem ſuauitatis
Hebr. 10. a Deo & Patri. Nam & dicebat: Sacrificium &
ex Pſal. 39. oblationem noluiſti, holocautomata & de pec-
cato tibi non complacuerunt, corpus autẽ per-
feciſti mihi. tunc dixi, Ecce venio. in capite
libri ſcriptum eſt de me, facere Deus voluntatẽ
tuam. Obtulit enim pro nobis in odorem ſua-
uitatis ſuum corpus, & non magis pro ſeipſo.
Qua enim indigeret oblatione vel ſacrificio pro
Rom. 3. e ſe, ſuperior omni peccato exiſtens vt Deus? Si
ª egent gratia enim omnes peccauerunt, & ª deeſt illis gloria
Dei, ſecundum quod facti ſumus nos prompti
ª infirmata ad tranſgreſſionem, & ª informata eſt humana
ª egulmus ob hoc gratia natura in peccato; ipſe vero non ita, & ª vinci-
mur ob hoc gloria eius: quomodo iam erit am-
biguum, quia immolatus eſt propter nos & pro
nobis Agnus verus? & dicere quia obtulit ſe-
ª exors erit ab impietatis crimine. metipſum pro ſe & pro nobis, nullo modo ª exce-
dit impietatis crimine. Deliquit enim nullo
Eſai. 53. modo, neque fecit peccatum. Qua ergo opus
1. Pet. 2. habuit oblatione, dum peccatum non eſſet, pro
quo merito fieret? Cum autem dicit de Spiri-
Ioan. 16. b tu: Ille me glorificabit; intelligentes recte, non
vt gloria indigentem alterius dicimus vnum
Chriſtum & filium à ſancto Spiritu gloriam ac-
cipere, quia nec potior eo eſt, nec ſupra eum Spi-
ritus ipſius. Quoniam autem ad demonſtratio-
nem ſuæ diuinitatis vtebatur ſuo Spiritu magna
operatione, glorificatus eſſe ab eo dicitur; ve-
luti ſi quidam homo dicat de inſita ſibi fortitu-

A dine, forſan vel diſciplina qualibet, Quia glorifi-
cabunt me. Quamuis enim eſt in ſubſiſtentia
ſpeciali Spiritus, & intelligitur ſeparatim ſecun
dum quod Spiritus eſt, & non eſt Filius, ſed ta-
men non eſt alienus ab eo. Spiritus enim veri- Ibid.
tatis nominatur, & eſt Chriſtus veritas: & effun Ioan. 14. a
ditur ab eo, ſicut & ex Deo & Patre. Operatus
igitur Spiritus & per manum ſanctorum Apo-
ſtolorum miracula poſt aſcenſum Domini noſtri
IESV Chriſti ad cælos, glorificauit eum. Credi-
tus eſt enim quia Deus ſecundum naturam eſt,
iterum ipſe operans per ſuum Spiritum. Propter
hoc & dicebat: De meo accipiet, & nuntiabit Ioan. 16. b
B vobis. Et non dicimus, quòd ex participatione
ſapiens eſt Spiritus & potens. omnino enim
perfectus eſt, & non deeſt illi quodcumque bonũ.
Quoniam autem Patris virtutis & ſapientiæ,
quæ eſt Filius, Spiritus eſt, vere eſt ſapientia &
virtus. Quoniam vero Deum vnitum carni ſe-
cundum ſubſiſtentiam ſancta Virgo genuit car-
naliter, ideo & Dei genitricem dicimus eam:
non quia Verbi natura eſſentiæ ſuæ initium ha-
beat ex carne, (erat enim in principio, & Deus Ioan. 1.
erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & ip-
ſe eſt cælorum factor conſempiternus Patri, &
omnium opifex) ſed ſicut iam prædiximus, quo-
C niam ſecundum ſubſiſtentiam vniens ſibi huma-
nam naturam, & ex ipſo vtero natiuitatem ſu-
ſtinuit carnalem: non quia indigebat neceſſario
propter propriam naturam & generatione tem-
porali, & in vltimis ſæculi temporibus, ſed vt ip-
ſum eſſentiæ noſtræ benedicat initiũ, & eo quod
peperit eum mulier, ceſſet iam contra omne ge-
nus hominum maledictio, tranſmittens ad mor-
tem terrena noſtra corpora, & illud quod dictum
eſt, In triſtitia paries filios, per ipſum deſtructũ, Geneſ. 3.
verum oſtenderet quod per Prophetæ vocem di-
ctum eſt, Deuorauit mors præualens: & iterum, Eſai. 25. b ſec. lxx.
Abſtulit Deus omnem lacrymam ab omni facie. Ibid.
D Propter hanc cauſam dicimus eum diſpenſati-
ue & ipſas benedixiſſe nuptias, & veniſſe voca- Ioan. 2.
tum in Cana Galilææ vna cum Apoſtolis. Hæc
ſapere edocti ſumus tã à ſanctis Apoſtolis, quàm
Euangeliſtis, & ab omni diuina ſcriptura, & ex
beatiſſimorum Patrum vera confeſſione. In his
omnibus & tuam reuerentiam conſentire opor-
tet * ſine omni dolo. Quæ vero neceſſario opor- * & polliceri
tet anathematizare tuam reuerentiam, ſubiecta
ſunt huic noſtræ epiſtolæ.

XII. Anathematiſmi Cyrilli.

SI quis non confitetur, Deum eſſe ſecundum I
veritatem Emmanuel, & propter hoc Dei
E genitricem ſanctam Virginem, (genuit enim
carnaliter carnem factum Verbum quod eſt ex
Deo) anathema ſit.

Si quis non confitetur, carni ſecundum ſubſi- II
ſtentiam vnitum eſſe Verbum quod eſt ex Deo
Patre, & vnum eſſe Chriſtum cum ſua carne,
eumdem ipſum videlicet Deum ſimul & homi-
nem, anathema ſit.

Si quis in vno Chriſto diuidit ª ſubſtantias III
ª ſubſiſtentias poſt adunationem, ſola iungens eas coniunctio
ne quæ eſt ſecundum dignitatem vel auctorita-
tem, aut potentiam, & non magis concurſu ſe-

cundum naturalem vnitionem, anathema ſit. A

IIII Si quis in perſonis duabus ſeu ſubſiſtentijs diuidit voces in Euangelicis vel Apoſtolicis ſcriptis de Chriſto à ſanctis dictas, aut ab ipſo de ſe, & quaſdam quidem vt homini præter Deum Verbum intelligendo ſpecialiter applicat, quaſdam vero vt Deo decentes, ſoli Verbo qui eſt ex Deo Patre, adſcribit, anathema ſit.

V Si quis audet dicere, hominem Deiferum eſſe Chriſtum, & non magis Deum eſſe ſecundum veritatem, vt vnum natura Filium, ſecundum quod ipſum Verbum factum eſt caro, & communicauit ſimiliter nobis ſanguini & carni, anathema ſit. *Hebr. 2. d* B

VI Si quis dicit, Deum aut Dominum [a] Chriſtũ eſſe Verbum quod ex Deo Patre eſt, & non magis eumdem confitetur ſimul Deum & hominẽ eſſe, vtpote facto carne Verbo ſecundum ſcripturas, anathema ſit. *[a] Chriſti* *Ioan. 1.*

VII Si quis ait, tamquam hominem purum operationem ſuſcepiſſe ex Deo Verbo IESVM, & vnigeniti gloria circumdatum eſſe tamquam alterum præter Deum Verbum hominem exiſtentem, anathema ſit.

VIII Si quis audet dicere, hominem receptum adorari oportere cum Deo Verbo, & glorificari, & coappellari vt alterum cum altero, (nam qui C addit, Cum, manifeſte oſtendit alterum cum altero adorari) & non magis vna adoratione honorificat Emmanuel, & vnam ei glorificationem refert propter hoc, quòd Verbum factum eſt caro, anathema ſit. *Ioan. 1.*

IX Si quis ait, vnum Dominum IESVM Chriſtũ glorificatum eſſe à Spiritu, quaſi aliena virtute ab illo data vtentem, & ab ipſo accepiſſe vt poſſet operari contra ſpiritus immundos, & adimplere in hominibus Deitatis miracula, & non magis eius eſſe Spiritum dicit, per quem & operatus eſt Deitatis miracula, anathema ſit.

X Principem ſacerdotum & apoſtolum confeſ- D ſionis noſtræ factum eſſe Chriſtum diuina dicit ſcriptura. obtulit enim ſemetipſum pro nobis in odorem ſuauitatis Deo & Patri. Si quis ergo principem ſacerdotum & apoſtolum nobis factũ eſſe dicit non ipſum Deum Verbum, quando factus eſt caro & ſecundum nos homo, ſed vt alterum præter ipſum ſpecialiter hominem ex muliere: & ſi quis dicit & pro ſeipſo obtuliſſe ſemetipſum oblationem, & non magis pro nobis ſolis, (nec enim indiguit oblatione qui neſcit peccatum) anathema ſit. *Hebr. 3.* *Epheſ. 5.*

XI Si quis non confitetur Domini carnem viuificam eſſe, & propriam ipſius Verbi quod eſt ex E Deo Patre, ſed vt altero quodam præter ipſum, coniuncto ei ſecundum dignitatem, ſiue vt ſolã diuinam inhabitationem habente, & non magis viuificam, ſicut dixi, quia facta eſt caro propria Verbi quod omnia viuificare valet, anathema ſit.

XII Si quis non confitetur Dei Verbum paſſum carne, & crucifixum eſſe carne, & mortem guſtaſſe carne, factum etiam primogenitum ex mortuis ſecundũ quod vita eſt, & viuificus vt Deus, anathema ſit. *Coloſſ. 1. e*

Et collatione facta eorum quæ à ſanctis Pa- A tribus dicta ſunt, & eorum quæ Cyrillus religioſæ memoriæ in prolatis duabus epiſtolis ſcripſit ad epiſtolã Neſtorij, & teſtimonia eiuſdem Neſtorij prolata, & ſic manifeſtata impietate Neſtorij, facta eſt depoſitio eius. Et hæc quidem eſt pars geſtorum quæ Epheſi acta ſunt. Pars autẽ geſtorum quæ Chalcedone habita ſunt de epiſtola ſanctæ memoriæ Leonis, ita habet.

Ex [b] tertia Actione eorum quæ Chalcedone ſunt acta. *[b] ſecunda*

Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Priore conuentu de damnatione beatæ memoriæ Flauiani & B Euſebij religioſiſſimi Epiſcopi inquiſitio facta eſt, & omnibus nobis manifeſtum eſt conſtitutũ, quàm iuſte & ſecundum conſequentiam prouenit examinatio; & oſtenſi ſunt tunc crudeliter & non decenter damnati. Quæ nobis igitur viſa ſunt ſuper hoc capitulo fieri oportere, tunc per interlocutiones vobis manifeſta facta ſunt. Nunc autem quærendum & iudicandum, vt vera Fides contineatur, pro qua maxime & Concilium factum eſt. Scientes igitur quia & Deo rationem redditurí eſtis tam pro proprijs animabus ſinguli veſtrum, quàm pro noſtris omnibus, qui & doceri quæ ad religionem pertinent, C recte deſideramus, & omnem ambiguitatem auferri; ex omnium ſanctorum Patrum concordia & conſenſu, & conſona expoſitione & doctrina, feſtinate ſine vllo timore & gratia atque inimicitia Fidem puram exponere, ita vt qui videntur non eadem cum omnibus ſapere, per veritatis agnitionem ad concordiam reuocentur. Scire enim vos volumus, quia tam ſacratiſſimus & piiſſimus orbis terræ Dominus, quàm nos, catholicam Fidem à ſanctis trecentis decẽ & octo, & à ſanctis centum quinquaginta, necnon etiam & à ceteris ſanctiſſimis & glorioſiſſimis Patribus traditam cuſtodimus, & ſecundum ipſam D credimus. *Pag. 201.*

Et recitato Symbolo trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum, necnon expoſitione centum quinquaginta ſanctorum Patrum, & epiſtolis ſanctæ memoriæ Cyrilli, oblata eſt legenda & epiſtola ſanctę memorię Leonis, quæ ſic habet.

DILECTISSIMO FRATRI Flauiano, Leo Epiſcopus. *Ibid. pag. 204*

LEctis dilectionis tuæ litteris, quas miramur fuiſſe tam ſeras, & geſtorum Epiſcopalium ordine recenſito, tandem quid apud vos ſcandali contigerit, atque contra integritatem Fidei exortum fuiſſet, agnouimus: & quæ prius vide- E bantur occulta, nunc nobis reſerata patuerunt. Quibus Eutyches, qui presbyteri nomine honorabilis videbatur, multum imprudens & nimis imperitus oſtenditur, vt etiam de ipſo dictum ſit à Propheta: Noluit intelligere vt bene ageret: iniquitatem meditatus eſt in cubili ſuo. Quid autem iniquius, quàm impia ſapere, & ſapientioribus doctioribusq. non credere? Sed in hanc inſipientiam cadunt, qui cum ad cognoſcendam veritatem aliquo impediuntur obſcuro, non ad propheticas voces, non ad Apoſtolicas litteras, nec ad Euangelicas auctoritates, *Pſalm. 35.*

ſed

ſed ad ſemetipſos recurrunt: & ideo magiſtri erroris exiſtunt, quia veritatis diſcipuli non fuerunt. Quam enim eruditionem de ſacris noui & veteris Teſtamenti paginis acquiſiuit, qui nec ipſius quidem Symboli initia comprehendit? & quod per totum mundum omnium regeneratorum voce depromitur, iſtius adhuc ſenis corde non capitur? Neſciens igitur qnid deberet de Dei Verbi incarnatione ſentire, nec volens ad promerendum intelligentiæ lumen in ſanctarum Scripturarum latitudine laborare, illam ſaltem communem & indiſcretam confeſſionem ſollicito apprehendiſſet auditu, qua fidelium vniuerſitas profitetur credere ſe in Deum Patrem omnipotentem, & in IESVM Chriſtum filium eius vnicum, Dominum noſtrum, qui natus eſt de Spiritu ſancto ex Maria virgine: quibus tribus ſententijs omnium fere hæreticorum machinæ deſtruuntur. Cum enim Deus & omnipotens & æternus Pater creditur, conſempiternus eidem Filius demonſtratur, in nullo à Patre differens, quia de Deo Deus, de omnipotente omnipotens, de æterno natus eſt coæternus: non poſterior tempore, non inferior poteſtate, non diſſimilis gloria, non diuiſus eſſentia. Idem vero ſempiterni genitoris vnigenitus ſempiternus, natus eſt de Spiritu ſancto ex Maria virgine. Quæ natiuitas temporalis, illi natiuitati diuinæ & ſempiternæ nihil minuit, nihil contulit, ſed totam ſe reparando homini, qui erat deceptus, impendit, vt & mortem vinceret, & diabolum, qui mortis habebat imperium, ſua virtute deſtrueret. *Hebr. 2. d* Non enim ſuperare nos poſſemus peccati & mortis auctorem, niſi naturam noſtram ille ſuſciperet, & ſuam faceret, quẽ nec peccatum contaminare, nec mors potuit detinere. Conceptus quippe eſt de Spiritu ſancto intra vterum matris virginis, quæ ita illum ſalua virginitate edidit, quemadmodum ſalua virginitate concepit. Sed ſi de hoc Chriſtianæ Fidei fonte puriſſimo ſincerum intellectum haurire non poterat, quia ſplendorem perſpicuæ veritatis obcæcatione ſibi propria tenebrarat, doctrinæ ſe Euangelicæ ſubdidiſſet, dicente Matthæo: *Matth. 1.* Liber generationis IESV Chriſti, filij Dauid, filij Abraam: Apoſtolicæ quoque prædicationis expetiſſet inſtructum, & legens in epiſtola ad Romanos: *Rom. 1.* Paulus ſeruus IESV Chriſti, vocatus Apoſtolus, ſegregatus in Euangelium Dei, quod ante promiſerat per Prophetas ſuos in ſcripturis ſanctis de Filio ſuo, qui factus eſt ei ex ſemine Dauid ſecundum carnem; ad Propheticas paginas piam ſollicitudinem contuliſſet, & ‖ inueniens promiſſionem Dei ad Abraam *‖ inueniſſet* *Geneſ. 22. d* dicentis: In ſemine tuo benedicentur omnes gentes: ne de huius ſeminis proprietate dubitaret, ſecutus fuiſſet Apoſtolum dicentẽ: *Galat. 3. c* Abrahæ dictæ ſunt promiſſiones, & ſemini eius. Non dicit, Et ſeminibus, quaſi in multis, ſed quaſi in vno, Et ſemini tuo, quod eſt Chriſtus. Eſaiæ quoque prædicationẽ interiore apprehendiſſet auditu dicentis: *Eſai. 7. c* Ecce virgo in vtero concipiet, & pariet filium, & vocabunt nomen eis Emmanuel, *Matth. 1. d* quod eſt interpretatum, Nobiſcum Deus.

A Eiuſdemq. Prophetæ fideliter verba legiſſet: Puer natus eſt nobis, & filius datus eſt nobis, *Eſai. 9. b* cuius poteſtas ſuper humeros eius, & vocabũt nomen eius, magni conſilij angelus, admirabilis, conſiliarius, Deus fortis, princeps pacis, pater futuri ſæculi. Nec fruſtratorie loquens, ita Verbum diceret carnem factũ, vt editus vtero Virginis Chriſtus, haberet formam hominis, & non haberet materni corporis veritatem. An forte ideo putauit Dominum IESVM Chriſtum non noſtræ eſſe naturæ, quia miſſus ad beatam Mariam Angelus ait: *Luc. 1. d* Spiritus ſanctus ſuperueniet in te, & virtus Altiſſimi obumbrabit tibi; ideoq. B & quod naſcetur ex te ſanctum, vocabitur filius Dei: vt quia cõceptus Virginis diuini fuit operis, non de natura concipientis fuerit caro concepti? Sed non ita intelligenda eſt illa generatio ſingulariter mirabilis, & mirabiliter ſingularis, vt per nouitatem creationis, proprietas remota ſit generis. Fœcunditatem enim Virgini Spiritus ſanctus dedit, veritas autem corporis ſumpta de corpore eſt, & ædificante ſibi Sapientia domum, *Prou. 9.* *Ioan. 1.* Verbum caro factum eſt, & habitauit in nobis, hoc eſt, in ea carne quam ſumpſit ex homine, & quam ſpiritu vitæ rationalis animauit. Salua igitur proprietate vtriuſque C naturæ, & in vnam coeunte perſonam, ſuſcepta eſt à maieſtate humilitas, à virtute infirmitas, ab æternitate mortalitas: & ad reſoluendum conditionis noſtræ debitum, natura inuiolabilis naturæ eſt vnita paſſibili, vt quod noſtris remedijs congruebat, vnus atque idem mediator Dei *1. Tim. 2.* & hominum homo Chriſtus IESVS & mori poſſet ex vno, & mori non poſſet ex altero. In integra ergo veri hominis perfectaq. natura, verus natus eſt Deus: totus in ſuis, totus in noſtris. Noſtra autem dicimus, quæ in nobis ab initio creator condidit, & quæ reparanda ſuſcepit. Nam illa quæ deceptor intulit, & homo dece- D ptus admiſit, nullum habuerunt in Saluatore veſtigium. Nec quia communionem humanarum ſubijt infirmitatum, ideo noſtrorum fuit particeps delictorum. Aſſumpſit formam ſerui ſine ſorde peccati, humana augens, diuina non minuens: quia exinanitio illa, qua ſe inuiſibilis viſibilem præbuit, & creator ac dominus omnium rerum, vnus voluit eſſe mortalium, inclinatio fuit miſerationis, non defectio poteſtatis. Proinde qui manens in forma Dei fecit hominem, idem in forma ſerui factus eſt homo. Tenet enim ſine defectu proprietatem ſuam vtraque natura: & ſicut formam ſerui, Dei forma non adimit; E ita formam Dei, ſerui forma non minuit. Nam quia gloriabatur diabolus, hominem ſua fraude deceptum, diuinis caruiſſe muneribus, & immortalitatis dote nudatum, duram mortis ſubijſſe ſententiam, ſeq. in malis ſuis quoddam de præuaricatoris conſortio inueniſſe ſolatium; Deum quoque, iuſtitiæ exigente ratione, erga hominẽ quem in tanto honore condiderat, propriam mutaſſe ſententiam: opus fuit ſecreti diſpenſatione conſilij, vt incommutabilis Deus, cuius voluntas non poteſt ſua benignitate priuari, primam erga nos pietatis ſuæ diſpoſitionem ſacra-

mento occultiore compleret, & homo diabolicæ iniquitatis verſutia actus in culpam, contra Dei propoſitum non periret. Ingteditur ergo hæc mundi infima Filius Dei, de cæleſti ſede deſcendens, & à paterna gloria non recedens, nouo ordine, noua natiuitate generatus. Nouo ordine, quia inuiſibilis in ſuis, viſibilis factus eſt in noſtris: incomprehenſibilis, voluit comprehendi: ante tempora manens, eſſe cœpit ex tempore: vniuerſitatis Dominus, ſeruilem formam, obumbrata maieſtatis ſuæ immenſitate, ſuſcepit: impaſſibilis Deus, non dedignatus eſt eſſe homo paſſibilis: & immortalis, mortis legibus ſubiacere. Noua autem natiuitate generatus, quia (B) inuiolata virginitas concupiſcentiam neſciuit, carnis materiam miniſtrauit. Aſſumpta eſt igitur de matre Domini natura, non culpa: nec in Domino I E S V Chriſto ex vtero Virginis genito, quia natiuitas eſt mirabilis, ideo natura eſt diſſimilis. Qui enim verus eſt Deus, idem verus eſt homo: & nullum eſt in hac vnitate mendacium, dum inuicem ſunt & humilitas hominis, & altitudo Deitatis. Sicut enim Deus non mutatur miſeratione, ita homo non conſumitur dignitate. Agit enim vtraque forma cum alterius communione, quod proprium eſt; Verbo ſcilicet (C) operante quod Verbi eſt, & carne exequẽte quod carnis eſt. Vnum horum coruſcat miraculis, aliud ſuccumbit iniurijs: & ſicut Verbum ab æqualitate paternæ gloriæ non receſſit, ita caro naturam noſtri generis non reliquit. Vnus enim idemq. eſt (quod ſæpe dicendum eſt) vere Dei Filius, & vere hominis filius: Deus per id, quod [Ioan. 1.] in principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: homo per id, quòd Verbum caro factum eſt, & habitauit in nobis. [Ibid.] Deus per id, quòd omnia per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil: homo per id, quòd fa- [Galat. 4.] ctus eſt ex muliere, factus eſt ſub lege. Natiuitas carnis, manifeſtatio eſt humanæ naturæ: par- (D) tus Virginis, diuinæ eſt virtutis indicium. Infantia paruuli, oſtenditur humilitate cunarum: magnitudo Altiſſimi, declaratur vocibus Angelorum. Similis eſt rudimentis hominum, quem [[a] impius] [Matth. 2.] Herodes[a] impie molitur occidere: ſed Dominus eſt omnium, quem Magi gaudentes veniunt ſuppliciter adorare. Iam cum ad præcurſoris ſui Ioannis baptiſmum venit, ne lateret, quòd carnis velamine diuinitas tegeretur, vox Patris [Matth. 3. d] de cælo intonans, dixit: Hic eſt Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacuit. Quem ita- [Matth. 4.] que ſicut hominem diabolica tentat aſtutia, eidem ſicut Deo angelica famulantur officia. Eſu- (E) [Marc. 11.] rire, ſitire, laſſeſcere, atque dormire, euidenter [Ioan. 6. b] humanum eſt: ſed quinque panibus quinque mil- [Ioan. 4. b] lia hominum ſatiare, & largiri Samaritanæ aquã viuam, cuius hauſtus bibenti præſtet ne vltra [Matth. 14.] iam ſitiat: ſupra dorſum maris plantis non ſubſidentibus ambulare, & elationes fluctuum increpata tempeſtate conſternere, ſine ambiguitate diuinum eſt. Sicut ergo, vt multa prætercam, non eiuſdem naturæ eſt flere miſerationis [Ioan. 11.] affectu amicum mortuum, & eumdem, remoto quatriduanę aggere ſepulturæ, ad vocis imperiũ

(A) excitare rediuiuum: aut in ligno pendere, & in noctem luce conuerſa, omnia elementa treme- [Matth. 27.] facere; aut clauis transfixum eſſe, & Paradiſi [Luc. 23.] portas fidei latronis aperire: ita non eiuſdem naturæ eſt, dicere: Ego & Pater vnum ſumus; [Ioan. 10. f] & dicere: Pater maior me eſt. Quamuis enim [Ioan. 14. d] in Domino I E S V Chriſto, Dei & hominis vna perſona ſit; aliud tamen eſt vnde in vtroque communis eſt contumelia, aliud vnde communis eſt gloria. De noſtro enim illi eſt minor Patre humanitas, de Patre illi eſt æqualis cum Patre diuinitas. Propter hanc vnitatem perſonæ in vtraque natura intelligendam, & filius homi- (B) nis legitur deſcendiſſe de cælo, cùm Filius Dei carnem de ea Virgine, de qua eſt natus, aſſumpſerit. Et rurſus, Filius Dei crucifixus dicitur ac ſepultus, cum hæc non in diuinitate ipſa, qua Vnigenitus conſempiternus & conſubſtantialis eſt Patri, ſed in naturæ humanæ ſit infirmitate perpeſſus. Vnde vnigenitum Filium Dei crucifixum & ſepultum, omnes etiam in Symbolo confitemur, ſecundum illud Apoſtoli dictum: Si [1. Cor. 2.] enim cognouiſſent, numquam Dominum maieſtatis crucifixiſſent. Cum autem ipſe Dominus noſter atque Saluator fidem diſcipulorum ſuis interrogationibus erudiret: Quem, inquit, di- [Matth. 16.] (C) cunt homines eſſe filium hominis? cumq. illi diuerſas aliorum opiniones retexuiſſent: Vos, ait, quem me eſſe dicitis? Me vtique, qui ſum filius hominis, & quem in forma ſerui atque in veritate carnis aſpicitis, quem me eſſe dicitis? Vbi beatus Petrus diuinitus inſpiratus, & confeſſione ſua omnibus gentibus profuturus; Tu es, in- [Ibid.] quit, Chriſtus filius Dei viui. Nec immerito beatus eſt pronuntiatus à Domino, & à principali petra ſoliditatem & virtutis traxit & nominis, qui per reuelationem Patris eumdem & Dei filium eſt confeſſus, & Chriſtum; quia vnum horum ſine alio receptum, non proderat ad ſa- (D) lutem: & æqualis erat periculi, Dominum I E S V M Chriſtum aut Deum tantummodo ſine homine, aut ſine Deo ſolum hominem credidiſſe. Poſt reſurrectionẽ vero Domini, quæ vtique veri corporis fuit, quia non alter eſt reſuſcitatus, quàm qui fuerat crucifixus & mortuus, quid aliud quadraginta dierum mora geſtum eſt, quàm vt fidei noſtræ integritas ab omni caligine mundaretur? Colloquens enim cum diſcipulis ſuis, [Act. 1. a] & cohabitans atque conueſcens, & pertractari [Ioan. 20.] ſe diligenti curioſoq. contactu ab eis, quos dubietas perſtringebat, admittens, ideo & clauſis ad diſcipulos ianuis introibat, & flatu ſuo dabat [Ibid.] (E) Spiritum ſanctum, & donato intelligentiæ lumine, ſacrarum ſcripturarum occulta pandebat: [Luc. 24.] & rurſus idem vulnus lateris, fixuras clauorum, & omnia recentiſſimæ paſſionis ſigna monſtra- [Ioan. 20.] bat, dicens: Videte manus meas & pedes, quia ego ipſe ſum. palpate & videte, quia ſpiritus [Luc. 24.] carnem & oſſa non habet, ſicut me videtis habere: vt agnoſceretur in eo proprietas diuinæ humanæq. naturæ indiuidua permanere, & ita ſciremus Verbum non hoc eſſe quod carnem, & vt vnum Dei Filium & Verbum confiteremur & carnem. Quo Fidei ſacramento Eutyches iſte

nimium

nimium æſtimandus eſt vacuus, qui naturam noſtram in Vnigenito Dei nec per humilitatem mortalitatis, nec per gloriam reſurrectionis agnouit: nec ſententiam beati Apoſtoli & Euangeliſtæ Ioannis expauit, dicentis: (1. Ioan. 4.) Omnis ſpiritus qui confitetur IESVM Chriſtum in carne veniſſe, ex Deo eſt: & omnis ſpiritus, qui ſoluit IESVM, ex Deo non eſt, & hic eſt antichriſtus. Quid autem eſt ſoluere IESVM, niſi humanam ab eo ſeparare naturam, & ſacramentum fidei, per quod vnum ſaluati ſumus, impudentiſſimis vacuare figmentis? Caligans vero circa naturam corporis Chriſti, neceſſe eſt vt etiam in paſſione eius eadem obcæcatione deſipiat. Nam ſi crucem Domini non putat falſam, & ſuſceptum pro mundi ſalute ſupplicium verum fuiſſe non dubitat, cuius credit mortem, agnoſcat & carnem: nec diffiteatur noſtri corporis hominem, quem cognoſcit fuiſſe paſſibilem; quoniam negatio veræ carnis, negatio eſt etiam corporeæ paſſionis. Si ergo Chriſtianam ſuſcipit Fidem, & à prædicatione Euangelij ſuum non auertit auditum, videat quæ natura transfixa clauis pependerit in crucis ligno, & aperto per militis (Ioan. 19. f) lanceam latere crucifixi, intelligat vnde ſanguis & aqua effluxerint, vt Eccleſia Dei & lauacro rigaretur & poculo. Audiat & beatum Petrum (1. Pet. 1.) Apoſtolum prædicãtem, quòd ſanctificatio Spiritus per aſperſionem fiat ſanguinis Chriſti. Nec tranſitorie legat eiuſdem Apoſtoli verba, dicentis: (Ibid. d) Scientes, quòd non corruptibilibus argento vel auro redempti eſtis de vana veſtra conuerſatione paternæ traditionis, ſed pretioſo ſanguine quaſi Agni incontaminati & immaculati IESV Chriſti. Beati quoque Ioannis Apoſtoli teſtimonio non reſiſtat, dicentis: (1. Ioan. 1.) Et ſanguis IESV filij Dei emundat nos ab omni peccato. Et iterum: (1. Ioan. 5.) Hæc eſt victoria quæ vincit mundum, fides noſtra. Et quis eſt qui vincit mundum, niſi qui credit quoniam IESVS eſt filius Dei? Hic eſt qui venit per aquam & ſanguinem, IESVS Chriſtus: non in aqua ſolum, ſed in aqua & ſanguine. Et ſpiritus eſt qui teſtificatur, quoniam Chriſtus eſt veritas. Quia tres ſunt qui teſtimonium dant, ſpiritus, aqua & ſanguis: & hi tres vnum ſunt. Spiritus vtique ſanctificationis, & ſanguis redemptionis, & aqua baptiſmatis, quæ tria vnum ſunt, & indiuidua manent, nihilq. eorum à ſui connexione ſeiungitur: quia catholica Eccleſia hac fide viuit ac proficit, vt in Chriſto IESV nec ſine vera diuinitate humanitas, nec ſine vera credatur humanitate diuinitas. Cum autem ad interlocutionem examinis veſtri Eutyches reſponderit, dicens: Confiteor ex duabus naturis fuiſſe Dominum noſtrum ante adunationem, poſt adunationem vero vnã naturam confiteor: miror tam abſurdam, tamq. peruerſam eius profeſſionem nulla iudicantium increpatione reprehenſam, & ſermonem nimis inſipientem nimiſq. blaſphemum ita omiſſum, quaſi nihil quod offenderet, eſſet auditum, cum tam impie duarum naturarum ante incarnationem vnigenitus Dei Filius fuiſſe dicatur, quàm nefarie poſtquam Verbum caro factum eſt, natura in eo ſingularis aſſeritur. Quod ne Eutyches ideo vel recte, vel tolerabiliter æſtimet dictum, quia nulla veſtra eſt ſententia confutatum, dilectionis tuæ diligentiam commonemus, frater chariſſime, vt ſi per inſpirationem miſericordiæ Dei ad ſatisfactionem cauſa perducitur, imprudentia hominis imperiti etiam ab hac ſenſus ſui ‖ peſte per te purgetur. (‖ macula) Qui quidem, ſicut geſtorum ordo patefecit, bene cœperat à ſua perſuaſione diſcedere, cùm veſtra ſententia coarctatus, profiteretur ſe dicere, quod ante non dixerat, & ei fidei acquieſcere, cuius prius fuiſſet alienus. Sed cùm anathematizando impio dogmati noluiſſet præbere conſenſum, intellexit eum fraternitas veſtra in ſua manere perfidia, dignumq. eſſe qui iudicium condemnationis exciperet. De quo ſi fideliter atque vtiliter dolet, & quàm recte mota ſit Epiſcopalis auctoritas, vel ſero cognoſcit, vel ſi ad ſatisfactionis plenitudinem omnia quæ ab eo male ſunt ſenſa, viua voce & præſenti ſubſcriptione damnauerit, non erit reprehenſibilis erga correctum quantacumque miſeratio: quia Dominus noſter verus & (Ioan. 10.) bonus paſtor, qui animam ſuam poſuit pro ouibus ſuis, & qui venit animas hominum ſaluare, (Luc. 9. g) non perdere, imitatores nos ſuæ vult eſſe pietatis, vt peccantes quidem iuſtitia coerceat, conuerſos autem miſericordia non repellat. Tunc enim demum fructuoſiſſime Fides vera defenditur, quando etiam à ſectatoribus ſuis opinio falſa damnatur. Ad omnem vero cauſam pie ac fideliter exequendam, fratres noſtros Iulianum Epiſcopum, & Renatum Presbyterum tituli ſancti Clementis, ſed & filium meũ Hilarum Diaconum vice noſtra direximus: quibus Dulcitiũ notarium noſtrum, cuius fides nobis eſt ſæpe probata, ſociauimus, confidentes adfuturum diuinitatis auxilium, vt is qui errauerat, damnata ſenſus ſui prauitate ſaluetur.

Ex eadem Actione. (Act. 4. 216.)

Atticus reuerendiſſimus Epiſcopus Nicopolitanæ ciuitatis dixit: Quoniam præſtitit magnificentia veſtra ſuatum aurium facilitatem cum patientia, precamur & inducias dari nobis, vt intra paucos dies tranquilla mente & non turbato animo, quæ Deo placent, à ſanctis Patribus ordinentur. Quoniam vero nunc domini noſtri & ſanctiſſimi patris & Archiepiſcopi Leonis, adornantis Apoſtolicam Sedem, lecta eſt Epiſtola, oportet vero & beatæ memoriæ Cyrilli epiſtolam ſcriptam ad Neſtorium, (in qua iubet eum conſentire duodecim capitulis) & hanc dari nobis, vt in tempore diſceptationis parati inueniamur. Reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Si iubetis dari nobis inducias, petimus Patres perſcrutari. Magnificentiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Differatur audientia vſque ad quinque dies, vt inter hos conueniens veſtra ſanctitas ad ſanctiſſimum Archiepiſcopum Anatolium, communiter de Fide tractetis; vt qui dubitant, doceantur.

Ex quarta Actione eiuſdem ſancti Concilij. (Pag. 270. b)

Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Vnuſquiſque

reuerendiſſimorum Epiſcoporum huius præſentis ſancti Concilij, quomodo credit, per ſcripturam ſine aliquo metu, Deum præ oculis habens, feſtinet exponere, ſciens quia ſacratiſſimus & pijſſimus Dominus noſter ſecundum expoſitionem ſanctorum Patrum trecentorum decem & octo, & ſecundum expoſitionem ſanctorum centum quinquaginta, qui poſt hæc collecti ſunt, & ſecundum canonicas epiſtolas & expoſitiones ſanctorum Patrum, Gregorij, Baſilij, Hilarij, Athanaſij, Ambroſij, & Cyrilli canonicas duas epiſtolas, quæ ſunt in primo Epheſino publicatę Concilio atque firmatæ, credit, nullo modo ab eorum fide recedens. Nam & reuerendiſſimus Archiepiſcopus ſenioris Romæ Leo pro contentione quæ ab Eutyche infideliter contra catholicam religionem facta eſt, videtur ad reuerendiſſimæ memoriæ Flauianum epiſtolam direxiſſe.

Et poſt alia.

Pag. 171. c Glorioſiſſimi Iudices & ampliſſimus Senatus dixerunt: Quoniam ſancta Euangelia poſita à reuerentia veſtra* perſpeximus, ſinguli reuerendiſſimi Epiſcopi qui conuenerunt, doceant ſi expoſitio trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui olim in Nicæa collecti ſunt, & poſt hæc centum quinquaginta qui in regia congregati ſunt ciuitate, conſonat Epiſtolæ reuerendiſſimi Papæ Leonis.

* perſpicimus,

Anatolius reuerendiſſimus Epiſcopus regiæ Conſtantinopolis dixit: Epiſtola ſanctiſſimi & Apoſtolici Archiepiſcopi Leonis conſonat Symbolo trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum qui apud Nicæam, & centum quinquaginta qui apud Conſtantinopolim poſtea ſunt collecti, qui eamdem Fidem confirmauerunt: ſed & ijs quæ in Epheſo ſub beatiſſimo & ſanctiſſimo Cyrillo geſta ſunt ab vniuerſali & ſancto Concilio, quando maledictum Neſtorium condemnauit. Quapropter conſenſi, & eidem Epiſtolæ libenter ſubſcripſi.

Paſchaſinus & Lucentius viri reuerendiſſimi Epiſcopi, & Bonifacius vir reuerendiſſimus Preſbyter, vicarij Sedis Apoſtolicæ, per Paſchaſinum dixerunt: Manifeſtum eſt, nec poterit dubitari, vnam Fidem beatiſſimi Papæ Sedis Apoſtolicæ rectoris Leonis cum trecentorum decem & octo apud Nicæam Patrum concordare, atque ſeruari; ſed & centum quinquaginta apud Conſtantinopolim congregatorũ Sacerdotum, qui eamdem Fidem firmauerunt; ſed & Cyrilli ſanctæ recordationis viri apud Epheſum (quando Neſtorius pro ſuo errore damnatus eſt) ſtatuta in nullo penitus diſcordare. Ideoq. etiam beatiſſimi Papæ Leonis Epiſtola, quæ eamdem Fidem expoſuiſſe pro erroris Eutychis cauſa dinoſcitur, vno ſenſu vnoq. ſpiritu videtur illi Fidei eſſe coniuncta.

Maximus reuerendiſſimus Epiſcopus Antiochiæ Syriæ dixit: Concordat Epiſtola ſanctiſſimi Archiepiſcopi regiæ Romæ Leonis expoſitionibus trecentorum decem & octo apud Nicæam ſanctorum Patrum, & centum quinquaginta apud Conſtantinopolim nouam Romam,

A & in Epheſo à ſanctiſſimo Cyrillo expoſitæ Fidei, & ſubſcripſi.

Stephanus reuerendiſſimus Epiſcopus Epheſi dixit: Conſonat, & ſubſcripſi.

Diogenes reuerendiſſimus Epiſcopus Cyzici dixit: Conſonat, & ſubſcripſi.

Et cum omnes ſequenter eadem interlocuti eſſent, omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Omnes conſentimus, omnes confitemur, omnes ſimiliter credimus, omnes eadem ſapimus: ſic ſapimus, ſic credimus.

Sancta Synodus dixit: Ex his quæ recitata ſunt, manifeſtum factum eſt, quomodo ſanctę Synodi ea quæ apud eas proferuntur, probare ſolent. B Cum enim illi ſanctiſſimi viri qui recitatas epiſtolas ſcripſerunt, ſic ſplenduerunt, tamẽ epiſtolarum earum comprobationem non ſimpliciter, nec ſine inquiſitione fecerunt, niſi per omnia cognouiſſent conſonare eas expoſitioni & doctrinæ ſanctorum Patrum, ad quam & collatio facta eſt. Vnde omnes qui in Synodo fuerunt, vna voce & conſonantia vſi ſunt. Hanc igitur regulam ſequentes, perſpicimus recitari definitionem pro Fide expoſitam à ſancto Chalcedonenſi Concilio. Et cum ſuſcepiſſet Stephanus reuerendiſſimus Diaconus & notarius & C inſtrumentarius, recitauit.

SAncta & magna & vniuerſalis Synodus, quæ ſecundum gratiam Dei & decretum pijſſimorum Imperatorum Valentiniani & Marciani Auguſtorum, congregata eſt in Chalcedonenſi ciuitate, metropoli prouinciæ Bithyniæ, in baſilica ſanctæ ac triumphatricis martyris Euphemiæ, ſtatuit quæ ſubter comprehenſa ſunt. Concil. Chalc. Act. 5. 319. 2

Dominus & Saluator noſter IESVS Chriſtus, Fidei agnitione proprios confirmans diſcipulos, ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis: vt nulla Fidei diſſenſio inter proximos oriatur, ſed ea æquo veritatis prædicatio D oſtendatur. Sed quia non deſinit malignus in ipſis pietatis ſeminibus zizania ſua inſerere, & noui quiddam aduerſus veritatem ſemper excogitare: idcirco Dominus noſter humano generi ſolite cupiens prouidere, pijſſimum hunc & fideliſſimum Imperatorem erexit ad zelum: qui vndique ſacerdotum Pontifices ad ſe conuocauit, vt gratia Domini noſtri IESV Chriſti cooperante, omnem mendacij peſtilentiam ab ouibus Chriſti remoueat, eaſq. veritatis germinibus reficiat. Quod & communi decreto peregimus, erroris quidem ſectam abijcientes, & puram & rectam Patrum Fidem renouantes, trecentorum E decem & octo Patrum Symbolum omnibus prędicantes: & velut * Patres alios centum quinquaginta huic pijſſimo titulo conſentientes notauimus, qui poſt hæc in ampliſſima vrbe Conſtantinopolitana conuenientes, etiam ipſi eamdem Fidem conſignauerunt. Statuimus igitur, ordinem & omnes Fidei formulas cuſtodientes, & nos ſanctæ etiam Synodi dudum Epheſi factę, cuius fuerũt auctores venerabilis memoriæ Cæleſtinus Romanæ vrbis, & Cyrillus Alexandrinæ Eccleſiæ ſacerdotes, vt præfulgeat quidem recta & inculpabilis Fidei expoſitio trecentorum

Ioan. 14.

Matth. 13.

* horum domeſticos

rum decem & octo ſanctorum ac beatiſſimorum
Patrum, qui in Nicæa ſub Conſtantino piæ me-
moriæ Imperatore conuenerunt: obtinere autē
& centum quinquaginta ſanctorum Patrum qui
in vrbe Conſtantinopolitana conuenerunt, de-
cretum, ad peremptionem quidem ſectarū tunc
pullulantium, confirmationem vero ipſius catho
licæ atque Apoſtolicæ noſtræ Fidei.

*Symbolum trecentorum decem & octo ſanctorum
Patrum, qui in Nicæa conuenerunt.*

CRedimus in vnum Deum, Patrem omnipo-
tentem, omnium viſibilium & inuiſibilium
conditorem. Et in vnum Dominum IESVM
Chriſtum, Filium Dei, de Patre natum vnigeni-
tum, hoc eſt, de ſubſtantia Patris: Deum ex Deo,
lumen ex lumine, Deum verum ex Deo vero; na-
tum, non factum, homouſion Patri, hoc eſt, eiuſ-
dem cum Patre ſubſtantiæ, per quem omnia fa-
cta ſunt quæ in cælo & quæ in terra. Qui pro-
pter nos homines, & propter noſtram ſalutem
deſcendit, & incarnatus, & homo factus, paſſus
eſt, & reſurrexit tertio die, & aſcendit in cælos,
inde venturus iudicare viuos & mortuos. Et in
ſanctum Spiritum. Eos autem qui dicunt: Erat
aliquando quando non erat, & antequam naſce-
retur non erat, & quia ex non extantibus factus
eſt, aut ex alia ſubſiſtentia vel ſubſtantia dicunt
eſſe, aut conuertibilem aut mutabilem Filium
Dei, anathematizat catholica & Apoſtolica Ec-
cleſia.

Symbolum centum quinquaginta Patrum.

CRedimus in vnum Deum, Patrem omnipo-
tentem, factorem cæli ac terræ, viſibilium
omnium & inuiſibilium. Et in vnum Dominum
noſtrum IESVM Chriſtum, Filium Dei vnigeni-
tum, ex Patre natum ante omnia ſæcula; Deum
ex Deo, lumen ex lumine, Deum verum ex Deo
vero; natum, non factum, homouſion Patri, hoc
eſt, eiuſdem cum Patre ſubſtantiæ, per quem om-
nia facta ſunt. Qui propter nos homines, & pro-
pter noſtram ſalutem deſcendit, & incarnatus
eſt de Spiritu ſancto ex Maria virgine, homo fa-
ctus, crucifixus eſt pro nobis ſub Pontio Pilato,
& ſepultus, tertio die reſurrexit, aſcendit ad cæ-
los, ſedet ad dexteram Patris, iterum venturus
eſt in gloria iudicare viuos & mortuos, cuius re-
gni non erit finis. Et in Spiritum ſanctum Do-
minum & viuificatorem, ex Patre procedentem,
cum Patre & Filio coadorandum & conglorifi-
candum, qui locutus eſt per Prophetas. In vnā
catholicam & Apoſtolicam Eccleſiam. Confi-
temur vnum baptiſma in remiſſionem peccato-
rum: expectamus reſurrectionem mortuorum,
& vitam futuri ſæculi, Amen.

Sufficeret quidem ad pleniſſimam pietatis
agnitionem & confirmationem, ſapientiſſimum
hoc & ſalutare diuinæ gratiæ Symbolum. De
Patre enim & Filio & Spiritu ſancto doctrinam
perfectam edocet, & incarnationem Domini fi-
deliter ſuſcipientibus manifeſtat. Sed quoniam
hi qui prædicationem veritatis deſtruere nitun-
tur, quaſdam per proprias hæreſes vocum noui-
tates parturiunt, (quidam enim Dominicæ di-
ſpenſationis myſterium pro nobis actum auden-
A tes corrumpere, & vocabulum θεοτόκον, quod eſt,
Dei genitrix, in Virgine denegantes, alij autem
temperamentum confuſionemq. inducentes, &
vnam eſſe naturam carnis & Deitatis inſenſate
componētes, paſſibilem Vnigeniti diuinam na-
turam tali confuſione prodigioſe diuulgant)
idcirco omnem aduerſus veritatem opponendā
ab ipſis machinationem volens excludere hæc
ſancta & magna vniuerſalis Synodus, antiquam
prædicationem immobilem docens, ſtatuit præ-
cipue trecentorum decem & octo ſanctorum Pa-
trum Fidem incontaminatam manere: & pro-
pter eos qui Spiritui ſancto aduerſantur, Patrū
B paulo poſteriore tempore in vrbe Conſtantino-
politana centum quinquaginta conuenientium
de ſubſtantia Spiritus ſancti traditam doctrinā
corroborauit, quam etiam illi omnibus inſinua-
uerunt, non quòd præcedentibus aliquid deeſſet
adijcientes, ſed de Spiritu ſancto eorumdem in-
tellectum aduerſus eos qui Deitatis eius domi-
nationem nituntur adimere, ſcripturarum teſti-
monijs plenius manifeſtantes. Propter eos ſa-
ne qui diſpenſationis myſteriū tentant corrum-
pere, & purum hominem eſſe qui ex ſancta Vir-
gine natus eſt, impudenter diuulgant, beatiſſimi
Cyrilli Alexandrinæ quondam Eccleſiæ ſacerdo-
C tis ſynodicas epiſtolas, tam ad Neſtorium, quàm
ad ceteros per Orientem, congruas ſuſcepit, ad
confutationem quidem Neſtorianæ amentiæ,
interpretationem vero eorum qui religioſo zelo
ſalutaria Symboli cupiunt intellectum. Quibus
& epiſtolam ſancti & beatiſſimi primę Sedis Ar-
chiepiſcopi Leonis, ſcriptam ad Flauianum ſan-
ctæ recordationis Archiepiſcopum, ad perimen-
dam Eutychis malignitatem, quæq. magni Pe-
tri confeſſioni concordat, & communem quam-
dam [a]paginam exiſtentem contra eos qui male a columnam
credunt, ad confirmationem catholicæ religio-
nis euidenter ſubiunxit. Nam & eos qui in duos
D filios diſpenſationis Dominicæ myſterium ſcin-
dere moliuntur, execratur: & eos qui paſſibilem
diuinitatem vnigeniti Filij audent aſſerere, de
concilio ſacerdotum repellit: & eos qui in dua-
bus naturis Chriſti temperamentum vel confu-
ſionem argumentātur, auerſatur: & qui cæleſtē
aut alterius cuiuſcumque ſubſtantiæ exiſtere
formam ſerui, quam ex nobis aſſumpſit, inſanien
do aſſerunt, procul abijcit: & eos qui duas qui-
dem ante adunationem naturas Domini decla-
rant, vnam vero poſt adunationem confingunt,
anathema facit. Conſentientes igitur ſanctis
Patribus, vnum eumdemq. filium confiteri Do-
E minum noſtrum IESVM Chriſtum conſona vo-
ce pariter edocemus, perfectum eumdem in di-
uinitate, perfectum eumdem in humanitate,
Deum verum & hominem verum eumdem ex
anima rationali & corpore, ſecundum diuinita-
tem vnius cum Patre naturæ, ſecundum huma-
nitatem eumdem vnius naturæ nobiſcum, per
omnia ſimilem nobis abſque peccato: ante ſæ-
cula quidem ex Patre natum ſecundum diuini-
tatem, in nouiſſimis vero diebus eumdem pro-
pter nos & noſtram ſalutem ex Maria virgine
Dei genitrice ſecundum humanitatem, vnum

eumdemq. Chriſtum, Filium, Dominum, Vnigenitum, in duabus naturis inconfuſe, immutabiliter, indiniſe, inſeparabiliter cognoſcendum; in nullo naturarum differenrias propter humanitatem perimendas, magis autem ſalua vtriuſque naturæ proprietate, & in vna perſona vnaq. ſubſiſtentia concurrente, non in duabus perſonis partiendum vel diuidendum, ſed vnũ eumdemq. Filium vnigenitum, Deum Verbum, Dominum IESVM Chriſtum, ſicut ab exordio Prophetæ de eo, & ipſe nos IESVS Chriſtus erudiuit, & Patrum nobis tradidit Symbolum. His itaque cum omni vndique ſubtilitate & diligentia à nobis ordinatis, ſtatuit ſancta & vniuerſalis Synodus, aliã Fidem nulli licere proferre, aut ſcribere, aut componere, aut ſapere, aut docere aliter. Qui vero audent aut exponere aliam Fidẽ, aut proferre, aut docere, aut tradere aliud Symbolum volentibus conuerti ad ſcientiam veritatis ex gentibus, aut ex Iudæis, vel hæreticis quibuſcumque, ſi quidem Epiſcopi aut clerici fuerint, alienos eſſe Epiſcopos ab epiſcopatu, & clericos à clero; ſi vero monachi vel laici fuerint, anathema fieri.

Sancta Synodus dixit: Nunc neceſſarium nobis eſſe videtur conferre Epiſtolam, quã Ibas ſcripſiſſe dicitur, cũ definitione pro Fide à Chalcedonenſi Concilio prolata, & inſuper ad ea quæ ibi acta ſunt, necnon etiam cum his quæ ſancti Patres ſcripſerunt: conſiderare autem & quæ conſonanter prædictæ Epiſtolæ, & Theodoro & Neſtorio hæreticis expoſita ſunt. Notarij dixerunt: Ea quæ pro his annotaſtis, præ manibus habemus. Sancta Synodus dixit: Recitentur. Et cum accepiſſet Thomas reuerentiſſimus Diaconus & notarius, recitauit.

Chalcedonenſis ſancta Synodus in definitione quam de Fide fecit, prædicat Deum Verbum incarnatum, hominem factum eſſe, qui eſt Dominus noſter IESVS Chriſtus, vnus de ſancta Trinitate: Epiſtola, eos qui Verbum Deum incarnatum & hominem factum eſſe dicunt, hæreticos & Apollinariſtas vocat.

Sancta Chalcedonenſis Synodus Dei genitricem ſanctam virginem Mariam prædicat: Epiſtola autem ſanctam virginem Mariam abnegat Dei genitricem eſſe. Dicit enim: *Quomodo poſſibile eſt accipi Deum Verbum, qui ab initio eſt, pro templo ex Maria nato? aut illud, Minoraſti eum paulo minus ab Angelis, de Deitate Vnigeniti? Diuina ſcriptura, & ſancti Patres & doctores Eccleſiæ exinanitionem & minorationem Dei Verbi incarnati eſſe dicunt.* Pſalm. 8.

Iterum Chalcedonenſis ſancta Synodus in definitione quam pro Fide expoſuit, omnes ſequi ſe dicit formas ſancti Epheſini primi Concilij, & Neſtorium anathematizat: Epiſtola autem iniuriat Epheſinam primam ſanctam Synodum, & Neſtorium defendit, tamquam ſine examinatione & quæſtione ab ea damnatum.

Chalcedonenſis ſancta Synodus Cyrillum ſanctæ memoriæ & doctorem ſibi adſcribit, & ſuſcipit ſynodicas eius epiſtolas, quarum vni duodecim capitula ſuppoſita ſunt, ex quibus Neſtorius

A condemnatus eſt: Epiſtola autem de Neſtorio quidem, qui tanta blaſphemauit, & condemnatus eſt, dicit quòd putatus eſt quibuſdam de ſecta Pauli Samoſateni eſſe, Cyrillum vero ſanctæ memoriæ hæreticum vocat, & dicit de eo, quòd lapſus eſt in Apollinarij dogma, eo quòd dicit quòd ipſe Deus Verbum homo factus eſt: & cum impia vocaſſet duodecim Capitula, dicit quòd in eis vnam naturam dixit Cyrillus Deitatis & humanitatis Domini noſtri IESV Chriſti, vt nõ ſit differentia inter templum, & eum qui in templo habitat. Ex quibus manifeſte oſtenditur ſcriptor Epiſtolæ, quòd duas introducens perſonas,
B accuſat ſanctum Cyrillum, qui ſecutus eſt anteriores ſanctos Patres & doctores Eccleſiæ, & duarum naturarum ſecundum ſubſiſtentiam vnitatem edocuit; quod non vnam naturam Deitatis & humanitatis Domini noſtri IESV Chriſti ſignificat, ſed quòd Deus Verbum incarnatus, homo factus eſt. Qui enim impietatẽ Theodori & Neſtorij inſertam Epiſtolæ vindicant, diuiſionem diligentes, & propter hoc duas perſonas introducentes, accuſant vnitatem, quæ ſecundum ſubſiſtentiam eſt. Hanc autem faciunt accuſationem contra huiuſmodi confeſſionem, quoniam diuiſionem non ſuſcipit. Certum ete-
C nim eſt quòd vnitas ſecundum ſubſiſtentiam, inconfuſa & indiuiſa cuſtodit ea quæ conuenerũt, ex quibus ineffabilis vnitio facta eſt.

Iterum impiæ ſcriptor Epiſtolæ, volens ſecundum Theodori & Neſtorij impietatem ſeparatim Deo Verbo, & ſeparatim homini Euangelicas & Apoſtolicas voces diuidere, accuſat ſanctæ memoriæ Cyrillum eo quòd non ſecundum eorum inſaniam per partes duabus perſonis voces diuidit. Quòd autem ſanctæ memoriæ Cyrillus vocum quidem ſcit differentiam in vno Domino noſtro IESV Chriſto Deo Verbo incar-
D nato, non autem diuidit eas per partes, & diſtribuit ſeparatim Deo Verbo, & ſeparatim homini, euidenter in ſuis expoſitionibus ita ſcribit: In explan. Anath. 4. in 3. p. Conc. Epheſ. 507.
Vocum autem differentiam nullo modò interemimus, licet interdiximus diuidere eas, vt Filio ſeparatim Deo Verbo qui ex Patre eſt, & vt homini iterum ſeparatim filio intelligendo, qui ex muliere eſt. Ex quibus oſtenditur ſcriptor Epiſtolæ hæreticus & calumniator.

Iterum Chalcedone congregati ſancti Patres conſonanter in geſtis apud eos habitis confitentur ita credere, ſicut expoſuit ſanctæ memoriæ Cyrillus, & anathematizant eos qui ita non cre-
E dunt: Epiſtola de eo & qui ſimilia ei ſapiunt, dicit quòd in confuſione & pœnitentia ſunt, contraria priori ſuæ doctrinæ docentes.

Chalcedonenſe ſanctum Concilium in definitione quam de Fide expoſuit, anathematizat eos qui aliud Symbolum, præter quod expoſuerunt trecenti decem & octo ſancti Patres, componunt aut tradunt: Epiſtola laudat Theodorum, qui ſuper alias innumerabiles blaſphemias, auſus eſt & impium exponere ſymbolum, in quo aliud dicit Deum Verbum, & aliud Chriſtum; & anathematizat idem Theodorus eos qui non ſecundum ſceleratum quaſi ſymbolum ipſius ſapiunt, Concil. Epheſ. Act.6.436.

piunt, vt ſecundum inſaniam ipſius omnes ſanctos Patres & doctores Eccleſiæ condemnaret. [Ibid. 442.] Hoc autem impiũ Theodori ſymbolum in Epheſino primo Concilio prolatum anathematizatum eſt cum ſuo ſcriptore.

Iterum Chslcedonēſis ſauƈta Synodus Domnum Antiochiæ Epiſcopum, eo quòd ſcripſit debere taceri duodecim Capitula ſanctæ memoriæ Cyrilli, & poſt mortem condemnauit, cum confirmaſſet condemnationem eius, & ſuſcepiſſet Maximi ordinationem. Si igitur propter duodecim Capitula Domnus condemnatus eſt, quomodo dicere præſumunt quidam, Epiſtolã, quæ impia eadem duodecim Capitula dicit, [B] ſuſceptam eſſe à ſancto Chalcedonenſi Concilio?

Sancti Patres & doctores Eccleſiæ, quos ſecuta eſt ſancta Chalcedonenſis Synodus, differentiam Deitatis & humanitatis ſignificare volentes, duas dicentes naturas, vnitatem earum ſecundum ſubſiſtentiam confitentur, quod eſt vnus Dominus IESVS Chriſtus, Dei Verbum incarnatus, & homo factus: ſcriptor autem Epiſtolæ dicens duas naturas, & vnam virtutem, & vnam perſonam, & vnum filium, & non confitens quòd Deus Verbum incarnatus & homo factus eſt, (quod eſt duarum naturarum ſecundum ſubſiſtentiam vnitas) cuius duas naturas dicit. [C] Sed certum eſt, quòd pro perſonis naturas ponit, & affectualem vnitatem dicit ſecundum Theodorum & Neſtorium impios, quos defendit & laudat ſcriptor Epiſtolæ. Et iſti enim duas perſonas, & duos Chriſtos, & duos filios dicentes, ſuã impietatem obumbrare volentes, duas naturas & vnum filium dixerunt. Dicit enim impius Neſtorius in epiſtola ad Alexandrum Hierapolitanum Epiſcopum, eadem ei ſapientem, hæc: *Oportet manere naturas in ſuis proprietatibus, & ſic per mirabilem & omnem rationem excedentem vnitatem, vnam intelligi gloriam, & vnum confiteri filium.* [D] Et iterum: *Non duas perſonas vnam perſonam facimus, ſed vna appellatione Chriſti duas naturas ſimul ſignificamus.* Theodorus autem, ſicut prædiximus, affectualem vnitatem dicens, & naturas pro perſonis ſiue ſubſiſtentijs accipiens, ita dicit in vndecimo libro de Incarnatione: *Ad hæc itaque ſufficiunt quidem & quæ diximus, vbi & naturarum differentiam oſtendimus, & perſonæ vnitatem, & quòd ſecundum naturas iſte quidem beneficium accipit, ille autem beneficium dat, certa conſtituta vnitate, ex qua indiuiſe ab vniuerſa creatura honor impletur.* Oportet conſiderare, quòd cum naturas dixiſſet, & ad perſonas peruenit, inferens quòd iſte [E] quidem beneficium dat, ille autem beneficium accipit, per ſolum honorem duarum perſonarũ vnitatem dicens, ſicut & Neſtorius vnum filium ſecundum gloriam confitetur. Quomodo autem & Neſtorius duas dicit naturas, & quòd pro perſonis eas accipit, licet videtur vnum dicere filium, euidenter ex eius blaſphemijs demonſtratur, quas ſanctæ memoriæ Cyrillus contra eum [Concil. Epheſ. Act. 1. 361.] in Epheſo protulit, ita habentes: *Propter hoc & Chriſtus Deus Verbum nominatur, quoniam habet coniunctionem ad Chriſtum perpetuam.* Et in alijs Neſtorius dicit: *Propter eum qui induit, eum qui indutus eſt adoro: propter eum qui occultus eſt, eum qui apparet adoro. Inſeparabilis ab eo qui apparet, Deus eſt: propter hoc eius qui inſeparabilis eſt, honorem non ſeparo, ſeparo naturas, ſed vnio in adoratione.* Et iterum: [Ibid. 359. b] *Quoniam enim filius homo eſt, & Deus (dicit) deſtinauit filium ſuum, factum ex muliere: vt cum* [Galat. 4.] *audieris factum ex muliere, deinde videris nomen appoſitum quod duas naturas ſignificat, vt natiuitatem ex Maria virgine, filium quidem voces, (filium etenim Dei peperit & Chriſtotocos virgo) ſed quoniam filius Dei duplex eſt ſecundum naturas, non genuit quidem filium Dei, ſed genuit humanitatem, quæ eſt filius propter coniunctum ei filium.* Theodorus autem in octauo de Incarnatione libro, & ipſe naturas pro perſonis accipiens, ita dicit: *Sicut & Dominus de viro & muliere dicit, quòd iam non ſunt duo,* [T. 359. d] [Matth. 19.] *ſed vna caro: dicamus & nos rationabiliter ſecundum vnitatis rationem, quoniam non ſunt duæ perſonæ, ſed vna, ſcilicet naturis diſcretis. Sicut enim ibi non nocet numero dualitatis vnam dici carnem, (certum eſt enim ſecundum quid vna dicitur) ita & hic non nocet naturarum differentia, perſona vnitus. Quando etenim naturas diſcernimus, perfectam naturam Dei Verbi dicimus, & perfectam perſonam, (nec enim ſine perſona eſt ſubſiſtentiam dicere) perfectum autem & hominis naturam, & perſonam ſimiliter. Quando autem ad coniunctionem reſpicimus, vnam perſonam tunc dicimus.*

Inſuper Epiſtola dicit, oportere confiteri in templum, & in eum qui in templo habitat: quod euidenter duas introducit perſonſs. Sed & Neſtorius ijſdem vſus eſt verbis, ita dicens: *Eamus igitur & naturas confitentes, & coniunctionem naturarum conſtringentes: & dignitatem quidem dicentes vnam & dominationem vnam templi & qui in templo habitat, duas autem naturas.* Et iterum dicit: *Dominus enim & templum eſt propter coniunctam ei dominationem.* Ex his autem Neſtorij verbis, & ex his quæ in Epiſtola continentur, manifeſtum eſt quòd alium dicunt Chriſtum, quem templũ vocant, & alium Deum Verbum, quem dicunt habitare in templo: & ſecundum eorum impietatem, affectualem dicentium vnitatem, nulla fit differentia inter Chriſtũ & fideles homines, de quibus dixit Apoſtolus: Vos templum Dei [1. Cor. 3.] eſtis, & ſpiritus Dei habitat in vobis.

Quoniam vero & vnam virtutem in duabus naturis dicit ſcriptor Epiſtolæ, hoc & Theodorus & Neſtorius dicunt, quos laudat & defendit. Theodorus quidem in duodecimo libro eiuſdem opuſculi, ita dicens: *Ad hæc aut. vbi beatus Apoſtolus reſpondens, conatur oſtendere, quomodo particeps eſt diuini honoris, & quod eo fruitur non propter ſuam naturam, ſed propter inhabitantem virtutem.* Oportet & conſiderare, quòd purum hominem dicunt Chriſtum, non propter ſuam honorandum naturam, ſed propter in eo habitãtem virtutem. Neſtorius autem de dicto in Euangelio, Quòd ſimile eſt regnum cælorum homini regi, ita dicit: [Matth. 10. & 22.] *Coniunctionis & dignitatis, & ad quod videtur potentiæ, & diuinæ filiationis, & ipſius nominis Chriſti non eſt diuiſio, rationis autem Deitatis & humanitatis eſt diuiſio.* Hanc autem impietatem vnitatis quæ ſecundum virtutem eſt, beatus Cyrillus interimens,

Anathematiſmo 9.

mens, ita dicit: Si quis dicit, per coniunctionem ſecundum dignitatem, vel auctoritatem, vel potentiam ſiue virtutem, & non magis conuentu qui eſt ſecundum vnitatem naturalem, vnitionē factam eſſe, anathema ſit. Hanc doctrinam accepi à ſanctis Patribus, per quam condemnant eos qui non confitentur quòd Deus Verbum carni animatæ anima rationabili & intellectuali ſecundum ſubſiſtentiam vnitus eſt, ſed dicunt vnitatem factam eſſe ſecundum dignitatem & auctoritatem & virtutem. Vna enim virtus & vna gloria vel dignitas, non ſicut ſcriptor Epiſtolæ & Theodorus & Neſtorius impie expoſuerunt, in diuerſis naturis dicitur, ſed in diuerſis perſonis eumdem honorem & dignitatem & æqualitatem habentibus, quod in ſancta Trinitate confitemur.

Sancta Synodus dixit: Oſtendit manifeſte facta collatio, quòd cōtraria per omnia eſt Epiſtola quam Ibas ſcripſiſſe dicitur, definitioni quā pro recta Fide ſancta Chalcedonenſis Synodus pronuntiauit. Vnde & procedentes omnes, exegerunt Ibam anathematizare Neſtorium, quem vindicabat impia Epiſtola, & inſuper impia eius dogmata, & ſubſcribere definitioni, quam pro Fide expoſuerunt, ad refutāda certe ea quæ prędicta Epiſtola vindicat. Et hæc fecerunt, pro nullo habentes ea quę ab vno vel duobus pro eadem Epiſtola dicta ſunt, qui & ipſi eiuſdem omnibus facti voluntatis, Ibam ſuſceperunt, cum pœnitentiam egiſſet, & Neſtorium anathematizaſſet, & ſubſcripſiſſet definitioni ab eodem ſancto Concilio expoſitæ.

Omnes Epiſcopi exclamauerunt: Hæc omnes diximus, Epiſtola hæretica eſt, Epiſtolā quæ dicitur Ibæ, omnes condemnamus. Iſtam omnes anathematizamus, Epiſtola aliena Synodo eſt, Epiſtola contraria definitioni eſt, tota Epiſtola hæretica eſt, tota Epiſtola blaſphema eſt. Qui hanc non anathematizat, hæreticus eſt: qui iſtam ſuſcipit, hæreticus eſt. Epiſtolam definitio ſancti Chalcedonenſis Concilij condemnauit. Qui eam ſuſcipit, non confitetur Deum Verbum hominem factum eſſe. Qui eam ſuſcipit, Cyrillum non ſuſcipit. Definitio Chalcedonenſis Concilij Epiſtolam, quæ Ibæ dicitur, eiecit. Vnus Neſtorius, vnus Theodorus: anathema Theodoro & Neſtorio, & Epiſtolæ quæ dicitur Ibæ. Qui Epiſtolam ſuſcipit, Cyrillum reijcit. Qui Epiſtolam ſuſcipit, Chalcedonenſes ſanctos Patres reijcit. Chalcedonenſis Synodi & Cyrilli æterna memoria: ſanctarum quatuor Synodorum æterna memoria. Qui non anathematizat Epiſtolam, Chalcedonenſem Synodum iniuriat. Multis annis Imperatorem, orthodoxū Imperatorem multis annis.

Et poſt iſtas exclamationes ſancta Synodus dixit: Sufficiente quæſtione, quæ pro tribus Capitulis facta eſt, alio die quod agendum eſt conſideremus.

A
COLLATIO SEPTIMA.

IMPERII Domini Iuſtiniani perpetui Auguſti anno xxvij. poſt Conſulatū Baſilij viri clariſſ. anno xij. die vij. kal. Iunias, Indictione I. Conſidentibus in ſecretario venerabilibus Epiſcopis huius regiæ ciuitatis,

Eutychio ſanctiſſimo Patriarcha regiæ Conſtantinopolis nouæ Romæ,

Apollinario ſanctiſſimo Archiepiſcopo Alexandrinæ magnæ ciuitatis,

* Domnino ſanctiſſimo Patriarcha Theopolitanæ magnæ ciuitatis, *Domno

B

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Raphiæ, &

Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Tiberiadis, &

Damiano religioſiſſimo Epiſcopo Sozuſæ, vicē agentibus Euſtochij ſanctiſſimi Epiſcopi Hieroſolymitani,

Benigno religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ Pelagoniæ, vicem agente Eliæ beatiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Cæſareæ primæ Cappadociæ prouinciæ,

Andrea religioſiſſimo Epiſcopo Epheſi,

Sextiliano religioſiſſimo Epiſcopo Tunienſi, vicem agente Primoſi religioſiſſimi Epiſcopi Carthaginis,

C

Megethio religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ Thraciæ,

Anaſtaſio religioſiſſimo Epiſcopo Tabiæ, vicem agente Dorothei religioſiſſimi Epiſcopi Ancyræ,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Ilienſi, vicem agente Euprepij religioſiſſimi Epiſcopi Cyzicenæ ciuitatis,

Euſebio religioſiſſimo Epiſcopo Tyri,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Nicomediæ,

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Nicææ,

D

Conſtantino religioſiſſimo Epiſcopo Chalcedonenſi,

Petro religioſiſſimo Epiſcopo Tarſi,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Cucuſorum, vicem agente Palladij religioſiſſimi Epiſcopi Melitenæ,

Ioanne religioſiſſ. Epiſcopo Cæſareæ Palæſtinæ,

Pompeiano religioſiſſimo Epiſcopo Byzacij,

Amazonio religioſiſſimo Epiſcopo Edeſſæ,

Alexandro religioſiſſimo Epiſcopo Gangrorum,

Thoma religioſiſſimo Epiſcopo Apameæ Syriæ,

Euphranta religioſiſſimo Epiſcopo Tyanorum,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Syriæ,

E

Boſphorio religioſiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Boſtræ,

Philippo religioſiſſimo Epiſcopo Myrorum,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Seleuciæ Iſauriæ,

Iuliano religioſiſſimo Epiſcopo Sardienſi,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Gortynæ,

Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Damaſci,

Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Rhodi,

Firmo religioſiſſimo Epiſcopo Tipaſon Africanæ prouinciæ,

Theo-

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Antiochię Piſidiæ,
Phoca religioſiſſimo Epiſcopo Stalienſi,
Eulogio religioſiſſimo Epiſcopo Pergæ,
Seueriano religioſiſs. Epiſcopo Aphrodiſiadis,
Cyriaco religioſiſſimo Epiſcopo Amidæ,
Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Synnadorum,
Petro religioſiſſimo Epiſcopo Sidæ,
Abraamio religioſiſſimo Epiſcopo Sergiopolitano,
Aſignio reuerendiſſimo Epiſcopo Traianopolitano, vicem agente Ioannis religioſiſs. Epiſcopi Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ,
Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Adrianopolitano Thraciæ,
Creſconio religioſiſſimo Epiſcopo Cuiculi,
Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano ſecundæ Cappadociæ,
Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Laodiceæ, ſiue Theodoriadis,
Auxanone religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Phrygiæ,
Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Maximianopolitano,
Aetherio religioſiſſimo Epiſcopo Anazarbi,
Dometio religioſiſſimo Epiſcopo Chalcidis,
Valeriano religioſiſſimo Epiſcopo Obbæ Africanæ prouinciæ,
Dionyſio religioſiſs. Epiſcopo Seleuciæ Syriæ,
Theodoro religioſiſs. Epiſcopo Dryziparorum,
Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Pompeiopolitano Paphlagoniæ,
Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianæ Cypſelitanorum,
Romano reuerendiſſimo Epiſcopo Gabalorum,
Gregorio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolis Armeniæ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Nyſſæ,
Baſilio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Camulianorum,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Barcuſorum,
Creſconio reuerendiſſimo Epiſcopo Zatarenſi, prouinciæ Numidiæ,
Sergio reuerendiſſimo Epiſcopo Cynon ſecundæ Aegypti,
Chriſtophoro reuerendiſſimo Epiſcopo Arcadiopolitano Aſiæ,
Theodoſio reuerendiſſimo Epiſcopo Bybli,
Leontio reuerendiſſimo Epiſcopo Arcæ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Myrinæ,
Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Amphipolitano,
Srephano reuerendiſſimo Epiſcopo Clyſmatis,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Beriſſæ,
Ariſtodemo reuerẽdiſſimo Epiſcopo Philomelij,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Adrianopolis Piſidiæ,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Erythrorum,
Diogeniano reuerendiſſimo Epiſcopo Soaopolitano,
Baſſo reuerendiſſimo Epiſcopo Thamiatenſi,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Cymæ,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Cratiæ,

A Reſtituto reuerendiſſimo Epiſcopo Mileon Africanæ prouinciæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Leontopolitano Aegypti,
Aemiliano reuerendiſſimo Epiſcopo Antipyrgi,
Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Magoedenſi,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Pruſæ,
Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Ptolemaidis,
Sotero reuerendiſſimo Epiſcopo Aulonis,
Zoſimo reuerendiſſimo Epiſcopo Antandri,
Cypriano reuerendiſſimo Epiſcopo Coryci,
Elia reuerendiſſimo Epiſcopo Diocletianopolitano,
B Theona reuerendiſſimo Epiſcopo Cyſſon,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Lymirorũ,
Gennadio reuerendiſſimo Epiſcopo Zenopolitano,
Aſyncretio reuerendiſſimo Epiſcopo Aradi,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Botryon,
Philippo reuerendiſſimo Epiſcopo Phelli,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Demyriangelis,
Genethlio reuerendiſſimo Epiſcopo Dorylæi,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Conſtantinæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo [a] Leontopolitano,
Seuero reuerendiſſimo Epiſcopo Taborum,
C Theoctiſto reuerendiſs. Epiſcopo Halicarnaſſi,
Coſma reuerendiſſimo Epiſcopo Malli,
Dionyſio reuerendiſſimo Epiſcopo Megarenſi,
Callinico reuerendiſſimo Epiſcopo Opuntis,
Paſchaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Aegij,
Eraſmo reuerendiſſimo Epiſenpo Cibyræ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ Euphratenſis,
Nonno reuerendiſſimo Epiſcopo Danſarorum,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Balaneon,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Circeſij,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtæ,
Conſtantino reuerendiſſimo Epiſcopo Midaij,
D Macario reuerendiſſimo Epiſcopo Prymneſiæ,
Megalo reuerendiſſimo Epiſcopo Myrenorum,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Iſindorum,
Niceta reuerendiſſimo Epiſcopo Epiphaniæ,
Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Dionyſij,
Pelagio reuerendiſſimo Epiſcopo Azanorum,
Hierone reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Phrygiæ,
Glauco reuerendiſſimo Epiſcopo Alionorum,
Procopio reuerendiſſimo Epiſcopo Antinoi,
Petro reuerendiſſimo Epiſcopo Domitiopolitano,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Colonæ,
E Vranio reuerendiſſimo Epiſcopo Trallienſi,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Ceraſuntis,
Phronymo reuerendiſſimo Epiſcopo Siunaij,
Macedonio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Bithyniæ,
Ecdicio reuerendiſſimo Epiſcopo Teni inſulæ,
Eulogio reuerẽdiſſimo Epiſcopo Danaborum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Coradenſiũ,
Elpidiphoro reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Cariæ,
Cyrione reuerendiſſimo Epiſcopo Dadimorum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Laodiceæ,

[a] al. Helenopolitano,

Sila

Sila reuerendiſſimo Epiſcopo Tiberiopolitano,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Auguſtopolitano,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Ingelon,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Zeugmatis,
Dorymenio reuerendiſſimo Epiſcopo Adraon,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Læri,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Gargaron,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Comanorũ,
Rufino reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtiæ Armeniæ,
Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Semneon,
Cyriaco reuerendiſſimo Epiſcopo Caſatanorũ,
Siſinnio reuerendiſſimo Epiſcopo Præueti,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Batnon,
Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſcopo Raehlæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Porthmi,
Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Stectorij,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Amaſeæ,
Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Adraſſi,
Euandro reuerendiſſimo Epiſcopo Gnidi,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Carparhij,

a I. Theodotus

[a] Diodorus Archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Superiore die collecta veſtra ſancta Synodus quædam egit de Epiſtola, quæ dicitur Ibæ, & promiſit altero die quæ agenda ſunt examinare; & ſuggerimus ad hoc quod placuerit. Sancta Synodus dixit: Quæ iam acta ſunt, relegantur. Et relecta ſunt. Et priuſquam aliquid apud ſanctam Synodum ageretur, Conſtantinus glorioſiſſimus Quæſtor ſacri palatij, miſſus à pijſſimo Imperatore, & ingreſſus ita dixit: Certum eſt veſtræ beatitudini, quantum ſemper ſtudium victor habuit Imperator, vt finem contentio à quibuſdam exorta de tribus Capitulis, quæ nunc apud vos requiruntur, ſuſciperet, & calumnia pro his illata liberaretur ſancta Dei Eccleſia: non tamquam ignorans in dogmatibus rectitudinem veſtræ ſanctitatis, & voluntatem, quam de his quæ mouẽtur, habetis; ſed vt etiam ſynodice de his tribus Capitulis definitio conſtituatur. Et Vigilium vero religioſiſſimum adhortatus eſt vnà vobiſcum conuenire, & iſtorum Capitulorum quæſtioni rectæ Fidei conuenientem finem imponere. Ille vero ſæpius in ſcripturis ſuam manifeſtauit voluntatem, condemnans prædicta tria Capitula, quod etiam & ſine ſcriptis ſæpius dixit coram pijſſimo Domino, præſentibus quidem glorioſiſſimis Iudicibus, præſentibus vero quamplurimis de veſtra ſancta Synodo, & non intermiſit ſemper anathematizans defenſores Theodori Mopſueſteni, & epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & conſcripta Theodoriti, quæ aduerſus rectam Fidem & duodecim Capitula ſancti Cyrilli expoſuit: communiter vero conuenire inuitatus, & hoc facere vnà cum veſtra ſancta Synodo, pollicitus eſt per ſeipſum facere, & dare pijſſimo Domino. Vt igitur etiam ea quæ ſæpius ab ipſo facta ſunt ad condemnationem trium Capitulorum, vos audientes alacriores efficiamini de his formam celeritet proferre, direxit per me veſtræ ſanctitati condemnationem ab ipſo Vigilio religioſiſſimo prolatam aduerſus Ruſticũ & Sebaſtianum Diaconos Romanæ ſanctæ Eccleſiæ, & alios quoſdã, necnon etiam litteras, alias quidem ad Valentinianum religioſiſſimum Scythiæ Epiſcopum ab ipſo ſcriptas, alias vero ad Aurelianum religioſiſſimum, qui præſidet Arelati venerãdæ Eccleſiæ, quæ prima eſt ſanctarum Galliæ Eccleſiarum, omnibus tranſlatis ad Græcam linguam, ad faciliorem ſcientiam veſtræ ſanctitatis: per quas manifeſtum facit idem religioſiſſimus Vigilius, quòd per totum tempus, eorumdem triũ Capitulorum impietatem auerſatur. Et illud vero pars eſt eorum quę permiſit mihi pijſſimus Dominus veſtræ aſſerere beatitudini, quoniam B illi qui iſtorum impietatẽ Capitulorum applicare Dei Eccleſiæ feſtinant, dicere tentauerunt ad pijſſimum Dominum, quòd decet eius pietatem cuſtodire ſtatum Eccleſiæ, qui tenuit ſub diuinæ recordationis patre ſuo. Volens pijſſimus Dominus oſtendere veſtræ beatitudini, qualem etiam ipſe diuinæ recordationis pater eius voluntatem habuit de his quæ nunc propoſita ſunt, ſacram Epiſtolam ab illo ſcriptam ad Hypatium, tum magiſtrum militum Orientis, direxit veſtræ beatitudini, vt cognoſcatis quòd voluntatem à patre diuinæ recordationis de his acceptam ſemper cuſtodit, verumtamen pro re- C cta Fide zelum multiplicauit. Cùm enim ſuggeſſiſſent ab Oriente quidam Iuſtino piæ recordationis, quòd clerici venerandæ Eccleſiæ Cyri, imaginem Theodoriti rhedæ impoſuerunt, & in prædictam ciuitatem pſallentes introduxerunt; Sergius vero tunc ciuitatis Epiſcopus collectionem celebrauit Theodori, & Diodori, & Theodoriti, & Neſtorij, tamquam vnius ſanctorum Martyrum: litteris vſus eſt ad Hypatium magiſtrũ militum tunc Orientis, vt hoc requireret, & ad Imperium referret. Et his ita habere demonſtratis, eiectus eſt ab Epiſcopatu Sergius, & vſque ad mortem ita permanſit, ſicut omnes qui- D dem Theopolitanæ ſanctæ Eccleſiæ clerici ſciũt, & Dionyſius vero religioſiſſimus Epiſcopus Seleucienſis Eccleſiæ, & Hermiſigenes reuerendiſſimus Presbyter venerandæ Eccleſiæ regiæ vrbis, necnon etiam Heraclius reuerendiſſimus Presbyter Theopolitanæ ſanctiſſimæ Eccleſiæ, ſcientes quòd vſque ad mortem permanſit Sergius extra ſanctam Eccleſiam, propter condemnationem de his contra illum tunc factam. Decet igitur veſtram ſanctam Synodum, cùm omnia cognouerit, mirari quidem pijſſimi Domini patientiam, feſtinare vero celerem imponere cauſæ finem; ne per longiorem dilationem ma- E ius ſcandalum ſimplicioribus efficiatur, & permaneant hæretici ſemper ſanctiſſimæ Eccleſiæ adſcribentes iſtorum impietatẽ Capitulorum.

Sancta Synodus dixit: Chartæ, quarum glorioſiſſimus Quæſtor mentionem facit, recitẽtur.

Et cum ſuſcepiſſet Diodorus Archidiaconus & primicerius reuerentiſſimorum notariorum, recitauit.

Vigilius Epiſcopus Ruſtico & Sebaſtiano.

Vigilij epiſtola.

Diu vobis, Ruſtice & Sebaſtiane, Canonibus & deceſſorum noſtrorum congruentem vltionem inferre pro Apoſtolica moderatione diſtuli-

ſtulimus: ſed quia Doctoris gentium in cordis A veſtri duritia (quod à nobis cum nimia triſtitia *Rom. 2.* dicitur) verba videmus impleta, quibus ait: Neſcitis quia patientia Dei ad pœnitentiam vos adducit? tu autem ſecundum duritiam tuam & impœnitens cor, theſaurizas tibi iram in die iræ: vt exceſſus veſtros ex plurimis paucos interim, inquantum poſſumus, deſignemus, venientibus nobis hic in regiam ciuitatem, tu Ruſtice, dum aliqua nobis ignorantibus legeres, quæ hominē loci tui omnino legere nō decebat, & plura committere diceteris, quæ etiam noſtram, ſi te non prohibuiſſemus (quod abſit) opinionem atque animam lædere potuiſſet: dicente quoque de B te nobis aliqua Paulo diacono, etiam te præſente, ſicut oportuit, & pro affinitate, qua nobis à germano, quem diliximus, iungebaris, & pro eo quòd nos te ad Leuiticum prouexeramus officium, frequenter & ſecrete pateroa monuimus charitate, vt ſi ea quæ de te dicebantur, ex aliqua parte cognoſceres, à talibus temperares, ne, quia Dei cauſam indiſcuſſam non pateremur qualibet ratione relinquere, canonicum per nos in te iudicium proueniret. Tu autem non ſolum admonitionem noſtram audire maleuolo ſpiritu *Prou. 9.* noluiſti, ſed etiam, ſicut ſcriptum eſt, Argue ſapientem, & adamabit te: ſtultum, & odiu habe- C *Pſalm. 35.* bit te. & iterum, Noluit intelligere vt bene ageret; iniquitatem meditatus eſt in cubili ſuo: ad hoc malitia tua perducta eſt, vt noſtra admonitione contempta, in odium potius proſilires, & occaſionem quæreres, quatenus cauſa Capitulorū, id eſt, de dictis Theodori Mopſueſteni eiusq. perſona, ſed & Epiſtola quæ ab Iba ad Marim Perſam perhibetur ſcripta, necnon & dictorum Theodoriti, quæ contra rectam Fidem & epiſtolam beatæ recordationis Cyrilli ſynodicam ad Neſtorium cum duodecim Capitulis, quam & *Act. 1. 316.* ſancta Synodus Epheſina prima ſuſcepit, & bea- D ta Chalcedonenſis Synodus, ad conuincendas Neſtorij væſanias in definitione Fidei legitur poſuiſſe, quæ te etiam inſtante certum eſt flagitata, ita vt filijs noſtris Sapato & Paulo diaconis, ſed & Surgentio notariorum primicerio clamitares dicens, non ſolum nomen & ſcripta Theodori Mopſueſteni à nobis debere damnari, ſed & territorium eius ipſum vbi poſitus eſt, & ſi oſſa eius euulſa quiſquam de ſepultura eijceret, & cum eodem territorio incenderet, gratanter acciperes. Et cùm neceſſe eſſet, vt negotium quod fuerat in iudicio noſtro perductum, te etiā quàmmaxime inter alios tam ſacrati Ordinis, quàm ſequentis conſentiente, ſententia finire- E tur, quod conſtat effectum, & quid de eodem iudicato feceris, quomodo etiam in palatio vt fratri noſtro Menæ, ad quem ſcripſeramus, celeriter traderetur inſtiteris, nulli habetur incertū, ita vt filio noſtro Surgentio primicerio petenti ſchedam ipſam iudicati noſtri, vt apud ſe pro loco ſuo ſecundum conſuetudinem retineret, per multos dies dare penitus noluiſſes, donec exemplaria per plurimos ſacerdotes ac laicos, ſed & per glorioſum virum Tyrannum magiſtrum militum, alioſq. laicos in Africana prouincia deſti-

A nares, quod in Eccleſia noſtra à Diacono numquam factum eſt, ac nobis etiam neſcientibus, eius exemplaria deſtinares. Nam & Sabbato ſancto, quo ipſum, te, ſicut præfati ſumus, imminente, protulimus iudicatum, in Eccleſiam ſeſſum proceſſiſſe, & communicaſſe, & officium tuū impleſſe cognoſceris. Nam & eodem die reuertens ab Eccleſia, coepiſcopo noſtro, quantum perhibet, Iuliano hoc diceres, quia melius fieri non potuit, quàm quod factum eſt iudicatum, & hortareris vt Deus oraretur, [a] neque quod factū *[a] f. ne quod* eſt, tolleretur. Quod etiam ſuccedente Dominico die Paſchæ ſimiliter effeciſti, & diu in eadē B perdurando ſententia, alios vt iudicatum noſtrū libenti animo ſequerentur, nihilominus hortabaris. Nam dum Antiochenæ Eccleſiæ apocriſiarijs eiuſdem iudicati exemplaria nos dare petentibus differremus, ſed hoc magis iuſtum eſſe prædictis apocriſiarijs diceremus, vt a fratre noſtro Mena potius exemplaria peterent, ad quem à nobis videbatur fuiſſe prolatum, tu autem publica voce depoſceres, dicens dominum Leonem ita de epiſtola ſua diuerſis exemplaria deſtinaſſe, nos facere debere ſimiliter aſſerendo, quia metueres, niſi vniuerſitas iudicati noſtri exemplaria de ſcrinio noſtro edita teneret, qua- C libet ratione poſtea forſitan cælaretur. Nam dum occaſionem euntis ad Siciliam reperiſſes, & iudicatum noſtrum laudeſq. eius, vbi etiam filij noſtri Diaconus primiceriuſq. tecum manifeſtum eſt ſubſcripſiſſe, filijs noſtris Pelagio Diacono alijsq. dirigere voluiſſes pro cautela, ne ab aliquo inueniri forſitan potuiſſet, nobis etiam ignorantibus, in membrana conſcriptum, & in breuitate quadruplicatum, litteris ſcriptum minutiſſimis deſtinaſti. Nam & Vincentio ſecundæ regionis Subdiacono, iterum à nobis poſtea ad Siciliam directo, per eum filio noſtro Pelagio Diacono ſimiliter ſcripſiſti: ſed quia ita memo- D ratus Subdiaconus proſpere nauigauit, vt illum qui in membrana ſcripta portauerat, præcedere potuiſſet, quātum nobis retulit, ea quæ in membrana ſcripſeras, Pelagius Diaconus ipſo præſente percepit. Ergo dum & te præ omnibus imminente prolatum fuerit iudicatum, & tanta in eius iudicati laude ſuccenſus per multū tempus ſcripſeris, feceriſve vt numquam te crederemus ab hac poſſe rectitudine deuiare, immutatum te ſubito poſt hæc quadam animi leuitate, vulgante opinione comperimus, & cum aduerſarijs Eccleſiæ, qui contra iudicati noſtri ſeriem nitebantur, & à nobis ſunt per iudicati ipſius E tenorem à communione ſuſpenſi, ſecrete tractare: & dum filius noſter Paulus Diaconus ad Italiam diſcedere voluiſſet, poſteaquam & ad eum peruenit, quòd ſcandalum Eccleſiæ, in communione adhuc noſtra poſitus, ſecrete & hic, & in Africana prouincia, vbi antea defendendo & laudando iudicatum noſtrum, eius exemplaria deſtinaſti, facere nitebaris, tunc tibi cœpit inſiſtere & dicere, vt ſi verum eſſet, producere debuiſſes; quod tu conuictus, cælare minime potuiſti. Tunc vero memoratus nobis cœpit imminere Diaconus, vt aut corrigere te ab his quę

A illicite faciebas, ſub noſtra præſentia clerico-
rumq. promitteres, aut certe petitionem aduer-
ſum te, & varietatem tuam atque fallaciam ab
eo factam, quam & præ manibus gerebat, debuiſ-
ſemus accipere: ad hoc es propria voluntate
perductus, vt tactis Euangelijs ſacramenta præ-
ſtares, & verba tua à notario ſcripta in noſtro
teneantur ſcrinio, quibus inter alia legeris pro-
miſiſſe, te numquam à noſtro penitus obſequio
diſceſſurum. Poſteaquam vero peior te Seba-
ſtianus, pro ſolo ſcandalo faciendu, ſicut & ini-
tia ipſius venientis in Conſtantinopolim mon-
ſtrauerunt, & exitus peior edocuit, noſcitur ad-
B ueniſſe, ita vt mox tui immemor ſacramenti, con
iurationem inter vos contra ſtatuta Canonum
nobis ignorantibus facientes, in apertum vter-
que prorumperetis ſcandalum. Sed vt tua, Se-
baſtiane, non in quantum ſunt, ſed inquantum
referre poſſumus, mala quæ feceris, diuerſi co-
gnoſcant, & iuſte te, nam magis tarde, canoni
cam aduertant ſubiſſe ſententiam, ad tuæ ordi-
nationis veniamus initia. Abſentibus filijs no-
ſtris Diaconis Anatolio atque Stephano, à nobis
poſtulaſti, vt ad tempus pro implendo officio,
abſentium loco Diaconũ te interim faceremus.
Quod ideo tibi ad pręſens ſpetanti conceſſimus,
C quia ante ordinationem tuam cautionem nobis
propria voluntate legeris emiſiſſe, quam & teſti-
bus roboraſti, & tactis Euangelijs iuramentum
corporaliter præſtitiſti, vt quidquid tibi à nobis
pro Eccleſiaſtica vtilitate fuiſſet iniunctum, fi-
deliter & ſine aliqua fraude compleres; officiũ
vero locumq. Diaconi ſine aliquo vitio, ſine ali-
qua ſuperbia, ſine aliquo neglectu, donec reuer-
terentur Diaconi memorati, aut quanto te tem-
pore in Leuitarum voluiſſemus ordinatione mi-
niſtrare, cum omni humilitate & ſtudio ſine ne-
glectu modis omnibus impleturum: in eadem
cautione rurſus adijciens, quód ſi de his omni-
D bus, quæ cum ſacramento tactis corporaliter
Euangelijs promiſiſti, aliquid minus impleſſes,
tunc à ſancta communione eſſes ſuſpenſus: ita
vt ſi à die exceſſus tui intra annum pœnitentiæ
noluiſſes colla ſubmittere, tu tibi anathema ma-
nu propria ſcribendo dixiſti. Tunc ergo ad præ-
ſens factus es ſub ea, quam ſperabas & pollicitus
fueras, conditione Diaconus. Poſtea vero vt à
nobis ad Dalmatiarum patrimonium mittere-
ris, ſummis precibus poſtulaſti. Quod nos ſecu-
ri, quia talem feceras cautionem, animo libenti
conceſſimus. Qui dum in Saloniranã vrbem pro
ordinatione patrimonij aduenisſes, quantum ad
E nos poſtea eſt plurimorum relatione perductum,
illicitis te & à Sede Apoſtolica prohibitis ordi-
nationibus miſcuiſti, & quos Honorius, tũc præ-
dictæ ciuitatis Epiſcopus, contra conſuetudinẽ
Romanæ vel ſuæ Eccleſiæ, & Sedis Apoſtolicæ
conſtituta ſacris Ordinibus applicauerat, non
ſolum prohibere penitus noluiſti, ſed nec nobis
ex hac cauſa vel ſcripto referre, vel quãdo Theſ-
ſalonicæ nobis occurreras, memor conſcientiæ
tuæ, ne verbo quidem ſuggerere voluiſti, & cum
illis, tamquam cum legitimo & rationabili or-
dine factis, cupiditatis ſpiritu acquieuiſti proce-
A dere, & eorum ſocius es communionis venalita-
te repertus. Iterum Theſſalonica ad Dalma-
tias patrimonij regendi cauſa remiſſus es, ex qua
prouincia frequenti te auctoritate monuimus,
vt non ante diſcederes, niſi omnes ſecũdum pol-
licitationem tuam tam de Dalmatiarum patri-
monio, quàm de Præualitano colligeres penſio-
nes. Sed tu omnia prætermittens, ad Conſtan-
tinopolitanam vrbem pro ſolo faciendo venire
ſcandalo feſtinaſti, quantum & ſequens exitus
declarauit. Relegens tamen conſtituti noſtri
ſeriem, quam de præfatis capitulis ad Menam
huius ciuitatis Antiſtitem dediſſe relegimus, in
B conſpectu Diaconorum, Subdiaconorumque, vel
vniuerſorum clericorum, publica voce laudabas,
vt de cælo iudicatum noſtrum ordinatum atque
prolatum omnibus, ſicut præfati ſumus, clericis
loquereris. Dicta vero Theodori Mopſueſteni
aſſerebas te in Romana vrbe inter aliquos codi-
ces inueniſſe, quæ confirmabas omni execratio-
ne & blaſphemijs eſſe completa. Hæc dicendo,
in noſtro obſequio, & in Eccleſia publice & in
* Placidias officium diaconatus implebas. Na-
tiuitatis Chriſti Dei Domini & ſaluatoris noſtri
ſecundum carnem præterito anno dies aduenit:
vocauimus te, quia ad nos, quæ ſupra memini-
C mus te feciſſe in Dalmatijs, de recenti peruene-
runt: & ſicut oportuit, diximus tibi, ſi cum illis
qui contra Sedis Apoſtolicæ conſtituta in ſacra-
tis ſunt applicati Ordinibus, proceſſiſti, aut eo-
rum te communioni, ſicut dicitur, ſociaſti, ne-
ceſſe nobis eſt, vt ſi nos Deus ad noſtram digna-
tur Eccleſiam reuocare, quæramus iſta, & veri-
tatem manifeſtius cognoſcentes, ſecundum Ca-
nones vindicemus. Tu vero conſcientiæ tuæ
reatu perterritus, quia contra Apoſtolica fece-
ras conſtituta, occaſionem tibi diſcedendi diſ-
ſimulans requirebas. Nam cùm te pro certo
mandata cum Ioanne Epiſcopo, & Surgentio
D primicerio, atque Saturnino conſulario noſtro
ad Menam fratrem noſtrum huius ciuitatis An-
tiſtitem miſiſſemus, reuerſus in Placidias, mul-
tis præſentibus & officium diaconi tu & Ruſti-
cus ex more compleſtis, & quando clementiſſi-
mus Princeps dominus filius noſter, vt alia die
ad Eccleſiam procedere deberemus, referenda-
rium deſtinauit, vt ei promitteremus, cum alijs
diaconis & clericis nos tu & Ruſticus fuiſtis
hortati. Nam & ad refectionem pariter in no-
ſtra menſa ambo fuiſſe ſimili ratione probabi-
mini. Sed ſicut Iudas poſtquam buccellam acce- Ioan. 18.
pit, de traditione Domini cogitauit, ita & vos
E noctis horis pro concitando ſcandalo Eccleſiæ
diſceſſiſtis. Nos autem alio die mandantes vo-
bis, vt aut procederetis locum diaconi ex more
complentes, aut à communione vos cognoſce-
retis fuiſſe ſuſpenſos: tu vero Sebaſtiane his,
quos inter alios miſeramus, fratribus noſtris Io-
anni & Iuliano Epiſcopis hoc, quantum renun-
tiauerunt, dixiſti: Ego iudicatum quod Papa
protulit, ſequor, ſi tamen in illos vindicat qui
contra iudicatum faciunt. Nam & ſimili eis,
quantum perhibent, ratione dixiſti, intantum vt
diceres ibi veniſſe Lampridium & Felicem mo-

nachos,

nachos, qui noſtrum iudicatum ſuſcipere noluerunt, & mandaſſe vos eis, Non vos poſſumus videre, quia vos aliam cauſam habetis, & nos aliã. Poſtea vero ad hoc nequitia veſtra peruenit, vt excommunicatis communicare contra Canonica ſuperbo præſumeretis ſpiritu, id eſt, memoratis vel alijs, quos pro hoc quòd contra iudicatum noſtrum ſcripſerant, per eiuſdem iudicati ſeriem conſtabat iam à nobis communione ſuſpenſos: cui iudicatu, ſicut ſupra meminimus, vos acquieuiſſe & conſenſiſſe & communicaſſe, catholica probauit Eccleſia. Vnde conſtat vos ſecundum regulas Canonum iuſte damnari. Definiunt enim Canones: Si quis excommunicatus ante audientiam communicare præſumpſerit, ipſe in ſe damnationem protulit. Item placuit vniuerſo Concilio, vt qui excommunicatus fuerit pro ſuo neglectu, ſiue Epiſcopus, ſiue quilibet clericus, & tempore excommunicationis ſuæ ante audientiam communicare præſumpſerit, ipſe in ſe damnationis iudicetur protuliſſe ſententiam. Adiecistis etiam execranda ſuperbia, quæ nec leguntur, nec ſine ſui Pontificis iuſſione aliquando ordinis veſtri homines præſumpſerunt, auctoritatem vobis prædicationis contra omnem conſuetudinem vel Canones vindicare, Epheſinæ primæ Synodi impugnationem & exprobrationem, ſed & beatæ recordationis Cyrilli; blaſphemias quoque contra Iesvm Dominum noſtrum dictas ſimili defendentes inſania, & per omnes prouincias fallaciter ſcribentes, nos aliquid commiſiſſe, quod reperiatur aduerſum definitioni ſanctæ Chalcedonenſis Synodi, quæ præcedentium ſe trium, id eſt, Nicænæ, Conſtantinopolitanæ, atque Epheſinæ primæ concordat Fidei Synodorum. Ita ergo cunctorum animos, qui veſtram malitiam neſcierunt, ſed tamquam à Romanis Diaconis ſuſcipientes ſcripta, ſimpliciter crediderunt, ad tantum ſcelus operatio fallaciæ veſtræ peruenit, vt humanus ſanguis in aliquibus locis intra Eccleſiam (quod dici nefas eſt) funderetur: & omnem legem Eccleſiaſticam ſuperbo ſpiritu conculcare voluiſtis, ſanctarum quoque regularum conſequentiam iniurijs affeciſtis, impia & quæ non ſunt licita, per vniuerſas contra nos prouincias fallaciter indicando. Nuper etiam malis veſtris addentes peiora prioribus, domnum Leonem prædeceſſorem noſtrum in Theodori Mopſueſteni dictis, quæ contra rectam Fidem legitur ſcripſiſſe, conſenſum præbuiſſe atque firmaſſe, dato ſcripto ad Chriſtianiſſimum Principem dominum filium noſtrum, auſi fuiſtis adſtruere. Abſit ergo quemlibet credere Chriſtianum, quòd aliquid tale, quod contra rectam Fidem à quolibet inueniatur ſcriptum, illius tanti Præſulis ſanctitas ſuſcepiſſet, quippe qui in vniuerſis epiſtolis ſuis & Neſtorium, & Eutychen, vel eis ſimilia ſapientes, pari legitur ſententia condemnaſſe. In quo memorato ſcripto, etiam contra diuinas ſcripturas, non ſolum Pontificibus multis, ſed etiam (quod dici nefas eſt) ipſi quoque Principi ſacrilegas iniurias irrogare tentaſtis, quatenus ignorantem Chriſtianum populum diabolica amplius deciperetis aſtutia. Hæc ergo ſuſtinentes per multa temporis ſpatia, patientia ſacerdotali reſecare diſtulimus, credentes vos forſitan [a] reſipiſci, & ab illicitis temperare. Sed quia ſemel & ſecundo adhortatione noſtra per fratres noſtros Epiſcopos, id eſt, Ioannem Marſicanum, & Iulianum Cingulanum, vel Sapatum filium noſtrum atque Diaconum, necnon & per glorioſum virum patricium Cethegum, & religioſum virum item filium noſtrum Senatorem, aliosq. filios noſtros commoniti noluiſtis audire, & neque ad Eccleſiam, neque ad nos reuerti, ſicut omnia facitis, voluiſtis deteſtanda ſuperbia: & ideo neceſſe nobis eſt in vobis canonice vindicare, ne videamur diuinarum ſcripturarũ increpationibus ſubiacere. Scriptum eſt enim: Videbas furem, & ſimul currebas cum eo, & cum adulteris portionem tuam ponebas. & ipſe Dominus ac Saluator noſter dicit: Quòd ſi oculus tuus dexter ſcandalizat te, erue eum, & proijce abs te. Expedit enim tibi vt pereat vnum membrum tuum, quàm totum corpus mittatur in gehennam. Et quoniam iſte intellectus magis de officijs Eccleſiarum, vel proximis nõ recte agentibus, & ſcandala in Eccleſijs mittentibus ſano ſenſu debet aptari, ſicut & alibi nos admonet, dicens: Oportet venire ſcandala, ſed væ illi per quem veniunt. & beatus Apoſtolus ſimili prædicat ratione: Vtinam & abſcindantur qui vos conturbant. & iterum ſancta ſcriptura nos commonet, dicens: Eijce peſtilentem de concilio, & exiet cum eo iurgium. Oportet ergo nos iam poſt tantas admonitiones in vobis, Ruſtice & Sebaſtiane, per auctoritatem beati Petri, cuius nos Dominus ſibi voluit vice ſeruire, regulariter vindicare, propterea ne ſi iam diutius differamus, omnis Eccleſiaſticus ordo ſoluatur. Ideoq. quod à nobis cum gemitu, ſed cum beati Petri auctoritate dicendum eſt, pro ſupraſcriptis exceſſibus alienos vos à Diaconi eſſe honore decernimus, & omni miniſterio officij Leuitici, prædictum vobis honorem auferentes, penitus ſubmonemus, nullam vlterius licentiam habentes, vt ex Leuitico nomine aut gradu aliquid facere præſumatis, vel ſub nomine Diaconorum ſcribendo, iterum Dei conturbetis Eccleſiam: quippe qui ex Apoſtolica auctoritate & Patrum regulis, contra quas multa ſpiritu ſuperbo atque irreligioſo feciſtis, vos olim dignos damnatione præſenti auctoritate deponimus. Et vt vniuerſi nos hæc pro loco, in quo nos Deus eſſe voluit, & auctoritate beati Petri Apoſtoli recte feciſſe cognoſcant, Canonum conſtituta poſuimus, quæ ſancta Chalcedonenſis Synodus apud ſe relecta laudauit. Aetius Archidiaconus relegit: Si quis Presbyter aut Diaconus, ſuum contemnens Epiſcopum, à communione ſemetipſum ſuſpendit Eccleſiæ, & ſecretius collectam facit, & altare conſtituit, & noluit euocanti Epiſcopo conſentire, & noluerit eidem acquieſcere, neque obedire & prius & ſecundo vocanti; hunc omnino damnari, nec vmquam hunc curationem mereri, nec recipere eum poſſe honorem. Si autem permanſerit turbas faciens & ſeditiones Eccleſiæ,

Apud Balſam. eſt cani xxxiv. Concilij Carthagin. & in Corpore Canonum Dionyſij Exigui xxix. ſed prima pars ſc. Si quis excommunicatus &c. eſt ſumma Canonis. A Gratiano autem 11. q. 3. c. Placuit vniuerſo, q. tribuitur Concilio Africano.

[a] f. reſipiſcere.

Pſal. 49.

Matth. 5. 6

Matt. 18. a

Galat. 5.

Prou. 22.

Canon v. Concilij Antioch. lectus in Chalced. Act. 4. & 15. & 101.

ſiæ, per extraneam poteſtatem tamquam ſeditioſum debere comprimi. Omnes reuerendiſſimi Epiſcopi clamauerunt: Hæc iuſta regula, hæc regula Patrum.] Pariter ſtatuentes, vt ſi nobis viuentibus, ſicut optamus, ſub humilitate & manſuetudine canonice pœnitentes, matrem recognoueritis Eccleſiam, competenter à nobis venia concedatur. Si vero (quod non optamus) ſub regulari pœnitentia ad matrem Eccleſiam conſueta diſtuleritis redire ſuperbia, Conciliorũ in vobis, quorum regulas poſuimus, cenſura ſeruetur, vt nullus poſt tranſitum noſtrum contra conſtitutum noſtrum, quod ex beati Petri, cuius locum, licet immeriti, gerimus, auctoritate proferimus, Canonum regulas exequentes, in Eccleſiaſtico gradu audeat reuocare Ioannem, Gerontium, Seuerinum, Importunum, Ioannem atque Deuſdedit, quos conſtat veſtræ coniurationis & conſpirationis eſſe participes, quos nos potentes bonos, militare Eccleſiæ, cui Deo præſidemus auctore, noſtro tempore feceramus: tamen vt & ipſi poſſint & diuerſi cognoſcere, de Subdiaconorum & notariorum vel defenſorum officio præſenti ſe ſententia nouerint fuiſſe depoſitos, & nullum penitus in Eccleſia noſtra gradum vlterius detinere; niſi forte, ſicut præfati ſumus, nobis in hac luce ſuperſtitibus, & ipſi pœnitentiæ canonicæ colla ſubmiſerint. Felicem etiam monachum Afrum, qui Gillitano monaſterio dicitur præfuiſſe, & leuitate ſua atque inconſtantia congregationem eiuſdem monaſterij per diuerſa loca certum eſt diſperſiſſe, & veſtræ prauitatis incentor eſt, cũ vniuerſis, qui eum vel vos, tam clerici vel monachi, quàm laici, poſt præſentia interdicta in aliqua veſtra ſe ſocietate polluerint, aut conſenſum conſiliumq. præbuerint, regularem in his, quæ item ſuperius legitur, conſtituimus manere ſententiam: quatenus in his remedijs, ordine ſeruato canonico, nullus præſumat pacem, quam Dominus diligit, vlterius Eccleſiæ perturbare. Præſentem autem ſententiam per Ioannem Marſicanum, Zacchæum Syllacenum, Iulianum Cingulanum, fratres & coepiſcopos noſtros, ſed & Sapatum atque Petrum filios noſtros Diaconos, necnon & filium noſtrũ Surgentium primicerium notariorum, atque Seruum Dei Subdiaconum regionis primæ, necnon & Vincentium Subdiaconum regionis ſecundæ, noſtræ, cui præſidemus, Eccleſiæ, vobis noſcimur tranſmiſiſſe.

Item ex alia charta recitatum eſt.

Alia Vigilij epiſtola.

Dilectiſſimo fratri Valentiniano Epiſcopo de Tomis prouinciæ Scythiæ, Vigilius.

FRaternitatis tuæ relegentes ſcripta, Pontificalem in vobis ſollicitudinem ineſſe gratanter accepimus: quia prophetica tibi poſſunt verba competenter aptari, quibus ait: Saluabo gregem meum, & ſuſcitabo ſuper eum paſtorem qui paſcat eum, ſeruum meum. Oportet ergo charitatem tuam ea quoque Domini noſtri verba ſectari, per quæ dixit: Speculatorem te poſui domui Iſrael, & audies de ore meo verbum, & annuntiabis eis ex me: & conuocatos eos, quos ſcandalizari diuerſis rumoribus retuliſti, inceſſanter hortari, ne per hos forſitan ſeducantur, qui ſub prætexto catholico, nequiſſimo ſpiritu ſimplicium Chriſtianorum corda, fallacia ſua decipere moliuntur, & patris ſui diaboli conſuetudinem maligno ſectantes ſpiritu, Eccleſiã tibi commiſſam diuerſis mendacibus ſcriptis conturbare deſiderant, quibus Apoſtolica lectio congruenter aptatur, dicens: Rogo autem vos, fratres, vt obſeruetis eos, qui diſſenſiones & offendicula preter doctrinam, quam vos didiciſtis, faciunt; & declinate ab illis. Et infra: Et per dulces ſermones & benedictiones ſeducunt corda innocentium. veſtra autem obedientia in omni loco diuulgata eſt. quatenus fraternitatis veſtræ adhortatione ſæpe commoniti, nulla fideles eorum animos à rectitudine viæ, quæ Chriſtus eſt, qui ait: Ego ſum via, & veritas, & vita, qualibet maligna annuntiatione ſubmoueat: ſed ſi, quod non oportet, ab aduerſarijs conturbati, aliquid (quod Deus auertat) contra Fidem factum forte formidant, cum manſuetudine, quæ conuenit Chriſtianis, prophetica verba ſectentur, dicentis: Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi: ſeniores tuos, & dicent tibi. & alius Propheta: Labia ſacerdotis cuſtodiunt ſcientiam, & legem requirunt ex ore eius. Et quoniã Baſinianus illuſtris & magnificus vir, filius noſter, cum his qui pro actibus tuæ fraternitatis Eccleſiæ in Conſtantinopoli obſeruant, pari ratione dixiſſe noſcuntur, etiam hoc Dei inimicos fuiſſe mentitos, quòd * perſonæ Epiſcoporum Ibæ atque Theodoriti in noſtro (quod abſit) fuiſſent iudicato damnatæ: legant ergo quæ de cauſa, quæ hic mota eſt, ad fratrem noſtrum Menam Conſtantinopolitanæ vrbis Epiſcopũ ſcribentes legimur definiſſe, & tunc cognoſcent nihil à nobis, Deo nos cuſtodiente, commiſſum, vel certe diſpoſitum, quod contra Fidem prædicationemq. venerandarum quatuor Synodorum, quæ pro vna eademq. Fide definita ſunt, id eſt, Nicænæ, Conſtantinopolitanæ, Epheſinæ primæ, & Chalcedonenſis reperiatur aduerſum; aut vnius ex his, qui definitioni ſupraſcriptæ Chalcedonenſis Fidei ſubſcripſerunt, tangat iniuriã: vel quod deceſſorum præceſſorumq. noſtrorum inueniatur (quod abſit) conſtitutis forte contrarium: ſed in omnibus Apoſtolicæ Sedis Præſulum, & beatæ recordationis Papæ Leonis, & [a] prædicatarum Synodorum aduerſarijs reſtitiſſe. Fraternitatem autem veſtram credimus non latere, inimicos Fidei Chriſtianæ hoc ſemper ſæculari & reprobanda molitos aſtutia, vt Euangeliſtas quatuor contraria ſibi (quod abſit) dixiſſe monſtrarent: quibus à ſanctis Patribus per Euangeliorum concordiæ libros eſt cæleſti ſapientia contradictum. Quod nunc quoque ſancti Chalcedonenſis Concilij aduerſarij (inter quos etiam Ruſticum & Sebaſtianum comperimus iſtius auctores ſcandali, quos olim pro meritis ſuis à ſacra communione ſuſpendimus, in quibus nos, ſi non reſipuerint celeriter, fraternitas tua cognoſcat canonicam ſententiam prolaturos) qui ſub prætextu falſæ defenſionis ſtudẽt, vt eamdem Synodum contra prædictas tres Synodos

Ezech 34. c. 23.

Ezech. 3. c. 17.

Rom. 16. c. 17.

Ibid.

Ioan. 14.

Deut. 32.

Malach. 2.

a prædictarum

nodos dixiſſe (quod abſit) oſtendant. Quibus
hæc conantibus, Prophetæ dicta conſonanter
Hiere.8.b.8 aptantur, dicentis: Vere mendacium operatus
eſt ſtylus mendax ſcribarum. Verbum Domini
noſtri proiecerunt, & ſapientia nulla eſt in eis.
Hiere.9.b.5 Docuerunt enim linguam ſuam loqui mendacium: vt inique agerent, laborauerunt. Quibus,
ſi non pœnituerint, veniet Pſalmiſtæ inuocata
Pſalm.8. ſententia, dicentis: Vt deſtruas inimicum & defenſorem. Credimus enim, catholicis Eccleſiæ
filijs ea quæ nunc ad fratrem & coepiſcopum noſtrum Menam ſcripſimus, id eſt, de blaſphemijs
Theodori Mopſueſteni, eiusq. perſona, vel de
epiſtola quæ ad Marim Perſam ſcripta ab Iba
dicitur, & ſcriptis Theodoriti, quæ contra rectã
Fidem & duodecim capitula ſancti Cyrilli facta ſunt, abunde poſſe ſufficere: quippe dum in
conſtituto noſtro ſuperius deſignato poſſit diligenter agnoſci, quia in ipſa definitione Fidei,
quam ſancti Chalcedonenſis Concilij ſacerdotes ſecundum præcedentes eam tres alias ſanctas Synodos protulerunt, non aliquid mutauerunt, ſed laudantes omnia quæ à ſuperioribus
acta ſunt, ſancta definitione ſua perpetuo roborare firmauerunt. Tamen ſi poſt hæc aliquis
(quod non credimus) dubitare voluerit, hortamur, vt cum tuæ fraternitatis ordinatione ad
nos venire feſtinet, quatenus lucida admonitione cognoſcat, omnia quæ deceſſorum noſtrorum
& antefatarum quatuor Synodorum ſunt de vna
eademq. Fide acta ſcriptaq. temporibus, à nobis inuiolabiliter fuiſſe ſeruata. Qua ratione
percepta, ſublato, ſicut oportet, de Chriſtianiſſimis animis ſcandalo, pax Deo placita in eius
Eccleſia illibata perduret. Hoc quoque fraternitatem tuam credimus adhortandam, ne vlterius prædictorum Ruſtici & Sebaſtiani, aut illorum qui prauæ eorum præſumptionis probantur
eſſe participes, ſcripta ſuſcipiat: ſed & vniuerſos ad tuam pertinentes ordinationem commoneas, ne vel ipſi à prædictis relegant aliquid deſtinatum, vel falſitati eorum vlterius animum
ſuæ credulitatis accommodent. Deus te incolumem cuſtodiat, frater chariſſime. Datum xv.
kalen. Aprilis, Imperij domini Iuſtiniani perpe-
a ſ. xxiiij. tui Auguſti anno [a] xxiij. poſt Conſulatum Baſilij viri clariſſimi anno ix. per Ioannem Presbyterum & apocriſiarium, & ipſe direxit eam per
Maxentium hominem ſuum.

Item ex alia charta recitatum eſt.

Vigilij epiſt.3. Dilectiſſimo fratri Aureliano Epiſcopo
Arelatenſi, Vigilius.

FRaternitatis veſtræ litteras pridie Idus Iulias, Anaſtaſio deferente, ſuſcepimus: & gratias referimus diuinæ clementiæ, quia ſollicitudinem veſtram in Fidei cauſa, vel in noſtræ opinione perſonæ, ſacris relegimus conuenire mandatis, vt digne charitati tuæ verba Dei & con-
1. Reg.2.f.28 uenienter aptentur, quibus ait: Elegi te ſacerdo-
a ſ. vt aſcendas tem ex omnibus, ait, [a] aſcendẽs ad altare meum,
b ſ. ephod & portes coram me [b] nomẽ magnũ cunctis diebus vitæ tuæ. Neceſſe ergo nobis eſt, charitatis veſtræ ſollicitudinem breui interim, quantum
pro temporis qualitate potuimus, releuare col-
A loquio: quatenus modis omnibus confidatis,
nihil nos penitus admiſiſſe, quòd deceſſorũ noſtrorum cõſtitutis, vel ſanctæ, quæ vna eademq.
eſt, Fidei quatuor Synodorum, id eſt, Nicænæ,
Conſtantinopolitanæ, Epheſinæ primæ, atque
Chalcedonenſis, inueniatur (quod abſit) eſſe
contrarium, aut quod ad perſonarum iniuriam
pertineat, quæ definitioni eiuſdem ſanctæ Fidei
ſubſcripſerunt, vel ſanctorum prædeceſſorum noſtrorum Cæleſtini, Xyſti, Leonis, aliorumq. præcedentium atque ſequentium definitis reperiatur aduerſum, ſed à nobis omnibus prędictis Synodis vnam venerationem, vnamq. fidei creduB litatem indubitabiliter exhiberi: & eos, qui omnes ſupra ſcriptas quatuor Synodos in rectitudine Fidei non ſequantur, vel vnam ex ipſis vel
omnes in fide repräuant, aut repräuare, aut iniuriare, vel repudiare nituntur, abijcimus: ſed &
ea quæ in eiuſdem ſanctæ Fidei iniuriam verbo
dicta vel reperiuntur ſcripta, anathematizanda
execrandaq. iudicauimus, & conſtituimus iudicanda: ſimili pœna plectentes etiam eos, qui fidem beati Cyrilli, quem ſanctæ recordationis
Leo prædeceſſor noſter ad præceſſores veſtros
alioſq. datis probauit & laudauit ſcriptis, &
Chalcedonenſis veneranda ſancta Synodus legi-
C tur protuliſſe, aliorumq. Patrum, quos Apoſtolicæ Sedis Pręſules ſuſceperũt atque ſecuti ſunt,
execranda ſuperbia impia vocauerunt. Fraternitas ergo tua, quem Apoſtolicæ Sedis per nos
conſtat eſſe vicarium, vniuerſis Epiſcopis innoteſcat, vt nullis aut falſis ſcriptis, aut mendacibus verbis, aut nuntijs qualibet ratione turbentur, ſed potius primi Apoſtolorum, ſicut conuenit, verba ſectentur, dicentis: Aduerſarius ve- *1 Pet.5.*
ſter diabolus, vt leo rugiens, circuit, quærens
quem deuoret, cui reſiſtite fortes in fide. & quod
item doctor gentium dicit Apoſtolus: Rogo *Rom.16.*
autem vos, fratres, vt obſeruetis eos, qui diſſen-
D ſiones & offendicula præter doctrinam quã vos
didiciſtis, faciunt, & declinate ab illis: in Domino confidentes, quia, ſicut præfati ſumus, ab
Apoſtolis Fidem traditam, & à prædictis ſanctis
quatuor Concilijs declaratam, & à deceſſoribus
noſtris & ab antedictis Patribus prædicatam,
atque inuiolabiliter cuſtoditam, ſincera voluntate tenuimus, tenemus, venerati ſumus, veneramur, atque defendimus, & contra eam facientes Apoſtolica auctoritatẽ damnamus. Sed quanta poſſumus per filium noſtrum Anaſtaſium de
bis quæ geſta ſunt, breuiter nos indicare neceſſe
eſt, & cùm nos dominus filius noſter clementiſ-
E ſimus Imperator, ſicut promiſit, Deo (qui cor
ipſius tenet) iuuante reuerti præceperit, hominem, qui vobis ad ſingula ſubtiliter innoteſcat,
Deo propitio deſtinamus. Quod ideo adhuc nõ
fecimus, quia & hiemis aſperitas, & Italiæ, quæ
vos non latet, neceſſitas præpediuit: donec ſereniſſimus Princeps, ſicut deſiderat, Domino ſibi
[a] ſubueniat. Illud quoque credimus ſperandũ, *a Deeſſe videtur, iuuante.*
vt quia ſcriptum eſt: Frater fratrem adiuuans *Prou 18.*
exaltabitur; & ſicut de credentibus in Domino *c.19.*
Actuum Apoſtolicorum ſcriptura teſtatur, quia *Actor.4.*
erat credentibus in Domino cor vnum & anima

vna; vt ſit fraternitas veſtra in hac quoque parte ſollicita, & glorioſo filio noſtro Childeberto regi, quem Chriſtianitatis ſtudio venerationem integram Sedi Apoſtolicæ, cui nos Deus præeſſe voluit, cognouimus exhibere, ſupplicare non deſinas, quatenus in tanta rerum neceſſitate circa Eccleſiam Dei ſollicitudinem, ſicut & confidimus, Chriſtiana deuotione perſoluat: vt quia Gotthi cum rege ſuo in ciuitate Romana perhibentur ingreſſi, hoc eis dignetur ſcribere, ne ſe in Eccleſiæ noſtræ præiudicio, quippe velut alienæ legis, immiſceat, & aliquid faciat, aut fieri qualibet ratione permittat, vnde catholica poſſit Eccleſia perturbari. Dignum enim eſt, & catholico, ſicut eſt, regi conueniens, vt Fidem & Eccleſiam, in qua Deus illum voluit baptizari, omni debeat virtute defendere. Scriptum eſt enim: Viuo ego, dicit Dominus, quia glorificantes me, glorificabo. Feſtina ergo, frater chariſſime, vt in ſanctæ Fidei ſinceritate perſiſtens, Eccleſiarũ pacem, quæ vel à Deo per meritum ſacerdotij tibi commiſſa eſt, vel à nobis per Apoſtolicam auctoritatem vicaria poteſtate mandatur, competenti ſollicitudine, Deo propitiante, cuſtodias, & vicarium te Sedis noſtræ dignis Deo manifeſtes operibus. Deus te conſeruet, frater chariſſime. Datum iij. kalen. Maias, Imperij domini noſtri Iuſtiniani perpetui Auguſti anno xxiiij. poſt Conſulatũ Baſilij viri clariſſimi anno *octauo, per hominem, quem Anaſtaſius direxit.

1. Reg. 2. ſ. 30.

*ſ. nono,

Item ex alia charta ita recitatum eſt.

Lecta ſunt nobis geſta, confecta apud Antiochenæ ciuitatis Defenſorem, quibus inferebantur teſtimonia militum, ſignificantium, vt compendioſe dicamus, quòd priuſquam Sergius reuerendiſſimus Cyreſtenam ciuitatem accederet, quidam, id eſt, Andronicus Presbyter & defenſor, & Georgius Diaconus, accipientes imaginem Theodoriti, qui vndique inculpatur propter Fidei errorem, in currum eam impoſuerũt, & in Cyreſtenam ciuitatẽ introduxerunt, pſallentes & oſtendentes quòd eiuſdem illi ſectæ ſunt. Sergius autem poſtea cùm ciuitatem accepiſſet, & collectionem celebrauit ipſius Theodoriti, & Diodori, & Theodori, necnon & Neſtorij cuiuſdam, quem martyrem eſſe dixit, cùm prouincia nullum habeat martyrium huic appellationi conueniens. Euidenter igitur mirati ſumus, primo quidem ſi latuerunt tuam eminentiam talia geſta in ciuitate confecta. Deinde ſi cùm cognouiſſes quod factum eſt, non ſine dilatione quæſtionem feciſti negotij, maxime cùm degere Sergius diceretur, & cum Paulo reuerendiſſimo eſſe. Verum etiam lecta ſunt nobis paulo poſt geſta confecta apud Cyreſtenæ ciuitatis Defenſorem, quæ reuerendiſſimi reſponſales Sergij reuerendiſſimi dixerunt, multorum voces continentia, quòd nulla vnquam nec prędicata eſt, nec facta eſt collectio in Neſtorij cuiuſdam nomine. Super hæc autem geſta, & preces audiuimus tam ipſius Sergij, quàm reliquorum Epiſcoporum Euphratenſis prouinciæ, qui repellunt vbique Neſtorij nomen, & declinare quidem eius ſectam confitentur, conſentire autẽ ſanctis quatuor Concilijs. Sancimus igitur nihil ſubtilitatis vel ſtudij eminentiam tuam relinquere, ſed conuocare quidem ſine dilatione Cyreſtenæ ciuitatis Epiſcopum ibi degentem, ſicut audiuimus, trahere autem ad ſe milites etiam, qui teſtimonia in geſtis Antiochiæ confectis præſtitiſſe inueniuntur de numero tertio Stabiliſianorum, necnon etiam Andronicum & Georgium, qui ea quæ de imagine dicta ſunt, feciſſe dicuntur, & ſingula cum ſubtilitate requirere, hoc eſt, ſi quod dicitur de imagine, factum eſt, & ſi pſalmum, cuius mentio geſtis Antiochię confectis inſerta eſt, pſallentes ad imaginis honorem præcedebant; & ſi Sergius reuerendiſſimus cùm hęc poſt Antiochiæ cõfectis inſerta eſt, pſallentes ad imaginis honorem ea cognouiſſet, & clericos admiſit, & diuinis eis communicauit myſterijs: & ſi collectionẽ Theodoriti, & Theodori, & Diodori prædicari fecit, aut celebrari conceſſit, & ſi hoc idem factum eſt & in Neſtorij nomine: & omnem circumire viam tua magnitudo feſtinet, vt nihil ſubtilitatis poſſit latere. Ne autem eminentia tua noſtram tantummodo timeret indignationem, ſed etiam Dei iram, non piget nos & iuramentum ei imponere in nomine Domini & ſaluatoris Chriſti Dei noſtri, ad quem talia pertinent, vt ipſam veritatem vndique requiras: & ſi quidem inueniantur milites per omnia falſa dixiſſe, & neque pro imagine, neque pro collectione vera dixiſſe, non tantum ea quæ in Neſtorium referuntur, ſed etiam illa quæ in Theodoritum & Theodorum & Diodorum, mox fortiſſimo numero ejiciantur, in quo militare noſcuntur, & omnibus tormentis eorum corpora crucientur. Si autem veritatem in ſuis depoſitionibus dixerunt, ſiue pro imagine, ſiue pro collectione vel Neſtorij, vel aliorum trium, de omnibus nobis ſuggere, vt cognoſcere poſſimus eos, qui in veram & immaculatam, quam & nos colimus, Fidem peccauerunt. Ne quid autem ex his quæ nobis lecta ſunt, tuam magnitudinem lateat, iuſſimus eadem geſta, quæ Cyri confecta ſunt, & ad nos relata, necnon reſcripta eorum quæ Antiochiæ confecta ſunt, tibi tranſmitti, vt poſt confecta omnia quæ iuſſimus, iterum nobis remittantur ipſa quæ in Cyro confecta ſunt. Pro hac etenim cauſa deſtinauimus Thomam deuotiſſimum, agentem in rebus, & ſubadiuuam. Legi. Datum vij. Idus Auguſti, Conſtantinopoli, Ruſtico viro clariſſimo Conſ.

A. D. 550.

Sancta Synodus dixit: Euidenter & nunc Deũ placans intentio piiſſimi & tranquilliſſimi Imperatoris oſtenſa eſt, qui omnia ſemper fecit & facit, quæ ſanctam Eccleſiam & recta dogmata conſeruant: qui & modo recitatas chartas direxit, manifeſtantes & ipſas, quod nec latuit aliquem, alienam ab initio eſſe iſtorum capitulorũ impietatis, ſanctam Dei Eccleſiam. Et Chriſtianiſſimus quidem Imperator mercedem pro his habebit de Chriſto magno Deo, qui talia multiplicare ſolet: nos autem orationes quotidianas facientes pro eius ſerenitate, pro tribus Capitulis altero die, adiuuante Deo, ſynodicam ſententiam proferemus.

COLLATIO OCTAVA.

IMPERII Domini Iuſtiniani perpetui Auguſti anno xxvij. poſt Conſulatũ Baſilij viri clariſſ. anno xij. die iiij. nonas Iunias, Indictione I. Conſidentibus in ſecretario venerabilibus Epiſcopis huius regiæ ciuitatis,

Eutychio ſanctiſſimo Patriarcha regiæ Conſtantinopolis nouæ Romæ,

Apollinario ſanctiſſimo Archiepiſcopo Alexandrinæ magnæ ciuitatis,

Domno [a] Domnino ſanctiſſimo Patriarcha Theopolitanæ magnæ ciuitatis,

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Raphiæ, &

Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Tiberiadis, &

Damiano religioſiſſimo Epiſcopo Sozuſæ, vicẽ agentibus Euſtochij ſanctiſſimi Epiſcopi Hieroſolymitani,

Benigno religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ Pelagoniæ, vicem agente Eliæ beatiſſimi Epiſcopi Theſſalonicenſis,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Cæſareæ primæ Cappadociæ prouinciæ,

Andrea religioſiſſimo Epiſcopo Epheſi,

Sextiliano religioſiſſimo Epiſcopo Tunienſi, vicem agente Primoſi religioſiſſimi Epiſcopi Carthaginis,

Megethio religioſiſſimo Epiſcopo Heracleæ Thraciæ,

Anaſtaſio religioſiſſimo Epiſcopo Tabiæ, vicem agente Dorothei religioſiſſimi Epiſcopi Ancyræ,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Ilienſi, vicem agente Euprepij religioſiſſimi Epiſcopi Cyzicenæ ciuitatis,

Euſebio religioſiſſimo Epiſcopo Tyri,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Nicomediæ,

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Nicææ,

Conſtantino religioſiſſimo Epiſcopo Chalcedonenſi,

Petro religioſiſſimo Epiſcopo Tarſi,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Cucuſorum, vicem agente Palladij religioſiſſimi Epiſcopi Melitenæ,

Ioanne religioſiſs. Epiſcopo Cæſareæ Palæſtinæ,

Pompeiano religioſiſſimo Epiſcopo Byzacij,

Amazonio religioſiſſimo Epiſcopo Edeſſæ,

Alexandro religioſiſſimo Epiſcopo Gangrorum,

Thoma religioſiſſimo Epiſcopo Apameæ Syriæ,

Euphranta religioſiſſimo Epiſcopo Tyanorum,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Syriæ,

Boſphorio religioſiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ,

Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Boſtræ,

Philippo religioſiſſimo Epiſcopo Myrorum,

Theodoto religioſiſſimo Epiſcopo Seleuciæ Iſauriæ,

Iuliano religioſiſſimo Epiſcopo Sardienſi,

Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Gortynæ,

Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Damaſci,

Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Rhodi,

Firmo religioſiſſimo Epiſcopo Tipaſoo Africanæ prouinciæ,

A Theodoro religioſiſſimo Epiſcopo Antiochię Piſidiæ,

Phoca religioſiſſimo Epiſcopo Stalienſi,

Eulogio religioſiſſimo Epiſcopo Pergæ,

Seueriano religioſiſs. Epiſcopo Aphrodiſiadis,

Cyriaco religioſiſſimo Epiſcopo Amidæ,

Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Synnadorum,

Petro religioſiſſimo Epiſcopo Sidæ,

Abraamio religioſiſſimo Epiſcopo Sergiopolitano,

Aſignio reuerendiſſimo Epiſcopo Traianopolitano, vicem agente Ioannis religioſiſs. Epiſcopi Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ,

B Ioanne religioſiſſimo Epiſcopo Adrianopolitano Thraciæ,

Creſconio religioſiſſimo Epiſcopo Cuienſi,

Theodoſio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano ſecundæ Cappadociæ,

Stephano religioſiſſimo Epiſcopo Laodiceæ, ſiue Theodoriadis,

Auxanone religioſiſſimo Epiſcopo Hierapolis Phrygiæ,

Euſtathio religioſiſſimo Epiſcopo Maximianopolitano,

Aetherio religioſiſſimo Epiſcopo Anazarbi,

Dometio religioſiſſimo Epiſcopo Chalcidis,

C Valeriano religioſiſſimo Epiſcopo Obbæ Africanæ prouinciæ,

Dionyſio religioſiſs. Epiſcopo Seleuciæ Syriæ,

Theodoro religioſiſs. Epiſcopo Dryziparorum,

Seuero religioſiſſimo Epiſcopo Pompeiopolitano Paphlagoniæ,

Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Iuſtinianæ Cypſelitanorum,

Romano reuerendiſſimo Epiſcopo Gabalorum,

Gregorio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolis Armeniæ,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Nyſſæ,

Baſilio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Camulianorum,

D Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Barcuſorum,

Creſconio reuerendiſſimo Epiſcopo Zatarenſi, prouinciæ Numidiæ,

Sergio reuerendiſſimo Epiſcopo Cynon ſecundæ Aegypti,

Chriſtophoro reuerendiſſimo Epiſcopo Arcadiopolitano Aſiæ,

Theodoſio reuerendiſſimo Epiſcopo Bybli,

Leontio reuerendiſſimo Epiſcopo Arcæ,

Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Myrinæ,

Alexandro reuerendiſſimo Epiſcopo Amphipolitano,

E Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Clyſmatis,

Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Beriſiæ,

Ariſtodemo reuerẽdiſſimo Epiſcopo Philomelij,

Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Adrianopolis Piſidiæ,

Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Erythrorum,

Diogeniano reuerendiſſimo Epiſcopo Sozopolitano,

Baſſo reuerendiſſimo Epiſcopo Thamiatenſi,

Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Cymæ,

Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Cratiæ,

Digitized by Google

Reſtituto reuerendiſſimo Epiſcopo Mileon Africanæ prouineiæ,
Tbeodoro renerendiſſimo Epiſcopo Leontopolitano Aegypti,
Aemiliano reuerendiſſimo Epiſeopo Antipyrgi,
Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Magoedenſi,
Theoctiſto reuerendiſſimo Epiſcopo Pruſæ,
Georgio religioſiſſimo Epiſcopo Ptolemaidis,
Sotero renerendiſſimo Epiſcopo Aulonis,
Zoſimo reuerendiſſimo Epiſeopo Antandri,
Cypriano reuerendiſſimo Epiſcopo Coryei,
Elia renerendiſſimo Epiſcopo Diocletianopolitano,
Theona reuerendiſſimo Epiſcopo Cyſſon,
Tbeodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Lymirorũ,
Gennadio reuerendiſſimo Epiſeopo Zenopolitano,
Aſyncretio reuerendiſſimo Epiſcopo Aradi,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Botryon,
Philippo reuerendiſſimo Epiſcopo Pbelli,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Demyriangelis,
Genethlio reuerendiſſimo Epiſcopo Doryiæi,
Thoma reuerendiſſimo Epiſcopo Conſtantinæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſeopo [a] Leontopolitano, *[a] al. Helenopolitano,*
Senero reuerendiſſimo Epiſeopo Taborum,
Theoctiſto reuerendiſs. Epiſcopo Halicarnaſſi,
Coſma teuerendiſſimo Epiſcopo Malli,
Dionyſio reuerendiſſimo Epiſcopo Megarenſi,
Callinico reuerendiſſimo Epiſeopo Opuntis,
Paſchaſio reuerendiſſimo Epiſeopo Aegij,
Eraſmo reuerendiſſimo Epiſeopo Cibyræ,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Neocæſareæ Euphratenſis,
Nonno renerendiſſimo Epiſeopo Dauſarorum,
Stephano reuerendiſſimo Epiſcopo Balaneon,
Thoma reucrendiſſimo Epiſeopo Cireeſij,
Anatolio reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtæ,
Conſtantino reuerendiſſimo Epiſcopo Midaij,
Macario reuerendiſſimo Epiſeopo Prymneſiæ,
Megalo reuerendiſſimo Epiſcnpo Myrenorum,
Thalelæo reuerendiſſimo Epiſcopo Iſindorum,
Niceta reuerendiſſimo Epiſcopo Epiphaniæ,
Alexandro renerendiſſimo Epiſcopo Dionyſij,
Pelagio reuerendiſſimo Epiſcopo Azanorum,
Hierone reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Phrygiæ,
Glauco reuerendiſſimo Epiſcopo Alionorum,
Procopio reuerendiſſimo Epiſeopo Antinoi,
Petro renerendiſſimo Epiſcopo Domitiopolitano,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſeopo Colonæ,
Vranio reuerendiſſimo Epiſcopo Tralhenſi,
Ioanne reuerendiſtimo Epiſcopo Ceraſuntis,
Phronymo renerendiſſimo Epiſeopo Sinnaij,
Macedonio reuerendiſſimo Epiſcopo Iuſtinianopolitano Bithyniæ,
Ecdicio reuerendiſſimo Epiſcopo Teni inſulæ,
Eulogio reuerẽdiſſimo Epiſeopo Danaborum,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſeopo Coradenſiũ,
Elpidiphoro reuerendiſſimo Epiſcopo Anaſtaſiopolitano Cariæ,
Cyrione reuerendiſſimo Epiſcopo Dadimorum,
Theodoro reuetendiſſimo Epiſcopo Laodiceæ,

A Sila reuerendiſſimo Epiſcopo Tiberiopolitano,
Diogene reuerendiſſimo Epiſcopo Auguſtopolitano,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Ingelon,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſcopo Zeugmatis,
Dorymenio reuerendiſſimo Epiſcopo Adraon,
Ioanne reuerendiſſimo Epiſcopo Læri,
Tbeodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Gargaron,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſcopo Comanorũ,
Rufino reuerendiſſimo Epiſcopo Sebaſtiæ Armeniæ,
Conone reuerendiſſimo Epiſcopo Semneon,
Cyriaco reuerendiſſimo Epiſeopo Caſatanorũ,
B Siſinnio reuerendiſſimo Epiſcopo Præneti,
Iuliano reuerendiſſimo Epiſeopo Batnon,
Anaſtaſio reuerendiſſimo Epiſeopo Rachlæ,
Theodoro reuerendiſſimo Epiſeopo Porthmi,
Paulo reuerendiſſimo Epiſcopo Stectorij,
Stephano teuerendiſſimo Epiſeopo Amaſeæ,
Paulo teuerendiſſimo Epiſcopo Adraſſi,
Euandro reuerendiſſimo Epiſcopo Gnidi,
Mena reuerendiſſimo Epiſcopo Carpathij,

[b] Diodorus Archidiaconus & primicerius reuerentiſſimorum notariorum dixit: Seit veſtra ſancta Synodus, quòd ante aliquot dies in diuerſis conuentionibus acta ſunt quædam apud vos *[b] al. Theodorus*
C de Theodoro Mopſueſteno, & quæ impie cõſcripſit Theodoritus, & impia epiſtola, quæ dieitur Ibæ, ad Marim Perſam conſcripta, & quòd in vltima Actione promiſit veſtra ſancta Synodus perfectam & ſynodicam ſententiam imponere his quæ examinantur. Quoniam igitur ad hoc ipſum conueniſtis, ſuggerimus ad quod placuerit. Sancta Synodus dixit: Ea quæ de propoſitis quæſtionibus apud nos acta ſunt, manifeſtentur. Et poſt lectionem, cùm ſuſcepiſſet Calonymus reuerentiſſimus Diaconus & notarius ſententiam, recitauit:

Sententia Synodi.

Magno Deo & ſalnatore noſtro IESV Chri-
D ſto, ſecundum parabolam in Euangelijs dictam, pro vniuſcuiuſque viribus talenta diſtribuente, *Matth. 25.* & operam eorum opportuno tempore exigente, ſi is qui creditum ſibi vnum talentum ſine diminutione ſeruauit, eò quòd non operatus eſt, & amplificauit hoc quod ſibi creditum eſt, condemnatur: quanto maiori & [*] horribili iudicio ſubiacet, qui non ſolum de ipſo neglexerit, ſed etiam alijs ſcandali & perturbationis cauſam præbuerit? cùm ſit omnibus fidelibus manifeſtum, quòd quando de Fide ratio moueatur, non ſolum impius condemnatur, ſed etiam ille, qui poteſt quidem prohibere impietatem, negli- *[*] horribiliori*
E git vero aliorum correptionem. Et nos igitur, quibus regere Eccleſiam Domini creditum eſt, timentes maledictionem, quæ imminet his qui negligenter opera Domini faciunt, feſtinamus *Hiere. 48.* bonum Fidei ſemen purum conſeruare ab impietatis zizanijs, quæ ab inimico inſeminantur. *Matth. 13.* Quoniam igitur videbamus, quòd Neſtorij ſequaces conati ſunt per Theodorum impium, qui Mopſueſtiæ fuit Epiſcopus, & impia eius conſcripta, & inſuper per ea quæ impie Theodoritus conſcripſit, & per epiſtolam ſceleratam, quæ ab Iba dicitur ad Marim Perſam ſcripta eſſe,

ſuam

ſuam impietatem Dei Eccleſiæ applicare: ideo A ad eorum quæ mouebantur, correctionem ſurreximus, & pro Dei voluntate, & iuſſione piiſſimi Imperatoris vocati ad hanc regiam vrbem conuenimus. Et quia contingit Vigilium religioſiſſimum, in hac regia vrbe degentem, omnibus intereſſe quæ his tribus Capitulis annotata ſunt, & tam ſine ſcriptis, quàm in ſcripturis ea ſæpius condemnaſſe, poſtea tamen & conſenſit in ſcriptis in Concilio conuenire, & diſceptare vnà nobiſcum de his tribus Capitulis, vt definitio communiter ab omnibus nobis præbeatur Fidei rectæ conueniens; piiſſimus Imperator ſecundũ quod inter nos placuit, tam ipſum quàm B nos hortatus eſt communiter cõuenire, eo quòd ſacerdotes decet communibus quæſtionibus finem communem imponere. Vnde neceſſario petiuimus ipſius reuerentiam, ſcriptas ſuas promiſſiones adimplere, nec enim iuſtum eſſe, amplius ſcandalum pro tribus iſtis Capitulis creſcere, & Dei Eccleſiam conturbari. Et pro his ad memoriã eius perduximus magna illa Apoſtolorum exempla, & patrum traditiones. Licet enim ſancti Spiritus gratia & circa ſingulos Apoſtolos abundaret, vt non indigerent alieno conſilio ad ea quæ agenda erant; non tamen aliter voluerunt de eo quod mouebatur, ſi oporteret C gentes circumcidi, definire, priuſquam communiter congregati, diuinarum ſcripturarum teſtimonijs vnuſquiſque ſua dicta confirmauerunt.

Act. 15. f Vnde communiter de eo ſententiam protulerunt, ad gentes ſcribentes: Viſum eſt Spiritui ſancto & nobis, nihil aliud imponere vobis oneris, præterquam neceſſaria; vt abſtineatis ab immolatis ſimulacrorum, & ſanguine, & ſuffocato, & fornicatione. Sed & ſancti Patres, qui per tempora in ſanctis quatuor Concilijs conuenerunt, antiquis exemplis vtentes, communiter de exortis hæreſibus & quæſtionibus diſpoſuerunt, certo conſtituto, quòd in communibus diſcepta- D tionibus cùm proponuntur quæ ex vtraque parte diſcutiẽda ſunt, veritatis lumen tenebras expellit mendacij. Nec enim poteſt in communibus de Fide diſceptationibus aliter veritas manifeſtari, cùm vnuſquiſque proximi adiutorio indiget, ſicut in Prouerbijs dicit Salomon:

Prou. 18. c. 19. Frater fratri adiutorium præſtans, exaltabitur ſicut ciuitas munita: valet vero ſicut regnum fundatum.

Eccle. 4. b. 9. Et iterum in Eccleſiaſte dicit: Optimi duo quàm vnus, quibus eſt merces bona in labore ipſorum. Sed etiam ipſe Dominus dicit:

Matth. 18. Amen dico vobis, ſi duo ex vobis conſenſerint ſuper terrã, de omni re quamcumque petierint, E contingent illis à Patre meo qui in cælis eſt. Vbicumque enim fuerint duo aut tres collecti in nomine meo, ego cum eis ſum in medio ipſorum. Cum autem ſæpius & à nobis omnibus inuitatus, & inſuper glorioſiſſimis Iudicibus miſſis ad ipſum à piiſſimo Imperatore, promiſit per ſeipſum de iiſdem tribus Capitulis ſententiam proferre: huiuſmodi reſponſo audito, Apoſtoli nos

Rom. 14. admonitiones in corde habẽtes, quòd vnuſquiſque pro ſe rationem reddet Deo, timentes autẽ

Matth. 18. & iudicium imminens eis, qui vel vnum ex minimis ſcandalizant, quanto magis Imperatorẽ A ita Chriſtianiſſimum, & populos & Eccleſias totas; & quòd dictum à Deo ad Paulum: Ne timeas, ſed loquere, & ne taceas, quoniã ego ſum tecum, & nemo poterit nocere tibi: *Act. 18. b* congregati ante omnia compendioſe confeſſi ſumus Fidem illam tenere, quam Dominus noſter IESVS Chriſtus verus Deus tradidit ſanctis ſuis Apoſtolis, & per eos ſanctis Eccleſijs, & qui poſt illos fuerunt ſancti Patres & doctores Eccleſiæ, creditis ſibi populis tradiderunt. Tenere autem & ſeruare & prædicare ſanctis Eccleſijs confeſſi ſumus hanc Fidei confeſſionem, quam latius expoſuerunt trecenti decem & octo ſancti Patres B Nicææ congregati, qui ſanctum mathema ſiue Symbolum tradiderunt: inſuper autem & centum quinquaginta in Conſtantinopoli collecti expoſuerunt, qui eamdem Fidei confeſſionem ſecuti ſunt, & eam explanauerunt: & ducentorum ſanctorum Patrum prius Epheſi collectorũ, pro eadem Fide conſenſum: & quæ à ſexcentis triginta Chalcedone congregatis definita ſunt pro vna eademq. Fide, quam & ipſi ſecuti prædicauerunt. Eos autem, qui pro tempore condemnati vel anathematizati à catholica Eccleſia & prædictis quatuor Concilijs ſunt, confeſſi C ſumus condemnatos & anathematizatos habere. Cumq. hæc ita confeſſi ſumus, initium fecimus examinationis trium Capitulorum, & propoſuimus prius de Theodoro Mopſueſteno: & cum in medio prolatæ ſunt blaſphemiæ codicibus inſertæ, mirati ſumus Dei in his patientiam, quòd non diuino igni ſtatim incenſa eſt lingua & mens quæ hæc eructauit: & numquam conceſſiſſemus procedere lectorem prædictarum blaſphemiarum, pro ſola memoria illarum indignationem Dei timentes, (vtpote vnaquaque blaſphemia magnitudine impietatis antecedentem ſuperante, & mentem auditoris funditus permouente) niſi eos qui talibus blaſphemijs glo- D riantur, videremus indigere confuſione, per manifeſtationem earum eis inferenda: vt nos omnes zelo blaſphemiarum contra Deum expoſitarum incenſi, & in medio lectionis & poſt ipſam *S. 539 c. & 541. b* inclamationes & anathematiſmos contra Theodorum vt viuentem & præſentem faceremus, Propitius ſis Domine, dicentes; nec dæmones auſi ſunt talia contra te loqui. O intolerabilem linguam illam! ô prauitatem viri! ô altam illam manum, quam extendit contra creatorem ſuum. Scripturas ſcire miſer ille pollicitus, non meminit Oſee prophetæ dicentis: *Oſee 7. c. 13* Væ E illis, quoniam exilierunt à me: famoſi facti ſunt, quia impij fuerũt in me, iniqua loquuti ſunt aduerſum me, & aduerſum me excogitãtes, loquuti ſunt peſſima. Ideo cadent in framea propter improbitatem linguæ ſuæ. Hic contemptus eorũ in ſinu eorũ: quia tranſierunt teſtamentũ meum, & *Oſee 8. a* aduerſus legem meã impie egerunt. Iſtis Theodorus impius merito ſubijcitur. Prophetias enim, quæ de Chriſto ſunt, reijciens, feſtinauit diſpenſationis pro noſtra ſalute magnum myſterium, quantum ad ſe pertinet, reprobare: fabulas tantummodo ad riſum propoſitas gentibus diui-

Digitized by Google

diuina eloquia,multis modis conatus oſtendere, A
& contempſit tam alias propheticas pronun-
tiationes contra impios factas,& quod dixit di-
Habac .2.c. 65.ſec.lxx. uinus Habacuc de his qui mendaciter docent:
Væ qui adaquat proximum ſibi euerſione tur-
bata,& inebriat eum, vt inſpiciat ſpeluncas eo-
rum : id eſt,tenebroſas & omnino à luce alienas
doctrinas eorum . Et quid oportet multa dice-
re? Liceat volentibus codices impij Theodori
præ manibus accipere , vel quæ ex impijs codi-
cibus eius, geſtis apud nos habitis inſerta ſunt,
impia capitula,& inuenire nimiam inſaniam, &
nefanda illa quæ dixit . Vlterius enim procede-
re,& iterum memoria repetere nefanda illa ve- B
Collat.5. remur . Recitata nobis ſunt & quædam à ſan-
ctis Patribua contra illum , & omnes hæreticos
ſupetantem eius inſaniam conſcripta,& inſuper
hiſtoriæ, & leges Imperiales , illius impietatem
ab initio diuulgantes: & quoniam poſt hæc om-
nia impietatis illius defenſores, iniurijs contra
creatorem ſuum dictis gloriantes,dicebant non
oportere eum poſt mortem anathematizare, li-
cet cognoſcerenius Eccleſiaſticā de impijs tra-
ditionem,quòd & poſt mortem hæretici anathe-
matizantur ; tamen neceſſariū putauimus & de
hoc perſcrutari,& fertur in geſtis, quomodo di-
Pag. 559. & 560. uerſi hæretici & poſt mortem anathematizati C
ſunt : & per multa manifeſtatum eſt apud nos ,
quòd qui hæc dicunt, nullam curam Dei iudica-
torum faciūt,nec Apoſtolicarum pronuntiatio-
num , nec paternarum traditionum . Libenter
vtique interrogemus eos,quid dicant de Domi-
Ioan. 3. no,dicente de ſe ipſo: Qui crediderit in eum ,
non iudicatur : qui autem nō crediderit in eum,
iam iudicatus eſt , quia non crediderit in nomi-
ne vnigeniti Filij Dei . & Apoſtolo clamante :
Galat.1. Licet nos aut Angelus de cælo euangelizauerit
vobis præterquam euangelizauimus vobis,ana-
thema ſit . Sicut prædiximus , & nunc iterum
dico : Si quis vobis euangelizauerit , præter- D
quam quod accepiſtis , anathema ſit . Domino
enim,quòd iam iudicatus eſt , dicente , & Apo-
ſtolo etiam Angelos , ſi docerent præter quod
euangelizati ſumus, anathematizante , quomo-
do præſumunt dicere,qui omnia audent , de vi-
uis tantummodo hæc dicta eſſe ? Aut ignorant,
magis autē ſcientes ignorare confingunt, quòd
iudicium anathematis nihil aliud eſt, niſi ſepa-
ratio à Deo ? Quod impius licet non verbo ab
aliquo ſuſcepiſſet , tamen anathema re ipſa ſibi
infert, per ſuam impietatem ſemetipſum à vera
vita ſeparās. Quid autem dicunt & ad Apoſtolū
Tit.3.c.10. iterum dicentem : Hæreticum hominem poſt E
vnam & ſecundam correctionem euita , ſciens
quoniam peruerſus eſt huiuſmodi homo, & pec-
cat,& eſt à ſemetipſo damnatus ? Quibus conſo-
nantia ſanctæ memoriæ Cyrillus in libris , quos
contra Theodorum ſcripſit, ita dicit : Euitandi
ſunt illi,qui tam peſſimis culpis detinentur,ſiue
in viuis ſunt , ſiue non. A nocente enim ſemper
refugere neceſſarium eſt , & non ad perſonam
magis reſpicere,ſed ad hoc quod Deo placet . Et
iterum idem ſanctæ memoriæ Cyrillus, ſcribens
ad Ioannem Epiſcopum Antiochiæ , & congre-

A gatam ibi Synodum , de Theodoro vtpote vnà
cum Neſtorio anathematizato , ita dicit : Erat *1. 562.*
igitur neceſſarium,claram propterea ducere fe-
ſtiuitatem , expulſa certe omni voce à quocum-
que dicta , quæ conſonat Neſtorij blaſphemijs .
Proceſſit enim aduerſus omnes qui eadem ſa-
piunt,vel ſapuerunt aliquando , quod abſolute
nos & veſtra ſanctitas dixit : Anathematizamus
illos qui dicunt filios duos , & duos Chriſtos .
Vnus enim, vt dictum eſt, prædicatur à nobis & *1.Cor. 8.*
vobis Chriſtus & filius & Dominus , vnigenitus *1. Tim. 2.*
vt homo,ſecundum vocem ſapientiſſimi Pauli.
Sed etiam in epiſtola ad Alexandrum & Marti-
B nianum,& Ioannem,& Paregorium, & Maximū
Presbyteros & patres monachorum , & eos qui
cum ipſis erant ſolitariam vitam exercentes,ita
dicit : Iam quidem & ſancta Synodus Epheſi ſe- *1.555.& 559.*
cundum Dei voluntatem congregata , contra
Neſtorianam perfidiam iuſta & ſubtili prolata
ſententia,& aliorum vaniloquia,qui vel poſtea
futuri ſunt,vel iam fuerunt, eadem illi ſapiētes,
& dicere vel ſcribere tale aliquid præſumentes ,
vna cum ipſo condemnauit , æqualem condem-
nationem eis imponens . Conſequens enim
erat , vno ſemel pro ſuis tā profanis vaniloquijs
condemnato,non contra vnum tantum venire,
C ſed (vt ita dicam) contra omnem cotum hære-
ſim,ſiue calumniam quam ſecerunt contra pia
Eccleſiæ dogmata, duos colentes filios , & diui-
dentes indiuiduum , & anthropolatriæ crimen
inferentes cælo & terræ. Adorat enim nobiſcum
ſupernorum ſpirituum ſancta multitudo vnum
Dominum Iesvm Chriſtum . Sed etiam Augu-
ſtini religioſæ memoriæ , qui inter Africanos *1. 559.*
Epiſcopos ſplenduit, diuerſæ epiſtolæ recitatæ
ſunt,ſignificātes quòd oportet hæreticos & poſt
mortem anathematizari . Talem autem Eccle-
ſiaſticam traditionem , & alij Africani reueren-
diſſimi Epiſcopi ſeruauerunt : ſed & Romana
D ſancta Eccleſia quoſdam Epiſcopos & poſt mor- *1. 560.*
tem anathematizauit,licet pro Fide in vita ſua
non eſſent accuſati : & vtrumque apud nos ha-
bita geſta ſignificant . Sed quoniam euidentiſ-
ſime veritatem impugnantes Theodori & ipſius
impietatis diſcipuli , quædam verba ſanctæ me-
moriæ Cyrilli & Procli proferre conantur, quaſi
pro Theodoro ſcripta, opportunum eſt propoſi-
tis aptare verba Prophetæ dicentis: Quia rectæ *Oſee 14.*
ſunt viæ Domini, & iuſti ambulant in eis : impij
autem infirmabuntur in eis . Nam & iſti male
excipientes ea quæ bene & opportune à ſanctis
iſtis Patribus ſcripta ſunt, & excuſantes excuſa- *Pſal.140.*
E tiones in peccatis,hæc verba proferunt . Appa-
rent enim Patres non liberantes anathemate
Theodorum , ſed diſpenſatione talibus quibuſdā
vtentes verbis propter defenſores Neſtorij &
eius impietatis , vt ab huiuſmodi errore eos ab-
ſtrahentes,ad perfectum deducerent, & docerēt
non ſolum diſcipulum impietatis Neſtorium
addicere,ſed etiam doctorem eius Theodorum .
Itaque & in ipſis diſpenſationis verbis ſuam
Patres intentionem oſtendunt de eo,quòd opor-
tet anathematizari Theodorum,ſicut per pluri-
ma in geſtis apud nos habitis demonſtratum eſt

ex his,

ex his,quæ ad condemnationẽ Theodori & eius impietatis Cyrillus & Proclus ſanctæ memoriæ ſcripſerunt. Et talem diſpenſationem in diuina ſcriptura eſt inuenire : ad hoc & Paulus Apoſto-
Act.16. lus in principio prędicationis feciſſe oſtenditur, propter eos qui ex Hebræis erant, Timotheum circumcidens, vt per hanc diſpenſationem & condeſcenſionem ad perfectum eos deduceret. Vnde poſtea interdicens circumciſionem, ad
Galat.5. Galatas ita ſcripſit : Ecce ego Paulus dico vobis, quòd ſi circumcidamini, Chriſtus vobis nihil prodeſt. Inuenimus autem & illud quod ſolent hæretici facere, & à Theodori defenſoribus
B factum. Quædam enim ex his quæ ſancti Patres ſcripſerunt, circumcidentes, quædam vero falſa ex ſemetipſis componentes & confingentes, Cyrilli ſanctæ memoriæ epiſtola conabantur, quaſi ex teſtimonio Patrum, prædictum impium Theodorum anathemate liberare : in quibus & ipſis veritas demonſtrata eſt, his quidẽ quæ circumciſa erant, per ſequentiam anteriorum & poſteriorum perfectis, mendacio autem falſitatis per collationem eorum quæ vera erant, per omnia conuicto. In omnibus autem iſtis, qui talia vana loquuntur, ſecundum quod ſcriptum eſt, con-
Eſai.59. fidunt falſis, & loquuntur vana : quia concipiũt
C dolorem, & pariunt iniquitatem, telam araneæ
Coll.5.555. texentes. His ita de Theodoro & eius impieta-
a.& 572.a te diſcuſſis, pauca & ex his quæ impie à Theodorito conſcripta ſunt contra rectam Fidem, & duodecim Capitula ſancti Cyrilli, & cõtra Epheſinam primam Synodum, necnon quædam ad defenſionem Theodori & Neſtorij impiorum ab eo conſcripta, ad ſatisfactionem legentium in geſtis apud nos confectis recitari & inſeri perſpeximus; vt ſciãt omnes, quòd iuſte iſti eijciun-
Coll.6.576. tur & anathematizantur. Tertio loco Epiſto-
a. la, quam dicitur Ibas ad Marim Perſam ſcripſiſſe, ad examinationem propoſita, neceſſarium eſ-
D ſe perſpeximus & eam recitari. Statim igitur ex ipſa lectione impietas ei inſerta omnibus manifeſtata eſt. Et oporteret quidem, vſque ad hoc quęſtione facta, condemnationem & anathematiſmum prædictorum trium Capitulorum facere : ſed quia Theodori & Neſtorij impiorum defenſores alio modo machinabantur confirmare eorum perſonas & impietatẽ, & dicebant iſtam impiam epiſtolam, quæ laudat & defendit Theodorum & Neſtorium, & eorum impietatem, ſuſceptam eſſe à ſancto Chalcedonenſi Concilio; neceſſarium eſſe putauimus per omnia oſtendere, liberam eſſe ſanctam Synodum ab impietate
E quæ in epiſtola continetur, eo quòd, qui talia dicunt, non fauore ſancti Concilij hoc faciunt, ſed vt per eius nomen ſuam impietatem confirmarent. Et oſtendebatur in geſtis, quòd & anterioribus temporibus accuſatus eſt Ibas propter eamdem impietatẽ, quæ & in epiſtola contine-
Pag. 579. 1. tur; primo quidem apud Proclum ſanctæ memoriæ Epiſcopum Conſtantinopolitanum, poſtea vero apud Theodoſium piæ recordationis, & Flauianum, qui poſt Proclum Epiſcopus ordinatus eſt, qui & cauſæ examinationem delegauerunt Photio Epiſcopo Tyri, & Euſtathio

A Epiſcopo Berytiorum ciuitatis. Poſtea vero inculpatus idem Ibas, ab epiſcopatu deiectus eſt. His ita ſubſecutis, quomodo præſumunt aliqui dicere, iſtam impiam epiſtolam ſuſceptam eſſe à ſancto Chalcedonenſi Concilio, eamq. per omnia ſecutum eſſe ſanctum Chalcedonenſe Concilium? Tamen ne quæcumque remaneret occaſio eis, qui tales calumnias applicant ſancto Chalcedonenſi Concilio, recitari perſpeximus ea quæ apud ſanctas Synodos, Epheſinam primã *Pag. 582. 1.*
& Chalcedonenſem, pro epiſtolis ſanctæ memoriæ Cyrilli, & religioſæ memoriæ Papæ antiquioris Romæ Leonis mota ſunt. Et cum ex his
B accepiſſemus, quòd non aliter oportet ſuſcipi quæ ab aliquo ſcribuntur, niſi prius rectæ Fidei ſanctorum Patrum conſonare demonſtrentur, interlocuti ſumus recitari & definitionem, quæ de Fide expoſita eſt à ſancto Chalcedonenſi Concilio, vt conferantur quæ in Epiſtola, & quæ in definitione continentur. Quo facto, demonſtratum eſt contrariam per omnia Epiſtolam eſſe *Pag. 596.*
his quæ in definitione continentur. Nam definitio quidem conſonat his quæ iudicata ſunt pro vna eademq. Fide tam à trecentis decem & octo ſanctis Patribus, quàm à centum quinquaginta, & his qui prius Epheſi conuenerunt : impia au-
C tem Epiſtola illa continet, quæ Theodorus & Neſtorius hæretici blaſphemauerunt, & defendit eos, & doctores ſibi adſcribit; ſanctos autem Patres hæreticos vocat. Et illud autem omnibus facimus manifeſtum, quòd nec partes interlocutionum vnius vel ſecundi, quibus vtuntur Theodori & Neſtorij ſequaces, prætermittere ſuſtinuimus, ſed & iſtis & alijs omnibus interlocutionibus in medio prolatis, & his quæ eis continentur conſideratis, inuenimus quòd non aliter paſſi ſunt prædictum Ibam ſuſcipere, priuſquam exegiſſent eum Neſtoriũ & impia eius dogmata, quæ in Epiſtola vindicantur, anathematiza-
D re. Et hoc fecerunt tam alij religioſi Epiſcopi prædicti ſancti Concilij, quàm illi duo, quorum interlocutionibus quidam vti conantur. Hoc enim & in Theodorito obſeruauerunt, & exegerunt eum anathematizare ea, pro quibus accuſabatur. Si igitur Ibam non alio modo ſuſcipere ſuſtinuiſſent, niſi impietatem, quæ in Epiſtola continetur, condemnaſſet, & ſubſcripſiſſet definitioni, quæ pro Fide à ſancto Concilio data eſt, quomodo conantur dicere, ſuſceptam eſſe impiam epiſtolam ab eodem ſancto Concilio? Quę enim, vt vere dicamus, participatio eſt iuſtitiæ *2.Cor.6.*
E & iniquitatis? & quæ ſocietas eſt luci cũ tenebris? quæ autem conuentio eſt Chriſti cum Belial? aut quæ pars eſt fideli cum infideli? quæ autem eſt commixtio templo Dei cum idolis?

Repetitis igitur omnibus quæ apud nos acta ſunt, iterũ confitemur, quòd ſuſcipimus ſanctas quatuor Synodos, id eſt, Nicęnam, Conſtantinopolitanam, Epheſinam primam, & Chalcedonenſem, & quæ pro vna eademq. Fide definierunt, prædicauimus & prædicamus. Eos autem qui hæc non ſuſcipiunt, alienos catholicæ Eccleſiæ iudicamus. Condemnamus autem & anathematizamus vna cum omnibus alijs hæreticis

qui

Digitized by Google

qni condemnati & anathematizati ſunt à præ-
dictis ſanctis qnaruor Cōcilijs,& à ſancta carho
lica & Apuſtolica Eccleſia , & Theodorum qui
Mopſueſtiæ Epiſcopus fuit,& impia eius cōſcri-
pta , & quæ impie Theodoritus conſcripſit con-
tra rectam Fidem, & contra duodecim Capitu-
la ſancti Cyrilli,& contra Epheſinam primam
Synodum , & quæ ad defenſionem Theodori &
Neſtorij ab eo ſcripta ſunr. Super hæc anathe-
matiaamus & impiam Epiſtolam, quam dicitur
Ibas ad Marim Perſam ſcripſiſſe , quæ denegat
Deum Verbum de ſancta Dei genitrice & ſem-
prr virgine Maria incarnarum , hominem factū
eſſe ; & ſanctæ memoriæ Cyrillum,qui recte do-
cuit,tamquam hæreticum & ſimilirer Apollina-
rio ſcribentem,criminatur ; & inculpat quidem
Epheſinam primam Synodum , tamquam ſine
examinatione & quæſtione Neſtorio ab ca de-
poſiro , & duodecim ſancti Cyrilli capitula im-
pia & contraria rectæ Fidei vocat; defendit au-
rem Theodorum & Neſtorium , & impia eorum
dogmata & conſcripta . Prædicta igirur tria Ca-
pitula anathemarizamus , id eſt , Theodorum
impium Mopſueſtenum cum nefandis eius con-
ſcriptis,& quæ impie Theodoritus conſcripſit ,
& impiam Epiſtolam,quæ dicitur Ibæ, & defen-
ſores eorum , & qui ſcripſerunt vel ſcribunt ad
defenſionem eorum , vel recta ea dicere præſu-
munt,vel omnino impietatem eorum nomine
ſanctorum Patrum , aut ſancti Chalcedonenſis
Concilij defenderunt, anr defendere conantur .
His ita cū omni ſubtilitare diſpoſiris, in me-
moria tenentes promiſſiones de ſancta Eccleſia
Matth. 16. factas,& qui dixit , quòd portæ inferni non præ-
ualebunt aduerſus eam,id eſt, hærericorū mor-
tiferæ linguæ ; recordantes autem & quæ per
Oſeam de ea prophetata ſunt , in quibus dicit :
Oſee 2. Er ſponſabo te mihi in fide, & cognoſces Domi-
num : hæreticorum quidem effrænatas linguas ,
& eorum impiiſſima conſcripta, & eoſdem ipſos
hæreticos,qui vſque ad mortem in ſua impieta-
te permanſerunt,patri mendacij diabolo connu-
Eſai. 50. merantes,illis dicemus : Ecce omnes vos ignem
accendiris , & conualeſcere facitis flammam
ignis : ambulabitis in lumine ignis veſtri, & per
flammam quam accenditis . Nos aurem man-
Tit. 1. datum habentes , per doctrinam rectam exhor-
Eſai. 40. tari populum,& loqui in cor Hieruſalem, id eſt,
Oſee 10. Dei Eccleſiam,merito ſeminare quidem in iuſti-
tia feſtinamus,vindemiantes fructum vitæ,& il-
luminantes nobiſipſis lumen ſcientiæ ex diuinis
Scripturis & Patrum doctrina,neceſſarium eſſe
putauimus capitulis comprehendere & prædi-
cationem veritatis,& hæreticorum, necnon eo-
rum impietatis condemnationem .
I Si quis non confitetur Patris & Filij & Spiri-
tus ſancti vnam naturam ſiue ſubſtantiam,& vnā
virtutem & poteſtatem, Trinitatem conſubſtan-
tialem , vnam Deitatem in tribus ſubſiſtentijs
ſiue perſonis adorandam , talis anathema ſit .
1. Cor. 8. Vnus enim Deus & Pater,ex quo omnia; & vnus
Dominus IESVS Chriſtus , per quem omnia ; &
vnus Spiritus ſanctus,in quo omnia.
II Si quis non confitetur Dei Verbi duas eſſe na-
A tiuitates, vnam quidem ante ſæcula ex Patre ſi-
ne rempore incorporaliter,alteram vero in vlti-
mis diebus eiuſdem ipſius qui de cælis deſcen-
dit , & incarnatus de ſancta glorioſa Dei geni-
trice & ſemper virgine Maria, narus eſt ex ipſa,
talis anathema ſir .
Si quis dicit , alium eſſe Deum Verbum qui III
miracula fecit,& alium Chriſtum qui paſſus eſt,
vel Deum Verbum cum Chriſto eſſe naſcente de
muliere , vel in ipſo eſſe vt alterum in altero , &
non vnum eumdemq. Dominum noſtrum IESVM
Chriſtum , Dei Verbum incarnatum & homi-
nem factum, & eiuſdem ipſius miracula , & paſ-
B ſiones quas voluntarie carne ſuſtinuit,talis ana-
thema ſit .
Si quis dicir, ſecundum gratiam , vel ſecundū IIII
operationem,vel ſecundum dignitarem , vel ſe-
cundum æqualitatem honoris , vel ſecundum
auctoritatem,aut relationem,aur affectum, ant
virtutem,vnitionem Dei Verbi ad hominem fa-
ctam eſſe,vel ſecundum bonam voluntatem,qua-
ſi quòd placuit Deo Verbo homo,eo quòd bene
viſum eſt ei de ipſo , ſicut Theodorus inſaniens
dicir : vel ſecundum homonymiam , per quam
Neſtoriani Deum Verbum filium & Chriſtum
vocantes,& hominem ſeparatim Chriſtum & fi-
C lium nominantes , & duas perſonas euidenter
dicentes,per ſolam nominationem, & honorem,
& dignitatem,& adorationrm,vnam perſonam,
& vnum filium , & vnum Chriſtum confingunt
dicere : ſed non confitenrur vnitatem Dei Ver-
bi ad carnem animatam anima rationabili &
intellectuali , ſecundum compoſitionem ſiue ſe-
cundum ſubſiſtentiam factam eſſe , ſicut ſancti
Patres docuerunt,& ideo vnam eius ſubſiſtentiā
compoſitam,qui eſt Dominus noſter IESVS Chri
ſtus,vnus de ſancta Trinitate,talis anathema ſit.
Cùm enim multis modis vnitas intelligitur,qui
impietatem Apollinarij & Eutychetis ſequun-
D tur , interemptionem eorum quæ conuenerunt ,
colentea , vnitionem ſecundum confuſionem di-
cunt : Theodori aurem & Neſtorij ſequaces, di-
uiſione gaudentes , affectualem vnitatem intro-
ducunt . Sancta Dei Eccleſia vtriuſque perfidiæ
impieratem reijciens , vnitionem Dei Verbi ad
carnem ſecundum compoſitionem confiterur ,
quod eſt ſecundum ſubſiſtenriam . Vnitio enim
per compoſirionem in myſterio Chriſti non ſo-
lum inconfuſe ea quæ conuenerunt , conſeruat ,
ſed nec diuiſionem ſuſcipir.
Si quis vnam ſubſiſtentiam Domini noſtri V
E IESV Chriſti ſic intelligit, tamquam ſuſcipien-
tem plurimarum ſubſiſtentiarum ſignificationē,
& per hoc introducere conatur in myſterio Chri
ſti duas ſubſiſtentias,ſeu duas perſonas , & dua-
rum perſonarum quas introducit , vnam perſo-
nam dicit ſecundum dignitatem, & honorem,&
adorationem , ſicut Theodorus & Neſtorius in-
ſanientes conſcripſerunt , & calumniantur ſan-
ctam Chalcedonenſem Synodum tamquam ſe-
cundum iſtum impium intellectum vnius ſubſi-
ſtentiæ vtentem vocabulo,ſed nō confiterur Dei
Verbum carni ſecundum ſubſiſtentiam vnitum
eſſe,& propter hoc vnam eius ſubſiſtentiam , ſeu
vnam

Digitized by Google

vnam perſonam, & ſic & ſanctum Chalcedonenſe Concilium vnam ſubſiſtentiam Domini noſtri IESV Chriſti confeſſum eſſe, talis anathema ſit. Nec enim adiectionem perſonæ vel ſubſiſtentiæ ſuſcepit ſancta Trinitas ex incarnato vno de ſancta Trinitate Deo Verbo.

VI Si quis abuſiue & non vere Dei genitricem dicit ſanctam glorioſam ſemper virginem Mariam, vel ſecundum relationem, quaſi homine puro nato, ſed non Deo Verbo incarnato & nato ex ipſa, referenda autem, ſicut illi dicunt, hominis natiuitate ad Deum Verbum, eo quòd cũ homine erat naſcente, & calumniatur ſanctam Chalcedonenſem Synodum, tamquam ſecundũ B iſtum impium intellectũ, quem Theodorus execrandus adinuenit, Dei genitricem virginem dicentem, vel qui hominis genitricem vocat, aut Chriſtotocon, id eſt, Chriſti genitricem, tamquã ſi Chriſtus Deus non eſſet, & non proprie & vere Dei genitricem ipſam confiteur, eo quòd ipſe qui ante ſæcula ex Patre natus eſt Deus Verbum, in vltimis diebus ex ipſa incarnatus & natus eſt, & ſic pie & ſanctam Chalcedonenſem Synodum Dei genitricem eam eſſe confeſſam, talis anathema ſit.

VII Si quis in duabus naturis dicens, non vt in Deitate & humanitate, vnum Dominum noſtrũ C IESVM Chriſtum cognoſci confitetur, vt per hoc ſignificet differentiam naturarum, in quibus inconfuſe ineffabilis vnitio facta eſt, neque Deo Verbo in carnis naturam tranſmutato, neque carne in Verbi naturã tranſducta, (manet enim vtrumque hoc quod eſt natura, etiam facta vnitate ſecundum ſubſiſtentiam) ſed pro diuiſione per partem, talem excipit vocem in myſterio Chriſti, vel numerum naturarum confitendo in eodem Domino noſtro IESV Chriſto Deo Verbo incarnato, non intellectu tantummodo differentiam excipit earum, ex quibus & compoſitus eſt, non interemptam propter vnitatem (vnus D enim ex vtroque, & per vnum vtraque) ſed in hoc numero vtitur, vt ſeparatim vnaquaque natura ſuam habente ſubſiſtentiam, talis anathema ſit.

VIII Si quis ex duabus naturis Deitatis & humanitatis confitens vnitatem factam eſſe, vel vnam naturam Dei Verbi incarnatam dicens, non ſic ea excipit ſicut Patres docuerunt, quòd ex diuina natura & humana, vnitione ſecundum ſubſiſtentiam facta, vnus Chriſtus effectus eſt, ſed ex talibus vocibus vnam naturam ſiue ſubſtantiã Deitatis & carnis Chriſti introducere conatur, talis anathema ſit. Secundum ſubſiſtentiam E enim dicentes vnigenitum Deum Verbum carni vnitum eſſe, non confuſionem aliquam naturarum in ſe inuicem factam eſſe dicimus, ſed magis permanente vtraque hoc quod eſt, vnitum eſſe carni Deum Verbum intelligimus. Propter quod & vnus eſt Chriſtus, Deus & homo, idem ipſe conſubſtantialis Patri ſecundum Deitatẽ, & conſubſtantialis nobis idem ipſe ſecundum humanitatem. Aequaliter enim & eos qui per partem diuidunt vel incidunt, & eos qui confundunt diuinæ diſpenſationis myſterium Chri-A ſti, reijcit & anathematizat Dei Eccleſia.

Si quis in duabus naturis adorari dicit Chriſtum, ea quo duas adorationes introducunt, ſeparatim Deo Verbo, & ſeparatim homini: vel ſi quis ad interemptionem vel ad confuſionem Deitatis & humanitatis, vnam naturam ſiue ſubſtantiam eorum quæ conuenerunt, introducens, ſic Chriſtum adorat, ſed non vna adoratione Deum Verbum incarnatum cum propria ipſius carne adorat, ſicut ab initio Dei Eccleſiæ traditum eſt, talis anathema ſit. IX

Si quis non confitetur Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, qui crucifixus eſt carne, Deũ B eſſe verum, & Dominum gloriæ, & vnum de ſancta Trinitate, talis anathema ſit. X

Si quis non anathematizat Arium, Eunomiũ, Macedonium, Apollinarium, Neſtorium, Eutychen, Origenem cum impijs eorum conſcriptis, & alios omnes hæreticos, qui cõdemnati & anathematizati ſunt à ſancta catholica & Apoſtolica Eccleſia, & à prædictis ſanctis quatuor Concilijs, & eos qui ſimilia prædictis hæreticis ſapuerunt vel ſapiunt, & vſque ad mortem in ſua impietate permanſerunt vel permanent, talis anathema ſit. XI

Si quis defendit impium Theodorũ Mopſueſtenum, qui dixit alium eſſe Deum Verbum, & C alium Chriſtum à paſſionibus animæ & deſiderijs carnis moleſtias patientem, & à deterioribus paulatim recedentem, & ſic ex profectu operum melioratum, & à conuerſatione immaculatum factum, & tamquam purum hominem baptizatum eſſe in nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti, & per baptiſma ſancti Spiritus gratiã accepiſſe, & filiationem meruiſſe, & ad ſimilitudinem Imperialis imaginis in perſona Dei Verbi adorari, & poſt reſurrectionem immutabilem cogitationibus & impeccabilem omnino factũ fuiſſe. Et iterum dixit idem impius Theodo- D rus, talem factam eſſe vnitionem Dei Verbi ad Chriſtum, qualẽ dixit Apoſtolus de viro & muliere, Erunt duo in carne vna. *Ephes. 5.* Et ſuper alias innumerabiles blaſphemias auſus eſt dicere, quòd poſt reſurrectionem cùm inſufflaſſet Dominus diſcipulis, & dixiſſet, Accipite Spiritum ſanctũ, *Ioan. 20.* non dedit eis Spiritum ſanctum, ſed figuratim tantummodo inſufflauit. Iſte enim & confeſſionem, quam fecit Thomas cùm palpaſſet manus & latus Domini poſt reſurrectionem, dicẽs, Dominus meus & Deus meus, *Ibid.* inquit non eſſe dictã à Thoma de Chriſto. Nec enim dicit Theodotus Deum eſſe Chriſtum, ſed ad miraculum re- E ſurrectionis ſtupefactum Thomam glorificaſſe Deum, qui Chriſtum reſuſcitauit. Et quod peius eſt, etiam in interpretatione, quam in Actus *Z. pag. 517. B* Apoſtolorum ſcripſit Theodotus, ſimilem fecit Chriſtum Platoni, & Manichæo, & Epicuro, & Marcioni, dicens, quòd ſicut illorum vnuſquiſque ex dogmate quod inuenit, ſuos diſcipulos fecit vocari Platonicos, & Manichæos, & Epicureos & Marcioniſtas; ſimili modo & cùm Chriſtus dogma inueniſſet, ex ipſo Chriſtianos vocari. Si quis igitur defendit prædictum impium Theodorum, & impia eius conſcripta, in quibus

tam prædictas, quàm alias innumerabiles blaſphemias effudit contra magnum Deum & Saluatorem IESVM Chriſtum,& non anathematizat eum,& impia eius conſcripta, & omnes qui ſuſcipiunt vel defendunt eum, & dicunt orthodoxe eum expoſuiſſe,& qui ſcripſerunt pro eo, & eadem illi ſapuerunt,vel ſcribunt pro eo, vel impijs eius conſcriptis, & eos qui ſimilia illi ſapiunt,vel aliquando ſapuerunt,& vſque ad mortem permanſerunt vel permanent in tali impietate,talis anathema ſit.

XIII Si quis defendit impia Theodoriti cõſcripta, quæ contra rectam Fidem, & contra primam Epheſinam ſanctam Synodum,& ſanctum Cyrillum & duodecim eius Capitula expoſuit,& omnia quæ conſcripſit pro Theodoro & Neſtorio impijs,& pro alijs qui eadem prædictis Theodoro & Neſtorio ſapuerunt, defendens eos & eorũ impietatem, & propter hoc impios vocans doctores Eccleſiæ, qui vnitatem ſecundum ſubſiſtentiam Dei Verbi ad carnem confitentur, & non anathematizat ea, & eos qui ſimilia eis ſapuerunt, vel ſapiunt, inſuper autem & omnes qui ſcripſerunt contra rectam Fidem,& ſanctum Cyrillum & duodecim eius Capitula, & vſque ad mortem in tali impietate permanſerunt, talis anathema ſit.

XIIII Si quis defendit Epiſtolam,quam dicitur Ibas ad Marim Perſam hæreticum ſcripſiſſe, quæ abnegat quidem Deum Verbum de ſancta Dei genitrice ſemper virgine Maria incarnatum, hominem factum eſſe, dicit autem purum hominẽ ex ipſa natum eſſe,quẽ templum vocat, vt alius ſit Deus Verbum,& alius homo,& ſanctum Cyrillum qui rectam Fidem Chriſtianorum prædicauit, tamquam hæreticum & ſimiliter Apollinario impio ſcripſiſſe criminatur, & inculpat primam Epheſinam ſanctam Synodum tamquã ſine examinatione & quæſtione Neſtorium condemnantem, & duodecim Capitula ſancti Cyrilli impia & contraria rectæ Fidei vocat eadem impia epiſtola,& defendit Theodorum & Neſtorium, & impia eorum dogmata & conſcripta. Si quis igitur memoratam impiam Epiſtolam defendit,& non anathematizat eam, & defenſores eius, & eos qui dicunt eam rectam eſſe, vel partem eius, & eos qui ſcripſerunt vel ſcribunt pro ea, vel pro impietate quę in ea continetur, & prę ſumunt eam defendere,vel inſertam ei impietatem nomine ſanctorum Patrum, vel ſancti Chalcedonenſis Concilij,& in his vſque ad mortem permanent, talis anathema ſit.

Cùm igitur hæc ita recte confeſſi ſumus, quæ tradita nobis ſunt tam à diuinis Scripturis, quàm à ſanctorum Patrum doctrina, & ab his quæ definita ſunt de vna eademq. Fide à prædictis ſanctis quatuor Concilijs, facta autẽ à nobis & condemnatione contra hæreticos & eorũ impietatem,necnon etiam contra eos qui defenderunt vel defendunt prædicta impia tria Capitula,& permanſerunt in ſuo errore, vel qui permanent: ſi quis conatus fuerit contra hæc quæ pie diſpoſuimus,vel tradere,vel docere, vel ſcribere, ſi quidem Epiſcopus vel clericus ſit, iſte

A tamquam aliena à Sacerdotibus & ſtatu Eccleſiaſtico faciens, denudabitur epiſcopatu vel clericatu: ſi autem monachus vel laicus ſit, anathematizabitur.

Eutychius miſericordia Dei Epiſcopus Conſtantinopoleos nouæ Romæ,decreui quæ propoſita ſunt,& confitens ſic habere, ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent,& ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt,Nicænam,Conſtantinopolitanã, Epheſinam primam, & Chalcedonenſem,& quę ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt,& in his omnibus permanens, ſicut ſupra ſcriptum eſt, condemno & anathematizo B ſuper alios hæreticos & impia eorum cõſcripta, Theodorum impiũ, qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus, vnà cum impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit, ſicut prædictum eſt,& impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt, & ſubſcripſi.

Apollinarius miſericordia Dei Epiſcopus Alexandriæ,decreui quæ propoſita ſunt, & confitens ſic habere, ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent, & ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt, Nicænam, Conſtantinopolitanam, & Epheſinam primam, Chalcedonen- C ſem,& quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt,& in his omnibus permanens, ſicut ſupra ſcriptum eſt, condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia eorũ conſcripta, Theodorum impium,qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus, vnà cum impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit, ſicut prædictum eſt,& impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt,& ſubſcripſi.

b Domninus miſericordia Dei Epiſcopus Theopolitanæ ciuitatis, decreui quæ propoſita ſunt, & confitens ſic habere, vt omnia ſupra capitula & dogmata continẽt, & ſuſcipiens ſanctas qua- D tuor Synodos,id eſt, Nicænam, Conſtantinopolitanam,& Epheſinam primã, & Chalcedonenſem,& quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt,& in his omnibus permanens, ſicut ſupra ſcriptum eſt, condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia eorũ conſcripta, Theodorum impium, qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus, vnà cum eius impijs conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit, ſicut prædictum eſt,& impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt, & ſubſcripſi.

b Domnus

Stephanus miſericordia Dei Epiſcopus Ra- E pheotanæ ciuitatis, vicem agens Euſtochij ſanctiſſimi Patriarchæ Hieroſolymitanæ ciuitatis, vnà cum Georgio & Damiano religioſiſſimis Epiſcopis, decreui quæ propoſita ſunt, & confitens ſic habere, ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent, & ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos, id eſt, Nicænam, Conſtantinopolitanam,& Epheſinam primam,& Chalcedonenſem,& quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt, & in his omnibus permanens, ſicut ſupra ſcriptum eſt, condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta, Theodorum impium, qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus,

ſcopns,vnà cum impijs eins conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit, ſicut prædictum eſt,& impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt, & ſubſcripſi.

Georgius miſericordia Dei Epiſcopus Tiberiadis,agens vicem Euſtochij ſanctiſſimi Patriarchæ Hieroſolymitanæ ciuitatis, vnà cum Stephano & Damiano religioſiſſimis Epiſcopis,decreui quæ propoſita ſunt,& confitens ſic habere, ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent,& ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos, id eſt,Nicænam,Conſtantinopoliranam,& Epheſinam primam,& Chalcedonenſem, & quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt, & in his omnibus permanens, ſicut ſupra ſcriptum eſt, condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta,Theodorum impium, qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus, vnà cum impijs eins conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit,ſicut prædictum eſt, & impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt, & ſobſcripſi.

Damianus miſericordia Dei Epiſcopns Sozytanæ ciuitatis, agens vicem Eoſtorhij ſanctiſſimi Patriarchæ Hieroſolymitanæ ciuitatis, vnà cum Stephano & Georgio religioſiſſimis Epiſcopis, decreui quæ propoſita ſunt, & confitens ſic habere,ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent, & ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt, Nicænam, Conſtantinopolitanam, & Epheſinam primam, & Chalcedonenſem, & quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt, & in his omnibus permanens,ſicut ſupra ſcriptū eſt, condemno & anathematiao ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta,Theodorum impium,qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopns, vnà cū impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit,ſicut prædictom eſt, & impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapnerunt & ſapiunt, & ſubſcripſi.

Benignns miſericordia Dei Epiſcopus Heracleotanæ ciuitatis, quæ eſt primæ Macedoniæ, agens vicē Eliæ ſanctiſſimi Archiepiſcopi Theſſalonicenſium ciuitatis,tam pro illo, quàm etiā pro me,decreui quæ propoſita ſunt, & confitens ſic habere,ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent, & ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos, id eſt,Nicænam,Conſtantinopolitanam, & Epheſinam primam, & Chalcedonenſem, & quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſnnt, & in his omnibus permanens, ſicut ſupra ſcriptum eſt,condemno & anathematiao ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta, Theodorum impium,qui fuit Mopſueſtię Epiſcopns,vnà cum impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit, ſicut prædictum eſt,& impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt, & ſubſcripſi.

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus Cæſareæ primæ Cappadociæ, decreui quæ propoſita ſunt,& confitens ſic habere,ſicnt omnia ſupra capitula & dogmata continent,& ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt,Nicænam,Conſtan-

A tinopolitanam,& Epheſinam primam, & Chalcedonenſem,& quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt,& in his omnibus permanens,ſicut ſupra ſcriptum eſt, condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta, Theodorum impium, qoi fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus,vnà cum impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit,ſicut prædictum eſt, & impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibę,& qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt, & ſubſcripſi.

Andreas gratia Chriſti Epiſcopns Epheſi,decreni quæ propoſita ſunt, & confitens ſic habe- B re,ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent,& ſnſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt,Nicænam,Conſtantinopolitanam,& Epheſinam primam,& Chalcedonenſem, & quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt, & in his omnibus permanens, ſicnt ſnpra ſcriptum eſt, condemno & anathematiao ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta,Theodorum impium, qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopns, vnà cum impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritos conſcripſit, ſicut prædictum eſt, & impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt, & ſubſcripſi.

C Sextilianus miſericordia Dei Epiſcopus Eccleſiæ catholicæ Tunienſis, agens vicem Primoſi Archiepiſcopi Carthaginis, toriusq. Concilij prouinciæ Proconſularis, tam pro illo vel illis, quàm pro meipſo,decreui qoæ propoſita ſnnt,& confitens ſic habere, ſicut omnia ſnpra capitula & dogmata continent,& ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt, Nicænam, Conſtantinopolitanam,& Epheſinam primam,& Chalcedonenſem,& quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt, & in bis omnibus permanens, ſicut ſupra ſcriptum eſt,condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta, D Theodorum impium, qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus,vnà cum impijs eius conſcripris, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit, ſicut prædictum eſt, & impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ,& qui ſimilia eis ſapuerunt vel ſapiont, & ſubſcripſi.

Megethius gratia Dei Epiſcopos ſanctæ Dei cathnlicæ Eccleſiæ ciuitatis Heracleæ Thraciæ, decreui quæ propoſita ſunt, & confitens ſic babere, ſicut omnia ſupra capitola & dogmata continent, & ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt, Nicænam, Conſtantinopolitanam, & Epheſinam primam,& Chalcedonenſem, & quæ E ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt, & in his omnibus permanens, ſicut ſupra ſcriptum eſt, condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta, Theodorum impium,qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopns, vnà cū impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit, ſicut prædictum eſt, & impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt,& ſobſcripſi.

Asaſtaſius miſericordia Dei Epiſcopos Tabianenſium ciuitatis,agens vicem Dorothei religioſiſſimi Epiſcopi Ancyranorum metropo-

leos,decreui quæ propoſita ſunt, & confitens ſic habere, ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent, & ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt, Nicænam, Conſtantinopolitanam, & Epheſinam primam,& Chalcedonenſem, & quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt, & in his omnibus permanens, ſicut ſupra ſcriptum eſt, condemno & anathematiao ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta, Theodorum impium,qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus, vnà cũ impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit, ſicut prædictum eſt, & impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt,& ſubſcripſi.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Iliorum cioitatis, agens vicem Euprepij religioſiſſimi Epiſcopi Cyzicenorum metropoleos, decreui quæ propoſita ſunt,& confitens ſic habere, ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent, & ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos, id eſt, Nicænam, Conſtantinopolitanam, & Epheſinam primam, & Chalcedonenſem, & quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt, & in his omnibus permanẽs,ſicut ſupra ſcriptum eſt,condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta,Theodorum impium, qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus,vnà cum impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſeripſit,ſicut prædictum eſt, & impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt,& ſubſcripſi.

Euſebius miſericordia Dei Epiſcopus Tyriorum metropoleos, decreui quæ propoſirs ſunt, & confitens ſic habere, ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent, & ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt, Nicænam, Conſtantinopolitanam,& Epheſinam primam, & Chalcedonenſem,& quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt, & in his omnibus permanens, ſicut ſupra ſcriptum eſt, condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta, Theodorum impium, qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus, vnà cum impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit,ſicut prædictum eſt,& impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt; & ſubſcripſi.

Ioannes humilis Epiſcopus Nicomedienſium metropoleos,decreui quę propoſita ſunt,& confitens ſic habere, ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent, & ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt,Nicænam, Conſtantinopolitanam,& Epheſinam primam,& Chalcedonenſem,& quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt,& in his omnibus permanens,ſicut ſupra ſcriptum eſt, condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia corũ conſcripta,Theodorum impium,qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus, vnà cum impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit,ſicut prædictum eſt,& impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt, & ſubſcripſi.

Stephanus miſericordia Dei Epiſcopus Nicænorum metropoleos, decreui quæ propoſita

A ſunt,& confitens ſic habere, ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent, & ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt, Nicænam,Conſtantinopolitanam, & Epheſinam primam, & Chalcedonẽſem, & quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt, & in his omnibus permanẽs, ſicut ſopra ſcriptum eſt, condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta,Theodorum impium, qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus, vnà cum impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit, ſicut prædictum eſt, & impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſpuerunt &
B ſapiunt,& ſubſcripſi.

Conſtantinus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Dei Eccleſiæ Chalcedonenſium metropolitanæ ciuitatis, decreui quæ propoſita ſunt, & confitens ſic habere, ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent,& ſuſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt, Nicęnam, Conſtantinopolitanam,& Epheſinam primam, & Chalcedonenſem,& quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunt,& in his omnibus permanens,ſicut ſopra ſcriptum eſt, condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripta, Theodotum impium, qui fuit Mopſueſtiæ Epi-
C ſcopus, vnà cum impijs eius conſcripris, & omnis quæ impie Theodoritus conſcripſit, ſicut prædictum eſt,& impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt, & ſubſcripſi.

Petrus miſericordia Dei Epiſcopus Tarſi metropolitanæ ciuitatis, decreui quæ propoſita ſunt,& confitens ſic habere, ſicut omnia ſupra capitola & dogmara continent,& ſoſcipiens ſanctas quatuor Synodos,id eſt, Nicænam, Conſtantinopolitanam,& Epheſinam primam, & Chalcedonenſem, & quæ ab ipſis de vna eademq. Fide definita ſunr, & in his omnibus permanens,
D ſicur ſupra ſcriptum eſt, condemno & anathematizo ſuper alios hæreticos & impia eorum conſcripra,Theodorum impium, qui fuit Mopſneſtiæ Epiſcopus, vnà cum impijs eius conſcriptis, & omnia quæ impie Theodoritus conſcripſit, ſicot prædictum eſt, & impiam Epiſtolam quæ dicitur Ibæ, & qui ſimilia eis ſapuerunt & ſapiunt,& ſubſcripſi.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Cucuſenorum ciuitatis, agens vicem Palladij religioſiſſimi Epiſcopi Melitenorum metropoleos, ſimiliter.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Cæſa-
E reæ Palæſtinæ,ſimiliter.

Pompeianus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ catholicæ ciuitatis Victorianæ, prouinciæ Byzacenæ,ſimiliter.

Amazonius gratia Chriſti Epiſcopus Edeſſenorum metropolitanæ ciuitatis,ſimiliter.

Alexander miſericordia Dei Epiſcnpus Gangrenorum metropoleos,ſimilirer.

Thomas miſericordia Dei Epiſcopus Apamenorum metropoliranæ ciuitsris,ſimiliter.

Euphrãtas miſericordia Dei Epiſcopus Tyanenſium metropoleos,ſimiliter.

Theo-

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus Hierapolitanorum apud Euphratem metropolcos, ſimiliter.

Boſphorius patientia Dei Epiſcopus Neocæſarienſium metropoleos, ſimiliter.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Boſtrenorum metropoleos, ſimiliter.

Philippus miſericordia Dei Epiſcopus Myrenſium metropoleos Lydiæ prouinciæ, ſimiliter.

Theodotus miſericordia Dei Epiſcopus Seleucienſiũ apud Iſauros metropoleos, ſimiliter.

Iulianus miſericordia Dei Epiſcopus Sardianorum metropoleos Lydiæ prouinciæ, ſimiliter.

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus Gortynæ, quæ eſt metropolis Cretenſium prouinciæ, ſimiliter.

Euſtathius miſericordia Dei Epiſcopus Damaſci metropolitanæ ciuitatis, ſimiliter.

Theodoſius miſericordia Dei Epiſcopus Rhodiorum metropoleos, ſimiliter.

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus Antiochenſium metropoleos Piſidiæ prouinciæ, ſimiliter.

Eulogius miſericordia Dei Epiſcopus Pergenorum metropolitanæ ciuitatis Pamphyliç prouinciæ, ſimiliter.

Cyriacus miſericordia Dei Epiſcopus Amydenorum metropoleos, ſimiliter.

Seuerianus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ ciuitatis Aphrodiſiadis Carenſium prouinciæ, ſimiliter.

Seuerus miſericordia Dei Epiſcopus Synnadenſium metropoleos Phrygiæ Salutaris prouinciæ, ſimiliter.

Petrus miſericordia Dei Epiſcopos Sidetanorum metropoleos Pamphyliæ prouinciæ, ſimiliter.

Abraamius miſericordia Dei Epiſcopus Sergiopoleos metropolitanæ ciuitatis, ſimiliter.

Aſignius miſericordia Dei Epiſcopus Traianopolitanorum ciuitatis, agens vicem Ioannis religioſiſſimi Epiſcopi Laodicenſium metropoleos Phrygiæ Pacatianæ prouinciæ, ſimiliter.

Ioannes gratia Chriſti Epiſcopus Adrianopolitanorum metropoleos [a]eminentiorum prouinciç, ſimiliter.

[a] Thraciæ

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Maronitanorum metropoleos Rhodiç prouinciæ, ſimiliter.

Theodoſius miſericordia Dei Epiſcopus Iuſtinianopolitanorum metropoleos ſecundç Cappadocum prouinciç, ſimiliter.

Stephanus miſericordia Dei Epiſcopus Laodiceç metropoleos Theodorianorum prouinciç, ſimiliter.

Auxanon miſericordia Dei Epiſcopus Hierapolitanorum metropoleos, ſimiliter.

Euſtathius miſericordia Dei Epiſcopus Maximianopolitanorum metropoleos, ſimiliter.

Paulus miſericordia Dei Epiſcopus Aemorũ metropoleos Rhodopiç prouinciç, ſimiliter.

Dometius miſericordia Dei Epiſcopus Chalcidenſium ciuitatis, ſimiliter.

Aetherius miſericordia Dei Epiſcopus Anazarbenſium, ſiue Iuſtinianopolitanorum metropoleos, ſimiliter.

Valerianus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ catholicç ciuitatis Obbç prouinciç Proconſularis, ſimiliter.

Dionyſios miſericordia Dei Epiſcopus Seleuciç ciuitatis, ſimiliter.

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus Dryziparenorum metropoleos, ſimiliter.

Seuerus miſericordia Dei Epiſcopus Pompeiopolitanorum ciuitatis Paphlagoniæ prouinciæ, ſimiliter.

Georgius miſericordia Dei Epiſcopus nouæ Inſtinianæ Cypſelitanorum ciuitatis, ſimiliter.

[a]Creſcus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ catholicæ Cniculitanæ prouinciæ Numidiæ, ſimiliter.

[a] Creſconius

Romanus miſericordia Dei Epiſcopus Gabalorum, ſimiliter.

Gregorius miſericordia Dei Epiſcopus Iuſtinianopolitanorum ciuitatis magnæ Armeniæ prouinciæ, ſimiliter.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Nyſſçnorum ciuitatis, ſimiliter.

Baſilius miſericordia Dei Epiſcopus nouç Iuſtinianæ Camulianenſium, ſimiliter.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Inſtinianopolitanorum, ſiue Barcuſenæ ciuitatis, ſimiliter.

Sergius miſericordia Dei Epiſcopus nouç Iuſtinianæ ſecundæ Aegyptiorum, ſimiliter.

Chriſtophorus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ Arcadiopoleos Aſianorum prouinciæ, ſimiliter.

Stephanus miſericordia Dei Epiſcopus Clyſmatis, ſimiliter.

Theodoſius miſericordia Dei Epiſcopus Bybliorum ciuitatis, ſimiliter.

Leontius miſericordia Dei Epiſcopus Arcæ Armeniæ, ſimiliter.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Myrines prouinciæ Aſiæ, ſimiliter.

Alexander Epiſcopus Amphipoleos primæ Armeniæ, ſimiliter.

Thomas gratia Chriſti Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ Beriſſorum ciuitatis, ſimiliter.

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus Leontopoleos, ſimiliter.

Aemilianus miſericordia Dei Epiſcopus Antipyrgi cinitatis, ſimiliter.

Ariſtodemus miſericordia Dei Epiſcopus Philomelenſium ciuitatis, ſimiliter.

Thalelçus miſericordia Dei Epiſcopus Adrianopolitanorum Piſidiæ prouinciç, ſimiliter.

Theoctiſtus miſericordia Dei Epiſcopus Erythrorum ciuitatis prouinciç Aſiç, ſimiliter.

Diogenianus miſericordia Dei Epiſcopus Sozopolitanorum ciuitatis Piſidiç prouinciç, ſimiliter.

Baſſus miſericordia Dei Epiſcopus Thamiatenſis, ſimiliter.

Anatolius miſericordia Dei Epiſcopus [a]Cymçorum cinitatis prouinciç Aſianç, ſimiliter.

[a] f. Cymæ

Conon humilis Epiſcopus Magoedenſium ci-

uitatis Pamphyliæ prouinciæ,ſimiliter. A

Diogenes miſericordia Dei Epiſcopus Cratianorum ciuitatis,ſimiliter.

Theoctiſtus humillimus Epiſcopus Pruſæ ciuitatis,ſimiliter.

Georgius miſericordia Dei Epiſcopus Ptolemaidis,ſimiliter.

Elias miſericordia Dei Epiſcopus Diocletianopoleos,ſimiliter.

Theonas miſericordia Dei Epiſcopus Cuſſitanorum ciuitatis,ſimiliter.

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus Lymirenſium ciuitatis Lyciæ prouinciæ,ſimiliter.

Zoſimus miſericordia Dei Epiſcopus Antan- B drenſium ciuitatis,ſimiliter.

Aſyncretius miſericordia Dei Epiſcopus Aradiorum ciuitatis,ſimiliter.

Stephanus miſericordia Dei Epiſcopus Botryenorum,ſimiliter.

Philippus humilis Epiſcopus Phellitanorum ciuitatis,ſimiliter.

Menas miſericordia Dei Epiſcopus Myriangeli,ſimiliter.

Cyprianus miſericordia Dei Epiſcopus Coryceotanorum ciuitatis,ſimiliter.

Reſtitutus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ catholicæ ciuitatis Mileon prouin- C ciæ Numidiæ,ſimiliter.

Thomas miſericordia Dei Epiſcopus Conſtantinæ ciuitatis Oſroënorum prouinciæ, ſimiliter.

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ Helenopoleos,ſimiliter.

Seuerus miſericordia Dei Epiſcopus Taborũ, ſimiliter.

Theoctiſtus miſericordia Dei Epiſcopus Halicarnaſſenſium ciuitatis Cariæ prouinciæ, ſimiliter.

Thomas miſericordia Dei Epiſcopus Circeſij,ſimiliter. D

Soterus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ Aulonenſium,ſimiliter.

Gennadius miſericordia Dei Epiſcopus Zenopolitanorum ciuitatis Pamphyliæ prouinciæ,ſimiliter.

Coſmas humilis Epiſcopus Malleotanorum ciuitatis,ſimiliter.

Dionyſius miſericordia Dei Epiſcopus Megarenſium ciuitatis,ſimiliter.

Callinicus miſericordia Domini Chriſti Epiſcopus Opuntiorum ciuitatis, ſimiliter.

Paſchaſius miſericordia Chriſti Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ Aegij ciuitatis,ſimiliter. E

Eraſmus miſericordia Dei Epiſcopus Cibyritanorum ciuitatis,ſimiliter.

Sergius miſericordia Dei Epiſcopus Himereos,ſimiliter.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Neocæſareæ Euphrateſiæ,ſimiliter.

Thalelæus miſericordia Dei Epiſcopus Iſindorum Pamphyliæ prouinciæ,ſimiliter.

Creſconius miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ catholicæ municipij Zatarẽſis prouincię Numidiæ,ſimiliter.

A Anatolius humilis Epiſcopus Sebaſtenorum ciuitatis, ſimiliter.

Nonnus miſericordia Dei Epiſcopus Dauron, ſimiliter.

Stephanus miſericordia Dei Epiſcopus Balaneotanorum,ſimiliter.

Victor miſericordia Dei Epiſcopus catholicæ Eccleſiæ municipij Sinna prouinciæ Proconſularis,ſimiliter.

Conſtantinus miſericordia Dei Epiſcopus Midaij, ſimiliter.

Macarius miſericordia Dei Epiſcopus Prymneſiorum ciuitatis Phrygiæ ſalutaris prouinciç, B ſimiliter.

Megalus miſericordia Dei Epiſcopus Myrenorum ciuitatis Phrygiæ ſalutaris prouinciæ, ſimiliter.

Genethlius miſericordia Dei Epiſcopus Dorylæi, ſimiliter.

Creſciturus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ catholicæ ciuitatis Boſſæ prouinciæ Proconſularis,ſimiliter.

Nicetas miſericordia Dei Epiſcopos Epiphanienſium ciuitatis ſecundæ Ciliciæ prouinciæ, ſimiliter.

Alexander miſericordia Dei Epiſcopus Dio- C nyſi ciuitatis,ſimiliter.

Pelagius miſericordia Dei Epiſcopus Azanorum ciuitatis prouinciæ Phrygiæ Pacatianæ, ſimiliter.

Hieron miſericordia Dei Epiſcopus Anaſtaſiopolitanorum ciuitatis Phrygiæ Pacatianæ prouinciæ,ſimiliter.

Glaucus miſericordia Dei Epiſcopus Alionorum ciuitatis Phrygiæ Pacatianæ prouinciæ, ſimiliter.

Procopius miſericordia Dei Epiſcopus ſanctę Eccleſiæ Antenon Thebanæ ciuitatis, ſimiliter.

Petrus miſericordia Dei Epiſcopus Domi- D tiopolitanorum ciuitatis Iſauriæ prouinciæ, ſimiliter.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Colonenſium,ſiue Theodoriadis ciuitatis, ſimiliter.

Phronymus miſericordia Dei Epiſcopus Sinaitanorum Phrygiæ Pacatianæ prouinciæ, ſimiliter.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſię Doroſtoli ciuitatis,ſimiliter.

Vranius miſericordia Dei Epiſcopus Trallenorum ciuitatis Lydię prouincię, ſimiliter.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus [a] Cęſarenorum ciuitatis Lydię prouincię,ſimiliter. ſ I. conſen- tis

E Macedonius miſericordia Dei Epiſcopus nouę Iuſtinianę Bithynię prouincię, ſimiliter.

Ecdicius miſericordia Dei Epiſcopus Teni inſulę, ſimiliter.

Eulogius miſericordia Dei Epiſcopus [b] Dabon ciuitatis,ſimiliter. b T. Danabe- rum

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus Coradenſium ciuitatis,ſimiliter.

Elpidiphorus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctę Eccleſiæ Anaſtaſiopoleos Carię prouincię, ſimiliter.

Cyrion miſericordia Dei Epiſcopus ſanctę Eccle-

Eccleſię Dadimorum, ſimiliter.

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus Laodicenſium ciuitatis, ſimiliter.

Silas miſericordia Dei Epiſcopus Tiberiopoleos Pacatianæ prouinciæ, ſimiliter.

Megas miſericordia Dei Epiſcopus Myrenorum ciuitatis, agens vicem Diogenis religioſiſſimi Epiſcopi Auguſtopolitanæ ciuitatis, ſimiliter.

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus Ingilon ciuitatis, ſimiliter.

Iulianus miſericordia Dei Epiſcopus ciuitatis Zeugmatis, ſimiliter.

Dorymenes miſericordia Dei Epiſcopus ciuitatis Adraon Arabiæ prouinciæ, ſimiliter. B

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Leri ciuitatis, ſimiliter.

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus Comanenſium ciuitatis ſecundæ Armeniæ prouinciæ, ſimiliter.

Rufinus miſericordia Dei Epiſcopus Sebaſtenorum metropoleos, ſimiliter.

Conon miſericordia Dei Epiſcopus Semneatanorum ciuitatis, ſimiliter.

Cyriacus Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ Caſatanorum ciuitatis, ſimiliter.

Siſinnius miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ Præncti ciuitatis, ſimiliter. C

Iulianus miſericordia Dei Epiſcopus Batnon ciuitatis, ſimiliter.

Anaſtaſius miſericordia Dei Epiſcopus Rachlenorum ciuitatis prouinciæ Tyriorum, ſimiliter.

Theodorus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ Porthmi Greciæ prouinciæ, ſimiliter. A

Paulus miſericordia Dei Epiſcopus ſanctæ Eccleſiæ Stectorij ciuitatis Pentapoliticę regionis, Phrygiæ ſalutaris prouinciæ, ſimiliter.

Stephanus miſericordia Dei Epiſcopus Amaſenorum claræ metropoleos, ſimiliter.

Paulus miſericordia Dei Epiſcopus Adraſcnorum ciuitatis, ſimiliter.

Euander humilis Epiſcopus ſanctæ Dei Eccleſiæ Gnidi ciuitatis, ſimiliter.

Menas peccator & humilis Epiſcopus Carpathiorum inſularum, ſimiliter.

Eleuſinius miſericordia Dei Epiſcopus Traianopolitanorum metropoleos Rhodopiæ prouinciæ, ſimiliter.

Sabbatius miſericordia Dei Epiſcopus Arcadiopoleos, ſimiliter.

Stephanus miſericordia Dei Epiſcopus metropoleos Iuſtinianæ nouę, ſiue Daraſi, ſimiliter.

Stephanus miſericordia Dei Epiſcopus Cherſonis, ſimiliter.

Cyprianus miſericordia Dei Epiſcopus Adriantheron ciuitatis, ſimiliter.

Ioannes miſericordia Dei Epiſcopus Apamenorum ciuitatis Piſidiæ prouinciæ, ſimiliter.

Leontius miſericordia Dei Epiſcopus Amadeſſenorum ciuitatis, ſimiliter.

Theodorus gratia Chriſti Epiſcopus Byzanorum metropoleos, ſimiliter.

Paulus miſericordia Dei Epiſcopus Anchiali ciuitatis, ſimiliter.

Conon miſericordia Dei Epiſcopus Adrianitanæ ciuitatis, ſimiliter.

Finis Quinta Synodi.

FRAGMENTA QVINTAE SYNODI,

Græce reperta, & alia quædam ad eamdem Synodum pertinentia.

Sexta Synodus, Act. iiij. in epiſtola Agathonis Papæ ad Conſtantinum Imp.

HOC idem etiam & ſancta Synodus, quæ ſub auguſtæ memoriæ Iuſtiniano Principe in Conſtantinopoli congregata eſt, in ſeptimo definitionum capitulo prædicat: B

Coll.8.013. Si quis in duabus naturis, dicens, in Deitate videlicet & humanitate, vnum Dominum noſtrum IESVM Chriſtum cognoſci non confitetur, vt per hoc ſignificet differentiam naturarum, ex quibus inconfuſa & ineffabilis vnitas facta eſt, neque Verbo in naturam carnis transfigurato, neque carne in Verbi naturam tranſlata (manet enim vtrumque quod eſt ſecundum naturam & poſt factam vnitionem ſecundum ſubſiſtentiam) C ſed in diuiſione per partem huiuſmodi ſuſcipit vocem in myſterio Chriſti: aut numerum naturarum confitens in vno eodemq. Domino noſtro IESV Chriſto, Deo Verbo incarnato, non tantummodo contemplatione differentiam earum accipit, ex quibus & compoſitus eſt, non interemptam propter vnitionem (vnus enim ex vtriſque, & per vnum vtraque) ſed propterea numero vtitur tamquam diuiſas propriæ ſubſiſtentiæ conſiſtentes naturaliter.; talis anathema ſit.

Concilium Florentinum Seſſ. v. habet partem epiſtolæ Eutychij Epiſcopi CP. ad Vigilium Papam, quam ipſe Vigilius eidem Eutychio reſcribens, ſuis litteris inſeruit. Ea epiſtola lecta fuit in prima Collatione Quintæ Synodi. D

Coll.1.585. Ideo feſtinantes vnitatem conſeruare, ad Apoſtolicam Sedem veſtræ beatitudinis manifeſtum facimus, quòd nos ſemper & ſeruauimus & ſeruamus Fidem ab initio traditam à magno Deo & ſaluatore noſtro IESV Chriſto ſanctis Apoſtolis, & ab illis in omni mundo prædicatam, & à ſanctis Patribus explanatam, & maxime ab his qui in ſanctis quatuor Synodis congregati ſunt, quos per omnia & in omnibus amplectimur & ſuſcipimus: id eſt, trecentos decem & octo ſanctos Pa- E tres qui Nicææ congregati ſunt, & ſanctum Symbolum ſiue mathema Fidei expoſuerunt, & Arianam impietatem anathematizauerũt, & eos qui ſimilia eis ſapuerunt vel ſapiunt. Suſcipimus autem & centum quinquaginta ſanctos Patres Conſtantinopoli congregatos, qui idem ſanctum mathema explanauerunt, & de Deitate ſancti Spiritus dilucidauerunt, & hæreſim Macedonianam, ſanctum Spiritum impugnantẽ, & impium Apollinarium condemnauerunt, cum his qui ſimilia illis ſapuerunt vel ſapiunt. Suſcipimus autem & ſan-

Η ἕκτη σύνοδος, πρᾶξις δ΄. ἐν τῇ ἐπιστολῇ Ἀγάθωνος πάπα πρὸς Κωνσταντῖνον βασιλέα.

B ΤΟΥΤΟ αὐτὸ καὶ ἡ ἁγία σύνοδος ἡ ὑπὸ τῆς σεβασμίας μνήμης Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροισθεῖσα ἐν τῷ ἑβδόμῳ κεφαλαίῳ τῶν ὅρων κηρύττει· Εἴ τις ἐν δύο φύσεσι, λέγων, μὴ ὡς ἐν θεότητι, καὶ ἀνθρωπότητι τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν γνωρίζεσθαι ὁμολογεῖ, ἵνα διὰ τούτου σημαίνῃ τὴν διαφορὰν τῶν φύσεων, ἐξ ὧν ἀσυγχύτως ἡ ἄφραστος ἕνωσις γέγονεν, οὔτε τοῦ λόγου εἰς τὴν τῆς σαρκὸς μεταποιηθέντος φύσιν, οὔτε τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν τοῦ λόγου φύσιν μεταχωρησάσης, μένει γὰρ ἑκάτερον, C ὅπερ ἐστὶ τῇ φύσει, καὶ γινομένης τῆς ἑνώσεως καθ᾽ ὑπόστασιν, ἀλλ᾽ ἐπὶ διαιρέσει τῇ ἀνὰ μέρος τὴν τοιαύτην λαμβάνει φωνὴν ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου. ἢ τὸν ἀριθμὸν τῶν φύσεων ὁμολογῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἑνὸς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ λόγου σαρκωθέντος μὴ τῇ θεωρίᾳ μόνῃ τὴν διαφορὰν τούτων λαμβάνει, ἐξ ὧν καὶ συνετέθη, οὐκ ἀναιρουμένην διὰ τὴν ἕνωσιν. εἷς γὰρ ἐξ ἀμφοῖν, καὶ δι᾽ ἑνὸς ἀμφότερα, ἀλλ᾽ ἐπὶ τούτῳ κέχρηται τῷ ἀριθμῷ, ὡς κεχωρισμένας, καὶ ἰδιοϋποστάτους εἶναι τὰς φύσεις, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. D

Ἐν τῇ ε΄. συνελεύσει τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου, φέρεται μέρος ἐπιστολῆς Εὐτυχίου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Βιγίλιον πάπαν· ὅπερ Βιγίλιος αὐτὸς ἀντεπιστέλλων Εὐτυχίῳ τοῖς ἰδίοις ἐνέθηκε γράμμασι. ἀνεγνώσθη δὲ ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη ἐν τῇ α΄. τῆς ε΄. συνόδου πράξει.

Διὰ τοῦτο σπουδάζοντες τὴν ἕνωσιν φυλάξαι, πρὸς τὴν ἀποστολικὴν καθέδραν τῆς ὑμετέρας μακαριότητος φανερὸν ποιοῦμεν, ὅτι ἡμεῖς ἀεὶ ἐφυλάξαμεν καὶ φυλάττομεν τὴν πίστιν, τὴν ἐξ ἀρχῆς παραδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ἀποστόλοις, καὶ παρ᾽ ἐκείνων ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ κηρυχθεῖσαν, E καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων πατέρων σαφηνισθεῖσαν, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἁγίαις τέτταρσι συνόδοις συνελθόντων· οἷς διὰ πάντων καὶ ἐν ἅπασιν ἀκολουθοῦμεν, καὶ δεχόμεθα, τουτέστι, τοὺς τριακοσίους ὀκτωκαίδεκα θεοφόρους πατέρας τοὺς ἐν Νικαίᾳ συνελθόντας, καὶ τὸ ἅγιον σύμβολον ἤτοι μάθημα τῆς πίστεως ἐκθεμένους, καὶ τὴν Ἀρείου μανίαν ἀναθεματίσαντας, καὶ τοὺς αὐτὴν φρονήσαντας, ἢ φρονοῦντας. δεχόμεθα δὲ καὶ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίους πατέρας, οἵτινες τὸ αὐτὸ ἅγιον μάθημα ἐσαφήνισαν, καὶ τὰ περὶ τῆς θεότητος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐτράνωσαν. καὶ τὴν αἵρεσιν Μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου, καὶ τὸν ἀσεβῆ Ἀπολινάριον κατέκριναν, μετὰ τῶν τὰ αὐτὰ ἐκείνοις φρονησάντων, ἢ φρονησόντων ποτέ. δεχόμεθα δὲ καὶ τοὺς

Digitized by Google

τοὺς διακοσίους ἁγίους πατέρας τοὺς ἐν τῇ κατ' Ἔφεσον πρώτῃ συνόδῳ ἀθροισθέντας, οἵτινες διὰ πάντων ἠκολούθησαν τῷ αὐτῷ ἁγίῳ συμβόλῳ ἤτοι μαθήματι, καὶ κατέκριναν Νεστόριον τὸν ἀσεβῆ, καὶ τὰ μυσαρὰ αὐτοῦ δόγματα, καὶ τοὺς τὰ ὅμοια αὐτῷ ὁποτεδήποτε φρονοῦντας ἢ φρονήσοντας. πρὸς δὲ τούτοις δεχόμεθα καὶ τοὺς ἑξακοσίους τριάκοντα ἁγίους πατέρας τοὺς ἐν Χαλκηδόνι συναθροισθέντας, οἵτινες καὶ αὐτοὶ διὰ πάντων συνῄνεσαν ταῖς προῤῥηθείσαις τρισὶν ἁγίαις συνόδοις, καὶ ἠκολούθησαν τῷ προειρημένῳ συμβόλῳ ἤτοι μαθήματι, τῷ παρὰ τῶν τριακοσίων ὀκτωκαίδεκα θεοφόρων πατέρων ἐκτεθέντι, καὶ ἀπὸ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων σαφηνισθέντι, καὶ ἀνεθεμάτισαν τοὺς ἕτερον παρὰ τὸ εἰρημένον σύμβολον τολμῶντας διδάσκειν, ἢ ἐκτιθέναι, ἢ παραδιδόναι ταῖς ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις.

Εὐάγριος σχολαστικὸς κεφ. λη'. τοῦ δ'. βιβ. τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἐκ τοῦ ὅρου τῆς πέμπτης συνόδου φέρει ταῦτα.

Τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις παραβολήν.

Καὶ μεθ' ἕτερα.

Κατακρίνομεν δὲ καὶ ἀναθεματίζομεν πρὸς πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἅπασιν αἱρετικοῖς τοῖς κατακριθεῖσι παρὰ τῶν εἰρημένων ἁγίων τεσσάρων συνόδων, καὶ ἀπὸ τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ Θεόδωρον τὸν λεγόμενον ἐπίσκοπον Μοψουεστίας, καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτοῦ συγγράμματα, καὶ τὰ ἀσεβῶς συγγραφέντα παρὰ Θεοδωρίτου κατά τε τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ τῶν δώδεκα κεφαλαίων τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας πρώτης συνόδου, καὶ ὅσα ἐπὶ συνηγορίᾳ Θεοδώρου, καὶ Νεστορίου αὐτῷ συγγέγραπται. καὶ πρὸς τούτοις ἀναθεματίζομεν καὶ τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολὴν τὴν λεγομένην παρὰ Ἴβα γεγράφθαι πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην.

Καὶ μεθ' ἕτερα, ἐξέθεντο τέσσαρα καὶ δέκα κεφάλαια περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως.

Εἶτα προστίθησιν ἐκ τοῦ προσφωνητικοῦ τῆς συνόδου πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα περὶ τῆς κατακρίσεως Ὠριγένους ταῦτα.

Τῆς ἄνωθεν εὐγενείας μετέχουσαν κεκτημένος τὴν ψυχὴν Χριστιανικώτατε βασιλεῦ. Καὶ μεθ' ἕτερα. Ἐφύγομεν τοίνυν, ἐφύγομεν ταύτην. οὐ γὰρ ἐγνωρίσαμεν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν, καὶ ὡς κλέπτην καὶ ὡς λῃστὴν τὸν τοιοῦτον τοῖς τοῦ ἀναθέματος βρόχοις ἀσφαλῶς περισφίγξαντες τῶν ἱερῶν ἔξω περιβόλων ἀπεβαλόμεθα. Καὶ μετ' ὀλίγα.

Τῶν δὲ παρ' ἡμῶν πεπραγμένων διὰ τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἀναγνώσεως εἴσεσθε τὴν δύναμιν.

Ἐπὶ τούτοις φέρει τὸ ε'. τῆς τῶν Ὠριγενιαστῶν αἱρέσεως δογματικὸν κεφάλαιον, τὸ μετὰ τῶν λοιπῶν ὁμοίως ἀποδοκιμασθέν.

Θεόδωρος ὁ Ἀσκιδᾶς ὁ Καππαδόκης εἶπεν· εἰ νῦν οἱ ἀπόστολοι, καὶ οἱ μάρτυρες θαυματουργοῦσι, καὶ ἐν τῇ τοσαύτῃ τιμῇ ὑπάρχουσιν, ἐν τῇ ἀποκαταστάσει, εἰ μὴ ἴσοι γένωνται τῷ Χριστῷ, ποία ἀποκατάστασις αὐτοῖς ἐστιν;

Ἀνελέχθησαν ἐκ τοῖς Διδύμου, καὶ Εὐαγρίου, καὶ Θεοδώρου ἕτεραι πολλαὶ βλασφημίαι τοῖς μάλα πονείως τὰ περὶ τούτων ἐκλεξαμένοις.

A ſanctos ducentos Patres in Epheſina prima Synodo congregatos, qui per omnia ſecuti ſunt idē ſanctum Symbolum ſiue mathema, & condemnauerunt Neſtorium impium, & impia eius dogmata, & eos qui ſimilia ei aliquando ſapuerunt vel ſapiunt. Ad hæc autem ſuſcipimus & ſexcentos triginta ſanctos Patres Chalcedone cōgregatos, qui etiam ipſi per omnia conſenſerunt prædictis tribus Synodis, & ſecuti ſunt prædictum Symbolum ſiue mathema à trecentis decem & octo ſanctis Patribus expoſitum, & à centum quinquaginta ſanctis Patribus explanatum, & anathematizauerunt eos, qui aliud præter prædictum Sym- B bolum præſumunt docere, aut exponere, aut tradere ſanctis Eccleſijs Dei.

Euagrius Scholaſticus lib. iiij. hiſt. Eccleſ. cap. xxxviij. citat partem definitionis Quintæ Synodi.

Magno Deo & ſaluatore noſtro IESV Chriſto ſecundum parabolam in Euangelijs dictam. Coll. 8 col. 4.a

Et poſt alia.

Condemnamus autem & anathematizamus vnà cum omnibus alijs hęreticis, qui condemna- C ti & anathematizati ſunt à prędictis ſanctis quatuor Concilijs, & à ſancta catholica & Apoſtolica Eccleſia, & Theodorum, qui Mopſueſtiæ Epiſcopus fuit, & impia eius conſcripta; & quæ impie Theodoritus conſcripſit contra rectam Fidē, & contra duodecim capitula ſancti Cyrilli, & contra Epheſinam primam Synodum, & quæ in defenſionem Theodori & Neſtorij ab eo ſcripta ſunt. Super hæc anathematizamus & impiam Epiſtolam, quæ dicitur Ibas ad Marim Perſam ſcripſiſſe. Pag. [illegible]

Ac deinde ſubdit Euagrius, quòd ijdem Patres expoſuerunt quatuordecim capita de recta & irrepre- D henſibili Fide.

Et paulo poſt ponit verba ex relatione Concilij ad Iuſtinianum Imp. de damnatione Origenis.

Qui animum nobilitatis antiquæ participem tenes, Imperator Chriſtianiſſime.

Et poſt quædam:

Effugimus igitur, effugimus iſtam doctrinam. non enim agnouimus vocem alienorum, atque vt furem & latronem hunc vinculis anathematis firme conſtrictum extra Eccleſiæ ſepta eiecimus.

Et paulo poſt:

Vim autem eorum quæ à nobis geſta ſunt, ex E eorum lectione facile intelliges.

Poſtremo refert quintum caput eorum dogmatum, quæ ab Origenis ſectatoribus defendebantur, quæ ſimiliter à Concilio damnata fuerunt.

Theodorus Aſcidas Cappadox dixit: Si iam Apoſtoli & Martyres miracula edunt, & in tanto honore ſunt, in reſtitutione, niſi fiant Chriſto pares, quæ erit ipſis reſtitutio?

Oblati etiam ſunt ab ijs, qui has res ſtudioſe admodum collegerunt, multa alia blaſphemia Didymi, Euagrij, & Theodori.

Geor-

Georgius Cedrenus in compendio hiſtoriarum, anno xxv. Iuſtiniani Imp.

Coll. 8. pag. 612. e.2 Nos autem præter reliquos omnes hæreticos à dictis quatuor ſanctis Concilijs damnatos, atque Eccleſia excluſos, damnamus etiam, atque proſcribimus Theodorum, qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus, eiuſq. impios libros: necnon ea quæ Theodoritus male ſcripſit contra veram Fidem, & duodecim ſancti Cyrilli capita, ac primam ſanctam Epheſinam Synodum, & pro defenſione Theodori ac Neſtorij. Præterea damnamus etiã impiam epiſtolam, quam Ibas fertur ſcripſiſſe ad Marim Perſam, quæ negat Verbum Dei ex ſancta virgine Deipara Maria incarnatum, hominem eſſe factum, & beatũ Cyrillum pro hæretico traducit: ac primam quidem Epheſinam ſacram Synodum reprehendit, vt quæ incognita cauſa Neſtorium damnauerit: duodecim autem capitula ſancti Cyrilli reſpuit, Neſtorio & Theodoro, eorumq. impijs ſcriptis & opinionibus patrocinatur. Quapropter effrenes hæreticorum iſtorum linguas, impijſſimaq. ſcripta, ipſosq. ad extremum in falſis ſuis opinionibus ac malitia perſeuerantes, optimo iure patri mendaciorum diabolo annumerantes, dicemus: Ambulate in lumine ignis veſtri, & in flamma quã ſuccendiſtis. Eſai. 50.

Emmanuel Caleca lib. de Spiritu ſancto cap. xxij. & in edit. Lat. lib. ij. cap. xi.

Anathem. 15. Si quis defendit impia Theodoriti conſcripta, quæ contra rectam Fidem, & Cyrillum & duodecim eius capitula expoſuit, quæ eadem eum prędictis Theodoro & Neſtorio ſapuerunt, defendens eos, & eorum impietatem; & non anathematizat dicta impia conſcripta, & eos qui ſimilia ſapuerunt, vel ſapiunt, & omnes qui ſcripſerunt contra rectam Fidem, & ſanctum Cyrillum, & duodecim eius capita, & vſque ad mortem in tali impietate permanſerunt, anathema ſit.

Item cap. xxx. & in Lat. lib. ij. cap. xxiiij.

Pag. 563. d. 1 Seqoimur in omnibus ſanctos *& doctores ſanctæ Dei Eccleſiæ, Athanaſium, Hilarium, Baſilium, Gregorium Theologum, Gregorium Nyſſænum, Ambroſium, Auguſtinum, Theophilum, Cyrillum, Ioannem Conſtantinopolitanum, Leonem, Proclum; & omnia ab ipſis conſcripta de recta Fide, atque in damnationem hęreticorum, recipimus.

* Patres

Idem cap. xxxij. & in Lat. lib. ij. cap. xxviij.

Anathem. 12. Si quis defendit Theodorum Mopſueſtię, qoi dixit, alium eſſe Deum Verbum, & alium Chriſtum: qui inter alias innumeras ſuas blaſphemias auſus eſt dicere, quòd poſt reſurrectionem, eum inſufflaſſet Dominos diſcipulis, & dixiſſet, Accipite Spiritum ſanctum, non dedit eis Spiritum ſanctum, ſed figuratim tantum inſufflauit. Ijs igitur qui ſimilia aliquando ſapuerunt, & vſque ad mortem permanſerunt in eadem impietate, anathema. Ioan. 20.

A Ἐν τῇ συνόψει τῶν ἱστοριῶν Γεωργίου τοῦ Κεδρηνοῦ κατὰ τὸ κε΄. τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας ἔτος.

Ἡμεῖς δὲ κατακρίνομεν καὶ ἀναθεματίζομεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν αἱρετικοῖς τοῖς κατακριθεῖσι καὶ ἀναθεματισθεῖσιν ὑπὸ τῶν εἰρημένων ἁγίων τεσσάρων συνόδων, καὶ Θεόδωρον γενόμενον ἐπίσκοπον Μοψουεστίας, καὶ τὰ δυσσεβῆ συγγράμματα αὐτοῦ· καὶ μέντοι καὶ τὰ κακῶς παρὰ Θεοδωρήτου συγγραφέντα κατὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ τῶν δώδεκα κεφαλαίων τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ πρώτης ἱερᾶς συνόδου, καὶ ὅσα ὑπὲρ συνηγορίας Θεοδώρου
B καὶ Νεστορίου αὐτῷ γέγραπται. πρὸς τούτοις ἀναθεματίζομεν καὶ τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολὴν τὴν λεγομένην παρὰ Ἴβα γεγράφθαι πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην, τὴν ἀρνουμένην τὸν θεὸν λόγον ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου τῆς θεοτόκου Μαρίας σαρκωθέντα ἄνθρωπον γεγονέναι, καὶ τὸν θειότατον Κύριλλον ὡς αἱρετικὸν διαβάλλουσαν, καὶ μεμφομένην μὲν τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην ἁγίαν σύνοδον ὡς χωρὶς κρίσεως καὶ ζητήσεως τὸν Νεστόριον καθελοῦσαν, καὶ τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ μακαρίου Κυρίλλου διαπτύουσαν, ἐκδικοῦσαν δὲ Νεστόριον καὶ Θεόδωρον, καὶ τὰ δυσσεβῆ αὐτῶν συγγράμ-
C ματά τε καὶ δόγματα. διὸ δὴ τούτων τὰς μὲν τῶν αἱρετικῶν τούτων καὶ πάντων ἀθυροστόμους γλώσσας, καὶ τὰς τούτων ἀσεβεστάτας συγγραφάς, αὐτούς τε τοὺς αἱρετικοὺς τοὺς μέχρι τέλους ἐμμείναντας τῇ εἰκαίᾳ κακοδοξίᾳ καὶ πονηρίᾳ, μετὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ψεύδους πεπτωκότας διαβόλου συναριθμοῦντες ἐροῦμεν· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε.

Ἐμμανουὴλ ὁ Καλλέκας ἐν τῷ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος αὐτοῦ βιβλίῳ κεφ. κβ΄.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῶν ἀσεβῶν συγγραμμάτων Θεοδωρήτου τῶν κατὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ τοῦ Κυρίλλου,
D καὶ τῶν ιβ΄. αὐτοῦ κεφαλαίων τῶν τὰ αὐτὰ τοῖς προειρημένοις Θεοδώρῳ καὶ Νεστορίῳ φρονησάντων, ἐκδικῶν αὐτούς τε καὶ τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει τὰ εἰρημένα ἀσεβῆ συγγράμματα, καὶ τοὺς τὰ ὅμοια αὐτοῖς φρονήσαντας, ἢ φρονοῦντας, καὶ πάντας τοὺς γράψαντας κατὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου, καὶ τῶν ιβ΄. αὐτοῦ κεφαλαίων, καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀσεβείᾳ τελευτήσαντας, ἀνάθεμα ἔστω.

Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ λ΄. κεφαλαίῳ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

Ἀκολουθοῦμεν ἐν ἅπασι καὶ τοῖς ἁγίοις, καὶ διδασκάλοις τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας Ἀθανασίῳ,
E Ἱλαρίῳ, Βασιλείῳ, Γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ, Γρηγορίῳ τῷ Νύσσης, Ἀμβροσίῳ, Αὐγουστίνῳ, Θεοφίλῳ, Κυρίλλῳ, Ἰωάννῃ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, Λέοντι, Πρόκλῳ· καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτῶν συγγραφέντα περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ πρὸς κατάκρισιν τῶν αἱρετικῶν δεχόμεθα.

Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ λβ΄. κεφαλαίῳ.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τοῦ Μοψουεστίας τοῦ εἰπόντος ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον, καὶ ἄλλον τὸν Χριστόν· καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἀναριθμήτων αὐτοῦ βλασφημιῶν τολμήσαντος εἰπεῖν, ὅτι μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐμφυσήσας ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἰπών, λάβετε πνεῦμα ἅγιον, οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλὰ σχήματι μόνῳ ἐνεφύσησεν. τοῖς οὖν τὰ αὐτά, καὶ τὰ ὅμοια αὐτοῖς φρονήσασι πώποτε, καὶ μέχρι τέλους ἐμμείνασι τῇ αὐτῇ ἀσεβείᾳ, ἀνάθεμα.

PELA-

PELAGII PAPAE II. Epiſtola ad Eliam Aquileienſem, & alios Iſtriæ Epiſcopos ſchiſmaticos, qui damnationi trium Capitulorum non conſentiebant.

Huius Epiſtolæ meminit B. Gregorius lib. 2. epiſt. 36 ad Epiſcopos Hiberniæ, quam librum appellat. Eam ab eodem B. Gregorio, cum adhuc eſſet Diaconus, ſcriptam fuiſſe nomine Pelagij Papæ, teſtatur Paulus Vuarnefridus lib. 3. de geſtis Longobardorum cap. 10. al. 20.

A

B Dilectiſſimis fratribus Eliæ, vel vniuerſis Epiſcopis in Iſtriæ partibus conſtitutis, Pelagius Epiſcopus.

VIrtutum mater charitas, quæ Redemptoris ſui lucris feruens, quæ numquam ea, quæ ſua ſunt quærit, deſiderio anhelanti me impulit dudum fraternitati veſtræ plena dulcedinis ſcripta tranſmittere, quæ diſiuncta diu poſſint ſuo corpori Chriſti membra ſociare. In quibus plus precibus quàm monitis loquens, affectu quo valui, exhortari curaui, vt quos aptos diſcutiendæ rationi præuiderit, huc dilectio veſtra dirigeret, quatenus in trium Capitulorum negotio, vel quæque aperta ſunt cognoſcerent, vel quæque forſan obſcura viderentur, hæc eis collatio pacificæ intentionis aperiret: tandem dilectionis veſtræ ſcripta ſuſcepi, quæ non rationis cauſas quærerent, ſed deliberata apud vos iudicij ſententia imperarent. Hoc autem quod vos audere de veſtra ſapientia video, fateor, dolens miror; & quidem per epiſtolas, exempla (vt puto) oſtendi humilitatis, amoris ſpecimen præbui. Sed dum nihil apud vos reperi admonitionis meę verba proficere, flens gemensq. cū Propheta cogor exclamare: Curauimus Babylonē, & non eſt ſanata; ignem quantum valui charitatis accendi, & tantę ſciſſionis exurere rubiginem volui: ſed impletam Prophetæ ſententiam peccatis exigentibus inueni, qui ait: Fruſtra conflauit conflator, ſcoriæ eius non ſunt conſumptę: nulla in reſcriptis flamma charitatis aſpicitur, nullam vel poſt exemplum dulcedinem redolent in cunctis ſuis ſermonibus, nihil quod ad pacem perueniat, ſonat. Penſate, quæſo, hoc (quod dicere niſi ſingultu interrumpente non valeo) longo diuiſionis vſu quanto mentis frigore fraternitas veſtra torpuerit, quæ nec contricta recaleſcit. Quid igitur inter hæc faciam, niſi vt pro vobis ad lacrymas vertar? Quia enim leo rugiens circuit quærens quem deuoret, ſcio & vos ſtantes extra caulas ouium *. Non demptis fructibus palmites attendo, ſed abſciſſos à radice vitis aſpicio. Et ſudantes vos operarios cerno, ſed tamen laborare extra vineam non ignoro. Ecce vrgente fine, cuncta vaſtantur, ad ſolitudinem terra redigitur, atque (vt ita dixerim) procella diluuij mundum ſubruit, & veſtra fraternitas arcam fugit. Cum Hieremia dicam: Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum? & rurſum: Deducant oculi noſtri lacrymas, & palpebræ noſtrę defluant aquis. dicam cum illo iterum: Plorabo & requieſcam. Quia enim quietem concordiæ in veſtro corde non inuenio, feſſæ mentis lacrymas ſterno. Quę enim mei ſpiritus requies eſſe poteſt, ſi ab occulto hoſte inflictum vulnus mederi non poteſt? Ecce in cunctis mundi partibus ſancta & vniuerſalis Eccleſia vnitatis ſuę radijs fulget, ſed tamen adhuc vmbram veſtræ diuiſionis ſuſtinet. Vbique in fidei ſtatu perdurat; ſed gaudere eam de ſua ſalute prohibet vulnus, quod de veſtra abſciſſione tolerat. Neque enim ſanum caput brachijs mœrentibus gaudet: nec ſe quaſi incolume eſſe pectus lętatur, cùm ſubiectorum viſcerum doloribus tangitur: tota namque corporis compago afficitur, ſi pars eius vel extrema laceratur. Quidquid ergo eſt quod aliam paſſi ſentit, in ſe harmonia charitatis attrahit, Paulo atteſtante, qui ait: Et ſi quid patitur vnū membrum, compatiuntur cetera membra. Nos itaque ſumus, qui veſtro dolore tranſfigimur, nos qui veſtris ſciſſionibus ſecamur. Tanto igitur damnis veſtris feſtina debemus conſolatione ſuccurrere, quanto ea per charitatem cogimur vt noſtra ſentire. Nam etſi differre forſitan volumus, ſupernę increpationis voce terremur, quę ignauos paſtores increpans, dicit:

C Quod fractum erat, non alligaſtis, & quod abiectum non reduxiſtis, & quod perditum non quęſiſtis. Si differre volumus, indiſcretæ inuentionis increpamur, qua per Prophetam Dominus dicit: Numquid reſina non eſt in Galaad, aut medicus non eſt ibi? Quare ergo non eſt obducta cicatrix filiæ populi mei? Quid enim per reſinam, quæ fomentum ignis eſt, quæ & in ornamentum domus marmora diſſipata coniungit, niſi charitas deſignatur? quæ & in amore corda ſuccendit, & vt ſanctam Eccleſiam vnitatis ornamento componat, diſcordes hominum mentes per pacis in ſe ſtudium ligat.

D Quid per Galaad, quæ Aceruus teſtimonij interpretatur, niſi in ſcripturæ ſacræ altitudinē * innumera ſententiarum denſitas dicit? Quid per medici vocabulum, niſi vnuſquiſque prædicator? Quid per non obductam filiæ cicatricem, niſi culpa plebis ante Dei oculos nuda monſtratur? Reſina ergo in Galaad deeſſe conuincitur, ſi pro oſtendenda veritate, cùm tanta adſint ſcripturæ ſacrę teſtimonia, adſociando vos ſanctæ Eccleſiæ, nequaquam digne ardoris charitas exhibetur: & velut abſente medico cicatrix non obducitur, ſi exhortatione ceſſante, tantę ſciſſionis culpa nullo velamine ſubſequentis pacis operitur.

E Sed iam tempus eſt, ipſa nos ſuſpicionum veſtrarum vulnera tangere, eiſq. auctore Deo medicamina patefactæ veritatis adhibere.

Per ea quæ piæ memoriæ Iuſtiniani Principis temporibus acta ſunt, fraternitas veſtra ſuſpicatur, ſanctam Chalcedonenſem Synodum fuiſſe conuulſam. 11
Sed abſit hoc à Chriſtiano opere, à Chriſtiana cogitatione. In ipſa quippe Nicæna, Conſtantinopolitana, ac prima Synodus Epheſina firmata eſt: & quiſquis illam parte aliqua conuellere nititur, illas nimirum funditus, quæ per hanc firmatæ ſunt, deſtruere cona-

1. Cor. 13.
Hiere. 51.
Hiere. 6.
1. Petr. 5.
* deuorandos.
Hiere. 9.
Ibid. d. 18.
1. Cor. 12.
Ezech. 34.
Hiere. 8.

çonatur. Cui ſuſpicioni in ſcriptis veſtris ex
ſancti prædeceſſoris noſtri Leonis epiſtolis, ac
encyclijs teſtimonia adiungitis, vt præfatam
ſanctam Chalcedonenſem Synodum inlibatam
debere obſeruari monſtretur. Quæ quidem,
fratres chariſſimi, ex paucis epiſtolis ſumptis
permixto ordine confuſoq. poſuiſtis, vt dum
interiecta alia epiſtola, ad alia prioris epiſtolæ
verba recurritur, quaſi ex multis epiſtolis pro-
lata viderentur. Et valde miramur, cur frater-
nitas veſtra de tam (ſicut diximus) paucis epi-
ſtolis non pauca ſumpſerit: cum conſtet quòd
de ſanctæ Chalcedonenſis Synodi inlibata ve-
neratione & prædeceſſorum noſtrorum aſſertio
innumera, & multorum Patrum conſenſus in
a ſ. ſumendo. encyclijs, quaſi quædam [a] ſe mundo, nobis infu-
dit. Sed quia ſemper dictandi ordo tanta ſibi-
met connexione ſubiungitur, vt & præcedentia
ſubſequentibus ſeruiant, & ſubſequentia ex præ-
cedentibus ſuſpendantur: eorum ſenſum quæ
prolata ſunt, melius pandimus, ſi infra ſupraq.
legentes, vel quo tendunt, vel vnde pendeant, de-
monſtremus.

III A dilectione igitur veſtra primum teſtimoniũ
Epiſt. 72. ad Leon. Imp. ſancti prædeceſſoris noſtri Leonis ponitur, quod
in eius epiſtola vltima continetur, quo ait: De
rebus apud Nicæam & apud Chalcedonem, ſi-
cut Deo placuit, definitis, nullum audemus ini-
re tractatum, tamquam dubia vel infirma ſint,
quę tanta per Spiritũ ſanctum fixit auctoritas.]
Cui ſecundum teſtimonium ex ea epiſtola à vo-
bis adiungitur, quod illic paulo ſuperius habe-
Ibid. tur, quo dicitur: Quia ſicut ſancte, veraciterq.
dixiſtis, perfectio incrementum, & adiectionem
plenitudo non recipit.] Interiectis autem duo-
bus teſtimonijs de encyclijs aſſumptis, præfati
prædeceſſoris noſtri Leonis item ad Leonem
Principem ſcripto veſtro verba replicãtur, qui-
bus dicitur: Legitimas & diuinitus inſpiratas
conſtitutiones velle monere, non eſt pacifici ho-
2. Tim. 2. minis, ſed rebellis, dicente Apoſtolo: Verbis con
tendere, ad nihil eſt vtile, niſi ad ſubuerſionem
audientium. Nam ſi humanis perſuaſionibus
ſemper diſceptare ſit liberum, nunquam deeſſe
poterunt qui veritati audeant reſultare.] Et
eius rurſus ad eum: Non ſinas contra dexteræ
omnipotentis Dei triumphos rediuiuis exurge-
re motibus extincta certamina.] Cuius adhuc
teſtimonium poſt pauca ſubdidiſtis: Nihil pror-
ſus de bene compoſitis retractetur.] Vltimum
vero à vobis ponitur teſtimonium, quod in prio-
ri eius epiſtola, de qua multa iam teſtimonia
prolata fuerant, continetur, primum quo dici-
Ead. epiſt. 72. tur: Quæ iam patefacta ſunt quærere, quæ per-
fecta ſunt retractare, & quæ ſunt definita con-
uellere, quid aliud eſt, quàm de adeptis gratiam
non referre, & ad interdictæ arboris cibum im-
probos appetitus mortiferæ cupiditatis exten-
dere?] Hæc ſunt, fratres dilectiſſimi, quæ beati
Leonis ad Leonem Principem verba poſuiſtis:
quæ videlicet ab eo pro cuſtodia inlibatæ Fidei,
non autem pro cauſis Epiſcoporum ſpecialibus,
quæ apud Chalcedonem geſtæ ſunt, proferuntur.
Nam quia pro ſolius Fidei intemerata obſerua-

A tione dixerit, penſandum eſt in eadem epiſtola
quid præmiſit. ait enim, ad eumdem Principem
loquens: Supra curam rerum temporalium reli- In ſuprad. epiſt.
gioſæ prouidentiæ famulatum diuinis & æternis
diſpoſitionibus perſeuerãter impenditis, vt ſci-
licet catholica Fides, quæ humanum genus ſola
viuificat, ſola ſanctificat, in vna confeſſione per-
maneat; & diſſenſiones quæ de terrenarum opi-
nionum varietate naſcuntur, à ſoliditate illius
petræ, ſupra quam ciuitas Dei ædificatur, abi-
gantur.] Si igitur Fidem, fratres chariſſimi, in
cunctis mundi partibus vno ac ſolido ſtatu vi-
gere non cerneretis; conuulſum quidquam de
B ſancta Chalcedonenſi Synodo recte diceretis.
At poſtquam nihil nunc aliud niſi de perſonis
agitur, nihil de ſancta Chalcedonenſis Synodi fi-
de quęritis; auctoritatem Patrum quaſi ſequen-
do declinatis. Namque vt ijſdem beatus Leo
oſtenderet, retractari quę perfecta ſunt non de-
beri; qua hęc intentione dixiſſet, illico ſubdidit:
Quia ad pacem vniuerſalis Eccleſię, & ad cuſto- Ibid.
diã catholicæ Fidei cura dignamini ſollicitiore
[a] viuere.] Quid igitur cum prohiberet definita a reſpicere.
conuelli, admonitionem protinus de cuſtodia
catholicæ Fidei ſubiunxit, & quia non hoc de
retractandis cauſis ſpecialibus, ſed de ſola Fidei
C profeſſione dixiſſet iudicauit? Illa namque nũc
in veſtra quæſtione vertuntur, quæ ipſe quoque
prædeceſſor noſter beatus Leo dijudicat; dum
nonniſi ea quæ apud Chalcedonem de Fide ſunt
ſtatuta, confirmat. Ipſe quippe ad Anatolium Epiſt. 18.
Conſtantinopolitanę vrbis Epiſcopum ſcribens,
dum eum de quodam nouo auſu corriperet, di-
cit: Vt ſanctam Synodum ad extinguendam ſo-
lum hæreſim, & ad confirmationem Fidei catho-
licæ ſtudio Chriſtianiſſimi Principis congrega-
tam, in occaſionẽ ambitus trahas.] & rurſum:
Ita abuti voluit Concilio ſynodali, vt fratres in Ibid.
Fidei tantummodo negotio conuocatos, & [a] de- a definitione eius cauſæ, q. e. e. perfunctos.
D finitionis eius cauſa, quæ erat curanda, pertra-
ctos, ad conſentiendum ſibi aut deprauando
traduceret, aut terrendo compelleret.] Qui vt
nihil ſe omnimodo de Chalcedonenſi Synodo ſu-
ſcipere, niſi quod de ſola Fide geſtum fuerat, de-
monſtraret, eidem Synodo ſcribens, ait: Vt & Epiſt. 61.
fraterna vniuerſitas, & omnium fidelium corda
cognoſcant, non ſolum per fratres, qui vicem
meam exequuti ſunt, ſed etiam per approbatio-
nem geſtorum ſynodalium propriam vobiſcum
iniſſe ſententiam, in ſola videlicet Fidei cauſa,
quod ſæpe dicendum eſt.] Qui ergo vnit cum
Chalcedonenſi Synodo in ſola Fidei cauſa con-
E uocata, cuncta quæ illic ſpecialiter geſta ſunt;
ſe proculdubio extraneum demonſtrat. Hinc
eſt rurſum quòd cùm præfato Anatolio de reci-
piendo Attico presbytero ſcriberet, dicit: Ita Epiſt. 77.
vt Chalcedonenſis Synodi definitionem de Fi-
de, cui etiam dilectio tua ſubſcribendo conſen-
ſit, & quam Apoſtolicæ Sedis firmauit auctori-
tas, profiteatur ſe per omnia ſeruaturum.] Qui
Chalcedonenſis Synodi definitionem dicens, vi-
gilanter etiam, de Fide, non adderet, niſi cauſas,
quæ illic ſpecialiter motæ fuerant, reprobaſſet
(ſolam nihilominus exciperet) quæ ei ſingula-
riter

riter diſplicerent. At poſtquam nihil aliud Synodi, niſi Fidei definitionem recepit: quid eſt aliud, niſi quòd cetera quæ illic ſpecialiter mota ſunt, refutauit? Neque enim ſi vellet, vnam tantummodo cauſam præfati Anatolij reprehendere vereretur, qui hanc ſuo iudicio non approbatã, & ſereniſſimis Principibus, & auctori eius eidem Anatolio non eſt veritus ſcriptis diſcurrentibus indicare. Cùm vero & de illa præfato Anatolio priuate loquitur, & rurſum ad Synodũ ſcribens, quod de ſola Fide geſtum fuerat, ſe recipere confitetur; conſtat quòd & Anatolium de ſpeciali criminis cauſa redarguit, & cuncta priuata negotia, quæ mota in Synodo fuerant, retractari conceſſit.

IV Rurſum in ſcripto veſtro teſtimoniũ ac exemplum de encyclijs ponitur, quod multi Epiſcopi ſimul dicunt: Neque vnum iota vel apicem poſſum aut commouere, aut commutare eorum quæ apud Chalcedonẽ decreta ſunt.] cui aliud quoque teſtimonium, quaſi ex eadem epiſtola ſubiunxiſtis, quod videlicet Anatolij Conſtantinopolitanæ vrbis Epiſcopi eſſe non dubium eſt, quo ait: De Chalcedonenſe vero ſancta Synodo dico, quoniam ipſum quærere omnino aut reuoluere aliquid eorum quæ ab ipſa finita ſunt, hominum eſt inſidiantium tantummodo Eccleſijs, & vniuerſali Chriſti paci.] In quo reuolui & conuelli prohibeat, ipſe ſubiungat. ait enim: Quando Apoſtolica quidem & paterna dogmata olim nobis tradita, in eo roborata ſunt atque firmata.] Si igitur inſidiantium eſt hominum Apoſtolica dogmata & paterna conuellere: qui eadem paterna & Apoſtolica dogmata inlibata recipiunt, conſtat proculdubio, quia inſidiantes non ſunt. Eiuſdem namque Synodi fidem intemeratam Deo auctore retinemus, & ſic priuata negotia quæ illic geſta ſunt, cum ſancto prædeceſſore noſtro Leone præterimus, vt definitionẽ Fidei illic prolatam, propoſita etiam morte, reſeruemus. In præcedenti autẽ teſtimonio multorum ſimul Epiſcoporum vtrum dictator, an ſcriptor errauerit, ignoramus. neque enim in encyclijs continetur, vt ipſi in ſcriptis veſtris poſuiſtis: Neque enim iota vnum aut apicem poſſumus commouere aut violare eorum quæ ab ea recte ſunt & inuiolabiliter definita.] At longe eſt aliud, non poſſe commoueri ea quæ decreta ſunt, & non poſſe commoueri ea quæ recte & inculpabiliter ſunt decreta. Sciebant enim viri doctiſſimi, ea quæ illic geſta fuerant de cauſis ſpecialibus, à prædeceſſore noſtro Leone recepta omnimodo non fuiſſe: & idcirco cautiſſime ſcribunt, commoueri aut violari quæ recte ab ea & inculpabiliter definita ſunt, non deberi; ne ſi cuncta confirmare ſe dicerent, ſententiæ ſæpefati prædeceſſoris noſtri Leonis obuiarent. Vnde & illic illico ſubiungunt: Ita ſapiamus ſemper, ſicut ſapit Apoſtolica Romanorum Sedis Eccleſia.]

V Poſt hæc quoque exempla, eiuſdem prædeceſſoris noſtri Leonis ad Baſilium Epiſcopum teſtimonium poſuiſtis, quo ait: Obſecro dilectionem tuam, vt Chalcedonenſis Synodi definitionibus in nullo animum relaxetis: & quæ ex diuina ſunt inſpiratione cõpoſita, nulla patiamini nouitate temerari.] & rurſum: Vt autem poſſit hæc exhortatio ad omnium fratrum & Coepiſcoporum notitiam peruenire, diligenti veſtræ fraternitatis cura perſpiciat: quia (quod ſæpe dicendum eſt) tota religio Chriſtiana turbatur, ſi quidquam de his quæ apud Chalcedonem conſtituta ſunt, conuellatur.] Sed vtrum hæc de cauſis quarumdam perſonarum ſpecialibus, an de ſanctæ Fidei definitione aſſerat, inquiratur ipſe quid ſuperius dicat. ait enim: Hæc ſcripta direxi, quibus dilectionem veſtram credidi commonendam, vt ſceleratis auſibus ſancta conſtantia reſiſtatis, ne in quoquam noſtra communis Fides aut trepida inueniatur, aut tepida.] Qui igitur admonitionem ſeruandæ Fidei præmiſit, vbi cuſtodiri Synodum voluit, indicauit. Si autem in huius epiſtolæ ſermonibus ambigimus, eum ex alijs ſuis epiſtolis quo ſenſu hæc dixerit, requiramus. Marciano namque Auguſto ſcripta ſua pro eadem Synodo dirigens, ait: Ad gloriam veſtram & ad Conſtantinopolitanum Antiſtitem ſcripta direxi, quæ euidenter oſtendetent, me, quæ de Fide catholica in prædicta Synodo definita fuerant, approbare.] Qui ſi cunctas & ſpeciales cauſas eiuſdem Synodi recepit, cur ea ſe approbare quæ de catholica Fide in prædicta Synodo definita ſunt, ſpecialiter aſſerit? Rurſum quoque præfato Principi ſcribens: Quia omnibus modis obediendum eſt [a] poteſtati veſtræ & religioſiſſimæ voluntati, conſtitutionibus ſynodalibus, quæ mihi de confirmatione Fidei catholicæ placuerunt, libens adieci ſententiam meam.] Si ergo confirmationem Fidei catholicæ ſibi placuiſſe, eiq. ſententiam adieciſſe adſtruit; in his, in quibus confirmatio Fidei non fuit, conſtat quia ſententiam non adiecit.

Epiſt. 59.

Eod. epiſt.
a pietati

VI Adhuc autem ex eiuſdem beati Leonis epiſtola teſtimonium ſcriptis veſtris inſeritis, quæ ad Baſilium dicit: Pie nobis & conſtanter vtendũ eſt, ne dum talium diſputatio admittitur, eorum quæ diuinitus definita ſunt, auctoritati derogetur.] & infra: Nec enim aliquam diſceptationem plene definita reuocanda ſunt, ne ad arbitrium damnatorum ipſi de his videamur ambigere, quæ manifeſtum eſt per omnia Propheticis & Euangelicis atque Apoſtolicis auctoritatibus conſonare.] Quæ autem vel ſuperius definita diuinitus, vel inferius plene definita aſſerat, ex ipſa vel ex alijs eius epiſtolis veſtra fraternitas penſet: in quibus numquam ſpecialia geſta commemorat, ſed ſola quæ de Fide ſunt prolata confirmat. Vnde in his quoque verbis vigilanter [a] imprimitur, & quę plene definita dixerit [b] attenditur, cum dicit: Ne de his ipſis videamur ambigere, quę manifeſtum eſt per omnia Propheticis & Euangelicis atque Apoſtolicis auctoritatibus conſonare.] Penſate quęſo, fratres chariſſimi, ſi ſcripta Theodori Propheticis & Euangelicis atque Apoſtolicis auctoritatibus conſonant, quę Redemptorem noſtrum iniquis auſibus Dominum negant. Penſate ſi illa epiſtola Propheticis & Euangelicis atque Apoſtolicis

a f. exprimitur.
b f. oſtenditur.

auctoritatibus conſonare videatur,in qua & hoſtis Eccleſię Neſtorius defenditur, & defenſor Eccleſię Cyrillus accuſatur. Penſate ſi illa Theodoriti ſcripta Propheticia, Euangelicis atque Apoſtolicis auctoritatibus conſonant,quæ prius contra rectam Fidem edita, ipſe poſtmodum conuerſus damnat. Extremum quoque ſæpefati Leonis ad Aëtium Presbyterum teſtimonium ponitis,quo ait: Ne patiatur ſopitarum rerum certamen adferri, quarum retractator nonniſi ſacrilegus inuenitur.] Quod de quibus rebus adſtruat,ad eumdem Aëtium ſcribens ipſe manifeſtat,dicens: Nihil ab Apoſtolicis vmquã potero ſentire diuerſum, nec à mea ipſe deuiare ſententia: & quod ſancto Spiritu reuelante confeſſus ſum,quodq. mecum totius Synodi profeſſione prædicante patefeci,aliqua varietate commutem;cum facilius mihi ſit quibuſlibet & ſupplicijs ab hoc mundo auferri, quàm ab ea quam generaliter credidi profeſſione mutari.] Si ergo cuncta res quæ retractari non debet, ſola eſt profeſſio Fidei; ille retractator rerum erit ſacrilegus,qui profeſſioni eius fuerit diuerſus. Nam quòd idem beatus Leo ſolam in Synodo profeſſionem Fidei ſummo ardore cuſtodiat, innumeris epiſtolis demonſtrat,ex quibus pauca breuiter perſtringimus, vt in eis certior facta veſtra fraternitas colligat quàm multa taceamus. Hinc eſt enim quòd Marcianum Auguſtum ſcripto ſuo alloquitur, dicens: Fratri autem meo Iuliano Epiſcopo nouerit veſtra clementia hoc me proprie delegaſſe, vt quidquid illic ad cuſtodiam Fidei pertinere probauerit, meo nomine veſtrę fiducialiter ſuggerat poteſtati.] Hinc eſt quòd Pulcherię Auguſtę ſcribens,ait: Quòd vero piiſſimus Imperator ad omnes Epiſcopos qui Chalcedonenſi Synodo interfuerunt,voluit me ſcripta dirigere, quibus ea quę illic de Fidei regula ſunt definita firmarem, libenter impleui.] Hinc eſt quòd Iuliano Epiſcopo ſcribens, dicit: Quod neceſſarium credidit clementiſſimus Imperator, libenter impleui; vt ad omnes fratres qui Chalcedonenſi Synodo interfuerunt,ſcripta dirigerē,quibus placuiſſe mihi quę à ſanctis fratribus noſtris de regula Fidei confirmata ſunt, demonſtrarem.] Hinc eſt quòd Pulcheriæ Auguſtæ iterum ſcribens, ait: Circa fratrem autē meum veneratorem veſtrum Iulianum Epiſcopum quantum debeat credere veſtra dignatio, Apoſtolicę Sedis ęſtimate iudicio, cum in cauſa Fidei,cui glorioſa pietas veſtra famulatur, vicé ipſi meam eatenus delegarim, vt ab ea quę vobis debetur obſeruantia non recedens,me pietati veſtræ præſentare nõ deſinat.] Cauſam quippe Fidei memorans, nequaquam eatenus diceret, niſi quidquid extra Fidem ageretur, ex Synodo excludi voluiſſet.

Epiſt. 59. — Epiſt. 60. — Epiſt. 58.

VII Rurſum per epiſtolam veſtram dicitur, à Sede Apoſtolica vos doctos, atque ab ſcrinio ſanctæ Eccleſiæ,cui Deo auctore præſumus, confirmatos,ne huic rei quæ ſub piæ memoriæ Iuſtiniano Principe geſta eſt, conſentire debeatis. atque hanc opitulationem excuſationi veſtrę adiungitis dicentes, quòd in cauſæ principio & Sedes

A Apoſtolica per Vigilium Papam & omnes Latinarũ prouinciarum Principes damnationi triũ Capitulorum fortiter reſtiterunt. In quibus verbis attendimus, quòd rea quæ prouocare vos ad conſenſum debuit, à conſenſu vos ipſa diuellit. Latini quippe homines & Græcitatis ignari,dum linguam neſciunt,errorem tarde cognouerunt: & tanto eis celerius credi debuit,quanto eorum conſtantia,quouſque verum cognoſcerent,à certamine non quieuit. quorum conſenſum certe fraternitas veſtra deſpiceret, ſi auſu præcipiti,priuſquam verum cognoſcerent, conſenſiſſent. at poſtquam diu ab eis laboratum eſt, B & longo tempore ad iniurias vſque certatum; hinc veſtra fraternitas penſet, quia tot labores repente nõ relinquerent,niſi quæ vera ſint agnouiſſent. Quid enim diuini conſilij fuiſſe credimus,fratres, quòd diu Saulum omnipotēs Deus repugnatorem ſuæ fidei eſſe permiſit, & ſic eum ſuæ fidei prædicatorem fecit;niſi vt cunctis,quibus per illũ fuerat prædicaturus,oſtenderet,quia valde verum eſt Dei Euangelium, quod & tanta duritia inclinata,prædicaret: vt dum ea auditores eius quæ ab illo contra fideles geſta recolerent,repente eum ad fidem verſum non ſine euidenti ratione ſentirent? Vnde ipſe quoque dum C prædicationem ſuam deberet facile ab infidelibus recipi, Domino diceret, ait: Domine, ipſi ſciunt quia ego eram concludens in carcere, & cædens per ſynagogas eos qui credebant in te. Et cùm Galatas relicta Euangelij regula, in Iudaiſmi conſpiceret errorem declinaſſe, ſuam eis priorem contra Euangelium duritiam retulit,& ab intentione perfidiæ, eorum mentes retorſit, dicens: Audiſtis conuerſationē meam aliquando in Iudaiſmo, quoniam ſupra modum perſequebar Eccleſiam Dei,& expugnabam illam; & proficiebam in Iudaiſmo ſupra multos coætaneos meos in genere meo, abundantius æmulaD tor exiſtens paternarum mearum traditionum: cum autem placuit ei qui me ſegregauit de vtero matris meæ, & vocauit per gratiam ſuam,vt reuelaret Filium ſuum in me,vt euangelizarem illum in Gentibus; continuo non acquieui carni & ſanguini. Ecce, fratres chariſſimi, Paulus egregius doctor,quia diu veritati reſtitit, inde ad confirmanda corda audientium in eiuſdem prædicatione veritatis adiutoriũ ſumpſit,oſtendens profecto, quia fidem, cui tanto prius labore reſtiterat, poſtmodum ſine magnę rationis certitudine non tenebat.

Act. 22. A. — Galat. 1.

E Debet ergo perpendere veſtra dilectio,quia prędeceſſorum noſtrorum in hac cauſa conſenſus tanto poſt inanis non fuit, quanto prius duris contradictionum laboribus inſudauit. Sed his inſuper factum Petri,qui & Paulum ſuperat, veſtra fraternitas ad memoriam reducat. Diu quippe reſtitit,ne ad fidem Gentes ſancta Eccleſia ſine circumciſione reciperet,diu ſe à conuerſarum Gentium communione ſubtraxit, Paulo atteſtante,qui ait: Cum veniſſet Antiochiam, in faciem ei reſtiti, quia reprehenſibilis erat. prius enim quàm venirent quidam ab Iacobo, cum Gentibus edebat; cùm autem veniſſent, VIII

Galat. 2.

ſub-

Digitized by Google

ſubtrahebat & ſegregabat ſe, timens eos qui ex circumciſione erant. Et paulo poſt: Et cum vidiſſem quòd non rectè ambularet ad veritatem Euangelij, dixi Petro coram omnibus: Si tu cũ Iudæus ſis, gentiliter & non Iudaice viuis; quomodo Gentes cogis iudaizare? Qui tamen ab eodem Paulo poſtmodum ratione ſuſcepta, dum quoſdam conſpiceret qui Gentiles ad Eccleſiam venientes pondere ſeruandæ circumciſio-

Act. 15. nis onerarent, dicit: Cur tentatis Deum, imponentes iugum ceruicibus diſcipulorum, quod neque patres noſtri neque nos portare potuimus? Numquid, fratres dilectiſſimi, Petro Apo-

B ſtolorum principi ſibi diſſimilia docenti debuit ad hæc verba reſponderi: Hæc quæ dicis, audire non poſſumus, quia aliud ante prædicaſti? Si igitur in trium Capitulorum negotio, aliud cũ veritas quæreretur, aliud autem inuenta veritate, dictum eſt: cur mutatio ſententiæ huic Sedi in crimine obijcitur, quæ à cuncta Eccleſia humiliter in eius auctore veneratur? Non enim mutatio ſententiæ, ſed inconſtantia ſenſus in culpa eſt. Quando ergo ad cognitionem recti, intentio incommutabilis permaneat; quid obſtat, ſi ignorantiam ſuam deſerens, verba permutet? De ipſo quoque auctore omnium Deo Scri-

C ptura atteſtante cognoſcimus, quia dum conſi-

† ſ. mutat. lium nõ † manet, ſæpe ſententiam mutat: neque enim inopinatus ei prouentus acceſſerat, cum

1. Reg. 15. de eo quem ipſe vngi præceperat, dicebat: Pœnitet me Saulem vnxiſſe regem in Iſrael. Hoc quippe ſe facturum etiam tunc præſciuit, cum cum quaſi approbando prætulit: nec ad pœnitentiam quaſi inopinatus dolor acceſſit; ſed tamen pœnitere ſe inſinuat, quia nõ mutato conſilio, ea quę dudũ dixerat de illo, verba permutat.

IX In his autem teſtimonijs quę ex epiſtolis Leonis prædeceſſoris noſtri poſuiſtis, præmiſiſtis dicentes: [Doctrina veſtræ reuerendæ Sedis eſt,

D per beatum Leonem, ſucceſſoreſq. eius, vnde pauca commemorare præſumpſimus: mortuum ab hominibus damnari nullatenus oportere.] & tamen nulla eius teſtimonia ſubdidiſtis, quibus hanc ſententiam firmaretis. Etenim quæ à vobis ſubiuncta ſunt, retractationem Fidei fieri prohibent, non autem damnari infideles mortuos contradicunt. Sed neque hoc beatum Leonem prædeceſſorem noſtrum quodam loco dixiſſe meminimus. Quis autem neſciat, quòd in nullo ſibi eiuſdẽ Leonis & beati Auguſtini prædicatio contradicat? Ipſe namque ad Bonifa-

Epiſt. 50. 1. Coll. 1. 119. col. cium Comitem ſcribens, ait: Si vera eſſent quæ

E ab eis obiecta ſunt Cæciliano, & nobis poſſent aliquando monſtrari, ipſum iam mortuum anathematizaremus. Sed tamen Eccleſiam Chriſti, quæ non litigioſis opinionibus fingitur, ſed diuinis atteſtationibus cõprobatur, propter quemlibet hominem relinquere non debemus.] Ecce mirabilis prędicator & ſciſſionem Eccleſiæ propter hominem vetat, & ſi qua peruerſa deprehendat, eum quem publice defendebat Cæcilianũ, ſe etiam poſt mortem anathematizare non abnegat: quia videlicet tunc viuentibus vere conſulatur, cùm culpa in fide perpetrata nec morte

A interueniente laxetur. Si vero hoc faciendum, dicere fortaſſe pręſumimus, hoc proculdubio facimus, quod fieri vetamus. Theodorum quippe mortuum ſancta Synodus prima Epheſina damnauit. Nam cum ab eius diſcipulis dictatum ab illo Symbolum in eadem Synodo fuiſſet prolatum, illico illic à ſanctis Patribus cum auctore damnatum eſt. Et quidem ipſi ſancti Patres in eadem Synodo reſidentes ad Dominum iam recepti ſunt, poſtquam Theodorum damnauere: & ſi damnari mortuum non debuiſſe dicimus, proculdubio mortuos accuſamus, & incipimus committere, quod nitimur prohibere. Sed cur Act. 6. 44.

B din & quæ noſtis loquimur? Eiuſdem Theodori ex libris illius dicta replicemus. Et ſi Iesvm Dominum ac Deum noſtrum, qui poſt mortem viuere, immo quia viuere creditur, poſt mortem Theodorus poſtpoſita dubitatione damnauit: neque enim noſtra fides patitur, vt qui tot blaſphemijs Redemptori noſtro hoſtis extitit, à vobis vlterius defendatur. Ipſe quippe contra Apollinarem in libro tertio loquens ait:

Quomodo igitur tu, cui ſuper omnes maxime decet mentium regimen, illum qui ex Virgine natus eſt, Deũ eſſe, & ex Deo conſubſtantialem Patri exiſtimari dicis, niſi forte ſancto Spiritui illius creationem imputare 1. Coll. 4. 135.

C *non iubes? Sed quis eſt Deus, & ex Deo, & conſubſtantialis Patri? Is idem qui ex Virgine natus erat, (o mirandum) & qui per Spiritum ſanctum ſecundum diuinas ſcripturas plaſmatus eſt, & conſectionem in muliebri accepit ventre? Inerat forſitan, quia mox quàm plaſmatus eſt, & vt templum Dei eſſet accepit: non tamen exiſtimandum nobis eſt Deum de Virgine natum eſſe.* Et poſt pauca: *Nec ſecundum tuam vocẽ pronuntiandum eſt, omnino ex Virgine natum Deum eſſe, & ex Deo conſubſtantialem Patri.* Et poſt pauca: *Si igitur cum carne eum natum eſſe dicunt, quod autem natum eſt, Deus & ex Deo, & conſubſtantialis Patri eſt, neceſſe eſt & hoc carnem dicere. quod ſi non*

D *hoc caro eſt, quoniam nec Deus, nec ex Deo, nec conſubſtantialis Patri, ſed ex ſemine Dauid, & conſubſtantialis ei, cuius ſemen eſt, non id quod natum eſt ex Virgine Deus, & ex Deo, & conſubſtantialis Patri.* Et poſt pauca: *Non Deus Verbum ex Maria natus eſt: natus autem eſt ex Maria, qui ex ſemine eſt Dauid: non Deus Verbum ex muliere natus eſt.* Et iterum: *Quod* Pag. 136 & 1.

enim dictum eſt, Ducebatur à Spiritu, aperte hoc ſignificat, quòd ab eo regebatur, ab eo ad † *voluntatem propoſitorum confortabatur; ab eo ad hæc quæ oportebat ducebatur, ab eo quod decebat docebatur, ab eo cogitationibus roborabatur, vt ad tantum certamen ſufficeret,* Matth. 4. † virtutem

E *ſicut & beatus Paulus dicit: Quicumque enim Spiritu Dei aguntur, hi ſunt filij Dei.* Idem cuius ſupra: Rom. 8. *Dicant igitur nobis omnium ſapientiſſimi, ſi pro ſenſu Domino* Iesv *Chriſto qui eſt ſecundum carnem, diuinitas facta eſſet; ſicut dicunt; quid ſancti Spiritus cooperatione ad hæc Chriſtus indigebat? Nec enim Vnigeniti diuinitas Spiritu indigebat ad iuſtificationem, Spiritu indigebat ad vincendum diabolum, Spiritu indigebat ad operanda miracula, Spiritu indigebat vt doceretur ea quæ decebat peragere, Spiritu indigebat vt immaculatus appareret.* Et poſt pauca: *Ac ſi dicat* Iesvs: *Ego quidem, quem videtis, nihil quidem facere poſſum ſecundum meam naturam, cum homo*

[Ioan. 14.] *ſum; operor autem, quia in me manens Pater omnia facit. Quoniam enim & ego in Patre, & Pater in me, Deus autem Verbum vnigenitus Dei in me eſt, certum eſt quòd & Pater cum ipſo in me manet, & opera facit. at non eſt mirandum de Chriſto hæc exiſtimari, cum euidenter ipſe de ceteris hominibus dicat:* [Ibid.] *Qui diligit me, meum verbum obſeruet, & Pater diliget eum, & ad eum veniemus, & manſionem apud ipſum faciemus.* [Pag. 137. c. 1.] Et iterum: *Sciebat ſubtiliter vt notam quidem faceret Gentibus pietatem, pateretur autem laborantium infirmitates, & ſic ad effectum ſuum voluntatem educeret: & iuſtificabatur inde, & immaculatus oſtendebatur, ſiue reparatione**, *ſiue cuſtodia meliorum, ſiue etiam paulatim ad meliora profectibus.* [* peiorum,] Et poſt pauca eiuſdem Theodori ex commento ſecundum Ioannem: [Ioan. 20.] *Dicit ad Thomam: Inſer digitum tuum huc, & vide manus meas, & porrige manum tuã, & mitte in latus meum, & noli eſſe incredulus, ſed fidelis. Quoniam, dicit, non credis, & tactum ſolum ſufficere tibi ad credendum putas, (hæc enim dicens non me latuiſti) tange manu, & cape experimentum, & diſce credere, & non diffidere. Thomas quidem cum ſic credidiſſet, Dominus meus & Deus meus, dicit, non ipſum Dominum & Deum dicens (non enim reſurrectionis ſcientia docebat & Deum eſſe eum qui reſurrexit) ſed quaſi pro miraculo facto Deum collaudat.*

C Eiuſdem Theodori ex commento quod eſt in Actus Apoſtolorum, libro primo: *Ille autem dixit, oportere pœnitentiam agentes eos pro crucis iniquitate, & agnoſcentes Saluatorem & Dominum, & omniũ auctorem bonorum* IESVM *Chriſtum, quoniam per iſta peruenit & aſſumptus eſt de diuina natura, in** *Spiritu quidem fidem ſuſcipere, & eius diſcipulos fieri, ante omnia ad baptiſma accedentes, quod & ipſe tradidit nobis,*** *reformationem quidem habens inſpirationis futurorum, in nomine autem celebrandum Patris & Filij & ſancti Spiritus.* [* ipſum] [** præformationem q. h. ſperationis] [Act. 2. ſ. 10] *Hoc enim quod eſt: Et baptizetur vnuſquiſque in nomine* IESV *Chriſti, non hoc dixit, vt vocationem quæ in nomine Patris & Filij & ſancti Spiritus eſt, relinquentes,* IESVM *Chriſtum in baptiſmate vocent:* D [1. Cor. 10.] *ſed quale eſt hoc, quòd in Moyſe baptizati ſunt in nube & in mari, vt diceret quia ſub nube & in mari Aegyptiorum ſeparati ſunt, liberati eorum ſeruitute, vt Moyſis leges attenderent; tale eſt, Et baptizetur vnuſquiſque in nomine* IESV *Chriſti: vt cum ad ipſum acceſſiſſent tamquam ſaluatorem, & omnium bonorum auctorem, & doctorem veritatis, ab ipſo vtpote auctore bonorum & doctore veritatis, vocarentur: ſicut omnibus hominibus quamcumque ſectam ſequentibus, conſuetudo eſt ab ipſo dogmatis inuentore vocari, vt Platonici, & Epicuræi, & Manichæi, & Marcioniſtæ, &*** *quidem tales dicuntur. Eodem enim modo & nos nominari Chriſtianos, iudicauerunt Apoſtoli.* [** quidam]

E [Pag. 139. a. 2.] Eiuſdem Theodori in libris de Incarnatione: *Plus inquietabatur Dominus, & certamen maius habebat ad animæ paſſiones, quàm corporis; & meliori animo libidines vincebat, mediante Deitate ad perfectionem. Vnde & Dominus ad hæc maxime inſtituere videtur certamen.* Item eiuſdem in libro contra Synuſiaſtas, vel Apollinariſtas: [Matt. 27.] *Sed ſi caro erat, inquit, crucifixa, quomodo ſol radios auertit, & tenebræ occupauerunt terram omnem, & terræmotus, & petræ ſciſſæ ſunt, & mortui ſurrexerunt? Quid igitur dicant* [Exod. 10.] *& de tenebris in Aegypto factis temporibus Moyſi nõ* A *per tres horas, ſed per tres dies? Quid autem propter alia per Moyſen facta miracula, & quæ per Ieſum Naue, qui ſolem ſtare fecit, qui ſol temporibus Ezechiæ Regis & contra naturam retrorſus eſt: & de Eliſæi reliquijs, quæ mortuum ſuſcitauerunt?* [Ieſue 10.] [4. Reg. 20.] [4. Reg. 13.] Eiuſdem ex libro octauo de Incarnatione: *Manifeſtum autem eſt quòd vnitas conuenit: per eam enim collectæ naturæ, vnam perſonam ſecundum vnitatem effecerunt. Sicut enim de viro & muliere dicitur, quod iam non ſunt duo, ſed vna caro; dicamus & nos rationabiliter ſecundum vnitatis rationem, quòd non ſunt duæ perſonæ, ſed vna, ſcilicet naturis diſcretis.* [Geneſ. 2. & Matth. 19.] Et poſt pauca: [Pag. 141. b. 2.] *Quomodo igitur homo & Deus vnum per vnitatem eſ-* B *ſe poteſt? qui viuificat, & qui viuificatur; qui ſaluificat, & qui ſaluificatur; qui ante ſæcula eſt, & qui ex Maria apparuit?* Eiuſdem ex interpretatione Symboli trecentorum decem & octo Patrum: [Pag. 140. c. 1.] *Sed Chriſtum quidem ſecundum aſſumptam ſerui formam, eum autem qui eam aſſumpſit, ſuper omnia nominans Deum; intulit tamen hoc ſecundum coniunctionem, vt per ſignificationem nominum, naturarum manifeſtam diuiſionem faciat. Nemo igitur, neque eum qui ſecundum carnem ex Iudæis eſt, dicat Deum: nec iterum Deum qui eſt ſuper omnia, ſecundũ carnem ex Iudæis.* Item ex commento Epiſtolæ ad Hebræos: [Act. 10.] *IESVM enim dicit à Nazareth, quem vnxit Deus Spiritu ſan-* C *cto & virtute: qui autem de Spiritu vnctus eſt, omni modo aliquid inde aſſumpſit. Quis autem furens dicat, de Spiritu aliquid aſſumpſiſſe diuinam naturam?* Et iterum: *Certus quidem & ipſe, Filium Dei ſe non ſecundum diuinitatis dicens natiuitatem, ſed ſecundum quod domeſticus Dei erat: per quod filij Dei, per** *voluntatem domeſtici Deo conſtituti homines, interim vocabantur.* [* virtutem]

Hæc de innumeris pauca prætulimus, vt quaſi per foramen anguſtum, quàm nimium barathrũ intus lateret, monſtraremus. Ecce quales plus quàm decem millia libros Theodorus ſcripſiſſe perhibetur. Penſate quæſo, ſi non tanto acrio- D ra tormenta promeruit, quãto pluriora conſcripſit. Sed hæc illius dicta quæ prolata ſunt, verũ eius ſint, fortaſſe dubitatur. Patrum, ſi placet, ſcripta profecamus: ita apud vos libros eius, quos de perfidia illius teſtes deduximus, deductis inſuper teſtibus affirmemus. Armeniæ quippe Epiſcopi Proclo Conſtantinopolitanæ vrbis Epiſcopo libellos contra Theodorum porrigentes, dicunt: Fuit autem aliquis* peſtis homo, magis autem fera, hominis habens formam diabolicam, mentito nomine Theodorus, qui ſchema & nomen Epiſcopi habuit, in angulo & ignobili loco orbis terrarum latitans, in Mopſueſte- E no Ciliciæ ſecundæ vili oppido, vere quidem & principaliter à Paulo Samoſateno deſcendens, licet Photino & ceteris hæreſiarchis in libro de Incarnatione Domini noſtri IESV Chriſti, in toto ſuo propoſito ipſis verbis inueniatur vſus, & ſiquid peius. Iſte per machinationem & audaciam & errorem diaboli volebat omnes homines acuta ſua ſicut colubri lingua, & veneno quod ſub lingua aſpidis eſt, deperire. Et interim quidẽ retinebatur ſuo latibulo, timens poteſtatem eorũ qui à magno Deo & ſaluatore noſtro IESV Chriſto poteſtatẽ acceperunt calcare ſu- [1. Collat. 5. 1515. 1.] [* peſtifera] [Luc. 10.]

per

per colubros & ſcorpios, & omnes virtutes inimici: dico autem ſanctos Apoſtolos, & qui conſequenter ab his ſuſceperunt, Martyres & Confeſſores & Epiſcopos, & ceteros ſanctos. Inuento autem, neſcio quomodo, tempore, cœpit repere & extra fines ſuos, fiduciam gerens & in parochiam ad eum non pertinentem, tamquam eruditus ſermocinator, & in Antiochis Syriæ in Eccleſia alloquens, ſic dixit: *Homo* IESVS. *quid eſt enim homo quòd memor es eius? Apoſtolus autem, de* IESV *dictum fuiſſe hoc, dixit. Eum enim qui paulo minus ab angelis minoratus eſt, vidimus, inquit,* IESVM. *Quid ergo? Homo* IESVS *ſimiliter omnibus hominibus, nullam habens differentiam ad homines eiuſdem generis, præter ea quæ gratia ei dedit.* Quibus Proclus Conſtantinopolitanæ vrbis Epiſcopus reſcribens, ait: Fugiamus turbulentos & cœnoſos fallaciæ riuos, [b] ſepta Dei impugnantes: dico Arij furorem diuidentem indiuiduam Trinitatem, Eunomij audaciam circumcludentem ſcientia incomprehenſibilem naturam, Macedonij rabiem ſeparantem à Deitate inſeparabiliter procedentem Spiritum; & nouam iſtam blaſphemiam, quæ Iudaiſmi multo amplius ſuperat blaſphemiã, introducentes. nam illi quidem † eum Filium negant, fraudant ramo radicem; iſti vero eum qui eſt negantes, alterum introducunt, detrahentes ſinceram naturam.]

Pſalm. 8. *Hebr.* 2.

T. 552. b. 3. & 585. c. 2.

[b] ſeptus Dei

† eum qui eſt Filium, denegant, fraudant ramo radicem; iſti vero ei qui eſt, alterum

Rurſus de huius errore Ioannes quoque Antiochenæ Eccleſiæ Antiſtes ait: Multo autem tempore perſeuerans Theodorus, perſuaſit multis & Neſtorio, quòd Chriſtus filius Dei viui, qui de ſancta virgine Maria natus eſt, non eſt qui ex Patre natus eſt Deus Verbum conſubſtantialis genitori, ſed homo pro qualitate ſuæ voluntatis ex Deo Verbo cooperationem ſuſcipiens.]

Habetur in libello clericorũ Armeniæ ad Proclum CP. 8. *Collat.* 5. 551. b. 2.

Rurſus de eius errore Cyrillus ad Lamponem Presbyterum ſcribens, ait: Cum apud Aeliam commorarer, vir aliquis ex his qui nobiliter militant in palatio, epiſtolam multorum verſuũ & grandem obtulit mihi ſignatam, quam ſe dicebat accepiſſe ab Antiochenis orthodoxis; ſubſcriptiones autem erant in ea plurimorum clericorum & monachorum & laicorum. Accuſabant autem Orientales Epiſcopos, quaſi tacentes quidem Neſtorij nomen, & diſſimulantes ei aduerſari, tranſeuntes autem ad Theodori codices de Incarnatione factos, in quibus multo peiores [a] nefariæ blaſphemiæ poſitæ ſunt: pater enim fuit Neſtorij perfidi, qui & illius mala locutus, impius & in his factus eſt.]

Pag. 152. b. 1

[a] Neſtorij blaſphemijs

Rurſum de errore illius idem Cyrillus Alexandrinæ vrbis Epiſcopus ad Acacium Melitinæ vrbis Epiſcopum ſcribens, ait: Non oportebat latere ſanctitatem veſtram, aut forſitan cognouit, quòd omnes Orientales religioſiſſimi Epiſcopi in Antiochia conuenerunt, cum tranſmiſiſſet eis Tomum dominus meus ſanctiſſimus Proclus bonorum plenum intellectuum & rectorum dogmatum. Erat enim ei ratio multa & longa de diſpenſatione Domini noſtri IESV Chriſti. Suppoſuit vero capitula quædam collecta è Theodori codicibus, quæ conſonantem Neſtorij perfidijs intellectum habent, & adhortatus eſt eos etiam illa anathematizare.

Pag. 152. a. 2

XII

Rurſus de errore illius * Edeſſenæ Eccleſiæ Antiſtes ad beatum Cyrillum ſcribens, ait: Iam vero quidam vnitatem ſecundum ſubſiſtentiam omnibus modis abdicant. Morbus enim aliquis ſublatens inueterauit Orienti, immedicabilis modo vulneris depaſcens Eccleſię corpus, apud aliquos quaſi ſtudioſos, & ſupercilia extollentes eruditione, latenter honoratus. Epiſcopus enim quidam prouinciæ Ciliciæ Theodorus, vir veriſimilis dicendi, & potens ſuadere, alia quidem ſupra tribunali [b] de Eccleſiæ ſtatu dicebat ad populi placentiam, alios autem laqueos * in ſcriptis ponebat, qui in principijs quorumdã eius codicum anathemate circumcludebat inſpicientem non manifeſtare alijs ſcripta. Iſte primus expoſuit, non eſſe vere Dei genitricem ſanctam Virginem, tamquã Deo Verbo non ſuſcipiente ſecundum nos natiuitatem.] Et poſt pauca: Nec enim dicunt, ſecundum ſubſtantiam, vel ſecundum ſubſiſtentiã vnitum eſſe Deo Verbo hominem, ſed bona voluntate quadam, tamquam diuina natura non ſuſcipiente alterum modum vnitatis propter nõ circumſcriptibilem. Iſte dixit Dominum noſtrum IESVM Chriſtum non oportere adorari ſicut Dominum, ſed relatione Dei honorari ſicut imaginem quamdam: magis autem manifeſtius ſecundum eos dicere, ſicut, inſtar aliquid * relatione aſſidentis dæmonis. Iſte & carnem Domini pronuntiauit nihil omnino prodeſſe, diſſipans Domini vocem, quæ eſt: Caro nihil prodeſt. Iſte & Apoſtolos dicit non cognouiſſe Chriſtum quòd Deus erat; ſed ſupra fidem quæ eſt in homine, ædificatam eſſe Eccleſiam.]

* Rabbula Pag. 553. b. 2

[b] Eccleſiæ ſtatum

* perditionis

Ioan. 6.

Matth. 16.

XIII

Rurſum de errore illius Heſychius Hieroſolymorum presbyter, Eccleſiaſticæ hiſtoriæ ſcriptor, ait: Ita Photinum multis ante eos ſæculis, Theodorus quidam præcipue imitatus eſt, malitioſus quidem loquendi, & lingua paratiſſimus, & ipſe tamen inſtabili voluntate, qui huc & illuc inclinans ferebatur. Clericatui enim Antiocheno à prima ætate connumeratus, & bene conuerſari pollicitus, ad ſæculares libidines reuerſus iterum delectabatur. In omnibus autem bonis imitabilis & beatus vir Ioannes Conſtantinopolitanus Epiſcopus ſcripſit epiſtolam, quæ vſque adhuc in codicibus legitur. & à peiore ad meliorem pœnitentiam eum transferre præualuit: & iterum bene conuerſari, iterum in clericatu eſſe cœpit. Et Antiochia relicta, in Tarſum tranſmigrauit, ex qua in Mopſueſtiam tranſijt, ordinatus in ea Epiſcopus, nondum Deo volente manifeſtam impietatis illius prædicationem fieri. Prima autem elementa ſuæ doctrinę ex Iudaico vaniloquio incipiens, codicem in prophetiam Pſalmorum conſcripſit, omnes de Domino [b] prædicationes abnegantem: culpatus vero & periclitatus, contraria ſibi dixit, non ex voluntate, ſed compulſus omniũ querimonijs: & codicem ipſum delere pollicitus, latenter non ſeruabat Iudaicæ impietatis viaticum.] Et poſt pauca: Chriſtum enim IESVM generis noſtri ſaluatorem & Dominum (quem ſplendorem

Pag. 154. a. 1

[b] prædictiones

Google

Hebr. 1. paternæ gloriæ & imaginem ſubſtantiæ Paulus vocat, ferre eum omnia dicens verbo ſuæ virtutis, qui purificationem noſtrorum fecit peccatorum, & ad dexteram paternæ maieſtatis conſedit, de quo ad Coloſſenſes ſcripſit epiſtolam, Coloſ. 1. quòd in eo omnia creata ſunt, quæ ſunt in cælis & in terris, viſibilia & inuiſibilia, quòd per eum & in eum creata ſunt omnia) hunc non incarnatum Verbum, ſicut Euangelicis vocibus edocti ſumus, ſed hominem per vitæ prouectionem & paſſionum perfectionem coniunctum Deo Verbo, ſcripſit ſtultus in omnibus. Et hæc in myſticis ſermonibus auſus eſt.

XIIII Pag. 154. a. a Contra errores eiuſdem Theodori, piæ recordationis Theodoſius & Valentinianus legem promulgantes, inquiunt: Debitam à nobis venerationem piiſſimę doctrinæ reddentes, eos qui auſi ſunt contra Deum impie conſcribere, debitæ condemnationi ſubiicere, & nominibus dignis vocari oportere exiſtimauimus. Iuſtum igitùr circumdari eus confuſione ſuorum peccatorum, & in tali vocabulo permanere in æternùs quatenus nec viui liberentur, & poſt mortè permaneant contempti. Igitur doctrina Theodori & Neſtorij impiorum & peſtiferorum viſa eſt nobis abominanda eſſe: ſimiliter autem & omnes qui ſequuntur eorum errorem, & conſentiũt eorum impietati, iuſtum eſt ipſos eamdem nominationem mereri, & confuſionem indui, vt non Chriſtiani, ſed Neſtoriani nominentur: ne, dum nominantur Chriſtiani, ex ipſo inueniantur decorati vocabulo, longe conſtituti à Chriſtianorum propoſito, & alienati à recta & immaculata Fide.] Et poſt pauca: Si quis præterierit præſentem noſtram ſanctionem, & Theodoro & Neſtorio aſſenſerit, & illorum ſocios imitatus fuerit, poſt gladij vltionem omnis eius ſubſtantia Fiſco addicatur.] Rurſum contra errores illius, piæ recordationis Theodoſius & Pag. 151. a. 1 Valentinianus legem promulgantes, inquiunt: Nemo habeat, aut legat, aut ſcribat, aut proferat Neſtorium, ſeu illius libros, vel codices omnino *inutiles; vel ipſius Neſtorij, vel alterius, *noxibiles & maxime Neſtorij aduerſus ſolos Chriſtianos conſcripta, aut Theodori: ſed vnuſquiſque habens tales codices, publice illos proferat, & in conſpectu omnium igni tradat.]

XV Et ſi adhuc fortaſſe poſt tot prolatas Patrum contra illum ſententias veſtra fraternitas dubitat, Theodoreti libros legat, in quibus dum contra Cyrillum Alexandrinæ vrbis Antiſtitè eum defendere nititur, verius accuſat, dicens: Pag. 111. a. a *Interpretationem Cyrillus accuſat octaui Pſalmi, & arguit hæc verba diuini Theodori: Conſideremus igitur, quis eſt homo, de quo ſtupeſcit & miratur quòd Vnigenitus* Pſalm. 8. *dignatus eſt eius memoriam & viſitationem facere. Sed quòd quidem non dictum eſt de omni homine, in ſuperioribus demonſtratum eſt; quòd autem * de vno* *al. non *quolibet, & hoc certum eſt.* Deductas itaque tot teſtibus blaſphemias has eius eſſe quis dubitat? Et tantis blaſphemijs illius cognitis, eum damnatum iure quis neget?

XVI Diſcuſſo ergo primo de Theodori damnatione capitulo, nunc ad dicta epiſtolæ * Theodoreti *Ibæ

A indaganda tranſeamus, cuius tota ſeries ſi ſollerter aſpicitur, ſanctæ Chalcedonenſi Synodo quàm ſit aduerſa penſatur. In geſtis namque eiuſdem Synodi & ſcriptis Leonis Cyrillus prædicatur: in Epiſtola vero illa † Theodoreti Cyrillus in Apollinaris dogma corruens reprobatur. ſcriptum quippe in ea eſt: *Cyrillus autem libros Neſtorij volens deſtruere, lapſus eſt, & inuentus eſt in Apollinaris dogma cadens.* In geſtis Neſtorius vt Redemptoris noſtri aduerſarius iure damnatus oſtẽditur: verbis vero Epiſtolæ damnatus iniuſte memoratur. Sic quippe in ea dicitur: *Antequam in Synodo adueniret reuerendiſſimus ac ſanctiſſimus Archiepiſcopus Ioannes, Neſtoriũ ex Epiſcopatu depoſuerunt, iudicio & inquiſitione non facta.* In geſtis Synodi in Dei & Domini noſtri vna perſona duas naturas Cyrillus confeſſus oſtenditur: in verbis Epiſtolæ vnam naturam tradere dicitur, atque ab hoc ſenſu correptus vix reſipuiſſe narratur. In geſtis Synodi anathematizatus Neſtorius etiam poſt mortem dicitur: in verbis vero Epiſtolæ etiam poſt depoſitionem ſuam, pro ſolo ciuium ſuorum odio ad ciuitatem ſuam non rediſſe perhibetur. ſic quippe illic ſcriptum eſt: *Neſtorius autem quia in ſua erat odio ciuitatis, & virorum qui in ea ſunt maximorum, illuc reuerti non potuit.* In geſtis ac definitionibus Synodi vnus Filius IESVS Chriſtus dicitur: at iuxta doctrinam Theodori atque Neſtorij Deus tacetur. Et in geſtis Synodi nuſquam Theodorus veritatis doctor dicitur: in verbis vero Epiſtolæ idem, cuius blaſphemias ſupra protulimus, veritatis doctor clamatur: qui nimirum ſi vera dixit, falſa erunt quæ de veritate Synodus protulit. Quiſquis igitur qui epiſtolam quæ Ibæ dicitur, oſtendere quòd ſit de Synodo nititur; quid aliud quàm geſta eiuſdem Synodi deſtruere conatur? Si enim ſibimetipſis diuerſa ſunt, nulla proculdubio auctoritate ſubſiſtent: quia quæ ſe impugnando deſtruunt, alios ædificare non poſſunt: ſi ſibimetipſis diuerſa ſunt, nulla firmitate conualeſcunt, Domino atteſtante qui ait: Regnum in ſe diuiſum non ſtabit. Sed abſit hoc, abſit ab illo venerando Concilio, vt ſibimet contraria ſapiat; & vel ſuperiora ſubſequentibus diſcordia præferat, vel inferiora præcedentibus impugnatura ſubiungat. Sancta enim Fides, quę vno illic ſpiritu accepta eſt, vno ſenſu credita, vna eſt & * fide prædicata. Ideirco in cunctis mundi partibus forma noſtræ profeſſionis facta eſt, quia in precantium vocibus ſibimet ipſa diſſimilis non eſt.

† Leg. omnino Ibæ, cuius ſunt verba quę mox afferuntur. 1. Coll. 6. 576. a. 1.

Pag. 177. b

Ibid.

Luc. 11. 17

*f. voce

E Sed cur tantummodo ſanctam Chalcedonenſem Synodum conuelli dicimus, ſi auctoritatem huic Epiſtolæ reprobemus? Quæ nimirũ ſi vera creditur, etiam tota ſanctæ Epheſinæ Synodi fides ac reuerentia diſſipatur. Hæc quippe ait, quòd in ea Cyrillus præmiorum medicamine ſapientum oculos excæcauit. Quid ergo illic de veritate certum dicitur, vbi ipſa veritas ſacerdotibus vendita eſſe perhibetur? Sed quis hoc dicere, quis hoc conſentiat patienter audire? Reprobetur ergo vna epiſtola mentiẽs, ne vtraque ſancta Synodus tantæ falſitatis crimen ſuſtineat. XVII

ſtineat. Veſtræ fidei fundamentum tenemus, ne A poſtquam ſancta primæ Epheſina Synodus quaſi venalis arguitur, Chalcedonenſis etiam (quod abſit) culpa varietatis notetur: quæ vt in verbis ſuis quantæ ſit concordiæ clareat, neceſſe eſt vt veſtra fraternitas vbi ſit cópleta cognoſcat. Omnes namque nouimus, quòd in Synodo numquam Canones, niſi peractis definitionibus Fidei, niſi perfectis Synodalibus geſtis habeantur, vt ſeruato ordine cùm prius Synodus ad Fidem corda ædificet, tunc per regulas Canonum mores Eccleſiæ actusq. componat. Vigilanti ergo cura reſpicite, quæ in ſexta illius Actione ſanctæ Fidei profeſſio conſummatur: moxq. in ſepti- B ma ad inſtitutionem iam fidelium regula Canonum figitur. Vlterioribus vero Actionibus nihil de cauſa Fidei, ſed ſola negotia priuata verſantur. Quod cum Reſponſales veſtri ita eſſe ambigerent, curæ nobis fuit ex prolatis multis hoc codicibus demonſtrare. Nos tamen hac de re numquam dubitari poſſe credimus, quia; & eadem ſeries ſic ſe inſinuat, vt credi aliter contradicat.

XVIII Primum quidem, quia (ſicut dictum eſt) dum definita Fidei regula in Actione ſextæ oſtenditur, ordo cauſæ indicat, vt in Actione ſubiuncta Canonum forma ſequeretur. Secundum vero C eſt, quia & in Actionis ſextæ terminum iam Canonum norma prælibatur, dum illic à Principe venerabilibus Epiſcopis dicitur: Aliqua ſunt (Pag. 117. a) capitula, quæ ad honorem veſtræ reuerentiæ vobis reſeruauimus, iuſtum exiſtimantes, hæc à vobis regulariter [a] per ſingula Synodum firmari, &c. Prælibatione itaque ſextæ Actionis oſtenditur, quia iure conſtitutiones Canonum nonniſi in ſeptima continentur. Quid enim ſupererat quod perfecta Fidei profeſſione fieret, niſi vt quorumdam fidelium actiones illicitas ſancta Synodus poſitis regulis iudicaret? Quamuis ſi ſolerter aſpicimus, Canonũ regulas poſitas non, D ſicut putatur, in ſeptima, ſed intextas ſextæ Actioni inuenimus. Nam cum in eiſdem conſtitutionibus ſanciendis non dies, non Imperium ponitur, non qui reſiderent, deſcribuntur: proculdubio cùm non conſueto exordio cœptæ ſunt, quia præcedenti Actioni ſubnexæ ſunt demonſtratur. Quia vero in Actione ſexta Fidei cauſa perficitur, ipſa Epiſcoporum omnium generali ſubſcriptione declaratur. Nam qui poſt ſubſcripſerunt ſententiam, cuncta quæ de Fide agenda fuerant, finita teſtari ſunt. Vnde & in E cauſis poſt ſpecialibus, nudis tantummodo verbis loquuntur, atque ea quæ decernentes dixerant, nulla ſuppoſita ſubſcriptione firmauerunt. [b] Quæ reuerendiſſimi Epiſcopi ita in Actione ſexta omnia quæ de Fide agenda fuerant, cognoſcebant; vt, ſicut illic ſcriptum eſt, clamarent: Supplicamus, dimitte nos: pie Imperator, dimitte nos:] quòdq. non pro Fide, ſed pro ſpecialibus cauſis detenti ſunt, principali illic reſponſione monſtratur, cum dicitur: Sacratiſſimus & (Pag. 118. b) piiſſimus dominus noſter Marcianus Auguſtus ad ſanctam Synodum dixit: Laboraſtis multo ſpatio fatigationem perpeſſi: ſuſtinete autem A tres aut quatuor dies adhuc, & præſentibus magnificentiſſimis Iudicibus noſtris, ſingula quæcumque vultis mouete, competens adepturi [c] ſolatium.] Qui igitur ad ſingula quæque vellent motura retenti ſunt, [d] licet quia nequaquam vltra Actionis ſextæ terminum pro Fidei cauſa [e] reſtiterunt.

[a] potius per Synodū ſanciri.
[b] ſ. Qui
[c] al. auxiliū.
[d] ſ. liquet
[e] remanſerūt.

XIX Sed cur de his extenſa ratione agimus, qui tanta prædeceſſoris noſtri beati Leonis auctoritate fulcimur? Ipſe namque, ſicut multa ſuperius epiſtolarum eius atteſtatione docuimus, geſta multiplicia cauſarum ſpecialium reprobando, auctoritatem Synodi in ſola Fidei defini- B tione conſtrinxit. Hinc eſt enim, quòd peracta Synodo, cunctas nobis ſuſpicionum nebulas tergens, aperte ad Maximum Antiochenæ ſedis Antiſtitem ſcribit, dicens: Si quid ſane ab his (Epiſt. 60.) fratribus, quos ad ſanctam Synodum vice mea miſi, præter id quod ad cauſam Fidei pertinebat, geſtum eſſe perhibetur, nullius erit penitus firmitatis: quia ad hoc tantum ab Apoſtolica Sede ſunt directi, vt exciſis hæreſibus, catholicæ eſſent Fidei defenſores. Quidquid enim præter ſpeciales cauſas ſynodalium Conciliorum ad examen Epiſcopale defertur, poteſt aliquam diiudicandi habere rationem.] Sed ſolent non- C nulli dicere, hæc eum pro Anatolij Conſtantinopolitanæ vrbis Epiſcopi præſumptione dixiſſe: qui ſi & res geſtas, & ea quæ nunc protulimus epiſtolæ verba conſiderant, ſuſpicari protinus falſa ceſſant. Namque cum prædictus Conſtan- (Actione 16.) tinopolitanæ vrbis Epiſcopus nouum aliquid conatur arripere, conſtat illic ei Legatos Sedis Apoſtolicæ cum ſummæ auctoritatis libertate reſtitiſſe. Quod & factum in Synodo legitur, & (Pag. 451.) eiuſdem Synodi ad præfatum prædeceſſorem noſtrum epiſtolis approbatur. A ſæpefato autẽ eodem prædeceſſore noſtro ad Maximum, ſicut prædiximus, nouimus ſcriptum: Si quid ſane ab D his fratribus, quos ad ſanctam Synodum vice mea miſi, præter id quod ad cauſam Fidei pertinebat, geſtum eſſe perhibetur, nullius erit penitus firmitatis: quia ad hoc tantum ſunt ab Apoſtolica Sede directi, vt exciſis hæreſibus, catholicæ eſſent Fidei defenſores.] Si ergo de Anatolij cauſa loquens, hoc quod à Vicarijs ſuis actum in Synodo fuerat redarguit; nimirum quia contradixerant, reprehendit. Et quis hæc vel ſtultus ſentiat? dum conſtat quòd hac de re beatus Leo Anatolio conquerenti, multa in Vi- (Epiſt. 55.) cariorum ſuorum, quia contradixerant, laude reſcribat: cuius epiſtolæ nunc idcirco verba non E ponimus, ne volumen hoc immoderatius extendamus. Cùm vero & ſubijcitur: Quidquid enim præter ſpeciales cauſas ſynodalium Conciliorum ad examen Epiſcopale defertur, poteſt aliquam dijudicandi habere rationem:] aperte nobis licentia tribuitur, vt quidquid illic extra Fidei cauſas de perſonis geſtum eſt, retractetur. Specialis quippe ſynodalium Conciliorum cauſa eſt Fides. quidquid ergo præter Fidem agitur, Leone docente, oſtenditur quia nihil obſtat, ſi ad iudicium reuocetur. Quia vero & apud eoſdem Epiſcopos qui in Chalcedone reſederũt,

Digitized by Google

in veneratione Synodus nonniſi vſque ad Fidei definitionem fuit, per hoc aperte oſtenditur, quòd plerique Græci antiquiores codices contiuere Synodum nonniſi in ſex Actionibus ſubiunctis Canonibus demonſtrantur, vt omnino cetera quæ priuato ſtudio fuerant mota, non habeāt. Vnde & encyclia hæc ita eſſe teſtantur. Nam [In 3. par. Chalced. Conc. c. 30. pag. 302.] Leoni Auguſto Alypius Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ ſcribens, ait: His itaque ſic ſe habentibus, veſtræ pietati ſignifico, quia ea quidē quæ particulariter examinata ſunt, [‖atque] & quæ geſta à ſanctis Epiſcopis in Chalcedonēſi ciuitate collectis, non legi: neque enim à ſanctæ memoriæ tunc Epiſcopo Thalaſſio, qui interfuit ſancto [B] Concilio, aliquid hic amplius eſt allatum ex his quæ geſta noſcuntur: ſed tantummodo definitionem expoſitam ab illo ſancto Concilio, ab eo delatam inſpexi.] Atteſtante ergo Alypio Epiſcopo perdocemur, quia præter cauſam Fidei nihil de Synodo in veneratione Thalaſſius renuit, qui illic & præter cauſam Fidei, Epiſcoporum negotijs priuatis interfuit. Si igitur in Actione ſexta profeſſio Fidei conſummatur, moxq. Canonum regula figitur; ſi beatus Leo negotijs, quæ illic priuatè mota ſunt, contradicit; ſi hoc quod vltra Fidem geſtum eſt, nec is qui fecit Thalaſſius tenuit: cur nos hæreticam [C] epiſtulam retractaſſe reprehendimur, qui hac in re cunctorum nos præcedentium auctoritate roboramur? Et quamuis ab eadem epiſtola alienum ſe Ibas reſpondeat, quamuis quia approbata ſit, aut difficulter, aut nullatenus demonſtretur: licenter tamen vnuſquiſque eam reprehenderet, etiamſi Epiſcopi in eodem Concilio reſidentes ſuis illam ſubſcriptionibus approbaſſent: quia poſtquam, beato Leone ſcribente, ius retractandi & dijudicandi conceditur, etiā ſi qua eſſe poterat eorum qui interfuerant, in priuatis negotijs auctoritas, vacuatur.

XX Diſcuſſo itaque ſecundo Capitulo, tertium [D] ſupereſt: quod tanto debemus in breuitate conſtringere, quanto & vos nobis hac in re non credimus reſultare. Neque enim Theodoreti omnia ſcripta damnamus, ſed ſola quæ contra duodecim Cyrilli capitula, ſola quæ contra rectam Fidem aliquando ſcripſiſſe monſtratur. quæ tamen & ipſe damnaſſe cognoſcitur, qui in ſancta Chalcedonenſi Synodo vera confeſſus inuenitur. Nam quomodo poſt errorem rectè ſapiat, & ea quæ prius ſcripſerat, & ea quæ in Chalcedonenſi Synodo ab illo ſunt geſta, manifeſtant. Ipſe [Coll. 1. 574. a. 1] namque Neſtorio ſcribens, ait: *In his quæ in tuam* [E] *venerationem iniuſte atque inique prolata ſunt, nec ſi mihi quis vtramque manum abſciderit, potero præbere conſenſum.*] Aemerio quoque Nicomediæ Epiſcopo ſcribens, ait: *Damnationi venerandi & ſanctiſſimi Epiſcopi Neſtorij quæ facta dicitur, non debemus præbere conſenſum.*] Ad Alexandrum quoque Hierapolitanum Epiſcopum ſcribens, ait: *Et ante tuæ ſanctitati prædixi, quaſi domini mei venerabilis & ſanctiſſimi Epiſcopi Neſtorij fuerit dogma damnatum, nec ego cum his qui faciunt communicabo.*] Ad Alexandrum vero Syriæ Palæſtinorum Præſulem ſcribens, ait: *Exiſtimo præ omnibus maxime*

[A] *ſatisfactum eſſe domino meo ſanctiſſimo ac venerando Ioanni Epiſcopo, quòd nullatenus acquieſcam in damnatione domini mei ſanctiſſimi & venerandi Neſtorij Epiſcopi præbere conſenſum, quæ in Tarſo & in Epheſo facta eſt.*] Qui poſtmodum tamen cum reſiſtentiū certamine à ſancto Chalcedonenſi Concilio admiſſus, aperte anathema in Neſtorium protulit; ſeq. orthodoxum, ipſo hæretico reprobato, monſtrauit. Dudum namque ſanctæ Eccleſiæ diuerſa ſentiens, & contra beati Cyrilli duodecim capitula ſcribens, ait: *Sanctam Virginem Theotocon,* [Pag. 572. a. a] *id eſt, Dei genitricem vocamus, non quòd Deum pepererit* ‖ *per naturam, ſed quòd hominem ediderit coniunctum Deo, quem ipſe formauit.*] [‖ naturæ.] [B] Et poſt pauca: *Si naturalis coniunctio facta eſt formæ Dei & formæ ſerui, inuenietur legiſlator neceſſitatibus legis ſeruiēs.*] [In 3. par Conc. Epiſt. ad 2. Anathem. pag. 557. b] Et rurſum: *Nomine communicationis vtentes, vt vnum quidem Filium adoramus, & eum qui aſſumpſit, & eum qui aſſumptus eſt; differentiam tamen cognoſcimus naturarum.* † *Theophoron autē dicere portans* [Ad Anathem. 5. 558 c] [† hoc eſt, id eſt, Deiferū hominē dicere, vt à multis] *vel Dominum induitus hominem Chriſtum, vt a multis ſanctis Patribus dictum eſt, non recuſamus.*] Et poſt alia: *Conſiderate, inquit, Apoſtolum & Pontificem confeſſionis noſtræ* IESVM *fidelem ei qui fecit illum, ſicut & Moyſes in omni domo ſua.* [Hebr. 3. [illegible]] *Facturam autem eum quis eſſe dixerit recta ſentiens, increatum & cum* [Ad Anathem. 10. 586. c] [C] *Patre coæternum,* ‖ *& addam, verum? ſed eum qui eſt ex ſemine Dauid, qui liber ab omni peccato Pontifex noſter fuit, & victimam ipſe ſe pro nobis obtulit Deo, habens in ſe certe Dei Verbum adunatum ſibi, inſeparabiliterq. coniunctam.*] [‖ Deum Verbum] Et rurſum, vt eum quaſi oſtenderet ad diuinitatem per incrementa creuiſſe, in eodem opere ſubiungit, dicens: *Ait Angelus Virgini: Spiritus ſanctus ſuperueniet in te, & virtus Altiſſimi obumbrabit tibi: ideoq. quod naſcetur ex te ſanctum, vocabitur Filius Dei.* [Luc. 1. [illegible]] *Conſiderate hic etiam, quia cuncta humanitus dicuntur: Erit, inquit, magnus, non dixit, eſt: & filius Altiſſimi vocabitur, non dixit, vocatur: & dabit ei Dominus ſedem* [D] *Dauid patris ſui, non dixit, habet, ſed dabit ei Dominus: & regnabit, non dixit, regnat: & ſuper quos? ſuper domum Iacob, non dixit, ſuper Angelos & Archangelos.*] Rurſum in eodem libro ſecundo ait: IESVS *autem plenus Spiritu ſancto regreſſus eſt à Iordane.* [Luc. 4. a. 1] *& iterum: Regreſſus eſt* IESVS *in virtute Spiritus in Galilæam.* [Ibid. b. 14.] *non Dei Verbum cooperatione vel auxilio eguiſſe Spiritus ſancti arbitreris, ſed viſibile templum varijs ſancti Spiritus donationibus fruebatur.*] Et poſt alia: IESVS *Chriſtus, inquit, heri* [Hebr. 13.] *& hodie, ipſe & in ſæcula. Quomodo igitur, ò ſapientiſſimi, debemus aduertere, quomodo idem ipſe heri & hodie & in ſæcula, & temporaliter & æternus, & in* [E] *tempore & ſuper tempora? nam ſi æternus eſt, temporalis non eſt: & ſi in tempore eſt, ſuper tempus non eſt.*]. Et rurſum, in Domino Deo noſtro IESV Chriſto Deitatis & humanitatis quaſi vnitatem adſtruens, ait: *Naturas diſcernimus Dei Verbi: naturam integram dicimus, & perſonam ſine dubitatione perfectam: nec enim ſine perſona fas eſt aſſeuerare ſubſtantiam: perfectam quoque humanam naturam cum ſua perſona ſimiliter confitemur. Cum vero ad coniunctionem reſpicimus, tunc demum vnam perſonam merito nuncupamus.*] Quis hæc, fratres chariſſimi, plena omni impietate non videat?

A qui-

Digitized by Google

A quibus tamen conſtat, quòd ſe poſtmodum
ipſe correxit, qui in ſancta Chalcedonenſi Sy-
nodo Neſtorium anathematizare conſenſit.
Quis non videat quanta temeritate plenum
ſit, Theodoreti ſcripta ſuperbiendo defendere,
quæ eumdem ipſum conſtat, recta poſt profi-
tendo, damnaſſe? Dum vero eius & perſonam
recipimus, & ea quæ dudum latuerant *prauæ (* ſ. praua ſcripta reprobamus,)
ſcripturæ probamus, in nullo à ſanctæ Synodi
actione deuiamus: quia ſola eius hæretica ſcri-
pta reſpuentes, & cum Synodo adhuc Neſto-
rium inſequimur, & cum Synodo Theodoretum
profitentem recta, veneramur. Alia vero ſcri-
(1. Coll. 4. 543. a) pta illius non ſolum recipimus, ſed eis etiam
contra aduerſarios vtimur. Nam cum Theodo-
rus Canticum canticorum vellet exponere, &
non ad commenta, ſed potius ad deliramenta
laboraret: per hunc librum Aethiopiſſæ reginæ
blanditum fuiſſe, profeſſus eſt. quod Theodore-
tus reprehendens, nomen quidem eiuſdem Theo
dori ſupprimit, ſed tamen væſaniam patefecit.
Eiuſdem namque libri commenta conſcribens,
(In proœm.) ait: Audio plures Canticum canticorum de-
trahentes, & non credentes ſpiritalem eſſe librũ,
fabulas autem quaſdam aniculares per væſaniã
texentes componere, & præſumere dicentes,
quia ſapiens Salomon ad ſeipſum & filiam Pha-
raonis hunc librum conſcripſit.] Quomodo er-
go nulla ſcripta eiuſdem Theodoreti recipimus,
qui illum etiam contra Theodorum, adſertorem
veritatis inuenimus? Hæc ad ſcripta veſtra
reſpondemus.

XXI Sed opportunum valde iudicamus, vt ea quæ
ſine ſcripto à Reſponſalibus veſtris audiuimus,
breuiter verba replicemus. Dixerunt enim,
Theodorum à Ioanne Antiochenę vrbis Epiſco-
po mira per epiſtolam atteſtatione laudatum:
quod verum nos nullo modo credimus. Si ta-
men & tale aliquid fortaſſe reperitur, plus fidei
primæ Epheſinæ Synodo, plus Cyrilli libris, plus
Heſychij, quàm alijs quę innoteſcere nunc vſque
nequiuerunt, epiſtolis commodamus. Debemus
tamen accedere, etiam concedentes aliquid di-
cere. Ita ergo vt Reſponſales veſtri aſſerunt, eſſe
ſentiamus. Vos ſcitis, fratres dilectiſſimi, quòd
res quæ dubietati ſubiacet, in partẽ ſemper eſt
interpretanda meliorem. Quid itaque obſtat,
ſi dum de eius errore occultum adhuc & dubium
fuit, ab vno Patre laudatus eſt; & innoteſcente
poſt perfidia, pæne omnium magnorum Patrum
ſententijs velut immanis beſtia quaſi crebreſcen
tibus iaculis eſt confoſſus? An non & malos à
bonis aliquando laudatos nouimus, nec tamen
eiſdem laudibus defenſos? Quid namque in hæ-
reſiarchis Origene deterius, & quid in hiſtorio-
graphis inueniri Euſebio honorabilius poteſt?
Et quis noſtrum neſciat in libris ſuis quantis
Origenem Euſebius præconijs attollat? Sed
quia ſancta Eccleſia ſuorum fidelium corda be-
nignius, quàm verba diſtrictius penſat: & plus
in hæreticis ſenſum proprium, quàm teſtatio
Euſebij abſoluere potuit: nec rurſum Euſebium
laudati Origenis culpa damnauit. An non &
Gregorius Nyſſæ vrbis Epiſcopus cùm Canticũ
A canticorum exponit, magnis Origenem laudi-
bus præfert? An non & Hieronymus noſtræ Ec-
cleſiæ Presbyter, & ſingularis Hebræi ſermonis
interpres, tanto erga Origenem fauore intendi-
tur, vt pæne diſcipulus eius eſſe videatur? Sed
quia plus cauſa, quàm verba penſanda ſunt, nec
iſtis ſua benignitas nocuit, nec illum à reatu
proprio fauor alienæ atteſtationis excuſauit.

Cogor poſt hęc, fratres chariſſimi, dolens cum XXII
Paulo dicere: Teſtimoniũ perhibeo vobis quòd (Rom. 10.)
æmulationem Dei habetis, ſed non ſecundum
ſcientiam: cuius erga vnitatem ſanctæ Eccleſiæ
dum viſcera charitatis aſpicio, diſcordes vos in-
B tolerabilius ingemiſco. Penſate, quæſo, quo ar-
dore ſanctæ vnitatis anhelabat cùm Philippen-
ſibus diceret: Si qua conſolatio in Chriſto, ſi (Philip. 2.)
quod ſolatium charitatis, ſi qua ſocietatis ſpes,
ſi qua viſcera & miſerationes, implete gaudium
meum, vt idem ſapientes, eamdem charitatem
habentes, vnanimes, idipſum ſentientes. Qui
igitur vnanimitatem locuturus, tot & tales in-
quiſitiones præmiſit: quantum eſſet huius vir-
tutis meritum, non explendo, ſed inquirendo
monſtrauit. At contra quàm ſit malum diſcor-
diæ, loquens Corinthijs oſtendit. ait enim: Si- (1. Cor. 1.)
gnificatum eſt mihi de vobis, fratres mei, ab his
C qui ſunt Chloes, quia contentiones ſunt inter
vos: hoc autem dico, quòd vnuſquiſque veſtrum
dicit, Ego ſum Pauli, ego autem Apollo, ego ve-
ro Cephæ, ego autem Chriſti. Quod cum quan-
ta animaduerſione loquatur, agnoſcimus, ſi ſub-
iunctæ increpationis verba penſamus. ait enim:
Diuiſus eſt Chriſtus? numquid Paulus crucifi- (Ibid.)
xus eſt pro vobis? aut in nomine Pauli baptiza-
ti eſtis? Conſiderate igitur, fratres mei, & dum
Deo adhuc expectante, omni incerto vitæ fine
permittimur, vigilanti cura perpendite, quia il-
lam sciſſionem ſanctæ Eccleſiæ pro Theodoro
facere fraternitas veſtra non metuat, quam pro
D ſe vel profiteri Paulus expauit. Cur non ad me-
moriam pro vnitate ſeruanda beati Auguſtini (Auguſt. lib. de vnico baptiſ.)
dictum reducitur? qui dum de vnico baptiſma-
te loqueretur, idcirco Cyprianum martyrem,
qui de iterando baptiſmate ſcripſerat, defunctũ
perhibuit, quia licet prauum quid ſenſerit, num-
quam tamen ſe à totius Eccleſiæ communione
ſuſpendit. Sic igitur permanere in ſanctitate
* ſeruante conſtat, fratres dilectiſſimi, quia dum (*)
vos ab Eccleſiæ vnitate diſiungitis, omne virtu-
tis meritum perdidiſtis, etiamſi recte teneatis.
ſcriptum quippe eſt: Pacem ſequimini cum om- (Hebr. 12.)
nibus & ſanctimoniam, ſine qua nemo videbit
E Dominum.

Multa loquuti ſumus, quia & ad multa ratio- XXIII
cinando reſpondimus. Et cum teſtimonia ex
Patrum dictis innumera ſuppeterent, perpauca
poſuimus: videlicet cupientes vt ſcripta noſtra
in cauſis ſingulis narratio breuiata ſuccingeret,
ne fortaſſe tædium legenti generarent. Vnum
tamen quod iam ſuperius diximus, non tædet ſi
etiam crebro replicemus: Quia fidem ſanctæ
Chalcedonenſis Synodi illibatam per omnia
Deo auctore ſeruamus, eiusq. definitiones, ſicut
Epheſinæ primæ, Conſtantinopolitanæ, ac Ni-
cænæ

Digitized by Google

cænæ Synodi irretractabiles nunc vſque tenuimus, & vel morte propoſita irretractabiles cuſtodimus. Veſtra igitur dilectio communionem fidelium orthodoxorum fratrum non fugiat, ne præſentis vocis noſtræ adiutorium ſi audire neglexerit, contra ſe in teſtimonium vertat. Nos autem ad Dominum poſt verba recurrimus, eumq. quantum poſſumus fletibus exoramus, vt hoc quod vobis ad ſequendam concordiam à nobis dicitur, ipſe in veſtris mentibus manu intimæ inſpirationis operetur.

B. GREGORIVS IN EPISTOLA ad Ioannem Epiſcopum CP. de Quinta Synodo hac habet.

Lib.1.epiſt.24.

PRæterea, quia corde creditur ad iuſtitiam, ore autem confeſſio fit ad ſalutem: ſicut ſancti Euangelij quatuor libros, ſic quatuor Concilia ſuſcipere & venerari me fateor: Nicænum ſcilicet, in quo peruerſum Arij dogma deſtruitur: Conſtantinopolitanum quoque, in quo Eunomij & Macedonij error conuincitur: Epheſinum etiam primum, in quo Neſtorij impietas iudicatur: Chalcedonenſe vero, in quo Eutychis, Dioſcoriq. prauitas reprobatur, tota deuotione complector, integerrima approbatione cuſtodio: quia in bis velut in quadrato lapide, ſanctç Fidei ſtructura conſurgit, & cuiuſlibet vitæ atque actionis norma conſiſtit. Quiſquis eorum ſoliditatem non tenet, etiam ſi lapis eſſe cernitur, tamen extra ædificium iacet. Quintum quoque Concilium pariter veneror, in quo epiſtola quæ Ibæ dicitur, erroris plena, reprobatur: Et Theodorus perſonam mediatoris Dei & hominum in duabus ſubſiſtentijs ſeparans, ad impietatis perfidiã cecidiſſe conuincitur. Scripta quoque Theodoriti, per quæ beati Cyrilli fides reprehenditur, auſu dementiæ prolata refutantur. Cunctas vero, quas præfata veneranda Concilia perſonas reſpuunt, reſpuo: quas venerantur, amplector: quia dom vniuerſali ſunt conſenſu conſtituta, ſe & non illa deſtruit, quiſquis præſumit aut ſoluere quos ligant, aut religare qoos ſoluunt. Qoiſquis ergo aliud ſapit, anathema ſit. Quiſquis vero prædictarum Syoodorum fidem tenet, pax ei ſit à Deo Patre per IESVM Chriſtum filium eius.

Rom.10.

EIVSDEM EPISTOLA AD Epiſcopos Hiberniæ, de cauſa trium Capitulorum.

Lib.2.epiſt.16.

1. SCripta veſtra ſumma cum gratulatione ſuſcepi: ſed erit in me vberior valde lætitia, ſi mihi de veſtra contigerit reuerſione gaudere. Prima itaque epiſtolæ veſtræ frons, grauem vos pati perſecutionem innotuit. Quæ quidem perſecutio dum non rationabiliter ſuſtinetur, nequaquam proficit ad ſalutem. Nam nulli fas eſt retributionem præmiorum expectare [a]pro culpa. Debetis enim ſcire, ſicut beatos Cyprianus ait, quia martyrem non facit pœna, ſed cauſa. Dum igitur ita ſit, incongruum nimis eſt de ea vos, quam dicitis, perſecutione gloriari, per quã vos conſtat ad æterna prçmia minime prouehi. Reducat ergo charitatem veſtram tandem integritas fidei ad matrem, quæ vos generauit, Eccleſiam; nulla vos animorum intentio à concordiæ vnitate diſſociet, nulla perſuaſio repetendo vos à recto itinere defatiget. Nam in Synodo, in qua de tribus Capitulis actum eſt, aperte liquet, nihil de Fide conuulſum eſſe, vel aliquatenus immutatum, ſed ſicut ſcitis, de quibuſdam illic ſolummodo perſonis eſt actitatum: quarũ vna, cuius ſcripta euidenter à rectitudine catholicæ Fidei deuiabant, non iniuſte damnata eſt. Quod autem ſcribitis, quia ex illo tempore inter alias prouincias maxime flagellatur Italia, non hoc ad eius debetis intorquere opprobrium, quoniam ſcriptum eſt: Quem diligit Dominus, caſtigat: flagellat autem omnem filium, quem recipit. Si igitor ita eſt, vt dicitis, ex eo tempore magis dilecta eſt apud Deum, & modis omnibus approbata, ex qoo Domini ſui meruit ſuſtinere flagella. Quia vero non ita ſit, quemadmodum vos in eius inſultatione affirmare conamini, rationem attendite. Poſtquam recordandæ memoriç Vigilius Papa in vrbe regia conſtitutus, contra Theodoram tunc Auguſtam & Acephalos damnationis promulgauit ſententiam: tunc Romana vrbs ab hoſtibus addicta & captiuata eſt. Ergo bonam cauſam habuerunt Acephali, & iniuſte damnati ſunt, poſt quorum damnationem talia contigerunt? Abſit. Hoc enim nec veſtrum quempiam, nec alios qui catholicæ Fidei myſterijs inſtituti ſunt, vel dicere, vel aliquo modo confiteri conuenit. His deniqoe cognitis, ab hac quandoque iam deliberatione recedite. Vt igitur de tribus Capitulis animis veſtris ablata dubietate poſſit ſatisfactio abundanter infundi, librom quem ex hac re ſanctæ memoriç deceſſor meus Pelagius Papa ſcripſerat, vobis vtile iudicaui tranſmittere. Quem ſi depoſito voluntariæ defenſioois ſtudio, puro vigilantiq. corde ſçpius volueritis relegere, eum vos per omnia ſecuturos, & ad vnitatem noſtrã nihilominus reuerſuros eſſe confido. Porro autem ſi poſt huius libri lectionem in ea, qua eſtis, volueritis deliberatione perſiſtere, ſine dubio nõ rationi operam, ſed obſtinationi vos dare monſtratis. Vnde iterum habita [a]locutione charitatem veſtram admoneo, vt quoniam Deo ſuffragante Fidei noſtræ integritas in cauſa trium Capitulorum inuiolata permanſit, mentis tumore depoſito, tanto citius ad matrem veſtram, quæ filios ſuos expectat & inuitat, Eccleſiam redeatis, quanto vos ab ea quotidie expectari cognoſcitis.

Hebr.12.6

[a] per culpam.

[a] compellatione

Alibi quoque idem B. Gregorius meminit Quintæ Synodi, & trium Capitulorum, vt lib. 3. epiſt. 2. 3. 4. 37. lib. 5. epiſt. 64. & lib. 7. epiſt. 53.

Digitized by Google

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ ἡμῶν βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, καταπεμφθεὶς πρὸς Μηνᾶν τὸν ἁγιώτατον καὶ μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς εὐδαίμονος πόλεως καὶ πατριάρχην, κατὰ Ὠριγένους τοῦ δυσσεβοῦς καὶ τῶν ἀνοσίων αὐτοῦ δογμάτων.

ΗΜΙΝ μὲν ἀεὶ σπουδὴ γέγονέ τε, καὶ ἔστι τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν χριστιανῶν, καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἀτάραχον διὰ πάντων φυλάττεσθαι, καὶ ταύτην πρώτην τῶν ἄλλων τὴν φροντίδα ἡγήμεθα. δι' ἧς καὶ τὴν ἐν τῷ παρόντι κόσμῳ βασιλείαν ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ παραδεδόσθαι καὶ φυλάττεσθαι πεπιστεύκαμεν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἡμετέρας πολιτείας ὑποτάττεσθαι· δι' ἧς
B
καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἔλεος ἐνώπιον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος εὑρεῖν ἐλπίζομεν. εἰ καὶ τὰ μάλιστα γὰρ ὁ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους πολέμιος διαφόρους ἐφευρίσκει προφάσεις, δι' ὧν σπουδάζει ἐπιβλάπτειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχάς, ἀλλ' οὖν ἡ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπία τὴν ἐκείνου καταργοῦσα πονηρίαν, καὶ τοὺς ἐναντίους
C
διελέγχουσα οὐ συγχωρεῖ τὴν ἰδίαν καταβλάπτεσθαι ἢ σκορπίζεσθαι ποίμνην. ταῦτα δὲ ἡμῖν εἴρηται, ἐπειδήπερ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, ὥς τινες μὴ ἔχοντες κατὰ νοῦν τὸν τοῦ θεοῦ φόβον, μηδὲ τὴν τῶν ὀρθῶν δογμάτων διάκρισιν ἐπιστάμενοι, δι' ἧς πᾶς ὁ γινώσκων τὴν ἀλήθειαν σώζεται, καταλείψαντες τὰς θείας γραφὰς, καὶ τοὺς ἁγίους πατέρας, οὓς ἡ καθολικὴ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία διδασκάλους ἔχει, καὶ δι' ὧν πᾶσα μὲν πανταχοῦ αἵρεσις ἀπελήλαται, ἡ δὲ ὀρθόδοξος πίστις σεσαφήνισται, Ὠριγένους τε καὶ τῶν ἑλληνικῶν καὶ Ἀρειανικῶν καὶ Μανιχαϊκῶν αὐτοῦ δογμάτων ἀντιποιοῦνται,
D
δι' ὧν ἐκεῖνος εἰς βάραθρον ἐνέπεσεν. οἱ δὲ τοιοῦτοι πῶς δύνανται χριστιανοῖς συναριθμεῖσθαι, προσώπου ἀντιποιούμενοι τὰ ἑλλήνων καὶ Μανιχαίων καὶ Ἀρειανῶν καὶ τῶν ἄλλων αἱρετικῶν σπουδάσαντος παραδοῦναι; ὅς γε πρὸ πάντων εἰς αὐτὴν τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα βλασφημήσας ἐτόλμησεν εἰπεῖν τὸν μὲν πατέρα μείζονα εἶναι τοῦ υἱοῦ, τὸν δὲ υἱὸν τοῦ ἁγίου πνεύματος, τὸ δὲ ἅγιον πνεῦμα τῶν ἄλλων πνευμάτων. προσέθηκε δὲ καὶ τοῦτο τῇ ἑαυτοῦ ἀσεβείᾳ εἰπών, μηδὲ τὸν υἱὸν δύνασθαι τὸν πατέρα ἰδεῖν, μηδὲ τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸν υἱόν· καὶ ὅτι ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα
E
κτίσματά εἰσι. καὶ ὅπερ ἡμεῖς ἐσμεν πρὸς τὸν υἱόν, τοῦτο ὁ υἱός ἐστι πρὸς τὸν πατέρα. προστίθησι δὲ τῆς ἑαυτοῦ βλασφημίαις καὶ τοῦτο ἐν τῷ περὶ ἀρχῶν αὐτοῦ πρώτῳ λόγῳ ἐπ' αὐτῆς λέξεως εἰπὼν οὕτως· Ἐν τῇ ἐπινοουμένῃ ἀρχῇ τοσοῦτον ἀριθμὸν τῷ βουλήματι αὐτοῦ ὑποστῆσαι τὸν θεὸν νοερῶν οὐσιῶν, ὅσον ἠδύνατο διαρκέσαι· πεπερασμένην γὰρ εἶναι καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ λεκτέον· καὶ μὴ προφάσει εὐφημίας τὴν περιγραφὴν αὐτῆς περιαιρετέον. ἐὰν γὰρ ᾖ ἄπειρος ἡ θεία δύναμις, ἀνάγκη αὐτὴν μηδὲ ἑαυτὴν νοεῖν· τῇ γὰρ φύσει τὸ ἄπειρον ἀπερίληπτον. πεποίηκε τοίνυν τοσαῦτα, ὧν ἠδύνατο περιδράξασθαι, καὶ ἔχειν αὐτὰ ὑπὸ χεῖρας, καὶ συγκρατεῖν ὑπὸ τὴν αὐτοῦ προ-

TRACTATVS PIISSIMI IMPERATORIS Iuſtiniani, miſſus ad Menam ſanctiſſimum & beatiſſimum Archiepiſcopum felicis vrbis & Patriarcham, aduerſus impium Origenem, & nefarias eius ſententias.

Huius Epiſtolæ ſiue (cum appellat typ. Iuſtiniani in ſine) meminit Liberatus c. xxiii. qui teſtatur illā dictatam fuiſſe inſtante Pelagio R. E. diacono & apocriſiario, ac poſtmodum à Vigilio Pontifice approbatam.

NObis ſemper ſtudio fuit, atque etiam nunc eſt, rectam & irreprehenſibilem Chriſtianorum Fidem, ſtatumq. ſanctiſſimæ Dei catholicæ & Apoſtolicæ Eccleſiæ, perturbationum expertem vſquequa-
B
que cuſtodiri. Hæc nobis prima & antiquiſſima cura eſt: per quam & nobis in præſenti ſæculo Imperium à Deo traditum eſſe & conſeruari credidimus, & reipublicæ noſtræ inimicos ſubdi, & in ſæculo futuro miſericordiam in conſpectu eius bonitatis nos adepturos ſperamus. Nam & ſi humani generis hoſtis varias occaſiones comminiſcitur, quibus hominum animas ſtudet lædere: Dei tamen humanitas, illius improbitatem & malitiam frangens atque euacuans, aduerſarioſq. redarguens, gregem ſuum damnum accipere aut diſſipari non permittit. Hæc autem à nobis ideo dicta ſunt, quòd ad nos
C
allatum eſt, nonnullos Dei timorē in animo non habentes, nec rectæ doctrinæ diſcrimen tenentes, quo ſaluatur quicumque veritatem cognoſcit; relictis diuinis ſcripturis, ſanctiſq. Patribus, quos catholica Dei Eccleſia doctores habet, per quos omnis vbique hæreſis expulſa eſt, Fides vero orthodoxa declarata; Origenem, eiuſq. dogmata, Paganorum & Arianorum & Manichæorum erroribus affinia, adſerere: per quæ ille in foueam incidit. Qui eiuſmodi ſunt, quomodo poſſunt in Chriſtianis numerari, eum tuentes hominem, qui ea quæ Pagani, Manichæi, Ariani, alijq. hæretici ſentiunt, tradere ſtuduit?
D
Qui ante omnia in ipſam ſanctam & conſubſtantialem Trinitatem blaſphemias auſus eſt dicere: Patrem maiorem eſſe Filio, Filium ſancto Spiritu, ſanctum Spiritum alijs ſpiritibus. Porro hoc ad impietatem ſuam addidit, vt diceret, nec poſſe Filium Patrem videre, nec Spiritum ſanctum Filium: ipſum Filium & Spiritum ſanctum creaturas eſſe: quodq. nos ſumus ad Filium, Filium eſſe ad Patrem. Ad ſuas autem blaſphemias hoc quoque adiunxit in primo ſermone Periarchon, his verbis ſic dicens: *In illo, quod mente apprehenditur principio, tantum numerum voluntate ſua intelligibilium ſubſtantiarum con-*
E
ſtituit Deus, quanto poterat ſufficere. dicendum enim, finitam eſſe Dei potentiam: nec, ſub obtentu laudis ac bonorum verborū, tollenda eius circumſcriptio eſt. etenim ſi infinita ſit diuina potentia, neceſſe eſt eam ne ſeipſam quidem intelligere. natura enim infinitum comprehendi non poteſt. Tanta igitur fecit, quanta poterat apprehendere, & ſub manu habere, & ſub prouidentia ſua con-

continere : quemadmodum & tantam materiam apparauit, quantã regere, diſtinguere, & exornare poterat. An vllam maiorem potuiſſet Origenes in Deũ blaſphemiam proferre ? qui & in ſancta Trinitate gradus excogitans, inde vult multitudinẽ deorum inducere, ac ipſam Dei potentiam circumſcriptam eſſe monſtroſe aſſerit. Hoc vero omni impietate plenum, eius fabuloſitatis eſt, dicere, omnia genera ſpeciesq. coæternas eſſe Deo : quódq. rationabilia quæ peccarunt, ac propterea de ſtatu ſuo exciderunt, pro ſuorum peccatorum proportione, ſupplicij cauſa in corpora iniecta ſunt : ac expurgata, rurſum efferuntur in priſtinum ſtatum, omni depoſita malitia & corporibus : iterumq. ac tertium, & compluries diuerſis ad pœnam inijciuntur corporibus. Ponit porro diuerſos conſtitiſſe & conſtare mundos, tum præteritos, tum futuros. Ecquiſnam adeo ſatuus eſt, vt hæc audiens, animo non exhorreſcat propter ſummam impietatem ? Quis non execretur inſanum Origenem, qui huiuſmodi finxerit ac ſcriptis mandarit in Deum blaſphemias ? quas, vt omnibus Chriſtianis interdictas, manifeſtaq. habentes impietatis argumenta, ſuperuacaneum duximus refutatione dignari. Quare ſi hæretici omnes, ob vnius forſitan aut alterius dogmatis peruerſitatem, è ſanctiſſima Eccleſia ſunt eiecti, ſubditiq. anathemati cum ſuis dogmatibus : quis prorſus Chriſtianorum ſuſtinebit, Origenem eiusq. praua ſcripta tueri, qui tot blaſphemias dixerit, omnibusq. fere hæreticis tantam exitij ac blaſphemiæ materiem præbuerit, ac ideirco pridem à ſanctis Patribus anathemati ſubiectus ſit vnà cum ſceleratis eius dogmatibus ? Nam quamuis concedat quis, Deo repugnantem Origenem, è recta doctrina (quod & apud alios hæreticos inuenitur) aliquid expreſſiſſe in improbis ſuis ſcriptis : ea ipſius propria non eſt, ſed ſanctæ Dei Eccleſiæ. atque hoc ipſum ille malitioſe in ſimpliciorum fraudem molitus eſt. Nam in Paganorum commentis enutritus, eaq. propagare in animo habens, diuinas ſe vtique Scripturas interpretari ſimulauit : vt hoc modo nefariam doctrinã ſuam ſacrarum litterarum monumentis maligne admiſcens, Paganicum & Manichæum errorem ſuum atque Arianam vęſaniam induceret, eosq. qui ſacram Scripturam non accurate percepiſſent, ineſcare poſſet. Quid enim aliud expoſuit Origenes, quàm Platonis, qui Paganorum inſaniam dilatarat, doctrinam ? aut à quo alio Arius mutuatus, propria venena concinnauit ? qui in exitium animæ ſuæ in ſancta & conſubſtantiali Trinitate gradus excogitauit. An hic à Manichæo abeſt, qui animas hominum dicit propter peccata corporibus ad ſupplicium immitti ? quiq. primum quidem mentes & ſanctas virtutes fuiſſe aſſerat, deinde contempla-

tionis

A περίνοιαν. ὥσπερ καὶ τοσαύτην ὕλην κατεσκεύασεν, ὅσην ἠδύνατο κατακοσμῆσαι. Ποίαν τοίνυν μείζονα βλασφημίαν κατὰ θεοῦ προσενεγκεῖν Ὠριγένης ἠδύνατο; ὁ καὶ ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος βαθμοὺς ἐπινοήσας, πληθείαν τε ἐντεῦθεν ἀπάγειν βουλόμενος, καὶ αὐτὴν δὲ τοῦ θεοῦ τὴν δύναμιν περιγραπτὴν εἶναι τερατευόμενος; κἀκεῖνο δὲ τὸ πάσης δυσσεβείας ἀνάμεστον τῆς αὐτοῦ ἐστι μυθολογίας τὸ λέγειν, ὅτι πάντα τὰ γένη καὶ τὰ εἴδη συναΐδια ἐστὶ τῷ θεῷ· καὶ ὅτι τῶν λογικῶν τὰ ἁμαρτήσαντα, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπεσόντα τῆς ἐν ᾗ ἦσαν καταστάσεως, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν

B οἰκείων ἁμαρτημάτων τιμωρίας χάριν σώμασιν ἐνεβλήθη· καὶ καθαιρόμενα πάλιν ἀνάγονται ἐν ᾗ πρότερον ἦσαν καταστάσει, παντελῶς τῆς κακίας ἀποδυθέμενα καὶ τὰ σώματα· καὶ πάλιν ἐκ δευτέρου, καὶ τρίτου, καὶ πλεονάκις διαφόροις ἐμβάλλονται σώμασι πρὸς τιμωρίαν. ὑποτίθεται δὲ καὶ διαφόρους κόσμους συστῆναί τε καὶ συνίστασθαι, τοὺς μὲν παρελθόντας, τοὺς δὲ μέλλοντας. καὶ τίς οὕτως ἐστὶν ἠλίθιος, ὅς τις τῶν τοιούτων ἀκούων οὐ φρίξει τὴν διάνοιαν διὰ τὴν τῆς ἀσεβείας ὑπερβολήν; τίς δὲ οὐκ ἂν

C βδελύξηται τὸν μανέντα Ὠριγένην, τοιαύτας πλασάμενόν τε καὶ ἐγγράφως ἐκθέμενον κατὰ θεοῦ βλασφημίας; ἅς τινας ὡς πᾶσι χριστιανοῖς ἀπηγορευμένας, καὶ προφανῆ τῆς δυσσεβείας ἐχούσας τὸν ἔλεγχον, περιττὸν ἐνομίσαμεν ἀντιρρήσεως ἀξιῶσαι. εἰ τοίνυν ἅπαντες αἱρετικοὶ ἐπὶ ἑνὸς τυχὸν ἢ δευτέρου δόγματος παρατροπῇ ἐκβέβληνται τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ὑποβληθέντες ἀναθέματι μετὰ τῶν ἰδίων δογμάτων, τίς ὅλως χριστιανῶν ἀνέξεται Ὠριγένους τε καὶ τῶν πονηρῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων ἀντιποιεῖσθαι τοῦ τοσαύτας μὲν εἰρηκότος βλασφημίας, πᾶσι δὲ σχεδὸν

D αἱρετικοῖς τοσαύτην ὕλην ἀπωλείας καὶ βλασφημίας παρεσχημένου, καὶ διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἔκπαλαι ὑπὸ ἀνάθεμα γενομένου μετὰ τῶν μυσαρῶν αὐτοῦ δογμάτων; εἰ γὰρ καὶ δοίη τις τὸν θεομάχον Ὠριγένην, ὅπερ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις αἱρετικοῖς εὑρίσκεται, * ἀναμάξαι τινὰ τοῖς πονηροῖς αὐτοῦ συγγράμμασιν ἐκ τῶν ὀρθῶν δογμάτων, τοῦτο οὐκ ἴδια ἐκείνου καθέστηκεν, ἀλλὰ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὑπάρχει. καὶ τοῦτο δὲ αὐτὸ κακούργως ἐκεῖνος, καὶ πρὸς ἀπάτην τῶν ἁπλουστέρων ἐμηχανήσατο. τῆς γὰρ τῶν ἑλλήνων μυθολογίας ἐντρα-

* ἴσ. ἐναπομάξαι, ἢ ἀναμίξαι

E φεὶς, καὶ ταύτης ἐπεκτεῖναι βουλόμενος ἐσχηματίσατο τὰς θείας δῆθεν ἑρμηνεύειν γραφὰς, ἵνα τούτῳ τῷ τρόπῳ τὰ μυσαρὰ αὐτοῦ δόγματα τοῖς τῶν θείων γραφῶν ὑπομνήμασιν ἀναμίξας κακοήθως τὴν ἑλληνικὴν καὶ μανιχαϊκὴν αὐτοῦ πλάνην καὶ ἀρειανικὴν μανίαν εἰσαγάγῃ, καὶ τοὺς μὴ ἠκριβωμένους τὰ τῆς θείας γραφῆς δυνηθῇ δελεάσαι. τί γὰρ ἕτερον παρὰ τὰ τῷ Πλάτωνι εἰρημένα τῷ τὴν ἑλληνικὴν μανίαν πλατύναντι Ὠριγένης ἐξέθετο; ἢ παρὰ τίνος ἑτέρου Ἄρειος λαβὼν τὴν οἰκείαν συνεχάψατο νόσον ὁ πρὸς ὄλεθρον τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα βαθμοὺς ἐπινοήσας; ἐν τίνι δὲ οὗτος τοῦ Μανιχαίου ἀπολιμπάνεται, ὁ λέγων τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς δι' ἁμαρτίας τοῖς σώμασι τιμωρίας χάριν ἐμβληθῆναι; ὡς δὴ πρῶτον μὲν νόας οὔσας καὶ ἁγίας δυνάμεις,

ἔπειτα

ἐπειδὴ κόρον λαβούσας τῆς θείας θεωρίας, καὶ πρὸς τὸ χεῖρον τραπείσας, καὶ διὰ τοῦτο τῆς τοῦ θεοῦ ἀγάπης ἀποψυγείσας, καὶ ἐντεῦθεν ψυχὰς ὀνομασθείσας, καὶ τιμωρίας χάριν τοῖς σώμασιν ἐμβληθείσας· ὅπερ καὶ μόνον ἱκανὸν ἦν εἰς τελείαν αὐτοῦ κατάκρισιν, οἷα τῆς ἑλληνικῆς ὑπάρχον δυσσεβείας. τοῦ γὰρ θεοῦ εἰπόντος, ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἡμετέραν, εὑρίσκεται κατὰ τοὺς ἐκείνου ματαίους λόγους σῶμα μόνον δίχα ψυχῆς κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν γενόμενον τοῦ θεοῦ, ἐὰν ὅλως προϋπῆρχε ψυχή, καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ σῶμα ἐνεβλήθη, ἢ κατηγγέλθη ἐν αὐτῷ. καὶ ἀνάγκη πᾶσα τοῦ λέγειν, (B) καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν τὸν τοῦ ἀνθρώπου δημιουργὸν σῶμα ὑπάρχειν, ὡς τὸ σῶμα κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἰδίαν ποιησάμενον. πῶς δὲ δύναται εἰκὼν εἶναι τοῦ ἀσωμάτου τὸ σῶμα; διὸ μὴ γένοιτο τούτοις χριστιανοὺς συνθέσθαι. εἰ δὲ κατὰ τὴν Ὠριγένους βλασφημίαν προϋπῆρχον αἱ ψυχαί, καὶ διὰ τὸ ἁμαρτῆσαι αὐτὰς τιμωρίας χάριν εἰς τὰ σώματα κατεπέμφθησαν, ἵνα παιδευθεῖσαι σωφρονήσωσιν, ἐχρῆν αὐτὰς μηκέτι ἁμαρτάνειν· εἰ γὰρ πρὸς κόλασιν τῇ ψυχῇ διὰ τὴν ἁμαρτίαν ἐδόθη τὸ σῶμα, ὥστε αὐτὴν ὀδυνωμένην (C) παιδευθῆναι πρὸς τὸ τιμᾶν τὸν θεόν, πῶς συνεργεῖ καὶ συναγωνίζεται αὐτῇ τὸ σῶμα πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν, ὃ τοῖς κολαζομένοις *γίνεται; δεσμοὶ γὰρ καὶ φυλακαὶ καὶ πέδαι, καὶ συντόμως εἰπεῖν, τὰ τοιαῦτα ἐφεκτικὰ τοῦ ἀδικεῖν καὶ τοῦ ἁμαρτάνειν τοῖς κολαζομένοις γίνονται· οὐ γὰρ ὅπως ὁ ἁμαρτήσας πλέον ἁμάρτῃ, συνεργὸς αὐτῷ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ὁ δεσμὸς δίδοται, ἀλλ' ὅπως παύσηται τοῦ ἁμαρτάνειν διὰ τῶν δεσμῶν βασανιζόμενος. πρόδηλον τοίνυν, ὅτι οὐ διὰ σωφρονισμὸν προλαβουσῶν ἁμαρτιῶν τοῖς σώμασιν ἐνεβλήθησαν αἱ ψυχαὶ κατὰ τοὺς ἐκείνου λήρους, ἀλλὰ κατὰ ταὐτὸ ὁ θεὸς (D) τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, τουτέστι τέλειον τὸν ἄνθρωπον ἐδημιούργησεν. ὅθεν τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡμῖν πεπραγμένων, εἴτε ἀγαθῶν, εἴτε φαύλων τὴν ἀνταπόδοσιν ἀναμένομεν. τοῦτο γὰρ ἡμῖν παραδίδωσι καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος Παῦλος, λέγων· ὅτι πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε φαῦλον. Προσέχειν τοίνυν δεῖ τοῖς τοῦ ἀποστόλου ῥήμασιν, ὅτι οὐκ εἶπε κομίζεσθαι δεῖν τὸν κρινόμενον πρὸς ἃ ἔπραξε πρὸ τοῦ σώματος· εἰ δὲ ἐπὶ μόνοις τοῖς διὰ τοῦ σώματος (E) κολάζονται ἄνθρωποι παρὰ τοῦ κρίνοντος τὴν γῆν, ἢ τῆς δεούσης ἀξιοῦνται τιμῆς, μνήμη δὲ οὐδεμία προγενεστέρων ἁμαρτημάτων, δῆλον ὅτι οὐ προϋπάρχουσι τῶν σωμάτων αἱ ψυχαί· εἰ γὰρ προϋπῆρχον, εἶπεν ἂν ὁ ἀπόστολος ὥσπερ τὰ διὰ τοῦ σώματος, οὕτω καὶ τὰ πρὸ τοῦ σώματος. ὅτι δὲ αἱ τῶν ἀνθρώπων ψυχαὶ νοεραί τε καὶ λογικαὶ τυγχάνουσι, τῶν ὁμολογουμένων ἐστίν· ὅπερ οὐδὲ τοὺς Ὠριγένους ἀντιποιουμένους νομίζομεν ἀπαρνεῖσθαι. εἰπάτωσαν τοίνυν οἱ τὰ Ὠριγένους φρονοῦντες· αἱ ψυχαὶ αἱ αὐτῶν, εἴ γε ἄρα καθὼς λέγουσι, προϋπῆρχον τῶν σωμάτων, πρὶν ἢ ἐν τοῖς σώμασιν εἰσέλθωσιν, ἐν ποίᾳ τάξει ὑπῆρχον, ἢ τί διεπράττοντο; ἐχρῆν γὰρ αὐτὰς εἰδέναι ποῦ ἦσαν, εἰ προῆσαν, καὶ πῶς ἐνταῦθα παρεγένοντο. εἰ δὲ τοῦτο

*ἴσ. οὐ γίνετ.

(A) tionis diuinæ ſatietatem cepiſſe, ac in deterius conuerſas, idcirco à Dei amore refrixiſſe, indeq. Græco nomine appellatas ψυχὰς, & ſupplicij cauſa corporibus eſſe inditas. quod vel ſolũ ad perfectã eius damnationem ſatis erat, cum à Paganorũ ortum ſit impietate. Cum enim dixerit Deus, Faciamus hominẽ ad imaginem & ſimilitudinem noſtram: ex eius vanis ſermonibus inuenitur, ſolum corpus abſque anima ad imaginem & ſimilitudinem Dei factum eſſe, ſi omnino præexiſtebat anima, & facto corpore, in id iniecta eſt, aut in id, tamquã in vas, immiſſa. Ac neceſſe erit omnino dicere, ipſum Deum opificẽ (B) hominis, corpus eſſe, vtpote qui corpus ad imaginem & ſimilitudinem ſuam fecerit. Quomodo autem corpus, imago incorporei eſſe poſſit? Quamobrem abſit, vt his Chriſtiani aſſentiantur. Si vero iuxta Origenis blaſphemiam, animæ præexiſtebant, ac in pœnam peccatorum ſuorum in corpora demiſſæ ſunt, vt emendatæ reſipiſcerent, eas oportebat amplius non peccare. Nam ſi corpus datum eſt animæ in ſuppliciũ propter peccata, vt doloribus emendaretur ad honorificandum Deum, quomodo corpus eam adiuuat & corroborat ad peccandum, quod ijs qui pœna afficiuntur, non euenit? Vincula (C) enim, carceres, compedes, ac, vt breuiter dicam, omnia eiuſmodi, iniquitates & peccata eorum cohibent, qui iam pœnas luunt. Nec vt qui peccarit, amplius peccet, vincula ei adduntur quæ ad peccandum adiuuent: ſed vt vinculorum cruciatu peccare deſiſtat. Quare perſpicuum eſt, non ad ſuperiorum peccatorum caſtigationem, vt illi nugantur, corporibus immiſſas eſſe animas: ſed ſimul Deum & corpus & animam, id eſt perfectum hominem, fabricatum eſſe. Itaque eorum quæ per corpus à nobis geſta ſunt, ſiue bonorum ſiue malorum, retributionem expectamus. hoc enim nobis tradit & di(D)uinus Apoſtolus Paulus, dicens: Omnes enim nos manifeſtari oportet ante tribunal Chriſti, vt referat vnuſquiſque ea quæ per corpus, prout geſſit, ſiue bonum ſiue malum. Attendenda ergo ſunt Apoſtoli verba. nec enim dixit, oportere recipere eum qui iudicatur, prout geſſit ante corpus. Si vero ob ea ſola quæ per corpus homo geſſit, ab eo qui terram iudicat, vel pœna afficitur, vel merito præmio, nullaq. mentio fit ante admiſſorum peccatorum: perſpicuum eſt, animas ante corpora non eſſe. Si enim præexiſterent, dixiſſet Apoſtolus, geſta tùm per corpus, tum ante corpus. Animas vero hominum intel(E)ligentia & ratione vti, in confeſſo eſt. quod ne eos quidem negare putamus, qui tuentur Origenem. Dicant igitur qui cum Origene ſentiunt: animæ ipſorum (ſiquidem, vt aſſeuerant, ante corpora fuerunt) priuſquam in ipſa ingrederentur, quo in ordine erant, aut quid agebant? Oportuit enim eas, ſi ante erant, ſcire quo

Geneſ. 1.

2. Cor. 5. b

re, quo loco eſſent, aut quomodo huc aduenif- A
ſent. ſin hoc nulla ratione poſſunt dicere, nam
id verum non eſt, apertum eſt eos fabulas dice-
re. At fortaſſe dicant, animas, poſtquam corpo-
ra ingreſſæ ſunt, tum diſcernere poſſe & cogno-
ſcere quæ à ſe geruntur. Si hoc dicent, ex eo-
rum inani diſputatione efficietur, vt corpus plus
pretij atque honoris, quàm anima, habeat: quod
ei in beneficij loco det intelligentiam & ratio-
nem. atqui hoc aſſerere, plenum dementiæ eſt
atque abſurditatis. Cur vero ſi anima, vt aiunt,
ante fuit quàm corpus, diſciplina indiget poſt-
quam in corpus venit, paulatimq. inſtituitur, &
ad meliora perfectioraq. progreditur? Nam ſi B
ante exiſteret, vtilia vtique cognoſceret, nec vl-
la egeret doctrina: nec, vtpote in cognitione
verſans, cura & diligentia erudiretur. ac ſi, quid
ſit offendere, ſciebat, non edoceretur quod an-
tea ſciuiſſet. iam vero ſi docetur, vt in ignora-
tione verſans, prius nõ ſciebat. ſi nõ prius ſciuit,
ante non fuit. At liquet eã antea non fuiſſe. Or-
tus enim noſtri Deus ſolus in cauſa eſt. qui ve
nos, cum non eſſemus, fecit: ſic natos, gratia
manuq. propria tuetur ac ſaluat, ſi digni atque
Geneſ. 1. idonei perhibeamur. Nam Deus qui dixit, Fa-
ciamus hominem ad imaginem noſtram & ſimi-
litudinem; vtraque ſimul fecit, id eſt, corpus C
plaſmauit, & animam intelligentẽ & rationalẽ
creauit. Simul enim & effinxit corpus, & ani-
mam condidit, perfectum hominem exhibens.
neque enim homo corpus eſt ſine anima, nec
anima ſine corpore. Si autem anima præexiſte-
bat, vt delirat Origenes, cuius rei gratia ſan-
Zach. 12. ctiſſimus propheta Zacharias dixit: Fingens
ſpiritum hominis in eo? Si enim prius erat,
magis dicere oportuit, Infundens tamquam in
vas, vel demittens ſpiritum hominis in eo. Iam
vero cum dicit Propheta, Fingens, oſtendit, vt
corpus, ſic animam non præexiſtentẽ Deum
propria virtute ac bonitate feciſſe. Quòd igi- D
tur homo, ſicut dictum eſt, ad imaginem & ſimi-
litudinem Dei ſit factus, dignatusq. inſpiratio-
ne diuina; inde perſpicuum eſt, non ſolum intel-
ligentem & rationalem animam, ſed etiam im-
mortalem eſſe creatam: vt omnibus ijs quæ in
terra facta ſunt, imperaret. hoc eſt enim quod à
Theologo Gregorio de anima dictum eſt, à Deo
eſſe, & diuinam, ac ſupernæ nobilitatis partici-
pem: non, vt nonnulli autumant, ac dicunt, di-
uinæ ſubſtantiæ animam eſſe: ſed vt inſpiratio-
ne Dei factam, gratiamq. nactam ab eo, vt in-
telligens eſſet, & rationalis, & immortalis, nec
vnà cum corpore moreretur, ſicut irrationabi- E
lia animalia, ſed per gratiam particeps eſſet
ſupernæ nobilitatis, id eſt, immortalitatis. His
teſtimonium perhibet ſanctus Ioannes Conſtan
Homil. xiij. in Geneſ. tinopoleos Patriarcha in vndecimo ſermone in
Creationem. ſic enim ait: Et inſufflauit, inquit,
in faciem eius ſpiritum vitæ, & fuit homo in
animam viuentem. Hic nonnulli imperiti ho-
mines, proprijs cogitationibus moti, ac nihil
Deo decens in mente habentes, nec condeſcen-

A αὐτοῖς ἀμήχανόν ἐστι λέγειν, ὡς τῆς ἀληθείας μὴ οὔσης, δῆλον ὅτι μῦθοι τὰ κατ' αὐτοὺς ὑπάρχουσιν. ἴσως δὲ ἐροῦσιν, ὅτι μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς σώμασι, τότε δύνανται διακρίνειν τε καὶ γινώσκειν τὰ πραττόμενα παρ' αὐτῶν· εἰ δὲ τοῦτ' εἴπωσιν, εὑρίσκεται τὸ σῶμα κατὰ τοὺς αὐτῶν ματαίους λόγους τιμιώτερον τῆς ψυχῆς, οἷα χαριζόμενον αὐτῇ τὸ νοερόν τε καὶ λογικὴν γενέσθαι· ἀλλὰ τὸ λέγειν τοῦτο πάσης ἐστὶν ἀνοίας καὶ ἀτοπίας μεστόν. διὰ τί δὲ ὅλως, εἴπερ ὡς λέγουσι προϋπῆρχεν ἡ ψυχή, μαθήσεώς τινος ἢ διδαχῆς δέεται ἐν τῷ σώματι γενομένη, καὶ κατὰ
B μικρὸν εἰσαγομένη, καὶ προκόπτουσα εἰς τὰ μείζονά τε καὶ τελειότερα; εἰ γὰρ προῆν, καὶ ἐγίνωσκεν ἂν τὰ συμφέροντα μηδεμιᾶς μαθήσεως δεομένη, καὶ ὡς ἐν γνώσει τυγχάνουσα διωρθοῦτο τῆς ἐπιμελείας. καὶ εἰ τὸ πταῖσμα ἐγίνωσκεν, οὐκ ἐδιδάσκετο ὡς προεπισταμένη· εἰ δὲ διδάσκεται ὡς ἀγνοοῦσα, οὐ προῄδει· εἰ δὲ οὐ προῄδει, οὐ προῆν, ἀλλὰ δῆλον, ὅτι οὐ προῆν. τῆς γὰρ γενέσεως ἡμῶν αἴτιός ἐστι μόνος ὁ θεός, ὅς τις καθὼς οὐκ ὄντας ἡμᾶς ἐποίησεν, οὕτω καὶ γενομένους σώζει τῇ ἰδίᾳ *χειρί, ἐὰν ἄξιοι καὶ ἐπιτήδειοι φανῶμεν. ὁ θεὸς γὰρ εἰπών, ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέ-
C ραν καὶ ὁμοίωσιν, ἀμφότερα κατὰ ταὐτὸν ἐδημιούργησε, τουτέστι σῶμα τε πλάσας, καὶ ψυχὴν νοεράν τε καὶ λογικὴν δημιουργήσας· ἅμα γὰρ σῶμα ἔπλασεν ὁ θεός, καὶ τὴν ψυχὴν ἐδημιούργησε τέλειον τὸν ἄνθρωπον ἀποτελέσας· οὐδὲ γὰρ σῶμα χωρὶς ψυχῆς, οὐδὲ ψυχὴ χωρὶς σώματος ἄνθρωπος· εἰ δὲ προϋπῆρχεν ἡ ψυχή, καθὼς Ὠριγένης ληρεῖ, τίνος ἕνεκεν ὁ ἁγιώτατος προφήτης Ζαχαρίας εἶπε· πλάσσων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ; εἰ γὰρ προῆν, ἔδει μᾶλλον εἰπεῖν, καταγγίζων, ἢ καταπέμπων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ. νῦν δὲ λέγων ὁ προφήτης, πλάσ-
D σων, δείκνυσιν, ὅτι ὥσπερ τὸ σῶμα, οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν οὐ προϋπάρχουσαν ἐποίησεν ὁ θεὸς τῇ ἰδίᾳ δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἀγαθότητι. καθὼς οὖν εἴρηται, τὸ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ θεοῦ γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τοῦ θείου ἐμφυσήματος ἀξιωθῆναι, δηλοῖ μὴ μόνον νοερὰν καὶ λογικήν, ἀλλὰ καὶ ἀθάνατον τὴν ψυχὴν δημιουργηθῆναι πρὸς τὸ ἄρχειν πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ποιημάτων· τοῦτο γάρ ἐστι καὶ τὸ εἰρημένον τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ περὶ τῆς ψυχῆς, τὴν ἐκ θεοῦ καὶ θείαν καὶ τῆς ἄνωθεν εὐγενείας μετέχουσαν. οὐχ ὥς τινες
E φανταζόμενοι λέγουσι τῆς θεϊκῆς οὐσίας ὑπάρχουσαν τὴν ψυχήν· ἀλλ' ὡς διὰ τοῦ ἐμφυσήματος τοῦ θεοῦ γενομένην, καὶ χάρισμα παρ' αὐτοῦ λαβοῦσαν τὸ νοερὰν καὶ λογικὴν καὶ ἀθάνατον εἶναι, καὶ μὴ συναποθνήσκειν τῷ σώματι, καθ' ὁμοιότητα τῶν ἀλόγων ζώων, ἀλλὰ κατὰ χάριν μετέχειν τῆς ἄνωθεν εὐγενείας, τουτέστιν ἀθανασίας. μαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Ἰωάννης ὁ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ λόγῳ τῷ εἰς τὴν κτίσιν, λέγει γὰρ οὕτως. καὶ ἐνεφύσησε φησὶν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. ἐνταῦθα τινὲς τῶν ἀγνωμόνων ἐξ οἰκείων λογισμῶν κινούμενοι, καὶ οὐδὲν θεοπρεπὲς ἐννοοῦντες, οὔτε τὴν συγκατά-

*χάριτι.

κατά-

κατάβασιν τῶν ῥημάτων λογιζόμενοι λέγειν ἐπιχειροῦσιν, ὅτι ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ οὐσίας ἐστὶν ἡ ψυχή. ὢ τῆς μανίας, ὢ τῆς παραφροσύνης. καὶ ταῦτα μὲν ὁ πατὴρ περὶ τῶν προκειμένων. σκόπει δὲ, ὅτι περ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐπὶ γῆς ποιημάτων εἶπεν ὁ θεὸς, γενηθήτω, καὶ ἐξαγαγέτω ἡ γῆ, καὶ ἐγένετο. περὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου λέγει, ποιήσωμεν ἄνθρωπον, καὶ οὐ μόνον ποιήσωμεν, ἀλλὰ κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ ὁμοίωσιν· καὶ λαβὼν χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς ταῖς ἰδίαις χερσὶν ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. ἐντεῦθεν τοίνυν ἐστὶν ἰδεῖν, πῶς ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον τιμιώτερον ἐποίησε τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν ἐπὶ γῆς κτισμάτων. τὰ μὲν οὖν ἄλλα πάντα λόγῳ εἶπε, καὶ ἐγένοντο· τὸν δέ γε ἄνθρωπον, καθὼς εἴρηται, αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ, κατὰ τὴν θείαν γραφὴν, ἐδημιούργησε· πάντα δὲ τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ὑπέταξε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἵνα πάντων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς κτισμάτων ἤδη προγεγενότων καὶ ἑτοιμασθέντων αὐτῷ δεσπόζῃ, αὐτὸς ὑπὸ τοῦ πλάσαντος δεσποζόμενος. τοῦτο δὲ ἡμᾶς διδάσκει καὶ ὁ ἐν ἁγίοις θεολόγος Γρηγόριος ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν νέαν κυριακὴν, λέγων· οὕτω τι πρῶτον ἐν ἡμέραις ἀριθμεῖται καὶ δεύτερον καὶ τρίτον καὶ τὰ ἑξῆς, ἄχρι τῆς ἑβδόμης καὶ καταπαυσίμου τῶν ἔργων ἡμέρας· αἷς καταμερίζεται τὰ γινόμενα λόγοις ἀρρήτοις ταττόμενα, καὶ οὐκ ἀθρόως ἀναδιδόμενα τῷ πάντα δυνατῷ λόγῳ· ᾧ καὶ τὸ νοῆσαι μόνον καὶ εἰπεῖν, ἔργον ἐστὶ παρεστηκός· εἰ δὲ τελευταῖος ὁ ἄνθρωπος ἀνεδείχθη, καὶ ταῦτα χειρὶ θεοῦ καὶ εἰκόνι τετιμημένος, θαυμαστὸν οὐδέν· ἔδει γὰρ ὥσπερ βασιλεῖ προευτρεπισθῆναι τὰ βασίλεια, καὶ οὕτως εἰσαχθῆναι τὸν βασιλέα πᾶσιν ἤδη δορυφορούμενον. Εἰ τοίνυν κατὰ τὴν τοῦ θεολόγου Γρηγορίου διδασκαλίαν τελευταῖος ὁ ἄνθρωπος ἀνεδείχθη, καὶ ταῦτα χειρὶ θεοῦ καὶ εἰκόνι τετιμημένος, καὶ πάντα παρὰ τοῦ θεοῦ αὐτῷ προητοιμάσθη, καὶ ὥσπερ βασιλεῖ προϋφίσταται τὰ βασίλεια, καὶ οὕτως εἰσήχθη παρὰ τοῦ θεοῦ ὡς βασιλεὺς πᾶσιν ἤδη δορυφορούμενος, πῶς λέγουσιν οἱ κατὰ τὸν Ὠριγένην παραφρονοῦντες, ὅτι προϋπάρχουσιν αἱ ψυχαὶ, διὰ ἁμαρτίας ἐν σώμασι καταπέμπονται, ὀφείλουσαι δίκας ὑπέχειν τῶν πρώην ἡμαρτημένων; τὸ ἔμπαλιν γὰρ ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος καὶ ὕστερον πάντων λέγει τὸν ἄνθρωπον γεγενῆσθαι, καὶ τετιμῆσθαι ὑπὸ θεοῦ, καὶ βασιλεύειν τῶν ἐπὶ γῆς πάντων· ὅπερ τιμωρίας μὲν οὐκ ἔστι, πάσης δὲ τὸ ἐναντίον προνοίας καὶ εὐεργεσίας ἔνδειξις ὑπάρχει. Σύμφωνα δὲ τοῖς τοῦ θεολόγου Γρηγορίου καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Ἰωάννης ὁ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης ἡμᾶς διδάσκει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ λόγῳ τῷ εἰς τὴν κτίσιν, λέγων οὕτως. ἀλλ' ἴσως εἴποι τις ἄν· καὶ τίνος ἕνεκεν εἰ τιμιώτερον ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος, τὸ ἔλαττον πρῶτον δημιουργεῖται, καὶ τότε τὸ μεῖζον καὶ ὑπερέχον; οὐχ ὁρᾷς ἀγαπητὲ, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς κτίσεως τὸ αὐτὸ τοῦτο γέγονεν; ὥσπερ γὰρ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐδημιουργήθη, καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ὁ ἄνθρωπος ὁ τούτων πάντων τὴν ἀρχὴν μέλλων ἐγχειρίζεσθαι, τὸ αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ ἐν αὐτῇ τῇ διαπλάσει τοῦ ἀνθρώπου, πρό-

A ſionem verborum reputantes, dicere audent è Dei ſubſtantia eſſe animam. O inſaniam, ò dementiam.] Atque hæc quidem pater de argumento propoſito. Conſidera autem de alijs omnibus in terra factis dixiſſe Deū, Fiat, &, Producat terra, & factum eſt. de homine autem dicit, Faciamus hominem: nec ſolum, Faciamus, ſed, Ad imaginem & ſimilitudinem noſtram. & ſumens pulverem de terra, proprijs manibus hominem finxit, & inſufflauit in faciem eius ſpiritum vitæ, & factus eſt homo in animam viuentem. Ex his igitur perſpici poteſt, vt Deus hominem fecerit honorabiliorem ac pretioſiorem B alijs omnibus, quæ in terra ſunt, creaturis. alia quidem omnia fecit verbo: dixit, & facta ſunt: hominem vero, ſicuti dictum eſt, proprijs ipſe manibus iuxta diuinam Scripturam fecit: quæcumque autem ab eo in terra facta ſunt, ſubdidit homini, qui ſexto factus eſt die: vt omnibus terrenis creaturis iam factis, ac ipſi præparatis, dominaretur, ipſe plaſmatoris ſui obediens imperio. Hoc & nos docet ſanctus Theologus Gregorius in oratione in nouam Dominicam. ſic enim dicit: Ita aliquid primum in diebus numeratur, & ſecundum, & tertium, ac deinceps, vſque ad ſeptimum diem, quo requies fuit ab C operibus: quibus diebus diſpertiuntur ea quæ fiunt, ineffabili ratione diſpoſita, nec confeſtim edita à Verbo rerum omnium potente: cuius & cogitare, & dicere, rem ipſam eſt præſtare. Quòd ſi poſtremus homo deſignatus eſt, idq. manu Dei, & imagine honoratus: nihil mirū. ei enim tamquam regi, oportuit prius regiam aulam ſubſiſtere, ac deinde regem induci, omnium iam quaſi ſatellitio ſtipatum ac munitum.] Quamobrē, ſi ex Gregorij Theologi doctrina, vltimus homo eſt deſignatus, idq. Dei manu, & imagine honoratus, ac omnia à Deo illi præparata ſunt, eiq. tamquam regi prius ſubſunt palatia, ſicq. D à Deo introductus eſt, omnium iam ſtipatus obſequio: quomodo dicunt, qui iuxta Origenem deſipiunt, præexiſtentes animas, propter peccata in corpora demitti, prius commiſſa luituras? Contra enim ſanctus Gregorius & poſtremum omnium hominem factum eſſe dicit, & à Deo honoratum, & ijs omnibus quæ in terra ſunt, dominari: quod ſane pœnæ non eſt, ſed ſingularis prouidentiæ ac beneficij ſignificatio. Theologo porro Gregorio conſentit ſancti Ioannis Conſtantinopoleos Patriarchæ doctrina in vndecimo ſermone de creatione, ſic enim dicit: E At fortaſſe dicat aliquis: Cur, ſi anima pretioſior eſt corpore, quod inferius eſt prius fit, ac demum quod maius eſt ac nobilius? An non vides, dilecte, in ipſa creatione idem hoc factum eſſe? quemadmodum enim cælum, & terra, & ſol, & luna, ceteraq. omnia fabricata ſunt, ac poſtremum homo, cui eorum omniū imperium mandandum fuerat, ſic in plaſmatione hominis, pri-

mum

Genes. 2.

Orat. aliq.

Homil. xi. in Geneſ.

mum formatur corpus, tum anima, quæ honorabilior eſt. Nam vt expertia rationis, quæ ad vtilitatem & obſequium parabantur, ante hominem extitere, vt parata miniſteria baberet, qui eorum commodis frui debebat: ita & corpus ante animã fabricatum eſt, vt cum iuxta occultam Dei ſapientiã anima induceretur, propria officia poſſet motu corporis exequi.] Atque hæc ſatis ad oſtendendũ audientibus, nos vbique eadem ſentire ac dicere, quæ patres, qui animarũ præexiſtentiam tollunt. Præterea, cum ſancta Scriptura de Adam atque Eua dicat: Benedixit eos Deus, & dixit, Creſcite, & multiplicamini, & replete terram, & dominamini ei: quomodo, ſi animæ antiquiores fuere corporibus, futurum fuit, vt ſecundum diuinum imperium creſcerent ac multiplicarentur, quæ ante, iuxta eorũ fabulas erant? & quomodo habebat Deus benedicere animas iam in peccata lapſas, ad creſcendũ & multiplicandum? Animæ enim peccatis contaminatæ, maledictione potius quàm benedictione dignæ erant. Ac ſi animæ præexiſtebant, & iuxta Origenis fabulas, in alio erant ordine: quamobrem ſolum Adam plaſmauit Deus? an vero Adam anima tum ſola peccarat, ac propterea vnum corpus à Deo fabricatum? Si enim antea aliæ animæ fuerunt, alia corpora ſimul fabricari oportuit, quæ ſuſciperent animas. Et quomodo peccatrix, vt eorum eſt ratio, anima, ſupplicij cauſa in corpus coniecta, in paradiſum deliciarum à Deo poſita eſt? Nam ſi vt pœnas dependeret, in corpus eſſet miſſa, non in illo paradiſo, ſed in ſupplicij loco collocaretur. Tantopere vero dilexit hominem Deus, quem poſt omnes creaturas fabricauerat, vt cum ille tranſgreſſus eſſet datum ſibi præceptũ, ac idcirco è paradiſo eſſet expulſus; creſcente hominũ genere, gliſcente peccato, quòd cogitatio hominis ad deteriora prauo ſtudio incumberet, figmentũ ſuum Deus, vtpote bonus, non neglexit, ſed multis modis reprehendit & caſtigauit, ſicuti ſancta Scriptura ſignificat. Poſtquam vero ob grauiores morbos maiore medicina indiguimus; ipſum vnigenitum Dei Verbum, vnus, id eſt, vna perſona ſanctæ Trinitatis, propter benignitatem ſuam homo fit, manens Deus, nec diuina ſua ſubſtantia in humanam conuerſa, nec humana in diuinam mutata; vnusq. eſt ac idem in vtraque natura, in ijsq. inconfuſe atque indiuiſe cognoſcitur. Manens enim quod erat, factum eſt quod non erat: mortemq. nobis debitam ex tranſgreſſionis damnatione, in propria carne ſuſcipiens, æterna nos morte liberauit, primitiæ dormientium factus, ac primogenitus reſurgens ex mortuis, conſuſcitauit nos & conſedere fecit in cœleſtibus: quemadmodum nos docet traditio Apoſtolica. Quamuis enim à principio humana natura propter inobedientiã pri-

Geneſ. 1. (margin, beside "Benedixit")
Geneſ. 6. (margin, beside "genere")
1. Cor. 15. Coloſſ. 1. Epheſ. 2. (margin, beside "uit, primitiæ")

A τερον τὸ σῶμα πλάττεται, καὶ τότε ἡ ψυχὴ ἡ τιμιωτέρα. ὃν γὰρ τρόπον τὰ ἄλογα τὰ εἰς ὑπηρεσίαν μέλλοντα εἶναι χρήσιμα πρὸ τοῦ ἀνθρώπου δημιουργεῖται, ἵνα ἑτοίμην ἔχῃ τὴν ὑπηρεσίαν ὁ μέλλων τῆς τούτων χρείας ἀπολαύειν· οὕτω καὶ τὸ σῶμα πρὸ τῆς ψυχῆς δημιουργεῖται, ἵνα ἐπειδὰν κατὰ τὴν ἀπόρρητον αὐτοῦ σοφίαν ἡ ψυχὴ παραχθῇ, ἔχῃ τὰς οἰκείας ἐνεργείας ἐπιδείκνυσθαι διὰ τῆς τοῦ σώματος κινήσεως. καὶ ταῦτα μὲν ὥστε ἐπιδεῖξαι τοῖς ἀκροωμένοις, ὅτι τὰ αὐτὰ τοῖς ἁγίοις πατράσι φθεγγόμεθα, πανταχοῦ τὴν τῶν ψυχῶν προΰπαρξιν ἀναιροῦσι· πάλιν
B δὲ τῆς ἁγίας λεγούσης γραφῆς περὶ τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας, εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ εἶπεν αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς· πῶς ἄρα εἰ προϋπῆρχον αἱ ψυχαὶ τῶν σωμάτων, ἔμελλε κατὰ τὴν θείαν πρόσταξιν αὐξάνεσθαι καὶ πληθύνεσθαι τὰ προϋπάρχοντα κατὰ τοὺς ἐκείνων μύθους; καὶ πῶς εἶχεν ὁ θεὸς εὐλογῆσαι τὰς ψυχὰς ταῖς ἁμαρτίαις ἤδη ὑποπεσούσας εἰς τὸ αὐξηθῆναί τι καὶ πληθυνθῆναι; ἁμαρτήσασαι γὰρ αἱ ψυχαὶ κατάρας μᾶλλον, ἤπερ εὐλογίας ἐτύγχανον ἄξιαι· εἰ
C δὲ προϋπῆρχον αἱ ψυχαὶ ἐν ἑτέρᾳ τάξει ὑπάρχουσαι κατὰ τοὺς Ὠριγένους μύθους, διὰ τί μόνον Ἀδὰμ ἔπλασεν ὁ θεός; ἄρα μόνον ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀδὰμ τότε ἦν ἁμαρτήσασα; καὶ διὰ τοῦτο ἓν σῶμα ἔπλασεν ὁ θεός; εἰ γὰρ ἦσαν πρὸ τούτου καὶ ἄλλαι ψυχαί, ἔδει καὶ ἄλλα σώματα ἅμα πλασθῆναι ὑποδεχόμενα τὰς ψυχάς· πῶς δὲ ἡ ἁμαρτήσασα κατὰ τοὺς αὐτῶν λόγους ψυχὴ, καὶ διὰ τιμωρίαν εἰς σῶμα βληθεῖσα, εἰς τὸν παράδεισον τῆς τρυφῆς παρὰ τοῦ κυρίου ἐτέθη; εἰ γὰρ διὰ τιμωρίαν σώματι ἐνεβλήθη, οὐκ ἐν παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀλλ᾽ ἐν κολάσεως ἂν ἐπιτη-
D δείῳ τόπῳ· τοσοῦτον δὲ ὁ θεὸς ἠγάπησε τὸν ἄνθρωπον, ὃν μετὰ πάντα τὰ δημιουργήματα ἔπλασεν, ὅτι καὶ μετὰ τὸ παραβῆναι αὐτὸν τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐντολὴν, καὶ διὰ τοῦτο ἐκβληθῆναι τοῦ παραδείσου, αὐξανομένου τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, καὶ πληθυνομένης τῆς ἁμαρτίας διὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ χείρονα, οὐ περιεῖδεν ὁ θεὸς ὡς ἀγαθὸς τὸ ἴδιον πλάσμα, ἀλλὰ διαφόροις ἐνουθέτησε τρόποις τοῖς ἀπὸ τῆς ἁγίας δηλουμένοις γραφῆς· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ δεινοτέροις τοῖς ἀρρωστήμασι μείζονος ἐδεόμεθα καὶ τῆς * ἰατρείας, αὐτὸς ὁ μο- *θεραπείας
E νογενὴς τοῦ θεοῦ λόγος ὁ εἷς, τουτέστι τὸ ἓν πρόσωπον τῆς ἁγίας τριάδος, διὰ τὴν ἑαυτοῦ φιλανθρωπίαν ἄνθρωπος γίνεται μένων θεὸς, μηδὲ τὴν θεϊκὴν αὐτοῦ οὐσίαν ἀλλοιώσας εἰς τὴν ἀνθρωπίνην, μηδὲ τὴν ἀνθρωπίνην αὐτοῦ οὐσίαν εἰς τὴν θεϊκὴν μεταβαλών· καὶ ἔστιν εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ἐν ἑκατέραις ταῖς φύσεσιν ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως γνωριζόμενος. μείνας γὰρ ὅπερ ἦν, γέγονεν ὅπερ οὐκ ἦν. καὶ τὸν ὀφειλόμενον θάνατον, παρ᾽ ἡμῶν ἐκ τῆς διὰ τὴν παράβασιν κατακρίσεως, ἐν τῇ ἰδίᾳ σαρκὶ ἀναδεξάμενος, ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς τοῦ αἰωνίου θανάτου ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων γενόμενος, καὶ πρωτότοκος ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, καθὼς ἡμᾶς διδάσκει ἡ ἀποστολικὴ παράδοσις· εἰ γὰρ καὶ τὴν ἀρχὴν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις διὰ τὴν παρα-

κοὴν

A χώρας ἐστερήθη τοῦ παραδείσου, ἀλλ' ὅμως ὡς εἴρηται, ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, τὴν ἡμετέραν φύσιν ἑνώσας ἑαυτῷ ἀδιασπάστως καθ' ὑπόστασιν ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἁγίας ἐνδόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μείζονος ἡμᾶς ἠξίωσε χάριτος, τὴν ἐν οὐρανοῖς βασιλείαν ἡμῖν χαρισάμενος. μαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Ἰωάννης ὁ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν ἀνάληψιν, λέγων οὕτως. ἡμεῖς οἱ τῆς γῆς ἀνάξιοι φανέντες, σήμερον εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήχθημεν· οἱ μηδὲ τῆς κάτω ἀρχῆς ὄντες ἄξιοι, πρὸς τὴν βασιλείαν ἀνέβημεν τὴν ἄνω· ὑπε-
B ρέβημεν τοὺς οὐρανούς, ἐπελαβόμεθα τοῦ θρόνου τοῦ βασιλικοῦ· καὶ ἡ φύσις, δι' ἣν ἐφύλαττε τὸν παράδεισον τὰ χερουβὶμ, αὐτὴ ἐπάνω τῶν χερουβὶμ κάθηται σήμερον. ἀποδέδεικται τοίνυν, ὅτι οὐχ, ὡς Ὠριγένης ληρεῖ, ἐν οὐρανοῖς αἱ ψυχαὶ προϋπάρχουσαι, ἐπεὶ ἁμαρτήσασαι κατεπέμφθησαν τιμωρίας χάριν εἰς τὰ σώματα· ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπὶ γῆς δημιουργηθεῖσα ὅλη ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις, τουτέστι σώματος καὶ ψυχῆς, διὰ τῆς ἐπιβαλλούσης τοῦ θεοῦ ἀγαθότητος τῆς ἐν οὐρανοῖς ἠξίωται βασιλείας· ὥστε
C τοὺς ἀνθρώπους τοὺς τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ φυλάττοντές τε καὶ πληροῦντας, ἀξιοῦσθαι τῆς ἐν οὐρανοῖς τῶν ἀγγέλων συνδιαγωγῆς· οὓς ἐν τῇ γῇ διὰ τῆς πρὸς θεὸν ὁμολογίας μιμεῖσθαι προσετάχθημεν. βουλόμενος γὰρ ὁ θεὸς διὰ τὴν ἄφραστον αὐτοῦ φιλανθρωπίαν, ὃν τρόπον ἐν οὐρανοῖς ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων δοξάζεται, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων δοξάζεσθαι, ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον, δεύτερον ἄγγελον ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ἂν πληρωθῇ τὰ πάντα δόξης θεοῦ. ὅθεν καὶ ὁ κύριος παραδιδοὺς
D ὅπως ὀφείλουσι προσεύχεσθαι, λέγει· πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Σύμφωνα δὲ τοῖς παρ' ἡμῶν εἰρημένοις καὶ ὁ ἐν ἁγίοις θεολόγος Γρηγόριος ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα διδάσκει, λέγων οὕτως· τοῦτο δὴ βουληθεὶς ὁ τεχνίτης ἐπιδεῖξαι λόγος, καὶ ζῷον ἓν ἐξ ἀμφοτέρων ὁρατῆς τε λέγω καὶ ἀοράτου φύσεως, δημιουργεῖ τὸν ἄνθρωπον· καὶ παρὰ μὲν τῆς ὕλης λαβὼν τὸ σῶμα ἤδη προϋποστάσης, παρ' ἑαυτοῦ δὲ ζωὴν ἐνθεὶς, ὃ δὴ ψυχὴν νοερὰν καὶ
E εἰκόνα θεοῦ οἶδεν ὁ λόγος, οἷόν τινα κόσμον ἕτερον ἐν μικρῷ μέγαν ἐπὶ τῆς γῆς ἵστησιν, ἄγγελον ἄλλον προσκυνητὴν μικτὸν, ἐπόπτην τῆς ὁρατῆς κτίσεως, μύστην τῆς νοουμένης, βασιλέα τῶν ἐπὶ γῆς, βασιλευόμενον ἄνωθεν. πρόσχες τοίνυν, ὅτι λέγων ὁ πατὴρ, ἐξ ἀμφοτέρων ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, προσέθηκεν, ὅτι τὸ μὲν σῶμα ἐξ ὕλης ἤδη προϋποστάσης ἔλαβε, τὴν δὲ ψυχὴν οὐδὲ προϋπάρχειν εἶπεν, οὐδὲ ἔκ τινος προϋπαρχούσης οὐσίας γεγενῆσθαι, ἀλλ' ὅτι παρ' ἑαυτοῦ ὁ θεὸς ἐνέθηκε τὴν ζωὴν, ὃ δὴ ψυχὴν νοερὰν καὶ εἰκόνα θεοῦ, οἶδεν ὁ λόγος. καὶ τὸ εἰπεῖν δὲ τὸν πατέρα, ὅτι βασιλέα ἐπὶ τῆς γῆς ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ὁ θεὸς βασιλευόμενον ἄνωθεν, ἀναιρεῖ τὸν λόγον, ὡς διὰ κόλασιν ἐνεβλήθησαν

A priuata paradiſo eſt: tamen, vt eſt dictum, vnigenitus Dei Filius propter multam charitatem ſuam qua dilexit nos, naturam noſtram ſibi vniens indiuiſe ſecundum ſubſiſtentiam in vtero ſanctæ glorioſæ Dei genitricis ſemper virginis Mariæ, maiori nos dignatus eſt gratia, donans nobis regnum cælorum. Atque his teſtimonium perhibet ſanctus Ioannes Conſtantinopoleos Patriarcha in ſermone de Aſcenſione, ſic dicens: Qui terra indigni extiteramus, hodie in cælum eleuati ſumus: qui ne inferiore quidem imperio fueramus digni, ad regnum ſupernum conſcendimus, ſupergreſſi cælos, regiumq.
B ſolium adepti. Natura, propter quam Cherubim paradiſum cuſtodiebant, ipſa ſupra Cherubim hodie ſedet.] Quamobrem demonſtratum eſt, animas non, vt Origenes nugatur, in cælis prius fuiſſe, ac deinde in corpora miſſas, vt perpetratorum peccatorum pœnas exoluerent: ſed contra, in terra fabricatam vniuerſam naturam humanã, ideſt, corpus atque animam, bonitate ac dignatione diuina cælos adeptam eſſe: vt qui homines mandatum Dei cuſtodirent ac implerent, Angelorum in cælis conuerſatione digni haberentur, quos in terra imitari per confeſſionem in Deum iuſſi ſumus. Nam cum vellet Deus
C propter inenarrabilem humanitatem ſuam, ſicut in cælis à ſanctis virtutibus glorificatur, ita & in terra glorificari ab hominibus, fabricatus eſt hominẽ, alterum angelum in terris: vt Dei gloria omnia complerentur. Itaque Dominus tradens quomodo ſit orandum, dicit: Pater noſter, qui es in cælis, ſanctificetur nomen tuum, adueniat regnum tuum, fiat voluntas tua ſicut in cælo & in terra.

Cum his porro quæ à nobis dicta ſunt, conueniunt quæ ſanctus Theologus Gregorius docet in ſermone de ſancto Paſchate: ſic enim dicit:
D Cum hanc rem Verbũ artifex demonſtrare vellet, etiam animal vnũ ex vtriſque, natura videlicet viſibili atque inuiſibili, hominem fabricatur, ſumptoq. corpore è materia quæ ante ſubſiſtebat, ac à ſeipſo vitam indens, (quod vtique animam intelligentem & imaginem Dei eſſe ratio nouit,) veluti quemdam alterum mundũ, in paruo magnum conſtituit in terra, alium Angelum, promiſcuum adoratorem, contemplatorem viſibilis naturæ, ſtudioſumq. eius quæ ſola mente comprehenditur: eorum quæ in terra ſunt, imperatorem, ſuperno obtemperantem imperio.] Quare attendendum eſt, Patrem hunc, cum diceret, Deum ex vtriſque feciſſe hominem, addi-
E diſſe, è prius ſubſiſtente materia corpus ſumptũ: non dixiſſe vero, prius extitiſſe animam, nec ex vlla ſubſtantia natam quæ ante exiſteret: ſed Deum per ſeipſum vitam indidiſſe, quod animam eſſe intelligentem, & Dei imaginem, nouit ratio. Quòd autem dicit Pater, Deum feciſſe hominem imperatorem in terra, ſuperno obſtrictum imperio, euertit eorum aſſertionem, qui ad pœnam animas immiſſas corporibus dicunt.

Nam

Ephes. 2.

Tom. 5. oper. om.

Geneſ. 3. d

Matth. 6.

Orat. xlv. quæ eſt 2. de Paſcha

Nam in terra regnare, ſolinsq. Dei teneri impe- A
rio, non in ſupplicij loco ducendum eſt, ſed in
magno beneficio ac munere Dei.

Ad hæc illud nobis neceſſario dicendum exi-
ſtimamus in eos qui præexiſtentiam aſſerunt: Si
verum eſſet, prius eſſe animas quàm corpora,
cognoſcerent ac recordarentur quæ ante geſſiſ-
ſent quàm in corpora venirent; quemadmodum
poſt obitum ſciunt ac norunt quæ in corporibus
egere. Demonſtrabimus autem, animam poſt
diſceſſum è vita cognoſcere quæ geſſit, ex ipſis
Euãgelij verbis. hæc enim dicit Dominus noſter
& Saluator Chriſtus in Euangelio ſecundũ Lu-
Luc. 16. cam in periocha Lazari & diuitis: Homo qui- B
dam erat diues, & induebatur purpura & byſſo,
& epulabatur quotidie ſplendide. Et erat qui-
dam mendicus nomine Lazarus, qui iacebat ad
ianuam eius, vlceribus plenus, cupiens ſatiari de
micis quæ cadebant de menſa diuitis. ſed & ca-
nes veniebant, & lingebant vlcera eius. Factum
eſt autem, vt moreretur mendicus, & portaretur
ab Angelis in ſinum Abrææ. Mortuus eſt autem
& diues, & ſepultus eſt. Et in inferno eleuans
oculos ſuos cùm eſſet in tormentis, vidit Abraã
à longe, & Lazarum in ſinu eius: & ipſe clamans
dixit: Pater Abraam, miſerere mei, & mitte La-
zarum, vt intingat extremum digiti ſui in aquã, C
& refrigeret linguam meam, quia crucior in hac
flamma. Et dixit illi Abraam: Fili, recordare
quia recepiſti tu bona tua in vita tua, & Lazarus
ſimiliter mala: nunc autem hic conſolatur, tu
vero cruciaris. Et in his omnibus inter nos &
vos magnum chaos firmatũ eſt: vt hi qui velint
hinc tranſire ad vos, non poſſint, neque inde huc
tranſmeare. Et ait: Rogo ergo te pater, vt mit-
tas eum in domum patris mei. habeo enim quin-
que fratres: vt teſtetur illis, ne & ipſi veniant in
hunc locum tormentorum.] Quamobrem pu-
deat eos, qui tuentur Origenem, vel ex ſancti
Euangelij verbis. Si enim ante animæ quàm cor- D
pora fuiſſent, cognoſcerent ea quæ ante corpus
feciſſent; quemadmodum poſt migrationem è
vita reminiſcuntur ea quæ in corpore geſſerunt.
hoc enim è verbis ſancti Euangelij didicimus.

Quòd autem & ſancti Patres, ſequentes inſpi-
ratas diuinitus Scripturas, talem doctrinam cõ-
demnarunt, vnà cum Origene qui hæc commen
tus eſt, iam quidem ex ijs quę illi dixerunt, aper-
te oſtendimus: nihilo tamen ſecius & ex inſe-
quentibus Patrum teſtimonijs ſumus demon-
ſtraturi. Ac primum ſanctum Petrum, qui Epi-
ſcopus Alexandriæ & martyr fuit, proponemus,
teſtimonium noſtris his ſermonibus perhibentẽ. E

S. Petri Epiſcopi Alexandriæ & martyris, ex
primo ſermone, quòd nec præextitit anima, nec,
cũ peccaſſet, propterea in corpus miſſa eſt: Du-
ximus quædã de primo è terra terreno homine

A αἱ ψυχαὶ τοῖς σώμασι. τὸ γὰρ βασιλεύειν ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ὑπὸ θεοῦ μόνου βασιλεύεσθαι, οὐ τιμωρίας,
ἀλλὰ μεγάλης ἐστὶ τῆς τοῦ θεοῦ δωρεᾶς. Πρὸς τού-
τοις δὲ κἀκεῖνο εἰπεῖν ἀναγκαῖον ἡγούμεθα πρὸς
τοὺς τὴν προϋπαρξιν λέγοντας, ὅτι εἴπερ ἀληθὲς ἦν
τὸ προϋπάρχειν τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων, ἐγίνω-
σκον ἂν καὶ ἐμέμνηντο, ὅ,τι ἔπραξαν πρὸ τοῦ εἰ-
σελθεῖν ἐν τοῖς σώμασιν, ὥσπερ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν
ἐπίστανται καὶ γινώσκουσι τὰ πραχθέντα αὐταῖς ἐν
τοῖς σώμασιν. ἀποδείξομεν δὲ τὸ γινώσκειν τὴν ψυ-
χὴν μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποβίωσιν τὰ ἑαυτῇ πεπραγ-
B μένα ἐξ αὐτῶν τῶν τοῦ εὐαγγελίου ῥημάτων· λέγει
γὰρ ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ σωτὴρ Χριστὸς ἐν τῷ κατὰ Λου-
κᾶν Εὐαγγελίῳ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ
πλουσίου, ταῦτα· ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνε-
διδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ'
ἡμέραν λαμπρῶς. πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λά-
ζαρος, ὃς ἐβέβλητο εἰς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμέ-
νος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ
οἱ κύνες ἀπέλειχον ἐρχόμενοι τὰ ἕλκη αὐτοῦ. ἐγένετο
C δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ
τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ. ἀπέθανε δὲ
καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν
Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλ-
ποις αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραὰμ
ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄ-
κρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν
γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶ-
πε δὲ Ἀβραάμ· μνήσθητι τέκνον, ὅτι ἀπέλαβες σὺ
τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ
κακά· νῦν δὲ αὐτὸς παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.
D καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ ὑμῶν μέγα
χάσμα ἐστήρικται· ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐν-
τεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν
πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. εἶπε δὲ, ἐρωτῶ οὖν σε πάτερ,
ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· ἔχω
γὰρ πέντε ἀδελφοὺς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς,
ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς
βασάνου. Αἰσχυνθήτωσαν οὖν οἱ Ὠριγένους ἀντι-
ποιούμενοι καὶ ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου ῥημά-
των. εἰ γὰρ προϋπῆρχον αἱ ψυχαὶ τῶν σωμάτων,
E ἐγίνωσκον ἂν καὶ τὰ πρὸ τοῦ σώματος αὐταῖς πρα-
χθέντα, καθάπερ καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν μέμνηνται
τῶν διὰ τοῦ σώματος αὐταῖς πεπραγμένων. τοῦτο
γὰρ ἐκ τῶν ῥήσεων τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου ἐδιδάχθη-
μεν. ὅτι δὲ ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς ἀκολουθοῦντες

οἱ ἅγιοι πατέρες τὰ τοιαῦτα κατέκριναν δόγματα σὺν Ὠριγένει τῷ ταῦτα μυθολογήσαντι, ἐξ αὐτῶν τῶν εἰρη-
μένων τοῖς ἁγίοις πατράσι, καὶ ἤδη μὲν σαφῶς ἀπεδείξαμεν, οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ διὰ τῶν ἑξῆς μαρτυριῶν
τῶν ἁγίων πατέρων ἀποδείξομεν. καὶ πρῶτον τὸν ἅγιον Πέτρον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας γενόμενον καὶ μάρ-
τυρα παραθησόμεθα, τοῖς τοιούτοις ἡμῶν μαρτυροῦντα λόγοις.

Τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας, ἐκ τοῦ πρώτου λόγου, περὶ
τοῦ μηδὲ προϋπάρχειν τὴν ψυχὴν, μηδὲ ἁμαρτήσασαν, διὰ τοῦτο εἰς σῶμα βληθῆναι. Ἡγούμεθα τὰ περὶ τοῦ

πρώ-

A πρώτου ἐκ τῆς γῆς χοϊκοῦ γεγενημένου ἀνθρώπου παραθέσθαι, πρὸς τὸ δεῖξαι ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ γενόμενον, κἂν μερικῶς ποτὲ ὁ ἔσω καὶ ἔξω λέγηται ἄνθρωπος. εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸν σωτήριον λόγον, ὁ ποιήσας τὰ ἔσωθεν καὶ τὰ ἔξωθεν ἐποίησεν, ἀλλ' οὖν γε ἐφάπαξ καὶ ἐν ἑνὶ καιρῷ, τουτέστι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὅτε εἶπεν ὁ θεός, ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἡμετέραν. ὡς ἐκ τούτου εὔδηλον εἶναι, ὅτι οὐκ ἀπὸ συνόδου ὡς προόντος τινὸς ἑτέρου, καὶ ἀφ' ἑτέρου τόπου συνεληλυθότος γεγένηται. εἰ γὰρ σύνοδος ἦν, τίνος ἕνεκεν καὶ τὸ πεποιημένον ἀνεγράφη; καὶ μεθ' ἕτερα. ὥστε οὐκ ἐνδέχεται πρὸ σωμάτων ἐν οὐρανῷ ἁμαρτάνειν ψυχάς, μηδὲ ὅλως πρὸ σωμάτων ὑποστάσας. τὸ γὰρ μάθημα τοῦτο τῆς ἑλληνικῆς ἐστι φιλοσοφίας, ξένης καὶ ἀλλοτρίας οὔσης τῶν ἐν Χριστῷ εὐσεβῶς θελόντων ζῆν.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς μυσταγωγίας, ἧς ἐποιήσατο πρὸς τὴν ἐκκλησίαν μέλλων τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀναδέχεσθαι. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ γρηγορεῖτε, ὅτι εἰς θλίψιν πάλιν μέλλετε εἰσελθεῖν· οἴδατε πόσους κινδύνους ὑπέμεινεν ὁ ἀναθρέψας με πατήρ μου καὶ ἐπίσκοπος Θεωνᾶς ἀπὸ τῶν μαινομένων εἰς τὰ εἴδωλα, οὗ καὶ τὸν θρόνον διεδεξάμην, εἴθε δὲ καὶ τὸν τρόπον· ὡς δὲ καὶ ὁ μέγας Διονύσιος κατακρυπτόμενος ἀπὸ τόπων εἰς τόπους, πρὸς τούτῳ καὶ Σαβελλίου θλίβοντος. τί δὲ εἴπω Ἡρακλᾶν καὶ Δημήτριον τοὺς μακαρίους ἐπισκόπους, οἵους πειρασμοὺς ὑπέστησαν ὑπὸ τοῦ μανέντος Ὠριγένους, καὶ αὐτοῦ σχίσματα βάλλοντος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τὰ ἕως σήμερον ταραχὰς αὐτῇ ἐγείροντα; Πῶς τοίνυν δύναταί τις τῶν εὖ φρονούντων ἐναντιοῦσθαι τοῖς κατὰ Ὠριγένους εἰρημένοις παρὰ τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Πέτρου; ὅστις τὸν καλὸν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀναδεξάμενος ἀγῶνα οὐ μόνον ἀπεκήρυξεν Ὠριγένην καὶ τὰ μυσαρὰ αὐτοῦ δόγματα, ἀλλὰ καὶ μαρτυρεῖ, ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ ἅγιοι πατέρες, πολλοὺς ὑπέμειναν πειρασμοὺς ἀπὸ τῆς ἐκείνου φρενοβλαβείας. Εἶπε δὲ καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος καὶ αὐτὸς Ἀλεξανδρείας γενόμενος, ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὸν βίον τοῦ μακαρίου Ἀντωνίου ταῦτα· πῶς δὲ χλευάζειν ἡμᾶς τολμᾶτε λέγοντας, τὸν Χριστὸν ἄνθρωπον πεφανερῶσθαι; ὅπου γε ὑμεῖς ἐκ τοῦ νοῦ τὴν ψυχὴν ὁρίζοντες φάσκετε, πεπλανῆσθαι αὐτὴν καὶ πεπτωκέναι ἀπὸ τῆς ἀψῖδος τοῦ οὐρανοῦ εἰς σῶμα; Δεῖ προσέχειν τοὺς ἀκροωμένους, ὅτι ὁ ἐν ἁγίοις Ἀθανάσιος σαφῶς ἐναντιοῦται τοῖς λέγουσι προϋπάρχειν τὸν νοῦν, καὶ ἐκ τούτου γεγενῆσθαι τὴν ψυχὴν ἁμαρτήσασαν, καὶ πεπτωκυῖαν ἀπὸ τῆς ἀψῖδος τοῦ οὐρανοῦ εἰς σῶμα.

Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἐκ τοῦ κατὰ Ἀρειανῶν δευτέρου λόγου. Πᾶσα ἡ φαινομένη κτίσις ἐν ἓξ ἡμέραις γέγονε, καὶ τῇ μὲν πρώτῃ τὸ φῶς, ὅπερ ἐκάλεσεν ἡμέραν· τῇ δὲ δευτέρᾳ τὸ στερέωμα· καὶ τῇ τρίτῃ συναγαγὼν τὰ ὕδατα ἔδειξε τὴν ξηράν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ποικίλους προήγαγε καρπούς· καὶ τῇ τετάρτῃ πεποίηκε τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, καὶ πάντα τὸν τῶν ἀστέρων χορόν· τῇ δὲ πέμπτῃ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ ζῶα, καὶ τῶν ἐν τῷ ἀέρι πετεινῶν τὴν γένεσιν ἔκτισε· τῇ δὲ ἕκτῃ τετράποδα ἐπὶ τῆς γῆς πεποίηκε, καὶ λοιπὸν τὸν

A proponenda, vt demonſtretur, vnum & eumdem eodem in tempore eſſe factũ: quamuis particulariter nonnumquam interior & exterior homo dicatur. Nam etſi, ſecundum ſalutarem ſermonem, qui interiora fecit, exteriora quoque fecit: tamen ſemel & eodem tempore, id eſt, eadẽ die, cum dixit Deus, Faciamus hominem ad imaginem & ſimilitudinem noſtram. ex quo perſpicuũ eſt, non ex congreſſu, quaſi aliquid aliud anteceſſerit, & ex alio loco conuenerit, factũ eſſe. Nam ſi congreſſus fuit, quamobrem deſcriptum eſt quod iam factum fuerat? Et poſt alia: Itaque non recipitur, ante corpora in cælo peccare animas, Gen. 1. 26

B quæ prorſus ne ante corpora quidem ſubſtiterunt. hæc enim doctrina à Paganorum philoſophia eſt, quæ peregrina eſt, & ab ijs aliena, qui pie in Chriſto volunt viuere.

Eiuſdem ex Myſtagogia quã fecit ad Eccleſiã, cũ martyrij coronã ſuſcepturus eſſet: Propterea obſecro, vigilate. Afflictionem enim rurſum adituri eſtis. Scitis quot ſubierit pericula qui me enutriuit pater meus & Epiſcopus Theonas, ab ijs qui in idola inſanirent: in cuius ego ſedem ſucceſſi, vtinam etiam in mores. ſcitis vt magnus ſe geſſerit Dionyſius, qui ſe è locis in loca abdebat; cum inſuper Sabellius affligeret. Quid

C porro dicam Heraclam & Demetrium beatos Epiſcopos? quales tentationes ſuſtinuerunt ab inſano Origene: cum ipſe diſſidia in Eccleſia ſereret, quæ ad hanc vſque diem ei turbas excitant?] An igitur poteſt aliquis bene ſentientium ijs aduerſari, quæ in Origenem dicta ſunt à ſancto martyre & Epiſcopo Alexandriæ Petro? qui egregium pro Chriſto certamen ſuſcipiens, non ſolum Origenem, ſceleratamq. eius doctrinam abdicauit, ſed etiam teſtificatur, ſanctos, qui ante ipſum fuerant, Patres multas ſuſtinuiſſe tentationes ab illius dementia.

Dixit quoque ſanctus Athanaſius, qui & ipſe

D Epiſcopus fuit Alexandriæ, in ſermone de beati Antonij vita: Quomodo nos irridere audetis, qui dicamus Chriſtum hominem manifeſtatum eſſe? cum & vos de mente animam eſſe definientes, eam errasse dicatis, ac de apſide cæli in corpus cecidiſſe?] Attendant qui audiunt, ſanctum Athanaſium ijs aperte aduerſari, qui mentem præexiſtere dicunt, & ex ea animam ortam, vt peccato ſe contaminauit, ac è cæli conuexo in corpus decidiſſe.

Eiuſdem S. Athanaſij è ſermone ſecundo contra Arianos: Omnis creatura aſpectabilis in ſex diebus facta eſt: ac primo quidem die lux, quam Orat. iii. cont. Arianos, longe poſt princ.

E vocauit diem: ſecundo autem firmamentum: tertio, collecta aquis oſtendit aridam, variosq. in ea produxit fructus: quarto, fecit ſolem & lunam, omnemq. ſtellarum chorum: quinto, maris natatilium, aerisq. volatilium generationem condidit: ſexto, fecit in terra quadrupedes, ac

demum hominem, qui ex anima rationali eſt A & corpore. Ac inuiſibilia eius à creatura mundi per ea quæ facta ſunt, intellecta conſpiciuntur. & neque lux eſt vt nox, neque ſol vt luna, neque irrationabilia vt rationabilis homo eſt, neque Angeli ſicut Throni, neque hi vt Poteſtates: ſed creaturæ quidem omnes ſunt, vnumquodque autem eorum quæ orta ſunt, ſecundum genus in propria ſubſtantia, vt factum eſt, perſiſtit ac manet.] Ecce ſanctus quoque Athanaſius tradit, poſt omnes creaturas Deum feciſſe hominem ex corpore & anima intelligente ac rationali. Neque enim dixit, corpus poſt omnia factum eſſe, vt præexiſtens anima in id ingrederetur: B ſed dixit, poſt omnes creaturas hominem eſſe factum, qui ex anima rationali eſt, & corpore: oſtendens, vtraque, id eſt, corpus & animam Deum ſimul fabricatum eſſe.

Rom. 1.

Quoniam autem Origenes ad ceteras blaſphemias hoc adiunxit, Domini animam prius extitiſſe, eiq. Deum Verbum eſſe vnitum antequam è Virgine incarnaretur: hoc etiam deliramentũ euertens ipſe S. Athanaſius in Epiſtola ad Epictetum, ſic dicit: Merito ſeſe damnabunt omnes, qui exiſtimant ante Mariam eſſe carnem, quæ ex ea eſt: ac ante eam, habuiſſe animam humanam Deum Verbum: ac in ea ante aduen- C tum ſemper fuiſſe.] Qnare ſi ex ijs quæ à S. Athanaſio dicta ſunt, anima Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui per omnia nobis ſimilis factus eſt abſque peccato, non fuit ante eius in carne aduentum: qualis inſaniæ eſt, dicere alias hominum animas ante corpora eſſe?

Homil. xvi.

Audiamus præterea S. Baſilium in ſermone in illud, In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, ita dicentem: Vide nequando te vocis ambiguitas fallat. quomodo enim in principio erat humana ratio, cùm homo poſtremo principium generationis acceperit? Ante hominem fuere beſtiæ, ante hominem iumenta: D reptilia, tum terreſtria, tum aquatilia: volatilia cæli, ſtellæ, ſol, luna: herbæ, terra, mare, cælum.] Ecce Pater aperte nobis denuntiat, ne Origenis fabulis de animarum præexiſtentia induamur. Docet enim nos, non in principio fuiſſe humanam rationem, id eſt animam: ſed aperte clamat, omnibus Dei creaturis ortum hominis poſteriorem eſſe. Si ergo creaturæ omnes ante hominem, quomodo prius animæ fuerunt? Pater enim non ante corpus, ſed ante hominem, qui eſt anima & corpus, dicit omnia fuiſſe. ex quo oſtenditur, ſimul vtrumque fabricatum eſſe.

Cap. xxviij.

Dicit etiam S. Gregorius Epiſcopus Nyſſæ, E in diſputatione de homine: Ac fortaſſe alienum non eſt à diſputationis noſtræ propoſito id expendere, quod in Eccleſijs de anima & corpore controuerſum eſt. Nonnullis enim qui ante nos fuerunt, qui tractatum de principijs edidere, placet animas veluti quemdã populum in propria vrbe ante ſubſtitiſſe: atque ibi propoſita eſſe exem-

A ἄνθρωπον τὸν ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος. τὰ τε ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται. καὶ οὔτε τὸ φῶς ὡς ἡ νύξ, οὔτε ὁ ἥλιος ὡς ἡ σελήνη, οὔτε τὰ ἄλογα ὡς ὁ λογικὸς ἄνθρωπός ἐστιν, οὔτε ἄγγελοι ὡς οἱ θρόνοι, οὔτε οὗτοι ὡς αἱ ἐξουσίαι· ἀλλὰ πάντα μέν ἐστι κτίσματα, ἕκαστον δὲ τῶν γινομένων κατὰ γένος τῇ ἰδίᾳ οὐσίᾳ ὡς γέγονεν, ἐστὶ καὶ μένει. Ἰδοὺ καὶ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος παραδίδωσιν, ὅτι μετὰ πάντα τὰ κτίσματα ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς νοερᾶς καὶ λογικῆς. οὐ γὰρ εἶπε τὸ σῶμα μετὰ πάντα γενέσθαι, ἵνα B προϋπάρχουσα ἡ ψυχὴ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῷ· ἀλλ' εἶπε μετὰ πάντα τὰ κτίσματα τὸν ἄνθρωπον γεγενῆσθαι τὸν ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος. δεικνὺς ὅτι ἀμφότερα, τουτέστι σῶμά τε καὶ ψυχὴν ὁ θεὸς κατὰ ταυτὸν ἐδημιούργησεν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων Ὠριγένους βλασφημιῶν εἴρηται· ὅτι ἡ τοῦ κυρίου ψυχὴ προϋπῆρχε, καὶ ταύτῃ ὁ θεὸς λόγος ἥνωτο πρὸ τῆς ἐκ παρθένου σαρκώσεως. καὶ τὴν τοιαύτην ἀνατροπὴν λῃρῳδίαν αὐτὸς ὁ ἐν ἁγίοις Ἀθανάσιος ἐν τῇ πρὸς Ἐπίκτητον ἐπιστολῇ, λέγει τάδε· εἰκότως καταγνώσονται ἑαυτῶν πάντες οἱ νομίζοντες πρὸ τῆς C Μαρίας εἶναι τὴν ἐξ αὐτῆς σάρκα, καὶ πρὸ ταύτης ἐσχηκέναι ψυχὴν ἀνθρωπίνην τὸν θεὸν λόγον· καὶ ἐν αὐτῇ πρὸ τῆς ἐπιδημίας ἀεὶ γεγενῆσθαι. Εἰ τοίνυν κατὰ τὰ εἰρημένα τῷ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίῳ, ἡ ψυχὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κατὰ πάντα ὁμοιωθέντος ἡμῖν χωρὶς ἁμαρτίας, οὐ προϋπῆρχε τῆς ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἐπιδημίας, ποίας ἂν εἴη μανίας τὸ λέγειν, τὰς ἄλλας τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς προϋπάρχειν τῶν σωμάτων; Ἀκούσωμεν δὲ πρὸς τούτοις καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Βασιλείου ἐν τῷ λόγῳ εἰς τὸ, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ D ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεὸν, λέγοντος οὕτως· ὅρα μή πως σε παρακρούσηται τὸ ὁμώνυμον τῆς φωνῆς· πῶς γὰρ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ ἀνθρώπινος λόγος, τοῦ ἀνθρώπου κάτω που λαβόντος τὴν ἀρχὴν τῆς γενέσεως; πρὸ ἀνθρώπου θηρία, πρὸ ἀνθρώπου κτήνη, τὰ ἑρπετὰ, ὅσα χερσαῖα καὶ ἔνυδρα. τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἀστέρες, ἥλιος, σελήνη, βοτάνη, γῆ, θάλασσα, οὐρανός. Ἰδοὺ ὁ πατὴρ σαφῶς ἡμῖν προηγόρευσε, μὴ συναπαχθῆναι τοῖς τοῦ Ὠριγένους μύθοις περὶ τῆς τῶν ψυχῶν προϋπάρξεως. οὐ διδάσκει γὰρ ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ τὸν ἀνθρώπινον λόγον, τουτέστι τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ E διαρρήδην βοᾷ, ὅτι ἡ ἀνθρώπου γένεσις ὑστέρα ἐστὶ πάντων τῶν τοῦ θεοῦ κτισμάτων· εἰ τοίνυν πάντα τὰ κτίσματα πρὸ τοῦ ἀνθρώπου, πῶς προϋπῆρχον αἱ ψυχαί; ὁ γὰρ πατὴρ οὐ πρὸ τοῦ σώματος, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ ἐστὶ ψυχή τε καὶ σῶμα, εἶπε τὰ πάντα γεγενῆσθαι. καὶ ἐκ τούτου δείκνυται ἅμα ἑκάτερον δημιουργηθῆναι. Λέγει δὲ καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐν τῇ εἰς τὸν ἄνθρωπον πραγματείᾳ· τάχα γὰρ οὐκ ἔξω τῆς προκειμένης ἡμῖν πραγματείας ἐστὶ, τὸ διεξετάσαι τὸ ἀμφιβαλλόμενον ταῖς ἐκκλησίαις περὶ ψυχῆς τε καὶ σώματος. τισὶ μὲν γὰρ δοκεῖ τῶν πρὸ ἡμῶν, οἷς ὁ περὶ τῶν ἀρχῶν ἐπραγματεύθη λόγος, καθάπερ τινὰ δῆμον ἐν ἰδιαζούσῃ πόλει τὰς ψυχὰς προϋφεστάναι λέγειν· προκεῖσθαι δὲ κἀ-

κεῖ τὰ

κεῖ τὰ τῆς κακίας καὶ τῆς ἀρετῆς ὑποδείγματα· καὶ παραμένουσαν μὲν ἐν τῷ καλῷ τὴν ψυχὴν τῆς πρὸς τὸ σῶμα συμπλοκῆς μένειν *ἀπείρατον· εἰ δὲ ἀποῤῥυῇ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ μετουσίας, πρὸς τὸν τῇδε βίον κατολισθαίνουσαν, καὶ οὕτως ἐν σώματι γίνεσθαι· ἕτεροι δὲ τῇ κατὰ τὸν Μωϋσέα τάξει τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου προσέχοντες, δευτέραν εἶναι τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος κατὰ τὸν χρόνον φασίν· ἐπειδὴ πρῶτον λαβὼν ὁ Θεὸς χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς τὸν ἄνθρωπον ἔπλασεν, εἶθ' οὕτως ἐψύχωσε διὰ τοῦ ἐμφυσήματος. Καὶ μετ' ὀλίγα. Οἱ τῷ προτέρῳ παριστάμενοι λόγῳ, καὶ πρεσβυτέραν τῆς ἐν σαρκὶ ζωῆς τὴν πολιτείαν τῶν ψυχῶν δογματίζοντες, οὔ μοι δοκοῦσι τῶν ἑλληνικῶν καθαρεύειν τῶν περὶ τῆς *μετεμψυχώσεως μεμυθολογημένων. εἰ γάρ τις ἀκριβῶς ἐξετάσειε, πρὸς τοῦτο κατὰ πολλὴν ἀνάγκην τὸν λόγον αὐτοῖς εὑρήσει κατασυρόμενον. Φασὶ τινὰ τῶν παρ' ἐκείνοις σοφῶν εἰρηκέναι, ὅτι καὶ ἀνὴρ γέγονε, καὶ γυναικὸς σῶμα μετημφιάσατο, καὶ μετ' ὀρνέων ἀνέπτη, καὶ θάμνοις ἐφοίτα, καὶ τὸν ἔνυδρον ἔλαχε βίον. οὐ πόῤῥω τῆς ἀληθείας κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν φερόμενος ὁ περὶ ἑαυτοῦ ταῦτα λέγων· ὄντως γὰρ βατράχων τινῶν ἢ κολοιῶν φλυαρίας, ἢ ἀλογίας ἰχθύων, ἢ δρυῶν ἀναισθησίας ἄξια τὰ τοιαῦτα δόγματα, τὸ μίαν ψυχὴν λέγειν διὰ τοσούτων ἐλθεῖν· τῆς δὲ τοιαύτης ἀτοπίας αὕτη ἐστὶν ἡ αἰτία, τὸ προϋφεστάναι τὰς ψυχὰς οἴεσθαι· δι' ἀκολούθου γὰρ ἡ ἀρχὴ τοῦ τοιούτου δόγματος ἐπὶ τὸ προσεχές τε καὶ παρακείμενον, τὸν λόγον προάγουσα μέχρι τούτου τερατευομένη διέξεισιν· εἰ γὰρ διά τινος κακίας ἀποσπασθεῖσα τῆς ὑψηλοτέρας ἡ ψυχὴ πολιτείας ἄνθρωπος γίνεται, ἐμπαθέστερος δὲ πάντως ὁ ἐν σαρκὶ βίος ὁμολογεῖται παρὰ τὸν *τῶν ἀϊδίων καὶ ἀσωμάτων, ἀνάγκη πᾶσα τὴν ἐν τῷ τοιούτῳ γενομένην βίῳ, ἐν ᾧ καὶ πλείους αἱ πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν εἰσὶν ἀφορμαί, ἐν πλείονι τε κακίᾳ γίνεσθαι, καὶ ἐμπαθέστερον διατεθῆναι. ἀνθρωπίνης δὲ ψυχῆς πάθος ἡ πρὸς τὸ ἄλογόν ἐστιν ὁμοίωσις. τούτῳ δὲ προσοικειωθεῖσαν αὐτὴν εἰς κτηνώδη φύσιν μεταῤῥυῆναι. ἅπαξ δὲ διὰ κακίας ὁδεύουσαν, μηδὲ ἐν ἀλόγῳ γινομένην, τῆς ἐπὶ τὸ κακὸν προόδου λῆξαί ποτε· ἡ γὰρ τοῦ κακοῦ στάσις, ἀρχὴ τῆς κατ' ἀρετὴν ἐστιν ὁρμῆς· ἀρετὴ δὲ ἐν ἀλόγοις οὐκ ἔστιν. οὐκοῦν ἀεὶ πρὸς τὸ χεῖρον ἐξ ἀνάγκης ἀλλοιωθήσεται, πάντοτε πρὸς τὸ χεῖρον καὶ ἀτιμότερον προϊοῦσα, καὶ ἀεὶ τὸ χεῖρον τῆς ἐν ᾗ ἐστι φύσεως ἐξευρίσκουσα· ὥσπερ δὲ τοῦ λογικοῦ τὸ αἰσθητὸν ὑποβέβηκεν, οὕτω καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τὸ ἀναίσθητον μετάπτωσις γίνεται· ἀλλὰ μέχρι τούτου προϊὼν ὁ λόγος αὐτοῖς, καὶ ἔξω τῆς ἀληθείας φέρεται, ἀλλά γε διά τινος ἀκολουθίας ἄτοπον ἐξ ἀτόπου μεταλαμβάνει. τὸ δὲ ἐντεῦθεν ἤδη διὰ τῶν ἀσυναρτήτων αὐτοῖς τὸ δόγμα μυθοποιεῖται· ἡ μὲν ἀκολουθία παντελῆ διαφθορὰν τῆς ψυχῆς ὑποδείκνυσιν. ἡ γὰρ ἅπαξ τῆς ὑψηλῆς πολιτείας ἀπολισθήσασα, ἐν οὐδενὶ μέτρῳ κακίας στῆναι δυνήσεται· ἀλλὰ διὰ τῆς πρὸς τὰ πάθη σχέσεως ἀπὸ μὲν τοῦ λογικοῦ πρὸς τὸ ἄλογον μεταβήσεται, ἀπ' ἐκείνου δὲ πρὸς τὴν τῶν φυτῶν ἀναισθησίαν μετατεθήσεται. τῷ δὲ ἀναισθήτῳ πως τὸ ἄψυχον,

* ἀπείρατο

* μετενσωματώσεως

* ἀϊδίου καὶ ἀσωμάτου,

exempla tum virtutis, tum malitiæ: eamq. animã, quæ in virtute atque honeſtate permanſerit, congreſſum & conflictationem corporis minime experiri: ſi vero à boni participatione defluxerit, hanc in vitam delabi, ſicq. eſſe in corpore. Alij attendentes ex Moyſe condendi hominis ordinem, animam corpore poſteriorẽ tempore eſſe dicunt: quandoquidem primum Deus limum è terra ſumens, finxit hominem, ac eum deinde inſpiratione animauit.] Ac paulo poſt: Qui primam rationem tuentur, & animarum quaſi ciuitatem antiquiorem vita corporea aſſerunt, non mihi videntur carere Paganorum fabulis, quæ de animarum ex alijs in alia corpora migratione proditæ ſunt. Si quis enim ſubtiliter examinet, comperiet huc neceſſario rationem eorum deuolui. Aiunt, quemdam è ſectæ ſuæ ſapientibus dixiſſe, & virum fuiſſe ſe, & muliebre corpus induiſſe, & ſubuolaſſe cum auibus, & fuiſſe arbuſculam, & aquatilem vitam ſortitum. Non longe, meo quidem iudicio, à vero diſcedit, qui hæc de ſe affirmat. Vere enim, vel ranarum aut graculorum garrulo ſtrepitu, vel irrationabilitate piſcium, vel arborum inſenſibilitate eiuſmodi diſciplina digna eſt, quæ tot res permeare vnam animam dicat. Harum autem ineptiarum hæc cauſa eſt, quod præexiſtere animas opinabantur. Conſequenter enim talis doctrinæ principium ad affinia & adiuncta progrediens, hucuſque commenta ſua propagat. Nam ſi per vitia animus à ſublimiori vita abſtractus, homo fit, ac ſi in confeſſo eſt, vitam corpoream paſſionibus magis obnoxiam eſſe, quàm æternam atque incorpoream: neceſſe eſt animam in hac vita degentem, in qua plures facultates ad peccandum ſuppetunt, in pluribus verſari vitijs, magiſq. paſſionibus affici. Animæ autem humanæ paſſio, ſimilitudo eſt ad irrationabilia. Huic ergo vitæ deuincta anima, in beſtiarũ naturam delabetur, ac ſemel vitia ingreſſa, inq. irrationabilitate verſans, nullum finem ad malitiã progrediendi faciet. Vbi enim malitia ſiſtitur, ſuccedit impetus ad virtutem. atqui virtus in irrationabilibus nulla eſt. in deterius ergo neceſſario mutabitur, aſſidue ad peiora turpioraq. progrediens, eiuſq. naturę, in qua eſt, deteriora quæque ſemper comminiſcens. Porrò quemadmodũ rationabili ſenſibile ſubiacet, ſic & ab hoc ad inſenſibile fit prolapſio. Quamobrẽ huc ratio eorum euadens, à veritate aberrat, & per quamdã conſequentiam ex abſurdis ad abſurda ſe confert. Exinde eorum doctrina per ea quæ inter ſe nõ cohærent, fabuloſe procedit. Conſequentia vero ipſa oſtendit omnimodã animæ corruptelam. Quæ enim ſemel à ſublimi vita decidit, nullum modum ſtatuit malitiæ ſuæ: ſed propter paſſionum conſuetudinem atque habitũ à rationabili ad irrationabile deueniet, indeq. in ſtirpium inſenſibilitatem mutabitur. inſenſibili autem inanimum eſt conſequens, inanimo

id

id quod non ſubſiſtit. Itaque penitus ex hac cōſequentia, anima ipſis ad non ens tandem concedet. Sic nullam facultatem habitura eſt ad meliora redeundi. Verumenimuero ad hominem è frutice animam reducunt. igitur præſtantiorem demonſtrant eſſe vitam in frutice, quàm incorpoream vitam. Iam enim oſtenſum eſt, progreſſum animæ in deteriora, atque idcirco in interiora eſſe. ſubiacet autē inſenſibili naturæ inanimatum: quò per conſequentiam principium eorum doctrinæ animam redigit. Sed quoniam hoc nolunt: aut inſenſibili animam concludunt, aut, ſi inde ad humanam vitam eam reducunt, eam vitam quæ in ſtirpe ducatur, vt dictum eſt, oſtendunt antecellere primo animarum ſtatui: ſi quidem inde ad malitiam fuit prolapſio, hinc vero ad virtutem eſt reditus. Quamobrem illa ratio cōuincitur eſſe ſine capite, & ſine fine, quæ viuere animas ſeparatas ante corporeā vitā aſſeuerat, ac propter flagitia corporibus eſſe deuinctas.] hæc Nyſſanus. Cū igitur aperta ſit Patris huius doctrina, damnetq. eos qui dicant, animas ante corpora fuiſſe: audiamus & ſanctum Theophilum Epiſcopum Alexandriæ, è ſermone ad quoſdam monachos ſcripto, qui Origeni aſſentirentur. ſic enim dicit: Quare anathematizantes Origenem, ceterosq. hæreticos exemplo noſtro, & Anaſtaſij ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Epiſcopi, qui ex veteribus certaminibus clarus, nobiliſſimi populi dux creatus eſt: quem & vniuerſa beatorum Occidentis Epiſcoporum ſequitur ſynodus, quæ accepit ac probauit Alexandrinorum Eccleſiæ ſententiam in impium latam.] .

Eiuſdem de epiſtola ad ſanctos qui in Sceti erant: propter eos qui incuſarent damnationem Origenis doctrinæ: Dicere nonnulli auſi ſunt, Origenem Eccleſiæ eſſe doctorem. An hi, obſecro, ferendi ſunt? Si Eccleſiæ doctor eſt Origenes, magnos ſibi ſpiritus ſumunt Ariani, & Eunomiani, & Pagani: illi in Filium ac Spiritum blaſphemantes, hi ſimiliter, atque illi, impij, necnon reſurrectionem mortuorum deridentes.] Ex his perſpicuum eſt, eum qui ſanctos Patres ſequitur, non dubitare, quin ij qui cum Origene ſentiunt, Paganorum errorem, Arianorumq. inſaniam ſequantur.

Hæc quoque ſanctus Cyrillus dicit Alexandriæ Epiſcopus, in epiſtola ad monachos qui in Phua, in eos qui affirmant, corporum reſurrectionem non eſſe: Aiunt igitur, eſſe apud vos qui negent humanorum corporum reſurrectionem: quæ pars confeſſionis noſtræ eſt, quam facimus ſalutare adeuntes baptiſma. Fidem enim profitentes, adiungimus credere nos & carnis reſurrectionem. Si hoc tollimus, nec credimus Chriſtum reſurrexiſſe à mortuis, vt nos ſibi conreſuſcitaret: claudicantem habemus Fidem, ac à via regia deflectentes, prauum iter ſequimur.

A ἄψυχον, τούτῳ δὲ τὸ ἀνύπαρκτον ἕπεται. ὥστε διόλου διὰ τῆς ἀκολουθίας πρὸς τὸ μὴ ὂν αὐτοῖς ἡ ψυχὴ μεταχωρήσει· οὐκοῦν ἀμήχανος αὐτῇ πάλιν ἔσται ἡ πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπάνοδος. ἀλλὰ μὴν ἐκ θάμνου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν ἐπανάγουσιν. οὐκοῦν προτιμοτέραν τὴν ἐν θάμνῳ ζωὴν τῆς ἀσωμάτου διαγωγῆς ἐκ τούτου ἀποδεικνύουσιν. δέδεικται γὰρ ὅτι πρὸς τὸ χεῖρον γινομένη ἡ πρόοδος τῆς ψυχῆς, πρὸς τὸ κατώτερον κατὰ τὸ εἰκὸς ὑποβήσεται. ὑποβέβηκε δὲ τὴν ἀναίσθητον φύσιν τὸ ἄψυχον, εἰς ὃ διὰ ἀκολουθίας ἡ ἀρχὴ τοῦ δόγματος αὐτῶν τὴν ψυχὴν B ἄγει. ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο οὐ βούλονται, ἢ τῷ ἀναισθήτῳ τὴν ψυχὴν καταπαλαίουσιν, ἢ εἴπερ ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν ἀνθρώπινον αὐτὴν ἐπανάγοιεν βίον, προτιμότερον, καθὼς εἴρηται, τὸν ξυλώδη βίον τῆς πρώτης ἀποδείξουσι καταστάσεως· εἴπερ ἐκεῖθεν μὲν ἡ πρὸς κακίαν κατάπτωσις γέγονεν, ἐντεῦθεν δὲ ἡ πρὸς ἀρετὴν ἐπάνοδος γίνεται. οὐκοῦν ἀκέφαλός τε καὶ ἀτελὴς ὁ τοιοῦτος διελέγχεται λόγος, ὁ τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑαυτῶν πρὸ τῆς ἐν σαρκὶ ζωῆς βιοτεύειν κατασκευάζων, καὶ διὰ κακίαν ἐνδεδέσθαι τοῖς σώμασι. προδήλου C τοίνυν οὔσης τῆς τοῦ πατρὸς διδασκαλίας, καὶ ἀποκηρυττούσης τοὺς λέγοντας προϋπάρχειν τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων, ἀκούσωμεν καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Θεοφίλου τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ γραφέντος πρός τινας μοναχοὺς τὰ Ὠριγένους φρονοῦντας, λέγοντος τάδε. Οὐκοῦν ἀναθεματίζοντες τὸν Ὠριγένην καὶ τοὺς ἄλλους αἱρετικούς, ὥσπερ ἡμεῖς, καὶ ὁ τῆς Ῥωμαίων ἁγίας ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Ἀναστάσιος, ὁ ἐκ παλαιοτέρων ἀγωνισμάτων ἔνδοξος στρατηγὸς ἐπισήμου λαοῦ χειροτονηθείς, ᾧ καὶ πᾶσα ἡ τῶν μακαρίων κατὰ τὴν δύσιν ἐπισκόπων ἕπεται σύνοδος, ἀποδεχο- D μένη τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας τὴν κατὰ τοῦ ἀσεβοῦς ψῆφον.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τοὺς ἐν τῇ Σκήτει ἁγίους, διὰ τοὺς ἐγκαλοῦντας τὴν τῶν δογμάτων Ὠριγένους καθαίρεσιν. Ἐτόλμησάν τινες εἰπεῖν διδάσκαλον εἶναι τῆς ἐκκλησίας Ὠριγένην. ἆρα πρέπει τῶν τοιούτων ἀνέχεσθαι; εἰ διδάσκαλός ἐστι τῆς ἐκκλησίας Ὠριγένης, μεγαλοφρονοῦσιν Ἀρειανοί τε καὶ Εὐνομιανοὶ καὶ Ἕλληνες, οἱ μὲν εἰς τὸν υἱὸν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα βλασφημοῦντες, οἱ δὲ μετὰ τοῦ δυσσεβεῖν ὁμοίως αὐτοῖς, καὶ τὴν ἀνάστασιν τῶν νε- E κρῶν χλευάζοντες. Σαφὲς τοίνυν ἐκ τῶν εἰρημένων γέγονεν, ὅτιπερ ὁ τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἀκολουθῶν οὐκ ἀμφιβάλλει, ὡς οἱ τὰ Ὠριγένους φρονοῦντες τῇ ἑλληνικῇ πλάνῃ καὶ Ἀρειανικῇ ἀκολουθοῦσι μανίᾳ. Λέγει δὲ καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τοὺς ἐν Φουᾷ μοναχοὺς κατὰ τῶν λεγόντων μὴ εἶναι ἀνάστασιν τῶν σωμάτων, τάδε. Φασὶ τοίνυν τὸ ἐν ὑμῖν τινὰς ἀρνεῖσθαι τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων τὴν ἀνάστασιν, ὅπερ ἐστὶ μέρος τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, ἣν ποιούμεθα προσιόντες τῷ σωτηρίῳ βαπτίσματι. ὁμολογοῦντες γὰρ τὴν πίστιν προσεπάγομεν, ὅτι πιστεύομεν καὶ εἰς σαρκὸς ἀνάστασιν. εἰ δ' ἀναιροῦμεν τοῦτο, καὶ οὐ πιστεύομεν, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἵνα ἡμᾶς ἑαυτῷ συναναστήσῃ, χωλεύουσαν ἔχομεν τὴν πίστιν, καὶ τὴν βασιλικὴν ἀφέντες ὁδόν, βαδίζομεν τὴν διεστραμμένην.

ἔτι

A ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη κακοδοξία τῆς Ὠριγένους φρενοβλαβείας· ὃν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὡς διαστρέφοντα τὴν ἀλήθειαν ἀπεκήρυξαν καὶ ἀνεθεμάτισαν· οὐ γὰρ ἐφρόνησεν ὡς χριστιανός, ἀλλὰ ταῖς ἑλλήνων ἀκολουθήσας φλυαρίαις πεπλάνηται. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ νοσήματος ἐντεῦθεν αὐτῷ συμβέβηκε· φησὶ γὰρ ὅτι προϋπάρχουσιν αἱ ψυχαὶ τῶν σωμάτων, καὶ ἀπὸ ἁγιασμοῦ περιενεχθῆναι εἰς ἐπιθυμίας πονηράς, καὶ ἀποστῆναι θεοῦ· καὶ ταύτης ἕνεκα τῆς αἰτίας καταδίκασεν αὐτὰς καὶ ἐσωμάτωσεν, καὶ εἶναι ὡς ἐν δεσμωτηρίῳ ἐν σαρκί.

B Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τοὺς ἐν Φουᾷ μοναχούς. Ἡ δὲ ἐκκλησία ταῖς θεοπνεύστοις ἑπομένη γραφαῖς οὐκ οἶδε τῶν σωμάτων προϋπάρχουσαν τὴν ψυχήν, ἀλλ' οὐδὲ προαμαρτήσασαν πρὸ αὐτῶν. πῶς γὰρ ἡ μὴ ὑφεστῶσα καὶ ἁμαρτεῖν ἠδύνατο; φαμὲν δέ, ὅτι ἔπλασε μὲν ὁ τῶν ὅλων δημιουργὸς τὸ σῶμα ἐκ γῆς, ἐψύχωσε δὲ αὐτὸ ψυχῇ νοερᾷ· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευή. *Ie. 6. καὶ μεθ' ἕτερα· Ὅτι οὐκ ἐκ προγενεστέρων, ὥς φασιν, ἁμαρτημάτων καταδεδίκασται ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχή, καὶ εἰς τοῦτον κατεπέμφθη τὸν κόσμον, πιστοῦται γράφων καὶ ὁ πάνσοφος Παῦλος. C τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς δεῖ φανερωθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε φαῦλον. διὰ τί γὰρ μόνα τὰ διὰ τοῦ σώματος φανερωθήσεσθαι φησίν; καὶ οὐχὶ δὴ μᾶλλον καὶ τὰ πρὸ τοῦ σώματος, εἴπερ ᾔδει προοῦσαν καὶ προαμαρτήσασαν τὴν ψυχήν; εἰ δὲ ἐπὶ μόνοις κρινόμεθα τοῖς διὰ τοῦ σώματος, οὐκ ἔχομεν δηλονότι προγενεστέραν τοῦ σώματος ἁμαρτίαν, οὐ γὰρ ὑφέστηκεν ὅλως ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ πρὸ αὐτοῦ. πληροφορεῖ δὲ πρὸς τοῦτο ἡμᾶς καὶ ἡ τοῦ νομικοῦ γράμματος δύναμις· D εἰ γὰρ ὥς φησιν ὁ πεπλανημένος Ὠριγένης, ἐκ τῶν προγενεστέρων ἁμαρτημάτων λόγῳ κολάσεως ἤτοι τιμωρίας ἐδέξατο τὸ σῶμα ἡ ψυχή, διὰ ποίαν αἰτίαν ἠπείλησε θάνατον τοῖς ἁμαρτάνουσιν; ἔδει γὰρ μᾶλλον τοὺς δικαίους ἀποθνήσκειν, ἵνα ἀπαλλάττωνται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς τιμωρίας, ζῆν δὲ τοὺς ἀλιτηρίους, ἵνα κολάζωνται μὴ ἀπαλλαττόμενοι τῶν δεσμῶν.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως, ὑπὸ τῶν κατ' Αἴγυπτον καὶ Ἀλεξάνδρειαν ἐπισκόπων συνοδικῆς ἐπιστολῆς κατὰ τῶν Ὠριγένους δογμάτων. Οὗτος τοίνυν ὁ προκείμενος Ὠριγένης, καθάπερ τὸ τῆς ἐρημώσεως βδέλυγμα ἐν μέσῳ τῆς ἀληθοῦς ἐκκλησίας γεγένηται. E καὶ πρεσβύτερος χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῆς κανονικῆς τε καὶ μιᾶς χειρὸς ἀληθινῆς, εἶχε τὸ ἀξίωμα τοῦ πρεσβυτέρου ψιλόν τι καὶ μόνον. καθάπερ καὶ τὸ τῆς ἀποστολῆς εἶχεν ὁ κλέπτης καὶ προδότης Ἰούδας. ἀρξάμενον γὰρ αὐτὸν βλασφήμους ὁμιλίας ὁμιλεῖν, ὁ κατ' ἐκεῖνο μακαρίτης Ἡρακλᾶς ὁ ἐπίσκοπος, ὡς ἀροτὴρ καὶ ἀμπελουργὸς φιλαλήθης τοῦ τῆς ἐκκλησίας χωρίου τυγχάνων, ἐκ μέσου τοῦ καλοῦ σίτου τοῦτον ἐξέτιλεν, ὡς τοῦ πονηροῦ ζιζανίου ὄντα ἀληθῶς. καὶ μετ' ὀλίγα· ἐκπεσὼν οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν γῆν οὐρανόθεν ὡς ἀστραπή, καθάπερ ὁ τούτου πατὴρ ὁ διάβολος, θυμοῦ πνέων πολλοῦ καὶ δεινοῦ κατὰ τῆς ἀληθείας, ἐπὶ τὴν καλουμένην Παλαιστίνην

χώραν

A Huiuſmodi autem improba opinio ab Origenis dementia eſt: quem & Patres noſtri, vt veri deprauatorem, abdicauerunt, & anathematizarunt. Non enim ſenſit vt Chriſtianus, ſed paganorum ſecutus ineptias & nugas, in errorem incidit. Hinc autem ei contigit morbi principiũ. Aſſeuerat animas ante corpora eſſe: & à ſanctimonia abductas fuiſſe in cupiditates ac nequitiam, deſciuiſſeq. à Deo, à quo hanc ob cauſam damnatæ ſunt, & corpori obſtrictæ: ſuntq. in carne tamquam in carcere.]

Eiuſdem ex epiſtola ſcripta ad eos qui in Phua erant monachos: Eccleſia vero ſcripturis B obſequens à Deo inſpiratis, nec animam nouit ante corpora fuiſſe, nec ante ea peccaſſe. Quomodo enim quæ non ſubſiſtebat, peccare potuit? At nos affirmamus, vniuerſitatis opificem corpus è terra finxiſſe, idq. animaſſe intelligente anima. & hæc eſt hominis ſtructura.] Et poſt alia: Animam hominis nec ob præterita, vt aiunt, flagitia atque ſcelera eſſe damnatã, nec in hunc demiſſam mundum, ſapientiſſimus Paulus fidem facit, ita ſcribens: Omnes nos manifeſtari oportet ante tribunal Chriſti, vt referat vnuſquiſque ea quę per corpus, prout geſſit, ſiue bonum, ſiue malum. 2.Cor. 5. Cur ergo propter ſola pro- C pria corporis manifeſtari nos oportere ait, nec potius propter ea etiam quæ ante corpus, ſi animam ante fuiſſe norat, & ante peccaſſe? Si vero ob ea ſola quæ in corpore geſſimus, adducimur in iudicium, non vtique habemus antiquius corpore peccatum: nam omnino ante id non conſtitit hominis anima. Hoc porro planum facit & legalis litteræ vis. Si enim, vt dicit errabundus Origenes, ob ſuperiora commiſſa in ſupplicij ac pœnæ loco anima corpus accepit; quamobrem flagitioſis ac ſceleratis mortem comminata eſt? Magis enim oportue- D rat, bonos ac iuſtos viros mortem oppetere, vt vinculis & ſupplicio liberarentur: viuere contra ſceleſtos ac nefarios, vt pœna afficerentur, nec vlla vinculorum eſſet liberatio.]

Ex expoſitione Synodicæ epiſtolæ Epiſcoporum Aegypti atque Alexandriæ aduerſus Origenis doctrinam: Hic ergo, de quo agitur, Origenes veluti abominationis deſolatio in medio veræ Eccleſiæ extitit: ac presbyter ordinatus à canonica, ab vna, à vera manu, dignitatem presbyteri nudam ac ſolam habuit, quemadmodum & Apoſtolatus habuit honorem fur ac proditor Iudas. Is enim cum cœpiſſet blaſphemas homilias habere, Heraclas beatæ memoriæ tum E Epiſcopus, vt ſtudioſus veritatis, arator ac vinitor Eccleſiaſtici agri, eum è medio pulchræ ac lætæ ſegetis euulſit, quòd re vera è malo zizanio eſſet.] Ac paulo poſt: Quare hic è cælo in terram decidens, tamquam fulgur, ſicut & eius pater diabolus, multæ atrociſq. iracundiæ contra veritatem ſpirans, in Palæſtinam regionem na-

uiga-

migauit; moratusq. in Cæſareenſium metropoli, cùm perſonam, quam ſibi induerat, depoſuiſſet, ſeq. aperuiſſet, veluti piſcis qui ſepia apud quoſdam appellatur, ſignificans quod ſibi voluptati erat, ac tenebricoſum atque atrum vitæ venenū euomens, illic ſcriptis expreſſit: & ſicuti caupo Iudaicus, boni ſpecie ac ſimulatione, dulci amarum miſcuit. Quid enim iſte praue moliens atque inſaniens dicit? Erat, inquit, anima ante corpus, & præexiſtebat io cælis: eamque, cum ibi peccaſſet, io cuſtodiam immerſit Deus, id eſt, in corpus demiſit: ad purgationem, inquit, & caſtigationem admiſſorum in cælis criminum. Hinc primùm impiiſſimus protinus fabulatur, veritatemq. oppugnare ſtudet.] Ac paulo poſt: Si ante fuit anima in cælis, ibiq. prius deliquit, vt male ſanus Origenes Deoq. repugnans dixit, non oportuit dicere ſanctiſſimum Prophetam:
Zach. 12. Et fingens ſpiritum hominis in ipſo: ſed potius, Demergens, quaſi in vtrem, ſpiritum hominis in ipſo: vel fortaſſe, Demittens. Iam vero cùm hoc non dicat, ſed, Fingēs in ipſo, oſtendit hunc lupum grauiſſimum eſſe, indutum extrinſecus ouis pelle ad deceptionem perditionis. Quaſi enim de cælo veniens, ibiq. conſtituta aperte ſciens, non ſolum vecors præextitiſſe, ſed prius etiam peccaſſe animam dicit.] Quare demonſtratum eſt, tum è diuina Scriptura, tum è ſanctis Patribus, nec veræ Chriſtianorum Fidei, nec rectæ rationi conuenire hæreticorum de animarum præexiſtentia imaginationes.

Præterea hoc quoque Origenis demonſtrat amentiam, quòd affirmat, cælum, & ſolem & lunam & ſtellas, & aquas quæ ſuper cælos ſunt, animata eſſe, & quaſdam eſſe virtutes ratione vtentes. Hæc vero aperte refellit ſanctus Baſilius in tertio ſermone commentariorum in He-
Prope finem. xaëmeron, ſic contra Origenis doctrinam diſputans: Nobis porro de ſeparatis aquis dicendum eſt & ad eos qui ab Eccleſia exciderunt, qui ſub obtentu ſenſus anagogici, & ſublimiorum videlicet ſententiarum, ad allegoriam confugerunt, & aſſerunt, virtutes quaſdam ſpirituales & incorporeas tropice ab aquis ſignificari: ac ſurſum quidem io firmamento manſiſſe meliores, deorſum vero in terreſtribus ſilueſtribusq. locis deteriores perſtitiſſe. ac idcirco aiunt, aquas quæ ſupra cælos ſunt, laudare Dominum, id eſt, bonas virtutes, quæ dignæ ſunt propter potioris partis puritatem, decentem laudem reddere creatori: aquas vero, quæ ſubter cælos ſunt, ſpiritualia eſſe nequitiæ, quæ è naturali ſublimitate in malitiæ profundum deciderūt: eaq. vt turbulenta & ſeditioſa, paſſionumq. tumultibus fluctuantia, maria appellari, propter facilem mutationem atque inſtabilitatem voluntariorum motuum. At nos huiuſmodi rationes, tamquam confuſa ſomnia, & aniles fabulas, repudiemus, aquamq. aquā eſſe cogitemus, ſeparationemq. à firmamento factam accipiamus ſecūdum red-

ditam

χώραν ἐπῆλθε· καὶ καθίσας ἐν τῇ Καισαρέων μητροπόλει, κἀκεῖθεν τὸ προσωπεῖον ἀποκαλύψας ὅλον ἐξ ὅλου τοῦ καλύμματος, καθάπερ ὁ ἰχθὺς ἡ σηπία παρά τισι καλουμένη, ὅπερ αὐτῷ καθ' ἡδονὴν ἐτύγχανε, σκοτεινόν τι καὶ μέλανα βίου ἰὸν ἐξεμέσας ἐκεῖσε ἐγγράφως ἀπετυπώσατο· καὶ καθάπερ Ἰουδαϊκὸς κάπηλος προσχήματι ἀγαθοῦ πικρῷ γλυκὺ κατέμιξε. τί γὰρ ὁ κακομήχανος, καὶ μανιώδης λέγει; φησὶ πρὸ σώματος ἡ ψυχὴ ἐν οὐρανοῖς προῦπῆρχεν. κἀκεῖσε φησὶν ἁμαρτήσασαν ἐν φυλακῇ κατήγαγε, τουτέστιν ἐν τῷ σώματι κατέπεμψεν, εἰς καθαρισμὸν φησὶ καὶ σωφρονισμὸν τῶν ἐν οὐρανοῖς αὐτῇ γεγενημένων ἁμαρτημάτων. πρῶτον ἐνθένδε εὐθὺς ὁ ἀσεβέστατος μυθολογεῖ, καὶ μάχεσθαι τῇ ἀληθείᾳ θέλει. καὶ μετ' ὀλίγα· Εἰ δὲ προῆν ἡ ψυχὴ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ προημάρτηκεν ἐκεῖσε, καθὼς Ὠριγένης ὁ μανιώδης καὶ θεομάχος ἔφησεν, ἔδει μὴ λέγειν τὸν ἁγιώτατον προφήτην, καὶ πλάσσων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ μᾶλλον καταγγίζων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ, ἢ τάχα καταπέμπων. νῦν δὲ μὴ τοῦτο λέγων, ἀλλὰ πλάσσων ἐν αὐτῷ, δείκνυσι τοῦτον λύκον ὄντα βαρύτατον, ἐνδεδυμένον ἔξωθεν πρὸς ἀπάτην ἀπωλείας τὰ κώδια. ὡς οὐρανόθεν γὰρ ὁ ἐπίληπτος, καὶ τὰ ἐκεῖσε διατετυπωμένα ἐπιστάμενος προφανῶς, οὐ μόνον προϋπάρχειν, ἀλλὰ καὶ προημαρτηκέναι τὴν ψυχὴν λέγει. ἀποδέδεικται τοίνυν διά τε τῆς θείας γραφῆς καὶ τῶν ἁγίων πατέρων, ὅτι οὐδὲ τῇ τῶν χριστιανῶν ἀληθινῇ πίστει, οὐδὲ τῷ ὀρθῷ λόγῳ συμβαίνουσιν αἱ τῶν αἱρετικῶν περὶ προϋπάρξεως ψυχῶν φαντασίαι. καὶ τοῦτο δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν Ὠριγένους παρίστησιν ἄνοιαν, τὸ λέγειν τὸν οὐρανόν, καὶ τὸν ἥλιον, καὶ τὴν σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας, καὶ τὰ ὕδατα τὰ ἐπάνω τῶν οὐρανῶν ἔμψυχα, καὶ λογικάς τινας εἶναι δυνάμεις. ταῦτα δὲ σαφῶς ἀπηγόρευσε καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Βασίλειος ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ τοῦ ὑπομνήματος τῆς ἑξαημέρου, λέγων κατὰ τῶν Ὠριγένους δογμάτων οὕτως. ἡμῖν δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἔστι τις λόγος περὶ τῶν διακριθέντων ὑδάτων, οἳ προφάσει ἀναγωγῆς καὶ νοημάτων δῆθεν ὑψηλοτέρων εἰς ἀλληγορίαν κατέφυγον, δυνάμεις λέγοντες πνευματικὰς καὶ ἀσωμάτους τροπικῶς ἐκ τῶν ὑδάτων σημαίνεσθαι· καὶ ἄνω μὲν ἐπὶ τοῦ στερεώματος μεμενηκέναι τὰς κρείττους, κάτω δὲ ἐν τοῖς περιγείοις καὶ ὑλικοῖς τόποις προσεμμεμενηκέναι τὰς πονηράς· διὰ τοῦτο δὲ φασί, καὶ τὰ ἐπάνω τῶν οὐρανῶν ὕδατα αἰνεῖν τὸν Κύριον, τουτέστι τὰς ἀγαθὰς δυνάμεις, ἀξίας οὔσας διὰ καθαρότητα τοῦ ἡγεμονικοῦ τὸν πρέποντα αἶνον ἀποδιδόναι τῷ κτίσαντι· τὰ δὲ ὑποκάτω τῶν οὐρανῶν ὕδατα πνευματικὰ εἶναι τῆς πονηρίας, ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν ὕψους εἰς τὸ τῆς κακίας βάθος καταπεσόντα· ἅπερ ὡς ταραχώδη ὄντα καὶ στασιαστικά, καὶ τοῖς θορύβοις τῶν παθῶν κυμαινόμενα θαλάσσας ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ εὐμετάβλητον καὶ ἄστατον τῶν κατὰ προαίρεσιν κινημάτων. τοὺς δὲ τοιούτους λόγους ὡς ὀνειράτων συγχύσεις, καὶ γραώδεις μύθους ἀποπεμψάμενοι τὸ ὕδωρ ὕδωρ νοήσωμεν, καὶ τὴν διάκρισιν τὴν ὑπὸ τοῦ στερεώματος κατὰ τὴν ἀποδοθεῖ-

σαν

σιν αἰτίαν δεξάμεθα. κἂν εἰς δοξολογίαν ποτὲ τοῦ κοινοῦ τῶν ὅλων δεσπότου τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν παραλαμβάνηται ὕδατα, οὐ λογικὴν αὐτὰ φύσιν παρὰ τοῦτο ἡγησόμεθα. οὔτε γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔμψυχοι, ἐπειδὴ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ, οὐδὲ τὸ στερέωμα ζῶον αἰσθητὸν, ἐπειδὴ ἀναγγέλλει ποίησιν τῶν χειρῶν αὐτοῦ.] δεῖ δὲ προσέχειν τοὺς ἀκροατὰς, ὅτι τῷ εἰπεῖν τὸν πατέρα, πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐστί τις ἡμῖν λόγος, περὶ Ὠριγένους διαλέγεται τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος, καὶ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἀπελαθέντος, καὶ τῶν ὁμοφρόνων ἐκείνῳ. οὐ γὰρ εἶπε πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἡμῖν ἐστί τις λόγος. καὶ διὰ μὲν τοῦ εἰπεῖν, ἡμῖν, τοὺς τῆς ἐκκλησίας ἐδήλωσε· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, τοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, τοὺς ταύτης ἀποπεσόντας ἐσήμανεν. ἓν δὲ καὶ μόνον τῷ δυσσεβεῖ Ὠριγένει σπούδασμα γέγονε, τὸ τὴν ἑλληνικὴν πλάνην κρατῦναι, καὶ ταῖς τῶν ἀσθενεστέρων ψυχαῖς ζιζάνια ἐγκατασπεῖραι. διὸ κἀκεῖνο τὸ γέλωτος μὲν ἄξιον, παρ' αὐτοῦ δὲ ὅμως εἰρημένον, περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως προσθεῖναι συνείδομεν. λέγει γὰρ, ὅτι ἐν τῇ ἀναστάσει σφαιροειδῆ ἐγείρονται τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων. ὢ τῆς ἀνοίας, καὶ ἀμαθίας τοῦ φρενοβλαβοῦς τούτου, καὶ τῶν ἑλληνικῶν δογμάτων ἐξηγητοῦ. ὅς τις τυφλώττων τὴν διάνοιαν, καὶ τῇ τῶν χριστιανῶν πίστει μύθους ἐπιμῖξαι σπουδάσας, αὐτὴν τὴν τῶν χριστιανῶν ἐλπίδα τε καὶ σωτηρίαν, τουτέστι τὴν ἐπηγγελμένην ἡμῖν ἀνάστασιν ἐσπούδασεν ἐνυβρίσαι, μηδὲ τὴν τοῦ κυρίου ἀνάστασιν ἐντρεπόμενος. ἐγερθεὶς γὰρ ὁ κύριος ἐκ νεκρῶν, καὶ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων γενόμενος, τοῖς μαθηταῖς ὤφθη, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς καὶ τὰς διατρήσεις τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, καὶ τὴν πληγὴν τῆς πλευρᾶς· καὶ ἔφαγε μετὰ τὴν ἀνάστασιν, οὐχ ὡς τροφῆς δεόμενος, ἀλλ' ἵνα τῷ τρόπῳ τούτῳ τὴν τοῦ ἀναστάντος σώματος φύσιν πιστώσηται. ἀμέλει τοι καὶ ἀναλαμβανομένου τοῦ κυρίου ὁ ἄγγελος πρὸς τοὺς μαθητὰς ἔλεγεν. οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. εἰ δὲ καθὼς Ὠριγένης μαίνεται, σφαιροειδὲς ἦν τὸ σῶμα τοῦ κυρίου, πῶς εἶχε δεῖξαι τὰς τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν διατρήσεις, ἢ τὴν πληγὴν τῆς πλευρᾶς, ἢ πῶς φαγεῖν ἠδύνατο, ἢ ὅλως ὑπὸ τῶν μαθητῶν γνωρισθῆναι; πῶς δὲ καὶ τὰ τῶν ἁγίων σώματα μετὰ τὴν τοῦ κυρίου ἀνάστασιν ἐγερθέντα, καὶ ὀφθέντα ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει, δυνατὸν ἦν παρὰ τῶν ἄλλων γνωρισθῆναι, εἴπερ ἐν ἄλλῳ σχήματι ἦν, παρ' ὅπερ ἐτύγχανεν ἐν τῇ ζωῇ; ἐν τῇ πέτρᾳ τοίνυν τῆς πίστεως* οὐκ ἐστηριγμένος, ἀλλὰ τοιαύτας καὶ τούτων πολλῷ χείρους βλασφημίας ὁ δυσσεβὴς Ὠριγένης ἐκθέμενος, εἰκότως ἐν τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου τὸν μὲν Χριστὸν ἀπηρνήσατο, τῇ δὲ παρ' αὐτοῦ εἰσαγομένῃ ἑλληνικῇ πληθύϊ προσεκύνησε. καὶ τοῦτο δὲ κατὰ θεοῦ γέγονε πρόνοιαν, ἵνα μὴ αὐτὸ μάρτυρος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δεχθῇ, καὶ ἐντεῦθεν τῇ ποίμνῃ τοῦ Χριστοῦ βλάβη προσγένηται. εἰ γάρ τινες εἰσὶ καὶ νῦν ὁμολογοῦντες μὲν τὸ ἐκείνου πτῶμα, αἱρετιζόμενοι δὲ τὰ αὐτοῦ, πῶς οὐκ ἔμελλον τὰ αὐτοῦ

*ἐστηριγμένος οὐδαμῶς.

A ditam rationem. Ac ſi quando ad communis vniuerſorum Domini glorificationem, aquæ quæ ſuper cælos ſunt aſſumuntur, non propterea eas ducamus eſſe naturam ratione vtentem. Nec enim cæli idcirco animati ſunt, quód enarrant gloriam Dei: nec firmamentum animal eſt præditum ſenſu, quoniam opera manuum eius annuntiat.] Hæc Baſilius. Attendendum porro eſt auditoribus, Patrē illo modo loquendi vſum, Sermo quidā nobis eſt ad eos qui ſunt ab Eccleſia, de Origene diſſerere à Dei gratia & ſancta Dei Eccleſia expulſo, eiuſq. ſequacibus. non enim dixit, Ad eos qui ſunt in Eccleſia, ſed, Ser- B mo quidam nobis eſt ad eos qui ſunt ab Eccleſia. & per illud quidem quod dicit, Nobis, Eccleſiæ homines ſignificauit: per illud autem, Qui ſunt ab Eccleſia, deiectos ab ipſa denotauit. Psal. 148. Psalm. 18.

Vnum autem ac ſolum impio Origeni ſtudiū fuit, Paganorum errorem confirmare, & imbecilliorum animis zizania inſerere. Quamobrem hoc quoque riſu ſane dignum, ab eo tamen dictum, de hominum ex mortuis reſurrectione, adiungere decreuimus. Affirmauit, in reſurrectione corpora hominum orbiculata ſuſcitari. O dementiam atque inſcitiam hominis inſani, & Paganorum diſciplinæ explicatoris: qui mente C cæcutiens, ſtudensq. Chriſtianorum Fidei miſcere fabulas, ipſam Chriſtianorum ſpem ac ſalutem, hoc eſt, promiſſam nobis reſurrectionem nixus eſt contumelia violare: ne reſurrectionem quidem Domini reueritus. Reſurgens enim Dominus ex mortuis, & primitiæ dormientium factus, diſcipulis viſus eſt, eiſq. oſtendit foramina manuum ac pedum, & plagam lateris: & poſt reſurrectionem comedit, non vt cibo indigens, ſed vt eo modo reſuſcitati corporis naturam confirmaret. Ioan 20. Et quidem cum Dominus aſcenderet, Angelus ad diſcipulos dixit: Hic IESVS qui aſſumptus eſt à vobis in cælum, ſic D venier, quemadmodum vidiſtis eum euntem in cælum. Act. 1. b Quòd ſi, vt inſanit Origenes, orbiculatum erat corpus Domini, quomodo potuit demonſtrare manuum ac pedum foramina, aut lateris plagam? aut quomodo comedere potuit, aut omnino à diſcipulis agnoſci? Et quonam modo Sanctorum corpora, quæ poſt Domini reſurrectionem ſurrexerunt, & in ſancta ciuitate apparuerunt, potuere ab alijs agnoſci, ſi quidem in alia erant figura, atque fuerant in vita? Matth. 27. In fidei ergo petra nullo modo ſtabilitus, ſed huiuſmodi, atque his multo atrociores blaſphe- E mias impius Origenes cum edidiſſet, nihil mirum eſt, eum in ipſo martyrij articulo Chriſtum abnegaſſe, cultamq. à Paganis Deorum multitudinem, quam ipſe inducit, adoraſſe. Atque id Dei prouidentia factum eſt, ne in Eccleſia pro martyre acciperetur, atque inde gregi Chriſti inferretur aliquid detrimenti. Nam ſi etiam nunc ſunt qui de eius quidem ruina confiteantur, doctrinam vero aſſerant: an non eam tamquam

A quam martyris ac patris erant defenſuri, ſi contigiſſet eum, nulla idolis exhibita adoratione, conſummari? Nemo enim veritatis retinens excidit à Deo, ab eoq. deſeritur, iuxta quod dicit diuina Scriptura: *Eccli. 2.* Reſpicite filij nationes hominum, & ſcietis quia nullus ſperauit in Domino, & confuſus eſt. Quis enim permanſit in mandatis eius, & derelictus eſt? aut quis inuocauit eum, & deſpexit illum?] Impius autem Origenes blaſphemias ſuas non ſeipſo tenus ſtatuit, ſed proprijs ſcriptis in multos alios ſuum errorem tranſmiſit, vt in eum valde conueniat ſancti Apoſtoli Pauli vox, quæ dicit: *1. Tim. 5.* Quorumdam hominum peccata manifeſta ſunt, B præcedentia ad iudicium, quoſdam autem & ſubſequuntur. Nam eius erroris ſucceſſio in infirmiorum irrepens animas, facit vt eum ſequantur quę à principio commiſſa ab ipſo peccata ſunt.

Quaſi enim ijs qui Origenis placita ſequuntur, non ſatis ſit de præexiſtentia animarum impietas, ceteraq. eius vaniloquentia, blaſphemiæq. de ſancta Trinitate: hoc quoque proprio errori adiungunt, ducem & auctorem habentes peruerſam eius diſciplinam, vt dicant, omnium impiorum hominum, ac præterea dæmonum pœnam finem habituram eſſe, reſtitutumq. iri tum impios homines, tum dæmones in priſtinum C ordinem ſuum. Hæc cum dicunt, ignauos homines efficiunt in Dei præceptis exequendis, eos auertentes ab anguſta & arcta via, & in latæ ac ſpatioſæ errorem inducentes. Omnino autem aduerſantur magni Dei & ſaluatoris noſtri IESV Chriſti dictis. *Matth. 25.* ipſe enim in ſancto Euangelio docet, impios quidem ituros in æternum ſuppliciũ, iuſtos vero in æternam vitam. rurſusq. dicit ijs qui à dextris ſunt: *Ibid.* Venite benedicti Patris mei, poſſidete paratum vobis regnum à conſtitutione mundi. ijs vero qui à ſiniſtris: Ite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus eſt diabolo D & angelis eius. Cum igitur aperte Dominus in ſancto Euangelio, indeſinens & ſupplicium & regnum denuntiet, perſpicuum eſt, hos Origenis deliramenta ſententijs Domini anteferre. Ex hoc quoque illorum amentia redarguitur. Si quis enim iuxta illius nugas ponat, ſupplicium deſiturũ, neceſſe eſt hunc & promiſſæ iuſtis vitæ æternæ ſtatuere finem. æque enim in vtroque æternum ponitur. Si autem & pœna & fruitio gloriæ habent finem, cur Incarnatio fuit Domini noſtri IESV Chriſti? cur crucifixio, & mors, & ſepultura, & reſurrectio Domini? quod commodum ijs, qui bonum certamen certauerunt, E & pro Chriſto martyrium ſubierunt, ſi & dæmones & homines impij eumdem, quem ſancti, ordinem redintegratione habituri ſunt? Verum hoc in eorum capita vertat, qui hæc fabulantur. Nam Chriſti verba in fidelium mentibus inconcuſſa manent, atque in ipſa rerum veritate.

Qui

A ὡς μάρτυρος καὶ πατρὸς ἐκδικῶν, ἅπερ συνέβη αὐτὸν μὴ προσκυνήσαντα τοῖς εἰδώλοις τελειωθῆναι; οὐδεὶς γὰρ τῆς ἀληθείας ἀντεχόμενος ἐκπίπτει τοῦ θεοῦ, ἢ ἐγκαταλιμπάνεται ὑπ᾽ αὐτοῦ, κατὰ τὸ εἰρημένον τῇ θείᾳ γραφῇ· ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε, τίς ἐπίστευσε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐγκατελείφθη; ἢ τίς ἤλπισεν εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν; Ὠριγένης δὲ ὁ δυσσεβὴς τὰς ἑαυτοῦ βλασφημίας οὐ μέχρις ἑαυτοῦ ἔστησεν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἰδίων συγγραμμάτων, καὶ εἰς πολλοὺς ἑτέρους τὴν οἰκείαν πλάνην περιέπεμψεν. ὥστε πάνυ ἐπ᾽ αὐτοῦ ἁρμοδίαν εἶναι τὴν B τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου φωνὴν λέγουσαν· ὅτι τινῶν μὲν αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοι εἰσὶ προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν. ἡ γὰρ διαδοχὴ τῆς πλάνης αὐτοῦ ἐν ταῖς τῶν ἀσθενεστέρων ἕρπουσα ψυχαῖς, δίδωσιν ἀκολουθεῖν αὐτῷ τὰς ἐξ ἀρχῆς ὑπ᾽ αὐτοῦ γινομένας ἁμαρτίας. ὡς γὰρ οὐκ ἐξαρκούσης τοῖς τὰ Ὠριγένους δοξάζουσι τῆς περὶ προϋπάρξεως τῶν ψυχῶν ἀσεβείας, καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ματαιολογιῶν, καὶ τῶν περὶ τῆς ἁγίας τριάδος βλασφημιῶν, καὶ τοῦτο τῇ οἰκείᾳ προσεθήκασι πλάνῃ ἐκ τῶν ἐκείνου διεστραμμένων ἐξηγούμενα λόγων, τὸ λέγειν, ὅτι C πάντων ἀσεβῶν ἀνθρώπων, καὶ πρός γε δαιμόνων ἡ κόλασις πέρας ἔχει· καὶ ἀποκατασταθήσονται ἀσεβεῖς τε καὶ δαίμονες εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν τάξιν. ταῦτα δὲ λέγοντες ῥαθύμους μὲν ποιοῦσι τοὺς ἀνθρώπους περὶ τὸ πληροῦν τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ, τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ αὐτοὺς ἀποτρέποντες, καὶ πρὸς τὴν πλατεῖαν καὶ εὐρύχωρον ἀποπλανῶντες. ἐναντιοῦνται δὲ καθάπαξ καὶ τοῖς παρὰ τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λεγομένοις. αὐτὸς γὰρ ἐν τῷ ἁγίῳ εὐαγγελίῳ διδάσκει, ὡς οἱ μὲν D ἀσεβεῖς ἀπελεύσονται εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ πάλιν λέγει τοῖς μὲν ἐκ δεξιῶν, δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. τοῖς δὲ ἐξ εὐωνύμων, πορεύεσθε ἀπ᾽ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. φανερῶς οὖν τοῦ κυρίου διὰ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου ἀπελεύτητον τήν τε κόλασιν, τήν τε βασιλείαν ἐπηγγελμένου, πρόδηλοι καθεστήκασιν οὗτοι *τοὺς Ὠριγένους μύθους προτιμῶντες τῶν τοῦ κυρίου ἀπο- *τὰ Ὠριγένους λήρήματα
E φάσεων. ὅπου γε κἀκεῖθεν αὐτῶν ἡ ἄνοια διελέγχεται· εἰ γάρ τις κατὰ τοὺς ἐκείνου λήρους ὑπόθοιτο πέρας ἔχειν τὴν κόλασιν, ἀνάγκη τὸν τοιοῦτον καὶ τῇ ἐπηγγελμένῃ τοῖς δικαίοις αἰωνίῳ ζωῇ τέλος ἐπιθεῖναι. ἐξ ἴσης γὰρ ἐπ᾽ ἀμφοτέρων τὸ αἰώνιον κεῖται· καὶ εἴπερ πέρας ἔχει κόλασίς τε καὶ ἀπόλαυσις, διατί ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ; διατί δὲ καὶ ἡ σταύρωσις, καὶ ὁ θάνατος, καὶ ἡ ταφὴ, καὶ ἡ ἀνάστασις τοῦ κυρίου; ποῖον δὲ ὄφελος τοῖς τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀγωνισαμένοις, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσασιν, εἰ μέλλουσι δαίμονές τε καὶ ἀσεβεῖς τὴν αὐτὴν τοῖς ἁγίοις τάξιν διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως λαμβάνειν; ἀλλὰ καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τὰς ἐκείνων τραπείη κεφαλὰς τῶν ταῦτα μυθολογούντων. οἱ γὰρ τοῦ Χριστοῦ λόγοι διαμένουσιν ἀσάλευτοι ἐν ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τῶν πραγμάτων ἀληθείᾳ.

ληθείᾳ. οἱ δὲ τὴν περὶ ταύτης ἐκδικοῦντες κακοδοξίαν, φεύγοντες τοὺς περὶ τούτων ἀρραγεῖς ἐλέγχους, καὶ συγκρύπτειν τὴν ἑαυτῶν πλάνην βουλόμενοι, τινὰς ῥήσεις ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων κακῶς ἐκλαμβάνοντες, καὶ πρὸς τὸν ἴδιον νοῦν παρερμηνεύοντες, τῇ οἰκείᾳ προσαρμόζουσι νόσῳ· ὅπερ ποιοῦσι καὶ ἐπὶ τῶν θείων γραφῶν. ἡμεῖς δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἀποδείξομεν ματαίους εἶναι καὶ τοὺς τοιούτους αὐτῶν λόγους. λέγει τοίνυν ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐν τῷ ἀπολογητικῷ λόγῳ τάδε· ἡμῖν δὲ, οἷς τι κινδυνευόμενον ἐστὶ σωτηρία ψυχῆς τῆς μακαρίας τε καὶ ἀθανάτου, καὶ ἀθάνατα κολασθησομένης, ἢ ἐπαινεθησομένης διὰ κακίαν ἢ ἀρετὴν, πόσον χρὴ δοκεῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα, καὶ ὅσης δεῖ τῆς ἐπιστήμης; καὶ μετ᾽ ὀλίγα· τίς ψευδὴς ἀπολογία; ποία πιθανότης ἔντεχνος; τίς ἐπίνοια κατὰ τῆς ἀληθείας παραλογιεῖται τὸ δικαστήριον, καὶ κλέψει τὴν ὀρθὴν κρίσιν τῆς πᾶσι πάντα ἐν ζυγῷ τιθείσης, καὶ πρᾶξιν, καὶ λόγον, καὶ διανόημα, καὶ ἀντισηκούσης τοῖς πονηροῖς τὰ βελτίονα, ἵνα τὸ ῥέπον νικήσῃ, καὶ μετὰ τοῦ πλείονος ἡ ψῆφος γένηται; μεθ᾽ ἣν οὐκ ἔφεσις, οὐ κριτὴς ὑψηλότερος, οὐκ ἀπολογία δι᾽ ἔργων δευτέρων, οὐκ ἔλαιον παρὰ τῶν φρονίμων παρθένων, ἢ τῶν πωλούντων ἐκλειπούσαις λαμπάσιν, οὐ μεταμέλεια πλουσίου φλογὶ τηκομένου, καὶ τοῖς οἰκείοις ἐπιζητοῦντος διόρθωσιν, οὐ προθεσμία μεταποιήσεως· ἀλλὰ καὶ μόνιμον καὶ φοβερὸν καὶ τελευταῖον τὸ κριτήριον, καὶ δίκαιον πλέον ἢ ὅσον ἐπίφοβον, μᾶλλον δὲ διὰ τοῦτο καὶ φοβερώτερον, ὅτι δίκαιον· ἡνίκα θρόνοι τίθενται, καὶ παλαιὸς ἡμερῶν προκαθίζεται, καὶ βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ ποταμὸς πυρὸς ἕλκεται, καὶ τὸ φῶς ἔμπροσθεν, καὶ τὸ σκότος ἡτοιμασμένον· καὶ πορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ νῦν κρυπτομένης, καὶ ὕστερον αὐτῷ συμφανερουμένης· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως· ἣν ἤδη παρὰ τοῦ κρίναντος αὐτοὺς λόγου οἱ μὴ πιστεύοντες κατεκρίθησαν. καὶ τοὺς μὲν τὸ ἄφραστον φῶς διαδέχεται, καὶ ἡ τῆς ἁγίας καὶ βασιλικῆς τριάδος χάρις ἐκλαμπούσης τρανότερόν τι καὶ καθαρώτερον, καὶ ὅλης ὅλῳ τῷ νῷ μιγνυμένης, ἣν δὴ καὶ μόνην οὐρανῶν βασιλείαν ἔγωγε τίθημι. τοὺς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων βάσανος, μᾶλλον δὲ πρὸ τῶν ἄλλων τὸ ἀπερρῖφθαι θεοῦ, καὶ ἡ ἐν τῷ συνειδότι αἰσχύνη πέρας οὐκ ἔχουσα.

Βασιλείου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ἐκ τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ βιβλίου. ἐρώτησις. Εἰ ὅπου μὲν λέγει, δαρήσεται πολλὰς, ὅπου δὲ ὀλίγας, πῶς λέγουσί τινες μὴ εἶναι τέλος τῆς κολάσεως τοῖς κολαζομένοις; Ἀπόκρισις. τὰ ἀμφίβολα καὶ ἐπικεκαλυμμένως εἰρῆσθαι δοκοῦντα ἐν τισι τόποις τῆς θεοπνεύστου γραφῆς, ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐν ἄλλοις ὁμολογουμένων σαφηνίζεται. τοῦ οὖν κυρίου ἀποφηναμένου, ὅτι ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· ποτὲ δὲ ἐκπέμποντος ἡμᾶς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· καὶ ἄλλοτε ὀνομάζοντος γέενναν πυρὸς, καὶ ἐπιφέροντος, ὅπου

A Qui porro Origenis improbam opinionem tuentur, firma hæc argumenta fugientes, ſuumq. conantes tegere errorem; quædam ſanctorum Patrum dicta male excipientes, praueq. ex ſententia ſua interpretātes, proprio morbo accommodant. quod etiam in diuinis faciunt Scripturis. Nos autem ex ipſis ſanctis Patribus oſtendemus, inanes ac futiles eorum rationes eſſe. Hæc igitur ſcribit ſanctus Gregorius Theologus in apologetica oratione: Nobis vero, quibus periclitatur ſalus animæ beatæ atque immortalis, quæq. ſempiternam aditura eſt vel pœnā, vel laudem, propter malitiam aut virtutem, *In apologet. de fuga ſua longe poſt princ.*

B quanti faciendum eſt hoc certamen, aut quanta ſcientia opus eſt?] Et poſt pauca: Qua falſa defenſione, qua perſuaſione artificioſa, quonam commento veritatem oppugnante circumuenietur ius, ac falletur rectum iudicium, quod omnibus omnia in ſtatera ponit, facta, dicta, cogitationesq. omnes: ac nequiter commiſſa melioribus repenſat, vt vincat quod propendet, ſententiaq. ſecundum plura dicatur, quam nullā excipiat prouocatio, non ſuperior iudex, non defenſio aliorum factorum, non oleum vel à prudentibus virginibus ſumptum, vel ab iis qui deficientibus lampadibus vendant, *Habetur in orat xv. de plaga grandinis.* *Matth. 25.*

C non pœnitentia diuitis qui flamma crucietur, ſuorumq. neceſſariorum quærat emendationem, non ad mutationem præfinita dies: ſed certum ac ſtabile ius, & formidoloſum, & vltimum, & æquius iuſtiusq. quàm quantus eſt terror, quinimmo propter iuſtitiam terribile: cum throni ponuntur, & antiquus dierum ſedet, & libri aperiuntur, & fluuius igneus trahitur; & lux ante ipſum, & tenebræ paratæ: & eunt qui bona fecerunt, in reſurrectionem vitæ, quæ nunc in Chriſto abſconditur, poſtmodum vero cum eo apparet: qui vero mala egerunt, in reſurrectionem iudicij, quo qui non credunt, iam ad- *Luc. 16.* *Dani. 7. b* *Ioan. 5. b* *Coloſſ. 3.*

D iudicati damnatiq. ſunt à Verbo, quod eos iudicauit. ac alios quidem lux ineffabilis excipit, & ſanctæ regnantisq. Trinitatis gratia, apertius purinsq. effulgentis, ac totam ſe toti menti inferentis: quod vtique ſolum regnum cælorum eſſe duco: alios vero vnà cum alijs malis tormentum, vel potius ante alia proiectum eſſe à Deo, & conſcientiæ turpitudo ac verecundia, nullum finem habens.]

Baſilij Epiſcopi Cæſareæ Cappadociæ ex eius libro Regularum. Interrogatio. Si rum dicit, Vapulabit multis, tum, Paucis: quo pacto quidā dicunt, nullum finem ſupplicij fore iis qui pœna *In regulis breuioribus, interrog. 267.* *Luc. 12. f*

E afficiuntur? Reſponſio. Quæ ambigua ſunt, ac videntur obſcure eſſe dicta in quibuſdam locis diuinitus inſpiratæ Scripturæ, alibi ab alijs quæ confeſſa & aperta ſunt, declarantur. Cum ergo Dominus pronuntiarit, Ibunt hi in ſupplicium æternum, iuſti autem in vitam æternam: & alicubi mittat nos in ignem æternum, qui paratus eſt diabolo & angelis eius: atque aliàs nominet gehennam ignis, & adiungat, Vbi vermis eorum non *Matth. 25.* *Marc. 9. g*

non moritur, & ignis non extinguitur: ac rurſus per Prophetam de quibuſdam prædixerit, Vermis eorum non morietur, & ignis non extinguetur: cum hæc atque huiuſmodi ſæpe à diuinitus inſpirata Scriptura proponātur, vnum hoc quoque eſt diaboli artis & aſtutiæ, vt multi homines, veluti obliti talium tantarumq. Domini ſententiarum, finem ſibi audeant pœnarum peccati in poſterũ adumbrare. Nā ſi æterni ſupplicij quandoque finis eſt futurus, omnino habebit & vita æterna finem. ſin in vita nō ſic Euangelici dicti ſenſum accipimus: quæ ratio eſt, ſupplicio æterno finem ſtatuere? Aeterni enim adiunctio pariter in vtroque ponitur: Ibunt enim, inquit, hi in ſupplicium æternum, iuſti autem in vitam æternam.] Eiuſdem è ſermone adhortatorio ad ſanctum Baptiſma: Propter breuem ac temporariam peccati voluptatem, ſempiterna crucior pœna: propter voluptatem carnis, æterno igni addicor.] Sancti Ioannis Epiſcopi Conſtantinopoleos è prima ad Theodorũ monachum epiſtola: Hęc in mente iugiter habeas, & fluuiũ ignis. Fluuius enim igneus rapidusq. egrediebatur à facie eius. Non eſt quòd quiſquam ei deditus igni, ſupplicij finem expectet. Verum improbæ ſæculi huius voluptates ab vmbria ſomnijsq. nihil differunt. priuſquam enim peccatum ad finē peruenerit, extinguitur voluptas: ſuppliciorum vero, quæ pro flagitijs ſuſcipiuntur, nullus eſt finis.] Eiuſdem ex commentarijs in primam ad Corinthios epiſtolam: Non lenis nobis hinc propoſita quæſtio eſt, ſed de rebus valde neceſſarijs. Quærunt omnes homines, ignis gehennæ ſit ne finem habiturus. non habiturum pronuntiauit Dominus, cum diceret: Ignis eorum non extinguetur, & vermis eorum non morietur. Paulus vero eum perennem oſtendens ait: Peccatores pœnas dabunt in interitu æternas.] Quare cum diuina nos Scriptura, ſanctiq. Patres edoceant, nullum finem eſſe impiorum ſupplicij, dæmonumq. qui ab illis coluntur: quam reſtitutionem imaginantur, qui cum Origene ſentiunt, vbi ſuppliciorum nullus eſt exitus? Sancta enim Chriſti Eccleſia quemadmodum iuſtis indeſinentem prædicat vitam æternam, ita impios perpetua ſupplicia manere tradit. Atque hæc quidem in his. Nos porro paucas è multis diuinæ Scripturæ ſanctorumq. Patrum auctoritatibus afferendas eſſe perſpeximus ad confutandam Origeniſtarum impietatem.

Eſai 66.

Matth. 25.

Dan. 7.

Homil. 6. in cap. 6. epiſt. 1. ad Cor.

Marc. 9.

2. Theſſ. 1.

Cum autem velimus omne ſcandalum à ſanctiſſima Eccleſia propulſare, vt nulla in ea macula relinquatur; obſequentes diuinis Scripturis, ſanctiſq. Patribus qui ipſum Origenem ac huiuſmodi ſceleratam impiamq. eius doctrinā profligarũt, ac iure anathemati ſubiecerunt, hāc epiſtolam ad tuam beatitudinem dedimus, qua eam hortamur, vt omnium qui in hac regia vrbe nunc degunt, ſanctiſſimorum Epiſcoporum con

uentum

A ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται· καὶ ἔτι πάλαι διὰ τοῦ προφήτου περὶ τινων προειρηκότος, ὅτι ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβεσθήσεται. τούτων καὶ τοιούτων πολλάκις ἐκ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς λεγομένων, ἓν καὶ τοῦτο τῆς μεθοδείας τοῦ διαβόλου, τὸ τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὥσπερ ἐπιλαθομένους τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων τοῦ κυρίου ἀποφάσεων, τέλος καὶ τολμᾶν κολάσεων τῆς ἁμαρτίας εἰς τὸ μέλλον ἑαυτοῖς ὑπογράφειν. εἰ γὰρ τῆς αἰωνίου κολάσεως ἔσται ποτὲ τέλος, ἕξει πάντως καὶ ἡ αἰώνιος ζωὴ τέλος. εἰ δὲ ἐπὶ τῆς ζωῆς οὐχ οὕτως B νοῆσαι τὸ ῥητὸν καταδεχόμεθα, ποῖον ἔχει λόγον τῇ κολάσει τῇ αἰωνίῳ τέλος διδόναι; ἡ γὰρ τοῦ αἰωνίου προσθήκη ἐφ' ἑκατέρων ἐπίσης κεῖται. ἀπελεύσονται γάρ φησιν οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ προτρεπτικοῦ εἰς τὸ βάπτισμα λόγου· διὰ πρόσκαιρον ἁμαρτίας ἡδονὴν ἀθάνατα βασανίζομαι. διὰ ἡδονὴν σαρκὸς τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παραδίδομαι. Τοῦ ἐν *ἁγίοις Ἰωάννου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς πρὸς Θεόδωρον τὸν μοναχὸν πρώτης ἐπιστολῆς. Ταῦτα ἐννόει διόλου, καὶ τὸν ποταμὸν τοῦ πυρός· ποταμὸς γὰρ πυρὸς C εἷλκε πρὸ προσώπου αὐτοῦ. οὐκ ἔστιν ἐκείνῳ παραδοθέντα τῷ πυρί, προσδοκῆσαι κολάσεως τέλος. ἀλλ' αἱ μὲν ἄτοποι τοῦ βίου ἡδοναὶ τῶν σκιῶν καὶ ὀνειράτων διαφέρουσιν οὐδέν· πρὶν ἢ γὰρ πληρωθῆναι τὰ τῆς ἁμαρτίας, σβέννυται τὰ τῆς ἡδονῆς· αἱ δὲ ὑπὲρ τούτων κολάσεις, πέρας οὐκ ἔχουσιν. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὑπομνήματος τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς. Οὐ μικρὸν ἡμῖν τὸ προκείμενον ζήτημα ἐντεῦθεν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν σφόδρα ἀναγκαίων. ἅπαντες ζητοῦσιν ἄνθρωποι, εἰ τέλος ἔχει τὸ τῆς γεέννης πῦρ· ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἔχει, ὁ Χριστὸς ἀπεφήνατο εἰπών, τὸ πῦρ D αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει. καὶ ὁ Παῦλος δὲ δεικνὺς αὐτὸ ἀθάνατον φησὶν οἱ ἁμαρτάνοντες δίκην τίσουσιν ὄλεθρον αἰώνιον. τῆς τοίνυν θείας γραφῆς, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων σαφῶς ἡμᾶς ἐκδιδασκόντων μὴ εἶναι τέλος κολάσεως τῶν ἀσεβῶν, καὶ τῶν ὑπ' ἐκείνων θεραπευομένων δαιμόνων, ποίαν ἀποκατάστασιν οἱ τὰ Ὠριγένους φρονοῦντες φαντάζονται, ἐν ᾧ πέρας αἱ τιμωρίαι οὐκ ἔχουσιν; ἡ γὰρ ἁγία τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία ὥσπερ τοῖς δικαίοις ἀτελεύτητον κηρύσσει τὴν αἰώνιον E ζωήν, οὕτω καὶ τοῖς ἀσεβέσιν ἀτελεύτητον τὴν κόλασιν παραδίδωσι. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἡμεῖς δὲ ὀλίγα μὲν ἐκ πολλῶν τῇ τε θείᾳ γραφῇ, τοῖς τε ἁγίοις πατράσιν εἰρημένων παραγαγεῖν συνείδομεν πρὸς τὸ ἐλέγξαι τὴν τῶν Ὠριγενιστῶν δυσσέβειαν. βουλόμενοι δὲ πᾶν σκάνδαλον τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ἀπελάσαι πρὸς τὸ μηδένα ῥύπον ἐν αὐτῇ καταλειφθῆναι, καὶ ἀκολουθοῦντες τῆς θείας γραφαῖς, τοῖς τε ἁγίοις πατράσι τοῖς τὸν αὐτὸν Ὠριγένην καὶ τὰ τοιαῦτα μυσαρὰ καὶ ἀσεβῆ αὐτοῦ δόγματα ἐκβαλοῦσί τε καὶ δικαίως ἀναθέματι ὑποβαλοῦσι, τὴν παροῦσαν ἡμῶν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν σὴν ποιούμεθα μακαριότητα. δι' ἧς προτρέπομεν αὐτὴν συναγαγεῖν ἅπαντας τοὺς ἐνδημοῦντας κατὰ ταύτην τὴν βασιλίδα πόλιν ὁσιωτάτους ἐπισκόπους

* ἁγίῳ

καὶ

καὶ τοὺς θεοφιλεστάτους τῶν ἐνταῦθα ἁγίων μοναστηρίων ἡγουμένους· καὶ παρασκευάσῃ πάντας ἐγγράφως τὸν εἰρημένον δυσσεβῆ τε καὶ θεομάχον Ὠριγένην τὸν καὶ Ἀδαμάντιον, πρεσβύτερον γενόμενον τῆς κατὰ Ἀλεξάνδρειαν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, καὶ τὰ αὐτοῦ μυσαρὰ καὶ ἀσεβῆ δόγματα, καὶ τὰ ὑποτεταγμένα πάντα κεφάλαια παντὶ τρόπῳ ἀναθεματίσαι· ἐκπέμψαι δὲ καὶ τὰ ἴσα τῶν παρὰ τῆς σῆς μακαριότητος πάντως ἕνεκεν τῆς αἰτίας πραχθησομένων καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἁγιωτάτους ἐπισκόπους, καὶ τῶν ἁγίων μοναστηρίων ἡγουμένους· ἐφ' ᾧ τε καὶ αὐτοὺς δι' οἰκείας ὑπογραφῆς ἀναθεματίσαι Ὠριγένην, καὶ τὰ μυσαρὰ αὐτοῦ δόγματα, μετὰ πάντων τῶν δηλωθησομένων αἱρετικῶν. τοῦ λοιποῦ δὲ μὴ ἄλλως ἐπισκόπους χειροτονεῖσθαι, ἢ μοναστηρίων ἡγουμένους, εἰ μή τι πρότερον μετὰ τῶν ἄλλων ἁπάντων αἱρετικῶν τῶν ἐξ ἔθους ἐν τοῖς γινομένοις λιβέλλοις ἀναθεματιζομένων, τουτέστι Σαβελλίου, Ἀρείου, Ἀπολιναρίου, Νεστορίου, Εὐτυχοῦς, Διοσκόρου, Τιμοθέου τοῦ Αἰλούρου, καὶ Πέτρου τοῦ Μογγοῦ, καὶ Ἀνθίμου Τραπεζοῦντος, Θεοδοσίου τοῦ Ἀλεξανδρείας, Πέτρου τοῦ πρώην Ἀντιοχείας, καὶ Πέτρου τοῦ Ἀπαμείας, καὶ Σευήρου τοῦ ποτὲ Ἀντιοχείας, καὶ τὸν εἰρημένον Ὠριγένην τὸν τὴν ἑλληνικὴν καὶ Ἀρειανικὴν μανίαν νοσήσαντα, μετὰ τῶν αὐτοῦ μυσαρῶν καὶ ἀσεβῶν δογμάτων ἀναθεματίσωσι. δεῖ γὰρ ἅπασι παρασφαλίζεσθαι τοῦ μηδένα τολμᾶν παντελῶς ἀντιποιεῖσθαι τοῦ τοιούτου αἱρετικοῦ, ἢ τῶν αὐτοῦ ἐκθέσεων· ἀλλὰ πάντας ἕκαστον ἐκ πάσης ψυχῆς καὶ πάσης διανοίας μισεῖν τε καὶ ἀποστρέφεσθαι, καὶ ἀναθεματίζειν, οἷα τῆς χριστιανικῆς παραδόσεως ἀλλοτρίας καθεστώσας, καὶ ταῖς τῶν ἁπλουστέρων ψυχαῖς μεγάλην ἐργαζομένας λύμην. ταῦτα δὲ αὐτὰ γεγράφηκαμεν οὐ μόνον πρὸς τὴν σὴν ἁγιωσύνην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἁγιώτατον καὶ μακαριώτατον Πάπαν τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ πατριάρχην Βιγίλιον, καὶ τοὺς λοιποὺς ἅπαντας ἁγιωτάτους ἐπισκόπους καὶ πατριάρχας, τουτέστιν Ἀλεξανδρείας, Θεουπόλεως, καὶ Ἱεροσολύμων· ὥστε καὶ αὐτοὺς πρόνοιαν θέσθαι τῷ ἔργῳ, καὶ πέρατι τοῦτο παραδοθῆναι. βουλόμενοι δὲ πάντας τοὺς χριστιανοὺς γνῶναι, ὡς τὰ Ὠριγένους συγγεγραμμένα παντελῶς ἀλλότρια τῆς ἀληθοῦς τῶν χριστιανῶν τυγχάνει πίστεως, συνείδομεν ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ καὶ ἀμέτρων βλασφημιῶν ὀλίγας ἐπ' αὐτῆς λέξεως παραθεῖναι. ἔχουσι δὲ οὕτως.

Ὅτι ἧττον ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ, ἐκ τοῦ πρώτου λόγου τοῦ περὶ ἀρχῶν βιβλίου.

Ὅτι ὁ μὲν θεὸς καὶ πατὴρ συνέχων τὰ πάντα φθάνει εἰς ἕκαστον τῶν ὄντων, μεταδιδοὺς ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ ἰδίου τὸ εἶναι. * ὢν γάρ ἐστιν ἔλαττον. ὡς δὲ παρὰ τὸν πατέρα ὁ υἱὸς φθάνων ἐπὶ μόνα τὰ λογικά, δεύτερος γάρ ἐστι τοῦ πατρός. ὅτι δὲ ἧττον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐπὶ μόνους τοὺς ἁγίους διϊκνούμενον. ὥστε κατὰ τοῦτο μείζων ἡ δύναμις τοῦ πατρὸς παρὰ τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. πλείων δὲ ἡ τοῦ υἱοῦ παρὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ πάλιν διαφέρουσα μᾶλλον τοῦ ἁγίου πνεύματος ἡ δύναμις παρὰ τὰ ἄλλα ἅγια.

* ἴσ. ὢν γάρ ἐστιν· ἔλαττον δὲ παρὰ

A uentum habeat, ac Deo amabiliſſimorum præfectorum ſanctis quæ hic ſunt, monaſterijs, faciatq. vt omnes in ſcriptis præfatum impium ac Deo repugnantem Origenem, qui & Adamantius, quiq. presbyter fuit ſanctiſſimæ Eccleſiæ Alexandriæ, ac eius nefaria impiaq. dogmata, capitulaq. omnia quæ inferius ponuntur, omnimodis anathematizent: exemplaq. dimittas eorum quæ à beatitudine tua ob hanc cauſam geſta fuerint, ad alios omnes ſanctiſſimos Epiſcopos, præfectosq. venerabilium monaſteriorum: vt & ipſi ſubſcriptione propria anathematizent Origenem, ſceleſtaq. eius dogmata,
B cum omnibus qui declarabuntur, hæreticis. In poſterum autem, ne aliter ordinentur Epiſcopi, aut monaſteriorum præfecti, niſi prius cum alijs omnibus hæreticis, qui de more in editis libellis anathematizantur, id eſt, Sabellio, Ario, Apollinario, Neſtorio, Eutyche, Dioſcoro, Timotheo Aeluro, & Petro Moggo, & Anthimo Trapezuntis, Theodoſio Alexandriæ, Petro qui fuit Antiochiæ, & Petro qui Apameę, & Seuero olim Antiochiæ: prædictum etiam Origenem, qui Paganorum Arianorumq. inſania laborauit, vnà cum execrabilibus impijsq. eius dogmatibus anathematizent. Omnibus enim prædicendum
C eſt, ne omnino quiſquam audeat talem hæreticũ, aut eius expoſitiones defendere, ſed eas vnuſquiſque ex toto animo & tota cogitatione oderit, & auerſetur, & anathematizet, vt à Chriſtiana traditione alienas, & ſimpliciorum animabus grauem afferentes luem ac peſtem.

Hæc porro eadem ſcripſimus non ſolũ ad ſanctitatem tuã, ſed etiam ad ſanctiſſimum & beatiſſimũ Papam ſenioris Romæ & Patriarcham Vigilium, & ad ceteros omnes ſanctiſſimos Epiſcopos & Patriarchas, id eſt Alexandriæ, Theopoleos, & Hieroſolymorum, vt & hi huic rei proſpiciant, & hæc finem adipiſcantur. Cùm
D vero cupiamus, omnes Chriſtianos cognoſcere, ſcripta Origenis prorſus à vera Chriſtianorum fide aliena eſſe, ex multis immenſisq. eius blaſphemijs paucas ad verbum apponendas eſſe cenſuimus. Sic autem habent.

Quòd minor ſit Filius Patre, & Spiritus Filio, è primo libro Periarchon.

Quòd Deus quidem & Pater omnia continẽs, ad vnumquodque entium peruenit, eſſe vnicuique impertiens de ſuo. * eſſe enim eſt minus. quòd vero præter Patrem Filius ad ſola rationabilia peruenit. eſt enim ſecundus à Patre. adhuc etiam minor eſt Spiritus ſanctus, ad ſolos
E ſanctos perueniens. Ita ex hoc maior eſt poteſtas Patris præ Filio & Spiritu ſancto: ampliorq. Filij præ Spiritu ſancto: ac rurſum præſtantior ſancti Spiritus poteſtas prę alijs entibus ſanctis.

* *Locus obſcurus, & corruptus etiam in Græco, forte ſic reſtituendus.* Ipſe enim eſt qui eſt. minor vero Patre Filius ad ſola rationabilia perueniens.

Quòd

Quòd finita eſt Dei & Patris poteſtas, è ſecundo libro eiuſdem voluminis.

Finitam enim eſſe & poteſtatem Dei dicendum: nec, prætextu laudis, circumſcriptio eius tollenda eſt. *Et paulo poſt:* Tanta enim fecit, quanta ſub manum comprehendere & habere poterat, & continere ſub prouidentia ſua: quemadmodum & tantam conſtruxit materiam, quantam adminiſtrare & exornare poterat.

Eiuſdem ex quarto libro eiuſdem voluminis.

Nemo autem ſermone offendatur, ſi modum ſtatuimus Dei etiam poteſtati. Infinita enim complecti, natura impoſſibile eſt. nam cum ſemel finita ſint quæ Deus ipſe comprehendit, neceſſe eſt terminum eſſe, ad quot vſque finita ipſe ſufficiat.

Quòd creatura & factus Filius eſt, ex eodem libro.

Hic Filius de voluntate Patris generatus, qui
Hebr. 1. eſt imago Dei inuiſibilis, & ſplendor gloriæ eius, & figura ſubſtantiæ eius, primogenitus omnis creaturæ, creatura, ſapientia. Ipſa enim Sa-
Prouer. 8. pientia dicit: Dominus creauit me initium viarum ſuarum in opera ipſius.

Quòd Filius cum reliquis creaturis à Patre contineatur, & Pater per omnia ſit Filio maior, cui ſit etiam inuiſibilis, ex eodem Periarchon libro quarto.

Si vero Pater omnia continet, & Filius eſt ex omnium numero, liquet ipſum etiam contineri. Quærat alius quiſpiam, num verum ſit æque Deum à ſe ipſo cognoſci, atque ab vnigenito. aſ-
Ioan. 10. & 14 ſeretq. verum eſſe in omnibus dictum illud: Qui miſit me Pater, maior me eſt. Quare intelligendo etiam Pater, amplius, clarius, perfectiusq. à ſeipſo intelligitur, quàm à Filio.

Ex primo eiuſdem libri volumine.

Itaque nos facti ad imaginem habemus Filiũ, vtpote veritatem, pulchrarum in nobis formationum exemplar. Quod porro nos ſumus ad ipſum Filium, eſt ipſe ad Patrem, qui veritas eſt.

Eiuſdem ex eodem libro.

Ita igitur cenſeo de Saluatore etiam commode dici poſſe, quòd ſit Dei bonitatis imago, non autẽ ipſa bonitas, fortaſſis etiam Filius bonus, ſed non ſimpliciter bonus. Et quemadmodum Dei inuiſibilis eſt imago, & propterea Deus, non
Ioan. 17. tamen is, de quo Chriſtus ipſe ait, Vt cognoſcãt te ſolum verum Deum: ita bonitatis imago, non tamen vt Pater incommutabiliter bonus.

Quòd Filium cum Spiritu ſancto creaturam vocans, annumerauerit alijs creaturis; idcirco miniſtratoria vocauerit ipſos animalia, ex quarto Periarchon libro.

Quòd igitur quæcumque alia res præter Patrem ac Deum vniuerſorum, creata eſt, eadem conſequentia ſuademur. *Et poſt pauca:* Aiebat
Eſai. 6. autem Hebræus, duo illa Seraphim apud Eſaiam ſex alas habentia, clamantia alterum ad alterũ, & dicentia: Sanctus, ſanctus, ſanctus Dominus ſabaoth, eſſe Dei Vnigenitum, & Spiritum ſanctum. Nos autem arbitramur, illud etiam quod
Habac. 3. habetur in cantico Habacuc, In medio duorum animalium cognoſceris, referendum eſſe in Chriſtum & Spiritum ſanctum.

Ex

A Ὅτι πεπερασμένη ἐστὶν ἡ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς δύναμις, ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

Πεπερασμένην γὰρ εἶναι καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ λεκτέον, καὶ μὴ προφάσει εὐφημίας τὴν περιγραφὴν αὐτῆς περιαιρετέον. καὶ μετ' ὀλίγα. πεποίηκε γὰρ τοσαῦτα, ὅσων ἠδύνατο περιδράξασθαι, καὶ ἔχειν ὑπὸ χεῖρα, καὶ συγκρατεῖν ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ πρόνοιαν· ὥσπερ καὶ τοσαύτην ὕλην κατεσκεύασεν, ὅσην ἠδύνατο διακοσμῆσαι. ´τοίνυν

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ τετάρτου λόγου τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

Μηδεὶς δὲ προσκοπτέτω τῷ λόγῳ, εἰ μέτρα ἐπιτίθεμεν καὶ τῇ τοῦ θεοῦ δυνάμει. ἄπειρα γὰρ περι-
B λαβεῖν τῇ φύσει ἀδύνατον τυγχάνει· ἅπαξ δὲ πεπερασμένων ὄντων, ὧν περιδράττεται αὐτὸς ὁ θεός, ἀνάγκη ὅρον εἶναι μέχρι πόσων πεπερασμένων διαρκεῖ.

Ὅτι κτίσμα καὶ γενητὸς ὁ υἱός, ἐκ τοῦ αὐτοῦ δ'. λόγου.

Οὗτος δὲ ὁ υἱὸς ἐκ θελήματος τοῦ πατρὸς γεννηθείς, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, καὶ ἀπαύγασμα τῆς δόξης αὐτοῦ, χαρακτήρ τε τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, κτίσμα, σοφία· αὐτὴ γὰρ ἡ σοφία φησίν, ὁ θεὸς ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ.

C Ὅτι καὶ περιέχεται μετὰ τῶν ἄλλων κτισμάτων ὁ υἱὸς ὑπὸ τοῦ πατρὸς· καὶ κατὰ πάντα μείζων ἐστὶν ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ, καὶ ἀόρατος αὐτῷ τυγχάνει, ἐκ τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρχῶν δ'. λόγου.

Εἰ δὲ ὁ πατὴρ ἐμπεριέχει τὰ πάντα, τῶν δὲ πάντων τι ἐστὶν ὁ υἱός, δῆλον ὅτι καὶ τὸν υἱόν. ἄλλως δέ τις ζητήσει, εἰ ἀληθὲς τὸ ὁμοίως τὸν θεὸν ὑφ' ἑαυτοῦ γινώσκεσθαι τῷ γινώσκεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ μονογενοῦς· καὶ ἀποφανεῖται, ὅτι τὸ εἰρημένον, ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με μείζων μού ἐστιν, ἐν πᾶσιν ἀληθές. ὥστε καὶ ἐν τῷ νοεῖν ὁ πατήρ, μειζόνως καὶ τρανοτέρως καὶ τελειοτέρως νοεῖται ὑφ' ἑαυτοῦ, ἢ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ.

Ἐκ τοῦ πρώτου λόγου τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

D Γενόμενοι τοίνυν ἡμεῖς κατ' εἰκόνα, τὸν υἱὸν πρωτότυπον ὡς ἀλήθειαν ἔχομεν τῶν ἐν ἡμῖν καλῶν τύπων. αὐτὸς δὲ ὁ υἱὸς ὅπερ ἡμεῖς ἐσμὲν πρὸς αὐτόν, τοιοῦτός ἐστι πρὸς τὸν πατέρα, ἀλήθειαν τυγχάνοντα.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.

Οὕτω τοίνυν ἡγοῦμαι καὶ ἐπὶ τοῦ σωτῆρος καλῶς ἂν λεχθήσεσθαι, ὅτι εἰκὼν ἀγαθότητος τοῦ θεοῦ ἐστιν, ἀλλ' οὐκ αὐτοαγαθόν. καὶ τάχα καὶ υἱὸς ἀγαθός, ἀλλ' οὐχ ὡς ἁπλῶς ἀγαθός. καὶ ὥσπερ εἰκών ἐστι τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, καὶ κατὰ τοῦτο θεός, ἀλλ' οὐ περὶ οὗ λέγει αὐτὸς ὁ Χριστός, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν·
E οὕτως εἰκὼν ἀγαθότητος, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ πατὴρ ἀπαραλλάκτως ἀγαθός.

Ὅτι μετὰ τοῦ υἱοῦ καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα κτίσμα εἰπών, συναριθμήσει τοῖς ἄλλοις κτίσμασι, διὸ καὶ λειτουργικὰ αὐτὰ ζῶα καλῶν, ἐκ τοῦ δ'. λόγου τοῦ περὶ ἀρχῶν βιβλίου.

Ὅτι μὲν οὖν πᾶν ὅτι ποτὲ παρὰ τὸν πατέρα καὶ θεὸν τῶν ἄλλων γενητόν ἐστιν, ἐκ τῆς αὐτῆς ἀκολουθίας πειθόμεθα. καὶ μετά τινα. ἔλεγε δὲ ὁ Ἑβραῖος τὰ ἐν τῷ Ἠσαΐᾳ δύο Σεραφὶμ ἑξαπτέρυγα, κεκραγότα ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον, καὶ λέγοντα, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος σαβαώθ, τὸν μονογενῆ εἶναι τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἡμεῖς δὲ οἰόμεθα, ὅτι καὶ ἐν τῇ ᾠδῇ Ἀμβακοὺμ, ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, περὶ Χριστοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος. ″γρ. ὅλων

En

A Ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου τοῦ περὶ ἀρχῶν βιβλίου, ὅτι ἄνθρωπον ψιλὸν λέγει τὸν κύριον.

Διὰ τοῦτο καὶ ἄνθρωπος γέγονε Χριστὸς, ἐξ ἀνδραγαθήματος τούτου τυχὼν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ προφήτης λέγων· ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. ἔπρεπε γὰρ *τὸν μηδέποτε κεχωρισμένον τοῦ μονογενοῦς συγχρηματίσαι τῷ μονογενεῖ, καὶ συνδοξασθῆναι αὐτῷ.

*ἴσ. τὸν μηδέποτε κεχωρισμένον

*ἴσ. τῷ θεῷ

Ὅτι συναΐδια *τῷ θεῷ τὰ κτίσματα, ἐκ τοῦ πρώτου λόγου τοῦ περὶ ἀρχῶν βιβλίου.

Πῶς δὲ οὐκ ἄτοπον τὸ μὴ ἔχοντά τι τῶν πρεπόντων αὐτῷ τὸν θεὸν, εἰς τὸ ἔχειν ἐληλυθέναι; ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστιν ὅτε παντοκράτωρ οὐκ ἦν, ἀεὶ εἶναι δεῖ ταῦτα, δι' ἃ παντοκράτωρ ἐστί. καὶ ἀεὶ ἦν ὑπ' αὐτοῦ κρατούμενα, ἄρχοντι αὐτῷ χρώμενα. B

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.

Πάντα τὰ γένη καὶ τὰ εἴδη ἀεὶ ἦν. *ἄλλος δέ τις ἐρεῖ καὶ τὸ καθ' ἓν ἀριθμῷ· πλὴν ἑκατέρως *δηλοῦνται, ὅτι οὐκ ἤρξατο ὁ θεὸς δημιουργεῖν ἀργήσας ποτέ.

*ἴσ. ἀλλ' οὐ δή τις

*ἴσ. δηλοῦται

Περὶ τῆς προϋπάρξεως τῶν ψυχῶν, ἐκ τοῦ πρώτου λόγου περὶ ἀρχῶν βιβλίου.

Ἐξ ἰδίας αἰτίας τῶν μὴ προσεχόντων ἑαυτοῖς ἀσκόπως γίνονται τάχιον ἢ βράδιον *μεταπιπτώσεις. C καὶ ἐπὶ πλεῖον ἢ ἐπ' ἔλαττον, ὡς ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας κρίσει θείᾳ συμπαραμετρεῖσθαι τοῖς ἑκάστου βελτίοσιν ἢ χείροσι κινήμασι κατὰ τὸ κατ' ἀξίαν. ὁ μέν τις ἕξει ἐν τῇ ἐσομένῃ διακοσμήσει τάξιν ἀγγελικὴν, ἢ δύναμιν ἀρχικὴν, ἢ ἐξουσίαν τὴν ἐπί τινων, ἢ θρόνον τῶν ἐπιβασιλευομένων, ἢ κυρείαν τὴν κατὰ δούλων. οἱ δὲ οὐ πάνυ τι ἐκπεσόντες, τὴν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις οἰκονομίαν τε καὶ βοήθειαν ἕξουσι· καὶ οὕτως κατὰ μὲν τὸ πλεῖστον ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὰς ἀρχὰς, καὶ ἐξουσίας, καὶ τοὺς θρόνους καὶ τὰς κυριότητας· τάχα δὲ ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντ' αὐτῶν συστήσεται τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἐν τῷ D καθ' ἕνα κόσμῳ.

*ἴσ. μεταπτώσεις.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου, ὅτι οἱ μεταβάλλοντες ἐπὶ τὸ κρεῖττον οἱ δαίμονες συμπληρώσουσί ποτε ἀνθρωπότητα.

Οἶμαι δὲ δύνασθαι ἀπὸ τῶν ὑποτεταγμένων τοῖς χείροσιν, ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις, καὶ κοσμοκράτορσι καθ' ἕκαστον κόσμον, ἢ *τινας κόσμους ἐνίους τάχιον εὐεργετουμένους, καὶ βουληθέντας ἐξ αὐτῶν μεταβαλεῖν, συμπληρῶσαι τὴν ἀνθρωπότητα.

*ἴσ. τινὸς κόσμου νόας

Περὶ τῆς τῶν ἄνωθεν εἰς σῶμα καταγωγῆς.

Οὕτω δὴ ποικιλωτάτου κόσμου τυγχάνοντος, καὶ τοσαῦτα διάφορα λογικὰ περιέχοντος, τί ἄλλο χρὴ E λέγειν αἴτιον γεγονέναι τοῦ ὑποστῆναι αὐτὸν, ἢ τὸ ποικίλον τῆς ἀποπτώσεως τῶν οὐχ ὁμοίως τῆς ἑνάδος ἀπορρεόντων; καὶ τὸν ἔνυδρον ἔσθ' ὅτε αἱρεῖται βίον ἡ ψυχή.

Ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου τοῦ περὶ ἀρχῶν βιβλίου.

Ἡ ψυχὴ ἀπορρέουσα τοῦ καλοῦ, καὶ τῇ κακίᾳ προσκλινομένη, καὶ ἐπὶ πλεῖον ἐν ταύτῃ γινομένη, εἰ μὴ ὑποστρέφοι, ὑπὸ τῆς ἀνοίας ἀποκτηνοῦται, καὶ ὑπὸ τῆς πονηρίας ἀποθηριοῦται. καὶ μετ' ὀλίγα.

καὶ αἱρεῖται πρὸς τὸ ἀλογωθῆναι, καὶ τὸν ἔνυδρον, ἵν' οὕτως εἴπω, βίον. καὶ τάχα κατ' ἀξίαν τῆς ἐπὶ πλεῖον

A *Ex ſecundo libro Periarchon, Quòd purum hominem Dominum vocet.*

Idcirco & homo factus eſt Chriſtus, ſuo merito hoc ſortitus, vt Propheta teſtatur, inquiens: Dilexiſti iuſtitiam, & odiſti iniquitatem; propterea vnxit te Deus, Deus tuus oleo lætitię prę participibus tuis. Decebat ſiquidem illum, qui numquam ab Vnigenito ſeparatus eſt, coexiſtere Vnigenito, & vnà cum ipſo conglorificari. *Pſalm. 44.*

Quòd creaturæ coæternæ ſint Deo, ex primo libro Periarchon.

Qui vero abſurdum non ſit, vt Deus ex non habente aliquid eorum quæ ſibi conueniunt, fiat B habens? Quoniam igitur numquam non fuit omnipotens, æterna hæc eſſe decet, propter quæ omnipotens eſt. Erant igitur ſemper ipſius dominio ſubiecta, ipſo vtentia principe.

Ex eodem libro.

Genera omnia & ſpecies ſemper erant: non ita de ſingularibus differentibus numero dixerit quiſpiam. Verumtamen vtrinque declaratur, Deum non feciſſe creandi initium, cum aliquando fuerit in otio.

De animarũ praeexiſtentia, ex primo libro Periarchon.

Ex propria culpa minime ſibi vigilanter attendentium fiunt citius aut ſerius dela- C pſiones; idq. vel ad longiora tempora, vel ad breuiora; quòd iudicium diuinum propter hanc cauſam bonis aut malis vniuſcuiuſque motionibus dignam commenſuret retributionem. Hic quidem in futura mundi diſpoſitione habebit ordinem Angelicum, aut virtutem principatus, aut poteſtatem in aliquos, aut thronum regno ſubditorum, aut dominationem in ſeruos. Qui vero non multum exciderunt, habebunt, quam diximus, œconomiam, & adiumentum. Atque ita vt plurimum ex ijs, qui ſunt ſub principatibus, & poteſtatibus, & thronis, & dominationibus, forte etiam aliquando loco ipſorum conſti- D tuetur genus humanum vno in mundo.

Ex eodem libro, quòd ſi dæmones mutentur in melius, naturam aliquando complebunt humanam.

Puto autem poſſe ex ijs qui ſubditi ſunt peioribus, principatibus, & poteſtatibus, mundiq. rectoribus per ſingulos mundos; aut mentes alicuius mundi citius beneficium accipientes, volentesq. in poſterum ab ipſis mutari, complere aliquando genus humanum.

De eo qui deſuper factus eſt in corpus delapſu.

Ita cum mundus ex ſumma conſtet varietate, tantamq. ratione vtentium contineat differen- E tiam, quid aliud dicendum eſt fuiſſe cauſæ vt ſubſiſtat, quàm varios delabendi modos eorum, qui non ſimiliter defluunt ab vnitate? Et aquaticam nonnumquam anima eligit vitam.

Ex ſecundo Periarchon libro.

Anima defluens à bono, & vergens ad nequitiam, diutiusq. ipſam amplectens, ni ſe ab inſipientia reducat, tranſit ad iumenta, atque ob prauitatem efferatur. *Et paulo poſt.* Eligitq. vt bruteſcat, vitam etiam, vt ita dicam, aquatilem. Et forte pro merito maioris ad vitioſitatem pro-

prolapſionis induit corpora aquatica talis bruti A animalis.

Ex eodem libro, Quòd erit perfecta corporum depoſitio.

1.Cor.15. Quòd ſi ſubiecta Chriſto tandem ſubijcientur & Deo, corpora deponentur ab omnibus: arbitrorq. futuram tunc in non ens reſolutionem; natura corporum rurſus eſſe inceptura, ſi rationa lia iterum deſcendant.

Ex tertio eiuſdem tractatus libro, de eodem.

Ibid. Cum Deus dicatur fieri omnia in omnibus; quemadmodum non poſſumus deſerere nequitiam, ita neque Deus fit omnia in omnibus, neque quod ſunt bruta; ne Deus fiat quod nequi- B tia eſt, & quod bruta: ſed neque quod inanimata ſunt; ne cum fit omnia Deus, fiat etiam quod ipſa: ita neque quod corpora, quæ propria ipſorum natura inanima ſunt.

Ex ſecundo Periarchon libro.

Ex eo quòd decidit & refrixit, paſſa ſcilicet Græce vocatam pſyxin à ſpiritali vita, facta eſt quæ nunc eſt anima, Græce pſyche: quæ reditũ quoque in id quod ab initio fuit, admittit. Quod

Pſal.119 à Propheta ſignificari arbitror, dum ait: Reuertere anima mea in requiem tuã, vt totum hoc ſit mens. Mens igitur facta eſt anima, anima vero recte factis integrata fit mens. C

Ex eodem libro, de eodem.

Luc.19. Quemadmodum ad ſaluandum quod perierat, venit Saluator; idq. quod perierat, vbi ſaluum eſt, non dicitur amplius perijſſe: ita anima quam ſaluare venit, vt ſaluaret quod perierat, non eſt amplius anima iam ſaluata, neque dici poteſt perijſſe quod prius dici poterat. Expendendum adhuc, Si quemadmodum quod perijt, fuit aliquando res quæ non perierit, & erit aliquando, cum non erit res quæ perierit; ita & anima non fuerit olim anima, & erit quando non erit anima.

Ex quarto libro. D

Neceſſe eſt non præexiſtentem eſſe corporum naturam, ſed per interualla ſubſiſtere propter aliquos caſus, ambientium res, quæ ratione vtuntur, corporibus indigentes: facta vero emendatione perfecta iterum hæc reſolui in nihilum, ita vt hoc fiat ſemper.

Ex primo eiuſdem libri volumine, quòd Sol & luna & ſtellæ animata ſint.

Quòd porro Solis anima antiquior ſit alligatione ipſius ad corpus, conclusum iam eſt ex comparatione hominis ad ipſum: verum & è ſcripturis arbitror poſſe hoc demonſtrari. E

Ex eodem libro.

Philip.1. Præſtat diſſolui, & eſſe cum Chriſto: multo enim hoc melius. Sol quoque hoc ipſum, puto, dixerit, Præſtat diſſolui, & eſſe cum Chriſto: multo enim hoc melius. Ceterum Paulus quidem,

Ibid. Sed manere, inquit, in carne magis neceſſarium propter vos; Sol vero dixerit: Sed permanere in hoc cæleſti corpore magis neceſſariũ eſt propter reuelationem filiorum Dei. Hæc eadem de luna, ceteriſq. ſtellis dicendum.

A ʺπλώσεως τῆς κακίας ἐνδύεται ʺσώματα ʺὐδατηρὰ τοιοῦδε ζώου ἀλόγου. ʺἐκπλώσεως ʺσώματα ʺἴσ. ὑδαρῆ

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου, ὅτι ἔσται τελεία ἡ τῶν σωμάτων ἀπόθεσις.

Εἰ δὲ τὰ ʺὑποτεταγμένα τῷ Χριστῷ ὑποταγήσεται ἐπὶ τέλει καὶ τῷ θεῷ, πάντες ἀποθήσονται τὰ σώματα· καὶ οἶμαι ὅτι τότε εἰς τὸ μὴ ὂν ἔσται ἀνάλυσις, τῆς τῶν σωμάτων φύσεως ὑποστησομένης δεύτερον, ἐὰν πάλιν λογικὰ ὑποκαταβῇ. ʺὑποταγήσεται

Ἐκ τοῦ τρίτου λόγου τοῦ αὐτοῦ βιβλίου περὶ τοῦ αὐτοῦ.

Λεγομένου δὲ θεοῦ πάντα γίνεσθαι ἐν πᾶσιν, ὥσπερ οὐ δυνάμεθα κακίαν καταλιπεῖν, οὔτε θεὸς πάντα B γίνεται ἐν πᾶσιν, οὐδὲ ἄλογα ζῶα, ἵνα μὴ καὶ ἐν κακίᾳ ὁ θεὸς γίνηται, καὶ ἐν ἀλόγοις ζώοις. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἄψυχα, ἵνα μὴ καὶ ἐν αὐτοῖς ὁ θεὸς, ὅτε πάντα γίνεται. οὕτως οὐδὲ σώματα, ἅ τινα τῇ ἰδίᾳ φύσει ἄψυχα εἰσίν.

Ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου τοῦ περὶ ἀρχῶν βιβλίου.

Παρὰ τὴν ἀπὸ πλώσιν καὶ τὴν ψύξιν τὴν ἀπὸ τοῦ ζῆν τῷ πνεύματι γέγονεν ἡ νῦν λεγομένη ψυχὴ, ἥτις καὶ δεκτικὴ τῆς ἐπανόδου τῆς ἐφ᾽ ὅπερ ἦν ἐν ἀρχῇ. ὅπερ νομίζω λέγεσθαι ὑπὸ τοῦ προφήτου ἐν τῷ, ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὥστε ὅλον C τοῦτο εἶναι νοῦς. ʺπῶς νοῦς γέγονε ψυχὴ, καὶ ψυχὴ κατορθωθεῖσα γίνεται νοῦς. ʺἴσ. νοῦς νῦν

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου περὶ τοῦ αὐτοῦ.

Ὥσπερ σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς ἦλθεν ὁ σωτὴρ, ὅτε μέντοι σώζεται τὸ ἀπολωλὸς, οὐκ ἔτι ἐστὶν ἀπολωλὸς, οὕτως ἣν σῶσαι ἦλθε ψυχὴν, ὡς σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς, οὐκ ἔτι μένει ψυχὴ ἡ σωθεῖσα ψυχὴ, οὔτε τὸ ἀπολωλὸς ἀπολωλός. ὅτι βασανιστέον· εἰ ὥσπερ τὸ ἀπολωλὸς ἦν ὅτε οὐκ ἀπολώλει, καὶ ἔσται ποτὲ ὅτε οὐκ ἔσται ἀπολωλός· οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ ἦν ὅτε οὐκ ἦν ψυχὴ, καὶ ἔσται ὅτε οὐκ ἔσται ψυχή.

Ἐκ τοῦ τετάρτου λόγου.

D Ἀνάγκη μὴ προηγουμένην τυγχάνειν τὴν τῶν σωμάτων φύσιν, ἀλλὰ ἐκ διαλειμμάτων ὑφίστασθαι διά τινα συμπτώματα γινόμενα περὶ τὰ λογικὰ, δεόμενα σωμάτων· καὶ πάλιν τῆς ἐπανορθώσεως τελείως γινομένης εἰς τὸ μὴ εἶναι ἀναλύεσθαι ταῦτα, ὥστε τοῦτο ἀεὶ γίνεσθαι.

Ἐκ τοῦ πρώτου λόγου τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, ὅτι ἔμψυχος ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, καὶ οἱ ἀστέρες.

Ὅτι δὲ πρεσβυτέρα ἡ ψυχὴ τοῦ ἡλίου τῆς ἐνδέσεως αὐτοῦ τῆς εἰς τὸ σῶμα, μετὰ τὸ συλλογίσασθαι ἐκ συγκρίσεως ἀνθρώπου τῆς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐντεῦθεν E ἀπὸ τῶν γραφῶν οἶμαι ἀποδεῖξαι δύνασθαι.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.

Κάλλιον ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον· νομίζω γὰρ ὅτι λέγει ἂν ὁ ἥλιος, κάλλιον ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον. καὶ ὁ μὲν Παῦλος, ἀλλὰ τὸ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι᾽ ὑμᾶς. ὁ δὲ ἥλιος, τὸ ἐπιμένειν τῷ οὐρανίῳ τούτῳ σώματι ἀναγκαιότερον διὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ περὶ σελήνης, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων λεκτέον.

Ἐκ τοῦ τετάρτου λόγου τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

A Ὅτι καὶ ὑπὲρ δαιμόνων δεῖ τὸν Χριστὸν σταυρωθῆναι, καὶ πολλάκις τοῦτ' εἰς τοὺς ἐσομένους αἰῶνας. ἀλλὰ κἂν μέχρι τοῦ πάθους τις ζητήσῃ, τολμηρὸν δόξει ποιεῖν περὶ * τὸν οὐράνιον τόπον αὐτὸ ζητῶν. ἀλλ' εἰ ἔστι τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς οὐρανίοις, ἄρα ἂν ὥσπερ ἐνθάδε οὐκ αἰδούμεθα σταυρούμενον ὁμολογεῖν ἐπὶ καθαιρέσει ὧν καθεῖλε, διὰ τοῦ πεπονθέναι, οὕτω κἀκεῖ τὸ παραπλήσιον διδόντες γίνεσθαι καὶ τὰ ἑξῆς ἕως τῆς συντελείας τοῦ παντὸς αἰῶνος, οὐ φοβηθησόμεθα.

* τῶν οὐρανίων τόπων

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.

B Τίς νοῦν ἔχων οἰήσεται πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην ἡμέραν, ἑσπέραν τε καὶ πρωΐαν χωρὶς ἡλίου γεγονέναι καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων;

Τούτων τοίνυν οὕτως ἐχόντων, καὶ πᾶσι δήλων γενομένων τῶν παρὰ Ὠριγένους εἰρημένων βλασφημιῶν, προσήκει τὸν ἐπ' αὐτῷ ἀναθεματισμὸν οὕτως γίνεσθαι.

Εἴ τις λέγει ἢ ἔχει, προϋπάρχειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχάς, οἷα πρώην νόας οὔσας καὶ ἁγίας δυνάμεις, κόρον τε λαβούσας τῆς θείας θεωρίας, καὶ πρὸς τὸ χεῖρον τραπείσας, καὶ διὰ τοῦτο ἀποψυγείσας μὲν τῆς τοῦ θεοῦ ἀγάπης, ἐντεῦθεν δὲ ψυχὰς ὀνομασθείσας, καὶ τιμωρίας χάριν εἰς σώματα καταπεμφθείσας, ἀνάθεμα.

C Εἴ τις λέγει ἢ ἔχει, τὴν τοῦ κυρίου ψυχὴν προϋπάρχειν, καὶ ἡνωμένην γεγενῆσθαι τῷ θεῷ λόγῳ πρὸ τῆς ἐκ παρθένου σαρκώσεώς τε καὶ γεννήσεως, ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις λέγει ἢ ἔχει, πρῶτον πεπλάσθαι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἁγίας παρθένου, καὶ μετὰ ταῦτα ἑνωθῆναι αὐτῷ τὸν θεὸν λόγον, καὶ τὴν ψυχὴν ὡς προϋπάρξασαν, ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις λέγει ἢ ἔχει, πᾶσι τοῖς ἐπουρανίοις τάγμασιν ἐξομοιωθῆναι τὸν τοῦ θεοῦ λόγον, γενόμενον τοῖς χερουβὶμ χερουβίμ, καὶ τοῖς σεραφὶμ σεραφίμ, καὶ πάσαις ἁπλῶς ταῖς ἄνω δυνάμεσιν ἐξομοιωθέντα, ἀνάθεμα ἔστω.

D Εἴ τις λέγει ἢ ἔχει, ἐν τῇ ἀναστάσει σφαιροειδῆ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγείρεσθαι σώματα, καὶ οὐχ ὁμολογεῖ ὀρθίους ἡμᾶς ἐγείρεσθαι, ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις λέγει οὐρανὸν καὶ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἀστέρας καὶ ὕδατα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν ἐμψύχους καὶ ὑλικάς εἶναι τινὰς δυνάμεις, ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις λέγει ἢ ἔχει, ὅτι ὁ δεσπότης Χριστὸς ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι σταυρωθήσεται ὑπὲρ δαιμόνων, καθὰ καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἀνάθεμα ἔστω.

E Εἴ τις λέγει ἢ ἔχει, ἢ πεπερασμένην εἶναι τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν, καὶ τοσαῦτα αὐτὸν δημιουργῆσαι, ὅσων περιδράξασθαι, ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις λέγει ἢ ἔχει, πρόσκαιρον εἶναι τὴν τῶν δαιμόνων καὶ ἀσεβῶν ἀνθρώπων κόλασιν, καὶ τέλος κατά τινα χρόνον αὐτὴν ἕξειν, ἤγουν ἀποκατάστασιν γενέσθαι δαιμόνων ἢ ἀσεβῶν ἀνθρώπων, ἀνάθεμα ἔστω.

Ἀνάθεμα καὶ Ὠριγένει τῷ καὶ Ἀδαμαντίῳ τῷ ταῦτα ἐκθεμένῳ μετὰ τῶν μυσαρῶν αὐτοῦ καὶ ἐπικαταράτων ἐναγῶν τε δογμάτων, καὶ παντὶ προσώπῳ φρονοῦντι ταῦτα, ἢ ἐκδικοῦντι, ἢ * κατά τι παντελῶς ἐν οἱῳδήποτε χρόνῳ τούτων ἀντιποιεῖσθαι τολμῶντι.

* κατά τινα τρόπον

Ex quarto eiuſdem libri volumine.

Quòd pro dæmonibus etiam oportet Chriſtũ crucifigi, idq. ſæpenumero per ſæcula futura. Atqui ſi vel de paſſione ipſa quæſtionẽ quis moneat, audacter profecto videbitur circa loca cæleſtia id quærere. Verum ſi in cæleſtibus ſunt ſpiritualia nequitiæ, ſicut certe hic non erubeſcimus fateri crucifixum ad demolienda, quæ patiendo demolitus eſt; ita ibi quoque ſimile fieri concedentes, & reliqua vſque ad totius ſæculi conſummationem nihil formidabimus.

Ex eodem libro.

Quis ſana mente ſtatuat primum, & ſecundũ, & tertium diem, veſpereq. & mane fuiſſe ſine ſole, luna, & ſtellis?

His igitur ita ſe habentibus, factisq. omnibus palam Origenis blaſphemijs, anathematiſmum in ipſum ſic fieri conuenit.

Si quis dicit aut ſentit, præexiſtere hominum animas, vtpote quæ antea mentes fuerint, & ſanctæ virtutes, ſatietatemq. cepiſſe diuinæ contemplationis, & in deterius conuerſas eſſe, atque idcirco refrixiſſe à Dei charitate, & inde ψυχὰς Græce, id eſt, animas eſſe nuncupatas, demiſſasq. eſſe in corpora ſupplicij cauſa: anathema ſit. I.

Si quis dicit aut ſentit, Domini animam prius extitiſſe, atque vnitam fuiſſe Deo Verbo ante incarnationem & generationem ex Virgine: anathema ſit. II.

Si quis dicit aut ſentit, primùm conformatũ eſſe corpus Domini noſtri IESV Chriſti in vtero beatæ Virginis, ac poſtea vnitum ei eſſe Deũ Verbum, & animam, vtpote quæ ante fuiſſet: anathema ſit. III.

Si quis dicit aut ſentit, omnibus cæleſtibus ordinibus aſſimilatum eſſe Deum Verbum, Cherubimq. factum eſſe ipſis Cherubim, & Seraphim ipſis Seraphim, ac omnibus plane ſupernis virtutibus ſimilem eſſe factum: anathema ſit. IV.

Si quis dicit aut ſentit, in reſurrectione corpora hominum orbiculata ſuſcitari, nec confitetur, nos ſuſcitari rectos: anathema ſit. V.

Si quis dicit cælum, & ſolem, & lunam, & ſtellas, & aquas quæ ſuper cælos ſunt, animatas & materiales eſſe quaſdam virtutes: anathema ſit. VI.

Si quis dicit aut ſentit, Dominum Chriſtum in futuro ſæculo crucifixum iri pro dæmonibus, ſicuti & pro hominibus: anathema ſit. VII.

Si quis dicit aut ſentit, vel finitam eſſe Dei poteſtatem, vel eum tanta feciſſe, quanta comprehendere potuit: anathema ſit. VIII.

Si quis dicit aut ſentit, ad tempus eſſe dæmonum & impiorum hominum ſupplicium, eiusq. finem aliquando futurum, ſiue reſtitutionem & redintegrationem fore dæmonum aut impiorũ hominum: anathema ſit. IX.

Anathema & Origeni, qui & Adamantius, qui hæc expoſuit vnà cum nefaria atque execrabili ſceleſtaq. eius doctrina, & cuiuis qui ea ſentiat, aut defendat, aut vllo modo prorſus quocumque tempore tueri præſumat.

Γράμ-

Littera Iuſtiniani Imperatoris ad ſanctam Synodum CP. de Origene & ſectatoribus eius.

Ex Georg. Cedreno ad annū xxv. Iuſtiniani Imp.

STudium oostrum fuit & eſt, ſanctam Dei & Apoſtolieam Eccleſiam à turbis ſecuram cuſtodire, pro vt par eſt: & ea quæ quocumque modo contra orthodoxam Fidem enaſeuntur, eondemnare. Cum ergo compertum habeamus, eſſe Hieroſolymis quoſdam nimirū monachos, qui Pythagoræ, Platonis, Origenisq. Adamantij impios errores ſectentur ae doceant; exiſtimauimus curam & inquiſitionem de ijs adhibendam, ne ij tandem Paganicis & Maoiehaicis ſuis impoſturis multos perdant. Dieunt enim (vt de multis pauca commemoremus) mentes fuiſſe prorſus & numeri & nominis expertes: omniaq. rationalia vnum eſſe identitate ſubſtantiæ & operationis, & virtute apud Deum Verbum per vnitionem & eognitionem. Has vero mentes vbi ſuſceperiot iuxta vniuſeuiuſque eaptum ſatietatem diuinæ dilectionis & contemplationis, per mutationem ipſarum in deterius, vel craſſiora, vel tenuiora eorpora induere, & nomina ſortiri, ac inde eæleſtes & adminiſtras ſubſtitiſſe virtutes. Immo & ſolem, & lunam, & ſtellas, vtpote quæ & ipſa io rationabilium vnitate ſiot, ex mutatione in deterius facta, hoc eſſe cœpiſſe quod ſunt. Ea vero rationalia, in quibus magis Dei amor refrixerit, ψυχαί, hoc eſt, animas nuncupari, & craſſioribus, qualia noſtra ſunt corpora, immitti. Quæ autem ad extremum peruerſitatis venerint, ea frigidis ac ealiginoſis inſeri corporibus, & dæmones fieri & nuncupari. ac proinde ex Augelico quidem ſtatu fieri animalem, ex animali vero dæmoniacum & humanum. Vnam autem dumtaxat mentem, ex tota vnitate rationalium, imperturbatam perſtitiſſe, & immotam à dilectione diuina & contemplatiooe, eamq. fuiſſe Chriſtum regem, Deum & hominem. Affirmant etiam, corpora penitus interire: ipſo Domino primùm, deinde reliqois omnibus ſuū corpus abijcientibus. & quòd rurſum omnes redeuntes ad ipſam vnitatē, mētes fiunt, iuxta illud eſſe quod prius habebāt: ac videlicet ipſum etiam diabolum reſtituendum eſſe, & reliquos dæmones in ipſam vnitatem, atque impios & nefarios homines vnà cū diuinis ae Deo plenis viris, cæleſtibusq. virtutibus; eodemq. modo, quo & Chriſtus, eum Deo eſſe vniendos, ſicuti & prins vniti crant. atqne adeo Chriſtū plane nihil à reliquis ratione præditis differre, neqne ſubſtantia, neque cognitione, neque virtute, neque operatione. Pythagoras etenim principiū omnium rerū, vnitatem eſſe dixit: & rurſum Pythagoras & Plato multitudinē quandam animarum incorporearum eſſe dicentes, dieunt etiam, quòd ſi in peccatum aliquod incideriot, in pœnam demittuntur in corpora. Quocirca Plato corpus appellauit δέμας, hoc eſt, vinculum, & σῆμα, hoc eſt, ſepulchrum, eo quòd anima in ipſo corpore

Γράμμα τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον περὶ Ὠριγένους, καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ.

ΣΠουδὴ γέγονεν ἡμῖν, καὶ ἔστιν ἀτάραχον τὴν ἁγίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν διαφυλάττεσθαι, ὡς δίκαιον· καὶ τὰ ὁπωσοῦν ἀναφυόμενα τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει ἐναντία κατακρίνεσθαι. ἐπεὶ τοίνυν διεγνώσθη ἡμῖν, ὥς τινες ἐν Ἱεροσολύμοις εἰσὶ μοναχοὶ δῆθεν, Πυθαγόρᾳ καὶ Πλάτωνι καὶ Ὠριγένει τῷ Ἀδαμαντίῳ, καὶ τῇ τούτων δυσσεβείᾳ καὶ πλάνῃ κατακολουθοῦντες καὶ διδάσκοντες, δεῖν ᾠήθημεν φροντίδα καὶ ζήτησιν ποιήσασθαι περὶ τούτων, ἵνα μὴ πλέον διὰ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Μανιχαϊκῆς ἀπάτης αὐτῶν πολλοὺς ἀπολέσωσι· λέγουσι γάρ, ἵνα ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγα μνημονεύσωμεν, ὅτι νόες ἦσαν δίχα παντὸς ἀριθμοῦ τε καὶ ὀνόματος, ὡς ἑνάδα πάντων εἶναι τῶν λογικῶν τῇ ταυτότητι τῆς οὐσίας καὶ ἐνεργείας, καὶ τῇ δυνάμει τῇ πρὸς τὸν θεὸν λόγον ἑνώσει τε καὶ γνώσει. καὶ ὡς κόρον αὐτῶν λαμβανόντων τῆς θείας ἀγάπης καὶ θεωρίας κατ᾽ ἀναλογίαν, ἐπὶ τὸ χεῖρον τῆς ἑκάστου τροπῆς λεπτομερέστερα ἢ καὶ παχύτερα σώματα ἀμφιάσασθαι, καὶ ὀνόματα κληρώσασθαι· κἀντεῦθεν τὰς οὐρανίας καὶ λειτουργικὰς ὑποστῆναι δυνάμεις. ἀλλὰ μὴν καὶ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας, καὶ αὐτὰ τῆς τῶν λογικῶν ἑνάδος ὄντα, ἐκ τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπῆς τοῦτο γεγενῆσθαι, ὅπερ εἰσί. τὰ δὲ ἐπὶ πλέον τῆς θείας ἀγάπης ἀποψυγέντα λογικὰ ψυχὰς ὀνομασθῆναι, καὶ σώμασι παχυτέροις τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς ἐμβληθῆναι. τὰ δὲ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς κακίας ἐληλακότα ψυχροῖς καὶ ζοφεροῖς ἐνδεθῆναι σώμασι, καὶ δαίμονας ὀνομασθῆναι γινόμενα. καὶ ὅτι ἐξ ἀγγελικῆς μὲν καταστάσεως ψυχικὴ γίνεται κατάστασις· ἐκ δὲ τῆς ψυχικῆς δαιμονιώδης τε καὶ ἀνθρωπίνη. ἕνα δὲ μόνον νοῦν ἐκ πάσης τῆς ἑνάδος τῶν λογικῶν ἀκλόνητον μεῖναι, καὶ ἀκίνητον τῆς θείας ἀγάπης καὶ θεωρίας, ὃς καὶ Χριστὸς βασιλεὺς θεὸς καὶ ἄνθρωπος γεγονέναι. καὶ ὅτι παντελής ἐστι τῶν σωμάτων ἀναίρεσις, αὐτοῦ τοῦ κυρίου πρώτου ἀποτιθεμένου τὸ ἴδιον σῶμα, καὶ τῶν λοιπῶν ἁπάντων. καὶ ὅτι ἀνακομίζονται πάλιν ἅπαντες εἰς τὴν αὐτὴν ἑνάδα, καὶ γίνονται νόες, καθὰ καὶ ἐν τῇ προϋπάρξει ἐτύγχανον· ἀποκαθισταμένου δηλονότι καὶ αὐτοῦ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων εἰς τὴν αὐτὴν ἑνάδα, καὶ τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀθέων ἀνθρώπων μετὰ τῶν θείων καὶ θεοφόρων ἀνδρῶν, καὶ τῶν οὐρανίων δυνάμεων· καὶ τὴν αὐτὴν ἑξόντων ἕνωσιν πρὸς τὸν θεόν, ὁποίαν ἔχει καὶ ὁ Χριστός, καθὼς καὶ προϋπῆρχον. ὡς μηδεμίαν εἶναι διαφορὰν τῷ Χριστῷ πρὸς τὰ λοιπὰ λογικὰ παντελῶς, οὔτε τῇ οὐσίᾳ, οὔτε τῇ γνώσει, οὔτε τῇ δυνάμει, οὔτε τῇ ἐνεργείᾳ. ὁ γάρ τοι Πυθαγόρας ἀρχὴν τῶν πάντων ἔφησεν εἶναι τὴν μονάδα· καὶ πάλιν Πυθαγόρας καὶ Πλάτων δῆμόν τινα ψυχῶν ἀσωμάτων εἰπόντες, καὶ τὰς ἁμαρτίᾳ τινὶ περιπεσούσας τιμωρίας χάριν εἰς σώματα καταπέμπεσθαι λέγουσιν. ὅθεν ὁ Πλάτων δέμας τὸ σῶμα, καὶ σῆμα ἐκάλεσεν, ὡς οἱονεὶ τῆς ψυχῆς ἐν τούτῳ δεδεμένης καὶ τε-

θαμμέ-

A δεδεμένης. εἶτα περὶ τῆς ἐσομένης κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως τῶν ψυχῶν αὖθις φησίν· ἡ μὲν παιδεραστήσαντος, καὶ *κακῶς βιώσαντος μετὰ φιλοσοφίας ψυχὴ τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετεῖ ἔσται κολασθεῖσα, καὶ οὕτω πτερωθεῖσα τῷ τρισχιλιοστῷ ἔτει ἐκβάλλεται καὶ ἀπέρχεται. αἱ δ' ἄλλαι ὁπόταν τόνδε τὸν βίον τελέσωσι, αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιωτήρια ἐλθοῦσαι δίκην ἄγει καὶ λόγον τίνουσιν, αἱ δ' εἰς οὐρανόν τινα τόπον κουφισθεῖσαι ὑπὸ τῆς δίκης διάγουσιν ἀξίως, καθὼς ἐβίωσαν. οὗ τὴν ἀτοπίαν τοῦ λόγου καταμαθεῖν ῥᾴδιον· τίς γὰρ αὐτὸν ἐδίδαξε τὰς τῶν ἐτῶν περιόδους καὶ χιλιάδας; καὶ ὅτι χιλίων διεληλυθότων ἐτῶν, τόπον τῶν ψυχῶν ἑκάστη εἰς τὸν ἴδιον τόπον ἀπέρχεται; B τὰ δὲ μεταξὺ τούτων οὐδὲ τοῖς ἄγαν ἀσελγεστάτοις ἥρμοττε λέγειν, μήτοι γε φιλοσόφῳ τοιούτῳ. τοὺς γὰρ τὴν ἀκραιφνῆ πολιτείαν κατωρθωκότας τοὺς ἀκολάστους καὶ παιδεραστὰς συνέζευξε, καὶ τούτους κἀκείνους τῶν αὐτῶν ἔφησεν ἀπολαύσεσθαι. Πυθαγόρας τοίνυν καὶ Πλάτων καὶ Πλωτῖνος, καὶ οἱ τῆς ἐκείνων συμμορίας ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχὰς συνομολογήσαντες, προϋπάρχειν ταύτας ἔφησαν τῶν σωμάτων, καὶ δῆμον εἶναι ψυχῶν, καὶ τὰς πλημμελούσας εἰς σώματα καταπέμπεσθαι, ὡς ἔφην. C καὶ τοὺς μὲν *πικροὺς εἰς πονηρούς, τοὺς δ' ἁρπακτικοὺς εἰς λύκους, τοὺς δ' δολεροὺς εἰς ἀλώπεκας, τοὺς δ' θηλυμανεῖς εἰς ἵππους. ἡ δ' ἐκκλησία τοῖς θείοις ἑπομένη λόγοις, φάσκει τὴν ψυχὴν συνδημιουργηθῆναι τῷ σώματι, καὶ οὐ τὸ μὲν πρότερον, τὸ δ' ὕστερον κατὰ τὴν Ὠριγένους φρενοβλάβειαν. διὰ ταῦτα γοῦν τὰ πονηρὰ καὶ ὀλέθρια δόγματα, μᾶλλον δὲ ληρήματα, προτρέπομεν τοὺς ὁσιωτάτους ὑμᾶς, εἰς ἓν συνηγμένους ἐπιμελῶς ἐντυχεῖν τῇ ὑποτεταγμένῃ ἐκθέσει. καὶ ἕκαστον τῶν αὐτοῦ κεφαλαίων κατακρῖναί τε καὶ ἀναθεματίσαι μετὰ τοῦ δυσσεβοῦς Ὠριγένους, καὶ πάντων τῶν τὰ τοιαῦτα φρονούντων, ἢ φρονησόντων εἰς τέλος.

* ἄδικως

** ἴσ. ὀκνηροὺς εἰς ὄνους.

Ἐν ὀνόματι θεοῦ καὶ πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Φιλόχριστος Ἰουστινιανὸς Ἀλαμανικὸς, Γοτθικὸς, Φραγγικὸς, Γερμανικὸς, Ἀντικὸς, Ἀλανικὸς, Οὐανδαλικὸς, Ἀφρικανὸς, εὐσεβὴς, εὐτυχὴς, ἔνδοξος, νικητὴς, τροπαιοῦχος, ἀεισέβαστος, αὔγουστος, ἅπαντι τῷ πληρώματι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας.

E Εἰδότες ὡς οὐδὲν οὕτω θεραπεύει τὸν φιλάνθρωπον θεὸν, ὡς τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν πάντας τοὺς χριστιανοὺς περὶ τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν, καὶ μὴ εἶναι σχίσματα ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ· ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα πᾶσαν πρόφασιν ἀναιροῦντες τοῖς σκανδαλιζομένοις, ἢ σκανδαλίζουσι τὴν τῆς ὀρθῆς πίστεως ὁμολογίαν, τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ κηρυττομένην, φανερὰν διὰ τοῦ παρόντος ἡδίκτου ποιήσασθαι, ὥστε τὸ καὶ τοὺς τὴν ὀρθὴν πίστιν ὁμολογοῦντας ἐν βεβαίῳ ταύτην φυλάττειν, καὶ

τοὺς

A quaſi vincta & ſepulta ſit. deinde de futuro iudicio, & retributione animarũ rurſus inquit: Anima illius qui vnà cum ſapientiæ ſtudio puerorũ amore & flagitioſa vita ſe polluit, per tres millenarias circuitiones pœnas luet: & ſic recuperatis alis [a] poſt annorum millia educitur & abit: reliquæ vero cum ex hac vita diſceſſerint, aliæ quidem ſub terra in iudicij locum delatæ pœnas ſimul & rationem dabunt: aliæ in cæleſtẽ quemdam locum per iudicium elatę, felicitate fruentur pro vitæ meritis. Eſt autem in promptu huius ſententiæ abſurditatẽ perſpicere. Quis enim eum docuit millenarias iſtas annorum conuerB ſiones, & quòd [a] poſt millium annorũ decurſum vnaquæque anima ad ſuũ perueniat locum? Quæ vero his interſerit, ne à procacibus ipſis quamuis libidinoſis, congruũ eſſet dici, ne dum à tali ac tanto philoſopho: quippe eos qui vitam puritate plenam ad extremum vſque duxerunt, cũ intemperantibus & puerorum amatoribus coniunxit, eiſdemq. bonis vtroſque frui dixit. Pythagoras ergo, & Plato, & Plotinus, alijq. horum ſectatores, qui vnico conſenſu animas immortales eſſe fatẽtur, eas corporibus priores affirmãt; & eſſe quamdam animarum multitudinem, & quæ delinquunt, in corpora demitti, vt dixi. & C pigrorum quidem animas abire in aſinos, rapacium vero in lupos, doloſorum in vulpes, mulierum amore furentium in equos. Sed Eccleſia diuinis adſtipulans ſcripturis, animam vnà cum corpore creatam affirmat, non alterum altero prius, vt væcordi Origeni viſum eſt. Propter has igitur nefarias & pernicioſas opiniones, immo potius nugas, vos hortamur, ò ſanctiſſimi Patres, vt in vnum collecti, ſubiectam expoſitionem diligenter perlegatis, & ſingula eius capita damnetis, & anathematizetis vnà cum Origene omnes qui idem ſentiunt, aut ſentient ad finem.

Plato in Phædro, poſt tria annorum millia

Plato, poſt tria millium annorum decurſum

Plato ibid.

D *CONFESSIO RECTAE FIDEI Iuſtiniani Imperatoris aduerſus tria Capitula.*

In nomine Dei & Patris, & vnigeniti ipſius Filij IESV Chriſti Domini noſtri, & ſancti Spiritus. Imperator Cæſar Chriſti amans, Iuſtinianos Alamanicus, Gotthicus, Francicus, Germanicus, Anticus, Alanicus, Vuandalicus, Africanus, pius, felix, inclytus, victor, triumphator, ſemper venerabilis, Auguſtus, vniuerſo cœtui catholicæ & Apoſtolicæ Eccleſiæ.

E SCientes quòd nihil aliud ſic poteſt miſericordem Deum placare, quàm vt omnes Chriſtiani vnum idemq. ſapiant in recta & immaculata Fide, nec ſint diſſenſiones in ſancta Dei Eccleſia: neceſſarium putauimus, omnem occaſionem intercimentes eis qui ſcandalizantur, vel qui ſcandalizant, rectæ Fidei confeſſionem, quæ in ſancta Dei Eccleſia prædicatur, præſenti Edicto facere manifeſtam: vt & illi qui rectam Fidem confitentur, firmiter eam cuſtodiant: & illi qui aduerſus

uerſus eam contendunt, diſcentes veritatem, feſtineut ſemetipſos vnire ſanctæ Dei Eccleſiæ.

Confitemur igitur credere in Patrem, & Filium, & Spiritum ſanctum, Trinitatem conſubſtantialem, vnam Deitatem, ſiue naturam & ſubſtantiam & virtutem & poteſtatē in tribus ſubſiſteutijs ſiue perſonis adorātes, in quibus baptizati ſumus, in quas credimus, & quibus confeſſionem dedimus, proprietates quidem ſeparantes, Deitatem autem vnientes. Vnitatem enim in Trinitate, & Trinitatem in vnitate adoramus, mirabilem habentem & diuiſionem & vnitionem: vnitatem quidem, ſecundum rationem ſubſtantiæ ſeu Deitatis: Trinitatem autem, ſecundum proprietates, vel ſubſiſtentias, ſiue perſonas. Diuiditur enim ſine diuiſione (vt ſic dicamus) & coniungitur diuiſe. Vnum enim eſt Deitas in tribus, & tria vnum, in quibus Deitas eſt: aut (vt ſubtilius dicamus) ipſa tria eſt Deitas, ª quæ tria Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus ſanctus, cùm vnaquæque perſona ſolū intelligitur, mente ſeparante inſeparabilia, & tria ª vnus Deus, cùm ſimul intelliguntur propter eamdem virtutem, eamdemq. naturam: quoniā oportet & vnum Deum confiteri, & tres ſubſiſtentias prædicare, ſeu tres perſonas, & vnamquamque cum ſua proprietate. Et vnitatem confitentes, confuſionem non facimus ſecundum Sabellium, dicentem, Trinitatem vnam eſſe perſonam ª trinomium, eumdem Patrem, & Filium, & Spiritum ſanctum: nec diuidentes proprietates, alienamus à Dei Patris ſubſtantia Filium & Spiritum ſanctum, ſecundum Arij furorem, in tres diuerſas naturas incidentes Deitatē. Vnus igitur Deus Pater, ex quo omnia: & vnus vnigenitus Filius, per quem omnia: & vnus Spiritus ſanctus, in quo omnia.

ª Deū vnumquodque, cùm

ª vnum Deū,

ª trinominem

Confitemur autem ipſum vnigenitum Filium Dei, Deum Verbum, ante ſæcula & ſine tempore ex Patre natum, non factum, in vltimis diebus propter nos & propter noſtram ſalutem deſcendiſſe de cælis, & incarnatum eſſe ex Spiritu ſancto, & ſancta glorioſa Dei genitrice ſemper virgine Maria, & natum ex ipſa, qui eſt Dominus IESVS Chriſtus, vnus de ſancta Trinitate, conſubſtantialis Deo Patri ſecundum Deitatem, & conſubſtantialis nobis idem ipſe ſecundum humanitatem, paſſibilis carne, impaſſibilis idem ipſe Deitate. Non enim alius quidam eſt præter Deum Verbum, qui paſſionem & mortem ſuſcepit: ſed ipſe impaſſibilis & ſempiternus Deus Verbum generationem carnis humanæ ſuſtinere dignatus, impleuit omnia. Ideo non alium Deū Verbum eſſe qui miracula operatus eſt, & alium Chriſtum qui paſſus eſt, cognoſcimus: ſed vnum eumdemq. Dominum noſtrum IESVM Chriſtū, Dei Verbum incarnatum, & hominem factum, & eiuſdē ipſius miracula & paſſiones, quas carne voluntarie ſuſtinuit, confitemur. Non enim homo aliquis pro nobis ſemetipſum dedit, ſed ipſe Deus Verbum, ſuum corpus pro nobis dedit, ne in hominem fides & ſpes noſtra ſit, ſed in ipſum Deum Verbum noſtram fidem habeamus.

A τοὺς πρὸς ταύτην φιλονεικοῦντας, μανθάνοντας τὴν ἀλήθειαν σπουδάσωσιν ἑνωθῆναι τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

Ὁμολογοῦμεν τοίνυν πιστεύειν εἰς πατέρα, καὶ υἱόν, καὶ ἅγιον πνεῦμα, τριάδα ὁμοούσιον, μίαν θεότητα, ἤτοι φύσιν καὶ οὐσίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἤγουν προσώποις δοξάζοντες, εἰς ἃ βεβαπτίσμεθα, εἰς ἃ πεπιστεύκαμεν, καὶ οἷς συντετάγμεθα, τὰς μὲν ἰδιότητας χωρίζοντες, ἑνοῦντες δὲ τὴν θεότητα. μονάδα γὰρ ἐν τριάδι, καὶ τριάδα ἐν μονάδι προσκυνοῦμεν, παράδοξον ἔχουσαν τὴν διαί-
B ρεσιν καὶ τὴν ἕνωσιν· μονάδα μὲν κατὰ τὸν τῆς οὐσίας ἤγουν θεότητος λόγον· τριάδα δὲ κατὰ τὰς ἰδιότητας, ἤγουν ὑποστάσεις ἤτοι πρόσωπα. διαιρεῖται γὰρ ἀδιαιρέτως, ἵν' οὕτως εἴπωμεν, καὶ συνάπτεται διῃρημένως. ἓν γὰρ ἐν τρισὶν ἡ θεότης, καὶ τὰ τρία ἕν, ἐν οἷς ἡ θεότης· ἢ τό γε ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἃ ἡ θεότης. θεὸν ἕκαστον, ἂν θεωρῆται μόνον τοῦ νοῦ χωρίζοντος τὰ ἀχώριστα· θεὸν τὰ τρία μετ' ἀλλήλων νοούμενα τῷ ταυτῷ τῆς * κινήσεως καὶ τῆς φύσεως· ἐπειδὴ χρὴ καὶ τὸν ἕνα θεὸν ὁμολογεῖν, καὶ τὰς τρεῖς ὑποστάσεις κηρύττειν, ἤγουν τρία πρόσωπα, καὶ ἑκάστην μετὰ τῆς ἰδιότητος. καὶ οὔτε
C τὴν ἕνωσιν * σύγχυσιν ἐργαζόμεθα κατὰ Σαβέλλιον, ἓν πρόσωπον τριώνυμον λέγοντα τὴν τριάδα, τὸν αὐτὸν πατέρα, καὶ υἱόν, καὶ ἅγιον πνεῦμα· οὔτε διαιροῦντες * ἀλλοτριοῦμεν τῆς τοῦ θεοῦ πατρὸς οὐσίας τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, κατὰ τὴν Ἀρείου μανίαν, εἰς τρεῖς διαφόρους οὐσίας κατατέμνοντες τὴν θεότητα. εἷς τοίνυν θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα· καὶ εἷς υἱὸς μονογενής, δι' οὗ τὰ πάντα· καὶ ἓν πνεῦμα ἅγιον, ἐν ᾧ τὰ πάντα.

* ἴσ. δυνάμεως

* ἴσ. ὁμολογοῦντες

* ἴσ. τὰς ἰδιότητας,

Ὁμολογοῦμεν δὲ αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ, θεὸν λόγον, τὸν πρὸ αἰώνων καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ πα-
D τρὸς γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου. καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς, ὅς ἐστι κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἷς τῆς ἁγίας τριάδος, ὁμοούσιος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, παθητὸς σαρκί, ἀπαθὴς ὁ αὐτὸς θεότητι. οὔτε γὰρ ἕτερός τις ἐστὶ παρὰ τὸν θεὸν λόγον ὁ τὸ πάθος καὶ τὸν θάνατον ἀναδεδεγμένος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀπαθὴς καὶ ἀΐδιος τοῦ θεοῦ λόγος γεννήσεως
E σαρκὸς ἀνθρωπίνης ἀνασχόμενος, τὰ πάντα πεπλήρωκε. διὸ οὐκ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον τὸν θαυματουργήσαντα, καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν τὸν παθόντα ἐπιστάμεθα· ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα, καὶ τοῦ αὐτοῦ τά γε θαύματα καὶ τὰ πάθη, ἅπερ ἑκουσίως ὑπέμεινε σαρκί, ὁμολογοῦμεν. οὔτε γὰρ ἄνθρωπός τις ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν δέδωκεν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ θεὸς λόγος τὸ ἴδιον σῶμα δέδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα μὴ εἰς ἄνθρωπον ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ᾖ, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν λόγον τὴν ἡμετέραν πίστιν ἔχωμεν.

καὶ θεὸν

καὶ θεὸν τοίνυν αὐτὸν ὁμολογοῦντες οὐκ ἀθετοῦμεν τὸ εἶναι αὐτὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ἄνθρωπον λέγοντες αὐτὸν οὐκ ἀρνούμεθα τὸ εἶναι αὐτὸν καὶ θεόν. εἰ γὰρ θεὸς μόνον ἦν, πῶς ἔπασχε; πῶς ἐσταυροῦτο, καὶ ἀπέθνησκεν; ἀλλότρια γὰρ ταῦτα θεοῦ· εἰ δὲ ἄνθρωπος μόνον, πῶς διὰ τοῦ πάθους ἐνίκα; πῶς ἔσωζε; πῶς ἐζωοποίει; ταῦτα γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἦν. νυνὶ δὲ ὁ αὐτὸς πάσχει, καὶ σώζει, καὶ διὰ τοῦ πάθους νικᾷ, ὁ αὐτὸς θεὸς ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος τὸ συναμφότερον, οὕτως ἓν ὡς ἑκάτερον εἰς μόνον. ὅθεν ἐξ ἑκατέρας φύσεως, τουτέστιν ἐκ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος ἕνα Χριστὸν σύνθετον λέγοντες, σύγχυσιν τῇ ἑνώσει οὐκ ἐπεισάγομεν. **B** καὶ ἐν ἑκατέρᾳ δὲ φύσει τουτέστιν ἐν θεότητι, καὶ ἀνθρωπότητι τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σαρκωθέντα, καὶ ἐνανθρωπήσαντα γινώσκοντες διαίρεσιν μὲν τινα, * ἀμερῶς, ἢ τομὴν οὐκ ἐπιφέρομεν τῇ μιᾷ αὐτοῦ ὑποστάσει· τὴν δὲ διαφορὰν τῶν φύσεων, ἐξ ὧν καὶ συνετέθη, σημαινόμεθα οὐκ ἀνῃρημένην διὰ τὴν ἕνωσιν, ἐπειδὴ ἑκατέρα φύσις ἐστὶν ἐν αὐτῷ. συνθέσεως γὰρ ὁμολογουμένης καὶ τὰ μέρη ἐν τῷ ὅλῳ ὑπάρχει, καὶ τὸ ὅλον ἐν τοῖς μέρεσι γινώσκεται. οὔτε γὰρ ἡ θεία φύσις εἰς τὴν ἀνθρωπίνην μετεβλήθη, οὔτε **C** δὲ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις εἰς τὴν θείαν ἐτράπη. νοουμένης δὲ μᾶλλον, καὶ ὑπαρχούσης ἑκατέρας ἐν τῷ τῆς ἰδίας φύσεως ὅρῳ τε καὶ λόγῳ πεπρᾶχθαι φαμὲν τὴν ἕνωσιν καθ᾽ ὑπόστασιν. ἡ δὲ καθ᾽ ὑπόστασιν ἕνωσις δηλοῖ, ὅτι ὁ θεὸς λόγος, τουτέστιν ἡ μία ὑπόστασις ἐκ τῶν τριῶν τῆς θεότητος ὑποστάσεων, οὐ προϋποστάντι ἀνθρώπῳ ἡνώθη, ἀλλ᾽ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς ἁγίας παρθένου ἐδημιούργησεν ἑαυτῷ ἐξ αὐτῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει σάρκα ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερᾷ, ὅπερ ἐστὶ φύσις ἀνθρωπίνη. ταύτην δὲ τὴν καθ᾽ ὑπόστασιν τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα ἕνωσιν διδάσκων ἡμᾶς καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος, λέγει· **D** ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλ᾽ ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών. διὰ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, τὴν τοῦ λόγου ὑπόστασιν ὑπάρχουσαν ἔδειξεν ἐν φύσει θεοῦ. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, μορφὴν δούλου ἔλαβε, φύσιν ἀνθρώπου, καὶ οὐχ ὑπόστασιν, ἤτοι προσώπῳ ἑνωθῆναι τὸν θεὸν λόγον ἐσήμανεν. οὔτε γὰρ εἶπε, τὸν ἐν μορφῇ δούλου ὑπάρχοντα ἔλαβεν· ἵνα μὴ προϋποστάντι ἀνθρώπῳ ἑνωθῆναι δείξῃ τὸν λόγον. καθὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος ἀσεβοῦντες ἐβλασφήμησαν σχετικὴν **E** τὴν ἕνωσιν λέγοντες. ἡμεῖς δὲ θείᾳ γραφῇ, καὶ τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἑπόμενοι ὁμολογοῦμεν, ὅτι ὁ θεὸς λόγος σὰρξ ἐγένετο, ὅπερ ἐστὶ καθ᾽ ὑπόστασιν ἑαυτῷ ἑνῶσαι φύσιν ἀνθρωπίνην. διὸ καὶ εἷς ὑπάρχει ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐν ἑαυτῷ ἔχων τὸ τέλειον τῆς θεϊκῆς φύσεως, καὶ τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· καὶ ὅτι μονογενὴς μὲν καὶ λόγος ὡς ἐκ θεοῦ πατρὸς γεννηθείς, καὶ πρωτότοκος δὲ ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς ὁ αὐτός, ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος. ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ θεοῦ υἱὸς ἀνθρώπου γέγονε, καὶ μείνας ὅπερ ἦν, οὐ μετα-

βαλὼν

* ἴσ. ἀνὰ μέρος

A Et Deum igitur eum confitentes, non abnegamus ipſum eſſe & hominem: & hominem dicentes eum, non abnegamus ipſum eſſe & Deũ. Si enim Deus tantummodo eſſet, quomodo patiebatur? quomodo crucifigebatur & moriebatur? Aliena enim iſta ſunt Deo. Sin autem homo ſolum, quomodo per paſſionem vincebat? quomodo ſaluos faciebat? quomodo viuificabat? Hæc enim ſupra hominis naturam erant. Nunc autem idem ipſe patitur, & ſaluos facit, & per paſſionem vincit, idem ipſe Deus, idem ipſe homo: * vtrumque tamquam vnum, vtrumque tamquam ſolum. Vnde ex vtraque natura, **B** id eſt, ex Deitate & humanitate vnum Chriſtum compoſitum dicentes, confuſionem vnitioni non introducimus. Et in vtraque autem natura, id eſt, in diuinitate & humanitate, vnum Dominũ noſtrum IESVM Chriſtum Dei Verbum incarnatum, & hominem factum cognoſcentes, diuiſionem quidem per partes, vel inciſionem non inferimus vni eius ſubſiſtentiæ: differentiam autem naturarum, ex quibus compoſitus eſt, ſignificamus non interemptam propter † vnitatem, quoniam vtraque natura in ipſo eſt. Cùm enim compoſitionem dicamus, neceſſe eſt confiteri & partes in toto eſſe, & totum in partibus **C** cognoſci. Nec enim diuina natura in humanam transmutata eſt, nec humana natura in diuinam conuerſa eſt. Magis autem intelligitur, quòd vtraque in proprietate & ratione ſuæ naturæ manente, facta eſt † vnitas ſecundum ſubſiſtentiam. Vnitas autem ſecundum ſubſiſtentiam ſignificat, quòd Deus Verbum, id eſt, vna ſubſiſtentia ex tribus Deitatis ſubſiſtentijs, non ante plaſmato homini vnitus eſt, ſed in vtero ſanctæ Virginis creauit ſibi ex ipſa in ſua ſubſiſtentia carnem animatam anima rationali & intellectuali, quod eſt natura humana. Hanc autem ſecundum ſubſiſtentiam † vnitatem Dei Verbi **D** ad carnem docens nos & diuinus Apoſtolus, dicit: Qui cùm in forma Dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt, æqualem ſe eſſe Deo: ſed ſemetipſum exinaniuit, formam ſerui accipiens. Per hoc enim quod dixit, Qui cùm in forma Dei eſſet, Verbi ſubſiſtentiam in natura Dei eſſe oſtendit: per hoc autem quod dixit, Formam ſerui accepit, naturæ hominis, & non ſubſiſtentiæ ſiue perſonæ, vnitum eſſe Deũ Verbum ſignificauit. Nec enim dixit, quòd eũ qui in forma ſerui erat, accepit: ne ante plaſmato homini vnitum eſſe Deum Verbum oſtenderet, ſicut Theodorus & Neſtorius impij blaſphemauerunt, affectualem **E** dicentes vnitatem. Nos autem ſequentes diuinas ſcripturas & ſanctos Patres, confitemur quòd Deus Verbum caro factus eſt, quod eſt ſecundum ſubſiſtentiam ſibi vnire naturam humanam: ideo & vnus eſt Dominus noſter IESVS Chriſtus, habens in ſemetipſo perfectionem diuinæ naturæ, & perfectionem naturæ humanæ. Et eſt vnigenitus quidem & Verbum, vtpote ex Deo Patre natus, & primogenitus autem in multis fratribus: idem ipſe cùm factus eſt homo (Filius enim Dei, filius hominis factus eſt) & manens quod erat, non transmutauit quod fa-

* ſimul vtrũque: ita vtrũ vtrumque, vt vtrũcus.

i. vnionem,

i. vnio

& s. sanct.

i. vnionem

Philip. 2. a

Ioan. 1.

Rom. 8.

ctus eſt. Vnde & dnas natiuitates eiuſdem ipſius vnigeniti Dei Verbi confitemur: ante ſæcula quidem ex Patre ineorporaliter nati, in vltimis autem diebus eiuſdem ipſius incarnati & * nati de ſancta glorioſa Dei genitriee & ſemper virgine Maria. Qui enim de Patre ſplenduit ſupra intellectũ, ex matre ortus eſt ſupra rationem. Et cùm Deus verus eſſet, factus eſt vere homo. Ideo proprie & vere Dei genitricem ſanctam glorioſam & ſemper virginem Mariam confitemur: non quia Deus Verbum initium ex ipſa aeeepit, ſed quòd in vltimis diebus vnigenitus Deus Verbum, qui ante ſæcula erat, incarnatus ex ipſa, immutabiliter homo factus eſt: & cùm inuiſibilis in ſuis eſſet, viſibilis factus eſt in noſtris: & cum impaſſibilis Deus eſſet, non dedignatus eſt paſſibilis eſſe homo; & immortalis, mortis legibus ſubiaeere. Iſtum, qui in Bethleem de ſemine Dauid natus eſt ſecundum earnem, & ſimilis factus hominibus, & crucifixus eſt pro hominibus ſub Pontio Pilato, prædicauerunt ſancti Apoſtoli ipſum eſſe Denm, ipſum hominem; ipſum filium Dei, ipſum filium hominis; ipſum de cælo, ipſum de terra; ipſum impaſſibilem, ipſum paſſibilem. Deus enim Verbum, qui natus eſt deſurſum ex Patre ineffabiliter, inenarrabiliter, incomprehenſibiliter, ſempiterne, ipſe in tempore naſeitur deorſum de virgine Maria, vt illi qui deorſum prius nati ſunt, deſurſum ſecundo naſeerentur, id eſt, ex Deo. Ipſe igitur matrẽ tantummodo habet ſuper terram, & nos tantummodo patrem habemus in cælo. Cum enim accepiſſet mortalem patrem hominum Adam, dedit hominibus ſuum Patrem immortalem, ſecundum hoc quod dicitur: Dedit eis poteſtatẽ filios Dei fieri. Vnde & mortẽ ſecundum carnẽ guſtat Filius Dei, propter carnalem ſuum patrem, vt filij hominis, vitæ eius participes fierent, propter ſuum ſecundum ſpiritum Patrem Deum. Ipſe igitur ſecundum naturam filius eſt Dei, nos autem ſecundum gratiam: & iterum ipſe ſecundnm diſpenſationem & propter nos filius fuit Adam, nos antem ſecundum naturam ſumus filij Adam. Pater enim eſt eius Deus ſecundum naturam, noſter autem ſecundum gratiam. Et Deus ei fuit ſecundum diſpenſationẽ, eo quòd homo factus eſt: noſter autem ſecundũ naturã Dominus eſt & Deus. Et ideo Deus Verbũ, qui eſt Filins Dei Patris, vnitus carni, factus eſt caro, vt homines vniti ſpiritui, fierent vnus ſpiritus. Ipſe igitur verus filius Dei, omnes nos indutus eſt, vt omnes induamur vnũ Deum. Et eſt etiã poſt incarnationem vnns de ſancta Trinitate, vnigenitus filius Dei Dominus noſter IESVS Chriſtus, compoſitus ex vtraque natura. Compoſitum antem Chriſtum confitemur, ſanctorũ Patrum doctrinam ſequentes. In myſterio enim Chriſti vnitas ſecundum compoſitionem, confuſionem & diuiſionem reijcit, & ſeruat quidem vtriuſque naturæ proprietatem; vnam autem ſubſiſtentiam ſeu perſonam Dei Verbi & cum carne oſtendit, & eſt vnus idemq. perfectus in

Dei-

Margin: * humanati &c.

Margin: Ioan. 1. b

A βαλεν ἐπεὶ γέγονεν· ὅθεν καὶ δύο γεννήσεις τοῦ αὐτοῦ μονογενοῦς θεοῦ λόγου ὁμολογοῦμεν, τὴν μὲν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ πατρὸς ἀσωμάτως, τὴν δὲ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας σαρκωθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. ὁ γὰρ ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐκ μητρὸς ἀνέτειλεν ὑπὲρ λόγον. καὶ ὢν θεὸς ἀληθὴς ἄνθρωπος γέγονεν ἀληθῶς. διὰ τοῦτο κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν θεοτόκον τὴν ἁγίαν ἔνδοξον καὶ ἀειπάρθενον Μαρίαν ὁμολογοῦμεν. οὐχ ὡς τοῦ θεοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν ἐξ αὐτῆς λαβόντος, ἀλλ᾽ ὅτι B ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ὁ πρὸ τῶν αἰώνων μονογενὴς θεὸς λόγος σαρκωθεὶς ἐξ αὐτῆς ἀτρέπτως ἐνηνθρώπησε· καὶ ἀόρατος ὢν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὁρατὸς γέγονεν ἐν τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς· καὶ ἀπαθὴς ὢν θεὸς οὐκ ἀπηξίωσε παθητὸς εἶναι ἄνθρωπος, καὶ ὁ ἀθάνατος νόμοις ὑποκεῖσθαι θανάτου. τοῦτον τὸν ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντα ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα, ὁμοιωθέντα ἀνθρώποις, καὶ σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου ἐκήρυξαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι αὐτὸν εἶναι θεόν, αὐτὸν ἄνθρωπον, αὐτὸν υἱὸν θεοῦ, αὐτὸν υἱὸν ἀνθρώπου, αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ, αὐτὸν ἀπὸ γῆς, C αὐτὸν ἀπαθῆ, αὐτὸν παθητόν. ὁ γὰρ γεννηθεὶς ἄνωθεν ἐκ τοῦ πατρὸς λόγος ἀρρήτως, ἀφράστως, ἀκαταλήπτως, ἀϊδίως, αὐτὸς ἐν χρόνῳ γεννᾶται κάτωθεν ἐκ παρθένου Μαρίας, ἵνα οἱ κάτωθεν πρότερον γεννηθέντες ἄνωθεν ἐν δευτέρῳ γεννηθῶσι, τουτέστιν ἐκ θεοῦ. αὐτὸς οὖν μητέρα μόνον ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡμεῖς πατέρα μόνον ἔχομεν ἐν οὐρανῷ. λαβὼν γὰρ τὸν θνητὸν πατέρα τῶν ἀνθρώπων τὸν Ἀδάμ, ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀθάνατον κατὰ τὸ λεγόμενον, δέδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι. D ὅθεν καὶ θανάτου κατὰ σάρκα γεύεται ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ διὰ τὸν σαρκικὸν αὐτοῦ πατέρα, ἵνα οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ζωῆς αὐτοῦ μεταλάβωσι διὰ τὸν κατὰ πνεῦμα αὐτῶν πατέρα τὸν θεόν. αὐτὸς οὖν κατὰ φύσιν υἱός ἐστι τοῦ θεοῦ, ἡμεῖς κατὰ χάριν. καὶ πάλιν αὐτὸς κατ᾽ οἰκονομίαν καὶ δι᾽ ἡμᾶς υἱὸς γέγονε τοῦ Ἀδάμ. ἡμεῖς δὲ κατὰ φύσιν ἐσμὲν υἱοὶ τοῦ Ἀδάμ. πατὴρ γὰρ αὐτοῦ ἐστιν ὁ θεὸς κατὰ φύσιν, ἡμῶν δὲ κατὰ χάριν· καὶ θεὸς αὐτοῦ γέγονε κατ᾽ οἰκονομίαν, διότι ἄνθρωπος. ἡμῶν δὲ κατὰ φύσιν δεσπότης ἐστὶ καὶ θεός. καὶ διὰ τοῦτο ὁ λόγος, ὅς ἐστιν υἱὸς τοῦ θεοῦ πατρός, ἑνωθεὶς σαρκὶ E γέγονε σάρξ, ἵνα οἱ ἄνθρωποι ἑνωθέντες τῷ πνεύματι γένωνται ἓν πνεῦμα. αὐτὸς οὖν ὁ ἀληθινὸς υἱὸς τοῦ θεοῦ τοὺς πάντας ἡμᾶς φορεῖ, ἵνα οἱ πάντες ἕνα φορέσωμεν θεόν· καὶ ἔστι καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν εἷς τῆς ἁγίας τριάδος ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς σύνθετος ἐξ ἑκατέρας φύσεως. σύνθετον δὲ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦμεν τῇ τῶν ἁγίων πατέρων ἀκολουθοῦντες διδασκαλίᾳ· ἐπὶ γὰρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ἡ κατὰ σύνθεσιν ἕνωσις τὴν σύγχυσιν καὶ διαίρεσιν ἀποβάλλεται. καὶ φυλάττει μὲν τὴν ἑκατέρας φύσεως ἰδιότητα, μίαν δὲ ὑπόστασιν, ἤτοι πρόσωπον τοῦ θεοῦ λόγου καὶ μετὰ τῆς σαρκὸς δείκνυσι, καὶ ἔστιν εἷς

καὶ

A καὶ ὁ αὐτὸς τέλειος ἐν θεότητι, καὶ τέλειος ἐν ἀνθρωπότητι, οὐχ ὡς ἐν δυσὶν ὑποστάσεσιν ἤτοι προσώποις, ἀλλ' ἐν θείᾳ φύσει καὶ ἀνθρωπίνῃ γνωριζόμενος· ἵνα εἷς ᾖ καθ' ἑκάτερα, τέλειος θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος ὁ αὐτὸς, ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ εἷς τῆς ἁγίας τριάδος συνδοξαζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. οὔτε γὰρ τετάρτου προσώπου προσθήκην ἐπεδέξατο ἡ ἁγία τριὰς καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας τριάδος θεοῦ λόγου. ταύτην τὴν καλὴν παρακαταθήκην, ἣν παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων εἰλήφαμεν, φυλάττομεν, ἐν ᾗ ζῶμεν, καὶ πολιτευόμεθα, καὶ ἣν συνέκδημον λάβοιμεν, εἰς πατέρα, καὶ B Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ ἅγιον πνεῦμα ὁμολογίαν. Ταῦτα οὕτως ὁμολογοῦντες πρὸς ταῖς ἄλλαις τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως διδασκαλίαις, καὶ τὸ εἰρημένον παρ' αὐτοῦ, μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην, δεχόμενοι ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἐκ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀνθρωπίνης εἷς Χριστὸς ἀπετελέσθη, καὶ οὐ μία φύσις, καθώς τινες κακῶς τὴν λέξιν ἐκλαμβάνοντες λέγειν ἐπιχειροῦσιν. ἀμέλει γοῦν καὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ, ὁσάκις μίαν φύσιν εἶπε τοῦ λόγου σεσαρκωμένην, ἐπὶ C τούτου τῷ τῆς φύσεως ὀνόματι ἀντὶ ὑποστάσεως ἐχρήσατο· καὶ ἐν οἷς λόγοις εἶπε ταύτην τὴν λέξιν, ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπήγαγε ποτὲ μὲν υἱὸν, ποτὲ δὲ λόγον, ἢ μονογενῆ· ἅπερ οὐ φύσεως, ἀλλ' ὑποστάσεως ἤτοι προσώπου ἐστὶ δηλωτικά. ἡ τοίνυν ὑπόστασις τοῦ λόγου σαρκωθεῖσα οὐ μίαν φύσιν, ἀλλ' ἕνα Χριστὸν σύνθετον ἀπετέλεσε τὸν αὐτὸν θεὸν καὶ ἄνθρωπον· θεὸν δὲ καὶ ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας μίαν φύσιν ἤτοι οὐσίαν ἐπ' αὐτοῦ λέγειν ἀσεβές· ἀδύνατον γὰρ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἤτοι οὐσίαν καὶ πρὸ αἰώνων εἶναι καὶ D ἐν χρόνῳ, ἢ ἀπαθῆ καὶ παθητὸν, ὅπερ ἐπὶ τῆς μιᾶς αὐτοῦ ὑποστάσεως ἤτοι προσώπου ὀρθῶς ὁμολογοῦμεν. ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν εἰρημένων τοῦ αὐτοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου ἀποδείξομεν τὴν περὶ τῆς εἰρημένης λέξεως σαφεστάτην αὐτοῦ διδασκαλίαν· ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ πρὸς Σούκενσον ἐπιστολῇ εἰπὼν μίαν φύσιν τοῦ λόγου σεσαρκωμένην, εὐθὺς ἐπήγαγεν. Οὐκοῦν ὅσον μὲν ἧκεν εἰς ἔννοιαν, καὶ εἰς γε μόνον τὸ ὁρᾶν τοῖς τῆς ψυχῆς ὄμμασι, τίνα τρόπον ἐνηνθρώπησεν ὁ μονογενὴς, δύο τὰς φύσεις εἶναί φαμεν τὰς ἑνωθείσας, ἕνα δὲ υἱὸν καὶ Χριστὸν καὶ κύριον τὸν τοῦ θεοῦ πατρὸς λόγον ἐνανθρωπήσαντα καὶ E σεσαρκωμένον. διὰ τούτων δὲ ὁ πατὴρ τὸν τρόπον τῆς ἐνανθρωπήσεως παραστῆσαι βουλόμενος, καὶ τὸ ἀδιαίρετον καὶ ἀσύγχυτον φυλάττων, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνελθουσῶν φύσεων ἔδειξε, καὶ ἕνα Χριστὸν ἐκήρυξεν, ἀλλ' οὐχὶ μίαν φύσιν θεότητος καὶ σαρκός. καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ πρὸς τὸν αὐτὸν Σούκενσον ἐπιστολῇ τὰ παραπλήσια διδάσκων [a] γράφει οὕτως. Εἰ μὲν γὰρ μίαν εἰπόντες τὴν τοῦ λόγου φύσιν σεσιγήκαμεν, οὐκ ἐπενεγκόντες τὸ, σεσαρκωμένην, ἀλλ' οἷον ἔξω θέντες τὴν οἰκονομίαν, ἦν αὐτοῖς τάχα που καὶ οὐκ ἀπίθανος ὁ λόγος προσποιουμένοις ἐρωτᾶν, ποῦ τὸ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι, ἢ τὸ πῶς ὑφέστηκεν ἡ καθ' ἡμᾶς οὐσία;

[a] λέγων

A Deitate, & perfectus in humanitate, non tamquam in duabus ſubſiſtentijs ſiue perſonis, ſed in diuina natura & humana cognoſcendus, vt vnus ſit vtraque, perfectus Deus & perfectus homo, idem ipſe Dominus noſter IESVS Chriſtus, vnus de ſancta Trinitate conglorificandus Patri & ſancto Spiritui. Nec enim quartæ perſonæ adiectionem ſuſcepit ſancta Trinitas & incarnato vno de ſancta Trinitate Deo Verbo. Iſtam igitur bonam traditionem, quam à ſanctis Patribus accepimus, cuſtodimus, in qua viuimus & conuerſamur, & quam, ab hac vita proficiſcentes, oramus nobiſcum habere, quæ eſt in B Patrem & Chriſtum filium Dei viui, & ſanctum Spiritum confeſſio.

Hæc ita confitentes ſuper alias ſancti Cyrilli de Fide recta doctrinas, & hoc quod dictum eſt ab ipſo, vnam naturam Dei Verbi incarnatam, ſuſcipientes, confitemur quòd ex diuina natura & humana vnus Chriſtus effectus eſt, & non vna natura, prout quidam male intelligentes dictionem, conantur dicere. Vnde & ipſe Pater, quoties vnam naturam dixit Verbi incarnatam, in hoc naturæ nomine pro ſubſiſtentia vſus eſt. Et in quibus libris dixit hanc dictionem, in ſequentibus ſæpius intulit, [b] & quando Filium, & quan- C do Verbum, aut vnigenitum, quæ non naturam, ſed ſubſiſtentiam ſeu perſonam ſignificant. Subſiſtentia igitur Verbi incarnata, non vnam naturam, ſed vnum Chriſtum compoſitum effecit, eumdem ipſum Deum & hominem. Eos autem qui Chriſtum Deum & hominem confitentur, vnam naturam ſiue ſubſtantiam ipſius dicere, impium eſt. Impoſſibile enim eſt, Dominum noſtrum IESVM Chriſtum ſecundum vnam eamdemq. naturam ſeu ſubſtantiam & ante ſæcula eſſe, & in tempore, aut impaſſibilem & paſſibilem: quod in vna ſubſiſtentia ſiue perſona eius recte confitemur. Ex ipſis autem dictis D eiuſdem ſancti Cyrilli oſtendemus de memorata dictione manifeſtam ipſius doctrinam. In prima enim ad Succeſſum epiſtola, cùm dixiſſet, vnam naturã Dei Verbi incarnatam, ſtatim intulit: Ergo quantum quidem ad intellectum pertinet, & ad videndum tantummodo oculis animæ, quemadmodum incarnatus eſt Vnigenitus, duas naturas vnitas eſſe dicimus, vnum autem filiũ, & Chriſtum, & Dominum, Dei Patris Verbum incarnatum, & hominem factum.] Per iſta autem Pater modum incarnationis volens manifeſtare, & indiuiſam & inconfuſam cuſtodiens vnitionem, & numerum naturarum quæ E conuenerunt, demonſtrauit, & vnum Chriſtum prædicauit, & non vnam naturam Deitatis & carnis. Et in ſecunda ad eumdem Succeſſum epiſtola ſimilia docens, ita ſcribit: Nam ſi quidem vnam dicentes Verbi naturam, tacuiſſemus, non inferentes incarnatam, ſed quaſi extra ponentes diſpenſationem; erat illis forſitan & veriſimilis ratio confingentibus interrogare, vbi perfectio in humanitate, vel quomodo [a] ſub-

[b] aliquando quidem filiũ, aliquando vero Verbum.

Poſt Concil. Epheſ. pag. 114.

Ibid. pag. 117.

[a] ſubſiſtit

ſiſtit humana noſtra ſubſtantia. Quoniam autem & perfectio in homanitate, & noſtræ ſubſtantiæ demonſtratio introdncta eſt, dicendo, incarnatã; eeſſent arundineam virgã ſibi ſupponentes. Eijcientem enim diſpenſationem, & abnegantem incarnatiooem, oportebat iuſte accuſari, auferentem à Filio perfectam humanitatem. Sin autem (vt dixi) incarnatum eſſe dicendo ipſum, manifeſta eſt & indubitabilis confeſſio, quòd factus eſt homo; nihil iam prohibet intelligere, quia cùm vnus ſit & ſolus filius Chriſtus, idē ipſe Deus eſt & homo, ſicut in Deitate perfectus, ita & in humanitate perfectus. Rectiſſime autem & nimis prudenter tua perfectio de ſalutari paſſione rationem exponit, non ipſum vnigenitum Filium Dei, ſecundnm quod intelligitur & eſt Deus, paſſum eſſe in ſua natura quæ ſunt corporis affirmans, magis autem paſſum eſſe terrena natura. Oportet enim oeceſſario vtraque ſeruari vni & vero Filio, & non pati ſecundnm Deitatem, & dici paſſum eſſe eumdem ipſum ſecundum humanitatem: ipſius enim paſſa eſt caro.] Et in tertio decimo cap. Scholiorum idem ſanctus Cyrillus ſimiliter reijciens eos, qui duos filios introducunt, & eos qui vnam dicunt naturam Deitatis & carnis Chriſti, ita ſcribit: Non diſcernendum vnum Dominum IESVM Chriſtum in hominem ſeparatim, & in Deum ſeparatim; ſed vnum eumdemq. Dominum IESVM Chriſtũ dicimus, naturarum ſcientes differentiam, & inconfuſas eas ſibi iouicem conſeruantes.] Si igitur (prout docet nos ſanctus Cyrillns) vnus eſt Dominus noſter IESVS Chriſtus, perfectus in Deitate, & perfectus idem ipſe in humaoitate, & non eſt paſſus diuina natura, ſed terrena, ſcit autem & naturarum differentiam, & quòd ioconfuſę ſibi inuicem io vna ſubſiſtentia conſeruantur: certum eſt, quòd eumdem ipſum in diuina natura & in humana dicit Pater cognoſci, & vtramque naturam io ipſo eſſe, ex quibus & compoſitus eſt. Et non aliquis ſic inſaniat, vt arbitretur eos recte ſapere, qui dicunt vnam eſſe naturam ſiue ſobſtantiam carnis & Deitatis Chriſti, eamdem & diuinam & terrenam, paſſibilem & impaſſibilem.

Quoniam antem & alio modo quidam oſtendere conantur, vnam eſſe naturam Deitatis & humanitatis Chriſti, exemplum hominis proponentes, & dicentes, quòd ſicut ex diuerſis naturis anima & corpore conſiſtens homo, vna natura dicitur, ſic & ex duabus naturis Deitatis & humanitatis Chriſtum dicentes, debemus vnam ipſius dicere naturam: illud ad eos dicemus, quòd homo quidem licet ex diuerſis conſtet, id eſt, anima & corpore, tamen ideo vna oatura dicitur, quoniam de omnibus ſubſiſtentijs ſiue perſonis, quæ ſub eadem ſpecie referuntor, communiter prædicatur. Licet enim vnaquæque ſubſiſtentia ſiue perſona, ſicut Petrus & Paulus, proprietatibus à ſe inuicem ſeparentur, ſed tamen non natura diuiduntur; ambo enim homines; & iterum nec anima ſine corpore, nec corpus ſine

A ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐν ἀνθρωπότητι τελειότης, καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας ἡ δήλωσις εἰσκεκόμισται διὰ τοῦ λέγειν, σεσαρκωμένην, παυσάσθωσαν καλαμίνην ῥάβδον ἑαυτοῖς ὑποστήσαντες. τοῦ γὰρ ἐκβάλλοντος τὴν οἰκονομίαν καὶ ἀρνουμένου τὴν σάρκωσιν ἦν τὸ ἐγκαλεῖσθαι δικαίως ἀφαιρουμένου τὸν υἱὸν τῆς τελείας ἀνθρωπότητος. εἰ δὲ ὡς ἔφην, ἐν τῷ σεσαρκῶσθαι λέγειν αὐτόν, σαφής ἐστι καὶ ἀναμφίβολος ὁμολογία τοῦ, ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος, οὐδὲν ἔτι κωλύει νοεῖν, ὡς εἷς ὑπάρχων καὶ μόνος υἱὸς ὁ Χριστός, ὁ αὐτὸς θεός ἐστι καὶ ἄνθρωπος, ὥσπερ ἐν θεότητι τέλειος, οὕτω καὶ ἐν ἀνθρωπότητι τέλειος. B ὀρθότατα δὲ καὶ πάνυ συνετῶς ἡ σὴ τελειότης τὸν περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους ἐκτίθησι λόγον, οὐκ αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ, καθὸ νοεῖται καὶ ἔστι θεός, πεπονθέναι εἰς ἰδίαν φύσιν τὰ σώματος ἰσχυριζομένη, πεπονθέναι δὲ μᾶλλον τῇ χοϊκῇ φύσει. δεῖ γὰρ ἀναγκαίως ἀμφότερα σώζεσθαι τῷ ἑνὶ καὶ κατ' ἀλήθειαν υἱῷ, τὸ καὶ μὴ πάσχειν θεϊκῶς, καὶ τὸ λέγεσθαι πεπονθέναι ἀνθρωπίνως, ἡ αὐτοῦ γὰρ πέπονθε σάρξ. Καὶ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ δὲ κεφαλαίῳ τῶν σχολίων ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις Κύριλλος ὁμοίως ἀποβαλλόμενος τούς τε δύο υἱοὺς εἰσάγοντας, τούς τε μίαν φύσιν λέγοντας C θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ, γράφει οὕτως. Οὐ διαιρετέον οὖν ἄρα τὸν ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἄνθρωπον ἰδικῶς, καὶ εἰς θεὸν ἰδικῶς, ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Ἰησοῦν Χριστὸν κύριον φαμὲν τὴν τῶν φύσεων εἰδότες διαφοράν, καὶ ἀσυγχύτους ἀλλήλαις τηροῦντες αὐτάς. εἰ τοίνυν, καθὼς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος, εἷς ἐστιν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τέλειος ἐν θεότητι, καὶ τέλειος ὁ αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι καὶ οὐκ ἔπαθε τῇ θείᾳ φύσει, ἀλλὰ τῇ χοϊκῇ φύσει, οἶδε δὲ καὶ τὴν τῶν φύσεων διαφοράν, καὶ τὸ ἀσυγ- D χύτους αὐτὰς ἀλλήλαις ἐν μιᾷ ὑποστάσει φυλάττεσθαι, δῆλον, ὅτι τὸν αὐτὸν ἐν τῇ θείᾳ φύσει, καὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ λέγει ὁ πατὴρ γνωρίζεσθαι, καὶ ἑκατέραν φύσιν ἐν αὐτῷ εἶναι, ἐξ ὧν καὶ συνετέθη. καὶ οὐκ ἄν τις οὕτω μανείη, ὡς ὀρθῶς νομίσαι φρονεῖν τοὺς λέγοντας μίαν εἶναι φύσιν, ἤτοι οὐσίαν σαρκὸς καὶ θεότητος τοῦ Χριστοῦ, τὴν αὐτὴν θείαν καὶ χοϊκήν, παθητὴν καὶ ἀπαθῆ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἑτέρωθεν κατασκευάζειν ἐπιχειροῦσί τινες τὸ μίαν εἶναι φύσιν τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ, τὸ τοῦ ἀνθρώπου παράδειγμα προβαλλόμενοι, καὶ λέγοντες, ὥσπερ ἐξ E ἑτεροφυῶν ψυχῆς καὶ σώματος συνεστὼς ὁ ἄνθρωπος μία φύσις λέγεται, οὕτω καὶ ἐκ δύο φύσεων θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τὸν Χριστὸν λέγοντες ὀφείλομεν μίαν φύσιν ἐπ' αὐτοῦ λέγειν· ἐκεῖνο πρὸς αὐτοὺς ἐροῦμεν, ὅτι ὁ μὲν ἄνθρωπος κἂν ἐκ διαφόρων συνέστηκε, τουτέστι ψυχῆς καὶ σώματος, ὅμως διὰ τοῦτο μία φύσις λέγεται, ἐπειδὴ κοινῶς κατὰ πασῶν τῶν ὑποστάσεων, ἤγουν προσώπων τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος ἀναγομένων κατηγορεῖται. εἰ καὶ τὰ μάλιστα γὰρ ἑκάστη ὑπόστασις ἤτοι πρόσωπον, οἷον Πέτρος καὶ Παῦλος, τοῖς ἰδιώμασιν ἀπ' ἀλλήλων διαχωρίζονται, ἀλλ' ὅμως οὐ τῇ φύσει διαιροῦνται, ἀμφότεροι γὰρ ἄνθρωποι· καὶ πάλιν οὔτε ψυχὴ χωρὶς σώματος, οὔτε σῶμα χωρὶς

ψυχῆς

ψυχῆς * ἀνθρωπότητος, ἀλλ' ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ἐδημιουργήθη. πᾶν δὲ κτίσμα, εἰ καὶ ἐκ διαφόρων συνέστηκεν, ἀλλ' οὖν μίαν ἐκείνην ἔχειν λέγεται φύσιν, καθ' ἣν παρὰ τοῦ θεοῦ ἐδημιουργήθη. ὁ δὲ Χριστὸς οὐχ οὕτως· οὔτε γὰρ μίαν φύσιν ἤγουν οὐσίαν δηλοῖ κοινῶς κατὰ πολλῶν ὑποστάσεων, ἤτοι προσώπων κατηγορουμένην, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος. εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, πολλοὶ Χριστοὶ εὑρεθήσονται, καθ' ὧν τὸ κοινὸν τῆς φύσεως κατηγορεῖται, ὅπερ καὶ λέγειν ἐστὶν ἀσεβές. ἀλλ' οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἐκ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ὁ Χριστὸς ἐδημιουργήθη, ἵνα τοῦτο ᾖ φύσις Χριστοῦ· ἀλλὰ θεὸς ὢν πρὸ αἰώνων ὁ λόγος, καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως ἤτοι οὐσίας ὑπάρχων τῷ πατρί, καὶ δημιουργὸς ἁπάντων, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἀνθρώπου φύσιν καθ' ὑπόστασιν ἑνώσας ἑαυτῷ, γέγονεν ἄνθρωπος, μὴ ἐκστὰς τοῦ εἶναι θεός. ἔστιν οὖν ὁ Χριστὸς μία ὑπόστασις, ἤτοι πρόσωπον, καὶ ἔχει τὸ τέλειον ἐν ἑαυτῷ τῆς τε θείας καὶ ἀκτίστου φύσεως, καὶ τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης καὶ κτιστῆς φύσεως. πῶς οὖν, ἐν ᾧ δύο φύσεις γνωρίζονται ἄκτιστος καὶ κτιστή, ἐπὶ τούτου μίαν φύσιν ἤτοι οὐσίαν λέγεσθαι δυνατόν; εἰ γὰρ καὶ μία ὑπόστασις ἤτοι πρόσωπον ὁ Χριστός, ἀλλ' ὁμοούσιος τῷ πατρὶ θεῷ, καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτός, οὐ μὴν κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν, ἤτοι οὐσίαν· εἰ δὲ μία φύσις ἤτοι οὐσία ἦν Χριστός, ἢ ἄσαρκος ὢν μόνῳ τῷ θεῷ καὶ * πνεύματι ἐστὶν ὁμοούσιος, ἐπειδὴ μία τῆς θεότητος οὐσία, ἤτοι φύσις· ἢ ψιλὸς ὢν ἄνθρωπος, μόνοις ἡμῖν ἐστὶν ὁμοούσιος, ἐπειδὴ μία φύσις τῆς ἀνθρωπότητος· ἢ τραπείσης ἑκατέρας φύσεως * ἑτεροφυὴς ἐστὶν ἀποτέλεσμα παρὰ τὰς συνελθούσας, καὶ κατ' αὐτοὺς οὔτε θεὸς ἔμεινεν, οὔτε ἄνθρωπος γέγονεν ὁ Χριστός· καὶ διὰ τοῦτο οὔτε τῷ πατρί, οὔτε ἡμῖν ἐστὶν ὁ αὐτὸς ὁμοούσιος. τὸ δὲ οὕτω φρονεῖν πάσης πεπλήρωται ἀσεβείας. καὶ ταῦτα λέγομεν οὐκ ἀγνοοῦντες, ὅτι καί τινες τῶν ἁγίων πατέρων τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὑποδείγματι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ἐχρήσαντο· ἀλλ' ἐκεῖνοι μέν, ἵνα δείξωσιν, ὅτι καθάπερ ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος εἷς ἀποτελεῖται, καὶ οὐχὶ δύο ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐκ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος συντεθεὶς εἷς ἐστι, καὶ οὐκ εἰς δύο Χριστοὺς, ἢ δύο υἱοὺς μερίζεται. οὗτοι δὲ τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὑποδείγματι κέχρηνται, ἵνα μίαν φύσιν ἤτοι οὐσίαν θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ εἰσάγωσιν, ὅπερ ἀπεδείξαμεν ἀλλότριον εἶναι τῆς εὐσεβείας. ἀλλὰ διὰ τούτου ἐλεγχόμενοι, ὡς παρὰ τὴν ὀρθὴν τῶν πατέρων διδασκαλίαν ἀναπλάττουσιν ἐν ἑαυτοῖς μίαν φύσιν, ἤτοι οὐσίαν θεότητος καὶ σαρκός, ἐφ' ἕτερα μεταβαίνουσι λέγοντες, μὴ δεῖν ἀριθμὸν φύσεων ἐπὶ Χριστοῦ λέγειν, ὡς τοῦ ἀριθμοῦ διαίρεσιν εἰσάγοντος. ἴστωσαν τοίνυν ὅτι ὁ ἀριθμὸς ὅταν μὲν ἐπὶ διαφόρων προσώπων ἢ ὑποστάσεων λέγεται, τῶν πραγμάτων αὐτῶν τὴν ἀνὰ μέρος ἔχει διαίρεσιν, οἷον, ὡς ἐπὶ δύο ἢ πλειόνων ἀνθρώπων· ὅταν δὲ ἐπὶ ἑνουμένων πραγμάτων, τηνικαῦτα μόνῳ λόγῳ καὶ θεωρίᾳ, οὐ μὴν αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔχει

* ἀνθρωπί- νης, l.

* πατρὶ l.

* ἑτεροφυὲς τι l.

A anima homo eſt, ſed ex eo quod non erat, ad hoc quod eſt, ex anima & corpore creatus eſt. Vnaquęque autem creatura licet ex diuerſis conſtet, ſed tamen vnam illam habere dicitur naturam, ſecundum quam à Deo creata eſt. Chriſtus autem non ſic: nec enim vnam naturam ſiue ſubſtantiam ſignificat, quæ communiter de plurimis ſubſiſtentijs ſiue perſonis prædicatur, ſicut homo. Si enim hoc eſſet, multi Chriſti inuenirentur, ° in quibus cōmunitas vnius naturæ prędicabitur; quod & dicere impium eſt. Sed neque ab initio ex Deitate & humanitate, ſicut homo ex anima & corpore, Chriſtus creatus eſt, vt B hoc ſit natura Chriſti: ſed cum Deus eſſet ante ſæcula Verbum, & eſſet eiuſdem naturæ ſiue ſubſtantiæ cū Patre, & creator omnium, in vltimis diebus hominis naturam ſecundū ſubſiſtentiam ſibi vniens, factus eſt homo manens Deus.

° de

Eſt igitur Chriſtus vna ſubſiſtentia, ſiue perſona, & habet in ſemetipſo perfectionem diuinæ & increabilis naturæ, & perfectionem humanæ & creabilis naturæ. Quomodo igitur, in quo duæ naturæ cognoſcuntur, increabilis & creabilis, in eo vnam naturam ſiue ſubſtantiam dici poſſibile eſt? Licet enim vna ſubſiſtentia ſiue perſona Chriſtus ſit, ſed conſubſtantialis Deo Patri, & C conſubſtantialis nobis idem ipſe eſt, non tamen ſecundum vnam eamdemq. naturam, ſeu ſubſtantiam. Sin autem vna natura ſiue ſubſtantia eſſet Chriſtus, aut ſine carne eſt, & ſoli Deo ° Patri conſubſtantialis, quoniam vna Deitatis ſubſtantia ſiue natura eſt: aut purus homo exiſtens, nobis eſt ſolum conſubſtantialis, quoniam vna natura humanitatis eſt: aut immutata vtraque natura, alteram effecit naturam, præter eas quæ conuenerunt, & ſecundum illos neque Deus manſit, neque homo factus eſt Chriſtus; & ideo neque Patri, neque nobis idem ipſe conſubſtantialis eſt. Sic autem ſapere, omni plenum eſt im- D pietate. Et iſta dicimus, non ignorantes quòd & quidam ſanctorum Patrum hominis exemplo in myſterio Chriſti vſi ſunt: ſed illi quidem vt oſtenderent, quòd ſicut homo ex anima & corpore vnus efficitur, & non duo homines; ſic & Chriſtus ex Deitate & humanitate compoſitus, vnus eſt, non in duos Chriſtos vel in duos filios diuidendus. Iſti autem hominis exemplo vtuntur, vt vnam naturam ſiue ſubſtantiam Deitatis & humanitatis Chriſti introducant: quod demonſtrauimus alienum eſſe pietatis. Sed cùm per hæc conuincuntur, quòd præter rectam Patrum doctrinam ſibi confingunt vnam naturam E ſeu ſubſtantiam Deitatis & carnis, ad alia tranſeunt, dicentes non oportere numerum naturarum in Chriſto dicere, vtpote numero diuiſionē introducēte. Sciant igitur, quòd numerus quando in diuerſis perſonis, ſiue ſubſiſtentijs dicitur, rerum ipſarum per partes habet diuiſionem, ſicut in duobus vel etiam pluribus hominibus: quando autem in rebus vnitis, tunc ° verbo ſolo & intellectu, non tamen ipſarum rerum habet diui-

° & Spiritui, Gr.

° ratione ſola

diuiſionem, ſicut in vna ſubſiſtentia hominis ex anima & corpore conſtituta. Duæ enim & hic naturæ intelliguntur, altera animæ, & altera corporis: & tamen non propter hoc in duos homines diuiditur, ſed vnum ſcimus hominem eſſe, & vnam ſubſiſtentiam eius. Et in myſterio igitur Chriſti facta vnitione, licet diuerſa intelligantur quæ vnita ſunt, ſed non ipſa re & per partes à ſe innicem ſeparantur ea, ex quibus Dominus noſter IESVS Chriſtus compoſitus eſt: differentiam tamen conſiderantes, & hanc ſignificare volentes, numerum aſſumimus, & duas in Chriſto naturas eſſe dicimus: nec ideo vnus Chriſtus in duos Chriſtos, vel in duos filios diuiditur. Et teſtimonium præſtat noſtris dictis ſanctus Gregorius Theologus, ſcribens in primo libro ad Cledonium ſic: Si quis introducit duos filios, vnum quidem ex Deo & Patre, ſecundum autem ex matre, ſed non vnum eumdemque; ex adoptione cadat, quæ promiſſa eſt recte credentibus. Naturæ enim duæ, Deus & homo, quomodo & anima & corpus: non autem duo filij, nec dij duo. Nec enim hic duo homines, licet [a] Paulus ſic appellauerit quod eſt intus hominis, & quod eſt extrinſecus: & vt compendioſe dicamus, aliud quidem & aliud ea ex quibus Saluator eſt, cùm non idem ſit inuiſibile & viſibile, & hoc quod ſine tempore eſt, & hoc quod ſub tempore: non autem alius & alius: abſit.

a 2. Cor. 4. d

Ecce per hæc euidenter docet ſanctus Gregorius, quòd in myſterio Chriſti ille quidem qui in perſonis numerum dicit, vt impius condemnatur: ille autem qui in naturis, ex quibus vnus Chriſtus compoſitus eſt, numerum accipit, recte confitetur, vtpote differentiam quidem naturarum quæ conuenerunt, per hoc ſignificans: diuiſionem autem, quæ per partem eſt, nullo modo faciens. Sicut enim altera natura eſt animæ, & altera corporis, & tamen vnus ſecundum compoſitionem homo efficitur, & non duo homines: ſic & in Chriſto licet duæ intelligantur naturæ, altera quidem Deitatis, altera vero humanitatis, ſed non propter hoc duo Chriſti, aut duo filij introducuntur. Ergo qui numerum naturarum quæ in Chriſto ſunt, ſecundum prædictum modum dicere recuſant, manifeſti ſunt differentiã naturarum abnegantes, & confuſionem introducentes diſpenſationi. Si vero differentiam confitentur, neceſſe eſt omnimodo ad eam ſignificandam, & numerum dicere naturarum quæ ſine confuſione in vnam ſubſiſtentiam conuenerunt. Vbi enim differentia ſeruatur, ibi omni modo & numerus ſequitur. Ad confirmanda autem ea quæ diximus, ſanctorum Patrum teſtimonió vtentes, oſtendemus eos dicere, quòd in [b] vno Domino noſtro IESV Chriſto rationes quidem diuiduntur ſecundum differentiam naturarum Deitatis & humanitatis ex quibus & compoſitus eſt, & numerum in hoc aſſumunt, nõ tamen ipſa re & per partes naturarum faciunt diuiſionem in duas ſubſiſtentias ſiue perſonas. Dicit enim ſanctus Cyrillus in Leuitici interpre-

b myſterio Chriſti Gr.

τὴν διαίρεσιν, οἷον ἐπὶ μιᾶς ὑποστάσεως ἀνθρώπου ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνεστώσης. δύο γὰρ καὶ ἐνταῦθα φύσεις θεωροῦνται, ἑτέρα μὲν τῆς ψυχῆς, καὶ ἑτέρα τοῦ σώματος· καὶ ὅμως οὐ διὰ τοῦτο εἰς δύο ἀνθρώπους διαιρεῖται, ἀλλ' ἕνα ἴσμεν τὸν ἄνθρωπον, καὶ μίαν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν. καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν τοίνυν μυστηρίου τῆς ἑνώσεως γινομένης, εἰ καὶ διάφορα θεωρεῖται τὰ ἑνωθέντα, ἀλλ' οὖν οὐ πραγματικῶς καὶ ἀνὰ μέρος ἀλλήλων διΐστανται τὰ ἐξ ὧν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς συνετέθη· τὴν μέντοι διαφορὰν κατανοοῦντες, καὶ ταύτην σημᾶναι βουλόμενοι τὸν ἀριθμὸν παραλαμβάνομεν, καὶ δύο τὰς ἐν Χριστῷ φύσεις εἶναι φαμέν, καὶ οὐ διὰ τοῦτο ὁ εἷς Χριστὸς εἰς δύο Χριστοὺς, ἢ δύο υἱοὺς διαιρεῖται· καὶ μαρτυρεῖ τοῖς παρ' ἡμῶν εἰρημένοις ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐν τῷ πρὸς Κληδόνιον πρώτῳ λόγῳ γράφων οὕτως. εἴ τις εἰσάγει δύο υἱοὺς, ἕνα μὲν τὸν ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς, δεύτερον δὲ ἐκ τῆς μητρὸς, ἀλλ' οὐχὶ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν, τῆς υἱοθεσίας ἐκπίπτοι τῆς ἐπηγγελμένης τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσι. φύσεις μὲν γὰρ δύο, θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα· υἱοὶ δὲ οὐ δύο, οὐδὲ θεοί, οὐδὲ γὰρ ἐνταῦθα δύο ἄνθρωποι· εἰ καὶ οὕτως ὁ Παῦλος τὸ ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸ ἐκτὸς προσηγόρευσε· καὶ εἰ δεῖ συντόμως εἰπεῖν, ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο τὰ ἐξ ὧν ὁ σωτὴρ, εἴπερ μὴ ταυτὸν τὸ ἀόρατον τῷ ὁρατῷ, καὶ τὸ ἄχρονον, τῷ ὑπὸ χρόνον, οὐκ ἄλλος δὲ καὶ ἄλλος, μὴ γένοιτο. ἰδοὺ διὰ τούτων σαφῶς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος, ὅτι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ὁ μὲν ἐπὶ προσώπων τὸν ἀριθμὸν λέγων, ὡς ἀσεβὴς κατακρίνεται· ὁ δὲ ἐπὶ τῶν φύσεων, ἐξ ὧν ὁ εἷς συνετέθη Χριστὸς, τοῦτον παραλαμβάνων ὀρθῶς ὁμολογεῖ· ὡς τὴν μὲν διαφορὰν τῶν συνελθουσῶν φύσεων διὰ τούτου σημαίνων, διαίρεσιν δὲ τὴν ἀνὰ μέρος κατ' οὐδένα τρόπον ποιούμενος. ὥσπερ γὰρ ἑτέρα φύσις τῆς ψυχῆς, καὶ ἑτέρα σώματος, καὶ ὅμως εἷς κατὰ σύνθεσιν ἄνθρωπος ἀποτελεῖται καὶ οὐ δύο· οὕτω καὶ ἐν Χριστῷ εἰ καὶ δύο φύσεις θεωροῦνται, ἑτέρα μὲν τῆς θεότητος, ἑτέρα δὲ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο δύο Χριστοὶ, ἢ δύο υἱοὶ εἰσάγονται. ὥστε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Χριστῷ φύσεων κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον παραιτούμενοι λέγειν, δῆλοί εἰσι τὴν διαφορὰν τούτων ἀρνούμενοι, καὶ σύγχυσιν ἐπεισάγοντες τῇ οἰκονομίᾳ. εἰ δὲ τὴν διαφορὰν ὁμολογοῦσιν, ἀνάγκη πάντως ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσυγχύτως συνελθουσῶν φύσεων εἰς μίαν ὑπόστασιν λέγειν αὐτούς. ὅπου γὰρ διαφορὰ φυλάττεται, ταύτῃ πάντως καὶ ἀριθμὸς ἕπεται. εἰς σύστασιν δὲ τῶν παρ' ἡμῶν εἰρημένων τῇ τῶν ἁγίων πατέρων μαρτυρίᾳ χρώμενοι δείξομεν αὐτοὺς λέγειν, ὅτι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου οἱ μὲν λόγοι διαιροῦνται κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν φύσεων θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ἐξ ὧν καὶ συνετέθη, καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ τούτου παραλαμβάνουσιν, οὐ μὴν πραγματικῶς ἀνὰ μέρος τὴν τῶν φύσεων ποιοῦνται διαίρεσιν εἰς δύο ὑποστάσεις, ἤτοι δύο πρόσωπα· λέγει γὰρ ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος ἐν τῇ ἑρμη-

ἑρμηνείας τοῦ Λευϊτικοῦ οὕτως· ὅλον δὴ πάλιν ἐν τούτοις περιάθρει σαφῶς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸν διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καθαρισμόν· δύο μὲν γὰρ ὀρνίθια ληφθῆναι κελεύει ζῶντα καὶ καθαρὰ, ἵνα νοήσῃς διὰ τῶν πετεινῶν τὸν οὐράνιον ἄνθρωπόν τε ὁμοῦ καὶ θεὸν εἰς δύο φύσεις, ὅσον ἧκεν εἰς τὸν ἑκάστῃ πρέποντα λόγον, διαιρούμενον· λόγος γὰρ ὢν ὁ ἐκ θεοῦ πατρὸς ἀναλάμψας ἐν σαρκὶ τῇ ἐκ γυναικὸς, πλὴν οὐ μεριζόμενος· εἷς γὰρ ἐξ ἀμφοῖν ὁ Χριστός· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις Κύριλλος ἐν τῇ πρὸς Σούκενσον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ γράφει οὕτως· ἀλλ᾽ ἠγνόησαν, ὅτι ὅσα κατὰ μόνην τὴν θεωρίαν διαιρεῖσθαι φιλεῖ, ταῦτα οὐ πάντως καὶ εἰς ἑτερότητα τὴν ἀνὰ μέρος ὁλοτρόπως καὶ ἰδικῶς ἀποφοιτήσειεν ἀπ᾽ ἀλλήλων· καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Βασίλειος ἐν τῷ τετάρτῳ κατ᾽ Εὐνομίου λόγῳ ἑρμηνεύων τὸ, κύριος ἔκτισέ με, καὶ πρὸ πάντων βουνῶν γεννᾷ με, γράφει οὕτως· ληπτέον οὖν τὸ μὲν, ἐγέννησεν, ἐπὶ τοῦ θεοῦ υἱοῦ, τὸ δὲ ἔκτισεν, ἐπὶ τοῦ τὴν μορφὴν τοῦ δούλου λαβόντος· ἐν πᾶσι δὲ τούτοις οὐ δύο λέγομεν, θεὸν ἰδίᾳ, καὶ ἄνθρωπον ἰδίᾳ, εἷς γὰρ ἦν, ἀλλὰ κατ᾽ ἐπίνοιαν τὴν ἑκάστου φύσιν λογιζόμενοι. καὶ ὁ ἐν ἁγίοις δὲ Γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐν τῷ περὶ υἱοῦ δευτέρῳ λόγῳ διδάσκων ἡμᾶς, ὅπως δεῖ τὰς ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ φύσεις κατ᾽ ἐπίνοιαν διακρίνειν γράφει οὕτως· ἡνίκα αἱ φύσεις διΐστανται ταῖς ἐπινοίαις, συνδιαιρεῖται καὶ τὰ ὀνόματα. Παύλου λέγοντος ἄκουσον· ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πατὴρ τῆς δόξης. Χριστοῦ μὲν θεὸς, τῆς δὲ δόξης πατήρ· εἰ γὰρ καὶ τὸ συναμφότερον ἓν, ἀλλ᾽ οὐ τῇ φύσει, τῇ δὲ συνόδῳ. καὶ ὁ ἐν ἁγίοις δὲ Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐπίσκοπος ἐν τῷ κατ᾽ Εὐνομίου τετάρτῳ λόγῳ τὰ αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκων, γράφει οὕτως· καὶ ὡς ἂν μή τις τῇ ἀκηράτῳ φύσει τὸ κατὰ τὸν σταυρὸν πάθος προστρίβοιτο, δι᾽ ἑτέρων τρανότερον τὴν τοιαύτην ἐπανορθοῦται πλάνην, μεσίτην αὐτὸν θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, θεὸν καὶ ἄνθρωπον αὐτὸν ὀνομάζων, ἵνα ἐκ τοῦ τὰ δύο περὶ τὸν ἓν λέγεσθαι τὸ πρόσφορον νοοῖτο περὶ ἑκάτερον, περὶ μὲν τὸ θεῖον ἡ ἀπάθεια, περὶ δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἡ κατὰ τὸ πάθος οἰκονομία. τῆς οὖν ἐπινοίας διαιρούσης τὸ κατὰ φιλανθρωπίαν μὲν ἑνούμενον, τῷ δὲ λόγῳ διακρινόμενον, ὅταν μὲν τὸ ὑπερκείμενον, καὶ ὑπερέχον πάντα νοῦν κηρύσσῃ, ταῖς ὑψηλοτέραις κέχρηται τῶν ὀνομάτων, ἐπὶ πάντων θεὸν, καὶ μέγαν θεὸν, καὶ δύναμιν θεοῦ, καὶ σοφίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα καλῶν· ὅταν δὲ τὴν ἀναγκαίως διὰ τὸ ἡμέτερον ἀσθενὲς συμπαραληφθεῖσαν τῶν παθημάτων πεῖραν περιγράφῃ τῷ λόγῳ, ἐκ τοῦ ἡμετέρου κατονομάζει τὸ συναμφότερον, ἄνθρωπον αὐτὸν προσαγορεύων, οὐ κοινοποιῶν πρὸς τὴν λοιπὴν φύσιν διὰ τῆς φωνῆς τὸν δηλούμενον, ἀλλ᾽ ὥστε περὶ ἑκάτερον τὸ εὐσεβὲς φυλαχθῆναι. τούτων οὕτως ἀποδεδειγμένων διὰ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας, πειρῶνταί τινες οἱ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Χριστῷ φύσεων πρόφασιν τῆς οἰκείας πλάνης ποιούμενοι, καὶ τῷ διὰ τούτου τὴν διαφορὰν ἀρνεῖσθαι σύγχυσιν ἀντεισάγειν

A pretatione, ſic: Totum in his iterum circumſpice aperte Saluatoris noſtri myſterium, & emundationem quæ per ſanctum baptiſma fit. Duas enim auiculas ſumi iubet viuas & mundas, vt intelligas per volatilia cæleſtem hominem ſimul & Deum, in duas naturas quantum pertinet ad rationem vniuicuique conuenientem diuidendum. Deus enim Verbum qui ex Deo Patre eſt, ſplenduit in carne quæ ex muliere eſt, verumtamen non partiendum. vnus enim ex vtriſque Chriſtus.] Et iterum idem ſanctus Cyrillus in ſecunda ad Succeſſum epiſtola ita dicit: Sed ignorauerunt, quòd quæ per ſolum intellectum diuidi B ſolent, non hæc neceſſario etiam in alteritatem, quæ eſt per partes, omnimodo & ſpecialiter à ſe inuicem ſeparabuntur.] Sed & ſanctus Baſilius in quarto libro contra Eunomium, interpretãs hoc quod eſt, Dominus creauit me, & ante omnes colles genuit me, ita ſcribit: Intelligendum hoc quidem quod dicit, genuit, de Deo filio: hoc autem quod dicit, creauit, de eo qui formam ſerui accepit. In his autem omnibus non duo dicimus, Deum ſeparatim, & hominem ſeparatim, vnus enim erat: ſed ſecundum intellectum, vtriuſque naturam exiſtimantes.] Sed & ſanctus Gregorius Theologus in libro ſecundo de Fi- C lio, docens nos quomodo in Domino noſtro IESV Chriſto oportet naturas quæ in eo ſunt, ſecundum intellectum diſcernere, ita ſcribit: Cùm naturæ intellectu diſtant, ſimul diuiduntur etiam nomina. Paulum dicentem audi: Vt Deus Domini noſtri IESV Chriſti, pater gloriæ, Chriſti quidem Deus, gloriæ autem pater. Nam etſi vtrumque vnum eſt, tamen non natura, ſed conuentu.] Et ſanctus autem Gregorius Nyſſenus in quarto libro contra Eunomium, eadem nos docens, ita ſcribit: Et ne aliquis incorruptibili naturæ, crucis paſſionem applicaret, per alia manifeſtius talem emendat errorem, D mediatorem ipſum Dei & hominum, & hominem & Deum ipſum nominans: vt cùm duo de vno dicantur, congruum intelligatur circa vtrumque, circa Deitatem quidem impaſſibilitas, circa humanitatem autem diſpenſatio paſſionis. Intellectu igitur diuidente hoc quod per miſericordiam quidem vnitum eſt, ratione autem diſcernitur, cùm hoc quidem quod ſuperpoſitum eſt & ſupereminens omnem ſenſum, prædicat, altioribus vtitur nominibus, ſuper omnia Deum, & magnum Deum, & virtutem Dei, & ſapientiam, & talia vocans: cùm autem paſſionum experimentum neceſſario propter E noſtram infirmitatem acceptum, verbis ſignificat, ex noſtro nominans vtrumque, hominem ipſum appellat, non communicans per vocem ad ceteram naturam eum qui ſignificatur, ſed vt circa vtrumque pietas conſeruetur.]

His ita demonſtratis per ſanctorum Patrum doctrinam, eſſent qui numerum naturarũ quæ in Chriſto ſunt, occaſionem ſui erroris faciunt, & °earum differentiam numeri recuſatione negando, confuſionẽ introducere conantur. Quomodo

Leuit.14.b

Prouer.8.

Ephes.1.d

1.Tim.2.

Rom.9.a

Tit.2.c

1.Cor.1.d

° ob id differentiam negando Gr.

A modo enim non eſt neceſſarius numerus, quo, ad figoiſicaodam differentiam oaturarum quæ in vnam ſubſiſtentiam vnitæ ſunt, & non ad diuiſionem per partes earum, vſi ſuut Patres? Demonſtrato igitur vndique, quòd impium eſt dicere vnam naturam ſiue ſobſtantiam Deitatis & carnis Chriſti, & illud dicimus, quia nec ſecundum quod vnam ſobſiſtentiam dicimus Deitatis & humanitatis Chriſti, ſic poſſibile eſt & vnam naturam Chriſti dicere: quoniam non idem eſt natura & ſubſiſtentia. Omnes enim ſancti Patres conſonanter nos docent, aliud eſſe naturam ſiue ſubſtantiam & formam, & aliod ſubſiſtentiam ſiue perſonam: & oaturam quidem vel ſubſtantiã B & formam, hoc quod eſt commune, ſignificare; ſubſiſtentiam autem ſiue perſonam, hoc quod eſt ſpeciale. Sin vero dixerint qoidam, quòd ſicut vna ſubſiſtentia compoſita dicitur Chriſti, ſic oportet & vnam naturam compoſitam dicere: oſtendemus & hoc alienum eſſe à pietate. Voam enim naturam ſiue ſubſtantiam Deitatis dicentes, tres ipſius ª confitemur ſubſiſtentias, iu vnaqoaqoe ſubſiſtentia eamdem oaturam ſiue ſubſtantiam cognoſcentes. Et recte ex tribus ſubſiſtentijs vnam ſubſiſtentiam Verbi ad carnem compoſitam eſſe dicimus. Nemo enim vmquam auſus eſt in catholica Eccleſia dicere, C quòd ſicot tres ſubſiſteotiæ, ſic & tres naturæ ſunt ſanctæ Trinitatis: vt poſſibile ſit dicere, vnam naturam ex tribus naturis compoſitam eſſe ad carnem. Tres enim naturas in ſancta Trinitate ſolus Arius auſus dicere, tamquam blaſphemus condemoatus eſt. Ideo igitur ſecundum rectam rationem, duarum naturarum dicimus vnitionem, & vnam ſubſiſtentiam: quoniã Dei Filius, cùm eſſet ſecundum ſubſiſtentiã alter præter Patrem, eamdem autem oaturã habens Patris, in ſua ſubſiſtentia plaſmauit ſibi carnem animatam anima rationali & intellectuali: D quod ſignificat, humanæ naturæ vnitum eſſe Deum Verbum, & noo ſubſiſtentiæ ſeu perſonæ cuiuſdam. Eſt igitur Deus Verbum & incarnatus, vna ſubſiſteotia io vtraque natura cognoſcendos; in diuina, in qua erat, prout dictum eſt, Qui cùm in forma Dei eſſet; & in humaoa ſecundum hoc quòd eſt in ſimilitudinem hominũ factus. Et ideo ª rectius dicat aliquis vnam ſubſiſtentiam Dei Verbi compoſitam, qoàm vnam naturam compoſitam: quoniam cùm per ſe abſolute natura dicitur, non adiecta ei ſpeciali cuiuſdam perſona, infinitum & non ſubliſtens aliquid ſignificat: ioſinitum autem ad nihil poteſt E compooi. Sin autem aliquis & poſt tales rationes ad contentionem ſulam reſpiciens, oppuoere conetur, dicens quòd ſecundum redditam naturæ rationem oportet & humaoam naturam Chriſti ſuam ſubſiſtentiam ſeo perſonam propriam habere: manifeſtus eſt talis, quòd ante ſubſiſtenti homini vnitum eſſe dicit Deum Verbum, & affectualem factam eſſe vnitatem. Duæ enim ſubſiſtentiæ ſeu perſonæ ſecundum ſubſiſteotiam vniri non poſſunt. Qui igitur hæc dicit, Dei potentiam verbis humanæ ſapientiæ euacuare feſtinans, igoorat magnum pietatis myſte-

ª glorificamus Gr.

Philip. 2.

Ibid.

ª pie Gr.

A ἐπιχειροῦντας. πῶς γὰρ οὐκ ἀναγκαῖος ὁ ἀριθμὸς, ᾧ ἐπὶ σημασίᾳ τῆς διαφορᾶς τῶν ἑνωθεισῶν εἰς μίαν ὑπόστασιν φύσεων, καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ ἀνὰ μέρος διαιρέσει αὐτῶν, οἱ πατέρες ἐχρήσαντο; ἀποδεδειγμένου τοίνυν πανταχόθεν, ὡς ἀσεβές ἐστι τὸ λέγειν, μίαν φύσιν ἤτοι οὐσίαν θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ, κἀκεῖνο ἐροῦμεν, ὡς οὐδὲ καθὸ μίαν ὑπόστασιν λέγομεν τῆς θεότητος, καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ, οὕτω δυνατὸν καὶ μίαν φύσιν λέγειν Χριστοῦ· ἐπειδὴ μὴ ταυτὸν φύσις τε καὶ ὑπόστασις. πάντες γὰρ οἱ ἅγιοι πατέρες συμφώνως ἡμᾶς διδάσκουσιν ἄλλο B εἶναι φύσιν ἤτοι οὐσίαν καὶ μορφὴν, καὶ ἄλλο ὑπόστασιν ἤτοι πρόσωπον . . . τὸ ἰδικόν. εἰ δὲ φήσουσί τινες, ὅτι ὥσπερ μία ὑπόστασις σύνθετος εἴρηται ἐπὶ Χριστοῦ, οὕτω δεῖ καὶ μίαν φύσιν σύνθετον λέγειν, ἀποδείξομεν καὶ τοῦτο ἀλλότριον εἶναι τῆς εὐσεβείας. μίαν γὰρ φύσιν θεότητος, ἤτοι οὐσίαν λέγοντες τρεῖς ἐπ' αὐτῆς δοξάζομεν ὑποστάσεις, ἐν ἑκάστῃ ὑποστάσει τὴν αὐτὴν φύσιν ἤτοι οὐσίαν γνωρίζοντες· καὶ εὐσεβῶς ἐκ τῶν τριῶν ὑποστάσεων μίαν ὑπόστασιν τὴν τοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα συντεθεῖσθαι φαμέν. οὐδεὶς γὰρ πώποτε ἐτόλμησεν ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ C εἰπεῖν, ὅτι ὥσπερ τρεῖς ὑποστάσεις, οὕτω καὶ τρεῖς φύσεις εἰσὶ τῆς ἁγίας τριάδος, ὥστε καὶ δυνατὸν λέγειν μίαν φύσιν ἐκ τῶν τριῶν φύσεων συντεθεῖσαν πρὸς σάρκα· τρεῖς γὰρ φύσεις ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος μόνος Ἄρειος τολμήσας εἰπεῖν ὡς βλάσφημος κατεκρίθη. διὰ τοῦτο τοίνυν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον δύο φύσεων ἕνωσιν λέγομεν, καὶ μίαν ὑπόστασιν, ἐπειδὴ ὁ τοῦ θεοῦ υἱὸς κατὰ τὴν ὑπόστασιν ἕτερος ὢν παρὰ τὸν πατέρα, τῆς αὐτῆς δὲ φύσεως ὢν τῷ πατρὶ, ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει ἐδημιούργησεν ἑαυτῷ σάρκα ἐψυχωμένην D ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερᾷ· ὅπερ δηλοῖ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἑνωθῆναι τὸν τοῦ θεοῦ λόγον, καὶ οὐχ ὑποστάσει ἤτοι προσώπῳ τοῦδε τινός. ἔστι τοίνυν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος καὶ σαρκωθεὶς μία ὑπόστασις ἐν ἑκατέρᾳ φύσει γνωριζόμενος, ἔν τε τῇ θείᾳ, ἐν ᾗ ὑπῆρχε κατὰ τὸ, ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, καὶ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κατὰ τὸ, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. καὶ διὰ τοῦτο εὐσεβῶς εἴποι τις ἂν μίαν ὑπόστασιν τοῦ θεοῦ λόγου σύνθετον, ἤπερ μίαν φύσιν σύνθετον· ἐπειδὴ ὅτι καθ' ἑαυτὴν ἁπλῶς φύσις λέγεται, μὴ προσκειμένου ταύτῃ ἰδικοῦ τινος προσώπου, ἀόριστόν τι καὶ ἀνυ-E πόστατον δηλοῖ, τὸ δὲ ἀόριστον πρὸς οὐδὲν συντεθῆναι δύναται. εἰ δέ τις καὶ μετὰ τοὺς τοιούτους λόγους πρὸς φιλονεικίαν μόνην ὁρῶν ἀντιθεῖναι ἐπιχειρήσει λέγων, ὅτι κατὰ τὸν ἀποδοθέντα τῆς φύσεως λόγον χρὴ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν τοῦ Χριστοῦ ἰδίαν ὑπόστασιν, ἤτοι πρόσωπον ἴδιον ἔχειν, πρόδηλός ἐστιν ὁ τοιοῦτος, ὅτι προϋποστάντι ἀνθρώπῳ ἑνωθῆναι λέγει τὸν λόγον, καὶ σχετικὴν γεγενῆσθαι τὴν ἕνωσιν. δύο γὰρ ὑποστάσεων, ἤτοι προσώπων καθ' ὑπόστασιν γενέσθαι ἕνωσιν ἀδύνατον. ὥστε ὁ ταῦτα λέγων τὸ δυνατὸν τοῦ θεοῦ λόγοις ἀνθρωπίνης σοφίας κενῶσαι σπουδάζων, ἀγνοεῖ

ἅγιον τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον, ὅπερ καρδίᾳ μὲν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. οὔτε γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τοῦ Χριστοῦ ἁπλῶς ποτε λέγεται, ἀλλ' οὔτε ἰδίαν ὑπόστασιν, ἤτοι πρόσωπον ἔσχεν, ἀλλ' ἐν τῇ ὑποστάσει τοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπάρξεως ἔλαβεν. ὅθεν αὐτὸν τὸν θεὸν λόγον ἀτρέπτως ἄνθρωπον γεγενῆσθαι ὁμολογοῦμεν, καὶ οὐκ εἰς ἄνθρωπόν τινα αὐτὸν ἐληλυθέναι· καὶ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ λόγου σαρκωθέντος τὴν ἐκ παρθένου γέννησιν εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο θεοτόκον εἶναι τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπάρθενον Μαρίαν. διὰ τοῦτο καὶ πρὸ τῆς σαρκώσεως τοῦ θεοῦ λόγου, καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ σάρκωσιν τρεῖς ὑποστάσεις λέγομεν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τῆς ἁγίας τριάδος τετάρτης ὑποστάσεως ἤτοι προσώπου προσθήκην μὴ ἐπιδεξαμένης. ἐκ τούτων τοίνυν πάντων διελέγχονται οἱ λέγοντες πρὸ τῆς ἑνώσεως δύο φύσεις, ὡς προϋποστάντα λέγουσιν ἄνθρωπον, καὶ οὕτως ἑνωθῆναι τῷ θείῳ λόγῳ κατὰ τὴν μανίαν Θεοδώρου, καὶ Νεστορίου τῶν ἀσεβῶν· οἱ δὲ λέγοντες μὴ χρῆναι λέγειν μετὰ τὴν ἕνωσιν δύο φύσεις ἐπὶ Χριστοῦ, ἀλλὰ μίαν φύσιν, σύγχυσιν καὶ φαντασίαν *ἀνάγοντες κατὰ Ἀπολινάριον, καὶ Εὐτυχέα τοὺς ἀσεβεῖς. ἀλλ' οὗτοι μὲν ταῦτα. οἱ δὲ ἅγιοι πατέρες μετὰ τὴν τοῦ λόγου ἐνανθρώπησιν θεωρήσαντες τὰ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς, καὶ ὅτι ἀσύγχυτοι μεμενήκασιν αἱ φύσεις, ὀρθότατα τὰς δύο φύσεις τήν τε θείαν καὶ ἀνθρωπίνην ἐν τῷ Χριστῷ εἶναι εἰρήκασιν. οὔτε γὰρ πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως δύο φύσεις ἦσαν τοῦ κυρίου, οὐδὲ μετὰ τὴν ἀνθρώπησιν αἱ δύο μία γεγόνασιν, εἰ καὶ ἐν μιᾷ ὑποστάσει γνωρίζονται. ταῦτα δὲ καὶ ἐκ τῶν θείων γραφῶν, καὶ ἐκ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας διδαχθέντες πρὸς ἀνατροπὴν τῶν συγχεόντων καὶ τεμνόντων τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον, εἰκότως ἐγράψαμεν, καὶ οὐ τῷ σαφηνίζειν τὰ ἐξ ὧν ἐστι, καὶ ἐν οἷς γνωρίζεται ὁ Χριστὸς, σύγχυσιν ἢ διαίρεσιν τῇ θείᾳ οἰκονομίᾳ εἰσάγομεν. ἀμέλει δοξολογίαν καὶ τὸν τῆς ἑνώσεως λόγον προφέροντες ἕνα Χριστὸν καὶ υἱὸν καὶ κύριον τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σεσαρκωμένον, καὶ ἐνανθρωπήσαντα ὁμολογοῦμέν τε, καὶ προσκυνοῦμεν σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Τούτων οὕτως ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας ὁμολογουμένων, γνῶναι βουλόμεθα πάντας τοὺς χριστιανοὺς, ὅτι ὥσπερ ἕνα θεὸν καὶ κύριον ἔχομεν, οὕτω καὶ μίαν πίστιν. εἷς γὰρ ἐστιν ὅρος πίστεως, τὸ ὁμολογεῖν καὶ ὀρθῶς δοξάζειν πατέρα, καὶ Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, καὶ ἅγιον πνεῦμα. ταύτην τὴν ὁμολογίαν φυλάττομεν, εἰς ἣν καὶ ἐβαπτίσθημεν, δωρηθεῖσαν μὲν παρὰ τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, παρ' αὐτῶν δὲ κηρυχθεῖσαν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Οἱ δὲ τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρες ἅγιοι οἱ συναχθέντες ἐν Νικαίᾳ κατὰ Ἀρείου, καὶ τοῦτον μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας καταδικάσαντες, τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν ἢ σύμβολον καὶ *μάθημα τῆς πίστεως παραδεδώκασι τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ· καὶ μετ' ἐκείνους οἱ ἑκατὸν πεντήκοντα ἅγιοι πατέρες οἱ συναχθέντες ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου.

*εἰσάγοντες l.

*ἅγιον l.

A myſterium, quod corde quidem creditur ad iuſtitiam, ore autem confeſſio fit ad ſalutem. Neque enim humana Chriſti natura per ſe abſolute vmquam dicitur, ſed nec ſuam ſubſiſtentiam ſeu perſonam habuit: ſed in ſubſiſtentia Dei Verbi, natura humana [a] initium vt eſſet, habuit: vnde ipſum Deum Verbum immutabiliter hominem factum eſſe confitemur, & non in hominem quemdam veniſſe; & eiuſdem Dei Verbi incarnati eſſe natiuitatem ex Virgine, & propter hoc Dei genitricem ſanctam glorioſam ſemper virginem Mariam eſſe. Ideo & ante incarnationem Dei Verbi, & poſt eius incarnationem, tres B ſubſiſtentias dicimus Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Non enim ſancta Trinitas quartæ ſubſiſtentiæ vel perſonæ adiectionem ſuſcepit. Ex his igitur omnibus conuincuntur qui dicunt, ante vnitionem duas naturas eſſe, quòd ante [b] plaſmatum dicunt hominem, & ſic vnitum eſſe Deo Verbo, ſecundum inſaniam Theodori & Neſtorij impiorum. Qui autem dicunt, quòd non oportet poſt vnitatem duas naturas in Chriſto, ſed vnam dicere, confuſionem & phantaſiam introducunt ſecundum Apollinarium & Eutychen impios. Sed iſti quidem hæc. Sancti vero Patres, poſt Dei Verbi incarnationem conſide- C rantes ea, ex quibus Chriſtus eſt, & quòd inconfuſæ manſerunt naturæ, rectiſſime duas naturas, diuinam & humanam, in Chriſto eſſe dixerunt. Nec enim ante incarnationem duæ naturæ erãt Domini, nec poſt incarnationem duæ naturę vna factæ ſunt, licet in vna ſubſiſtentia cognoſcantur.

Hæc autem & ex diuinis ſcripturis, & Patrum doctrina edocti, ad refutandos eos qui confundunt & diuidunt diuinæ diſpenſationis myſterium, merito ſcripſimus, & non eo quòd declaramus ea, ex quibus eſt, & in quibus cognoſcitur Chriſtus, confuſionem vel diuiſionem diuinę diſpenſationi facimus. Itaque glorificationem D & vnitionis rationem proferentes, vnum Chriſtum & filium & Dominum, Verbum Dei incarnatum & hominem factum confitemur, & adoramus cum Patre & Spiritu ſancto. Hæc ita cũ [c] vniuerſali Dei Eccleſia confitentes, ſcire volumus omnes Chriſtianos, quòd ſicut vnum Deũ & Dominum habemus, ita & vnam Fidem. Vna enim definitio Fidei eſt, confiteri & recte glorificare Patrem, & Chriſtum filium Dei, & Spiritum ſanctum. Iſtam confeſſionem conſeruamus, in qua & baptizati ſumus, donatam quidem à magno Deo & ſaluatore noſtro IESV Chriſto ſanctis ſuis diſcipulis & Apoſtolis, ab eis autem E prædicatam in toto mundo. Trecenti autem decem & octo ſancti Patres collecti in Nicæa, aduerſus Arium, illo cum ſua impietate condemnato, eamdem confeſſionem, id eſt, ſanctum mathema & Symbolum Fidei tradiderunt ſanctæ Dei Eccleſiæ; & poſt illos, centum quinquaginta ſancti Patres Conſtantinopoli collecti aduerſus Macedonium ſancto Spiritui repugnantem.

Rom. 10.

a initium exiſtentia accepit: Gr.

b ſubſiſtentem

c vniuerſalis D. E. confitentes, &c.

καὶ

A tem, & Magnum Apollinariſtam, illis condemnatis cum ſua perfidia, ſecuti per omnia idem ſanctum Symbolum traditum à trecentis decem & octo ſanctis Patribus, explanauerũt quæ ſunt de Deitate ſancti Spiritus: inſuper autẽ & qui in Epheſo prius collecti ſunt ſancti Patres aduerſus
Act. 1. 914. Neſtorium impium, & qui in Chalcedone conuenerunt ſancti Patres aduerſus Eutychen impium, ſecuti per omnia prædictũ ſanctum Symbolum ſiue mathema Fidei, condemnauerunt prædictos hæreticos vnà cum eorum impietate, & hos qui ſimilia illis ſapuerunt, vel ſapiunt. Et ſuper hæc anathematizauerunt eos, qui aliam
B definitionem Fidei, ſiue Symbolum, ſiue mathema tradunt accedentibus ad ſanctum baptiſma, vel ex quacumque hæreſi conuerſis, præter traditum (ſicut dictum eſt) à trecentis decem & octo ſanctis Patribus, & explanatum à centum quinquaginta ſanctis Patribus. His itá ſe habentibus, perſpeximus & capitula ſupponere, quibus tam rectæ Fidei compendioſa confeſſio, quàm hæreticorum condemnatio continetur.

I. Si quis non confitetur Patrem, & Filium, & Spiritum ſanctum, Trinitatem conſubſtantialẽ, vnam Deitatem, ſeu naturam & ſubſtantiam, & vnam virtutem & poteſtatẽ in tribus ſubſiſtentijs ſeu perſonis adorandam, talis anathema ſit.
C

II. Si quis non confitetur eum, qui ante ſæcula & ſine tempore ex Patre natus eſt, Deum Verbum in vltimis diebus deſcendiſſe de cælis, & incarnatum eſſe de ſancta glorioſa Dei genitrice & ſemper virgine Maria, & hominem factum, natum eſſe ex ipſa, & propter hoc eiuſdẽ Dei Verbi duas eſſe natiuitates, quæ eſt ante ſæcula incorporaliter, & quæ eſt in vltimis diebus ſecundum carnem, talis anathema ſit.

III. Si quis dicit alium eſſe Deum Verbum qui miracula operatus eſt, & alium Chriſtum qui paſſus eſt; aut dicit Deum Verbum cum Chriſto eſſe naſcẽte ex muliere, vel in ipſo eſſe tamquàm
D alterum in altero, ſed non vnum eumdemq. Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, Deum Verbum incarnatum & hominem factum, & eiuſdem ipſius miracula & paſſiones, quas carne ſponte ſuſtinuit, talis anathema ſit.

IV. Si quis dicit, ſecundum gratiam, vel ſecundũ operationem, vel ſecundum dignitatem, vel ſecundum æqualitatem honoris, vel ſecundum auctoritatem, vel relationem, vel affectum, vel virtutem, vnitionem Dei Verbi ad hominem factam eſſe, vel ſecundum homonymiam, per quã Neſtoriani & Deum Verbum vocantes Chriſtũ,
E & hominem ſeparatim Chriſtum nominantes, ſolo vocabulo vnum Chriſtum dicunt: aut ſi quis per bonam voluntatem dicit vnitionem factam eſſe, ſicut Theodorus hæreticus ipſis verbis dicit, quaſi quòd placuit Deo Verbo homo, eo quòd bene viſum eſt ei de ipſo, ſed non ſecundũ ſubſiſtentiam Dei Verbi ad carnem animatam anima rationali & intellectuali vnitionem confitetur, & ideo vnam eius ſubſiſtentiam compoſitam eſſe; talis anathema ſit.

A καὶ Μάγνου τοῦ Ἀπολλιναριστοῦ, καὶ τούτους καταδικάσαντες μετὰ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, ἀκολουθοῦντές τε κατὰ πάντα τῷ αὐτῷ ἁγίῳ συμβόλῳ τῷ παρὰ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων παραδοθέντι, ἐτράνωσαν τὰ περὶ τῆς θεότητος τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἔτι δὲ καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντες τὸ πρότερον ἅγιοι πατέρες κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ οἱ ἐν Χαλκηδόνι ἅγιοι πατέρες κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ δυσσεβοῦς, ἀκολουθήσαντες κατὰ πάντα τῷ εἰρημένῳ ἁγίῳ συμβόλῳ ἤτοι μαθήματι τῆς πίστεως, κατεδίκασαν τοὺς προειρημένους αἱρετικοὺς μετὰ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας·
B καὶ τῶν ὅμοια αὐτοῖς φρονησάντων ἢ καὶ φρονούντων. καὶ πρὸς τούτοις ἀνεθεμάτισαν τοὺς ἕτερον ὅρον πίστεως ἤτοι σύμβολον ἢ μάθημα παραδιδόντας τοῖς προσιοῦσι τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, ἢ ἐξ οἱασδήποτε αἱρέσεως ἐπιστρέφουσι παρὰ τὸ παραδοθέντα, ὡς εἴρηται, ὑπὸ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων, καὶ τρανωθέντα ὑπὸ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων. Τούτων οὕτως ἐχόντων συνείδομεν καὶ κεφάλαια ὑποτάξαι τήν τε τῆς πίστεως ὀρθὴν ὁμολογίαν ἐν συντόμῳ, τήν τε τῶν αἱρετικῶν κατάκρισιν περιέχοντα.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ πατέρα, καὶ υἱόν, καὶ ἅγιον πνεῦ-
C μα τριάδα ὁμοούσιον, μίαν θεότητα, ἤγουν φύσιν καὶ οὐσίαν, μίαν τε δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἤγουν προσώποις προσκυνουμένην, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ τὸν πρὸ αἰώνων καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα θεὸν λόγον ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν *σαρκωθέντα ἐκ τῆς ἁγίας *θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἄνθρωπον γενόμενον γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ αὐτοῦ θεοῦ λόγου εἶναι τὰς δύο γεννήσεις, τήν τε πρὸ αἰώνων ἀσωμάτως, καὶ τὴν ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν κατὰ σάρκα, ὁ τοιοῦτος ἀνά-
D θεμα ἔστω.

* κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ i.
* ἐνδόξου z.

Εἴ τις λέγει ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον τὸν θαυματουργήσαντα, καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν τὸν παθόντα· ἢ τὸν θεὸν λόγον συνεῖναι τῷ Χριστῷ λέγει γενομένῳ ἐκ γυναικός, ἢ ἐν αὐτῷ εἶναι ὡς ἄλλον ἐν ἄλλῳ, ἀλλ᾽ οὐχ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σαρκωθέντα, καὶ ἐνανθρωπήσαντα, καὶ τοῦ αὐτοῦ τά τε θαύματα καὶ τὰ πάθη, ἅπερ ἑκουσίως ὑπέμεινε σαρκί, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις λέγει κατὰ χάριν, ἢ κατ᾽ ἐνέργειαν, ἢ κατ᾽ ἀξίαν, ἢ κατ᾽ ἰσοτιμίαν, ἢ κατ᾽ αὐθεντίαν, ἢ ἀναφορὰν,
E ἢ σχέσιν, ἢ δύναμιν τὴν ἕνωσιν τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς ἄνθρωπον γεγενῆσθαι, ἢ καθ᾽ ὁμωνυμίαν, καθ᾽ ἣν οἱ Νεστοριανοὶ καὶ τὸν θεὸν λόγον Χριστὸν καλοῦντες, καὶ τὸν ἄνθρωπον κεχωρισμένως Χριστὸν ὀνομάζοντες κατὰ μόνην τὴν προσηγορίαν ἕνα Χριστὸν λέγουσιν· ἢ εἴ τις λέγει κατ᾽ εὐδοκίαν τὴν ἕνωσιν γεγενῆσθαι, καθὼς Θεόδωρος ὁ αἱρετικὸς αὐταῖς λέξεσι λέγει, ὡς ἀρεσθέντος τοῦ θεοῦ λόγου τῷ ἀνθρώπῳ ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ καλὰ δόξαι αὐτῷ περὶ αὐτοῦ, οὐχὶ καθ᾽ ὑπόστασιν τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα ἐμψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερᾷ τὴν ἕνωσιν ὁμολογεῖ, καὶ διὰ τοῦτο μίαν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν σύνθετον, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις

Εἴ τις κατὰ ἀναφορὰν, ἢ καταχρηστικῶς θεοτόκον λέγει τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπάρθενον Μαρίαν, ἢ ἀνθρωποτόκον, ἢ χριστοτόκον, ὡς τοῦ Χριστοῦ μὴ ὄντος θεοῦ, ἀλλὰ μὴ κυρίως καὶ κατ' ἀλήθειαν θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογεῖ, διὰ τὸ τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα θεὸν λόγον ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐξ αὐτῆς σαρκωθῆναι καὶ γεννηθῆναι, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ τὸν ἐσταυρωμένον σαρκὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, καὶ κύριον τῆς δόξης, καὶ ἕνα τῆς ἁγίας τριάδος, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐν δυσὶ φύσεσι λέγων μὴ ὡς ἐν θεότητι καὶ ἐν ἀνθρωπότητι τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σαρκωθέντα ὁμολογεῖ, μηδὲ ἐπὶ τῷ σημαίνειν τὴν διαφορὰν τῶν φύσεων, ἐξ ὧν καὶ συνετέθη, ἀλλ' ἐπὶ διαιρέσει τῇ ἀνὰ μέρος τὴν τοιαύτην λαμβάνει φωνὴν ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου· ὡς κεχωρισμένας καὶ ἰδιοϋποστάτους εἶναι τὰς φύσεις, καθὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος βλασφημοῦσιν, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐπὶ τοῦ ἑνὸς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τουτέστι τοῦ σαρκωθέντος θεοῦ λόγου τὸν ἀριθμὸν τῶν φύσεων ὁμολογῶν μὴ τῇ θεωρίᾳ τὴν διαφορὰν τούτων, ἐξ ὧν καὶ συνετέθη, λαμβάνει, ὡς ταύτης οὐκ ἀνῃρημένης διὰ τὴν ἕνωσιν, ἀλλ' ἐπὶ διαιρέσει τῇ ἀνὰ μέρος τῷ ἀριθμῷ κέχρηται, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις λέγων, μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην· οὐχ οὕτως αὐτὸ ἐκλαμβάνει, ὡς ὅτι ἐκ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀνθρωπίνης εἷς Χριστὸς ἀπετελέσθη ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλ' ὅτι τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ μία φύσις ἤτοι οὐσία ἀπετελέσθη, κατὰ τὴν Ἀπολιναρίου καὶ Εὐτυχοῦς κακοπιστίαν, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. ἐπίσης γὰρ καὶ τοὺς ἀνὰ μέρος διαιροῦντας ἤγουν τέμνοντας, καὶ τοὺς συγχέοντας τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον τοῦ Χριστοῦ ἀποστρέφεται καὶ ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία.

Εἴ τις μὴ ἀναθεματίζει Ἄρειον, Εὐνόμιον, Μακεδόνιον, Ἀπολινάριον, Νεστόριον, Εὐτυχέα, καὶ τοὺς τὰ ὅμοια τούτοις φρονοῦντας ἢ φρονήσαντας, ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τοῦ Μοψουεστίας τοῦ εἰπόντος, ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον, καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν, ὑπὸ παθῶν ψυχῆς καὶ τῶν τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν ἐνοχλούμενον, καὶ ἐκ προκοπῆς ἔργων βελτιωθέντα, καὶ βαπτισθέντα εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβεῖν, καὶ υἱοθεσίας ἀξιωθῆναι, καὶ κατ' ἰσότητα βασιλικῆς εἰκόνος εἰς πρόσωπον τοῦ θεοῦ λόγου προσκυνούμενον, καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἄτρεπτον ταῖς ἐννοίαις, καὶ ἀναμάρτητον παντελῶς γενόμενον· καὶ πάλιν εἰρηκότος τὴν ἕνωσιν τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὸν Χριστὸν τοιαύτην γεγενῆσθαι, οἵαν εἶπεν ὁ ἀπόστολος ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀναριθμήτοις αὐτοῦ βλασφημίαις τολμήσαντος εἰπεῖν, ὅτι μετὰ τὴν ἀνά-

στασιν

A Si quis per relationem, aut abuſiue, Dei genitricem dicit ſanctam glorioſam ſemper virginẽ Mariam, aut hominis genitricem, aut Chriſtotocon, tamquam Chriſto Deo non exiſtente, ſed non proprie & vere Dei genitricem ipſam confitetur, eo quòd ipſe qui ante ſæcula ex Patre natus eſt Deus Verbum, in vltimis diebus ex ipſa incarnatus & natus eſt; talis anathema ſit. V.

Si quis non confitetur Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, qui carne crucifixus eſt, Deũ eſſe verum, & Dominum gloriæ, & vnum de ſancta Trinitate; talis anathema ſit. VI.

Si quis in duabus naturis dicens non tamquã B in Deitate & humanitate vnum Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, Deum Verbum incarnatum confitetur, nec ad ſignificandam differentiam naturarum, ex quibus compoſitus eſt, ſed pro diuiſione per partem, talem excipit vocem in myſterio Chriſti, quaſi ſeparatim vnaquaque natura ſuam habente ſubſiſtentiam, ſicut Theodorus & Neſtorius blaſphemauerunt; talis anathema ſit. VII.

Si quis in vno Domino IESV Chriſto, hoc eſt, Deo Verbo incarnato, numerum confitens naturarum, non intellectu differentiam earum, ex quibus & compoſitus eſt, excipit, vtpote non C interemptam propter vnitatem, ſed pro diuiſione per partẽ numero vtitur, talis anathema ſit. VIII.

Si quis dicens vnam naturam Dei Verbi incarnatam, non ſic hoc intelligit, quòd ex diuina natura & humana vnus Chriſtus effectus eſt, conſubſtantialis Patri ſecundum Deitatem, & conſubſtantialis nobis idem ipſe ſecundum humanitatem, ſed quòd Deitatis & carnis Chriſti vna natura ſiue ſubſtantia effecta eſt ſecundum Apollinarij & Eutychetis perfidiam; talis anathema ſit. Aequaliter enim & eos qui per partem incidunt vel diuidunt, & eos qui confundũt diuinæ diſpenſationis myſterium Chriſti, reijcit D & condemnat vniuerſalis Dei Eccleſia. IX.

Si quis non anathematizat Arium, Eunomiũ, Macedonium, Apollinarium, Neſtorium, Eutychen, & eos qui ſimilia eis ſapuerunt vel ſapiunt, talis anathema ſit. X.

Si quis defendit Theodorum Mopſueſtenum, qui dixit alium eſſe Deum Verbum, & alium Chriſtũ à paſſionibus animæ & deſiderijs carnis moleſtias patientem, & ex profectu operum melioratum, & baptizatum in nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & per baptiſma gratiam ſancti Spiritus accepiſſe, & affiliationem meruiſſe, & ad ſimilitudinem imperialis imaginis E in perſonam Dei Verbi [a] adorari, & poſt reſurrectionem, immutabilem cogitationibus, & impeccabilem omnino factum fuiſſe: & iterum dixit talem factam eſſe vnitionem Dei Verbi ad Chriſtum, qualem dixit Apoſtolus de viro & muliere, Erunt duo in carne vna: & ſuper alias ſuas innumerabiles blaſphemias auſus eſt dicere, XI.

[a] adoratum.

Epheſ. 5.

quod

quòd poſt reſurrectionem, eum inſufflaſſet Dominos diſcipulis ſuis, & dixiſſet, Accipite Spiritum ſanctum; non dedit eis Spiritum ſanctum, ſed figuratim tantummodo inſufflauit: ᵇſed & confeſſionem, quam fecit Thomas eum palpaſſet manus & latus Domini poſt reſurrectionem, dicens, Dominus meus & Deus meus, inquit non eſſe dictam à Thoma de Chriſto, (nec enim dixit Theodorus Deum eſſe Chriſtum) ſed ad miraculum reſurrectionis ſtupefactum Thomam, glorificaſſe Deum, qui Chriſtum reſuſcitauit: & quod peius eſt, etiam in interpretatione quam in Actus Apoſtolorum ſcripſit Theodorus, ſimilem fecit Chriſtum Platoni, & Maniehæo, & Epicuro, & Marcioni, dicens quòd ſicut illorum vnuſquiſque ex dogmate quod inuenit, ſuos diſcipulos fecit vocari Platonicos, & Maniehæos, & Epicuræos, & Marcioniſtas, ſimili modo & cũ Chriſtus dogma inueniſſet, ex ipſo Chriſtianos vocari. Si quis igitur defendit eumdem Theodorum, qui talia blaſphemauit, & non anathematizat eum, & eius conſcripta, & eos qui ſimilia illi ſapuerunt vel ſapiunt, talis anathema ſit.

Ioan 20.a

ᵇhic autem etiam ſic. Ibid g

XII. Si quis defendit conſcripta Theodoreti, quæ expoſuit pro Neſtorio hæretico aduerſus rectã Fidem, & Epheſinam primam ſanctam Synodum, & ſanctum Cyrillum, & duodecim eius capitula, in quibus ſceleratis conſcriptis idem Theodoretus affectualem dicit vnitatem Dei Verbi ad hominem quemdam, de quo blaſphemans dixit, quòd palpauit Thomas eum qui reſurrexit, & adorauit eum qui reſuſcitauit; & propter hoc impios vocat doctores Eccleſiæ, qui vnitatem ſecundum ſubſiſtentiam Dei Verbi ad carnem confitentur; & ſuper hæc Dei genitricem abnegat ſanctam & glorioſam ſemper virginem Mariam. Si quis igitur memorata conſcripta Theodoreti defendit, & non anathematizat ea, talis anathema ſit. Propter tales enim blaſphemias ab epiſcopatu deiectus eſt, & poſtea in ſancto Chalcedonenſi Concilio compulſus eſt omnia contraria memoratis ſuis conſcriptis facere, & rectam Fidem confiteri.

XIII. Si quis defendit impiam epiſtolam, quam ad Marim Perſam hæreticum Ibas ſcripſiſſe dicitur, quæ abnegat Deum Verbum hominem factum eſſe, & dicit non Deum Verbum ex Virgine incarnatum, natum eſſe, ſed purum hominem ex ipſa eſſe natum, quem templum vocat, vt alius ſit Deus Verbum, & alius homo: & ſuper hæc iniuriat Epheſinam primam Synodum, quaſi ſine inquiſitione & examinatione ab ipſa Neſtorio condemnato, & ſanctum Cyrillum vocat hæreticum, & duodecim eius capitula impia dicit, Neſtorium autem & Theodorum eum impijs eorum conſcriptis collaudat & defendit. Si quis igitur, ſicut dictum eſt, eamdem ipſam epiſtolam vindicat, vel rectam eſſe dicit ipſam vel partem ipſius, ſed non anathematizat eã, anathema ſit.

Tali

στασιν ἐμφυσήσας ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἰπών, λάβετε πνεῦμα ἅγιον, οὐ δέδωκεν αὐτοῖς πνεῦμα ἅγιον, ἀλλὰ σχήματι μόνον ἐνεφύσησεν· οὗτος δὲ καὶ τὴν ὁμολογίαν Θωμᾶ, τὴν ἐπὶ τῇ ψηλαφήσει τῶν χειρῶν, καὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ κυρίου μετὰ τὴν ἀνάστασιν, λέγων τό, ὁ κύριός μου καὶ θεός μου, εἶπε μὴ εἰρῆσθαι περὶ τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ Θωμᾶ, οὐδὲ γὰρ εἶναι λέγει τὸν κύριον θεόν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς ἀναστάσεως ἐκπλαγέντα τὸν Θωμᾶν ὑμνῆσαι τὸν θεὸν τὸν ἐγείραντα τὸν Χριστόν. τὸ δὲ χεῖρον, ὅτι καὶ ἐν τῇ τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων γινομένῃ παρ᾽ αὐτοῦ δῆθεν ἑρμηνείᾳ συγκρίνων ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὸν Χριστὸν Πλάτωνι, καὶ Μανιχαίῳ, καὶ Ἐπικούρῳ, καὶ Μαρκίωνι λέγει, ὅτι ὥσπερ ἐκείνων ἕκαστος εὑράμενος οἰκεῖον δόγμα τοὺς αὐτοῦ μαθητευσαμένους πεποίηκε καλεῖσθαι Πλατωνικούς, καὶ Μανιχαίους, καὶ Ἐπικουρείους, καὶ Μαρκιωνιστάς, τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ τοῦ Χριστοῦ εὑραμένου τὸ δόγμα, ἐξ αὐτοῦ τοὺς χριστιανοὺς καλεῖσθαι. Εἴ τις τοίνυν ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τοῦ τὰ τοιαῦτα βλασφημήσαντος, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτόν, καὶ τὰ αὐτοῦ συγγράμματα, καὶ τοὺς τὰ ὅμοια αὐτῷ φρονοῦντας ἢ φρονήσαντας, ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῶν συγγραμμάτων Θεοδωρήτου, ἅπερ ἐξέθετο ὑπὲρ Νεστορίου τοῦ αἱρετικοῦ, καὶ κατὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ πρώτης ἁγίας συνόδου, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου, καὶ τῶν ιβ. αὐτοῦ κεφαλαίων· ἐν οἷς ἀσεβέσι συγγράμμασι σχετικὴν λέγει τὴν ἕνωσιν τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τινὰ ἄνθρωπον· περὶ οὗ βλασφημῶν λέγει, ὅτι ἐψηλάφησε Θωμᾶς τὸν ἀναστάντα, καὶ προσεκύνησε τὸν ἐγείραντα, καὶ διὰ τοῦτο ἀσεβεῖς καλεῖ τοὺς τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους, τοὺς καθ᾽ ὑπόστασιν τὴν ἕνωσιν τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα ὁμολογοῦντας· καὶ πρὸς τούτοις θεοτόκον ἀπαρνεῖται τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπάρθενον Μαρίαν. Εἴ τις τοίνυν τὰ εἰρημένα συγγράμματα Θεοδωρήτου ἐπαινεῖ, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτά, ἀνάθεμα ἔστω. διὰ ταύτας γὰρ τὰς βλασφημίας τῆς ἐπισκοπῆς ἐξεβλήθη, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνωθήθη πάντα τὰ ἐναντία τοῖς μνημονευθεῖσιν αὐτοῦ συγγράμμασι ποιῆσαι, καὶ τὴν ὀρθὴν πίστιν ὁμολογῆσαι.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς τῆς λεγομένης παρὰ Ἴβα γεγράφθαι πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην τὸν αἱρετικόν, τῆς ἀρνουμένης τὸν θεὸν λόγον ἄνθρωπον γεγενῆσθαι, καὶ λεγούσης μὴ τὸν θεὸν λόγον ἐκ τῆς παρθένου σαρκωθέντα γεννηθῆναι, ἀλλὰ ψιλὸν ἄνθρωπον ἐξ αὐτῆς γεννηθῆναι, ὃν ναὸν ἀποκαλεῖ, ὡς ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον, καὶ ἄλλον τὸν ἄνθρωπον. πρὸς τούτοις δὲ ἐνυβριζούσης τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην σύνοδον, ὡς χωρὶς ζητήσεως καὶ κρίσεως Νεστόριον καταδικασάσης, καὶ τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον αἱρετικὸν ἀποκαλούσης, καὶ ἀσεβῆ τὰ ιβ. αὐτοῦ κεφάλαια· Νεστόριον δὲ καὶ Θεόδωρον μετὰ τῶν αὐτοῦ ἀσεβῶν συγγραμμάτων ἐπαινούσης, καὶ ἐκδικούσης: Εἴ τις τοίνυν τὴν εἰρημένην ἀσεβῆ ἐπιστολὴν ἐκδικεῖ, ἢ ὀρθὴν αὐτὴν εἶναι λέγει, ἢ μέρος αὐτῆς, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτήν, ἀνάθεμα ἔστω.

Τῆς

Τῆς τοιαύτης τοίνυν ἐπιστολῆς δικαίως ἀναθεματισθείσης διὰ τὰς περιεχομένας ἐν αὐτῇ βλασφημίας, οἱ τὰ Νεστορίου ἢ Θεοδώρου ἀσεβῶς φρονοῦντες ἐπιχειροῦσι λέγειν, ταύτην δεδέχθαι παρὰ τῆς ἁγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου. τοῦτο δὲ λέγουσι τὴν μὲν ἁγίαν σύνοδον συκοφαντοῦντες, τῷ δὲ ταύτης προσχήματι σπουδάζοντες τῆς ὀφειλομένης κατακρίσεως ἐλευθερῶσαι Θεόδωρον καὶ Νεστόριον, καὶ τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολήν· περὶ ἧς Ἴβας πολλάκις κατηγορηθεὶς οὐκ ἐτόλμησεν οἰκειώσασθαι διὰ τὰς περιεχομένας ἐν αὐτῇ βλασφημίας. καὶ ταῦτα ἀποδείξομεν ἐκ τῶν διαφόρως περὶ τούτου κεκινημένων. ἐν γὰρ τοῖς παρὰ Φωτίῳ καὶ Εὐσταθίῳ πεπραγμένοις ἐν Τύρῳ κατηγορούμενος ὁ προλεχθεὶς Ἴβας περὶ τῶν ὕβρεων τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου φανερῶς κατέθετο, μετὰ τὴν ἕνωσιν τῶν ἀνατολικῶν πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον μηδὲν ὕβρεως ἐχόμενον εἰρηκέναι περὶ αὐτοῦ. ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἡ πεπληρωμένη τῶν εἰρημένων βλασφημιῶν, ἐφ' αἷς κατηγορεῖτο Ἴβας, πολλὰς κατὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου περιέχουσα πλείστων, ὅτι μετὰ τὴν ἕνωσιν τὴν πρὸς τοὺς ἀνατολικοὺς γέγονεν, ἐξ οὗ δείκνυται Ἴβας ἀπαρνησάμενος ταύτην. ὅθεν οἱ μνημονευθέντες Φώτιος καὶ Εὐστάθιος διὰ τὴν τῶν ἐγκαλούντων πληροφορίαν ἐγγράφως διετύπωσαν, τὸν εἰρημένον Ἴβαν πάντα τὰ ἐναντία τῇ ἐπιστολῇ πρᾶξαι, καθὼς ἡ περὶ τούτου δοθεῖσα παρ' αὐτῶν ἐπίκρισις δείκνυσιν. ἀλλὰ μὴ πληρώσας Ἴβας τὰ παρ' ἐκείνων ἐπικριθέντα ἐξεβλήθη τῆς ἐπισκοπῆς διὰ τὰς βλασφημίας τῆς εἰρημένης ἐπιστολῆς, καὶ Νόννος ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτονήθη, ὃς καὶ συνεκαθέσθη τῇ ἁγίᾳ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ. περὶ τοῦ αὐτοῦ τοίνυν καὶ ἐν Χαλκηδόνι κατηγορηθεὶς ὁ μνημονευθεὶς Ἴβας μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς οὐκ ἐτόλμησε ταύτην οἰκειώσασθαι, ἀλλ' εὐθὺς αὐταῖς λέξεσιν ἐπήγαγεν, ὅτι ἀλλότριός εἰμι τῶν ἐπαγομένων μοι. ὅθεν ἡ ἁγία σύνοδος μὴ ἀρκεσθεῖσα τῇ ἀρνήσει Ἴβα τῇ ἐπὶ τῇ ἀσεβεῖ ἐπιστολῇ, συνώθησεν αὐτὸν τἀναντία ταύτῃ πρᾶξαι, τουτέστι τὴν ἐν αὐτῇ ἀθετουμένην πίστιν ὀρθὴν ὁμολογῆσαι, καὶ τὴν ἁγίαν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην σύνοδον δέξασθαι, καὶ τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον πατέρα καὶ διδάσκαλον ἐπιγράψασθαι, τὸν ἐν τῇ ἀσεβεῖ ἐπιστολῇ ὑβριζόμενον· καὶ Νεστόριον καὶ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ δόγμα ἀναθεματίσαι, ἅπερ ἡ ἀσεβὴς ἐπιστολὴ ἐπαινεῖ καὶ ἐκδικεῖ. εἰ τοίνυν καὶ αὐτὸς Ἴβας διαφόρως κατηγορηθεὶς περὶ τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς οὐκ ἐτόλμησεν αὐτὴν οἰκειώσασθαι, ἀλλὰ καὶ ἡ ἁγία ἐν Χαλκηδόνι σύνοδος πάντα τὰ ἐναντία ταύτης παρεσκεύασεν αὐτὸν πρᾶξαι, πῶς εἶχεν ἡ αὐτὴ ἁγία σύνοδος τὴν εἰρημένην ἐπιστολὴν δέξασθαι, καὶ τῷ κρίματι τῆς περιεχομένης αὐτῇ ἀσεβείας ὑποπεσεῖν, ἀφ' ἧς Ἴβαν ἐλευθερῶσαι ἐσπούδασεν; ἐπειδὴ δὲ πάσας ὑπερβαίνοντες τὰς περιεχομένας τῇ ἐπιστολῇ βλασφημίας οἱ αἱρετικοὶ τοῦτο μόνον ἐξ αὐτῆς προφέρουσι τὸ πρὸς ἀπάτην τῶν ἁπλουστέρων παρὰ τοῦ τὴν ἐπιστολὴν γράψαντος εἰρημένον, τουτέστι δύο φύσεις, μίαν δύναμιν, ἓν πρόσωπον, ἀποδείξομεν αὐτὸν καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἰδίαν ἀσέβειαν παραμιγνύντα. τίνος γὰρ ἂν λέγοι

A Tali ergo impia epiſtola iuſte anathematizata propter inſertas ei blaſphemias, Theodori & Neſtorij impiorum ſequaces conantur dicere, ſuſceptã eſſe eam à ſancto Chalcedonenſi Concilio. Hoc autem dicunt, ſanctam quidem Chalcedonenſem Synodum calumniantes, nomine autem eius [e] feſtinantes debita condemnatione liberare Theodorum & Neſtorium, & impiam epiſtolam, pro qua Ibas ſæpius accuſatus, non eſt auſus eam ſuam dicere propter inſertas ei blaſphemias. Et hæc demonſtrabimus ex his, quæ diuerſe de iſta cauſa mota ſunt. In his enim quæ [f] apud Photium & Euſta- B thium Tyri acta ſunt, cum accuſaretur prædictus Ibas de iniurijs ſancti Cyrilli, manifeſte confeſſus eſt, poſt [g] vnitatem Orientalium, quæ ad ſanctæ memoriæ Cyrillum facta eſt, nihil iniurioſum de eo dixiſſe. Epiſtola autem plena prædictis blaſphemijs, pro quibus accuſabatur Ibas, multas contra ſanctum Cyrillum iniurias continens, facta eſſe oſtenditur poſt vnitatem ad Orientales factam, ex quo demonſtratur Ibas eam abnegaſſe. Vnde prædicti Photius & Euſtathius ſatisfacientes accuſatoribus, in ſcriptis definierunt, prædictum Ibam omnia contraria epiſtolæ peragere, ſicut iudicium ab eis de hoc C datum ſignificat. Sed cum Ibas non adimpleſſet ea quæ illi iudicauerũt, eiectus eſt ab Epiſcopatu propter blaſphemias prædictæ epiſtolæ, & Nonnus pro illo ordinatus eſt, qui & conſedit in ſancto Chalcedonenſi Concilio. De eiſdem igitur etiam Chalcedone accuſatus memoratus Ibas, poſt lectionem impiæ epiſtolæ non eſt auſus eam ſuã eſſe confiteri, ſed ſtatim ipſis verbis intulit, alienum ſe eſſe eorum quæ ei inſerebantur. Vnde ſancta Synodus, cum ei non ſufficeret abnegatio Ibæ, quæ facta eſt de impia epiſtola, compulit eum contraria ei peragere, id eſt, re- D probatam in ea rectam Fidẽ confiteri, & Epheſinam primam ſanctam Synodum ſuſcipere, & ſanctum Cyrillum patrem & doctorem adſcribere, quæ in eadem impia epiſtola iniuriantur, & Neſtorium, impiumq. eius dogma anathematizare, quæ & impia epiſtola defendit & collaudat. Si igitur & ipſe Ibas propter impiam epiſtolam ſæpius accuſatus, non eſt auſus eam ſuam dicere, ſed etiam Chalcedonenſe ſanctum Concilium omnia ei contraria compulit eum peragere: quomodo eadem ſancta Synodus memoratam epiſtolam ſuſciperet, & condemnationi impietatis quæ in ea continetur, ſeſe ſubijceret, E à qua Ibam liberare feſtinauit? Quoniam autem omnes blaſphemias epiſtolæ prætermittentes hæretici, hoc ſolum ex ipſa proferunt, quod ad decipiendos ſimpliciores ſcriptor epiſtolę dixit, hoc eſt, duas naturas, vnam virtutem, vnam perſonam; demonſtrabimus quòd ipſe etiam in hoc ſuam commiſcuit impietatẽ. Cuius enim dicit

[e] cupientes

[f] à Photio & Euſtathio

[g] vnionem

Conc. Chalced. Act. 10. pag. 101.

A cit duas naturas & vnam perſonam, qui abnegat Deum Verbum incarnatũ de ſancta & glorioſa Dei genitrice & ſemper virgioe Maria, & oatum eſſe ex ipſa? Sed certum eſt, quòd vnicuique naturæ ſoam perſonam attribuit, ſicut Theodorus & Neſtorius in ſuis libris blaſphemantes expoſuerunt, quos defendit ſcriptor epiſtolæ cum eorum impietate. Illi enim aperte diceotes duas perſonas Dei Verbi, & Chriſti, quem purum hominem vocant, per affectualem coniuoctionem, & per eamdem dignitatem & hooorem, vnam perſonam apparere dicunt: ſed & duarum naturarum vnam virtutem ſiue poteotiam dicens
B ſcriptor epiſtolæ, manifeſtus eſt quòd & in hoc memoratos hæreticos ſequitur, Theodorum quidem dicentem io dioerſis libris de Incarnatione impie expoſitis, Neſtorium autem io moltis qoidem ſcriptis, & maxime in epiſtola ſcripta ad Alexandrum Hierapolitanum hæreticũ, quòd duarum naturarum vna eſt aoctoritas, & vna virtus, ſioe potentia, & vna perſona [a]per dignitatem eumdemq. honorem: ex quo oſtenditur, qui ſcripſit epiſtolam, ſecundum illorum perfidiam pro perſonis vſus vocabulo naturarum. Vna enim auctoritas, & vna virtus ſiue potentia, & vna dignitas & idem honor, noo in
C diuerſis naturis, ſed in diuerſis perſonis eiuſdẽ ſubſtantiæ dicitur, quod in ſancta Trinitate confitemur. Vnde & ſancti Patres anathematizauerunt eos, qui per auctoritatem, aut virtutem, ſioe potentiam, aut dignitatem, aut æqualitatem honoris, dicuot Deum Verbum vnitum eſſe Chriſto; quem purum hominem vocant Theodori & Neſtorij ſequaces, ſed non ſecundum ſubſiſtentiam Dei Verbi ad carnem animatam anima rationali & intellectuali, vnitatem factã eſſe confitentur.

Et hæc quidem ſufficiebaot ad conuincendã impietatem eorum, qui ſceleratam epiſtolam
D vindicant: tamen & in fine ſcriptor eiuſdem epiſtolæ oſtendit ſuam perfidiam, dicendo quòd *oportet credere in templum, & in eum qui habitat in templo*: per quæ aperte duas introdocit perſonas. Sed & iſtam impietatem à Theodoro & Neſtorio ſcriptor epiſtolæ edoctus eſt. Catholica autem Eccleſia talem condemoans perfidiam, non in templum, & io eum qui habitat in templo, ſed io vnum Dominom noſtrum IESVM Chriſtum, Dei Verbum incarnatum & hominẽ factum confiteri & credere tradit. Nihil autem mirandum eſt, ſi vocabulo naturarum vſus eſt ſcriptor illius impiæ epiſtolæ. Solent enim hæ-
E retici, vt ſimpliciores decipiant, vocibus quidem vti quæ ab orthodoxis pie dicuntur, rectum aotem earum intellectum & expoſitionem ad ſuam impietatem transferre. quoniam [b]autem eædem voces, quando bene exponuntur & intelliguntur, cum pietate ſunt; quando autem male ab hæreticis iotelligontur & proferuotur, impietatem habent. Itaque Neſtorium duas qui-

dem

[a] ſecundum vnam

[b] interdum

A δύο φύσεις καὶ ἓν πρόσωπον ὁ ἀπαρνούμενος τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ γεννηθῆναι ἐξ αὐτῆς; ἀλλὰ πρόδηλον ὡς ἑκάστῃ φύσει ἴδιον πρόσωπον ἀπονέμει, καθὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος ἐν τοῖς ἰδίοις λόγοις βλασφημοῦντες ἐξέθεντο, οὓς καὶ ἐκδικεῖ ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν μετὰ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας. ἐκεῖνοι γὰρ φανερῶς λέγουσι δύο πρόσωπα τοῦ θεοῦ λόγου, καὶ τοῦ Χριστοῦ, ὃν ψιλὸν ἄνθρωπον ἀποκαλοῦσι κατὰ σχετικὴν δὲ συνάφειαν, καὶ τὴν αὐτὴν ἀξίαν τε καὶ τιμὴν ἓν πρόσωπον ἀναφαίνεσθαι λέγουσιν. ἀλλὰ καὶ τῶν
B δύο φύσεων μίαν δύναμιν ἤτοι δυναστείαν λέγων ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν φανερός ἐστιν, ὡς καὶ ἐν τούτῳ ἀκολουθεῖ τοῖς εἰρημένοις αἱρετικοῖς, Θεοδώρῳ μὲν λέγοντι ἐν τοῖς περὶ ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ διαφόροις λόγοις ἀσεβῶς ἐκτεθεῖσι, Νεστορίῳ δὲ ἐν πολλοῖς συγγράμμασι, μάλιστα δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ γραφείσῃ πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν αἱρετικὸν Ἱεραπολίτην, ὅτι τῶν δύο φύσεων μία ἐστὶν αὐθεντία, καὶ μία δύναμις, ἤτοι δυναστεία, καὶ ἓν πρόσωπον κατὰ μίαν ἀξίαν, καὶ τὴν αὐτὴν τιμήν. ἀφ' ὧν ἀποδείκνυται ὁ τὴν ἐπιστολὴν γράψας κατὰ τὴν ἐκείνων κακοδοξίαν ἀντὶ προσώπων
C τῇ τῶν φύσεων προσηγορίᾳ χρησάμενος. μία γὰρ αὐθεντία, καὶ μία δύναμις ἤτοι δυναστεία, καὶ μία ἀξία, καὶ ἡ αὐτὴ τιμὴ οὐκ ἐπὶ διαφόρων φύσεων, ἀλλ' ἐπὶ διαφόρων προσώπων καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας λέγεται, ὅπερ ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος ὁμολογοῦμεν. ὅθεν καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες ἀνεθεμάτισαν τοὺς κατ' αὐθεντίαν ἢ δύναμιν, ἤτοι δυναστείαν, ἢ ἀξίαν, ἢ ἰσοτιμίαν λέγοντας τὸν θεὸν λόγον τῷ Χριστῷ ἑνῶσθαι, ὃν ψιλὸν ἄνθρωπον οἱ ἀπὸ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου καλοῦσιν, ἀλλ' οὐχὶ καθ' ὑπόστασιν τὴν τοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοε-
D ρᾷ τὴν ἕνωσιν γεγενῆσθαι ὁμολογοῦντας. καὶ ἤρκει μὲν ταῦτα πρὸς τὸ διελέγξαι τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐκδικούντων τὴν μυσαρὰν ἐκείνην ἐπιστολήν. πλὴν ὅμως καὶ πρὸς τῷ τέλει τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς ὁ ταύτην γράψας τὴν ἰδίαν δείκνυσι κακοδοξίαν λέγων, ὅτι δεῖ πιστεύειν εἰς τὸν ναὸν καὶ εἰς τὸν ἐνοικοῦντα ἐν τῷ ναῷ, ἐν οἷς φανερῶς δύο εἰσάγει πρόσωπα. ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν ἀσέβειαν ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν παρὰ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου ἐδιδάχθη. ἡ μέντοι καθολικὴ ἐκκλησία τὴν τοιαύτην κακοδοξίαν κατακρίνουσα οὐχὶ εἰς τὸν ναὸν καὶ εἰς τὸν ἐνοικοῦντα
E ἐν τῷ ναῷ, ἀλλ' εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα ὁμολογεῖν καὶ πιστεύειν παραδίδωσιν. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν, εἰ τῇ τῶν φύσεων ὀνομασίᾳ ἐχρήσατο ὁ τὴν ἀσεβῆ ἐκείνην ἐπιστολὴν γράψας· ἔθος γὰρ τοῖς αἱρετικοῖς πρὸς ἀπάτην τῶν ἁπλουστέρων ταῖς παρὰ τῶν ὀρθοδόξων εὐσεβῶς λεγομέναις φωναῖς κεχρῆσθαι, καὶ τὴν εὐσεβῆ τούτων ἔννοιάν τε καὶ ἐξήγησιν πρὸς τὴν οἰκείαν μεταφέρειν ἀσέβειαν. ἐπειδὴ ἔστιν ὅτι αἱ αὐταὶ φωναὶ καλῶς μὲν ἐξηγούμεναι καὶ νοούμεναι μετὰ τῆς εὐσεβείας εἰσὶ, κακῶς δὲ παρὰ τῶν αἱρετικῶν ἑρμηνευόμεναι καὶ προφερόμεναι τὸ ἀσεβὲς ἔχουσιν. ἀμέλει Νεστόριον εἰπόντα μὲν δύο φύσεις,

καὶ

καὶ ἓν πρόσωπον, μὴ ὁμολογοῦντα δὲ τούτων τὴν καθ' ὑπόστασιν ἕνωσιν ἡ ἐν Ἐφέσῳ πρώτη ἁγία σύνοδος, ἧς ἐξῆρχεν Κελεστῖνος καὶ Κύριλλος οἱ ἐν ὁσίᾳ τῇ μνήμῃ, οὐ προσεδέξατο ἀλλὰ καὶ κατεδίκασεν. ἡμεῖς δὲ τῇ τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίᾳ διὰ πάντων ἀκολουθοῦντες, καὶ τὴν τῶν δύο φύσεων ἕνωσιν, ἐξ ὧν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ εἷς τῆς ἁγίας τριάδος, ὁ θεὸς λόγος σαρκωθεὶς συνετέθη, καὶ τὴν τούτων διαφορὰν οὐκ ἀνῃρημένην διὰ τὴν ἕνωσιν ἀνωτέρω σαφέστερον ἀπεδείξαμεν. Καὶ ἤρκει μὲν τὰ παρ' ἡμῶν εἰρημένα πληροφορῆσαι τοὺς μὴ βουλομένους φιλονεικεῖν· ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς ἀσέβειαν ἅπαξ ἐκκλίναντες καὶ ἑτέρους ἐπιχειροῦσιν, ἀναγκαίως ἡμεῖς καὶ τὰς τοιαύτας αὐτῶν προφάσεις ματαίας ἀποδείξομεν. Φασὶ γὰρ μὴ δεῖν εἰς μέμψιν ἄγειν τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολὴν διὰ τὸ φέρεσθαι ἔν τισι βιβλίοις. ἀλλ' εἰ τοῦτό τις κατὰ τὴν αὐτῶν ἄνοιαν προσδέξεται, δεῖ καὶ Εὐτυχέα καὶ Νεστόριον δέχεσθαι, ἐπειδὴ πολλὰ καὶ περὶ τούτων τοῖς ἐν τῇ συνόδῳ πεπραγμένοις ἐμφέρεται. ἀλλ' οὐδεὶς τῶν σωφρονούντων τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις προσέξει τὸν νοῦν. τὰ γὰρ περὶ τῶν αἱρετικῶν ἐν ταῖς συνόδοις προφερόμενα, καὶ μέρος τῶν ὑπομνημάτων γινόμενα οὐκ ἐπὶ τῷ ἐλευθερωθῆναι, ἀλλ' εἰς ἔλεγχον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ μείζονι κατακρίσει αὐτῶν τε καὶ τῶν ὅμοια αὐτοῖς φρονούντων παραλαμβάνεται. εἰ καὶ ὅτι τὰ τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς φερόμενα ὑπομνήματα ἔν τισι μὲν βιβλίοις, ὡς εἴρηται, ἐντέτακται, ἐν δὲ τοῖς αὐθεντικοῖς, ἐν οἷς ὑπέγραψαν οἱ ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι, οὐδαμῶς εὕρηται. πλὴν κἀκεῖνο δεῖ προσέχειν τοὺς τὴν ἀλήθειαν ἐρευνῶντας· ὅτι πολλάκις τινὰ ἐν ταῖς συνόδοις παρά τινων ἐν αὐταῖς εἰσερχομένων λέγεται ἢ κατὰ προσπάθειαν, ἢ κατ' ἐναντίωσιν, ἢ κατ' ἄγνοιαν. οὐδεὶς δὲ προσέχει τοῖς κατὰ μέρος παρά τινων λεγομένοις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς κατὰ κοινὴν συναίνεσιν παρὰ πάντων ὁριζομένοις. εἰ γὰρ κατ' ἐκείνους βουληθείη τις προσέχειν ταῖς τοιαύταις ἐναντιώσεσιν, ἑκάστη σύνοδος εὑρίσκεται ἑαυτὴν ἀνατρέπουσα. διὰ ταῦτα τοίνυν ἔδει αὐτούς, εἴπερ ὀρθῶς ἐδέχοντο τὴν ἁγίαν σύνοδον, μὴ τοιαύτας αὐτῇ μέμψεις περιάπτειν, ἀλλὰ ἀκολουθῆσαι τοῖς διδασκάλοις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἁγίοις Ἀθανασίῳ τῷ γενομένῳ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ἐπισκόπῳ, καὶ πολλοὺς καὶ μεγάλους ἀγῶνας ἀναδεξαμένῳ ὑπὲρ τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως ὀρθῆς κατὰ πάσης αἱρέσεως, καὶ μάλιστα τῶν ἀσεβεστάτων Ἀρειανῶν. τῶν γὰρ αὐτῶν Ἀρειανῶν πρὸς ἀπάτην τῶν λαῶν εἰς τὴν ἑαυτῶν μερίδα ἐπισπωμένων Διονύσιον, πρὸ πολλῶν ἐτῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου τῆς Ἀλεξανδρείας γενόμενον ἐπίσκοπον, καὶ λεγόντων, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Διονύσιος τὰ ὅμοια αὐτοῖς ἐφρόνησεν, Ἀθανάσιος ὁ μέγας τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλος πολλοῖς τρόποις ἐγγράφως ἀπέδειξε, τὴν ὀρθὴν πίστιν Διονύσιον ἐξ ἀρχῆς κηρύξαι, καὶ μηδαμῶς ἐπικοινωνῆσαι τῇ τῶν Ἀρειανῶν ἀσεβείᾳ. οὗτοι δὲ τὰ τῶν αἱρετικῶν φρονοῦντες τὴν οἰκείαν ἀσέβειαν ταύτῃ περιάπτειν σπουδάζουσιν, ὁποῖον δέ ἐστι κατάκριμα, καὶ ποία ἐπίκειται ἀρὰ τοῖς εἰς πατέρας ἁμαρτάνουσι, διδάσκει ἡμᾶς καὶ ἡ θεία γρα-

A dem naturas & vnam perſonam dicentem, non confitentem autem earum vnitatem ſecundum ſubſiſtentiã, Epheſina prima Synodus, cuius auctores erãt Cæleſtinus & Cyrillus ſanctę memoriæ, non ſuſcepit, ſed condemnauit. Nos autem ſanctorũ Patrum doctrinã per omnia ſequentes, & vnitatem duarum naturarum, ex quibus Dominus noſter IESVS Chriſtus vnus ſanctę Trinitatis, Deus Verbum incarnatus, cõpoſitus eſt, & quòd earum differentia non interempta eſt propter vnitatem, in ſuperioribus apertius demonſtrauimus. Et ſufficiebant quidem quæ prædiximus, ſatisfacere eis qui nolunt conten-
B dere. Sed quoniã illi, qui ſemel ad impietatem declinauerunt, & alia proponere conantur, neceſſario nos & tales eorum occaſiones vanas oſtendemus. Dicunt enim non oportere vituperare impiam epiſtolam, eo quod in aliquantis fertur codicibus. Sed ſi hoc aliquis ſecundum eorum dementiã ſuſcipiat, oportet & Neſtorium & Eutychem ſuſcipi, quoniam plurima & de his in geſtis continentur quæ apud Synodum acta ſunt. Sed nemo ſapiens dictis eorum animum intendet. Quæ enim de hæreticis proferuntur in Synodis, & pars geſtorum fiunt, non ad liberationem inſeruntur, ſed ad maiorem
C condemnationem eorum, & qui eis ſimilia ſapiunt. Quamuis autem exemplaria impiæ epiſtolę quę circumferũtur, in aliquibus codicibus, vt dictũ eſt, inſerta ſint, tamen in authenticis in quibus ſanctiſſimi Epiſcopi ſubſcripſerũt, nullatenus inueniuntur. Oportet autem etiam illud attendere eos qui veritatẽ perſerutantor, quòd forſitan in Concilijs quædam à certis ibi conuenientibus dicuntur, aut per fauorem, aut per contrarietatem, aut per ignorantiam. Nemo autem attendit ea quæ per partem à quibuſdã dicuntur: ſed ſola illa, quæ ab omnibus commu-
D ni conſenſu definiuntur. Si enim aliquis ſecundum illos voluerit attendere eiuſmodi contrarietates, vnaquæque Synodus inuenietur ſemetipſam deſtruens. Propter hæc igitur oportebat eos, ſi ſanctum Concilium recte ſuſciperent, non tales blaſphemias ei applicare, ſed ſequi doctores catholicæ Eccleſiæ, & maxime ſanctũ Athanaſiom, qui fuit Alexandriæ Epiſcopus, & plurimos & magnos labores ſuſcepit pro recta Chriſtianorum Fide aduerſus omnem hæreſim, & maxime contra impijſſimos Arianos. Ipſis enim Arianis ad decipiendos populos ſuo errori coniungentibus Dionyſium, qui ["] ante multos (ſ multis annis ante Athanaſium)
E annos Athanaſij fuit Alexandriæ Epiſcopus, & dicentibus quòd & ipſe Dionyſius ſimilia eis ſapuit, Athanaſius magnus Eccleſiæ doctor multis modis oſtendit in ſcriptis, rectã Fidem Dionyſium ab initio prædicaſſe, nulloq. modo participem Arianæ impietatis fuiſſe. Iſti autem hæretica ſapientes, ſuam impietatem eidem Synodo applicare feſtinant. Qualis autem eſt condemnatio, & qualis imminet maledictio eis qui in Patres peccant, docet nos & diuina ſcriptu-

Gen. 9. c ra. Si enim Cham filius Noe cùm vidiſſet nudum ſuum patrem, quoniam non cooperuit patris corporalem nuditatem, ſed egreſſus nunciauit eam fratribus, & illi veſtimento eam cooperuerunt, ipſe quidem Cham, & illi qui ex ipſo nati ſunt, ſub maledictione facti ſunt; qui autem cooperuerunt, magnam benedictionem meruerunt: multo magis iſti maiore & ampliore condemnatione digni ſunt, qui ad Synodum minime pertinentem infamiam, feſtinant per impietatem epiſtolæ & Theodori, eidem ſanctæ Synodo applicare. Sed non ideo impia epiſtola, vel defendentes eam, condemnationem ſuæ impietatis effugient: ſed neque Theodorus, qui Paganos & Iudæos, & omnes hæreticos impietate ſuperat. Impio enim Theodoro non ſuffecit ſuper alias eius blaſphemias ad ſuum errorem male interpretari Symbolum trecentorum decem & octo ſanctorum Patrum: ſed etiam contempto eo, aliud Symbolum expoſuit omni impietate plenum, in quo anathematizare auſus eſt eos, qui aliter ſapiunt vel tradunt, vt quantum ad illius inſaniam pertinet, omnes ſancti Apoſtoli & Patres condemnarentur. Hoc autem Theodori impium ſymbolum & in Epheſina prima Synodo prolatum, & in Chalcedonenſi recitatum, ab vtraque Synodo cum eius expoſitore, & eis qui illud ſuſcipiunt, condemnarũ eſt.

Quoniam autem quidam, verba pro Theodoro facientes, cùm proferuntur impia eius conſcripta, propter inſertam eis blaſphemiam confingunt quidem dicere quòd impia ſunt, ipſum autem qui talem impietatem euomuit, recuſant anathematizare: miramur eorum dementiam, quòd diuinæ ſcripturæ contraria agunt, euidenter
Sap. 14. a dicenti, quia æqualiter horribilia ſunt apud Deum impius & impietas eius. Actio enim cum actore punietur. Si autem ſimiliter impietati horribilis eſt Deo & ille qui impie agit, certe ſeparatus eſt talis à Deo, & anathemati iuſte ſubijcitur. Anathema enim nihil aliud ſignificat, niſi à Deo ſeparationem, ſicut in veteri & nouo Teſtamento iudicium de anathemate ſignificat. Quòd autem & Dominus eos qui non permanent in verbo veritatis ipſius, ſeparatos eſſe ab Eccleſia dicit, in Euangelio ſecun-
Ioan. 8. d dum Ioannem Iudæos alloquens, ſic ait: Omnis qui facit peccatum, ſeruus eſt peccati. Seruus autem non manet in domo in æternum: filius autem permanet in æternum. Quod autem, quam Dominus nominat domum, diuina ſcri-
1. Tim. 3. ptura Eccleſiam Dei viui vocat, Apoſtolus teſtatur in epiſtola prima ad Timotheum.

Si vero quidam dicunt, non oportere Theodorum poſt mortem anathematizari, ſciant qui talem hæreticum defendunt, quòd omnis hæreticus vſque ad finem vitæ in ſuo errore permanens, iuſte perpetuo anathemati & poſt mortem ſubijcitur. Et hoc in multis hæreticis & antiquioribus & propioribus factum eſt, id eſt, Valentino, Baſilide, Marcione, Cerintho, Manichæo,

A φῇ. εἰ γὰρ Χὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Νῶε θεασάμενος γυμνὸν τὸν ἴδιον πατέρα, καὶ μὴ καλύψας τὴν τοῦ πατρὸς σωματικὴν γύμνωσιν, ἐξελθὼν ἐπήγγειλε ταύτην τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἐκεῖνοι ἱματίῳ ταύτην περιεσκέπασαν, αὐτὸς δὲ Χὰμ καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντες ὑπὸ κατάραν γεγόνασιν, οἱ δὲ σκεπάσαντες εὐλογίας μεγάλης ἠξιώθησαν· πολλῷ μᾶλλον οὗτοι μείζονος καὶ ἔτι πλείονος κατακρίσεως εἰσὶν ἄξιοι, οἱ τὴν μηδαμῶς προσοῦσαν δυσφημίαν τῇ συνόδῳ σπουδάζοντες διὰ τῆς ἀσεβείας τῆς ἐπιστολῆς καὶ Θεοδώρου περιάψαι αὐτῇ. ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ἡ ἀσεβὴς ἐπιστολή, ἢ οἱ ταύτης ἀντιποιούμενοι B ἐκφεύξονται τὴν ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀσεβείᾳ κατάκρισιν· ἀλλ' οὐδὲ Θεόδωρος ὁ Ἕλληνάς τε καὶ Ἰουδαίους καὶ πάντας αἱρετικοὺς τῇ ἀσεβείᾳ ὑπερβαλλόμενος. οὗτος γὰρ πρὸς ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ βλασφημίαις οὐκ ἠρκέσθη τῷ πρὸς τὴν ἰδίαν πλάνην παρερμηνεῦσαι τὸ σύμβολον τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων, ἀλλὰ καὶ περιφρονήσας τούτου ἕτερον σύμβολον ἐξέθετο πάσης ἀσεβείας πεπληρωμένον, ἐν ᾧ ἀναθεματίσαι τοὺς ἑτέρως φρονοῦντας ἢ παραδιδόντας ἐτόλμησεν· ὥστε ὅσον κατὰ τὴν ἐκείνου μανίαν πάντας τοὺς ἁγίους ἀποστόλους καὶ πατέρας C κατακεκρίσθαι. τοῦτο δὲ τὸ ἀσεβὲς Θεοδώρου σύμβολον καὶ ἐν τῇ κατ' Ἔφεσον πρώτῃ συνόδῳ προκομισθὲν, καὶ ἐν Χαλκηδόνι ἀναγνωσθὲν ὑφ' ἑκατέρας συνόδου μετὰ τοῦ ἐκθεμένου καὶ τῶν δεξαμένων αὐτὸ κατεκρίθη. ἐπειδὴ δέ τινες τὸν ὑπὲρ Θεοδώρου λόγον ποιούμενοι προφερομένων τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς βλασφημίαν προσποιοῦνται μὲν λέγειν, ὅτι ἀσεβῆ ταῦτα τυγχάνει, αὐτὸν δὲ τὸν τοιαύτην ἀσέβειαν ἐξεμέσαντα παραιτοῦνται ἀναθεματίζειν, θαυμάζομεν τὴν τούτων ἄνοιαν, ὅτι τῇ θείᾳ τολμῶσιν ἐναντιοῦσθαι γραφῇ D φανερῶς λεγούσῃ, ὅτι ἐν ἴσῳ μισητὰ θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτοῦ. καὶ γὰρ τὸ πραχθὲν σὺν τῷ δράσαντι κολασθήσεται. εἰ δὲ ὁμοίως τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ μισητὸς θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν, πρόδηλον ὡς ὁ τοιοῦτος κεχώρισται τοῦ θεοῦ, καὶ τῷ ἀναθέματι δικαίως ὑποβάλλεται. τὸ γὰρ ἀνάθεμα οὐδὲν ἕτερον σημαίνει, ἢ τὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ χωρισμόν, ὡς ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ καινῇ διαθήκῃ τὸ περὶ τοῦ ἀναθέματος κρίμα δηλοῖ. ὅτι δὲ ὁ κύριος τοὺς μὴ ὄντας ἐν τῷ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ λόγῳ κεχωρισμένους εἶναι λέγει τῆς ἐκκλησίας, ἐν τῷ κατὰ E Ἰωάννην εὐαγγελίῳ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους διαλεγόμενος οὕτω φησί, πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ δὲ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ὅτι δὲ τὴν παρὰ τοῦ κυρίου ὀνομασμένην οἰκίαν ἡ θεία γραφὴ ἐκκλησίαν θεοῦ ζῶντος καλεῖ, ὁ ἀπόστολος μαρτυρεῖ ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον πρώτῃ ἐπιστολῇ. εἰ δὲ λέγουσί τινες μὴ δεῖν Θεόδωρον μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι, ἴστωσαν οἱ τὸν τοιοῦτον αἱρετικὸν ἐκδικοῦντες, ὡς πᾶς αἱρετικὸς μέχρι τέλους τῇ οἰκείᾳ πλάνῃ ἐμμείνας δικαιότερον διηνεκεῖ ἀναθεματισμῷ καὶ μετὰ θάνατον ὑποβάλλεται. καὶ τοῦτο ἐπὶ πολλοῖς γέγονεν αἱρετικοῖς ἀρχαιοτέροις τε καὶ τοῖς ἐγγυτέροις· τουτέστι Βαλεντίνῳ, Βασιλείδῃ, Μαρκίωνι, Κηρίνθῳ,

A ἐνθ φ. Μανιχαίῳ, Εὐνομίῳ, καὶ Βονόσῳ. τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ Θεοδώρῳ γέγονε καὶ ἐν ζωῇ κατηγορηθέντι, καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματισθέντι ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων. οἷς εἰ μὴ βούλονται πεισθῆναι ὡς αἱρετικοὶ οἱ τούτου ἀντιποιούμενοι, τῇ γοῦν παρ' αὐτῶν ἐκδικουμένῃ ἀσεβεῖ ἐπιστολῇ πιστευσάτωσαν. ἥ τις εἰ καὶ τὰ μάλιστα Θεόδωρον ἐκδικεῖ, ὅμως φανερῶς λέγει, ὅτι καὶ ἐπὶ ἐκκλησίας παρ' ἁγίων πατέρων ἀνεθεματίσθη, καὶ ἐξ ἐκείνου πολλὴ ζήτησις γέγονε περὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ὡς ἀσεβείας δηλονότι πεπληρωμένων. τοῦτο δὲ ἐποίουν τηνικαῦτα οἱ τῆς καθολικῆς
B ἐκκλησίας, ἐφ' ᾧ μὴ τοὺς ἁπλουστέρους ἐντυγχάνοντας τοῖς ἐκείνου ἀσεβέσι συγγράμμασι τῆς ὀρθῆς παρατρέπεσθαι πίστεως. ὅτι δὲ οἱ ἀσεβεῖς εἰ καὶ μὴ κατὰ πρόσωπον μὲν ἐν ζωῇ δέξωνται ἀναθεματισμόν, ὅμως καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματίζονται ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, δείκνυται ἐκ τῶν ἁγίων συνόδων. ἡ μὲν γὰρ ἐν Νικαίᾳ τοὺς τὸ ἀσεβὲς Ἀρείου φρόνημα πρεσβεύοντας ἀνωνύμως ἀνεθεμάτισεν. ἡ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν Μακεδονίου ἀσεβεστάτην αἵρεσιν ὁμοίως ἀνεθεμάτισεν· ἀλλ' ὅμως ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία καὶ μετὰ θάνατον Ἄρειον καὶ Μακεδόνιον ὀνομαστὶ
C ἀναθεματίζει. ἐκ πολλῶν δὲ τῶν ἀποδείξεων ἐλεγχόμενοι, ὡς ἀσεβοῦσι διαφερόντως οἱ Θεοδώρου καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ ἀντιποιούμενοι, ἐφ' ἑτέραν ματαίαν πρόφασιν καταφεύγουσι λέγοντες, μὴ δεῖν αὐτὸν ἀναθεματισθῆναι διὰ τὸ ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν τετελευτηκέναι. ἔδει δὲ αὐτοὺς εἰδέναι, ὡς ἐκεῖνοι τελευτῶσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν, οἱ τὸ κοινὸν τῆς εὐσεβείας δόγμα τὸ ἐπὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας κηρυττόμενον μέχρι τέλους * φυλαξάμενοι. οὗτος δὲ τῇ οἰκείᾳ ἐντελευτήσας ἀσεβείᾳ ἀπὸ πάσης ἐκκλησίας ἐξεβλήθη. ἀμέλει τοι καὶ πᾶν τὸ πλήρωμα
D τῆς ἐν Μοψουεστίᾳ ἐκκλησίας, ἐν ᾗ λέγεται ἐπίσκοπος γεγονέναι, διὰ τὰς βλασφημίας, δι' ἅς περ ἕλλησί τε καὶ ἰουδαίοις καὶ σοδομίταις παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων συνηριθμήθη, ἀπήλειψαν ἐξ ἐκείνου τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας διπτύχων τὴν τούτου προσηγορίαν, ὡς τὰ περὶ τούτου συστάντα κατὰ τὴν αὐτὴν πόλιν παρὰ τῇ συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας ὑπομνήματα δεικνύσι. θαυμάζομεν τοίνυν τοὺς ἐκδικοῦντας Θεόδωρον οἰκειουμένους αὐτόν τε καὶ τὴν αὐτοῦ ἀσέβειαν, ὅπου γε ἡ ἐκκλησία, ἐν ᾗ γέγονεν ἐπίσκοπος, ὡς αἱρετικὸν ἐκ πολλῶν τῶν χρόνων αὐτὸν ἀπεβάλετο. ὅτι δὲ ἐπὶ
E κατακρίσει οἰκείᾳ τὴν τοιαύτην προβάλλονται πρόφασιν οἱ Θεόδωρον ἐκδικοῦντες, ἔξεστι γνῶναι καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ Ἰούδα γενομένου φοβεροῦ κρίματος. ἐκεῖνος γὰρ νομίσας λανθάνειν τὸν τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντα, ἐκοινώνησε τῶν μυστηρίων τοῖς ἀποστόλοις, ἀλλ' ὅμως οὐδὲν αὐτὸν ὤνησε καὶ ἡ μετὰ ὑποκρίσεως κοινωνία· ἀλλ' εἰ δὲ καὶ τὸ μετὰ θάνατον αὐτοῦ δώδεκα ὀνομασθῆναι τοὺς μαθητάς, ὥς φησιν Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς λέγων· Θωμᾶς δὲ ὁ λεγόμενος Δίδυμος, εἷς τῶν δώδεκα οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς· ἢ ἐξαίρει τὸν Ἰούδαν τῆς κατακρίσεως, ἢ συναριθμεῖσθαι ποιεῖ τοῖς ἀποστόλοις. ἀμέλει τοι μετὰ τὴν τοῦ κυρίου ἀνάληψιν οἱ ἀπόστολοι δι' οἰκείας ψήφου τὸν αὐτὸν Ἰούδαν καὶ μετὰ

* φυλάξαντες.

nichæo, Eunomio, & Bonoſo. Hoc autem idem & in Theodoro factum eſt, & in vita accuſato, & poſt mortem anathematiaato à ſanctis Patribus, quibus ſi credere noluerint vt hæretici eius defenſores, vel impiæ epiſtolæ, quam ipſi defendunt, credant. Quæ licet Theodorum collaudet, manifeſte tamen dicit, quòd in Eccleſia à ſanctis Patribus anathematizatus eſt, & ex illo plurima inquiſitio facta eſt de eius conſcriptis, vtpote plenis impietate. Hoc autem tunc faciebant catholicæ Eccleſiæ doctores, ne ſimpliciores legentes illius impia conſcripta, à recta Fide declinarent. Quòd autem impij, licet non in vita in ſuam perſonam anathema ſuſceperint, tamen & poſt mortem anathematiaentur à catholica Eccleſia, oſtenditur à ſanctis Synodis. Nicæna enim Synodus eos qui ᵃimpij Arij ſectã colunt, ſine nomine anathematizauit. Quæ autem Conſtantinopoli congregata eſt, impiam Macedonij hæreſim ſimiliter condemnauit: ſed tamen ſancta Dei Eccleſia & poſt mortem Ariũ & Macedonium nominatim anathematizat. Cum autem ea multis probationibus conuincuntur, quòd ſuperuacue & impie agunt qui Theodorum & impietatem eius defendunt, ad aliam vanam occaſionem confugiunt, dicentes non oportere eum anathematizari eo quòd in communicatione Eccleſiarũ mortuus eſt. Oportebat autem ſcire eos, quòd illi moriuntur in communicatione Eccleſiarum, qui communẽ pietatis dogma, quod in vniuerſali Eccleſia prędicatur, vſque ad finem ſeruauerunt. Iſte autem vſque ad mortem in ſua permanens impietate, ab omni Eccleſia eiectus eſt. Itaque & omnis plenitudo Mopſueſtenæ Eccleſiæ, in qua Epiſcopus dicitur fuiſſe, ᵇcum inueniſſet quòd Paganis & Iudęis & Sodomitanis à ſanctis Patribus connumeratus eſt, delenerũt ipſi ex illo à ſacris Eccleſiæ diptychis eius nomen, ſicut geſta de hoc in eadem ciuitate apud Concilium Epiſcoporũ illius prouinciæ confecta oſtendunt. Miramur igitur Theodori ſequaces, qui eum & impietatem eius tamquam ſuam defendunt, cùm Eccleſia, in qua fuit Epiſcopus, vtpote hæreticum ex multis temporibus eum eiecerit. Quòd autem ad condemnationem ſuam talem ᶜoccaſionem proponunt defenſores Theodori, ſcire licet & ex ipſo aduerſus Iudam facto tremendo iudicio. Ille enim cùm putaſſet latere eum, qui occulta hominum cognoſcit, ſacramentis communicauit cum Apoſtolis: ſed tamen nihil ei profuit, quod cum dolo communicauit. Sed licet poſt mortem eius duodecim nominati ſint diſcipuli, ſicut Ioannes Euangeliſta dicit: Thomas autẽ, qui Didymus dicebatur, vnus ex duodecim, non erat cum ipſis quando venerat Ieſus: tamen hoc non liberat Iudam à condemnatione, aut connumerari facit Apoſtolis. Vnde poſt aſcenſionem Domini, Apoſtoli per ſuam ſententiam eumdem Iudam etiam poſt mortem condemnauerunt.

ᵃ impium
ᵇ propter blaſphemias, ob quas Paganis
ᶜ prætextum
Ioan. 20.
Act. 1.

uerunt, & alium pro illo introduxerunt. Quòd autem vanam occaſionem proponunt, dicentes non oportere hæreticos mortuos anathematizari, & ex ipſis Domini verbis oſtendemus. Impios enim & adhuc viuos, mortuos nominat, dicens: *Matth. 8. c* Dimitte mortuos ſepelire mortuos ſuos: ſicut iuſtos & iam defunctos, viuos nominat. *Matth. 22. c* Dicit enim de Abraam & Iſaac & Iacob, quòd Deus non eſt Deus mortuorum, ſed viuentium. Si ergo ſecundũ verba illorum non oportet hæreticos mortuos anathematizari, nec viui hæretici anathematizabuntur, quos Dominus mortuos vocat, quia ſeparati ſunt ab ipſo, qui dixit: *Ioan. 11. & 14.* Ego ſum vita. & ſecundum eos iam nec viui, B nec mortui hæretici anathematizabuntur: & ſine cauſa, ſecundum illos, Apoſtolica doctrina *Galat. 1.* tradit anathematizari eos, qui tradunt præter quod accepimus: ſine cauſa ſanctæ Synodi hæreticos condemnauerunt; ſine cauſa & alij ſancti Patres & doctores Eccleſiæ hæreticos anathematizauerunt. Inculpent autem & Hieremiam *Hiere. 48. b* prophetam, dicentem: Execrandus qui opera Domini facit negligenter. & Dauid prophetam *Pſal. 118.* dicentem: Execrandi qui declinant à mandatis tuis. & vt compendioſe dicamus, omnem diuinam ſcripturam in diuerſis locis tales condemnationes impijs inferentem. Sin autem C illi qui negligenter opera Dei faciunt, & peccãt in mandatis eius, talibus condemnationibus ſubijciuntur: quanto magis impius Theodorus, qui talia aduerſus ipſum magnum Deũ & ſaluatorem noſtrum IESVM Chriſtum blaſphemauit, iuſte condemnatus eſt & anathematizatus?

Et hæc quidem ſufficiebant, *ſuper memoratas & alijs noſtris libris inſertas probationes, quas protulimus, oſtendentes quòd oportet etiã poſt mortem hæreticos condemnari, confundere eos qui Theodorum defendunt, & compeſcere à tali impietate. Quoniam autem contentioſe in iiſdem permanent, etiam quod eſt amplius, D dicimus, quia quidam ex ipſis qui in Nicæna ſancta Synodo conuenerunt, & expoſitæ ab ea Fidei definitioni vel Symbolo ſubſcripſerunt, quoniã poſtea contraria ſapientes apparuerunt, alij quidem viui, alij autem poſt mortem anathematizati ſunt à Damaſo ſanctæ memoriæ Papa antiquioris Romæ, & ab vniuerſali Sardicenſi Synodo, prout teſtatur ſanctus Athanaſius. Sed & Chalcedonenſis ſancta Synodus Domnum Antiochiæ factum Epiſcopum, poſt mortem condemnauit, quòd ſolum auſus eſt ſcribere, oportere taceri duodecim capitula ſancti Cyrilli.

** ſuperius*

E Quoniam autem Theodori defenſores hæretici, omni propoſitione & conatu excidentes, præſumunt dicere ad deceptionem ignorantiũ, quòd ſanctæ memoriæ Cyrillus in aliqua parte epiſtolæ illum collaudauit; ex multis oſtenditur, quòd non conuenit eorum conamen dictis à ſancto Cyrillo in diuerſis eius libris contra impium Theodorum, in quibus magis impium om-

A θάνατον κατεδίκασαν, καὶ ἕτερον ἀντεισήγαγον. ὅτι δὲ ματαίαν πρόφασιν προβάλλονται λέγοντες, μὴ δεῖν τοὺς τελευτῶντας αἱρετικοὺς ἀναθεματίζεσθαι, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν τοῦ κυρίου ῥημάτων ἀποδείξομεν. τοὺς γὰρ ἀσεβεῖς καὶ ἔτι ζῶντας νεκροὺς ὀνομάζει λέγων· ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς αὐτῶν νεκρούς, ὥσπερ οὖν καὶ τοὺς δικαίως τελευτήσαντας ζῶντας ἀποκαλεῖ· λέγει γὰρ περὶ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὅτι ὁ θεὸς οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. εἰ τοίνυν κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους οὐ χρὴ τοὺς αἱρετικοὺς τελευτῶντας ἀναθεματίζεσθαι, οὐδὲ ζῶντες αἱρετικοὶ B ἀναθεματισθήσονται, οὓς νεκροὺς ὁ κύριος ἀποκαλεῖ διὰ τὸ ἀποκεχωρισμένους εἶναι αὐτοῦ εἰπόντος· ἐγώ εἰμι ἡ ζωή· καὶ κατ' αὐτοὺς λοιπὸν οὔτε ζῶντες, οὔτε τελευτῶντες αἱρετικοὶ ἀναθεματισθήσονται. καὶ μάτην κατ' ἐκείνους ἡ ἀποστολικὴ διδασκαλία παραδέδωκεν ἀναθεματίζεσθαι τοὺς παραδιδόντας παρ' ὃ παρελάβομεν. μάτην αἱ ἅγιαι σύνοδοι τοὺς αἱρετικοὺς κατέκριναν. μάτην καὶ οἱ ἄλλοι ἅγιοι πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας τοὺς αἱρετικοὺς ἀνεθεμάτισαν. μέμψονται δὲ καὶ Ἱερεμίαν τῷ προφήτῃ λέγοντι· ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα τοῦ κυρίου C ἀμελῶς· καὶ Δαυῒδ τῷ προφήτῃ εἰπόντι, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· καὶ συντόμως εἰπεῖν πάσῃ τῇ θείᾳ γραφῇ πολλαχοῦ τὰς τοιαύτας κατακρίσεις ἐπαγούσῃ τοῖς ἀσεβέσιν. εἰ δὲ οἱ ἀμελῶς ποιοῦντες τὰ ἔργα κυρίου, καὶ ἁμαρτάνοντες περὶ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς, τοιαύταις κατακρίσεσιν ὑποβάλλονται, πόσῳ μᾶλλον Θεόδωρος ὁ ἀσεβὴς ὁ τοιαῦτα κατ' αὐτοῦ τοῦ μεγάλου θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βλασφημήσας δικαιότερον κατακέκριται καὶ ἀναθεματίζεται; καὶ ἤρκει μὲν ταῦτα D πρὸς τὰς παρατεθείσας ἀνωτέρω τε καὶ ἐν ἑτέροις ἡμῶν λόγοις ἀποδείξεσι περὶ τοῦ δεῖν καὶ μετὰ τελευτὴν τοὺς αἱρετικοὺς κατακρίνεσθαι, καταισχύνειν τοὺς Θεοδώρου μεταποιουμένους, καὶ παύειν τῆς τοιαύτης ἀσεβείας· διὰ δὲ τὸ ἐμφιλονείκως τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένειν καὶ τὸ πλέον ἐροῦμεν. ὅτι τινὲς τῶν συναχθέντων ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν ἁγίᾳ συνόδῳ, καὶ ὑπογράψαντες τῷ ἐκτεθέντι παρ' αὐτῆς ὅρῳ ἤτοι συμβόλῳ τῆς πίστεως, ἐπειδὴ μετὰ ταῦτα ἐναντία φρονήσαντες ἐφάνησαν, οἱ μὲν ζῶντες, οἱ δὲ μετὰ θάνατον ἀνεθεματίσθησαν παρὰ Δαμάσου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης E Πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, καὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ οἰκουμενικῆς συνόδου, καθὰ μαρτυρεῖ ὁ ἐν ἁγίοις Ἀθανάσιος. ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος Δόμνον τὸν Ἀντιοχείας γενόμενον ἐπίσκοπον μετὰ θάνατον κατεδίκασεν, τολμήσαντα μόνον γράψαι, δεῖν παρασιωπηθῆναι τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου. ἐπειδὴ δὲ οἱ Θεοδώρου ἀντιποιούμενοι αἱρετικοὶ πάσης *προτάσεως καὶ ἐγχειρήσεως ἐκπεπτωκότες ἐπιχειροῦσι λέγειν πρὸς ἀπάτην τῶν ἀγνοούντων, ὡς ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Κύριλλος ἔν τινι μέρει ἐπιστολῆς τοῦτον ἐπῄνεσε· ἐκ πολλῶν ἀποδείκνυται, ὅτι οὐ συμβαίνει τὸ αὐτῶν ἐγχείρημα τοῖς εἰρημένοις παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου ἐν διαφόροις αὐτοῦ λόγοις κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Θεοδώρου, ἐν οἷς ἀσεβέστερον αὐτὸν

** προφάσεως*

σκευτων τῶν ἄλλων αἱρετικῶν ἀποδείξας αὐτὸν, οὐκ ἐνεγκὼν τὸ πλῆθός τε καὶ τὸ μέγεθος τῶν αὐτοῦ βλασφημιῶν τῶν εἰρημένων κατὰ τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπεφθέγξατο οὕτως εἰπών· ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει κύριος. ὢ τῆς ἀπορρήτου σκαιότητος, ὢ γλώσσης λαλούσης ἀδικίαν κατὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ κέρας αἰρούσης. καὶ πάλιν· ἐπίθες ἄνθρωπε τῇ σαυτοῦ γλώττῃ θύραν καὶ μοχλόν· παῦσαι τὸ κέρας εἰς ὕψος ἐπαίρων, καὶ λαλῶν ἀδικίαν κατὰ τοῦ θεοῦ. μέχρι τίνος ἐπεμπηδᾷς ἀνεξικακοῦντι Χριστῷ; εἰς νοῦν ἔχε τὸ γεγραμμένον παρὰ τοῦ θεσπεσίου Παύλου· οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν ἀσθενοῦσαν τὴν συνείδησιν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. καὶ ἵνα τι καὶ ἐκ προφητικῶν φθέγξωμαι βιβλίων, ἐδικαιώθη Σόδομα ἐκ σοῦ· νενίκηκας τὰς τῶν ἑλλήνων ἀθυροστομίας, ἃς ἐποιήσαντο κατὰ Χριστοῦ μωρίαν ἡγούμενοι τὸν σταυρόν· οὐδὲν ὄντα ἀπέδειξας τὰ τῆς ἰουδαϊκῆς ἀπονοίας ἐγκλήματα. τούτων τοίνυν οὕτως ἐπὶ κατακρίσει τοῦ ἀσεβοῦς Θεοδώρου ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου εἰρημένων, εἰ καὶ δοίη τις κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον εἰρηκέναι τι ὑπὲρ Θεοδώρου, οὐδὲ τοῦτο ἐξαιρεῖται αὐτὸν τῆς κατακρίσεως. εὑρίσκομεν γὰρ, ὡς πολλοὶ τῶν ἁγίων πατέρων τινὰς τῶν αἱρετικῶν ἀπεδέξαντο, ὥσπερ καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Δάμασος καὶ Ἀθανάσιος καὶ Βασίλειος Ἀπολινάριον, καὶ Λέων δὲ ὁ τῆς ἁγίας μνήμης Εὐτυχέα. καὶ ὅμως ἐπειδὴ φανερὰ γέγονεν ἡ τούτων ἀσέβεια, οὐκ ἐξέφυγον διὰ τὴν τοιαύτην ἀποδοχὴν αἱρετικοὶ τὴν μετὰ ταῦτα εἰς οἰκεῖον πρόσωπον καὶ τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν γενομένην κατάκρισίν τε καὶ ἀναθεματισμόν. τοσαύτη δέ ἐστιν ἡ μανία τῶν Θεόδωρον ἐκδικούντων, ὅτι τολμῶσι καταψεύδεσθαι καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἐπιστολὰς πρὸς αὐτὸν Θεόδωρον ἀποστειλάντων πεπληρωμένας ἐπαίνου· ὅπερ ψεύδους ἐστὶ μεστόν. Γρηγόριος μὲν γὰρ, ὅτε ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγωνισάμενος, καὶ τοὺς λαοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Ἀρειανῶν πλάνης εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπιστρέψας εἰς τὴν οἰκείαν ἐπανῆλθε πατρίδα, τὰς παρὰ τῶν αἱρετικῶν κακούργως προφερομένας ἐπιστολὰς οὐ πρὸς Θεόδωρον τῆς Μοψουεστίας ἔγραψεν, ἀλλὰ πρὸς Θεόδωρον ἐπίσκοπον Τυανῶν, ἥ τις ἐστὶ τῆς δευτέρας Καππαδοκῶν μητρόπολις. τῆς δὲ αὐτῆς χώρας ἐστὶν ἡ Ναζιανζὸς, ἧς γέγονεν ἐπίσκοπος ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις Γρηγόριος, καὶ Ἀριανζὸς τὸ χωρίον, ὅθεν ὥρμητο. τοῦτο γὰρ καὶ αὐταὶ σαφῶς δηλοῦσιν αἱ ἐπιστολαὶ, μεμνημέναι *ἐθνῶν καὶ συνόδων, καὶ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Ἀριανζοῦ, καὶ ἑτέρων χωρίων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, καὶ μηνὸς τῇ ἐπιχωρίῳ διαλέκτῳ Καππαδοκῶν ὀνομασμένου, καὶ Βοσπορίου ἐπισκόπου ὑπ' αὐτὸν τελοῦντος Κολωνίας τῆς πόλεως, καὶ ἑτέρων ἐπισκόπων καὶ χωρεπισκόπων καὶ μοναστηρίων ὑπὸ τὸν αὐτὸν τελούντων Θεόδωρον μνημονεύουσαι, ὧν καὶ μέχρι νῦν σώζεται τὰ ὀνόματα. ποία δὲ μετουσία Καππαδόκαις πρὸς τοὺς τῆς δευτέρας Κιλικίας, ἢ τότε ἢ νῦν ὑπάρχει, διαμεμερισμένης τῆς τῶν ἐπαρχιῶν τούτων διοι-

*ἐθῶν τε.

A nibus alijs hæreticis eum oſtendens, deinde non ſuſtinens plurimas & maximas eius blaſphemias contra magnum Deum & ſaluatorem noſtrum IESVM Chriſtum dictas, exclamauit, ita dicens: Expauit cælum ſoper hoc, & horruit amplius vehementer, dicit Dominus. O intolerabilem malignitatem, ò linguam loquentem iniquitatem contra Deum, & in altitudinem cornu extollentem. Er iterum: Impone homo tuæ linguæ oſtium & ſeram, ceſſa cornu in altitudinem extollens, & loquens iniquitatem aduerſus Deum. Quouſque inſultas patienti Chriſto? In mente habe ſcriptum à diuino Paulo: Sic au- B tem peccantes in fratres, & percutientes eorum infirmam conſcientiam, in Chriſtum peccatis. Et vt aliquid etiam ex Propheticis loquar codicibus, iuſtificata eſt Sodoma ex te, ſuperaſti Paganorum verboſitates, quas contra Chriſtum fecerunt, ſtultitiam exiſtimantes crucem, nihil eſſe oſtendiſti Iudaicæ ſuperbiæ crimina.] His igitur ad condemnationem Theodori ſic à ſancto Cyrillo dictis, licet aliquis concedat, ſecundum illorum verba ſanctum Cyrillum aliquid pro Theodoro dixiſſe, neque hoc liberat illum à condemnatione. Inuenimus enim, quòd multi ſanctorum Patrum quoſdam hæreticos col- C laudauerunt, ſicut & ſancti Damaſus & Athanaſius & Baſilius Apollinarium, & ᵃſanctus Leo Eutychen: & tamen cognita eorum impietate, non propter hoc euaſerunt hæretici condemnationem & anathema, quod poſtea contra eorum perſonam & impietatem factum eſt. Tantus autem eſt furor defendentium Theodorum, quia præſumunt aduerſus Gregorium Theologum, & Ioannem Conſtantinopolitanum mentiri, dicentes epiſtolas ad eundem Theodorum plenas laudis eos direxiſſe: quod falſum eſt. Gregorius enim, cùm in Conſtantinopoli pro veritate laborans, conuerſis per eum ab Ariana inſania ad D catholicam Fidem populis, ad ſuam patriam reuerſus eſt, epiſtolas quas hæretici doloſe proferunt, non ad Theodorū Mopſueſtenum ſcripſit, ſed ad Theodorum Epiſcopum Tyanenſem, quæ eſt ſecundæ Cappadociæ metropolis. Eiuſdem autē prouinciæ ſunt & Nazianzus ciuitas, cuius fuerat Epiſcopus idē ſanctę memorię Gregorius, & Arianxus prædium, vnde ortus fuerat. Hoc enim & ipſæ epiſtolæ aperte ſignificant, memoriam facientes conſuetudinum & collectionum, & eiuſdem prædij Arianzi, & aliorum prædiorū eiuſdem prouinciæ, & menſis vernacula lingua Cappadocū nominati, & Boſphorij Epiſcopi ſub E eodem Theodoro conſtituti, qui tunc temporis Colonæ ciuitatis eiuſdem prouinciæ Epiſcopus erat, & aliorum Epiſcoporum, & chorepiſcoporum, & monaſteriorum, quæ ſub Theodori iuriſdictione erant, quorum vſque nunc eadem nomina ſeruantur. Qualis porro communio Cappadocibus ad ſecundam Ciliciam, vel tunc, vel modo diuiſa earum prouinciarum gubernatione?

2. Coll. 1. 147. & 161.

1. Cor. 8. d

Ezech. 16. f

1. Cor. 1. d

a ſanctæ memoriæ

2. Coll. 8. 158.

tione? Et quos Epiſcopos ſub ſe habere poterat Mopſueſtenus Epiſcopus, cùm ipſe ſub metropolitano ſecundæ Ciliciæ conſtitutus eſſet? Ioannes autem Conſtantinopolitanus ſcripſit quidem epiſtolam ad Theodorum Mopſueſtenũ, non tamen laudibus, ſed querimonijs & increpationibus plenam, vtpote illo [1] à bona conuerſatione lapſo. Quoniam enim cum comonachicam vitã in vno eodemq. monaſterio exercuit, conuerſationis ibi factæ eum admonuit: & pro his teſtimonium præbent Sozomenus, & Heſychius, & Socrates, & Theodoretus, qui multas pro Theodoro orationes & laudes fecit. Si autẽ teſtimonia proferunt Ioannis Antiocheni, & Orientalis concilij ſub eo conſtituti, facta pro Theodoro & eius impietate, neceſſe eſt eos & illa ſuſcipere, quæ (quantum ad illos pertinet) ad condemnationem ſancti Cyrilli, & reprobationem rectæ Fidei fecerunt Ioannes, & qui cũ illo erant, necnon etiam quæ ſcripſerunt, Neſtorium & eius perfidiam diutius defendentes. Et hoc oſtenditur ex diuerſis eorum libris & epiſtolis, quas ad Theodoſium piæ recordationis, & ad alios diuerſos ſcripſerunt.

[1] à pietate

Et hæc quidem ſic ſe habent. vt autẽ nihil ſubtilitatis prætermittamus, neceſſarium putauimus memorare etiam illa, quæ ab Auguſtino ſanctæ memoriæ Africano Epiſcopo ſcripta ſunt. Quæſtione enim aliqua poſt mortem Cæciliani de eo mota, quòd ab Eccleſiaſtica traditione declinaſſe dicebatur, & propter hoc quibuſdam à catholica Eccleſia ſeparatis, ſcribit ad Bonifacium idem ſanctus Auguſtinus, quòd non oportebat, aliquos ideo ſeparare ſeſe à catholica Eccleſia. Si enim vera eſſent ea quæ Cæciliano inferebantur, & manifeſtatus eſſet contrarium aliquid Eccleſiaſtico ſtatui ſapuiſſe, etiam poſt mortem eum anathemati ſubijceremus. Sed & regula ſanctæ Synodi Africanæ ſtatuit, Epiſcopos, qui ſuas facultates in teſtamento, vel ex inteſtato hæretico relinquunt, oportere & poſt mortem anathematizari. Super hæc autem omnia, quis ignorat, ea quæ noſtris temporibus in Eccleſia antiquioris Romæ contra Dioſcorum acta ſunt? Qui cùm nihil in fidem peccaſſet, tamen propter ſolum Eccleſiaſticum ordinem poſt mortem ab eadem ſancta Eccleſia Romana anathematizatus eſt. Si igitur nihil in Fidem peccantes Epiſcopi, propter ſolum Eccleſiaſticum ordinem, & propter cauſam pecuniariam anathemati & poſt mortem ſubijciuntur: quanto magis Theodorus, qui in ipſum Deum peccauit? Quantum autem ad inſipientiam dicentium, non oportere anathematizari poſt mortem eos, qui in ſua impietate mortui ſunt: oportebat nec eos, qui iniuſte condemnati ſunt patres poſt mortem reuocari, quale contigit in Ioanne ſanctæ recordationis Epiſcopo Conſtantinopolitanæ ciuitatis, [2] ab vniuerſali Eccleſia poſt mortem reuocato, & in Flauiano ſanctæ memoriæ & ipſo Epiſcopo Conſtantinopoli-

I. Coll. 5. 119.

Epiſt. 50.

[2] à catholica

A κήσασι; ἢ ποίους ἐπισκόπους ὑφ' ἑαυτὸν ἔχειν ἠδύνατο ὁ Μοψουεστίας, ἐπίσκοπος αὐτὸς ὑπὸ τὸν τῆς αὐτῆς δευτέρας Κιλικίας μητροπολίτην τελῶν; Ἰωάννης δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Θεόδωρον τὸν Μοψουεστίας, οὐκ ἐπαινῶν δὲ, ἀλλὰ μέμψεων καὶ ἐπιτιμήσεων οὖσαν μεστὴν, ὡς ἐκπεσόντος αὐτοῦ τῆς θεοσεβείας. συνασκήσας γὰρ αὐτῷ τὸν μονήρη βίον ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ τῆς ἐκεῖσε συνδιαγωγῆς ἀναμιμνήσκει αὐτόν. καὶ τούτῳ μαρτυρεῖ Σωζόμενος, καὶ Ἡσύχιος, καὶ Σωκράτης, καὶ Θεοδώρητος ὁ πολλοὺς ὑπὲρ Θεοδώρου λόγους τε καὶ ἐπαί- B νους ἐκθείς. εἰ δὲ προφέρουσι μαρτυρίας Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείας καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν ἀνατολικῆς συνόδου ὑπὲρ Θεοδώρου καὶ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας γενομένας, ἀνάγκη αὐτοὺς κἀκεῖνα δέξασθαι, ἅπερ ὅσον τό γε ἐπ' αὐτοῖς εἰς κατάκρισιν τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου, καὶ ἀθέτησιν τῆς ὀρθῆς πίστεως οἱ περὶ Ἰωάννην ἐτόλμησαν· καὶ ἅπερ ἔγραψαν Νεστόριον καὶ τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐκδικοῦντες. καὶ τοῦτο δείκνυται ἐκ διαφόρων αὐτῶν λόγων τε καὶ ἐπιστολῶν πρὸς Θεοδόσιον τὸν τῆς εὐσεβοῦς λήξεως, καὶ ἑτέρους C διαφόρους γραφεισῶν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ἵνα δὲ μηδὲν τῆς ἀκριβείας παραλείψωμεν, ἀναγκαῖον ἐνομίσαμεν μνησθῆναι καὶ τῶν γραφέντων παρὰ Αὐγουστίνου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης ἐπισκόπου ἐν Ἀφρικῇ γενομένου. ζητήσεως γάρ τινος περὶ Καικιλιανοῦ μετὰ θάνατον αὐτοῦ κινηθείσης, ὡς τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρατραπέντος παραδόσεως, καί τινων τούτου χάριν χωριζομένων ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, γράφει πρὸς Βονιφάτιον ὁ αὐτὸς τῆς ὁσίας μνήμης Αὐγουστῖνος, ὡς οὐκ ἔδει τινὰς διὰ τοῦτο χωρίσαι ἑαυτοὺς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. εἰ γὰρ ἀληθῆ D ὑπῆρχε τὰ ἐπαγόμενα Καικιλιανῷ, καὶ ἐφανερώθη ἐναντία φρονήσας τῆς καθολικῆς καταστάσεως, καὶ μετὰ θάνατον ἂν τοῦτον ἀναθέματι ὑπεβάλομεν. ἀλλὰ καὶ κανὼν τῆς ἁγίας ἐν Ἀφρικῇ συνόδου διαγορεύει τοὺς ἐπισκόπους, τοὺς τὴν οἰκείαν περιουσίαν ἢ ἐν διαθήκῃ ἢ ἐξ ἀδιαθέτου αἱρετικῷ παραπέμποντας χρῆναι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι. πρὸς τούτοις δὲ ἅπασι τίς ἀγνοεῖ τὰ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης γενόμενα κατὰ Διοσκόρου; ὃς οὐδὲν ἐπὶ πίστιν ἡμαρτηκὼς, διὰ μόνην ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν μετὰ θάνατον E παρ' αὐτῆς τῆς κατὰ Ῥώμην ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ἀνεθεματίσθη. εἰ τοίνυν οἱ μηδὲν εἰς πίστιν πλημμελήσαντες ἐπίσκοποι διὰ κατάστασιν ἐκκλησιαστικὴν, καὶ διὰ χρηματικὴν αἰτίαν ἀναθέματι καὶ μετὰ θάνατον ὑποβάλλονται, πόσῳ μᾶλλον Θεόδωρος ὁ εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν ἀσεβήσας; ὅσον δὲ πρὸς τὴν ἄνοιαν τῶν λεγόντων, μὴ δεῖν ἀναθεματίζεσθαι μετὰ θάνατον τοὺς ἐν τῇ οἰκείᾳ ἀσεβείᾳ τελευτῶντας, οὐ δεῖ μηδὲ τοὺς ἀδίκως κατακριθέντας πατέρας μετὰ θάνατον ἀνακαλεῖσθαι, ὅπερ συμβέβηκε καὶ ἐπὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐν ὁσίᾳ τῇ μνήμῃ ἐπισκόπῳ γενομένῳ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας μετὰ θάνατον ἀνακληθέντι· καὶ ἐπὶ Φλαβιανῷ τῷ τῆς ὁσίας μνήμης καὶ αὐτῷ Κων-

σταν-

σταντινουπόλεως γενομένῳ ἐπισκόπῳ, ἀδίκως μὲν ἐν ζωῇ κατακριθέντι, δικαίως δὲ μετὰ θάνατον ἀνακληθέντι ὑπό τε τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης πάπα Λέοντος, καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου. ἐντεῦθεν τε συμβαίνει κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους, τοὺς μὲν αἱρετικοὺς τοῖς ἁγίοις πατράσι συναριθμεῖσθαι, οἷα ἐλευθέρους ἀφιεμένους τῆς ὀφειλομένης αὐτοῖς κατακρίσεως· τοὺς δὲ ἁγίους πατέρας ἀδίκως καταδικασθέντας τοῖς αἱρετικοῖς συνάπτεσθαι, οἷα μὴ λυομένης τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἀδίκου κατακρίσεως. ἀξιοπιστότερος δὲ πάντων ἐστὶ διδάσκαλος ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς περὶ ἑαυτοῦ λέγων· οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τοῦ προφήτου Δαυὶδ λέγει, τοὺς ἀσεβεῖς μὴ ἀναστήσεσθαι ἐν κρίσει. τῆς οὖν τοιαύτης τοῦ κυρίου ἀποφάσεως ἐξενεχθείσης κατὰ παντὸς ἀσεβοῦς, καὶ μηδὲν διαστελλούσης μεταξὺ ζώντων, καὶ νεκρῶν αἱρετικῶν, πῶς τολμῶσιν ἀντιπίπτειν τῇ τοιαύτῃ ἀποφάσει, καὶ τοὺς ἅπαξ ἀσεβήσαντας, καὶ διὰ τοῦτο ἤδη ὑπὸ τοῦ κυρίου κατακεκριμένους λέγειν, μὴ δεῖν μετὰ θάνατον κατακρίνεσθαι; καὶ ὁ θεῖος δὲ ἀπόστολος τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ λαλοῦντα, οὐ μόνον κατὰ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀγγέλων τὴν τοιαύτην ἐπήνεγκεν ἀπόφασιν, εἰπὼν ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Γαλάτας· ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς, ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσηται ὑμᾶς παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω· ὡς προειρήκαμεν καὶ ἄρτι πάλιν λέγω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. καὶ τίς οὕτως ἀσεβής, ὡς τολμῆσαι εἰπεῖν, ὡς τὰ παρὰ Θεοδώρου ἀσεβῶς συγγραφέντα, ἢ μέρος αὐτῶν παρεδέχθη ποτὲ τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' οὐκ εὐθὺς ὁ τολμήσας τι τοιοῦτον προφθέγξασθαι ἀναθέματι καθυπεβλήθη παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων; εἴ τις τοίνυν μετὰ τὴν τοιαύτην ὀρθὴν ὁμολογίαν καὶ κατάκρισιν τῶν αἱρετικῶν, τῆς εὐσεβοῦς ἐννοίας σωζομένης περὶ ὀνομάτων, ἢ συλλαβῶν, ἢ λέξεων ζυγομαχῶν χωρίζει ἑαυτὸν τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ὥσπερ ἐν ὀνόμασι μόνοις καὶ λέξεσι κειμένης ἡμῖν τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' οὐκ ἐν πράγμασιν, ὁ τοιοῦτος ὡς τοῖς σχίσμασι χαίρων λόγον ὑφέξει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀπατωμένων ἢ ἀπατηθησομένων τῷ μεγάλῳ θεῷ καὶ σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Ἀμήν.

A politanæ ciuitatis, iniuſte quidem in vita condemnato, iuſte autem poſt mortem reuocato tam à ſanctæ memoriæ Papa Leone, quàm à ſancta Chalcedonenſi Synodo. Ex hoc autem contingit ſecundum illorum verba, hæreticos quidem ſanctis Patribus connumerari, vtpote liberatos debita eis condemnatione, ſanctos autem Patres iniuſte condemnatos, hæreticis coniungi, vtpote non ſoluta contra eos facta iniqua damnatione. Omnibus autem magis [a] credendus eſt doctor Dominus & Deus noſter IESVS Chriſtus, de ſe dicens: Sic enim dilexit Deus mundum, vt Filium ſuum vnigenitum daret, vt B omnis qui credit in eum, non pereat, ſed habeat vitam æternam. Non enim miſit Deus Filium ſuum in mundum vt iudicet mundum, ſed vt ſaluetur mundus per ipſum. Qui credit in eum, non iudicatur: qui autem non credit, iam iudicatus eſt, quia non credit in nomine vnigeniti Filij Dei. Et Spiritus autem ſanctus per prophetam Dauid dicit, impios non reſurrecturos in iudicio. Tali igitur Domini ſententia prolata aduerſus omnem impium, & nihil diſcernente inter viuos & mortuos hæreticos, quomodo audent reſiſtere tali ſententiæ, & eos qui ſemel impie egerunt, & propter hoc iam à Domi- C no condemnati ſunt, dicere, non oportere poſt mortem condemnari? Et diuinus [b] autem Apoſtolus, qui Chriſtum in ſemetipſo habet loquentem, non ſolum aduerſus homines, ſed etiam aduerſus angelos talem protulit ſententiam, dicẽs in epiſtola ad Galatas: Sed licet nos aut angelus de cælo euangelizauerit præterquàm quod euangelizauimus vobis, anathema ſit. Sicut prædiximus, & nunc iterum dico: Si quis vobis euangelizauerit præter id quod accepiſtis, anathema ſit. Et quis ita impius eſt, vt præſumat dicere, quòd Theodori impia ſcripta, vel pars eorum, tradita eſt aliquando ſanctæ Dei Eccle- D ſiæ, & non ſtatim, qui auſus eſt aliquid tale loqui, anathemati ſubiectus eſt à ſanctis Patribus?

Si quis igitur poſt eiuſmodi rectam confeſſionem, & hæreticorum condemnationem, ſaluo manente pio intellectu, de nominibus vel ſyllabis vel dictionibus contendens, ſeparat ſe à ſancta Dei Eccleſia, tamquam non in rebus, ſed in nominibus ſolis & dictionibus poſita nobis pietate: talis, vtpote diſſenſionibus gaudens, rationem pro ſemetipſo, & pro deceptis & decipiendis ab eo, reddet magno Deo & ſaluatori noſtro IESV Chriſto in die iudicij. Amen.

E

[a] fide dignus

Ioan. 3. b

Pſalm. 1.

[b] etiam

2. Cor. 13.

Galat. 1. b

IVSTINIANI IMPERATORIS ad ſanctam Synodum epiſtola de Theodoro Mopſueſteno & reliquis.

Habetur T. in Collat. 2. paucis mutatis.

SEmper quidem ſtudium fuit orthodoxis & pijs Imperatoribus patribus noſtris, pro tempore exortas hæreſes per congregationem religioſiſſimorum Sacerdotum amputare, & recta Fide ſincere prædicata, in pace ſanctam Dei Eccleſiam cuſtodire. Quapropter & Conſtantinus magnus Ario blaſphemante & dicente, Filium non eſſe conſubſtantialem Deo & Patri, ſed creaturam, & ex non extantibus factum eſſe, B congregauit Nicææ trecentos decem & octo Patres, & cùm ipſe Concilio interfuiſſet, damnato & anathematizato Ario rectam Fidem confirmare ſtuduit: per quam diuini illi Patres confitentes Filium conſubſtantialem eſſe Deo & Patri, non vero creaturam & ex non extantibus factum, vſque ad hodiernum diem canitur. Theodoſius autem ſenior, Macedonio negante deitatem ſancti Spiritus, & Apollinario eius diſcipulo blaſphemante incarnati Dei Verbi diſpenſationem, & dicente, Dei Verbum non aſſumpſiſſe mentem humanam, ſed carni animam irrationalem habenti fuiſſe vnitum, congregatis C in Conſtantinopolitana vrbe centum quinquaginta Patribus, ac ipſe particeps Concilij effectus, damnatis & anathemate perculſis prædictis hæreticis vna cum impijs eorũ dogmatibus ac ſectatoribus, curam adhibuit vt recta Fides prædicaretur. Theodoſius vero iunior, impio Neſtorio dicente alium eſſe Deum Verbum, & alium Chriſtum; ac Verbum quidem natura eſſe Filium Dei & Patris, Chriſtum vero tantũ ex gratia filium impie introducente, & ſanctam Mariam Dei genitricem eſſe negante; congregauit priorem Epheſinam Synodum ducentorũ ſanctorum Patrum, & directis principibus qui D deberent Concilio intereſſe, iuſſit & ipſum Neſtorium adeſſe, & iudicium de eo fieri: diligentiq. examinatione facta, damnarunt & anathematizarunt Neſtorium vna cum ſectatoribus eius. His autem ita ſubſequutis, cum inſurrexiſſent contra ſanctiſſimum Cyrillum ſectatores impij Neſtorij, conati ſunt (quantum in ipſis fuit) reſcindere ſententiam contra Neſtorium latam. Sed Theodoſius Imperator, defendens ea quæ ita recte cõtra Neſtorium & impia eius dogmata fuerant iudicata, damnationis ſententiam in eum factam ratam haberi curauit. Inſuper autem cum & quædam alia crimina diuino E Cyrillo apud Imperatorem nugaciter impingerent, ad Imperatorem Cyrillus in hanc ſententiam ſcripſit: Poſtquam mihi, pijſſime Imperator, renuntiatum eſt, quoſdam garrulos inſtar veſparum ferarum ſuſurris ſuis aures tuas perſonare, & maledicta in me eructare, nugantes me aſſerere Chriſti diuinum corpus cælo delatum, & non de ſancta Virgine aſſumptum; itemq. duos filios de ſententia Neſtorij confiteri: exiſtimaui debere me aduerſus ipſos

ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΟΥΣΤΙνιανοῦ πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον περὶ Θεοδώρου τοῦ Μοψουεστίας καὶ τῶν λοιπῶν.

ΣΠουδὴ μὲν γέγονεν ἀεὶ τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ εὐσεβῶς βεβασιλευκόσι τοῖς ἡμετέροις πατράσι, τὰς κατὰ καιρὸν ἀναφυομένας αἱρέσεις διὰ συνόδων ὁσιωτάτων ἱερέων ἐκκόπτειν, καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως καθαρῶς κηρυττομένης ἐν εἰρήνῃ τὴν ἁγίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν διαφυλάττειν. διόπερ καὶ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας Ἀρείου βλασφημοῦντος καὶ λέγοντος, μὴ εἶναι τὸν υἱὸν ὁμοούσιον τῷ θεῷ καὶ πατρί, ἀλλὰ κτίσμα B καὶ ἐξ οὐκ ὄντων γεγενέναι, συναγαγὼν ἐν Νικαίᾳ τοὺς τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρας, καὶ αὐτὸς ἐκεῖ παραγενόμενος, καὶ τοῦ Ἀρείου καταδικασθέντος καὶ ἀναθεματισθέντος, ἐσπούδασε τὴν ὀρθόδοξον κρατῦναι πίστιν· δι᾽ ἧς ὁμολογήσαντες οἱ θεῖοι πατέρες ὁμοούσιον εἶναι τὸν υἱὸν τῷ θεῷ καὶ πατρί, ἀλλὰ μὴ κτίσμα καὶ ἐξ οὐκ ὄντων γεγενέναι, μέχρι νῦν *ᾄδεται. καὶ Θεοδόσιος δὲ ὁ πρεσβύτερος Μακεδονίου ἀρνουμένου τὴν θεότητα τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ Ἀπολιναρίου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ βλασφημοῦντος εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ λόγου, καὶ φάσκοντος, νοῦν ἀν- C θρώπινον μὴ εἰληφέναι τὸν τοῦ θεοῦ λόγον, ἀλλὰ σαρκὶ ἑνωθῆναι ψυχὴν ἄλογον ἐχούσῃ, συναγαγὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει τοὺς ρν΄. πατέρας, καὶ μετασχὼν καὶ αὐτὸς τῆς συνόδου, καὶ τῶν εἰρημένων καθαιρεθέντων καὶ ἀναθεματισθέντων αἱρετικῶν, μετὰ καὶ τῶν ἀσεβῶν αὐτῶν δογμάτων καὶ ὁμοφρόνων, παρεσκεύασε τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κηρύττεσθαι. καὶ Θεοδόσιος δὲ ὁ νέος τοῦ ἀσεβοῦς Νεστορίου λέγοντος, ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον, καὶ ἄλλον τὸν Χριστόν· καὶ τὸν μὲν φύσει υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ πατρός, τὸν δὲ χάριτι υἱὸν D ἀσεβῶς εἰσάγοντος, καὶ τὴν ἁγίαν Μαρίαν εἶναι θεοτόκον ἀρνουμένου, συναγαγὼν τὴν προτέραν ἐν Ἐφέσῳ τῶν διακοσίων ἁγίων πατέρων σύνοδον, καὶ ἀποστείλας ἄρχοντας ὀφείλοντας παρεῖναι τῇ συνόδῳ, προσέταξε καὶ τὸν Νεστόριον παραγενέσθαι, καὶ κρίσιν ἐπ᾽ αὐτοῦ γενέσθαι· τῆς δὲ γινομένης ἀκριβοῦς ἐξετάσεως κατεδίκασαν Νεστόριον, ἀναθεματίσαντες σὺν τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ. τούτων δὲ οὕτω προελθόντων, ἐπαναστάντες Κυρίλλῳ τῷ πανοσιωτάτῳ οἱ τῆς ἐξαγίστου Νεστορίου μερίδος, ἐσπούδασαν τό γε ἐπ᾽ αὐτοῖς ἀνατρέψαι τὴν κατὰ Νεστορίου γεγενημένην κρίσιν. E ἀλλ᾽ οὖν γε Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἀντιλαμβανόμενος τῶν ὄντως ὀρθῶς κατὰ Νεστορίου καὶ τῶν πονηρῶν αὐτοῦ δογμάτων κριθέντων, παρεσκεύασε κρατῦναι *γνησίως τὴν ἐπ᾽ αὐτῷ γεγενημένην κρίσιν. καὶ γὰρ πρὸς τούτοις καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ τοῦ θείου Κυρίλλου καταφλυαρησάντων, γράφει πρὸς τὸν βασιλέα Κύριλλος τοιαῦτα. ἐπειδήπερ ἐπυθόμην ὦ εὐσεβέστατε βασιλεῦ, τῶν φιλολογεῖν εἰωθότων τινὰς ἀγρίων σφηκῶν δίκην περιβομβεῖν, καὶ μοχθηροὺς ἐρεύγεσθαι κατ᾽ ἐμοῦ λόγους, ὡς ἐξ οὐρανοῦ κατακομισθὲν καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου λέγοντος τὸ θεῖον σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέντοι καὶ δύο υἱοὺς κατὰ Νεστόριον ὁμολογεῖν ἡμᾶς καταφλυαρήσαι, δεῖν ᾠήθημεν ὀλίγα περὶ

τούτου

* ἰσχύει.

* βεβαίως

πύτο πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν οὕτως· ὦ ἀνόητοι καὶ μόνον εἰδότες συκοφαντεῖν, πῶς εἰς ταύτην περιηνέχθητε γνώμης, καὶ τοσαύτην νενοσήκατε μανίαν; ἔδει σαφῶς ἐννοεῖν, ὅτι σχεδὸν ἅπας ἡμῖν ὁ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγὼν συγκεκρότηται διαβεβαιουμένοις, ὅτι θεοτόκος ἐστὶν ἡ ἁγία Μαρία. ἀλλ᾽ εἴπερ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἐξ αὐτῆς γεγενῆσθαι τὸ θεῖον σῶμα τοῦ Χριστοῦ λέγομεν, ὥς φασι, πῶς ἂν νοοῖτο θεοτόκος; τίνα γὰρ ὅλως τέτοκεν, εἰ μή ἐστιν ἀληθές, ὅτι γεγέννηκε κατὰ σάρκα τὸν Ἐμμανουήλ; γελάσθωσαν τοίνυν οἱ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα κατ᾽ ἐμοῦ πεφλυαρηκότες. οὐ γὰρ ψεύδεται λέγων ὁ μακάριος Ἡσαΐας· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστι, μεθ᾽ ἡμῶν ὁ θεός. ἀληθεύει δὲ πάντως καὶ ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ πρὸς τὴν παρθένον εἰπών· μὴ φοβοῦ Μαριάμ, εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ· καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρί, καὶ τέξεις υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ὅταν δὲ λέγωμεν, ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, οὐχ ὡς ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθείσης τῆς ἁγίας αὐτοῦ σαρκός, τοῦτο φαμέν, ἀλλ᾽ ὡς ἑπόμενοι τῷ ἱερῷ Παύλῳ φάσκοντι, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ. μεμνήμεθα δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ κυρίου λέγοντος· οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καίτοι γεγέννηται κατὰ σάρκα, ὡς εἴρηται, ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ καταφοιτήσας θεὸς λόγος κεκένωκεν ἑαυτὸν μορφὴν δούλου λαβών, καὶ κεχρημάτικεν ἀνθρώπου υἱὸς μετὰ τοῦ μεῖναι, ὃ ἦν, τουτέστι θεός· ἄτρεπτος γὰρ καὶ ἀναλλοίωτος κατὰ φύσιν ἐστίν· ὡς εἷς ἤδη νοούμενος μετὰ τῆς ἰδίας σαρκός, ἐξ οὐρανοῦ λέγεται κατελθεῖν. ὠνόμασται δὲ καὶ ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ, τέλειος ὢν ἐν θεότητι, καὶ τέλειος ὁ αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι, καὶ ὡς ἐν ἑνὶ προσώπῳ νοούμενος. εἷς γὰρ κύριος Ἰησοῦς Χριστός, κἂν ἡ τῶν φύσεων διαφορὰ μὴ ἀγνοῆται, ἐξ ὧν τὴν ἀπόρρητον ἕνωσιν φαμὲν πεπρᾶχθαι. τοιγαροῦν ὁμολογοῦμεν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ λόγον θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ᾽ ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι᾽ ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. δύο γὰρ φύσεων ἕνωσις γέγονεν· ὅθεν ἕνα Χριστόν, ἕνα υἱόν, ἕνα κύριον ὁμολογοῦμεν. καὶ τὴν ἁγίαν παρθένον ἀληθῶς θεοτόκον, διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι, καὶ ἐνανθρωπῆσαι, καὶ ἐξ αὐτῆς συλλήψεως ἑνῶσαι αὐτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν. καί, εἰ δοκεῖ, δεξώμεθα ὡς παράδειγμα τὴν καθ᾽ ἡμᾶς αὐτοὺς σύνθεσιν, καθ᾽ ἥν ἐσμὲν ἄνθρωποι. συντεθείμεθα γὰρ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ ὁρῶμεν φύσεις δύο, ἑτέραν μὲν τοῦ σώματος,

A pauca in hanc ſententiam dicere. O fatui, & nullius rei niſi calumniandi gnari, quomodo in hanc deueniſtis ſententiam, tantumq. inſaniæ concepiſtis? Omnino enim oportebat hoc vos perſpicue ſentire, totam fere noſtrã de Fide diſputationẽ inde ortam, quòd nos ſanctã Mariam Deiparam eſſe contendimus. Atqui ſi, vt illi dicunt, nos corpus Chriſti diuinnm cælitus veniſſe, non ex ipſa natum dicimus, quomodo Deipara dici poterit? Quem enim peperit, ſi hoc verum non eſt, quòd ſecundnm carnem pepererit Emmanuelem? Rideantur ergo, qui hæc & talia de me blaterãt. Non enim mentitur ſanctus B Eſaias, cum ita vaticinatur: Ecce Virgo in vtero habebit, & pariet filium, & vocabunt eũ Emmanuel, quod eſt, nobiſcum Deus. Et haud dubie verum dixit Gabriel Archangelus ita Mariam alloquens: Ne timeas Maria, inueniſti enim gratiam apud Deum. Ecce concipies in vtero, & pa ries filium, & vocabis nomen eius IESVM: ipſe enim ſaluum faciet populum ſuum à peccatis eorum. Cum autem Dominum noſtrum IESVM Chriſtum dicimus deſuper de cælo veniſſe, non eo ſenſu dicimus, quaſi putemus eum ſanctam ſuam carnem de cælo detuliſſe: ſed ſequimur ſanctum Paulum, qui ita ait: Primus homo de C terra terrenus, ſecundus, Dominus è cælo. Imitamur etiam & ipſum Dominum dicentem: Nemo aſcendit in cælum, niſi qui deſcendit de cælo filius hominis. At vero quod ad carnem attinet, natus eſt, ſicut diximus, ex beata Virgine. Sed quoniam Verbum Dei de cælo deſcendens, ſeipſum exinaniuit, formam ſerui aſſumendo, filiusq. hominis extitit, cùm tamen idem permaneret qui antea fuerat, ſcilicet Deus, (eſt enim immutabilis, & nulli alterationi obnoxiæ naturæ) cùm iam vnus intelligatur eſſe cum propria carne, dicitur de cælo veniſſe. Et nominatur etiam homo de cælo, cum ſit perfectus in Dei- D tate, idemq. perfectus in humanitate: intelligiturq. vna eſſe perſona. Vnus enim eſt Dominus IESVS Chriſtus, tametſi naturarum diſcrimen non ignoretur, ex quibus ineffabilem illam dicimus factam vnitionem. Fatemur itaque Verbum, vnigenitum Dei filium, Deum eſſe perfectum, & perfectum hominem corpore & anima ratione prædita conſtantem: quod ad Deitatem attinet, ex Patre natum ante ſæcula, eumdem autem vltimis temporibus propter nos & propter noſtram ſalutem natum ex Maria virgine ſecundum humanitatem: conſubſtantialem Patri ſecundum diuinitatem, & conſubſtantia- E lem nobis ſecundum humanitatem. Duarum enim naturarum facta eſt vnio. Inde eſt, quòd vnum Chriſtum, vnum Filium, vnum Dominum confitemur, atque etiam ſanctam Virginem vere fuiſſe Deiparam, ideo quòd Deus Verbum carnem induit, & homo factus eſt, atque in ipſa conceptione ſibi vniuit templum, quod ex ipſa aſſumebat. Si placet, exempli loco accipiamus noſtrum ipſorum compoſitionem, quatenus homines ſumus. Conſtamus nimirum anima & corpore. Ac videmus duas naturas, aliam corporis, aliam animæ; hominem

Eſai. 7. Luc. 1. Matth. 1. 1. Cor. 15. Ioan. 3. Philip. 2.

A nem vero, ex vtriſque vnitione facta, vnum: neque compoſitio ex duabus naturis efficit, vt pro vno homine duos cogitemus; ſed vnum (vt dixi) intelligimus hominem ex anima & corpore compoſitum. Si enim hoc tollamus, ex duabus & differentibus naturis vnum & indiuiſum Chriſtum ab vnitione exiſtere, dicent aduerſarij: Si vna natura totius Chriſti eſt, quomodo potuit humanam naturam induere, aut quam carnem ſibi propriam adſciſcere? Eos autem qui dicunt contemperationem, confuſionem aut mixtionem naturarum Verbi Dei cum carne factam; palam ijs ora obturare tua pietas dignetur.] Poſt hæc autẽ Cyrillo mortuo, emerſit monachus quidã & archimandrita, nomine Eutyches. Hic non exiguam populi partem ſibi adiunxit, Neſtorij ſectã & impium eius dogma approbans, ac dicens carnem Domini non eſſe conſubſtantialem nobis. Et rurſum quidem non multo poſt diabolica manu præualente, aliud Epheſi Concilium latronum, nequaquam ſanctum cogitur: miſſo ad id etiam Flauiano Conſtantinopolitano, cũ penes Dioſcorum Alexandriæ Epiſcopum ſumma rerum ibi eſſet. Diuinus autem Flauianus defendens orthodoxam Fidem, occiditur: priori vero Epheſinæ Synodo auctoritas abrogatur, ſubſcribentibus quibuſdã Epiſcopis lethali vi compulſis, inter quos fuit etiam Baſilius Seleuciæ Epiſcopus. Hinc cum publice docerentur Neſtorij, Dioſcori & Eutychis pernicioſa dogmata, magniq. præſertim in Oriente exiſterent tumultus, occiſi ſunt Proterius ſacerdos magnus, & alij plurimi. Eo rerum ſtatu Marcianus diuinitus creatur Imperator: qui coacto Chalcedone ſexcentorum triginta Patrum Concilio, præſentibus Dioſcoro & Eutyche, in eo vna cum ipſis interfuit: ibiq. damnantur quidem Dioſcoros & Eutyches, & iterum Neſtorius anathematizatur: Theodoritus autem, Ibas & Baſilius Seleuciæ Epiſcopus recepti ſunt, cum tamen priori Concilio ſubſcripſiſſent. Et ita abolitis prædatoriæ Synodi actis & damnatis, concordia à ſanctis Patribus inter omnes conciliata eſt. His quatuor Concilijs ſic actis, & confirmatis, & auctoritatẽ in Eccleſia Dei obtinentibus, Neſtorij ſequaces denuo ſuam hæreſim confirmare, opera Theodori Mopſueſteni, qui multo peiora, quàm Neſtorius eius diſcipulus, blaſphemauit. Nos igitur ſequentes ſanctos Patres noſtros, & volentes rectam Fidem ſine vlla macula conſeruare, hortamur vos, vt huius quoque blaſphemias examinantes, de eo & ſectatoribus eius ſententiam feratis. Nam præter innumera alia, quæ impie in Chriſtum Deum noſtrum maledicta euomuit, id quoque protulit, alium eſſe Deum Verbum, aliũ Chriſtum, qui animi perturbationibus & carnis cupiditatibus moleſtiam ipſi exhibentibus, paulatim à deterioribus deſiſtens, factorũ profectu in melius euaſerit, inculpataq. optimæ vitæ ratione vſus ſit. Qui, vt purus homo, in nomine Patris,

ματος, ἕτερον δὲ τῆς ψυχῆς. ἀλλ' εἷς ἐξ ἀμφοῖν καθ' ἕνωσιν ἄνθρωπος, καὶ οὐχὶ τῷ ἐκ δύο φύσεων συντεθεῖσθαι, δύο ἀνθρώπους τὸν ἕνα νοεῖσθαι παρασκευάζει· ἀλλ' ἕνα τὸν ἄνθρωπον κατὰ σύνθεσιν, ὡς ἔφην, τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. ἐὰν γὰρ ἀνέλωμεν τὸ, ὅτι ἐκ δύο καὶ διαφόρων φύσεων ὁ εἷς καὶ μόνος ἐστὶ Χριστὸς, ἀδιαίρετος ὢν μετὰ τὴν ἕνωσιν, ἐροῦσιν οἱ ἐναντίοι· εἰ μία φύσις τὸ ὅλον, πῶς ἐνηνθρώπησεν; ἢ ποίαν ἰδίαν ἐποιήσατο σάρκα; τοὺς δὲ λέγοντας, ὅτι κρᾶσις, ἢ σύγχυσις, ἢ φυρμὸς ἐγένετο τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, καταξιωσάτω σου ἡ θεοσέ-
B βεια προδήλως ἐπιστομίζειν. μετὰ δὲ ταῦτα Κυρίλλου τελευτήσαντος, ἐπιφύεταί μοναχός τις καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχὴς ὀνομαζόμενος, καὶ ἀποσπᾷ κατὰ τὸ αὐτοῦ μέρος οὐκ ὀλίγον τοῦ λαοῦ, κυρῶν τὰ Νεστορίου καὶ τὸ αὐτοῦ πονηρὸν δόγμα, φάσκων μὴ εἶναι τὴν σάρκα τοῦ κυρίου ἡμῶν ὁμοούσιον. καὶ δὴ πάλιν μετ' ὀλίγον διαβολικῆς ἰσχυσάσης χειρὸς, ἑτέρα σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ λῃστρικὴ καὶ οὐχ ὁσία γίνεται, παραπεμφθέντος ἐκεῖσε καὶ Φλαβιανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, τὴν πᾶσαν ἐξουσίαν Διοσκόρου Ἀλεξανδρείας
C ἔχοντος. καὶ φονεύεται μὲν Φλαβιανὸς ὁ θεῖος ὑπερμαχῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἀνατρέπεται δὲ ἡ ἐν Ἐφέσῳ πρώτη σύνοδος, ὑπογραψάντων φονικῇ βίᾳ τινῶν ἐπισκόπων, ἐξ ὧν ὑπῆρχε Βασίλειος ὁ Σελευκείας. κἀντεῦθεν τῶν τοῦ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχέος δημοσιευομένων πονηρῶν δογμάτων, καὶ πολλῆς ταραχῆς γενομένης, μάλιστα ἐν τῇ ἀνατολῇ, φονεύεται Προτέριος ὁ μέγας ἱερεὺς, καὶ ἕτεροι πλεῖστοι. τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων ἀνίσταται θεόθεν Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς, καὶ συναγαγὼν ἐν Καλχηδόνι τὴν τῶν χλ΄. πατέρων σύνοδον παρόντος Διοσκό-
D ρου, καὶ Εὐτυχοῦς, καὶ αὐτὸς ἐπρεύθη· καὶ καταδικάζονται μὲν Διόσκορος καὶ Εὐτυχὴς, καὶ Νεστόριος πάλιν ἀναθεματίζεται· Θεοδώρητον δὲ καὶ Ἴβαν καὶ Βασίλειον Σελευκείας ἐδέξατο καθυπογράψαντας· καὶ τῆς λῃστρικῆς συνόδου ἀνατραπείσης καὶ ἀναθεματισθείσης, εἰς μίαν συμφωνίαν ἤγαγον πάντας οἱ θεῖοι πατέρες. τούτων δὲ τῶν τεσσάρων συνόδων οὕτω γενομένων καὶ ἐπιβεβαιωθεισῶν, καὶ κρατουσῶν ἐν τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, οἱ τὰ Νεστορίου φρονοῦντες ἐσπούδασαν αὖθις τὴν αἵρεσιν αὐτῶν κρατῦναι διὰ τῆς Θεοδώρου τοῦ Μοψουεστίας ἀφορμῆς, πολλῷ χεί-
E ρονα τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Νεστορίου βλασφημήσαντος. ὅθεν τοίνυν καὶ ἡμᾶς ἀκολουθοῦντας τοῖς ἡμετέροις πατράσι, καὶ βουλόμενοι τὴν ὀρθὴν πίστιν ἀλώβητον διαφυλάττεσθαι, προτρέπομεν καὶ τούτου τὰς βλασφημίας διεξετάσαντες, κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ ἀποφήνασθαι. πρὸς γὰρ ταῖς ἄλλαις ἀναριθμήτοις αὐτοῦ δυσφημίαις εἰς Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν γενομέναις, ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον, καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν ἀπὸ τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν καὶ τῶν τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν ἐνοχλούμενον, καὶ τῶν χειρόνων κατὰ μικρὸν ἀφιστάμενον πρὸς τὰ κρείττονα τῇ προκοπῇ τῶν ἔργων ἐληλυθέναι, καὶ τῇ ἀρίστῃ πολιτείᾳ γενόμενον ἄμωμον· καὶ ὡς ψιλὸν ἄνθρωπον ἐν ὀνόματι πατρὸς καὶ υἱοῦ,

καὶ υἱοῦ, καὶ ἁγίου πνεύματος βαπτισθῆναι, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος εἰληφέναι, καὶ υἱοθεσίας ἠξιῶσθαι, καὶ καθ' ὁμοίωσιν βασιλικῆς εἰκόνος ὡς πρόσωπον τοῦ θεοῦ λόγου τὸν Χριστὸν προσκυνεῖσθαι, καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἄτρεπτον τὰς ἐννοίας καὶ ἀναμάρτητον γεγενῆσθαι. καὶ πρὸς τούτοις εἶπε, τοιαύτην γεγενῆσθαι τὴν ἕνωσιν τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὸν Χριστόν, ὁποίαν ὁ ἀπόστολος ἔφη περὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός, ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ἐπὶ δὲ προτρέπομαι ὑμᾶς ἐξετάσαι καὶ τὰ κακῶς γραφέντα παρὰ Θεοδωρήτου καὶ Ἴβα κατὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ πρώτης ἁγίας συνόδου, καὶ ὁμοίως τὰ κατ' αὐτοῦ ἀποφήνασθαι. καὶ τοῦτο πάλιν ὡσαύτως οἱ θεῖοι πατέρες πολυπραγμονήσαντες ἀπεκρίθησαν. ἡ μὲν ἐν Χαλκηδόνι θεία σύνοδος Θεοδωρήτου καὶ Ἴβα πολλὰ καταβοήσασα, οὐκ ἄλλως αὐτοὺς ἐδέξατο, εἰ μὴ πρότερον ἀναθεματίσωσι τὰ ἴδια πονηρὰ συγγράμματα, καὶ Θεόδωρον καὶ Νεστόριον. ἡμεῖς δὲ κατακρίνομεν καὶ ἀναθεματίζομεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν αἱρετικοῖς τοῖς κατακριθεῖσι καὶ ἀναθεματισθεῖσιν ὑπὸ τῶν εἰρημένων ἁγίων τεσσάρων συνόδων καὶ Θεόδωρον γενόμενον ἐπίσκοπον Μοψουεστίας, καὶ τὰ δυσσεβῆ συγγράμματα αὐτοῦ. καὶ μέντοι καὶ τὰ κακῶς παρὰ Θεοδωρήτου συγγραφέντα κατά τε τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ τῶν δώδεκα κεφαλαίων τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ πρώτης ἱερᾶς συνόδου, καὶ ὅσα ὑπὲρ συνηγορίας Θεοδώρου καὶ Νεστορίου αὐτῷ γέγραπται. πρὸς τούτοις ἀναθεματίζομεν καὶ τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολὴν τὴν λεγομένην παρὰ Ἴβα γεγράφθαι πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην, τὴν ἀρνουμένην τὸν θεὸν λόγον ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου τῆς θεοτόκου Μαρίας σαρκωθέντα ἄνθρωπον γεγενῆσθαι, καὶ τὸν ἱερώτατον Κύριλλον ὡς αἱρετικὸν διαβάλλουσαν· καὶ μεμφομένην μὲν τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην ἁγίαν σύνοδον, ὡς χωρὶς κρίσεως καὶ ζητήσεως τὸν Νεστόριον καθελοῦσαν, καὶ τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ μακαρίου Κυρίλλου διαπτύουσαν, ἐκδικοῦσαν δὲ Θεόδωρον καὶ Νεστόριον, καὶ τὰ δυσσεβῆ αὐτῶν συγγράμματά τε καὶ δόγματα. διὸ δὴ τοίνυν τὰς μὲν τῶν αἱρετικῶν τούτων, καὶ πάντων ἀθυροστόμους γλώσσας, καὶ τὰς τούτων ἀσεβεστάτας συγγραφάς, αὐτούς τε τοὺς αἱρετικοὺς τοὺς μέχρι τέλους ἐμμείναντας τῇ οἰκείᾳ κακοδοξίᾳ καὶ πονηρίᾳ, μετὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ψεύδους εἰκότως διαβόλου συναριθμοῦντες ἐροῦμεν· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογί, ᾗ ἐξεκαύσατε.

A Patris, Filij, & Spiritus Sancti baptizatus, per baptiſmum gratiam Spiritus Sancti conſecutus, adoptione ſit dignatus: & ad ſimilitudinem regiæ imaginis CHRISTVS in perſona Verbi Dei adoratus, poſt reſurrectionem animo conſtanti, & peccatorum vacuo fuerit. Præterea pronunciauit, eam fuiſſe Verbi cum CHRISTO vnitionem, quæ eſt ab Apoſtolo dicta viri cum muliere: Et erunt duo in vna carne: Ad hæc vos hortor, vt ea etiam examinetis, quæ à Theodorito & Iba male ſcripta ſunt contra prius Epheſinum ſanctum Concilium, contraq. eos eodem modo ſententiam B feratis.

Patres his rurſum accurate conſideratis, reſponderunt: Chalcedonenſe ſacrum Concilium Theodoritum & Ibam grauiter verbis inſectatum, non alia conditione in gratiam recepit, quàm vt prius ſua damnarent mala ſcripta, & Theodorum ac Neſtorium. Nos autem præter reliquos omnes hæreticos à dictis quatuor ſanctis Concilijs damnatos, atq. Eccleſia excluſos, damnamus etiam, atq. proſcribimus Theodorum qui fuit Mopſueſtiæ Epiſcopus, eiusq. impios libros: necnon ea quæ Theodoritus male ſcripſit contra veram fidem, & duo- C decim ſancti Cyrilli capita, ac primam ſanctam Epheſinam Synodum, & pro defenſione Theodori ac Neſtorij. Præterea damnamus etiam impiam epiſtolam, quam Iba fertur ſcripſiſſe ad Marim Perſam, quæ negat Verbum DEI ex ſancta Virgine Deipara MARIA incarnatum hominem eſſe factum, & diuum Cyrillum pro hæretico traducit: ac primam quidem Epheſinam factam Synodum reprehendit, vt quæ incognita cauſa Neſtorium damnauerit: duodecim autem capitula ſancti Cyrilli conſpuit; Neſtorio vero & Theodoro, eorumq. impijs ſcriptis & opinionibus patrocinatur. Quapro- D ter effrænes hæreticorum iſtorum linguas, impijſsimaq. ſcripta, ipſosq. ad extremum in falſis ſuis opinionibus ac malitia perſeuerantes, optimo iure patri mendaciorum diabolo annumerantes, dicemus: Vadite in lumine ignis veſtri, & in flamma quam concepiſtis. *Iſai. 50.*

E

θρωπήσεως, ἐν οἷς πολλῷ χαλεπώτερα τῶν Νεστορίου δυσφημιῶν εὑρεῖν κείμενα. πατὴρ γὰρ γέγονε τῆς Νεστορίου κακοδοξίας. καὶ τὰ αὐτὰ λαλήσας ὁ δυσσεβὴς ἐν τούτοις γέγονεν, ἐν οἷς νῦν ἐστι. καὶ ἔγραψα μὲν τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἀντιοχέων, ὅτι τὰ Θεοδώρου δυσσεβῆ δόγματα μηδεὶς ἐν ἐκκλησίᾳ λαλείτω. ἀφικόμενος δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος C πολλὰ κατεβόησε φάσκων, τοὺς ὀρθοδόξους μηδένα τόπον ἔχειν αὐτόθι, μὴ δὲ παρρησίαν τοῦ λαλεῖν τὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως. ἔφη δὲ, ὅτι προσποιοῦνται μὲν ὁμολογεῖν τὸ σύμβολον τὸ ἐκτεθὲν ἐν τῇ Νικαίᾳ παρὰ τῶν πατέρων, παρερμηνεύουσι δὲ αὐτό. καὶ προέτρεψέ με τὴν ἔκθεσιν πίστεως τῶν ἐν Νικαίᾳ ἑρμηνεῦσαι σαφῶς, ἵνα μὴ συναρπάζωσί τινας ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων ἐξηγούμενοι· ὃ δὴ καὶ πέπραχα. ἐπιφέρεται τοίνυν τοὺς τόμους, ὥστε περιτυχεῖν καὶ τῆς εὐλαβεστάτης ὑμῶν ὁσιότητος, καὶ τῷ φιλοχρίστῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ δεσπότῃ· πεποίηκα γὰρ ἐν διέξοδοις γνώσεως τόμον. D μετὰ σκέψεως τοίνυν αὐτοὺς ὡς ἂν ἔχοιεν συνιδόντες, εὐκαίρως προσάγοιτε. δεῖ γὰρ ἡμᾶς πανταχόθεν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ὀρθῇ πίστει, καὶ τὴν ἐγηγερμένην κατὰ Χριστοῦ δυσσέβειαν, εἰς ὅσον ἔνεστι, περιελεῖν ἐκ μέσου.

* ἴσ. ὡς ἂν ἔχοι συνιδόντες, εὖ.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΚΑΚΙῼ ΕΠΙΣΚΟΠῼ Μελιτηνῆς.

Ὁ εὐλαβέστατος καὶ θεοφιλέστατος διάκονος καὶ ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος ἀφίκετο πρός με· E καὶ ὄντα τοιοῦτον τὸν ἄνδρα τεθέαμαι, ὥσπερ ἦν εἰκὸς τὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ πεφοιτηκότα ἰδεῖν. τεθέαμαι δὲ πάντα τε ζῆλον αὐτοῦ καὶ τὴν ὀρθότητα, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν εὐσεβείας τὸ κέντρον. ἀλύει γὰρ οὕτω, καὶ μεστὸν ἔχει φροντίδων τὸν νοῦν, ὥστε καὶ πάντα πόνον ὑπελθεῖν ἀνέχεσθαι ὑπὲρ τοῦ τὴν Νεστορίου κακοδοξίαν πρόρριζον ἐκ τῶν τῆς ἰδίας ἀπολέσθαι μερῶν. ὑπανέγνω δέ μοι καὶ τῆς σῆς ὁσιότητος ἐπιστολὴν γραφεῖσαν πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ἀντιοχέων Ἰωάννην, πολλῆς γέμουσαν παρρησίας ὁμοῦ καὶ

[illegible] γλῶσσαι καὶ κάλαμοι ὑπηρετοῦνται πάντη, οἳ δὲ γεγόνασιν ὀρθοδοξίας πάσης διδάσκαλοι, καὶ διατρίψαι ἐν τούτοις. δέδοικα δὲ οὕτως τοὺς ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, ὥστε καὶ ἐκβοῆσαι ἤδη ἐν ἐκκλησίαις παρὰ τῶν δήμων, αὐξέτω ἡ πίστις Θεοδώρου· οὕτω πιστεύομεν ὡς Θεόδωρος. λίθοις αὐτὸν βαλόντες ποτὲ ἐν τῇ παρ' αὐτοῖς ἐκκλησίᾳ, πλημμελοῦντά τι παραφθέγξασθαι βραχύ. ἀλλ' ὡς ὁ διδάσκαλος βούλεται, οὕτω φρονεῖ τὸ ποίμνιον. ἐγὼ μὲν οὖν οὔτε ἐπιτιμῶν οἷς γεγράφασιν, οὔτε πάντως ἀγνοῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐχρῆν καὶ ἀντιλογίας ἐγγράφους εἶναι παρ' αὐτοῖς, ἐντυχὼν τοῖς Θεοδώρου καὶ Διοδώρου βιβλίοις, οἷς γεγράφασιν οὐ περὶ τῆς σαρκώσεως μᾶλλον τοῦ μονογενοῦς, ἀλλὰ κατὰ τῆς σαρκώσεως, ἐπιλεξάμενος ἵνα τῶν κεφαλαίων, καὶ τὸν ἐνδεχόμενον τρόπον ἀντέσχον αὐτοῖς, ἀποφαίνων πανταχοῦ βδελυρὰν οὖσαν τὴν δόξαν αὐτῶν. προτρέψαντος δέ με τοῦ μνημονευθέντος εὐλαβεστάτου διακόνου καὶ ἀρχιμανδρίτου Μαξίμου διερμηνεῦσαι τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, τὸ ἐκτεθὲν παρὰ τῶν ἁγίων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ πρὸς τοῦτο καθῆκα ἐμαυτόν. διαβεβαιοῦνται γὰρ πανούργως τινὲς προσποιεῖσθαι τι καὶ λέγειν αὐτό, καὶ ἀκολουθεῖν αὐτῷ, μὴ μὲν ἔτι καὶ νοεῖν ἔχειν ὀρθῶς, ἀποφέρειν δὲ μᾶλλον τὰ ὀρθῶς τι καὶ ἀπροσκλινῶς εἰρημένα πρὸς τὸ αὐτοῖς δοκοῦν. ἵνα δὲ μὴ πάντα λανθάνῃ τὴν σὴν ὁσιότητα, πεπόμφαμεν τὸ βιβλίον * εἰς αὐτὸν τόμον. καὶ δὴ ἐντυχοῦσα καταξιωσάτω τῆς συνήθους ὑπὲρ ἐμοῦ ποιεῖσθαι προσευχάς.

* ἴσ. ἢ τὸν τόμον.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΠΡΟΚΛῼ ΕΠΙΣΚΟΠῼ Κωνσταντινουπόλεως περὶ Θεοδώρου τοῦ Μοψουεστίας, αἰτιῶντος αὐτὸν, ὥστε μὴ συγχωρῆσαι ἀναθεματισθῆναι αὐτὸν, ὡς αἴτιον ὄντα τῆς ταραχῆς γενόμενον.

Μόλις ποτὲ καὶ πολλοῖς ἱδρῶσι τῆς τε σῆς ὁσιότητος καὶ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς συναχθείσης κατὰ τὴν Ἔφεσον, τὴν Νεστορίου κενοφωνίαν ἀποβεβλήκασιν αἱ πανταχοῦ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.

διεφθο-

δυσφοροῦσι δὲ λίαν ἐπὶ τούτῳ τινὲς τῶν κατὰ τὴν ἑώαν, οὐ λαϊκῶν μόνον, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν τεταγμένων εἰς ἱερουργίαν. ὥσπερ γὰρ τὰ χρονιώτερα τῶν παθῶν δυσχερέστερά πως ἐστὶ πρὸς τὸ θεραπεύεσθαι, ἢ τάχα που καὶ εἰς ἅπαν ἀνίατα τυγχάνει, οὕτω καὶ ψυχὴ διεστραμμένων ἐννοιῶν καὶ δογμάτων σπιλάδι ἀρρωστήσασα, δυσαπόβλητον ἔχει τὸ πάθος. πλὴν τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι, εἴ τι προφάσει, εἴ τι ἀληθείᾳ τὸν ἕνα Χριστὸν καὶ λαλοῦσι καὶ κηρύττουσι, καὶ τὰς Νεστορίου δυσσεβεῖς περιττολογίας ἀναθεματίζουσι. καὶ τέως ἐν εἰρήνῃ πολλῇ τὰ αὐτόθι, καὶ τρέχουσιν εἰς τὸ ἀγαθὸν ἐν πίστει καθ᾿ ἡμέραν καὶ οἱ σαλευόμενοί ποτε. B νυνὶ δὲ, ὡς γέγραφε πρός με ὁ κύριός μου ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας Ἰωάννης, ἀρχὴ περ αὖ τοῖς ἑτέρου κλύδωνος ἐγήγερται. καὶ τάχα που πολὺ τὸ δέος, μὴ πέρα που τινὲς τῶν ἀναθεμάτων ὑπονοστήσωσιν εἰς τὸ ἐν ἀρχαῖς. φασὶ γὰρ τινὰς τὴν μεγάλην ἐκείνην πόλιν καταλαβεῖν, εἶτα προσελθεῖν τοῖς εὐσεβεστάτοις καὶ φιλοχρίστοις βασιλεῦσιν, ἐξαιτῆσαί τε παρὰ θεσπίσματος αὐτῶν ἱεροῦ τὰ Θεοδώρου τοῦ Μοψουεστίας ἀναθεματισθῆναι βιβλία, αὐτόν τε τὸν μνημονευθέντα ἄνδρα. πολὺ δὲ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἑώαν ὄνομα, καὶ θαυμάζονται λίαν αἱ συντάξεις αὐτοῦ. C καὶ ὥς γε φασὶ, δυσφοροῦσιν ἅπαντες, ὡς ἀνδρὸς ἐπισήμου καὶ τελευτήσαντος ἐν κοινωνίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν, ἀναθεματιζομένου νυνί. ὅτι μὲν γὰρ ἐν τοῖς συντάγμασιν αὐτοῦ εὑρίσκομεν τινὰ ἐκτόπως εἰρημένα, καὶ ἀκρότατα γέμοντα δυσφημίας, οὐδενὶ τῶν ὀρθὰ φρονεῖν εἰωθότων ἀμφίβολον. ἴσω δὲ ἡ σὴ ὁσιότης, ὅτι παρενεχθείσης τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἐκθέσεως παρ᾿ αὐτοῦ συντεχθείσης, ὡς οἱ* προσελόντες ἔφασκον, οὐδὲν ἐχούσης ὑγιὲς, κατεβδελύξατο μὲν αὐτὴν ἡ ἁγία σύνοδος, ὡς διεστραμμένων γέμουσαν ἐννοιῶν, καὶ τὴν D Νεστορίου δυσσέβειαν ἐπισπῶσαν πηγάζουσαν. κατακρίνασα δὲ τοὺς οὕτω φρονοῦντας, οἰκονομικῶς οὐκ ἐμνημόνευσε τοῦ ἀνδρὸς, οὐδὲ αὐτὸν ὑπέθηκεν ὀνόματι τῷ ἀναθεματισμῷ δι᾿ οἰκονομίαν· ἵνα μή τινες τῇ ὑπολήψει τοῦ ἀνδρὸς προσεσχηκότες ἀποβά-

* συνταγματι.

A λωσιν ἑαυτοὺς τῶν ἐκκλησιῶν. ἡ δὲ ἐν τούτοις οἰκονομία ἀμείνων τι χρῆμα καὶ σοφόν. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐν τοῖς ζῶσιν ἔτι, καὶ συνέκδημος ἦν τῆς Νεστορίου δυσφημίας, ἢ συναγορεύειν ἤθελεν οἷς ἔγραφεν αὐτὸς, πέπονθεν ἂν καὶ τὸν εἰς ἴδιον πρόσωπον ἀναθεματισμόν. ἐπειδὴ δὲ ἀποδεδήμηκε πρὸς θεὸν, ἀρκεῖ, καθάπερ ἔγωγε οἶμαι, τὰ ἐκτόπως αὐτῷ γεγραμμένα ἐκβάλλεσθαι παρὰ τῶν ὀρθῶς ἐχόντων τὰς δόξας, ὅτι τοῖς αὐτοῦ περιτυγχάνουσι βιβλίοις. καὶ τὸ περαιτέρω χωρεῖν θορύβων ἐστὶν ὅτι τίκτει προφάσεις. καὶ καθ᾿ ἕτερον δὲ τρόπον ἀναθεματισθεισῶν καὶ ἐκβεβλημένων τῶν B Νεστορίου δυσφημιῶν, συνεκβέβληνται καὶ τὰ ἐκείνου πλάσιν ἔχοντα πρὸς ταῦτα τὴν συγγένειαν. εἰ μὲν οὖν ἦσαν ἔτι ἀμελλητὶ τῶν κατὰ τὴν ἑώαν τινὲς, οὐχὶ οὐδένα θόρυβον ἦν ἐντεῦθεν προσδοκᾶν, ἔφην ἄν, ὅτι τὸ λυπηρὸν οὐδὲν ἀπαιτεῖσθαι νῦν τοῦτο καὶ ἐγγράφως αὐτούς. εἰ δὲ, ὡς γέγραφεν ὁ κύριός μου ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας Ἰωάννης, ἔλοιντο ἂν μᾶλλον [illegible] πυρίκαυστοι, ἢ πρᾶξαί τι τοιοῦτο, ἱνατί φλόγα καταπαυσθεῖσαν ἀναρριπίζομεν, καὶ παυσαμένους θορύβους ἀνασκαλεύομεν οὐκ ἐν καιρῷ; μήποτε πως τὰ ἔσχατα χεί- C ρονα τῶν πρώτων εὑρεθῇ; καὶ ταῦτά φημι σφόδρα μὲν ἐπιτιμῶν οἷς γέγραφεν ὁ μνημονευθεὶς Θεόδωρος, ὑφορώμενος δὲ τοὺς ἀναγκαίως ἐσομένους ἐπὶ τῷ πράγματι θορύβους· μὴ ἀγαπῶσι τὰ Νεστορίου θρηνῶν ἄρξωνταί τινες κατεσκευασμένως κατ᾿ ἐκεῖνό πως τὸ εἰρημένον τῷ παρ᾿ Ἕλλησι ποιητῇ. Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ᾿ αὐτῶν κήδε᾿ ἑκάστη. εἰ τοίνυν συναρέσκῃ ταῦτα τῇ σῇ ὁσιότητι, μηνυθῆναι καταξίωσον, ἵνα καὶ κοινῷ γράμματι καταστελῇ· δυνατὸν γὰρ καὶ τοῖς ταῦτα αἰτήσουσι τὴν οἰκονομίαν ἀφηγήσασθαι τοῦ D πράγματος, πεῖσαί τε αὐτοὺς ἠρεμεῖν ἑλέσθαι μᾶλλον, καὶ μὴ σκανδάλου πρόφασιν τῆς ἐκκλησίας γενέσθαι. πέπομφα δὲ καὶ τὸ ἴσον τῶν γραφέντων πρὸς ἐμὲ παρὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου. ᾧ καὶ ἐντυχοῦσα ἡ σὴ ὁσιότης δέξεται πάντως* ὀφθαλμὸν εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

* ἴσ. ἀφορμήν.

CORRIGENDA IN CONC. CHALCEDON.

pag. 9. verſ. 25. ἀνακληθέντες. legendum. ἀνακληθέντων.
pag. 14. verſ. 17. φησί in marg. ἀφ' οὗ.
pag. ead. verſ. 29. int. addendum Καὶ ὅτι καθεζόμενος.
pag. ead. lin. a fin. 16. ὅπως ὁ σωτὴρ νοηθῇ δυνηθῇ, μὴ ἔχειν δὲ ἀφ' ὧν μέλλει τὸ ἡμέτερον γένος σωθῆναι. in marg. legendum ὅπως πάντας νοηθῇ, μὴ ἔχειν δὲ, ἀφ' ὧν μέλλει σωθῆναι τὸ πλάσμα.
pag. ead. verſ. pen. delendum illud in marg. ἀποτελέσωσι.
pag. 15 ver. a fin. 16. legendum ὁ ἀληθῶς θεὸς ἀληθῶς ἄνθρωπος ex lat.
pag. 17. ver. 6. ὅτω τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων κατὰ δύναμιν προνοῶν κατ' ἀξίαν τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας ἡ φροντὶς, νεύματι θεοῦ κινηθεῖσα, οὐκ ἀρχει. ex lat. legendum ὅσῃ ὑμῖν πρόνοια ἐπιμελείας κατ' ἀξίαν τῶν ἀνθρώπινα, δείκνυσι τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας ἡ φροντὶς, νεύματι θεοῦ κινηθεῖσα, μὴ βεβαιῶσα.
ibidem. ver. 25. Καὶ ἰσχύοντες αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ δικαίου, καὶ ἀγαθοῦ μετασχεῖν διάθεσιν. leg. in m. Καὶ ὅτω πρὸς τὸ διαφανῆ, καὶ φιλανθρωπίαν διαθέσεως ἔχοντας, ὅτι.
ibidem. l. 31. τὴν τῶν δεσποτῶν αὐτοῦ βοήθειαν ἐπικαλοῦσι. leg. in m. ἡ τῶν δεσποτῶν αὐτοῦ βοήθεια ἐπικουρήσει.
pag. eadem. ver. 32. vbi legitur. καὶ τοῦτο ἑαυτοῦ leg. κἂν τοῦτο in m. ex lat.
ibidem. ver. antepen. διδασκαλίαις ἐπιδειξάμενοι. leg. ἐπιγνῶμεν in m. ex lat.
pag. 18. ver. 10. leg. in m. Καὶ γὰρ ὅσα Νεστόριος ἀπὸ τῆς ἀληθείας.
pag. 18. ver. 40. ἵν' ὥσπερ ἐκ σπουδῆς θείας εἰς τὸ καθολικὸν τῆς ἐκκλησίας ἀξίωμα τῆς ἁγ. συν. οὕτω καὶ νῦν τὰ αἰτίας τῷ ἐκκλησίᾳ συνεργὸν παρέχῃ. in m. l. ἵν' ὥσπερ τῇ θείᾳ σου σπουδῇ τῷ καθολικῷ πίστεως κηρύγματι βεβοήθηκας, οὕτω καὶ νῦν τῷ ἐκείνου συμπράττῃς ἐκδήσει.
ibidem. ver. 48. ὅπερ χρὴ τῆς μονογενοῦς θρησκείας. &c. leg. in m. l. ἵν' ὅπερ χρὴ τὸ ἐξαίρετον μυστήριον τῆς ἁγ. σ. ὁ βλασφήμως ἀφροσύνη.
ibidem. l. à fin. 6. Καὶ ἵνα αὐτὸς, &c. ἀνανεύσειε. ὅτω μέν τις, ὅτι τοῦτο, ὅπερ κακῶς ἐποίησεν. τῇ ἰδίᾳ φωνῇ καὶ ὑπογραφῇ καταδικάσῃ, κοινωνίᾳ τῆς αὐτοῦ τάξεως αὐτοῦ ἀποκαταστάθῃ. legendum in m. ex l. Καὶ ὅπερ αὐτὸς, &c. ἀνανεύσειε, ὅπερ κακῶς ἐποίησεν ἰδίᾳ φωνῇ καὶ ὑπογραφῇ ἀποδοκιμάζων, τῇ κοινωνίᾳ τῆς οἰκείας αὐτοῦ τάξεως ἀποκαταστῇ.
ibidem. ver. penult. ἀξιωθῆναι, in m. ex l. ἀξιοῦμεν, &c.
pag. 19. ver. 4. ἀλλὰ τοῦτο μᾶλλον τῷ πλανηθέντι κρεῖττόν ἐστι συναλθεῖν. ἐπείπερ ἐκεῖνο, αὐτὸ δὲ παρεφρόνησεν, ἀνανεῦσαι. καὶ ἔνθα τὸν καταδίκην ὑπέμεινεν, αὐτόθι καὶ συγγνώμης φιλοτίμως ἀξιωθῆναι. leg. in m. ex l. ἀλλὰ τῷ πλανηθέντι μᾶλλον αὖ εἶναι συμφορον, ἔνθα παρεφρόνησεν, ἐκεῖ ἀνανεῦσαι· καὶ ὅπου τὴν καταδίκην δέδωκεν ὑπέστη, ἐκεῖ τυχεῖν καὶ συγγνώμης.
pag. 20. ver. 36. τῇ δόξῃ αὐτῶν leg. αὐτῷ. in m. l.
pag. 20. ver. a fine 16. leg. ὅτι λέγοντι τῷ κυρίῳ in m. l.
ibidem. ver. a fine 10. leg. οὐ, ὥστε εἰ ἀληθῶς, in m. l.
pag. 21. ver. 21. πλάνης αὐτῶν καταδικασθεῖσης, δι' ὅπως αὐτὸ τῆς ἑαυτοῦ ἀμαθοῦς πλάνης ἀποκαταστάσεως σεσωκέναι. leg in m. l. πλάνης καταδικασθείσης, μετὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτὸ τῷ ἀμαθῶς πλανηθέντος συντεθεῖναι.
ibidem. ver. 24. ὅπερ ὁ κακοδοξία ex lat. in m. leg. ὥσπερ.
ibidem. ver. 29. ἀκολουθεῖν in m. l. leg. ἀκολουθήσειν.
pag. 22. ver. 32. ἐπὶ τούτῳ ὁρμώμενοι in m. leg. λυπηθεὶς ἐκ. lat.
pag. 24. ver. 3. ἵνα ἐν πράγματι ὅπως ἀπλουστέρῳ καὶ ἀσφαλεῖ μηδὲν ὑφορώμενοι δυνάμεθα κακοτεχνεῖσθαι πρὸς βλάβην. in m. leg. lat. ὥστε μήτε ἐν οὕτως ἁπλῷ καὶ ὁμολογουμένῳ πράγματι μηδὲν εἶναι δυνάμενον βλάβης ὑπόνοιαν, μάλιστα ὅποι τοις, &c.
ibidem. ver. 13. leg. ἐμπεδωθῆναι καὶ παραλάβωμεν.
ibidem. ver. 15. ἵνα μήτε ἡ ἀπαιδευσία προπετέστερον παραφρονήσῃ, μήτε ἀφορμὴν βλάβης ἡ ἀφροσύνη ἐξεύρῃ. leg. in m. latin. ὥστε μήτε τὴν ἀπαιδευσίαν προπετέστερον παραφρονεῖν, μήτε τὸ ζηλωτικὸν ἐξευρεῖν ἀφορμὴν βλάβης.
& mox. ἀλλ' ὅταν τὰ ἴδια πράγματα τῆς ἐκκλησίας ἀφορμὴν ἐγγυμνάζηται, ἐπιλαθόμενοι δὲ ὀλίγον ἀσεβείας. in m. leg. l. νῦν δὲ ἐν προσχήματι εὐσεβείας ἰδίων πραγμάτων ἀναπτομένων ἐπέχει δὲ ἀσεβείας ὀλίγον.
ibidem. ver. 21. ὥστε πέφευγε. in m. ex l. leg. μόγις πέφευγε.
ibidem. ver. 24. ἢ δηλαδὴ τῷ χρόνῳ συγγενῆ παρουσίᾳ ἐν τῷ κριτηρίῳ συμβαλεῖν ἠδυνήθησαν in m. leg. l. ὧν ἕνεκεν οἱ πλεῖστοι συνιέναι οὐ πρὸς συμβολὰς καὶ κρίσιν.
ibidem. ver. 40. τοσοῦτον ἀσεβεῖς ἰδόντες ὅτι τὸ συγκαταθέσθαι μαθήματι καταναίνειν δυνηθῆναι συγκατατίθενται. in m. leg. lat. τοσοῦτον εἶδον ἀσεβὲς καὶ τῇ καθολικῇ πίστει ἐναντίον, ὅτι μαθήματι δυνηθῆναι πρὸς τὸ συγκαταθέσθαι ἀνάγκῃ προσβιασθῆναι.
pag. 25. ver. 6. leg. ἤ τις τῷ νῦν γενομένῳ ἀπηνῶς, φύλαξ in m. l.
ibidem. ver. 15. προσέχετε. in m. leg. l. διαίτασθε.
ibidem. ver. 35. ὁ πληρέστατα ἐκφράσας. in m. leg. l. χαλεπώτερα τὰ ἐγκλήματα.
pag. 26. ver. 16. φλαβιανοῦ. leg. διὰ φλαβιανοῦ. in m. l.
ead. ver. a fin. 6. potius leg. videtur ἀρραγῆ, vt in textu, quàm ἀναγκῆ.
ibidem. ver. 29. ἀλόντες. leg. ἑάλωσαν. αἰσθανομένου redundat.
ibidem. ver. 51. ὅπερ συμφέρον εἶπεν ἀναγκαίως ἐνεχθὲν τῷ διακρατούμενον. leg. in m. l. ὅλως γὰρ, ὅπερ ἀναγκαῖον ἦν, μήποτε ὡς ἀγανακτοῦντες ἐκεῖνοι προσεξωθοῖντο, ἀπ' ὧν ἡ θρησκεία ἐξαφανίζεται.
pag. 27. ver. 1. Καὶ ἡ ἐν χριστῷ τελεία διαμονή. leg. in m. l. Καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐν χριστῷ ἀνθρωπότητος.
ibidem. ver. 7. ἰδίαν οὐσίαν. in m. l. leg. οἰκουμενικὴν, seu γενικὴν.
ibidem. ver. 9. καὶ μηδὲν ᾖ περιττὸν, ἢ ἀμφίβολον ἐστὶ τῇ πίστει. leg. in m. l. καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε μηδὲν ᾖ ἢ ἀμφίβολον ἐν τῇ πίστει, ἢ κεχωρισμένον ἐν τῇ ἀξίᾳ.

ibidem

ibidem. ver. 24. ἢ διὰ τῆς συμβουλίας ὁ συγκάλεσεν, ἢ ὑπὸ τῆς μονῆς, &c. leg. in m. ſ. οὐδὲ, &c. μὴ ὑπὸ.
ibidem. ver. 18. κατὰ τὸ ἔθος τῆς κρατούσης ἐκκλησίας. legendum & addendum in m. l. ἐπικουρίττα τοῖς ὀρθοδόξοις κατὰ τὸ ὑμέτερον καὶ πατρῷον ἔθος. ἄπτεσθαι τὸ ἐκδικεῖν τὴν πίστιν ἐκδιδάσκειν.
pag. 31. ver. 8. φ τὴν ἱερωσύνην κατὰ πάντων ὁ ἀρχιερεὺς παρέχει, χάριν καὶ δύναμιν ἔχων. leg. in m. l. τὸν ἀκρότατα τῆς ἱερωσύνης ὑπὲρ πάντας, &c. ἔχει.
pag. 32. ver. 11 non videtur poſtponenda lectio, ἀγιώτατε ᾗ, vt ibi in tex. & infra.
ead ver. 20. τὴν ὑπὲρ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀπόφασιν. leg. in m. lat. τὸ πρωτεῖον τῆς ἐπισκοπικῆς ἀξίας προδίδωσι.
pag. 33. ver. 6. ἐξ ὁλοκλήρου πίστεως καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν θρησκείας ἡ κειμένη αἰτία, leg. in m. l. ἐξ ὑπαρχῆς ἡ περὶ πίστεως καὶ θρησκείας τῶν χριστιανῶν κειμένη αἰτία.
ibidem. ver. 10. ἀπορῆσαι. in m. l. leg. φθῆναι.
34 ver. 28 videtur leg. τοῦτο δὲ πίλαι, vt in tex. non πίλαι.
pag. 36. ver. 12. τὸν τε οἶκον leg. in m. l. τὸν οἶν.
ibidem. ver. 19. συγκροτηθείσης ταύτης συνόδου in m. leg. l. συγκροτηθησομένης συνόδου.
ibidem. ver. penult. ἁμαρτίας, in m. leg. l. ἁμαρτίας.
pag. 37. ver. 16. κανόνας διατάξεως, κατατεθέντας. in m. ex l. leg. διαταγέντας, τῇ ἑαυτῶν διατάξει δηλώσαντες.
pag. 38. ver. 22. καὶ τῆς ἀπορίας. tollendum. καὶ.
pag. 41. ver. 29. ἐπὶ τῆς in m. l. leg. ὑπὲρ τῆς.
ibidem. ver. 5. à fin. μετὰ τῶν συγγραμμάτων τῶν οἰκείων ἁπάντων. leg. in m. l. μετὰ συγγραμμάτων πάντως.
43 ver. 13 expungenda illa varia lectio, ὑπὲρ τῆς ἀξίας.
47 ver. à fin. 4 leg. in m. ſ. Cephalleniæ.
pag. 53. ver. 23. leg ex g. quod nunquam factum eſt, nec fieri licet. in marg.
55 ver. à fin. 5 leg. *potius*, quibus, &c. plurima cura eſt, *quam vt in m.* ad quos maxime ſpectat pietatis, & orthodoxæ veraq. fidei ratio.
63 ver. 17 leg. ἐκ ἔθει μὲν ὑμᾶς, non ὑμᾶς.
69 ver. à fin. 27. leg. καὶ τὰ περὶ ὑμᾶς, ver. à fin. 10. τὰ περὶ ὑμᾶς.
73 ver. pen. leg. hæc, legendum, hic.
74 ver. 4 illud in m. ἐν βιβλίῳ. expungendum.
77 ver. à fin. 5. legendum τῇ ὑμετέρᾳ ἁγίᾳ.
78 ver. 1 leg. in monimentorum ſerie. ex gr.
pag. 79 ver. à fin. 7. τοῖς ἔξω θεσμοῖς l. in publicis ſanctionibus. legendum, in profanis legibus.
80 ver. 4 leg. βασιλεύειν.
82 ver. 11 legendum *potius* & data forma, *vt in tex.* quàm palam edita, *vt in m.*
85 ver. 25 manifeſtam, quia. manifeſtum, quia.
86 ver. 8 legendum ἔχοντες.
ibid. ver. 25 leg. potius, irreprehenſibilia dogmata, in m.
ibid. ver. 25 tollenda illa varia lectio, συμπεράνωμεν.
87 ver. 10 delenda varia illa lectio, ἔχων τά.
88 ver. 14 legend. vt in tex. defendens rectam fidem; non vt in m. rectæ fidei cōgruere.
89 lin. vlt. videtur legendum ἀποκλείοντες τοὺς ὀρθοδόξους βουλομένους.
91 ver. 24 videtur legendum ἀλλ' οὐδ' αὖ ἀλλοιωθεὶς ποτὲ, καὶ μεταβολῆς ἐκ δεκτικός.
92 ver. 1 legendum οἱ τῶν ἁγίων.
100 ver. à fin 3 legendum τῆς κατὰ τὴν Νικαίαν.
103 ver. 11 legendum γνωσθῆναι δὲ τῇ ὑμετέρᾳ.
104 ver. 4 legendum; interrogari, quid horum audiuis, in m.
105 ver. 15 legendum, & ad aliquos de eis, in marg.
107 ver. 24 legendum, eam nobis legi.
108 ver. 14 legendum ἐκ ἀγνοίας τὰ τοῖς θείοις, &c.
pag. ead. ver. 23. in ſubſequenti die. leg. in m. perendie.
pag. 109. ver. 34. leg. περὶ τοῦ εἰδέναι τὸ αὐτόν.
pag. 110. ver. à fin. 5. leg. expecto presbyterum Abraamium. in m.
111 ver. 25 legendum, commouit: quaſi debeant cudam volumini ab ipſo, aut conſcripto, aut neſcio quomodo ad eum perducto, in m.
ibid. ver. 11 legendum, illa dixit, quæ, &c.
pag. 115. ver. 8. videtur legendum græcè, ἀνήρθη. & lat. natura hæc erecta eſt?
pag. 116. ver. 12. ἐγγράφως ἐδήλωσεν. lat. l. ſcripto mandauit. leg. in m. ſignificauit.
pag. 118. ver. 1. leg. ex eius præſenti depoſitione, interrogetur. in m.
ibidem. verſ. à fin. 17. leg. mea quidem eſt expoſitio, ſed dictatio. vt in tex.
120 ver. 1 videtur legendum ἐπειδὴ οἶδα, & lat. quoniam ſcio.
pag. 127 ver. 2 οἱ τινες παρατηροῦσιν. lat. legitur ſi qui obſeruant. leg. qui nam ſtent.
129 ver. 11 legendum, Cauſam iterum diſcuti iuſſum eſt, &c.
ibid. ver. pen. gr. legendum ἄγει ὑμᾶς.
130 ver. 27 legendum ἀπήγγειλαν ὑμῖν.
pag. 131. ver antepen. τούτου τοὺς ἀκόντας. leg. τοῦ τινὰ.
pag. 132. l. à fin. 13. leg. legibus etiam hoc. ex g. in m.
133 ver. 29 legendum, vt è cunctorum lectione perſpiciam, &c. in m.
pag. 134. verſ. à fin. 15. leg. Eutyche audiebam. in m.
ibidem. verſ. à fin. 5. leg. quæ à me dicuntur. in m.
135 ver. 6 legendum, facere poterit, in m.
136 ver. 17 legendum: dixit, in prolato ab eo comment. &c. in m.
pag. 138. ver. 27. videntur expungenda verba illa *proteſtans quòd* ex g.
140 ver. 2 legendum, numquid ambigentibus. & varia lectio (*non*) omittenda. & in gr. ver. 3. leg.

interrogat. ὁ περὶ ὧν ζήτησις προκειται;

pag. 146. ver. 19. ὅσα τι ἡμῖν δογματίζειν. lat. leg. idoneus eram dogmatizare. leg. poteram dogmatizare, in m. ex g.

149 ver. 15 legendum, habet ita, piget me.

150 ver. 6 legendum ἐξεταζόμενος γενομένης.

ibid. ver. 23 legendum οἰδότων ἐκείνο.

153 ver. pen. legendum καὶ τὴν Αὐγουστίας.

ibid. ver. vlt. legendum,& aliquantis quidem timentibus.in marg.

154 ver. 27 legendum, inſanus,vt in ipſum mer tale aliquid.in m.

155 ver. 9 coniectura illa, ἴσ. τῇ φωνῇ μου. delenda.

168 ver. 11 legendum ἐπηγγελμένας παρὰ τῇ φιλανθρώπῳ,

ibid. ver. 16 quibus fruebamur, & quæ adhuc ſeparabamus. in m.

170 ver. à fin. 13 legendum,ſunt, clericos, ſeu monachos. in m.

181 ver. 3 legendum,linguas dogmatizarunt. in m.

pag. 201. ver. 14. leg. vera fides ſtabiliatur. ex g.

202 ver. 1 legendum,& pie celebrata eſt. in m.

pag. 204. ver. 6. leg. qui paſſit,& qui confundit, ex g. in m.

ibidem. ver. 4.à fin. τούτου τοῦ γέροντος.

205 ver. 1 legendum πεποιθέναι ἑαυτῷ.

pag. 205. ver. 6. leg. αὐτὴν εἴδους εἶ), ex l. in m.

ibid. ver. 17 legendum πεπλανημένον ἀποδοῦναι. in m.

pag. 205. ver. 27. videntur expungenda verba illa; τινὰ καὶ ex lat. in m.

ibid. ver. 32 legendum ὑπήρχε μὲν Λέγοντος,

ibid. ver. à fin.15 legendum τὸ κατὰ σάρκα, ὅτι τὰς συγχωρήσεις.

ibid. ver. à fine 11 legendum ὅπως τι ἄν.

ibidem. ver. 42. leg καὶ ἄνθρωπον, in m. ex l.

206 ver. à fin. 20 legendum ἄνθρωπος παραδέξασθαι, &c. in m. lat.

ibid. ver. à fin. 9 legendom ἐπιδείκνυσι τὸν ἄνθρωπον.

207 ver. 1 legendum σταυρωθῆναι ὁ δυνάμενος τὸν κόσμον.

pag. 207. ver. 2. leg. οἰκείας φιλανθρωπίας ὑπερβολῇ, ex l.

ibid. ver. 6 delenda varia illa lectio, προσῆλθε.

ibidem. ver. 45. leg. τῆς σαρκὸς φύσεως, in m. ex l.

ibid. ver. vlt. ſcribendum ποιεῖν, καὶ ἀνθεῖν.

208 ver. 30 legendum καὶ ἐκεῖνος οὐκ τοῦ αὐτοῦ.

ibid. ver. 32 legendum ὑπὲρ τούτου σταυρωθέντα.

pag. 210. ver. 2. μαρτυροῦμεν,ὅτι Χριστὸς ἐστιν ἡ ἀλήθεια, leg. in m. ex l.

ibidem. ver. 28. εἰς ἀπολογίας, leg. ex l. in m. εἰς πληροφορίαν.

ibid. ver. 31 leg. δείκνυσι διὰ σοῦ τὸ παρεῖναι. ex lat. in m.

ibidem. ver. an.pen. ὅτι καὶ οὐδὲ τῆς δυσσεβείας ἐξῆρχεν, leg. in m. ex l. δυσσεβείας αὐτοχειρίαν.

pag. 211. ver. 16. ἢ πνεῦμα θεῶ, leg. ἢ πνεῦμα θεὸν, ex l. in m.

pag. 212. ver. 17. ἄλλος δεῖ, leg. in m. ex l. ἀλλὰ δεῖ, & mox ἄλλο δὲ πάλιν.

pag. 214. ver. 26. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, leg. ἐν τῷ ἐρμηνείᾳ, in m. ex l.

pag. 229. ver. 32. τὰ γὰρ εἰς αὐτὸν τὴν καθοσίωσιν παρ' αὐτοῦ κατασκευασθέντα, lat. leg. quæ enim in ipſam denotionem ab eo cōfecta ſunt. leg. quæ enim crimina læſæ maieſtatis admiſerit. in m. ex l. & ſimiliter corrigendum infra.

232 ver 23 legendum potius, *vt in tex.* illius clariſſimæ memoriæ Periſteriæ. *quam vt in marg. annot.*

ibid. ver. 6 expungenda illa coniectura. ἴσ. δὲ, καὶ οὕτω ἐν.

235 ver. 4 leg. μητρὸς δὲ τῆς ἡμῶν ἰσοδύνας. in m. ex l.

ibid. v. à fin. 18. leg. & noſtræ matertera.

236 ver. 8 legendum ὁ ποτὲ Καίσαρος.

ibid. ver. 32 legendum,quas à nobis.

237 l. à fin. 5. orationis meæ opus fuit. leg. in m. ex g. Optatiſſima res mihi contigit.

238 ver. 20 legendum,vt in tex. Ad hoc ſiue ad hæc concitatus,non vt in m. præter hæc.

259 ver. 20 legendum in m. ex gr. Omnes eadem, quæ Dei amantiſſimus,Anat. &c.interlocuti ſunt.

263 ver. vlt. ſcribendum in m. ἴσ. γεωργοῦ, ſiue Κτωρίᾳ.

264 ver. 25 ſcribendum Ἀκύλας ἴσ. τῆς ἁγίας.

266 ver. à fin. 8 ſcribendum in m. ἴσως, προσθήκαι, poſt variam lect. προσθήκαις.

ver. 11 legendum,ſiquidem præter alia ex g.

ibid. ver. 16 leg. die à ſancto.

ibid. ver. à fin. 25.leg. irrogantem, quòd tertio.

267 ver. 4 græce legitur. διαχειρίσεις, leg. in m. ἐπιχείρησιν.

271 l. 20 ἐξετασθεῖσαν, leg. videtur, συνταχθεῖσαν. & vbi lat. leg. lin.17.

Cuius ſymboli expoſitionem à beatæ recordationis viro Cyrillo apud Epheſum expoſitam, quando Neſtorius eſt pro ſui calliditate damnatus, ſimiliter amplectitur. leg. ex g.

A qua expoſitum ſymbolum ſimiliter amplectitur Synodus Epheſi congregata ſub beatæ mem. Cyrillo, in qua Neſtorius &c.

272 ver. 7 tollenda vox illa appoſita in m. renouare. & ſcribendum. epiſtola, per quam illa fides repetita eſt cauſa erroris Eutychis, vno ſenſu, &c.

272 ver. 8. leg. τῇ αὐτῇ πίστει. ex lat. in m.

275 lin. 9 legendum ἐν τῇ ἐν Κωνσ.

276 ver. 2 legendum Νικαίᾳ τῇ ἁγίᾳ.

278 ver.

278	ver. 12	delenda var. lect. [illegible] .
ibid.	ver. 27	legendum [illegible] .
279	ver. 3	leg. [illegible] in m.
ibid.	l. penult.	ſcribendum τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει .
282	ver. 15	legendum [illegible] , &c.
ibid.	ver. 26	legendum, ſed & lecta nobis , &c.
284	ver. 24 à fin.	legendum, & epiſtolis ſanctiſſimi , &c,
285	ver. vlt.	legendum τοῦ φιλανθρώπου ,
288	ver. 24	legendum [illegible] .
ibid.	ver. 34	videtur potius legendum, vt in tex. ablato, [illegible], &c. quam vt in margine annotatum .
ibid.	ver. à fin. 5	legendum potius, ſi & reliqui, &c. in m.
289	ver. à fine 5.	leg. intrare eos permittimus. ex g. in m.
290	ver. 9	legendum [illegible], &c.
297	l. à fin. 7	leg. Conſt. ſanctæ & catholicæ Eccleſiæ . in m .
297	ver. à fin. 10	legendum, vt in tex. ſuperſignauit. & omittenda illa marg. annotatio, approbauit.
302	ver. 2	legendum [illegible] .
305	ver. 8	legendum [illegible], &c.
	ver. 14.	leg. à præfectorum inertia, ſiue mollitie, ex g. in m.
313	l. 15 à fin.	leg. fidem roborans ſiue confirmans . ex g .
322	l. 29	leg. perculſos acuta & captioſa argumenta proponentibus. in m. ex Græco.
eadem	l. 23 à fin.	leg. exponite . in m. ex Græco .
333	ver. à fin. 21	leg. Sophronij Coepiſcopi mei. ex g.
357	ver. 23	leg. [illegible] .
347	ver. à fin. 11	leg. maximæ Eccleſiæ gubernarentur. in m. ex g.
ibid.	ver. 14.	leg. eam Synodum iudicare, &c. in m.
348	ver. 1	videtur leg. [illegible] . in m . ex lat.
350	ver. 19	[illegible], vel [illegible] leg. videtur in m. ex lat. [illegible] , &c. ſiue [illegible].
355	ver. 12	legendum, patritijs ; quoniam, in marg. &c.
ibid.	ver. 19.	interrogatio illa non habetur in t. gr.
357	ver. 9	legendum, quoſdam ſuæ maximæ intemperantiæ; &c.
358	ver. pen.	legendum, noſter paulo maior numero nominum ducentorum, aut, &c.
359	ver. 20	leg. qui ſcripta B . Ephræm . in m . ex g .
ibid.	ver. 36	leg. Chriſtus noſtra vita. ex g. in m.
360	ver. 11	leg. Maras dixit. Plerumq; ſunt nonnulli, qui ne audire quidem ſciant . in m. ex g.
ibidem	l. 26	leg. videtur, reuerſos inſidioſe peremit, & ſup. leg. quendam enim presbyterum nolentẽ.
361	ver. 16	communicauerit, leg. communicanit, ex g. in m.
363	ver. 16	leg. innoteſcent, quia nullam, &c. ex g. in m.
ibid.	ver. 17	leg. τὰ παρ' ἡμῶν .
eadem	l. à fin. 9	leg. Vna perſona. quæ eſt &c. in m. ex g.
364	ver. à fin. 17	delenda illa coniectura , [illegible], & ponenda [illegible] .
ibid.	ver. à fin. 4	legendum, Cum iterim mala hæc gererentur, & vnoquoque, &c. in m.
368	l. à fin. 19	leg. ex ſeipſis deſtructionem, &c. in m. ex g.
369	ver. à fin. 15	legendum, noſtris formantur , &c. in m.
370	ver. 12	leg. iudicij erit venerabilis &c. in m. ex g.
374	ver. 5	leg. litteræ Diuæ id eſt Sacræ legantur. ex g. in m.
ibid.	ver. 42	leg. myſteriorum ſacrificium abſolutum eſt, ex g. in m.
375	ver. 24.	videtur legendum potius vt in tex. Neceſſarium eſt enim potius, &c. quam ut in m.
376	ver. 14	legendum ἐν ἐις Ολύμπος,
378	l. à fin. 18	leg. hæc loquerentur mecum . ex g . in m .
pag. 380	ver. 23	leg. & quoniam ſub peccati conſcientia adactus ſum ab Epiſcopis. ex g. in m.
ibid.	ver. 19	leg. Epiſcopus Iliopolis .
386	ver. antepen.	leg. peculiariter dicat Dei. ex g. in m.
388	ver. 20	leg. mandata Archiepiſcopi, ex g. in m.
389	ver. 16	legendum [illegible] .
392	ver. 7	legendum [illegible] .
393	ver. 34	videtur leg. [illegible] &c. in m.
ibid.	ver. 27	videtur leg. potius, [illegible] quam vt in m. & leg. lat. & ſi quidam conſacerdotum. l. 29.
394	ver. 4	videtur leg. [illegible] in m. ex l.
395	ver. 36	leg. religioſitatem ad ſacerdotium promouit. in m. ex g.
397	ver. 37	leg. Athanaſius ter citatur. ex g. in m.
398	ver. 19	leg. [illegible] &c. in m. ex l.
ibid.	ver. 23	leg. quomodo enim eligat à S. Concilio iudicari, cum &c. in m.
399	ver. à fin. 13	gr. legitur. Clerici quæ nouerunt, & quid poſtea , &c. in marg.
402	ver. 19	legendum, qui commanſit, &c. in m.
408	ver. 22	leg. & in præſentia eius in contradictorio iudicio nihil .
410	l. vlt. leg.	ad probrum ordinantis. in m. ex g .
412		Can. xiij. vbi legitur , ξένους κληρικοὺς καὶ ἀγνώστους. Cod. Vat. legit ξένους κληρικοὺς καὶ ἀγνώστους . Cod. Sfortianus ξένους κλ. καὶ ἀγνώστους, i. Peregrinos clericos & ignotos in m.
413	ver. 13	leg. omniq; ineuitabili, & neceſſaria. in m.

419 ver. 33 legendum, Eccleſiæ per bonum pacis, in m.
420 ver. 23 legendum, & æquis ſenioris regiæ Romæ priuilegijs fruentem, &c. in m.
428 ver. 30 legendum, Eccleſiaſticis negocijs nullatenus.in m.
429 ver. 17 legendum, noſtras ſuſcipis.
429 ver. antep. leg. penitus diſſo. in m. ex g.
430 ver. 26 leg. videtur [illegible]. &c. in m. ex l.
ibid. ver. 1 leg. ante hunc etiam qui fuit. in m.
431 ver. vlt. leg. quæ interlocuti ſumus, omnia ſynodus. in m. ex g.
432 ver. ab initio epiſt. 6 leg. vnde vobis Deus nullius erroris vulneri patentem, ſeu inuulnerabilem errore prouidit propugnatorem. in m. ex g.
ibid. ver. à fin. 16 leg. vnam quippe eſſe &c. in m.
ibid. l. à fin. 6 legitur, fidei indiſcuſſa perſpectio. videtur legend. minimè curioſa perceptio. in m. ex g.
433 ver. 13 videtur leg. [illegible], in m.
ibid. l. 12 leg. ab illis innouantur. in m.
ibid. l. à fin. 26 leg. explanantes vocibus. in m.
ibid. ver 34 leg. contra eos trium.
435 l. à fin. 14 leg. ſi quis autem volentibus fidem defendere facultatem hucuſq. conſiſtere iubet. in marg. ex gr.
437 ver. 1 legendum, [illegible].
438 ver. 20 ponendum in margine: vnitatem, ideſt vnionem.
439 ver. 15 l. leg. quibus pietas egregio confirmata eſt opere. in m. ex g.
442 ver. 11 leg. ſ. videtur [illegible], ſiue [illegible], &c. & delenda illa coniectura [illegible].
443 ver. 3 leg. [illegible].
444 ver. 20 legendum, vt in tex. potius; credidimus differendam, quàm vt in m. putauimus remittendam.
449 ver. 13 legendum, ſic enim autumabat.
451 ver. 37 [illegible]. & lat. l. a fin. 22. leg. poſt necem communis violatione iuris debiti mortuis tractum, & ſi inſenſibiliter, iniurijs ſubdebatur. in m.
ibid. ver. 28 leg. potius, vt in tex. ſingulorum relationibus, quam vt in m. & relationibus ſingula.
452. ver. a fin. 16 legendum, apertè aſſerentia. in marg.
453 ver. 7 leg. [illegible]. in m.
ibid. v. à fin. 8 ponendum in m. verberationibus, & tollendum illud *contumelijs*.
454 ver. 37 lat. leg. Agnoſcentes autem ex precibus. in m.
455 ver. 12. a fin. legendum, quia compertum eſt: & mox; morte tacetur. in marg.
pag. 461 ver. 3 leg. congregatum eſt, in eo quod interpretatione, &c. in m. ex g.
ibid. ver. à fin 17 leg. à recta fide & vnitate Eccleſiarum. in m.
ibid. ver. a fin. 11 a Samaritis dicitur. in m.
ibid. ver. a fin. 9 & qui ea perdiderunt.
462 ver. 19 legendum, Photini, & Apollinarij, & Valentini.

ROMÆ
Ex Typographia Cameræ Apoſtolicæ.
M. DC X.

Digitized by Google